Breviarium

ROMANUM

EX DECRETO SS. CONCILII TRIDENTINI

RESTITUTUM

S. Pii V. Pontificis Maximi

JUSSU EDITUM

CLEMENTIS VIII. URBANI VIII.
ET LEONIS XIII.

AUCTORITATE RECOGNITUM

Pars Aestiva

MECHLINIÆ, TYPIS H. DESSAIN
NEO EBORACI, CINCINNATI, CHICAGO
APUD FRATRES BENZIGER
EDITORES AC BIBLIOPOLAS, S. SEDIS APOSTOLICÆ
TYPOGRAPHOS.
MCMVI

Concordat cum typica editione Breviarii Romani.

Ex Secretaria Sacrorum Rituum Congregationis, die 24 Februarii 1906.

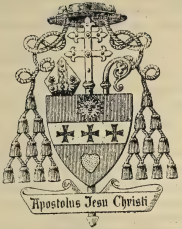
SAC. RITUUM CONGREGATIO

Pro R. P. D. DIOMEDE PANICI

ARCHIEP. LAODICEN. *Secretario.*

PHILIPPUS CAN. DI FAVA,

Substitutus.

DESIDERATUS JOSEPHUS MERCIER

PONTIFICALIS PRÆSUL, DEI ET APOSTOLICÆ SEDIS GRATIA ARCHIEPISCOPUS MECHLINIENSIS, PRIMAS BELGII.

Omnibus has visuris salutem in Domino.

Cum a Papa URBANO VIII. decretum sit, ne quis Typographus Breviarium Romanum, S. Pii V. Pont. Max. jussu editum, CLEMENTIS VIII. primum, et denuo ipsius URBANI VIII. auctoritate recognitum, imprimat vel in lucem edat sine licentia eaque in scriptis obtenta ab Ordinario loci, ac nisi prius ab eodem cum exemplari archetypo concordare fuerit repertum. Cum autem auctoritate Leonis PP. XIII. nova prodierit editio Breviarii Romani declarata typica, cui omnes scilicet Breviarii Romani editiones sint conformes, hinc est quod Nos dilecto Nobis HUBERTO DESSAIN, Archiepiscopatus Nostri Typographo licentiam dederimus Breviarium Romanum ad normam memoratæ editionis imprimendi, servatis additionibus ac immutationibus usque ad decretum S. R. C. de die xj. Decembris MDCCCXCVII. præscriptis; super quo tam memorati Typographi quam revisoris Ven. Dñi G. VAN CASTER Nostræ Metropolitanæ Ecclesiæ Canonici Capitularis a Nobis ad hoc specialiter deputati, conscientiam oneravimus; cui revisori diligentem novorum typorum cum exemplari typico et novissimis Rubricis et Decretis collationem instituendi ut errores quicumque averteren-

tur, curam commisimus. Insuper in hoc Breviario appon jussimus non tantum Officia nova præcedentibus editionibus jam inserta, sed et Officia a SS. D. N. LEONE XIII. Papa ad universalem Ecclesiam extensa.

Postquam autem Breviarium in-48°, ut vocant, prædict H. DESSAIN, opera ac typis intelleximus absolutum, ejusque singula folia Romam transmissa a S. R. C. ibidem revisa fuisse et approbata, et etiam per supradictum revisorem a Nobis, ut præfertur, deputatum, fuimus legitime informati illud cum typico originali, necnon Decretis et Rubricis a S. R. C. die 11 Decembris 1897 editis diligenti facta collatione convenire, atque prædicta Officia apposita fuisse, dictum Breviarium in-48°, in quatuor partes excusum, approbavimus, evulgandique licentiam dedimus, prout per præsentes approbamus, et licentiam damus.

In quorum fidem hasce subsignavimus sigilloque Nostro ac Secretarii Nostri chirographo muniri fecimus.

Mechliniæ, die 24 Martii 1906.

† D. MERCIER, ARCHIEP. MECHLIN.

De mandato Illmi ac Rmi Dñi Archiep.

(L. † S.) F. VAN OLMEN, Secret.

Summa Bullarum

Summorum Pontificum

PRO EDITIONE HUJUS BREVIARII.

Pius V. Bulla, quæ incipit : *Quod a nobis*, data Romæ septimo Idus Julii anno 1568, significat causam edendi hujus Breviarii, nempe ad tollendam orandi varietatem. Enarrat ea, quæ in hac re præstitere Paulus et Pius nomine Quarti, et quam ipse adhiberi operam curavit, ex Decreto Concilii Tridentini. Tollit et abolet omnino Breviarium, a Cardinale S. Crucis compositum, quod erat brevissimum. Item alia Breviaria Romana, et alia, quæ ex institutione, vel consuetudine legitima non superant ducentos annos. Permittit tamen ut antiquiora ducentis annis possint mutari in hoc Breviarium, iis omissis, si Episcopus, et universum Capitulum consentiant. Revocat omnes permissiones, consuetudines, statuta, privilegia, licentias, et indulta precandi, et psallendi more et ritu prædictorum Breviariorum suppressorum. Præcipit observari hoc Breviarium in toto orbe, cum exceptione 200 annorum, de quo supra. Statuit in eo nihil mutandum, addendum, et detrahendum. Obligat quosque, qui tenentur Horas Canonicas recitare, ut hoc utantur Breviario, alias non satisfaciant muneri suo. Jubet omnibus Prælatis, ut hoc introducant tam in choro, quam extra chorum. Tollit peccati obligationem, quæ erat, recitandi in choro Officium parvum B. M. V. et Defunctorum, Psalmos Pœnitentiales et Graduales, juxta Rubricas Breviarii. Hortatur, ut recitentur eadem, propositis indulgentiis dierum centum recitantibus Officium parvum B. M. V. et Defunctorum : quinquaginta recitantibus Psalmos Pœnitentiales et Graduales, quando Rubricæ ea præscribant. Non tamen tollit laudabilem consuetudinem, ubi est, recitandi Officium parvum B. M. V. in choro, imo eamdem confirmat, et tandem tempus decernit obligationis ad usum Breviarii post ejusdem publicationem.

Clemens VIII. Bulla quæ incipit : *Cum in Ecclesia*, data Romæ die 10 Maji anno 1602 declarat, se per viros pios et eruditos Breviarium Romanum a Pio V. editum, et progressu temporis in multis depravatum, examinasse, et in statum pristinum restituisse : illudque sic restitutum in Typographia Vaticana imprimi, et divulgari jussisse. Prohibet ne alibi imprimatur nisi juxta exemplar Vaticanum, et habita Ordinariorum licentia, sub pœna excommunicationis latæ sententiæ. Interdicit usum Breviariorum impressorum absque tali Ordinariorum licentia in scriptis, quæ fidem faciat de collatione facta prædictorum Breviariorum cum originali Romano ; cujus etiam licentiæ copia initio, vel in calce cujusque Breviarii semper imprimatur. Prædictis Ordinariis prohibet, ne aliquid addi vel detrahi permittant. Et hæc sub pœna excommunicationis, suspensionis a divinis, ac interdicti ab ingressu Ecclesiæ. Verumtamen in gratiam pauperum, Breviaria hactenus impressa vendere, apud se retinere, ac illis uti permittit.

Urbanus VIII. Bulla quæ incipit : *Divinam Psalmodiam*, data Romæ die 25 Januarii anno 1631 declarat se, piorum doctorumque virorum adhibita cura, Breviarium a Pio V. editum, et a Clemente VIII. recognitum, a pluribus mendis expurgasse : Hymnos ad metri, et latinitatis regulas revocasse : In Psalmis, et Canticis interpunctionem editionis vulgatæ restituisse : Sermones, Homilias, et Sanctorum historias, collatis veteribus manuscriptis, recognovisse. Quamobrem mandat, ut juxta hanc correctionem Romæ imprimatur, alibi juxta Romanum exemplar excudatur, servatis conditionibus in suprascripta Clementis Bulla enumeratis, quas fere iisdem verbis repetit. Adjungens easdem conditiones servandas in impressione eorum, quæ a Breviario Romano ortum habent, cujusmodi sunt Missalia, Diurnalia, Officia parva B. M. V., Officia majoris Hebdomadæ, et alia id genus.

EX DECRETORUM REGISTRO

SACRÆ RITUUM CONGREGATIONIS

HÆC AD BREVIARIUM ROMANUM ATTINENT.

Sacra Rituum Congregatio declaravit et decrevit non potuisse post Bullam S. Pii V. de Breviario Romano, neque posse locorum Ordinarios, tam Sæculares quam Regulares, addere Kalendariis, etiam propriis, Sanctorum Officia, nisi ea dumtaxat, quæ Breviarii Romani Rubricis, vel Sacræ Rituum Congregationis, seu Sedis Apostolicæ licentia conceduntur : neque propria auctoritate, quovis prætextu, mutare ritum qui habetur in Kalendario Romano, seu Rubricis Breviarii, in altiorem ritum : neque extendere concessa Officia de loco ad locum.

Item vetuit et prohibuit celebrari per totam civitatem vel Diœcesim , etiam de cujuscumque Ordinarii auctoritate, Festum cum Officio, eo quod in loco adsit Ecclesia Parochialis, vel Regularis, vel Abbatialis, aut aliqua Reliquia, sed tantum in ipsius Sancti Ecclesia titulari, seu ubi asservatur corpus aut insignis Reliquia, et non alibi.

Insignes autem Reliquias declaravit esse caput, brachium, crus, aut illam partem corporis in qua passus est Martyr, modo sit integra, et non parva, et legitime ab Ordinariis approbata.

De sanctis Episcopis locorum, Martyribus, Civibus, et aliis Festis, de quibus in Kalendario Romano, seu Rubricis Breviarii nihil habetur, uti etiam de Beatis nondum canonizatis, nihil propria auctoritate constituatur, sed omnino consulatur Sacra Rituum Congregatio.

Decretum quoque nuper editum super electione Sanctorum in Patronos, et impressum omnino servetur.

Et hæc omnia decrevit, statuit, et mandavit, innovando pœnas Constitutionis S. Pii V. respective.

Facta demum relatione horum Decretorum Sanctissimo D. N. Urbano Papæ VIII, ea laudavit et approbavit, atque ab omnibus ubique sub prædictis pœnis servari præcepit, necnon in novis Breviariis de mandato Sanctitatis suæ imprimendis apponi jussit. Die 13 Januarii 1631.

Loco † Sigilli.

T. Tegrimius, *Episc. Assisien.*, *Secret.*

EJUSDEM PRO SANCTIS AD LIBITUM.

Eadem Sacra Rituum Congregatio habita die 2 Dec. 1673, statuit ex mandato Clementis X. Festa Sanctorum ad libitum in posterum non esse transferenda, si eorum festivitas incidat in diem Dñicam vel aliquem diem Festorum mobilium; sed tunc illo anno eorum Officia esse omittenda. Quod ipsum postea Innocentius Papa XI. in Congreg. habita 24 Jan. 1682 generali Decreto confirmavit, et extendit insuper etiam ad Octavas et Natalitia Sanctorum de præcepto in aliqua Religione vel Diœcesi, ex indulto Apostolico rec tanda. Ita ut ne quidem dictis Festis, vel Octavis Festa ad libitum tunc incidentia possint recitari, sed omitti prorsus debeant.

Permisit tamen, ut Festum translatum quod alias eo die celebrandum foret, in alium diem non impeditum transferatur: item ut eodem die omitti possit Officium semel per hebdomadam, aut mensem recitandum ex indulto Apostolico, ut ita locus sit celebrando Officio ad libitum.

EJUSDEM PRO SANCTIS.

IN MARTYROLOGIO NON DESCRIPTIS.

Officia Sanctorum ratione Corporis, seu insignis Reliquiæ recitanda ex Decr. Sac. Rit. Cong. 11 Augusti 1691 intelligi debere de Sanctis dumtaxat in Martyrologio Romano. descriptis, et dummodo constet de identitate Corporis, seu Reliquiæ insignis illiusmet Sancti, qui reperitur in Martyrologio Romano descriptus: de ceteris autem Sanctis in prædicto Martyrologio non descriptis, aut quibus a S. Sede non fuerit specialiter concessum, Officia recitari et Missas celebrari vetuerunt, non obstante quod ipsorum Corpora vel insignes Reliquiæ in Ecclesiis asserventur, quibus tamen ab Ordinariis locorum approbatis debitam Fidelium venerationem (prout hactenus servatum est) exhibendam esse censuerunt, sed absque Officio et Missa, sub pœnis de non satisfaciendo præcepto recitandi Officium, aliisque in Constitutione S. Pii V. contentis. Die 11 Augusti 1691, et Sanctissimus approbavit die 19 Octobris ejusdem anni 1691.

Loco ✠ Sigilli.

J. VALLEMANUS *S. R. C. Secret.*

DECRETA GENERALIA CIRCA RUBRICAS.

Cum Sacrorum Rituum Congregationi demisse supplicatum fuerit sequentia dubia declarare :

Primum. An, cum multis Congregationibus, Religionibus, sive Ecclesiis, vel Nationibus concessum sit a S. Sede Apostolica, ut semel, vel pluries in singulis hebdomadis, vel mensibus celebrentur varia Officia per annum, verbi gratia de SS. Sacramento, vel de Sanctis, in diebus non impeditis aliquo Festo Duplici vel Semiduplici, liceat ejusmodi Officia facere etiam in diebus sanctæ Quadragesimæ, Adventus, Vigiliarum, et Quatuor Temporum, etiamsi de his diebus nulla sit facta specialis mentio in aliquibus Officiorum concessionibus?

Secundum. An dies, impeditus Festo Duplici vel Semiduplici pro dictis Officiis recitandis, intelligantur etiam dies, in quibus ponendum est Officium de Festo Duplici vel Semiduplici translato ; quemadmodum dicitur responsum fuisse olim a Sacra Congregatione : Quod scilicet Festum Duplex vel Semiduplex etiam translatum, necnon dies Octavæ sit dies impeditus respectu talium Officiorum ?

Tertium. An Regulares absque speciali privilegio, sed sola communicatione privilegiorum aliarum Religionum possint addere nomen Sancti Fundatoris in Litaniis, et Confiteor ? itemque recitare Officia et Missas concessas aliis Religionibus ?

Sacrorum Rituum eadem Congregatio ad Relationem Eminentissimi et Reverendissimi Domini Cardinalis Colloredo respondit :

Ad Primum. Negative, et hujusmodi indulta non habere locum in Feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, Vigiliarum sive cum jejunio sive absque jejunio, nec in Feria ij. Rogationum, nec in illa Feria, in qua secundum Rubricas sit reponendum Officium Dominicæ.

Ad secundum, Affirmative.

Ad Tertium, Negative in omnibus.

Et ita declaravit, ac servari voluit, ac insuper ut Declarationes seu Decreta prædicta omnibus innotescant, typis ea imprimi mandavit. Die 20 Martii 1706.

G. Card. Carpineus.

Loco ✝ Sigilli.

B. Inghirami, *S. R. C. Secret.*

De Anno

ET EJUS PARTIBUS

Annus menses habet duodecim, hebdomadas duas et quinquaginta, et diem unum : dies vero trecentos sexaginta quinque, et fere sex horas : tanto enim temporis intervallo sol Zodiacum perlustrat. Quater autem sex horæ singulis quaternis annis diem constituunt : hinc annus ille intercalaris Bissextus, vel Bissextilis dicitur.

DE ANNI
CORRECTIONE EJUSQUE NECESSITATE AC KALENDARIO GREGORIANO.

Quod dictum est, annum continere trecentos et sexaginta quinque dies, et fere sex horas intelligendum est sex horas non esse integras, cum ad earum complementum aliqua minuta deficiant.

Ex quorum minutorum neglectu progressum est, ac si annus, ultra dies 365, contineret integras sex horas : et factum est, ut minuta, quæ ultra debitam quantitatem annis singulis tribuebantur, tractu temporis ita excreverint, ut invicem juncta constituerint dies decem, qui causam dederunt, ut Æquinoctium vernum sedem suam mutaverit.

Cui malo occurrens Gregorius XIII. non solum Æquinoctium vernum restituit in pristinam sedem, a qua jam a Concilio Nicæno, decem circiter diebus in anno correctionis 1582 præcedendo recesserat, quod a Concilio ad xij. Kalendas Aprilis fuerat constitutum, et xiv. Lunam Paschalem suo in loco reposuit, sed viam quoque tradidit, et rationem, qua caveretur ut in posterum et Æquinoctium vernum, et xiv. Luna Paschalis a propriis sedibus numquam removerentur.

Ut enim Æquinoctium vernum ad xij. Kalendas Aprilis restitueretur, statuit ut dicti decem dies in mense Octobris ipsius anni 1582 eximerentur, ut post quartam diem Octobris sancto Francisco sacram, sequens dies non esset quinta, sed decima quinta Octobris. Et ita error, qui in præteritum tot annorum circulis irrepserat, in momento temporis fuit correctus.

Ut autem in posterum idem error vitaretur, ne ad xij. Kalendas Aprilis Æquinoctium vernum recederet, statuit idem Gregorius, Bissextum quarto quoque anno (ut mos est)

continuari debere, præterquam in centesimis annis: qui quamvis Bissextiles antea semper fuerint, qualem etiam esse voluit annum 1600, anno correctionis proximum, post eum tamen, qui deinceps consequentur, centesimi non omnes Bissextiles essent, sed in quadringentis quibusque annis primi quique tres centesimi sine Bissexto transigerentur: quartus vero quisque centesimus esset Bissextilis, ita ut anni 1700, 1800, 1900, Bissextiles non sint: anno vero 2000 more consueto dies Bissextus intercaletur, Februario dies 29 continente; idemque ordo intermittendi intercalandique Bissextum diem in quadringentis quibusque annis perpetuo conservetur.

QUATUOR TEMPORA.

Quatuor Tempora celebrantur quarta et sexta Feria, ac Sabbato post tertiam Dominicam Adventus, post primam Dominicam Quadragesimæ, post Dominicam Pentecostes, post festum Exaltationis sanctæ Crucis.

NUPTIÆ

QUANDO CELEBRARI NON POSSINT JUXTA DECRETUM CONCILII TRIDENTINI.

A Dominica prima Adventus usque in diem Epiphaniæ, et a Feria quarta Cinerum usque in Octavam Paschatis inclusive, sancta Synodus solemnitates Nuptiarum prohibet: in aliis vero temporibus nuptias solemniter celebrari permittit.

Tabula Paschalis

Aur. Num.	Cyclus	Epact.	Litt. Dom.	Septua-gesima.	Dies Ciner.
16		xxiij	—	Jan.	Febr.
5		xxij	d	18	4
		xxj	e	19	5
13		xx	f	20	6
2		xix	g	21	7
		xviij	A	22	8
10		xvij	b	23	9
		xvj	c	24	10
18		xv	d	25	11
7		xiv	e	26	12
		xiij	f	27	13
15		xij	g	28	14
4		xj	A	29	15
		x	b	30	16
12		ix	c	31	17
1		viij	d	1 Febr.	18
		vij	e	2	19
9		vj	f	3	20
		v	g	4	21
17		iv	A	5	22
6		iij	b	6	23
		ij	c	7	24
14		j	d	8	25
3		*	e	9	26
		xxix	f	10	27
11		xxviij	g	11	28
		xxvij	A	12	1 Mart.
19	25	xxvj	b	13	2
8	xxv	xxiv	c	14	3
			d	15	4
			e	16	5
			f	17	6
			g	18	7
			A	19	8
			b	20	9
			c	21	10

antiqua reformata.

Pascha.	Ascensio.	Pentecostes.	Corpus Christi.	Dom. post Pent.	Dñica 1. Advent.
Mart.	Apr.	Maii	Maii	—	—
22	30	10	21	28	29 Nov.
23	1 Maii	11	22	28	30
24	2	12	23	28	1 Dec.
25	3	13	24	28	2
26	4	14	25	28	3
27	5	15	26	27	27 Nov.
28	6	16	27	27	28
29	7	17	28	27	29
30	8	18	29	27	30
31	9	19	30	27	1 Dec.
1 Apr.	10	20	31	27	2
2	11	21	1 Junii	27	3
3	12	22	2	26	27 Nov.
4	13	23	3	26	28
5	14	24	4	26	29
6	15	25	5	26	30
7	16	26	6	26	1 Dec.
8	17	27	7	26	2
9	18	28	8	26	3
10	19	29	9	25	27 Nov.
11	20	30	10	25	28
12	21	31	11	25	29
13	22	1 Junii	12	25	30
14	23	2	13	25	1 Dec.
15	24	3	14	25	2
16	25	4	15	25	3
17	26	5	16	24	27 Nov.
18	27	6	17	24	28
19	28	7	18	24	29
20	29	8	19	24	30
21	30	9	20	24	1 Dec.
22	31	10	21	24	2
23	1 Junii	11	22	24	3
24	2	12	23	23	27 Nov.
25	3	13	24	23	28

Tabula Paschalis

Litt. Dom.	Cyclus Epactarum.	Septuag.	Dies Ciner.
D	23.	18 Jan.	4 Febr.
	22. 21. 20. 19. 18. 17. 16.	25 Jan.	11 Febr.
	15. 14. 13. 12. 11. 10. 9.	1 Febr.	18 Febr.
	8. 7. 6. 5. 4. 3. 2.	8 Febr.	25 Febr.
	1. *. 29. 28. 27. 26. 25. 25. 24.	15 Febr.	4 Mart.
E	23. 22.	19 Jan.	5 Febr.
	21. 20. 19. 18. 17. 16. 15.	26 Jan.	12 Febr.
	14. 13. 12. 11. 10. 9. 8.	2 Febr.	19 Febr.
	7. 6. 5. 4. 3. 2. 1.	9 Febr.	26 Febr.
	*. 29. 28. 27. 26. 25. 25. 24.	16 Febr.	5 Mart.
F	23. 22. 21.	20 Jan.	6 Febr.
	20. 19. 18. 17. 16. 15. 14.	27 Jan.	13 Febr.
	13. 12. 11. 10. 9. 8. 7.	3 Febr.	20 Febr.
	6. 5. 4. 3. 2. 1. *.	10 Febr.	27 Febr.
	29. 28. 27. 26. 25. 25. 24.	17 Febr.	6 Mart.
G	23. 22. 21. 20.	21 Jan.	7 Febr.
	19. 18. 17. 16. 15. 14. 13.	28 Jan.	14 Febr.
	12. 11. 10. 9. 8. 7. 6.	4 Febr.	21 Febr.
	5. 4. 3. 2. 1. *. 29.	11 Febr.	28 Febr.
	28. 27. 26. 25. 25. 24.	18 Febr.	7 Mart.
A	23. 22. 21. 20. 19.	22 Jan.	8 Febr.
	18. 17. 16. 15. 14. 13. 12.	29 Jan.	15 Febr.
	11. 10. 9. 8. 7. 6. 5.	5 Febr.	22 Febr.
	4. 3. 2. 1. *. 29. 28.	12 Febr.	1 Mart.
	27. 26. 25. 25. 24.	19 Febr.	8 Mart.
B	23. 22. 21. 20. 19. 18.	23 Jan.	9 Febr.
	17. 16. 15. 14. 13. 12. 11.	30 Jan.	16 Febr.
	10. 9. 8. 7. 6. 5. 4.	6 Febr.	23 Febr.
	3. 2. 1. *. 29. 28. 27.	13 Febr.	2 Mart.
	26. 25. 25. 24.	20 Febr.	9 Mart.
C	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17.	24 Jan.	10 Febr.
	16. 15. 14. 13. 12. 11. 10.	31 Jan.	17 Febr.
	9. 8. 7. 6. 5. 4. 3.	7 Febr.	24 Febr.
	2. 1. *. 29. 28. 27. 26. 25.	14 Febr.	3 Mart.
	25. 24.	21 Febr.	10 Mart.

noua reformata.

Pascha.	Ascensio.	Pentecostes.	Corpus Christi.	Dom. Pent.	Dñica j. Advent.
22 Mart.	30 Apr.	10 Maii.	21 Maii.	28	29 Nov.
29 Mart.	7 Maii.	17 Maii.	28 Maii.	27	29
5 Apr.	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	26	29
12 Apr.	21 Maii.	31 Maii.	11 Junii.	25	29
19 Apr.	28 Maii.	7 Junii.	18 Junii.	24	29
23 Mart.	1 Maii.	11 Maii.	22 Maii.	28	30 Nov.
30 Mart.	8 Maii.	18 Maii.	29 Maii.	27	30
6 Apr.	15 Maii.	25 Maii.	5 Junii.	26	30
13 Apr.	22 Maii.	1 Junii.	12 Junii.	25	30
20 Apr.	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	24	30
24 Mart.	2 Maii.	12 Maii.	23 Maii.	28	1 Dec.
31 Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1
7 Apr.	16 Maii.	26 Maii.	6 Junii.	26	1
14 Apr.	23 Maii.	2 Junii.	13 Junii	25	1
21 Apr.	30 Maii.	9 Junii.	20 Junii.	24	1
25 Mart.	3 Maii.	13 Maii.	24 Maii.	28	2 Dec.
1 Apr.	10 Maii.	20 Maii.	31 Maii.	27	2
8 Apr.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2
15 Apr.	24 Maii.	3 Junii.	14 Junii.	25	2
22 Apr.	31 Maii.	10 Junii.	21 Junii.	24	2
26 Mart.	4 Maii.	14 Maii.	25 Maii.	28	3 Dec.
2 Apr.	11 Maii.	21 Maii.	1 Junii.	27	3
9 Apr.	18 Maii.	28 Maii.	8 Junii.	26	3
16 Apr.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3
23 Apr.	1 Junii.	11 Junii.	22 Junii.	24	3
27 Mart.	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	27	27 Nov.
3 Apr.	12 Maii.	22 Maii.	2 Junii.	26	27
10 Apr.	19 Maii.	29 Maii.	9 Junii.	25	27
17 Apr.	26 Maii.	5 Junii.	16 Junii.	24	27
24 Apr.	2 Junii.	12 Junii.	23 Junii.	23	27
28 Mart.	6 Maii.	16 Maii.	27 Maii.	27	28 Nov.
4 Apr.	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	26	28
11 Apr.	20 Maii.	30 Maii.	10 Junii.	25	28
18 Apr.	27 Maii.	6 Junii.	17 Junii.	24	28
25 Apr.	3 Junii.	13 Junii.	24 Junii.	23	28

Tabella temporaria

Anni Dñi.	Litt. Dom.	N.	Epact.	Septuag.	Dies Ciner.	Pascha.
1906	g	7	v	11 Febr.	28 Febr.	15 Apr.
1907	f	8	xvj	27 Jan.	13 Febr.	31 Mart.
1908	e d	9	xxvij	16 Febr.	4 Mart.	19 Apr.
1909	c	10	viij	7 Febr.	24 Febr.	11 Apr.
1910	b	11	xix	23 Jan.	9 Febr.	27 Mart.
1911	A	12	*	12 Febr.	1 Mart.	16 Apr.
1912	g f	13	xj	4 Febr.	21 Febr.	7 Apr.
1913	e	14	xxij	19 Jan.	5 Febr.	23 Mart.
1914	d	15	iij	8 Febr.	25 Febr.	12 Apr.
1915	c	16	xiv	31 Jan.	17 Febr.	4 Apr.
1916	b A	17	25.	20 Febr.	8 Mart.	23 Apr.
1917	g	18	vj	4 Febr.	21 Febr.	8 Apr.
1918	f	19	xvij	27 Jan.	13 Febr.	31 Mart.
1919	e	1	xxix	16 Febr.	5 Mart.	20 Apr.
1920	d c	2	x	1 Febr.	18 Febr.	4 Apr.
1921	b	3	xxj	23 Jan.	9 Febr.	27 Mart.
1922	A	4	ij	12 Febr.	1 Mart.	16 Apr.
1923	g	5	xiij	28 Jan.	14 Febr.	1 Apr.
1924	f e	6	xxiv	17 Febr.	5 Mart.	20 Apr.
1925	d	7	v	8 Febr.	25 Febr.	12 Apr.
1926	c	8	xvj	31 Jan.	17 Febr.	4 Apr.
1927	b	9	xxvij	13 Febr.	2 Mart.	17 Apr.
1928	A g	10	viij	5 Febr.	22 Febr.	8 Apr.
1929	f	11	xix	27 Jan.	13 Febr.	31 Mart.
1930	e	12	*	16 Febr.	5 Mart.	20 Apr.
1931	d	13	xj	1 Febr.	18 Febr.	5 Apr.
1932	c b	14	xxij	24 Jan.	10 Febr.	27 Mart.
1933	A	15	iij	12 Febr.	1 Mart.	16 Apr.
1934	g	16	xiv	28 Jan.	14 Febr.	1 Apr.
1935	f	17	25.	17 Febr.	6 Mart.	21 Apr.
1936	e d	18	vj	9 Febr.	26 Febr.	12 Apr.
1937	c	19	xvij	24 Jan.	10 Febr.	28 Mart.
1938	b	1	xxix	13 Febr.	2 Mart.	17 Apr.
1939	A	2	x	5 Febr.	22 Febr.	9 Apr.

Festorum Mobilium.

Anni Dñi.	Ascensio.	Pentecostes.	Corpus Christi.	Indictio.	Dom. post P.	Dñica Prima Adv.
1906	24 Maii.	3 Junii.	14 Junii.	4	25	2 Dec.
1907	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	5	27	1 Dec.
1908	28 Maii.	7 Junii.	18 Junii.	6	24	29 Nov.
1909	20 Maii.	30 Maii.	10 Junii.	7	25	28 Nov.
1910	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	8	27	27 Nov.
1911	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	9	25	3 Dec.
1912	16 Maii.	26 Maii.	6 Junii.	10	26	1 Dec.
1913	1 Maii.	11 Maii.	22 Maii.	11	28	30 Nov.
1914	21 Maii.	31 Maii.	11 Junii.	12	25	29 Nov.
1915	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	13	26	28 Nov.
1916	1 Junii.	11 Junii.	22 Junii.	14	24	3 Dec.
1917	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	15	26	2 Dec.
1918	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	1	27	1 Dec.
1919	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	2	24	30 Nov.
1920	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	3	26	28 Nov.
1921	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	4	27	27 Nov.
1922	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	5	25	3 Dec.
1923	10 Maii.	20 Maii.	31 Maii.	6	27	2 Dec.
1924	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	7	24	30 Nov.
1925	21 Maii.	31 Maii.	11 Junii.	8	25	29 Nov.
1926	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	9	26	28 Nov.
1927	26 Maii.	5 Junii.	16 Junii.	10	24	27 Nov.
1928	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	11	26	2 Dec.
1929	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii	12	27	1 Dec.
1930	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	13	24	30 Nov.
1931	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	14	26	29 Nov.
1932	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	15	27	27 Nov.
1933	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	1	25	3 Dec.
1934	10 Maii.	20 Maii.	31 Maii.	2	27	2 Dec.
1935	30 Maii.	9 Junii.	20 Junii.	3	24	1 Dec.
1936	21 Maii.	31 Maii.	11 Junii.	4	25	29 Nov.
1937	6 Maii.	16 Maii.	27 Maii.	5	27	28 Nov.
1938	26 Maii.	5 Junii.	16 Junii.	6	24	27 Nov.
1939	18 Maii.	28 Maii.	8 Junii.	7	26	3 Dec.

Kalendarium.

JANUARIUS.

C.E.L.D.			D.M.	
*	A	Kal.	1	Circumcisio Dñi. dup. 2. cl.
29	b	iv	2	Octava S. Stephani Protomart. dupl. Com. Octavarum.
28	c	iij	3	Octava S. Joannis Apost. duplex. Com. Oct. SS. Innocentium.
27	d	Prid.	4	Octava SS. Innocentium Mart. duplex.
26	e	Non.	5	Vigilia Epiphaniæ, semid. Com. S. Telesphori Papæ et Mart.
25 25	f	viij	6	Epiph. Domini. dup. 1. cl. cum Oct.
24	g	vij	7	De Octava Epiphaniæ.
23	A	vj	8	De Octava.
22	b	v	9	De Octava.
21	c	iv	10	De Octava.
20	d	iij	11	De Oct. Com. S. Hygini P. M.
19	e	Prid.	12	De Octava.
18	f	Idib.	13	Octava Epiphaniæ, duplex. Dom. ij. post Epiph. SS. Nominis Jesu. duplex 2 cl. Com. Dom.
17	g	xix	14	Hilarii Ep., Conf. et Doct. duplex. Com. S. Felicis Presb. et Mart.
16	A	xviij	15	Pauli primi Eremitæ Conf. duplex. Com. S. Mauri Abbatis.
15	b	xvij	16	Marcelli I. Papæ et Mart. semid.
14	c	xvj	17	Antonii Abbatis, duplex.
13	d	xv	18	Cathedra S. Petri Romæ. dupl. maj. Com. S. Pauli Apost. et S. Priscæ Virg. et Mart.
12	e	xiv	19	Canuti Regis et Mart. semid. ad libitum Com. SS. Marii et Soc. Mart.
11	f	xiij	20	Fabiani et Sebastiani Mart. dupl.
10	g	xij	21	Agnetis Virg. et Mart. duplex.
9	A	xj	22	Vincentii et Anastasii, Mart. semid.
8	b	x	23	Raymundi de Pennafort C. semid. Com. S. Emerentianæ V. et M.
7	c	ix	24	Timothei Episc. et Mart. duplex.
6	d	viij	25	Conversio S. Pauli Apost. dupl. maj. Com. S. Petri Apost.
5	e	vij	26	Polycarpi Episc. et Mart. duplex.

C.E.L.D.			D.M.	
4	f	vj	27	Joannis Chrysostomi Episc. Conf. et Doct. duplex.
3	g	v	28	Agnetis secundo.
2	A	iv	29	Francisci Salesii E., C. et D. dupl.
1	b	iij	30	Martinæ Virg. et Mart. semiduplex.
*	c	Prid.	31	Petri Nolasci Conf. duplex.

FEBRUARIUS.

29	d	Kal.	1	Ignatii Episc. et Mart. duplex.
28	e	iv	2	Purificatio B. M. V. duplex 2. cl.
27	f	iij	3	Blasii Episcopi et Martyris.
25 26	g	Prid.	4	Andreæ Corsini Episc. Conf. duplex.
25. 24	A	Non.	5	Agathæ Virg. et Mart. duplex.
23	b	viij	6	Titi Episc. et Conf. duplex. Com. S. Dorotheæ Virg. et Mart.
22	c	vij	7	Romualdi Abbatis, duplex.
21	d	vj	8	Joannis de Matha Conf. duplex.
20	e	v	9	Cyrilli Episc. Alexandrini Conf. et Eccl. Doct. duplex. Com. S. Apolloniæ Virg. et Mart.
19	f	iv	10	Scholasticæ Virginis, duplex.
18	g	iij	11	SS. Septem Fundatorum Ord. Serv. B. M. V. Conf. duplex.
17	A	Prid.	12	
16	b	Idib.	13	
15	c	xvj	14	Valentini Presb. et Mart.
14	d	xv	15	Faustini et Jovitæ Mart.
13	e	xiv	16	
12	f	xiij	17	
11	g	xij	18	Simeonis Episc. et Mart.
10	A	xj	19	
9	b	x	20	
8	c	ix	21	
7	d	viij	22	Cathedræ S. Petri Antioch. dup. maj. Com. S. Pauli Apost.
6	e	vij	23	Petri Damiani Episc., Conf. et Doct. duplex. Com. Vigiliæ S. Mathiæ.
5	f	vj	24	Mathiæ Apostoli, duplex 2. cl.
4	g	v	25	
3	A	iv	26	
2	b	iij	27	
1	c	Prid.	28	

In anno bissextili Februarius est dierum 29. et Festum S. Mathiæ celebratur 25. Februarii, et bis dici-

tur **sexto Kalendas**, id est die 24. et die 25.; et littera Dominicalis, quæ assumpta fuit in mense Januario, mutatur in præcedentem; ut, si in Januario Littera Dominicalis fuerit A, mutetur in præcedentem, quæ est g etc. Littera f bis servit 24. et 25.

MARTIUS.

C.E.L.D.			D.M.	
*	d	Kal.	1	
29	e	vj	2	
28	f	v	3	
27	g	iv	4	Casimiri Conf. semid. Com. S. Lucii I. Papæ et Mart.
26	A	iij	5	
25. 25	b	Prid.	6	
24	c	Non.	7	Thomæ de Aquino Conf. et Doct. duplex. Com. SS. Perpetuæ et Felicitatis Mart.
23	d	viij	8	Joannis de Deo Conf. duplex.
22	e	vij	9	Franciscæ Rom. Viduæ, duplex.
21	f	vj	10	Quadraginta Mart. semiduplex.
20	g	v	11	
19	A	iv	12	Gregorii I. Papæ, C. et D. duplex.
18	b	iij	13	
17	c	Prid.	14	
16	d	Idib.	15	
15	e	xvij	16	
14	f	xvj	17	Patritii Episc. et Conf. duplex.
13	g	xv	18	Cyrilli Episc. Hierosolymitani, Conf. et Eccl. Doct. duplex.
12	A	xiv	19	Joseph Confessoris, duplex 1. cl.
11	b	xiij	20	
10	c	xij	21	Benedicti Abbatis, duplex majus.
9	d	xj	22	
8	e	x	23	
7	f	ix	24	
6	g	viij	25	Annuntiatio B. M. V. duplex j. cl.
5	A	vij	26	
4	b	vj	27	Joannis Damasceni Conf. et Eccl. Doct. duplex.
3	c	v	28	Joannis a Capistrano Conf. semid.
2	d	iv	29	
1	e	iij	30	
*	f	Prid.	31	

Feria vj. post Dom. Passionis. VII. Dolorum B. M. V. duplex majus. Commem. Feriæ.

APRILIS.

C.E.	L.	D.	D.M.	
29	g	Kal.	1	
28	A	iv	2	Francisci de Paula Conf. duplex.
27	b	iij	3	
25. 26	c	Prid.	4	Isidori, Ep., Conf. et Doct. duplex.
25. 24	d	Non.	5	Vincentii Ferrerii Conf. duplex.
23	e	viij	6	
22	f	vij	7	
21	g	vj	8	
20	A	v	9	
19	b	iv	10	
18	c	iij	11	Leonis I. Papæ, Conf. et D. duplex.
17	d	Prid.	12	
16	e	Idib.	13	Hermenegildi Mart. semiduplex.
15	f	xviij	14	Justini Mart. duplex. Com. SS. Tiburtii, Valeriani et Maximi Mart.
14	g	xvij	15	
13	A	xvj	16	
12	b	xv	17	Aniceti Papæ et Mart.
11	c	xiv	18	
10	d	xiij	19	
9	e	xij	20	
8	f	xj	21	Anselmi Ep., Conf. et D. duplex.
7	g	x	22	Soteris et Caji P. et M. semiduplex.
6	A	ix	23	Georgii Martyris, semiduplex.
5	b	viij	24	Fidelis a Sigmaringa Mart. duplex.
4	c	vij	25	Marci Evangelistæ, dupl. 2 cl.
3	d	vj	26	Cleti et Marcellini P. et M. semid.
2	e	v	27	
1	f	iv	28	Pauli a Cruce Conf. duplex. Com. S. Vitalis Martyris.
*	g	iij	29	Petri Martyris, duplex.
29	A	Prid.	30	Catharinæ Senensis Virg. duplex.

Dom. iij. post Pascha. Patrocinii S. Joseph Sponsi B. M. V. Conf. duplex 2 cl. Com. Dñicæ.

MAJUS.

C.E.	L.	D.	D.M.	
28	b	Kal.	1	Philippi et Jacobi Apost. dup. 2. cl.
27	c	vj	2	Athanasii Ep., Conf. et Doct. duplex.
26	d	v	3	Inventio S. Crucis, dupl. 2. cl. Com. SS. Alexandri I. Papæ et Soc. Mart. ac Juvenalis Ep. et Conf.
25. 25	e	iv	4	Monicæ Viduæ, duplex.
24	f	iij	5	Pii V. Papæ et Conf. duplex.

*. ÆSTIVA.

C.E.L.D.			D.M.	
23	g	Prid.	6	Joannis ante Portam Latinam, dupl. majus.
22	A	Non.	7	Stanislai Ep. et Mart. duplex.
21	b	viij	8	Apparitio S. Michaëlis Archang. dup. majus.
	c	vij	9	Gregorii Nazianzeni Episc., Conf. et Doct. duplex.
20				
19	d	vj	10	Antonini Ep. Conf. duplex. Com. SS. Gordiani et Epimachi M.
18	e	v	11	
17	f	iv	12	Nerei, Achillei, Domitillæ Virg. atque Pancratii Mart. semiduplex.
16	g	iij	13	
15	A	Prid.	14	Bonifacii Martyris.
14	b	Idib.	15	Joannis Baptistæ de la Salle, Conf. duplex.
13	c	xvij	16	Ubaldi Episc. Conf. semiduplex.
12	d	xvj	17	Paschalis Baylon Conf. duplex.
11	e	xv	18	Venantii Martyris, duplex.
10	f	xiv	19	Petri Cœlestini Papæ et Conf. dupl. Com. S. Pudentianæ Virg.
9	g	xiij	20	Bernardini Senensis Conf. semidupl.
8	A	xij	21	
	b	xj	22	
7	c	x	23	
6	d	ix	24	
5				
4	e	viij	25	Gregorii VII. Papæ et Conf. dupl. Com. S. Urbani I. Pap. et Mart.
3	f	vij	26	Philippi Nerii Conf. duplex. Com. S. Eleutherii Papæ et Mart.
2	g	vj	27	Bedæ Venerabilis Conf. et Eccl. Doct. duplex. Com. S. Joannis P. et M.
1	A	v	28	Augustini Episc. Cantuariensis et Conf. duplex.
*	b	iv	29	Mariæ Magdalenæ de Pazzis Virg. semid.
29	c	iij	30	Felicis I. Papæ et Martyris.
28	d	Prid.	31	Angelæ Mericiæ Virg. duplex. Com. S. Petronillæ Virg.

Feria vj. post Oct. Corporis Christi. SS. Cordis Jesu. duplex 1. classis.

JUNIUS.

27	e	Kal.	1	
25.26	f	iv	2	Marcellini, Petri atque Erasmi Mart.

C.E.	L.D.		D.M.	
25. 24	g	iij	3	
23	A	Prid.	4	Francisci Caracciolo Conf. duplex.
22	b	Non.	5	Bonifacii Episc. et Mart. duplex.
21	c	viij	6	Norberti Episc. et Conf. duplex.
20	d	vij	7	
19	e	vj	8	
18	f	v	9	Primi et Feliciani Martyrum.
17	g	iv	10	Margaritæ Reginæ Scot. vid. semid.
16	A	iij	11	Barnabæ Apostoli, dupl. majus.
15	b	Prid.	12	Joannis a S. Facundo C. duplex.
				Com. SS. Basilidis et Soc. Mart
14	c	Idib.	13	Antonii de Padua Conf. duplex.
13	d	xviij	14	Basilii Magni Ep., C. et D. duplex.
12	e	xvij	15	Viti, Modesti atque Crescentiæ Mart.
11	f	xvj	16	
10	g	xv	17	
9	A	xiv	18	Marci et Marcelliani Mart.
8	b	xiij	19	Julianæ de Falconeriis, Virg. duplex.
				Com. SS. Gervasii et Protasii M.
7	c	xij	20	Silverii Papæ et Martyris.
6	d	xj	21	Aloysii Gonzagæ Conf. duplex.
5	e	x	22	Paulini Episc. et Conf.
4	f	ix	23	Vigilia.
3	g	viij	24	Nativ. S. Joannis Baptistæ, dupl. 1 cl.
2	A	vij	25	Gulielmi Abb. duplex. Com. Oct.
1	b	vj	26	Joannis et Pauli M. d. Com. Oct.
*	c	v	27	De Oct. Nativ. S. Joannis, semid.
29	d	iv	28	Leonis II. Papæ et Conf. semid.
				Com. Oct. et Vigiliæ.
28	e	iij	29	Petri et Pauli Apost. dupl. 1. cl.
27	f	Prid.	30	Com. S. Pauli Ap. dup. maj. Com.
				S. Petri et Oct. S. Joannis Bapt.

JULIUS.

C.E.	L.D.		D.M.	
				* Dom. j. Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C. dupl. 2 cl. Com. Dñicæ.
26	g	Kal.	1	Oct. S. Joannis Baptistæ dupl. Com.
				Oct. SS. Apost.
25. 25	A	vj	2	Visitatio B. M. V. dupl. 2 cl. Com.
				SS. Processi et Martiniani M.
24	b	v	3	De Octava, semiduplex
23	c	iv	4	De Octava.
22	d	iij	5	Antonii Mariæ Zaccaria Conf. dupl.
				Com. Oct.

C. E. L. D.			D. M.	
21	e	Prid.	6	Oct. SS. Apost. Petri et Pauli. dupl
20	f	Non.	7	Cyrilli et Methodii Ep. Conf. dupl
19	g	viij.	8	Elisabeth Reginæ Port. Vid. semid.
18	A	vij	9	
17	b	vj	10	Septem Fratrum et SS. Rufinæ ac Secundæ Mart. semid.
16	c	v	11	Pii I., Papæ et Martyris.
15	d	iv	12	Joannis Gualberti Abb. dupl. Com. SS. Naboris et Felicis Mart.
14	e	iij	13	Anacleti Papæ et Mart. semid.
13	f	Prid.	14	Bonaventuræ Ep., C. et D. dupl.
12	g	Idib.	15	Henrici Imperat. Conf. semid.
11	A	xvij	16	B. M. V. de Monte Carmelo. duplex majus.
10	b	xvj	17	Alexii Confessoris, semid.
9	c	xv	18	Camilli de Lellis Conf. dupl. Com. SS. Symphorosæ cum 7 Filiis M.
8	d	xiv	19	Vincentii a Paulo Conf. duplex.
7	e	xiij	20	Hieronymi Æmiliani C. duplex. Com. S. Margaritæ V. et M.
6	f	xij	21	Praxedis Virginis.
5	g	xj	22	Mariæ Magdalenæ, Pœnit. dupl.
4	A	x	23	Apollinaris Ep. et Mart. dupl. Com. S. Liborii Ep. et Conf.
3	b	ix	24	Vig. et Com. S. Christinæ V. et M.
2	c	viij	25	Jacobi Apost. duplex 2. cl. Com. S. Christophori Mart.
1	d	vij	26	Annæ Matris B. M. V. dup. 2. cl.
*	e	vj	27	Pantaleonis Mart.
29	f	v	28	Nazarii, Celsi et Victoris I. MM. ac Innocentii I. P. et C. semid.
28	g	iv	29	Marthæ Virg. sem. Com. SS. Felicis II., Pap., et Soc. MM.
27	A	iij	30	Abdon et Sennen. Mart.
25.26	b	Prid.	31	Ignatii de Loyola Conf. duplex.

AUGUSTUS.

25.24	c	Kal.	1	Petri ad Vincula, dup. maj. Com. S. Pauli Apost. et SS. Machabæorum Mart.
23	d	iv	2	Alphonsi Mariæ de Ligorio Episc. Conf. et Doct. duplex. Com. S. Stephani I. Papæ et Mart.
22	e	iij	3	Inventio S. Stephani Protom. sem.
21	f	Prid.	4	Dominici Confessoris, dupl. maj

E.	L.D.		D.M.	
20	g	Non.	5	Dedicatio S. Mariæ ad Nives duplex majus.
19	A	viij	6	Transfiguratio Domini, dupl. maj. Com. SS. Xysti II. Papæ, Felicissimi et Agapiti Mart.
18	b	vij	7	Cajetani Thienæi Conf. duplex. Com. S. Donati Ep. et Mart.
17	c	vj	8	Cyriaci, Largi et Smaragdi Mart. semid.
16	d	v	9	Vigilia. Com. S. Romani Mart.
15	e	iv	10	Laurentii Martyris, dup. 2. cl.
14	f	iij	11	De Oct. semid. Com. SS. Tiburtii et Susannæ Martyrum.
13	g	Prid.	12	Claræ Virg. duplex. Com. Oct.
12	A	Idib.	13	De Oct. semid. Com. SS. Hippolyti et Cassiani Mart.
11	b	xix	14	De Oct. semid. Com. Vigiliæ et S Eusebii Conf.
10	c	xviij	15	Assumptio B. M. V. dupl. 1. cl. * Dom. infra Octavam Assumpt. S. Joachim Conf. Patris B. M. V. dup. 2. cl. Com. Dñicæ.
9	d	xvij	16	Hyacinthi C. dupl. Com. Oct.
8	e	xvj	17	Octava S. Laurentii, dupl. Com. Oct Assumpt.
7	f	xv	18	De Oct. sem. Com. S. Agapiti M.
6	g	xiv	19	De Octava.
5	A	xiij	20	Bernardi Abb. Conf. et Eccl. Doct. dupl. Com. Oct.
4	b	xij	21	Joannæ Franciscæ Fremiot de Chantal Vid. dupl. Com. Oct.
3	c	xj	22	Oct. Assumpt. B. M. V. dupl. Com. SS. Timothei et Soc. Mart.
2	d	x	23	Philippi Benitii Conf. dup. Com. Vig.
1	e	ix	24	Bartholomæi Apost. duplex 2. cl. (Romæ die 25).
*	f	viij	25	Ludovici Regis Conf. semid. (Romæ die 26).
29	g	vij	26	Zephyrini Papæ et Mart.
28	A	vj	27	Josephi Calasanctii Conf. dupl.
27	b	v	28	Augustini Ep., Conf. et Doct. duplex. Com. S. Hermetis Mart.
26	c	iv	29	Decollatio S. Joannis Bapt. dup. maj. Com. S. Sabinæ Mart.
25. 25	d	iij	30	Rosæ Limanæ Virg. duplex. Com. SS. Felicis et Adaucti Mart.
24	e	Prid.	31	Raymundi Nonnati Conf. dupl.

SEPTEMBER.

C.E.	L.	D.	D.M.	
23	f	Kal.	1	Ægidii Abb. Com. SS. duodecim Fratrum Mart.
22	g	iv	2	Stephani Hungariæ Regis C. semid.
21	A	iij	3	
20	b	Prid.	4	
19	c	Non.	5	Laurentii Justiniani E. C. semid.
18	d	viij	6	
17	e	vij	7	
16	f	vj	8	Nativitas B. M. V. dupl. 2. cl. Com. S. Hadriani Mart. * Dom. infra Oct. SS. Nominis B. M. V. duplex majus. Com. Dñicæ.
15	g	v	9	De Oct. semid. Com. S. Gorgonii M.
14	A	iv	10	Nicolai de Tolentino Conf. dup. Com. Oct.
13	b	iij	11	De Oct. semid. Com. SS. Proti et Hyacinthi, Mart.
12	c	Prid.	12	De Octava.
11	d	Idib.	13	De Octava.
10	e	xviij	14	Exaltatio S. Crucis, duplex majus. Com. Oct.
9	f	xvij	15	Octava Nativit. B. M. V. dup. Com. S. Nicomedis, Mart. * Dom. iij. Septem Dolorum B. M. V. dupl. maj. Com. Dñicæ.
	g	xvj	16	Cornelii et Cypriani Pont. et M. semid. Com. S. Euphemiæ et Soc. Mart.
7	A	xv	17	Impressio SS. Stigmatum S. Francisci Conf. duplex.
6	b	xiv	18	Josephi a Cupertino Conf. duplex.
5	c	xiij	19	Januarii Ep. et Soc. Mart. duplex.
4	d	xij	20	Eustachii et Soc. Mart. dupl. Commemoratio. Vigiliæ.
3	e	xj	21	Matthæi Ap. et Evang. duplex 2. cl.
2	f	x	22	Thomæ a Villanova Ep. C. dupl. Com. S. Mauritii et Soc. M.
1	g	ix	23	Lini Papæ et Mart. semidupl. Com. S. Theclæ Virg. et Mart.
*	A	viij	24	B. M. V. de Mercede, duplex majus.
29	b	vij	25	
28	c	vj	26	Cypriani et Justinæ Virg. Mart.
27	d	v	27	Cosmæ et Damiani Mart. semidupl.

C.E.		L. D		D M.	
25.	20	e	iv	28	Wenceslai Ducis et Mart. semidupl.
25.	24	f	iij	29	Dedicatio S. Michaelis Archang. duplex 2. cl.
	23	g	Prid.	30	Hieronymi Presb. C. et D. duplex.

OCTOBER.

					* Dom. j. Solemnitas SS. Rosarii B. M. V. duplex 2 classis. Com. Dominicæ.
	22	A	Kal.	1	Remigii Ep. et Conf. semid. ad lib. vel simplex de præcepto.
	21	b	vj	2	Angelorum Custodum, duplex majus.
	20	c	v	3	
	19	d	iv	4	Francisci Conf. duplex majus.
	18	e	iij	5	Placidi et Sociorum Mart.
	17	f	Prid.	6	Brunonis Confessoris, duplex.
	16	g	Non.	7	Marci Papæ et Conf. Com. SS. Sergii et Soc. Mart.
	15	A	viij	8	Birgittæ Viduæ, duplex.
	14	b	vij	9	Dionysii, Episc., Rustici et Eleutherii Mart. semid.
	13	c	vj	10	Francisci Borgiæ Conf. semid.
	12	d	v	11	
	11	e	iv	12	
	10	f	iij	13	Eduardi Regis Conf. semid.
	9	g	Prid.	14	Callisti I. Papæ et Mart. duplex.
	8	A	Idib.	15	Teresiæ Virginis, duplex.
	7	b	xvij	16	
	6	c	xvj	17	Hedwigis Viduæ, semiduplex.
	5	d	xv	18	Lucæ Evangelistæ, duplex 2 classis.
	4	e	xiv	19	Petri de Alcantara Conf. duplex.
	3	f	xiij	20	Joannis Cantii Conf. duplex.
	2	g	xij	21	Hilarionis Abb. Com. SS. Ursulæ et Soc. Virg. et Mart.
	1	A	xj	22	
	*	b	x	23	
	29	c	ix	24	
	28	d	viij	25	Chrysanthi et Dariæ Mart.
	27	e	vij	26	Evaristi Papæ et Mart.
	26	f	vj	27	Vigilia.
25.	25	g	v	28	Simonis et Judæ Ap. duplex 2. classis.
	24	A	iv	29	
	23	b	iij	30	
	22	c	Prid.	31	Vigilia.

NOVEMBER.

C.E.	L.D.		D.M.	
21	d	Kal.	1	Omnium Sanctorum, dupl. 1. cl.
20	e	iv	2	Com. Omnium Fidelium Defunctorum, dupl. et de Oct. Omnium Sanctorum, semid.
19	f	iij	3	De Octava.
18	g	Prid.	4	Caroli Episc. et Conf. duplex. Com. Oct. et SS. Vitalis et Agricolæ Mart.
17	A	Non.	5	De Octava.
16	b	viij	6	De Octava.
15	c	vij	7	De Octava.
14	d	vj	8	Oct. Omnium Sanctorum, duplex. Com. SS. IV. Coronat. Mart.
13	e	v	9	Dedicat. Archibasilicæ SS. Salvatoris, dupl. majus. Com. S. Theodori Mart.
12	f	iv	10	Andreæ Avellini Conf. dupl. Com. S. Tryphonis, etc. Mart.
11	g	iij	11	Martini Episc. et Conf. duplex. Com. S. Mennæ Martyris.
10	A	Prid.	12	Martini I. Papæ et Mart. semid.
9	b	Idib.	13	Didaci Confessoris, semid.
8	c	xviij	14	Josaphat Episc. et Mart. duplex.
7	d	xvij	15	Gertrudis Virginis, duplex.
6	e	xvj	16	
5	f	xv	17	Gregorii Thaumat. E. C. semid.
4	g	xiv	18	Dedic. Basilicarum SS. Petri et Pauli Apost. duplex majus.
3	A	xiij	19	Elisabeth Viduæ, duplex. Com. S. Pontiani Papæ et Mart.
2	b	xij	20	Felicis de Valois Conf. duplex.
1	c	xj	21	Præsentatio B. M. V. duplex majus.
*	d	x	22	Cæciliæ Virg. et Mart. duplex.
29	e	ix	23	Clementis I. Papæ et Mart. duplex Com. S. Felicitatis Martyris.
28	f	viij	24	Joannis a Cruce Conf. duplex. Com. S. Chrysogoni Mart.
27	g	vij	25	Catharinæ Virg. et Mart. duplex.
25. 26	A	vj	26	Silvestri Abb. dupl. Com. S. Petri Alexandrini Episc. et Mart.
25. 24	b	v	27	
23	c	iv	28	
22	d	iij	29	Vig. Com. S. Saturnini Mart.
21	e	Prid.	30	Andreæ Apostoli, dupl. 2. cl.

DECEMBER

C.E.L.D.			D.M.	
20	f	Kal.	1	
19	g	iv	2	Bibianæ Virg. et Mart. semiduplex.
18	A	iij	3	Francisci Xaverii Conf. dupl. majus.
17	b	Prid.	4	Petri Chrysologi E., C. et D. dupl. Com. S. Barbaræ V. M.
16	c	Non.	5	Sabbæ Abbatis com.
15	d	viij	6	Nicolai Episc. et Conf. duplex.
14	e	vij	7	Ambrosii Episc., C. et D. dupl. Vig.
13	f	vj	8	Immac. Concept. B. M. V. duplex 1 cl.
12	g	v	9	De Octava, semiduplex.
11	A	iv	10	De Oct. semid. Com. S. Melchiadis Papæ et Mart.
10	b	iij	11	Damasi I. P. et C. semid. Com. Oct.
9	c	Prid.	12	De Octava.
8	d	Idib.	13	Luciæ Virg. Mart. duplex. Com. Oct.
7	e	xix	14	De Octava.
6	f	xviij	15	Oct. Immac. Concept. duplex.
5	g	xvij	16	Eusebii Episc. et Mart. semiduplex.
4	A	xvj	17	
3	b	xv	18	
2	c	xiv	19	
1	d	xiij	20	Vigilia.
*	e	xij	21	S. Thomæ Apost. duplex 2 cl.
29	f	xj	22	
28	g	x	23	
27	A	ix	24	Vigilia.
26	b	viij	25	Nativitas D. N. J. C. duplex 1. cl.
25. 25	c	vij	26	Stephani Protom. dupl. 2. cl. Com. Octavæ.
24	d	vj	27	Joannis Apost. et Evang. dupl. 2. cl. cum com. Octavarum.
23	e	v	28	SS. Innocentium, Mart. dupl. 2. cl. Com. Octavarum.
22	f	iv	29	Thomæ Cantuariensis Episc. et Mart. duplex. Com. Octt.
21	g	iij	30	De Dom. infra Oct. Nativit. vel de Oct. cum com. Octt.
19. 20	A	Prid.	31	Silvestri I., P. C. duplex, Com. Octt.

Hæc Epacta 19 nigra numquam est in usu, nisi quando eodem anno concurrit cum Aureo numero xix.

Duae Tabellae

EX RUBRICIS GENERALIBUS BREVIARII

EXCERPTÆ.

In quarum prima statim videri poterit de quo celebrandum erit Officium si, plura eodem die Festa occurrant.

In secunda vero, quomodo Officio præcedens concurrat in Vesperis cum Officio sequentis diei.

Ex utraque Tabella hoc ordine reperietur quod quæritur.

Primum inveniatur numerus positus in quadrangulo illo, in quo Festa, de quibus est controversia sibi invicem occurrunt : deinde legatur regula juxta dictum numerum descripta, et ex ea clare videbitur quid sit agendum.

Exempli gratia : Quadrangulus, in quo sibi invicem occurrunt Duplex primæ classis et Dominica primæ classis, erit qui est in angulo superiori primæ Tabellæ, in quo signatus est numerus I., quia si ad eum tam Duplex quam Dominica prædicta ex eorum locis recto tramite pergerent, in eo sibi invicem occurrerent. Regula autem juxta dictum numerum apposita sic habet :

I. *Translatio de primo, Officium de secundo.* Id est Duplex primæ classis prædictum transferatur, et Officium fiat de Dominica primæ classis : quia cum in his regulis dicitur : de primo seu præcedenti, intelligitur de Festo in superiori parte Tabellæ apposito, ut Duplex prædictum ; cum de secundo vel sequenti, de Festo in inferiori parte sub numeris apposito, ut Dominica prædicta.

In aliquibus autem quadrangulis nullus appositus est numerus, vel quia nullus occursus, neque concursus esse potest, vel quia in propriis locis adnotatur in Breviario quid sit agendum.

Scire tamen oportet quæ sint Duplicia primæ et secundæ classis, et majora per annum, et quæ Dominicæ, et Feriæ majores dicantur.

DUPLICIA I. CLASSIS,

In quibus nulla fit Commemoratio quorumcumque Festorum occurrentium, nisi prout supra in Rubricis.

Nativitas Domini.
Epiphania Domini.
Pascha Resurrectionis, cum tribus antecedentibus et duobus sequentibus diebus.
Ascensio Domini.

Pentecostes, cum duobus sequentibus diebus.
Festum Corporis Christi.
Festum SS. Cordis Jesu.
Immaculata Conceptio B. M. V.
Annuntiatio et Assumptio B. M. V.
Nativitas S. Joannis Baptistæ.
Festum S. Joseph Sponsi B. M. V. Virginis.
Festum SS. Apostolorum Petri et Pauli.
Festum Omnium Sanctorum.
Dedicatio propriæ Ecclesiæ.
Patronus vel Titulus Ecclesiæ.

DUPLICIA II. CLASSIS,

In quibus de Simplicibus fit commemoratio in Laudibus tantum : de aliis ut in Rubricis.

Circumcisio Domini.
Festum SS. Nominis Jesu.
Festum SS. Trinitatis.
Festum Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C.
Inventio S. Crucis.
Purificatio B. M. V.
Visitatio » »
Nativitas » »
Solemn. S. Rosarii B. M. V.
Dedicatio S. Michaelis Archangeli.
Festum Patrocinii S. Joseph Sponsi B. M. V.
Natalitia undecim Apostolorum.
Festa Evangelistarum.
Festum S. Stephani Protomartyris.
Festum SS. Innocentium Martyrum.
Festum S. Laurentii, Martyris.
Festum S. Annæ Matris B. Mariæ V.
Festum S. Joachim Patris B. Mariæ V.

DOMINICÆ MAJORES

DIVIDUNTUR IN DUAS CLASSES.

DOMINICÆ I. CLASSIS,

Quæ numquam omittuntur.

Prima Adventus.
Prima Quadragesimæ.
Passionis.
Palmarum.
Paschæ.
In Albis.
Pentecostes.
Trinitatis.

DOMINICÆ II. CLASSIS,

Quæ non omittuntur, nisi occurrente Duplici j. classis ; et tunc de iis fit com. in utrisque Vesperis, et Laudibus.

Secunda, Tertia, Quarta } Adventus.
Dominica Septuagesimæ.
Dominica Sexagesimæ.
Dominica Quinquag.
Secunda, Tertia, Quarta } Quadrag.

DUPLICIA MAJORA

PER ANNUM,

Quæ aliis Duplicibus minoribus præferuntur.

Transfiguratio Domini.
Exaltatio sanctæ Crucis.
Dedicat. Archibasilicæ SS. Salvatoris.
Duo Festa VII. Dolorum. } B. M. V.
Commem. de Monte Carmelo } B. M. V.
Festum ad Nives } B. M. V.
SS. Nominis. } B. M. V.
De Mercede } B. M. V.
Præsentatio } B. M. V.
Apparitio S. Michaelis Archangeli.
Festum SS. Angelorum Custodum.
Decollatio S. Joannis Baptistæ.
Cathedra S. Petri Apostoli utraque.
Festum ejusdem ad Vincula.
Conversio S. Pauli Apost.
Commem. S. Pauli Apost.
Dedicat. Basilicarum SS. Petri et Pauli, Apost.
Festum S. Joannis ante Portam Latinam.
Festum S. Barnabæ Apostoli.
Festum S. Benedicti Abbat
Festum S. Dominici Conf.
Festum S. Francisci Assisien. Conf.
Festum S. Francisci Xaverii, Conf.
Festum Patronorum minus Principalium.

FERIÆ MAJORES,

De quibus semper fit commemoratio.

Adventus.
Quædragesimæ.
Quatuor Temporum.
Secunda Rogationum.

CATALOGUS FESTORUM

Quæ uti primaria vel secundaria retinenda sunt, ex Decretis generalibus S. R. C. diei xxvij. Augusti 1893 et v. Februarii 1895.

FESTA PRIMARIA

IN KALENDARIO UNIVERSALI

§ I. Duplicia j. classis.

Festum Nativitatis Domini.
Epiphania.
Pascha Resurrectionis.
Ascensio Domini.
Pentecostes.
Festum Corporis Christi.
Immaculata Conceptio, Annuntiatio et Assumptio B. M. V.
Nativitas S. Joannis Bapt.
S. Joseph Sponsi B. M. V.
SS. Apost. Petri et Pauli.
In Festo Omnium Sanctorum.
Dedicatio propriæ Ecclesiæ.
Titulus Ecclesiæ.
Patronus principalis regionis, vel diœcesis aut loci.

§ II. Duplicia secundæ classis.

Circumcisio Domini.
Festum SS. Trinitatis.
Purificatio, Visitatio, Nativitas } B. Mariæ V.
Dedicatio S. Michaelis Archangeli.
Natalitia undecim Apost.
Festa Evangelistarum.
S. Stephani Protomart.
SS. Innocentium Mart.
S. Laurentii, Mart.
S. Annæ, Matris B. M. V.
S. Joachim, Patris B. M. V.

§ III. Duplicia majora per annum.

Transfiguratio Domini.
Dedicatio Archibasilicæ SS. Salvatoris.
Dedicatio S. Mariæ ad Nives.
SS. Angelorum Custodum.
Dedicatio Basilicarum SS Petri et Pauli, Apost.
S. Barnabæ.
S. Benedicti Abbatis.
S. Dominici Confessoris.
S. Francisci Confessoris.
S- Francisci Xaverii Conf.
Patronorum minus Principalium.

§ IV. Alia Duplicia per annum.

Dies Natalitia vel quasi Natalitia uniuscujusque Sancti.

Pro aliquibus locis

S. Gabrielis Archangeli.
S. Raphaelis Archangeli.
Dies Natalitia, vel quasi Natalitia uniuscujusque Sancti.
Commem. Sanctorum quorum Corpora vel Reliquiæ in ecclesiis diœceseos asservantur.

FESTA SECUNDARIA

IN KALENDARIO UNIVERSALI.

§ I. Duplicia primæ classis.

Sacratissimi Cordis Jesu.

§ II. Duplicia secundæ classis.

SS. Nominis Jesu.
Inventio S. Crucis.
Pretiosiss. Sanguinis D. N. J. C.
Solemnitas SS. Rosarii B. M. V.
Patrocinium S. Joseph, Sponsi B. M. V.

§ III. Duplicia majora.

Exaltatio S. Crucis.
Duo festa Septem Dolorum B. M. V.
Commem. B. M. V. de Monte Carmelo.
Nominis, De Mercede, Præsentatio } B. M. V.
Apparitio Sancti Michaelis Archangeli.
Decollatio S. Joannis Baptistæ.
Cathedra S. Petri Apost. utraque.
Ejusdem ad Vincula.
Conversio et Com. S. Pauli Apostoli.

S. Joannis ante Portam Latinam

Pro aliquibus locis.

Officia Mysteriorum et Instrumentorum Passionis D. N. J. C.
SS. Redemptoris.
S. Familiæ Jesu, Mariæ et Joseph.
Purissimi Cordis Mariæ.
Desponsatio, Maternitas, Puritas, Patrocinium B. M. V.
Translatio Almæ Domus B. M. V.
Exspectatio Partus B. M. V.
Auxilium Christianorum.
Prodigiorum B. M. V.
Apparitio B. M. V. Imm.
Manifestatio B. M. V.
Immaculata a Sacro Numismate.
Commem. OO. Summ. Pontificum.
Item alia quæcumque Festa sive Domini, sive B. M. V. sub aliquo peculiari titulo, sive Sanctorum, præter eorumdem natalem diem, uti Inventionis Corporum, Translationis, Receptionis, Patrocinii et hisce similia.

AD PRIMAM TABELLAM.

1. Notandum, quod Duplex quodcumque, etiam Patroni et Tituli Ecclesiæ, vel Dedicationis ejusdem, occurrens in Vigilia Nativitatis Domini et Pentecostes, in die Circumcisionis, in die Octava Epiphaniæ, in Feria quarta Cinerum, ac in tota majori Hebdomada, et infra Octavam Paschæ et Pentecostes, in Ascensione Domini, in Festo Corporis Christi, in Festis Immaculatæ Conceptionis, Annuntiationis, et Assumptionis B. M. V., in Nativitate sancti Joannis Baptistæ, in Festo S. Joseph, SS. Apostolorum Petri et Pauli, et Omnium Sanctorum, transfertur, si transferri valeat, aliter de eo fit Commemoratio ipso die quo cadit, vel penitus omittitur, ut ponitur in propriis Rubricis.

2. Infra Octavam Epiphaniæ fit tantum de Duplicibus primæ classis occurrentibus cum commemoratione Octavæ. Alia Festa novem Lectionum in prima die libera post Octavam perpetuo celebrantur : de Simplicibus vero fit tantum commemoratio, ut supra.

3. Infra Octavam Corporis Christi, de Semiduplici occurrente, fit tantum commemoratio, neque fit de Duplici translato, nisi sit primæ vel secundæ classis, et de ea, quocumque adveniente Duplici fit Commemoratio.

4. Infra illas Octavas, in quibus fit de Festis occurrentibus, de Semiduplici, occurrente in Dominica, fit Commemoratio, uti alias juxta Rubricas.

5. De Octava Nativitatis Domini, Epiphaniæ, et Corporis Christi, semper fit commemoratio, quocumque Festo in illis occurrente.

6. De aliis Octavis, quæ non sunt in Kalendario, nihil fit a Feria quarta Cinerum usque ad Dominicam in Albis, et a Vigilia Pentecostes usque ad Festum SS. Trinitatis inclusive, et a die 17 Decembris usque ad Epiphaniam.

7. Dies Octavæ numquam transfertur : ideo quamquam Nativitas S. Joannis Baptistæ occurrens in die Corporis Christi, transferatur in diem sequentem ; non tamen transfertur Octava, sed de ea fit tantum commemoratio in Officio de Octava Corporis Christi.

8. Si accidat ut Patronus loci, vel Titulus Ecclesiæ descriptus sit eodem die in Kalendario cum aliis Sanctis, qui separari queunt, in ea Ecclesia, vel in loco, fit tantum de Titulari, vel Patrono. Alii si in dicto Kalendario descripti sint sub ritu Duplici majori, vel

Si occurrat

Duplex primæ classis.
Duplex secundæ classis.
Duplex per annum majus.
Duplex Doctoris Ecclesiæ.
Duplex per annum minus.
Dies infra Octavam.
Dies Octava.
Semiduplex.
Simplex.
S. Maria in Sabbato.
Feria major.
Vigilia.

1. Translatio de primo, Officium de secundo.
2. Officium de primo, translatio de secundo.
3. Commem. de primo, Officium de secundo.
4. Officium de primo, commemoratio de secundo.
5. Nihil de primo, Officium de secundo.
6. Officium de primo, nihil de secundo.
7. Officium de digniori, commemoratio de minus digno.
8. Officium de digniori, translatio de minus digno.

minori, aut Semiduplici, transferuntur perpetuo in diem primam liberam, et de eis fiat Officium Semiduplex. Si vero sint ex Duplicibus j. aut ij. classis, similiter in diem primam liberam perpetuo transferantur, et de eis fiat Officium sub eodem ritu, ac si propria die celebrarentur. Si autem in Kalendario omnes sint tamquam Festum Simplex, de eis nihil fit.

9. De Feriis Adventus et Quadragesimæ, quando de eis non fit Officium, fit Commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus cujuscumque Festi : de Quatuor

eodem die

» Vigilia.	» Feria major.	» S. Maria in Sabb.	» Simplex.	» Semiduplex.	» Dies Octava.	» Dies infra Oct.	» Dupl. p. ann. min.	» Dupl. Doct. Eccl.	» Dupl. p. ann. maj.	» Duplex ii. classis.	» Duplex j. classis.	» Dñica per annum.	» Dñica ij. classis.	et Dñica i. classis.
6	4	0	6	6	4	6	6	2	2	2	8	4	4	1
4	4	0	4	4	4	6	4	2	2	8	1	4	1	1
4	4	0	4	4	1	4	4	2	8	1	1	4	1	1
4	4	0	4	4	1	4	0	0	1	1	1	4	1	1
4	4	0	4	4	3	4	7	0	3	3	5	4	3	3
4	4	0	4	3	3	7	3	3	3	5	5	3	3	3
4	4	0	4	4	7	4	4	2	2	3	3	4	3	3
4	4	0	4	7	3	4	3	3	3	3	5	3	3	3
3	3	3	0	3	3	3	3	3	3	3	5	3	3	3
5	5	0	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
6	0	6	4	3	3	3	3	3	3	3	3	0	0	0
0	5	6	4	3	3	3	3	3	3	3	5	0	0	0

Temporibus, et[1] Feria secunda Rogationum ac Vigiliis, in Laudibus tantum. Si vero aliqua Vigilia occurrat in Adventu, Quadragesima, et Quatuor Temporibus vel in diebus Festorum duplicium primæ classis sive Patroni vel Tituli, aut Dedicationis Ecclesiæ, de ea nihil fit, nec etiam in Laudibus.

Quando

Dominica j. et ij. classis,
Dominica per annum,
Duplex primæ classis,
Duplex secundæ classis,
Patronus seu Titulus Ecclesiæ,
Duplex per annum majus,
Duplex per annum minus,
Semiduplex,
Dies Octava,
Dies infra Octavam,

1. Totum de sequenti, nihil de præcedenti.
2. Totum de præcedenti, nihil de sequenti.
3. Totum de sequenti, commem. de præcedenti.
4. Totum de præcedenti, commemoratio de sequenti.
5. Capitulum de sequenti, commemoratio de præcedenti.
6. Totum de digniori, commemoratio de minus digno : in paritate dignitatis, a Capitulo de sequenti. Simplex, et Sancta Maria in Sabbato, Feria et Vigilia non concurrunt.

Notandum, quod in j. Vesperis diei Octavæ Ascensionis et Corporis Christi, aliorumque Festorum primariorum Domini, totum Officium fit de Octava, cum Commemoratione præcedentis Festi Duplicis, nisi fuerit Festum solemne principale, aut j. vel ij. classis : quia tunc de Festo fieret Officium, et Commemoratio de Octava.

2. In ij. Vesperis diei Octavæ Festorum Domini, si primaria fuerint et solemniora uti Epiphaniæ, Paschæ, Ascensionis, aliorumque, de sequenti Duplici, si concurrat, fit tantum Commemoratio, nisi hoc fuerit j. vel ij. classis ; quia tunc de eo fieret Officium et de Octava Com-

concurrit.

0	4	3	4	4	3	3	3	3	3	0
0	4	3	4	4	3	3	1	1	1	0
2	2	4	2	4	4	4	6	4	6	4
4	4	4	4	4	4	4	3	6	3	4
2	2	4	2	4	4	4	0	4	6	4
4	4	4	4	4	4	6	1	3	1	4
4	4	5	4	4	5	3	1	3	1	4
4	4	3	4	5	3	3	1	1	1	5
4	4	5	4	4	5	3	1	3	1	4
0	0	3	4	3	3	3	1	1	1	5
» S. Maria in Sabb.	» Die infra Octavam.	» Die Octava.	» Simplici.	» Semiduplici.	» Dupl. per ann. min.	» Dupl. per ann. maj.	» Patr. seu Tit. Eccl.	» Duplici ij. classis.	» Duplici j. classis.	cum Dñica quacunque.

memoratio. Die Octava Corporis Christi in ij. Vesperis nulla fit Commem. sequentis Duplicis (Sacratissimi Cordis Jesu) nisi concurrat cum die Octava S. Joannis Baptistæ, et tunc Vesperæ erunt de Octava Corporis Christi, cum Commemoratione Octavæ S. Joannis.

3. Diebus Octavis Festorum primariorum B M. V. etiam particularibus alicujus Religionis. Angelorum, S. Joannis Baptistæ, S. Joseph et Sanctorum Apostolorum de præcedenti. vel sequenti Duplici minori fit tantum Commemoratio.

4. In secundis Vesperis Duplicis primæ classis fit Commemoratio de Festis

duplicibus et semiduplicibus reductis ad modum Simplicis tantummodo, si hujusmodi Commemoratio facienda sit die sequenti. In Duplicibus tamen secundæ classis de dictis Festis fit Commemoratio in utrisque Vesperis ad instar Octavæ et Dominicæ, uti in Rubricis generalibus de Commemorationibus dictum est : non fit vero Commemoratio de die infra Octavam, nisi quando de ea fieri debeat Officium die sequenti.

5. Cum plures fiunt Commemorationes, servetur hic ordo : Post Orationem Officii currentis, 1. de Dominica privilegiata, 2. de die Octava, 3. de Duplici majori, 4. de Duplici minori ad instar Simplicium redactis, 5. de Dominica communi. 6. de die infra Octavam Corporis Christi, 7. de Semiduplici, 8. de die infra Octavam communem, ad simplicem ritum pariter redactis, 9. de Feria majori vel Vigilia, 10. de Simplici.

Oratio Sancti Augustini

A PAPA URBANO VIII. EDITA.

Ante óculos tuos, Dómine, culpas nostras férimus, et plagas quas accépimus, conférimus.

Si pensámus malum quod fécimus, minus est quod pátimur, majus est quod merémur.

Grávius est quod commísimus, lévius est quod tolerámus.

Peccáti pœnam sentímus, et peccándi pertináciam non vitámus.

In flagéllis tuis infírmitas nostra téritur, et iníquitas non mutátur.

Mens ægra torquétur, et cervix non fléctitur.

Vita in dolóre suspírat, et in ópere non se eméndat.

Si exspéctas, non corrígimur : si víndicas, non durámus.

Confitémur in correctióne, quod égimus: oblivíscimur post visitatiónem quod flévimus.

Si exténderis manum, faciénda promíttimus : si suspénderis gládium, promíssa non sólvimus.

Si férias, clamámus ut parcas : si pepérceris, íterum provocámus ut férias.

Habes, Dómine, confi-

téntes reos : nóvimus quod nisi dimíttas, recte nos périmas.

Præsta, Pater omnípotens, sine mérito, quod rogámus, qui fecísti ex níhilo, qui te rogárent. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

℣. Gregem tuum, Pastor ætérne, non déseras. ℟. Sed per beátos Apóstolos tuos perpétua defensióne custódias.

℣. Prótege, Dómine, pópulum tuum ad te clamántem, et Apostolórum tuórum patrocínio confidéntem. ℟. Perpétua defensióne custódias.

℣. Oráte pro nobis, sancti Apóstoli Dei. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus : ut nullis nos permíttas perturbatiónibus cóncuti, quos in Apostólicæ confessiónis petra solidásti. Per Dóminum. ℟. Amen.

Imploret, clementíssime Dómine, nostris opportúnam necessitátibus opem devóte a nobis proláta meditátio, qua sanctus olim Joánnes Chrysóstomus, in hac Basílica cónditus, te cum beatíssimis Apóstolis Petro et Paulo representávit sic colloquéntem : Circúmdate hanc novam Sion, et circumvalláte eam : hoc est, custodíte, muníte, précibus firmáte : ut quando iráscor in témpore, et orbem terræ concútio, aspíciens sepúlcrum vestrum numquam desitúrum, et quæ libénter propter me géritis stígmata, iram misericórdia vincam, et ob hanc percípiam vestram intercessiónem. Etenim quando Sacerdótium et Regnum vídeo lacrymári, statim quasi compátiens ad commiseratiónem flector, et illíus meæ vocis reminíscor : Prótegam Urbem hanc propter David servum meum, et Aaron sanctum meum, Dómine, fiat, fiat : Amen, Amen.

Oratio

DICENDA ANTE DIVINUM OFFICIUM.

Aperi, Dómine, os meum ad benedicéndum nomen sanctum tuum : munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, pervérsis et aliénis cogitatiónibus : intelléctum illúmina, afféctum inflámma, ut digne, atténte ac devóte hoc Officium recitáre váleam, et exaudíri mérear ante conspéctum divínæ Majestátis tuæ. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Dómine, in unióne illíus divínæ intentiónis, qua ipse in terris laudes Deo persolvísti, has tibi Horas persólvo.

Oratio

DICENDA POST DIVINUM OFFICIUM.

Orationem sequentem devote post Officium recitantibus Leo Papa X. defectus et culpas in eo persolvendo ex humana fragilitate contractas indulsit. Et dicitur omnino flexis genibus.

Sacrosánctæ et indivíduæ Trinitáti crucifíxi Dómini nostri Jesu Christi humanitáti, beatíssimæ et gloriosíssimæ sempérque Vírginis Maríæ fœcúndæ integritáti, et ómnium Sanctórum universitáti sit sempitérna laus, honor, virtus et glória ab omni creatúra, nobísque remíssio ómnium peccatórum, per infiníta sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Beáta víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium.

℟. Et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum.

Pater noster. Ave María.

ABSOLUTIONES ET BENEDICTIONES

DICENDÆ ANTE LECTIONES
IN OFFICIO NOVEM ET TRIUM LECTIONUM.

IN I. NOCTURNO

Et pro secunda et quinta Feria.

Absolutio.

Exáudi, Dómine Jesu Christe, preces servórum tuórum, et miserére nobis : Qui cum Patre et Spíritu sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Benedictiones.

1. Benedictióne perpétua benedícat nos Pater ætérnus. ℟. Amen.
2. Unigénitus Dei Fílius nos benedícere et adjuváre dignétur. ℟. Amen.
3. Spíritus sancti grátia illúminet sensus et corda nostra. ℟. Amen.

IN II. NOCTURNO

Et pro tertia et sexta Feria.

Absolutio.

Ipsíus píetas et misericórdia nos ádjuvet : Qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Benedictiones.

4. Deus Pater omnípotens sit nobis propítius et clemens. ℟. Amen.
5. Christus perpétuæ det nobis gáudia vitæ. ℟. Amen.
6. Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris. ℟. Amen.

IN III. NOCTURNO.

Et pro Feria quarta et Sabbato.

Absolutio.

A vínculis peccatórum nostrórum absólvat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Benedictiones.

7. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.
8. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.
9. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Si Officium fit de Sancto vel de Sancta novem Lect. octava Bened. erit:

Cujus festum cólimus ipse (vel ipsa) intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Quando sunt plures, dicitur :

Quorum (vel Quarum) festum cólimus, ipsi (vel

ipsæ) intercédant pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Si Officium fit de sancta Maria, octava Benedictio erit :

Cujus festum cólimus ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Si in ultima Lectione legendum sit aliud Evangelium cum Homilia, nona Benedictio erit :

Per Evangélica dicta deleántur nostra delícta. ℟. Amen.

In Officio trium Lectionum dicuntur Absolutiones et Benedictiones prædictæ, ordine superius in Rubricis generalibus descripto et in eo, quando non legitur Homilia cum Evangelio et Benedictiones sumendæ sunt ex iij. Nocturno, prima Benedictio erit :

1. Ille nos benedícat : Qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

2. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

3. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórũ. ℟. Amen.

In Officio trium Lectionum, quando legitur Homilia cum Evangelio, prima Benedictio erit :

1. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

2. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

3. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Si Officium fit de Sancto vel de Sancta trium Lectionum, prima Benedictio erit :

1. Ille nos benedícat : Qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

2. Cujus (vel Quorum vel Quarum) festum cólimus, ipse (vel ipsa) intercédat (vel ipsi vel ipsæ intercédant) pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

3. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

In Officio de sancta Maria in Sabbato Absolutio et Benedictiones quæ ibidem ponuntur.

N. B. Asteriscum in Antiphonis designare ibi frangendas esse Antiphonas in Officio Semiduplici et ritus inferioris.

Psalterium

DISPOSITUM PER HEBDOMADAM

cum Ordinario Officii de Tempore

PARS ÆSTIVA.

DOMINICA AD MATUTINUM.

Ante Matutinum, et omnes Horas præterquam ad Completorium, dicitur secreto :

Pater noster, qui es in cœlis, sanctificétur nomen tuum. Advéniat regnum tuum. Fiat volúntas tua, sicut in cœlo et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie. Et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris. Et ne nos indúcas in tentatiónem; sed líbera nos a malo. Amen.

Ave, María, grátia plena: Dóminus tecum, benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui Jesus. Sancta María, Mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc, et in hora mortis nostræ. Amen.

In principio Matutini et Primæ, ac in fine Completor. dicitur etiam Symbolum Apostolorum.

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cœli et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, qui concéptus est de Spíritu sancto, natus ex María Vírgine, passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, et sepúltus: descéndit ad ínferos; tértia die resurréxit a mórtuis; ascéndit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei patris omnipoténtis; inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam. Amen.

Deinde clara voce. ℣.

Dómine, lábia mea apéries. ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam. ℣. Deus in

adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen. Allelúia.

Sic dicitur Allelúia, ad omnes Horas per Annum.

Invitatorium sequens dicitur ab Octava Pentecostes usque ad Adventum.

Invitatorium. Adorémus Dóminum, *Qui fecit nos. Repetitur : Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Psalmus 94.

Veníte, exsultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro : præoccupémus fáciem ejus in confessióne, et in psalmis jubilémus ei.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos : quóniam non repéllet Dñus plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Qui fecit nos.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus : veníte, adorémus, et procidámus ante Deum : plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster : nos autem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto : ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt et vidérunt ópera mea.

Qui fecit nos.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, et dixi : Semper hi errant corde : ipsi vero non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea, si introíbunt in réquiem meam.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Qui fecit nos.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Sequens Hymnus dicitur ab Octava Pentec.

usque ad Dñicam proximiorem Kalendis Octobris.

Hymnus.

Nocte surgéntes, vigilémus omnes,
Semper in psalmis meditémur, atque
Voce concórdi Dómino canámus
Dúlciter hymnos.

Ut pio Regi páriter canéntes,
Cum suis Sanctis mereámur aulam
Ingredi cœli, simul et perénnem
Dúcere vitam.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque sancti
Spíritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Per Annum, Aña. Servíte Dómino.

Asteriscus * notat pausam cantus in Choro.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dñi volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo.

Et fólium ejus non défluet ; * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Hic ℣. Glória Patri, semper dicitur in fine omnium Psalmorum, nisi aliter notetur.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia ?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus christum ejus.

Dirumpámus víncula

eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite : * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me ? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dóminus suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurréxi, quia Dñus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Psalmus 6.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei Dómine quóniam infírmus sum : * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu Dómine úsquequo ?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam : *

salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui:* in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Per Annum, Aña. Servíte Dómino in timóre, et exsultáte ei cum tremóre.

Aña. Deus judex justus.

Psalmus 7.

Dómine Deus meus in te sperávi: * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis:

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsúrge Dómine in ira tua: * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exsúrge Dómine Deus meus, in præcépto quod mandásti: * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere: * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me Dómine secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, * scrutans corda et renes Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis, et pátiens: * numquid

iráscitur per síngulos dies ?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis : * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam : * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effódit eum : * et íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus: * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum ?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Psalmus 9.

Confitébor tibi Dómine in toto corde meo:* narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor et exsultábo in te : * psallam nómini tuo, Altíssime.

In converténdo inimícum meum retrórsum : * infirmabúntur, et períbunt a fácie tua.

Quóniam fecísti judícium meum et causam meam : * sedísti super thronum qui júdicas justítiam.

Increpásti gentes, et périit ímpius : * nomen eórum delésti in ætérnum, et in sæculum sæculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem : * et civitátes eórum destruxísti.

Périit memória eórum cum sónitu : * et Dóminus in ætérnum pérmanet.

Parávit in judício thronum suum : * et ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in justítia.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi : * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te qui novérunt nomen tuum : * quóniam non dereliquísti quæréntes te Dómine.

Psállite Dómino, qui hábitat in Sion : * annuntiáte inter gentes stúdia ejus :

Quóniam requírens sánguinem eórum recordátus est : * non est oblítus clamórem páuperum.

Miserére mei Dómine : * vide humilitátem meam de inimícis meis.

Qui exáltas me de portis mortis,* ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion.

Exsultábo in salutári tuo : * infíxæ sunt gentes in intéritu, quem fecérunt.

In láqueo isto, quem abscondérunt, * comprehénsus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus judícia fáciens : * in opéribus mánuum suárum comprehénsus est peccátor.

Convertántur peccatóres in inférnum, * omnes gentes quæ obliviscúntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit páuperis : * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Exsúrge Dómine, non confortétur homo : * judicéntur gentes in conspéctu tuo.

Constítue Dómine legislatórem super eos : * ut sciant gentes quóniam hómines sunt.

Ut quid Dómine recessísti longe, * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne ?

Dum supérbit ímpius, incénditur pauper: * comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ : * et iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor, * secúndum multitúdinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspéctu ejus : * inquinátæ

sunt viæ illíus in omni témpore.

Auferúntur judícia tua a fácie ejus : * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo : * Non movébor a generatióne in generatiónem sine malo.

Cujus maledictióne os plenum est, et amaritúdine, et dolo : * sub lingua ejus labor et dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis, * ut interfíciat innocéntem.

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * insidiátur in abscóndito, quasi leo in spelúnca sua.

Insidiátur ut rápiat páuperem : * rápere páuperem, dum áttrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum : * inclinábit se, et cadet, cum dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde suo: Oblítus est Deus, * avértit fáciem suam ne vídeat in finem.

Exsúrge Dómine Deus, exaltétur manus tua : * ne obliviscáris páuperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde suo : Non requíret.

Vides, quóniam tu labórem et dolórem consíderas; * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus est pauper : * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris et malígni : * quærétur peccátum illíus, et non inveniétur.

Dóminus regnábit in ætérnum, et in sæculum sæculi : * períbitis gentes de terra illíus.

Desidérium páuperum exaudívit Dóminus : * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua.

Judicáre pupíllo et húmili, * ut non appónat ultra magnificáre se homo super terram.

Psalmus 10.

In Dómino confído : quómodo dícitis ánimæ meæ : * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ

ejus intérrogant filios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium : * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus et justítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Per Annum. Aña. Deus judex justus, fortis et longánimis : numquid irascétur per síngulos dies?

Aña. Tu, Dómine.

Psalmus 11.

Salvum me fac Dómine, quóniam defécit sanctus : * quóniam diminútæ sunt veritátes a fíliis hóminum.

Vana locúti sunt unusquísque ad próximum suum : * lábia dolósa, in corde et corde locúti sunt.

Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * et linguam magníloquam.

Qui dixérunt : Linguam nostram magnificábimus, lábia nostra a nobis sunt, * quis noster Dóminus est?

Propter misériam ínopum, et gémitum páuperum, * nunc exsúrgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári : * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta : * argéntum igne examinátum, probátum terræ purgátum séptuplum.

Tu Dómine servábis nos ; et custódies nos * a generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant : * secúndum altitúdinem tuam multiplicásti fílios hóminum.

Psalmus 12.

Usquequo Dómine obliviscéris me in finem? * Usquequo avértis fáciem tuam a me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, et exáudi me Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos ne umquam obdórmiam in morte : * nequándo dicat inimícus meus : Præválui advérsus eum.

Qui tríbulant me, exsultábunt si motus fúero : * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exsultábit cor meum in salutári tuo : cantá-

bo Dómino qui bona tríbuit mihi : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 13.

Dixit insípiens in córde suo : * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cœlo prospéxit super fílios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepúlcrum patens est guttur eórum : linguis suis dolóse agébant, * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne et amaritúdine plenum est : * velóces pedes eórum ad effundéndum sánguinem.

Contrítio et infelícitas in viis eórum, et viam pacis non cognovérunt : * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognóscent omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis?

Dóminum non invocavérunt, * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Dóminus in generatióne justa est, consílium ínopis confudístis : * quóniam Dóminus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutáre Israel? * cum avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ, exsultábit Jacob, et lætábitur Israel.

Psalmus 14.

Dómine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum glorífícat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera

super innocéntem non accépit :

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Per Annum, Aña. Tu, Dómine, servábis nos : et custódies nos.

℣. Memor fui nocte nóminis tui, Dómine. ℟. Et custodívi legem tuam.

Post ℣. cujuslibet Noct. dicitur Pater noster, secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio.

Exáudi, Dómine Jesu Christe, preces servórum tuórum, et miserére nobis : Qui cum Patre et Spíritu sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere. Benedictio. Benedictióne perpétua benedícat nos Pater ætérnus. ℟. Amen.

Deinde leguntur Lectiones cum ℟℟. ut in Proprio de Tempore assignantur.

Pro ij. Lectione Benedictio. Unigénitus Dei Fílius nos benedícere et adjuváre dignétur. ℟. Amen.

Pro iij. Lectione, Benedictio. Spíritus sancti grátia illúminet sensus et corda nostra. ℟. Amen.

IN II. NOCTURNO.

Per Annum, Aña. Bonórum meórum.

Psalmus 15.

Consérva me Dómine quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei : * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum : * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum

est cor meum, et exsultávit lingua mea : * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Per Annum, Aña. Bonórum meórum non índiges, in te sperávi, consérva me, Dómine.

Aña. Propter verba.

Psalmus 16.

Exáudi Dómine justítiam meam : * inténde deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo judícium meum pródeat : * óculi tui vídeant æquitátes.

Probásti cor meum, et visitásti nocte : * igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum : * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis : * ut non moveántur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me Deus : * inclína aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.

A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me, * ut pupíllam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me : * a fácie impiórum qui me afflixérunt.

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ádipem suum conclusérunt : * os eórum locútum est supérbiam.

Projiciéntes me nunc circumdedérunt me : * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam : * et sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exsúrge Dómine, præveni eum, et supplánta eum : * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manus tuæ.

Dómine a paucis de terra dívide eos in vita eórum : * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt fíliis : * et dimisérunt relíquias suas párvulis suis.

Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo: * satiábor cum apparúerit glória tua.

Per Annum, Aña. Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Aña. Díligam te.

Et non repetitur in Psalmo: quod semper fit, quando Aña incipit a primo Versu Psalmi et Ps. tunc incipitur ab eo verbo, in quo desinit Aña, sive integra dicatur, sive tantum inchoata; si tamen eadem sint verba, et continuetur Aña cum Ps.

Psalmus 17.

Díligam te Dómine fortitúdo mea: * Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, et liberátor meus.

Deus meus adjútor meus,* et sperábo in eum.

Protéctor meus, et cornu salútis meæ, * et suscéptor meus.

Laudans invocábo Dóminum: * et ab inimícis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * et torréntes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inférni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * et ad Deum meum clamávi:

Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam: * et clamor meus in conspéctu ejus, introívit in aures ejus.

Commóta est, et contrémuit terra: * fundaménta móntium conturbáta sunt, et commóta sunt quóniam irátus est eis.

Ascéndit fumus in ira ejus: et ignis a fácie ejus exársit: * carbónes succénsi sunt ab eo.

Inclinávit cœlos, et descéndit: * et calígo sub pédibus ejus.

Et ascéndit super Chérubim et volávit: * volávit super pennas ventórum.

Et pósuit ténebras latíbulum suum, in circúitu ejus tabernáculum ejus; * tenebrósa aqua in núbibus áeris.

Præ fulgóre in conspéctu ejus nubes transiérunt,* grando et carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dóminus, et Altíssimus dedit vocem suam: * grando et carbónes ignis.

Et misit sagíttas suas, et dissipávit eos: * fúlgura multiplicávit, et conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, * et reveláta sunt fundaménta orbis terrárum :

Ab increpatióne tua Dómine, * ab inspiratióne spíritus iræ tuæ.

Misit de summo, et accépit me : * et assúmpsit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, et ab his qui odérunt me : * quóniam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ : * et factus est Dóminus protéctor meus.

Et edúxit me in latitúdinem : * salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam, * et secúndum puritátem mánuum meárum retríbuet mihi :

Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpie gessi a Deo meo.

Quóniam ómnia judícia ejus in conspéctu meo : * et justítias ejus non répuli a me.

Et ero immaculátus cum eo : * et observábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam, * et secúndum puritátem mánuum meárum in conspéctu oculórum ejus.

Cum sancto sanctus eris : * et cum viro innocénte ínnocens eris :

Et cum elécto eléctus eris : * et cum pervérso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies : * et óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine : * Deus meus illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar a tentatióne, * et in Deo meo transgrédiar murum.

Deus meus, impollúta via ejus : elóquia Dómini igne examináta : * protéctor est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus, qui præcínxit me virtúte : * et pósuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tamquam cervórum, * et super excélsa státuens me.

Qui docet manus meas ad prælium : * et posuísti, ut arcum æreum, bráchia mea.

Et dedísti mihi prote-

ctiónem salútis tuæ : * et déxtera tua suscépit me :

Et disciplína tua corréxit me in finem : * et disciplína tua ipsa me docébit.

Dilatásti gressus meos subtus me : * et non sunt infirmáta vestígia mea.

Pérsequar inimícos meos, et comprehéndam illos : * et non convértar, donec defíciant.

Confríngam illos, nec póterunt stare : * cadent subtus pedes meos.

Et præcinxísti me virtúte ad bellum : * et supplantásti insurgéntes in me subtus me.

Et inimícos meos dedísti mihi dorsum, * et odiéntes me disperdidísti.

Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret, ad Dóminum : * nec exaudívit eos.

Et commínuam eos, ut púlverem ante fáciem venti : * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli : * constítues me in caput géntium.

Pópulus, quem non cognóvi, servívit mihi : * in audítu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti sunt mihi, * fílii aliéni inveteráti sunt, et claudicavérunt a sémitis suis.

Vivit Dóminus, et benedíctus Deus meus, * et exaltétur Deus salútis meæ.

Deus qui das vindíctas mihi, et subdis pópulos sub me, * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me : * a viro iníquo erípies me.

Proptérea confitébor tibi in natiónibus Dómine : * et nómini tuo psalmum dicam.

Magníficans salútes Regis ejus, et fáciens misericórdiam Christo suo David, * et sémini ejus usque in sæculum.

Per Annum, Aña. Díligam te, Dómine, virtus mea.

℣. Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine. ℟. Deus meus, illúmina ténebras meas.

Pater noster, dicitur secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio.

Ipsíus píetas et misericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre et Spíritu

sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Deus Pater omnípotens sit nobis propítius et clemens. ℟. Amen.

Pro v. Lectione, Benedictio. Christus perpétuæ det nobis gáudia vitæ. ℟. Amen

Pro vj. Lectione, Benedictio. Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris. ℟. Amen.

IN III. NOCTURNO.

Per Annum, Aña. Non sunt loquélæ.

Psalmus 18.

Cœli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo.

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cœlo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum : illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit ? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Per Annum, Aña. Non sunt loquélæ neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum.

Aña. Exáudiat.

Psalmus 19.

Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis : * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto : * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui : * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndum cor tuum : * et omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo : * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas : * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cœlo sancto suo : * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, et hi in equis : * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt : * nos autem surréximus et erécti sumus.

Dómine, salvum fac regem : * et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

Per Annum, Aña. Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis.

Aña. Dómine.

Psalmus 20.

Dómine in virtúte tua lætábitur rex : * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dñe in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Per Annum, Aña. Dómine, in virtúte tua lætábitur rex.

℣. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua. ℟. Cantábimus et spallémus virtútes tuas.

Pater noster, dicitur secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio.

A vínculis peccatórum nostrórum absólvat nos omnípotens et miséricors Dñus. ℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

Pro viij. Lectione, Benedictio. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Pro ix. Lectione, Benedictio. Ad societátem cívium supernórnum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Seq. Hymnus semper dicitur post ultimam Lect. in omnibus Dñicis et Festis tantum. In feriali Officio non dicitur, sed ejus loco ponitur iij. Responsorium.

Hymnus SS. Ambrosii et Augustini.

Te Deum laudámus : * te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli : * tibi cœli, et univérsæ potestátes :

Tibi Chérubim et Séraphim, * incessábili voce proclámant :

Sanctus, * Sanctus, * Sanctus, * Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cœli et terra * majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolórum chorus.

Te Prophetárum * laudábilis númerus.

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrá-

rum * sancta confitétur Ecclésia.

Patrem * imménsæ majestátis.

Venerándum tuum verum * et únicum Fílium.

Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum.

Tu Rex glóriæ * Christe.

Tu Patris * sempitérnus es Fílius.

Tu ad liberándum susceptúrus hóminem : * non horruísti Vírginis úterum.

Tu, devícto mortis acúleo : * aperuísti credéntibus regna cœlórum.

Tu ad déxteram Dei sedes, * in glória Patris.

Judex créderis * esse ventúrus.

Te ergo, quæsumus tuis fámulis súbveni : * quos pretióso sánguine redemísti.

Ætérna fac cum Sanctis tuis : * in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum Dómine : * et bénedic hereditáte tuæ.

Et rege eos, * et extólle illos usque in ætérnum.

Per síngulos dies, * benedícimus te.

Et laudámus nomen tuum in sæculum, * et in sæculum sæculi.

Dignáre, Dómine, die isto, * sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri, Dómine : * miserére nostri.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodum sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi : * non confúndar in ætérnum.

AD LAUDES.

Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen. Allelúia.

Ab Octava Pentecostes usque ad Adventum.

Aña. Allelúia.

Psalmus 92.

Dóminus regnávit, decórem indútus est : * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc : * a sæculo tu es.

Elevavérunt flúmina Dómine : * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina

fluctus suos, * a vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris : * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis : * domum tuam decet sanctitúdo Dómine in longitúdinem diérum.

Psalmus 99.

Jubiláte Deo, omnis terra : * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exsultatióne.

Scitóte, quóniam Dóminus ipse est Deus : * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus : * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis : confitémini illi.

Laudáte nomen ejus : quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatiónem et generatiónem véritas ejus.

Psalmus 62.

Deus Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea,* quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta et ínvia, et inaquósa : * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te : * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhæsit ánima mea post te : * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 66.

Deus, misereátur nostri et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent gentes : * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus, confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus : * et métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri, etc.

Per Annum, Aña. Allelúia, allelúia.

Aña. Tres púeri.

Canticum trium puerorum.

Danielis 3. e

Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino : * benedícite, cœli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Dómino : * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol et luna, Dómino : * benedícite, stellæ cœli, Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino : * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis et æstus, Dómino : * benedícite, frigus et æstus, Dómino.

Benedícite, rores et pruína, Dómino :* benedícite, gelu et frigus, Dómino.

Benedícite, glácies et nives, Dómino : * benedícite, noctes et dies, Dómino.

Benedícite, lux et ténebræ, Dómino : * benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum : * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite, montes et colles, Dómino :* benedícite, univérsa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino :* benedícite, mária et flúmina, Dómino.

Benedícite, cete et ómnia quæ movéntur in aquis, Dómino : * benedícite, omnes vólucres cœli, Dómino.

Benedícite, omnes béstiæ et pécora, Dómino : * benedícite, fílii hóminum, Dómino.

Benedícat Israel Dóminum : * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino : * benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus et ánimæ justórum, Dómino : * benedícite, sancti et húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaría, Mísael, Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum sancto Spíritu : * laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cœli : * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

Hic non dicitur Glória Patri, neque Amen. In aliis Canticis dicuntur.

Per Annum, Aña. Tres púeri jussu regis in fornácem missi sunt, non timéntes flammam ignis, dicéntes : Benedíctus Deus.

Aña. Allelúia.

Psalmus 148.

Laudáte Dóminum de cœlis : * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus : * laudáte eum omnes Virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna : * laudáte eum omnes stellæ, et lumen.

Laudáte eum cœli cœlórum : * et aquæ omnes quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi : * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum : * quæ fáciunt verbum ejus.

Montes, et omnes colles : * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora : * serpéntes, et vólucres pennátæ :

Reges terræ, et omnes pópuli : * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cœlum, et terram : * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus : * filiis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149.

Cantáte Dómino cánticum novum : * laus ejus in ecclésia Sanctórum.

Lætétur Israel in eo, qui fecit eum : * et filii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in tympano, et psaltério psallant ei :

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória : * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et glá-dii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus : * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150.

Laudáte Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in tympano, et choro : * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus : laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

Per Annum, Aña. Allelúia, allelúia, allelúia.

Sequens Capitulum dicitur in Dñicis, a Dñica iij. post Pentec. usque ad Adventum.

Capitulum. Apoc. 7. c.

Benedíctio, et cláritas, et sapiéntia, et gratiárum áctio, honor, virtus, et fortitúdo Deo nostro in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Deo grátias.

Sic respondetur in fine omnium Capitulorum.

Sequens Hymnus dicitur ab Octava Pent. usque

ad Dñicam proximiorem Kalendis Octobris.

Hymnus.

Ecce jam noctis tenuátur umbra,
Lux et auróræ rútilans corúscat :
Súpplices rerum Dóminum canóra
Voce precémur :
Ut reos culpæ miserátus, omnem
Pellat angórem, tríbuat salútem,
Donet et nobis bona sempitérnæ
Múnera pacis.
Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque sancti
Spíritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum.
Amen.

Per Annum. ℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Canticum Zachariæ.

Lucæ 1. ℊ

Benedíctus Dóminus Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ.

Et eréxit cornu salútis nobis : * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus :

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos :

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris : * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis :

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis : * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus.

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus : * in remissiónem peccatórum eórum.

Per víscera misericórdiæ Dei nostri : * in quibus visitávit nos, óriens ex alto :

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent : * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri. Sicut erat.

Deinde dicitur Aña et Oratio propria : et post eam, si occurrat eo die

aliquod festum Simplex, vel ad modum Simplicis recolendum, fit de eo commem. Postremo (si id tempus requirat) fiunt com. de S. Maria, de S. Joseph, de Apostolis, et de Patrono Ecclesiæ in ordine aliarum commemor. secundum illius dignitatem, et ultimo loco de Pace ut infra in Vesperis Sabbati.

In fine, si discedendum sit a Choro, dicitur Aña. Salve Regína. ut habetur infra post Completorium.

DOMINICA
AD PRIMAM.

Pater noster. Ave, María. Credo. ℣. Deus, in adjutórium, 19.

Hymnus.

Jam lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus,
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrénans témperet,
Ne litis horror ínsonet
Visum fovéndo cóntegat:
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia :
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

In Dominicis per Annum, Aña. Allelúia.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo salvum me fac : * et in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me : * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis : * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo Dómine : quóniam bonum est :

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me : * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Seq. Ps. Confitémini

Dómino, dicitur tantum in Dñicis, quando fit Officium de Dñica, ut in Psalterio.

Psalmus 117.

Confitémini Dómino quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israel quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum : * et exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor: * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor : * et ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quam confídere in hómine :

Bonum est speráre in Dómino, * quam speráre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, et exarsérunt sicut ignis in spinis : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut cáderem : * et Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus : * et factus est mihi in salútem.

Vox exsultatiónis, et salútis * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem : déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam : * et narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus : * et morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justítiæ, ingréssus in eas confitébor Dómino : * hæc porta Dómini, justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me : * et factus es mihi in salútem.

Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes : * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud : * et est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit Dóminus : * exsultémus, et lætémur in ea.

O Dómine salvum me fac, o Dómine bene prosperáre : * benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini : * Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Constitúite diem solémnem in condénsis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et confitébor tibi : * Deus meus es tu, et exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me : * et factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Psalmus 118.

Beáti immaculáti in via : * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testimónia ejus : * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificatiónes tuas.

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis : * in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam : * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam ? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te : * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua : * ut non peccem tibi.

Benedíctus es Dómine: * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor : * et considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor : * non oblivíscar sermónes tuos.

Retríbue servo tuo, vivífica me : * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos : * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra ; * non abscóndas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos : * maledícti qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium, et contémptum : * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur : * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam et testimónia tua meditátio mea est : * et consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea : * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me : * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me : * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio : * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me : * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi : * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis Dómine : * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Sequens Symbolum dic. in Dñicis tantum, quando fit Officium de Dñica, ut in Psalterio.

Symbolum S. Athanasii.

Quicúmque vult salvus esse, * ante ómnia opus est, ut téneat cathólicam fidem.

Quam nisi quisque íntegram, inviolatámque serváverit, * absque dúbio in ætérnum períbit.

Fides autem cathólica hæc est : * ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in unitáte venerémur.

Neque confundéntes persónas, * neque substántiam separántes.

Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, * ália Spíritus sancti.

Sed Patris, et Fílii, et Spíritus sancti una est divínitas, * æquális glória, coætérna majéstas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus sanctus.

Increátus Pater, increá-

tus Fílius, * increátus Spíritus sanctus.

Imménsus Pater, imménsus Fílius, * imménsus Spíritus sanctus.

Ætérnus Pater, ætérnus Fílius,* ætérnus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres ætérni, * sed unus ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec tres imménsi, * sed unus increátus, et unus imménsus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus sanctus.

Et tamen non tres omnipoténtes, * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres Dii: * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres Dómini : * sed unus est Dóminus.

Quia, sicut singillátim unamquámque persónam Deum ac Dóminum confitéri christiána veritáte compéllimur : * ita tres Deos, aut Dóminos dícere cathólica religióne prohibémur.

Pater a nullo est factus, * nec creátus, nec génitus.

Fílius a Patre solo est:* non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus sanctus a Patre et Fílio : * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.

Unus ergo Pater, non tres Patres : unus Fílius, non tres Fílii : * unus Spíritus sanctus, non tres Spíritus sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, nihil majus aut minus : * sed totæ tres persónæ coætérnæ sibi sunt et coæquáles.

Ita ut per ómnia, sicut jam supra dictum est, * et únitas in Trinitáte, et Trínitas in unitáte veneránda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitáte séntiat.

Sed necessárium est ad ætérnam salútem, * ut Incarnatiónem quoque Dómini nostri Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta, ut credámus et confiteámur, * quia Dóminus noster Jesus Christus Dei Fílius, Deus et homo est.

Deus est ex substántia Patris ante sæcula génitus : * et homo est ex

substántia matris in sæculo natus.

Perféctus Deus, perféctus homo : * ex ánima rationáli, et humána carne subsístens.

Æquális Patri secúndum divinitátem : * minor Patre secúndum humanitátem.

Qui licet Deus sit et homo, * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversióne divinitátis in carnem ; * sed assumptióne humanitátis in Deum.

Unus omníno, non confusióne substántiæ, * sed unitáte persónæ.

Nam sicut ánima rationális et caro unus est homo : * ita Deus et homo unus est Christus.

Qui passus est pro salúte nostra : descéndit ad ínferos : * tértia die resurréxit a mórtuis.

Ascéndit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis : * inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos.

Ad cujus advéntum omnes hómines resúrgere habent cum corpóribus suis : * et redditúri sunt de factis própriis ratiónem.

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam ætérnam : * qui vero mala, in ignem ætérnum.

Hæc est fides cathólica, * quam nisi quisque fidéliter firmitérque credíderit, salvus esse non póterit.

Glória Patri.

Aña. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum. 1. Tim. 1. d.

Regi sæculórum immortáli et invisíbili, soli Deo honor et glória in sæcula sæculórum. Amen. ℟. Deo grátias.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Et repetitur Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis. ℣. Qui sedes ad déxteram Patris. ℟. Miserére nobis. ℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. ℟. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Sequentes Preces non dicuntur in Duplicibus nec infra Oct. sed tunc dicto ℟. br. dicitur Dóminus vobíscum. et Oratio Dómine Deus omnípotens. ut infra. 32.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, secreto usque ad ℣. Et ne nos

indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. Credo in Deum, secreto usque ad ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen. ℣. Et ego ad te, Dñe, clamávi. ℟. Et mane orátio mea prævéniet te. ℣. Repleátur os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam. ℣. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. ℣. Cor mundũ crea in me, Deus. ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. ℣. Ne projícias me a fácie tua. ℟. Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. ℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui. ℟. Et spíritu principáli confírma me. ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet:

Misereátur tui omnípotens Deus, et dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem et ubi dicitur vobis, fratres, et vos, fratres, dicatur tibi, pater, et te, pater.

Facta Confessione a Choro Hebdomadarius dicit:

Misereátur vestri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Et prosequitur ℣. Dignáre, Dómine, die isto. ℟. Sine peccáto nos custodíre. ℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri. ℣. Fiat misericór-

dia tua, Dñe, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Dñe, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Dómine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti: tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes, et ópera. Per Dóminum. ℟. Amen. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. ℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Et quando dicenda est Prima de B. M. præponitur Lectioni Martyrologii.

Postea Hebdomadarius dicit: ℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. ℟. Mors Sanctórum ejus.

Et absolute sine Orémus.

Oratio.

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum: ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári: Qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen. ℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. *Et dicitur ter: ultimo additur:* Glória Patri. Sicut erat. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, *secreto.* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige. ℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Orémus. Oratio.

Dirígere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes, et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum: ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen. ℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Ad Absolutionem Capituli in Dñicis et Feriis per Annum, ab Octava Pentecostes usque ad Adventum exclusive.

Lectio br. 2. Thess. 3. b.

Dóminus autem dírigat corda et córpora nostra in caritáte Dei, et patiéntia Christi. Tu autem, Dómine miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Post Lectionem br. dicitur ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Benedícite. ℟. Deus.

Benedictio. Dóminus nos benedícat, et ab omni malo defféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam: et fidélium ánimæ per misericórdiamDei requiéscant in pace. ℟. Amen.

IN FERIALI OFFICIO AD PRIMAM.

Pater Ave. Credo. ℣. Deus in adjutórium. 19. Hymnus Jam lucis. 25. Per Annum, Aña. Beáti qui ámbulant.

Psalmus 53. Deus in nómine tuo. 25.

Post Ps. Deus in nómine tuo, loco Psalmi Confitémini- dicitur unus ex infrascriptis Psalmis, secundum Ferias distinctis. Sabbato autem dicuntur tantum tres Psalmi, sicut in Festis.

FERIA SECUNDA.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

FERIA TERTIA.

Psalmus 24.

Ad te Dómine levávi ánimam meam : * Deus meus in te confído, non erubéscam.

Neque irrídeant me inimíci mei : * étenim univérsi qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas, Dómine, demónstra mihi : * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me : * quia tu es Deus salvátor meus, et te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum Dómine, * et misericordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.

Delícta juventútis meæ, * et ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu : * propter bonitátem tuam Dómine.

Dulcis et rectus Dñus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício : * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dñi, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo : * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur : * et semen ejus hereditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum : * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum : * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei : * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt : * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum : * et dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam et érue me : * non erubéscam quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti ad-

hæsérunt mihi : * quia sustínui te.

Líbera Deus Israel, * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

FERIA QUARTA.

Psalmus 25.

Júdica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingréssus sum :* et in Dómino sperans non infirmábor.

Proba me Dómine, et tenta me : * ure renes meos et cor meum.

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est : * et complácui in veritáte tua.

Non sedi cum concílio vanitátis : * et cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi ecclésiam malignántium : * et cum ímpiis non sedébo.

Lavábo inter innocéntes manus meas :* et circúmdabo altáre tuum Dómine :

Ut áudiam vocem laudis, * et enárrem univérsa mirabília tua.

Dómine diléxi decórem domus tuæ, * et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam, * et cum viris sánguinum vitam meam :

In quorum mánibus iniquitátes sunt : * déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingréssus sum : * rédime me, et miserére mei.

Pes meus stetit in di-récto : * in ecclésiis benedícam te Dómine.

FERIA QUINTA.

Psalmus 22.

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit : * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me : * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala : * quóniam tu mecum es.

Virga tua , et báculus tuus : * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum : * et calix meus inébrians quam præclárus est !

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ :

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

FERIA SEXTA.

Psalmus 21.

Deus, Deus meus, réspice in me : quare me dereliquísti ? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus clamábo per diem, et non exáudies : * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israel.

In te speravérunt patres nostri : * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt : * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo : * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me : * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum : * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre : * spes mea abubéribus matris meæ. In te projéctus sum ex útero :

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me :

Quóniam tribulátio próxima est : * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi : * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum : * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit fáucibus meis : * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi : * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas et pedes meos : * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me : * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem Dómine ne elongáveris auxílium tuum a me : * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a frámea, Deus, ánimam meam : * et de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis : * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis : * in médio Ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum : * univérsum semen Jacob, glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israel : * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis :

Nec avértit fáciem suam a me : * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in Ecclésia magna : * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et saturabúntur : et laudábunt Dóminum qui requírunt eum : * vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Reminiscéntur et convertántur ad Dóminum * univérsi fines terræ.

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ géntium.

Quóniam Dómini es regnum : * et ipse dominábitur géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ : * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet : * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra : * et annuntiábunt cœli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Sabbato nihil additur ut supra in Rubrica. 33.

Deinde dicitur :

Ps. 118. Beáti immaculáti. et Retríbue servo tuo. 27.

Per Annum, Aña. Beáti qui ámbulant in lege tua, Dómine.

Capitulum. Zach. 8. d

Pacem et veritátem dilígite, ait Dóminus omnípotens. ℟. Deo grátias.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Et repetitur Christe, Fili Dei vivi miserére nobis. ℣. Qui sedes ad déxteram Patris. ℟. Miserére nobis. ℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. ℟. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster. secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. Credo in Deum, secreto. ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen. ℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi. ℟. Et mane orátio mea prævéniet te. ℣. Repleátur os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam. ℣. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. ℣. Cor mundum crea in me, Deus. ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. ℣. Ne projícias me a fácie tua. ℟. Et Spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. ℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui. ℟. Et spíritu principáli confírma me.

Quando ad Laudes non sunt dictæ Preces feriales, statim dicitur Adjutórium nostrum. et Confíteor. 31.

Quando autem ad Laudes dictæ sunt Preces feriales inferius positæ post Laudes Feriæ ij., tunc ad Primam prædictæ Preces et sequentes dicuntur flexis genibus.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me. ℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me. ℣. Eripe me de operántibus iniquitátem. ℟. Et de viris sánguinum salva me. ℣. Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi. ℟. Ut reddam vota mea de die in diem. ℣. Exáudi nos, Deus salutáris noster. ℟. Spes ómnium fínium terræ, et in mari longe. ℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. ℣. Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortális. ℟. Miserére nobis. ℣. Bénedic, ánima mea, Dómino. ℟. Et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus. ℣. Bénedic, ánima mea, Dómino. ℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus. ℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis. ℟. Qui sanat omnes infirmitátes tuas. ℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam. ℟. Qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus. ℣. Qui replet in bonis desidérium tuum. ℟. Renovábitur ut áquilæ juvéntus tua. ℣. Adjutórium no-

strum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem dicens : Confíteor. Reliqua omnia ut in Dominica. 31.

IN FESTIS PER ANNUM.

Post Psalmum Deus in nómine. dicitur tantum Ps. Beáti immaculáti et Retríbue. 27.

Deinde Aña competens, et reliqua, ut supra in Domin. 30. Sed in Duplicibus, et infra Octavas non dic. Preces. Dicto Benedicámus Dómino dicitur Prima de B. Maria, si dicenda est; postea legitur Martyrologium in choro.

Deinde dicitur ℣. Pretiósa in. cum reliquis ut supra. 32.

Ad Absolutionem Capituli in Festis dicitur Capitulum Nonæ.

AD TERTIAM.

Pater noster. Ave, María. Deus, in adjutórium. ut supra. 19.

Hymnus.

Nunc sancte nobis Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor,
Confessiónem pérsonent-
Flammescat igne cáritas-
Accéndat ardor próximos.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum. Amen.

In Dñicis per Annum. Aña. Allelúia.

In feriali Officio per Annum, Aña. Deduc me.

Psalmus.

Legem pone mihi Dómine viam justificatiónum tuárum :* et exquíram eam semper.

Da mihi intelléctum, et scrutábor legem tuam : * et custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum : * quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in testimónia tua : * et non in avarítiam.

Avérte óculos meos ne vídeant vanitátem : * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum, quod suspicátus sum : * quia judícia tua jucúnda.

Ecce concupívi mandáta tua : * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericórdia tua Dómine : * salutáre tuum secúndum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum : * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque : * quia in judíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper : * in sæculum et in sæculum sæculi.

Et ambulábam in latitúdine : * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar in testimóniis tuis in conspéctu regum : * et non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua quæ diléxi : * et exercébar in justificatiónibus tuis.

Memor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea : * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi iníque agébant usquequáque : * a lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum a sæculo Dómine : * et consolátus sum.

Deféctio ténuit me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui Dómine : * et custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi : * quia justificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea Dñe, * dixi custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo : * miserére mei secúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas : * et convérti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum et non sum turbátus : * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me : * et legem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgébam ad confiténdum tibi, * super judícia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te : * et custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua Dómine plena est terra : * justificatiónes tuas doce me.

Bonitátem fecísti cum servo tuo Dómine: * secúndum verbum tuum.

Bonitátem, et disciplínam, et sciéntiam doce me: * quia mandátis tuis crédidi.

Priúsquam humiliárer ego delíqui: * proptérea elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu: * et in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas superbórum: * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum: * ego vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliásti me: * ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super míllia auri, et argénti.

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me: * da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.

Qui timent te vidébunt me, et lætabúntur: * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi Dñe quia æquitas judícia tua: * et in veritáte tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur me, * secúndum elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam: * quia lex tua meditátio mea est.

Confundántur supérbi, quia injúste iniquitátem fecérunt in me: * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te: * et qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, * ut non confúndar.

Aña. Allelúia, allelúia, allelúia.

Sequens Capit. et alia in aliis Horis dicuntur in Dñicis a iij. post Pentecosten usque ad Adventum. ℟℟. brevia, etiam eodem tempore similiter et quæ sequuntur in feriali Officio.

Capitulum. 1. Joan. 4. c.

Deus cáritas est: et qui manet in caritáte, in Deo manet, et Deus in eo.

℟. br. Inclína cor meum Deus, * In testimónia tua. Inclína. ℣. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem: in via tua vivífica me. In. Glória Patri. Inclína. ℣. Ego dixi: Dómine, miserére mei.

℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

In feriali Officio per Annum, Aña. Deduc me, Dómine, in sémitam mandatórum tuórum.

Capitulum. Jerem. 17. c

Sana me, Dómine, et sanábor : salvum me fac, et salvus ero : quóniam laus mea tu es.

℟. br. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. ℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. Quia. Glória Patri. Sana. ℣. Adjútor meus esto, ne derelínquas me. ℟. Neque despícias me, Deus salutáris meus.

Quando ad Matutinum dictæ sunt Preces, ad Tertiam, Sextam, et Nonam flexis genibus dicitur Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dñe, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

Pater noster. Ave, María. Deus, in adjutórium, ut supra. 19.

Hymnus.

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane illúminas,
Et ígnibus merídiem :
Exstíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum. Amen.

In Dñicis per Annum, Aña. Allelúia.

In feriali Officio per Annum, Aña. Adjuva me.

Psalmus.

Defécit in salutáre tuum ánima mea : * et in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes : Quando consolaberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína : * justifi-

catiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui? * quando fácies de persequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes : * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas : * iníque persecúti sunt me, ádjuva me.

Paulo minus consummavérunt me in terra : * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secúndum misericórdiam tuam vivífica me : * et custódiam testimónia oris tui.

In ætérnum Dómine, * verbum tuum pérmanet in cœlo.

In generatiónem et generatiónem véritas tua : * fundásti terram, et pérmanet.

Ordinatióne tua persevérat dies : * quóniam ómnia sérviunt tibi.

Nisi quod lex tua meditátio mea est : * tunc forte periíssem in humilitáte mea.

In ætérnum non oblivíscar justificatiónes tuas : * quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum me fac : * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.

Me exspectavérunt peccatóres ut pérderent me : * testimónia tua intelléxi.

Omnis consummatiónis vidi finem : * latum mandátum tuum nimis.

Quómodo diléxi legem tuam Dómine? * tota die meditátio mea est.

Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo : * quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docéntes me intelléxi : * quia testimónia tua meditátio mea est.

Super senes intelléxi : * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos : * ut custódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi : * quia tu legem posuísti mihi.

Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua, * super mel ori meo!

A mandátis tuis intelléxi : * proptérea odívi omnem viam iniquitátis.

Lucérna pédibus meis verbum tuum, * et lumen sémitis meis.

Jurávi, et státui * custodíre judícia justítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque Dómine : * vivífica me secúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac Dómine : * et judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper : * et legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi : * et de mandátis tuis non errávi.

Hereditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum : * quia exsultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiónem.

Iníquos ódio hábui : * et legem tuam diléxi.

Adjútor, et suscéptor meus es tu : * et in verbum tuum supersperávi.

Declináte a me malígni : * et scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vivam : * et non confúndas me ab exspectatióne mea.

Adjuva me, et salvus ero : * et meditábor in justificatiónibus tuis semper.

Sprevísti omnes discedéntes a judíciis tuis : * quia injústa cogitátio eórum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ : * ídeo diléxi testimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas : * a judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium et justítiam : * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum : * non calumniéntur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum : * et in elóquium justítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam : * et justificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego :* da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi Dómine : * dissipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua, * super aurum et topázion.

Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar :* omnem viam iníquam ódio hábui.

Aña. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum. Gal. 6.

Alter altérius ónera portáte, et sic adimplébitis legem Christi.

℟. br. In ætérnum, Dómine, * Pérmanet verbum tuum. In ætérnum. ℣. In sæculum sæculi véritas tua. Pérmanet. Glória Patri. In. ℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

In feriali Officio per Annum, Aña. Adjuva me, et salvus ero, Dómine.

Capitulum. Alter altérius, ut supra.

℟. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus in ore meo. In omni. Glória Patri. Benedícam. ℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

Quando ad Matutinum dictæ sunt Preces, flexis genibus dicitur : Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dñe, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

Pater noster. Ave.
Deus, in adjutórium. 19.

Hymnus.

Rerum Deus tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans.

Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum. Amen.

In Dominicis per Annum, Aña. Allelúia.

In feriali Officio per Annum, Aña. Aspice in me.

Psalmus.

Mirabília testimónia tua : * ídeo scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat : * et intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui et attráxi spíritum : * quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, et miserére mei, * secúndum judícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum : * et non dominétur mei omnis injustítia.

Rédime me a calúmniis hóminum : * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum : * et doce me justificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei : * quia non custodiérunt legem tuam.

Justus es, Dómine : * et rectum judícium tuum.

Mandásti justítiam testimónia tua : * et veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus : * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum veheménter : * et servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego, et contémptus : * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Justítia tua, justítia in ætérnum : * et lex tua véritas.

Tribulátio, et angústia invenérunt me : * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in ætérnum : * intelléctum da mihi, et vivam.

Clamávi in toto corde meo, exáudi me Dómine : * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac : * ut custódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, et clamávi : * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo : * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam Dómine : * et secúndum judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti : * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu Dñe : * et omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testimóniis tuis : * quia in ætérnum fundásti ea.

Vide humilitátem meam, et éripe me : * quia legem tuam non sum oblítus.

Júdica judícium meum, et rédime me : * propter elóquium tuum vivífica me.

Longe a peccatóribus salus : * quia justifica-

tiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine : * secúndum judícium tuum vivífica me.

Multi qui persequúntur me, et tríbulant me : * a testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, et tabescébam : * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi Dómine : * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum, véritas : * in ætérnum ómnia judícia justítiæ tuæ.

Príncipes persecúti sunt me gratis : * et a verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua : * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum : * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi : * super judícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam : * et non est illis scándalum.

Exspectábam salutáre tuum Dómine : * et mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua : * et diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua, et testimónia tua : * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo Dómine : * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo : * secúndum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum : * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me : * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum Dómine : * et lex tua, meditátio mea est.

Vivet ánima mea, et laudábit te : * et judícia tua adjuvábunt me.

Errávi sicut ovis, quæ périit : * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

Aña. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum. 1. Cor. 6. d

Empti enim estis prétio magno. Glorifi-

cáte, et portáte Deum in córpore vestro.
℟. br. Clamávi in toto corde meo, * Exáudi me, Dómine. Clamávi. ℣. Justificatiónes tuas requíram. Exáudi. Glória Patri. Clamávi. ℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

In feriali Officio per Annum, Aña. Aspice in me, et miserére mei, Dómine.

Capit. Empti enim. ut supra.

℟. br. Rédime me, Dómine. * Et miserére mei. Rédime. ℣. Pes enim meus stetit in via recta. Et miserére. Glória Patri. Rédime. ℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

Quando ad Matutinum dictæ sunt Preces, flexis genibus dicitur: Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio conveniens.

Vesperæ in Dominica, et in Feriis habentur inferius post Laudes Sabbati.

FERIA SECUNDA
AD MATUTINUM.

Pater noster. Ave, María. Credo. ℣. Dómine, lábia mea, ut supra. 1.

Invitatorium. Venite,* Exsultémus Dómino. Ps. Jubilémus Deo salutári nostro, ut supra. 2.

Hymnus.

Somno reféctis ártubus,
Spreto cubíli súrgimus:
Nobis, Pater, canéntibus
Adésse te depóscimus.

Te lingua primum cóncinat,
Te mentis ardor ámbiat:
Ut áctuum sequéntium
Tu, sancte, sis exórdium.

Cedant tenébræ lúmini,
Et nox diúrno síderi,
Ut culpa, quam nox íntulit,
Lucis labáscat múnere.

Precámur iídem súpplices,
Noxas ut omnes ámputes,

Et ore te canéntium,
Laudéris omni témpore.
Præsta, Pater piíssime.
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu paráclito,
Regnans per omne sæculum. Amen.

Invitatoria per Ferias dicuntur in feriali Officio ab Octava Pentecostes usque ad Adventum, Hymni vero tam ad Matutinum quam ad Laudes et Vesperas, et Añæ Nocturnorum ut infra.

Aña. Dóminus defénsor.

Psalmus 26.

Dóminus illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo ?

Dñus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo ?

Dum appropiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas :

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsum me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini, ómnibus diébus vitæ meæ :

Ut vídeam voluptátem Dómini,* et vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo : * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me : * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis : * cantábo , et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te : * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea : * fáciem tuam Dómine requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me : * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto : * ne derelínquas me, neque despícias me Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me : * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua : * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in á-

nimas tribulántium me : * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age : * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Psalmus 27.

Ad te Dómine clamábo, Deus meus, ne síleas a me : * nequándo táceas a me, et assimilábor descendéntibus in lacum.

Exáudi Dómine vocem deprecatiónis meæ dum oro ad te : * dum extóllo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus : * et cum operántibus iniquitátem ne perdas me.

Qui loquúntur pacem cum próximo suo, * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secúndum ópera eórum, * et secúndum nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secúndum ópera mánuum eórum tríbue illis : * redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, et in ópera mánuum ejus * déstrues illos, et non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus: * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, et protéctor meus : * in ipso sperávit cor meum et adjútus sum.

Et reflóruit caro mea:* et ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ : * et protéctor salvatiónum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hæreditáti tuæ : * et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

Aña. Dóminus defénsor vitæ meæ.

Aña. Adoráte.

Psalmus 28.

Afférte Dómino fílii Dei : * afférte Dómino fílios aríetum.

Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus: * Adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit : * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros : * et confrínget Dóminus cedros Líbani :

Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani : * et diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis : * vox Dómini concutiéntis desértum : et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa : * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit : * et sedébit Dóminus rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit : * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Psalmus 29.

Exaltábo te Dómine quóniam suscepísti me : * nec delectásti inimícos meos super me.

Dñe Deus meus clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine eduxísti ab inférno ánimam meam : * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino sancti ejus : * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus : * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus : * et ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea : * non movébor in ætérnum.

Dómine in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me : * et factus sum conturbátus.

Ad te Dómine clamábo : * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptiónem ?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam ?

Audívit Dóminus et misértus est mei : * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi : * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia.

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar : * Dómine Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Aña. Adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Aña. In tua justítia.

Psalmus 30.

In te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem : et in domum refúgii, * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea et refúgium meum es tu : * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi : * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum : * redemísti me Dómine Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes, * supervácue.

Ego autem in Dómino sperávi : * exsultábo, et lætábor in misericórdia tua.

Quóniam respexísti humilitátem meam, * salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci : * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Miserére mei Dómine quóniam tríbulor : * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, et venter meus :

Quóniam defécit in dolóre vita mea : * et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea : * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium et vicínis meis valde : * et timor notis meis.

Qui vidébant me, foras fugérunt a me : * oblivióni datus sum, tamquam mórtuus a corde.

Factus sum tamquam vas pérditum : * quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu.

In eo dum convenírent simul advérsum me, * accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi Dómine : * dixi : Deus meus es tu : in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum : * et a persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua : * Dómine non confúndar, quóniam invocávi te.

Erubéscant ímpii, et deducántur in inférnum: * muta fiant lábia dolósa.

Quæ loquúntur advérsus justum iniquitátem, * in supérbia, et in abusióne.

Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ Dómine, * quam abscondísti timéntibus te.

Perfecísti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.

Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ * a conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * a contradictióne linguárum.

Benedíctus Dóminus: * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte muníta.

Ego autem dixi in excéssu mentis meæ: * Projéctus sum a fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam veritátem requíret Dóminus, et retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

Psalmus 31.

Beáti quorum remíssæ sunt iniquitátes: * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci: * et injustítiam meam non abscóndi.

Dixi: Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino: * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exsultátio mea érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et freno maxíllas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris,* sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino et exsultáte justi, * et gloriámini omnes recti corde.

Aña. In tua justítia líbera me, Dómine.

Aña. Rectos decet.

Psalmus 32.

Exsultáte, justi, in Dómino : * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum : * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et judícium : * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cœli firmáti sunt : * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris : * ponens in thesáuris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília géntium : * réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatióne et generatiónem.

Beáta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus : * pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

De cœlo respéxit Dóminus : * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit sigillátim corda eórum : * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem : * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem : * in abundántia

autem virtútis suæ non salvábitur :

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Ut éruat a morte ánimas eórum : * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum : * quóniam adjútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum : * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos : * quemádmodum sperávimus in te.

Psalmus 33.

Benedícam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos ?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi et

Dóminus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum :* et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima ; * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Aña. Rectos decet collaudátio.

Aña. Expúgna.

Psalmus 34.

Júdica Dómine nocéntes me, * expúgna impugnántes me.

Apprehénde arma et scutum : * et exsúrge in adjutórium mihi.

Effúnde frámeam, et conclúde advérsus eos, qui persequúntur me : * dic ánimæ meæ : Salus tua ego sum.

Confundántur et revereántur, * quæréntes ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et confundántur * cogitántes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti : * et Angelus Dómini coárctans eos.

Fiat via illórum ténebræ et lúbricum : * et Angelus Dómini pérsequens eos.

Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui : * supervácue exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus, quem ignórat ; et cáptio, quam abscóndit, apprehéndat eum : * et in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exsultábit in Dómino : * et delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent: * Dómine, quis símilis tibi ?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus : * egénum et páuperem a diripiéntibus eum.

Surgentes testes iníqui, * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis :* sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem cum mihi molésti essent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio

ánimam meam : * et orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, et quasi fratrem nostrum, sic complacébam : * quasi lugens et contristátus, sic humiliábar.

Et advérsum me lætáti sunt, et convenérunt : * congregáta sunt super me flagélla, et ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compúncti, tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne : * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine, quando respícies ? * restítue ánimam meam a malignitáte eórum, a leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in ecclésia magna, * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversántur mihi iníque : * qui odérunt me gratis, et ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacífice loquebántur : * et in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum : * dixérunt : Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidísti Dómine, ne síleas : * Dómine ne discédas a me.

Exsúrge et inténde judício meo : * Deus meus, et Dóminus meus in causam meam.

Júdica me secúndum justítiam tuam Dómine, Deus meus, * et non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis : Euge, euge, ánimæ nostræ : * nec dicant : Devorávimus eum.

Erubéscant et revereántur simul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne et reveréntia * qui magna loquúntur super me.

Exsúltent et læténtur qui volunt justítiam meam : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * tota die laudem tuam.

Psalmus 35.

Dixit injústus, ut delínquat in semetípso : * non est timor Dei ante óculos ejus.

Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus : * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas, et dolus : * nóluit intellígere ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo : * ástitit omni viæ non bonæ, malítiam autem non odívit.

Dómine in cœlo misericórdia tua : * et véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei : * judícia tua abyssus multa.

Hómines, et juménta salvábis Dómine: * quemádmodum multiplicásti misericórdiam tuam Deus.

Fílii autem hóminum, * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ : * et torrénte voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ : * et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætende misericórdiam tuam sciéntibus te, * et justítiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ :* et manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem : * expúlsi sunt, nec potuérunt stare.

Aña. Expúgna impugnántes me.

Aña. Revéla.

Psalmus 36.

Noli æmulári in malignántibus : * neque zeláveris faciéntes iniquitátem.

Quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent : * et quemádmodum ólera herbárum cito décident.

Spera in Dómino, et fac bonitátem : * et inhábita terram, et pascéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino:* et dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, et spera in eo : * et ipse fáciet.

Et edúcet quasi lumen justítiam tuam : et judícium tuum tamquam merídiem : * súbditus esto Dómino, et ora eum.

Noli æmulári in eo, qui prosperátur in via sua :* in hómine faciénte injustítias.

Désine ab ira, et derelínque furórem : * noli æmulári ut malignéris.

Quóniam qui malignántur, exterminabúntur : * sustinéntes autem Dóminum, ipsi hereditábunt terram.

Et adhuc pusíllum, et non erit peccátor : * et quæres locum ejus , et non invénies.

Mansuéti autem here-

ditábunt terram, * et delectabúntur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor justum : * et stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum : * quóniam próspicit quod véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres : * intendérunt arcum suum.

Ut dejíciant páuperem et ínopem : * ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipsórum : * et arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum justo, * super divítias peccatórum multas.

Quóniam bráchia peccatórum conteréntur : * confírmat autem justos Dóminus.

Novit Dóminus dies immaculatórum : * et heréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in témpore malo, et in diébus famis saturabúntur : * quia peccatóres períbunt.

Inimíci vero Dómini mox ut honorificáti fúerint et exaltáti : * deficiéntes, quemádmodum fumus defícient.

Mutuábitur peccátor, et non solvet : * justus autem miserétur et tríbuet.

Quia benedicéntes ei hereditábunt terram, * maledicéntes autem ei disperíbunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur : * et viam ejus volet.

Cum cecíderit, non collidétur : * quia Dóminus suppónit manum suam.

Júnior fui, étenim sénui : * et non vidi justum derelíctum, nec semen ejus quærens panem.

Tota die miserétur et cómmodat : * et semen illíus in benedictióne erit.

Declína a malo, et fac bonum : * et inhábita in sæculum sæculi.

Quia Dóminus amat judícium, et non derelínquet sanctos suos : * in ætérnum conservabúntur.

Injústi puniéntur : * et semen impiórum períbit.

Justi autem hereditábunt terram : * et inhabitábunt in sæculum sæculi super eam.

Os justi meditábitur sapiéntiam, * et lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipsíus : * et non supplantabúntur gressus ejus.

Consíderat peccátor justum : * et quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelínquet eum in mánibus ejus : * nec damnábit eum, cum judicábitur illi.

Exspécta Dóminum, et custódi viam ejus : et exaltábit te ut hereditáte cápias terram : * cum períerint peccatóres vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * et elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, et ecce non erat : * et quæsívi eum, et non est invéntus locus ejus.

Custódi innocéntiam, et vide æquitátem : * quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.

Injústi autem disperíbunt simul : * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem justórum a Dómino : * et protéctor eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus et liberábit eos : * et éruet eos a peccatóribus, et salvábit eos : quia speravérunt in eo.

Psalmus 37.

Dómine ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi : * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum : * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem : * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus : * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis : * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum : * et gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longe stetérunt : * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens : * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te Dómine sperávi : * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi : Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei ; * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me Dómine Deus meus : * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine Deus salútis meæ.

Aña. Revéla Dómino viam tuam.

Per Annum, ℣. Dómine, in cœlo misericórdia tua. ℟. Et véritas tua usque ad nubes.

Pro uno Mart. ℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pro plur. Mart. ℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Pro Conf. Pont. et non Pont. ℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Pro una Sancta, ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

AD LAUDES.

℣. Deus in adjutórium, ut supra, 19.

Aña. Miserére.

Psalmus 50.

Miserére mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuá-

rum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et Spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus non despícies.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Aña. Miserére mei, Deus.

Aña. Intéllige.

Psalmus 5.

Verba mea áuribus pércipe, Dñe, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo :*

Dómine mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus :* neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dñe deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dñe.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Aña. Intéllige clamórem meum, Dómine.

Aña. Deus, Deus meus,* ad te de luce vígilo.

Psalmus idem. 20.

Aña. Convérsus est.

Canticum Isaiæ Prophetæ. Cap. 12.

Confitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi : * convérsus est furor tuus, et consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus, * fiduciáliter agam, et non timébo.

Quia fortitúdo mea, et laus mea Dñus,* et factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris: * et dicétis in die illa: Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus :

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus : * mementóte quóniam excélsum est nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit : * annuntiáte hoc in univérsa terra.

Exsúlta et lauda, habitátio Sion : * quia magnus in médio tui sanctus Israel.

Aña. Convérsus est furor tuus, Dómine, et consolátus es me.

Aña. Laudáte * Dóminum de cœlis.

Psalmus idem ut supra in Dñica. 22.

Capit. sequens dicitur in feriali Offic. ab Octava Pentecostes usque ad Adventum.

Capitulum. Rom. 13. d.

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

Splendor patérnæ glóriæ,
De luce lucem próferens
Lux lucis, et fons lúminis,
Diem dies illúminans :

Verúsque sol illábere,
Micans nitóre pérpeti :
Jubárque sancti Spíritus
Infúnde nostris sénsibus.

Votis vocémus et Patrem,
Patrem poténtis grátiæ,
Patrem perénnis glóriæ :
Culpam reléget lúbricam.

Confírmet actus strénuos :
Dentes retúndat ínvidi :
Casus secúndet ásperos :
Agénda recte díriga.

Mentem gubérnet et regat :
Sit pura nobis cástitas :
Fides calóre férveat,
Fraudis venéna nésciat.

Christúsque nobis sit cibus,
Potúsque noster sit fides :
Læti bibámus sóbriam
Profusiónem Spíritus.

Lætus dies hic tránseat :
Pudor sit ut dilúculum :
Fides velut merídies :
Crepúsculum mens nésciat.

Auróra lucem próvehit,
Cum luce nobis pródeat
In Patre totus Fílius,
Et totus in Verbo Pater.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

Per Annum, ℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened Aña. Benedíctus * Dóminus Deus Israel.

In Feriis Vigiliarum quæ jejunantur, post Añam ad Benedictus dicuntur sequentes Preces flexis genibus : aliis temporibus non dicuntur.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, totum dicitur clara voce, etiam in Vesperis. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Ego dixi, Dñe, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Convértere, Dómine, úsquequo. ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et sancti tui exsúltent. ℣. Dómine, salvum fac Regem. ℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te. ℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hereditáti tuæ. ℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum. ℣. Meménto congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio. ℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis. ℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen. ℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te. ℣. Pro afflíctis et captívis. ℟. Líbera eos, Deus Israel, ex ómnibus tribulatiónibus suis. ℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Deinde dicitur :

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te Dómine : * Dómine exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine : * Dómine quis sustinébit ?

Quia apud te propitiátio est ; * et propter legem tuam sustínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri.

In Vesp. ejus loco di-

citur Ps. 50. Miserére mei Deus. 61.

Finito Psalmo, dicitur ℣. Dómine Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam et salvi érimus. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Deinde dicitur Oratio propria.

Et quando in feriali Officio fiunt Commem. communes de S. Maria, de S. Joseph, de Apostolis, de Titulo et de Pace, ante eas tam in Laudibus quam in Vesp. fit seq. Commem. de Cruce.

Aña Per signum Crucis de inimícis nostris líbera nos, Deus noster.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Orémus. Oratio.

Perpétua nos, quæsumus Dómine, pace custódi: quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es.

Quæ Commemoratio de Cruce fit etiam, quando non dicuntur Preces in feriali tantum Officio.

FERIA TERTIA
AD MATUTINUM.

Invitatorium Jubilémus Deo * Salutári nostro. Ps Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus

Consors patérni lúminis,
Lux ipse lucis, et dies,
Noctem canéndo rúmpimus:
Assíste postulántibus.

Aufer tenébras méntium,
Fuga catérvas dæmonum,
Expélle somnoléntiam,
Ne pigritántes óbruat.

Sic, Christe, nobis ómnibus
Indúlgeas credéntibus,
Ut prosit exorántibus,
Quod præcinéntes psállimus.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum. Amen.

Aña. Ut non delínquam.

Psalmus 38.

Dixi: Custódiam vias meas: * ut non delínquam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiam, * cum consísteret peccátor advérsum me.

Obmútui et humiliátus sum, et sílui a bonis: * et dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intra me: * et in meditatió-

ne mea exardéscet ignis.

Locútus sum in lingua mea : * Notum fac mihi Dómine finem meum.

Et númerum diérum meórum quis est : * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuísti dies meos : * et substántia mea tamquam níhilum ante te.

Verúmtamen univérsa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertránsit homo : * sed et frustra conturbátur.

Thesaurízat : * et ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est exspectátio mea? Nonne Dóminus? * Et substántia mea apud te est.

Ab ómnibus iniquitátibus meis érue me : * oppróbrium insipiénti dedísti me.

Obmútui, et non apérui os meum, quóniam tu fecísti : * ámove a me plagas tuas.

A fortitúdine manus tuæ ego deféci in increpatiónibus : * propter iniquitátem corripuísti hóminem.

Et tabéscere fecísti sicut aráneam ánimam ejus : * verúmtamen vane conturbátur omnis homo.

Exáudi oratiónem meam Dómine, et deprecatiónem meam : * áuribus pércipe lácrymas meas.

Ne síleas : quóniam ádvena ego sum apud te, et peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remítte mihi, ut refrígerer priúsquam ábeam, * et ámplius non ero.

Psalmus 39.

Exspéctans exspectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas : * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos : * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt : * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus : * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus mirabília tua : * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum : * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium et oblatió-

nem noluísti : * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti : * tunc dixi : Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam : * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo : Dómine tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo : * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem Dómine ne longe fácias miseratiónes tuas a me : * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus : * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei : * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi Dómine ut éruas me : * Dómine ad adjuvándum me réspice.

Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, et revereántur * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent et læténtur super te omnes quæréntes te : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum et pauper : * Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus, et protéctor meus tu es : * Deus meus, ne tardáveris.

Aña. Ut non delínquam in lingua mea.

Aña. Sana.

Psalmus 40.

Beátus qui intélligit super egénum, et páuperem : * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dñus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra : * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus : * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi : Dñe, miserére mei : * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi : * Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei : * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me : * Numquid qui dormit non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi : * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem Dómine miserére mei, et resúscita me : * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi, quóniam voluísti me : * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti : * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel a sæculo et usque in sæculum : * fiat, fiat.

Psalmus 41.

Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum : * ita desíderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum : * quando véniam et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte : * dum dícitur mihi quotídie : Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam : * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei :

In voce exsultatiónis, et confessiónis : * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est : * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam :

* et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei : * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi, qui tríbulant me inimíci mei?

Dum dicunt mihi per síngulos dies : Ubi est Deus tuus? * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Aña. Sana, Dómine, ánimam meam : quia peccávi tibi.

Aña. Eructávit.

Psalmus 43.

Deus, áuribus nostris audívimus : * patres nostri annuntiavérunt nobis.

Opus, quod operátus es in diébus eórum, * et in diébus antíquis.

Manus tua gentes dispérdidit, et plantásti eos : * afflixísti pópulos, et expulísti eos.

Nec enim in gládio suo possedérunt terram, * et bráchium eórum non salvávit eos :

Sed déxtera tua, et bráchium tuum, et illuminátio vultus tui : * quóniam complacuísti in eis.

Tu es ipse Rex meus et Deus meus : * qui mandas salútes Jacob.

In te inimícos nostros ventilábimus cornu, * et in nómine tuo spernémus insurgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo : * et gládius meus non salvábit me.

Salvásti enim nos de affligéntibus nos : * et odiéntes nos confudísti.

In Deo laudábimur tota die : * et in nómine tuo confitébimur in sæculum.

Nunc autem repulísti et confudísti nos : * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.

Avertísti nos retrórsum post inimícos nostros : * et qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedísti nos tamquam oves escárum : * et in géntibus dispersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum sine prétio : * et non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Posuísti nos oppróbrium vicínis nostris, * subsannatiónem et derísum his, qui sunt in circúitu nostro.

Posuísti nos in similitúdinem géntibus : * commotiónem cápitis in pópulis.

Tota die verecúndia mea contra me est, * et confúsio faciéi meæ coopéruit me.

A voce exprobrántis, et obloquéntis : * a fácie inimíci, et persequéntis.

Hæc ómnia venérunt super nos, nec oblíti sumus te : * et iníque non égimus in testaménto tuo.

Et non recéssit retro cor nostrum : * et declinásti sémitas nostras a via tua :

Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis : * et coopéruit nos umbra mortis.

Si oblíti sumus nomen Dei nostri, * et si expándimus manus nostras ad deum aliénum :

Nonne Deus requíret ista ? * ipse enim novit abscóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur tota die : * æstimáti sumus sicut oves occisiónis.

Exsúrge, quare obdórmis Dómine ? * exsúrge, et ne repéllas in finem.

Quare fáciem tuam avértis, * oblivísceris inópiæ nostræ, et tribulatiónis nostræ ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra : * conglutinátus est in terra venter noster.

Exsúrge Dómine, ádjuva nos : * et rédime nos propter nomen tuum.

Psalmus 44.

Eructávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et

cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Aña. Eructávit cor meum verbum bonum.

Aña. Adjútor.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte et vidéte, quóniam ego sum Deus : *

exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Psalmus 46.

Omnes gentes, pláudite mánibus : * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Aña. Adjútor in tribulatiónibus.

Aña. Magnus Dóminus.

Psalmus 47.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis : * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dñe.

Circúmdate Sion, et complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Psalmus 48.

Audíte hæc omnes gentes : * áuribus percípite omnes, qui habitátis orbem :

Quique terrígenæ, et fílii hóminum : * simul in unum dives et pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam : * et meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam : * apériam in psaltério propositiónem meam.

Cur timébo in die mala? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me.

Qui confídunt in virtúte sua : * et in multitúdine divitiárum suárum gloriántur.

Frater non rédimit, rédimet homo : * non dabit Deo placatiónem suam.

Et prétium redemptiónis ánimæ suæ : * et laborábit in ætérnum, et vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, cum víderit sapiéntes moriéntes : * simul insípiens, et stultus períbunt.

Et relínquent aliénis divítias suas : * et sepúlcra eórum domus illórum in ætérnum.

Tabernácula eórum in progénie, et progénie : * vocavérunt nómina sua in terris suis.

Et homo, cum in honóre esset, non intelléxit : * comparátus est juméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ipsis : * et póstea in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inférno pósiti sunt : * mors depáscet eos.

Et dominabúntur eórum justi in matutíno : * et auxílium eórum veteráscet in inférno a glória eórum.

Verúmtamen, Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi, * cum accéperit me.

Ne timúeris cum dives factus fúerit homo : * et cum multiplicáta fúerit glória domus ejus.

Quóniam cum interíerit, non sumet ómnia : * neque descéndet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur : * confitébitur tibi cum beneféceris ei.

Introíbit usque in pro-

génies patrum suórum : * et usque in ætérnum non vidébit lumen.

Homo, cum in honóre esset, non intelléxit : * comparátus est juméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

Aña. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis.

Aña. Deus deórum.

Psalmus 49.

Deus deórum Dóminus locútus est : * et vocávit terram.

A solis ortu usque ad occásum : * ex Sion spécies decóris ejus.

Deus maniféste véniet : * Deus noster, et non silébit.

Ignis in conspéctu ejus exardéscet : * et in circúitu ejus tempéstas válida.

Advocábit cœlum desúrsum : * et terram discérnere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus : * qui órdinant testaméntum ejus super sacrifícia.

Et annuntiábunt cœli justítiam ejus : * quóniam Deus judex est.

Audi pópulus meus et loquar : Israel, et testificábor tibi : * Deus, Deus tuus ego sum.

Non in sacrifíciis tuis árguam te : * holocáusta autem tua in conspéctu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua vítulos : * neque de grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum, * juménta in móntibus et boves.

Cognóvi ómnia volatília cœli : * et pulchritúdo agri mecum est.

Si esuríero, non dicam tibi : * meus est enim orbis terræ, et plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum ? * aut sánguinem hircórum potábo ?

Immola Deo sacrifícium laudis : * et redde Altíssimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis : * éruam te, et honorificábis me.

Peccatóri autem dixit Deus : * Quare tu enárras justítias meas, et assúmis testaméntum meum per os tuum ?

Tu vero odísti disciplínam : * et projecísti sermónes meos retrórsum :

Si vidébas furem, currébas cum eo : * et cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítia : * et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, et advérsus filium matris tuæ ponébas scándalum : * hæc fecísti, et tácui.

Existimásti iníque quod ero tui símilis : * árguam te, et státuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc qui obliviscímini Deum : * nequándo rápiat, et non sit qui erípiat.

Sacrifícium laudis honorificábit me : * et illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

Psalmus 51.

Quid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte ?

Tota die injustítiam cogitávit lingua tua : * sicut novácula acúta fecísti dolum.

Dilexísti malítiam super benignitátem : * iniquitátem magis quam loqui æquitátem.

Dilexísti ómnia verba præcipitatiónis, * lingua dolósa.

Proptérea Deus déstruet te in finem * evéllet te, et emigrábit te de tabernáculo tuo : et radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt justi et timébunt, et super eum ridébunt, et dicent : * Ecce homo, qui non pósuit Deum adjutórem suum :

Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum : * et præváluit in vanitáte sua.

Ego autem, sicut olíva fructífera in domo Dei, * sperávi in misericórdia Dei in ætérnum : et in sæculum sæculi.

Confitébor tibi in sæculum, quia fecísti : * et exspectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspéctu sanctórum tuórum.

Aña. Deus deórum Dóminus locútus est.

Per Annum, ℣. Immola Deo sacrifícium laudis. ℟. Et redde Altíssimo vota tua.

Pro uno Mart. ℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Pro pluribus Martyribus, ℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Pro Confessore Pontifice, ℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Pro Conf. non Pont. ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Pro una Sancta, ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD LAUDES.

Aña. Dele, Dómine.

Psalmus 50.

Miserére mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et Spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te convertóntur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus non despícies.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacri-

ficium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Aña. Dele, Dómine, * iniquitátem meam.

Aña. Salutáre.

Psalmus 42.

Júdica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo, et dolóso érue me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea : * quare me repulísti ? et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus ?

Emítte lucem tuam, et veritátem tuam : * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei : * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara Deus Deus meus : * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Aña. Salutáre vultus mei, et Deus meus.

Aña. Ad te de luce * vígilo, Deus.

Ps. Deus, Deus meus. ut supra. 20.

Aña. Cunctis diébus.

Canticum Ezechiæ.

Isaiæ 38. b

Ego dixi : In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum. * Dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est velut a texénte, vita mea : dum adhuc ordírer, succídit me : * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea :

De mane usque ad vésperam fínies me : * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba :

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum.

Dómine, vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit ?

Recogitábo tibi omnes

annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima :

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret : * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te : * non exspectábunt qui descéndunt in lacum veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie : * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Aña. Cunctis diébus vitæ nostræ salvos nos fac, Dómine.

Aña. Omnes Angeli ejus * laudáte Dóminum de cœlis.

Ps. Laudáte Dóminum de cœlis. 22.

Capitulum. Rom. 13. d.

Nox præcésssit, dies autem appropinquávit : Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

Ales diéi núntius
Lucem propínquam præcinit :
Nos excitátor méntium
Jam Christus ad vitam vocat.

Auférte, clamat, léctulos,
Ægro sopóre désides :
Castíque, recti, ac sóbrii
Vigiláte, jam sum próximus.

Jesum ciámus vócibus,
Flentes, precántes, sóbrii :
Inténta supplicátio
Dormíre cor mundum vetat.

Tu, Christe, somnum díscute :
Tu rumpe noctis víncula :
Tu solve peccátum vetus,
Novúmque lumen íngere.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Aña. Eréxit nobis, * Dóminus cornu salútis in domo David púeri sui.

Preces, quando dicuntur, habentur supra in Feria ij. 65.

FERIA QUARTA
AD MATUTINUM.

Invitatorium. In manu tua, Dómine, * Omnes fines terræ. Ps. Veníte exsultémus. 2.

Hymnus.

Rerum Creátor óptime,
Rectórque noster, áspice:
Nos a quiéte nóxia
Mersos sopóre líbera,

Te, sancte Christe, póscimus,
Ignósce culpis ómnibus
Ad confiténdum súrgimus,
Morásque noctis rúmpimus.

Mentes manúsque tóllimus,
Prophéta sicut nóctibus
Nobis geréndum præcipit,
Paulúsque gestis cénsuit.

Vides malum quod fécimus:
Occúlta nostra pándimus:
Preces geméntes fúndimus,
Dimítte quod peccávimus.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar únice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum. Amen.

Aña. Avértit Dóminus.

Psalmus 52.

Dixit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in iniquitátibus: * non est qui fáciat bonum.

Deus de cœlo prospéxit super fílios hóminum: * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt:* non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt: * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui homínibus placent: * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israel? * cum convérterit Deus captivitátem plebis suæ, exsultábit Jacob, et lætábitur Israel.

Psalmus 54.

Exáudi, Deus, oratiónem meam, et ne

despéxeris deprecatiónem meam : * inténde mihi, et exáudi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea : * et conturbátus sum a voce inimíci, et a tribulatióne peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes : * et in ira molésti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me : * et formído mortis cécidit super me.

Timor et tremor venérunt super me : * et contexérunt me ténebræ.

Et dixi : Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ, * et volábo, et requiéscam ?

Ecce elongávi fúgiens : * et mansi in solitúdine.

Exspectábam eum, qui salvum me fecit * a pusillanimitáte spíritus, et tempestáte.

Præcípita Dómine, dívide linguas eórum : * quóniam vidi iniquitátem, et contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iníquitas : * et labor in médio ejus, et injustítia.

Et non defécit de platéis ejus * usúra, et dolus.

Quóniam si inimícus meus maledixísset mihi, * sustinuíssem útique.

Et si is, qui óderat me, super me magna locútus fuísset : * abscondíssem me fórsitan ab eo.

Tu vero homo unánimis : * dux meus, et notus meus.

Qui simul mecum dulces capiébas cibos : * in domo Dei ambulávimus cum consénsu.

Véniat mors super illos : * et descéndant in inférnum vivéntes :

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum : * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi : * et Dóminus salvábit me.

Véspere, et mane, et merídie narrábo et annuntiábo : * et exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his, qui appropínquant mihi : * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, et humiliábit illos, * qui est ante sæcula.

Non enim est illis commutátio, et non timuérunt Deum : * exténdit manum suam in retribuéndo.

Contaminavérunt testaméntum ejus, divísi

sunt ab ira vultus ejus : * et appropinquávit cor illíus.

Mollíti sunt sermónes ejus super óleum : * et ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam tuam, et ipse te enútriet : * non dabit in ætérnum fluctuatiónem justo.

Tu vero Deus dedúces eos, * in púteum intéritus.

Viri sánguinum, et dolósi non dimidiábunt dies suos : * ego autem sperábo in te Dómine.

Aña. Avértit Dóminus captivitátem plebis suæ.

Aña. Quóniam.

Psalmus 55.

Miserére mei, Deus, quóniam conculcávit me homo : * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die : * quóniam multi bellántes advérsum me.

Ab altitúdine diéi timébo : * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi : * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea exsecrabántur : * advérsum me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt et abscóndent : * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos : * in ira pópulos confrínges.

Deus vitam meam annuntiávi tibi : * posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.

Sicut et in promissióne tua : * tunc converténtur inimíci mei retrórsum :

In quacúmque die invocávero te : * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem : * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu : * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Psalmus 56.

Miserére mei Deus, miserére mei : * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum : * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cœlo, et liberávit me : * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam, * et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.

Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ : * et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cœlos, Deus : * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis : * et incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam : * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo, et psalmum dicam.

Exsúrge glória mea, exsúrge psaltérium et cíthara : * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis Dñe : * et psalmum dicam tibi in géntibus.

Quóniam magnificáta est usque ad cœlos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos Deus : * et super omnem terram glória tua.

Aña. Quóniam in te confídit ánima mea.

Aña. Justa judicáte.

Psalmus 57.

Si vere útique justítiam loquímini : * recta judicáte fílii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini : * in terra injustítias manus vestræ concínnant.

Alienáti sunt peccatóres a vulva, erravérunt ab útero : * locúti sunt falsa.

Furor illis secúndum similitúdinem serpéntis: * sicut áspidis surdæ, et obturántis aures suas.

Quæ non exáudiet vocem incantántium : * et venéfici incantántis sapiénter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum ? * molas leónum confrínget Dóminus.

Ad níhilum devénient tamquam aqua decúrrens: * inténdit arcum suum donec infirméntur.

Sicut cera, quæ fluit, auferéntur : * supercécidit ignis, et non vidérunt solem.

Priúsquam intellígerent spinæ vestræ rhamnum : * sicut vivéntes, sic in ira absórbet eos.

Lætábitur justus cum víderit vindíctam : * ma-

nus suas lavábit in sánguine peccatóris.

Et dicet homo : Si útique est fructus justo : * útique est Deus júdicans eos in terra.

Psalmus 58.

Eripe me de inimícis meis Deus meus : * et ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem : * et de viris sánguinum salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam : * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum Dómine : * sine iniquitáte cucúrri, et diréxi.

Exsúrge in occúrsum meum, et vide : * et tu Dómine Deus virtútum, Deus Israel.

Inténde ad visitándas omnes gentes : * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad vésperam : et famem patiéntur ut canes, * et circuíbunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore suo, et gládius in lábiis eórum : * quóniam quis audívit ?

Et tu Dómine deridébis eos : * ad níhilum dedúces omnes gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia Deus suscéptor meus es : * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.

Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occídas eos : * nequándo obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte tua : * et depóne eos protéctor meus Dómine :

Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum : * et comprehendántur in supérbia sua.

Et de exsecratióne et mendácio annuntiabúntur in consummatióne : * in ira consummatiónis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Jacob : * et fínium terræ.

Converténtur ad vésperam, et famem patiéntur ut canes : * et circuíbunt civitátem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum : * si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam : * et exsultábo mane misericórdiam tuam.

Quia factus es suscéptor meus, * et refúgium meum, in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus tibi psal-

lam, quia Deus suscéptor meus es : * Deus meus misericórdia mea.

Aña. Justa judicáte, filii hóminum.

Aña. Da nobis.

Psalmus 59.

Deus repulísti nos, et destruxísti nos : * irátus es, et misértus es nobis.

Commovísti terram, et conturbásti eam : * sana contritiónes ejus, quia commóta est.

Ostendísti pópulo tuo dura : * potásti nos vino compunctiónis.

Dedísti metuéntibus te significatiónem : * ut fúgiant a fácie arcus :

Ut liberéntur dilécti tui : * salvum fac déxtera tua, et exáudi me.

Deus locútus est in sancto suo : * Lætábor, et partíbor Síchimam : et convállem tabernaculórum metíbor.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses : * et Ephraim fortitúdo cápitis mei.

Juda rex meus : * Moab olla spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum : * mihi alienígenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam ? * quis dedúcet me usque in Idumæam ?

Nonne tu, Deus, qui repulísti nos : * et non egrediéris Deus in virtútibus nostris ?

Da nobis auxílium de tribulatióne : * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem : * et ipse ad níhilum dedúcet tribulántes nos.

Psalmus 60.

Exáudi, Deus, deprecatiónem meam : * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi : * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea : * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula : * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam : * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies : * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei : * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret ?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi : * ut reddam vota mea de die in diem.

Aña. Da nobis, Dñe, auxílium de tribulatióne.

Aña. Nonne Deo.

Psalmus 61.

Nonne Deo subjécta erit ánima mea ? * ab ipso enim salutáre meum.

Nam et ipse Deus meus, et salutáris meus : * suscéptor meus, non movébor ámplius.

Quoúsque irrúitis in hóminem ? * interfícitis univérsi vos : tamquam paríeti inclináto et macériæ depúlsæ ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere, cucúrri in siti : * ore suo benedicébant, et corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subjécta esto ánima mea : * quóniam ab ipso patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus, et salvátor meus : * adjútor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum, et glória mea : * Deus auxílii mei, et spes mea in Deo est.

Speráte in eo omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda vestra : * Deus adjútor noster in ætérnum.

Verúmtamen vani filii hóminum, mendáces filii hóminum in statéris : * ut decípiant ipsi de vanitáte in idípsum.

Nolíte speráre in iniquitáte, et rapínas nolíte concupíscere : * divítiæ si áffluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus est Deus, duo hæc audívi, quia potéstas Dei est, et tibi Dómine misericórdia : * quia tu reddes unicuíque juxta ópera sua.

Psalmus 63.

Exáudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor : * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium : * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos : * dixérunt : Quis vidébit eos ?

Scrutáti sunt iniquitátes : * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor

altum : * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum : * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos : * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Aña. Nonne Deo subjécta erit ánima mea ?

Aña. Benedícite.

Psalmus 65.

Jubiláte Deo omnis terra, psalmum dícite nómini ejus : * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo, quam terribília sunt ópera tua, Dómine ! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi : * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei : * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransíbunt pede : * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus super gentes respíciunt : * qui exásperant non exalténtur in semetípsis.

BenedícitegentesDeum nostrum : * et audítam fácite vocem laudis ejus.

Qui pósuit ánimam meam ad vitam : * et non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus : * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro : * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam : * et eduxísti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocáustis : * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum : * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi

in corde meo,* non exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudívit Deus, * et atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, et misericórdiam suam a me.

Psalmus 67.

Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus, * et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defíciant : * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et justi epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei : * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus : * iter fácite ei, qui ascéndit super occásum : Dóminus nomen illi.

Exsultáte in conspéctu ejus, * turbabúntur a fácie ejus, patris orphanórum, et júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo : * Deus qui inhabitáre facit unius moris in domo :

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos, qui exásperant, qui hábitant in sepúlcris.

Deus cum egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cum pertransíres in desérto :

Terra mota est, étenim cœli distillavérunt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Israel.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hereditáti tuæ : * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea : * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti dilécti : * et speciéi domus divídere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discérnit cœléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon : * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis :* ut quid suspicámini montes coagulátos?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo : * étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium : * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum, ce-

pisti captivitátem : * accepisti dona in homínibus:

Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedíctus Dóminus die quotídie : * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi : * et Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum : * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus : Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris :

Ut intingátur pes tuus in sánguine : * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Vidérunt ingréssus tuos Deus, * ingréssus Dei mei : regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjúncti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israel.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum : * príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ : * confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum : * ut exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.

Díssipa gentes, quæ bella volunt : vénient legáti ex Ægypto : * Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo : * psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascéndit super cœlum cœli, * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israel, * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israel ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ, * benedíctus Deus.

Ant. Benedícite, gentes, Deum nostrum.

Per annum, ℣. Deus, vitam meam annuntiávi tibi. ℟. Posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.

Pro uno Mart. ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et

magnum decórem impónes super eum.

Pro plur. Mart. ℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Pro Confessore Pontifice, ℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Pro Conf. non Pont. ℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Pro una sancta, ℣. Elégit eam, Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD LAUDES.

Aña. Amplius lava me. * Dómine, ab injustítia mea.

Psalmus 50. Miserére mei Deus. 77.

Aña. Te decet.

Psalmus 64.

Te decet hymnus, Deus in Sion : * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam; * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos : * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsísti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos Deus, salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia : * qui contúrbas profúndum maris sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, et timébunt qui hábitant términos a signis tuis : * éxitus matutíni et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum : * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus : * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ : * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti : * et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, et valles abundábunt fruménto : * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Aña. Te decet hymnus Deus in Sion.

Aña. Lábia mea*laudábunt te in vita mea, Deus meus. Ps. Deus, Deus meus * ad te. 20.

Aña. Dñus judicábit.

Canticum Annæ.

1. Reg. 2.

Exsultávit cor meum in Dómino, * et exaltátum est cornu meum in Deo meo.

Dilatátum est os meum super inimícos meos : * quia lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est Dñus : neque enim est álius extra te, * et non est fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia,* gloriántes :

Recédant vétera de ore vestro : quia Deus scientiárum, Dóminus est, * et ipsi præparántur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est, * et infírmi accíncti sunt róbore.

Repléti prius, pro pánibus se locavérunt : * et famélici saturáti sunt.

Donec stérilis péperit plúrimos : * et quæ multos habébat fílios, infirmáta est.

Dóminus mortíficat et vivíficat, * dedúcit ad ínferos et redúcit.

Dóminus páuperem facit, et ditat, * humíliat et súblevat.

Súscitat de púlvere egénum, * et de stércore élevat páuperem :

Ut sédeat cum princípibus, * et sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * et pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, et ímpii in ténebris conticéscent : * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii ejus : * et super ipsos in cœlis tonábit.

Dóminus judicábit fines terræ, et dabit impérium regi suo, * et sublimábit cornu Christi sui.

Aña. Dóminus judicábit fines terræ.

Aña. Cœli cœlórum, * laudáte Deum. Ps. Laudáte Dñum de cœlis. 22.

Capitulum Rom. 13. d

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

Nox, et tenébræ, et núbila,
Confúsa mundi et túrbida :

Lux intrat, albéscit polus:
Christus venit: discédite.
Calígo terræ scínditur
Percússa solis spículo,
Rebúsque jam color redit,
Vultu niténtis síderis.
Te, Christe, solum nóvimus:
Te mente pura, et símplici,
Flendo, et canéndo, quæsumus,
Inténde nostris sénsibus.
Sunt multa fucis íllita,
Quæ luce purgéntur tua:
Tu vera lux cœléstium
Vultu seréno illúmina.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Aña. De manu ómnium * qui odérunt nos, líbera nos, Dómine.

Preces, quando dicuntur, habentur supra. 65.

FERIA QUINTA
AD MATUTINUM.

Invitatorium. Dóminum qui fecit nos, * Veníte, adorémus. Ps. Veníte. 2.

Hymnus.

Nox atra rerum cóntegit
Terræ colóres ómnium:
Nos confiténtes póscimus
Te, juste judex córdium:
Ut áuferas piácula,
Sordésque mentis ábluas:
Donésque, Christe, grátiam,
Ut arceántur crímina.
Mens ecce torpet ímpia,
Quam culpa mordet nóxia:
Obscúra gestit tóllere,
Et te, Redémptor, quærere.
Repélle tu calíginem
Intrínsecus quam máxime,
Ut in beáto gáudeat
Se collocári lúmine.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque, compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum. Amen.

Aña. Dómine Deus.

Psalmus 68.

Salvum me fac, Deus: * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infíxus sum in limo profúndi: * et non est substántia.

Veni in altitúdinem maris: * et tempéstas demérsit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injúste : * quæ non rápui, tunc exsolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam : * et delícta mea a te non sunt abscóndita.

Non erubéscant in me qui exspéctant te Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundántur super me, * qui quærunt te, Deus Israel.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium : * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus fíliis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me : * et oppróbria exprobrántium tibi, cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam : * et factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium : * et factus sum illis in parábolam.

Advérsum me loquebántur, qui sedébant in porta : * et in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego vero oratiónem meam ad te Dómine : * tempus benepláciti Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me : * in veritáte salútis tuæ :

Eripe me de luto, ut non infígar : * líbera me ab iis, qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempéstas aquæ, neque absórbeat me profúndum : * neque úrgeat super me púteus os suum.

Exáudi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua : * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo : * quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, et líbera eam : * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, et confusiónem meam, * et reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me, * impropérium exspectávit cor meum, et misériam.

Et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit : * et qui consolarétur, et non invéni.

Et dedérunt in escam

meam fel : * et in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * et in retributiónes, et in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum ne vídeant : * et dorsum eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam : * et furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitátio eórum desérta : * et in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt : * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum : * et non intrent in justítiam tuam.

Deleántur de libro vivéntium : * et cum justis non scribántur.

Ego sum pauper et dolens : * salus tua, Deus, suscépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico : * et magnificábo eum in laude :

Et placébit Deo super vítulum novéllum : * córnua producéntem et úngulas.

Vídeant páuperes et læténtur : * quærite Deum, et vivet ánima vestra.

Quóniam exaudívit páuperes Dñus : * et vinctos suos non despéxit.

Laudent illum cœli et terra, * mare, et ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciet Sion : * et ædificabúntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * et hereditáte acquírent eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam, * et qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Psalmus 69.

Deus, in adjutórium meum inténde : * Dómine ad adjuvándum me festína.

Confundántur et revereántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper : Magnificétur Dñus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus ; et pauper sum : * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu : * Dómine ne moréris.

Aña. Dómine Deus, in

adjutórium meum inténde.

Aña. Esto mihi.

Psalmus 70.

In te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me, et éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum : * ut salvum me fácias.

Quóniam firmaméntum meum, * et refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agéntis et iníqui :

Quóniam tu es patiéntia mea Dómine : * Dómine spes mea a juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero : * de ventre matris meæ tu es protéctor meus.

In te cantátio mea semper : * tamquam prodígium factus sum multis : et tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam : * tota die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore senectútis : * cum defécerit virtus mea, ne derelínquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi : * et qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum.

Dicéntes : Deus derelíquit eum, persequímini, et comprehéndite eum : * quia non est qui erípiat.

Deus, ne elongéris a me : * Deus meus in auxílium meum réspice.

Confundántur, et defíciant detrahéntes ánimæ meæ : * operiántur confusióne et pudóre, qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo : * et adjíciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit justítiam tuam : * tota die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini : * Dómine memorábor justítiæ tuæ solíus.

Deus, docuísti me a juventúte mea : * et usque nunc pronuntiábo mirabília tua.

Et usque in senéctam et sénium : * Deus, ne derelínquas me.

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni, quæ ventúra est.

Poténtiam tuam, et justítiam tuam, Deus, usque in altíssima, quæ fecísti

magnália : * Deus, quis símilis tibi ?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas et malas : et convérsus vivificásti me : * et de abyssis terræ íterum reduxísti me.

Multiplicásti magnificéntiam tuam : * et convérsus consolátus es me.

Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam : * Deus, psallam tibi in cíthara, sanctus Israel.

Exsultábunt lábia mea cum cantávero tibi : * et ánima mea, quam redemísti.

Sed et lingua mea tota die meditábitur justítiam tuam : * cum confúsi et revériti fúerint, qui quærunt mala mihi.

Psalmus 71.

Deus judícium tuum regi da : * et justítiam tuam fílio regis :

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo : * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet fílios páuperum : * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus : * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis : * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare : * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes ; * et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent : * reges Arabum, et Saba dona addúcent :

Et adorábunt eum omnes reges terræ : * omnes gentes sérvient ei :

Quia liberábit páuperem a poténte : * et páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et ínopi : * et ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum : * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, et adorábunt de ipso semper : * tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra, in summis món-

tium, superextollétur super Líbanum fructus ejus ; * et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sæcula : * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ : * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel, * qui facit mirabília solus :

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum : * et replébitur majestáte ejus omnis terra : fiat, fiat.

Aña. Esto mihi, Dómine, in Deum protectórem.

Aña. Liberásti virgam.

Psalmus 72.

Quam bonu Israel Deus * his, qui recto sunt corde !

Mei autem pene moti sunt pedes : * pene effúsi sunt gressus mei.

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respéctus morti eórum : * et firmaméntum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagellabúntur :

Ideo ténuit eos supérbia, * opérti sunt iniquitáte et impietáte sua.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum : * transiérunt in afféctum cordis.

Cogitavérunt, et locúti sunt nequítiam : * iniquitátem in excélso locúti sunt.

Posuérunt in cœlum os suum : * et lingua eórum transívit in terra.

Ideo convertétur pópulus meus hic : * et dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixérunt : Quómodo scit Deus, * et si est sciéntia in excélso ?

Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in sæculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi : Ergo sine causa justificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas.

Et fui flagellátus tota die, * et castigátio mea in matutínis.

Si dicébam : Narrábo sic : * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc, * labor est ante me :

Donec intrem in Sanctuárium Dei : * et intélligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuísti eis : * dejecísti eos dum allevaréntur.

Quómodo facti sunt in desolatiónem, súbito defecérunt: * periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnium surgéntium, Dómine,* in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt : * et ego ad níhilum redáctus sum, et nescívi.

Ut juméntum factus sum apud te : * et ego semper tecum.

Tenuísti manum déxteram meam : et in voluntáte tua deduxísti me: * et cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in cœlo? * et a te quid vólui super terram ?

Defécit caro mea, et cor meum : * Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

Quia ecce, qui elóngant se a te, períbunt : * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum est : * pónere in Dómino Deo spem meam :

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas, * in portis fíliæ Sion.

Psalmus 73.

Ut quid, Deus, repulísti in finem * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti ab inítio.

Redemísti virgam hereditátis tuæ : * mons Sion, in qua habitásti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem ; * quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odérunt te : * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa : * et non cognovérunt sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum: * in secúri et áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni Sanctuárium tuum : * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul : * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vídimus, jam non est Prophéta : * et nos non cognóscet ámplius.

Usquequo, Deus, improperábit inimícus : * irrítat adversárius nomen tuum in finem ?

Ut quid avértis ma-

num tuam, et déxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem ?

Deus autem Rex noster ante sæcula : * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte tua mare : * contribulásti cápita dracónum in aquis.

Tu confregísti cápita dracónis : * dedísti eum escam pópulis Æthíopum.

Tu dirupísti fontes, et torréntes : * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox : * tu fabricátus es auróram et solem.

Tu fecísti omnes términos terræ, * æstátem et ver tu plasmásti ea.

Memor esto hujus, inimícus improperávit Dño: * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi, * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum : * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus : * pauper et inops laudábunt nomen tuum.

Exsúrge, Deus, júdica causam tuam : * memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiénte sunt tota die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum: * supérbia eórum, qui te odérunt, ascéndit semper.

Aña. Liberásti virgam hereditátis tuæ.

Aña. Et invocábimus.

Psalmus 74.

Confitébimur tibi, Deus : * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua : * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea : * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis : Nolíte iníque ágere : * et delinquéntibus : Nolíte exaltáre cornu :

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum : * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus : * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat : * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc : verúmtamen fæx ejus non est exinaníta : * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum : * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam : * et exaltabúntur córnua justi.

Psalmus 75.

Notus in Judæa Deus : * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus : * et habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis : * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum : * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi ? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum fecísti judícium : * terra trémuit et quiévit.

Cum exsúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi : * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro : * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili et ei qui aufert spíritum príncipum * terríbili apud reges terræ.

Aña. Et invocábimus nomen tuum, Dómine.

Aña. Tu es Deus.

Psalmus 76.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * voce mea ad Deum, et inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum : * et non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima mea, * memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum, et defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei : * turbátus sum, et non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos : * et annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * et

exercitábar, et scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum projíciet Deus : * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * a generatióne in generatiónem?

Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi: Nunc cœpi : * hæc mutátio déxteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dñi : * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum.

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis : * et in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus, in sancto via tua: quis Deus magnus sicut Deus noster?* tu es Deus, qui facis mirabília.

Notam fecísti in pópulis virtútem tuam : * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, fílios Jacob, et Joseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ : * et timuérunt, et turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárum : * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagíttæ tuæ tránseunt : * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ : * commóta est, et contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis : * et vestígia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi et Aaron.

Psalmus 77.

Atténdite pópule meus legem meam : * inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum : * loquar propositiónes ab inítio.

Quanta audívimus et cognóvimus ea : * et patres nostri narravérunt nobis.

Non sunt occultáta a fíliis eórum, * in generatióne áltera.

Narrántes laudes Dómini, et virtútes ejus, * et mirabília ejus, quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Jacob : * et legem pósuit in Israel.

Quanta mandávit pátribus nostris nota fácere ea fíliis suis : * ut cognóscat generátio áltera.

Fílii qui nascéntur, et exsúrgent, * et narrábunt fíliis suis.

Ut ponant in Deo spem suam, et non obliviscántur óperum Dei : * et mandáta ejus exquírant.

Ne fiant sicut patres eórum : * generátio prava et exásperans.

Generátio, quæ non diréxit cor suum : * et non est créditus cum Deo spíritus ejus.

Fílii Ephrem intendéntes, et mitténtes arcum : * convérsi sunt in die belli.

Non custodiérunt testaméntum Dei : * et in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefactórum ejus, * et mirabílium ejus quæ osténdit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægypti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, et perdúxit eos : * et státuit aquas quasi in utre.

Et dedúxit eos in nube diéi : * et tota nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémo : * et adaquávit eos velut in abysso multa.

Et edúxit aquam de petra : * et dedúxit tamquam flúmina aquas.

Et apposuérunt adhuc peccáre ei : * in iram excitavérunt Excélsum in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis : * ut péterent escas animábus suis.

Et male locúti sunt de Deo : * dixérunt : Numquid póterit Deus paráre mensam in desérto?

Quóniam percússit petram et fluxérunt aquæ, * et torréntes inundavérunt.

Numquid et panem póterit dare, * aut paráre mensam pópulo suo?

Ideo audívit Dóminus et dístulit : * et ignis accénsus est in Jacob, et ira ascéndit in Israel :

Quia non credidérunt in Deo, * nec speravérunt in salutári ejus.

Et mandávit núbibus désuper, * et jánuas cœli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducándum, * et panem cœli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo : * cibária misit eis in abundántia.

Tránstulit Austrum de cœlo : * et indúxit in virtúte sua Africum.

Et pluit super eos sicut púlverem carnes : * et sicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio castrórum eórum : * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt et saturáti sunt nimis, et desidérium eórum áttulit eis : * non sunt fraudáti a desidério suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum : * et ira Dei ascéndit super eos.

Et occídit pingues eórum, * et eléctos Israel impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc : * et non credidérunt in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum : * et anni eórum cum festinatióne.

Cum occíderet eos, quærébant eum : * et revertebántur, et dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt quia Deus adjútor est eórum : * et Deus excélsus redémptor eórum est.

Et dilexérunt eum in ore suo, * et lingua sua mentíti sunt ei :

Cor autem eórum non erat rectum cum eo : * nec fidélis hábiti sunt in testaménto ejus.

Ipse autem est miséricors, et propítius fiet peccátis eórum : * et non dispérdet eos.

Et abundávit ut avérteret iram suam : * et non accéndit omnem iram suam :

Et recordátus est quia caro sunt : * spíritus vadens, et non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in desérto, * in iram concitavérunt eum in inaquóso ?

Et convérsi sunt, et tentavérunt Deum : * et sanctum Israel exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manus ejus, * die qua redémit eos de manu tribulántis.

Sicut pósuit in Ægypto signa sua, * et prodígia sua in campo Táneos.

Et convértit in sánguinem flúmina eórum, * et imbres eórum, ne bíberent.

Misit in eos cœnomyíam, et comédit eos : * et ranam, et dispérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum, * et labóres eórum locústæ.

Et occídit in grándine víneas eórum : * et moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini juménta eórum : * et possessiónem eórum igni.

Misit in eos iram indignatiónis suæ ; * indignatiónem, et iram, et

tribulatiónem : immissiónes per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ, non pepércit a morte animábus eórum : * et juménta eórum in morte conclúsit.

Et percússit omne primogénitum in terra Ægypti : * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Et ábstulit sicut oves pópulum suum : * et perdúxit os tamquam gregem in desérto.

Et dedúxit eos in spe, et non timuérunt : * et inimícos eórum opéruit mare.

Et indúxit eos in montem sanctificatiónis suæ, * montem, quem acquisívit déxtera ejus.

Et ejécit a fácie eórum gentes : * et sorte divísit eis terram in funículo distributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum : * tribus Israel.

Et tentavérunt, et exacerbavérunt Deum excélsum : * et testimónia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt se, et non servavérunt pactum : * quemádmodum patres eórum convérsi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis : * et in sculptílibus suis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, et sprevit : * et ad níhilum redégit valde Israel.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum : * et pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum suum : * et hereditátem suam sprevit.

Júvenes eórum comédit ignis : * et vírgines eórum non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt : * et víduæ eórum non plorabántur.

Et excitátus est tamquam dórmiens Dóminus, * tamquam potens crapulátus a vino.

Et percússit inimícos suos in posterióra : * oppróbrium sempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joseph : * et tribum Ephraim non elégit :

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem diléxit.

Et ædificávit sicut unicórnium sanctifícium

suum in terra, * quam fundávit in sæcula.

Et elégit David servum suum, et sústulit eum de grégibus óvium :* de post fœtántes accépit eum.

Páscere Jacob servum suum, * et Israel hereditátem suam :

Et pavit eos in innocéntia cordis sui : * et in intelléctibus mánuum suárum dedúxit eos.

Aña. Tu es Deus, qui facis mirabília.

Aña. Propítius esto.

Psalmus 78.

Deus venérunt gentes in hæreditátem tuam, polluérunt templum sanctum tuum : * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum, escas volatílibus cœli : * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tamquam aquam in circúitu Jerúsalem : * et non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris : * subsannátio et illúsio his, qui in circúitu nostro sunt.

Usquequo Dñe irascéris in finem : * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in gentes, quæ te non novérunt : * et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt.

Quia comedérunt Jacob : * et locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, cito antícipent nos misericórdiæ tuæ : * quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus salutáris noster : et propter glóriam nóminis tui Dñe líbera nos : * et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum :

Ne forte dicant in géntibus : Ubi est Deus eórum? * et innotéscat in natiónibus coram óculis nostris.

Ultio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est : * introéat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.

Secúndum magnitúdinem bráchii tui : * pósside fílios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum : * impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, et oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in sæculum.

In generatiónem et generatiónem : * annuntiábimus laudem tuam.

Psalmus 79.

Qui regis Israel, inténde ? * qui dedúcis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Chérubim, * manifestáre coram Ephraim, Bénjamin, et Manásse.

Excita poténtiam tuam, et veni, * ut salvos fácias nos.

Deus, convérte nos : * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Dómine Deus virtútum, * quoúsque irascéris super oratiónem servi tui ?

Cibábis nos pane lacrymárum : * et potum dabis nobis in lácrymis in mensúra ?

Posuísti nos in contradictiónem vicínis nostris : * et inimíci nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútum convérte nos : * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Víneam de Ægypto transtulísti : * ejecísti gentes, et plantásti eam.

Dux itíneris fuísti in conspéctu ejus : * plantásti radíces ejus, et implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus : * et arbústa ejus cedros Dei.

Exténdit pálmites suos usque ad mare : * et usque ad flumen propágines ejus.

Ut quid destruxísti macériam ejus : * et vindémiant eam omnes, qui prætergrediúntur viam.

Exterminávit eam aper de silva : * et singuláris ferus depástus est eam.

Deus virtútum convértere : * réspice de cœlo, et vide, et vísita víneam istam.

Et pérfice eam, quam plantávit déxtera tua : * et super fílium hóminis, quem confirmásti tibi.

Incénsa igni, et suffóssa * ab increpatióne vultus tui períbunt.

Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ : * et super fílium hóminis, quem confirmásti tibi.

Et non discédimus a te, vivificábis nos :* et nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtútum convérte nos : * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Aña. Propítius esto peccátis nostris, Dómine.

Per Annum, ℣. Gaudébunt lábia mea, cum cantávero tibi. ℟. Et ánima mea, quam redemísti.

Pro uno Mart., ℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pro pluribus Martyribus, ℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Pro Confessore Pontifice et non Pontifice, ℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Pro una Sancta, ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde et regna.

AD LAUDES.

Aña. Tibi soli peccávi,* Dómine, miserére mei.

Ps. Miserére mei, ut supra. 61.

Aña. Dómine.

Psalmus 89.

Dómine, refúgium factus es nobis : * a generatióne in generatiónem.

Priúsquam montes fíerent, aut formarétur terra et orbis : * a sæculo et usque in sæculum tu es Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem : * et dixísti : Convertímini, fílii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna, quæ prætériit.

Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.

Mane sicut herba tránseat, mane flóreat, et tránseat : * véspere décidat, indúret, et aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo : * sæculum nostrum in illuminatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt : * et in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntur : * dies annórum nostrórum in ipsis septuagínta anni.

Si autem in potentátibus, octogínta anni : * et ámplius eórum, labor et dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo : * et corripiémur.

Quis novit potestátem iræ tuæ, * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre !

Déxteram tuam sic notam fac : * et erudítos corde in sapiéntia.

Convértere Dómine úsquequo ? * et deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane

misericórdia tua : * et exsultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti : * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua : * et dírige fílios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos : * et opus mánuum nostrárum dírige.

Aña. Dómine, refúgium factus est nobis.

Aña. In matutínis * meditábor in te.

Ps. Deus Deus meus. 20.

Aña. Cantémus.

Canticum Moysi.
Exodi 15.

Cantémus Dómino : gloriόse enim magnificátus est : * equum et ascensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea, et laus mea Dñus, * et factus est mihi in salútem.

Iste Deus meus, et glorificábo eum : * Deus patris mei, et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor, omnípotens nomen ejus. * Currus Pharaónis et exércitum ejus projécit in mare.

Elécti príncipes ejus submérsi sunt in mari Rubro : * abyssi operuérunt eos, descendérunt in profúndum quasi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine : déxtera tua, Dómine, percússit inimícum. * Et in multitúdine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos.

Misísti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stípulam. * Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ :

Stetit unda fluens, * congregátæ sunt abyssi in médio mari.

Dixit inimícus : Pérsequar et comprehéndam, * dívidam spólia, implébitur ánima mea :

Evaginábo gládium meum, * interfíciet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, et opéruit eos mare : * submérsi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis símilis tui in fórtibus, Dómine ? * quis símilis tui, magníficus in sanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília ?

Extendísti manum tuam, et devorávit eos terra. * Dux fuísti in mi-

sericórdia tua pópulo quem redemísti :

Et portásti eum in fortitúdine tua, * ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, et iráti sunt : * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, robústos Moab obtínuit tremor : * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído et pavor, * in magnitúdine bráchii tui.

Fiant immóbiles quasi lapis, donec pertránseat pópulus tuus, Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.

Introdúces eos, et plantábis in monte hereditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo, quod operátus es, Dómine :

Sanctuárium tuum, Dómine, quod firmavérunt manus tuæ, * Dóminus regnábit in ætérnum, et ultra.

Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus et equítibus ejus in mare : * et redúxit super eos Dñus aquas maris :

Fílii autem Israel ambulavérunt per siccum * in médio ejus.

Aña. Cantémus Dómino gloriόse.

Aña. In sanctis ejus * laudáte Deum Ps. Laudáte Dóminum de cœlis. 22.

Capitulum. Rom. 13. d

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit, abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

Lux ecce surgit áurea,
Pallens facéssat cæcitas,
Quæ nosmet in præceps diu
Erróre traxit dévio.

Hæc lux serénum cónferat,
Purósque nos præstet sibi :
Nihil loquámur súbdolum :
Volvámus obscúrum nihil.

Sic tota decúrrat dies,
Ne lingua mendax, ne manus
Oculíve peccent lúbrici,
Ne noxa corpus ínquinet.

Speculátor adstat désuper,
Qui nos diébus ómnibus,
Actúsque nostros próspicit
A luce prima in vésperum.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,

Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Aña. In sanctitáte * serviámus Dómino, et liberábit nos ab inimícis nostris.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur. 65.

FERIA SEXTA
AD MATUTINUM.

Invit. Adorémus Dñum, * Quóniam ipse fecit nos.
Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Tu, Trinitátis Unitas,
Orbem poténter quæ regis,
Atténde laudis cánticum,
Quod excubántes psállimus.

Nam léctulo consúrgimus
Noctis quiéto témpore,
Ut flagitémus ómnium
A te medélam vúlnerum.

Quo fraude quidquid dæmonum
In nóctibus delíquimus,
Abstérgat illud cœlitus
Tuæ potéstas glóriæ.

Ne corpus adstet sórdidum,
Nec torpor instet córdium,
Ne críminis contágio,
Tepéscat ardor spíritus.

Ob hoc, Redémptor, quæsumus,
Reple tuo nos lúmine,
Per quod diérum círculis,
Nullis ruámus áctibus.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum. Amen.

Aña. Exsultáte.

Psalmus 80.

Exsultáte Deo adjutóri nostro : * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, et date tympanum : * psaltérium jucúndum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tuba, * in insígni die solemnitátis vestræ.

Quia præcéptum in Israel est, * et judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægypti : * linguam, quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus :*manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, et liberávi te : * exaudívi te in abscóndito tempestátis : probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi pópulus meus, et contestábor te : * Israel

si audíeris me, non erit in te Deus recens, neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti : * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam : * et Israel non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum : * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me : * Israel si in viis meis ambulásset :

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem : * et super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei : * et erit tempus eórum in sæcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti : * et de petra, melle saturávit eos.

Psalmus 81.

Deus stetit in synagóga deórum : * in médio autem deos dijúdicat.

Usquequo judicátis iniquitátem : * et fácies peccatórum súmitis ?

Judicáte egéno, et pupíllo : * húmilem, et páuperem justificáte.

Erípite páuperem : * et egénum de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant : * movebúntur ómnia fundaménta terræ.

Ego dixi : Dii estis, * et fílii Excélsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini : * et sicut unus de princípibus cadétis.

Surge Deus, júdica terram : * quóniam tu hereditábis in ómnibus géntibus.

Aña. Exsultáte Deo adjutóri nostro.

Aña. Tu solus.

Psalmus 82.

Deus, quis símilis erit tibi ? * ne táceas, neque compescáris Deus :

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt : * et qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium : * et cogitavérunt advérsus sanctos tuos.

Dixérunt : Veníte, et disperdámus eos de gente : * et non memorétur nomen Israel ultra.

Quóniam cogitavérunt unanímiter : * simul advérsum te testaméntum disposuérunt, tabernácula Idumæórum et Ismahelítæ :

Moab, et Agaréni, Gebal, et Ammon, et Amalec : * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis : * facti sunt in adjutórium fíliis Lot.

Fac illis sicut Mádian, et Sísaræ : * sicut Jabin in torrénte Cisson.

Disperiérunt in Endor: * facti sunt ut stercus terræ.

Pone príncipes eórum sicut Oreb et Zeb, * et Zébee, et Sálmana :

Omnes príncipes eórum : * qui dixérunt : Hereditáte possideámus sanctuárium Dei.

Deus meus, pone illos ut rotam : * et sicut stípulam ante fáciem venti.

Sicut ignis, qui combúrit silvam : * et sicut flamma combúrens montes.

Ita persequéris illos in tempestáte tua : * et in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomínia : * et quærent nomen tuum Dómine.

Erubéscant, et conturbéntur in sæculum sæculi : * et confundántur, et péreant.

Et cognóscant quia nomen tibi Dóminus : * tu solus Altíssimus in omni terra.

Psalmus 83.

Quam diléctá tabernácula tua Dómine virtútum : * concupíscit et defécit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtútum : * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine : * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te : * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe Deus Jacob.

Protéctor noster áspice, Deus : * et réspice in fáciem Christi tui.

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei : * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus : * grátiam, et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Aña. Tu solus Altíssimus super omnem terram.

Aña. Benedixísti.

Psalmus 84.

Benedixísti Dómine terram tuam : * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ : * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam : * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos Deus salutáris noster : * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis ? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem ?

Deus, tu convérsus vivificábis nos : * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam : * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus : * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos : * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus : * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi : * justítia, et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est : * et justítia de cœlo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem : * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit : * et ponet in via gressus suos.

Psalmus 85.

Inclína Dómine aurem tuam, et exáudi me : * quóniam inops, et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam quóniam sanctus sum : * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei Dómine, quóniam ad te clamávi tota die : * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te Dómine ánimam meam levávi.

Quóniam tu Dómine suávis, et mitis : * et

multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam: * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te : * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis Dómine: * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te Dómine : * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília : * tu es Deus solus.

Deduc me Dómine in via tua, et ingrédiar in veritáte tua : * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi Dómine Deus meus in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum :

Quia misericórdia tua magna est super me : * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu Dómine Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.

Réspice in me, et miserére mei : * da impérium tuum púero tuo : et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, et confundántur : * quóniam tu Dómine adjuvísti me, et consolátus es me.

Aña. Benedixísti, Dómine, terram tuam.

Aña. Fundaménta ejus.

Psalmus 86.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthiópum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Psalmus 87.

Dómine Deus salútis meæ : * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam.

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me : * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi ?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne ?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua : * et justítia tua in terra obliviónis ?

Et ego ad te Dómine clamávi : * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratiónem meam : * avértis fáciem tuam a me ?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ : * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum, et próximum : * et notos meos a miséria.

Aña. Fundaménta ejus in móntibus sanctis.

Aña. Benedíctus.

Psalmus 88.

Misericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti : In ætérnum misericórdia

ædificábitur in cœlis : * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, jurávi David servo meo : * usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatiónem, et generatiónem * sedem tuam.

Confitebúntur cœli mirabília tua Dómine : * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino:* símilis erit Deo in fíliis Dei ?

Deus, qui glorificátur in consílio sanctórum : * magnus et terríbilis super omnes, qui in circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi : * potens es Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris : * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum, supérbum : * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cœli, et tua est terra, orbem terræ et plenitúdinem ejus tu fundásti : * Aquilónem, et mare tu creásti.

Thabor et Hermon in nómine tuo exsultábunt : * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua et exaltétur déxtera tua : * justítia et judícium præparátio sedis tuæ.

Misericórdia et véritas præcédent fáciem tuam : * beátus pópulus, qui scit jubilatiónem.

Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, et in nómine tuo exsultábunt tota die : * et in justítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es : * et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra : * et sancti Israel regis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, et dixísti : * Pósui adjutórium in poténte : et exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David servum meum : * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei : * et bráchium meum confortábit eum.

Nihil profíciet inimícus in eo, * et fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam a fácie ipsíus inimícos ejus : * et

odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea, et misericórdia mea cum ipso : * et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus : * et in flumínibus déxteram ejus.

Ipse invocábit me : Pater meus es tu : * Deus meus, et suscéptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum : * excélsum præ régibus terræ.

In ætérnum servábo illi misericórdiam meam : * et testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in sæculum sæculi semen ejus : * et thronum ejus sicut dies cœli.

Si autem derelíquerint fílii ejus legem meam : * et in judíciis meis non ambuláverint :

Si justítias meas profanáverint : * et mandáta mea non custodíerint :

Visitábo in virga iniquitátes eórum : * et in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo : * neque nocébo in veritáte mea :

Neque profanábo testaméntum meum : * et quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.

Semel jurávi in sancto meo, si David méntiar : * semen ejus in ætérnum manébit.

Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo, * et sicut luna perfécta in ætérnum : et testis in cœlo fidélis.

Tu vero repulísti et despexísti : * distulísti christum tuum.

Evertísti testaméntum servi tui : * profanásti in terra sanctuárium ejus.

Destruxísti omnes sepes ejus : * posuísti firmaméntum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeúntes viam : * factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltásti déxteram depriméntium eum : * lætificásti omnes inimícos ejus.

Avertísti adjutórium gládii ejus : * et non es auxiliátus et in bello.

Destruxísti eum ab emundatióne : * et sedem ejus in terram collisísti.

Minorásti dies témporis ejus : * perfudísti eum confusióne.

Usquequo Dómine avértis in finem : * exardéscet sicut ignis ira tua ?

Memoráre quæ mea

substántia : * numquid enim vane constituísti omnes fílios hóminum?

Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem : * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ Dómine, * sicut jurásti David in veritáte tua?

Memor esto Dómine oppróbrii servórum tuórum * (quod contínui in sinu meo) multárum géntium.

Quod exprobravérunt inimíci tui, Dñe, * quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum : * fiat, fiat.

Psalmus 93.

Deus ultiónum Dóminus : * Deus ultiónum líbere egit.

Exaltáre qui júdicas terram : * redde retributiónem supérbis.

Usquequo peccatóres Dómine : * úsquequo peccatóres gloriabúntur :

Effabúntur, et loquéntur iniquitátem :* loquéntur omnes, qui operántur injustítiam?

Pópulum tuum Dómine humiliavérunt : * et hereditátem tuam vexavérunt.

Víduam et ádvenam interfecérunt : * et pupíllos occidérunt.

Et dixérunt : Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite, insipiéntes in pópulo : * et stulti aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

Qui córripit gentes,non árguet : * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Beátus homo, quem tu erudíeris Dómine : * et de lege tua docúeris eum.

Ut mítiges ei a diébus malis : * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam : * et hereditátem suam non derelínquet :

Quoadúsque justítia convertátur in judícium :* et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adjúvit me ; * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam : Motus est pes meus : * misericórdia tua Dómine adjuvábat me.

Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo : * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis : * qui fingis labórem in præcépto ?

Captábunt in ánimam justi : * et sánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium : * et Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum : et in malítia eórum dispérdet eos : * dispérdet illos Dóminus Deus noster.

Aña. Benedíctus Dóminus in ætérnum.

Aña. Cantáte.

Psalmus 95.

Cantáte Dño cánticum novum : * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia : * Dñus autem cœlos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus :

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exsúltet terra : commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Psalmus 96.

Dóminus regnávit exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dñus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dño : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña. Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus.

Per Annum, ℣. Intret orátio mea in conspéctu tuo, Dómine. ℟. Inclína aurem tuam ad precem meam.

Pro uno Mart. ℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Pro pluribus Martyribus. ℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Pro Confessore Pontifice, ℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Pro Confessore non Pontifice ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Pro una Sancta, ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD LAUDES.

Aña. Spíritu principáli * confírma cor meum, Deus.

Ps. Miserére mei, ut supra. 61.

Aña. In veritáte.

Psalmus 142.

Dómine exáudi oratiónem meam : áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua : * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo : * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi : * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis : * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te : * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me Dómine : * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me : * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam : * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem :* quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum Dómine vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam : * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam : * quóniam ego servus tuus sum.

Aña. In veritáte tua exáudi me, Dómine.

Aña. Illúmina, Dómine, * vultum tuum super nos.

Ps. Deus, Deus meus. 20.

Aña. Dómine.

Canticum Habacuc. C. 3.

Dómine, audívi auditiónem tuam, * et tímui.

Dómine opus tuum, * in médio annórum vivífica illud :

In médio annórum notum fácies : * cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet, * et sanctus de monte Pharan :

Opéruit cœlos glória

ejus : * et laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit : * córnua in mánibus ejus :

Ibi abscóndita est fortitúdo ejus : * ante fáciem ejus ibit mors.

Et egrediétur diábolus ante pedes ejus. * Stetit, et mensus est terram.

Adspéxit, et dissólvit Gentes : * et contríti sunt montes sæculi.

Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ, * turbabúntur pelles terræ Mádian.

Numquid in flumínibus irátus es Dñe ? * aut in flumínibus furor tuus? vel in mari indignátio tua ?

Qui ascéndes super equos tuos : * et quadrígæ tuæ salvátio.

Súscitans suscitábis arcum tuum : * juraménta tríbubus quæ locútus es.

Flúvios scindis terræ : vidérunt te, et doluérunt montes : * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abyssus vocem suam : * altitúdo manus suas levávit.

Sol, et luna stetérunt in habitáculo suo, * in luce sagittárum tuárum, ibunt in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram : * et in furóre obstupefácies Gentes.

Egréssus es in salútem pópuli tui : * in salútem cum Christo tuo.

Percussísti caput de domo ímpii : * denudásti fundaméntum ejus usque ad collum.

Maledixísti sceptris ejus, cápiti bellatórum ejus,* veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.

Exsultátio eórum * sicut ejus, qui dévorat páuperem in abscóndito.

Viam fecísti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, et conturbátus est venter meus : * a voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * et subter me scáteat.

Ut requiéscam in die tribulatiónis : * ut ascéndam ad pópulum accínctum nostrum.

Ficus enim non florébit : * et non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ : * et arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus : * et non erit arméntum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo : * et exsultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea : * et ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excélsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.

Aña. Dómine, audívi audítum tuum, et tímui.

Aña. In tympano * et choro, in chordis et órgano laudáte Deum.

Ps. Laudáte Dóminum de cœlis. 22.

Capitulum. Rom. 13. d.

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

Ætérna cœli glória,
Beáta spes mortálium,
Summi Tonántis Unice,
Castæque proles Vírginis:

Da déxteram surgéntibus,
Exsúrgat et mens sóbria,
Flagrans et in laudem Dei,
Grates repéndat débitas.

Ortus refúlget lúcifer,
Præítque solem núntius :
Cadunt tenébræ nóctium :
Lux sancta nos illúminet
Manénsque nostris sénsibus,
Noctem repéllat sæculi,
Omníque fine témporis
Purgáta servet péctora.

Quæsíta jam primum fides
In corde radíces agat :
Secúnda spes congáudeat,
Qua major exstat cáritas.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Aña. Per víscera * misericórdiæ Dei nostri visitávit nos Oriens ex alto.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur. 65.

SABBATO

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Dóminum Deum nostrum, * Veníte, adorémus. Ps. Veníte, 2.

Hymnus.

Summæ Parens cleméntiæ,
Mundi regis qui máchinam,
Uníus et substántiæ,
Trinúsque persónis Deus.

Nostros pius cum cánticis

Fletus benígne súscipe :
Ut corde puro sórdium
Te perfruámur lárgius.
Lumbos, jecúrque mórbidum
Flammis adúre cóngruis,
Accíncti ut artus éxcubent,
Luxu remóto péssimo.
Quicúmque ut horas nóctium
Nunc concinéndo rúmpimus,
Ditémur omnes áffatim
Donis beátæ pátriæ.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Aña. Quia mirabília.

Psalmus 97.

Cantáte Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et viritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra : * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Psalmus 98.

Dóminus regnávit irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : quóniam terríbile, et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dñum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus :

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Aña. Quia mirabília fecit Dóminus.

Seq. Aña et Ps. Jubiláte Deo, hic prætermittitur, quando dicitur in Laudibus ut in Sabbatis in quibus fit Officium de S. Maria, et ejus loco dicitur Aña et Ps. Bonum est confitéri. ut infra.

Aña. Jubiláte.

Psalmus 99.

Jubiláte Deo omnis terra : * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exsultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus : * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus : * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis : confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatiónem et generatiónem véritas ejus.

Vel Psalmus 91.

Bonum est confitéri Dómino : * et psállere nómini tuo, Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam : * et veritátem tuam per noctem.

In decachórdo, psaltério : * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me Dómine in factúra tua : * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ :

Vir insípiens non cognóscet : * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum : * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem :

Ut intéreant in sæculum sæculi : * tu autem Altíssimus in ætérnum Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dñe, quóniam ecce

inimíci tui períbunt : * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum : * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos : * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit; * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi : * et bene patiéntes erunt, ut annúntient :

Quóniam rectus Dóminus Deus noster : * et non est iníquitas in eo.

Psalmus 100.

Misericórdiam, et judícium * cantábo tibi Dómine :

Psallam, et intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injústam : * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum : * declinántem a me malígnum non cognoscébam.

Detrahéntem secréto próximo suo, * hunc persequébar.

Supérbo óculo, et insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ ut sédeant mecum:* ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domus meæ qui facit supérbiam : * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conspéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ : * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

Aña. Jubiláte Deo, omnis terra.

Vel Aña. Bonum est confitéri Dómino.

Aña. Clamor meus.

Psalmus 101.

Dómine exáudi oratiónem meam : * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me : * in quacúmque die tríbulor', inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * et os-

sa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum : * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis : * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei : * et qui laudábant me, advérsum me jurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ : * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt : * et ego sicut fœnum árui.

Tu autem Dómine in ætérnum pérmanes : * et memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Tu exsúrgens miseréberis Sion : * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus : * et terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt Gentes nomen tuum Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion : * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiónem humílium : * et non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera : * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum :

Quia prospéxit de excélso sancto suo : * Dóminus de cœlo in terram aspéxit :

Ut audíret gémitus compeditórum : * ut sólveret fílios interemptórum :

Ut annúntient in Sion nomen Dómini : * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum, * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum : * in generatiónem et generatiónem anni tui.

Inítio tu Dñe terram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt, tu au-

tem pérmanes : * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur : * tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt : * et semen eórum in sæculum dirigétur.

Psalmus 102.

Bénedic ánima mea Dómino : * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic ánima mea Dño : * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis : * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam : * qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum : * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua :

Fáciens misericórdias Dóminus : * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israel voluntátes suas.

Miserátor, et miséricors Dóminus : * longánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur : * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis : * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cœli a terra : * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte : * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dñus timéntibus se : * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus : * homo, sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet : * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in fílios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus :

Et mémores sunt man-

datórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem suam : * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino omnes Angeli ejus : * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino omnes virtútes ejus : * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino ómnia ópera ejus : * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic, ánima mea Dómino.

Aña. Clamor meus ad te véniat, Deus.

Aña. Bénedic.

Psalmus 103.

Bénedic ánima mea Dómino : * Dómine Deus meus magnificátus es veheménter.

Confessiónem, et decórem induísti ; * amíctus lúmine sicut vestiménto :

Exténdens cœlum sicut pellem : * qui tegis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascénsum tuum : * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis Angelos tuos, spíritus : * et minístros tuos ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam : * non inclinábitur in sæculum sæculi.

Abyssus, sicut vestiméntum amíctus ejus : * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient : * a voce tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes : et descéndunt campi * in locum, quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur ; * neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convállibus : * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri : * exspectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cœli habitábunt : * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis : * de fructu óperum tuórum satiábitur terra :

Prodúcens fœnum juméntis, * et herbam servitúti hóminum :

Ut edúcas panem de terra : * et vinum lætíficet cor hóminis :

Ut exhílaret fáciem in óleo : * et panis cor hóminis confírmet.

Saturabúntur ligna campi, et cedri Líbani, quas plantávit :* illic pásseres nidificábunt.

Heródii domus dux est eórum : * montes excélsi cervis : petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora : * sol cognóvit occásum suum.

Posuísti ténebras, et facta est nox : * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes, ut rápiant, * et quærant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregáti sunt : * et in cubílibus suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus suum : * et ad operatiónem suam usque ad vésperum.

Quam magnificáta sunt ópera tua Dómine! * ómnia in sapiéntia fecísti : impléta est terra possessióne tua.

Hoc mare magnum, et spatiósum mánibus : * illic reptília quorum non est númerus.

Animália pusílla cum magnis : * illic naves pertransíbunt :

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei : * ómnia a te exspéctant ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent : * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.

Averténte autem te fáciem, turbabúntur : * áuferes spíritum eórum, et defícient, et in púlverem suum reverténtur.

Emíttes spíritum tuum, et creabúntur : * et renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in sæculum : * lætábitur Dóminus in opéribus suis :

Qui réspicit terram, et facit eam trémere : * qui tangit montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea : * psallam Deo meo, quámdiu sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum, * ego vero delectábor in Dómino.

Defíciant peccatóres a terra, et iníqui ita ut non sint : * bénedic ánima mea Dómino.

Psalmus 104.

Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus : * annuntiáte inter Gentes ópera ejus.

Cantáte ei, et psállite ei : * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus : * lætétur

cor quæréntium Dóminum.
Quærite Dóminum, et confirmámini : * quærite fáciem ejus semper.
Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit : * prodígia ejus, et judícia oris ejus.
Semen Abraham, servi ejus : * fílii Jacob, elécti ejus.
Ipse Dóminus Deus noster : * in univérsa terra judícia ejus.
Memor fuit in sæculum testaménti sui : * verbi, quod mandávit in mille generatiónes :
Quod dispósuit ad Abraham : * et juraménti sui ad Isaac :
Et státuit illud Jacob in præcéptum : * et Israel in testaméntum ætérnum.
Dicens : Tibi dabo terram Chánaan, * funículum hereditátis vestræ.
Cum essent número brevi, * paucíssimi et íncolæ ejus :
Et pertransiérunt de gente in gentem, * et de regno ad pópulum álterum.
Non relíquit hóminem nocére eis : * et corrípuit pro eis reges.
Nolíte tángere christos meos : * et in prophétis meis nolíte malignári.
Et vocávit famem super terram : * et omne firmaméntum panis contrívit.
Misit ante eos virum : * in servum venúndatus est Joseph.
Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, ferrum pertransiit ánimam ejus, * donec veníret verbum ejus.
Elóquium Dómini inflammávit eum : * misit rex, et solvit eum : princeps populórum, et dimísit eum.
Constítuit eum dóminum domus suæ : * et príncipem omnis possessiónis suæ :
Ut erudíret príncipes ejus sicut semetípsum : * et senes ejus prudéntiam docéret.
Et intrávit Israel in Ægyptum : * et Jacob áccola fuit in terra Cham.
Et auxit pópulum suum veheménter : * et firmávit eum super inimícos ejus.
Convértit cor eórum ut odírent pópulum ejus : * et dolum fácerent in servos ejus.
Misit Móysen servum suum . * Aaron , quem elégit ipsum.
Pósuit in eis verba signórum suórum, * et prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, et obscurávit : * et non exacerbávit sermónes suos.
Convértit aquas eórum in sánguinem : * et occídit pisces eórum.
Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.
Dixit, et venit cœnomyía : * et cínifes in ómnibus fínibus eórum.
Pósuit plúvias eórum grándinem : * ignem comburéntem in terra ipsórum.
Et percússit víneas eórum, et ficúlneas eórum : * et contrívit lignum fínium eórum.
Dixit, et venit locústa, et bruchus, * cujus non erat númerus :
Et comédit omne fœnum in terra eórum : * et comédit omnem fructum terræ eórum.
Et percússit omne primogénitum in terra eórum : * primítias omnis labóris eórum.
Et edúxit eos cum argénto et auro : * et non erat in tríbubus eórum infírmus.
Lætáta est Ægyptus in profectióne eórum : * quia incúbuit timor eórum super eos.
Expándit nubem in protectiónem eórum, * et ignem ut lucéret eis per noctem.
Petiérunt, et venit cotúrnix : * et pane cœli saturávit eos.
Dirúpit petram, et fluxérunt aquæ : * abiérunt in sicco flúmina :
Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham púerum suum.
Et edúxit pópulum suum in exsultatióne, * et eléctos suos in lætítia.
Et dedit illis regiónes Géntium :* et labóres populórum possedérunt :
Ut custódiant justificatiónes ejus, * et legem ejus requírant.
Aña. Bénedic, ánima mea Dómino.
Aña. Vísita nos.

Psalmus 105.

Confitémini Dómino quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.
Quis loquétur poténtias Dómini : * audítas fáciet omnes laudes ejus?
Beáti, qui custódiunt judícium, * et fáciunt justítiam in omni témpore.
Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui : * vísita nos in salutári tuo :
Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum,

ad lætándum in lætítia gentis tuæ : * ut laudéris cum hereditáte tua.

Peccávimus cum pátribus nostris : * injúste égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua : * non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascendéntes in mare, * mare Rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum : * ut notam fáceret poténtiam suam.

Et incrépuit mare Rubrum, et exsiccátum est : * et dedúxit eos in abyssis sicut in desérto.

Et salvávit eos de manu odiéntium : * et redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulántes eos : * unus ex eis non remánsit.

Et credidérunt verbis ejus : * et laudavérunt laudem ejus.

Cito fecérunt, oblíti sunt óperum ejus : * et non sustinuérunt consílium ejus.

Et concupiérunt concupiscéntiam in desérto : * et tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitiónem ipsórum : * et misit saturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móysen in castris : * Aaron sanctum Dómini.

Apérta est terra, et deglutívit Dathan : * et opéruit super congregatiónem Abíron.

Et exársit ignis in synagóga eórum : * flamma combússit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb : * et adoravérunt scúlptile.

Et mutavérunt glóriam suam, * in similitúdinem vítuli comedéntis fœnum.

Oblíti sunt Deum, qui salvávit eos, * qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in terra Cham : terribília in mari Rubro.

Et dixit ut dispérderet eos : * si non Móyses eléctus ejus stetísset in confractióne in conspéctu ejus.

Ut avérteret iram ejus ne dispérderet eos : * et pro níhilo habuérunt terram desiderábilem.

Non credidérunt verbo ejus, et murmuravérunt in tabernáculis suis : * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos : * ut

prostérneret eos in desérto :

Et ut dejíceret semen eórum in natiónibus : * et dispérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti sunt Beélphegor : * et comedérunt sacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus suis : * et multiplicáta est in eis ruína.

Et stetit Phínees, et placávit : * et cessávit quassátio.

Et reputátum est ei in justítiam, * in generatiónem et generatiónem usque in sempitérnum.

Et irritavérunt eum ad aquas contradictiónis : * et vexátus est Móyses propter eos : quia exacerbavérunt spíritum ejus.

Et distínxit in lábiis suis : * non disperdidérunt gentes, quas dixit Dóminus illis.

Et commísti sunt inter gentes, et didicérunt ópera eórum : et serviérunt sculptílibus eórum : * et factum est illis in scándalum.

Et immolavérunt filios suos, * et fílias suas dæmóniis.

Et effudérunt sánguinem innocéntem : * sánguinem filiórum suórum et filiárum suárum, quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.

Et infécta est terra in sanguínibus, et contamináta est in opéribus eórum : * et fornicáti sunt in adinventiónibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum : * et abominátus est hereditátem suam.

Et trádidit eos in manus géntium, * et domináti sunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, et humiliáti sunt sub mánibus eórum : * sæpe liberávit eos.

Ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo : * et humiliáti sunt in iniquitátibus suis.

Et vidit cum tribularéntur : * et audívit oratiónem eórum.

Et memor fuit testaménti sui : * et pœnítuit eum secúndum multitúdinem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias * in conspéctu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac Dómine Deus noster : * et cóngrega nos de natiónibus.

Ut confiteámur nómini sancto tuo : * et gloriémur in laude tua.

Benedíctus Dóminus

Deus Israel a sæculo et usque in sæculum : * et dicet omnis pópulus : Fiat, fiat.

Psalmus 106.

Confitémini Dómino quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant qui redémpti sunt a Dómino, quos redémit de manu inimíci : * et de regiónibus congregávit eos.

A solis ortu, et occásu : * ab Aquilóne, et mari.

Erravérunt in solitúdine in inaquóso : * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Esuriéntes, et sitiéntes : * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitátibus eórum erípuit eos.

Et dedúxit eos in viam rectam : * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Quia satiávit ánimam inánem : * et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Sedéntes in ténebris et umbra mortis : * vinctos in mendicitáte et ferro.

Quia exacerbavérunt elóquia Dei : * et consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in labóribus cor eórum : * infirmáti sunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Et edúxit eos de ténebris, et umbra mortis : * et víncula eórum disrúpit.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Quia contrívit portas æreas : * et vectes férreos confrégit.

Suscépit eos de via iniquitátis eórum : * propter injustítias enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abominata est ánima eórum : * et appropinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Misit verbum suum, et sanávit eos : * et erípuit eos de interitiónibus eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Et sacrífícent sacrifícium laudis : * et annúntient ópera ejus in exsultatióne.

Qui descéndunt mare in návibus, * faciéntes operatiónem in aquis multis.

Ipsi vidérunt ópera Dómini, * et mirabília ejus in profúndo.

Dixit, et stetit spíritus procéllæ : * et exaltáti sunt fluctus ejus.

Ascéndunt usque ad cœlos , et descéndunt usque ad abyssos : * ánima eórum in malis tabescébat.

Turbáti sunt, et moti sunt sicut ébrius : * et omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitátibus eórum edúxit eos.

Et státuit procéllam ejus in auram : * et siluérunt fluctus ejus.

Et lætáti sunt quia siluérunt : * et dedúxit eos in portum voluntátis eórum.

Confiteántur Dño misericórdiæ ejus : * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Et exáltent eum in ecclésia plebis : * et in cáthedra seniórum laudent eum.

Pósuit flúmina in desértum : * et éxitus aquárum in sitim.

Terram fructíferam in salsúginem, * a malítia inhabitántium in ea.

Pósuit desértum in stagna aquárum : * et terram sine aqua in éxitus aquárum.

Et collocávit illic esuriéntes : * et constituérunt civitátem habitatiónis.

Et seminavérunt agros, et plantavérunt víneas : * et fecérunt fructum nativitátis.

Et benedíxit eis, et multiplicáti sunt nimis : * et juménta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt : * et vexáti sunt a tribulatióne malórum, et dolóre.

Effúsa est contémptio super príncipes : * et erráre fecit eos in ínvio, et non in via.

Et adjúvit páuperem de inópia : * et pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, et lætabúntur : * et omnis iníquitas oppilábit os suum.

Quis sápiens, et custódiet hæc? * et intélliget misericórdias Dómini?

Aña. Vísita nos, Dómine, in salutári tuo.

Aña. Confitébor Dño.

Psalmus 107.

Parátum cor meum Deus, parátum cor meum : * cantábo, et psallam in glória mea.

Exsúrge glória mea, exsúrge psaltérium, et cíthara : * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis Dómine : * et psallam tibi in natiónibus.

Quia magna est super cœlos misericórdia tua : * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos Deus, et super omnem terram glória tua : * ut liberéntur dilécti tui.

Salvum fac déxtera tua, et exáudi me : * Deus locútus est in sancto suo :

Exsultábo, et dívidam Síchimam, * et convállem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses : * et Ephraim suscéptio cápitis mei.

Juda rex meus : * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum : * mihi alienígenæ amíci facti sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam ? * quis dedúcet me usque in Idumæam ?

Nonne tu Deus, qui repulísti nos, * et non exíbis, Deus, in virtútibus nostris ?

Da nobis auxílium de tribulatióne : * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem : * et ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

Psalmus 108.

Deus, laudem meam ne tacúeris : * quia os peccatóris, et os dolósi super me apértum est.

Locúti sunt advérsum me lingua dolósa, et sermónibus ódii circumdedérunt me : * et expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi : * ego autem orábam.

Et posuérunt advérsum me mala pro bonis : * et ódium pro dilectióne mea.

Constítue super eum peccatórem : * et diábolus stet a dextris ejus.

Cum judicátur, éxeat condemnátus : * et orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci : * et episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant fílii ejus órphani, * et uxor ejus vídua.

Nutántes transferántur

filii ejus, et mendícent: * et ejiciántur de habitatiónibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substántiam ejus: * et dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor : * nec sit qui misereátur pupíllis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum : * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspéctu Dómini : * et peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper, et dispéreat de terra memória eórum : * pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam.

Et persecútus est hóminem ínopem, et mendícum, * et compúnctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, et véniet ei : * et nóluit benedictiónem, et elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem sicut vestiméntum, * et intrávit sicut aqua in interióra ejus, et sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestiméntum, quo operítur : * et sicut zona, qua semper præcíngitur.

Hoc opus eórum, qui détrahunt mihi apud Dóminum : * et qui loquúntur mala advérsus ánimam meam.

Et tu Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum : * quia suávis est misericórdia tua.

Líbera me quia egénus, et pauper ego sum : * et cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra cum declínat, ablátus sum : * et excússus sum sicut locústæ.

Génua mea infirmáta sunt a jejúnio : * et caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis : * vidérunt me, et movérunt cápita sua.

Adjuva me Dómine Deus meus: * salvum me fac secúndum misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc : * et tu Dómine fecísti eam.

Maledícent illi, et tu benedíces : * qui insúrgunt in me, confundántur : servus autem tuus lætábitur.

Induántur, qui détrahunt mihi, pudóre : * et operiántur sicut diplóide confusióne sua.

Confitébor Dómino nimis in ore meo : * et in médio multórum laudábo eum.

Quia ástitit a dextris páuperis, * ut salvam fáceret a persequéntibus ánimam meam.

Aña. Confitébor Dómino nimis in ore meo.

Per Annum, ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Pro B. Maria, ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

AD LAUDES.

Aña. Benígne fac, * in bona voluntáte tua, Dómine. Ps. Miserére mei Deus, ut supra, Feria ij. ad Laudes. 61.

Aña. Bonum est.

Psalmus 91.

Bonum est confitéri Dómino : * et psállere nómini tuo Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam : * et veritátem tuam per noctem.

In decachórdo, psaltério : * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me Dómine in factúra tua : * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua Dómine : * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet : * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum : * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem.

Ut intéreant in sæculum sæculi : * tu autem Altíssimus in ætérnum Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt : * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum : * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos : * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit : * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi : * et bene patiéntes erunt, ut annúntient :

Quóniam rectus Dómi-

nus Deus noster : * et non est iníquitas in eo.

Aña. Bonum est confitéri Dómino.

Aña. Métuant Dñum * omnes fines terræ.

Ps. Deus, Deus meus. ut supra. 20.

Aña. Date magnitúdinem.

Canticum Moysi. Deut. 32.

Audíte cœli quæ loquor : * áudiat terra verba oris mei.

Concréscat ut plúvia doctrína mea, * fluat ut ros elóquium meum.

Quasi imber super herbam, et quasi stillæ super grámina. * Quia nomen Dómini invocábo :

Date magnificéntiam Deo nostro : * Dei perfécta sunt ópera, et omnes viæ ejus judícia :

Deus fidélis, et absque ulla iniquitáte, justus et rectus. * Peccavérunt ei, et non filii ejus in sórdibus :

Generátio prava, atque pervérsa. * Hæccine reddis Dómino, pópule stulte et insípiens ?

Numquid non ipse est pater tuus, * qui possédit te, et fecit, et creávit te ?

Meménto diérum antiquórum, * cógita generatiónes síngulas :

Intérroga patrem tuum, et annuntiábit tibi : * majóres tuos, et dicent tibi.

Quando dividébat Altíssimus gentes : * quando separábat fílios Adam.

Constítuit términos populórum * juxta númerum filiórum Israel.

Pars autem Dñi pópulus ejus : * Jacob funículus hereditátis ejus.

Invénit eum in terra desérta, * in loco horróris, et vastæ solitúdinis :

Circumdúxit eum, et dócuit : * et custodívit quasi pupíllam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad volándum pullos suos, * et super eos vólitans,

Expándit alas suas, et assúmpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus fuit : * et non erat cum eo deus aliénus.

Constítuit eum super excélsam terram : * ut coméderet fructus agrórum.

Ut súgeret mel de petra, * oleúmque de saxo duríssimo.

Butyrum de arménto, et lac de óvibus * cum ádipe agnórum, et aríetum filiórum Basan :

Et hircos cum medúlla trítici, * et sánguinem

uvæ bíberet meracíssimum.

Incrassátus est diléctus, et recalcitrávit : * incrassátus, impinguátus, dilatátus.

Derelíquit Deum factórem suum, * et recéssit a Deo salutári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis, * et in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis, et non Deo, * diis, quos ignorábant :

Novi recentésque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum, qui te génuit, dereliquísti, * et oblítus es Dómini creatóris tui.

Vidit Dóminus, et ad iracúndiam concitátus est : * quia provocavérunt eum fílii sui et fíliæ.

Et ait : Abscóndam fáciem meam ab eis, * et considerábo novíssima eórum.

Generátio enim pervérsa est, * et infidéles fílii.

Ipsi me provocavérunt in eo, qui non erat Deus, * et irritavérunt in vanitátibus suis.

Et ego provocábo eos in eo, qui non est pópulus, * et in gente stulta irritábo illos.

Ignis succénsus est in furóre meo, * et ardébit usque ad inférni novíssima :

Devorabítque terram cum gérmine suo, * et móntium fundaménta combúret.

Congregábo super eos mala, * et sagíttas meas complébo in eis.

Consuméntur fame, * et devorábunt eos aves morsu amaríssimo :

Dentes bestiárum immíttam in eos, * cum furóre trahéntium super terram, atque serpéntium.

Foris vastábit eos gládius, et intus pavor, * júvenem simul ac vírginem lacténtem cum hómine sene.

Dixi : Ubinam sunt? * cessáre fáciam ex homínibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicórum dístuli : * ne forte superbírent hostes eórum.

Et dícerent : Manus nostra excélsa, et non Dñus, * fecit hæc ómnia.

Gens absque consílio est, et sine prudéntia. * Utinam sáperent, et intellígerent, ac novíssima providérent.

Quómodo persequátur unus mille, * et duo fugent decem míllia ?

Nonne ídeo, quia Deus suus véndidit eos, * et Dóminus conclúsit illos ?

Non enim est Deus noster ut dii eórum : * et inimíci nostri sunt júdices.

De vínea Sodomórum vínea eórum, * et de suburbánis Gomórrhæ :

Uva eórum uva fellis, * et botri amaríssimi.

Fel dracónum vinum eórum, * et venénum áspidum insanábile.

Nonne hæc cóndita sunt apud me, * et signáta in thesáuris meis ?

Mea est últio, et ego retríbuam in témpore, * ut labátur pes eórum.

Juxta est dies perditiónis, * et adésse festínant témpora.

Judicábit Dóminus pópulum suum, * et in servis suis miserébitur :

Vidébit quod infirmáta sit manus, * et clausi quoque defecérunt, residuíque consúmpti sunt.

Et dicet : Ubi sunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam ?

De quorum víctimis comedébant ádipes, * et bibébant vinum libáminum.

Surgant, et opituléntur vobis, * et in necessitáte vos prótegant.

Vidéte quod ego sim solus, * et non sit álius Deus præter me :

Ego occídam, et ego vívere fáciam : percútiam, et ego sanábo, * et non est qui de manu mea possit erúere.

Levábo ad cœlum manum meam, et dicam : * Vivo ego in ætérnum.

Si acúero ut fulgur gládium meum, * et arripúerit judícium manus mea :

Reddam ultiónem hóstibus meis, * et his, qui odérunt me retríbuam.

Inebriábo sagíttas meas sánguine, * et gládius meus devorábit carnes.

De cruóre occisórum, * et de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.

Laudáte gentes pópulum ejus, * quia sánguinem servórum suórum ulciscétur :

Et vindíctam retríbuet in hostes eórum, * et propítius erit terræ pópuli sui.

Aña. Date magnitúdinem Deo nostro.

Aña. In cymbalis benesonántibus * laudáte Deum. Ps. Laudáte Dóminum de cœlis. 22.

Capitulum. Rom. 13. d

Nox præcéssit, dies autem appropinquá-

vit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

Aurora jam spargit polum :
Terris dies illábitur :
Lucis resúltat spículum,
Discédat omne lúbricum,
Phantásma noctis éxsulet :
Mentis reátus córruat :
Quidquid tenébris hórridum
Nox áttulit culpæ, cadat.
Ut mane quod nos últimum
Hic deprecámur cérnui,
Cum luce nobis éffluat,
Hoc dum canóre cóncrepat.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Benedictus, Aña. Illumináre,* Dómine, his, qui in ténebris sedent : et dírige pedes nostros in viam pacis, Deus Israel.

Preces, quando dicendæ sunt. 65.

DOMINICA
AD VESPERAS.

Pater noster. Ave María. ℣. Deus in adjutórium, ut supra 19.

Aña. Dixit Dóminus.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Aña. Dixit Dóminus Dómino meo : Sede a dextris meis.

Aña. Fidélia.

Psalmus 110.

Confitébor tibi Dómine in toto corde

meo : * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini : * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo.

Ut det illis hereditátem géntium : * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus : confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Aña. Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in sæculum sæculi.

Aña. In mandátis.

Psalmus 111.

Beátus vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória et divítiæ in domo ejus, * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis : * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício : * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dño, confirmátum est cor ejus : * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus : justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.

Aña. In mandátis ejus cupit nimis.

Aña. Sit nomen Dómini.

Psalmus 112.

Laudáte púeri Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Aña. Sit nomen Dómini benedíctum in sæcula.

Aña. Nos qui vívimus.

Psalmus 113.

In éxitu Israel de Ægypto, * domus Jacob de pópulo bárbaro :

Facta est Judæa sanctificátio ejus, * Israel potéstas ejus.

Mare vidit, et fugit : * Jordánis convérsus est retrórsum.

Montes exsultavérunt ut aríetes, * et colles sicut agni óvium.

Quid est tibi mare, quod fugísti : * et tu Jordánis, quia convérsus es retrórsum ?

Montes exsultástis sicut aríetes, * et colles sicut agni óvium.

A fácie Dómini mota est terra, * a fácie Dei Jacob.

Qui convértit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.

Non nobis Dómine, non nobis, * sed nómini tuo da glóriam.

Super misericórdia tua, et veritáte tua : * nequándo dicant gentes : Ubi est Deus eórum ?

Deus autem noster in cœlo : * ómnia quæcúmque vóluit, fecit.

Simulácra géntium argéntum, et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur : * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient : * nares habent, et non odorábunt.

Manus habent, et non palpábunt : pedes habent, et non ambulábunt : * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui

fáciunt ea : * et omnes qui confídunt in eis.

Domus Israel sperávit in Dómino : * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Domus Aaron sperávit in Dómino : * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino : * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Dóminus memor fuit nostri : * et benedíxit nobis:

Benedíxit dómui Israel : * benedíxit dómui Aaron.

Benedíxit ómnibus, qui timent Dóminum, * pusíllis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus super vos : * super vos, et super fílios vestros.

Benedícti vos a Dómino : * qui fecit cœlum et terram.

Cœlum cœli Dómino :* terram autem dedit fíliis hóminum.

Non mórtui laudábunt te Dómine : * neque omnes qui descéndunt in inférnum.

Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Aña. Nos qui vívimus, benedícimus Dómino.

Capitulum. 2. Cor. 1.

Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

Lucis Creátor óptime
Lucem diérum próferens,
Primórdiis lucis novæ,
Mundi parans oríginem :

Qui mane junctum vésperi
Diem vocári præcipis :
Illábitur tetrum chaos,
Audi preces cum flétibus.

Ne mens graváta crímine,
Vitæ sit exsul múnere,
Dum nil perénne cógitat,
Seséque culpis ílligat.

Cœléste pulset óstium :
Vitále tollat præmium :
Vitémus omne nóxium :
Purgémus omne péssimum.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum. Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Prædictus Hymnus cum suo ℣. dicitur a Dominica iij. post Pentecosten usque ad Advent.

Capit. vero prædictum dicitur in eisdem Dominicis. Dicitur etiam in feriali Officio ab Octava Pentec. usque ad Advent. Similiter et Versiculus; Antiphonæ autem cum Psalmis semper dicuntur ut supra, quando fit Officium de Dñica.

Canticum B. M. V.
Lucæ 1. c

Magníficat * ánima mea Dóminum :

Et exsultávit spíritus meus, * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ : * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est : * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis : * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Glória Patri.

Deinde dicitur Aña et Oratio propria.

FERIA SECUNDA
AD VESPERAS.

Aña. Inclinávit.

Psalmus 114.

Diléxi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi : * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis : * et perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni : * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine líbera ánimam meam : * misericors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus : * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam : * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte : * óculos meos a lácrymis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Aña. Inclinávit Dóminus aurem suam mihi.

Aña. Crédidi.

Psalmus 115.

Crédidi, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus :

O Dómine quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea:* tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Aña. Crédidi, propter quod locútus sum.

Aña. Laudáte.

Psalmus 116.

Laudáte Dñum omnes Gentes : * laudáte eum omnes pópuli :

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Aña. Laudáte Dóminum omnes Gentes.

Aña. Clamávi.

Psalmus 119

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi : * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar : * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus; * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Aña. Clamávi, et exaudívit me.

Aña. Unde véniet.

Psalmus 120.

Levávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum :* neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit

neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te : * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat introítum tuum, et éxitum tuum : * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Aña. Unde véniet auxílium mihi.

Capitulum. 2. Cor. 1.

Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus tótius consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

Imménse cœli Cónditor,
Qui mixta ne confúnderent,
Aquæ fluénta dívidens,
Cœlum dedísti límitem.

Firmans locum cœléstibus,
Simúlque terræ rívulis ;
Ut unda flammas témperet,
Terræ solum ne díssipent.

Infúnde nunc, piíssime,
Donum perénnis grátiæ :
Fraudis novæ ne cásibus
Nos error átterat vetus.

Lucem Fides adáugeat :
Sic lúminis jubar ferat :
Hæc vana cuncta próterat,
Hanc falsa nulla cómprimant.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Aña. Magníficat * ánima mea Dominum, quia respéxit Deus humilitátem meam.

In Feriis Vigiliarum quæ jejunantur post Antiphonam ad Magnificat dicuntur Preces, flexis genibus, si dicendæ sint, ut supra Feriæ ij. 65.

Oratio, quando propria non assignatur, dicitur de Dñica præcedenti, ut habetur in Proprio de Tempore.

Añæ cum Psalmis semper dicuntur ad Vesperas in Officio feriali, ut hic in Psalterio : Hymni vero ab Octava Pentecost. usque ad Adventum ; Añæ autem ad Magnificat eodem tempore.

FERIA TERTIA
AD VESPERAS.

Aña. In domum Dñi.

Psalmus 121.

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi : * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas; * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini : * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dñi.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem:* et abundántia diligéntibus te :

Fiat pax in virtúte tua : * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te :

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Aña. In domum Dómini lætántes íbimus.

Aña. Qui hábitas.

Psalmus 122.

Ad te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce sicut óculi servórum, * in mánibus dominórum suórum.

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ : * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum donec misereátur nostri.

Miserére nostri Dómine, miserére nostri : * quia multum repléti sumus despectióne :

Quia multum repléta est ánima nostra : * oppróbrium abundántibus, et despéctio supérbis.

Aña. Qui hábitas in cœlis, miserére nobis.

Aña. Adjutórium.

Psalmus 123.

Nisi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel : * nisi quia Dóminus erat in nobis.

Cum exsúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutíssent nos :

Cum irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuísset nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra : * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dñus * qui non dedit nos, in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium :

Láqueus contrítus est, * et nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum et terram.

Aña. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

Aña. Bénefac.

Psalmus 124.

Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion : * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus : * et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc et usque in sæculum.

Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum : * ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas.

Bénefac, Dómine, bonis, * et rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem : * pax super Israel.

Aña. Bénefac, Dómine, bonis, et rectis corde.

Aña. Facti sumus.

Psalmus 125.

In converténdo Dóminus captivitátem Sion: * facti sumus sicut consoláti :

Tunc replétum est gáudio os nostrum : * et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter gentes : * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum : * facti sumus lætántes.

Convérte Dómine captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrymis, * in exsultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, * portántes manípulos suos.

Aña. Facti sumus sicut consoláti.

Capitulum. 2. Cor. 1.

Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tributatióne nostra.

Hymnus.

Télluris alme Cónditor,
Mundi solum qui séparans,
Pulsis aquæ moléstiis,
Terram dedísti immóbilem :
Ut germen aptum próferens,
Fulvis decóra flóribus,
Fœcúnda fructu sísteret,

Pastúmque gratum réd-
deret.
Mentis perústæ vúlne-
ra
Munda viróre grátiæ ;
Ut facta fletu díluat,
Motúsque pravos átte-
rat.
Jussis tuis obtémperet :
Nullis malis appróximet :
Bonis repléri gáudeat,
Et mortis ictum nésciat.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæ-
culum. Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Aña. Exsúltet * spíritus meus in Deo salutári meo.

Preces, si dicendæ sint, habentur supra. 65.

FERIA QUARTA
AD VESPERAS.

Aña. Non confundétur.

Psalmus 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere; * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum : * ecce heréditas Dómini filii : merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis : * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis : * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Aña. Non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Aña. Beáti.

Psalmus 127.

Beáti omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis : * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dñum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion : * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

Aña. Beáti omnes, qui timent Dóminum.

Aña. Sæpe.

Psalmus 128.

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea, * dicat nunc Israel.

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea : * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres : * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus concídit cervíces peccatórum : * confundántur, et convertántur retrórsum omnes, qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum : * quod priúsquam evellátur, exáruit :

De quo non implévit manum suam qui metit, * et sinum suum qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui præteríbant : Benedíctio Dómini super vos : * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Aña. Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea.

Aña. De profúndis.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te Dómine : * Dómine exáudi vocem meam :

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine : * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dñum misericórdia : * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Aña. De profúndis clamávi ad te, Dómine.

Aña. Speret.

Psalmus 130.

Dómine non est exaltátum cor meum :* neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis : * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam : * sed exaltávi ánimam meam :

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israel in Dómino, * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Aña. Speret Israel in Dómino.

Capitulum. 2. Cor. 1.

Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

Cœli Deus sanctíssime,
Qui lúcidas mundi plagas
Candóre pingis ígneo,
Augens decóro lúmine:
Quarto die qui flámmeam
Dum solis accéndis rotam
Lunæ minístras órdinem,
Vagósque cursus síderum:
Ut nóctibus, vel lúmine
Diremptiónis términum,
Primórdiis et ménsium
Signum dares notíssimum.
Expélle noctem córdium:
Abstérge sordes méntium:
Resólve culpæ vínculum:
Evérte moles críminum.
Præsta Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum. Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Aña. Respéxit * Dóminus humilitátem meam, et fecit in me magna qui potens est.

Preces, si dicendæ sint, habentur supra, 65.

FERIA QUINTA

AD VESPERAS.

Aña. Et omnis.

Psalmus 131.

Meménto Dómine David, * et omnis mansuetúdinis ejus:
Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:
Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei:
Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem:
Et réquiem tempóribus meis: donec invéniam locum Dño, * tabernáculum Deo Jacob.
Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis silvæ.
Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.
Surge Dómine, in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.
Sacerdótes tui induántur justítiam: * et sancti tui exsúltent.
Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.
Jurávit Dóminus David

veritátem, et non frustrábitur eam : * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint filii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos :

Et filii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion : * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi : * hic habitábo quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam : * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári : * et sancti ejus exsultatióne exsultábunt.

Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne : * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Aña. Et omnis mansuetúdinis ejus.

Aña. Ecce.

Psalmus 132.

Ecce quam bonum, et quam jucúndum * habitáre fratres in unum :

Sicut unguéntum in cápite, * quod descéndit in barbam, barbam Aaron.

Quod descéndit in oram vestiménti ejus : * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * et vitam usque in sæculum.

Aña. Ecce quam bonum, et quam jucúndum habitáre fratres in unum.

Aña. Omnia.

Psalmus 134.

Laudáte nomen Dómini, * laudáte, servi, Dóminum.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus : * psállite nómini ejus, quóniam suáve.

Quóniam Jacob elégit sibi Dóminus, * Israel in possessiónem sibi.

Quia ego cognóvi quod magnus est Dóminus, * et Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia quæcúmque vóluit, Dóminus fecit in cœlo, et in terra, * in mari, et in ómnibus abyssis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ : * fúlgura in plúviam fecit.

Qui prodúcit ventos de thesáuris suis : * qui

percússit primogénita Ægypti ab hómine usque ad pecus.

Et misit signa, et prodígia in médio tui Ægypte : * in Pharaónem, et in omnes servos ejus.

Qui percússit gentes multas : * et occídit reges fortes :

Sehon regem Amorrhæórum, et Og regem Basan, * et ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hereditátem, * hereditátem Israel pópulo suo.

Dómine nomen tuum in ætérnum : * Dñe memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Quia judicábit Dñus pópulum suum : * et in servis suis deprecábitur.

Simulácra Géntium argéntum, et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur : * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient : * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea : * et omnes, qui confídunt in eis.

Domus Israel, benedícite Dómino : * domus Aaron, benedícite Dño.

Domus Levi, benedícite Dómino : * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

Aña. Omnia quæcúmque vóluit, Dóminus fecit.

Aña. Quóniam in ætérnum.

Psalmus 135.

Confitémini Dómino quóniam bonus : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui facit mirabília magna solus : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit cœlos in intelléctu : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui firmávit terram super aquas : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit luminária magna : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Solem in potestátem diéi : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Lunam, et stellas in potestátem noctis : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit Ægyptum cum primogénitis eórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui edúxit Israel de médio eórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

In manu poténti, et bráchio excélso : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui divísit mare Rubrum in divisiónes : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et edúxit Israel per médium ejus : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et excússit Pharaónem, et virtútem ejus in mari Rubro : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui tradúxit pópulum suum per desértum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit reges magnos : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et occídit reges fortes : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Sehon, regem Amorrhæórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et Og, regem Basan : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et dedit terram eórum hereditátem : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Hereditátem Israel servo suo : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Quia in humilitáte nostra memor fuit nostri : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et redémit nos ab inimícis nostris : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui dat escam omni carni : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo cœli : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dño dominórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Aña. Quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Aña. Hymnum cantáte.

Psalmus 136.

Super flúmina Babylónis, illic sédimus et flévimus : * cum recordarémur Sion :

In salícibus in médio ejus, * suspéndimus órgana nostra.

Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum :

Et qui abduxérunt nos:

* Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna ?

Si oblítus fúero tui Jerúsalem, * oblivióni detur déxtera mea.

Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * si non memínero tui :

Si non proposúero Jerúsalem, * in princípio lætítiæ meæ.

Memor esto Dómine filiórum Edom, * in die Jerúsalem :

Qui dicunt : Exinaníte, exinaníte * usque ad fundaméntum in ea.

Fília Babylónis mísera: * beátus, qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuísti nobis.

Beátus qui tenébit, * et allídet párvulos tuos ad petram.

Aña. Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Capitulum. 2. Cor. 1.

Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

Magnæ Deus poténtiæ,
Qui fértili natos aqua
Partim relínquis gúrgiti,
Partim levas in áera.

Demérsa lymphis ímprimens,
Subvécta cœlis érigens :
Ut stirpe ab una pródita,
Divérsa répleant loca :

Largíre cunctis sérvulis,
Quos mundat unda sánguinis,
Nescíre lapsus críminum,
Nec ferre mortis tædium.

Ut culpa nullum déprimat :
Nullum éfferat jactántia :
Elísa mens ne cóncidat :
Eláta mens ne córruat.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum. Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Aña. Fac Deus * poténtiam in bráchio tuo : dispérde supérbos et exálta húmiles.

Preces, si dicendæ sint, habentur ut supra in Feria ij. ad Laudes. 65.

FERIA SEXTA
AD VESPERAS.

Aña. In conspéctu.

Psalmus 137.

Confitébor tibi Dómine in toto corde meo : * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua : * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me : * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi Dómine omnes reges terræ:* quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini : * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit : * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me : * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me : * Dómine misericórdia tua in sæculum : ópera mánuum tuárum ne despícias.

Aña. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.

Aña. Dómine.

Psalmus 138.

Dómine probásti me, et cognovísti me : * tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longe : * sémitam meam, et funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti : * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce Dómine tu cognovísti ómnia novíssima, et antíqua : * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me : * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cœlum, tu illic es : * si descéndero in inférnum, ades.

Si súmpsero pennas meas dilúculo,* et habitávero in extrémis maris :

Etenim illuc manus tua dedúcet me : * et tenébit me déxtera tua.

Et dixi : Fórsitan ténebræ conculcábunt me : * et nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur:*

sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos : * suscepísti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi quia terribíliter magnificátus es : * mirabília ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occúlto : * et substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur : * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui Deus : * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur : * exsurréxi, et adhuc sum tecum.

Si occíderis, Deus peccatóres : * viri sánguinum declináte a me :

Quia dícitis in cogitatióne : * accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te Dómine, óderam ? * et super inimícos tuos tabescébam ?

Perfécto ódio óderam illos : * et inimíci facti sunt mihi.

Proba me Deus, et scito cor meum : * intérroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est : * et deduc me in via ætérna.

Aña. Dómine, probásti me, et cognovísti me.

Aña. A viro iníquo.

Psalmus 139.

Eripe me Dómine ab hómine malo : * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde : * tota die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis : * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me Dómine de manu peccatóris : * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos : * abscondérunt supérbi láqueum mihi :

Et funes extendérunt in láqueum : * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dño : Deus meus es tu : * exáudi Dómine vocem deprecatiónis meæ.

Dómine, Dómine virtus salútis meæ : * obumbrásti super caput meum in die belli :

Ne tradas me, Dómine, a desidério meo peccatóri : * cogitavérunt con-

tra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum: * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos : * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra : * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis : * et vindíctam páuperum.

Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo : * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Aña. A viro iníquo líbera me Dómine.

Aña. Dómine.

Psalmus 140.

Dómine clamávi ad te, exáudi me : * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo : * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

Pone Dñe custódiam ori meo : * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem : * et non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me : * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum : * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.

Audient verba mea quóniam potuérunt : * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum : * quia ad te Dómine, Dómine óculi mei : in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi : * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres : * singuláriter sum ego donec tránseam.

Aña. Dómine, clamávi ad te, exáudi me.

Aña. Pórtio mea.

Psalmus 141.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * voce mea ad Dóminum deprecátus sum :

Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam, *

et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram et vidébam : * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te Dómine, * dixi : Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiónem meam : * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persequéntibus me : * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo : * me exspéctant justi, donec retríbuas mihi.

Aña. Pórtio mea, Dómine, sit in terra vivéntium.

Capitulum. 2. Cor. 1.

Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

Hóminis supérne Cónditor,
Qui cuncta solus órdinans,
Humum jubes prodúcere
Reptántis et feræ genus :

Et magna rerum córpora,
Dictu jubéntis vívida,
Per témporum certas vices
Obtemperáre sérvulis :

Repélle quod cupídinis
Ciénte vi nos ímpetit,
Aut móribus se súggerit,
Aut áctibus se intérserit.

Da gaudiórum præmia,
Da gratiárum múnera;
Dissólve litis víncula,
Adstrínge pacis fœdera.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum. Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Aña. Depósuit * poténtes, sanctos persequéntes : et exaltávit húmiles, Christum confiténtes.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra. 65.

SABBATO
AD VESPERAS.

Aña. Benedíctus.

Psalmus 143.

Benedíctus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * et dígitos meos ad bellum.

Misericórdia mea, et refúgium meum : * suscéptor meus, et liberátor meus :

Protéctor meus, et in ipso sperávi : * qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine quid est homo, quia innotuísti ei ? * aut fílius hóminis, quia réputas eum ?

Homo vanitáti símilis factus est : * dies ejus sicut umbra prætéreunt.

Dñe inclína cœlos tuos, et descénde : * tange montes, et fumigábunt.

Fúlgura coruscatiónem, et dissipábis eos : * emítte sagíttas tuas, et conturbábis eos :

Emítte manum tuam de alto, éripe me, et líbera me de aquis multis : * de manu filiórum alienórum.

Quorum os locútum est vanitátem : * et déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Deus cánticum novum cantábo tibi : * in spaltério, decachórdo psallam tibi.

Qui das salútem régibus : * qui redemísti David servum tuum de gládio malígno : éripe me.

Et érue me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum est vanitátem : * et déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Quorum fílii, sicut novéllæ plantatiónes * in juventúte sua.

Fíliæ eórum compósitæ : * circumornátæ ut similitúdo templi.

Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtósæ, abundántes in egréssibus suis : * boves eórum crassæ.

Non est ruína macériæ, neque tránsitus : * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum, cui hæc sunt : * beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

Aña. Benedíctus Dóminus Deus meus.

Aña. Per síngulos dies.

Psalmus 144

Exaltábo te Deus meus Rex : * et benedícam nómini tuo in sæculum, et in sæculum sæculi.

Per síngulos dies benedícam tibi : * et laudábo nomen tuum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magnus Dñus et laudábilis nimis : * et magnitúdinis ejus non est finis.

Generátio et generátio laudábit ópera tua : * et poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquéntur : * et mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent : * et magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt : * et justítia tua exsultábunt.

Miserátor et miséricors Dóminus : * pátiens, et multum miséricors.

Suávis Dñus univérsis : * et miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.

Confiteántur tibi Dñe ómnia ópera tua : * et sancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent : * et poténtiam tuam loquéntur :

Ut notam fáciant filiis hóminum poténtiam tuam : * et glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum regnum ómnium sæculórum : * et dominátio tua in omni generatióne et generatiónem.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis : * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes, qui córruunt : * et érigit omnes elísos.

Oculi ómnium in te sperant Dómine : * et tu das escam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam : * et imples omne ánimal benedictióne.

Justus Dóminus in ómnibus viis suis : * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum : * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium se fáciet : * et deprecatiónem eórum exáudiet : et salvos fáciet eos.

Custódit Dñus omnes diligéntes se : * et omnes peccatóres dispérdet.

Laudatiónem Dómini loquétur os meum : * et benedícat omnis caro nómini sancto ejus in sæculum, et in sæculum sæculi.

Aña. Per síngulos dies benedícam te, Dómine.

Aña. Laudábo.

Psalmus 145.

Lauda, ánima mea, Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea : *

psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus : * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam : * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus : * qui fecit cœlum et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum : facit judícium injúriam patiéntibus : * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos : * Dóminus illúminat cæcos.

Dñus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum et víduam suscípiet : * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sæcula Deus tuus Sion, * in generatiónem et generatiónem.

Aña. Laudábo Deum meum in vita mea.

Aña. Deo nostro.

Psalmus 146.

Laudáte Dóminum quóniam bonus est psalmus : * Deo nostro sit jucúnda, decóraque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus : * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde : * et álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum : * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus: * et sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus : * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne : * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cœlum núbibus : * et parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum : * et herbam servitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum : * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit : * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dño super timéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Aña. Deo nostro jucúnda sit laudátio.

Aña. Lauda.

Psalmus 147.

Lauda Jerúsalem Dóminum:* lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum:* benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit ?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias, et judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Aña. Lauda Jerúsalem Dóminum.

Capitulum. Rom. 11. d

O altitúdo divitiárum sapiéntiæ, et sciéntiæ Dei : quam incomprehensibília sunt judícia ejus, et investigábiles viæ ejus !

Hymnus.

Jam sol recédit igneus :
Tu lux perénnis Unitas
Nostris, beáta Trínitas,
Infúnde lumen córdibus.

Te mane laudum cármine,
Te deprecámur véspere :
Dignéris, ut te súpplices
Laudémus inter Cœlites.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine.
℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. Aña. Suscépit * Deus Israel púerum suum : sicut locútus est ad Abraham, et semen ejus : exaltáre húmiles usque in sæculum.

Capitulum. O altitúdo dicitur in Vesperis Sabbati ab Octava Pentecostes usque ad Adventum cum Hymno et ℣. sequenti. Aña ad Magnificat, dicitur prout assignatur infra in Proprio de Tempore. Post Añam dicitur Oratio propria.

Deinde fiunt sequentes com. communes, seu suffragia Sanctorum, quæ dicuntur etiam ad Laud.

COMMEMORATIO
DE CRUCE.

In feriali tantum Officio, etiam quando non dicuntur preces.

Ad Vesperas et Laudes, Aña. Per signum Crucis de inimícis nostris líbera nos, Deus noster.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo Dómine.

Orémus. Oratio.

Perpétua nos, quæsumus Dómine, pace custódi: quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es.

COMMEMORATIONES COMMUNES, SIVE SUFFRAGIA SANCTORUM.

DE S. MARIA.

Quando non dicitur ejus Officium parvum.

Ad Vesperas et Laudes. Aña. Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem.

℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus. Oratio.

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére, et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia.

DE SANCTO JOSEPH SPONSO B. M. V.

Ad Vesp. Aña. Ecce fidélis servus et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

℣. Glória et divítiæ in domo ejus. ℟. Et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Ad Laudes. Aña. Ipse Jesus erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur fílius Joseph.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Orémus. Oratio.

Deus, qui ineffábili providéntia beátum Joseph sanctíssimæ Genitrícis tuæ sponsum elígere dignátus es: præsta quæsumus; ut quem protectórem venerámur in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis.

DE APOSTOLIS.

Ad Vesperas, Aña. Petrus Apóstolus, et Pau-

lus Doctor Géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam, Dómine.
℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.
Ad Laudes, Aña. Gloriósi príncipes terræ, quómodo in vita sua dilexérunt se, ita et in morte non sunt separáti.
℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.
Orémus. Oratio.
Deus, cujus déxtera beátum Petrum ambulántem in flúctibus, ne mergerétur, eréxit, et coapóstolum ejus Paulum tértio naufragántem de profúndo pélagi liberávit: exáudi nos propítius, et concéde; ut ambórum méritis æternitátis glóriam consequámur.

DE PATRONO

VEL TITUL. ECCLESIÆ fiat commemoratio consueta ante vel post Commemorationes prædictas, pro dignitate illius, et ultimo loco

DE PACE.

Ad Vesperas et Laudes, Aña. Da pacem, Dómine, in diébus nostris, quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster.
℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis.
Orémus. Oratio.
Deus, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest pacem: ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla. Per Dñum. ℟. Amen.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.
℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.
℟. Amen.
Deinde dicitur secreto Pater noster.
Sic terminatur Officium ubi alia non sequatur Hora, ut dicitur in Rubrica de Oratione Dominica.
Dictæ Commemorationes, seu Suffragia dicuntur ab Octava Pentecostes usque ad Adventum, exceptis Duplicibus, et infra Octavas.
Quando dicitur Officium B. Mariæ, non fit alia commemoratio de ea.

AD COMPLETORIUM

Lector incipit ℣. Jube, domne, benedícere. Benedictio. Noctem quiétam, et finem perféctum concédat nobis Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Lectio brevis. 1. Pet. 5. c.

Fratres : Sóbrii estóte et vigiláte : quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret : cui resístite fortes in fide. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

℟. Deo grátias.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum et terram.

Pater noster. dicitur totum secreto.

Deinde Confessio communis alternatim ut supra ad Primam. 31.

Et facta Absolutione dicitur ℣.

Convérte nos Deus salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. Glória Patri. Sicut erat.

Aña. Miserére.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei,* et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde ? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium ?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre : * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona ?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam :

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Psalmus 30.

In te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem : et in domum refúgii, * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu : * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi : * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum : * redemísti me Dómine Deus veritátis.

Psalmus 90.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino : Suscéptor meus es tu, et refúgium meum : * Deus meus sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi : * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus : * non timébis a timóre noctúrno.

A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris : * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis : * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis : * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es Dómine spes mea : * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum : * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te : * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te : * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et basilíscum ambulábis : * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum : * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum : * cum ipso sum in tribulatióne : erípiam eum et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum : * et osténdam illi salutáre meum.

Psalmus 133.

Ecce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini :

Qui statis in domo Dó-

mini, * in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum et terram.

Aña. Miserére mihi, Dómine, et exáudi oratiónem meam.

Hymnus.

Te lucis ante términum,
Rerum Creátor, póscimus,
Ut pro tua cleméntia
Sis præsul, et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum cómprime,
Ne polluántur córpora.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum. Amen.

Capitulum. Jerem. 14. b.

Tu autem in nobis es, Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos, ne derelínquas nos, Dómine Deus noster. ℟. Deo grátias.

℟. br. In manus tuas, Dómine, * Comméndo spíritum meum. In manus. ℣. Redemísti nos, Dómine Deus veritátis. Comméndo. Glória Patri. In manus. ℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Aña. Salva nos.

Canticum Simeonis.
Luc. 2. e.

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace:

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum:

Lumen ad revelatiónem Géntium, * et glóriam plebis tuæ Israel.

Glória Patri.

Aña. Salva nos, Dómine, vigilántes, custódi nos dormiéntes: ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

Sequentes Preces semper dicuntur, præterquam in Officio Duplici, et infra Octavas: quæ in feriali Officio, quando dictæ sunt Preces in Vesperis, dicuntur flexis genibus.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo. Credo in Deum, secreto. ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen. ℣. Benedíctus es, Dómine Deus patrum nostrórum. ℟. Et laudábilis, et gloriósus in sæcula. ℣. Benedicámus Patrem, et Fílium cum sancto Spíritu. ℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sæcula. ℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cœli. ℟. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula. ℣. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen. ℣. Dignáre, Dómine, nocte ista. ℟. Sine peccáto nos custodíre. ℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟ Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Vísita, quæsumus Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle : Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant, et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum.
℟. Amen.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

Benedictio. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus sanctus.
℟. Amen.

Et non dicitur Fidélium, sed immediate dicitur sequens Aña.

A primis Vesperis Festi SS. Trinitatis usque ad Nonam Sabbati ante Adventum, Aña.

Salve Regína, mater misericórdiæ, vita dulcédo, et spes nostra, salve. Ad te clamámus éxsules, fílii Hevæ, Ad te suspirámus geméntes et flentes in hac lacrymárum valle. Eja, ergo, advocáta nostra, illos tuos misericórdes óculos ad nos convérte. Et Jesum benedíctum fructum ventris tui, nobis post hoc exsílium osténde. O clemens, o pia, o dulcis Virgo María.

℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus. Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui gloriósæ Vírginis Matris Maríæ corpus et ánimam, ut dignum Fílii tui habitáculum éffici mererétur, Spíritu sancto cooperánte, præparásti: da, ut cujus commemoratióne lætámur, ejus pia intercessióne ab instántibus malis, et a morte perpétua liberémur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Deinde dicitur secreto Pater noster. Ave, María. et Credo.

Sic dicitur Completorium per Annum.

Si post Completorium immediate sequatur Matutinum, tunc bis dicatur Pater noster. Ave, María. et Credo. quia Completorium, quod est finis Officii, sic terminari debet: et ante Matutinum iterum repetitur pro principio Officii sequentis diei.

Antiphona prædicta dicitur etiam in fine Laudum, quando discedendum est a Choro: sed si immediate post Matutinum subsequatur Prima, vel alia Hora, dicitur in fine ultimæ Horæ, ita ut dicatur semper, quando, terminata aliqua Hora, discedendum est a Choro, et tunc post ℣. Fidélium ánimæ. et Pater noster. secreto, dicitur ℣. Dóminus det nobis suam pacem. ℟. Et vitam ætérnam. Amen.

Deinde prædicta Antiphona, et in fine Divínum auxílium máneat semper nobíscum.
℟. Amen.

Extra Chorum autem dicitur in fine Laudum, si tunc terminandum sit Officium; alioquin in fine ultimæ Horæ. Post alias vero Horas, quando terminatur Officium, dicitur tantum Pater noster. secreto.

IN FESTO
SS. TRINITATIS.
IN I. VESPERIS.

Añæ et Capit. de Laud. Psalmi ut in j. Vesperis de Comm. Apost. (2)

Hymnus.

Jam sol recédit ígneus:
Tu lux perénnis Unitas,
Nostris, beáta Trínitas,
Infúnde amórem córdibus.

Te mane laudum cármine
Te deprecámur véspere:
Dignéris ut te súpplices
Laudémus inter Cœlites.

Patri simúlque Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Benedicámus Patrem, et Fílium cum sancto Spíritu. ℟. Laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Ad Magnif. Aña. Grátias tibi, Deus, grátias tibi, vera et una Trínitas, una et summa Déitas, sancta et una Unitas.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui dedísti fámulis tuis in confessióne veræ fídei ætérnæ Trinitátis glóriam agnóscere, et in poténtia majestátis adoráre Unitátem: quæsumus, ut ejúsdem fídei firmitáte, ab ómnibus semper muniámur advérsis. Per Dñum.

Et fit com. Dñicæ j. post Pentec. Aña. Lóquere, Dómine, quia audit servus tuus.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dñe. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Oratio.

Deus in te sperántium fortitúdo, adésto propítius invocatiónibus nostris; et quia sine te nihil potest mortális infírmitas, præsta auxílium grátiæ tuæ; ut in exsequéndis mandátis tuis, et voluntáte tibi et actióne placeámus. Per Dñum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Deum verum, unum in Trinitáte, et Trinitátem in Unitáte, * Veníte, adorémus. Ps. Veníte exsultémus. 2.

Hymnus.

Summæ Parens cleméntiæ,
Mundi regis qui máchinam
Uníus et substántiæ,
Trinúsque persónis Deus:

Da déxteram surgéntibus,
Exsúrgat ut mens sóbria,
Flagrans et in laudem Dei,
Grates repéndat débitas.
Deo Patri sit glória,
Natóque Patris único,
Cum Spíritu Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Adésto unus Deus omnípotens, Pater, Fílius, et Spíritus sanctus.

Psalmi ut in j. Nocturno de Comm. Virg.

Aña. Te unum in substántia, Trinitátem in persónis confitémur.

Aña. Te semper idem esse, vívere, et intellígere, profitémur.

℣. Benedicámus Patrem et Fílium cum sancto Spíritu. ℟. Laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 6.

In anno, quo mórtuus est Rex Ozías, vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum et elevátum; et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. Séraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri : duábus velábant fáciem ejus, et duábus velábant pedes ejus, et duábus volábant. Et clamábant alter ad álterum, et dicébant : Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus exercítuum, plena est omnis terra glória ejus. Et commóta sunt superliminária cárdinum a voce clamántis, et domus repléta est fumo.

℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum et elevátum, et plena erat omnis terra majestáte ejus : * Et ea quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri. Et.

Lectio ij.

Et dixi : Væ mihi quia tácui, quia vir pollútus lábiis ego sum, et in médio pópuli pollúta lábia habéntis ego hábito, et Regem Dóminum exercítuum vidi óculis meis. Et volávit ad me unus de Séraphim, et in manu ejus cálculus, quem fórcipe túlerat de altári. Et tétigit os meum, et dixit : Ecce tétigit hoc lábia tua, et auferétur iníquitas tua, et peccátum tuum mundábitur. Et audívi vocem Dómini dicéntis : Quem mittam ? Et quis ibit nobis ? Et dixi : Ecce ego, mitte me.

℟. Benedíctus Dóminus. Deus Israel, qui facit mirabília magna solus : * Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum ℣. Replébitur majestáte ejus omnis terra : fiat, fiat. Et.

Lectio iij.

Et dixit : Vade, et dices pópulo huic : Audíte audiéntes, et nolíte intellígere : et vidéte visiónem et nolíte cognóscere. Excæca cor pópuli hujus, et aures ejus ággrava : et óculos ejus claude : ne forte vídeat óculis suis, et áuribus suis áudiat, et corde suo intélligat et convertátur, et sanem eum. Et dixi : Usquequo, Dómine ? Et dixit : Donec desoléntur civitátes absque habitatóre, et domus sine hómine, et terra relinquétur desérta. Et longe fáciet Dóminus hómines, et multiplicábitur quæ derelícta fúerat in médio terræ. ℟. Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus : * Et métuant eum omnes fines terræ. ℣. Deus misereátur nostri, et benedícat nos Deus. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Aña. Te invocámus, te laudámus, te adorámus, o beáta Trínitas. Ps. 46. Omnes gentes. 73.

Aña. Spes nostra, salus nostra, honor noster, o beáta Trínitas. Ps. 47 Magnus Dóminus. 73.

Aña. Líbera nos, salva nos, vivífica nos, o beáta Trínitas. Ps. 71. Deus judícium tuum regi da. 96. ℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cœli. ℟. Et laudábilis et gloriósus in sæcula.

Ex libro sancti Fulgéntii Epíscopi, de fide ad Petrum.

Inter opera Aug. t. 3.

Lectio iv.

Fides, quam sancti Patriárchæ atque Prophétæ ante incarnatiónem Fílii Dei divínitus accepérunt, quam étiam sancti Apóstoli ab ipso Dómino in carne pósito audiérunt, et Spíritus sancti magistério instrúcti non solum sermóne prædicavérunt, verum étiam ad instructiónem salubérrimam posterórum scriptis suis índitam reliquérunt, unum Deum prædicat Trinitátem, id est, Patrem, et Fílium, et Spíritum sanctum. Sed Trínitas vera non esset, si una eadémque persóna dicerétur Pater et Fílius et Spíritus sanctus.

℟. Quis Deus magnus sicut Deus noster? * Tu es, Deus, qui facis mirabília. ℣. Notam fecísti in pópulis virtútem tuam, redemísti in bráchio tuo pópulum tuum. Tu es Deus.

Lectio v.

Si enim, sicut est Patris, et Fílii, et Spíritus sancti una substántia, sic esset una persóna: nihil omníno esset, in quo veráciter Trínitas dicerétur. Rursus quidem Trínitas esset vera, sed unus Deus Trínitas ipsa non esset, si quemádmodum Pater et Fílius et Spíritus sanctus personárum sunt ab ínvicem proprietáte distíncti, sic fuíssent naturárum quoque diversitáte discréti. Sed quia in illo uno vero Deo Trinitáte, non solum quod unus Deus est, sed étiam quod Trínitas est, naturáliter verum est: proptérea ipse verus Deus in persónis Trínitas est, et in una natúra unus est.

℟. Tibi laus, tibi glória, tibi gratiárum áctio in sæcula sempitérna, * O beáta Trínitas. ℣. Et benedíctum nomen glóriæ tuæ sanctum et laudábile, et superexaltátum in sæcula. O beáta.

Lectio vj.

Per hanc unitátem naturálem totus Pater in Fílio, et Spíritu sancto est, totus Fílius in Patre et Spíritu sancto est, totus quoque Spíritus sanctus in Patre et Fílio. Nullus horum extra quémlibet ipsórum est: quia nemo álium aut præcédit æternitáte, aut excédit magnitúdine, aut súperat potestáte: quia nec Fílio, nec Spíritu sancto, quantum ad natúræ divínæ unitátem pértinet, aut antérior, aut major Pater est: nec Fílii ætérnitas, atque imménsitas, velut antérior aut major, Spíritus sancti immensitátem æternitatémque aut præcédere, aut excédere, naturáliter potest.

℟. Magnus Dñus, et laudábilis nimis: * Et sapiéntiæ ejus non est númerus. ℣. Magnus Dóminus, et magna virtus ejus: et sapiéntiæ ejus non est finis. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Aña. Cáritas Pater est, grátia Fílius, communicátio Spíritus sanctus, o beáta Trínitas. Psalmi ut in iij. Nocturno de Communi Vírginum.

Aña. Verax est Pater, véritas Fílius, véritas Spí-

ritus sanctus, o beáta Trínitas.

Aña. Pater, et Fílius, et Spíritus sanctus una substántia est, o beáta Trínitas.

℣. Verbo Dómini cœli firmáti sunt. ℟. Et Spíritu oris ejus, omnis virtus eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 28. d

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Data est mihi omnis potéstas in cœlo, et in terra. Eúntes ergo, docéte omnes Gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Nazianzéni.

In Tract. de Fide.

Quis catholicórum ignórat, Patrem vere esse Patrem, Fílium vere esse Fílium, et Spíritum sanctum vere esse Spíritum sanctum? sicut ipse Dóminus ad Apóstolos suos dicit : Eúntes baptizáte omnes Gentes in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti. Hæc est perfécta Trínitas in unitáte consístens, quam scílicet uníus substántiæ profitémur. Non enim nos secúndum córporum conditiónem, divisiónem in Deo fácimus : sed secúndum divínæ natúræ poténtiam, quæ in matéria non est, et nóminum persónas vere constáre crédimus, et unitátem divinitátis esse testámur.

℟. Benedicámus Patrem et Fílium cum sancto Spíritu : * Laudémus et superexaltémus eum in sæcula. ℣. Benedíctus es, Dñe, in firmaménto cœli, et laudábilis et gloriósus in sæcula. Laudémus.

Benedictio. Divínum auxílium.

Lectio viij.

Nec extensiónem partis alicújus ex parte ut quidam putavérunt, Dei Fílium dícimus : nec verbum sine re, velut sonum vocis accípimus : sed tria nómina, et tres persónas uníus esse esséntiæ, uníus majestátis atque poténtiæ crédimus. Et ídeo unum Deum confitémur : quia únitas majestátis, plúrium vocábulo deos próhibet appellári. Dénique Patrem et Fílium cathólice nominámus : duos autem Deos dícere, nec póssumus, nec debémus. Non quod Fílius Dei Deus non sit, immo verus Deus de Deo vero : sed quia non aliún-

de, quam de ipso uno Patre, Dei Fílium nóvimus, períndeunum Deum dícimus. Hoc enim Prophétæ, hoc Apóstoli tradidérunt: hoc ipse Dóminus dócuit, cum dicit: Ego et Pater unum sumus. Unum ad unitátem divinitátis, ut dixi, refert: Sumus autem, persónis assígnat.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo: Pater, Verbum et Spíritus sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Benedictio. Per evangélica dicta.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio ix. Cap. 6. e

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Estóte misericórdes, sicut et Pater vester miséricors est. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Ep. Serm. 15. in Evang. Matth. de Verbis Domini.

Duo sunt ópera misericórdiæ, quæ nos líberant, quæ bréviter ipse Dóminus pósuit in Evangélio: Dimíttite, et dimittétur vobis: Date, et dábitur vobis. Dimíttite, et dimittétur vobis, ad ignoscéndum pértinet: Date, et dábitur vobis, ad præstándum benefícium pértinet. Quod ait de ignoscéndo, et tu vis tibi ignósci quod peccas, et habes álium, cui tu possis ignóscere. Rursus, quod pértinet ad tribuéndum benefícium, petit te mendícus, et tu es Dei mendícus. Omnes enim quando orámus, mendíci Dei sumus, ante jánuam magni Patrisfamílias stamus, imo et prostérnimur, súpplices ingemíscimus, áliquid voléntes accípere: et ipsum áliquid, ipse Deus est. Quid a te petit mendícus? panem. Et tu quid petis a Deo, nisi Christum, qui dicit: Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi? Ignósci vobis vultis? ignóscite: Remíttite, et remittétur vobis. Accípere vultis: date, et dábitur vobis.

Te Deum laudámus. 18.

AD LAUDES,
et per Horas, Añæ.

1. Glória tibi, Trínitas, * æquális, una Déitas, et ante ómnia sæcula, et nunc et in perpétuum. Ps. Dñus regnávit. 19.

2. Laus et perénnis glória * Deo Patri, et Fílio, sancto simul Paráclito, in sæculórum sæcula.
3. Glória laudis * résonet in ore ómnium, Patri, genitæque Proli, Spirítui sancto páriter resúltet laude perénni.
4. Laus Deo Patri, * parilíque Proli, et tibi sancte, stúdio perénni, Spíritus, nostro résonet ab ore, omne per ævum.
5. Ex quo ómnia, * per quem ómnia, in quo ómnia : ipsi glória in sæcula.

Capitulum. Rom. 11. d

O altitúdo divitiárum sapiéntiæ, et sciéntiæ Dei ; quam incomprehensibília sunt judícia ejus, et investigábiles viæ ejus !

Hymnus.

Tu Trinitátis Unitas,
Orbem poténter quæ regis,
Atténde laudis cánticum,
Quod excubántes psállimus.

Ortus refúlget lúcifer,
Præítque solem núntius :
Cadunt tenébræ nóctium :
Lux sancta nos illúminet.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

℣. Benedicámus Patrem, et Fílium cum sancto Spíritu.
℟. Laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Ad Bened. Aña. Benedícta sit sancta, creátrix et gubernátrix ómnium, sancta et indivídua Trínitas, nunc, et semper, et per infiníta sæcula sæculórum.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui dedísti fámulis tuis in confessióne veræ fídei, ætérnæ Trinitátis glóriam agnóscere, et in poténtia majestátis adoráre Unitátem : quæsumus; ut ejúsdem fídei firmitáte ab ómnibus semper muniámur advérsis. Per Dñum.

Et fit com. Dñicæ, Aña. Estóte ergo misericórdes, sicut et Pater vester misértcors est, dicit Dñus.
℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Oratio.

Deus, in te sperántium fortitúdo, adésto propítius invocatiónibus nostris : et quia sine te nihil potest mortális infírmitas, præsta auxílium grátiæ tuæ ; ut in exsequéndis mandátis

tuis, et voluntáte tibi et actióne placeámus. Per Dóminum.

Ad Primam.

Psalmi ut in Festo Duplici cum Symbolo sancti Athanasii.

Ad Tertiam.

Capitulum. O altitúdo.

℟. br. Benedicámus Patrem, et Fílium * Cum sancto Spíritu. Benedicámus. ℣. Laudémus et superexaltémus eum in sæcula. Cum. Glória Patri. Benedicámus. ℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cœli. ℟. Et laudábilis et gloriósus in sæcula.

Ad Sextam.

Capitulum. 2. Cor. 13. d

Grátia Dómini nostri Jesu Christi, et cáritas Dei, et communicátio sancti Spíritus sit cum ómnibus vobis. Amen.

℟. br. Benedíctus es, Dómine, *In firmaménto cœli. Benedíctus. ℣. Et laudábilis et gloriósus in sæcula. In firmaménto. Glória Patri. Benedíctus. ℣. Verbo Dómini cœli firmáti sunt. ℟. Et Spíritu oris ejus, omnis virtus eórum.

Ad Nonam.

Capitulum. 1. Joan. 5. b

Tres sunt, qui testimónium dant in cœlo : Pater, Verbum et Spíritus sanctus : et hi tres unum sunt.

℟. br. Verbo Dómini * Cœli firmáti sunt. Verbo. ℣. Et Spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Cœli. Glória Patri. Verbo. ℣. Sit nomen Dñi benedíctum. ℟. Ex hoc nunc, et usque in sæculum.

IN II. VESPERIS.

Añæ et Capit. de Laud. Psalmi de Dñica. 143.

Hymnus. Jam sol. ut in j. Vesperis. 174.

℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cœli. ℟. Et laudábilis et gloriósus in sæcula.

Ad Magnif. Aña. Te Deum Patrem ingénitum, te Fílium unigénitum, te Spíritum sanctum Paráclitum, sanctam et indivíduam Trinitátem, toto corde et ore confitémur, laudámus, atque benedícimus : tibi glória in sæcula.

Pro com. Dñicæ. Aña. Nolíte judicáre, ut non judicémini : in quo enim judício judicavéritis, judicabímini, dicit Dóminus.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Oratio. Deus in te sperántium. 180.

FERIA SECUNDA.

Omnia dicuntur ut in Psalterio cum Oratione Dñicæ præc. Deus in te sperántium. 180.

Hac nocte ponuntur libri Regum, de quibus legitur usque ad Dñicam j. Augusti : si quid vero de his libris supersit, adveniente dicta Dominica, omittitur.

Incipit liber primus Regum.

Lectio j. Cap. 1.

Fuit vir unus de Ramáthaim Sophim, de monte Ephraim, et nomen ejus Elcana, fílius Jéroham, fílii Eliu, fílii Thohu, fílii Suph, Ephrathæus ; et hábuit duas uxóres, nomen uni Anna et nomen secúndæ Phenénna. Fuerúntque Phenénnæ fílii : Annæ autem non erant líberi. Et ascendébat vir ille de civitáte sua statútis diébus, ut adoráret, et sacrificáret Dómino exercítuum in Silo. Erant autem ibi duo fílii Heli, Ophni et Phínees, sacerdótes Dómini.

℟. Præparáte corda vestra Dómino, et servíte illi soli : * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, et auférte deos aliénos de médio vestri. Et.

Lectio ij.

Venit ergo dies, et immolávit Elcana, dedítque Phenénnæ uxóri suæ, et cunctis fíliis ejus, et fíliábus partes : Annæ autem dedit partem unam tristis, quia Annam diligébat. Dóminus autem conclúserat vulvam ejus. Affligébat quoque eam æmula ejus, et veheménter angébat, in tantum, ut exprobráret quod Dóminus conclusísset vulvam ejus : sicque faciébat per síngulos annos, cum redeúnte témpore ascénderent ad templum Dómini : et sic provocábat eam. Porro illa flebat, et non capiébat cibum. Dixit ergo ei Elcana vir suus : Anna, cur fles ? et quare non cómedis ? et quámobrem afflígitur cor tuum ? numquid non ego mélior tibi sum, quam decem fílii ?

℟. Deus ómnium exaudítor est : ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei : * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me. Et unxit.

Lectio iij.

Surréxit autem Anna postquam coméderat et bíberat in Silo. Et Heli sacerdóte sedénte super sellam ante postes templi Dómini, cum esset Anna amáro ánimo, orávit ad Dóminum, flens lárgiter, et votum vovit, dicens : Dómine exercítuum, si respíciens víderis afflictiónem fámulæ tuæ, et recordátus mei fúeris, nec oblítus ancíllæ tuæ, dederísque servæ tuæ, sexum virílem : dabo eum Dómino ómnibus diébus vitæ ejus, et novácula non ascéndet super caput ejus.

℞. Dñus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam : ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse. Glória Patri. Ipse.

FERIA TERTIA.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 1. b

Factum est autem, cum illa multiplicáret preces coram Dómino, ut Heli observáret os ejus. Porro Anna loquebátur in corde suo, tantúmque lábia illíus movebántur, et vox pénitus non audiebátur. Æstimávit ergo eam Heli temuléntam, dixítque ei : Usquequo ébria eris ? dígere paulísper vinum, quo mades. Respóndens Anna : Nequáquam, inquit, dómine mi : nam múlier infélix nimis ego sum, vinúmque et omne quod inebriáre potest, non bibi, sed effúdi ánimam meam in conspéctu Dómini. Ne réputes ancíllam tuam quasi unam de filiábus Bélial : quia ex multitúdine dolóris et mœróris mei locúta sum usque in præsens. Tunc Heli ait ei : Vade in pace : et Deus Israel det tibi petitiónem tuam, quam rogásti eum. Et illa dixit : Utinam invéniat ancílla tua grátiam in óculis tuis.

℞. Percússit Saul mille, et David decem míllia :* Quia manus Dómini erat cum illo : percússit Philisthæum, et ábstulit oppróbrium ex Israel. ℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes : Saul percússit mille, et David decem míllia ? Quia.

Lectio ij.

Et ábiit múlier in viam suam, et comédit, vultúsque illíus non sunt

ámplius in divérsa mutáti. Et surrexérunt mane, et adoravérunt coram Dómino : reversíque sunt, et venérunt in domum suam Rámatha. Cognóvit autem Elcana Annam uxórem suam : et recordátus est ejus Dóminus. Et factum est post círculum diérum, concépit Anna, et péperit fílium, vocavítque nomen ejus Sámuel : eo quod a Dómino postulásset eum. Ascéndit autem vir ejus Elcana, et omnis domus ejus, ut immoláret Dómino hóstiam solémnem, et votum suum, et Anna non ascéndit: dixit enim viro suo : Non vadam, donec ablactétur infans, et ducam eum, ut appáreat ante conspéctum Dómini, et máneat ibi júgiter.

℟. Montes Gélboë, nec ros nec plúvia véniant super vos, * Ubi cecidérunt fortes Israel. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus : a Gélboë autem tránseat. Ubi.

Lectio iij.

Et ait ei Elcana vir suus : Fac quod bonum tibi vidétur, et mane donec abláctes eum : precórque ut ímpleat Dóminus verbum suum. Mansit ergo múlier, et lactávit fílium suum, donec amovéret eum a lacte. Et addúxit eum secum, postquam ablactáverat, in vítulis tribus, et tribus módiis farínæ, et ámphora vini, et addúxit eum ad domum Dómini in Silo. Puer autem erat adhuc infántulus : et immolavérunt vítulum, et obtulérunt púerum Heli. Et ait Anna : Obsecro, mi dómine, vivit ánima tua, dómine : ego sum illa múlier, quæ steti coram te hic orans Dóminum. Pro púero isto orávi, et dedit mihi Dóminus petitiónem meam, quam postulávi eum. Idcírco et ego commodávi eum Dómino cunctis diébus, quibus fúerit commodátus Dómino. Et adoravérunt ibi Dóminum.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei : * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum, qui sunt in terra : et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et fui. Glória Patri. Et fui.

FERIA QUARTA.
De libro primo Regum.
Lectio j. Cap. 2. c

Porro filii Heli, filii Bélial, nesciéntes Dóminum, neque officium sacerdótum ad pópulum: sed quicúmque immolásset víctimam, veniébat puer sacerdótis, dum coqueréntur carnes, et habébat fuscínulam tridéntem in manu sua, et mittébat eam in lebétem, vel in caldáriam, aut in ollam, sive in cácabum: et omne, quod levábat fuscínula, tollébat sacérdos sibi. Sic faciébant univérso Israéli veniéntium in Silo.

℟. Peccávi super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea: et non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et.

Lectio ij.

Etiam ántequam adolérent ádipem veniébat puer sacerdótis, et dicébat immolánti: Da mihi carnem, ut coquam sacerdóti: non enim accípiam a te carnem coctam, sed crudam. Dicebátque illi ímmolans: Incendátur primum juxta morem hódie adeps, et tolle tibi quantumcúmque desíderat ánima tua. Qui respóndens aiébat ei: Nequáquam: nunc enim dabis, alióquin tollam vi. Erat ergo peccátum puerórum grande nimis coram Dómino: quia retrahébant hómines a sacrifício Dómini.

℟. Exaudísti, Dñe, oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo: *Bénedic, et sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel. ℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis, qui ámbulant coram te in toto corde suo. Bénedic.

Lectio iij.

Sámuel autem ministrábat ante fáciem Dómini, puer, accínctus ephod líneo. Et túnicam parvam faciébat ei mater sua, quam afferébat statútis diébus, ascéndens cum viro suo, ut immoláret hóstiam solémnem. Et benedíxit Heli Elcanæ et uxóri ejus, dixítque ei: Reddat tibi Dñus semen de mulíere hac, pro fœnore quod commo-

dásti Dómino. Et abiérunt in locum suum. Visitávit ergo Dóminus Annam, et concépit, et péperit tres fílios, et duas fílias : et magnificátus est puer Sámuel apud Dóminum. ℟. Audi, Dñe, hymnum, et oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie : ut sint óculi tui apérti, et aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte. ℣. Réspice, Dómine, de sanctuário tuo, et de excélso cœlórum habitáculo. Super. Glória Patri. Super.

FERIA QUINTA

Celebratur Festum Corporis Christi.

Si ea die occurrat Festum Duplex ex majoribus vel alicujus Doctoris Ecclesiæ, transfertur post Octavam : si occurrat aliud Duplex, vel aliquod Semiduplex, aut Simplex, de eis nihil fit.

Infra Octavam non fit de Festo, nisi fuerit Duplex : Semiduplicia tantum commemorantur in utrisque Vesp. et Laud. sine ix. Lect. ; nec fit de Festo Duplici majori vel alicujus Doctoris Ecclesiæ translato, nisi sit j. vel ij. classis ; de Simplici fit tantum com. absque ix. Lect. de eo : nisi occurrat in Festo Duplici, quod non sit j. classis.

Die vero Octava non fit nisi de Duplici primæ classis cum commemoratione ejusdem diei Octavæ : et ij. Vesperæ dicuntur sine ulla commemoratione.

IN FESTO

Corporis Christi

DUPLEX PRIMÆ CLASSIS.

IN I. VESPERIS.

Aña. Sacérdos in ætérnum * Christus Dóminus secúndum órdinem Melchísedech, panem et vinum óbtulit.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : *

ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Aña. Sacérdos in ætérnum Christus Dóminus secúndum órdinem Melchísedech, panem et vinum óbtulit.

Aña. Miserátor Dóminus * escam dedit timéntibus se in memóriam suórum mirabílium.

Psalmus 110.

Confitébor tibi Dómine in toto corde meo : * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini:* exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo :

Ut det illis hereditátem Géntium : * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus : confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Aña. Miserátor Dóminus escam dedit timéntibus se in memóriam suórum mirabílium.

Aña. Cálicem salutáris * accípiam, et sacrificábo hóstiam laudis.

Psalmus 115.

Crédidi, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus :

O Dñe, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et filius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea:* tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Aña. Cálicem salutáris accípiam, et sacrificábo hóstiam laudis.

Aña. Sicut novéllæ olivárum, * Ecclésiæ fílii sint in circúitu mensæ Dómini.

Psalmus 127.

Beáti omnes, qui timent Dóminum,* qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis : * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion : * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

Aña. Sicut novéllæ olivárum Ecclésiæ fílii sint in circúitu mensæ Dñi.

Aña. Qui pacem * ponit fines Ecclésiæ, fruménti ádipe sátiat nos Dóminus.

Psalmus 147.

Lauda, Jerúsalem, Dóminum : * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit.

Emíttet verbum suum,

et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias et judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Aña. Qui pacem ponit fines Ecclésiæ, fruménti ádipe sátiat nos Dóminus.

Capitulum 1. Cor. 11. e.

Fratres : Ego enim accépi a Dómino quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit : Accípite, et manducáte : hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur : hoc fácite in meam commemoratiónem.

Hymnus.

Pange, lingua, gloriósi
Córporis mystérium,
Sanguinísque pretiósi,
Quem in mundi prétium
Fructus ventris generósi
Rex effúdit Géntium.

Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,
Et in mundo conversátus,
Sparso verbi sémine,
Sui moras incolátus
Miro clausit órdine.

In suprémæ nocte cœnæ,
Recúmbens cum frátribus,
Observáta lege plene
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mánibus.

Verbum caro, panem verum
Verbo carnem éfficit :
Fitque sanguis Christi merum,
Et si sensus déficit,
Ad firmándum cor sincérum
Sola fides súfficit.

Tantum ergo Sacraméntum
Venerémur cérnui,
Et antíquum documéntum
Novo cedat rítui :
Præstet fides suppleméntum
Sénsuum deféctui.

Genitóri, Genitóque
Laus et jubilátio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedíctio,
Procedénti ab utróque
Compar sit laudátio.
Amen.

℣. Panem de cœlo præstitísti eis, allelúia.
℟. Omne delectaméntum in se habéntem, allelúia.

Ad Magnificat, Aña. O quam suávis est,* Dómine, spíritus tuus, qui ut

dulcédinem tuam in filios demonstráres, pane suavíssimo de cœlo præstito, esuriéntes reples bonis, fastidiósos dívites dimíttens inánes.

Oratio.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquísti : tríbue quæsumus ; ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári : ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus : Qui vivis.

Ad Completorium, et per Horas in fine Hymnorum dicitur :

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.

Et similiter per totam Octavam.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum Regem adorémus dominántem Géntibus : * Qui se manducántibus dat spíritus pinguédinem. Ps. Veníte, exsultémus Dómino. 2.

Hymnus.

Sacris solémniis juncta sint gáudia,
Et ex præcórdiis sonent præcónia ;
Recédant vétera, nova sint ómnia,
Corda, voces, et ópera.

Noctis recólitur cœna novíssima,
Qua Christus créditur agnum et ázyma
Dedísse frátribus, juxta legítima
Priscis indúlta pátribus.

Post agnum typicum, explétis épulis,
Corpus Domínicum datum discípulis,
Sic totum ómnibus, quod totum síngulis,
Ejus fatémur mánibus.

Dedit fragílibus córporis férculum,
Dedit et trístibus sánguinis póculum,
Dicens : Accípite quod trado vásculum,
Omnes ex eo bíbite.

Sic sacrifícium istud instítuit,
Cujus offícium commítti vóluit
Solis presbyteris, quibus sic cóngruit,
Ut sumant, et dent céteris,

Panis Angélicus fit panis hóminum,
Dat panis cœlicus figúris términum :
O res mirábilis, mandúcat Dóminum
Pauper, servus, et húmilis.

Te trina Déitas únaque, póscimus,

Sic nos tu vísita, sicut te cólimus:
Per tuas sémitas duc nos quo téndimus,
Ad lucem, quam inhábitas. Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Fructum salutíferum * gustándum dedit Dóminus mortis suæ témpore.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dñi volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet, * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício; * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Aña. Fructum salutíferum gustándum dedit Dóminus mortis suæ témpore.

Aña. A fructu fruménti * et vini multiplicáti fidéles in pace Christi requiéscunt.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quǽritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino: * multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Aña. A fructu fruménti et vini multiplicáti fidéles in pace Christi requiéscunt.

Aña. Communióne cálicis, * quo Deus ipse súmitur, non vitulórum sánguine congregávit nos Dóminus.

Psalmus 15.

Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum qui tríbuit mihi intelléctum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dñum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Aña. Communióne cálicis, quo Deus ipse súmitur, non vitulórum sánguine, congregávit nos Dóminus.

℣. Panem cœli dedit eis, allelúia. ℟. Panem Angelórum manducávit homo, allelúia.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 11. d

Conveniéntibus vobis in unum, jam non est Domínicam cœnam manducáre, Unusquísque

enim suam cœnam præsúmit ad manducándum. Et álius quidem ésurit, álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducándum et bibéndum? aut Ecclésiam Dei contémnitis, et confúnditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? In hoc non laudo.

℞. Immolábit hædum multitúdo filiórum Israel ad vésperam Paschæ: * Et edent carnes, et ázymos panes. ℣. Pascha nostrum immolátus est Christus: ítaque epulémur in ázymis sinceritátis et veritátis. Et.

Lectio ij.

Ego enim accépi a Dómino quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípite, et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter et cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine. Hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemoratiónem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis donec véniat.

℞. Comedétis carnes, et saturabímini pánibus: * Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum. ℣. Non Móyses dedit vobis panem de cœlo, sed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum. Iste.

Lectio iij.

Itaque quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dñi indígne: reus erit córporis et sánguinis Dómini. Probet autem seípsum homo: et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim mandúcat et bibit indígne, judícium sibi mandúcat et bibit, non dijúdicans corpus Dñi. Ideo inter vos multi infírmi et imbecílles, et dórmiunt multi. Quod si nosmetípsos dijudicarémus, non útique judicarémur. Dum judicámur autem, a Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur.

℞. Respéxit Elías ad caput suum subcinerícium panem, qui surgens comédit et bibit: * Et ambulávit in fortitúdine cibi illíus usque ad montem

Dei. ℣. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Aña. Memor sit Dóminus * sacrifícii nostri, et holocáustum nostrum pingue fiat.

Psalmus 19.

Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis :* prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto : * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui : * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndum cor tuum : * et omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo : * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas : * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cœlo sancto suo : * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, et hi in equis : * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt :* nos autem surréximus et erécti sumus.

Dómine, salvum fac regem, * et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

Aña. Memor sit Dóminus sacrifícii nostri, et holocáustum nostrum pingue fiat.

Aña. Parátur * nobis mensa Dómini advérsus omnes qui tríbulant nos.

Psalmus 22.

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit : * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me : * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam et si ambuláverο in médio umbræ mortis, non timébo mala : * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus : * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum : * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ :

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Aña. Parátur nobis mensa Dómini advérsus omnes, qui tríbulant nos.

Aña. In voce exsultatiónis * résonent epulántes in mensa Dómini.

Psalmus 41.

Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum : * ita desíderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum : * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei ?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte : * dum dícitur mihi quotídie : Ubi est Deus tuus ?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam : * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exsultatiónis et confessiónis : * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea ? * et quare contúrbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est : * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam : * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei ? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus ?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi, qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies : Ubi est Deus tuus ? * quare tristis es ánima mea ? et quare contúrbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Aña. In voce exsultatiónis résonent epulántes in mensa Dómini.

℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúia. ℟. Et de petra, melle saturávit eos, allelúia.

Sermo sancti Thomæ Aquinátis.

Lectio iv. In Opusc. 57.

Imménsa divínæ largitátis beneficia, exhíbita pópulo christiáno

inæstimábilem ei cónferunt dignitátem. Neque enim est, aut fuit aliquándo tam grandis nátio, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut adest nobis Deus noster. Unigénitus síquidem Dei Fílius, suæ divinitátis volens nos esse partícipes, natúram nostram assúmpsit, ut hómines deos fáceret, factus homo. Et hoc ínsuper, quod de nostro assúmpsit, totum nobis cóntulit ad salútem. Corpus namque suum pro nostra reconciliatióne in ara crucis hóstiam óbtulit Deo Patri: sánguinem suum fudit in prétium simul et lavácrum: ut redémpti a miserábili servitúte, a peccátis ómnibus mundarémur. Ut autem tanti benefícii jugis in nobis manéret memória, corpus suum in cibum, et sánguinem suum in potum, sub spécie panis et vini suméndum fidélibus derelíquit.

℟. Cœnántibus illis accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis, et ait: * Accípite, et comédite: hoc est corpus meum. ℣. Dixérunt viri tabernáculi mei: Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur? Accípite.

Lectio v.

O pretiósum et admirándum convívium, salutíferum, et omni suavitáte replétum! Quid enim hoc convívio pretiósius esse potest: in quo non carnes vitulórum et hircórum, ut olim in lege, sed nobis Christus suméndus propónitur verus Deus. Quid hoc Sacraménto mirabílius? In ipso namque panis et vinum in Christi corpus et sánguinem substantiáliter convertúntur: ideóque Christus Deus, et homo perféctus sub módici panis et vini spécie continétur. Manducátur ítaque a fidélibus, sed mínime lacerátur: quinímmo, divíso Sacraménto, sub quálibet divisiónis partícula ínteger persevérat. Accidéntia autem sine subjécto in eódem subsístunt, ut fides locum hábeat, dum visíbile invisibíliter súmitur aliéna spécie occultátum: et sensus a deceptióne reddántur immúnes, qui de accidéntibus júdicant sibi notis.

℟. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum

testaméntum est in meo sánguine : * Hoc fácite in meam commemoratiónem. ℣. Memória memor ero, et tabéscet in me ánima mea. Hoc.

Lectio vj.

Nullum étiam Sacraméntum est isto salúbrius, quo purgántur peccáta, virtútes augéntur, et mens ómnium spirituálium charísmatum abundántia impinguátur. Offértur in Ecclésia pro vivis et mórtuis : ut ómnibus prosit, quod est pro salúte ómnium institútum. Suavitátem dénique hujus Sacraménti nullus exprímere súfficit, per quod spirituális dulcédo in suo fonte gustátur : et recólitur memória illíus, quam in sua passióne Christus monstrávit, excellentíssimæ caritátis. Unde ut árctius hujus caritátis imménsitas fidélium córdibus infigerétur, in última cœna, quando Pascha cum discípulis celebráto, transitúrus erat de hoc mundo ad Patrem, hoc Sacraméntum instituit, tamquam passiónis suæ memoriále perénne, figurárum véterum impletívum, miraculórum ab ipso factórum máximum; et de sua contristátis abséntia solátium singuláre relíquit.

℟. Ego sum panis vitæ ; patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt : * Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur. ℣. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi : si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic. Glória Patri. Hic.

In tertio Nocturno.

Aña. Introíbo * ad altáre Dei : sumam Christum, qui rénovat juventútem meam.

Psalmus 42.

Júdica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo, et dolóso érue me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea : * quare me repulísti ? et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus ?

Emítte lucem tuam, et veritátem tuam : * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei : * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cí-

thara, Deus, Deus meus:* quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Aña. Introíbo ad altáre Dei : sumam Christum, qui rénovat juventútem meam.

Aña. Cibávit nos Dóminus * ex ádipe fruménti, et de petra, melle saturávit nos.

Psalmus 80.

Exsultáte Deo adjutóri nostro : * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, et date tympanum : * psaltérium jucúndum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tuba, * in insígni die solemnitátis vestræ.

Quia præcéptum in Israel est : * et judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægypti : * linguam, quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus:*manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, et liberávi te : * exaudívi te in abscóndito tempestátis : probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi, pópulus meus, et contestábor te : * Israel, si audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti : * diláta os tuum,et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam : * et Israel non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum : * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me : * Israel si in viis meis ambulásset.

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem : * et super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei : * et erit tempus eórum in sæcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti : * et de petra, melle saturávit eos.

Aña. Cibávit nos Dóminus ex ádipe fruménti: et de petra, melle saturávit nos.

Aña. Ex altári tuo, * Dómine, Christum sú-

mimus : in quem cor et caro nostra exsúltant.

Psalmus 83.

Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum : * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum : * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine : * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te : * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum, exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster áspice, Deus : * et réspice in fáciem christi tui :

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei : * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus : * grátiam, et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Aña. Ex altári tuo, Dómine, Christum súmimus, in quem cor et caro nostra exsúltant.

℣. Edúcas panem de terra, allelúia. ℟. Et vinum lætíficet cor hóminis, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 6. f

In illo témpore : Dixit Jesus turbis Judæórum : Caro mea, vere est cibus : et sanguis meus, vere est potus. Et réliqua.

Hom. S. Augustíni Epísc.

Tr. 26. in Joan. sub fin.

Cum cibo et potu id áppetant hómines, ut neque esúriant, neque sítiant : hoc veráciter non præstat, nisi iste cibus et potus, qui eos, a quibus súmitur, immortáles et incorruptíbiles facit : id

est, societas ipsa sanctórum: ubi pax erit, et únitas plena atque perfécta. Proptérea quippe, sicut étiam ante nos hoc intellexérunt hómines Dei, Dóminus noster Jesus Christus corpus et sánguinem suum in eis rebus commendávit, quæ ad unum áliquid redigúntur ex multis. Namque áliud in unum ex multis granis confícitur: áliud in unum ex multis ácinis cónfluit. Dénique jam expónit quómodo id fiat, quod lóquitur: et quid sit manducáre corpus ejus, et sánguinem bíbere.

℟. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, * In me manet, et ego in eo. ℣. Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In.

Lectio viij.

Qui mandúcat carnem meam, et bibit meum sánguinem, in me manet et ego in illo. Hoc est ergo manducáre illam escam, et illum bíbere potum, in Christo manére, et illum manéntem in se habére. Ac per hoc, qui non manet in Christo, et in quo non manet Christus, procul dúbio nec mandúcat spirituáliter carnem ejus, nec bibit ejus sánguinem, licet carnáliter et visibíliter premat déntibus sacraméntum córporis et sánguinis Christi; sed magis tantæ rei sacraméntum ad judícium sibi mandúcat et bibit, quia immúndus præsúmpsit ad Christi accédere sacraménta, quæ áliquis non digne sumit, nisi qui mundus est, de quibus dícitur: Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.

℟. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: * Et qui mandúcat me, vivet propter me. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Sicut, inquit, misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: et qui mandúcat me, et ipse vivet propter me. Ac si díceret: Ut ego vivam propter Patrem, id est, ad illum tamquam ad majórem réferam vitam meam, exinanítio mea fecit, in qua me misit. Ut autem quisquam vivat propter me, participátio facit, qua mandúcat me. Ego ítaque humiliátus vivo propter Patrem: ille eréctus

vivit propter me. Si autem ita dictum est. Vivo propter Patrem, quia ipse de illo, non ille de ipso est : sine detriménto æqualitátis dictum est. Nec tamen dicéndo. Et qui mandúcat me, et ipse vivet propter me, eámdem suam, et nostram æqualitátem significávit, sed grátiam mediatóris osténdit.

Te Deum laudámus. 18.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Sapiéntia * ædificávit sibi domum, míscuit vinum, et pósuit mensam, allelúia. Ps. Dóminus regnávit. cum reliquis. 19.

2. Angelórum esca * nutrivísti pópulum tuum, et panem de cœlo præstitísti eis, allelúia.

3. Pinguis est panis * Christi, et præbébit delícias régibus, allelúia.

4. Sacerdótes sancti * incénsum et panes ófferunt Deo, allelúia.

5. Vincénti dabo * manna abscónditum, et nomen novum, allelúia.

Capitulum. 1. Cor. 11. e

Fratres : Ego enim accépi a Dómino, quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit : Accípite, et mauducáte : hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur : hoc fácite in meam commemoratiónem.

Hymnus.

Verbum supérnum pródiens,
Nec Patris linquens déxteram,
Ad opus suum éxiens,
Venit ad vitæ vésperam.

In mortem a discípulo
Suis tradéndus æmulis,
Prius in vitæ férculo
Se trádidit discípulis.

Quibus sub bina spécie,
Carnem dedit et sánguinem,
Ut dúplicis substántiæ
Totum cibáret hóminem.

Se nascens dedit sócium,
Convéscens in edúlium,
Se móriens in prétium,
Se regnans dat in præmium.

O salutáris hóstia,
Quæ cœli pandis óstium,
Bella premunt hostília,
Da robur, fer auxílium.

Uni trinóque Dómino
Sit sempitérna glória :
Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria.
Amen.

℣. Pósuit fines tuos pacem, allelúia. ℟. Et ádipe fruménti sátiat te, allelúia.

Ad Bened. Aña. Ego sum * panis vivus, qui de cœlo descéndi : si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum, allelúia.

Oratio.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquísti : tríbue quæsumus, ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári : ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus : Qui vivis et regnas.

Ad Primam.

In ℟. br. ℣. Qui natus es de María Vírgine.

Et sic dicitur per totam Octavam.

In ℣℣. Primæ et Completorii non additur Allelúia. sed in aliis Horis.

Ad Tertiam.

Capit. Fratres. 201.

℟. br. Panem cœli dedit eis, * Allelúia, allelúia. Panem. ℣. Panem Angelórum manducávit homo. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Panem. ℣. Cibávit illos ex ádipe induménti, allelúia. ℟. Et de petra, melle saturávit eos, allelúia.

Ad Sextam.

Capitulum. 1. Cor. 11. f

Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis, mortem Dñi annuntiábitis donec véniat.

℟. br. Cibávit illos ex ádipe fruménti, * Allelúia, allelúia. Cibávit. ℣. Et de petra, melle saturávit eos. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Cibávit. ℣. Edúcas panem de terra, allelúia. ℟. Et vinum lætíficet cor hóminis, allelúia.

Ad Nonam.

Capitulum. 1. Cor. 11. f

Quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dñi indígne : reus erit córporis et sánguinis Dómini.

℟. br. Edúcas panem de terra, * Allelúia, allelúia. Edúcas. ℣. Et vinum lætíficet cor hóminis. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Edúcas. ℣. Pósuit fines tuos pacem, allelúia. ℟. Et ádipe fruménti sátiat te, allelúia.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in j. Vesp. 186.

℣. Panem de cœlo præstitísti eis, allelúia.
℟. Omne delectaméntum in se habéntem, allelúia.

Ad Magnif. Aña. O sacrum convívium, * in quo Christus súmitur ; recólitur memória passiónis ejus : mens implétur grátia : et futúræ glóriæ nobis pignus datur, allelúia.

FERIA SEXTA
INFRA OCT. CORPORIS CHRISTI.

In primo Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 2. f

Venit autem vir Dei ad Heli, et ait ad eum : Hæc dicit Dñus : Numquid non apérte revelátus sum dómui patris tui, cum essent in Ægypto in domo Pharaónis? Et elégi eum ex ómnibus tríbubus Israel mihi in sacerdótem, ut ascénderet ad altáre meum, et adoléret mihi incénsum, et portáret ephod coram me : et dedi dómui patris tui ómnia de sacrifíciis filiórum Israel. Quare calce abjecístis víctimam meam, et múnera mea quæ præcépi ut offerréntur in templo : et magis honorásti filios tuos, quam me, ut comederétis primítias omnis sacrifícii Israel pópuli mei? ℟. Immolábit. 193.

Lectio ij.

Proptérea ait Dóminus Deus Israel : Loquens locútus sum, ut domus tua, et domus patris tui ministráret in conspéctu meo, usque in sempitérnum. Nunc autem dicit Dñus : Absit hoc a me : sed quicúmque glorificáverit me, glorificábo eum : qui autem contémnunt me, erunt ignóbiles. Ecce dies véniunt : et præcídam bráchium tuum, et bráchium domus patris tui, ut non sit senex in domo tua. Et vidébis æmulum tuum in templo, in univérsis prósperis Israel : et non erit senex in domo tua ómnibus diébus. Verúmtamen non áuferam pénitus virum ex te ab altári meo : sed ut deficiant óculi tui et tabéscat ánima tua : et pars magna domus tuæ moriétur, cum ad virílem ætátem vénerit. ℟. Comedétis. 193.

Lectio iij.

Hoc autem erit tibi signum, quod ventúrum est duóbus fíliis tuis, Ophni et Phínees : In die uno moriéntur ambo. Et suscitábo mihi sacerdótem fidélem, qui juxta cor meum et ánimam meam fáciet : et ædificábo ei domum fidélem, et ambulábit coram christo meo cunctis diébus. Futúrum est autem, ut quicúmque remánserit in domo tua, véniat ut orétur pro eo, et ófferat nummum argénteum, et tortam panis, dicátque : Dimítte me,

óbsecro, ad unam partem sacerdotálem, ut cómedam buccéllam panis.
℟. Respéxit. 193.

In secundo Nocturno.

De Sermóne S. Thomæ Aquinátis.

In eodem Opusculo 57.

Lectio iv.

Cónvenit ítaque devotióni fidélium, solémniter recólere institutiónem tam salutíferi, tamque mirábilis Sacraménti : ut ineffábilem modum divínæ præséntiæ in Sacraménto visíbili venerémur : et laudétur Dei poténtia, quæ in Sacraménto eódem tot mirabília operátur : necnon et de tam salúbri, tamque suávi benefício exsolvántur Deo gratiárum débitæ actiónis. Verum etsi in die Cœnæ, quando Sacraméntum prædíctum nóscitur institútum, inter Missárum solémnia de institutióne ipsíus speciális méntio habeátur : totum tamen resíduum ejúsdem diéi offícium ad Christi passiónem pértinet, circa cujus veneratiónem Ecclésia illo témpore occupátur. ℟. Cœnántibus. 196.

Lectio v.

Ut autem íntegro celebritátis offício institutiónem tanti Sacraménti recóleret plebs fidélium : Románus Póntifex Urbánus Quartus, hujus Sacraménti devotióne afféctus, pie státuit præfátæ institutiónis memóriam prima quinta Féria post Octávam Pentecóstes a cunctis fidélibus celebrári : ut qui per totum anni círculum hoc Sacraménto útimur ad salútem, ejus institutiónem illo témpore speciáliter recolámus, quo Spíritus sanctus corda discipulórum edócuit ad plene cognoscénda hujus mystéria Sacraménti. Nam et in eódem témpore cœpit hoc Sacraméntum a fidélibus frequentári.
℟. Accépit. 196.

Lectio vj.

Ut autem prædícta quinta Féria, et per Octávas sequéntes, ejus salutáris institutiónis honorificéntius agátur memória, et solémnitas de hoc celébrior habeátur : loco distributiónum materiálium, quæ in Ecclésiis cathedrálibus largiúntur existéntibus Horis Canónicis noctúrnis, paritérque diúrnis, præfátus Románus Póntifex eis, qui hujúsmodi Horis in hac solemnitáte per-

sonáliter in Ecclésiis interfúerint, stipéndia spirituália Apostólica largitióne concéssit : quátenus per hæc fidéles ad tanti festi celebritátem avídius et copiósius convenírent.

℟. Ego sum. 197.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 6. †

In illo témpore : Dixit Jesus turbis Judæórum : Caro mea, vere est cibus: et sanguis meus, vere est potus. Et réliqua.

De Homilía S. Augustíni Epíscopi.

Tract. 27. in Joannem.

Verba Dómini ex Evangélio, quæ sermónem prístinum consequúntur, audívimus. Hinc sermo debétur áuribus et méntibus vestris, et hodiérna die non importúnus est. Est enim de córpore Dómini, quod dicébat se dare ad manducándum propter ætérnam vitam. Expósuit autem modum attributiónis hujus, et doni sui, quómodo daret carnem suam manducáre, dicens : Qui mandúcat carnem meam, et bibit sánguinem meum, in me manet, et ego in illo. Signum quia manducávit et bibit, hoc est : si manet, et manétur : si hábitat, et inhabitátur : si hæret, ut non deserátur.

℟. Qui mandúcat. 200.

Lectio viij.

Hoc ergo nos dócuit, et admónuit mysticis verbis, ut simus in ejus córpore sub ipso cápite in membris ejus, edéntes carnem ejus, non relinquéntes unitátem ejus. Sed qui áderant, plures non intelligéndo scandalizáti sunt : non enim cogitábant, hæc audiéndo, nisi carnem, quod ipsi erant. Apóstolus autem dicit, et verum dicit : Sápere secúndum carnem, mors est. Carnem suam dat nobis Dóminus manducáre : et sápere secúndum carnem, mors est. Cum de carne sua dicat, quia ibi est vita ætérna : ergo nec carnem debémus sápere secúndum carnem, sicut in his verbis : Multi ítaque audiéntes, non ex inimícis, sed ex discípulis ejus, dixérunt : Durus est hic sermo, et quis potest eum audíre ?

℟. Misit me. 200.

Lectio ix.

Si discípuli durum habuérunt istum sermónem, quid inimíci ? Et

tamen sic oportébat ut dicerétur, quod non ab ómnibus intelligerétur. Secrétum Dei inténtos debet fácere, non advérsos : isti autem cito defecérunt tália loquénte Dómino Jesu Christo. Non credidérunt áliquid magnum dicéntem, et verbis illis áliquam grátiam cooperiéntem : sed prout voluérunt, ita intellexérunt, et more hóminum : quia póterat Jesus aut hoc disponébat Jesus, carnem, qua indútum erat Verbum, véluti concísam, distribúere credéntibus in se. Durus est, ínquiunt, hic sermo : quis potest eum audíre ?

Te Deum laudámus. 18.

SABBATO.

In primo Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 3.

Puer autem Sámuel ministrábat Dómino coram Heli, et sermo Dómini erat pretiósus in diébus illis, non erat vísio manifésta. Factum est ergo in die quadam, Heli jacébat in loco suo, et óculi ejus caligáverant, nec póterat vidére : lucérna Dei ántequam exstinguerétur. Sámuel dormiébat in templo Dómini, ubi erat arca Dei. Et vocávit Dóminus Sámuel. Qui respóndens, ait : Ecce ego. Et cucúrrit ad Heli, et dixit : Ecce ego : vocásti enim me. Qui dixit : Non vocávi : revértere, et dormi. Et ábiit, et dormívit. Et adjécit Dóminus rursum vocáre Samuélem. Consurgénsque Sámuel, ábiit ad Heli, et dixit : Ecce ego : quia vocásti me. Qui respóndit : Non vocávi te, fili mi : revértere et dormi. Porro Sámuel necdum sciébat Dóminum, neque revelátus fúerat ei sermo Dómini.

℟. Immolábit. 193.

Lectio ij.

Et adjécit Dóminus, et vocávit adhuc Samuélem tértio. Qui consúrgens ábiit ad Heli, et ait : Ecce ego : quia vocásti me. Intelléxit ergo Heli, quia Dóminus vocáret púerum : et ait ad Samuélem : Vade, et dormi : et si deínceps vocáverit te, dices : Lóquere, Dómine, quia audit servus tuus. Abiit ergo Sámuel, et dormívit in loco suo. Et venit Dóminus, et stetit : et vocávit, sicut vocáverat secúndo, Sámuel, Sámuel. Et ait Sámuel : Lóquere, Dómine, quia audit servus tuus. Et di-

xit Dóminus ad Samuélem : Ecce ego fácio verbum in Israel : quod quicúmque audíerit, tínnient ambæ aures ejus. In die illa suscitábo advérsum Heli ómnia, quæ locútus sum super domum ejus : incípiam, et complébo.

℟. Comedétis. 193.

Lectio iij.

Dormívit autem Sámuel usque mane, aperuítque óstia domus Dómini. Et Sámuel timébat indicáre visiónem Heli. Vocávit ergo Heli Samuélem, et dixit : Sámuel fili mi : Qui respóndens, ait : Præsto sum. Et interrogávit eum : Quis est sermo, quem locútus est Dóminus ad te ? oro te neceláveris me. Hæc fáciat tibi Deus, et hæc addat, si abscónderis a me sermónem, ex ómnibus verbis quæ dicta sunt tibi. Indicávit ítaque ei Sámuel univérsos sermónes, et non abscóndit ab eo. Et ille respóndit : Dóminus est : quod bonum est in óculis suis fáciat. Crevit autem Sámuel, et Dóminus erat cum eo, et non cécidit ex ómnibus verbis ejus in terram. Et cognóvit univérsus Israel, a Dan usque Bersabée, quod fidélis Sámuel prophéta esset Dómini.

℟. Respéxit Elías. 193.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

H. 61. ad pop. Antioch.

Lectio iv.

Necessárium est, dilectíssimi, mysterиórum díscere miráculum, quodnam sit, et quare sit datum, et quæ ejus rei utílitas. Unum corpus effícimur : membra, inquit, ex carne ejus, et ex óssibus ejus : sequámur autem initiáti, quæ dicúntur. Ut ítaque non tantum per caritátem hoc fiámus, verum étiam ipsa re, in illam misceámur carnem : hoc namque per escam effícitur, quam largítus est nobis, volens osténdere desidérium, quod erga nos habet. Proptérea semetípsum nobis immíscuit, et corpus suum in nos contemperávit, ut unum quid simus tamquam corpus cápiti coaptátum : ardénter enim amántium hoc est.

℟. Cœnántibus. 196.

Lectio v.

Tamquam leónes ígitur ignem spirántes ab illa mensa recedámus, facti diábolo terríbiles, et caput nostrum mente

revolvéntes, et caritátem quam erga nos osténdit. Nam paréntes quidem áliis sæpe fílios tradunt aléndos : ego autem, inquit, non ita, sed cárnibus meis alo, et meípsum vobis appóno, vos omnes generósos esse volens, et spem bonam de futúris vobis præbens : quippe qui vobis hic meípsum trádidi, multo magis id in futúro fáciam. Vólui frater vester fíeri, carni propter vos et sánguini communicávi : vobis vicíssim ipsam carnem et sánguinem, per quæ cognátus vester factus sum, trado.
℟. Accépit. 196.

Lectio vj.

Attendámus ítaque nobis ipsis, dilectíssimi, tálibus fruéntes bonis : et cum áliquid turpe dícere voluérimus, vel nos ab ira córripi vidérimus, vel álio quópiam hujúsmodi vítio, considerémus quibus facti sumus digni : talísque cogitátio nobis irrationabílium mótuum sit corréctio. Quotquot ígitur hujus partícipes córporis effícimur, quotquot sánguinem degustámus : cogitémus, quod illum sursum sedéntem, qui ab Angelis adorátur incorruptíbili vicínus virtúti, hunc degustámus. Hei mihi, quot ad salútem nobis viæ ! Nos corpus suum effécit : nobis suum communicávit corpus : et horum nos nihil a malis avértit.
℟. Ego sum. 197.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 6. f

In illo témpore : Dixit Jesus turbis Judæórum : Caro mea, vere est cibus : et sanguis meus, vere est potus. Et réliqua.

De Homilía S. Augustíni Epíscopi.

Tract. 27. in Joannem.

Díximus, fratres, hoc Dóminum commendásse in manducatióne carnis suæ, et potatióne sánguinis sui, ut in illo maneámus, et ipse in nobis. Manémus autem in illo, cum sumus membra ejus : manet autem ipse in nobis, cum sumus templum ejus. Ut autem simus membra ejus, únitas nos compáginat : ut compáginet únitas, quæ facit, nisi cáritas ? Et cáritas Dei unde ? Apóstolum intérroga. Cáritas, inquit, Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum

sanctum, qui datus est nobis.

℟. Qui mandúcat. 200.

Lectio viij.

Ergo spíritus est qui vivíficat : spíritus enim facit viva membra : nec viva membra spíritus facit, nisi quæ in córpore, quod végetat ipse spíritus, invénerit. Nam spíritus, qui est in te, o homo, quo constas ut homo sis, numquid vivíficat membrum quod separátum invénerit a carne tua? Spíritum tuum dico ánimam tuam. Anima tua non vivíficat,nisi membra quæ sunt in carne tua : unum si tollas, jam non vivificátur ex ánima tua, quia unitáti córporis tui non copulátur.

℟. Misit me. 200.

Lectio ix.

Hæc dicúntur, ut amémus unitátem, et timeámus separatiónem. Nihil enim sic debet formidáre Christiánus,quam separári a córpore Christi. Si enim separátur a córpore Christi, non est membrum ejus: si non est membrum ejus,non vegetátur spíritu ejus. Quisquis autem, inquit Apóstolus, Spíritum Christi non habet : hic non est ejus. Spíritus ergo est, qui vivíficat, caro autem non prodest quidquam. Verba, quæ ego locútus sum vobis, spíritus et vita sunt. Quid est, Spíritus et vita sunt? Spiritáliter intelligénda sunt. Intellexísti spiritáliter? Spíritus et vita sunt. Intellexísti carnáliter? Etiam sic illa spíritus et vita sunt, sed tibi non sunt.

Te Deum laudámus. 18.

IN II. VESPERIS.

Añæ et Psalmi ut in primis Vesperis Festi. 186.

Capitulum. 1. Joan. 3. b

Caríssimi: Nolíte mirári, si odit vos mundus. Nos scimus quóniam transláti sumus de morte ad vitam, quóniam dilígimus fratres.

Hymnus. Pange. 189.

℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúia. ℟. Et de petra, melle saturávit eos, allelúia.

Ad Magnif. Aña. Puer Sámuel * ministrábat ante Deum coram Heli : et sermo Dómini erat pretiósus cum eo.

Oratio.

Sancti nóminis tui, Dómine, timórem páriter et amórem fac nos habére perpétuum : quia numquam tua gubernatióne destítuis, quos in solidítáte tuæ dilectiónis

institúis. Per Dóminum.

Deinde fit commem. de Octava. Aña. O sacrum convívium. ℣. Panem. Oratio. Deus, qui. 202.

DOMINICA
INFRA OCTAVAM QUÆ EST II. POST PENT.

Omnia dicuntur de Octava, præter seq.

In primo Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 4.

Et factum est in diébus illis, convenérunt Philísthiim in pugnam : et egréssus est Israel óbviam Philísthiim in prælium, et castrametátus est juxta Lápidem adjutórii. Porro Philísthiim venérunt in Aphec, et instruxérunt áciem contra Israel. Inito autem certámine, terga vertit Israel Philisthæis : et cæsa sunt in illo certámine passim per agros, quasi quátuor míllia virórum. Et revérsus est pópulus ad castra : dixerúntque majóres natu de Israel : Quare percússit nos Dóminus hódie coram Philísthiim ? Afferámus ad nos de Silo arcam fœderis Dómini, et véniat in médium nostri, ut salvet nos de manu inimicórum nostrórum.

℟. Immolábit. 193.

Lectio ij.

Misit ergo pópulus in Silo, et tulérunt inde arcam fœderis Dómini exercítuum sedéntis super Chérubim : erántque duo fílii Heli cum arca fœderis Dei, Ophni et Phínees. Cumque venísset arca fœderis Dómini in castra, vociferátus est omnis Israel clamóre grandi, et persónuit terra. Et audiérunt Philísthiim vocem clamóris, dixerúntque : Quænam est hæc vox clamóris magni in castris Hebræórum ? Et cognovérunt quod arca Dómini venísset in castra.

℟. Comedétis. 193.

Lectio iij.

Timuerúntque Philísthiim, dicéntes : Venit Deus in castra. Et ingemuérunt, dicéntes : Væ nobis : non enim fuit tanta exsultátio heri et nudiustértius : væ nobis. Quis nos salvábit de manu deórum sublímium istórum ? hi sunt dii, qui percussérunt Ægyptum omni plaga, in desérto. Confortámini, et estóte viri, Philísthiim : ne serviátis Hebræis, sicut et illi serviérunt vobis : confortámini, et belláte. Pugnavérunt ergo Philísthiim, et cæsus est Is-

rael, et fugit unusquísque in tabernáculum suum : et facta est plaga magna nimis : et cecidérunt de Israel trigínta míllia péditum. Et arca Dei capta est : duo quoque fílii Heli mórtui sunt, Ophni et Phínees.

℟. Respéxit. 193.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Ex Homil. 60. ad populum Antiochenum.

Lectio iv.

Quóniam Verbum dicit : Hoc est corpus meum : et assentiámur, et credámus, et intellectuálibus ipsum óculis intueámur. Nihil enim sensíbile nobis Christus trádidit : sed sensibílibus quidem rebus, at ómnia intelligibília. Itidem et in baptísmate : per rem nempe sensíbilem aquam, donum confértur : intelligíbile vero quod perfícitur, generátio et renovátio. Si enim incorpóreus esses, nuda et incorpórea tibi dedísset ipse dona : sed quóniam ánima córpori consérta est, in sensibílibus intelligibília tibi præbet. Quot nunc dicunt : Vellem ipsíus formam aspícere, figúram, vestiménta, calceaménta ? Ecce eum vides, ipsum tangis, ipsum mandúcas. Et tu quidem vestiménta cupis vidére : ipse vero tibi concédit non tantum vidére, verum et manducáre, et tángere et intra te súmere.

℟. Cœnántibus. 196.

Lectio v.

Igitur accédat nemo cum náusea, nemo resolútus, omnes accénsi, omnes fervéntes et excitáti. Nam si Judæi stantes, et calceaménta in pédibus habéntes, et báculos mánibus gestántes, agnum cum festinatióne comedébant: te multo magis opórtet esse solértem. Nam illi quidem in Palæstínam erant profectúri, et proptérea viatórum figúram habébant : tu vero debes in cœlum migráre. Quaprópter in ómnibus opórtet te vigiláre : nec enim parva pœna propónitur indígne suméntibus. Cógita quantum advérsus proditórem indignáris, et contra eos qui illum crucifixérunt : ítaque consídera, ne tu quoque sis reus córporis et sánguinis Christi. Illi sanctíssimum corpus occidérunt, tu vero pollúta súscipis ánima, post tot benefícia. Neque enim illi sa-

tis fuit, hóminem fieri cólaphis cædi, et crucifigi : verum et semetípsum nobis commíscet : et non fide tantum, verum et ipsa re nos suum éfficit corpus. ℟. Accépit. 196.

Lectio vj.

Quo non opórtet ígitur esse puriórem, tali fruéntem sacrifício? quo solári rádio non splendidiórem manum, carnem hanc dividéntem? os, quod igni spiritáli replétur, linguam quæ treméndo nimis sánguine rubéscit? Cógita quali sis insignítus honóre, quali mensa fruáris. Quod Angeli vidéntes horréscunt, neque líbere audent intuéri propter emicántem inde splendórem : hoc nos páscimur, huic nos unímur, et facti sumus unum Christi corpus, et una caro. Quis loquétur poténtias Dómini, audítas fáciet omnes laudes ejus? Quis pastor oves próprio pascit cruóre? Et quid dico, pastor? Matres multæ sunt, quæ post partus dolóres, fílios áliis tradunt nutrícibus. Hoc autem ipse non est passus : sed ipse nos próprio sánguine pascit, et per ómnia nos sibi coagméntat.

℟. Ego sum. 197.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 14. d

In illo témpore : Dixit Jesus Pharisæis parábolam hanc : Homo quidam fecit cœnam magnam, et vocávit multos. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 36. in Evang.

Hoc distáre, fratres caríssimi, inter delícias córporis et cordis solet : quod corporáles delíciæ, cum non habéntur, grave in se desidérium accéndunt : cum vero ávide edúntur, comedéntem prótinus in fastídium per satietátem vertunt. At contra spirituáles delíciæ, cum non habéntur, in fastídio sunt; cum vero habéntur, in desidério : tantóque a comedénte ámplius esuriúntur, quanto et ab esuriénte ámplius comedúntur. In illis appetítus placet, experiéntia dísplicet : in istis appetítus vilis est, et experiéntia magis placet. In illis appetítus saturitátem, satúritas fastídium génerat : in istis autem appetítus saturitátem, satúritas appetítum parit.

℟. Qui mandúcat. 200.

Lectio viij.

Augent enim spiritáles delíciæ desidérium in mente, dum sátiant : quia quanto magis eárum sapor percípitur, eo ámplius cognóscitur quod avídius amétur : et idcírco non hábitæ amári non possunt, quia eárum sapor ignorátur. Quis enim amáre váleat quod ignórat ? Proínde Psalmísta nos ádmonet, dicens : Gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus. Ac si apérte dicat : Suavitátem ejus non cognóscitis, si hanc mínime gustátis : sed cibum vitæ ex paláto cordis tángite, ut probántes ejus dulcédinem, amáre valeátis. Has autem homo delícias tunc amísit, cum in paradíso peccávit : extra éxiit, cum os a cibo ætérnæ dulcédinis clausit.

℟. Homo quidam fecit cœnam magnam, et misit servum suum hora cœnæ dícere invitátis, ut venírent : * Quia paráta sunt ómnia. ℣. Veníte, comédite panem meum, et bíbite vinum quod míscui vobis. Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix.

Unde nos quoque nati in hujus peregrinatiónis ærúmna, huc fastidiósi jam vénimus, nescímus quid desideráre debeámus. Tantóque se ámplius fastídii nostri morbus exággerat, quanto se magis ab esu illíus dulcédinis ánimus elóngat. Et eo jam intérnas delícias non áppetit, quo eas comédere, diu longéque desuévit. Fastídio ergo nostro tabéscimus, et longa inédiæ peste fatigámur. Et quia gustáre intus nólumus parátam dulcédinem, amámus foris míseri famem nostram.

Te Deum laudámus. 18.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Sapiéntia * ædificávit sibi domum, míscuit vinum, et pósuit mensam, allelúia. Ps. Dóminus regnávit. cum reliquis de Dominica. 19.

2. Angelórum esca * nutrivísti pópulum tuum, et panem de cœlo præstitísti eis, allelúia.

3. Pinguis est panis * Christi, et præbébit delícias régibus, allelúia.

4. Sacerdótes sancti * incénsum et panes ófferunt Deo, allelúia.

5. Vincénti dabo * manna abscónditum, et nomen novum, allelúia.

Capitulum. 1. Joan. 3. b

Caríssimi : Nolíte mirári, si odit vos mundus. Nos scimus quóniam transláti sumus de morte ad vitam, quóniam dilígimus fratres.

Hymnus. Verbum. 201.

℣. Panem cœli dedit eis, allelúia. ℟. Panem Angelórum manducávit homo, allelúia.

Ad Bened. Aña. Homo quidam * fecit cœnam magnam, et vocávit multos : et misit servum suum hora cœnæ dícere invitátis ut venírent, quia ómnia paráta sunt, allelúia.

Oratio.

Sancti nóminis tui, Dómine, timórem páriter et amórem fac nos habére perpétuum : quia numquam tua gubernatióne destítuis, quos in soliditáte tuæ dilectiónis instítuis. Per Dóminum.

Et fit com. Octavæ ut in Laud. Festi. 202.

Ad Tertiam.

Capit. Caríssimi.

℟. br. Panem cœli dedit eis, * Allelúia, allelúia. Panem. ℣. Panem Angelórum manducávit homo. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Panem. ℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúia. ℟. Et de petra, melle saturávit eos, allelúia.

Ad Sextam.

Capitulum. 1. Joan. 3. c

In hoc cognóvimus caritátem Dei, quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit : et nos debémus pro frátribus ánimas pónere.

℟. br. Cibávit illos ex ádipe fruménti, * Allelúia, allelúia. Cibávit illos. ℣. Et de petra, melle saturávit eos. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Cibávit illos. ℣. Edúcas panem de terra, allelúia. ℟. Et vinum lætíficet cor hóminis, allelúia.

Ad Nonam.

Capitulum. 1. Joan. 3. c

Filíoli mei, non diligámus verbo, neque lingua, sed ópere et veritáte.

℟. br. Edúcas panem de terra, * Allelúia, allelúia. Edúcas. ℣. Et vinum lætíficet cor hóminis. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Edúcas. ℣. Pósuit fines tuos pacem, allelúia. ℟. Et ádipe fruménti sátiat te, allelúia.

AD VESPERAS.

Añæ et Psalmi ut in j. Vesperis Festi. 186.

Capit. Caríssimi.

Hymnus. Pange lingua, ut in j. Vesp. 189.

℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúia. ℟. Et de petra, melle saturávit eos, allelúia.

Ad Magnif. Aña. Exi cito * in platéas et vicos civitátis : et páuperes ac débiles, cæcos et claudos compélle intráre, ut impleátur domus mea, allelúia.

Deinde fit com. Oct. ut in ij. Vesperis Festi. 202.

FERIA SECUNDA.

In primo Nocturno

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 5.

Philísthiim autem tulérunt arcam Dei, et asportavérunt eam a Lápide adjutórii in Azótum. Tulerúntque Philísthiim arcam Dei, et intulérunt eam in templum Dagon, et statuérunt eam juxta Dagon. Cumque surrexíssent dilúculo Azótii áltera die, ecce Dagon jacébat pronus in terra ante arcam Dómini : et tulérunt Dagon, et restituérunt eum in locum suum. Rursúmque mane die áltera consurgéntes, invenérunt Dagon jacéntem super fáciem suam in terra coram arca Dómini : caput autem Dagon, et duæ palmæ mánuum ejus abscíssæ erant super limen : porro Dagon solus truncus remánserat in loco suo.

℟. Immolábit. 193.

Lectio ij.

Aggraváta est autem manus Dómini super Azótios, et demolítus est eos : et ebulliérunt villæ et agri in médio regiónis illíus, et nati sunt mures, et facta est confúsio mortis magnæ in civitáte. Vidéntes autem viri Azótii hujuscémodi plagam, dixérunt : Non máneat arca Dei Israel apud nos : quóniam dura est manus ejus super nos, et super Dagon deum nostrum. Et mitténtes congregavérunt omnes sátrapas Philisthinórum ad se, et dixérunt : Quid faciémus de arca Dei Israel? Responderúntque Gethæi : Circumducátur arca Dei Israel.

℟. Comedétis. 193.

Lectio iij.

Et circumduxérunt arcam Dei Israel. Illis autem circumducéntibus eam, fiébat manus Dómini per síngulas civitátes interfectiónis magnæ nimis : et percutiébat viros uniuscujúsque urbis, a parvo usque ad majórem. Misérunt ergo arcam Dei in Accaron. Cumque ve-

nísset arca Dei in Accaron, exclamavérunt Accaronítæ, dicéntes: Adduxérunt ad nos arcam Dei Israel, ut interfíciat nos, et pópulum nostrum. Misérunt ítaque et congregavérunt omnes sátrapas Philistinórum, qui dixérunt: Dimíttite arcam Dei Israel, et revertátur in locum suum, et non interfíciat nos cum pópulo nostro. Fiébat enim pavor mortis in síngulis úrbibus, et gravíssima valde manus Dei.

℟. Respéxit. 193.

In secundo Nocturno.

De Sermóne S. Joánnis Chrysóstomi.

Ex eadem Homilia 60.

Lectio iv.

Unicuíque fidélium Christus semetípsum per mystéria commíscet, et quos génuit, per semetípsum enútrit, nec álteri tradit: per hoc tibi rursum persuádens, quod carnem tuam assúmpsit. Ne torpeámus ígitur tanta digni caritáte et honóre putáti. Nonne vidétis quanta promptitúdine párvuli papíllas cápiunt, et quanto ímpetu lábia ubéribus infígunt? Accedámus cum tanta nos quoque alacritáte ad hanc mensam, et ad úbera póculi spirituális: quinímmo cum longe majóri trahámus, tamquam infántes lacténtes, spíritus grátiam: et unus sit nobis dolor hac esca privári. Non sunt humánæ virtútis ópera hæc quæ proponúntur: qui tunc ipsa fecit in illa cœna, idem ea nunc quoque facit. Nos ministrórum tenémus locum: qui vero sanctíficat ea et immútat, ipse est. Nullus ítaque Judas assístat, nullus avárus: nam tales mensa non súscipit. Si quis est discípulus, adsit: ait enim: Cum discípulis meis fácio Pascha. Hæc est illa mensa, et minus nihil habet. Non enim illam quidem Christus, hanc autem homo pérficit: verum et hanc ipse quoque.

℟. Cœnántibus. 196.

Lectio v.

Inhumánus accédat nemo, nemo crudélis et immisericors, nemo prorsus immúndus. Hæc ad communicántes dico, et ad vos ministrántes. Nam et ad vos sermónem convértere necessárium est, ut multo cum stúdio hæc dona distribuátis. Non parva vobis imminet últio, si quemquam, illíus culpæ cónscii, hu-

us mensæ partícipem esse concedátis: sanguis ejus de mánibus vestris exquirétur: sive quis dux militiæ sit, sive præféctus, sive princeps diadémate coronátus, indígne autem accédat, próhibe: majórem illo potestátem habes. Proptérea vos Deus hoc insignívit honóre, ut tália discernátis. Hoc vestra dígnitas est, hoc secúritas, hoc omnis coróna: non ut albam et splendéntem túnicam circumeátis indúti. Verum et tu, láice, cum sacerdótem víderis offeréntem, ne ut sacerdótem esse putes hoc faciéntem, sed Christi manum invisibíliter exténsam.

℟. Accépit. 196.

Lectio vj.

Audiámus ígitur et sacerdótes et súbditi, quali esca facti sumus digni: audiámus et horreámus. Sanctis cárnibus suis nos dedit impléri, semetípsum appósuit immolátum. Quænam ígitur erit nobis excusátio, cum tálibus pasti, tália peccémus, cum lupi fiámus Agnum comedéntes, cum tamquam oves pasti more leónum diripiámus? Hoc enim mystérium non a rapína tantum, verum et ab omni vel ténui inimicítia purum esse pénitus jubet: est enim pacis mystérium. Judæis quidem annuátim propriórum monuménta beneficiórum solemnitátes Deus alligávit: tibi vero síngulis diébus per hæc mystéria. Nullus ítaque Judas hanc mensam petat, nullus Simon. Hi namque duo propter avarítiam periérunt: hoc ígitur báratthrum fugiámus.

℟. Ego sum. 197.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 6. f

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea, vere est cibus: et sanguis meus, vere est potus. Et réliqua.

De Homilía S. Augustíni Epíscopi.

Tract. 26. in Joannem.

Hic est panis, qui de cœlo descéndit. Hunc panem significávit manna, hunc panem significávit altáre Dei. Sacraménta illa fuérunt: in signis divérsa sunt, sed in re, quæ significátur, pária sunt. Apóstolum audi: Nolo enim vos, inquit, ignoráre, fratres,

quia patres nostri omnes sub nube fuérunt, et omnes mare transiérunt, et omnes per Móysen baptizáti sunt in nube, et in mari : et omnes eámdem escam spiritálem munducavérunt. Spiritálem útique eámdem : nam corporálem álteram : quia illi manna, nos áliud : spiritálem vero, quam nos, sed patres nostri, non patres illórum, quibus nos símiles sumus, non quibus illi símiles fuérunt. Et adjúngit : Et omnes eúmdem potum spiritálem bibérunt. Aliud illi, áliud nos : sed spécie visíbili quidem, tamen hoc idem significánte virtúte spirituáli. Quómodo enim eúmdem potum? Bibébant, inquit, de spiritáli, sequénte petra: petra autem erat Christus. Inde panis, inde potus : Petra Christus in signo, verus Christus in verbo, et in carne. Et quómodo bibérunt? Percússa est petra de virga bis. Gémina percússio, duo ligna crucis signíficat.

℟. Qui mandúcat. 200.

Lectio viij.

Norunt fidéles corpus Christi, si corpus Christi non négligant esse. Fiant corpus Christi, si volunt vívere de Spíritu Christi. De Spíritu Christi non vivit, nisi corpus Christi. Intellígite, fratres mei, quid díxerim. Homo es, et spíritum habes, et corpus habes. Spíritum dico, quæ ánima vocátur, qua constas quod homo es : constas enim ex ánima et córpore. Habes enim spíritum invisíbilem, corpus visíbile. Dic mihi, quid ex quo vivat? Spíritus tuus vivit ex córpore tuo, an corpus tuum ex spíritu tuo? Respóndet omnis, qui vivit : qui autem hoc non potest respondére, néscio si vivit. Quid respóndet omnis, qui vivit? Corpus útique meum vivit de spíritu meo. Vis ergo et tu vívere de Spíritu Christi? In córpore esto Christi.

℟. Misit me. 200.

Lectio ix.

Numquid enim corpus meum vivit de spíritu tuo? Meum vivit de spíritu meo, et tuum de spíritu tuo. Non potest vívere corpus Christi, nisi de Spíritu Christi. Inde est, quod expónens nobis Apóstolus Paulus hunc panem : Unus panis, inquit, u-

num corpus multi sumus. O sacraméntum pietátis! o signum unitátis! o vínculum caritátis! Qui vult vívere, habet ubi vivat, habet unde vivat. Accédat, credat, incorporétur, ut vivificétur. Non abhórreat a compáge membrórum, non sit putre membrum quod resecári mereátur, non sit distórtum, de quo erubescátur. Sit pulchrum, sit aptum, sit sanum: hæreat córpori, vivat Deo de Deo. Nunc labóret in terra, ut póstea regnet in cœlo.

Te Deum laudámus. 18.

FERIA TERTIA.

In primo Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 6.

Fuit ergo arca Dómini in regióne Philisthinórum septem ménsibus. Et vocavérunt Philísthiim sacerdótes et divínos, dicéntes: Quid faciémus de arca Dómini? indicáte nobis quómodo remittámus eam in locum suum. Qui dixérunt: Si remíttitis arcam Dei Israel, nolíte dimíttere eam vácuam, sed quod debétis, réddite ei pro peccáto, et tunc curabímini: et sciétis quare non recédat manus ejus a vobis. ℟. Immolábit. 193.

Lectio ij.

Quare aggravátis corda vestra, sicut aggravávit Ægyptus, et Phárao cor suum? nonne postquam percússus est, tunc dimísit eos, et abiérunt? Nunc ergo arrípite et fácite plaustrum novum unum: et duas vaccas fœtas, quibus non est impósitum jugum, júngite in plaustro, et reclúdite vítulos eárum domi. Tolletísque arcam Dómini, et ponétis in plaustro, et vasa áurea, quæ exsolvístis ei pro delícto, ponétis in capséllam ad latus ejus, et dimíttite eam ut vadat. Et aspiciétis: et si quidem per viam fínium suórum ascénderit contra Béthsames, ipse fecit nobis hoc malum grande; sin autem, mínime: sciémus quia nequáquam manus ejus tétigit nos, sed casu áccidit. Fecérunt ergo illi hoc modo. ℟. Comedétis. 193.

Lectio iij.

Ibant, autem in diréctum vaccæ per viam, quæ ducit Béthsames, et itínere uno gradiebántur, pergéntes et mugiéntes: et non declinábant neque ad déxteram, neque ad sinístram: sed et sátrapæ Philísthiim seque-

bántur usque ad términos Béthsames. Porro Bethsamítæ metébant tríticum in valle : et elevántes óculos suos, vidérunt arcam, et gavísi sunt, cum vidíssent. Et plaustrum venit in agrum Jósue Bethsamítæ, et stetit ibi. Erat autem ibi lapis magnus : et concidérunt ligna plaustri, vaccásque imposuérunt super ea holocáustum Dómino. Levítæ autem deposuérunt arcam Dei.

℟. Respéxit Elías. 193.

In secundo Nocturno.

Ex Epístola S. Cypriáni, Epíscopi et Mártyris, ad Cæcílium.

Lib. 2. Epist. 3. sub init.

Lectio iv.

In sacerdóte Melchísedech sacrifícii Domínici sacraméntum præfigurátum vidémus, secúndum quod Scriptúra divína testátur, et dicit : Et Melchísedech, rex Salem, prótulit panem et vinum. Fuit autem sacérdos Dei summi, et benedíxit Abraham. Quod autem Melchísedech typum Christi portáret, declárat in Psalmis Spíritus sanctus, ex persóna Patris ad Fílium, dicens : Ante lucíferum génui te : Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. Qui ordo útique hic est de sacrifício illo véniens, et inde descéndens, quod Melchísedech sacérdos Dei summi fuit, quod panem et vinum óbtulit, quod Abraham benedíxit.

℟. Cœnántibus. 196.

Lectio v.

Nam quis magis sacérdos Dei summi, quam Dóminus noster Jesus Christus ? qui sacrifícium Deo Patri óbtulit : et óbtulit hoc idem, quod Melchísedech obtúlerat, id est, panem et vinum, suum scílicet corpus et sánguinem. Et circa Abraham benedíctio illa præcédens, ad nostrum pópulum pertinébat. Nam si Abraham Deo crédidit, et deputátum est ei ad justítiam ; útique quisquis Deo credit, et fide vivit, justus invenítur, et jam pridem in Abraham fidéli benedíctus et justificátus osténditur, sicut beátus Apóstolus Paulus probat, dicens : Crédidit Abraham Deo, et deputátum est ei ad justítiam. Cognóscitis ergo, quia qui ex fide sunt, hi sunt fílii Abrahæ. Próvidens autem Scri-

ptúra, quia ex fide justíficat gentes Deus, prænuntiávit Abrahæ, quia benedicéntur in illo omnes gentes.
℟. Accépit Jesus. 196.

Lectio vj.

Ut ergo in Génesi per Melchísedech sacerdótem benedíctio circa Abraham posset rite celebrári, præcédit ante imágo sacrifícii, in pane et vino scílicet constitúta. Quam rem perfíciens, et adímplens Dóminus, panem et cálicem mixtum vino óbtulit: et qui est plenitúdo, veritátem præfigurátæ imáginis adimplévit. Sed et per Salomónem Spíritus sanctus typum Domínici sacrifícii ante præmónstrat, immolátæ hóstiæ, et panis et vini, sed et altáris, et Apostolórum fáciens mentiónem: Sapiéntia, inquit, ædificávit sibi domum, et súbdidit colúmnas septem: mactávit suas hóstias, míscuit in cratére vinum suum, et parávit mensam suam. Et misit servos suos cónvocans cum excélsa prædicatióne ad cratérem, dicens: Qui est insípiens, declínet ad me. Et egéntibus sensu dixit: Veníte, édite de meis pánibus, et bíbite vinum quod míscui vobis.
℟. Ego sum panis. 197.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 6. f

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea, vere est cibus: et sanguis meus, vere est potus. Et réliqua.

De Homilía S. Augustíni Epíscopi.

Tract. 26. in Joannem.

Non sicut manducavérunt patres vestri manna, et mórtui sunt. Quare manducavérunt, et mórtui sunt? Quia quod vidébant, credébant: quod non vidébant, non intelligébant. Ideo patres vestri, quia símiles estis illórum. Nam quantum pértinet, fratres mei, ad mortem istam visíbilem et corporálem, numquid nos non mórimur, qui manducámus panem de cœlo descendéntem? Sic sunt mórtui et illi, quemádmodum et nos sumus moritúri: quantum áttinet, ut dixi, ad mortem hujus córporis visíbilem atque carnálem.
℟. Qui mandúcat. 200.

Lectio viij.

Quantum autem pértinet ad illam mor-

tem, de qua terret Dóminus, qua mórtui sunt patres istórum : manducávit manna et Móyses, manducávit manna et Aaron, manducávit manna et Phínees, manducavérunt ibi multi, qui Dómino placuérunt, et mórtui non sunt. Quare? Quia visíbilem cibum spirituáliter intellexérunt, spirituáliter esuriérunt, spirituáliter gustavérunt, ut spirituáliter satiaréntur. Nam et nos hódie accípimus visíbilem cibum ; sed áliud est sacraméntum, áliud virtus sacraménti.

℟. Misit me. 200.

Lectio ix.

Quam multi de altári accípiunt, et moriúntur, et accipiéndo moriúntur ! Unde dicit Apóstolus : Judícium sibi mandúcat et bibit. Nonne buccélla Domínica venénum fuit Judæ ? Et tamen accépit. Et cum accépit, in eum inimícus intrávit : non quia malum accépit, sed quia bonum male malus accépit. Vidéte ergo, fratres, panem cœléstem spirituáliter manducáte, innocéntiam ad altáre apportáte. Peccáta, etsi sunt quotidiána, vel non sint mortífera : ántequam ad altáre accedátis, atténdite quod dicátis : Dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris. Si dimíttis, dimittétur tibi : secúrus accéde, panis est, non venénum.

Te Deum laudámus. 18.

FERIA QUARTA.

In primo Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 6. d. et 7.

Percússit autem de viris Bethsamítibus, eo quod vidíssent arcam Dómini : et percússit de pópulo septuagínta viros, et quinquagínta míllia plebis. Luxítque pópulus, eo quod Dóminus percussísset plebem plaga magna. Et dixérunt viri Bethsamítæ : Quis póterit stare in conspéctu Dómini Dei sancti hujus ? et ad quem ascéndet a nobis ? Miserúntque núntios ad habitatóres Cariathíarim, dicéntes : Reduxérunt Philísthiim arcam Dómini ; descéndite, et redúcite eam ad vos. Venérunt ergo viri Cariathíarim, et reduxérunt arcam Dómini, et intulérunt eam in domum Abínadab in Gábaa. Eleázarum autem fílium ejus sanctificavérunt, ut custodíret arcam Dómini.

℟. Immolábit. 193.

Lectio ij.

Et factum est, ex qua die mansit arca Dñi in Cariathíarim, multiplicáti sunt dies (erat quippe jam annus vigésimus) et requiévit omnis domus Israel post Dñum. Ait autem Sámuel ad univérsam domum Israel, dicens: Si in toto corde vestro revertímini ad Dóminum, auférte deos aliénos de médio vestri, Báalim, et Astaroth: et præparáte corda vestra Dómino, et servíte ei soli, et éruet vos de manu Philísthiim. Abstulérunt ergo filii Israel Báalim et Astaroth, et serviérunt Dómino soli. ℟. Comedétis. 193.

Lectio iij.

Dixit autem Sámuel: Congregáte univérsum Israel in Masphath, ut orem pro vobis Dóminum. Et convenérunt in Masphath: hauserúntque aquam, et effudérunt in conspéctu Dómini, et jejunavérunt in die illa, atque dixérunt ibi: Peccávimus Dómino. Judicavítque Sámuel filios Israel in Masphath. Et audiérunt Philísthiim quod congregáti essent filii Israel in Masphath, et ascendérunt sátrapæ Philisthinórum ad Israel. Quod cum audíssent filii Israel, timuérunt a fácie Philisthinórum. Dixerúntque ad Samuélem: Ne cesses pro nobis clamáre ad Dóminum Deum nostrum, ut salvet nos de manu Philisthinórum. ℟. Respéxit. 193.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Sacraméntis.

Lectio iv. Lib. 4. c. 4.

Auctor sacramentórum quis est, nisi Dóminus Jesus? De cœlo ista sacraménta venérunt. Consílium enim omne de cœlo est. Vere autem magnum est, et divínum miráculum, quod pópulo pluit Deus manna de cœlo, et non laborábat pópulus, et manducábat. Tu forte dicis: Meus panis est usitátus. Sed panis iste, panis est ante verba sacramentórum: ubi accésserit consecrátio, de pane fit caro Christi. Hoc ígitur adstruámus. Quómodo potest, qui panis est, corpus esse Christi? Consecratióne. Consecrátio ígitur quibus verbis est, et cujus sermónibus? Dómini Jesu. Nam réliqua ómnia, quæ dicúntur, laudem Deo déferunt, orátio præmíttitur pro pópulo, pro

régibus, pro céteris : ubi venítur ut conficiátur venerábile Sacraméntum, jam non suis sermónibus sacérdos, sed útitur sermónibus Christi.

℟. Cœnántibus. 196.

Lectio v.

Ergo sermo Christi hoc cónficit Sacraméntum. Quis sermo Christi? Nempe is, quo facta sunt ómnia. Jussit Dóminus, et factum est cœlum: jussit Dóminus, et facta est terra : jussit Dóminus, et facta sunt mária : jussit Dóminus, et omnis creatúra generáta est. Vides ergo quam operatórius sit sermo Christi. Si ergo tanta vis est in sermóne Dómini Jesu, ut incíperent esse quæ non erant : quanto magis operatórius est, ut quæ erant, in áliud commuténtur? Cœlum non erat, mare non erat, terra non erat. Sed audi dicéntem : Ipse dixit, et facta sunt : ipse mandávit, et creáta sunt. Ergo tibi ut respóndeam, non erat corpus Christi ante consecratiónem : sed post consecratiónem dico tibi quod jam corpus est Christi. Ipse dixit, et factum est : ipse mandávit, et creátum est.

℟. Accépit Jesus. 196.

Lectio vj. Cap. 5.

Jam redi mecum ad propositiónem meam. Magnum quidem et venerábile, quod manna Judæis pluit e cœlo. Sed intéllige, quid est ámplius, manna de cœlo, an corpus Christi? Corpus Christi útique, qui auctor est cœli. Deinde, manna qui manducávit, mórtuus est : qui manducáverit hoc corpus, fiet ei remíssio peccatórum, et non moriétur in ætérnum. Ergo non otióse, cum áccipis, tu dicis, Amen : jam in spíritu cónfitens quod accípias corpus Christi. Dicit tibi sacérdos, Corpus Christi : et tu dicis, Amen, hoc est, Verum. Quod confitétur lingua, téneat afféctus.

℟. Ego sum panis. 197.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 6. f

In illo témpore : Dixit Jesus turbis Judæórum : Caro mea, vere est cibus, et sanguis meus, vere est potus. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Lib. 8. de Trinit.

Non est humáno aut sæculi sensu in Dei rebus loquéndum. Quæ

scripta sunt, legámus : et quæ legérimus, intelligámus : et tunc perféctæ fídei officio fungémur. De naturáli enim in nobis Christi veritáte quæ dícimus, nisi ab eo díscimus, stulte atque ímpie dícimus. Ipse enim ait : Caro mea vere est esca, et sanguis meus vere est potus. Qui edit carnem meam, et bibit sánguinem meum, in me manet, et ego in eo. De veritáte carnis et sánguinis non relíctus est ambigéndi locus.

℟. Qui mandúcat. 200.

Lectio viij.

Nunc enim et ipsíus Dómini professióne et fide nostra vere caro est, et vere sanguis est. Et hæc accépta atque hausta id efficiunt, ut et nos in Christo, et Christus in nobis sit. An ne hoc véritas non est? Contíngat plane his verum non esse, qui Christum Jesum verum esse Deum negant. Est ergo in nobis ipse per carnem, et sumus in eo, dum secum hoc quod nos sumus, in Deo est. Quod autem in eo per sacraméntum communicátæ carnis et sánguinis simus, ipse testátur, dicens : Et hic mundus jam me non videt, vos autem me vidébitis : quóniam ego vivo, et vos vivétis : quóniam ego in Patre meo, et vos in me, et ego in vobis.

℟. Misit me vivens. 200.

Lectio ix.

Quod autem in nobis naturális hæc únitas sit, ipse ita testátus est : Qui edit carnem meam, et bibit sánguinem meum, in me manet, et ego in eo. Non enim quis in eo erit, nisi in quo ipse fúerit, ejus tantum in se assúmptam habens carnem qui suam súmpserit. Perféctæ autem hujus unitátis sacraméntum supérius jam docúerat, dicens : Sicut me misit vivens Pater, et ego vivo per Patrem : et qui mandúcat meam carnem, et ipse vivet per me. Vivit ergo per Patrem : et quo modo per Patrem vivit, eódem modo nos per carnem ejus vivémus.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Vesp. omnia ut in j. Vesperis Festi. 186. Et si hac die fuerit Festum Duplex, in Vesp. fit tantum com. de eo, nisi fuerit ex solemnioribus.

FERIA QUINTA.
OCT. CORP. CHRISTI.

In j. Noct. Lectiones ut supra in die Festi. 192.

In secundo Nocturno.
Sermo sancti Cyrílli Epíscopi Jerosolymitáni.
Catechesi Mystagog. 4.
Lectio iv.

Ipsa beáti Pauli doctrína abúnde sufficere vidétur, ut certam vobis de divínis mystériis fidem fáciat, quibus digni rédditi, concorpórei, ut ita dicam, et consanguínei Christi facti estis. Ipse enim modo clamábat, quod in nocte qua tradebátur Dñus noster Jesus Christus, accípiens panem, et grátias agens, fregit et dedit discípulis suis, dicens: Accípite, et manducáte: hoc est corpus meum. Et accípiens cálicem, et grátias agens, dixit: Accípite, et bíbite: hic est sanguis meus. Cum ígitur ipse de pane pronuntiáverit ac díxerit: Hoc est corpus meum: quis audébit deínceps ambígere? Et cum idem ipse tam asseveránter díxerit: Hic est sanguis meus, quis unquam dubitáverit, ut dicat non esse ejus sánguinem?
℟. Cœnántibus. 196.
Lectio v.

Aquam olim in vinum convértit in Cana Galilææ, quod habet quamdam cum sánguine propinquitátem: et eum parum dignum existimábimus, cui credámus quod vinum in sánguinem transmutárit? Ad eas núptias, quibus córpora copulántur, vocátus, præter opiniónem ómnium hoc fecit miráculum: et non multo magis sic eum corpus et sánguinem suum fruénda nobis donásse persuásum firmiter habébimus, ut ea cum omni certitúdine tamquam corpus ipsíus et sánguinem sumámus? Nam in spécie panis dat nobis corpus, et in spécie vini dat nobis sánguinem: ut, cum súmpseris, gustes corpus et sánguinem Christi, factus ejúsdem córporis et sánguinis párticeps. Sic enim effícimur Christíferi, hoc est Christum in corpóribus nostris feréntes, cum corpus ejus et sánguinem in membra nostra recípimus: sic secúndum beátum Petrum, divínæ natúræ consórtes réddimur.
℟. Accépit Jesus. 196.
Lectio vj.

Olim cum Judæis Christus dísserens: Nisi manducavéritis, inquit, carnem meam, et bibéritis meum sánguidem, non habébitis vi-

tam in vobis. Cum autem illi, quæ dicta fúerant, non spiritáliter accepíssent, offénsi abiérunt retro: putábant enim quod eos ad manducándas carnes hortarétur. Erant et in véteri Testaménto panes propositiónis: verum illi cum fúerint véteris Testaménti, finem jam accepérunt. In novo vero Testaménto, panis est cœléstis, et calix salutáris, qui et ánimam et corpus sanctíficant. Quámobrem non sic hæc atténdas velim, tamquam sint nudus et simplex panis, nudum et simplex vinum: corpus enim sunt et sanguis Christi. Nam étiam si sensus illud tibi renúntiat, fides tamen te confírmet. Ne júdices rem ex gustu: sed te citra ullam dubitatiónem fides certum reddat, quod sis dignus factus, qui córporis et sánguinis Christi párticeps fíeres.

℟. Ego sum panis. 197.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 6. f

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea, vere est cibus: et sanguis meus, vere est potus. Et réliqua.

Homilía S. Cyrílli Epíscopi Alexandríni.

Lib. 4. in Joann. c. 17.

Qui mandúcat, inquit, carnem meam, et bibit sánguinem meum, in me manet, et ego in illo. Sícuti enim si quis liquefáctæ ceræ áliam ceram infúderit, álteram cum áltera per totum commísceat necésse est: sic qui carnem et sánguinem Dómini récipit, cum ipso ita conjúngitur, ut Christus in ipso, et ipse in Christo inveniátur. Símili quodam modo apud Matthæum compéries: Símile est, inquit, regnum cœlórum ferménto, quod accéptum abscóndit múlier in farínæ satis tribus. Sicut parum, ut Paulus ait, ferménti totam massam ferméntat: sic párvula benedíctio totum hóminem in seípsam áttrahit, et sua grátia replet; et hoc modo in nobis Christus manet, et nos in Christo.

℟. Qui mandúcat. 200.

Lectio viij.

Nos vero si vitam ætérnam cónsequi vólumus, si largitórem immortalitátis habére in nobis desiderámus, ad recipiéndam benedictiónem libénter concurrá-

mus : caveamúsque ne loco láquei damnósam religiónem diábolus nobis præténdat. Recte (inquit) dicis : scriptum tamen esse non ignorámus, judícium sibi comédere atque bíbere illum, qui de pane cómedit, et de cálice bibit indígne. Ego ígitur probo meípsum, et indígnum invénio. Quando ígitur, quicúmque tu es qui ista dicis, dignus eris ? quando Christo teípsum ófferes ? Nam si peccándo indígnus es, et peccáre non désinis, (quis enim delícta intélligit ? secúndum Psalmístam) expers omníno eris vivíficæ hujus sanctificatiónis.

℟. Misit me. 200.

Lectio ix.

Quare pias, quæso, cogitatiónes suscípias, studióse sanctéque vivas, et benedictiónem partícipes : quæ (mihi crede) non mortem solum, verum étiam morbos omnes depéllit. Sedat enim, cum in nobis máneat Christus, sæviéntem membrórum nostrórum legem : pietátem corróborat, perturbatiónes ánimi exstínguit, ægrótos curat, collísos redíntegrat : et sicut pastor bonus, qui ánimam suam pro óvibus pósuit, ab omni nos érigit casu.

Te Deum laudámus. 18.

FERIA SEXTA.

Omnia ut in Psalt. cum Oratione Dñicæ præced.

Sancti nóminis. 214.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 8.

Congregáti ergo univérsi majóres natu Israel, venérunt ad Samuélem in Rámatha. Dixerúntque ei : Ecce tu senuísti et fílii tui non ámbulant in viis tuis : constítue nobis regem, ut júdicet nos, sicut et univérsæ habent natiónes. Displícuit sermo in óculis Samuélis, eo quod dixíssent : Da nobis regem, ut júdicet nos. Et orávit Sámuel ad Dñum.

℟. Percússit Saul. 232.

Lectio ij.

Dixit autem Dóminus ad Samuélem : Audi vocem pópuli in ómnibus quæ loquúntur tibi. Non enim te abjecérunt, sed me, ne regnem super eos. Juxta ómnia ópera sua, quæ fecérunt a die qua edúxi eos de Ægypto usque ad diem hanc : sicut dereliquérunt me, et serviérunt diis aliénis, sic fáciunt étiam tibi. Nunc ergo vocem eórum audi : verúmtamen contestáre

eos, et prædic eis jus regis, qui regnatúrus est super eos.
℟. Montes Gélboe, 232.

Lectio iij.

Dixit ítaque Sámuel ómnia verba Dómini ad pópulum, qui petíerat a se regem, et ait: Hoc erit jus regis, qui imperatúrus est vobis: Fílios vestros tollet, et ponet in cúrribus suis, faciétque sibi équites et præcursóres quadrigárum suárum, et constítuet sibi tribúnos, et centuriónes, et aratóres agrórum suórum, et messóres ségetum, et fabros armórum et cúrruum suórum. Fílias quoque vestras fáciet sibi unguentárias, et focárias, et paníficas. Agros quoque vestros, et víneas, et olivéta óptima tollet, et dabit servis suis. ℟. Ego te tuli. 233.

SABBATO.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 9.

Et erat vir de Bénjamin nómine Cis, fílius Abiel, fílii Seror, fílii Béchorath, fílii Aphia, fílii viri Jémini, fortis róbore. Et erat ei fílius vocábulo Saul, eléctus et bonus: et non erat vir de fíliis Israel mélior illo. Ab húmero et sursum eminébat super omnem pópulum. Períerant autem ásinæ Cis patris Saul: et dixit Cis ad Saul fílium suum: Tolle tecum unum de púeris, et consúrgens vade, et quære ásinas. Qui cum transíssent per montem Ephraim, et per terram Salísa, et non inveníssent, transiérunt étiam per terram Salim, et non erant: sed et per terram Jémini, et mínime reperérunt. ℟. Peccávi. 233.

Lectio ij.

Cum autem veníssent in terram Suph, dixit Saul ad púerum qui erat cum eo: Veni et revertámur, ne forte dimíserit pater meus ásinas, et sollícitus sit pro nobis. Qui ait ei: Ecce vir Dei est in civitáte hac, vir nóbilis: omne quod lóquitur, sine ambiguitáte venit. Nunc ergo eámus illuc, si forte índicet nobis de via nostra, propter quam vénimus. Dixítque Saul ad púerum suum: Ecce íbimus: quid ferémus ad virum Dei? panis defécit in sitárciis nostris: et spórtulam non habémus, ut demus hómini Dei, nec quidquam áliud. Rursum puer respóndit Sauli, et ait: Ecce invénta est in manu mea quarta pars

statéris argénti, demus hómini Dei, ut índicet nobis viam nostram.
℟. Exaudísti. 234.

Lectio iij.

Et ascendérunt in civitátem. Cumque illi ambulárent in médio urbis, appáruit Sámuel egrédiens óbviam eis, ut ascénderet in excélsum. Dóminus autem reveláverat aurículam Samuélis ante unam diem quam veníret Saul, dicens : Hac ipsa hora quæ nunc est, cras mittam virum ad te de Terra Bénjamin, et unges eum ducem super pópulum meum Israel, et salvábit pópulum meum de manu Philisthinórum : quia respéxi pópulum meum : venit enim clamor eórum ad me. Cumque aspexísset Sámuel Saulem, Dóminus dixit ei : Ecce vir quem díxeram tibi, iste dominábitur pópulo meo.
℟. Audi, Dómine. 235.

Ad Magnif. Aña. Cognovérunt omnes* a Dan usque Bersabée, quod fidélis Sámuel prophéta esset Dómini.
℣. Vespertína orátio.

Oratio. Protéctor, quæ habetur infra post Lectiones ultimæ Hebdomadæ Augusti, cum aliis Orationibus usque ad Dom. xvj. post Pentec.

DOM. III. POST PENT.

Omnia ut in Psalterio, præter sequentia.

In primo Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 9. c. et 10.

Accéssit autem Saul ad Samuélem in médio portæ, et ait : Indica, oro, mihi, ubi est domus Vidéntis. Et respóndit Sámuel Sauli, dicens : Ego sum Videns. Ascénde ante me in excélsum, ut comedátis mecum hódie, et dimíttam te mane : et ómnia quæ sunt in corde tuo indicábo tibi. Et de ásinis, quas nudiustértius perdidísti, ne solícitus sis, quia invéntæ sunt. Et cujus erunt óptima quæque Israel ? nonne tibi, et omni dómui patris tui ? Respóndens autem Saul, ait : Numquid non fílius Jémini ego sum de mínima tribu Israel, et cognátio mea novíssima inter omnes famílias de tribu Bénjamin ? quare ergo locútus es mihi sermónem istum ?
℟. Præparáte corda vestra Dño, et servíte illi soli : * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde

vestro, et auférte deos aliénos de médio vestri. Et.

Lectio ij.

Assúmens ítaque Sámuel Saulem, et púerum ejus, introdúxit eos in triclínium, et dedit eis locum in cápite eórum, qui fúerant invitáti. Erant enim quasi trigínta viri. Dixítque Sámuel coco: Da partem, quam dedi tibi, et præcépi ut repóneres seórsum apud te. Levávit autem cocus armum, et pósuit ante Saul. Dixítque Sámuel: Ecce quod remánsit, pone ante te, et cómede: quia de indústria servátum est tibi, quando pópulum vocávi. Et comédit Saul cum Samuéle in die illa. Et descendérunt de excélso in óppidum, et locútus est cum Saule in solário: stravítque Saul in solário, et dormívit.

℟. Deus ómnium exaudítor est: ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me. Et.

Lectio iij.

Cumque mane surrexíssent, et jam elucésceret, vocávit Sámuel Saulem in solário, dicens: Surge, et dimíttam te. Et surréxit Saul: egressíque sunt ambo, ipse vidélicet et Sámuel. Cumque descénderent in extréma parte civitátis, Sámuel dixit ad Saul: Dic púero ut antecédat nos, et tránseat: tu autem subsíste paulísper, ut índicem tibi verbum Dómini. Tulit autem Sámuel lentículam ólei et effúdit super caput ejus, et deosculátus est eum, et ait: Ecce unxit te Dóminus super hereditátem suam in príncipem, et liberábis pópulum suum de mánibus inimicórum ejus, qui in circúitu ejus sunt.

℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me: * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In secundo Nocturno.

De Expositióne S. Gregórii Papæ in libros Regum. L. 4. c. 5. in 1. Reg. c. 10.

Lectio iv.

Tulit autem Sámuel lentículam ólei, et effúdit super caput ejus.

Hoc profécto hac unctióne exprímitur, quod in sancta Ecclésia nunc étiam materiáliter exhibétur : quia qui in cúlmine pónitur, sacraménta súscipit unctiónis. Quia vero ipsa únctio sacraméntum est : is qui promovétur, bene foris úngitur, si intus virtúte sacraménti roborétur. Ipsas ergo ólei virtútes prius videámus atténtius. Oleum quippe liquóribus áliis superfértur; óleum ignem fovet : óleum vúlnera curáre consuévit. Per illud ergo, misericórdiæ bonum signíficat, quia scriptum de Dómino est : Miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus. Quia ignem fovet, prædicatiónis grátiam desígnat, quæ electórum mentes illúminat.

℟. Percússit Saul mille, et David decem míllia : * Quia manus Dómini erat cum illo : percússit Philisthæum, et ábstulit oppróbrium ex Israel. ℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro dicéntes : Saul percússit mille, et David decem míllia. Quia.

Lectio v.

Quia vero vúlnera per óleum curántur, hoc profécto insínuat, quod detergénda sunt vúlnera peccatórum. Ungátur ergo caput regis, quia spirituáli grátia mens est repléndа doctóris. Hábeat in unctióne sua óleum, hábeat misericórdiam abundántem, quæ sibi virtútibus áliis præferátur. Hábeat óleum, ut dum ardórem sancti Spíritus in se nutrit, lucére veheménter áliis per verbum possit. Hábeat nihilóminus óleum medicínæ : ut sapiénter dispónat, quáliter peccatórum fœtóres tergat, et ægras mentes salúti restítuat.

℟. Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniant super vos, * Ubi cecidérunt fortes Israel. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus : a Gélboe autem tránseat. Ubi.

Lectio vj.

Sed lentícula Saul úngitur, non pro præsignánda doctrína, sed ad expriménda futúra. Lentícula quidem parvum est vas. Quid ergo est, quod lentícula ólei Saul úngitur, nisi quia in fine reprobátur? Nam quia obedíre Deo póstea nóluit, a Samuéle audívit : Quia projecísti sermónem Dó-

mini, projécit te Dóminus, ne sis rex. Velut enim lentícula ólei parum hábuit, qui spirituálem grátiam projiciéndus accépit. Quod in rectóribus quoque sanctæ Ecclésiæ conveniénter accípitur. Plerúmque enim culmen prælatiónis accípiunt, qui in caritáte Dei et próximi perfécti non sunt.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei :* Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum, qui sunt in terra : et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et. Glória Patri. Et.

Lectiones iij. Nocturni de Homilia Dñicæ iij. post Pentecosten, habentur inferius circa finem hujus Partis de Tempore, in ordine aliarum Dñicarum usque ad Dom. xvj. post Pent. Similiter Añæ ad Benedictus et Magnificat. et Orationes.

℟. vij. Peccávi super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea : et non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ : quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum :* Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dñus Deus Sábaoth :* Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo : Pater, Verbum, et Spíritus sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Hoc ℟. dicitur post octavam Lectionem in Dominicis tantum usque ad Adventum. Feria autem iv. et Sabbato usque ad Dñicam j. Augusti, quando Responsoria sumenda sunt ex iij. Nocturno Dñicæ, ejus loco dicitur secundum Responsorium Feriæ ij. sequentis, et tertio loco tertium ejusdem Feriæ.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 10. c

Et convocávit Sámuel pópulum ad Dóminum in Maspha, et ait ad filios Israel : Hæc dicit Dñus Deus Israel : Ego edúxi Israel de Ægypto,

et érui vos de manu Ægyptiórum, et de manu ómnium regum, qui affligébant vos. Vos autem hódie projecístis Deum vestrum, qui solus salvávit vos de univérsis malis et tribulatiónibus vestris : et dixístis : Nequáquam : sed regem constítue super nos. Nunc ergo state coram Dómino per tribus vestras, et per famílias.

℟. Recordáre, Dómine, testaménti tui, et dic Angelo percutiénti : Cesset jam manus tua, * Ut non desolétur terra, et ne perdas omnem ánimam vivam. ℣. Ego sum qui peccávi, ego qui iníque egi : isti qui oves sunt, quid fecérunt ? Avertátur, óbsecro, furor tuus, Dómine, a pópulo tuo. Ut.

Lectio ij.

Et applícuit Sámuel omnes tribus Israel, et cécidit sors tribus Bénjamin. Et applícuit tribum Bénjamin et cognatiónes ejus, et cécidit cognátio Metri, et pervénit usque ad Saul fílium Cis. Quæsiérunt ergo eum, et non est invéntus. Et consuluérunt post hæc Dóminum, utrúmnam ventúrus esset illuc. Respondítque Dóminus : Ecce abscónditus est domi. Cucurrérunt ítaque, et tulérunt eum inde : stetítque in médio pópuli, et áltior fuit univérso pópulo ab húmero et sursum. Et ait Sámuel ad omnem pópulum : Certe vidétis quem elégit Dóminus, quóniam non sit símilis illi omni pópulo. Et clamávit omnis pópulus, et ait : Vivat rex.

℟. Exaudísti, Dómine, oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo : * Bénedic, et sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel. ℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis, qui ámbulant coram te in toto corde suo. Bénedic.

Lectio iij.

Locútus est autem Sámuel ad pópulum legem regni, et scripsit in libro, et repósuit coram Dómino : et dimísit Sámuel omnem pópulum, síngulos in domum suam. Sed et Saul ábiit in domum suam in Gábaa : et ábiit cum eo pars exércitus, quorum tetígerat Deus corda. Fílii vero Bélial dixérunt : Num salváre nos póterit iste ? Et despexérunt eum, et non attulérunt ei múne-

ra : ille vero díssimulábat se audíre.

℟. Audi, Dñe, hymnum et oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie : ut sint óculi tui apérti, et aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte. ℣. Réspice, Dómine, de sanctuário tuo, et de excélso cœlórum habitáculo. Super. Glória Patri. Super.

Responsoria hujus ij. Feriæ dicuntur in omnibus ij. Feriis usque ad Dñicam j. Augusti.

FERIA TERTIA.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 12.

Dixit autem Sámuel ad univérsum Israel: Ecce audívi vocem vestram, juxta ómnia quæ locúti estis ad me, et constítui super vos regem. Et nunc rex gráditur ante vos : ego autem sénui, et incánui : porro fílii mei vobíscum sunt : ítaque conversátus coram vobis ab adolescéntia mea usque ad hanc diem, ecce præsto sum. Loquímini de me coram Dómino, et coram Christo ejus, utrum bovem cujúsquam túlerim, aut ásinum : si quémpiam calumniátus sum, si oppréssi áliquem, si de manu cujúsquam munus accépi : et contémnam illud hódie, restituámque vobis. Et dixérunt : Non es calumniátus nos, neque oppressísti, neque tulísti de manu alicújus quíppiam. Dixítque ad eos : Testis est Dóminus advérsum vos, et testis Christus ejus in die hac, quia non invenéritis in manu mea quíppiam. Et dixérunt : Testis.

℟. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum : * Tu exáudies de cœlo, Dómine, et líbera eos de mánibus inimicórum suórum. ℣. Si peccáverit in te pópulus tuus, et convérsus égerit pœniténtiam, veniénsque oráverit in isto loco. Tu.

Lectio ij.

Et ait Sámuel ad pópulum : Dóminus qui fecit Móysen et Aaron, et edúxit patres nostros de terra Ægypti. Nunc ergo state, ut judício conténdam advérsum vos coram Dómino de ómnibus misericórdiis Dómini, quas fecit vobíscum, et cum pátribus vestris: quómodo Jacob ingréssus est in Ægyptum, et clamavérunt patres vestri ad Dóminum : et misit Dóminus

Móysen et Aaron, et edúxit patres vestros de Ægypto : et collocávit eos in loco hoc. Qui oblíti sunt Dómini Dei sui, et trádidit eos in manu Sísaræ magístri milítiæ Hasor, et in manu Philisthinórum, et in manu regis Maob, et pugnavérunt advérsum eos.

℟. Factum est, dum tólleret Dóminus Elíam per túrbinem in cœlum, * Eliséus clamábat, dicens : Pater mi, pater mi, currus Israel, et auríga ejus. ℣. Cumque pérgerent, et incedéntes sermocinaréntur, ecce currus ígneus et equi ígnei divisérunt utrúmque, et ascéndit Elías per túrbinem in cœlum. Eliséus.

Lectio iij.

Póstea autem clamavérunt ad Dóminum, et dixérunt : Peccávimus, quia derelíquimus Dóminum, et servívimus Báalim et Astaroth : nunc ergo érue nos de manu inimicórum nostrórum, et serviémus tibi. Et misit Dñus Jeróbaal, et Badan, et Jephte, et Sámuel, et éruit vos de manu inimicórum vestrórum per circúitum, et habitástis confidénter. Vidéntes autem quod Naas, rex filiórum Ammon, venísset advérsum vos, dixístis mihi : Nequáquam, sed rex imperábit nobis : cum Dóminus Deus vester regnáret in vobis. Nunc ergo præsto est rex vester, quem elegístis et petístis : ecce dedit vobis Dóminus regem. Si timuéritis Dóminum, et serviéritis ei, et audiéritis vocem ejus, et non exasperavéritis os Dómini : éritis et vos, et rex qui ímperat vobis, sequéntes Dóminum Deum vestrum.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei : * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum, qui sunt in terra : et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et fui. Glória Patri. Et fui.

Responsoria hujus iij. Feriæ dicuntur in omnibus iij. Feriis usque ad Dñicam j. Augusti.

FERIA QUARTA.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 13.

Fílius uníus anni erat Saul cum regnáre

cœpísset, duóbus autem annis regnávit super Israel. Et elégit sibi Saul tria míllia de Israel : et erant cum Saul duo míllia in Machmas, et in monte Bethel : mille autem cum Jónatha in Gábaa Bénjamin. Porro céterum pópulum remísit unumquémque in tabernácula sua. Et percússit Jónathas statiónem Philisthinórum, quæ erat in Gábaa. Quod cum audíssent Philísthiim, Saul cécinit búccina in omni terra, dicens : Audiant Hebræi. Et univérsus Israel audívit hujuscémodi famam : Percússit Saul statiónem Philistinórum : et eréxit se Israel advérsus Philísthiim. Clamávit ergo pópulus post Saul in Gálgala.

℟. Peccávi. 233.

Lectio ij.

Et Philísthiim congregáti sunt ad præliándum contra Israel, trigínta míllia cúrruum, et sex míllia équitum, et réliquum vulgus, sicut aréna quæ est in líttore maris plúrima. Et ascendéntes castrametáti sunt in Machmas ad Oriéntem Betháven. Quod cum vidíssent viri Israel se in arcto pósitos (afflíctus enim erat pópulus), abscondérunt se in spelúncis, et in ábditis, in petris quoque, et in antris, et in cistérnis. Hebræi autem transiérunt Jordánem in terram Gad et Gálaad. Cumque adhuc esset Saul in Gálgala, univérsus pópulus pertérritus est, qui sequebátur eum. Et exspectávit septem diébus juxta plácitum Samuélis, et non venit Sámuel in Gálgala, dilapsúsque est pópulus ab eo.

℟. Exaudísti. 234.

Lectio iij.

Ait ergo Saul : Afférte mihi holocáustum, et pacífica. Et óbtulit holocáustum. Cumque complésset ófferens holocáustum, ecce Sámuel veniébat, et egréssus est Saul óbviam ei ut salutáret eum. Locutúsque est ad eum Sámuel : Quid fecísti? Respóndit Saul : Quia vidi quod pópulus dilaberétur a me, et tu non véneras juxta plácitos dies, porro Philísthiim congregáti fúerant in Machmas, dixi : Nunc descéndent Philísthiim ad me in Gálgala, et fáciem Dómini non placávi. Necessitáte compúlsus, óbtuli holocáustum. Dixít-

que Sámuel ad Saul : Stulte egísti, nec custodísti mandáta Dómini Dei tui, quæ præcépit tibi. Quod si non fecísses, jam nunc præparásset Dóminus regnum tuum super Israel in sempitérnum, sed nequáquam regnum tuum ultra consúrget. Quæsívit Dóminus sibi virum juxta cor suum : et præcépit ei Dóminus ut esset dux super pópulum suum, eo quod non serváveris quæ præcépit Dóminus.

℟. Audi Dómine. 235.

FERIA QUINTA.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 14. b.

Dixit autem Jónathas ad adolescéntem armígerum suum : Veni, transeámus ad statiónem incircumcisórum horum, si forte fáciat Dóminus pro nobis : quia non est Dómino difficile salváre vel in multis, vel in paucis. Dixítque ei ármiger suus : Fac ómnia, quæ placent ánimo tuo : perge quo cupis, et ero tecum ubicúmque volúeris. Et ait Jónathas : Ecce nos transímus ad viros istos, Cumque apparuérimus eis, si táliter locúti fúerint ad nos, manéte donec veniámus ad vos : stemus in loco nostro, nec ascendámus ad eos. Si autem díxerint : Ascéndite ad nos : ascendámus, quia trádidit eos Dóminus in mánibus nostris, hoc erit nobis signum. Appáruit ígitur utérque statióni Philisthinórum : dixerúntque Philísthiim : En Hebræi egrediúntur de cavérnis, in quibus abscónditi fúerant.

℟. Præparáte. 230.

Lectio ij.

Et locúti sunt viri de statióne ad Jónatham, et ad armígerum ejus, dixerúntque: Ascéndite ad nos, et ostendémus vobis rem. Et ait Jónathas ad armígerum suum : Ascendámus, séquere me : trádidit enim Dóminus eos in manus Israel. Ascéndit autem Jónathas, mánibus et pédibus reptans, et ármiger ejus post eum. Itaque álii cadébant ante Jónatham, álios ármiger ejus interficiébat sequens eum. Et facta est plaga prima, qua percússit Jónathas et ármiger ejus, quasi vigínti virórum in média parte júgeri, quam par boum in die aráre consuévit. Et factum est miráculum in castris, per

agros : sed et omnis pópulus statiónis eórum, qui íerant ad prædándum, obstúpuit, et conturbáta est terra : et áccidit quasi miráculum a Deo. ℟. Deus ómnium. 231.

Lectio iij.

Et respexérunt speculatóres Saul, qui erant in Gábaa Bénjamin, et ecce multitúdo prostráta, et huc illúcque diffúgiens. Et ait Saul pópulo qui erat cum eo : Requírite, et vidéte quis abíerit ex nobis. Cumque requisíssent, repértum est non adésse Jónatham, et armígerum ejus. Et ait Saul ad Achíam : Applica arcam Dei. (Erat enim ibi arca Dei in die illa cum fíliis Israel.) Cumque loquerétur Saul ad Sacerdótem, tumúltus magnus exórtus est in castris Philisthinórum : crescebátque paulátim, et clárius resonábat. Et ait Saul ad Sacerdótem : Cóntrahe manum tuam. Conclamávit ergo Saul, et omnis pópulus, qui erat cum eo, et venérunt usque ad locum certáminis : et ecce versus fúerat gládius uniuscujúsque ad próximum suum, et cædes magna nimis. ℟. Dóminus, qui. 231.

FERIA SEXTA.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 15. d.

Et dixit Sámuel ad Saul : Me misit Dóminus, ut úngerem te in regem super pópulum ejus Israel : nunc ergo audi vocem Dómini : Hæc dicit Dóminus exercítuum : Recénsui quæcúmque fecit Amalec Israéli, quómodo réstitit ei in via cum ascénderet de Ægypto. Nunc ergo vade, et pércute Amalec, et demolíre univérsa ejus : non parcas ei, et non concupíscas ex rebus ipsíus áliquid : sed intérfice a viro usque ad mulíerem, et párvulum atque lacténtem, bovem et ovem, camélum et ásinum. ℟. Percússit Saul. 232.

Lectio ij.

Præcépit ítaque Saul pópulo, et recénsuit eos quasi agnos : ducénta míllia péditum, et decem míllia virórum Juda. Cumque venísset Saul usque ad civitátem Amalec, teténdit insídias in torrénte. Dixítque Saul Cinæo : Abíte, recédite, atque descéndite ab Amalec, ne forte invólvam te cum eo. Tu enim fecísti misericórdiam cum ómnibus fíliis Israel, cum

ascénderent de Ægypto. Et recéssit Cinæus de médio Amalec. Percussítque Saul Amalec ab Hévila, donec vénias ad Sur, quæ est e regióne Ægypti. Et apprehéndit Agag regem Amalec vivum: omne autem vulgus interfécit in ore gládii.

℟. Montes Gélboe. 232.

Lectio iij.

Et pepércit Saul, et pópulus Agag, et óptimis grégibus óvium et armentórum, et véstibus, et ariétibus, et univérsis quæ pulchra erant, nec voluérunt dispérdere ea: quidquid vero vile fuit et réprobum, hoc demolíti sunt. Factum est autem verbum Dómini ad Sámuel, dicens: Pœnitet me quod constitúerim Saul regem: quia derelíquit me, et verba mea ópere non implévit. Contristatúsque est Sámuel, et clamávit ad Dóminum tota nocte.

℟. Ego te tuli. 233.

SABBATO.

De libro primo Regum,

Lectio j. Cap. 16.

Dixítque Dóminus ad Samuélem: Usquequo tu luges Saul, cum ego projécerim eum, ne regnet super Israel? Imple cornu tuum óleo, et veni, ut mittam te ad Isai Bethlehemítem: provídi enim in fíliis ejus mihi regem. Et ait Sámuel: Quo modo vadam? áudiet enim Saul, et interfíciet me. Et ait Dóminus: Vítulum de arménto tolles in manu tua, et dices: Ad immolándum Dómino veni. Et vocábis Isai ad víctimam, et ego osténdam tibi quid fácias, et unges quemcúmque monstrávero tibi.

℟. Peccávi. 233.

Lectio ij.

Fecit ergo Sámuel, sicut locútus est ei Dóminus. Venítque in Béthlehem, et admiráti sunt senióres civitátis, occurréntes ei, dixerúntque: Pacificúsne est ingréssus tuus? Et ait: Pacíficus: ad immolándum Dómino veni, sanctificámini, et veníte mecum ut ímmolem. Sanctificávit ergo Isai et fílios ejus, et vocávit eos ad sacrifícium. Cumque ingréssi essent, vidit Eliab, et ait: Num coram Dómino est christus ejus? Et dixit Dóminus ad Samuélem: Ne respícias vultum ejus, neque altitúdinem statúræ ejus, quóniam abjéci eum, nec juxta intúitum hóminis ego júdico: ho-

mo enim videt ea quæ parent, Dóminus autem intuétur cor.
℟. Exaudísti. 234.

Lectio iij.

Et vocávit Isai Abínadab et abdúxit eum coram Samuéle. Qui dixit : Nec hunc elégit Dóminus. Addúxit autem Isai Samma, de quo ait : Etiam hunc non elégit Dóminus. Addúxit ítaque Isai septem fílios suos coram Samuéle : et ait Sámuel ad Isai : Non elégit Dóminus ex istis. Dixítque Sámuel ad Isai : Numquid jam compléti sunt fílii ? Qui respóndit : Adhuc réliquus est párvulus, et pascit oves. Et ait Sámuel ad Isai : Mitte, et adduc eum.
℟. Audi, Dómine. 235.

Ad Magnif. Aña. Præváluit David * in Philisthæum in funda et lápide, in nómine Dómini. ℣. Vespertína.

Oratio cum Homilia Dominicæ iv. habetur infra circa finem Officii de Tempore.

DOMINICA IV.
POST PENTECOSTEN.

In primo Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 17.

Congregántes autem Philísthiim ágmina sua in prælium, convenérunt in Socho Judæ : Et castrametáti sunt inter Socho et Azéca in fínibus Dommim. Porro Saul et fílii Israel congregáti venérunt in Vallem Terebínthi, et direxérunt áciem ad pugnándum contra Philísthiim. Et Philísthiim stabant super montem ex parte hac, et Israel stabat supra montem ex áltera parte : vallísque erat inter eos. Et egréssus est vir spúrius de castris Philistinórum, nómine Góliath, de Geth, altitúdinis sex cubitórum et palmi : et cassis ærea super caput ejus, et loríca squamáta induebátur. Porro pondus lorícæ ejus, quinque míllia siclórum æris erat : et ócreas æreas habébat in crúribus ; et clypeus æreus tegébat húmeros ejus. Hastíle autem hastæ ejus erat quasi liciatórium texéntium. Ipsum autem ferrum hastæ ejus sexcéntos siclos habébat ferri, et ármiger ejus antecedébat eum.
℟. Præparáte corda. 230.

Lectio ij.

Stansque clamábat advérsum phalángas Israel, et dicébat eis : Quare venístis paráti ad

prælium? Numquid ego non sum Philisthæus, et vos servi Saul? Elígite ex vobis virum, et descéndat ad singuláre certámen. Si quíverit pugnáre mecum, et percússerit me, érimus vobis servi: si autem ego prævalúero et percússero eum, vos servi éritis, et serviétis nobis. Et ajébat Philisthæus: Ego exprobrávi agmínibus Israel hódie: Date mihi virum, et íneat mecum singuláre certámen. Audiens autem Saul, et omnes Israelítæ sermónes Philisthæi hujuscémodi, stupébant, et metuébant nimis.

℞. Deus ómnium. 231.

Lectio iij.

David autem erat fílius viri Ephrathæi, de quo supra dictum est, de Béthlehem Juda, cui nomen erat Isai, qui habébat octo fílios, et erat vir in diébus Saul senex, et grandævus inter viros. Abiérunt autem tres fílii ejus majóres post Saul in prælium: et nómina trium filiórum ejus, qui perrexérunt ad bellum, Eliab primogénitus, et secúndus Abínadab, tertiúsque Samma. David autem erat mínimus. Tribus ergo majóribus secútis Saulem, ábiit David, et revérsus est a Saul, ut pásceret gregem patris sui in Béthlehem. Procedébat vero Philisthæus mane et véspere, et stábat quadragínta diébus.

℞. Dóminus, qui. 231.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Augustíni Epísc.

Serm. 197. de Temp.

Lectio iv.

Stabant fílii Israel contra adversários quadragínta diébus. Quadragínta dies, propter quátuor témpora, et quátuor partes orbis terræ, vitam præséntem signíficant, in qua contra Góliath, vel exércitum ejus, id est, contra diábolum et ángelos ejus, Christianórum pópulus pugnáre non désinit. Nec tamen víncere posset, nisi verus David Christus cum báculo, id est, cum crucis mystério descendísset. Ante advéntum enim Christi, fratres caríssimi, solútus erat diábolus: véniens Christus fecit de eo, quod in Evangélio dictum est: Nemo potest intráre in domum fortis, et vasa ejus dirípere, nisi prius alligáverit fortem. Venit ergo Christus, et alligávit diábolum.

℞. Percússit Saul. 232.

Lectio v.

Sed dicit áliquis : Si alligátus est, quare adhuc tantum prævalet? Verum est, fratres caríssimi, quia multum prævalet : sed tépidis et negligéntibus, et Deum in veritáte non timéntibus dominátur. Alligátus est enim, tamquam innéxus canis caténis, et néminem potest mordére, nisi eum qui se illi mortífera securitáte conjúnxerit. Jam vidéte, fratres, quam stultus est homo ille, quem canis in caténa pósitus mordet. Tu te illi per voluntátes et cupiditátes sæculi noli conjúngere, et ille ad te non præsúmit accédere. Latráre potest, sollicitáre potest, mordére omníno non potest, nisi voléntem. Non enim cogéndo, sed suadéndo nocet : nec extórquet a nobis consénsum, sed petit.

℟. Montes Gélboe. 232.

Lectio vj.

Venit ergo David, et invénit Judæórum pópulum contra diábolum præliántem : et cum nullus esset qui præsúmeret ad singuláre certámen accédere, ille qui figúram Christi gerébat, procéssit ad prælium, tulit báculum in manu sua, et éxiit contra Góliath. Et in illo quidem tunc figurátum est, quod in Dómino Jesu Christo complétum est. Venit enim verus David Christus, qui contra spiritálem Góliath, id est, contra diábolum pugnatúrus, crucem suam ipse portávit. Vidéte, fratres, ubi David Góliath percússerit : in fronte útique, ubi crucis signáculum non habébat. Sicut enim báculus crucis typum hábuit; ita étiam et lapis ille, de quo percússus est, Christum Dóminum figurábat.

℟. Ego te tuli. 233.

In tertio Nocturno.

Lect. de Hom. Evangelii Dñicæ iv. post Pent. quæ habentur inferius.

℟. vij. Peccávi. 233.

℟. viij. Duo Séraphim. ibid.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 17. c.

Et dixit unusquíspiam de Israel : Num vidístis virum hunc, qui ascéndit? ad exprobrándum enim Israéli ascéndit. Virum ergo, qui percússerit eum, ditábit rex divítiis magnis, et fíliam suam dabit ei, et domum patris ejus fáciet absque tribúto in Israel. Et ait

David ad viros qui stabant secum, dicens: Quid dábitur viro, qui percússerit Philisthæum hunc, et túlerit oppróbrium de Israel? quis enim est hic Philisthæus incircumcísus, qui exprobrávit ácies Dei vivéntis?

℟. Recordáre. 234.

Lectio ij.

Audíta sunt autem verba, quæ locútus est David, et annuntiáta in conspéctu Saul. Ad quem cum fuísset addúctus, locútus est ei: Non cóncidat cor cujúsquam in eo: ego servus tuus vadam, et pugnábo advérsus Philisthæum. Et ait Saul ad David: Non vales resístere Philisthæo isti, nec pugnáre advérsum eum, quia puer es; hic autem vir bellátor est ab adolescéntia sua.

℟. Exaudísti. 234.

Lectio iij.

Dixítque David ad Saul: Pascébat servus tuus patris sui gregem, et veniébat leo, vel ursus, et tollébat aríetem de médio gregis: et persequébar eos, et percutiébam, eruebámque de ore eórum: et illi consurgébant advérsum me, et apprehendébam mentum eórum, et suffocábam, interficiebámque eos. Nam et leónem, et ursum interféci ego servus tuus, erit ígitur et Philisthæus hic incircumcísus, quasi unus ex eis.

℟. Audi, Dómine. 235.

FERIA TERTIA.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 17. e.

Et índuit Saul David vestiméntis suis, et impósuit gáleam æream super caput ejus, et vestívit eum loríca. Accínctus ergo David gládio ejus super vestem suam, cœpit tentáre si armátus posset incédere: non enim habébat consuetúdinem. Dixítque David ad Saul: Non possum sic incédere, quia non usum hábeo. Et depósuit ea, et tulit báculum suum, quem semper habébat in mánibus: et elégit sibi quinque limpidíssimos lápides de torrénte, et misit eos in peram pastorálem, quam habébat secum, et fundam manu tulit: et procéssit advérsum Philisthæum.

℟. Dómine. 235.

Lectio ij.

Ibat autem Philisthæus incédens, et appropinquans advérsum David, et ármiger ejus ante eum. Cumque inspexísset Phi-

isthæus, et vidísset David, despéxit eum. Erat enim adoléscens : rufus, et pulcher aspéctu. Et dixit Philisthæus ad David : Numquid ego canis sum quod tu venis ad me cum báculo? Et maledíxit Philisthæus David in diis suis : dixítque ad David : Veni ad me, et dabo carnes tuas volatílibus cœli et béstiis terræ. Dixit autem David ad Philisthæum : Tu venis ad me cum gládio, et hasta, et clypeo : ego autem vénio ad te in nómine Dómini exercítuum, Dei ágminum Israel, quibus exprobrásti hódie, et dabit te Dóminus in manu mea, et percútiam te, et áuferam caput tuum a te : et dabo cadávera castrórum Philísthiim hódie volatílibus cœli, et béstiis terræ : ut sciat omnis terra quia est Deus in Israel.
℟. Factum est. 236.

Lectio iij.

Cum ergo surrexísset Philisthæus, et veníret, et appropinquáret contra David, festinávit David, et cucúrrit ad pugnam ex advérso Philisthæi. Et misit manum suam in peram, tulítque unum lápidem, et funda jecit, et circumdúcens percússit Philisthæum in fronte : et infíxus est lapis in fronte ejus, et cécidit in fáciem suam super terram. Prævaluítque David advérsum Philisthæum in funda et lápide, percussúmque Philisthæum interfécit. Cumque gládium non habéret in manu David, cucúrrit, et stetit super Philisthæum et tulit gládium ejus, et edúxit eum de vagína sua : et interfécit eum, præcidítque caput ejus. ℟. Ego te tuli. 236.

FERIA QUARTA.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 18. b.

Porro cum reverterétur percússo Philisthæo David, egréssæ sunt mulíeres de univérsis úrbibus Israel, cantántes, chorósque ducéntes in occúrsum Saul regis, in tympanis lætítiæ, et in sistris. Et præcinébant mulíeres ludéntes, atque dicéntes : Percússit Saul mille, et David decem míllia. Irátus est autem Saul nimis et displícuit in óculis ejus sermo iste : dixítque : Dedérunt David decem míllia, et mihi mille dedérunt : quid ei súperest, nisi solum regnum ?
℟. Peccávi. 233.

Lectio ij.

Non rectis ergo óculis Saul aspiciébat David a die illa, et deínceps. Post diem autem álteram, invásit spíritus Dei malus Saul, et prophetábat in médio domus suæ: David autem psallébat manu sua, sicut per síngulos dies. Tenebátque Saul lánceam, et misit eam, putans quod confígere posset David cum paríete: et declinávit David a fácie ejus secúndo. Et tímuit Saul David, eo quod Dóminus esset cum eo, et a se recessísset. Amóvit ergo eum Saul a se, et fecit eum tribúnum super mille viros: et egrediebátur, et intrábat in conspéctu pópuli.

℟. Exaudísti. 234.

Lectio iij.

In ómnibus quoque viis suis David prudénter agébat, et Dóminus erat cum eo. Vidit ítaque Saul quod prudens esset nimis, et cœpit cavére eum. Omnis autem Israel et Juda diligébat David: ipse enim ingrediebátur et egrediebátur ante eos. Dixítque Saul ad David: Ecce fília mea major Merob, ipsam dabo tibi uxórem: tantúmmodo esto vir fortis, et præliáre bella Dómini. Saul autem reputábat, dicens: Non sit manus mea in eum, sed sit super eum manus Philistinórum.

℟. Audi Dómine. 235.

FERIA QUINTA.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 19.

Locútus est autem Saul ad Jónathan, fílium suum, et ad omnes servos suos, ut occíderent David. Porro Jónathas, fílius Saul, diligébat David valde. Et indicávit Jónathas David, dicens: Quærit Saul, pater meus, occídere te: quaprópter obsérva te, quæso, mane, et manébis clam, et abscondéris. Ego autem egrédiens stabo juxta patrem meum in agro, ubicúmque fúeris: et ego loquar de te ad patrem meum, et quodcúmque vídero, nuntiábo tibi.

℟. Præparáte. 230.

Lectio ij.

Locútus est ergo Jónathas de David bona ad Saul, patrem suum, dixítque ad eum: Ne pecces rex in servum tuum David, quia non peccávit tibi, et ópera ejus bona sunt tibi valde. Et pósuit ánimam suam in manu sua, et percússit Philisthæum, et fecit Dóminus

salútem magnam univérso Israéli : vidísti, et lætátus es. Quare ergo peccas in sánguine innóxio, interfíciens David, qui est absque culpa? Quod cum audísset Saul, placátus voce Jónathæ, jurávit : Vivit Dóminus, quia non occidétur.

℟. Deus ómnium. 231.

Lectio iij.

Motum est autem rursum bellum : et egréssus David, pugnávit advérsus Philísthiim: percussítque eos plaga magna, et fugérunt a fácie ejus. Et factus est spíritus Dómini malus in Saul. Sedébat autem in domo sua, et tenébat lánceam : porro David psallébat manu sua. Nisúsque est Saul confígere David láncea in paríete, et declinávit David a fácie Saul : láncea autem casso vúlnere perláta est in paríetem, et David fugit, et salvátus est nocte illa.

℟. Dóminus, qui. 231.

FERIA SEXTA.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 20.

Fugit autem David de Najoth, quæ est in Rámatha, veniénsque locútus est coram Jónatha: Quid feci? quæ est iníquitas mea, et quod peccátum meum in patrem tuum, quia quærit ánimam meam? Qui dixit ei : Absit, non moriéris : neque enim fáciet pater meus quidquam grande vel parvum, nisi prius indicáverit mihi : hunc ergo celávit me pater meus sermónem tantúmmodo? nequáquam erit istud.

℟. Percússit Saul. 232.

Lectio ij.

Et jurávit rursum Davídi. Et ille ait : Scit profécto pater tuus, quia invéni grátiam in óculis tuis, et dicet : Nésciat hoc Jónathas, ne forte tristétur. Quinímmo vivit Dóminus, et vivit ánima tua, quia uno tantum (ut ita dicam) gradu, ego morsque divídimur. Et ait Jónathas ad David : Quodcúmque díxerit mihi ánima tua, fáciam tibi.

℟. Montes Gélboe. 232.

Lectio iij.

Dixit autem David ad Jónathan : Ecce caléndæ sunt crástino, et ego ex more sedére sóleo juxta regem ad vescéndum : dimítte ergo me, ut abscóndar in agro usque ad vésperam diéi tértiæ. Si respíciens requisíerit me pater tuus, respondébis ei: Rogávit me David, ut iret celériter in Béth-

lehem civitátem suam : quia víctimæ solémnes ibi sunt univérsis contribúlibus suis. Si díxerit, Bene : pax erit servo tuo. Si autem fúerit irátus, scito quia compléta est malítia ejus.

℟. Ego te tuli. 233.

SABBATO.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 21.

Venit autem David in Nobe ad Achímelech sacerdótem : et obstúpuit Achímelech, eo quod venísset David. Et dixit ei : Quare tu solus, et nullus est tecum ? Et ait David ad Achímelech sacerdótem : Rex præcépit mihi sermónem, et dixit : Nemo sciat rem, propter quam missus es a me, et cujúsmodi præcépta tibi déderim : nam et púeris condíxi in illum et illum locum. Nunc ergo si quid habes ad manum, vel quinque panes, da mihi, aut quidquid invéneris.

℟. Peccávi. 233.

Lectio ij.

Et respóndens sacérdos ad David, ait illi : Non hábeo láicos panes ad manum, sed tantum panem sanctum, si mundi sunt púeri, máxime a muliéribus ? Et respóndit David sacerdóti, et dixit ei : Equidem, si de muliéribus ágitur : continúimus nos ab heri et nudiustértius, quando egrediebámur, et fuérunt vasa puerórum sancta. Porro via hæc pollúta est, sed et ipsa hódie sanctificábitur in vasis. Dedit ergo ei sacérdos sanctificátum panem. Neque enim erat ibi panis, nisi tantum panes propositiónis, qui subláti fúerant a fácie Dómini, ut poneréntur panes cálidi.

℟. Exaudísti. 234.

Lectio iij.

Erat autem ibi vir quidam de servis Saul, in die illa, intus in tabernáculo Dómini : et nomen ejus Doeg Idumæus, potentíssimus pastórum Saul. Dixit autem David ad Achímelech : Si habes hic ad manum hastam, aut gládium ? quia gládium meum, et arma mea non tuli mecum. Sermo enim regis urgébat. Et dixit sacérdos : Ecce hic gládius Góliath Philisthæi, quem percussísti in Valle Terebínthi, est involútus pállio post Ephod : si istum vis tóllere, tolle. Neque enim hic est álius absque eo. Et ait David : Non

est huic alter símilis, da mihi eum.
℟. Audi, Dómine. 235.
Ad Magnif. Aña. Montes Gélboe, * nec ros nec plúvia véniant super vos: quia in te abjéctus est clypeus fórtium; clypeus Saul, quasi non esset unctus óleo. Quómodo cecidérunt fortes in bello? Jónathas in excélsis interféctus est: Saul et Jónathas amábiles, et decóri valde in vita sua, in morte quoque non sunt divísi.
℣. Vespertína.

DOM. V. POST PENT.

In primo Nocturno.

Incipit liber secúndus Regum.

Lectio j. Cap. 1.

Factum est autem, postquam mórtuus est Saul, ut David reverterétur a cæde Amalec, et manéret in Síceleg duos dies. In die autem tértia appáruit homo véniens de castris Saul, veste conscíssa, et púlvere conspérsus caput. Et ut venit ad David, cécidit super fáciem suam, et adorávit. Dixítque ad eum David: Unde venis? Qui ait ad eum: De castris Israel fugi. Et dixit ad eum David: Quod est verbum quod factum est? índica mihi. Qui ait: Fugit pópulus ex prælio, et multi corruéntes e pópulo mórtui sunt: sed et Saul et Jónathas fílius ejus interiérunt. ℟. Præparáte. 230.

Lectio ij.

Dixítque David ad adolescéntem, qui nuntiábat ei: Unde scis quia mórtuus est Saul, et Jónathas fílius ejus? Et ait adoléscens, qui nuntiábat ei: Casu veni in montem Gélboe, et Saul incumbébat super hastam suam: porro currus et équites appropinquábant ei, et convérsus post tergum suum, vidénsque me vocávit. Cui cum respondíssem: Adsum: dixit mihi: Quisnam es tu? Et aio ad eum: Amalecítes ego sum. Et locútus est mihi: Sta super me, et intérfice me: quóniam tenent me angústiæ, et adhuc tota ánima mea in me est. Stansque super eum, occídi illum: sciébam enim quod vívere non póterat post ruínam: et tuli diadéma quod erat in cápite ejus, et armíllam de bráchio illíus, et áttuli ad te dóminum meum huc.
℟. Deus ómnium. 231.

Lectio iij.

Apprehéndens autem David vestiménta

sua scidit, omnésque viri, qui erant cum eo, et planxérunt et flevérunt, et jejunavérunt usque ad vésperam super Saul, et super Jónathan fílium ejus, et super pópulum Dómini, et super domum Israel, eo quod corruíssent gládio. Dixítque David ad júvenem qui nuntiáverat ei : Unde es tu? Qui respóndit : Fílius hóminis ádvenæ Amalecítæ ego sum. Et ait ad eum David : Quare non timuísti míttere manum tuam ut occíderes christum Dómini ? Vocánsque David unum de púeris suis, ait : Accédens írrue in eum. Qui percússit illum, et mórtuus est.

℟. Dóminus, qui. 231.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

Lib. 4. c. 3. et 4.

Lectio iv.

Quid est quod David, qui retribuéntibus sibi mala non réddidit, cum Saul et Jónathas bello occúmberent, Gélboe móntibus maledíxit, dicens : Montes Gélboe, nec ros, nec plúvia véniant super vos : neque sint agri primitiárum : quia ibi abjéctus est clypeus fórtium, clypeus Saul, quasi non esset unctus óleo? Quid est quod Jeremías, cum prædicatiónem suam cérneret audiéntium difficultáte præpedíri, maledíxit dicens : Maledíctus vir, qui annuntiávit patri meo, dicens : Natus est tibi puer másculus ?

℟. Percússit Saul. 232.

Lectio v.

Quid ergo montes Gélboe, Saul moriénte, deliquérunt, quátenus in eos nec ros, nec plúvia cáderet, et ab omni eos viriditátis gérmine senténtiæ sermo siccáret? Sed quia Gélboe interpretátur decúrsus, per Saul autem unctum et mórtuum, mors nostri mediatóris exprímitur : non immérito per Gélboe montes supérba Judæórum corda signántur : quæ dum in hujus mundi desidériis défluunt, in Christi, id est, uncti se morte miscuérunt : et quia in eis, unctus rex corporáliter móritur, ipsi ab omni grátiæ rore siccántur.

℟. Montes Gélboe. 232.

Lectio vj.

De quibus et bene dícitur, ut agri primitiárum esse non possint. Supérbæ quippe Hebræó-

rum mentes primitívos fructus non ferunt : quia in Redemptóris advéntu ex parte máxima in perfidia remanéntes, primórdia fidei sequi noluérunt. Sancta namque Ecclésia in primítiis suis multitúdine Géntium fœcundáta, vix in mundi fine Judæos quos invénerit, súscipit, et extréma cólligens, eos quasi relíquias frugum ponit. ℟. Ego te tuli. 233. ℟. vij. Peccávi super. 233. ℟. viij. Duo Séraphim. ibid.

FERIA SECUNDA.

De libro secúndo Regum.

Lectio j. Cap. 2.

Igitur post hæc consúluit David Dóminum, dicens : Num ascéndam in unam de civitátibus Juda ? Et ait Dóminus ad eum : Ascénde. Dixítque David : Quo ascéndam ? Et respóndit ei : In Hebron. Ascéndit ergo David, et duæ uxóres ejus, Achínoam Jezrahelítes et Abígail uxor Nabal Carméli : sed et viros, qui erant cum eo, duxit David síngulos cum domo sua : et mansérunt in óppidis Hebron. Venerúntque viri Juda, et unxérunt ibi David, ut regnáret super domum Juda.
℟. Recordáre. 234.

Lectio ij.

Et nuntiátum est David, quod viri Jabes Gálaad sepelíssent Saul. Misit ergo David núntios ad viros Jabes Gálaad, dixítque ad eos : Benedícti vos a Dómino, qui fecístis misericórdiam hanc cum dómino vestro Saul, et sepelístis eum. Et nunc retríbuet vobis quidem Dóminus misericórdiam et veritátem : sed et ego reddam grátiam, eo quod fecístis verbum istud. Confortêntur manus vestræ, et estóte fílii fortitúdinis : licet enim mórtuus sit dóminus vester Saul, tamen me unxit domus Juda in regem sibi.
℟. Exaudísti. 234.

Lectio iij.

Abner autem fílius Ner, princeps exércitus Saul, tulit Isboseth fílium Saul, et circumdúxit eum per castra, regémque constítuit super Gálaad, et super Géssuri, et super Jézrahel, et super Ephraïm, et super Bénjamin, et super Israel univérsum. Quadragínta annórum erat Isboseth, fílius Saul, cum regnáre cœpísset super Israel, et duóbus annis regnávit : sola autem domus Juda

sequebátur David. Et fuit númerus diérum, quos commorátus est David, ímperans in Hebron super domum Juda, septem annórum, et sex ménsium. ℟. Audi, Dómine. 235.

FERIA TERTIA.

De libro secúndo Regum.

Lectio j. Cap. 3

Cum ergo esset prælium inter domum Saul et domum David, Abner fílius Ner regébat domum Saul. Fúerat autem Sauli concubína, nómine Respha, fília Aja. Dixítque Isboseth ad Abner : Quare ingréssus es ad concubínam patris mei ? Qui irátus nimis propter verba Isboseth, ait : Numquid caput canis ego sum advérsum Judam hódie, qui fécerim misericórdiam super domum Saul, patris tui, et super fratres et próximos ejus, et non trádidi te in manus David, et tu requisísti in me quod argúeres pro mulíere hódie ? Hæc fáciat Deus Abner, et hæc addat ei, nisi quómodo jurávit Dóminus David, sic fáciam cum eo, ut transferátur regnum de domo Saul, et elevétur thronus David super Israel, et super Judam, a Dan usque Bersabée. ℟. Dómine. 235.

Lectio ij.

Misit ergo Abner núntios ad David pro se dicéntes : Cujus est terra ? Et ut loqueréntur : Fac mecum amicítias, et erit manus mea tecum, et redúcam ad te univérsum Israel. Qui ait : Optime : ego fáciam tecum amicítias : sed unam rem peto a te, dicens : Non vidébis fáciem meam, ántequam addúxeris Michol, fíliam Saul : et sic vénies, et vidébis me. Misit autem David núntios ad Isboseth, fílium Saul, dicens : Redde uxórem meam Michol, quam despóndi mihi centum præpútiis Philísthiim. Misit ergo Isboseth, et tulit eam a viro suo Phálthiel, fílio Laïs. Sequebatúrque eam vir suus, plorans usque Bahúrim : et dixit ad eum Abner : Vade, et revértere. Qui revérsus est. ℟. Factum est. 236.

Lectio iij.

Sermónem quoque íntulit Abner ad senióres Israel, dicens : Tam heri quam nudiustértius quærebátis David, ut regnáret super vos. Nunc ergo fácite : quóniam Dó-

minus locútus est ad David, dicens : In manu servi mei David salvábo pópulum meum Israel de manu Philísthiim, et ómnium inimicórum ejus. Locútus est autem Abner étiam ad Bénjamin. Et ábiit ut loquerétur ad David in Hebron ómnia quæ placúerant Israéli et univérso Bénjamin. Venítque ad David in Hebron cum vigínti viris : et fecit David Abner, et viris ejus qui vénerant cum eo, convívium. Et dixit Abner ad David : Surgam, ut cóngregem ad te, dóminum meum regem, omnem Israel.

℟. Ego te tuli. 236.

FERIA QUARTA.

De libro secúndo Regum.

Lectio j. Cap. 4. b

Veniéntes ígitur fílii Remmon Berothítæ, Rechab et Báana, ingréssi sunt fervénte die domum Isboseth : qui dormiébat super stratum suum merídie. Et ostiária domus purgans tríticum, obdormívit. Ingréssi sunt autem domum laténter assuméntes spicas trítici, et percussérunt eum in ínguine Rechab et Báana, frater ejus, et fugérunt. Cum autem ingréssi fuíssent domum, ille dormiébat super lectum suum in conclávi, et percutiéntes interfecérunt eum : sublatóque cápite ejus, abiérunt per viam desérti tota nocte, et attulérunt caput Isboseth ad David in Hebron : dixerúntque ad regem : Ecce caput Isboseth, fílii Saul, inimíci tui, qui quærébat ánimam tuam.

℟. Peccávi super. 233.

Lectio ij.

Respóndens autem David Rechab et Báana, fratri ejus, fíliis Remmon Berothítæ, dixit ad eos : Vivit Dóminus qui éruit ánimam meam de omni angústia, quóniam eum, qui annuntiáverat mihi, et díxerat : Mórtuus est Saul : qui putábat se próspera nuntiáre, ténui, et occídi eum in Síceleg, cui oportébat mercédem dare pro núntio. Quanto magis nunc, cum hómines ímpii interfecérunt virum innóxium, in domo sua super lectum suum, non quæram sánguinem ejus de manu vestra, et áuferam vos de terra? Præcépit ítaque David púeris suis, et interfecérunt eos : præcidentésque manus et pedes eórum, suspendérunt eos super piscí-

nam in Hebron : caput autem Isboseth tulérunt, et sepeliérunt in sepúlcro, Abner in Hebron.

℟. Exaudísti, Dómine. 234.

Lectio iij. Cap. 5.

Et venérunt univérsæ tribus Israel ad David in Hebron, dicéntes : Ecce nos, os tuum, et caro tua sumus. Sed et heri et nudiustértius, cum esset Saul rex super nos, tu eras edúcens et redúcens Israel : dixit autem Dóminus ad te : Tu pasces pópulum meum Israel : et tu eris dux super Israel. Venérunt quoque et senióres Israel ad regem in Hebron, et percússit cum eis rex David fœdus in Hebron coram Dómino : unxerúntque David in regem super Israel. Fílius trigínta annórum erat David, cum regnáre cœpísset, et quadragínta annis regnávit. In Hebron regnávit super Judam septem annis et sex ménsibus : in Jerúsalem autem regnávit trigínta tribus annis super omnem Israel et Judam. Et ábiit rex et omnes viri, qui erant cum eo, in Jerúsalem, ad Jebusæum, habitatórem terræ : dictúmque est David ab eis : Non ingrediéris huc, nisi abstúleris cæcos et claudos, dicéntes : Non ingrediétur David huc. Cepit autem David arcem Sion, hæc est cívitas David.

℟. Audi, Dómine. 235.

FERIA QUINTA.

De libro secúndo Regum.

Lectio j. Cap. 6.

Congregávit autem rursum David omnes eléctos ex Israel trigínta míllia. Surrexítque David, et ábiit, et univérsus pópulus qui erat cum eo de viris Juda, ut addúcerent arcam Dei, super quam invocátum est nomen Dómini exercítuum, sedéntis in Chérubim super eam. Et imposuérunt arcam Dei super plaustrum novum : tulerúntque eam de domo Abínadab, qui erat in Gábaa : Oza autem et Ahío, fílii Abínadab, minábant plaustrum novum.

℟. Præparáte corda. 230.

Lectio ij.

Cumque tulíssent eam de domo Abínadab, qui erat in Gábaa, custódiens arcam Dei, Ahío præcedébat arcam. David autem et omnis Israel ludébant coram Dómino in ómnibus lignis fabrefáctis, et cítharis, et lyris, et tympanis, et

sistris, et cymbalis. Postquam autem venérunt ad Áream Nachon, exténdit Oza manum ad arcam Dei, et ténuit eam : quóniam calcitrábant boves et declinavérunt eam. Iratúsque est indignatióne Dóminus contra Ozam, et percússit eum super temeritáte : qui mórtuus est ibi juxta arcam Dei.

℟. Deus ómnium. 231.

Lectio iij.

Contristátus est autem David, eo quod percussísset Dóminus Ozam, et vocátum est nomen loci illíus : Percússio Ozæ, usque in diem hanc. Et extímuit David Dóminum in die illa, dicens : Quómodo ingrediétur ad me arca Dómini ? Et nóluit divértere ad se arcam Dómini in civitátem David : sed divértit eam in domum Obédedom Gethæi. Et habitávit arca Dómini in domo Obédedom Gethæi tribus ménsibus : et benedíxit Dóminus Obédedom, et omnem domum ejus. Nuntiatúmque est regi David quod benedixísset Dóminus Obédedom, et ómnia ejus propter arcam Dei. Abiit ergo David, et addúxit arcam Dei de domo Obédedom in civitátem David cum gáudio.

℟. Dóminus qui. 231.

FERIA SEXTA.

De libro secúndo Regum.

Lectio j. Cap. 7.

Et ecce sermo Dómini ad Nathan, dicens : Vade, et lóquere ad servum meum David : Hæc dicit Dóminus : Numquid tu ædificábis mihi domum ad habitándum ? Neque enim habitávi in domo ex die illa, qua edúxi fílios Israel de terra Ægypti, usque in diem hanc : sed ambulábam in tabernáculo, et in tentório.

℟. Percússit. 232.

Lectio ij

Per cuncta loca, quæ transívi cum ómnibus fíliis Israel, numquid loquens locútus sum ad unam de tríbubus Israel, cui præcépi ut pásceret pópulum meum Israel, dicens : Quare non ædificástis mihi domum cédrinam ? Et nunc hæc dices servo meo David : Hæc dicit Dóminus exercítuum : Ego tuli te de páscuis sequéntem greges, ut esses dux super pópulum meum Israel : et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, et interféci univér-

sos inimícos tuos a fácie tua : fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra. Et ponam locum pópulo meo Israel, et plantábo eum, et habitábit sub eo, et non turbábitur ámplius : nec addent fílii iniquitátis, ut afflígant eum sicut prius, ex die qua constítui júdices super pópulum meum Israel : et réquiem dabo tibi ab ómnibus inimícis tuis. Prædicítque tibi Dóminus, quod domum fáciat tibi Dóminus.

℟. Montes Gélboe. 232.

Lectio iij.

Cumque compléti fúerint dies tui, et dormíeris cum pátribus tuis, suscitábo semen tuum post te, quod egrediétur de útero tuo, et firmábo regnum ejus. Ipse ædificábit domum nómini meo, et stabíliam thronum regni ejus usque in sempitérnum. Ego ero ei in patrem, et ipse erit mihi in fílium : qui si iníque áliquid gésserit, árguam eum in virga virórum, et in plagis filiórum hóminum. Misericórdiam autem meam non áuferam ab eo, sicut ábstuli a Saul, quem amóvi a fácie mea. Et fidélis erit domus tua, et regnum tuum usque in ætérnum ante fáciem tuam, et thronus tuus erit firmus júgiter. Secúndum ómnia verba hæc et juxta univérsam visiónem istam, sic locútus est Nathan ad David.

℟. Ego te tuli. 233.

SABBATO.

De libro secúndo Regum.

Lectio j. Cap. 11.

Factum est autem, verténte anno, eo témpore quo solent reges ad bella procédere, misit David Joab, et servos suos cum eo, et univérsum Israel, et vastavérunt fílios Ammon, et obsedérunt Rabba : David autem remánsit in Jerúsalem. Dum hæc ageréntur, áccidit ut súrgeret David de strato suo post merídiem, et deambuláret in solário domus régiæ : vidítque mulíerem se lavántem, ex advérso super solárium suum : erat autem múlier pulchra valde. Misit ergo rex, et requisívit quæ esset múlier. Nuntiatúmque est ei, quod ipsa esset Bethsabée, fília Elíam, uxor Uríæ Hethæi. Missis ítaque David núntiis, tulit eam.

℟. Peccávi. 233.

Lectio ij.

Et revérsa est in domum suam concépto fœtu. Mitténsque nuntiávit David, et ait : Concépi. Misit autem David ad Joab, dicens : Mitte ad me Uríam Hethæum. Misítque Joab Uríam ad David. Et venit Urías ad David. Quæsivítque David quam recte ágeret Joab, et pópulus, et quómodo administrarétur bellum. Et dixit David ad Uríam : Vade in domum tuam, et lava pedes tuos. Et egréssus est Urías de domo regis, secutúsque est eum cibus régius. Dormívit autem Urías ante portam domus régiæ cum áliis servis dómini sui, et non descéndit ad domum suam. Nuntiatúmque est David a dicéntibus : Non ivit Urías in domum suam. Et ait David Uríam : Numquid non de via venísti ? quare non descendísti in domum tuam ? Et ait Urías ad David : Arca Dei et Israel et Juda hábitant in papiliónibus, et dóminus meus Joab, et servi dómini mei super fáciem terræ manent : et ego ingrédiar domum meam, ut cómedam et bibam, et dórmiam cum uxóre mea ? per salútem tuam, et per salútem ánimæ tuæ, non fáciam rem hanc.

℟. Exaudísti. 234.

Lectio iij.

Ait ergo David ad Uríam : Mane hic étiam hódie, et cras dimíttam te. Mansit Urías in Jerúsalem in die illa et áltera : et vocávit eum David ut coméderet coram se et bíberet, et inebriávit eum : qui egréssus véspere, dormívit in strato suo cum servis dómini sui, et in domum suam non descéndit. Factum est ergo mane, et scripsit David epístolam ad Joab : misítque per manum Uríæ, scribens in epístola : Pónite Uríam ex advérso belli, ubi fortíssimum est prælium, et derelínquite eum, ut percússus intéreat. Igitur cum Joab obsidéret urbem, pósuit Uríam in loco ubi sciébat viros esse fortíssimos. Egresíque viri de civitáte bellábant advérsum Joab, et cecidérunt de pópulo servórum David, et mórtuus est étiam Urías Hethæus.

℟. Audi, Dómine. 235.

Ad Magnif. Ant. Obsecro, Dómine, * aufer

iniquitátem servi tui, quia insipiénter egi.

℣. Vespertína.

DOMINICA VI.

POST PENTECOSTEN.

In primo Nocturno.

De libro secúndo Regum.

Lectio j. Cap. 12.

Misit ergo Dóminus Nathan ad David: qui cum venísset ad eum, dixit ei: Duo viri erant in civitáte una, unus dives, et alter pauper. Dives habébat oves, et boves plúrimos valde. Pauper autem nihil habébat omníno præter ovem unam párvulam, quam émerat, et nutríerat, et quæ créverat apud eum cum filiis ejus simul, de pane illíus cómedens; et de cálice ejus bibens, et in sinu illíus dórmiens: erátque illi sicut fília. Cum autem peregrínus quidam venísset ad dívitem, parcens ille súmere de óvibus et de bobus suis, ut exhibéret convívium peregríno illi, qui vénerat ad se, tulit ovem viri páuperis, et præparávit cibos hómini qui vénerat ad se.

℟. Præparáte. 230.

Lectio ij.

Irátus autem indignatióne David advérsus hóminem illum nimis, dixit ad Nathan: Vivit Dóminus, quóniam fílius mortis est vir qui fecit hoc. Ovem reddet in quádruplum, eo quod fécerit verbum istud, et non pepércerit. Dixit autem Nathan ad David: Tu es ille vir. Hæc dicit Dóminus Deus Israel: Ego unxi te in regem super Israel, et ego érui te de manu Saul, et dedi tibi domum dómini tui, et uxóres dómini tui in sinu tuo, dedíque tibi domum Israel et Juda: et si parva sunt ista, adjíciam tibi multo majóra. Quare ergo contempsísti verbum Dómini, ut fáceres malum in conspéctu meo? Uríam Hethæum percussísti gládio, et uxórem illíus accepísti in uxórem tibi, et interfecísti eum gládio filiórum Ammon.

℟. Deus ómnium. 231.

Lectio iij.

Quámobrem non recédet gládius de domo tua usque in sempitérnum, eo quod despéxeris me, et túleris uxórem Uríæ Hethæi, ut esset uxor tua. Itaque hæc dicit Dóminus: Ecce ego suscitábo super te malum de domo tua, et tollam uxóres tuas in óculis tuis, et dabo próximo tuo, et dór-

miet cum uxóribus tuis in óculis Solis hujus. Tu enim fecísti abscóndite : ego autem fáciam verbum istud in conspéctu omnis Israel, et in conspéctu Solis. Et dixit David ad Nathan : Peccávi Dómino. Dixítque Nathan ad David : Dóminus quoque tránstulit peccátum tuum : non moriéris. Verúmtamen, quóniam blasphemáre fecísti inimícos Dómini, propter verbum hoc, fílius, qui natus est tibi, morte moriétur. Et revérsus est Nathan in domum suam. Percússit quoque Dóminus párvulum, quem pepérerat uxor Uríæ David, et desperátus est. Deprecatúsque est David Dóminum pro párvulo : et jejunávit David jejúnio, et ingréssus seórsum, jácuit super terram.

℟. Dóminus qui. 231.

In secundo Nocturno.

Ex libro S. Ambrósii Epíscopi de Apología David.

Lectio iv. Apolog. 1. c. 2.

Unusquísque nostrum per síngulas horas quam multa delínquit ! nec tamen unusquísque de plebe peccátum suum confiténdum putat. Ille rex tantus ac potens, ne exíguo quidem moménto manére penes se delícti passus est consciéntiam : sed præmatúra confessióne, atque imménso dolóre, réddidit peccátum suum Dómino. Quem mihi nunc fácile repérias honorátum ac dívitem, qui si arguátur alicújus culpæ reus, non moléste ferat ? At ille, régio clarus império, tot divínis probátus oráculis, cum a priváto hómine corriperétur, quod gráviter deliquísset, non indignátus infrémuit, sed conféssus ingémuit culpæ dolóre.

℟. Percússit Saul. 232.

Lectio v

Dénique Dóminum dolor íntimi movit afféctus, ut Nathan díceret : Quóniam pœnítuit te, et Dóminus ábstulit peccátum tuum. Matúritas ítaque véniæ profúndam regis fuísse pœniténtiam declarávit, quæ tanti erróris offénsam tradúxerit. Alii hómines, cum a sacerdótibus corripiúntur, peccátum suum íngravant, dum negáre cúpiunt, aut defféndere : ibíque eórum lapsus est major, ubi sperátur corréctio. Sancti autem Dómini, qui consummáre

pium certámen géstiunt, et cúrrere cursum salútis, sícubi forte ut hómines corrúerint, natúræ magis fragilitáte, quam peccándi libídine, acrióres ad curréndum resúrgunt, pudóris stímulo majóra reparántes certámina : ut non solum nullum attulísse æstimétur lapsus impediméntum, sed étiam velocitátis incentíva cumulásse.

℟. Montes Gélboe. 232.

Lectio vj. Cap. 4.

Peccávit David, quod solent reges : sed pœniténtiam gessit, flevit, ingémuit, quod non solent reges. Conféssus est culpam, obsecrávit indulgéntiam, humi stratus deplorávit ærúmnam, jejunávit, orávit, confessiónis suæ testimónium in perpétua sæcula vulgáto dolóre transmísit. Quod erubéscunt fácere priváti, rex non erúbuit confitéri. Qui tenéntur légibus audent suum negáre peccátum, dedignántur rogáre indulgéntiam, quam petébat qui nullis légibus tenebátur humánis. Quod peccávit, conditiónis est : quod supplicávit, correctiónis. Lapsus commúnis, sed speciális conféssio. Culpam ítaque incidísse, natúræ est : diluísse, virtútis.

℟. Ego te tuli. 233.

℟. vij. Peccávi super. 233.

℟. viij Duo Séraphim. ibid.

FERIA SECUNDA.

De libro secúndo Regum.

Lectio j. Cap. 13.

Porro non est locútus Absalom ad Amnon nec malum, nec bonum : óderat enim Absalom Amnon, eo quod violásset Thamar, sorórem suam. Factum est autem post tempus biénnii, ut tonderéntur oves Absalom in Baálhasor, quæ est juxta Ephraim : et vocávit Absalom omnes fílios regis, venítque ad regem, et ait ad eum : Ecce tondéntur oves servi tui : véniat, oro, rex cum servis suis ad servum suum. Dixítque rex ad Absalom : Noli, fili mi, noli rogáre ut veniámus omnes, et gravémus te. Cum autem cógeret eum, et noluísset ire, benedíxit ei.

℟. Recordáre. 234.

Lectio ij.

Et ait Absalom : Si non vis veníre, véniat, óbsecro, nobíscum saltem Amnon frater meus. Dixítque ad eum rex : Non est necésse ut vadat tecum. Coégit ítaque Ab-

salom eum, et dimísit cum eo Amnon et univérsos fílios regis. Fecerátque Absalom convívium quasi convívium regis. Præcéperat autem Absalom púeris suis dicens : Observáte cum temuléntus fúerit Amnon vino, et díxero vobis : Percútite eum, et interfícite : nolíte timére : ego enim sum qui præcípio vobis : roborámini, et estóte viri fortes. Fecérunt ergo púeri Absalom advérsum Amnon, sicut præcéperat eis Absalom. Surgentésque omnes filii regis, ascendérunt singuli mulas suas, et fugérunt.

℟. Exaudísti. 234.

Lectio iij.

Cumque adhuc pérgerent in itínere, fama pervénit ad David, dicens : Percússit Absalom omnes fílios regis, et non remánsit ex eis saltem unus. Surréxit ítaque rex, et scidit vestiménta sua, et cécidit super terram, et omnes servi illíus qui assistébant ei, scidérunt vestiménta sua. Respóndens autem Jónadab, fílius Sémmaa, fratris David, dixit : Ne æstimet dóminus meus rex, quod omnes púeri, filii regis, occísi sint; Amnon solus mórtuus est, quóniam in ore Absalom erat pósitus, ex die qua oppréssit Thamar, sorórem ejus. Nunc ergo ne ponat dóminus meus rex super cor suum verbum istud, dicens : Omnes filii regis occísi sunt : quóniam Amnon solus mórtuus est. Fugit autem Absalom.

℟. Audi, Dómine. 235.

FERIA TERTIA.

De libro secúndo Regum.

Lectio j. Cap. 14.

Cum ingréssa fuísset múlier Thecuítis ad regem, cécidit coram eo super terram, et adorávit et dixit : Serva me, rex. Et ait ad eam rex : Quid causæ habes? Quæ respóndit : Heu, múlier vídua ego sum : mórtuus est enim vir meus. Et ancíllæ tuæ erant duo filii, qui rixáti sunt advérsum se in agro, nullúsque erat qui eos prohibére posset : et percússit alter álterum et interfécit eum. Et ecce consúrgens univérsa cognátio advérsum ancíllam tuam, dicit : Trade eum, qui percússit fratrem suum, et occidámus eum pro ánima fratris sui quem interfécit, et deleámus herédem : et quærunt exstínguere

scintíllam meam, quæ relícta est, ut non supérsit viro meo nomen, et relíquiæ super terram.
℟. Dómine, si. 235.

Lectio ij.

Et ait rex : Qui contradíxerit tibi, adduc eum ad me, et ultra non addet ut tangat te. Quæ ait : Recordétur rex Dómini Dei sui, ut non multiplicéntur próximi sánguinis ad ulciscéndum, et nequáquam interfíciant fílium meum. Qui ait : Vivit Dóminus, quia non cadet de capíllis fílii tui super terram. Dixit ergo múlier : Loquátur ancílla tua ad dóminum meum regem verbum. Et ait : Lóquere. Dixítque múlier : Quare cogitásti hujuscémodi rem contra pópulum Dei, et locútus est rex verbum istud, ut peccet, et non redúcat ejéctum suum? Omnes mórimur, et quasi aquæ dilábimur in terram, quæ non revertúntur : nec vult Deus períre ánimam, sed retráctat cógitans, ne pénitus péreat qui abjéctus est.
℟. Factum est. 236.

Lectio iij.

Et ait rex : Numquid manus Joab tecum est in ómnibus istis? Respóndit múlier, et ait : Per salútem ánimæ tuæ, dómine mi rex, nec ad sinístram, nec ad déxteram est ex ómnibus his quæ locútus est dóminus meus rex : servus enim tuus Joab, ipse præcépit mihi et ipse pósuit in os ancíllæ tuæ ómnia verba hæc. Ut vérterem figúram sermónis hujus, servus tuus Joab præcépit istud : tu autem, dómine mi rex, sápiens es, sicut habet sapiéntiam Angelus Dei, ut intélligas ómnia super terram. Et ait rex ad Joab : Ecce placátus feci verbum tuum : vade ergo, et révoca púerum Absalom.
℟. Ego te tuli. 236.

FERIA QUARTA.

De libro secúndo Regum.

Lectio j. Cap. 15.

Igitur post hæc fecit sibi Absalom currus, et équites, et quinquagínta viros, qui præcéderent eum. Et mane consúrgens Absalom, stabat juxta intróitum portæ, et omnem virum, qui habébat negótium ut veníret ad regis judícium, vocábat Absalom ad se, et dicébat : De qua civitáte es tu : Qui respóndens ajébat : Ex una tribu Israel ego sum servus tuus. Respon-

debátque ei Absalom : Vidéntur mihi sermónes tui boni et justi. Sed non est qui te áudiat constitútus a rege.

℟. Peccávi. 233.

Lectio ij.

Dicebátque Absalom : Quis me constítuat júdicem super terram, ut ad me véniant omnes qui habent negótium, et juste júdicem? Sed et cum accéderet ad eum homo ut salutáret illum, extendébat manum suam, et apprehéndens, osculabátur eum. Faciebátque hoc omni Israel veniénti ad judícium, ut audirétur a rege, et sollicitábat corda virórum Israel.

℟. Exaudísti. 234.

Lectio iij.

Post quadragínta autem annos, dixit Absalom ad regem David : Vadam, et reddam vota mea quæ vovi Dómino in Hebron. Vovens enim vovit servus tuus, cum esset in Gessur Syriæ, dicens: Si redúxerit me Dóminus in Jerúsalem, sacrificábo Dómino. Dixítque ei rex David : Vade in pace. Et surréxit, et ábiit in Hebron. Misit autem Absalom exploratóres in univérsas tribus Israel, dicens : Statim ut audiéritis clangórem búccinæ, dícite : Regnávit Absalom in Hebron.

℟. Audi, Dómine. 235.

FERIA QUINTA.

De libro secúndo Regum.

Lectio j. Cap. 15. c

Venit ígitur núntius ad David, dicens : Toto corde univérsus Israel séquitur Absalom. Et ait David servis suis, qui erant cum eo in Jerúsalem : Súrgite, fugiámus : neque enim erit nobis effúgium a fácie Absalom : festináte égredi, ne forte véniens óccupet nos, et impéllat super nos ruínam, et percútiat civitátem in ore gládii. Dixerúntque servi regis ad eum : Omnia quæcúmque præcéperit dóminus noster rex, libénter exsequémur servi tui.

℟. Præparáte. 230.

Lectio ij.

Egréssus est ergo rex, et univérsa domus ejus pédibus suis : et derelíquit rex decem mulíeres concubínas ad custodiéndam domum. Egressúsque rex et omnis Israel pédibus suis, stetit procul a domo : et univérsi servi ejus ambulábant juxta eum, et legiónes Ceréthi, et Pheléthi,

et omnes Gethæi, pugnatóres válidi, sexcénti viri, qui secúti eum fúerant de Geth pédites, præcedébant regem.

℟. Deus ómnium. 231.

Lectio iij.

Dixit autem Rex ad Ethái Gethæum : Cur venis nobíscum? revértere, et hábita cum rege, quia peregrínus es, et egréssus es de loco tuo. Heri venísti, et hódie compelléris nobíscum égredi? Ego autem vadam quo itúrus sum : revértere, et reduc tecum fratres tuos, et Dóminus fáciet tecum misericórdiam et veritátem, quia ostendísti grátiam et fidem.

℟. Dóminus qui. 231.

FERIA SEXTA.

De libro secúndo Regum.

Lectio j. Cap. 16.

Venit ergo rex David usque Bahúrim : et ecce egrediebátur inde vir de cognatióne domus Saul, nómine Sémei, fílius Gera, procedebátque egrédiens, et maledicébat, mittebátque lápides contra David, et contra univérsos servos regis David : omnis autem pópulus, et univérsi bellatóres a dextro, et a sinístro látere regis incedébant. Ita autem loquebátur Sémei cum maledíceret regi : Egrédere, egrédere vir sánguinum, et vir Bélial. Réddidit tibi Dóminus univérsum sánguinem domus Saul : quóniam invasísti regnum pro eo.

℟. Percússit Saul. 232.

Lectio ij.

Dixit autem Abísai fílius Sárviæ, regi : Quare maledícit canis hic mórtuus dómino meo regi? vadam, et amputábo caput ejus. Et ait rex : Quid mihi et vobis est fílii Sárviæ? Dimíttite eum, ut maledícat : Dóminus enim præcépit ei ut maledíceret David : et quis est qui áudeat dícere, quare sic fécerit?

℟. Montes Gélboe. 232.

Lectio iij.

Et ait rex Abísai, et univérsis servis suis : Ecce fílius meus, qui egréssus est de útero meo, quærit ánimam meam : quanto magis nunc fílius Jémini? Dimíttite eum ut maledícat juxta præcéptum Dómini : si forte respíciat Dóminus afflictiónem meam, et reddat mihi Dóminus bonum pro maledictióne hac hodiérna.

℟. Ego te tuli. 233.

SABBATO.

De libro secúndo Regum.

Lectio j. Cap. 18. b

Egréssus est pópulus in campum contra Israel, et factum est prælium in saltu Ephraim. Et cæsus est ibi pópulus Israel ab exércitu David, fáctaque est plaga magna in die illa, vigínti míllium. Fuit autem ibi prælium dispérsum super fáciem omnis terræ, et multo plures erant quos saltus consúmpserat de pópulo quam hi quos voráverat gládius in die illa.

℟. Peccávi. 233.

Lectio ij.

Accidit autem ut occúrreret Absalom servis David, sedens mulo : cumque ingréssus fuísset mulus subter condénsam quercum et magnam, adhæsit caput ejus quércui : et illo suspénso inter cœlum et terram mulus cui inséderat, pertransívit. Vidit autem hoc quíspiam, et nuntiávit Joab, dicens : Vidi Absalom pendére de quercu. Et ait Joab viro, qui nuntiáverat ei : Si vidísti, quare non confodísti eum cum terra, et ego dedíssem tibi decem argénti siclos, et unum bálteum ? Qui dixit ad Joab : Si appénderes in mánibus meis mille argénteos, nequáquam míttерem manum meam in fílium regis : audiéntibus enim nobis præcépit rex tibi, et Abísai, et Etháі, dicens : Custodíte mihi púerum Absalom.

℟. Exaudísti, 234.

Lectio iij.

Et ait Joab : Non sicut tu vis, sed aggrédiar eum coram te. Tulit ergo tres lánceas in manu sua, et infíxit eas in corde Absalom : cumque adhuc palpitáret hærens in quercu, cucurrérunt decem júvenes armígeri Joab, et percutiéntes interfecérunt eum. Cécinit autem Joab búccina, et retínuit pópulum, ne persequerétur fugiéntem Israel, volens párcere multitúdini. Et tulérunt Absalom, et projecérunt eum in saltu, in fóveam grandem, et comportavérunt super eum acérvum lápidum magnum nimis.

℟. Audi, Dómine. 235.

Ad Magnif. Aña. Unxérunt Salomônem * Sadoc sacérdos, et Nathan Prophéta, regem in Gihon, et ascendéntes læti dixérunt : Vivat rex in ætérnum. ℣. Vespertína.

Nisi ponenda sit Aña pro Dñica j. Aug. : quia tunc omissis Añis et Lect. de libris Regum, ponuntur de libris Salomonis, quod etiam servatur in sequentibus Hebdomadis.

DOM. VII. POST PENT.

In primo Nocturno.

Incipit liber tértius Regum.

Lectio j. Cap. 1.

Et rex David senúerat, habebátque ætátis plúrimos dies: cumque operirétur véstibus, non calefiébat. Dixérunt ergo ei servi sui : Quærámus dómino nostro regi adolescéntulam vírginem, et stet coram rege, et fóveat eum, dormiátque in sinu suo, et calefáciat dóminum nostrum regem. Quæsiérunt ígitur adolescéntulam speciósam in ómnibus fínibus Israel, et invenérunt Abísag Sunamítidem, et adduxérunt eam ad regem. Erat autem puélla pulchra nimis, dormiebátque cum rege, et ministrábat ei : rex vero non cognóvit eam. ℟. Præparáte. 230.

Lectio ij.

Adónias autem, fílius Haggith, elevabátur, dicens : Ego regnábo. Fecítque sibi currus et équites, et quinquagínta viros qui cúrrerent ante eum. Nec corrípuit eum pater suus aliquándo, dicens : Quare hoc fecísti ? Erat autem et ipse pulcher valde, secúndus natu post Absalom. Et sermo ei cum Joab, fílio Sárviæ, et cum Abíathar sacerdóte, qui adjuvábant partes Adoníæ. Sadoc vero sacérdos, et Banaías fílius Joíadæ, et Nathan Prophéta, et Sémei et Rei, et robur exércitus David non erat cum Adonía. ℟. Deus ómnium. 231.

Lectio iij.

Dixit ítaque Nathan ad Bethsabée, matrem Salomónis : Num audísti, quod regnáverit Adonías, fílius Haggith, et dóminus noster David hoc ignórat ? Nunc ergo veni, áccipe consílium a me, et salva ánimam tuam, filiíque tui Salomónis. Vade, et ingrédere ad regem David, et dic ei : Nonne tu, dómine mi rex, jurásti mihi ancíllæ tuæ, dicens : Sálomon, fílius tuus, regnábit post me, et ipse sedébit in sólio meo ? quare ergo regnat Adonías ? Et adhuc ibi te loquénte cum rege, ego véniam post te, et complébo sermónes tuos. Ingréssa est ítaque Beth-

sabée ad regem in cubículum.
℞. Dóminus qui. 231.

In secundo Nocturno.

Ex Epístola S. Hierónymi Presbyteri ad Nepotiánum.

Lectio iv. Ep. 2. Tom. 1.

David annos natus septuagínta, bellicósus quondam vir, senectúte frigescénte, non póterat calefíeri. Quæritur ítaque puélla de univérsis fínibus Israel Abísag Sunamítis, quæ cum rege dormíret, et seníle corpus calefáceret. Quæ est ista Sunamítis, uxor et virgo, tam fervens, ut frígidum calefáceret, tam sancta, ut caléntem ad libídinem non provocáret? Expónat sapientíssimus Sálomon patris sui delícias, et pacíficus bellatóris viri narret ampléxus. Pósside sapiéntiam, pósside intelligéntiam. Ne oblivíscáris, et ne declináveris a verbis oris mei: neque derelínquas illam, et apprehéndet te: ama illam, et servábit te. Princípium sapiéntiæ, pósside sapiéntiam: et in omni possessióne tua pósside intelligéntiam: circúmda illam et exaltábit te: honóra illam, et amplexábitur te, ut det cápiti tuo corónam gratiárum. Coróna quoque deliciárum próteget te.
℞. Percússit Saul. 232.

Lectio v.

Omnes pene virtútes córporis mutántur in sénibus, et crescénte sola sapiéntia, decréscunt cétera: jejúnia, vigíliæ, chameúniæ, id est, super paviméntum dormitiónes, huc illúcque discúrsus, peregrinórum suscéptio, defénsio páuperum, instántia oratiónum, et perseverántia, visitátio languéntium, labor mánuum unde præbeántur eleemósynæ. Et ne sermónem lóngius prótraham, cuncta quæ per corpus exercéntur, fracto córpore minóra fiunt.
℞. Montes Gélboe. 232.

Lectio vj.

Nec hoc dico, quod in juvénibus et adhuc solidióris ætátis, his dumtáxat, qui labóre et ardentíssimo stúdio, vitæ quoque sanctimónia, et oratiónis ad Dóminum Jesum frequéntia, sciéntiam consecúti sunt, frígeat sapiéntia, quæ in plerísque sénibus ætáte marcéscit: sed quod adolescéntia multa córporis bella sustíneat, et inter incentíva vitiórum, et

carnis titillatiónes, quasi ignis in lignis virídibus suffocétur, ut suum non possit explicáre fulgórem. Senéctus vero rursus eórum qui adolescéntiam suam honéstis ártibus instruxérunt, et in lege Dómini meditáti sunt die ac nocte, ætáte fit dóctior, usu trítior, procéssu témporis sapiéntior, et véterum studiórum dulcíssimos fructus metit.

℟. Ego te tuli. 233.
℟. vij. Peccávi super. 233.
℟. viij. Duo Séraphim. ibid.

FERIA SECUNDA.

De libro tértio Regum.

Lectio j. Cap. 1. d.

Et respóndit rex David, dicens : Vocáte ad me Bethsabée. Quæ cum fuísset ingréssa coram rege, et stetísset ante eum, jurávit rex, et ait : Vivit Dóminus, qui éruit ánimam meam de omni angústia, quia sicut jurávi tibi per Dóminum Deum Israel, dicens : Sálomon, fílius tuus, regnábit post me, et ipse sedébit super sólium meum pro me : sic fáciam hódie. Summissóque Bethsabée in terram vultu, adorávit regem, dicens : Vivat dóminus meus David in ætérnum.

℟. Recordáre. 234.

Lectio ij.

Dixit quoque rex David : Vocáte mihi Sadoc sacerdótem, et Nathan Prophétam, et Banaíam fílium Joíadæ. Qui cum ingréssi fuíssent coram rege, dixit ad eos : Tóllite vobíscum servos dómini vestri, et impónite Salomónem, fílium meum, super mulam meam : et dúcite eum in Gihon. Et ungat eum ibi Sadoc sacérdos, et Nathan Prophéta, in regem super Israel : et canétis búccina, atque dicétis : Vivat rex Sálomon. Et ascendétis post eum, et véniet, et sedébit super sólium meum, et ipse regnábit pro me.

℟. Exaudísti. 234.

Lectio iij.

Descéndit ergo Sadoc sacérdos, et Nathan Prophéta, et Banaías, fílius Joíadæ, et Ceréthi, et Pheléthi : et imposuérunt Salomónem super mulam regis David, et adduxérunt eum in Gihon. Sumpsítque Sadoc sacérdos cornu ólei de tabernáculo, et unxit Salomónem : et cecinérunt búccina, et dixit omnis pópulus : Vivat rex Sálomon. Et ascéndit univérsa multitúdo post eum, et pópu-

lus canéntium tíbiis, et lætántium gáudio magno, et insónuit terra a clamóre eórum.

℟. Audi, Dómine. 235.

FERIA TERTIA.

De libro tértio Regum.

Lectio j. Cap. 2.

Appropinquavérunt autem dies David ut morerétur, præcepítque Salomóni fílio suo, dicens: Ego ingrédior viam univérsæ terræ: confortáre, et esto vir. Et obsérva custódias Dómini Dei tui, ut ámbules in viis ejus, ut custódias cæremónias ejus, et præcépta ejus, et judícia, et testimónia, sicut scriptum est in lege Móysi: ut intélligas univérsa quæ facis, et quocúmque te vérteris: ut confírmet Dóminus sermónes suos, quos locútus est de me, dicens: Si custodíerint fílii tui vias suas, et ambuláverint coram me in veritáte, in omni corde suo, et in omni ánima sua, non auferétur tibi vir de sólio Israel.

℟. Dómine si. 235.

Lectio ij.

Tu quoque nosti quæ fécerit mihi Joab, fílius Sárviæ, quæ fécerit duóbus princípibus exércitus Israel, Abner, fílio Ner, et Amasæ, fílio Jether: quos occídit, et effúdit sánguinem belli in pace, et pósuit cruórem prælii in bálteo suo, qui erat circa lumbos ejus, et in calceaménto suo, quod erat in pédibus ejus. Fácies ergo juxta sapiéntiam tuam, et non dedúces canítiem ejus pacífice ad ínferos.

℟. Factum est. 236.

Lectio iij.

Sed et fíliis Berzellái Galaadítis reddes grátiam, erúntque comedéntes in mensa tua: occurrérunt enim mihi, quando fugiébam a fácie Absalom, fratris tui. Habes quoque apud te Sémei, fílium Gera, fílii Jémini de Bahúrim, qui maledíxit mihi maledictióne péssima, quando ibam ad castra: sed quia descéndit mihi in occúrsum cum transírem Jordánem, et jurávi ei per Dóminum, dicens: Non te interfíciam gládio: tu noli pati eum esse innóxium.

℟. Ego te tuli. 236.

FERIA QUARTA.

De libro tértio Regum.

Lectio j. Cap. 3.

Appáruit autem Dóminus Salomóni per sómnium nocte, dicens: Póstula quod vis ut dem

tibi. Et ait Sálomon : Tu fecísti cum servo tuo David patre meo misericórdiam magnam, sicut ambulávit in conspéctu tuo in veritáte, et justítia, et recto corde tecum : custodísti ei misericórdiam tuam grandem, et dedísti ei fílium sedéntem super thronum ejus, sicut est hódie. ℟. Peccávi. 233.

Lectio ij.

Et nunc, Dómine Deus, tu regnáre fecísti servum tuum pro David, patre meo : ego autem sum puer párvulus, et ignórans egréssum et introítum meum. Et servus tuus in médio est pópuli, quem elegísti, pópuli infiníti, qui numerári et supputári non potest, præ multitúdine. Dabis ergo servo tuo cor dócile, ut pópulum tuum judicáre possit, et discérnere inter bonum et malum. Quis enim póterit judicáre pópulum istum, pópulum tuum hunc multum ? ℟. Exaudísti. 234.

Lectio iij.

Plácuit ergo sermo coram Dómino, quod Sálomon postulásset hujuscémodi rem. Et dixit Dóminus Salomóni : Quia postulásti verbum hoc, et non petísti tibi dies multos, nec divítias, aut ánimas inimicórum tuórum, sed postulásti tibi sapiéntiam ad discernéndum judícium : ecce feci tibi secúndum sermónes tuos, et dedi tibi cor sápiens et intélligens, in tantum ut nullus ante te símilis tui fúerit, nec post te surrectúrus sit. Sed et hæc quæ non postulásti, dedi tibi : divítias scílicet, et glóriam, ut nemo fúerit símilis tui in régibus cunctis retro diébus. ℟. Audi Dómine. 235.

FERIA QUINTA.

De libro tértio Regum.

Lectio j. Cap. 4. c.

Sálomon autem erat in ditióne sua, habens ómnia regna a flúmine terræ Philísthiim usque ad términum Ægypti : offeréntium sibi múnera, et serviéntium ei cunctis diébus vitæ ejus. Erat autem cibus Salomónis per dies síngulos, trigínta cori símilæ, et sexagínta cori farínæ, decem boves pingues, et vigínti boves pascuáles, et centum aríetes, excépta venatióne cervórum, capreárum, atque bubalórum, et ávium altílium. Ipse enim obtinébat omnem regiónem, quæ erat trans flumen, a Thaphsa usque ad

Gazan, et cunctos reges illárum regiónum : et habébat pacem ex omni parte in circúitu.
℟. Præparáte. 230.

Lectio ij.

Habitabátque Juda et Israel absque timóre ullo, unusquísque sub vite sua, et sub ficu sua, a Dan usque Bersabée cunctis diébus Salomónis. Et habébat Sálomon quadragínta míllia præsépia equórum currílium, et duódecim míllia equéstrium. Nutriebántque eos supradícti regis præfécti : sed et necessária mensæ regis Salomónis cum ingénti cura præbébant in témpore suo. Hórdeum quoque, et páleas equórum et jumentórum deferébant in locum ubi erat rex, juxta constitútum sibi. Dedit quoque Deus sapiéntiam Salomóni, et prudéntiam multam nimis, et latitúdinem cordis quasi arénam, quæ est in líttore maris.
℟. Deus ómnium. 231.

Lectio iij.

Et præcedébat sapiéntia Salomónis sapiéntiam ómnium Orientálium et Ægyptiórum, et erat sapiéntior cunctis homínibus : sapiéntior Ethan Ezrahíta, et Heman, et Chalcol, et Dorda, fíliis Mahol : et erat nominátus in univérsis géntibus per circúitum. Locútus est quoque Sálomon tria míllia parábolas, et fuérunt cármina ejus quinque et mille. Et disputávit super lignis a cedro, quæ est in Líbano, usque ad hyssópum, quæ egréditur de paríete : et disséruit de juméntis, et volúcribus, et reptílibus, et píscibus. Et veniébant de cunctis pópulis ad audiéndam sapiéntiam Salomónis, et ab univérsis régibus terræ, qui audiébant sapiéntiam ejus.
℟. Dóminus, qui. 231.

FERIA SEXTA.

De libro tértio Regum.

Lectio j. Cap. 5.

Misit quoque Hiram, rex Tyri, servos suos ad Salomónem : audívit enim quod ipsum unxíssent regem pro patre ejus: quia amícus fúerat Hiram David omni témpore. Misit autem Sálomon ad Hiram, dicens : Tu scis voluntátem David, patris mei, et quia non potúerit ædificáre domum nómini Dómini Dei sui propter bella imminéntia per circúitum, donec daret Dóminus

eos sub vestígio pedum ejus. Nunc autem réquiem dedit Dóminus Deus meus mihi per circúitum : et non est satan, neque occúrsus malus.
℟. Percússit Saul. 232.

Lectio ij.

Quamóbrem cógito ædificáre templum nómini Dómini Dei mei, sicut locútus est Dñus David, patri meo,dicens : Fílius tuus, quem dabo pro te super sólium tuum, ipse ædificábit domum nómini meo. Præcipe ígitur ut præcídant mihi servi tui cedros de Líbano, et servi mei sint cum servis tuis : mercédem autem servórum tuórum dabo tibi quamcúmque petíeris : scis enim quómodo non est in pópulo meo vir qui nóverit ligna cædere sicut Sidónii.
℟. Montes Gélboe. 232.

Lectio iij.

Cum ergo audísset Hiram verba Salomónis, lætátus est valde, et ait : Benedíctus Dóminus Deus hódie, qui dedit David fílium sapientíssimum super pópulum hunc plúrimum. Et misit Hiram ad Salomónem, dicens : Audívi quæcúmque mandásti mihi : ego fáciam omnem voluntátem tuam in lignis cédrinis et abiégnis. Servi mei depónent ea de Líbano ad mare : et ego compónam ea in rátibus in mari usque ad locum, quem significáveris mihi : et applicábo ea ibi, et tu tolles ea : præbebísque necessária mihi, ut detur cibus dómui meæ.
℟. Ego te tuli. 233.

SABBATO.

De libro tértio Regum.

Lectio j. Cap. 7. g. et 8.

Et perfécit omne opus quod faciébat Sálomon in domo Dómini, et íntulit quæ sanctificáverat David, pater suus,argéntum et aurum, et vasa,reposuítque in thesáuris domus Dómini. Tunc congregáti sunt omnes majóres natu Israel cum princípibus tríbuum, et duces familiárum filiórum Israel ad regem Salomónem in Jerúsalem : ut deférrent arcam fœderis Dómini de civitáte David : id est, de Sion. Convenítque ad regem Salomónem univérsus Israel in mense Ethánim. in solémni die, ipse est mensis séptimus.
℟. Peccávi. 233.

Lectio ij.

Venerúntque cuncti senes de Israel, et

tulérunt arcam sacerdótes, et portavérunt arcam Dómini, et tabernáculum fœderis, et ómnia vasa Sanctuárii, quæ erant in tabernáculo : et ferébant ea sacerdótes et Levítæ. Rex autem Sálomon, et omnis multitúdo Israel, quæ convénerat ad eum, gradiebátur cum illo ante arcam, et immolábant oves et boves absque æstimatióne et número. Et intulérunt sacerdótes arcam fœderis Dómini in locum suum, in orácium templi, in Sanctum sanctórum subter alas Chérubim. Síquidem Chérubim expandébant alas super locum arcæ, et protegébant arcam, et vectes ejus désuper. ℟. Exaudísti. 234.

Lectio iij.

In arca autem non erat áliud, nisi duæ tábulæ lapídeæ, quas posúerat in ea Móyses in Horeb, quando pépigit Dóminus fœdus cum fíliis Israel, cum egrederéntur de terra Ægypti. Factum est autem, cum exíssent sacerdótes de Sanctuário, nébula implévit domum Dómini, et non póterant sacerdótes stare et ministráre propter nébulam : implé verat enim glória Dómini domum Dñi. Tunc ait Sálomon : Dóminus dixit ut habitáret in nébula. ℟. Audi, Dómine. 235.

Ad Magnif. Aña. Exaudísti, Dómine, * oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo.

℣. Vespertína.

DOMINICA VIII.

POST PENTECOSTEN.

In primo Nocturno.

De libro tértio Regum.

Lectio j. Cap. 9.

Factum est autem, cum perfecísset Sálomon ædifícium domus Dómini, et ædifícium regis, et omne quod optáverat et volúerat fácere, appáruit ei Dóminus secúndo, sicut apparúerat ei in Gábaon. Dixítque Dóminus ad eum : Exaudívi oratiónem tuam et deprecatiónem tuam, quam deprecátus es coram me : sanctificávi domum hanc, quam ædificásti, ut pónerem nomen meum ibi in sempitérnum, et erunt óculi mei et cor meum ibi cunctis diébus. Tu quoque si ambuláveris coram me, sicut ambulávit pater tuus, in simplicitáte cordis, et in æquitáte : et féceris ómnia quæ præcépi tibi, et legí-

tima mea et judícia mea serváveris, ponam thronum regni tui super Israel in sempitérnum, sicut locútus sum David patri tuo, dicens : Non auferétur vir de génere tuo de sólio Israel.

℟. Præparáte. 230.

Lectio ij.

Si autem aversióne avérsi fuéritis vos et fílii vestri, non sequéntes me, nec custodiéntes mandáta mea et cæremónias meas, quas propósui vobis, sed abiéritis et coluéritis deos aliénos, et adoravéritis eos : áuferam Israel de superfície terræ, quam dedi eis : et templum, quod sanctificávi nómini meo, projíciam a conspéctu meo, erítque Israel in provérbium, et in fábulam cunctis pópulis. Et domus hæc erit in exémplum : omnis, qui transíerit per eam, stupébit, et sibilábit, et dicet : Quare fecit Dóminus sic terræ huic, et dómui huic ? Et respondébunt ? Quia derelíquérunt Dóminum Deum suum, qui edúxit patres eórum de terra Ægypti, et secáti sunt deos aliénos, et adoravérunt eos, et coluérunt eos : idcírco indúxit Dóminus super eos omne malum hoc.

℟. Deus ómnium. 231.

Lectio iij.

Explétis autem annis vigínti, postquam ædificáverat Sálomon duas domos, id est, domum Dómini, et domum regis, (Hiram rege Tyri præbénte Salomóni ligna cédrina et abiégna, et aurum juxta omne quod opus habúerat), tunc dedit Sálomon Hiram vigínti óppida in terra Galilææ. Et egréssus est Hiram de Tyro, ut vidéret óppida, quæ déderat ei Sálomon, et non placuérunt ei, et ait : Hæccine sunt civitátes, quas dedísti mihi frater ? Et appellávit eas terram Chabul usque in diem hanc. Misit quoque Hiram ad regem Salomónem centum vigínti talénta auri.

℟. Dóminus, qui. 231.

In secundo Nocturno.

Ex libro S. Augustíni Epíscopi de civitáte Dei.

Lib. 17. c. 8. sub med.

Lectio iv.

Facta est quidem nonnúlla imágo rei futúræ étiam in Salomóne, in eo quod templum ædificávit, et pacem hábuit secúndum nomen suum (Sálomon quippe

pacíficus est Latíne) et in exórdio regni sui mirabíliter laudábilis fuit. Sed eádem sua persóna per umbram futúri prænuntiábat étiam ipse Christum Dóminum nostrum, non exhibébat. Unde quædam de illo ita scripta sunt, quasi de ipso ista prædícta sint, dum Scriptúra sancta étiam rebus gestis prophétans, quodámmodo in eo figúram delíneat futurórum.

℟. Percússit Saul. 232.

Lectio v.

Nam præter libros divínæ históriæ, ubi regnásse narrátur, Psalmus étiam septuagésimus primus título nóminis ejus inscríptus est. In quo tam multa dicúntur, quæ omníno ei conveníre non possunt: Dómino autem Christo aptíssima perspicuitáte convéniunt: ut evidénter appáreat, quod in illo figúra qualiscúmque adumbráta sit, in isto autem ipsa véritas præsentáta.

℟. Montes Gélboe. 232.

Lectio vj.

Notum est enim, quibus términis regnum conclúsum fúerit Salomónis, et tamen in eo Psalmo légitur, ut ália táceam: Dominábitur a mari usque ad mare, et a flúmine usque ad términos orbis terræ: quod in Christo vidémus impléri. A flúmine quippe dominándi sumpsit exórdium: ubi baptizátus a Joánne, eódem monstránte, cœpit agnósci a discípulis, qui eum non solum magístrum, verum étiam Dóminum appellavérunt.

℟. Ego te tuli. 233.

℟. vij. Peccávi. 233.

℟. viij. Duo Séraphim. ib.

FERIA SECUNDA.

De libro tértio Regum.

Lectio j. Cap. 10.

Sed et regína Saba, audíta fama Salomónis in nómine Dómini, venit tentáre eum in ænigmátibus. Et ingréssa Jerúsalem multo cum comitátu, et divítiis, camélis portántibus arómata, et aurum infinítum nimis, et gemmas pretiósas, venit ad regem Salomónem, et locúta est ei univérsa quæ habébat in corde suo. Et dócuit eam Sálomon ómnia verba quæ proposúerat: non fuit sermo, qui regem posset latére, et non respondéret ei.

℟. Recordáre. 234.

Lectio ij.

Videns autem regína Saba omnem sapién-

tiam Salomónis, et domum, quam ædificáverat, et cibos mensæ ejus, et habitácula servórum, et órdines ministrántium, vestésque eórum, et pincérnas, et holocáusta quæ offerébat in domo Dómini : non habébat ultra spíritum. Dixítque ad regem : Verus est sermo quem audívi in terra mea super sermónibus tuis, et super sapiéntia tua : et non credébam narrántibus mihi, donec ipsa veni, et vidi óculis meis, et probávi, quod média pars mihi nuntiáta non fúerit : major est sapiéntia et ópera tua, quam rumor, quem audívi.

℟. Exaudísti. 234.

Lectio iij.

Beáti viri tui, et beáti servi tui, qui stant coram te semper, et áudiunt sapiéntiam tuam. Sit Dóminus Deus tuus benedíctus, cui complacuísti, et pósuit te super thronum Israel, eo quod diléxerit Dóminus Israel in sempitérnum, et constítuit te regem, ut fáceres judícium et justítiam. Dedit ergo regi centum vigínti talénta auri, et arómata multa nimis, et gemmas pretiósas : non sunt alláta ultra arómata tam multa quam ea, quæ dedit regína Saba regi Salomóni. Sed et classis Hiram, quæ portábat aurum de Ophir, áttulit ex Ophir ligna thyina multa nimis, et gemmas pretiósas. ℟. Audi, Dómine. 235.

FERIA TERTIA.

De libro tértio Regum.

Lectio j. Cap. 11.

Rex autem Sálomon adamávit mulíeres alienígenas multas, fíliam quoque Pharaónis, et Moabítidas, et Ammonítidas, Idumæas, et Sidónias, et Hetthæas: de géntibus, super quibus dixit Dóminus fíliis Israel : Non ingrediémini ad eas, neque de illis ingrediéntur ad vestras : certíssime enim avértent corda vestra, ut sequámini deos eárum. His ítaque copulátus est Sálomon ardentíssimo amóre. Fuerúntque ei uxóres quasi regínæ septingéntæ, et concubínæ trecéntæ : et avertérunt mulíeres cor ejus. Cumque jam esset senex, depravátum est cor ejus per mulíeres, ut sequerétur deos aliénos : nec erat cor ejus perféctum cum Dómino Deo suo, sicut cor David patris ejus.

℟. Dómine, si. 235.

Lectio ij.

Sed colébat Sálomon Astárthen, deam Sidoniórum, et Moloch, idólum Ammonitárum. Fecítque Sálomon quod non placúerat coram Dómino, et non adimplévit ut sequerétur Dóminum, sicut David, pater ejus. Tunc ædificávit Sálomon fanum Chamos, idólo Moab, in monte qui est contra Jerúsalem, et Moloch, idólo filiórum Ammon. Atque in hunc modum fecit univérsis uxóribus suis alienígenis, quæ adolébant thura, et immolábant diis suis.

℟. Factum est. 236.

Lectio iij.

Igitur irátus est Dóminus Salomóni, quod avérsa esset mens ejus a Dómino Deo Israel, qui apparúerat ei secúndo, et præcéperat de verbo hoc ne sequerétur deos aliénos, et non custodívit quæ mandávit ei Dóminus. Dixit ítaque Dóminus Salomóni: Quia habuísti hoc apud te, et non custodísti pactum meum, et præcépta mea quæ mandávi tibi, disrúmpens scindam regnum tuum, et dabo illud servo tuo. Verúmtamen in diébus tuis non fáciam propter David, patrem tuum.

℟. Ego te tuli. 236.

FERIA QUARTA.

De libro tértio Regum.

Lectio j. Cap. 11 e

Jeróboam quoque fílius Nabat, Ephrathæus, de Saréda, servus Salomónis, cujus mater erat nómine Sarva, múlier vídua? levávit manum contra regem. Et hæc est causa rebelliónis advérsus eum, quia Sálomon ædificávit Mello, et coæquávit voráginem civitátis David patris sui. Erat autem Jeróboam vir fortis et potens: vidénsque Sálomon adolescéntem bonæ índolis et indústrium, constitúerat eum præféctum super tribúta univérsæ domus Joseph. ℟. Peccávi. 233.

Lectio ij.

Factum est ígitur in témpore illo, ut Jeróboam egrederétur de Jerúsalem, et inveníret eum Ahías Silonítes prophéta in via, opértus pállio novo: erant autem duo tantum in agro. Apprehendénsque Ahías pállium suum novum, quo coopértus erat, scidit in duódecim partes. Et ait ad Jeróboam: Tolle tibi decem scissú-

ras : hæc enim dicit Dóminus Deus Israel : Ecce ego scindam regnum de manu Salomónis, et dabo tibi decem tribus.

℟. Exaudísti. 234.

Lectio iij.

Vóluit ergo Sálomon interfícere Jeróboam: qui surréxit, et aufúgit in Ægyptum ad Sesac, regem Ægypti, et fuit in Ægypto usque ad mortem Salomónis. Réliquum autem verbórum Salomónis, et ómnia quæ fecit, et sapiéntia ejus, ecce univérsa scripta sunt in Libro verbórum diérum Salomónis. Dies autem, quos regnávit Sálomon in Jerúsalem super omnem Israel, quadragínta annis sunt. Dormivítque Sálomon cum pátribus suis, et sepúltus est in civitáte David patris sui, regnavítque Róboam, fílius ejus, pro eo.

℟. Audi, Dómine. 235.

FERIA QUINTA.

De libro tértio Regum.

Lectio j. Cap. 12.

Venit autem Róboam in Sichem: illuc enim congregátus erat omnis Israel ad constituéndum eum regem. At vero Jeróboam, fílius Nabat, cum adhuc esset in Ægypto prófugus a fácie regis Salomónis, audíta morte ejus revérsus est de Ægypto. Miserúntque et vocavérunt eum : venit ergo Jeróboam, et omnis multitúdo Israel, et locúti sunt ad Róboam, dicéntes : Pater tuus duríssimum jugum impósuit nobis : tu ítaque nunc immínue páululum de império patris tui duríssimo, et de jugo gravíssimo, quod impósuit nobis, et serviémus tibi. Qui ait eis : Ite usque ad tértium diem, et revertímini ad me.

℟. Præparáte. 230.

Lectio ij.

Cumque abiísset pópulus, íniit consílium rex Róboam cum senióribus qui assistébant coram Salomóne, patre ejus, cum adhuc víveret, et ait : Quod datis mihi consílium, ut respóndeam pópulo huic? Qui dixérunt ei : Si hódie obedíeris pópulo huic, et servíeris, et petitióni eórum césseris, locutúsque fúeris ad eos verba lénia, erunt tibi servi cunctis diébus. Qui derelíquit consílium senum, quod déderant ei, et adhíbuit adolescéntes, qui nutríti fúerant cum eo, et assistébant illi.

℟. Deus ómnium. 231.

Lectio iij.

Respondítque rex pópulo dura, derelícto consílio seniórum, quod ei déderant, et locútus est eis secúndum consílium júvenum, dicens : Pater meus aggravávit jugum vestrum, ego autem addam jugo vestro : pater meus cécidit vos flagéllis, ego autem cædam vos scorpiónibus. Et non acquiévit rex pópulo : quóniam aversátus fúerat eum Dóminus, ut suscitáret verbum suum, quod locútus fúerat in manu Ahíæ Silonítæ, ad Jeróboam filium Nabat. Videns ítaque pópulus quod noluísset eos audíre rex, respóndit ei, dicens : Quæ nobis pars in David? vel quæ herédítas in fílio Isai ?

℟. Dóminus. 231.

FERIA SEXTA.

De libro tértio Regum.

Lectio j. Cap. 14. b

Dixit autem Dñus ad Ahíam : Ecce uxor Jeróboam ingréditur ut cónsulat te super fílio suo qui ægrótat : hæc et hæc loquéris ei. Cum ergo illa intráret, et dissimuláret se esse quæ erat, audívit Ahías sónitum pedum ejus introeúntis per óstium, et ait : Ingrédere, uxor Jeróboam : quare áliam te esse símulas? ego autem missus sum ad te durus núntius.

℟. Percússit. 232.

Lectio ij.

Vade et dic Jeróboam : Hæc dicit Dóminus Deus Israel : Quia exaltávi te de médio pópuli. et dedi te ducem super pópulum meum Israel : et scidi regnum domus David, et dedi illud tibi, et non fuísti sicut servus meus David, qui custodívit mandáta mea, et secútus est me in toto corde suo, fáciens quod plácitum esset in conspéctu meo : sed operátus es mala super omnes, qui fuérunt ante te, et fecísti tibi deos aliénos et conflátiles, ut me ad iracúndiam provocáres, me autem projecísti post corpus tuum.

℟. Montes Gélboe. 232.

Lectio iij.

Idcírco ecce ego indúcam mala super domum Jeróboam, et percútiam de Jeróboam mingéntem ad paríetem, et clausum, et novíssimum in Israel : et mundábo relíquias domus Jeróboam, sicut mundári solet fimus usque ad purum. Qui mórtui fúerint

de Jeróboam in civitáte, cómedent eos canes : qui autem mórtui fúerint in agro, vorábunt eos aves cœli : quia Dóminus locútus est. Tu ígitur surge, et vade in domum tuam : et in ipso intróitu pedum tuórum in urbem, moriétur puer.
℟. Ego te tuli. 233.

SABBATO.

De libro tértio Regum.

Lectio j. Cap. 18. d.

Accédens autem Elías ad omnem pópulum, ait : Usquequo claudicátis in duas partes ? si Dóminus est Deus, sequímini eum : si autem Baal, sequímini illum. Et non respóndit ei pópulus verbum. Et ait rursus Elías ad pópulum : Ego remánsi Prophéta Dómini solus : prophétæ autem Baal quadringénti et quinquagínta viri sunt.
℟. Peccávi. 233.

Lectio ij.

Dentur nobis duo boves, et illi éligant sibi bovem unum, et in frusta cædéntes, ponant super ligna, ignem autem non suppónant : et ego fáciam bovem álterum, et impónam super ligna, ignem autem non suppónam. Invocáte nómina deórum vestrórum, et ego invocábo nomen Dómini mei : et Deus qui exaudíerit per ignem, ipse sit Deus. Respóndens omnis pópulus, ait : Optima propositio.
℟. Exaudísti. 234.

Lectio iij.

Dixit ergo Elías prophétis Baal : Elígite vobis bovem unum, et fácite primi, quia vos plures estis : et invocáte nómina deórum vestrórum, ignémque non supponátis. Qui cum tulíssent bovem, quem déderat eis, fecérunt : et invocábant nomen Baal de mane usque ad merídiem, dicéntes : Baal exáudi nos. Et non erat vox, nec qui respondéret : transiliebántque altáre quod fécerant. Cumque esset jam merídies, illudébat illis Elías, dicens : Clamáte voce majóre. ℟. Audi Dñe. 235.

Ad Magnif. Aña. Dum tólleret Dóminus * Elíam per túrbinem in cœlum, Eliséus clamábat : Pater mi, currus Israel, et auríga ejus. ℣. Vespertína.

DOM. IX. POST PENT.

In primo Nocturno.

Incipit liber quartus Regum.

Lectio j. Cap. 1.

Prævaricátus est autem Moab in Israel,

postquam mórtuus est Achab. Cecidítque Ochozías per cancéllos cœnáculi sui, quod habébat in Samaría, et ægrotávit : misítque núntios, dicens ad eos : Ite, consúlite Beélzebub, deum Accaron, utrum vívere queam de infirmitáte mea hac. Angelus autem Dómini locútus est ad Elíam Thesbíten, dicens : Surge, et ascénde in occúrsum nuntiórum regis Samaríæ, et dices ad eos : Numquid non est Deus in Israel, ut eátis ad consuléndum Beélzebub, deum Accaron ? Quam ob rem hæc dicit Dñus : De léctulo, super quem ascendísti, non descéndes, sed morte moriéris. ℟. Præparáte. 230.

Lectio ij.

Et ábiit Elías. Reversíque sunt núntii ad Ochozíam. Qui dixit eis : Quare revérsi estis ? At illi respondérunt ei : Vir occúrrit nobis, et dixit ad nos : Ite, et revertímini ad regem, qui misit vos, et dicétis ei : Hæc dicit Dóminus : Numquid, quia non erat Deus in Israel, mittis ut consulátur Beélzebub, deus Accaron ? Idcírco de léctulo, super quem ascendísti, non descéndes, sed morte moriéris. ℟. Deus ómnium. 231.

Lectio iij.

Qui dixit eis : Cujus figúræ et hábitus est vir ille, qui occúrrit vobis, et locútus est verba hæc ? At illi dixérunt : Vir pilósus, et zona pellícea accínctus rénibus. Qui ait : Elías Thesbítes est. Misítque ad eum quinquagenárium príncipem, et quinquagínta qui erant sub eo. Qui ascéndit ad eum : sedentíque in vértice montis, ait : Homo Dei, rex præcépit ut descéndas. Respondénsque Elías, dixit quinquagenário : Si homo Dei sum, descéndat ignis de cœlo, et dévoret te, et quinquagínta duos. Descéndit ítaque ignis de cœlo, et devorávit eum, et quinquagínta qui erant cum eo. ℟. Dóminus, qui. 231.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Augustíni Epísc.

Serm. 201. de Temp.

Lectio iv.

In lectiónibus, quæ nobis diébus istis recitántur, fratres caríssimi, frequénter admónui, ut non sequámur lítteram occidéntem, et vivificántem spíritum relinquámus. Sic enim Apósto-

lus ait : Líttera enim occídit, spíritus vivíficat. Si enim hoc tantum vólumus intellígere, quod sonat in líttera : aut parvam, aut prope nullam ædificatiónem de divínis lectiónibus capiémus. Illa enim ómnia, quæ recitántur, typus erant et imágo futurórum. In Judæis enim figuráta, in nobis, grátia Dei donánte, compléta sunt.

℟. Percússit Saul. 232.

Lectio v.

Beátus enim Elías typum hábuit Dómini Salvatóris. Sicut enim Elías a Judæis persecutiónem passus est, ita et verus Elías Dóminus noster ab ipsis Judæis reprobátus est, et contémptus. Elías relíquit gentem suam : et Christus deséruit synagógam. Elías ábiit in desértum : et Christus venit in mundum. Elías in desérto corvis ministrántibus pascebátur : et Christus in desérto mundi hujus Géntium fide refícitur.

℟. Montes Gélboe. 232.

Lectio vj.

Corvi enim illi, qui beáto Elíæ, jubénte Dómino, ministrábant, Géntium pópulum figurábant : proptérea et de Géntium Ecclésia dícitur : Nigra sum, et formósa, fília Jerúsalem. Unde est Ecclésia nigra, et formósa ? Nigra per natúram, formósa per grátiam. Unde nigra ? Ecce in iniquitátibus concéptus sum, et in delíctis péperit me mater mea. Unde formósa ? Aspérges me hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

℟. Ego te tuli. 233.

℟. vij. Peccávi super. 233.

℟. viij. Duo Séraphim. ib.

FERIA SECUNDA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 2.

Accessérunt fílii prophetárum, qui erant in Jéricho, ad Eliséum, et dixérunt ei : Numquid nosti, quia Dóminus hódie tollet dóminum tuum a te ? Et ait : Et ego novi : siléte. Dixit autem ei Elías : Sede hic, quia Dóminus misit me usque ad Jordánem. Qui ait : Vivit Dóminus, et vivit ánima tua, quia non derelínquam te. Iérunt ígitur ambo páriter, et quinquagínta viri de fíliis prophetárum secúti sunt eos, qui et stetérunt e contra, longe : illi autem ambo stabant super Jordánem. ℟. Recordáre. 234.

Lectio ij.

Tulítque Elías pállium suum et invólvit illud, et percússit aquas, quæ divísæ sunt in utrámque partem, et transiérunt ambo per siccum. Cumque transíssent, Elías dixit ad Eliséum : Póstula quod vis ut fáciam tibi, ántequam tollar a te. Dixítque Eliséus : Obsecro ut fiat in me duplex spíritus tuus. Qui respóndit : Rem difficilem postulásti : áttamen, si víderis me, quando tollar a te, erit tibi quod petísti : si autem non víderis, non erit.

℟. Exaudísti. 234.

Lectio iij.

Cumque pérgerent, et incedéntes sermocinaréntur, ecce currus ígneus, et equi ígnei divisérunt utrúmque : et ascéndit Elías per túrbinem in cœlum : Eliséus autem vidébat, et clamábat : Pater mi, pater mi, currus Israel, et auríga ejus. Et non vidit eum ámplius ; apprehendítque vestiménta sua, et scidit illa in duas partes. Et levávit pállium Elíæ, quod cecíderat ei, reversúsque stetit super ripam Jordánis.

℟. Audi, Dómine. 235.

FERIA TERTIA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 3.

Egréssus est ígitur rex Joram in die illa de Samaría, et recénsuit univérsum Israel. Misítque ad Jósaphat regem Juda, dicens : Rex Moab recéssit a me, veni mecum contra eum ad prælium. Qui respóndit : Ascéndam : qui meus est, tuus est : pópulus meus, pópulus tuus : et equi mei, equi tui. Dixítque : Per quam viam ascendémus ? At ille respóndit : Per desértum Idumææ. Perrexérunt ígitur rex Israel, et rex Juda, et rex Edom, et circuiérunt per viam septem diérum, nec erat aqua exercítui, et juméntis, quæ sequebántur eos.

℟. Dómine. 235.

Lectio ij.

Dixítque rex Israel : Heu, heu, heu ! congregávit nos Dóminus tres reges, ut tráderet in manus Moab. Et ait Jósaphat : Estne hic Prophéta Dómini, ut deprecémur Dñum per eum ? Et respóndit unus de servis regis Israel : Est hic Eliséus, fílius Saphat, qui fundébat aquam super manus Elíæ. Et ait Jósa-

phat: Est apud eum sermo Dómini. Descendítque ad eum rex Israel, et Jósaphat, rex Juda, et rex Edom. Dixit autem Eliséus ad regem Israel: Quid mihi et tibi est? vade ad prophétas patris tui, et matris tuæ.

℟. Factum est. 236.

Lectio iij.

Et ait illi rex Israel: Quare congregávit Dóminus tres reges hos, ut tráderet eos in manus Moab? Dixítque ad eum Eliséus: Vivit Dóminus exercítuum, in cujus conspéctu sto, quod si non vultum Jósaphat, regis Judæ erubéscerem, non attendíssem quidem te, nec respexíssem. Nunc autem addúcite mihi psaltem. Cumque cáneret psaltes, facta est super eum manus Dómini, et ait: Hæc dicit Dóminus: Fácite álveum torréntis hujus fossas, et fossas. Hæc enim dicit Dóminus: Non vidébitis ventum, neque plúviam: et álveus iste replébitur aquis, et bibétis vos, et famíliæ vestræ, et juménta vestra. Parúmque est hoc in conspéctu Dómini: ínsuper tradet étiam Moab in manus vestras.

℟. Ego te tuli. 236.

FERIA QUARTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 4.

Múlier autem quædam de uxóribus Prophetárum clamábat ad Eliséum, dicens: Servus tuus, vir meus mórtuus est, et tu nosti quia servus tuus fuit timens Dóminum: et ecce créditor venit ut tollat duos fílios meos ad serviéndum sibi. Cui dixit Eliséus: Quid vis ut fáciam tibi? Dic mihi, quid habes in domo tua? At illa respóndit: Non hábeo ancílla tua quidquam in domo mea, nisi parum ólei, quo ungar. Cui ait: Vade, pete mútuo ab ómnibus vicínis tuis vasa vácua non pauca. Et ingrédere, et claude óstium tuum, cum intrínsecus fúeris tu, et fílii tui: et mitte inde in ómnia vasa hæc: et cum plena fúerint, tolles.

℟. Peccávi. 233.

Lectio ij.

Ivit ítaque múlier, et clausit óstium super se, et super fílios suos: illi offerébant vasa, et illa infundébat. Cumque plena fuíssent vasa, dixit ad fílium suum: Affer mihi adhuc vas. Et ille respóndit: Non hábeo. Stetítque

óleum. Venit autem illa, et indicávit hómini Dei. Et ille: Vade, inquit, vende óleum, et redde creditóri tuo : tu autem, et filii tui, vívite de réliquo. Facta est autem, quædam dies, et transíbat Eliséus per Sunam : erat autem ibi múlier magna, quæ ténuit eum ut coméderet panem : cumque frequénter inde transíret, divertébat ad eam ut coméderet panem. Quæ dixit ad virum suum : Animadvérto quod vir Dei sanctus est iste, qui transit per nos frequénter. Faciámus ergo ei cœnáculum parvum, et ponámus ei in eo léctulum, et mensam, et sellam, et candelábrum, ut cum vénerit ad nos, máneat ibi.

℟. Exaudísti. 234.

Lectio iij.

Facta est ergo dies quædam, et véniens divértit in cœnáculum, et requiévit ibi. Dixítque ad Giézi, púerum suum : Voca Sunamítidem istam. Qui cum vocásset eam, et illa stetísset coram eo, dixit ad púerum suum : Lóquere ad eam : Ecce, sédule in ómnibus ministrásti nobis, quid vis ut fáciam tibi : Numquid habes negótium, et vis ut loquar regi, sive príncipi milítiæ? Quæ respóndit : In médio pópuli mei hábito. Et ait : Quid ergo vult ut fáciam ei ? Dixítque Giézi : Ne quæras : fílium enim non habet, et vir ejus senex est. Præcépit ítaque ut vocáret eam : quæ cum vocáta fuísset, et stetísset ante óstium, dixit ad eam : In témpore isto, et in hac eádem hora, si vita comes fúerit, habébis in útero fílium. At illa respóndit : Noli, quæso, dómine mi, vir Dei, noli mentíri ancíllæ tuæ. Et concépit múlier, et péperit fílium in témpore, et in hora eádem, qua díxerat Eliséus.

℟. Audi, Dómine. 235.

FERIA QUINTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 6. e. et 7.

Congregávit Bénadad, rex Syriæ, univérsum exércitum suum et ascéndit, et obsidébat Samaríam. Fáctaque est fames magna in Samaría : et támdiu obséssa est, donec venumdarétur caput ásini octogínta argénteis, et quarta pars cabi stércoris columbárum quinque argénteis. Cumque rex Israel transíret per murum, múlier

quædam exclamávit ad eum, dicens : Salva me, Dómine mi rex. Qui ait : Non te salvat Dóminus : unde te possum salváre ? de área, vel de torculári ?
℟. Præparáte. 230.

Lectio ij.

Dixítque ad eam rex : Quid tibi vis ? Quæ respóndit : Múlier ista dixit mihi : Da fílium tuum,ut comedámus eum hódie, et fílium meum comedémus cras. Cóximus ergo fílium meum, et comédimus. Dixítque ei die áltera : Da fílium tuum ut comedámus eum. Quæ abscóndit fílium suum. Quod cum audísset rex, scidit vestiménta sua, et transíbat per murum. Vidítque omnis pópulus cilícium, quo vestítus erat ad carnem intrínsecus. Et ait rex : Hæc mihi fáciat Deus et hæc addat, si stéterit caput Eliséi, fílii Saphat, super ipsum hódie. Eliséus autem sedébat in domo sua, et senes sedébant cum eo.
℟. Deus ómnium. 231.

Lectio iij.

Præmísit ítaque virum: et ántequam veníret núntius ille, dixit ad senes: Numquid scitis quod míserit fílius homicídæ hic, ut præcidátur caput meum ? vidéte ergo, cum vénerit núntius, cláudite óstium, et non sinátis eum introíre : ecce enim sónitus pedum dómini ejus post eum est. Adhuc illo loquénte eis, appáruit núntius, qui veniébat ad eum. Et ait : Ecce, tantum malum a Dómino est : quid ámplius exspectábo a Dómino ? Dixit autem Eliséus : Audíte verbum Dómini : Hæc dicit Dóminus : In témpore hoc cras módius símilæ uno statére erit, et duo módii hórdei statére uno, in porta Samaríæ.
℟. Dóminus. 231.

FERIA SEXTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 8.

Eliséus autem locútus est ad mulíerem, cujus vívere fécerat fílium, dicens : Surge, vade, tu et domus tua : et peregrináre ubicúmque repéreris : vocávit enim Dóminus famem et véniet super terram septem annis. Quæ surréxit, et fecit juxta verbum hóminis Dei : et vadens cum domo sua, peregrináta est in terra Philísthiim diébus multis. Cumque finíti essent anni septem,revérsa est mú-

lier de terra Philísthiim; et egréssa est ut interpelláret regem pro domo sua, et pro agris suis.
℟. Percússit Saul. 232.

Lectio ij.

Rex autem loquebátur cum Giézi, púero viri Dei, dicens: Narra mihi ómnia magnália quæ fecit Eliséus. Cumque ille narráret regi quómodo mórtuum suscitásset, appáruit múlier, cujus vivificáverat fílium, clamans ad regem pro domo sua, et pro agris suis. Dixítque Giézi: Dómine mi rex, hæc est múlier, et hic est fílius ejus, quem suscitávit Eliséus. Et interrogávit rex mulíerem, quæ narrávit ei. Dedítque ei rex eunúchum unum, dicens: Restítue ei ómnia quæ sua sunt, et univérsos réditus agrórum, a die, qua relíquit terram, usque ad præsens.
℟. Montes Gélboe. 232.

Lectio iij.

Venit quoque Eliséus Damáscum, et Bénadad, rex Syriæ, ægrotábat: nuntiaverúntque ei, dicéntes: Venit vir Dei huc. Et ait rex ad Házael: Tolle tecum múnera, et vade in occúrsum viri Dei, et cónsule Dóminum per eum, dicens: Si evádere pótero de infirmitáte mea hac? Ivit ígitur Házael in occúrsum ejus. Cumque stetísset coram eo, ait: Fílius tuus Bénadad, rex Syriæ, misit me ad te, dicens: Si sanári pótero de infirmitáte mea hac? Dixítque ei Eliséus: Vade, dic ei: Sanáberis: porro osténdit mihi Dóminus quia morte moriétur.
℟. Ego te tuli. 233.

SABBATO.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 9.

Eliséus autem Prophétes vocávit unum de fíliis Prophetárum, et ait illi: Accínge lumbos tuos, et tolle lentículam ólei hanc in manu tua, et vade in Ramoth Gálaad. Cumque véneris illuc, vidébis Jehu, fílium Jósaphat, fílii Namsi, et ingréssus suscitábis eum de médio fratrum suórum, et introdúces in intérius cubículum. Tenénsque lentículam ólei, fundes super caput ejus, et dices: Hæc dicit Dóminus: Unxi te regem super Israel. Aperiésque óstium, et fúgies, et non ibi subsístes. Abiit ergo adoléscens puer Prophétæ, in Ramoth Gálaad, et ingréssus est illuc:

ecce autem príncipes exércitus sedébant, et ait: Verbum mihi ad te, o princeps. Dixítque Jehu: Ad quem ex ómnibus nobis? At ille dixit: Ad te, o princeps. ℟. Peccávi. 233.

Lectio ij.

Et surréxit, et ingréssus est cubículum: at ille fudit óleum super caput ejus, et ait: Hæc dicit Dóminus Deus Israel: Unxi te regem super pópulum Dómini Israel, et percúties domum Achab, dómini tui, et ulcíscar sánguinem servórum meórum Prophetárum, et sánguinem ómnium servórum Dómini, de manu Jézabel. Perdámque omnem domum Achab, et interfíciam de Achab mingéntem ad paríetem, et clausum, et novíssimum in Israel. Et dabo domum Achab, sicut domum Jeróboam, fílii Nabat, et sicut domum Báasa, fílii Ahía. Jézabel quoque cómedent canes in agro Jézrahel, nec erit qui sepéliat eam. Aperuítque óstium, et fugit. ℟. Exaudísti. 234.

Lectio iij.

Jehu autem egréssus est ad servos dómini sui: qui dixérunt ei: Réctene sunt ómnia? quid venit insánus iste ad te? Qui ait eis: Nostis hóminem, et quid locútus sit. At illi respondérunt: Falsum est, sed magis narra nobis. Qui ait eis: Hæc et hæc locútus est mihi, et ait: Hæc dicit Dóminus: Unxi te regem super Israel. Festinavérunt ítaque, et unusquísque tollens pállium suum posuérunt sub pédibus ejus in similitúdinem tribunális, et cecinérunt tuba, atque dixérunt: Regnávit Jehu. ℟. Audi, Dómine. 235.

Ad Magnif. Ana. Fecit Joas * rectum coram Dómino cunctis diébus, quibus dócuit eum Joíada sacérdos. ℣. Vespertína.

DOM. X. POST PENT.

In primo Nocturno.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 9. f. et 10.

Anno undécimo Joram, fílii Achab, regnávit Ochozías super Judam, venítque Jehu in Jézrahel. Porro Jézabel intróitu ejus audíto, depínxit óculos suos stíbio, et ornávit caput suum, et respéxit per fenéstram ingrediéntem Jehu per portam, et ait: Numquid pax potest esse Zambri qui interfécit dóminum suum? Levavítque Jehu

fáciem suam ad fenéstram et ait : Quæ est ista ? Et inclinavérunt se ad eum duo vel tres eunúchi. At ille dixit eis : Præcipitáte eam deórsum. Et præcipitavérunt eam, aspersúsque est sánguine páries et equórum úngulæ conculcavérunt eam. Cumque introgréssus esset ut coméderet, biberétque ait : Ite, et vidéte maledíctam illam, et sepelíte eam : quia fília regis est.

℟. Præparáte. 230.

Lectio ij.

Cumque issent ut sepelírent eam, non invenérunt nisi calváriam, et pedes, et summas manus. Reversíque nuntiavérunt ei. Et ait Jehu : Sermo Dómini est, quem locútus est per servum suum Elíam Thesbíten, dicens : In agro Jézrahel cómedent canes carnes Jézabel, et erunt carnes Jézabel sicut stercus super fáciem terræ in agro Jézrahel, ita ut prætereúntes dicant : Hæccine est illa Jézabel ? Erant autem Achab septuagínta filii in Samaría : scripsit ergo Jehu lítteras, et misit in Samaríam ad optimátes civitátis, et ad majóres natu, et ad nutrítios Achab, dicens : Statim ut accepéritis lítteras has, qui habétis fílios dómini vestri, et currus, et equos, et civitátes firmas, et arma, elígite meliórem, et eum qui vobis placúerit de fíliis dómini vestri, et eum pónite super sólium patris sui, et pugnáte pro domo dómini vestri.

℟. Deus ómnium. 231.

Lectio iij.

Timuérunt illi veheménter, et dixérunt : Ecce duo reges non potuérunt stare coram eo, et quómodo nos valébimus resístere ? Misérunt ergo præpósiti domus, et præfécti civitátis, et majóres natu, et nutrítii, ad Jehu, dicéntes : Servi tui sumus, quæcúmque jússeris faciémus, nec constituémus nobis regem : quæcúmque tibi placent, fac. Rescrípsit autem eis lítteras secúndo, dicens : Si mei estis, et obedítis mihi, tóllite cápita filiórum dómini vestri, et veníte ad me hac eádem hora cras in Jézrahel. Porro fílii regis, septuagínta viri, apud optimátes civitátis nutriebántur. Cumque venissent lítteræ ad eos, tulérunt fílios regis, et occidérunt

septuagínta viros, et posuérunt cápita eórum in cóphinis, et misérunt ad eum in Jézrahel.

℟. Dóminus, qui. 231.

In secundo Nocturno.

De Sermóne S. Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 25. in Ep. ad Rom.

Lectio iv.

Non putémus nos excusatiónem habitúros, si quando delictórum sócios invenérimus : nam istud, supplícium magis augébit. Quandóquidem et serpens magis punítus est quam múlier : quemádmodum et múlier plus quam vir ; et Jézabel majóres pœnas dedit, quam Achab, víneæ raptor. Ipsa quippe univérsum istud negótium texúerat, regíque lapsus occasiónem déderat. Igitur et tu quoque si réliquis perditiónis causa fúeris, gravióra patiéris, quam qui per te subvérsi sunt. Neque enim peccáre tantum in se perditiónis habet, quantum quod réliqui ad peccándum inducúntur.

℟. Percússit Saul. 232.

Lectio v.

Itaque si quando peccántes vidérimus, non solum non impellámus, sed et extrahámus ex ipso malítiæ bárathro, ne et aliénæ perditiónis pœnas demus. Recordémur quoque perpétuo terríbilis illíus tribunális, flúminis ígnei, vinculórum insolubílium, profundárum tenebrárum, stridórum déntium, venenosíque vermis. Sed dices : Benígnus est Deus. Ergo hæc ómnia verba sunt, et neque punítur dives ille Lázari contémptor, neque fátuæ vírgines a sponso rejiciúntur ? Ergo qui Christum non pavérunt, in ignem diábolo præparátum non abíbunt ? Ergo qui sórdidis est véstibus, non períbit, manus ac pedes vinctus ? Qui centum denários a consérvo suo exégit, non tradétur tortóribus ? Quod de mœchis dictum est, nimírum quod vermis eórum non moriétur, et ignis eórum non exstinguétur, verum non erit. ℟. Montes. 232.

Lectio vj.

Sed minátur ista tantúmmodo Deus ? Utique, ínquies. Et unde, dic quæso, tantam rem audes públice loqui, atque ex te ipso ferre senténtiam ? Ego quippe et ex iis quæ dixit Deus, et ex iis quæ fecit, contrárium probáre pótero.

Quod si propter futúra non credis, vel saltem propter ea quæ jam facta sunt, crede. Non enim certe minæ sunt et verba tantúmmodo, quæ facta sunt, et in opus ipsum exiérunt. Quis ígitur totum orbem indúcto dilúvio stagnávit, ac grave illud naufrágium, omnimodámque géneris nostri perditiónem effécit? Quis deínde fúlmina illa, teláque flammántia super terram Sodomórum demísit? Quis univérsum Ægypti exércitum in mare demérsit? Quis synagógam Abíron combússit? Quis septuagínta illa míllia propter Davídis peccátum, uno témporis moménto peste occídit? Nonne hæc ómnia et ália Deus illis íntulit?

Ego te tuli. 233.

℟. vij. Peccávi. 233.

℟. viij. Duo Séraphim. ib.

FERIA SECUNDA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 11.

Athalía vero mater Ochozíæ, videns mórtuum fílium suum, surréxit, et interfécit omne semen régium. Tollens autem Jósaba, fília regis Joram, soror Ochozíæ, Joas fílium Ochozíæ, furáta est eum de médio filiórum regis qui interficiebántur, et nutrícem ejus de triclínio: et abscóndit eum a fácie Athalíæ, ut non interficerétur. Erátque cum ea sex annis clam in domo Dómini: porro Athalía regnávit super terram.

℟. Recordáre. 234.

Lectio ij.

Anno autem séptimo misit Joíada, et assúmens centuriónes et mílites, introdúxit ad se in templum Dómini, pepigítque cum eis fœdus: et adjúrans eos in domo Dómini, osténdit eis fílium regis, et præcépit illis, dicens: Iste est sermo quem fácere debétis: Tértia pars vestrum introëat sábbato, et obsérvet excúbias domus regis. Tértia autem pars sit ad portam Sur: et tértia pars sit ad portam, quæ est post habitáculum scutariórum: et custodiétis excúbias domus Messa. Duæ vero partes e vobis, omnes egrediéntes sábbato, custódiant excúbias domus Dñi circa regem. ℟. Exaudísti. 234.

Lectio iij.

Et assuméntes sínguli viros suos, qui ingrediebántur sábbatum, cum his qui egrediebántur

sábbato, venérunt ad Joíadam sacerdótem. Qui dedit eis hastas, et arma regis David, quæ erant in domo Dómini. Et stetérunt sínguli habéntes arma in manu sua, a parte templi déxtera, usque ad partem sinístram altáris, et ædis, circum regem. Produxítque fílium regis, et pósuit super eum diadéma, et testimónium: fecerúntque eum regem, et unxérunt: et plaudéntes manu, dixérunt: Vivat rex.

℟. Audi, Dómine. 235.

FERIA TERTIA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 12.

Anno séptimo Jehu, regnávit Joas: et quadragínta annis regnávit in Jerúsalem. Nomen matris ejus Sébia de Bersabée. Fecítque Joas rectum coram Dómino cunctis diébus, quibus dócuit eum Joíada sacérdos. Verúmtamen excélsa non ábstulit? adhuc enim pópulus immolábat, et adolébat in excélsis incénsum.

℟. Dómine si. 235.

Lectio ij.

Dixítque Joas ad sacerdótes: Omnem pecúniam sanctórum, quæ illáta fúerit in templum Dómini a prætereúntibus, quæ offértur pro prétio ánimæ, et quam sponte et arbítrio cordis sui ínferunt in templum Dómini: accípiant illam sacerdótes juxta órdinem suum, et instáurent sartatécta domus, si quid necessárium víderint instauratióne.

℟. Factum est 236.

Lectio iij.

Igitur usque ad vigésimum tértium annum regis Joas, non instauravérunt sacerdótes sartatécta templi. Vocavítque rex Joas Joíadam pontíficem et sacerdótes, dicens eis: Quare sartatécta non instaurátis templi? Nolíte ergo ámplius accípere pecúniam juxta órdinem vestrum, sed ad instauratiónem templi réddite eam. Prohibitíque sunt sacerdótes ultra accípere pecúniam a pópulo, et instauráre sartatécta domus.

℟. Ego te tuli. 236.

FERIA QUARTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 13. c

Eliséus autem ægrotábat infirmitáte, qua et mórtuus est: descendítque ad eum Joas, rex Israel, et flebat coram eo, dicebátque: Pater mi,

pater mi, currus Israel, et auríga ejus. Et ait illi Eliséus : Affer arcum et sagíttas. Cumque attulísset ad eum arcum et sagíttas, dixit ad regem Israel : Pone manum tuam super arcum. Et cum posuísset ille manum suam, superpósuit Eliséus manus suas mánibus regis, et ait: Aperi fenéstram orientálem. Cumque aperuísset, dixit Eliséus : Jace sagíttam. Et jecit. Et ait Eliséus : Sagítta salútis Dómini, et sagítta salútis contra Syriam : percutiésque Syriam in Aphec, donec consúmas eam. ℟. Peccávi. 233.

Lectio ij.

Et ait : Tolle sagíttas. Qui cum tulísset, rursum dixit ei : Pércute jáculo terram. Et cum percussísset tribus vícibus, et stetísset, irátus est vir Dei contra eum, et ait : Si percussísses quínquies, aut séxies, sive séptics, percussísses Syriam usque ad consumptiónem : nunc autem tribus vícibus percúties eam. Mórtuus est ergo Eliséus, et sepeliérunt eum. Latrúnculi autem de Moab venérunt in terram in ipso anno. ℟. Exaudísti. 234.

Lectio iij.

Quidam autem sepeliéntes hóminem, vidérunt latrúnculos, et projecérunt cadáver in sepúlcro Eliséi. Quod cum tetigísset ossa Eliséi, revíxit homo, et stetit super pedes suos. Mórtuus est autem Házael, rex Syriæ, et regnávit Bénadad, fílius ejus pro eo. Porro Joas, fílius Jóachaz, tulit urbes de manu Bénadad, fílii Házael, quas túlerat de manu Jóachaz patris sui jure prælii, tribus vícibus percússit eum Joas, et réddidit civitátes Israel. ℟. Audi Dómine. 235.

FERIA QUINTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 17.

Anno autem nono Oséе, cepit rex Assyriórum Samaríam, et tránstulit Israel in Assyrios : posuítque eos in Hala, et in Habor, juxta flúvium Gozan, in civitátibus Medórum. Factum est enim, cum peccássent fílii Israel Dómino Deo suo, qui edúxerat eos de terra Ægypti de manu Pharaónis, regis Ægypti, coluérunt deos aliénos. Et ambulavérunt juxta ritum géntium, quas consúmpserat Dóminus

in conspéctu filiórum Israel et regum Israel, quia simíliter fécerant. Et offendérunt fílii Israel, verbis non rectis Dóminum Deum suum : et ædificavérunt sibi excélsa in cunctis úrbibus suis.

℟. Præparáte. 230.

Lectio ij.

Et testificátus est Dóminus in Israel et in Juda, per manum ómnium Prophetárum et Vidéntium, dicens : Revertímini a viis vestris péssimis, et custodíte præcépta mea et ceremónias juxta omnem legem quam præcépi pátribus vestris : et sicut misi ad vos in manu servórum meórum Prophetárum. Qui non audiérunt, sed induravérunt cervícem suam juxta cervícem patrum suórum, qui noluérunt obedíre Dómino Deo suo. Et abjecérunt legítima ejus, et pactum, quod pépigit cum pátribus eórum, et testificatiónes, quibus contestátus est eos : secutíque sunt vanitátes, et vane egérunt.

℟. Deus ómnium. 231.

Lectio iij.

Iratúsque est Dóminus veheménter Israéli, et ábstulit eos a conspéctu suo, et non remánsit nisi tribus Juda tantúmmodo. Sed nec ipse Juda custodívit mandáta Dómini Dei sui : verum ambulávit in erróribus Israel, quos operátus fúerat. Projecítque Dóminus omne semen Israel, et afflíxit eos, et trádidit eos in manu diripiéntium, donec projíceret eos a fácie sua : ex eo jam témpore, quo scissus est Israel a domo David, et constituérunt sibi regem Jeróboam, fílium Nabat. ℟. Dóminus. 231.

FERIA SEXTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 17. d

Separávit Jeróboam Israel a Dómino, et peccáre eos fecit peccátum magnum. Et ambulavérunt fílii Israel in univérsis peccátis Jeróboam quæ fécerat : et non recessérunt ab eis, úsquequo Dóminus auférret Israel a fácie sua, sicut locútus fúerat in manu ómnium servórum suórum Prophetárum : translatúsque est Israel de terra sua in Assyrios, usque in diem hanc.

℟. Percússit. 232.

Lectio ij.

Addúxit autem Rex Assyriórum de Babylóne et de Cutha, et

de Avah, et de Emath, et de Sephárvaim : et collocávit eos in civitátibus Samaríæ pro fíliis Israel : qui possedérunt Samaríam, et habitavérunt in úrbibus ejus. Cumque ibi habitáre cœpíssent, non timébant Dñum : et immísit in eos Dóminus leónes, qui interficiébant eos.
℟. Montes Gélboe. 232.

Lectio iij.

Nuntiatúmque est regi Assyriórum, et dictum : Gentes, quas transtulísti, et habitáre fecísti in civitátibus Samaríæ, ignórant legítima Dei terræ : et immísit in eos Dñus leónes, et ecce interfíciunt eos, eo quod ignórent ritum Dei terræ. Præcépit autem rex Assyriórum, dicens : Dúcite illuc unum de sacerdótibus, quos inde captívos adduxístis, et vadat, et hábitet cum eis : et dóceat eos legítima Dei terræ.
℟. Ego te tuli. 233.

SABBATO.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 18.

Anno tértio Osée, fílii Ela, regis Israel, regnávit Ezechías, fílius Achaz, regis Juda. Vigínti quinque annórum erat cum regnáre cœpísset : et vigínti novem annis regnávit in Jerúsalem : nomen matris ejus Abi, fília Zacharíæ. Fecítque quod erat bonum coram Dómino, juxta ómnia quæ fécerat David pater ejus. Ipse dissipávit excélsa, et contrívit státuas, et succídit lucos, confregítque serpéntem æneum quem fécerat Móyses : síquidem usque ad illud tempus fílii Israel adolébant ei incénsum : vocavítque nomen ejus Nohéstan. In Dómino Deo Israel sperávit.
℟. Peccávi. 233.

Lectio ij.

Itaque post eum non fuit símilis ei de cunctis régibus Juda, sed neque in his qui ante eum fuérunt : et adhæsit Dómino, et non recéssit a vestígiis ejus, fecítque mandáta ejus, quæ præcéperat Dóminus Móysi : unde et erat Dóminus cum eo, et in cunctis, ad quæ procedébat, sapiénter se agébat. Rebellávit quoque contra regem Assyriórum, et non servívit ei. Ipse percússit Philisthæos usque ad Gazam, et omnes términos eórum, a Turre custódum usque ad Civitátem munítam.
℟. Exaudísti. 234.

Lectio iij.

Anno quarto regis Ezechíæ, qui erat annus séptimus Osée, fílii Ela, regis Israel, ascéndit Salmánasar, rex Assyriórum, in Samaríam, et oppugnávit eam, et cepit. Nam post annos tres, anno sexto Ezechíæ, id est nono anno Osée, regis Israel, capta est Samaría : et tránstulit rex Assyriórum Israel in Assyrios, collocavítque eos in Hala, et in Habor flúviis Gozan, in civitátibus Medórum : quia non audiérunt vocem Dómini Dei sui, sed prætergréssi sunt pactum ejus : ómnia quæ præcéperat Móyses, servus Dómini, non audiérunt, neque fecérunt.

℟. Audi, Dómine. 235.

Ad Magnif. Aña. Obsecro, Dómine, * meménto quæso, quómodo ambuláverim coram te in veritáte, et in corde perfécto, et quod plácitum est coram te, fécerim.

℣. Vespertína.

DOM. XI. POST PENT.

In primo Nocturno.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 20.

In diébus illis ægrotávit Ezechías usque ad mortem, et venit ad eum Isaías, fílius Amos, Prophéta, dixítque ei : Hæc dicit Dóminus Deus : Præcipe dómui tuæ : moriéris enim tu, et non vives. Qui convértit fáciem suam ad paríetem, et orávit Dóminum, dicens : Obsecro, Dómine, meménto quæso, quómodo ambuláverim coram te in veritáte, et in corde perfécto, et quod plácitum est coram te, fécerim. Flevit ítaque Ezechías fletu magno.

℟. Præparáte. 230.

Lectio ij.

Et ántequam egrederétur Isaías médiam partem átrii, factus est sermo Dómini ad eum, dicens : Revértere, et dic Ezechíæ, duci pópuli mei : Hæc dicit Dóminus Deus David, patris tui : Audívi oratiónem tuam, et vidi lácrymas tuas : et ecce sanávi te, die tértio ascéndes templum Dómini. Et addam diébus tuis quíndecim annos : sed et de manu regis Assyriórum liberábo te, et civitátem hanc, et prótegam urbem istam, propter me, et própter David servum meum. Dixítque Isaías : Afférte massam ficórum. Quam cum attulíssent, et

posuíssent super hulcus ejus, curátus est.
℟. Deus ómnium. 231.

Lectio iij.

Díxerat autem Ezechías ad Isaíam: Quod erit signum, quia Dóminus me sanábit, et quia ascensúrus sum die tértia templum Dómini? Cui ait Isaías: Hoc erit signum a Dómino, quod factúrus sit Dóminus sermónem, quem locútus est: Vis ut ascéndat umbra decem líneis, an ut revertátur tótidem grádibus? Et ait Ezechías: Fácile est umbram créscere decem líneis: nec hoc volo ut fiat, sed ut revertátur retrórsum decem grádibus. Invocávit ítaque Isaías prophéta Dóminum, et redúxit umbram per líneas, quibus jam descénderat in horológio Achaz, retrórsum decem grádibus.
℟. Dóminus, qui. 231.

In secundo Nocturno.

De Expositióne sancti Hierónymi Presbyteri in Isaíam Prophétam.

Lib. 11. in Is. cap. 38.

Lectio iv.

Ne elevarétur cor Ezechíæ post incredíbiles triúmphos, et de média captivitáte victóriam, infirmitáte córporis sui visitátur, et audit se esse moritúrum: ut convérsus ad Dóminum flectat senténtiam ejus. Quod quidem et in Jona prophéta légimus, et in comminatiónibus contra David: quæ dicúntur futúra, nec facta sunt, non Deo mutánte senténtiam, sed provocánte humánum genus ad notítiam sui. Dóminus enim pœnitens est super malítiis. Convertítque Ezechías fáciem suam ad paríetem, quia ad templum ire non póterat. Ad paríetem autem templi, juxta quod Sálomon palátium exstrúxerat: vel absolúte ad paríetem, ne lácrymas suas assidéntibus ostentáre viderétur.
℟. Percússit Saul. 232.

Lectio v.

Audiénsque se esse moritúrum, non precátur vitam et annos plúrimos, sed in Dei judício quid velit præstáre, dimíttit. Nóverat enim idcírco Deo placuísse Salomónem, quod annos vitæ non petíerit amplióres: sed itúrus ad Dóminum narrat ópera sua, quómodo ambuláverit coram eo in veritáte et in corde perfécto. Felix consciéntia, quæ

afflictiónis témpore bonórum óperum recordátur. Beáti enim mundo corde: quóniam ipsi Deum vidébunt. Et quómodo álibi scríbitur: Quis gloriábitur purum habére se cor? Quod ita sólvitur, perfectiónem cordis in eo nunc dici, quod idóla destrúxerit, templi valvas apeŕuerit, serpéntem æneum comminúerit, et cétera fécerit, quæ Scriptúra commémorat.

℟. Montes Gélboe. 232.

Lectio vj.

Flevit autem fletu magno, propter promissiónem Dómini ad David, quam vidébat in sua morte peritúram. Eo enim témpore Ezechías fílios non habébat: nam post mortem ejus Manásses, cum duódecim esset annórum, regnáre cœpit in Judæa: ex quo perspícuum est, post tértium annum concéssæ vitæ Manássen esse generátum. Ergo iste omnis est fletus, quod desperábat Christum de suo sémine nascitúrum. Alii ásserunt quamvis sanctos viros morte terréri, propter incértum judícii, et ignoratiónem senténtiæ Dei, quam sedem habitúri sint. ℟. Ego te tuli. 233.

℟. vij. Peccávi super. 233.

℟. viij. Duo Séraphim. ib.

FERIA SECUNDA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 22.

Octo annórum erat Josías cum regnáre cœpísset, trigínta et uno anno regnávit in Jerúsalem: nomen matris ejus Idida, fília Hadaía de Bésecath. Fecítque quod plácitum erat coram Dómino, et ambulávit per omnes vias David, patris sui: non declinávit ad déxteram, sive ad sinístram. Anno autem octávo décimo regis Josíæ, misit rex Saphan fílium Aslía, fílii Méssulam, scribam templi Dómini, dicens ei: Vade ad Helcíam sacerdótem magnum, ut conflétur pecúnia, quæ illáta est in templum Dómini, quam collegérunt janitóres templi a pópulo, detúrque fabris per propósitos domus Dómini: qui et distríbuant eam his qui operántur in templo Dómini. ℟. Recordáre. 234.

Lectio ij.

Dixit autem Helcías póntifex ad Saphan scribam: Librum Legis réperi in domo Dómini: dedítque Helcías volúmen Saphan, qui et legit

illud. Venit quoque Saphan scriba ad regem, et renuntiávit ei quod præcéperat, et ait: Conflavérunt servi tui pecúniam, quæ repérta est in domo Dómini: et dedérunt ut distribuerétur fabris a præféctis óperum templi Dómini. Narrávit quoque Saphan scriba regi, dicens: Librum dedit mihi Helcías sacérdos.

℟. Exaudísti. 234.

Lectio iij.

Quem cum legísset Saphan coram rege, et audísset rex verba Libri Legis Dómini, scidit vestiménta sua. Et præcépit Helcíæ sacerdóti, et Ahíçam, fílio Saphan, et Achóbor, fílio Micha, et Saphan scribæ et Asáiæ, servo regis, dicens: Ite et consúlite Dóminum super me, et super pópulo, et super omni Juda, de verbis volúminis istíus, quod invéntum est: magna enim ira Dómini succénsa est contra nos: quia non audiérunt patres nostri verba Libri hujus, ut fácerent omne quod scriptum est nobis. ℟. Audi. 235.

FERIA TERTIA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 23.

Ascéndit rex templum Dómini, et omnes viri Juda, universíque qui habitábant in Jerúsalem cum eo, sacerdótes et prophétæ, et omnis pópulus a parvo usque ad magnum: legítque cunctis audiéntibus ómnia verba Libri fœderis, qui invéntus est in domo Dómini. Stetítque rex super gradum: et fœdus percússit coram Dómino, ut ambulárent post Dóminum, et custodírent præcépta ejus, et testimónia, et cæremónias, in omni corde, et in tota ánima, et suscitárent verba fœderis hujus, quæ scripta erant in Libro illo: acquievítque pópulus pacto.

℟. Dómine, si. 235.

Lectio ij.

Et præcépit rex Helcíæ pontífici, et sacerdótibus secúndi órdinis, et janitóribus, ut projícerent de templo Dómini ómnia vasa, quæ facta fúerant Baal, et in luco, et univérsæ milítiæ cœli: et combússit ea foris Jerúsalem in conválle Cedron, et tulit púlverem eórum in Bethel. Et delévit arúspices, quos posúerant reges Juda ad sacrificándum in excélsis per civitátes Juda, et in circúitu Jerúsalem: et eos, qui

adolébant incénsum Baal, et Soli, et Lunæ, et duódecim signis, et omni milítiæ cœli.

℟. Factum est. 236.

Lectio iij.

Et efférri fecit lucum de domo Dómini foras Jerúsalem in conválle Cedron, et combússit eum ibi, et redégit in púlverem, et projécit super sepúlcra vulgi. Destrúxit quoque ædículas effeminatórum, quæ erant in domo Dómini, pro quibus mulíeres texébant quasi domúnculas luci. Congregavítque omnes sacerdótes de civitátibus Juda: et contaminávit excélsa, ubi sacrificábant sacerdótes, de Gábaa usque Bersabée.

℟. Ego te tuli. 236.

FERIA QUARTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 23. c

Pythónes, et aríolos et figúras idolórum, et immundítias, et abominatiónes, quæ fúerant in terra Juda et Jerúsalem, ábstulit Josías: ut statúeret verba legis, quæ scripta sunt in libro, quem invénit Helcías sacérdos in templo Dómini. Símilis illi non fuit ante eum rex, qui reverterétur ad Dóminum in omni corde suo, et in tota ánima sua, et in univérsa virtúte sua, juxta omnem legem Móysi: neque post eum surréxit símilis illi. Verúmtamen non est avérsus Dóminus ab ira furóris sui magni, quo irátus est furor ejus contra Judam: propter irritatiónes, quibus provocáverat eum Manásses.

℟. Peccávi. 233.

Lectio ij.

Dixit ítaque Dóminus. Etiam Judam áuferam a fácie mea, sicut ábstuli Israel: et projíciam civitátem hanc quam elégi Jerúsalem, et domum, de qua dixi: Erit nomen meum ibi. Réliqua autem sermónum Josíæ, et univérsa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro verbórum diérum regum Juda? In diébus ejus ascéndit Phárao Néchao, rex Ægypti, contra regem Assyriórum, ad flumen Euphráten: et ábiit Josías rex in occúrsum ejus, et occísus est in Mágeddo, cum vidísset eum. Et portavérunt eum servi sui mórtuum de Mageddo: et pertulérunt in Jerúsalem, et sepeliérunt eum in sepúlcro suo.

℟. Exaudísti. 234.

Lectio iij.

Tulítque pópulus terræ Jóachaz, filium Josíæ : et unxérunt eum, et constituérunt eum regem pro patre suo. Vigínti trium annórum erat Jóachaz cum regnáre cœpísset, et tribus ménsibus regnávit in Jerúsalem : nomen matris ejus Amítal, fília Jeremíæ de Lobna. Et fecit malum coram Dómino, juxta ómnia quæ fécerant patres ejus. Vinxítque eum Phárao Néchao in Rebla, quæ est in terra Emath, ne regnáret in Jerúsalem : et impósuit mulctam terræ centum taléntis argénti, et talénto auri. Regémque constítuit Phárao Néchao Elíacim fílium Josíæ pro Josía patre ejus : vertítque nomen ejus Jóakim. Porro Jóachaz tulit, et duxit in Ægyptum, et mórtuus est ibi.

℟. Audi, Dómine. 235.

FERIA QUINTA.

De libro quarto Regum.

Cap. 23. g. et 24.

Lectio j.

Vigintiquínque annórum erat Jóakim cum regnáre cœpísset : et úndecim annis regnávit in Jerúsalem : nomen matris ejus Zébida, fília Phadaía de Ruma. Et fecit malum coram Dómino, juxta ómnia quæ fécerant patres ejus. In diébus ejus ascéndit Nabuchodónosor, rex Babylónis, et factus est ei Jóakim servus tribus annis : et rursum rebellávit contra eum.

℟. Præparáte. 230.

Lectio ij.

Immisítque ei Dóminus latrúnculos Chaldæórum, et latrúnculos Syriæ, et latrúnculos Moab, et latrúnculos filiórum Ammon : et immísit eos in Judam, ut dispérderent eum, juxta verbum Dómini, quod locútus fúerat per servos suos Prophétas. Factum est autem hoc per verbum Dómini contra Judam, ut auférret eum coram se, propter peccáta Manásse univérsa quæ fecit, et propter sánguinem innóxium, quem effúdit, et implévit Jerúsalem cruóre innocéntium : et ob hanc rem nóluit Dóminus propitiári.

℟. Deus ómnium. 231.

Lectio iij.

Réliqua autem sermónum Jóakim, et univérsa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in libro sermónum diérum regum Juda ? Et dormí-

vit Jóakim cum pátribus suis : et regnávit Jóachin, fílius ejus pro eo. Et ultra non áddidit rex Ægypti, ut egrederétur de terra sua : túlerat enim rex Babylónis a rivo Ægypti usque ad flúvium Euphráten, ómnia quæ fúerant regis Ægypti.

℟. Dóminus. 231.

FERIA SEXTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 24. b

Decem et octo annórum erat Jóachin cum regnáre cœpísset, et tribus ménsibus regnávit in Jerúsalem : nomen matris ejus Nohésta, fília Elnathan de Jerúsalem. Et fecit malum coram Dómino, juxta ómnia quæ fécerat pater ejus. In témpore illo ascendérunt servi Nabuchodónosor, regis Babylónis in Jerúsalem, et circúmdata est urbs munitiónibus. Venítque Nabuchodónosor, rex Babylónis, ad civitátem cum servis suis ut oppugnárent eam.

℟. Percússit Saul. 232.

Lectio ij.

Egressúsque est Jóachim, rex Juda, ad regem Babylónis, ipse et mater ejus, et servi ejus, et príncipes ejus, et eunúchi ejus : et suscépit eum rex Babylónis anno octávo regni sui. Et prótulit inde omnes thesáuros domus Dómini, et thesáuros domus régiæ : et concídit univérsa vasa áurea, quæ fécerat Sálomon, rex Israel, in templo Dómini juxta verbum Dómini. Et tránstulit omnem Jerúsalem, et univérsos príncipes, et omnes fortes exércitus, decem míllia, in captivitátem : et omnem artíficem et clusórem : nihílque relíctum est, excéptis paupéribus pópuli terræ.

℟. Montes Gélboe. 232.

Lectio iij.

Tránstulit quoque Jóachin in Babylónem, et matrem regis, et uxóres regis, et eunúchos ejus : et júdices terræ duxit in captivitátem de Jerúsalem in Babylónem. Et omnes viros robústos, septem míllia, et artífices, et clusóres mille, omnes viros fortes et bellatóres : duxítque eos rex Babylónis captívos in Babylónem. Et constítuit Matthaníam pátruum ejus pro eo : imposuítque nomen ei Sedecíam.

℟. Ego te tuli. 233.

SABBATO.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 24.d. et 25.

Vigésimum et primum annum ætátis habébat Sedecías cum regnáre cœpísset, et úndecim annis regnávit in Jerúsalem : nomen matris ejus erat Amítal, fília Jeremíæ de Lobna. Et fecit malum coram Dómino, juxta ómnia quæ fécerat Jóakim. Irascebátur enim Dóminus contra Jerúsalem et contra Judam, donec projíceret eos a fácie sua : recessítque Sedecías a rege Babylónis. Factum est autem anno nono regni ejus, mense décimo, décima die mensis, venit Nabuchodónosor, rex Babylónis, ipse et omnis exércitus ejus in Jerúsalem, et circumdedérunt eam : et exstruxérunt in circúitu ejus munitiónes. Et clausa est cívitas atque valláta usque ad undécimum annum regis Sedecíæ, nona die mensis : prævaluítque fames in civitáte, nec erat panis pópulo terræ.

℟. Peccávi. 233.

Lectio ij.

Et interrúpta est cívitas : et omnes viri bellatóres nocte fugérunt per viam portæ, quæ est inter dúplicem murum ad hortum regis : (porro Chaldæi obsidébant in circúitu civitátem) fugit ítaque Sedecías per viam, quæ ducit ad campéstria solitúdinis. Et persecútus est exércitus Chaldæórum regem, comprehendítque eum in planítie Jéricho : et omnes bellatóres, qui erant cum eo, dispérsi sunt, et reliquérunt eum. Apprehénsum ergo regem duxérunt ad regem Babylónis in Réblatha : qui locútus est cum eo judícium. Fílios autem Sedecíæ occídit coram eo, et óculos ejus effódit, vinxítque eum caténis, et addúxit in Babylónem.

℟. Exaudísti. 234.

Lectio iij.

Mense quinto, séptima die mensis, ipse est annus nonus décimus regis Babylónis : venit Nabuzárdan princeps exércitus, servus regis Babylónis, in Jerúsalem. Et succéndit domum Dómini, et domum regis : et domos Jerúsalem, omnémque domum combússit igni. Et muros Jerúsalem in circúitu destrúxit omnis exércitus Chaldæórum, qui erat cum príncipe

mílitum. Réliquam autem pópuli partem, quæ remánserat in civitáte, et pérfugas, qui transfúgerant ad regem Babylónis, et réliquum vulgus, tránstulit Nabuzárdan, princeps milítiæ. Et de paupéribus terræ relíquit vinitóres et agrícolas. Colúmnas autem æreas, quæ erant in templo Dómini, et bases et mare æreum, quod erat in domo Dómini, confregérunt Chaldæi, et transtulérunt æs omne in Babylónem.

℟. Audi, Dómine. 235.

SABBATO.

ANTE DOM. I. AUGUSTI.

Ea autem dicitur prima Dñica mensis, quæ est in Kalendis, vel proximior Kalendis illius mensis, ita ut si Kalendæ fuerint ij. iij. et iv. Feria, tunc prima Dñica mensis, in qua liber Scripturæ inchoandus ponitur, est ea quæ præcedit Kalendas. Sin autem v. et vj. Feria vel Sabbato est ea quæ sequitur. Et in Sabbato præc. ad Magnificat ponatur Aña illius historiæ, omissa alia quæ forte occurreret.

Historia vero, id est, Responsoria illius libri, si propter aliquot Festum Duplex in Dñica occurrens poni non possint: primo die infra Hebdomadam, in quo contingit fieri Officium de Feria, ponantur Responsoria j. Nocturni Dñicæ, omissis aliis Responsoriis si forte in illa Feria haberentur propria, servatis etiam aliis, quæ in Rubrica de Responsoriis numero vij. præscripta sunt.

Ad Magnif. Aña. Sapiéntia * ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem, súbdidit sibi gentes, superbórum et sublímium colla própria virtúte calcávit.

℣. Vespertína.

Oratio quæ contingit in ordine aliarum Dominicarum ut infra.

DOMINICA I. AUG.

Ponuntur libri Salomonis, et legitur de eis usque ad Dñicam j. Septembris.

In primo Nocturno.

Incípiunt Parábolæ Salomónis.

Lectio j. Cap. 1.

Parábolæ Salomónis, filii David, regis Israel. Ad sciéndam sapiéntiam, et disciplínam: ad intelligénda verba prudéntiæ, et suscipiéndam eruditiónem doctrínæ, justítiam, et judícium, et æquitátem: ut detur pár-

vulis astútia, adolescénti sciéntia et intelléctus. Audiens sápiens, sapiéntior erit : et intélligens, gubernácula possidébit. Animadvértet parábolam, et interpretatiónem, verba sapiéntum, et ænígmata eórum.

℟. In princípio Deus ántequam terram fáceret, priúsquam abyssos constitúeret, priúsquam prodúceret fontes aquárum; * Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles generávit me Dóminus. ℣. Quando præparábat cœlos, áderam, cum eo cuncta compónens. Antequam.

Lectio ij.

Timor Dómini princípium sapiéntiæ. Sapiéntiam atque doctrínam stulti despíciunt. Audi, fili mi, disciplínam patris tui, et ne dimíttas legem matris tuæ : ut addátur grátia cápiti tuo, et torques collo tuo. Fili mi, si te lactáverint peccatóres, ne acquiéscas eis. Si díxerint : Veni nobíscum, insidiémur sánguini, absondámus tendículas contra insóntem frustra : deglutiámus eum sicut inférnus vivéntem, et íntegrum quasi descendéntem in lacum. Omnem pretiósam substántiam reperiémus, implébimus domos nostras spóliis. Sortem mitte nobíscum, marsúpium unum sit ómnium nostrum.

℟. Gyrum cœli circuívi sola, et in flúctibus maris ambulávi, in omni gente et in omni pópulo primátum ténui : * Superbórum et sublímium colla própria virtúte calcávi. ℣. Ego in altíssimis hábito, et thronus meus in colúmna nubis. Superbórum.

Lectio iij.

Fili mi, ne ámbules cum eis, próhibe pedem tuum a sémitis eórum. Pedes enim illórum ad malum currunt, et festínant ut effúndant sánguinem. Frustra autem jácitur rete ante óculos pennatórum. Ipsi quoque contra sánguinem suum insidiántur, et moliúntur fraudes contra ánimas suas. Sic sémitæ omnis avári, ánimas possidéntium rápiunt.

℟. Emítte, Dómine, sapiéntiam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, et mecum labóret : * Ut sciam quid accéptum sit coram te omni témpore. ℣. Da mihi, Dómi-

ne, sédium tuárum assistrícem sapiéntiam. Ut. Glória Patri. Ut.

In secundo Nocturno.

Ex Tractátu sancti Ambrósii Epíscopi in Psalmum centésimum décimum octávum.

Lectio iv. Serm. 5.

Inítium esse sapiéntiæ timórem Dómini, dicit Prophéta. Quid est autem inítium sapiéntiæ, nisi sæculo renuntiáre? Quia sápere sæculária, stultítia est. Dénique sapiéntiam hujus mundi, stultítiam esse apud Deum, Apóstolus dicit. Sed et ipse timor Dómini, nisi secúndum sciéntiam sit, nihil prodest, immo obest plúrimum. Síquidem Judæi habent zelum Dei: sed quia non habent secúndum sciéntiam, in ipso zelo et timóre majórem cóntrahunt divinitátis offénsam. Quod circumcídunt infántulos suos, quod sábbata custódiunt, timórem Dei habent: sed quia nésciunt legem spiritálem esse, circumcídunt corpus, non cor suum.

℟. Da mihi, Dómine, sédium tuárum assistrícem sapiéntiam, et noli me reprobáre a púeris tuis: * Quóniam servus tuus sum ego, et fílius ancíllæ tuæ. ℣. Mitte illam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, et mecum labóret. Quóniam.

Lectio v.

Et quid de Judæis dico? Sunt étiam in nobis qui habent timórem Dei, sed non secúndum sciéntiam, statuéntes durióra præcépta, quæ non possit humána condítio sustinére. Timor in eo est, quia vidéntur sibi consúlere disciplínæ, opus virtútis exígere: sed inscítia in eo est, quia non compatiúntur natúræ, non æstimant possibilitátem. Non sit ergo irrationábilis timor. Etenim vera sapiéntia a timóre Dei íncipit: nec est sapiéntia spiritális sine timóre Dei: ita timor sine sapiéntia esse non debet.

℟. Inítium sapiéntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: laudátio ejus manet in sæculum sæculi. ℣. Diléctio illíus custódia legum est: quia omnis sapiéntia timor Dómini. Intelléctus.

Lectio vj.

Basis quædam verbi est timor sanctus. Sicut enim simulácrum

áliquod in basi statúitur, et tunc majórem habet grátiam cum in basi státua fúerit collocáta, standíque áccipit firmitátem : ita verbum Dei in timóre sancto mélius statúitur, fórtius radicátur in péctore timéntis Dóminum, ne labátur verbum de corde viri, ne véniant vólucres, et áuferant illud de incuriósi et dissimulántis afféctu.

℟. Verbum iníquum et dolósum longe fac a me, Dómine : * Divítias et paupertátem ne déderis mihi, sed tantum víctui meo tríbue necessária. ℣. Duo rogávi te, ne déneges mihi ántequam móriar. Divítias. Glória Patri. Divítias.

℟. vij. Dómine Pater et Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno : extollántiam oculórum meórum ne déderis mihi, et desidérium malígnum avérte a me, Dómine : aufer a me concupiscéntiam, * Et ánimo irreverénti et infrunito ne tradas me, Dómine. ℣. Ne derelínquas me, Dómine, ne accréscant ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea. Et.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo : Pater, Verbum, et Spíritus sanctus ; et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Responsoria hujus Dñicæ dicuntur in aliis Dñicis usque ad Dñicam j. Septembris.

Infra Hebdomadam, quando Responsoria sumuntur ex iij. Nocturno Dñicæ, Feria iv. et Sabbato post ij. et iij. Lectionem ponitur ij. et iij. Resp. Feriæ ij. seq.

FERIA SECUNDA.

De Parábolis Salomónis.

Lectio j. Cap. 3.

Fili mi, ne obliviscáris legis meæ, et præcépta mea cor tuum custódiat : Longitúdinem enim diérum, et annos vitæ, et pacem appónent tibi. Misericórdia et véritas te non déserant, circúmda eas gútturi tuo, et descríbe in tábulis cordis tui : et invénies grátiam, et disciplínam bonam coram Deo et homínibus. Habe fidúciam in Dómino ex toto corde tuo, et ne innitáris prudéntiæ

tuæ. In ómnibus viis tuis cógita illum, et ipse díriget gressus tuos.

℟. Ne derelínquas me, Dómine pater et dominátor vitæ meæ, ut non córruam in conspéctu adversariórum meórum: * Ne gáudeat de me inimícus meus. ℣. Apprehénde arma et scutum, et exsúrge in adjutórium mihi. Ne gáudeat.

Lectio ij.

Ne sis sápiens apud temetípsum: time Deum, et recéde a malo: sánitas quippe erit umbilíco tuo, et irrigátio óssium tuórum. Honóra Dóminum de tua substántia, et de primítiis ómnium frugum tuárum da ei: et implebúntur hórrea tua, saturitáte, et vino torculária tua redundábunt.

℟. Magna enim sunt judícia tua, Dómine, et inenarrabília verba tua: * Magnificásti pópulum tuum, et honorásti. ℣. Transtulísti illos per mare Rubrum, et transvexísti eos per aquam nímiam. Magnificásti.

Lectio iij.

Disciplínam Dómini, fili mi, ne abjícias: nec defícias, cum ab eo corríperis: quem enim díligit Dóminus, córripit: et quasi pater in fílio cómplacet sibi. Beátus homo qui invénit sapiéntiam, et qui áffluit prudéntia: mélior est acquisítio ejus negotiatióne argénti, et auri primi et puríssimi fructus ejus: pretiósior est cunctis ópibus: et ómnia, quæ desiderántur, huic non valent comparári.

℟. Quæ sunt in corde hóminum, óculi tui vident, Dómine, et in libro tuo ómnia scribéntur: * Homo videt in fácie, Deus autem in corde. ℣. Omnia enim corda scrutátur, et univérsas méntium cogitatiónes intélligit. Homo. Glória Patri. Homo.

Responsoria propria hujus ij. et iij. Feriæ repetuntur in omnibus ij. et iij. Feriis usque ad Dñicam j. Septembris.

FERIA TERTIA.

De Parábolis Salomónis.

Lectio j. Cap. 5.

Fili mi, atténde ad sapiéntiam meam, et prudéntiæ meæ inclína aurem tuam, ut custódias cogitatiónes, et disciplínam lábia tua consérvent. Ne atténdas falláciæ mulíeris. Favus enim distíllans lábia meretrícis, et nitídius óleo guttur

ejus. Novíssima autem illíus amára quasi absynthium, et acúta quasi gládius biceps. Pedes ejus descéndunt in mortem, et ad ínferos gressus illíus pénetrant. Per sémitam vitæ non ámbulant, vagi sunt gressus ejus, et investigábiles.

℟. Præbe, fili, cor mihi, et óculi tui vias meas custódiant : * Ut addátur grátia cápiti tuo. ℣. Atténde, fili mi, sapiéntiam meam, et ad elóquium meum inclína aurem tuam. Ut.

Lectio ij.

Nunc ergo, fili mi, audi me, et ne recédas a verbis oris mei. Longe fac ab ea viam tuam, et ne appropínques fóribus domus ejus. Ne des aliénis honórem tuum, et annos tuos crudéli : Ne forte impleántur extránei víribus tuis, et labóres tui sint in domo aliéna, et gemmas in novíssimis, quando consúmpseris carnes tuas et corpus tuum, et dicas : Cur detestátus sum disciplínam, et increpatiónibus non acquiévit cor meum, nec audívi vocem docéntium me, et magístris non inclinávi aurem meam ?

℟. Inítium sapiéntiæ. 306.

Lectio iij.

Quare sedúceris, fili mi, ab aliéna et fovéris in sinu altérius ? RéspicitDóminus vias hóminis, et omnes gressus ejus consíderat. Iniquitátes suæ cápiunt ímpium, et fúnibus peccatórum suórum constríngitur. Ipse moriétur, quia non hábuit disciplínam, et in multitúdine stultítiæ suæ decipiétur.

℟. Verbum iníquum. 307.

FERIA QUARTA.

De Parábolis Salomónis.

Lectio j. Cap. 8.

Numquid non sapiéntia clámitat, et prudéntia dat vocem suam ? In summis excelsísque vertícibus supra viam, in médiis sémitis stans, juxta portas civitátis in ipsis fóribus lóquitur, dicens : O viri, ad vos clámito, et vox mea ad fílios hóminum. Intellígite, párvuli astútiam, et insipiéntes, animadvértite. Audíte, quóniam de rebus magnis locutúra sum : et aperiéntur lábia mea, ut recta prædicent.

℟. Dómine Pater. 307.

Lectio ij.

Veritátem meditábitur guttur meum, et lábia mea detestabúntur ímpium. Justi sunt omnes

sermónes mei, non est in eis pravum quid, neque pervérsum. Recti sunt intelligéntibus, et æqui inveniéntibus sciéntiam. Accípite disciplínam meam, et non pecúniam : doctrínam magis, quam aurum elígite. Mélior est enim sapiéntia cunctis pretiosíssimis : et omne desiderábile ei non potest comparári.

℟. Magna enim. 308.

Lectio iij.

Ego sapiéntia hábito in consílio, et erudítis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum : arrogántiam, et supérbiam, et viam pravam, et os bilíngue detéstor. Meum est consílium, et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo, Per me reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt. Per me príncipes ímperant, et poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me díligo : et qui mane vígilant ad me, invénient me.

℟. Quæ sunt. 308.

FERIA QUINTA.

De Parábolis Salomónis.

Lectio j. Cap. 10.

Fílius sápiens lætíficat patrem : fílius vero stultus mæstítia est matris suæ. Nil próderunt thesáuri impietátis : justítia vero liberábit a morte. Non afflíget Dóminus fame ánimam justi, et insídias impiórum subvértet. Egestátem operáta est manus remíssa : manus autem fórtium divítias parat. Qui nítitur mendáciis. hic pascit ventos : idem autem ipse séquitur aves volántes. Qui cóngregat in messe, fílius sápiens est : qui autem stertit æstáte, fílius confusiónis.

℟. In princípio. 305.

Lectio ij.

Benedíctio Dómini super caput justi : os autem impiórum óperit iníquitas. Memória justi cum láudibus : et nomen impiórum putréscet. Sápiens corde præcépta súscipit : stultus cæditur lábiis. Qui ámbulat simplíciter, ámbulat confidénter, qui autem deprávat vias suas, manfeéstus erit. Qui ánnuit óculo, dabit dolórem : et stultus lábiis verberábitur.

℟. Gyrum cœli. 305.

Lectio iij.

Vena vitæ, os justi : et os impiórum óperit iniquitátem. Odium súscitas rixas : et univérsa delícta óperit cáritas. In lábiis sapiéntis invenítur

sapiéntia : et virga in dorso ejus qui índiget corde. Sapiéntes abscóndunt sciéntiam : os autem stulti confusióni próximum est. Substántia dívitis, urbs fortitúdinis ejus : pavor páuperum, egéstas eórum. Opus justi ad vitam : fructus autem ímpii ad peccátum.

℟. Emítte, Dómine. 305.

FERIA SEXTA.

De Parábolis Salomónis.

Lectio j. Cap. 14.

Sápiens múlier ædíficat domum suam : insípiens exstrúctam quoque mánibus déstruet. Ambulans recto itínere, et timens Deum, despícitur ab eo, qui infámi gráditur via. In ore stulti virga supérbiæ : lábia autem sapiéntium custódiunt eos. Ubi non sunt boves, præsépe vácuum est : ubi autem plúrimæ ségetes, ibi manifésta est fortitúdo bovis. Testis fidélis non mentítur : profert autem mendácium dolósus testis.

℟. Da mihi. 306.

Lectio ij.

Quærit derísor sapiéntiam, et non ínvenit : doctrína prudéntium fácilis. Vade contra virum stultum, et nescit lábia prudéntiæ. Sapiéntia cállidi est intellígere viam suam : et imprudéntia stultórum errans. Stultus illúdet peccátum, et inter justos morábitur grátia. Cor quod novit amaritúdinem ánimæ suæ, in gáudio ejus non miscébitur extráneus. Domus impiórum delébitur : tabernácula vero justórum germinábunt.

℟. Inítium sapiéntiæ. 306.

Lectio iij.

Est via, quæ vidétur hómini justa : novíssima autem ejus dedúcunt ad mortem. Risus dolóre miscébitur, et extréma gáudii luctus óccupat. Viis suis replébitur stultus, et super eum erit vir bonus. Innocens credit omni verbo : astútus consíderat gressus suos. Fílio dolóso nihil erit boni : servo autem sapiénti, prósperi erunt actus, et dirigétur via ejus. Sápiens timet, et declínat a malo, stultus tránsilit, et confídit.

℟. Verbum. 307.

SABBATO.

De Parábolis Salomónis.

Lectio j. Cap. 16.

Hóminis est ánimam præparáre ; et Dómini gubernáre linguam. Omnes viæ hóminis patent óculis ejus : spirí-

tuum ponderátor est Dóminus. Revéla Dómino ópera tua, et dirigéntur cogitatiónes tuæ. Univérsa propter semetípsum operátus est Dóminus : ímpium quoque ad diem malum. Abominátio Dñi est omnis árrogans : étiam si manus ad manum fúerit, non est ínnocens.

℟. Dómine Pater. 307.

Lectio ij.

Inítium viæ bonæ, fácere justítiam : accépta est autem apud Deum magis, quam immoláre hóstias. Misericórdia et veritáte redímitur iníquitas : et in timóre Dómini declinátur a malo. Cum placúerint Dómino viæ hóminis, inimícos quoque ejus convértet ad pacem. Mélius est parum cum justítia, quam multi fructus cum iniquitáte. Cor hóminis dispónit viam suam, sed Dómini est dirígere gressus ejus.

℟. Magna enim. 308.

Lectio iij.

Divinátio in lábiis regis, in judício non errábit os ejus. Pondus et statéra judícia Dómini sunt : et ópera ejus omnes lápides sácculi. Abominábiles regi qui agunt ímpie, quóniam justítia firmátur sólium. Volúntas regum lábia justa : qui recta lóquitur, diligétur. Indignátio regis, núntii mortis : et vir sápiens placábit eam. In hilaritáte vultus regis, vita : et cleméntia ejus quasi imber serótinus. ℟. Quæ sunt. 308.

Ad Magnif. Aña. Ego in altíssimis * hábito : et thronus meus in colúmna nubis.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

DOMINICA II. AUG.

In primo Nocturno.

Incipit liber Ecclesiástes.

Lectio j. Cap. 1.

Verba Ecclesiástæ, fílii David, regis Jerúsalem. Vánitas vanitátum, dixit Ecclesiástes : vánitas vanitátum, et ómnia vánitas. Quid habet ámplius homo de univérso labóre suo, quo labórat sub sole? Generátio præterit, et generátio ádvenit : terra autem in ætérnum stat. Oritur sol, et óccidit, et ad locum suum revértitur : ibíque renáscens, gyrat per Merídiem, et fléctitur ad Aquilónem : lustrans univérsa in circúitu pergit spíritus, et in círculos suos revértitur. Omnia flúmina intrant in mare,

et mare non redúndat ad locum, unde éxeunt flúmina, revertúntur ut íterum fluant.

℟. In princípio. 305.

Lectio ij.

Cunctæ res difficiles: non potest eas homo explicáre sermóne. Non saturátur óculus visu nec auris audítu implétur. Quid est quod fuit? ipsum quod futúrum est. Quid est quod factum est? ipsum quod faciéndum est. Nihil sub sole novum, nec valet quisquam dícere: Ecce hoc recens est: jam enim præcéssit in sæculis, quæ fuérunt ante nos. Non est priórum memória: sed nec eórum quidem, quæ póstea futúra sunt, erit recordátio apud eos qui futúri sunt in novíssimo. ℟. Gyrum cœli. 305.

Lectio iij.

Ego Ecclesiástes fui rex Israel in Jerúsalem, et propósui in ánimo meo quærere et investigáre sapiénter de ómnibus quæ fiunt sub sole. Hanc occupatiónem péssimam dedit Deus fíliis hóminum, ut occuparéntur in ea. Vidi cuncta quæ fiunt sub sole, et ecce univérsa vánitas et afflíctio spíritus. Pervérsi difficile corrigúntur, et stultórum infinítus est número. Locútus sum in corde meo, dicens: Ecce magnus efféctus sum, et præcéssi omnes sapiéntia qui fuérunt ante me in Jerúsalem: et mens mea contempláta est multa sapiénter, et dídici. Dedíque cor meum ut scirem prudéntiam atque doctrínam, errorésque et stultítiam.

℟. Emítte, Dómine. 305.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Sermo contra concub. in fine, tomo 5.

Lectio iv.

Sálomon cum sæculárium rerum concupiscéntia tenerétur, magnas eas et admirándas putábat, multúmque in eis labóris et sollicitúdinis insumébat, magníficas ædificándo domos, copiósum coacervándo aurum, congregándo cantórum choros, vária génera ministrórum mensæ et popínæ, quæréndo ánimæ suæ voluptátem ab hortórum et córporum formosórum grátia, et omnem, ut ita dicam, oblectatiónis, et refrigérii viam sectándo.

℟. Da mihi. 306.

Lectio v.

At ubi inde ad se reversus, et quasi ex umbrósa quadam abysso ad lumen veræ sapiéntiæ respícere váluit, tunc sublímem illam et cœlis dignam emísit vocem : Vánitas vanitátum, dicens, et ómnia vánitas. Hanc et vos, et hac sublimiórem, si volueritis, efferétis senténtiam de intempestíva hac voluptáte, si aliquantísper a mala consuetúdine vos sequestravéritis.

℟. Inítium. 306.

Lectio vj.

Quamvis autem a Salomóne sæculis superióribus non tam multa sapiéntiæ exigebátur diligéntia : neque enim delícias lex vetus prohibébat neque áliis frui supervácuis dicébat vanum : attamen, et sic se habéntibus rebus, in ipsis contuéri licébit, quam viles, et vanitáti obnóxiæ res sint. Nos vero ad majórem vocáti vitam, et ad excelléntius fastígium ascéndimus, et in majóribus exercémur palæstris : et quid áliud, quam quod, sicut supérnæ virtútes intellectuáles et incorpóreæ illæ, vitam institúere jubémur ?

℟. Verbum iníquum. 307.

℟. vij Dómine Pater. 307.

℟. viij. Duo Séraphim. ib.

FERIA SECUNDA.

De libro Ecclesiástæ.

Lectio j. Cap. 2.

Dixi ego in corde meo : Vadam, et áffluam delíciis, et fruar bonis. Et vidi quod hoc quoque esset vánitas. Risum reputávi errórem : et gáudio dixi : Quid frustra decíperis : Cogitávi in corde meo abstráhere a vino carnem meam, ut ánimum meum transférrem ad sapiéntiam, devitarémque stultítiam donec vidérem quid esset útile fíliis hóminum : quo facto opus est sub sole número diérum vitæ suæ. Magnificávi ópera mea, ædificávi mihi domos, et plantávi víneas.

Ne derelínquas. 308.

Lectio ij.

Possédi servos et ancíllas, multámque famíliam hábui : arménta quoque, et magnos óvium gregres ultra omnes qui fuérunt ante me in Jerúsalem : coacervávi mihi argéntum et aurum, et substántias regum, ac provinciárum : feci mihi cantóres et cantatríces, et delícias filiórum hóminum, scy-

phos, et úrceos in ministério ad vina fundénda : et supergréssus sum ópibus omnes, qui ante me fuérunt in Jerúsalem : sapiéntia quoque perseverávit mecum.

℟. Magna enim. 308.

Lectio iij.

Et ómnia quæ desideravérunt óculi mei, non negávi eis : nec prohíbui cor meum, quin omni voluptáte fruerétur, et oblectáret se in his, quæ præparáveram : et hanc ratus sum partem meam, si úterer labóre meo. Cumque me convertíssem ad univérsa ópera quæ fécerant manus meæ, et ad labóres in quibus frustra sudáveram, vidi in ómnibus vanitátem et afflictiónem ánimi et nihil permanére sub sole.

℟. Quæ sunt. 308.

FERIA TERTIA.

De libro Ecclesiástæ.

Lectio j. Cap. 3.

Omnia tempus habent, et suis spátiis tránseunt univérsa sub cœlo. Tempus nascéndi, et tempus moriéndi. Tempus plantándi, et tempus evelléndi quod plantátum est. Tempus occidéndi, et tempus sanándi. Tempus destruéndi, et tempus ædificándi. Tempus flendi, et tempus ridéndi. Tempus plangéndi, et tempus saltándi. Tempus spargéndi lápides, et tempus colligéndi. Tempus amplexándi, et tempus longe fíeri ab ampléxibus. Tempus acquiréndi, et tempus perdéndi. Tempus custodiéndi, et tempus abjiciéndi. Tempus scindéndi, et tempus consuéndi. Tempus tacéndi, et tempus loquéndi. Tempus dilectiónis, et tempus ódii. Tempus belli, et tempus pacis.

℟. Præbe, fili, cor. 309.

Lectio ij.

Quid habet ámplius homo de labóre suo? Vidi afflictiónem, quam dedit Deus fíliis hóminum, ut distendántur in ea. Cuncta fecit bona in témpore suo, et mundum trádidit disputatióni eórum, ut non invéniat homo opus quod operátus est Deus ab inítio usque ad finem. Et cognóvi quod non esset mélius nisi lætári, et fácere bene in vita sua. Omnis enim homo qui cómedit et bibit, et videt bonum de labóre suo : hoc donum Dei est.

℟. Inítium. 306.

Lectio iij.

Dídici quod ómnia ópera quæ fecit De-

us, persevérent in perpétuum : non póssumus eis quidquam áddere, nec auférre, quæ fecit Deus ut timeátur. Quod factum est, ipsum pérmanet : quæ futúra sunt, jam fuérunt : et Deus instáurat quod ábiit. Vidi sub sole in loco judícii impietátem, et in loco justítiæ iniquitátem. Et dixi in corde meo : Justum et ímpium judicábit Deus, et tempus omnis rei tunc erit.

℟. Verbum. 307.

FERIA QUARTA.

De libro Ecclesiástæ

Lectio j. Cap. 4.

Verti me ad ália, et vidi calúmnias, quæ sub sole gerúntur, et lácrymas innocéntium, et néminem consolatórem : nec posse resístere eórum violéntiæ, cunctórum auxílio destitútos. Et laudávi magis mórtuos, quam vivéntes : et feliciórem utróque judicávi, qui necdum natus est, nec vidit mala quæ sub sole fiunt. Rursum contemplátus sum omnes labóres hóminum, et indústrias animadvérti patére invídiæ próximi : et in hoc ergo vánitas, et cura supérflua est.

℟. Dómine Pater. 307.

Lectio ij.

Stultus cómplicat manus suas, et cómedit carnes suas, dicens : Mélior est pugíllus cum réquie, quam plena útraque manus cum labóre et afflictióne ánimi. Consíderans réperi et áliam vanitátem sub sole : unus est, et secúndum non habet, non fílium, non fratrem, et tamen laboráre non cessat, nec satiántur óculi ejus divítiis : nec recógitat, dicens : Cui labóro, et fraudo ánimam meam bonis ? in hoc quoque vánitas est, et afflíctio péssima.

℟. Magna enim. 308.

Lectio iij.

Mélius est ergo duos esse simul, quam unum : habent enim emoluméntum societátis suæ : si unus cecíderit, ab áltero fulciétur. Væ soli : quia cum cecíderit, non habet sublevántem se. Et si dormíerint duo, fovebúntur mútuo : unus quómodo calefíet ? Et si quíspiam prævalúerit contra unum, duo resístunt ei : funículus triplex diffícile rúmpitur. Mélior est puer pauper et sápiens, rege sene et stulto, qui nescit prævidére in pósterum.

℟. Quæ sunt. 208.

FERIA QUINTA.

De libro Ecclesiástæ.

Lectio j. Cap. 5

Ne témere quid loquáris, neque cor tuum sit velox ad proferéndum sermónem coram Deo. Deus enim in cœlo, et tu super terram : idcírco sint pauci sermónes tui. Multas curas sequúntur sómnia, et in multis sermónibus inveniétur stultítia. Si quid vovísti Deo, ne moréris réddere : dísplicet enim ei infidélis et stulta promíssio. Sed quodcúmque vóveris, redde : multóque mélius est non vovére, quam post votum promíssa non réddere.

℟. In princípio. 305.

Lectio ij.

Ne déderis os tuum ut peccáre fácias carnem tuam : neque dicas coram Angelo : Non est providéntia : ne forte irátus Deus contra sermónes tuos, díssipet cuncta ópera mánuum tuárum. Ubi multa sunt sómnia, plúrimæ sunt vanitátes, et sermónes innúmeri : tu vero Deum time. Si víderis calúmnias egenórum, et violénta judícia, et subvérti justítiam in província, non miréris super hoc negótio : quia excélso excélsior est álius, et super hos quoque eminentióres sunt álii, et ínsuper univérsæ terræ rex ímperat serviénti.

℟. Gyrum, cœli. 305.

Lectio iij.

Avárus non implébitur pecúnia : et qui amat divítias, fructum non cápiet ex eis : et hoc ergo vánitas. Ubi multæ sunt opes, multi et qui cómedunt eas. Et quid prodest possessóri, nisi quod cernit divítias óculis suis ? Dulcis est somnus operánti, sive parum, sive multum cómedat : satúritas autem dívitis non sinit eum dormíre. Est et ália infírmitas péssima, quam vidi sub sole : divítiæ conservátæ in malum dómini sui. Péreunt enim in afflictióne péssima : generávit fílium, qui in summa egestáte erit.

℟. Emítte, Dómine. 305.

FERIA SEXTA.

De libro Ecclesiástæ.

Lectio j. Cap. 6.

Est et áliud malum, quod vidi sub sole, et quidem frequens apud hómines : Vir, cui dedit Deus divítias, et substántiam, et honórem, et nihil deest ánimæ suæ, ex ómnibus quæ desíderat : nec

tríbuit ei potestátem Deus ut cómedat ex eo, sed homo extráneus vorábit illud. Hoc vánitas, et miséria magna est.

℟. Da mihi. 306.

Lectio ij.

Si genúerit quíspiam centum líberos, et víxerit multos annos, et plures dies ætátis habúerit, et ánima illíus non utátur bonis substántiæ suæ, sepulturáque cáreat: de hoc ego pronúntio quod mélior illo sit abortívus. Frustra enim venit, et pergit ad ténebras, et oblivióne delébitur nomen ejus. Non vidit solem, neque cognóvit distántiam boni et mali : étiam si duóbus míllibus annis víxerit, et non fúerit perfrúitus bonis.

℟. Inítium. 306.

Lectio iij.

Nonne ad unum locum próperant ómnia ? Omnis labor hóminis in ore ejus : sed ánima ejus non implébitur. Quid habet ámplius sápiens a stulto ? et quid pauper, nisi ut pergat illuc, ubi est vita ? Mélius est vidére quod cúpias, quam desideráre quod néscias. Sed et hoc vánitas est, et præsúmptio spíritus.

℟. Verbum. 307.

SABBATO.

De libro Ecclesiástæ.

Lectio j. Cap. 7.

Quid necésse est hómini majóra se quærere : cum ignóret quid condúcat sibi in vita sua, número diérum peregrinatiónis suæ, et témpore quod velut umbra prætérit ? Aut quis ei póterit indicáre, quid post eum futúrum sub sole sit ? Mélius est nomen bonum, quam unguénta pretiósa : et dies mortis die nativitátis. Mélius est ire ad domum luctus, quam ad domum convívii : in illa enim finis cunctórum admonétur hóminum, et vivens cógitat quid futúrum sit.

℟. Dómine Pater. 307.

Lectio ij.

Mélior est ira risu : quia per tristítiam vultus corrígitur ánimus delinquéntis. Cor sapiéntium ubi tristítia est, et cor stultórum ubi lætítia. Mélius est a sapiénte córripi, quam stultórum adulatióne décipi. Quia sicut sónitus spinárum ardéntium sub olla, sic risus stulti : sed et hoc vánitas. Calúmnia contúrbat sapiéntem, et perdet robur cordis illíus. Mélior est finis oratiónis, quam

princípium. Mélior est pátiens arrogánte.
℟. Magna enim. 308.

Lectio iij.

Ne dicas : Quid putas causæ est quod prióra témpora melióra fuére quam nunc sunt ? stulta enim est hujuscémodi interrogátio. Utílior est sapiéntia cum divítiis, et magis prodest vidéntibus solem. Sicut enim prótegit sapiéntia, sic prótegit pecúnia. Hoc autem plus habet erudítio et sapiéntia, quod vitam tríbuunt possessóri suo. Consídera ópera Dei, quod nemo possit corrígere quem ille despéxerit.
℟. Quæ sunt. 308.

Ad Magnif. Aña. Omnis sapiéntia * a Dómino Deo est, et cum illo fuit semper, et est ante ævum,
℣. Vespertína.

Si sequens Dominica venerit in die Assumptionis B. M. V. vel S. Hyacinthi, vel in die Octava S. Laurentii, liber Sapientiæ ponitur in ipsa die S. Hyacinthi, vel in die Octava S. Laurentii, et de eo legitur in Festo S. Bernardi, et post Octavam Assumptionis B. M. V., si supersit dies, usque ad Dñicam sequentem.

DOMINICA III. AUG.

In primo Nocturno.

Incipit liber Sapiéntiæ.

Lectio j. Cap. 1.

Dilígite justítiam, qui judicátis terram. Sentíte de Dómino in bonitáte, et in simplicitáte cordis quærite illum: quóniam invenítur ab his qui non tentant illum : appáret autem eis, qui fidem habent in illum : pervérsæ enim cogitatiónes séparant a Deo : probáta autem virtus córripit insipiéntes. Quóniam in malévolam ánimam non introíbit sapiéntia, nec habitábit in córpore súbdito peccátis.
℟. In princípio. 305.

Lectio ij.

Spíritus enim sanctus disciplínæ effúgiet fictum, et áuferet se a cogitatiónibus, quæ sunt sine intelléctu, et corripiétur a superveniénte iniquitáte. Benígnus est enim spíritus sapiéntiæ, et non liberábit malédicum a lábiis suis : quóniam renum illíus testis est Deus, et cordis illíus scrutátor est verus, et linguæ ejus audítor. Quóniam spíritus Dómini replévit orbem terrárum : et hoc, quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis.

propter hoc qui lóquitur iníqua, non potest latére, nec prætériet illum corrípiens judícium.

℟. Gyrum cœli. 305.

Lectio iij.

In cogitatiónibus enim ímpii interrogátio erit: sermónum autem illíus audítio ad Deum véniet, ad correptiónem iniquitátum illíus. Quóniam auris zeli audit ómnia, et tumúltus murmuratiónum non abscondétur. Custodíte ergo vos a murmuratióne, quæ nihil prodest, et a detractióne párcite linguæ, quóniam sermo obscúrus in vácuum non ibit: os autem, quod mentítur, occídit ánimam.

℟. Emítte, Dómine. 305.

In secundo Nocturno.

Ex libro Officiórum S. Ambrósii Epíscopi.

Lib. 1. Cap. 28.

Lectio iv.

Magnus justítiæ splendor, quæ áliis pótius nata, quam sibi, communitátem et societátem nostram ádjuvat, excelsitátem tenet, ut suo judício ómnia subjécta hábeat, opem áliis ferat, pecúniam cónferat, offícia non ábnuat, perícula suscípiat aliéna. Quis non cúperet hanc virtútis arcem tenére, nisi prima avarítia infirmáret, atque inflécteret tantæ virtútis vigórem? Etenim dum augére opes, aggregáre pecúnias, occupáre terras possessiónibus cúpimus, præstáre divítiis, justítiæ formam exúimus, beneficéntiam commúnem amíttimus.

℟. Da mihi, Dómine. 306.

Lectio v.

Quanta autem justítia sit, ex hoc intélligi potest quod nec locis, nec persónis, nec tempóribus excípitur, quæ étiam hóstibus reservátur: ut, si constitútus sit cum hoste aut locus, aut dies prælio, advérsus justítiam putétur aut loco præveníre, aut témpore. Interest enim utrum áliquis pugna áliqua et conflíctu gravi capiátur, an superióre grátia, vel áliquo evéntu. Si ergo in bello justítia valet, quanto magis in pace servánda est?

℟. Inítium. 306.

Lectio vj.

Fundaméntum ergo est justítiæ fides. Justórum enim corda meditántur fidem: et qui se justus accúsat, justítiam supra fidem cóllocat. Nam tunc justítia ejus appáret, si vera fateátur. Dénique et Dóminus per

Isaíam : Ecce, inquit, mitto lápidem in fundaméntum Sion : id est, Christum in fundaméntum Ecclésiæ. Fides enim ómnium Christus : Ecclésia autem quædam forma justítiæ est, commúne jus ómnium : in commúne orat, in commúne operátur, in commúne tentátur. Dénique qui se ipsum sibi ábnegat, ipse justus, ipse dignus Christo est. Ideo et Paulus fundaméntum pósuit Christum, ut supra eum ópera justítiæ locarémus : quia fides fundaméntum est.

℟. Verbum iníquum. 307.
℟. vij. Dómine Pater. 307.
℟. viij. Duo Séraphim ibidem.

FERIA SECUNDA.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio j. Cap. 3.

Justórum autem ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori : et æstimáta est affl̄íctio éxitus illórum : et quod a nobis est iter, extermínium : illi autem sunt in pace. Et si coram homínibus torménta passi sunt, spes illórum immortalitáte plena est. In paucis vexáti, in multis bene disponéntur : quóniam Deus tentávit eos, et invénit illos dignos se. Tamquam aurum in fornáce probávit illos, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos, et in témpore erit respéctus illórum.

℟. Ne derelínquas. 308.

Lectio ij.

Fulgébunt justi, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent. Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis, et regnábit Dóminus illórum in perpétuum. Qui confídunt in illo, intélligent veritátem : et fidéles in dilectióne acquiéscent illi : quóniam donum et pax est eléctis ejus. Impii autem secúndum quæ cogitavérunt, correptiónem habébunt : qui neglexérunt justum, et a Dómino recessérunt. Sapiéntiam enim, et disciplínam qui ábjicit, infélix est ; et vácua est spes illórum, et labóres sine fructu, et inutília ópera eórum.

℟. Magna enim. 308.

Lectio iij. Cap. 5. c

Justi autem in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum, et cogitátio illórum apud Altíssimum. Ideo

accípient regnum decóris, et diadéma speciéi de manu Dómini : quóniam déxtera sua teget eos, et bráchio sancto suo deféndet illos. Accípiet armatúram zelus illíus, et armábit creatúram ad ultiónem inimicórum. Induet pro thoráce justítiam, et accípiet pro gálea judícium certum. Sumet scutum inexpugnábile æquitátem : ácuet autem duram iram in lánceam, et pugnábit cum illo orbis terrárum contra insensátos.

℟. Quæ sunt. 308.

FERIA TERTIA.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio j. Cap. 6.

Mélior est sapiéntia quam vires : et vir prudens quam fortis. Audíte ergo, reges, et intellígite, díscite júdices fínium terræ. Præbéte aures, vos qui continétis multitúdines, et placétis vobis in turbis natiónum : quóniam data est a Dómino potéstas vobis, et virtus ab Altíssimo, qui interrogábit ópera vestra, et cogitatiónes scrutábitur : quóniam cum essétis minístri regni illíus, non recte judicástis, nec custodístis legem justítiæ, neque secúndum voluntátem Dei ambulástis.

℟. Præbe, fili, cor. 309.

Lectio ij.

Horrénde et cito apparébit vobis : quóniam judícium duríssimum his, qui præsunt, fiet. Exíguo enim concéditur misericórdia : poténtes autem poténter torménta patiéntur. Non enim súbtrahet persónam cujúsquam Deus, nec verébitur magnitúdinem cujúsquam : quóniam pusíllum et magnum ipse fecit, et æquáliter cura est illi de ómnibus. Fortióribus autem fórtior instat cruciátio.

℟. Inítium. 306.

Lectio iij.

Ad vos ergo, reges, sunt hi sermónes mei, ut discátis sapiéntiam, et non excidátis. Qui enim custodíerint justa juste, justificabúntur : et qui didícerint ista, invénient quid respóndeant. Concupíscite ergo sermónes meos, dilígite illos, et habébitis disciplínam. Clara est, et quæ numquam marcéscit sapiéntia, et fácile vidétur ab his qui díligunt eam, et invenítur ab his qui quærunt illam.

℟. Verbum. 307.

FERIA QUARTA.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio j. Cap. 7.

Sum quidem et ego mortális homo, símilis ómnibus, et ex génere terréni illíus, qui prior factus est, et in ventre matris figurátus sum caro, decem ménsium témpore coagulátus sum in sánguine, ex sémine hóminis, et delectaménto somni conveniénte. Et ego natus accépi commúnem áerem, et in símiliter factam décidi terram, et primam vocem símilem ómnibus emísi plorans. In involuméntis nutrítus sum, et curis magnis. Nemo enim ex régibus áliud hábuit nativitátis inítium. Unus ergo introítus est ómnibus ad vitam, et símilis éxitus. ℟. Dómine Pater. 307.

Lectio ij.

Propter hoc optávi, et datus est mihi sensus : et invocávi, et venit in me spíritus sapiéntiæ : et præpósui illam regnis et sédibus, et divítias nihil esse duxi in comparatióne illíus. Nec comparávi illi lápidem pretiósum : quóniam omne aurum in comparatióne illíus aréna est exígua, et tamquam lutum æstimábitur argéntum in conspéctu illíus. Super salútem et spéciem diléxi illam, et propósui pro luce habére illam : quóniam inexstinguíbile est lumen illíus.
℟. Magna enim. 308.

Lectio iij.

Venérunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa, et innumerábilis honéstas per manus illíus. Et lætátus sum in ómnibus : quóniam antecedébat me ista sapiéntia, et ignorábam quóniam horum ómnium mater est. Quam sine fictióne dídici et sine invídia commúnico, et honestátem illíus non abscóndo. Infinítus enim thesáurus est homínibus : quo qui usi sunt, partícipes facti sunt amicítiæ Dei, propter disciplínæ dona commendáti.
℟. Quæ sunt in. 308.

FERIA QUINTA.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio j. Cap. 9. c

Quis hóminum póterit scire consílium Dei ? aut quis póterit cogitáre quid velit Deus ? Cogitatiónes enim mortálium tímidæ, et incértæ providéntiæ nostræ. Corpus enim quod corrúmpitur, ággravat áni-

mam, et terréna inhabitátio déprimit sensum multa cogitántem. Et difficile æstimámus quæ in terra sunt, et quæ in prospéctu sunt, invenímus cum labóre. Quæ autem in cœlis sunt, quis investigábit? Sensum autem tuum quis sciet, nisi tu déderis sapiéntiam, et míseris Spíritum sanctum tuum de altíssimis, et sic corréctæ sint sémitæ eórum qui sunt in terris, et quæ tibi placent, didícerint hómines? Nam per sapiéntiam sanáti sunt, quicúmque placuérunt tibi, Dómine, a princípio.

℟. In princípio. 305.

Lectio ij. Cap. 10.

Hæc illum, qui primus formátus est a Deo pater orbis terrárum, cum solus esset creátus, custodívit et edúxit illum a delícto suo, et dedit illi virtútem continéndi ómnia. Ab hac ut recéssit injústus in ira sua, per iram homicídii fratérni depériit. Propter quem, cum aqua deléret terram, sanávit íterum sapiéntia, per contemptíbile lignum justum gubérnans. Hæc et in consénsu nequítiæ cum se natiónes contulíssent, scivit justum, et conservávit sine queréla Deo, et in fílii misericórdia fortem custodívit.

℟. Gyrum cœli. 305.

Lectio iij.

Hæc justum a pereúntibus ímpiis liberávit fugiéntem, descendénte igne in Pentápolim: quibus in testimónium nequítiæ fumigabúnda constat desérta terra, et incérto témpore fructus habéntes árbores, et incredíbilis ánimæ memória stans figméntum salis. Sapiéntiam enim prætereúntes, non tantum in hoc lapsi sunt, ut ignorárent bona, sed et insipiéntiæ suæ reliquérunt homínibus memóriam, ut in his quæ peccavérunt, nec latére potuíssent. Sapiéntia autem hos, qui se obsérvant, a dolóribus liberávit.

℟. Emítte. 305.

FERIA SEXTA.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio j. Cap. 13.

Vani autem sunt omnes hómines, in quibus non subest sciéntia Dei: et de his quæ vidéntur bona, non potuérunt intellígere eum, qui est, neque opéribus attendéntes agnovérunt quis esset ártifex: sed aut ignem, aut spíritum, aut citátum

áerem, aut gyrum stellárum, aut nímiam aquam, aut solem et lunam, rectóres orbis terrárum deos putavérunt. Quorum si spécie delectáti, deos putavérunt: sciant quanto his dominátor eórum speciósior est. Speciéi enim generátor hæc ómnia constítuit.

℟. Da mihi, Dómine. 306.

Lectio ij.

Aut si virtútem, et ópera eórum miráti sunt, intélligant ab illis, quóniam qui hæc fecit, fórtior est illis: a magnitúdine enim speciéi et creatúræ cognoscibíliter póterit creátor horum vidéri. Sed tamen adhuc in his minor est queréla. Et hi enim fortásse errant, Deum quæréntes, et voléntes inveníre. Etenim cum in opéribus illíus conversántur, inquírunt: et persuásum habent, quóniam bona sunt quæ vidéntur.

℟. Inítium. 306.

Lectio iij.

Iterum autem nec his debet ignósci. Si enim tantum potuérunt scire, ut possent æstimáre sæculum: quómodo hujus Dóminum non facílius invenérunt? Infelíces autem sunt et inter mórtuos spes illórum est, qui appellavérunt deos ópera mánuum hóminum, aurum et argéntum, artis inventiónem, et similitúdines animálium, aut lápidem inútilem, opus manus antíquæ.

℟. Verbum. 307.

SABBATO.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio j. Cap. 15.

Tu autem Deus noster suávis et verus es, pátiens, et in misericórdia dispónens ómnia. Etenim si peccavérimus, tui sumus, sciéntes magnitúdinem tuam: et si non peccavérimus, scimus quóniam apud te sumus computáti. Nosse enim te, consummáta justítia est: et scire justítiam et virtútem tuam, radix est immortalitátis.

℟. Dómine Pater. 387.

Lectio ij.

Non enim in errórem indúxit nos hóminum malæ artis excogitátio, nec umbra pictúræ labor sine fructu, effígies sculpta per vários colóres, cujus aspéctus insensáto dat concupiscéntiam, et díligit mórtuæ imáginis effígiem sine ánima. Malórum amatóres, digni sunt qui spem hábeant in tálibus, et qui

fáciunt illos, et qui díligunt, et qui colunt.

℟. Magna enim. 308.

Lectio iij.

Sed et fígulus mollem terram premens, laborióse fingit ad usus nostros unumquódque vas, et de eódem luto fingit quæ munda sunt in usum vasa, et simíliter quæ his sunt contrária : horum autem vasórum quis sit usus, judex est fígulus. Et cum labóre vano deum fingit de eódem luto, ille qui paulo ante de terra factus fúerat, et post pusíllum redúcit se unde accéptus est, repetítus ánimæ débitum quam habébat.

℟. Quæ sunt. 308.

Ad Magnif. Aña. Sapiéntia * clámitat in platéis : Si quis díligit sapiéntiam, ad me declínet, et eam invéniet : et cum invénerit, beátus erit si tenúerit eam.

℣. Vespertína orátio.

DOMINICA IV. AUG.

In primo Nocturno.

Incipit liber Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 1.

Omnis sapiéntia a Dómino Deo est, et cum illo fuit semper, et est ante ævum. Arénam maris, et plúviæ guttas, et dies sæculi quis dinumerávit ? Altitúdinem cœli, et latitúdinem terræ, et profúndum abyssi, quis diménsus est ? Sapiéntiam Dei præcedéntem ómnia quis investigávit ? Prior ómnium creáta est sapiéntia, et intelléctus prudéntiæ ab ævo. Fons sapiéntiæ verbum Dei in excélsis, et ingréssus illíus mandáta ætérna.

℟. In princípio. 305.

Lectio ij.

Radix sapiéntiæ cui reveláta est, et astútias illíus quis agnóvit ? Disciplína sapiéntiæ cui reveláta est, et manifestáta : et multiplicatiónem ingréssus illíus quis intelléxit ? Unus est altíssimus Creátor omnípotens, et Rex potens, et metuéndus nimis, sedens super thronum illíus et dóminans Deus. Ipse creávit illam in Spíritu sancto, et vidit, et dinumerávit, et mensus est. Et effúdit illam super ómnia ópera sua, et super omnem carnem secúndum datum suum, et præbuit illam diligéntibus se.

℟. Gyrum cœli. 305.

Lectio iij.

Timor Dómini glória, et gloriátio, et lætítia, et coróna exsultatiónis. Timor Dómini dele-

ctábit cor, et dabit lætítiam, et gáudium, et longitúdinem diérum. Timénti Dóminum bene erit in extrémis, et in die defunctiónis suæ benedicétur. Diléctio Dei honorábilis sapiéntia. Quibus autem apparúerit in visu, díligunt eam in visióne : et in agnitióne magnálium suórum. Inítium sapiéntiæ timor Dómini, et cum fidélibus in vulva concreátus est.

℟. Emítte, Dómine. 305.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

Lib. 1. c. 10. in c. 1. Job.

Lectio iv.

Sunt nonnúlli qui vitam suam négligunt, et dum transitória áppetunt, dum ætérna vel non intélligunt, vel intelléćta contémnunt, nec dolórem séntiunt, nec habére consílium sciunt : cumque supérna, quæ amisérunt non consíderant, esse se (heu míseri!) in bonis felíces putant. Nequáquam enim ad veritátis lucem, cui cóndìti fúerant, mentis óculos érigunt : nequáquam ad contemplatiónem pátriæ ætérnæ desidérii áciem tendunt : sed semetípsos in his, ad quæ projécti sunt, deseréntes, vice pátriæ díligunt exsílium quod patiúntur, et in cæcitáte, quam tólerant, quasi in claritáte lúminis exsúltant.

℟. Da mihi, Dómine. 306.

Lectio v.

At contra, electórum mentes, dum transitória cuncta nulla esse conspíciunt, ad quæ sint cónditæ exquírunt: cumque eórum satisfactióni nihil extra Deum súfficit, ipsa inquisitiónis exercitatióne fatigáta illórum cogitátio in Conditóris sui spe et contemplatióne requiéscit, supérnis intérseri cívibus áppetit, et unusquísque eórum adhuc in mundo córpore pósitus, mente tamen extra mundum surgit : ærúmnam exsílii, quam tólerat, deplórat, et ad sublímem pátriam incessántibus se amóris stímulis éxcitat. Cum ergo dolens videt, quam sit ætérnum quod pérdidit, ínvenit salúbre consílium, temporále hoc despícere quod percúrrit : et quo magis crescit consílii sciéntia ut peritúra déserat, eo augétur dolor, quod necdum ad mansúra pertíngat.

℟. Inítium. 306.

Lectio vj.

Intuéndum quoque est quod nullus dolor mentis sit in actióne præcipitatiónis. Qui enim sine consíliis vivunt, qui seípsos rerum evéntibus præcípites déserunt, nullo ínterim cogitatiónum dolóre fatigántur. Nam qui solérter in vitæ consílio figit mentem, caute sese in omni actióne circumspiciéndo consíderat: et ne ex re quæ ágitur, repentínus finis adversúsque surrípiat, hunc prius mólliter pósito pede cogitatiónis palpat: pensat, ne ab his, quæ agénda sunt præpédiat formído: ne in his quæ differénda sunt, præcipitátio impéllat: ne prava per concupiscéntiam apérto bello súperent: ne recta per inánem glóriam insidiándo supplántent.

℟. Verbum iníquum 307.
℟. vij. Dómine Pater. 307.
℟. viij. Duo Séraphim. ib.

FERIA SECUNDA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 1. c

Coróna sapiéntiæ, timor Dómini, replens pacem, et salútis fructum: et vidit, et dinumerávit eam: útraque autem sunt dona Dei. Sciéntiam et intelléctum prudéntiæ sapiéntia compartiétur: et glóriam tenéntium se exáltat. Radix sapiéntiæ est timére Dóminum: et rami illíus longævi. In thesáuris sapiéntiæ intelléctus, et sciéntiæ religiósitas: exsecrátio autem peccatóribus sapiéntia.

℟. Ne derelínquas. 308.

Lectio ij.

Timor Dómini expéllit peccátum: nam qui sine timóre est, non póterit justificári: iracúndia enim animositátis illíus, subvérsio illíus est. Usque in tempus sustinébit pátiens, et póstea reddítio jucunditátis. Bonus sensus usque in tempus abscóndet verba illíus, et lábia multórum enarrábunt sensum illíus. In thesáuris sapiéntiæ significátio disciplínæ; exsecrátio autem peccatóri, cultúra Dei. Fili, concupíscens sapiéntiam, consérva justítiam, et Deus præbébit illam tibi. ℟. Magna enim. 308.

Lectio iij.

Sapiéntia enim et disciplína timor Dómini: et quod beneplácitum est illi, fides, et mansuetúdo, et adimplébit thesáuros illíus. Ne sis incredíbilis timóri Dómini:

et ne accésseris ad illum dúplici corde. Ne fúeris hypócrita in conspéctu hóminum, et non scandalizéris in lábiis tuis. Atténde in illis, ne forte cadas, et addúcas ánimæ tuæ inhonoratiónem, et revélet Deus abscónsa tua, et in médio synagógæ elídat te : quóniam accessísti malígne ad Dóminum, et cor tuum plenum est dolo et fallácia.

℟. Quæ sunt. 308.

FERIA TERTIA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 2.

Fili, accédens ad servitútem Dei, sta in justítia et timóre, et præpara ánimam tuam ad tentatiónem. Déprime cor tuum, et sústine : inclína aurem tuam, et súscipe verba intelléctus : et ne festínes in témpore obductiónis. Sústine sustentatiónes Dei : conjúngere Deo, et sústine, ut crescat in novíssimo vita tua.

℟. Præbe, fili, cor. 309.

Lectio ij.

Omne quod tibi applícitum fúerit, áccipe : et in dolóre sústine, et in humilitáte tua patiéntiam habe : quóniam in igne probátur aurum et argéntum, hómines vero receptíbiles in camíno humiliatiónis. Crede Deo, et recuperábit te : et dírige viam tuam, et spera in illum. Serva timórem illíus, et in illo veterásce.

℟. Inítium. 306.

Lectio iij.

Metuéntes Dóminum, sustinéte misericórdiam ejus : et non deflectátis ab illo, ne cadátis. Qui timétis Dñum, crédite illi : et non evacuábitur merces vestra. Qui timétis Dóminum, speráte in illum : et in oblectatiónem véniet vobis misericórdia. Qui timétis Dñum, dilígite illum, et illuminabúntur corda vestra. Respícite, fílii, natiónes hóminum, et scitóte quia nullus sperávit in Dómino, et confúsus est. Quis enim permánsit in mandátis ejus, et derelíctus est ? aut quis invocávit eum, et despéxit illum ?

℟ Verbum. 307.

FERIA QUARTA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 3.

Fílii sapiéntiæ, ecclésia justórum : et nátio illórum obediéntia et diléctio. Judícium patris audíte, filii, et sic fácite, ut salvi sitis. Deus enim honorávit patrem in fíliis : et judícium matris

exquírens, firmávit in fílios. Qui díligit Deum, exorábit pro peccátis, et continébit se ab illis, et in oratióne diérum exaudiétur.

℟. Dómine Pater. 307.

Lectio ij.

Et sicut qui thesaurízat, ita et qui honoríficat matrem suam. Qui honórat patrem suum, jucundábitur in fíliis, et in die oratiónis suæ exaudiétur. Qui honórat patrem suum, vita vivet longióre ; et qui obédit patri, refrigerábit matrem. Qui timet Dóminum, honórat paréntes, et quasi dóminis sérviet his qui se genuérunt.

℟. Magna enim. 308.

Lectio iij.

In ópere et sermóne, et omni patiéntia, honóra patrem tuum, ut supervéniat tibi benedíctio ab eo, et benedíctio illíus in novíssimo máneat. Benedíctio patris firmat domos filiórum : maledíctio autem matris eradícat fundaménta. Ne gloriéris in contumélia patris tui : non enim est tibi glória, ejus confúsio. Glória enim hóminis ex honóre patris sui, et dédecus fílii pater sine honóre.

℟. Quæ sunt. 308.

FERIA QUINTA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 3. c

Altióra te ne quæsíeris, et fortióra te ne scrutátus fúeris : sed quæ præcépit tibi Deus, illa cógita semper, et in plúribus opéribus ejus ne fúeris curiósus. Non est enim tibi necessárium, ea quæ abscóndita sunt, vidére óculis tuis. In supervácuis, rebus noli scrutári multiplíciter, et in plúribus opéribus ejus non eris curiósus. Plúrima enim super sensum hóminum osténsa sunt tibi. Multos quoque supplantávit suspício illórum, et in vanitáte detínuit sensus illórum.

℟. In princípio. 305.

Lectio ij.

Cor durum habébit male in novíssimo : et qui amat perículum, in illo períbit. Cor ingrédiens duas vias, non habébit succéssus, et pravus corde in illis scandalizábitur. Cor nequam gravábitur in dolóribus, et peccátor adjíciet ad peccándum. Synagógæ superbórum non erit sánitas : frutex enim peccáti radicábitur in illis, et non intelligétur.

℟. Gyrum cœli. 305.

Lectio iij.

Cor sapiéntis intellígitur in sapiéntia, et auris bona áudiet cum omni concupiscéntia sapiéntiam. Sápiens cor, et intelligíbile abstinébit se a peccátis, et in opéribus justítiæ succéssus habébit. Ignem ardéntem exstínguit aqua, et eleemósyna resístit peccátis, et Deus prospéctor est ejus, qui reddit grátiam : méminit ejus in pósterum, et in témpore casus sui invéniet firmaméntum.

℟. Emítte, Dñe. 305.

FERIA SEXTA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 4.

Fili, eleemósynam páuperis ne defráudes, et óculos tuos ne transvértas a páupere. Animam esuriéntem ne despéxeris : et non exásperes páuperem in inópia sua. Cor ínopis ne afflíxeris : et non prótrahas datum angustiánti. Rogatiónem contribuláti ne abjícias : et non avértas fáciem tuam ab egéno.

℟. Da mihi. 306.

Lectio ij.

Ab ínope ne avértas óculos tuos propter iram : et non relínquas quæréntibus tibi retro maledícere : maledicéntis enim tibi in amaritúdine ánimæ exaudiétur deprecátio illíus : exáudiet autem eum qui fecit illum. Congregatióni páuperum affábilem te fácito, et presbytero humília ánimam tuam, et magnáto humília caput tuum.

℟. Inítium. 306.

Lectio iij.

Declína páuperi sine tristítia aurem tuam, et redde débitum tuum, et respónde illi pacífica in mansuetúdine. Líbera eum qui injúriam pátitur de manu supérbi : et non ácide feras in ánima tua. In judicándo esto pupíllis miséricors ut pater, et pro viro matri illórum : et eris tu velut fílius Altíssimi obédiens, et miserébitur tui magis quam mater.

℟. Verbum. 307.

SABBATO.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 4. c

Fili, consérva tempus et devíta a malo. Pro ánima tua ne confundáris dícere verum. Est enim confúsio addúcens peccátum, et est confúsio addúcens glóriam et grátiam. Ne accípias fáciem advérsus fáciem tuam, nec advérsus ánimam tuam mendácium. Ne re-

vereáris próximum tuum in casu suo : nec retíneas verbum in témpore salútis. Non abscóndas sapiéntiam tuam in decóre suo. ℟. Dómine pater. 307.

Lectio ij.

In lingua enim sapiéntia dignóscitur : et sensus, et sciéntia, et doctrína in verbo sensáti, et firmaméntum in opéribus justítiæ. Non contradícas verbo veritátis ullo modo, et de mendácio ineruditiónis tuæ confúndere. Non confundáris confitéri peccáta tua, et ne subjícias te omni hómini pro peccáto. Noli resístere contra fáciem poténtis, nec conéris contra ictum flúvii.

℟. Magna enim. 308.

Lectio iij.

Pro justítia agonizáre pro ánima tua, et usque ad mortem certa pro justítia, et Deus expugnábit pro te inimícos tuos. Noli citátus esse in lingua tua : et inútilis, et remíssus in opéribus tuis. Noli esse sicut leo in domo tua evértens doménsticos tuos, et ópprimens subjéctos tibi. Non sit porrécta manus tua ad accipiéndum, et ad dandum colléncta.

℟. Quæ sunt. 308.

SABBATO

ANTE DOMINICAM V. AUGUSTI.

Nisi hæc fuerit propinquior Kalendis Septembris : quia tunc ista cum sua Hebdomada omittitur et ponitur Aña pro prima Dñica Septembris ut infra. 339.

Ad Magnif. Aña. Obsérva, fili, * præcépta patris tui, et ne dimíttas legem matris tuæ, sed liga eam semper in corde tuo. ℣. Vespertína.

DOMINICA V. AUG.

In primo Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 5.

Noli atténdere ad possessiónes iníquas et ne díxeris : Est mihi sufficiens vita : nihil enim próderit in témpore vindíctæ et obductiónis. Ne sequáris in fortitúdine tua concupiscéntiam cordis tui : et ne díxeris : Quómodo pótui ? aut quis me subjíciet propter facta mea ? Deus enim víndicans vindicábit. Ne díxeris : Peccávi, et quid mihi áccidit triste ? Altíssimus enim est pátiens rédditor. De propitiáto peccáto noli esse sine metu, neque adjícias peccátum super peccátum.

℟. In princípio. 305.

Lectio ij.

Et ne dicas : Miserátio Dómini magna est, multitúdinis peccatórum meórum miserébitur. Misericórdia enim et ira ab illo cito próximant, et in peccatóres réspicit ira illíus. Non tardes convérti ad Dóminum, et ne dífferas de die in diem. Súbito enim véniet ira illíus, et in témpore vindíctæ dispérdet te. Noli ánxius esse in divítiis injústis : non enim próderunt tibi in die obductiónis et vindíctæ. Non véntiles te in omnem ventum, et non eas in omnem viam. Sic enim omnis peccátor probátur in dúplici lingua. ℟. Gyrum cœli. 305.

Lectio iij.

Esto firmus in via Dómini, et in veritáte sensus tui et sciéntia, et prosequátur te verbum pacis et justítiæ. Esto mansuétus ad audiéndum verbum, ut intélligas : et cum sapiéntia próferas respónsum verum. Si est tibi intelléctus, respónde próximo : sin autem, sit manus tua super os tuum, ne capiáris in verbo indisciplináto, et confundáris. Honor et glória in sermóne sensáti, lingua vero imprudéntis subvérsio est ipsíus. Non appelléris susúrro, et lingua tua ne capiáris et confundáris.
℟. Emítte Dómine. 305.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 22. in 2. Cor. 10. in Moralibus.

Lectio iv.

Ne tardes convérti ad Dóminum, et ne dífferas de die in diem : nescis enim quid paritúra sit superventúra dies. Perículum enim et metus est in differéndo : salus vero certa ac secúra, si nulla sit dilátio. Virtútem ígitur cole : sic enim, licet júvenis moriáris, secúre discésseris : quod si ad senectútem pervéneris, cum multa facilitáte et nulla moléstia e vita discédes : duplicémque habébis festivitátem, et quod a vitæ malítia abstinúeris, et quod virtútem colúeris. Ne dicas : Erit tempus, quando convérti licébit : verba enim hæc Deum valde exásperant. ℟. Da mihi. 306.

Lectio v.

Cur nam, cum ipse tibi ætérna sæcula promísit tu in præsénti vita laboráre non vis, quæ parva et momentá-

nea est : sed sic ignávus ac dissolútus agis, quasi hac breviórem áliam quamdam inquíras? Nonne illæ quotidiánæ comessatiónes, nonne illæ mensæ, nonne scorta illa, nonne theátra illa, nonne divítiæ illæ testántur inexplébilem malítiæ concupiscéntiam? Cógita bene, quod quóties scortátus es, tóties condemnásti teípsum : peccátum enim ita se habet, ut mox atque patrátum fúerit, senténtiam ferat judex.

℟. Inítium. 306.

Lectio vj.

Inebriátus es? ventri indulsísti? rapuísti : siste jam gradum : verte te in divérsum : confitére Deo grátiam, quod non in médiis peccátis te ábstulit : ne quære áliud tibi prorogári tempus ut male operéris. Multi dum male ac vitióse víverent, súbito periérunt, et in maniféstam damnatiónem abiérunt : time ne idem tibi áccidat. Sed multis, inquis, dedit Deus spátium, ut in última senécta confiteréntur. Quid ígitur? numquid et tibi dábitur? Fortásse dabit, inquis. Cur dicis, fortásse? Cóntigit aliquóties. Cógita quod de ánima delíberas : proínde étiam de contrário cógita, et dic : Quid autem si non det? Quid autem si det, inquis? Esto, dat quidem ipse : verúmtamen hoc illo cértius et utílius.

℟. Verbum. 307.

℟. vij. Dñe pater. 307.

℟. viij. Duo Séraphim. ib.

FERIA SECUNDA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 7.

Noli fácere mala, et non te apprehéndent. Discéde ab iníquo, et defícient mala abs te. Fili, non sémines mala in sulcis injustítiæ, et non metes ea in séptuplum. Noli quærere a Dómino ducátum, neque a rege cáthedram honóris. Non te justífices ante Deum, quóniam ágnitor cordis ipse est : et penes regem noli velle vidéri sápiens.

℟. Ne derelínquas. 308.

Lectio ij.

Noli quærere fíeri judex, nisi váleas virtúte irrúmpere iniquitátes : ne forte extiméscas fáciem poténtis, et ponas scándalum in æquitáte tua. Non pecces in multitúdinem civitátis, nec te immíttas in pópulum, neque álliges duplícia peccáta : nec enim in uno eris immúnis. Noli esse

pusillánimis in ánimo tuo: exoráre, et fácere eleemósynam ne despícias.
℟. Magna enim. 308.

Lectio iij.

Ne dicas : In multitúdine múnerum meórum respíciet Deus, et offerénte me Deo altíssimo, múnera mea suscípiet. Non irrídeas hóminem in amaritúdine ánimæ : est enim qui humíliat et exáltat, circumspéctor Deus. Noli aráre mendácium advérsus fratrem tuum : neque in amícum simíliter fácias. Noli velle mentíri omne mendácium : assidúitas enim illíus non est bona. Noli verbósus esse in multitúdine presbyterórum, et non íteres verbum in oratióne tua.
℟. Quæ sunt. 308.

FERIA TERTIA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 10.

Judex sápiens judicábit pópulum suum, et principátus sensáti stábilis erit. Secúndum júdicem pópuli, sic et minístri ejus : et qualis rector est civitátis, tales et inhabitántes in ea. Rex insípiens perdet pópulum suum : et civitátes inhabitabúntur per sensum poténtium. In manu Dei potéstas terræ : et útilem rectórem suscitábit in tempus super illam. In manu Dei prospéritas hóminis, et super fáciem scribæ impónet honórem suum.
℟. Præbe, fili, cor. 309.

Lectio ij.

Omnis injúriæ próximi ne memíneris, et nihil agas in opéribus injúriæ. Odíbilis coram Deo est et homínibus supérbia, et exsecrábilis omnis iníquitas géntium. Regnum a gente in gentem transfértur propter injustítias, et injúrias, et contumélias, et divérsos dolos. Aváro autem nihil est sceléstius. Quid supérbit terra et cinis ? Nihil est iníquius quam amáre pecúniam. Hic enim et ánimam suam venálem habet : quóniam in vita sua projécit íntima sua.
℟. Inítium. 306.

Lectio iij.

Omnis potentátus brevis vita. Languor prolíxior gravat médicum. Brevem languórem præcídit médicus : sic et rex hódie est, et cras moriétur. Cum enim moriétur homo, hæreditábit serpéntes, et béstias, et vermes. Inítium supérbiæ hóminis, apostatáre a Deo : quóniam ab eo,

qui fecit illum, recéssit cor ejus : quóniam inítium omnis peccáti est supérbia : qui tenúerit illam, adimplébitur maledíctis, et subvértet eum in finem. Proptérea exhonorávit Dñus convéntus malórum, et destrúxit eos usque in finem.

℟. Verbum iníquum. 307.

FERIA QUARTA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 13.

Qui tetígerit picem, inquinábitur ab ea : et qui communicáverit supérbo, índuet supérbiam. Pondus super se tollet, qui honestióri se commúnicat. Et ditióri te ne sócius fúeris. Quid communicábit cácabus ad ollam ? quando enim se collíserint, confringétur. Dives injúste egit, et fremet : pauper autem læsus tacébit. Si largítus fúeris, assúmet te ; et si non habúeris, derelínquet te. Si habes, convívet tecum, et evacuábit te, et ipse non dolébit super te.

℟. Dómine pater. 307.

Lectio ij.

Humiliáre Deo, et exspécta manus ejus. Atténde ne sedúctus in stultítiam humiliéris. Noli esse húmilis in sapiéntia tua, ne humiliátus in stultítiam seducáris. Advocátus a potentióre discéde : ex hoc enim magis te advocábit. Ne ímprobus sis, ne impingáris : et ne longe sis ab eo, ne eas in obliviónem. Ne retíneas ex æquo loqui cum illo : nec credas multis verbis illíus. Ex multa enim loquéla tentábit te, et subrídens interrogábit te de abscónditis tuis. Immítis ánimus illíus conservábit verba tua : et non parcet de malítia, et de vínculis.

℟. Magna enim. 308.

Lectio iij.

Cave tibi, et atténde diligénter audítui tuo : quóniam cum subversióne tua ámbulas. Audiens vero illa quasi in somnis vide, et vigilábis. Omni vita tua dílige Deum, et ínvoca illum in salúte tua. Omne ánimal díligit símile sibi : sic et omnis homo próximum sibi. Omnis caro ad símilem sibi conjungétur, et omnis homo símili sui sociábitur. Si communicábit lupus agno aliquándo, sic peccátor justo. Quæ communicátio sancto hómini ad canem ? aut quæ pars díviti ad páuperem ?

℟. Quæ sunt. 308.

FERIA QUINTA.
De libro Ecclesiástici.
Lectio j. Cap. 14.

Beátus vir qui non est lapsus verbo ex ore suo, et non est stimulátus in tristítia delícti. Felix, qui non hábuit ánimi sui tristítiam et non éxcidit a spe sua. Viro cúpido et tenáci sine ratióne est substántia, et hómini lívido ad quid aurum? Qui acérvat ex ánimo suo injúste, áliis cóngregat, et in bonis illíus álius luxuriábitur. Qui sibi nequam est, cui álii bonus erit? et non jucundábitur in bonis suis.

℟. In princípio. 305.

Lectio ij.

Qui sibi ínvidet, nihil est illo néquius, et hæc reddítio est malítiæ illíus: et si bene fécerit, ignoránter, et non volens facit: et in novíssimo maniféstat malítiam suam. Nequam est óculus lívidi, et avértens fáciem suam, et despíciens ánimam suam. Insatiábilis óculus cúpidi in parte iniquitátis: non satiábitur, donec consúmat arefáciens ánimam suam. Oculus malus ad mala, et non satiábitur pane, sed índigens et in tristítia erit super mensam suam.

℟. Gyrum. 305.

Lectio iij.

Fili, si habes, bénefac tecum, et Deo dignas oblatiónes offer. Memor esto quóniam mors non tardat, et testaméntum inferórum quia demonstrátum est tibi: testaméntum enim hujus mundi, morte moriétur. Ante mortem bénefac amíco tuo, et secúndum vires tuas expórrigens da páuperi. Non defraudéris a die bono, et partícula boni doni non te prætéreat. Nonne áliis relínques dolóres et labóres tuos in divisióne sortis? Da, et áccipe, et justífica ánimam tuam. Ante óbitum tuum operáre justítiam: quóniam non est apud ínferos inveníre cibum.

℟. Emítte, Dómine. 305.

FERIA SEXTA.
De libro Ecclesiástici.
Lectio j. Cap. 21.

Fili, peccásti? non adjícias íterum: sed et de prístinis deprecáre ut tibi dimittántur. Quasi a fácie cólubri fuge peccáta: et si accésseris ad illa, suscípient te. Dentes leónis, dentes ejus, interficiéntes ánimas hómi-

num. Quasi rhomphæa bis acúta omnis iníquitas, plagæ illíus non est sánitas. Objurgátio et injúriæ annullábunt substántiam : et domus quæ nimis lócuples est, annullábitur supérbia : sic substántia supérbi eradicábitur.

℟. Da mihi. 306.

Lectio ij.

Deprecátio páuperis ex ore usque ad aures ejus pervéniet, et judícium festináto advéniet illi. Qui odit correptiónem, vestígium est peccatóris : et qui timet Deum, convertétur ad cor suum. Notus a longe potens lingua audáci : et sensátus scit labi se ab ipso. Qui ædíficat domum suam impéndiis aliénis, quasi qui cólligit lápides suos in híeme. Stuppa collécta synagóga peccántium et consummátio illórum flamma ignis.

℟. Inítium. 306.

Lectio iij.

Via peccántium complanáta lapídibus, et in fine illórum ínferi : et ténebræ, et pœnæ. Qui custódit justítiam, continébit sensum ejus. Consummátio timóris Dei, sapiéntia et sensus. Non erudiétur, qui non est sápiens in bono. Est autem sapiéntia, quæ abúndat in malo : et non est sensus ubi est amaritúdo. Sciéntia sapiéntis tamquam inundátio abundábit, et consílium illíus sicut fons vitæ pérmanet.

℟. Verbum. 307.

SABBATO.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 32.

Rectórem te posuérunt ? noli extólli : esto in illis quasi unus ex ipsis. Curam illórum habe, et sic consíde, et omni cura tua explícita recúmbe : ut lætéris propter illos, et ornaméntum grátiæ accípias corónam, et dignatiónem consequáris corrogatiónis. Lóquere major natu : decet enim te primum verbum diligénti sciéntia, et non impédias músicam.

℟. Dómine pater. 307.

Lectio ij.

Ubi audítus non est, non effúndas sermónem, et importúne noli extólli in sapiéntia tua. Gémmula carbúnculi in ornaménto auri, et comparátio musicórum in convívio vini. Sicut in fabricatióne auri signum est smarágdi, sic númerus musicórum in jucúndo et moderáto vino. Au-

di tacens, et pro reveréntia accédet tibi bona grátia. Adoléscens lóquere in tua causa vix. Si bis interrogátus fúeris, hábeat caput respónsum tuum. ℟. Magna enim. 308

Lectio iij.

In multis esto quasi ínscius, et audi tacens simul et quærens. In médio magnatórum non præsúmas : et ubi sunt senes, non multum loquáris. Ante grándinem præíbit coruscátio : et ante verecúndiam præíbit grátia, et pro reveréntia accédet tibi bona grátia. Et hora surgéndi non te trices : præcúrre autem prior in domum tuam, et illic avocáre, et illic lude ; et age conceptiónes tuas, et non in delíctis et verbo supérbo. Et super his ómnibus benedícito Dóminum qui fecit te, et inebriántem te ab ómnibus bonis suis.

℟. Quæ sunt. 308.

SABBATO

PROXIMO KALENDIS SEPTEMBRIS.

Ad Magnif. Aña. Cum audísset Job * nuntiórum verba, sustínuit patiénter, et ait : Si bona suscépimus de manu Dómini, mala autem quare non sustineámus ? In ómnibus his non peccávit Job lábiis suis, neque stultum áliquid contra Deum locútus est.

Homiliae et Orationes

IN DOMINICIS

PER ORDINEM DISPOSITÆ,

A III. USQUE AD XVI. POST PENTECOSTEN.

DOM. III. PENTEC.

Oratio.

Protéctor in te sperántium Deus, sine quo nihil est válidum, nihil sanctum : multíplica super nos misericórdiam tuam ; ut te rectóre, te duce, sic transeámus per bona temporália, ut non amittámus ætérna. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 15.

In illo témpore : Erant appropinquántes ad Jesum publicáni, et pec-

catóres, ut audírent illum. Et réliqua.

HomilíaS.Gregórii Papæ.

Hom. 34. in Ev. post init.

Audístis in lectióne evangélica, fratres mei, quia peccatóres et publicáni accessérunt ad Redemptórem nostrum : et non solum ad colloquéndum, sed étiam ad convescéndum recépti sunt. Quod vidéntes Pharisæi dedignáti sunt. Ex qua re collígite, quia vera justítia compassiónem habet, falsa justítia dedignatiónem : quamvis et justi sóleant recte peccatóribus dedignári. Sed áliud est quod ágitur typo supérbiæ, áliud quod zelo disciplínæ.

Lectio viij.

Dedignántur étenim, sed non dedignántes : despérant, sed non desperántes : persecutiónem cómmovent, sed amántes : quia etsi foris increpatiónes per disciplínam exággerant, intus tamen dulcédinem per caritátem servant. Præpónunt sibi in ánimo ipsos plerúmque quos córrigunt : melióres exístimant eos quoque, quos júdicant. Quod vidélicet agéntes, et per disciplínam súbditos, et per humilitátem custódiunt semetípsos.

Lectio ix.

At contra, hi qui de falsa justítia supérbire solent, céteros quosque despíciunt, nulla infirmántibus misericórdia condescéndunt : quo se peccatóres esse non credunt, eo detérius peccatóres fiunt. De quorum profécto número Pharisæi exstíterant, qui dijudicántes Dóminum quod peccatóres suscíperet, arénti corde ipsum fontem misericórdiæ reprehendébant. Sed quia ægri erant, ita ut ægros se esse nescírent, quátenus quod erant agnóscerent, cœléstis eos médicus blandis foméntis curat, benígnum paradígma óbjicit, et in eórum corde vúlneris tumórem premit.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Bened. Aña. Quis ex vobis * homo, qui habet centum oves, et si perdíderit unam ex illis, nonne dimíttit nonagínta novem in desérto, et vadit ad illam quæ períerat, donec invéniat eam ? allelúia.

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem et præcínxit se virtúte.

Ad Magnif. Aña. Quæ múlier* habens drachmas decem, et si perdíderit drachmam unam nonne accéndit lucérnam, et evérrit domum, et quærit diligénter donec invéniat?

℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

DOM. IV. PENTEC.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine, ut et mundi cursus pacífice nobis tuo órdine dirigátur: et Ecclésia tua tranquílla devotióne lætétur. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 5.

In illo témpore: Cum turbæ irrúerent in Jesum, ut audírent verbum Dei, et ipse stabat secus stagnum Genésareth. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 4. in Luc. Cap, 5. prope finem libri.

Ubi Dóminus multis impartívit vária génera sanitátum, nec témpore, nec loco pótuit ab stúdio sanándi turba cohibéri. Vesper incúbuit, sequebántur: stagnum occúrrit, urgébant: et ídeo ascéndit in Petri navim. Hæc est illa navis, quæ adhuc secúndum Matthæum flúctuat, secúndum Lucam replétur píscibus: ut et princípia Ecclésiæ fluctuántis, et posterióra exuberántis agnóscas. Pisces enim sunt, qui hanc enávigant vitam. Ibi adhuc discípulis Christus dormit, hic præcipit: dormit enim tépidis, perféctis vígilat.

Lectio viij.

Non turbátur hæc navis in qua prudéntia návigat, abest perfídia, fides aspírat. Quemádmodum enim turbári póterat, cui præerat is, in quo Ecclésiæ firmaméntum est? Illic ergo turbátio, ubi módica fides: hic secúritas, ubi perfécta diléctio. Etsi áliis imperátur ut laxent rétia sua, soli tamen Petro dícitur: Duc in altum: hoc est, in profúndum disputatiónum, Quid enim tam altum, quam altitúdinem divitiárum vidére, scire Dei Fílium, et professiónem divínæ generatiónis assúmere? Quam licet mens non quæat humána plene ratiónis investigatióne comprehéndere, fídei tamen plenitúdo compléctitur.

Lectio ix.

Nam etsi non licet mihi scire quemádmodum natus sit : non licet tamen nescíre quod natus sit. Sériem generatiónis ignóro : sed auctórem generatiónis agnósco. Non interfúimus cum ex Patre Dei Fílius nascerétur : sed interfúimus cum a Patre Dei Fílius dicerétur. Si Deo non crédimus, cui credémus? Omnia enim quæ crédimus, vel visu crédimus, vel audítu. Visus sæpe fállitur, audítus in fide est.

Te Deum laudámus. 18

Ad Bened. Aña Ascéndens Jesus * in navim, et sedens docébat turbas, allelúia.

℣. Dóminus regnávit.

Ad Magnif. Aña Præcéptor, * per totam noctem laborántes nihil cépimus: in verbo autem tuo laxábo rete. ℣. Dirigátur.

DOM. V. PENTEC.

Oratio.

Deus, qui diligéntibus te bona invisibília præparásti : infúnde córdibus nostris tui amóris afféctum ; ut te in ómnibus, et super ómnia diligéntes, promissiónes tuas, quæ omne desidérium súperant, consequámur. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5. c.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Nisi abundáverit justítia vestra plus quam scribárum et pharisæórum, non intrábitis in regnum cœlórum. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Ep.

Lib. 1. de Serm. Domini in monte, cap. 9.

Justítia pharisæórum est, ut non occídant : justítia eórum qui intratúri sunt in regnum cœlórum, ut non irascántur sine causa. Mínimum est ergo, non occídere : et qui illud sólverit, minimus vocábitur in regno cœlórum. Qui autem illud impléverit, ut non occídat, non contínuo magnus erit, et idóneus regno cœlórum : sed tamen ascéndit áliquem gradum : perficiétur autem, si nec irascátur sine causa : quod si perfécerit, multo remótior erit ab homicídio : Quaprópter qui docet, ut non irascámur, non solvit legem ne occidámus, sed implet pótius : ut et foris, dum non occídimus, et in corde, dum non iráscimur, innocéntiam custodiámus.

Lectio viij.

Gradus ítaque sunt in istis peccátis : ut primo quisque irascátur, et eum motum retíneat corde concéptum. Jam si extórserit vocem indignántis ipsa commótio, non significántem áliquid, sed illum ánimi motum ipsa eruptióne testántem, qua feriátur ille, cui iráscitur : plus est útique quam si surgens ira siléntio premerétur. Si vero non solum vox indignántis audiátur, sed étiam verbum, quo jam certam ejus vituperatiónem, in quem profértur, desígnet et notet : quis dúbitet, ámplius hoc esse, quam si solus indignatiónis sonus ederétur ?

Lectio ix.

Vide nunc étiam tres reátus, judícii, concílii, et gehénnæ ignis. Nam in judício adhuc defensióni datur locus. In concílio autem quamquam et judícium esse sóleat, tamen quia interésse áliquid hoc loco fatéri cogit ipsa distínctio, vidétur ad concílium pertinére senténtiæ prolátio : quando non jam cum ipso reo ágitur, utrum damnándus sit, sed inter se, qui júdicant, cónferunt quo supplício damnári opórteat, quem constat esse damnándum. Gehénna vero ignis, nec damnatiónem habet dúbiam, sicut judícium, nec damnáti pœnam, sicut concílium : in gehénna quippe ignis certa est damnátio, et pœna damnáti.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Bened. Aña. Audístis * quia dictum est antíquis : Non occídes : qui autem occíderit, reus erit judício.

℣. Dóminus regnávit.

Ad Magnif. Aña. Si offers * munus tuum ad altáre, et recordátus fúeris, quia frater tuus habet áliquid advérsus te, relínque ibi munus tuum ante altáre, et vade prius reconciliári fratri tuo ; et tunc véniens offeres munus tuum, allelúia.

℣. Dirigátur Dómine.

DOM. VI. PENTEC.

Oratio.

Deus virtútum, cujus est totum quod est óptimum : ínsere pectóribus nostris amórem tui nóminis, et præsta in nobis religiónis augméntum ; ut, quæ sunt bona nútrias ; ac pietátis stúdio, quæ sunt nutríta,

custódias. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vij. Cap. 8.

In illo témpore: Cum turba multa esset cum Jesu, nec habérent quod manducárent: convocátis discípulis, ait illis: Miséreor super turbam: quia ecce jam tríduo sústinent me, nec habent quod mandúcent. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 6. in Lucæ, c. 9.

Posteáquam illa, quæ Ecclésiæ typum accépit, a fluxu curáta est sánguinis, posteáquam Apóstoli ad evangelizándum regnum Dei sunt destináti, grátiæ cœléstis impartítur aliméntum. Sed quibus impartiátur, advérte. Non otiósis, non in civitáte, quasi in synagóga, vel sæculári dignitáte residéntibus: sed inter desérta quæréntibus Christum. Qui enim non fastídiunt, ipsi excipiúntur a Christo, et cum ipsis lóquitur Dei Verbum, non de sæculáribus, sed de regno Dei. Et si qui corporális gerunt úlcera passiónis, his medicínam suam libénter indúlget.

Lectio viij.

Cónsequens ígitur erat, ut quos a vúlnerum dolóre sanáverat, eos alimóniis spiritálibus a jejúnio liberáret. Itaque nemo cibum áccipit Christi, nisi fúerit ante sanátus: et illi qui vocántur ad cœnam, prius vocándo sanántur. Si claudus fuit, gradiéndi facultátem, ut veníret, accépit: si lúmine oculórum privátus, domum útique Dómini, nisi refúsa luce, intráre non pótuit.

Lectio ix.

Ubíque ígitur mystérii ordo servátur, ut prius per remissiónem peccatórum vulnéribus medicína tribuátur, post alimónia mensæ cœléstis exúberet: quamquam nondum validióribus hæc turba reficiátur aliméntis, neque Christi córpore et sánguine jejúna solidióris fídei corda pascántur. Lacte, inquit, vos potávi, non esca: nondum enim poterátis, sed nec adhuc quidem potéstis. In modum lactis quinque sunt panes: esca autem solídior, corpus est Christi: potus veheméntior, sanguis est Dómini.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Bened. Aña. Cum

turba multa * esset cum Jesu, nec habérent quod manducárent, convocátis discípulis, ait illis : Miséreor super turbam : quia ecce jam tríduo sústinent me, nec habent quod mandúcent, allel. ℣. Dóminus regnávit.

Ad Magnif. Aña. Miséreor * super turbam : quia ecce jam tríduo sústinent me, nec habent quod mandúcent et si dimísero eos jejúnos, defícient in via, allelúia. ℣. Dirigátur Dómine.

DOM. VII. PENTEC.

Oratio.

Deus, cujus providéntia in sui dispositióne non fállitur : te súpplices exorámus : ut nóxia cuncta submóveas, et ómnia nobis profutúra concédas. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 7. c.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Atténdite a falsis prophétis, qui véniunt ad vos in vestiméntis óvium, intrínsecus autem sunt lupi rapáces. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

In Com. in Matth. c.6.

Blandiménta verbórum, et mansuetúdinis simulatiónem ádmonet, fructu operatiónis expéndi oportére : ut non qualem quis verbis réferat, sed qualem se rebus effíciat, spectémus : quia in multis vestítu óvium rábies lupína contégitur. Ergo ut spinæ uvas, ut tríbuli ficus non génerant, et ut iníquæ árbores utília poma non áfferunt : ita ne in istis quidem consístere docet boni óperis efféctum, et idcírco omnes cognoscéndos esse de frúctibus. Regnum enim cœlórum sola verbórum offícia non óbtinent : neque qui díxerit : Dómine, Dómine, hæres illíus erit.

Lectio viij.

Quid enim mériti est Dómino dícere, Dómine ? Numquid Dóminus non erit, nisi fúerit dictus a nobis ? Et quæ offícii sánctitas est, nóminis nuncupátio, cum cœléstis regni iter obediéntia pótius voluntátis Dei, non nuncupátio, repertúra sit ? Multi mihi dicent in illa die : Dómine, Dómine, nonne in tuo nómine prophetávimus ? Etiam nunc pseudoprophetárum frauduléntiam, et hypocritárum simulaménta condémnat,

qui glóriam sibi ex verbi virtúte præsúmunt, in doctrínæ prophetía, et dæmoniórum fuga, et istiúsmodi óperum virtútibus.

Lectio ix.

Atque hinc sibi regnum cœlórum pollicéntur : quasi vero eórum áliquid próprium sit, quæ loquúntur, aut fáciunt, et non ómnia virtus Dei invocáta perfíciat : cum doctrínæ sciéntiam léctio áfferat, dæmónia Christi nomen exágitet. De nostro ígitur est beáta illa ætérnitas promerénda, præstandúmque est áliquid ex próprio, ut bonum velímus, malum omne vitémus, totóque afféctu præcéptis cœléstibus obtemperémus, ac tálibus offíciis cógniti Deo simus : agamúsque pótius quod vult, quam quod potest gloriémur, repúdians eos ac repéllens, quos a cognitióne sua, ópera iniquitátis avérterint.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Bened. Aña. Atténdite * a falsis prophétis, qui véniunt ad vos in vestiméntis óvium, intrínsecus autem sunt lupi rapáces : a frúctibus eórum cognocétis eos, allelúia.

℣. Dóminus regnávit.

Ad Magnif. Aña. Non potest arbor * bona fructus malos fácere, nec arbor mala fructus bonos fácere : omnis arbor quæ non facit fructum bonum, excidétur, et in ignem mittétur, allelúia.

℣. Dirigátur Dómine.

DOM. VIII. PENTEC.

Oratio.

Largíre nobis, quæsumus Dómine, semper spíritum cogitándi quæ recta sunt, propítius et agéndi : ut, qui sine te esse non póssumus, secúndum te vívere valeámus. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 16.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo quidam erat dives, qui habébat víllicum : Et hic diffamátus est apud illum, quasi dissipásset bona ipsíus. Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presbyteri.

Ep. 151. ad Algas. q. 6. t. 3.

Si dispensátor iníqui mammónæ dómini voce laudátur, quod de re iníqua sibi justítiam præparárit ; et passus dispéndia dóminus laudat dispensatóris prudén-

tiam, quod advérsus dóminum quidem fraudulénter, sed pro se prudénter égerit : quanto magis Christus, qui nullum damnum sustinére potest, et pronus est ad cleméntiam, laudábit discípulos suos, si in eos, qui creditúri sibi sunt, misericórdes fúerint?

Lectio viij.

Dénique post parábolam íntulit : Et ego vobis dico : Fácite vobis amícos de iníquo mammóna. Mammóna autem non Hebræórum, sed Syrórum lingua divítiæ nuncupántur, quod de iniquitáte colléctæ sint. Si ergo iníquitas bene dispensáta vértitur in justítiam : quanto magis sermo divínus, in quo nulla est iníquitas, qui et Apóstolis créditus est, si bene fúerit dispensátus, dispensatóres suos levábit in cœlum.

Lectio ix.

Quam ob rem séquitur : Qui fidélis est in mínimo, hoc est, in carnálibus, et in multis fidélis erit, hoc est, in spirituálibus. Qui autem in parvo iníquus est, ut non det frátribus ad uténdum, quod a Deo pro ómnibus est creátum : iste et in spirituáli pecúnia dividénda iníquus erit ut non pro necessitáte, sed pro persónis doctrínam Dómini dívidat. Si autem, inquit, carnáles divítias, quæ labúntur non bene dispensátis, veras æternásque divítias doctrínæ Dei quis credet vobis.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Bened. Aña. Ait dóminus víllico : * Quid hoc áudio de te? redde ratiónem villicatiónis tuæ, allelúia.

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem et præcínxit se virtúte.

Ad Magnif. Aña. Quid fáciam, * quia dóminus meus aufert a me villicatiónem? fódere non váleo, mendicáre erubésco : scio quid fáciam, ut cum amótus fúero a villicatióne, recípiant me in domos suas.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

DOM. IX. PENTEC.

Oratio.

Páteant aures misericórdiæ tuæ, Dómine, précibus supplicántium : et ut peténtibus desideráta concédas, fac eos, quæ tibi sunt pláci-

ta, postuláre. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 19. f

In illo témpore : Cum appropinquáret Jesus Jerúsalem, videns civitátem, flevit super illam, dicens : Quia si cognovísses et tu, et quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi, nunc autem abscóndita sunt ab óculis tuis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 39. in Evang.

Quod a flente Dómino illa Jerosolymórum subvérsio descríbitur, quæ a Vespasiáno et Tito Románis Princípibus facta est, nullus qui históriam eversiónis ejúsdem legit, ignórat. Románi étenim Príncipes denuntiántur, cum dícitur : Quia vénient dies in te, et circúmdabunt te inimíci tui vallo. Hoc quoque quod ádditur : Non relínquent in te lápidem super lápidem : étiam jam ipsa ejúsdem civitátis transmigrátio testátur, quia dum nunc in eo loco constrúcta est, ubi extra portam fúerat Dóminus crucifíxus, prior illa Jerúsalem, ut dícitur, fúnditus est evérsa.

Lectio viij.

Cui ex qua culpa eversiónis suæ pœna fúerit illáta, subjúngitur : Eo quod non cognóveris tempus visitatiónis tuæ. Creátor quippe hóminum per incarnatiónis suæ mystérium hanc visitáre dignátus est : sed ipsa timóris et amóris illíus recordáta non est. Unde étiam per Prophétam in increpatióne cordis humáni aves cœli ad testimónium deducúntur, dum dícitur : Milvus in cœlo cognóvit tempus suum, turtur, et hirúndo et cicónia custodiérunt tempus advéntus sui : pópulus autem meus non cognóvit judícium Dómini.

Lectio ix.

Flevit étenim prius Redémptor ruínam pérfidæ civitátis, quam ipsa sibi cívitas non cognoscébat esse ventúram. Cui a flente Dómino recte dícitur : Quia si cognovísses et tu : subáudi, fleres, quæ modo, quia nescis quod ímminet, exsúltas. Unde et súbditur : Et quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi. Cum enim carnis se

voluptátibus daret, et ventúra mala non prospíceret; in die sua, quæ ad pacem esse ei póterant, habébat.

Te Deum laudámus.18.

Ad Bened. Aña. Cum appropinquáret * Dóminus Jerúsalem, videns civitátem, flevit super illam et dixit: Quia si cognovísses et tu: quia vénient dies in te, et circúmdabunt te inimíci tui vallo, et circúmdabunt te et coangustábunt te úndique, et ad terram prostérnent te: eo quod non cognovísti tempus visitatiónis tuæ, allelúia.

℣. Dóminus regnávit.

Ad Magnit. Aña. Scriptum est enim: * Quia domus mea domus oratiónis est cunctis géntibus: vos autem fecístis illam spelúncam latrónum: et erat quotídie docens in templo.

℣. Dirigátur Dómine.

DOM. X. PENTEC.

Oratio.

Deus, qui omnipoténtiam tuam parcéndo máxime et miserándo maniféstas: multíplica super nos misericórdiam tuam: ut ad tua promíssa curréntes, cœléstium bonórum fácias esse consórtes. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 18. b

In illo témpore: Dixit Jesus ad quosdam, qui in se confidébant tamquam justi, et aspernabántur céteros, parábolam istam: Duo hómines ascendérunt in templum ut orárent, unus pharisæus, et alter publicánus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 36. de Verbis Domini, circa medium.

Díceret saltem Pharisæus: Non sum sicut multi hómines. Quid est céteri hómines, nisi omnes præter ipsum? Ego, inquit, justus sum, céteri peccatóres. Non sum sicut céteri hómines, injústi, raptóres, adúlteri. Et ecce tibi ex vicíno publicáno majóris tumóris occásio. Sicut, inquit, publicánus iste. Ego, inquit, solus sum: iste de céteris est. Non sum, inquit, talis, qualis iste, per justítias meas, quibus iníquus non sum.

Lectio viij.

Jejúno bis in sábbato: décimas do ómnium quæ possídeo. Quid rogáverit Deum, quære in verbis ejus, nihil invénies.

Ascéndit oráre : nóluit Deum rogáre, sed se laudáre. Parum est non Deum rogáre, sed se laudáre, ínsuper et rogánti insultáre. Publicánus autem de longínquo stabat, et Deo tamen ipse appropinquábat : cordis consciéntia eum removébat, píetas applicábat. Publicánus autem de longínquo stabat, sed Dóminus eum de propínquo attendébat.

Lectio ix.

Excélsus enim Dóminus et humília réspicit : excélsos autem, qualis erat ille Pharisæus, a longe cognóscit. Excélsa quidem Deus a longe cognóscit, sed non ignóscit. Adhuc audi humilitátem publicáni. Parum est, quia de longínquo stabat; nec óculos suos ad cœlum levábat : ut aspicerétur, non aspiciébat ; respícere sursum non audébat : premébat consciéntia, spes sublevábat. Adhuc audi : Percutiébat pectus suum. Pœnas a seípso exigébat : proptérea Dóminus confiténti parcébat. Percutiébat pectus suum dicens : Dómine, propítius esto mihi peccatóri. Ecce qui rogat. Quid miráris, si Deus ignóscit, quando ipse agnóscit?

Te Deum laudámus.18.

Ad Bened. Aña. Stans a longe * publicánus, nolébat óculos ad cœlum leváre, sed percutiébat pectus suum, dicens : Deus propítius esto mihi peccatóri.

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem et præcínxit se virtúte.

Ad Magnif. Aña. Descéndit * hic justificátus in domum suam ab illo, quia omnis qui se exáltat, humiliábitur, et qui se humíliat, exaltábitur.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

DOM. XI. PENTEC.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui abundántia pietátis tuæ et mérita súpplicum excédis et vota : effúnde super nos misericórdiam tuam; ut dimíttas quæ consciéntia métuit, et adjícias quod orátio non præsúmit. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vij. Cap. 7. d

In illo témpore : Exiens Jesus de fínibus Tyri, venit per Sidónem

ad mare Galilææ, inter médios fines Decapóleos. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Hom. 10. lib. 1. in Ezechielem, ante medium.

Quid est, quod Creátor ómnium Deus, cum surdum et mutum sanáre voluísset, in aures illíus suos dígitos misit, et éxpuens linguam ejus tétigit? Quid per dígitos Redemptóris, nisi dona sancti Spíritus designántur? Unde cum in álio loco ejecísset dæmónium, dixit: Si in dígito Dei ejício dæmónia, profécto pervénit in vos regnum Dei. Qua de re per Evangelístam álium dixísse descríbitur: Si ego in Spíritu Dei ejício dæmones, ígitur pervénit in vos regnum Dei. Ex quo utróque loco collígitur, quia dígitus Spíritus vocátur. Dígitos ergo in aurículas míttere, est per dona Spíritus sancti mentem surdi ad obediéndum aperíre.

Lectio viij.

Quid est vero, quod éxspuens linguam ejus tétigit? Salíva nobis est ex ore Redemptóris, accépta sapiéntia in elóquio divíno. Salíva quippe ex cápite défluit in ore. Ea ergo sapiéntia, quæ ipse est, dum lingua nostra tángitur, mox ad prædicatiónis verba formátur. Qui suspíciens in cœlum, ingémuit: non quod ipse necessárium gémitum habéret, qui dabat quod postulábat: sed nos ad eum gémere, qui cœlo præsidet, dócuit: ut et aures nostræ per donum Spíritus sancti aperíri, et lingua per salívam oris, id est, per sciéntiam divínæ locutiónis, solvi débeat ad verba prædicatiónis.

Lectio ix.

Cui mox, Ephphetha, id est, adaperíre, dícitur: et statim apértæ sunt aures ejus, et solútum est vínculum linguæ ejus. Qua in re notándum est, quia propter clausas aures dictum est, adaperíre. Sed cui aures cordis ad obediéndum apértæ fúerint, ex subsequénti procul dúbio étiam linguæ ejus vínculum sólvitur: ut bona quæ ipse fécerit, étiam faciénda áliis loquátur. Ubi bene ádditur: Et loquebátur recte. Ille enim recte lóquitur, qui prius obediéndo fécerit, quæ loquéndo ádmonet esse faciénda.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Benedictus, Aña. Cum transísset Dóminus * fines Tyri, surdos fecit audíre, et mutos loqui.
℣. Dóminus regnávit.

Ad Magnificat, Aña. Bene ómnia fecit, * et surdos fecit audíre, et mutos loqui.
℣. Dirigátur Dómine.

DOM. XII. PENTEC.

Oratio.

Omnípotens et miséricors Deus de cujus múnere venit, ut tibi a fidélibus tuis digne et laudabíliter serviátur : tríbue quæsumus nobis ; ut ad promissiónes tuas sine offensióne currámus. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 10. d

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Beáti óculi, qui vident quæ vos vidétis. Dico enim vobis quod multi Prophétæ et reges voluérunt vidére quæ vos vidétis, et non vidérunt. Et réliqua.

Homil. venerábilis Bedæ Presbyteri.

L. 3. c. 43. in Lucæ 10.

Non óculi Scribárum et Pharisæórum, qui corpus tantum Dómini vidére, sed illi beáti óculi, qui ejus possunt cognóscere sacraménta, de quibus dícitur : Et revelásti ea párvulis. Beáti óculi parvulórum, quibus et se et Patrem Fílius reveláre dignátur. Abraham exsultávit ut vidéret diem Christi ; et vidit, et gavísus est. Isaías quoque, et Michæas, et multi álii Prophétæ vidérunt glóriam Dómini : qui et proptérea Vidéntes sunt appelláti, sed hi omnes a longe aspiciéntes et salutántes, per spéculum et in ænígmate vidérunt.

Lectio viij.

Apóstoli autem in præsentiárum habéntes Dóminum, convescentésque ei, et quæcúmque voluíssent interrogándo discéntes, nequáquam per Angelos, aut várias visiónum spécies opus habébant docéri. Quos vero Lucas multos Prophétas et reges dicit, Matthæus apértius Prophétas et justos appéllat. Ipsi sunt enim reges magni ; quia tentatiónum suárum mótibus non consentiéndo succúmbere, sed regéndo præésse novérunt.

Lectio ix.

Et ecce quidam Legisperítus surréxit, tentans eum, et dicens :

Magíster, quid faciéndo vitam ætérnam possidébo? Legisperítus, qui de vita ætérna Dóminum tentans intérrogat, occasiónem, ut reor, tentándi de ipsis Dómini sermónibus sumpsit, ubi ait: Gaudéte autem quod nómina vestra scripta sunt in cœlis. Sed ipsa sua tentatióne declárat, quam vera sit illa Dómini conféssio, qua Patri lóquitur: Quod abscondísti hæc a sapiéntibus, et prudéntibus, et revelásti ea párvulis.

Te Deum laudámus.18.

Ad Benedictus, Aña. Magíster, * quid faciéndo vitam ætérnam possidébo? At ille dixit ad eum: In lege quid scriptum est? quómodo legis? Díliges Dñum Deum tuum ex toto corde tuo, allelúia.

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem et præcínxit se virtúte.

Ad Magnif. Aña. Homo quidam * descendébat ab Jerúsalem in Jéricho, et íncidit in latrónes, qui étiam despoliavérunt eum, et plagis impósitis abiérunt, semivívo relícto.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

DOM. XIII. PENTEC.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, da nobis fídei, spei, et caritátis augméntum; et ut mereámur ássequi quod promíttis, fac nos amáre quod præcipis. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 17. c

In illo témpore: Dum iret Jesus in Jerúsalem, transíbat per médiam Samaríam, et Galilæam. Et cum ingrederétur quoddam castéllum, occurrérunt ei decem viri leprósi. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 2. Quæst. Evang. 40.

De decem leprósis, quos Dóminus ita mundávit, cum ait: Ite, osténdite vos sacerdótibus: quæri potest, cur eos ad sacerdótes míserit, ut cum irent, mundaréntur. Nullum enim eórum quibus hæc corporália benefícia præstitit, invenítur misísse ad sacerdótes, nisi leprósos. Nam et illum a lepra mundáverat, cui dixit: Vade, osténde te sacerdótibus, et offer pro te sacrifícium, quod præcépit Móyses, in

testimónium illis. Quærendum ígitur est, quid ipsa lepra signíficet : non enim sanáti, sed mundáti dicúntur, qui ea caruérunt. Colóris quippe vítium est, non valetúdinis, aut integritátis sénsuum, atque membrórum.

Lectio viij.

Leprósi ergo non absúrde intélligi possunt qui sciéntiam veræ fídei non habéntes, várias doctrínas profiténtur erróris. Non enim abscóndunt imperítiam suam, sed pro summa perítia próferunt in lucem, et jactántia sermónis osténtant. Nulla porro falsa doctrína est, quæ non áliqua vera intermísceat. Vera ergo falsis inordináte permíxta, in una disputatióne vel narratióne hóminis, tamquam in unius córporis colóre apparéntia, signíficant lepram, tamquam veris falsísque colórum fucis humána córpora variántem atque maculántem.

Lectio ix.

Hi autem tam vitándi sunt Ecclésiæ, ut, si fíeri potest, lóngius remóti, magno clamóre Christum interpéllent : sicut isti decem stetérunt a longe, et levavérunt vocem, dicéntes : Jesu præcéptor, miserére nostri. Nam et quod præceptórem vocant, quo nómine, néscio utrum quisquam Dóminum interpelláverit pro medicína corporáli, satis puto significáre, lepram falsam esse doctrínam, quam bonus præcéptor abstérgit.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Bened. Aña. Cum transíret Jesus * quoddam castéllum, occurrérunt ei decem viri leprósi: qui stetérunt a longe, et levavérunt vocem, dicéntes : Jesu præcéptor, miserére nostri.

℣. Dóminus regnávit.

Ad Magnificat, Aña. Unus autem * ex illis, ut vidit quod mundátus est, regréssus est cum magna voce magníficans Deum, allelúia.

℣. Dirigátur Dómine.

DOM. XIV. PENTEC.

Oratio.

Custódi, Dómine, quæsumus, Ecclésiam tuam propitiatióne perpétua : et, quia sine te lábitur humána mortálitas, tuis semper auxíliis et abstrahátur a nóxiis et ad salutária dirigátur. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 6. c

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Nemo potest duóbus dóminis servíre. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 2. de Serm. Domini in monte, cap. 14.

Nemo potest duóbus dóminis servíre. Ad hanc ipsam intentiónem referéndum est quod consequénter expónit, dicens: Aut enim unum ódio habébit, et álterum díliget : aut álterum patiétur, et álterum contémnet. Quæ verba diligénter considerénda sunt : nam, qui sint duo dómini, deínceps osténdit cum dicit : Non potéstis Deo servíre et mammónæ. Mammóna apud Hebræos divítiæ appellári dicúntur. Cóngruit et Púnicum nomen : nam lucrum Púnice mammon dícitur.

Lectio viij.

Sed qui servit mammónæ, illi útique servit qui rebus istis terrénis mérito suæ perversitátis præpósitus, magistrátus hujus sæculi a Dómino dícitur. Aut enim unum ódio habébit homo, et álterum díliget, id est, Deum : aut álterum patiétur, et álterum contémnet. Patiétur enim durum et perniciósum dóminum, quisquis servit mammónæ : sua enim cupiditáte implicátus, súbditur diábolo et non eum díligit. Quis enim est qui díligat diábolum ? sed tamen pátitur.

Lectio x.

Ideo, inquit, dico vobis, non habére sollicitúdinem ánimæ vestræ quid edátis : neque córpori vestro quid induátis : ne forte, quamvis jam supérflua non quærántur, propter ipsa necessária cor duplicétur, et ad ipsa conquirénda nostra detorqueátur inténtio, cum áliquid quasi misericórditer operámur : id est, ut cum consúlere alícui vidéri vólumus nostrum emoluméntum ibi pótius, quam illíus utilitátem attendámus ; et ídeo nobis non videámur peccáre, quia non supérflua, sed necessária sunt, quæ cónsequi vólumus.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Bened. Aña. Nolíte sollíciti esse, * dicéntes : Quid manducábimus, aut quid bibémus, scit enim

Pater vester, quid vobis necésse sit, allelúia.
℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem et præcínxit se virtúte.

Ad Magnif. Aña. Quærite primum * regnum Dei, et justítiam ejus, et hæc ómnia adjiciéntur vobis, allelúia.
℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

DOM. XV. PENTEC.

Oratio.

Ecclésiam tuam, Dómine, miserátio continuáta mundet et múniat : et quia sine te non potest salva consístere, tuo semper múnere gubernétur. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 7. b

In illo témpore : Ibat Jesus in civitátem quæ vocátur Naim : et ibant cum eo discípuli ejus, et turba copiósa. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 44. de Verb. Dñi.

De júvene illo resuscitáto gavísa est mater vídua : de homínibus in spíritu quotídie suscitátis gaudet mater Ecclésia. Ille quidem mórtuus erat córpore ; illi autem mente. Illíus mors visíbilis visibíliter plangebátur : illórum mors invisíbilis nec quærebátur, nec videbátur. Quæsívit ille, qui nóverat mórtuos. Ille solus nóverat mórtuos, qui póterat fácere vivos. Nisi enim ad mórtuos suscitándos venísset Apóstolus non díceret : Surge qui dormis, et exsúrge a mórtuis, et illuminábit te Christus.

Lectio viij.

Tres autem mórtuos invenímus a Dómino resuscitátos visibíliter, míllia invisibíliter. Quot autem mórtuos visibíliter suscitáverit, quis novit ? Non enim ómnia quæ fecit scripta sunt. Joánnes hoc dixit : multa ália fecit Jesus, quæ si scripta essent, árbitror totum mundum non posse libros cápere. Multi ergo sunt álii sine dúbio suscitáti, sed non tres frustra commemoráti. Dóminus enim noster Jesus Christus ea quæ faciébat corporáliter étiam spirituáliter volébat intélligi. Neque enim tantum mirácula propter mirácula faciébat : sed ut illa, quæ faciébat, mira essent vidéntibus, vera essent intelligéntibus.

Lectio ix.

Quemádmodum qui vidit lítteras in códice óptime scripto, et non novit légere, laudat quidem antiquárii manum, admírans ápicum pulchritúdinem : sed quid sibi velint, quid índicent illi ápices, nescit : et est óculis laudátor, mente non cógnitor. Alius autem et laudat artifícium, et capit intelléctum : ille útique, qui non solum vidére, quod commúne est ómnibus, potest, sed étiam, légere : quod, qui non dídicit, non potest. Ita qui vidérunt Christi mirácula, et non intellexérunt quid sibi vellent, et quid intelligéntibus quodámmodo innúerent, miráti sunt tantum, quia facta sunt : álii vero et facta miráti, et intelléGcta assecúti. Tales nos in schola Christi esse debémus.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Bened. Aña. Ibat Jesus * in civitátem quæ vocátur Naim : et ecce defúnctus efferebátur fílius únicus matris suæ.

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Magnif. Aña. Prophéta magnus * surréxit in nobis, et quia Deus visitávit plebem suam.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

DOM. XVI. PENTEC.

Oratio.

Tua nos, quæsumus Dómine, grátia semper et prævéniat, et sequátur : ac bonis opéribus júgiter præstet esse inténtos. Per Dóminum nostrum.

Proprium Sanctorum.

FESTA MAJI.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

DIE 3. MAJI.

Inventionis S. Crucis.

Duplex ij. classis.

IN I. VESPERIS.

Aña et Capit. de Laudibus Ps. ut in j. Vesp. de Comm. Apost. (2)

Hymnus.

Vexílla Regis pródeunt,
Fulget Crucis mystérium
Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.

Quæ vulneráta lánceæ
Mucróne diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda et sánguine.

Impléta sunt, quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natiónibus:
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra, et fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere,

Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sæculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.

O Crux, ave, spes única,
In hac triúmphi glória,
Piis adáuge grátiam,
Reísque dele crímina.

Te, fons salútis, Trínitas
Colláudet omnis spíritus:
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde præmium.
Amen.

℣. Hoc signum Crucis erit in cœlo.
℟. Cum Dóminus ad judicándum vénerit.

Ad Magnif. Aña. O crux, splendídior cunctis astris, mundo célebris, homínibus multum amábilis, sánctior univérsis: quæ sola fuísti digna portáre taléntum mundi: dulce lignum, dulces clavos, dúlcia ferens póndera: salva præséntem catérvam in tuis hódie láudibus congregátam.

Oratio ut ad Laudes.

AD MATUTINUM.

Invitat. Christum Regem crucifíxum. * Veníte, adorémus. Ps. Veníte. 2.

Hymnus.

Pange lingua gloriósi
Láuream certáminis,
Et super Crucis trophæo
Dic triúmphum nóbilem:

Quáliter Redémptor orbis
Immolátus vícerit.

De paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit :
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus nostræ salútis
Ordo depopóscerat :
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret :
Et medélam ferret inde,
Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor ;
Atque ventre virgináli
Carne amíctus pródiit.

Vagit infans inter arcta
Cónditus præsépia :
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat :
Et Dei manus pedésque
Stricta cingit fáscia.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque,
Par decus Paráclito :
Uníus Triníque nomen
Laudet univérsitas.
Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Invéntæ Crucis festa recólimus, cujus præcónium univérsum per orbem micánti lúmine fulget. Psalmi de Comm. unius Mart. (27)

Aña. Sancta Crux extóllitur a cunctis régibus, virga régia erígitur, in qua Salvátor triumphávit.

Aña. O Crux venerábilis, quæ salútem attulísti míseris, quibus te éfferam præcóniis, quóniam vitam nobis cœlitem præparásti ?

℣. Hoc signum Crucis erit in cœlo. ℟. Cum Dóminus ad judicándum vénerit.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas.

Lectio j. Cap. 3. b

Quicúmque ex opéribus legis sunt, sub maledícto sunt. Scriptum est enim : Maledíctus omnis, qui non permánserit in ómnibus, quæ scripta sunt in libro legis, ut fáciat ea. Quóniam autem in lege nemo justificátur apud Deum, maniféstum est : quia justus ex fide vivit. Lex autem non est ex fide, sed, Qui fécerit ea, vivet in illis. Christus nos redémit de maledícto legis, factus pro nobis maledíctum : quia scriptum est : Maledíctus omnis, qui pendet in ligno : ut in

géntibus benedíctio Abrahæ fieret in Christo Jesu, ut pollicitatiónem Spíritus accipiámus per fidem.

℟. Gloriósum diem sacra venerátur Ecclésia, dum triumphále reserátur lignum : * In quo Redémptor noster mortis víncula rumpens, cállidum áspidem superávit. ℣. In ligno pendens nostræ salútis sémitam Verbum Patris invénit. In.

De Epístola ad Philippénses.

Lectio ij. Cap. 2.

Hoc enim sentíte in vobis quod et in Christo Jesu : qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo : sed semetípsum exinanívit formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum et donávit illi nomen, quod est super omne nomen : ut in nómine Jesu omne genu flectátur cœléstium, terréstrium, et infernórum : et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

℟. Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis, nulla silva talem profert, fronde, flore, gérmine : * Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustínuit. ℣. Super ómnia ligna cedrórum tu sola excélsior. Dulce.

De Epístola ad Colossénses.

Lectio iij. Cap. 2. b

In Christo inhábitat omnis plenitúdo divinitátis corporáliter : et estis in illo repléti, qui est caput omnis principátus et potestátis : in quo et circumcísi estis circumcisióne non manufácta in exspoliatióne córporis carnis, sed in circumcisióne Christi : consepúlti ei in baptísmo, in quo et resurrexístis per fidem operatiónis Dei, qui suscitávit illum a mórtuis. Et vos cum mórtui essétis in delíctis, et præpútio carnis vestræ, convivificávit cum illo, donans vobis ómnia delícta : delens quod advérsus nos erat chirógraphum decréti, quod erat contrárium nobis, et ipsum tulit de médio affígens illud cruci : et exspólians principátus et

potestátes, tradúxit confidénter, palam triúmphans illos in semetípso. ℟. Hæc est arbor digníssima, in paradísi médio situáta, * In qua salútis auctor própria morte mortem ómnium superávit. ℣. Crux præcelléntì decóre fúlgida, quam Hélena Constantíni mater concupiscénti ánimo requisívit. In. Glória Patri. In.

In secundo Nocturno.

Aña. Felix ille triúmphus fit salus ægris, vitæ lignum, mortis remédium. Psalmi de Comm. unius Mart. (30)

Aña. Funéste mortis damnátur supplícium, dum Christus in Cruce nostra destrúxit víncula críminum.

Aña. Rex exaltátur in æthera, cum nóbile trophæum Crucis ab univérsis Christícolis adorátur per sæcula.

℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi. ℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum.

Lectio iv.

Post insígnem victóriam, quam Constantínus Imperátor, divínitus accépto signo domínicæ Crucis, ex Maxéntio reportávit, Hélena Constantíni mater in somnis admónita, conquiréndæ Crucis stúdio Jerosólymam venit; ubi marmóream Véneris státuam in Crucis loco a Géntibus collocátam ad tolléndam Christi Dómini passiónis memóriam, post centum círciter octogínta annos evertendam curávit. Quod item fecit ad Præsépe Salvatóris, et in loco Resurrectiónis, inde Adónidis, hinc Jovis subláto simulácro.

℟. Nos autem gloriári opórtet in Cruce Dómini nostri Jesu Christi, in quo est salus, vita, et resurréctio nostra: * Per quem salváti et liberáti sumus. ℣. Tuam Crucem adorámus, Dómine, et recólimus tuam gloriósam passiónem. Per.

Lectio v.

Itaque loco Crucis purgáto, alte defóssæ tres cruces érutæ sunt, repertúsque seórsum ab illis Crucis domínicæ títulus: qui cum ex tribus, cui affíxus fuísset, non apparéret, eam dubitatiónem sústulit miráculum. Nam Macárius Jerosolymórum Epíscopus, factis Deo précibus, síngulas cruces cuídam féminæ gravi morbo laboránti

admóvit: cui cum réliquæ nihil profuíssent, adhíbita tértia Crux statim eam sanávit.

℟. Dum sacrum pignus cœlitus revelátur, Christi fides roborátur: * Adsunt prodígia divína in virga Móysi prímitus figuráta. ℣. Ad Crucis contáctum resúrgunt mórtui, et Dei magnália reseréntur. Adsunt.

Lectio vj.

Hélena, salutári Cruce invénta, magnificentíssimam ibi exstrúxit Ecclésiam, in qua partem Crucis relíquit thecis argénteis inclúsam, partem Constantíno fílio détulit: quæ Romæ repósita fuit in Ecclésia sanctæ Crucis in Jerúsalem, ædificáta in ædibus Sessoriánis. Clavos étiam áttulit fílio, quibus sanctíssimum Jesu Christi corpus fixum fúerat. Quo ex témpore Constantínus legem sancívit, ne crux ad supplícium cuíquam adhiberétur: ita res, quæ ántea homínibus probro ac ludíbrio fúerat, veneratióni et glóriæ esse cœpit.

℟. Hoc signum Crucis erit in cœlo, cum Dóminus ad judicándum vénerit: * Tunc manifésta erunt abscóndita cordis nostri. ℣. Cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, et cœperit judicáre sæculum per ignem. Tunc. Glória Patri. Tunc.

In tertio Nocturno.

Aña. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi, quia per Crucem tuam redemísti mundum.

Psalmi ut in iij. Nocturno de Communi Virginum. (115)

Aña. Per lignum servi facti sumus, et per sanctam Crucem liberáti sumus: fructus árboris sedúxit nos: Fílius Dei redémit nos, allelúia.

Aña. Salvátor mundi salva nos: qui per Crucem et sánguinem tuum redemísti nos, auxiliáre nobis, te deprecámur Deus noster.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi.

℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 3.

In illo témpore: Erat homo ex Pharisæis, Nicodémus nómine, princeps Judæórum. Hic venit ad Jesum nocte, et dixit ei: Rabbi, scimus quia a Deo venísti magíster. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. II. in Joannem.

Nicodémus ex his erat, qui credíderant in nómine Jesu, vidéntes signa et prodígia quæ faciébat. Supérius enim hoc dixit: Cum autem esset Jerosólymis in Pascha in die festo, multi credidérunt in nómine ejus. Quare credidérunt in nómine ejus? Séquitur, et dicit: Vidéntes signa ejus, quæ faciébat. Et de Nicodémo quid dicit? Erat princeps Judæórum, nómine Nicodémus. Hic venit ad eum nocte, et ait illi: Rabbi, scimus quia a Deo venísti magíster. Et iste ergo credíderat in nómine ejus. Et ipse unde credíderat? Séquitur: Nemo enim potest hæc signa fácere quæ tu facis, nisi fúerit Deus cum eo. ℟. Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustínuit: * Quæ sola digna fuit portáre prétium hujus sæculi. ℣. Hoc signum Crucis erit in cœlo, cum Dóminus ad judicándum vénerit. Quæ.

Lectio viij.

Si ergo Nicodémus de illis multis erat, qui credíderant in nómine ejus, jam in isto Nicodémo attendámus, quare Jesus non se credébat eis. Respóndit Jesus, et dixit ei: Amen, amen dico tibi, nisi quis renátus fúerit dénuo, non potest vidére regnum Dei. Ipsis ergo se credit Jesus, qui nati fúerint dénuo. Ecce illi credíderant in eum, et Jesus non se credébat eis. Tales sunt omnes catechúmeni; ipsi jam credunt in nómine Christi, sed Jesus non se credit eis. ℟. Sicut Móyses exaltávit serpéntem in desérto, ita exaltári opórtet Fílium hóminis. * Ut omnis qui credit in ipsum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. ℣. Non misit Deus Fílium suum in mundum ut júdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum. Ut. Glória Patri. Ut.

Lectio ix.

Inténdat et intélligat cáritas vestra. Si dixérimus catechúmeno: Credis in Christum? Respóndet, Credo, et signat se cruce Christi: portat in fronte, et non erubéscit de cruce Dómini sui. Ecce credit in nómine ejus. Interrogémus eum: Mandúcas carnem Fílii hóminis? et bibis sán-

guinem Fílii hóminis: Nescit quid dícimus quia Jesus non se crédidit ei.

Te Deum laudámus. 18.

Occurrente Lectione ix. festi Simplicis vel de Homilia, Lectio viij. et ix, conjungitur.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. O magnum pietátis opus! * mors mórtua tunc est in ligno quando mórtua vita fuit. Ps. Dóminus regnávit. cum reliquis. 19.

2. Salva nos, * Christe Salvátor, per virtútem Crucis, qui salvásti Petrum in mari, miserére nobis.

3. Ecce Crucem Dómini, * fúgite, partes advérsæ, vicit leo de tribu Juda, radix David, allelúia.

4. Nos autem gloriári * opórtet in Cruce Dómini nostri Jesu Christi.

5. Per signum Crucis * de inimícis nostris líbera nos Deus noster.

Capitulum. Philip. 2.

Fratres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo, sed semetípsum exinanívit formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo.

Hymnus.

Lustra sex qui jam perégit,
Tempus implens córporis,
Sponte líbera Redémptor
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípite.

Felle potus ecce languet:
Spina, clavi, láncea
Mite corpus perforárunt:
Unda manat et cruor:
Terra, pondus, astra, mundus,
Qui lavántur flúmine!

Crux fidélis, inter omnes,
Arbor una nóbilis:
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, gérmine:
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sústinent.

Flecte ramos, arbor alta
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas:
Et supérni membra Regis
Tende miti stípite.

Sola digna tu fuísti
Ferre mundi víctimam:
Atque portum præparáre
Arca mundo náufrago,

Quam sacer cruor perúnxit,
Fusus Agni córpore.
Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque,
Par decus Paráclito :
Unius Triníque nomen
Laudet univérsitas.
Amen.

℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi. ℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum.

Ad Bened. Aña. Super ómnia ligna cedrórum tu sola excélsior, in qua vita mundi pepéndit, in qua Christus triumphávit, et mors mortem superávit in ætérnum.

Oratio.

Deus, qui in præclára salutíferæ Crucis Inventióne, passiónis tuæ mirácula suscitásti : concéde; ut vitális ligni prétio, ætérnæ vitæ suffrágia consequámur : Qui vivis et regnas.

Ad Tertiam.

Capit. Fratres : Hoc.

℟. br. Hoc signum Crucis. * Erit in cœlo. Hoc. ℣. Cum Dóminus ad judicándum vénerit. Erit. Glória Patri. Hoc. ℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi. ℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum.

Ad Sextam.

Capitulum. Galat. 6. d

Mihi autem absit gloriári, nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi : per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo.

℟. br. Adorámus te, Christe, * Et benedícimus tibi. Adorámus. ℣. Quia per Crucem tuam redemísti mundum. Et. Glória Patri. Adorámus. ℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Ad Nonam.

Capitulum. Philip. 2.

Humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen.

℟. br. Omnis terra adóret te, * Et psallat tibi. Omnis. ℣. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine. Et. Glória Patri. Omnis. ℣. Hoc signum Crucis erit in cœlo. ℟. Cum Dóminus ad judicándum vénerit.

IN II. VESPERIS.

Añæ et Capit. de Laud. Psalmi, Hymnus et ℣. ut in j. Vesp. 358.

Ad Magnif. Aña. Cru-

cem sanctam súbiit, qui inférnum confrégit, accínctus est poténtia, surréxit die tértia, allelúia.

DIE 6. MAJI.

S. Joannis Apostoli ante portam Latinam.

Duplex majus.

Omnia de Communi Apost. (2) præter seq.

Ad Magnificat in utrisque Vesp. Aña. In fervéntis ólei dólium missus beátus Joánnes Apóstolus, divína se protegénte grátia, illæsus exívit.

Oratio.

Deus, qui cónspicis, quia nos úndique mala nostra pertúrbant: præsta quæsumus; ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola prima beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 1.

Quod fuit ab inítio, quod audívimus, quod vídimus óculis nostris, quod perspéximus, et manus nostræ contrectavérunt de verbo vitæ: et vita manifestáta est, et vídimus, et testámur, et annuntiámus vobis vitam ætérnam, quæ erat apud Patrem, et appáruit nobis: quod vídimus et audívimus, annuntiámus vobis, ut et vos societátem habeátis nobíscum, et sociétas nostra sit cum Patre, et cum Fílio ejus Jesu Christo. Et hæc scríbimus vobis ut gaudeátis, et gáudium vestrum sit plenum. Et hæc est annuntiátio, quam audívimus ab eo, et annuntiámus vobis: Quóniam Deus lux est, et ténebræ in eo non sunt ullæ. ℟. Ecce ego. (8)

Lectio ij.

Si dixérimus quóniam societátem habémus cum eo, et in ténebris ambulámus, mentímur, et veritátem non fácimus. Si autem in luce ambulámus, sicut et ipse est in luce, societátem habémus ad ínvicem, et sanguis Jesu Christi Fílii ejus emúndat nos ab omni peccáto. Si dixérimus quóniam peccátum non habémus, ipsi nos sedúcimus et véritas in nobis non est. Si confiteámur peccáta nostra, fidélis est, et justus, ut remíttat nobis peccáta nostra, et emúndet nos ab omni iniquitáte. Si dixérimus quóniam non peccávimus, mendácem fácimus eum, et verbum ejus non est in nobis. ℟. Tóllite. (9)

Lectio iij. Cap. 2.

Filíoli mei, hæc scribo vobis, ut non peccétis. Sed et si quis peccáverit, advocátum habémus apud Patrem, Jesum Christum justum: et ipse est propitiátio pro peccátis nostris: non pro nostris autem tantum, sed étiam pro totíus mundi. Et in hoc scimus quóniam cognóvimus eum, si mandáta ejus observémus. Qui dicit se nosse eum, et mandáta ejus non custódit, mendax est, et in hoc véritas non est. Qui autem servat verbum ejus, vere in hoc cáritas Dei perfécta est: et in hoc scimus quóniam in ipso sumus. Qui dicit se in ipso manére, debet sicut ille ambulávit, et ipse ambuláre.

℟. Dum stetéritis. (9)

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri contra Joviniánum.

Lectio iv. Lib. 1.

Joánnes Apóstolus, unus ex discípulis Dómini, qui mínimus natu tráditur fuísse inter Apóstolos, et quem fides Christi vírginem repérerat, virgo permánsit: et ídeo plus amátur a Dómino, et recúmbit super pectus Jesu: et quod Petrus, qui uxórem habúerat, interrogáre non audet, illum rogat ut intérroget: et post resurrectiónem nuntiánte María Magdaléne, quod Dóminus resurrexísset, utérque cucúrrit ad sepúlcrum, sed ille prævénit: cumque essent in navi, et piscaréntur in lacu Genésareth, Jesus stabat in líttore, nec sciébant Apóstoli quem vidérent: solus virgo vírginem agnóscit, et dicit Petro: Dóminus est.

℟. Vidi conjúnctos. (11)

Lectio v.

Fuit autem Joánnes et Apóstolus, et Evangelísta, et Prophéta: Apóstolus, quia scripsit ad Ecclésias ut magíster: Evangelísta, quia librum Evangélii cóndidit, quod, excépto Matthæo, álii ex duódecim Apóstoli non fecérunt: Prophéta vidit enim in Patmos ínsula, in qua fúerat a Domitiáno Príncipe ob Dómini martyrium relegátus, Apocalypsim, infiníta futurórum mystéria continéntem. Refert autem Tertulliánus, quod Romæ missus in fervéntis ólei dólium, púrior et vegétior exíverit, quam intráverit.

℟. Beáti estis. (12)

Lectio vj.

Sed et ipsum ejus Evangélium multum distat a céteris. Matthæus quasi de hómine íncipit scríbere : Liber generatiónis Jesu Christi, filii David, filii Abraham: Lucas a sacerdótio Zacharíæ : Marcus a prophetía Malachíæ et Isaíæ. Primus habet fáciem hóminis, propter genealogíam: secúndus fáciem vítuli, propter sacerdótium: tértius fáciem leónis, propter vocem clamántis in desérto, Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas ejus. Joánnes vero noster quasi áquila ad supérna volat, et ad ipsum Patrem pérvenit, dicens : In princípio erat Verbum et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum.

℟. Isti sunt. (12)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 20. c

In illo témpore : Accéssit ad Jesum mater filiórum Zebedæi cum fíliis suis, adórans et petens áliquid ab eo. Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presbyteri.

L. 3. Com. in Matth. c. 20.

Unde opiniónem regni habet mater filiórum Zebedæi, ut cum Dóminus díxerit : Fílius hóminis tradétur princípibus sacerdótum et scribis, et condemnábunt eum morte, et tradent Géntibus ad illudéndum, et flagellándum, et crucifigéndum : et ignomíniam passiónis timéntibus discípulis nuntiáret, illa glóriam póstulet triumphántis ? Hac, ut reor, ex causa, quia post ómnia díxerat Dóminus : Et tértia die resúrget ; putávit eum múlier post resurrectiónem íllico regnatúrum, et hoc, quod in secúndo advéntu promíttitur, in primo esse compléndum : et aviditáte femínea præséntia cupit, ímmemor futurórum.

℟. Isti sunt qui. (15)

Lectio viij.

Mater póstulat, et Dóminus discípulis lóquitur : intélligens preces ejus ex filiórum descéndere voluntáte. Potéstis bíbere cálicem quem ego bibitúrus sum ? Cálicem in Scriptúris divínis passiónem intellígimus, juxta illud : Pater, si possíbile est, tránseat a me calix iste. Et in Psalmo : Quid retríbuam Dño pro ómnibus, quæ retríbuit mihi ? Cálicem salutáris

accípiam, et nomen Dñi invocábo. Statímque infert quis iste sit calix: Pretiósa in conspéctu Dñi mors sanctórum ejus.
℟. Isti sunt viri. (15)

Lectio ix.

Quæritur, quómodo cálicem martyrii filii Zebedæi, Jacóbus vidélicet, et Joánnes, bíberint: cum Scriptúra narret, Jacóbum tantum Apóstolum ab Heróde cápite truncátum, Joánnes autem própria morte vitam finíerit. Sed si legámus ecclesiásticas histórias, in quibus fertur, quod et ipse propter martyrium sit missus in fervéntis ólei dólium, et inde ad suscipiéndam corónam Christi athléta procésserit, statímque relegátus in Patmos ínsulam sit: vidébimus martyrio ánimum non defuísse, et bibísse Joánnem cálicem confessiónis, quem et tres púeri in camíno ignis bibérunt, licet persecútor non fúderit sánguinem.

Te Deum laudámus. 18.

DIE 8. MAJI.

In Apparitione S. Michaelis Archangeli.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Añæ et Capit. de Laud. Ps. ut in j. Vesp. Apost. (2)

Hymnus.

Te splendor, et virtus Patris,
Te vita, Jesu, córdium,
Ab ore qui pendent tuo,
Laudámus inter Angelos.

Tibi mille densa míllium
Ducum coróna mílitat:
Sed éxplicat victor crucem
Míchael salútis sígnifer.

Dracónis hic dirum caput
In ima pellit tártara,
Ducémque cum rebéllibus
Cœlésti ab arce fúlminat.

Contra ducem supérbiæ
Sequámur hunc nos Príncipem,
Ut detur ex Agni throno
Nobis coróna glóriæ.

Patri simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ad Magnif. Aña. Dum sacrum mystérium cérneret Joánnes, Archángelus Míchael tuba cécinit: Ignósce, Dómine Deus noster, qui áperis librum, et solvis signácula ejus, allelúia.

Oratio ut ad Laudes.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem Archangelórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. Veníte.

Hymnus. Te splendor.

In primo Nocturno.

Aña. Concússum est mare, et contrémuit terra, ubi Archángelus Míchael descendébat de cœlo. Ps. 8. Dómine Dóminus noster. 6.

Aña. Laudémus Dóminum, quem laudant Angeli, quem Chérubim et Séraphim, Sanctus, Sanctus, Sanctus, proclámant. Ps. 10. In Dño confído. 8.

Aña. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini de manu Angeli. Ps. 14. Dómine, quis. 10.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ex Daniéle Prophéta.

Lectio j. Cap. 7. c

Aspiciébam donec throni pósiti sunt, et antíquus diérum sedit: vestiméntum ejus cándidum quasi nix, et capílli cápitis ejus quasi lana munda: thronus ejus flammæ ignis: rotæ ejus ignis accénsus. Flúvius ígneus rapidúsque egrediebátur a fácie ejus. Míllia míllium ministrábant ei, et décies míllies centéna míllia assistébant ei: judícium sedit, et libri apérti sunt. Aspiciébam propter vocem sermónum grándium, quos cornu illud loquebátur: et vidi quóniam interfécta esset béstia, et periísset corpus ejus, et tráditum esset ad comburéndum igni.

℟. Factum est siléntium in cœlo, dum commítteret bellum draco cum Michaéle Archángelo: * Audíta est vox míllia míllium dicéntium: Salus, honor, et virtus omnipoténti Deo. ℣. Míllia míllium ministrábant ei, et décies centéna míllia assistébant ei. Audíta.

Lectio ij. Cap. 10.

Die autem vigésima et quarta mensis primi, eram juxta flúvium magnum, qui est Tigris. Et levávi óculos meos, et vidi: et ecce vir unus vestítus líneis, et renes ejus accíncti auro obrízo: et corpus ejus quasi chrysólithus, et fácies ejus velut spécies fúlguris, et óculi ejus ut lampas ardens: et bráchia ejus, et quæ deórsum sunt usque ad pedes, quasi spécies æris candéntis: et vox sermónum

ejus ut vox multitúdinis. Vidi autem ego Dániel solus visiónem : porro viri qui erant mecum, non vidérunt : sed terror nímius írruit super eos, et fugérunt in abscónditum. Ego autem relíctus solus vidi visiónem grandem hanc : et non remánsit in me fortitúdo, sed et spécies mea immutáta est in me, et emárcui, nec hábui quidquam vírium.

℟. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua : et data sunt ei incénsa multa : * Et ascéndit fumus arómatum de manu Angeli in conspéctu Dómini. ℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi; adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo, Dómine. Et.

Lectio iij.

Et audívi vocem sermónum ejus: te áudiens jacébam consternátus super fáciem meam, et vultus meus hærébat terræ. Et ecce manus tétigit me et eréxit me super génua mea, et super artículos mánuum meárum. Et dixit ad me : Dániel, vir desideriórum, intéllige verba, quæ ego loquor ad te, et sta in gradu tuo : nunc enim sum missus ad te. Cumque dixísset mihi sermónem istum, steti tremens. Et ait ad me : Noli metúere Dániel : quia ex die primo, quo posuísti cor tuum ad intelligéndum ut te afflígeres in conspéctu Dei tui, exaudíta sunt verba tua : et ego veni propter sermónes tuos. Princeps autem regni Persárum réstitit mihi vigínti et uno diébus : et ecce Míchael unus de princípibus primis venit in adjutórium meum, et ego remánsi ibi juxta regem Persárum. Veni autem ut docérem te quæ ventúra sunt pópulo tuo in novíssimis diébus, quóniam adhuc vísio in dies.

℟. In conspéctu Angelórum psallam tibi, et adorábo ad templum sanctum tuum, * Et confitébor nómini tuo, Dómine, ℣. Super misericórdia tua et veritáte tua; quóniam magnificásti super nos nomen sanctum tuum. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Aña. Míchael Archángele, veni in adjutórium pópulo Dei. Ps. 18. Cœli enárrant. 16.

Aña. Míchael præpósitus paradísi, quem honoríficant Angelórum cives. Ps. 23. Dñi est terra. 33.

Aña Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini : proptérea decórem índuit te Dóminus. Ps. 33. Benedícam Dóminum. 55.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dñi.
℟. De manu Angeli.

Lectio iv.

Beátum Michaélem Archángelum sæpius homínibus apparuísse, et sacrórum librórum auctoritáte, et véteri sanctórum traditióne comprobátur. Quámobrem multis in locis facti memória celebrátur. Eum ut olim Synagóga Judæórum, sic nunc custódem et patrónum Dei venerátur Ecclésia. Gelásio autem Primo Pontífice Máximo, in Apúlia in vértice Gargáni montis, ad cujus radíces íncolunt Sipontíni, Archángeli Michaélis fuit illústris apparítio.

℟. Hic est Míchael Archángelus, princeps milítiæ Angelórum: * Cujus honor præstat benefícia populórum, et orátio perdúcit ad regna cœlórum. ℣. Archángelus Míchael præpósitus paradísi, quem honoríficant Angelórum cives. Cujus.

Lectio v.

Factum est enim, ut ex grégibus armentórum Gargáni cujúsdam taurus longe discéderet : quem diu conquisítum, in áditu spelúncæ hæréntem invenérunt. Cum vero quidam ex illis, ut taurum configeret, sagíttam emisísset, retórta sagítta in ipsum récidit sagittárium. Quæ res cum præséntes, ac deínceps céteros tanto timóre affecísset, ut ad eam spelúncam própius accédere nemo audéret, Sipontíni Epíscopum cónsulunt : qui indícto trium diérum jejúnio et oratióne, rem a Deo respóndit quæri oportére.

℟. Venit Míchael Archángelus cum multitúdine Angelórum, cui trádidit Deus ánimas sanctórum, * Ut perdúcat eas in paradísum exsultatiónis. ℣. Emítte Dómine. Spíritum sanctum tuum de cœlis, spíritum sapiéntiæ et intelléctus. Ut.

Lectio vj.

Post tríduum Míchael Archángelus Epíscopum monet, in sua tutéla esse eum locum, eóque indício demonstrásse ,

velle ibi cultum Deo in sui, et Angelórum memóriam adhibéri. Quare Epíscopus una cum cívibus ad eam spelúncam ire pergit. Quam cum in templi cujúsdam similitúdinem conformátam vidíssent, locum illum divínis offíciis celebráre cœpérunt : qui multis póstea miráculis illustrátus est. Nec ita multo post Bonifácius Papa Romæ in summo circo sancti Michaélis Ecclésiam dedicávit tértio Kaléndas Octóbris ; quo die étiam ómnium Angelórum memóriam Ecclésia célebrat. Hodiérnus autem dies Archángeli Michaélis apparitióne consecrátus est.

℟. In témpore illo consúrget Míchael, qui stat pro fíliis vestris : * Et véniet tempus, quale non fuit, ex quo gentes esse cœpérunt, usque ad illud. ℣. In témpore illo salvábitur pópulus tuus omnis, qui invéntus fúerit scriptus in libro vitæ. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Aña. Angelus Archángelus Míchael, Dei núntius pro animábus justis, allelúia, allelúia. Ps. 95. Cantáte.... cantáte. 119.

Aña. Data sunt ei incénsa multa, ut adoléret ea ante altáre áureum quod est ante óculos Dómini. Ps. 96. Dóminus regnávit, exsúltet. 120.

Aña. Multa magnália de Michaéle Archángelo, qui fortis in prælio fecit victóriam. Ps. 102. Bénedic, ánima.... et ómnia. 128.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 18.

In illo témpore : Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes: Quis, putas, major est in regno cœlórum ? Et réliqua.

Homilía S. Hilárii Epísc.

Com. in Matth. can. 18 post initium.

Nonnísi revérsos in natúram puerórum introíre regnum cœlórum Dóminus docet : id est, per simplicitátem puerílem vítia córporum nostrórum animæque revocánda. Púeros autem, credéntes omnes per audiéntiæ fidem nuncupávit. Hi enim patrem sequúntur, matrem amant, próximo velle malum

nésciunt, curam opum négligunt ; non insoléscunt, non odérunt, non mentiúntur, dictis credunt, et quod áudiunt, verum habent. Reverténdum ígitur est ad simplicitátem infántium : quia in ea collocáti, spéciem humilitátis domínicæ circumferémus.

℟. In conspéctu géntium nolíte timére : vos enim in córdibus vestris adoráte et timéte Dóminum : * Angelus enim ejus vobíscum est. ℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. Angelus. Benedictio. Quorum festum.

Lectio viij.

Væ huic mundo ab scándalis. Humílitas passiónis scándalum mundo est. In hoc enim máxime ignorántia detinétur humána, quod sub deformitáte crucis, ætérnæ glóriæ Dóminum nóluit accípere. Et quid mundo tam periculósum, quam non recepísse Christum? Ideo vero necésse esse ait, veníre scándala : quia ad sacraméntum reddéndæ nobis æternitátis, omnis in eo passiónis humílitas esset expléenda.

℟. Míchael Archángelus venit in adjutórium pópulo Dei, * Stetit in auxílium pro animábus justis. ℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. Stetit. Glória Patri. Stetit.

Lectio ix.

Vidéte ne contemnátis unum de pusíllis istis, qui credunt in me. Aptíssimum vínculum mútui amóris impósuit, ad eos præcípue, qui vere in Dño credidíssent. Pusillórum enim Angeli quotídie Deum vident: quia Fílius hóminis venit salváre quæ pérdita sunt. Ergo et Fílius hóminis salvat, et Deum Angeli vident, et Angeli pusillórum præsunt fidélium orationibus. Præésse Angelos absolúta auctóritas est. Salvatórum ígitur per Christum oratiónes Angeli quotídie Deo ófferunt. Ergo periculóse ille contémnitur, cujus desidéria ac postulatiónes ad ætérnum, et invisíbilem Deum ambitióso Angelórum famulátu ac ministério pervehúntur.

Te Deum laudámus. 18.

AD LAUDES.

et per Horas, Añæ.

1. Stetit Angelus * juxta

aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. Ps. Dóminus regnávit. 19.
2. Dum præliarétur * Míchael Archángelus cum dracóne, audíta est vox dicéntium : Salus Deo nostro, allelúia.
3. Archángele Míchael, * constítui te príncipem super omnes ánimas suscipiéndas.
4. Angeli Dómini, * Dóminum benedícite in ætérnum.
5. Angeli, Archángeli, * Throni, et Dominatiónes, Principátus, et Potestátes, Virtútes cœlórum, laudáte Dóminum de cœlis, allelúia.

Capitulum. Apoc. 1.

Significávit Deus quæ opórtet fíeri cito, loquens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, et testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit.

Hymnus.

Christe, sanctórum decus Angelórum,
Gentis humánæ Sator et Redémptor,
Cœlitum nobis tríbuas beátas
Scándere sedes.

Angelus pacis Míchael in ædes
Cœlitus nostras véniat, serénæ
Auctor ut pacis lacrymósa in orcum
Bella reléget.

Angelus fortis Gábriel, ut hostes
Pellat antíquos, et amíca cœlo,
Quæ Triumphátor státuit per orbem,
Templa revísat.

Angelus nostræ médicus salútis,
Adsit e cœlo Ráphael, ut omnes
Sanet ægrótos, dubiósque vitæ,
Dírigat actus.

Virgo, dux pacis, Genitríxque lucis,
Et sacer nobis chorus Angelórum
Semper assístat, simul et micántis
Régia cœli.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque sancti
Spíritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum.
Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ad Benedictus, Aña.
Factum est siléntium in cœlo, dum draco com-

mítteret bellum : et Míchael pugnávit cum eo, et fecit victóriam, allelúia.

Oratio.

Deus, qui miro órdine Angelórum ministéria hominúmque dispénsas : concéde propítius ; ut, a quibus tibi ministrántibus in cœlo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Capitulum. Significávit.

℟. br. Stetit Angelus * juxta aram templi. Stetit. ℣. Habens thuríbulum áureum in manu sua. Juxta. Glória Patri. Stetit. ℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dñi. ℟. De manu Angeli.

Ad Sextam.

Capitulum. Apoc. 5. c

Audívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, et animálium, et seniórum : et erat númerus eórum míllia míllium, voce magna dicéntium : Salus Deo nostro.

℟. br. Ascéndit fumus arómatum * In conspéctu Dómini. Ascéndit. ℣. De manu Angeli. In. Glória Patri. Ascéndit. ℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Nonam.

Capitulum. Apoc. 12. b

Factum est prælium magnum in cœlo : Míchael, et Angeli ejus præliabántur cum dracóne, et draco pugnábat, et ángeli ejus : et non prævaluérunt, neque locus invéntus est eórum ámplius in cœlo.

℟. br. In conspéctu Angelórum * Psallam tibi, Deus meus. In. ℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Psallam. Glória Patri. In. ℣. Adoráte Deum. ℟. Omnes Angeli ejus.

IN II. VESPERIS.

Aña et Capit. de Laud. Ps. de Dñica, et loco ultimi, Ps. 137. Confitébor... quóniam audísti. 157.

Hymn. Te splendor. 581.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Magnificat, Aña. Princeps gloriosíssime, Míchael Archángele, esto memor nostri : hic, et ubíque semper precáre pro nobis Fílium Dei. allelúia, allelúia.

DIE 9. MAJI.

S. Gregorii Nazianzeni, Episc., Conf. et Eccl. Doct.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. (60) præter seq.

Ad Magnif. in utrisque Vesperis, Aña. O Doctor... beáte Gregóri.

℣. Amávit eum.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Gregórium minístrum tribuísti : præsta quæsumus ; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Gregórius, nóbilis Cáppadox, ex singulári divinárum litterárum sciéntia Theólogi cognómen consecútus, Naziánzi in Cappadócia natus, Athénis in omni disciplinárum génere una cum sancto Basilío erudítus, ad stúdia sacrárum litterárum se convértit in quibus se in cœnóbio per áliquot annos exercuérunt, illárum senténtiam non ex próprio ingénio, sed ex majórum ratióne et auctoritáte interpretántes. Qui cum doctrína et vitæ sanctitáte florérent, vocáti ad munus prædicándæ evangélicæ veritátis, plúrimos Jesu Christo fílios peperérunt. ℟. Invéni David. (67)

Lectio v.

Gregórius ígitur aliquándo domum revérsus, primum Sasimórum Epíscopus creátus est, deínde Nazianzénam Ecclésiam administrávit. Tum Constantinópolim ad eam regéndam Ecclésiam accersítus, cum civitátem hæresum purgátam erróribus ad Cathólicam fidem reduxísset, quod ei summum ómnium amórem conciliáre debébat, multórum parávit invídiam. Itaque cum inter Epíscopos magna proptérea esset facta sedítio, sponte cedens Episcopátu, illud Prophétæ dictum usurpávit: Si propter me commóta est ista tempéstas, dejícite me in mare, ut vos jactári desinátis. Quare Naziánzum revérsus, cum illi Ecclésiæ Eulálium præficiéndum curásset, totum se ad contemplatiónem et scriptiónem divinárum rerum cóntulit. ℟. Pósui. (67)

Lectio vj.

Scripsit autem multa et solúta oratióne, et vérsibus, mirábili pietáte et eloquéntia; quibus doctórum hóminum, sanctorúmque judício id assecútus est, ut nihil in illis, nisi ex veræ pietátis et cathólicæ religiónis régula reperiátur: nemo quidquam jure vocáre possit in dúbium. Consubstantialitátis Fílii fuit acérrimus propugnátor. Ut autem vitæ laude nemo ei præpósitus est, sic et oratiónis gravitáte omnes fácile superávit. In iis scribéndi ac legéndi stúdiis, ruri vitam mónachi exércens, Imperatóre Theodósio, ad cœléstem vitam sénio conféctus migrávit.

℟. Iste est qui. (68)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Vos estis sal terræ. de Comm. Doct. j. loco. (79)

DIE 15. MAJI.

S. Joannis Baptistæ de la Salle, Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (83) præter seq.

Oratio.

Deus, qui ad christiánam páuperum eruditiónem, et ad juvéntam in via veritátis firmándam, sanctum Joánnem Baptístam Confessórem excitásti, et novam per eum in Ecclésia famíliam collegísti: concéde propítius; ut ejus intercessióne et exémplo, stúdio glóriæ tuæ in animárum salúte fervéntes, ejus in cœlis corónæ partícipes fíeri valeámus. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr. In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Joánnes Baptísta de la Salle, Rhemis claro génere ortus, puer adhuc móribus et factis in sortem Dómini se vocándum et sanctimóniæ laude honestándum porténdit. Adoléscens in Rheménsi Académia lítteras ac philosóphicas disciplínas dídicit: quo témpore etsi ob ánimi virtútes et álacre ingénium ac suáve ómnibus carus esset, ab æquálium tamen societáte abhorrébat, ut solitúdini addíctus facílius Deo vacáret. In clericálem milítiam jamprídem cooptátus, sextodécimo ætátis anno inter Rheménses Canónicos adscríptus est. Lutétiam Parisiórum, Theologíæ in Sorbónica Uni-

versitáte datúrus óperam, conténdit atque in Sulpitiánum Seminárium adscítus est. At brevi paréntibus orbátus, domum régredi coáctus, fratres educándos suscépit; quod, scientiárum ínterim sacrárum stúdia non intermíttens, óptimo cum fructu præstitit, uti éxitus comprobávit.

℟. Honéstum fecit. (89).

Lectio v.

Sacerdótio demum auctus, qua præstánti fide animíque ardóre primum ad aram fecit, eísdem toto vitæ témpore sacris est operátus. Intérea salútis animárum stúdio incénsus, totum in earúmdem utilitátem sese impéndit. Sorórum a Jesu infánte, puéllis educándis institutárum, régimen suscépit, eásque non modo prudentíssime est moderátus, sed ab excídio vindicávit. Hinc porro ánimum advértit ad púeros de plebe religióne bonísque móribus informándos. Atque in hoc quidem illum suscitáverat Deus, ut scílicet, nova in Ecclésia sua religiosórum hóminum família cóndita, puerórum, præsértim páuperum, scholis perénni efficacíque ratióne consúleret. Demandátum vero a Dei providéntia munus, per contradictiónes plúrimas magnásque ærúmnas felíciter implévit, fundáta Fratrum sodalitáte, quam a scholis christiánis nuncupávit.

℟. Amávit eum. (90)

Lectio vj.

Adjúnctos ígitur sibi hómines in gravi ópere et árduo, apud se primum suscépit: tum aptióri in sede constitútos disciplína sua óptime ímbuit iis légibus sapientibúsque institútis, quæ póstea a Benedícto Décimo tértio sunt confirmáta. Ex demissióne ánimi ac paupertátis amóre primum canonicátu se abdicávit omniáque sua bona in páuperes erogávit: quin étiam sérius quod frustra sæpius tentáverat, fundáti a se institúti régimen sponte depósuit. Nihil tamen ínterim de fratrum sollicitúdine remíttens deque scholis ab eo, plúribus jam locis, apértis; impénsius Deo vacáre cœpit. Assídue jejúniis, flagéllis aliísque asperitátibus in se ipsum sæviens, noctes orándo ducébat. Donec virtútibus ómni-

bus conspícuus, præsértim obediéntia, stúdio divínæ voluntátis impléndæ, amóre ac devotióne in Apostólicam Sedem, méritis onústus, sacraméntis rite suscéptis obdormívit in Dómino annos natus duo de septuagínta. Eum Leo Décimus tértius Póntifex Máximus Beatórum catálogo inséruit; novísque fulgéntem signis anno jubilæi millésimo noningentésimo sanctórum honóribus decorávit.

℟. Iste homo. (90)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 18.

In illo témpore: Accessérunt discípuli ad Jesum dicéntes: Quis, putas, major est in regno cœlórum? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

In c. 18. Matth. Hom. 60.

Vidéte, ne áliquem istórum contempséritis parvulórum, quia eórum Angeli Patris mei fáciem semper aspíciunt, et quia ego propter eos veni, et hæc Patris mei volúntas est. Ad tuéndos, conservandósque pusíllos diligentióres nos reddit. Pérspicis quam ingéntia in tutélam tenúium mœnia eréxerit, et quantum stúdium, curámque hábeat, ne perdántur, tum quia suprémas despiciéntibus eos pœnas státuit, tum quia summam pollicétur mercédem his qui curam eórum suscípiunt, idque tam suo, quam Patris exémplo corróborat.

℟. Iste est qui ante. (93)

Lectio viij.

Dóminum ígitur étiam nos imitémur, et nihil pro frátribus omittámus, étiam eórum, quæ humília, viliáque nímium vidéntur: sed si administratióne nostra étiam opus fúerit, quamvis ténuis, atque abjéctus quidem cui administrándum sit, fúerit; quamvis árdua nobis res, atque labóris plena esse videátur, ómnia hæc pro fratris salúte tolerabilióra facilioráque, oro, videántur: tanto enim stúdio, tantáque cura Deus dignam esse ánimam osténdit, ut neque Fílio suo pepércerit.

℟. Sint lumbi. (94)

Lectio ix.

Si non est nobis satis ad salútem, quod virtuóse ipsi vivámus, sed opórtet aliórum sa-

lútem re ipsa desideráre: cum neque nos recte vivámus, neque álios hortémur, quid respondébimus : Quæ nobis spes salútis réliqua erit ? Quid majus, quam ánimis moderári, quam adolescentulórum fíngere mores ? Omni certe pictóre, omni certe statuário, ceterísque hujúsmodi ómnibus excellentiórem hunc duco, qui júvenum ánimos fíngere non ignóret.

Te Deum laudámus. 18.

In ij. Vesp. com. seq.

DIE 16. MAJI.

S. Ubaldi, Episc. et Conf.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. (60) præter seq.

Oratio.

Auxílium tuum nobis, Dómine, quæsumus, placátus impénde : et intercessióne beáti Ubáldi, Confessóris tui atque Pontíficis, contra omnes diáboli nequítias déxteram super nos tuæ propitiatiónis exténde. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ubáldus, Eugúbii in Umbria nóbili génere natus, a primis annis pietáte, et lítteris egrégie est institútus. Jamque adoléscens, ut uxórem dúceret, sæpe tentátus, numquam tamen a propósito servándæ virginitátis recéssit. Sacérdos effectus, patrimónium suum paupéribus, et Ecclésiis distríbuit et Canonicórum regulárium Ordinis sancti Augustíni Institútum suscípiens, illud in pátriam tránstulit, atque in eo aliquámdiu sanctíssime vixit. Cujus sanctitátis opinióne evulgáta, ab Honório Secúndo Summo Pontífice Ecclésiæ Eugubínæ invítus præfícitur, et episcopális consecratiónis múnere decorátur.

℟. Invéni David. (67)

Lectio v.

Ad suam ítaque revértens Ecclésiam, cum de consuéta vivéndi ratióne nihil ádmodum immutásset, in omni tamen virtútum génere eo magis eminére cœpit, quo efficácius aliórum étiam salútem verbo et exémplo procuráret, factus forma gregis ex ánimo. Nam victu parco, vestítu moderáto, léctulo áspero et paupérrimo, Crucis mortificatiónem júgiter in suo córpore circumferébat, dum inexplébili oratiónis

stúdio spíritum quotídie recreáret. Hinc admirábilem illam mansuetúdinem est adéptus, qua gravíssimas injúrias, et contumélias non modo æquanímiter tulit, verum étiam mirífico dilectiónis afféctu persecutóres suos omni benignitátis testimónio complectebátur.

℟. Pósui adjutórium. (67)

Lectio vj.

Biénnio ántequam ex hac vita migráret cum diútinis afflictarétur infirmitátibus, inter acerbíssimos córporis cruciátus velut aurum in fornáce purgátum, Deo grátias indesinénter agébat. Adveniénte autem sacro Pentecóstes die, cum multis annis Ecclésiam sibi commíssam summa cum laude gubernásset, sanctis opéribus, ac miráculis clarus, quiévit in pace: quem Cœlestínus Papa Tértius in Sanctórum númerum rétulit. Ejus virtus præcípue in effugándis spirítibus immúndis elúcet. Corpus vero per tot sæcula incorrúptum, magna fidélium veneratióne in pátria cólitur, quam non semel a præsénti discrímine liberávit.

℟. Iste est qui. (68)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Homo péregre (70)

Vesperæ de sequenti, cum com. præc.

DIE 17. MAJI.

S. Paschalis Baylon, Conf. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (83) præter seq.

Oratio.

Deus, qui beátum Paschálem Confessórem tuum mirífica erga Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria dilectióne decorásti: concéde propítius; ut quam ille ex hoc divíno convívio spíritus percépit pinguédinem, eámdem et nos percípere mereámur: Qui vivis.

Et fit com. præc. Aña, Amávit eum. ℣. Justum. Oratio ut supra. 381.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Paschális Baylon, paupéribus piísque paréntibus in óppido Turris Formósæ Seguntínæ diœcésis in Aragónia natus, a téneris annis plura dedit futúræ sanctitátis indícia. Sortítus ánimam bonam, ac rerum cœléstium appríme studiósam, puerítiam atque adolescéntiam in gregis

custódia transégit : quam ille vivéndi ratiónem ídeo præcípue diligébat, quod humilitáti fovéndæ ac innocéntiæ conservándæ in primis útilem atque opportúnam judicáret. Erat in victu módicus, in oratióne assíduus, tantáque apud coævos et sócios florébat auctoritáte et grátia, ut eórum lites compónens, erróres córrigens, ignorántiam erúdiens, ac desídiam éxcitans, velut ómnium parens et magíster, máximo stúdio colerétur ac amarétur : Beátus étiam tum a plerísque appellátus.

℟. Honéstum. (89)

Lectio v.

Qui vero in sæculo, terra nempe desérta et inaquósa, ádeo felíciter adoléverat, flos convállium, plantátus in domo Dómini, mirum ubíque sparsit sanctitátis odórem. Igitur Paschális arrépto vitæ severióris institúto, atque in Ordine Minórum strictióris Observántiæ Discalceatórum cooptátus, exsultávit ut gigas ad curréndam viam suam, totúmque se Dómino excoléndum tradens, dies noctésque cogitábat, qua se ratióne magis ei magísque conformáret. Ita factum est brevi, ut eum, tamquam Seráphicæ perfectiónis exémplar, ipsi quoque provectióres imitándum sibi propónerent. Ipse autem in húmili serviéntium gradu constitútus, se velut ómnium perípséma réputans, árdua quæque et abjécta domus ministéria[1], véluti jure quodam peculiári sibi débita, summa cum hilaritáte suscipiébat, et exercébat humilitáte ac patiéntia pari. Carnem spirítui quandóque reluctári niténtem jugi maceratióne afflictávit, atque in servitútem redégit : spíritum vero assídua sui abnegatióne ferventiórem in dies ad anterióra extendébat.

℟. Amávit eum. (90)

Lectio vj.

Deíparam Vírginem, cujus clientélæ se ab ineúnte ætáte dicáverat, tamquam matrem quotidiánis colébat obséquiis, atque filiáli exorábat fidúcia. Porro erga sanctíssimum Eucharistíæ sacraméntum difficile dictu est quam ardénti tenerétur devotiónis affécttu : quem defúnctus étiam in cadávere retinére

visus est, dum jacens in féretro, ad sacræ Hóstiæ elevatiónem bis óculos reserávit, et clausit, magna ómnium, qui áderant, admiratióne. Ejúsdem veritátem inter hæréticos públice palámque proféssus, multa et grávia ob eam causam perpéssus est: crebro étiam ad necem petítus, sed singulári Dei providéntia ab impiórum mánibus eréptus. Sæpe inter orándum ómnibus destituebátur sénsibus, dulcíque languébat amóris delíquio, quo témpore cœléstem illam sciéntiam hausísse créditus est, qua homo rudis et illiterátus de mystériis fídei difficíllimis respondére, atque áliquot étiam libros conscríbere pótuit. Dénique méritis plenus, eádem, qua prædíxerat hora felíciter migrávit ad Dóminum, anno salútis millésimo quingentésimo nonagésimo secúndo, sextodécimo Caléndas Júnii. eódem, quo natus fúerat festo Pentecóstes recurrénte, annum agens secúndum supra quinquagésimum. Quibus aliísque virtútibus insígnem, ac miráculis tam in vita, quam post mortem clarum, Paulus Quintus Póntifex Máximus illum beátum appellávit: Alexánder autem Octávus Sanctórum catálogo adscrípsit: tandem Leo Décimus tértius peculiárem cœtuum eucharisticórum, item societátum ómnium a Sanctíssima Eucharistía sive quæ háctenus institútæ, sive quæ in pósterum futúræ sunt, Patrónum cœléstem declarávit et constítuit.

℟. Iste homo. (90)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Sint lumbi. (93)

Vesperæ a Capitulo de sequenti com. præc.

DIE 18. MAJI.

S. Venantii Martyris.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Martyris. (26) præter sequentia.

Si hoc Festum in utrisque Vesp. habeat solam Commem. tunc Hymnus ad primas Vesp. conjungitur cum Hymno ad Matut. cum conclusione Sit laus Patri. Si vero integras habeat tantum secundas Vesperas, tunc Hymnus Martyr Dei. dicitur ad Matut., Athléta Christi. ad Laudes, Hymnus Dum nocte. dicitur in ij. Vesp. Alias dicatur uti infra inscribitur.

IN I. VESPERIS.

Hymnus.

Martyr Dei Venántius,
Lux et decus Camértium,
Tortóre victo et júdice,
Lætus triúmphum cóncinit.

Annis puer, post víncula,
Post cárceres, post vérbera,
Longa fame freméntibus
Cibus datur leónibus.

Sed ejus innocéntiæ
Parcit leónum immánitas,
Pedésque lambunt Mártyris,
Iræ famísque immémores.

Verso deórsum vértice,
Hauríre fumum cógitur:
Costas utrímque et víscera
Succénsa lampas ústulat.

Sit laus Patri, sit Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus:
Da per preces Venántii
Beáta nobis gáudia.
Amen.

Oratio.

Deus, qui hunc diem beáti Venántii Mártyris tui, triúmpho consecrásti: exáudi preces pópuli tui, et præsta; ut, qui ejus mérita venerámur, fídei constántiam imitémur. Per Dóminum.

Et fit com. præc. Aña. Hic vir. ℣. Justum. Oratio. Deus, qui. 382.

AD MATUTINUM.

Hymnus.

Athléta Christi nóbilis
Idóla damnat Géntium,
Deíque amóre sáucius
Vitæ perícla déspicit.

Loris revínctus ásperis,
E rupe præceps vólvitur:
Spinéta vultum láncinant,
Per saxa corpus scínditur.

Dum membra raptant Mártyris,
Languent siti satéllites:
Signo Crucis Venántius
E rupe fontes élicit.

Bellátor o fortíssime,
Qui pérfidis tortóribus
E caute præbes póculum,
Nos rore grátiæ írriga.

Sit laus Patri, sit Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus,
Da per preces Venántii
Beáta nobis gáudia.
Amen.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr. In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Venántius Camers quíndecim annos natus, cum christiánæ religiónis accusarétur apud Antíochum, qui sub Dé-

cio Imperatóre Cameríno præerat, in porta civitátis Præsidi se óbtulit : quem ille pollicitatiónibus ac terróribus diu tentátum, flagris cædi, et vínculis astríngi jussit : sed is mirabíliter ab Angelo solútus, lampádibus póstea adúritur, atque invérso ore fumo suppósito suspénditur. Ejus constántiam in torméntis demirátus Anastásius Corniculárius, et quod eum ab Angelo íterum solútum, cándida veste supra fumum ambulántem vidísset, in Christum crédidit, et a beáto Porphyrio Presbytero cum família baptizátus, paulo post martyrii palmam cum eódem proméruit.

℟. Honéstum fecit. (32)

Lectio v.

At Venántius præsidi sístitur, et ab eo íterum frustra tentátus, ut Christi fidem deséreret, in cárcerem conjícitur, quo Attalus præco míttitur, qui ei dicat, se quoque christiánum fuísse, et ei nómini proptérea renuntiásse, quod cognovísset, ináne esse fídei comméntum, quo Christiáni præséntibus se ábdicant ob vanam futurórum spem. Verum nóbilis Christi athléta cállidi hostis insídias non ignórans, diáboli minístrum a se pénitus rejécit. Quare ad præsidem íterum addúcto omnes contúsi sunt dentes maxillæque confráctæ, atque ita cæsus, in sterquilínium dejícitur. Sed inde ab Angelo quoque eréptus, rursus stetit ante júdicem : qui Venántio adhuc loquénte, e tribunáli cécidit, et in ea voce, Verus est Venántii Deus, nostros deos destrúite, exclámans exspirávit.

℟. Desidérium. (33)

Lectio vj.

Quod cum præsidi nuntiátum esset, extémplo Venántium leónibus óbjici jussit : qui naturáli feritáte omíssa, ad ejus se pedes abjecérunt : ínterim ille pópulum Christi fidem edocébat. Quare inde amótus, íterum in cárcerem tráditur. Cumque postrídie præsidi reférret Porphyrius, se per visum noctu pópulos, quos Venántius aqua tingébat, claríssima luce fulgéntes, ipsum vero præsidem obscuríssima calígine opértum vidísse ; præses ira incénsus, eum íllico cápite plecti ímperat : deínde Venántium per loca vé-

pribus et cárduis cónsita trahi usque ad vésperam. Is cum semiánimis relíctus esset mane se íterum præsidi præsentávit, cujus jussu statim e rupe præcipitátur : sed inde étiam divínitus eréptus, dénuo per loca áspera ad mille passus tráhitur : ubi milítibus siti æstuántibus, in próxima convállle, ex lápide, in quo et génuum formam relíquit, sicut étiam nunc in ejus Ecclésia vidére licet, Crucis signo a Venántio facto, aquæ manárunt. Eo miráculo plures permóti, in Christum credidérunt : quos omnes præses eo loci una cum Venántio cápite feríri jussit. Fúlgura et terræmótus eo témpore ita magni fuére, ut præses aufúgeret : qui paucis tamen post diébus, divínam haud valens effúgere justítiam, turpíssimam mortem oppétiit. Christiáni ínterim Venántii et aliórum córpora honorífico loco sepeliérunt, quæ Cameríni in Ecclésia Venántio dicáta, cóndita adhuc sunt.

℟. Stola jucunditátis. (34)

In iij. Nocturno Homilía in Evang. Si quis venit ad me. (35)

AD LAUDES,

Hymnus.

Dum, nocte pulsa, lúcifer,
Diem propínquam núntiat,
Nobis refert Venántius
Lucis beátæ múnera.

Nam críminum calíginem
Stygísque noctem dépulit,
Veróque cives lúmine
Divinitátis ímbuit.

Aquis sacri baptísmatis
Lustrávit ille pátriam :
Quos tinxit unda mílites,
In astra misit Mártyres.

Nunc Angelórum párticeps,
Adésto votis súpplicum :
Procul repélle crímina,
Tuúmque lumen íngere.

Sit laus Patri, sit Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus :
Da per preces Venántii
Beáta nobis gáudia.
Amen.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, com. præced. et S. Pudentianæ Virg.

DIE 19. MAJI.

S. Petri Cœlestini, Papæ et Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. (60) præter seq.

Oratio.

Deus, qui beátum Petrum Cœlestínum ad

summi pontificátus ápicem sublimásti, quique illum humilitáti postpónere docuísti : concéde propítius; ut ejus exémplo cuncta mundi despícere, et ad promíssa humílibus præmia perveníre felíciter mereámur. Per Dóminum.

Et fit com. præc. Aña. Qui vult. ℣. Justus.

Oratio. Deus, qui. 385.

Postea S. Pudentianæ Virg. Aña. Veni, sponsa. ℣. Spécie tua.

Oratio.

Exáudi nos, Deus salutáris noster, ut sicut de beátæ Pudentiánæ, Vírginis tuæ, festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr. In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Petrus a nómine, quo Póntifex est appellátus, Cœlestínus dictus, honéstis catholicísque paréntibus Æsérniæ in Samnítibus natus, adolescéntiam vix ingréssus, ut ánimum a mundi illécebris custodíret, in solitúdinem secéssit. Ibi contemplatiónibus mentem nútriens, corpus in servitútem rédigens, férream caténam ad nudam carnem adhibébat. Congregatiónem, quæ póstea Cœlestinórum dicta est, sub Régula sancti Benedícti instítuit. Hinc quasi lucérna supra candelábrum pósita, cum abscóndi nequíret (Románа Ecclésia diu viduáta pastóre) in Petri Cáthedram ignórans et absens adscítus, magna novitátis admiratióne non minus quam repentíno gáudio cunctos affécit. Cum autem in Pontificátus sublimitáte collocátus, váriis disténtus curis, assuétis incúmbere meditatiónibus vix posse cognósceret, óneri páriter et honóri voluntárie cessit. Indeque priscam vitæ ratiónem répetens, obdormívit in Dómino, ejúsque pretiósam mortem Crux præfúlgens in áere ante cubículi óstium réddidit ámplius gloriósam. Miráculis multis tam vivens, quam post óbitum cláruit : quibus rite examinátis, Clemens Quintus, anno postquam decéssit undécimo, Sanctórum número adscrípsit.

℟. Invéni David. (67)

Lectio v. Deridétur. vj. At contra. de Comm. Conf. non Pont. ij. loco.

(97). cum ℟. v. et vj. de Comm. Conf. Pont. (67)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Ecce nos relíquimus. de Communi Apost. ij. loco. (22)

℟. vij. Amávit eum. (70)
℟. viij. Sint lumbi. (71)

Pro S. Pudentiana, Virg.
Lectio ix.

Pudentiána virgo, Pudéntis Románi fília, paréntibus orbáta, cum admirábili pietáte christiánam religiónem cóleret, una cum soróre Praxéde pecúniam ex véndito património redáctam paupéribus distríbuit seque jejúniis et oratiónibus dedit. Cujus étiam ópera tota ejus família, in qua erant nonagínta sex hómines, a Pio Pontífice baptizáta est. Quod autem ab Antoníno Imperatóre sancítum erat, ne Christiáni públice sacrifícia fácerent: Pius Póntifex in ædibus Pudentiánæ cum Christiánis sacra celebrábat. Quibus illa benígne accéptis, quæ ad vitam necessária essent, suppeditábat. Itaque in his christiánæ pietátis offíciis migrávit e vita, et in sepúlcro patris ad cœmetérium Priscíllæ via Salária sepúlta est, décimo quarto Kaléndas Június. Te Deum laudámus. 18.

¶ Si hoc festum alicubi alia die celebretur et in illa non occurrat Festum simplex habens Lectionem propriam, Lectio ix. dicitur. Et Paulus. de eodem Comm. Apost. ij. loco. (22)

In Laudibus fit com. S. Pudentianæ, Aña. Símile est. ℣. Diffúsa.

In ij. Vesperis ad Magnificat, Aña Dum esset summus Póntifex.

Et fit com. seq.

DIE 20. MAJI.
S. Bernardini Senensis, Confessoris.
Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (83) præter seq.

Aña. Similábo eum viro. ℣. Amávit eum.

Oratio.

Dómine Jesu, qui beáto Bernardíno, Confessóri tuo, exímium sancti nóminis tui amórem tribuísti: ejus, quæsumus, méritis et intercessióne, spíritum nobis tuæ dilectiónis benígnus infúnde: Qui vivis.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.
Lectio iv.

Bernardínus Albizésca nóbili Senénsi fa-

mília ortus, ab ineúnte ætáte non obscúra sanctitátis dedit indícia: nam a piis paréntibus honéste educátus, negléctis puerílibus ludis, inter prima grammáticæ stúdia, pietátis opéribus ánimum inténdit, jejúniis, oratióni, et beatíssimæ Vírginis cúltui præcípue addíctus. Misericórdia vero in páuperes fuit insígnis: quæ quidem ómnia procedénte témpore, quo mélius posset excólere eórum número adscríbi vóluit, qui Senis in hospitáli domo beátæ Maríæ de Scala Deo insérviunt: unde complúres sanctitáte célebres viri prodiérunt. Ibi córporis afflictatióne, et ægrotántium cura, dum atrox pestiléntia grassarétur, incredíbili caritáte sese exércuit. Inter céteras autem virtútes, castitátem, egrégia forma repugnánte, sanctíssime custodívit: ádeo ut eo præsénte nemo umquam, ne impudentíssimus quidem, verbum minus honéstum proférre audéret.

℟. Honéstum fecit. (89)

Lectio v.

Gravi morbo tentátus, eóque ad quátuor menses patientíssime toleráto, demum incólumis, de religiósæ vitæ institúto capesséndo deliberáre cœpit: quo ut sibi viam muníret, ædículam in extréma urbe condúxit: in quam cum sese abdidísset, aspérrimam omni ex parte vitam trahébat, Deum assídue orans, ut quid sibi sequendum esset, osténderet; quare divínitus factum est, ut beáti Francísci Ordinem præ céteris optáret, in quo humilitáte, patiéntia, aliísque religiósi hóminis virtútibus excélluit. Id cum cœnóbii rector animadvérteret, jamque ántea Bernardíni doctrínam, et sacrárum litterárum perítiam perspéctam habéret, prædicándi onus eídem impósuit: quo humíllime suscépto, cum se minus idóneum agnósceret ob vocis exilitátem ac raucitátem, Dei ope imploráta, non sine miráculo ejúsmodi impediménto liberátus est.

℟. Amávit eum. (90)

Lectio vj.

Cumque ea témpora vítiis criminibúsque redundárent, et cruéntis factiónibus in Itália, divína humánaque ómnia permíxta essent, Bernar-

dínus urbes atque óppida concúrsans, in nómine Jesu quem semper in ore et in péctore gerébat, collápsam pietátem, morésque, verbo et exémplo, magna ex parte restítuit: quo factum est, ut præcláræ civitátes eum sibi Epíscopum a summo Pontífice postulárent: quod ille munus invícta humilitáte constantíssime rejécit. Dénique vir Dei imménsis labóribus exháustus, multis magnísque éditis miráculis, libris étiam pie doctéque conscríptis, cum vixísset annos sex ac sexagínta, in Urbe Aquila in Vestínis beáto fine quiévit. Quem novis in dies coruscántem signis, anno post óbitum sexto, Nicoláus Quintus Póntifex Máximus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo.

In iij. Noct. Hom. in Evang. Ecce nos relíquimus de Comm. Abb. (100)

DIE 25. MAJI.

S. Gregorii VII. Papæ et Conf. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. (60) præter seq.

Oratio.

Deus, in te sperántium fortitúdo, qui beátum Gregórium, Confessórem tuum atque Pontíficem pro tuénda Ecclésiæ libertáte virtúte constántiæ roborásti: da nobis, ejus exémplo et intercessióne, ómnia adversántia fórtiter superáre. Per Dóminum.

Deinde com. S. Urbani I. Papæ et Mart. Aña. Iste sanctus. ℣. Glória et.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus: ut qui beáti Urbáni, Mártyris tui atque Pontíficis, solémnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Gregórius Papa Séptimus ántea Hildebrándus, Suánæ in Etrúria natus, doctrína, sanctitáte, omníque virtútum génere cum primis nóbilis, mirífice univérsam Dei illustrávit Ecclésiam. Cum párvulus ad fabri ligna edolántis pedes, jam litterárum ínscius, lúderet, ex rejéctis tamen segméntis illa Davídici eleménta oráculi: Dominábitur a mari usque ad mare: casu formásse narrátur, manum púeri ductánte Número, quo

significarétur ejus fore amplíssimam in mundo auctoritátem. Romam deínde proféctus, sub protectióne sancti Petri educátus est. Júvenis Ecclésiæ libertátem a láicis oppréssam, ac depravátos Ecclesiasticórum mores veheméntius dolens, in Cluniacénsi monastério, ubi sub régula sancti benedícti austerióris vitæ observántia eo témpore máxime vigébat, mónachi hábitum índuens, tanto pietátis ardóre divínæ Majestáti deserviébat, ut a sanctis ejúsdem cœnóbii Pátribus Prior sit eléctus. Sed divína providéntia majóra de eo disponénte in salútem plurimórum, Cluníaco edúctus Hildebrándus, Abbas primum monastérii sancti Pauli extra muros Urbis eléctus, ac póstmodum Románæ Ecclésiæ Cardinális creátus, sub Summis Pontifícibus, Leóne Nono, Victóre Secúndo, Stéphano Nono, Nicoláo Secúndo, et Alexándro Secúndo præcípuis munéribus et legatiónibus perfúnctus est, sanctíssimi et puríssimi consílii vir a beáto Petro Damiáno nuncupátus. A Victóre Papa Secúndo Legátus a látere in Gálliam missus, Lugdúni Epíscopum simoníaca labe inféctum ad sui críminis confessiónem miráculo adégit. Berengárium in Concílio Turonénsi ad iterátam hæresis abjuratiónem cómpulit. Cadáloi quoque schisma sua virtúte compréssit.

℟. Invéni David. (67)

Lectio v.

Mórtuo Alexándro Secúndo, invítus, et mœrens, unánimi ómnium consénsu, décimo Kaléndas Maji, anno Christi millésimo septuagésimo tértio, Summus Póntifex eléctus, sicut sol effúlsit in domo Dei; nam potens ópere et sermóne, ecclesiásticæ disciplínæ reparándæ, fídei propagándæ, libertáti Ecclésiæ restituéndæ, exstirpándis erróribus, et corruptélis tanto stúdio incúbuit, ut ex Apostolórum ætáte nullus Pontíficum fuísse tradátur, qui majóres pro Ecclésia Dei labóres molestiásque pertúlerit, aut qui pro ejus libertáte ácrius pugnáverit. Aliquot Províncias a simoníaca labe expurgávit. Contra Henríci Impera-

tóris ímpios conátus fortis per ómnia athléta impávidus permánsit, seque pro muro dómui Israel pónere non tímuit, ac eúmdem Henrícum in profúndum malórum prolápsum, fidélium communióne regnóque privávit, atque súbditos pópulos fide ei data liberávit.

℟. Pósui adjutórium. (67)

Lectio vj.

Dum Missárum solémnia perágeret, visa est viris piis colúmba e cœlo delápsa, húmero ejus dextro ínsidens, alis exténsis caput ejus veláre, quo significátum est, Spíritus sancti afflátu, non humánæ prudéntiæ ratiónibus ipsum duci in Ecclésiæ regímine. Cum ab iníqui Henríci exércitu Romæ gravi obsidióne premerétur, excitátum ab hóstibus incéndium signo crucis exstínxit. De ejus manu tandem a Robérto Guiscárdo Duce Northmánno eréptus, Cassínum se cóntulit; atque inde Salérnum ad dedicándam Ecclésiam sancti Matthæi Apóstoli conténdit. Cum aliquándo in ea civitáte sermónem habuísset ad pópulum, ærúmnis conféctus in morbum íncidit, quo se interitúrum præscívit. Postréma moriéntis Gregórii verba fuére: Diléxi justítiam, et odívi iniquitátem, proptérea mórior in exsílio. Innumerabília sunt, quæ vel fórtiter sustínuit, vel multis coáctis in Urbe Synodis, sapiénter constítuit, vir vere sanctus, críminum vindex, et acérrimus Ecclésiæ defénsor. Exáctis ítaque in Pontificátu annis duódecim, migrávit in cœlum anno salútis millésimo octogésimo quinto, plúribus in vita, et post mortem miráculis clarus, ejúsque sacrum corpus in Cathedráli Basílica Salernitána est honorífice cónditum.

℟. Iste est qui ante. (68)

In iij. Noct. Homilia in Evang. Vigiláte. (75)

Pro S. Urbano I., Papa Martyre. Lectio ix.

Urbánus Románus, Alexándro Sevéro imperatóre, doctrína et vitæ sanctitáte multos ad Christi fidem convértit: in illis Valeriánum beátæ Cæcíliæ sponsum, et Tibúrtium Valeriáni fratrem: qui póstea martyrium forti ánimo subiérunt. Hic de bonis Ecclésiæ attribútis scripsit his verbis: Ipsæ res fi-

délium, quæ Dómino offerúntur, non debent in álios usus, quam ecclesiásticos et christianórum fratrum, vel indigéntium, convérti : quia vota sunt fidélium, et prétia peccatórum, ac patrimónia páuperum. Sedit annos sex, menses septem, dies quátuor : ac martyrio coronátus sepúltus est in cœmetério Prætextáti, octávo Kaléndas Júnii. Ordinatiónibus quinque hábitis mense Decémbri, creávit Presbyteros novem, Diáconos quinque, Epíscopos per divérsa loca octo.

Te Deum laudámus. 18.

In Laud. com. S. Urbani, Papæ Mart. Aña. Qui odit. ℣. Justum. Oratio. Da, quæsumus. 391.

Vesp. a Capit. de seq. com. præc. et S. Eleutherii Papæ et Mart.

DIE 26. MAJI.

S. Philippi Nerii, Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (83) præter seq.

Oratio.

Deus, qui beátum Philíppum, Confessórem tuum, Sanctórum tuórum glória sublimásti : concéde propítius ; ut cujus solemnitáte lætámur, ejus virtútum proficiámus exémplo. Per Dóminum.

Et fit com. præc. Aña. Dum esset. ℣. Justum. Oratio. Deus, in te sperántium. 391.

Postea S. Eleutherii, Papæ et Mart. Aña. Iste sanctus. ℣. Glória et.

Oratio.

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus : et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Eleuthérii, Mártyris tui atque Pontíficis, intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Philíppus Nérius, piis honestísque paréntibus Florentiæ natus, ab ipsa ineúnte ætáte non obscúra dedit futúræ sanctitátis indícia. Adoléscens, ampla pátrui hereditáte dimíssa, Romam se cóntulit : ubi Philosophía, ac sacris lítteris erudítus, totum se Christo dicávit. Ea fuit abstinéntia, ut sæpe jejúnus tríduum permánserit. Vigíliis et oratiónibus inténtus, septem Urbis Ecclésias frequénter vísitans, apud cœmetérium Callísti in cœlé-

stium rerum contemplatióne pernoctáre consuévit. Sacérdos ex obediéntia factus, in animárum salúte procuránda totus fuit : et in confessiónibus audiéndis ad extrémum usque diem persevérans, innúmeros pene fílios Christo péperit : quos verbi Dei quotidiáno pábulo, sacramentórum frequéntia, oratiónis assiduitáte, aliísque piis exercitatiónibus enutríri cúpiens, Oratórii Congregatiónem instítuit.

℟. Honéstum fecit. (89)

Lectio v

Caritáte Dei vulnerátus languébat júgiter : tantóque cor ejus æstuábat ardóre, ut, cum intra fines suos continéri non posset, illíus sinum, confráctis atque elátis duábus cóstulis, mirabíliter Dóminus ampliáverit. Sacrum vero fáciens, aut fervéntius orans, in áera quandóque sublátus, mira úndique luce fulgére visus fuit. Egénos et páuperes omni caritátis offício prosequebátur : dignus, qui et Angelo in spécie páuperis eleemósynam erogáret ; et dum egéntibus noctu panem deférret, in fóveam lapsus, inde páriter ab Angelo incólumis eriperétur. Humilitáti addíctus, ab honóribus semper abhóruit atque ecclesiásticas dignitátes, étiam primárias, non semel ultro delátas, constantíssime recusávit.

℟. Amávit eum. (90)

Lectio vj.

Prophetíæ dono fuit illústris, et in animórum sénsibus penetrándis mirífice enítuit. Virginitátem perpétuo illibátam servávit : idque assecútus est, ut eos, qui puritátem cólerent, ex odóre, qui vero secus, ex fœtóre dignósceret. Abséntibus intérdum appáruit, iísque periclitántibus opem tulit. Ægrótos plúrimos, et morti próximos, sanitáti restítuit. Mórtuum quoque ad vitam revocávit. Cœléstium spiríttuum, et ipsíus Deíparæ Vírginis, frequénter fuit apparitióne dignátus : ac plurimórum ánimas splendóre circumfúsas in cœlum conscéndere vidit. Dénique anno salútis millésimo quingentésimo nonagésimo quinto, octávo Kaléndas Júnias, in quem diem incíderat festum Córporis Christi, Sacro máxima spíritus exsulta-

tióne perácto, ceterísque functiónibus explétis, post médiam noctem, qua prædíxerat hora octogenárius obdormívit in Dómino. Quem Gregórius Décimus quintus miráculis clarum in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo. (90)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Sint lumbi. de eodem Comm. (93)

Pro S. Eleutherio Papa et Mart. Lectio ix.

Eleuthérius, Nicópoli in Græcia natus, Anicéti Pontíficis Diáconus, Cómmodo Imperatóre, præfuit Ecclésiæ. Huic inítio Pontificátus súpplices lítteræ venérunt a Lúcio Britannórum rege ut se ac suos in christianórum númerum recíperet. Quámobrem Fugátium et Damiánum, doctos et pios viros, misit in Británniam, per quos rex et réliqui fidem suscíperent. Hoc Pontífice Irenæus Polycárpi discípulus Romam véniens, ab eo benígne accéptus est. Quo témpore summa pace et quiéte fruebátur Ecclésia Dei: ac per totum orbem terrárum, máxime Romæ, fides propagabátur. Vixit Eleuthérius in Pontificátu annos quíndecem, dies vigínti tres. Fecit Ordinatiónes tres mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros duódecim, Diáconos octo, Epíscopos per divérsa loca quíndecim: sepultúsque est in Vaticáno prope corpus sancti Petri.

Te Deum laudámus. 18.

In Laud. com. S. Eleutherii, Aña. Qui odit. ℣. Justus ut. Oratio. Infirmitátem. 394.

Vesperæ a Capitulo de sequenti com. præc. ac S. Joannis Papæ Mart.

DIE 27. MAJI.

S. Bedæ Venerabilis Conf. et Eccl. Doct.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (83) præter seq.

In utrisque Vesperis ad Magnif. Aña. O Doctor óptime..., beáte Beda. ℣. Amávit.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Bedæ Confessóris tui atque Doctóris eruditióne claríficas: concéde propítius fámulis tuis; ejus semper illustrári sapiéntia et méritis adjuvári. Per Dóminum.

Deinde fit com. præc. Aña. Hic vir. ℣. Justum. Oratio. Deus, qui. 394.

Postea S. Joannis, Papæ Mart. Aña. Iste sanctus. ℣. Glória et.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Joánnis, Mártyris tui atque Pontíficis, ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones, Sapiéntiam ómnium. de Communi Doct. (76)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Beda présbyter Girvi, in Británniæ et Scótiæ fínibus ortus, septénnis sancto Benedícto Biscópio abbáti Wiremuthénsi educándus tráditur. Mónachus deínde factus vitam sic instítuit, ut dum se ártium et doctrinárum stúdiis totum impénderet, nihil unquam de reguläri disciplína remítteret. Nullum fuit doctrínæ genus, in quo non esset diligentíssime versátus; sed præcípua illi cura divinárum Scripturárum meditátio, quarum senténtiam ut plénius assequerétur, græci hebraicíque sermónis notítiam est adéptus. Tricésimo ætátis anno, abbátis sui jussu sacérdos initiátus, statim, suasóre Acca, Hagulstadénsi epíscopo, sacros explanáre libros aggréssus est: in quo sanctórum Patrum doctrínis ádeo inhæsit, ut nihil proférret nisi illórum judício comprobátum, eorúmdem étiam fere verbis usus. Otium perósus semper, ex lectióne ad oratiónem transíbat ac vicíssim ex oratióne ad lectiónem: in qua ádeo ánimo inflammabátur, ut sæpe inter legéndum et docéndum lácrymis perfunderétur. Ne autem rerum fluxárum curis distraherétur, delátum abbátis munus constantíssime detrectávit.

℟. Honéstum fecit. (89)

Lectio v.

Sciéntiæ ac pietátis laude Bedæ nomen sic brevi cláruit, ut sanctus Sérgius Papa de eo Romam arcesséndo cogitáverit; quo difficíllimis scílicet, quæ de rebus sacris exórtæ erant, quæstiónibus definiéndis conférret óperam. Emendándis fidélium móribus, fídei vindicándæ atque adseréndæ libros plures conscrípsit: quibus tantam sui apud omnes opiniónem fecit, ut illum

sanctus Bonifácius epíscopus et martyr Ecclésiæ lumen prædicáverit, Lanfráncus Anglórum doctórem, Concílium Aquisgranénse doctórem admirábilem díxerit. Quin ejus scripta eo adhuc vivénte, públice in Ecclésiis legebántur. Quod cum fíeret, quóniam ipsum sanctum mínime appelláre licéret, venerábilis título efferébant: qui deínde véluti próprius sequútis étiam tempóribus semper hábitus est. Ejus autem doctrínæ eo vis efficácior erat, quod vitæ sanctimónia religiosísque virtútibus confirmabátur. Quamóbrem discípulos, quos multos et egrégios imbuéndos hábuit, stúdio et exémplo non lítteris modo atque sciéntiis, sed étiam sanctitáte fecit insígnes.

℟. Amávit eum. (90)

Lectio vj.

Ætáte demum et labóribus fractus, gravi morbo corréptus est. Quo cum ámplius quinquagínta dies deténtus esset, consuétum orándi morem Scripturásque interpretándi non intercépit: eo namque témpore Evangélium Joánnis in populárium suórum usum ánglice vertit. Cum autem in Ascensiónis prælúdio instáre sibi mortem persentíret, suprémis Ecclésiæ Sacraméntis muníri vóluit: tum sodáles amplexátus, atque humi super cilício stratus, cum illa verba ingemináret, Glória Patri et Fílio et Spirítui sancto, obdormívit in Dómino. Ejus corpus suavíssimum, uti fertur, spirans odórem, sepúltum est in monastério Girvénsi, ac póstea Dunclínum cum sancti Cuthbérti relíquiis translátum. Eum tamquam doctórem a Benedictínis aliísque religiósis famíliis ac diœcésibus cultum, Leo Décimus tértius Póntifex Máximus ex Sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, universális Ecclésiæ Doctórem declarávit, et festo ipsíus die Missam et Officium de Doctóribus ab ómnibus recitári decrévit.

℟. Iste homo. (90)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod

si sal evanúerit : in quo saliétur ? Et réliqua.

Homilía Venerábilis Bedæ Presbyteri.

In Evang. Vos estis sal terræ.

In terra humána natúra, in sale sapiéntia verbis significátur. Salis enim natúra terra effícitur infructuósa. Unde quasdam Urbes légimus, victórum ira, sale seminátas. Et hoc cónvenit apostólicæ doctrínæ, ut sale sapiéntiæ compéscat in terra humánæ carnis luxum sæculi, aut fœditátem vitiórum germináre. Quod si sal evanúerit ; in quo saliétur ? Id est, si vos, per quos condiéndi sunt pópuli, propter metum persecutiónum, aut terrórem, amiséritis regna cœlórum, extra Ecclésiam pósiti, inimicórum oppróbria sustinétis non dúbium. ¶ Vos estis lux mundi, id est, vos, quia vera luce illumináti estis, lux eis qui in mundo sunt, esse debétis. Non potest cívitas abscóndi supra montem pósita : id est, apostólica doctrína super Christum fundáta ; sive Ecclésia super Christum ex multis géntibus fídei unitáte constrúcta, et caritátis bitúmine conglutináta : quæ sit tuta intrántibus, et laboriósa adeúntibus, habitatóres custódit, et omnes inimícos seclúdit.

℟. Iste est qui ante. (80)

Lectio viij.

Neque accéndunt lucérnam, et ponunt eam sub módio, sed super candelábrum. Sub módio ergo lucérnam ponit quisquis lucem doctrínæ cómmodis temporálibus obscúrat, et tegit : super candelábrum vero, qui se ita ministério Dei súbjicit, ut supérior sit doctrína veritátis, quam sérvitus córporis. Aliter Salvátor accéndit lucérnam, qui humánæ testam natúræ flamma suæ divinitátis implévit, et hanc super candelábrum, id est Ecclésiam, pósuit, quod in fróntibus nostris fidem suæ incarnatiónis fixit. Quæ lucérna non pótuit sub módio poni, id est, sub mensúra legis inclúdi ; nec in sola Judæa, sed in univérso illúxit orbe.

℟. In médio. (80)

Pro S. Joanne Papa. Mart. Lectio ix.

Joánnes Etrúscus, Justíno senióre Imperatóre, rexit Ecclésiam : ad

quem proféctus est Constantinópolim auxílii causa quod Theodorícus rex hæréticus divexábat Itáliam; cujus étiam iter Deus miráculis illustrávit. Nam cum ei nóbilis vir ad Corínthum equum, quo ejus uxor mansuéto utebátur, itíneris causa commodásset,factum est, ut dómino póstea remíssus equus, ita ferox eváderet, ut frémitu et totíus córporis agitatióne semper deínceps dóminam expúlerit : tamquam indignarétur mulíerem recípere, ex quo sedísset in eo Jesu Christi Vicárius. Quámobrem illi equum Pontífici donavérunt. Sed illud majus miráculum, quod Constantinópoli, in áditu portæ Aureæ, inspectánte frequentíssimo pópulo, qui una cum Imperatóre Pontífici honóris causa occúrrerat, cæco lumen restítuit. Ad cujus pedes prostrátus étiam Imperátor, eum venerátus est. Rebus cum lmperatóre compósitis, in Itáliam rédiit : statímque epístolam scripsit ad omnes Itáliæ Epíscopos, jubens eos Arianórum Ecclésias ad Cathólicum ritum consecráre, illud subjúngens : Quia et nos quando fúimus Constantinópoli, tam pro religióne Cathólica, quam pro regis Theodoríci causa, quascúmque illis in pártibus eórum Ecclésias reperíre potúimus, Cathólicas eas consecrávimus. Quod iniquíssimo ánimo ferens Theodorícus,dolo accersítum Pontíficem Ravénnam in cárcerem conjécit: ubi squalóre inediáque afflíctus, paucis diébus cessit e vita, cum sedísset annos duos, menses novem,dies quatuórdecim : ordinátis eo témpore Epíscopis quíndecim. Paulo post móritur Theodorícus : quem quidam eremíta, ut scribit sanctus Gregórius, vidit inter Joánnem Pontíficem et Symmachum patrícium, quem idem occíderat, demérgi in ignem Liparitánum : ut vidélicet illi, quibus mortem attúlerat tamquam júdices essent ejus intéritus. Joánnis corpus Ravénna Romam portátum est, et in Basílica sancti Petri sepúltum.

Te Deum laudámus. 18.

In Laudibus fit com. S. Joannis, Papæ Mart. Aña. Qui odit. ℣. Justus ut. Oratio. Deus, qui nos beáti. 397.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, com. præc.

DIE 28. MAJI.

S. Augustini, Ep. et Conf. Duplex. m. t. v.

Omnia de Comm. Conf. Pont. (60) præter seq.

Oratio.

Deus, qui Anglórum gentes, prædicatióne et miráculis beáti Augustíni Confessóris tui atque Pontíficis, veræ fídei luce illustráre dignátus es: concéde; ut, ipso interveniénte, errántium corda ad veritátis tuæ rédeant unitátem, et nos in tua simus voluntáte concórdes. Per Dñum.

Deinde com. præc. Aña. O Doctor óptime... beáte Beda. ℣. Justum. Oratio. Deus qui Ecclésiam. 396.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Augustínus Romæ in Lateranénsi cœnóbio mónachus, a Gregório Magno cum sóciis mónachis fere quadragínta in Angliam missus est anno quingentésimo nonagésimo séptimo, ut gentes illas ad Christum convérteret. Erat eo témpore rex Ethelbértus in Cántio potentíssimus, qui audíta advéntus Augustíni causa, eum cum sóciis Cantuáriam, sui regni metrópolim, invitávit; ibíque manéndi et Christum prædicándi facultátem eídem liberáliter concéssit. Quare sanctus vir prope Cantuáriam oratórium exstrúxit, ubi ipse aliquámdiu consédit, atque Apostólicam vivéndi ratiónem cum suis æmulátus est.

℟. Invéni David. (67)

Lectio v.

Cœléstis doctrínæ prædicatióne plúrimis firmáta miráculis, ac vitæ exémplo sic insulános illos demúlsit, ut eórum plerósque ad christiánam fidem perdúxerit, ac demum regem ipsum, quem cum innúmero suórum comitátu sacro fonte lustrávit, summa cum lætítia Berthæ régiæ uxóris, quæ christiána erat. Olim in Natáli Dómini, cum decem míllibus et ámplius baptísmum in álveo flúminis Eboráci contulísset, quotquot ex iis morbo áliquo affécti erant, cum ánimæ salúte, córporis quoque sanitátem recepísse memóriæ próditum est. Jussu Gregórii ordinátus Epíscopus, sedem Cantuáriæ instítuit in Ec-

clésia Salvatóris a se erécta, in qua mónachos óperis sui subsidiários collocávit: et sancti Petri monastérium, quod póstea et a suo nómine dictum est, in suburbánis constrúxit. Idem Gregórius usum Pállii cum facultáte ecclesiásticæ hierarchíæ in Anglia instituéndæ ei concéssit, quo novam étiam operariórum manum misit, nempe Mellítum, Justum, Paulínum, et Rufiniánum.

℟. Pósui adjutórium. (67)

Lectio vj.

Dispósitis ejus Ecclésiæ rebus, synodum hábuit Augustínus cum Epíscopis atque Doctóribus véterum Britónum, qui in Paschæ celebratióne aliísque rítibus ab Ecclésia Romána jamdúdum dissidébant. Sed cum eos neque Apostólicæ Sedis auctoritáte, neque miráculis movére posset, ut dissídio cessárent, prophético spíritu eis excídium prænuntiávit. Dénique máximis pro Christo exantlátis labóribus, miráculis clarus, cum Mellítum Londinénsi Ecclésiæ præfecísset, Justum Roffénsi, suæ Lauréntium, in cœlum migrávit séptimo Kaléndas Június, Ethelbérto regnánte, ac sepúltus est in Monastério sancti Petri, quod exínde Cantuariénsium Antístitum et áliquot Regum conditórium fuit. Ejus cultum fervénti stúdio prosequútæ sunt Anglórum gentes, ac Leo Décimus tértius Póntifex Máximus ejus Officium et Missam ad univérsam exténdit Ecclésiam.

℟. Iste est qui ante. (68)

In iij. Nocturno Lectiones de Homilia in Evang. Designávit. de Comm. Evangelist. (25) cum ℟℟. de Comm. Conf. Pont. (70)

In ij. Vesp. fit com. seq.

DIE 29. MAJI.

S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis, Virg.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Virg. (103) præter sequentia.

Aña. Veni, sponsa Christi. ℣. Spécie tua.

Oratio.

Deus, virginitátis amátor, qui beátam Maríam Magdalénam Vírginem, tuo amóre succénsam, cœléstibus donis decorásti: da, ut quam festíva celebritáte venerámur, puritáte et caritáte imitémur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

María Magdaléna illustrióri Pazziórum génere Floréntiæ nata, fere ab incunábulis iter perfectiónis arrípuit. Decénnis perpétuam virginitátem vovit, susceptóque hábitu in monastério sanctæ Maríæ Angelórum Ordinis Carmelitárum, se ómnium virtútum exémplar exhíbuit. Adeo casta fuit, ut quidquid puritátem lædere potest, pénitus ignoráverit. Quinquénnium, Deo jubénte, solo pane et aqua transégit, excéptis diébus Domínicis, quibus cibis quadragesimálibus vescebátur. Corpus suum cilício, flagéllis, frígore, inédia, vigíliis, nuditáte, atque omni pœnárum génere cruciábat.

℟. Propter veritátem. (114)

Lectio v.

Tanto igne divíni amóris æstuábat, ut ei feréndo impar, ingésta aqua pectus refrigeráre cogerétur. Extra sensus frequénter rapta, diutúrnas et admirábiles éxtases passa est, in quibus et arcána cœléstia penetrávit, et exímiis a Deo grátiis illustráta fuit. His autem muníta, longum certámen a princípibus tenebrárum sustínuit, árida, desoláta, ab ómnibus derelícta, variísque tentatiónibus vexáta : Deo sic permitténte, ut invíctæ patiéntiæ, ac profundíssimæ humilitátis exémplar præbéret.

℟. Dilexísti. (114)

Lectio vj.

Caritáte erga próximum singuláriter enítuit : nam sæpe noctes ducébat insómnes, vel obeúndis sorórum ministériis, vel inserviéndo infírmis occupáta, quarum aliquándo úlcera lambens sanávit. Infidélium et peccatórum perditiónem amáre deflens, se ad quælibet pro illórum salúte torménta parátam offerébat. Multis ante óbitum annis, univérsis cœli delíciis, quibus copióse affluébat, heróica virtúte renúntians, illud frequénter in ore habébat : Pati, non mori. Tandem longa et gravíssima infirmitáte exháusta, transívit ad sponsum, die vigésima quinta Maji, anno millésimo sexcentésimo séptimo, expléto anno quadragésimo primo ætátis suæ. Eam multis in vita et post mortem miráculis claram, Clemens Nonus

sanctárum Vírginum número adscrípsit ; cujus corpus in præséntem diem incorrúptum conservátur.

℟. Afferéntur Regi. (114)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Símile erit regnum cœlórum. (117)

In ij. Vesp. fit com. seq.

DIE 30. MAJI.

S. Felicis I. Papæ et Mart.

Ad Vesp. Aña. Iste sanctus. ℣. Glória et.

Oratio.

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus : et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Felícis, Mártyris tui atque Pontíficis, intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Lectio iij.

Felix, Románus, patre Constántio, Aureliáno Imperatóre præfuit Ecclésiæ. Constítuit ut Missa supra memórias et sepúlcra Mártyrum celebrarétur. Qui cum mense Decémbri habuísset Ordinatiónes duas, et creásset Presbyteros novem, Diáconos quinque, Epíscopos per divérsa loca quinque, martyrio coronátus, via Aurélia sepelítur in Basílica, quam a se ædificátam dedicárat. Vixit in Pontificátu annos duos, menses quátuor, dies vigínti novem.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Laudes, Aña. Qui odit. ℣. Justus ut.

DIE 31. MAJI.

S. Angelæ Mericiæ, Virginis, Duplex.

Omnia de Comm. Virg. (103) præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui novum per beátam Angelam sacrárum Vírginum collégium in Ecclésia tua floréscere voluísti : da nobis, ejus intercessióne, angélicis móribus vívere : ut terrénis ómnibus abdicátis, gáudiis pérfrui mereámur ætérnis. Per Dóminum.

Fit com. S. Petronillæ, Virginis, Aña. Símile est. ℣. Diffúsa est.

Oratio.

Exáudi nos, Deus, salutáris noster : ut, sicut de beátæ Petronillæ Vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Angela Merícia, Decentiáni, Veronénsis Diœcésis óppido, ad Lacum Benácum in ditióne

Véneta, piis orta paréntibus, a prima ætáte virginitátis lílium, quod perpétuo serváre statúerat, sédula sepsit. Ab omni muliébri ornátu abhórrens, egrégiam vultus formam, pulchrámque cæsáriem studióse fœdávit, ut cœlésti dumtáxat animárum Sponso placéret. In ipso autem adolescéntiæ flore paréntibus orbáta, austerióris vitæ desidério, in desértum locum aufúgere tentávit; sed ab avúnculo prohíbita, novit præstáre domi, quod in solitúdine non lícuit. Cilício ac flagéllis frequénter usa, carnem nonnísi infírma valetúdine, vinum in Nativitátis et Resurrectiónis Domínicæ tantum celebritáte, complúres vero dies nihil omníno degustávit. Oratióni dédita brevíssimum humi carpébat somnum: dæmonem vero, sub lucéntis Angeli forma sibi illúdere conántem, agnóvit prótinus, et conjécit in fugam. Tandem patérnis bonis abdicátis, et hábitum ac régulam Tértii Ordinis sancti Francísci ampléxa, evangélicam paupertátem virginitátis laudi conjúnxit. ℟. Propter veritátem. (114)

Lectio v.

Nullum pietátis offícium erga próximos omíttens, paupéribus quidquid sibi ex mendicáto victu superésset largiebátur: libénter ministrábat ægrótis, pluráque cum magna sanctitátis fama peragrávit loca, ut vel solátio esset afflíctis, vel reis véniam impetráret, vel infénsos ínvicem reconciliáret ánimos, vel e vitiórum cœno sceléstos revocáret. Angelórum pane, quem únice esuriébat, frequentíssime refécta, tanta caritátis vi ferebátur in Deum, ut sæpius extra sensus raperétur. Sacra Palæstínæ loca summa cum religióne obívit: quo in itínere et visum, quem ad Cydónias appúlsa oras amíserat, eódem regréssa recuperávit, et barbarórum captivitátem, ac naufrágium ímminens divínitus evásit, Romam dénique firmam Ecclésiæ petram veneratúra, et amplíssimæ Jubilæi véniæ percúpida, sedénte Cleménte Séptimo, accéssit; quam Summus Póntifex allocútus, ejúsdem sanctimóniam suspéxit, et commendávit summópere: nec ab Urbe ipsam abíre

ante permísit, quam álio cœlitus vocátam agnóvit. ℟. Dilexísti justítiam. (114)

Lectio vj.

Bríxiam ítaque, ubi domum ad sanctæ Aphræ templum condúxit, revérsa, novam ibi vírginum Societátem, sicut cœlésti voce ac visióne mandátum sibi fúerat, sub certa disciplína, sanctísque vivéndi régulis constítuit, quam sanctæ Ursulæ, invíctæ vírginum ducis, patrocínio ac nómine insignívit: eam vero perénnem futúram morti próxima prædíxit. Tandem prope septuagenária dives méritis evolávit in cœlum, sexto Kaléndas Februárii anni millésimi quingentésimi et quadragésimi. Cujus cadáver per ipsos trigínta dies inhumátum, flexíbile, ac vivo simíllimum perseverávit. Demum in sanctæ Aphræ templo inter céteras, quibus illud abúndat, Sanctórum Relíquias repósito plúrima ad ejus sepúlchrum agi statim cœpére mirácula: quorum fama late diffúsa, non Bríxiæ modo et Decentiáni, sed álibi étiam vulgo cœpit nuncupári Beáta, ejúsque imágo aris impóni; imo sanctus ipse Cárolus Borromæus non multis post annis dignam, quæ ab Apostólica Sede in sanctárum Vírginum album referrétur, Bríxiæ palam asséruit. Cultum vero illi jámdiu a pópulis exhíbitum, et tum locórum Ordináriis probátum, tum plúribus étiam Summórum Pontíficum indúltis munítum, Clemens Papa Décimus tértius solémni Decréto ratum hábuit, ac confirmávit. Eam tandem, novis miráculis rite probátis insígnem, Pius Papa Séptimus, solémni Canonizatióne in Vaticána Basílica perácta, die vigésima quarta Maji, anno millésimo octingentésimo séptimo, sanctárum Vírginum catálogo adscrípsit.

℟. Afferéntur Regi. (114)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Símile erit regnum cœlórum. (117)

In Laudibus fit com. S. Petronillæ, Aña. Veni sponsa. ℣. Spécie tua. Oratio. Exáudi nos. 404.

FERIA SEXTA
POST OCTAVAM SS. CORPORIS CHRISTI
SS. Cordis D. N. J. C.

Duplex j. classis.

Vesperæ dicuntur de

Oct. SS. Corporis Christi sine ulla commem.

Sed si Officium SS. Cordis Jesu transferatur, tunc fiat ut sequitur.

IN I. VESPERIS.

Añæ et Capit. de Laud. Psalmi ut in j. Vesp. SS. Corporis Christi. 186.

Hymnus.

Auctor beáte sæculi,
Christe Redémptor ómnium.
Lumen Patris de lúmine,
Deúsque verus de Deo.

Amor coégit te tuus
Mortále corpus súmere,
Ut novus Adam rédderes,
Quod vetus ille abstúlerat.

Ille amor almus ártifex
Terræ, marísque, et síderum,
Erráta patrum míserans,
et nostra rumpens víncula.

Non corde discédat tuo
Vis illa amóris ínclyti :
Hoc fonte gentes háuriant
Remissiónis grátiam.

Percússum ad hoc est láncea,
Passúmque ad hoc est vúlnera,
Ut nos laváret sórdibus,
Unda fluénte, et sánguine,

Decus Parénti, et Fílio,
Sanctóque sit Spirítui,
Quibus potéstas, glória,
Regnúmque in omne est sæculum. Amen.

℣. Ignem veni míttere in terram. ℟. Et quid volo, nisi ut accendátur !

Ad Magnif. Aña. Impropérium exspectávit cor meum, et misériam : et sustínui, qui simul contristarétur, et non fuit : et qui consolarétur, et non invéni.

Oratio ut ad Laud.

AD MATUTINUM.

Invitat. Christum pro nobis passum * Veníte, adorémus. Ps. Veníte. 2.

Hymnus.

En ut supérba críminum
Et sæva nostrórum cohors
Cor sauciávit ínnocens
Meréntis haud tale Dei!

Vibrántis hastam mílitis
Peccáta nostra dírigunt :
Ferrúmque diræ cúspidis
Mortále crimen ácuit.

Ex corde scisso Ecclésia
Christo jugáta náscitur :
Hoc óstium Arcæ in látere est :
Genti ad salútem pósitum.

Ex hoc perénnis grátia,
Ceu septifórmis flúvius,
Stolas ut illic sórdidas

Lavémus Agni in sánguine.
Turpe est redíre ad crímina,
Quæ Cor beátum lácerent:
Sed æmulémur córdibus
Flammas amóris índices.
Hoc, Christe, nobis, hoc Pater,
Hoc sancte dona Spíritus.
Quibus potéstas, glória
Regnúmque in omne est sæculum. Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Quid est homo, quia magníficas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Psalmi trium Nocturnorum ut in Festis B. M. V. (163)

Aña. Meditátio Cordis mei in conspéctu tuo semper.

Aña. Elevámini, portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ.

℣. Dómine, dabis pacem nobis. ℟. Omnia enim ópera nostra operátus es nobis.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 12.

Confitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi: convérsus est furor tuus, et consolátus es me. Ecce Deus salvátor meus, fiduciáliter agam, et non timébo: quia fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, et factus est mihi in salútem. Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris: et dicétis in die illa: Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus: notas fácite in pópulis adinventiónes ejus: mementóte quóniam exsélsum est nomen ejus. Cantáte Dómino quóniam magnífice fecit: annuntiáte hoc in univérsa terra. Exsúlta et lauda habitátio Sion: quia magnus in médio tui Sanctus Israel.

℟. Ego sum panis vitæ: patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt: * Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur. ℣. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic est panis.

Lectio ij. Cap. 26.

In die illa cantábitur cánticum istud in terra Juda: Urbs fortitúdinis nostræ Sion Salvátor, ponétur in ea murus, et antemurále. Aperíte portas, et ingrediátur gens justa, custódiens veritátem. Vetus error ábiit:

servábis pacem; pacem, quia in te sperávimus. Sperástis in Dómino in sæculis ætérnis, in Dómino Deo forti in perpétuum. Quia incurvábit habitántes in excélso, civitátem sublímem humiliábit. Humiliábit eam usque ad terram.

℟. Ecce vídimus eum non habéntem spéciem, neque decórem: aspéctus ejus in eo non est: hic peccáta nostra portávit, et pro nobis dolet: ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, * Cujus livóre sanáti sumus. ℣. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit. Cujus.

Lectio iij.

Sémita justi recta est, rectus callis justi ad ambulándum. Et in sémita judiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus te: nomen tuum, et memoriále tuum in desidério ánimæ. Anima mea desiderávit te in nocte: sed et spíritu meo in præcórdiis meis de mane vigilábo ad te. Cum féceris judícia tua in terra, justítiam discent habitatóres orbis.

℟. Benedíctus Dóminus Deus Israel, qui facit mirabília magna solus: * Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum. ℣. Replébitur majestáte ejus omnis terra: Fiat, fiat. Et benedíctum. Glória Patri. Et benedíctum.

In secundo Nocturno.

Aña. Afferéntur in lætítia et exsultatióne: adducéntur in templum Regis.

Aña. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Aña. Sicut lætántium ómnium habitátio est in te.

℣. Convérsus est furor tuus. ℟. Et consolátus es me.

Sermo S. Bernárdi Abb.

Serm. 3. de Pass. Domini.

Lectio iv.

Quia semel vénimus ad Cor dulcíssimum Jesu, et bonum est nos hic esse, ne sinámus nos fácile avélli ab eo, de quo scriptum est: Recedéntes a te, in terra scribéntur. Quid autem accedéntes? Tu ipse doces nos. Tu dixísti accedéntibus ad te: Gaudéte quia nómina vestra scripta sunt in cœlo. Accedámus ergo ad te, et exsultábimus, et lætábimur in te, mémores Cordis tui. O quam bonum, et quam jucúndum habitáre in Corde hoc! Quin pó-

tius dabo ómnia, omnes cogitatiónes, et affěctus mentis commutábo jactans omne cogitátum meum in Cor Dómini Jesu, et sine fallácia illud me enútriet.

℟. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, * In me manet et ego in eo. ℣. Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me.

Lectio v.

Ad hoc templum, ad hæc Sancta Sanctórum, ad hanc arcam testaménti adorábo, et laudábo nomen Dómini, dicens cum David. Invéni cor meum, ut orem Deum meum. Et ego invéni Cor regis, fratris, et amíci benígni Jesu. Et numquid non adorábo? Hoc ígitur Corde tuo, et meo, dulcíssime Jesu, invénto, orábo te Deum meum. Admítte tantum in sacrárium exauditiónis tuæ preces meas: imo me totum trahe in Cor tuum. O ómnium pulchritúdine speciosíssime Jesu? ámplius lava me ab iniquitáte mea et a peccáto meo munda me: ut purificátus per te, ad te puríssimum possim accédere, et in Corde tuo ómnibus diébus vitæ meæ mérear habitáre; et ut vidére simul, et fácere tuam váleam voluntátem.

℟. Sicut ovis ad occisiónem ductus est, et dum male tractarétur, non apéruit os suum: tráditus est ad mortem, * Ut vivificáret pópulum suum. ℣. Trádidit in mortem ánimam suam, et inter scelerátos reputátus est. Ut.

Lectio vj.

Ad hoc enim perforátum est latus tuum, ut nobis patéscat intróitus. Ad hoc vulnerátum est Cor tuum, ut in illo et in te ab exterióribus perturbatiónibus absolúti habitáre possímus. Nihilóminus et proptérea vulnerátum est, ut per vulnus visíbile vulnus amóris invisíbile videámus. Quómodo hic ardor mélius osténdi potest, nisi quod non solum corpus, verum étiam ipsum Cor láncea vulnerári permísit? Carnále ergo vulnus, vulnus spirituále osténdit. Quis illud Cor tam vulnerátum non díligat? Quis tam amans non rédamet? Quis tam castum non amplectátur? Nos ígitur adhuc in córpore

manéntes, quantum póssumus, amémus, redamémus, amplectámur vulnerátum nostrum, cujus ímpii agrícolæ fodérunt manus et pedes, latus et Cor : stemúsque, ut cor nostrum, durum adhuc et impœnitens, amóris sui vínculo constríngere, et jáculo vulneráre dignétur. Quam caritátem Christi patiéntis, et pro géneris humáni redemptióne moriéntis, atque in suæ mortis commemoratiónem instituéntis Sacraméntum Córporis et Sánguinis sui, ut fidéles sub sanctíssimi Cordis symbolo devótius ac fervéntius récolant, ejusdémque fructus ubérius percípiant, Clemens Décimus tértius ipsíus sacratíssimi Cordis festum nonnúllis Ecclésiis celebráre concéssit, Pius Nonus ad univérsam exténdit Ecclésiam, ac dénique Summus Póntifex Leo Décimus tértius, orbis cathólici votis obsecúndans, ad ritum Dúplicis primæ classis evéxit.

℟. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * Et sapiéntiæ ejus, non est númerus. ℣. Magnus Dóminus, et magna virtus ejus : et sapiéntiæ ejus non est finis. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Aña. Annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Aña. Adoráte eum omnes Angeli ejus : audívit, et lætáta est Sion.

Aña. Vidérunt omnes términi terræ salutáre Dei nostri.

℣. Ex Sion spécies decóris ejus. ℟. Deus noster manifésté véniet.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 19. f.

In illo témpore : Judæi, quóniam Parascéve erat, ut non remanérent in cruce córpora Sábbato (erat enim magnus dies ille Sábbati,) rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura, et tolleréntur. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 120. in Joannem.

Unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua. Vigilánti verbo Evangelísta usus est, ut non díceret, latus ejus percússit, aut vulnerávit, aut quid áliud, sed, apéruit : ut illic quodámmodo vitæ óstium panderétur, unde Sacraménta

Ecclésiæ manavérunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intrátur. Ille sanguis qui fusus est, in remissiónem fusus est peccatórum. Aqua illa salutáre témperat póculum : hæc et lavácrum præstat, et potum. Hoc prænuntiábat, quod Noe in látere arcæ óstium fácere jussus est, quo intrárent animália, quæ non erant dilúvio peritúra, quibus præfigurabátur Ecclésia.

℞. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem : * Et qui mandúcat me, vivet propter me. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, et intelléctus. Et qui.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Lectio viij. Hom. 84.

Vides quanti sit véritas? Per ea, quæ Judæi fáciunt, prophetía implétur : ália enim ex hoc manifestáta est. Venérunt ergo mílites, et aliórum fregérunt crura, non Christi : sed ad Judæórum grátiam conciliándam, latus ejus láncea aperuérunt, et mórtuo adhuc insúltant. O péssimam voluntátem ac scelestíssimam! Noli tamen perturbári, o dilectíssime! quæ enim malo illi ánimo patrárunt, veritáti consentiébant. Prophetía hinc impléta est, ínquiens : Vidébunt in quem transfixérunt. Neque hoc tantum, sed non creditúris fuit fídei arguméntum, ut Thomæ, et qui cum eo erant. Ad hæc et arcánum mystérium confirmátum est : exívit enim sanguis et aqua. Non casu, et simplíciter hi fontes scaturiérunt, sed quóniam ex ambóbus Ecclésia constitúta est.

℞. Recéssit Pastor noster, fons aquæ vivæ, ad cujus tránsitum sol obscurátus est : * Portas mortis, et seras páriter Salvátor noster disrúpit. ℣. Destrúxit quidem claustra inférni, et subvértit poténtias diáboli. Portas. Glória Patri. Portas.

Homilía sancti Bonaventúræ Epíscopi.

Liber de ligno Vitæ.

Lectio ix.

Porro ut de látere Christi dormiéntis formarétur Ecclésia, divína est ordinatióne indúltum, ut unus mílitum láncea latus sacrum illud aperiéndo perfóderet, quátenus sánguine

cum aqua manánte, prétium effunderétur nostræ salútis, quod a fonte scílicet cordis arcáno profúsum, vim daret Sacraméntis Ecclésiæ, ad vitam grátiæ conferéndam, essétque jam in Christo vivéntibus póculum fontis vivi, saliéntis in vitam ætérnam. Surge ígitur ánima amíca Christi, vigiláre non cesses, ibi os appóne, ut háurias aquas de fóntibus Salvatóris.

Te Deum laudámus. 18.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Díscite a me, * quia mitis sum, et húmilis corde. Ps. Dóminus regnávit. cum reliquis. 19.

2. Sanctificávi locum * istum, ut sit nomen meum ibi in sempitérnum, et permáneant óculi mei, et cor meum ibi cunctis diébus.

3. Et dixi: * Ergo sine causa justificávi cor meum, et lavi inter innocéntes manus meas, et fui flagellátus tota die.

4. Secúndum multitúdinem * dolórum meórum in corde meo, consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

5. Pone me * ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum.

Capitulum. Isaiæ 12.

Ecce Deus Salvátor meus fiduciáliter agam, et non timébo: quia fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, et factus est mihi in salútem. Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris.

Hymnus.

Cor, Arca legem cóntinens
Non servitútis véteris,
Sed grátiæ, sed véniæ,
Sed et misericórdiæ.

Cor, Sanctuárium novi
Intemerátum fœderis,
Templum vetústo sánctius,
Velúmque scisso utílius.

Te vulnerátum cáritas
Ictu paténti vóluit,
Amóris invisíbilis
Ut venerémur vúlnera.

Hoc sub amóris sýmbolo
Passus cruénta, et mýstica,
Utrúmque sacrifícium
Christus Sacérdos óbtulit.

Quis non amántem rédamet?
Quis non redémptus díligat,
Et corde in isto séligat
Ætérna tabernácula?

Decus Parénti et Fílio,
Sanctóque sit Spirítui,

Quibus potéstas, glória Regnúmque in omne est sæculum. Amen.

℣. Vere languóres nostros ipse tulit. ℟. Et dolóres nostros ipse portávit.

Ad Benedictus, Aña. Vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra : disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

Oratio.

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus; ut, qui in sanctíssimo dilécti Fílii tui Corde gloriántes præcípua in nos caritátis ejus benefícia recólimus, eórum páriter et actu delectémur et fructu. Per eúmdem Dóminum.

Ad primam.

In ℟. br. ℣. Qui passus es pro nobis.

Ad Tertiam.

Capitulum. Ecce Deus

℟. br. Vere * Languóres nostros ipse tulit. Vere. ℣. Et dolóres nostros ipse portávit. Languóres. Glória Patri. Vere. ℣. Pósuit fines tuos pacem. ℟. Et ádipe fruménti sátiat te.

Ad Sextam.

Capitulum. Isaiæ 12.

Dicétis in die illa : Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus : et mementóte quóniam excélsum est nomen ejus.

℟. br. Pósuit* Fines tuos pacem. Pósuit. ℣. Et ádipe fruménti sátiat te. Fines. Glória Patri. Pósuit.

℣. Dirupísti Dómine, víncula mea. ℟. Tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Ad Nonam.

Capitulum. Isaiæ 12.

Cantáte Dómino quóniam magnífice fecit : annuntiáte hoc in univérsa terra. Exsúlta, et lauda habitátio Sion : quia magnus in médio tui sanctus Israel.

℟. br. Dirupísti, Dómine, * Víncula mea. Dirupísti. ℣. Tibi sacrificábo hóstiam laudis. Víncula. Glória Patri. Dirupísti.

℣. Erit Dóminus nominátus in signum ætérnum. ℟. Quod non auferétur.

In ij. Vesp. Añæ et Capit. de Laud. Psalmi et Hymnus ut in j. Vesp.

℣. Hauriétis aquas in gáudio. ℟. De fóntibus Salvatóris.

Ad Magnificat, Aña. Ad Jesum autem cum venissent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura : sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua.

FESTA JUNII.

Prima die non impedita dicitur Offic. Defunct.

DIE 2.

SS. Marcellini, Petri atque Erasmi, Martyrum.

Ad Vesperas, Aña. Istórum. ℣. Lætámini.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua beatórum Mártyrum tuórum Marcellíni, Petri atque Erásmi solemnitáte lætíficas: præsta, quæsumus; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Lectio ij.

Petrus exorcísta, Diocletiáno imperatóre, Romæ a Seréno júdice propter christiánæ fídei confessiónem missus in cárcerem, Paulínam Artémii, qui cárceri præerat, fíliam a dæmone agitátam liberávit. Quo facto et paréntes puéllæ cum tota família, et vicínos, qui ad rei novitátem concúrrerant, Jesu Christo conciliátos ad Marcellínum presbyterum addúxit, a quo omnes baptizáti sunt. Quod ubi rescívit Serénus, Petrum et Marcellínum ad se vocátos aspérius objúrgat; et ad verbórum acerbitátem minas ac terróres adjúngit, nisi Christo renúntient. Cui cum Marcellínus christiána libertáte respondéret, pugnis contúsum, et a Petro sejúnctum, nudum inclúdit in cárcerem stratum vitri fragméntis, sine cibo ac sine lúmine. Petrum idem constríngi ímperat arctíssimis vínculis. Sed cum utríque ex torméntis fides et ánimus crésceret, constánti confessióne et abscísso cápite, illústre testimónium Jesu Christo dedérunt.

Lectio iij.

Erásmus epíscopus, imperatóribus Diocletiáno et Maximiáno, in Campánia plumbátis et fústibus cæsus, resína quoque, súlphure, plumbo liquefácto, et fervénti pice, cera, oleóque perfúsus, inde tamen ínteger et inviolátus evásit. Quo miráculo multi se ad Christi fidem convertérunt. Verum is íterum detrúsus in cárcerem, constríctus férreis gravissimísque vínculis, inde ab Angelo mirabíliter ereptus est. Deínde Fórmiis a Maximiáno váriis afféctus supplíciis tunicáque ærea candénti indútus, illa étiam torménta divína virtúte superávit. Dénique plúrimis et in fide

confirmátis, et ad fidem convérsis, insígnem martyrii palmam adéptus est.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Laud., Aña. Vestri capílli. ℣. Exsultábunt.

DIE 4. JUNII.

S. Francisci Caracciolo, Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (83) præter seq.

Oratio.

Deus, qui beátum Francíscum novi Ordinis Institutórem, orándi stúdio, et pœniténtiæ amóre decorásti: da fámulis tuis in ejus imitatióne ita profícere, ut semper orántes, et corpus in servitútem redigéntes, ad cœléstem glóriam perveníre mereántur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Francíscus, dictus ántea Ascánius, ex nóbili família Carácciolo in óppido sanctæ Maríæ de Villa in Aprútio ortus, a primis annis exímio eníutit pietátis cultu. Adoléscens gráviter ægrótans státuit sese prorsus Dei, proximíque mancipáre servítio. Neápolim proféctus, Sacerdótio initiátus, sacróque adscríptus Sodalítio, contemplatióni, lucrandísque animábus se totum devóvit, ac extrémo supplício damnátis hortatórem se præbuit assíduum. Cóntigit autem, ut epistólium álteri destinátum ei per errórem redderétur, quo a piíssimis viris Joánne Augustíno Adórno, et Fabrício Carácciolo ad novi religiósi Institúti fundatiónem vocabátur. Rei novitáte captus, et divínæ voluntátis demirátus consília, álacri ánimo sese illis adjúnxit. Cónditis autem in Camaldulénsium erémo quo secésserant, novi Ordinis légibus, inde Romam simul profécti, confirmatiónem a Sixto Quinto impetrárunt, qui eósdem Cléricos Reguláres Minóres appellári vóluit, áddito ad tria consuéta áltero de non ambiéndis dignitátibus voto.

℟. Honéstum fecit. (89)

Lectio v.

Solémni emíssa professióne, ob singulárem ejus in divum Francíscum Assisinátem cultum, Francísci nomen assúmpsit. Adórno biénnio post vita functo, ipse toti Religióni, quamquam

invítus, præfícitur: quo in múnere virtútum ómnium præclára præbuit exémpla. Institúti amplificándi studiosíssimus, id assíduis oratiónibus, lácrymis, et jugi córporis maceratióne eníxe a Deo postulábat. Quam ob rem tértio in Hispániam se cóntulit, peregríni hábitu indútus, victúmque ostiátim mendícans. In itínere aspérrima quæque perpéssus, Omnipoténtis auxílium mirum in modum expértus, navim quam conscénderat ab imminénti naufrágio oratiónis præsídio servávit incólumem. Ut in regnis illis voti compos fíeret, plúrimum laborávit: sed ejus sanctitátis fama prælucénte, amplissimáque catholicórum regum Philíppi Secúndi et Philíppi Tértii munificéntia, adversariórum conátibus singulári ánimi fortitúdine superátis, plura sui Ordinis domicília fundávit: quod pari evéntu per Itáliam præstitit.

℟. Amávit eum. (90)

Lectio vj.

Humilitáte ádeo excélluit, ut Romam véniens, in páuperum hospítio recéptus, se lepróso sociáverit, et ecclesiásticas dignitátes a Paulo Quinto sibi oblátas, constantíssime recusáverit. Illibátam perpétuo servávit virginitátem, effrontésque mulíeres ejus castimóniæ insidiántes Christo lucrifécit. Erga diviníssimum Eucharistíæ mystérium ardénti æstuans amóre, noctes pene íntegras in ejus adoratióne insómnes ducébat: quod pium exercítium, véluti sui Ordinis tésseram, in eo perpétuo servándum constítuit. Deíparæ Vírginis cultum impénse fovit. In próximum exímia exársit caritáte. Prophetíæ dono, et córdium scrutatióne ditátus fuit. Quadragésimum quartum ætátis suæ annum agens, dum in sacra Lauretána æde in oratióne persísteret, sibi vitæ finem imminére cognóvit. Aprútium statim defléxit, et in óppido Agnóni apud alúmnos sancti Philíppi Nérii letháli febre corréptus, Sacraméntis Ecclésiæ devotíssime suscéptis, prídie Nonas Júnii anni millésimi sexcentésimi octávi, in pervigílio festi Córporis Christi placidíssime obdormívit in Dómino. Sacrum ejus corpus Neá-

polim delátum in Ecclésia sanctæ Maríæ Majóris, ubi prima sui Ordinis jécerat fundaménta, honorífice cónditum fuit. Eum póstea miráculis clarum Clemens Décimus quartus Póntifex Máximus solémni ritu inter Beátos; Pius vero Séptimus Póntifex Máximus, novis fulgéntem signis, anno millésimo octingentésimo séptimo, Sanctórum albo adscrípsit.

℟. Iste homo. (90)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Sint lumbi. (93)

Vesperæ a Capitulo de sequenti, com. præc.

DIE 5. JUNII.

S. Bonifacii, Episc. et Martyris.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. (26) præter seq.

Oratio.

Deus, qui multitúdinem populórum beáti Bonifácii, Mártyris tui atque Pontíficis, zelo ad agnitiónem tui nóminis vocáre dignátus es : concéde propítius ; ut cujus solémnia cólimus, étiam patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Et fit com. præc. Aña. Hic vir. ℣. Justum. Oratio. Deus, qui. supra.416.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Bonifácius, ántea Winfrídus appellátus, apud Anglos natus est exeúnte sæculo séptimo, et ab ipsa infántia mundum aversátus, vitam monásticam in votis hábuit. Cum ejus pater ánimum sæculi illécebris permutáre frustra tentásset, monastérium ingréditur, et sub beáti Wolphárdi disciplína ómnium virtútum ac scientiárum génere imbúitur. Annum agens trigésimum Sacerdótio insignítur, ac verbi divíni prædicátor assíduus, magno animárum lucro hoc in múnere versátur. Attamen regnum Christi adaugére desíderans, contínuo flebat ingéntem multitúdinem barbarórum, qui ignorántiæ ténebris immérsi dæmoni famulabántur. Qui quidem animárum zelus cum in dies inexstinguíbili ardóre accrésceret, divíno númine per lácrymas et oratiónes exploráto, facultátem a monastérii præpósito obtínuit ad Germánicas oras proficiscéndi.

℟. Honéstum fecit. (32)

Lectio v.

Ex Anglia duóbus cum sóciis navem solvens, Dorestádium in Frísiæ óppidum venit. Cum autem bellum gravíssimum inter Frísonum regem Radbódum, et Cárolum Martéllum exarsísset, sine fructu Evangélium prædicávit? quaprópter in Angliam revérsus, ad suum redívit monastérium, cui invítus præfícitur: post elápsum biénnium ex consénsu Epíscopi Vintoniénsis munus abdicávit, et Romam proféctus est, ut Apostólica auctoritáte ad Gentílium conversiónem delegarétur. Cum ad urbem pervenísset, a Gregório secúndo benígne excípitur, pro Winfrído Bonifácius a Pontífice nominátur. In Germániam diréctus, Thuríngiæ Saxoniæque pópulis Christum annuntiávit. Cum intérea Radbódus Frísiæ rex ac infestíssimus christiáni nóminis hostis occubuísset, Bonifácius ad Frísones rédiit, ubi sancti Willibrórdi sócius per triénnium tanto cum fructu Evangélium prædicávit, ut, destrúctis idolórum simulácris, innúmeræ vero Deo Ecclésiæ excitaréntur.

℟. Desidérium. (33)

Lectio vj.

A sancto Willibrórdo ad Episcopále munus expetítus, illud detrectávit, ut prómptius infidélium salúti instáret. In Germániam proféctus, plura Hassórum míllia a dæmonis superstitióne avocávit. A Gregório Pontífice Romam evocátus, post insígnem fídei professiónem Epíscopus consecrátur. Exínde ad Germános redux, Hássiam, et Thuríngiam ab idololatríæ relíquiis pénitus expurgávit. Tanta propter mérita Bonifácius a Gregório Tértio ad dignitátem Archiepiscopálem evéhitur, et tértio Romam proféctus a Summo Pontífice Sedis Apostólicæ Legátus constitúitur: qua insignítus auctoritáte, quátuor Episcopátus instítuit, et várias Synodos celebrávit, inter quas Concílium Leptinénse memorábile est apud Belgas in Cameracénsi Diœcési celebrátum, quo quidem témpore ad Fidem in Bélgio adaugéndam egrégie cóntulit, a Zacharía Papa creátus Moguntínus Archiepí-

scopus, ipso Pontífice jubénte, Pipínum in regem Francórum unxit. Post mortem sancti Willibrórdi Ultrajecténsem Ecclésiam gubernándam suscépit, primum per Eóbanum, deínde per seípsum, dum ab Ecclésia Moguntína absolútus, Ultrajécti resédit. Frisónibus ad idololatríam relápsis Evangélium prædicáre rursus aggréditur; cumque offício pastoráli occuparétur, a bárbaris et ímpiis homínibus juxta Bornam flúvium cum Eóbano coepíscopo, multísque áliis cruénta cæde perémptus martyrii palma condecorátur. Corpus sancti Bonifácii Mogúntiam translátum, et, ut ipse vivens petíerat, in Fuldénsi Monastério, quod exstrúxerat, recónditum fuit, ubi multis miráculis incláruit. Pius autem Nonus Póntifex Máximus ejus Officium et Missam ad univérsam Ecclésiam exténdit.

℟. Stola jucunditátis. (34)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5.

In illo témpore: Videns Jesus turbas, ascéndit in montem: et cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Ep.

Lib. 1. de Serm. Domini in monte c. 2. et 3.

Beáti mundo corde: quóniam ipsi Deum vidébunt. Quam ergo stulti sunt, qui Deum istis exterióribus óculis quærunt, cum corde videátur, sicut álibi scriptum est: Et in simplicitáte cordis quærite illum. Hoc est enim mundum cor, quod est simplex cor. Et quemádmodum lumen hoc vidéri non potest, nisi óculis mundis; ita nec Deus vidétur, nisi mundum sit illud, quo vidéri potest. Beáti pacífici: quóniam ipsi fílii Dei vocabúntur. In pace perféctio est, ubi nihil repúgnat, et ídeo fílii Dei pacífici, quóniam nihil in his resístit Deo, et útique fílii similitúdinem patris habére debent.

℟. Coróna áurea. (36)

Lectio viij.

Pacífici autem in semetípsis sunt, qui omnes ánimi sui motus componéntes, et subjiciéntes ratióni, idest, menti et spirítui, carnalésque concupiscéntias habéntes edómitas, fiunt

regnum Dei. In quo ita sunt ordináta ómnia, ut id quod est in hómine præcípuum, et excéllens, hoc ímperet, céteris non reluctántibus, quæ sunt nobis, bestiísque commúnia; atque idípsum, quod excéllit in hómine, id est mens, et rátio subjiciátur potióri, quod est ipsa véritas, unigénitus Fílius Dei. Neque enim imperáre inferióribus potest, nisi superióri se ipse subjíciat. Et hæc est pax, quæ datur in terra homínibus bonæ voluntátis: hæc vita consummáti perfectíque sapiéntis. ℟. Hic est vere. (36)

Lectio ix.

De hujúsmodi regno pacatíssimo et ordinatíssimo missus est foras princeps hujus sæculi, qui pervérsis, inordinatísque dominátur. Hac pace intrínsecus constitúta atque firmáta, quascúmque persecutiónes ille, qui foras missus est, forínsecus concitáverit, auget glóriam, quæ secúndum Deum est: non áliquid, in illo ædifício labefáctans, sed deficiéntibus máchinis suis innotéscere fáciens, quanta fírmitas intus exstrúcta sit. Ideo séquitur: Beáti, qui persecutiónem patiúntur propter justítiam: quóniam ipsórum est regnum cælórum.

Te Deum laudámus. 18.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, com. præc.

DIE 6. JUNII.

S. Norberti, Ep. et Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. (60) præter seq.

Oratio.

Deus, qui beátum Norbértum, Confessórem tuum atque Pontíficem, verbi tui præcónem exímium effecísti, et per eum Ecclésiam tuam nova prole fœcundásti: præsta quæsumus; ut ejúsdem suffragántibus méritis, quod ore simul et ópere dócuit, te adjuvánte exercére valeámus. Per Dóminum.

Et fit com. præc. Aña. Qui vult. ℣. Justus ut. Oratio. Deus, qui. 418.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Norbértus, nobilíssimis paréntibus natus, adoléscens liberálibus disciplínis erudítus, in ipsa póstea Imperatóris aula, spretis mundi illécebris, ecclesiásticæ milítiæ adscríbi vóluit.

Sacris initiátus, rejéctis móllibus ac spléndidis véstibus pellícea melóte indútus, prædicatióni verbi Dei se totum dedit. Abdicátis ecclesiásticis provéntibus satis amplis, et património in páuperes erogáto semel in die sub vésperam solo cibo quadragesimáli utens, nudísque pédibus et lácera veste sub brumáli rigóre incédens, miræ austeritátis vitam est aggréssus. Potens ígitur ópere et sermóne, innúmeros hæréticos ad fidem, peccatóres ad pœniténtiam, dissidéntes ad pacem et concórdiam revocávit. ℟. Invéni. (67)

Lectio v.

Cum Laudúni esset, ab epíscopo rogátus, ne a sua diœcési discéderet, desértum in ea locum, qui Præmonstrátus dicebátur, sibi delégit: ibíque trédecim sóciis aggregátis, Præmonstraténsem Ordinem instítuit, divínitus accépta per visum Régula a sancto Augustíno. Cum vero ejus fama sanctitátis, in dies magis augerétur ac plúrimi ad eum quotídie discípuli convenírent, idem Ordo ab Honório Secúndo, aliísque summis Pontifícibus confirmátus, ac plúribus ab eo monastériis ædificátis, miríﬁce propagátus est. ℟. Pósui adjutórium. (67)

Lectio vj.

Antvérpiam accersítus, in ea urbe Tanchelíni nefáriam hæresim profligávit. Prophético spíritu, et miráculis cláruit. Archiepíscopus tandem (licet relúctans) Magdeburgénsis creátus, ecclesiásticam disciplínam, præsértim cœlibátum, constánter propugnávit. Rhemis in concílio Innocéntium Secúndum egrégie adjúvit: et Romam cum áliis epíscopis proféctus, schisma Petri Leónis compréssit. Postrémo vir Dei, méritis et Spíritu sancto plenus, Magdebúrgi obdormívit in Dómino anno salútis millésimo centésimo trigésimo quarto, die sexta Június.

℟. Iste est qui ante. (68)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Homo péregre. (70)

DIE 9. JUNII.

SS. Primi et Feliciani, Martyrum.

Ad Vesperas, Aña Istórum est. ℣. Lætámini.

Oratio.

Fac nos, quæsumus Dómine, sanctórum

Mártyrum tuórum Primi et Feliciáni semper festa sectári : quorum suffrágiis protectiónis tuæ dona sentiámus. Per Dñum.

Lectio ij.

Primus et Feliciánus fratres, in persecutióne Diocletiáni et Maximiáni accusáti christiánæ religiónis, in víncula conjiciúntur : quibus solúti, inde eripiúntur ab Angelo. Mox ad Prætórem addúcti, cum christiánam fidem acérrime tueréntur, alter ab áltero distrácti sunt : ac primum várie tentáta est constántia Feliciáni. Sed cum suasóres impietátis se posse quidquam verbis profícere desperárent, affíxis stípiti mánibus ejus et pédibus, ipsum sine cibo et potu inde tríduum pendéntem reliquérunt. Postrídie ejus diéi Prætor vocátum ad se Primum sic affátur : Vides, quanto sit prudéntior, quam tu, frater tuus, qui obsecútus imperatóribus, apud ipsos est honorátus? Quem si tu quoque imitári volúeris, párticeps eris ejus honóris et grátiæ. ℟. Hæc est. (54)

Lectio iij.

Cui Primus : Quid factum sit fratri meo, cognóvi ex Angelo. Utinam, quemádmodum sum cum eo voluntáte conjunctíssimus, sic ab eódem ne martyrio disjúngar. Quo dicto excánduit prætor, et ad céteros cruciátus, quibus Primum affécit, præsénte jam Feliciáno, liquátum igne plumbum in os ejus jussit infúndi. Mox utrúmque perdúci ímperat in theátrum, in eósque immítti duos leónes : qui prostráti ad eórum génua, cápite et cauda ipsis blandiebántur. Ad id spectáculum cum ámplius duódecim míllia hóminum convenissent, quingénti cum suis famíliis christiánam religiónem suscepérunt. Quibus rebus permótus prætor, eos secúri pércuti jussit.

Te Deum laudámus. 18.

In Laudibus, Aña. Vestri capílli. ℣. Exsultábunt.

DIE 10. JUNII.

S. Margaritæ, Reginæ Scotorum, Viduæ.

Semiduplex.

Omnia de Comm. nec Virg. nec Mart. (124) præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beátam Margarítam regínam exímia in páuperes caritáte mirábilem effecísti :

da ut ejus intercessióne et exémplo, tua in córdibus nostris cáritas júgiter augeátur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Margaríta, Scotórum regína, patérno Angliæ Regum, matérno Cæsarum sánguine claríssima, illústrior adhuc fuit christiána virtúte. Hæc in Hungária nata, ubi pater tunc témporis exsulábat, post exáctam summa cum pietáte puerílem ætátem, una cum genitóre, qui a sancto Eduárdo pátruo, Anglórum rege, ad patérni regni fastígium vocabátur, in Angliam venit: mox alternánte paréntum fortúna, ex Angliæ líttore solvens, vi tempestátis expúlsa, seu vérius divínæ providéntiæ consílio, dedúcta est in oram marítimam Scótiæ. Ibi cum ex matris império Malchólmo tértio Scotórum regi egrégiis ejus dótibus capto, nupsísset, sanctimóniæ ac pietátis opéribus trigínta, quibus regnávit annis, toti regno mirífice prófuit.

℟. Propter veritátẽ. (126)

Lectio v.

Inter regáles delícias corpus afflictatiónibus, ac vigíliis mácerans, magnam noctis partem piis precatiónibus extrahébat. Præter ália jejúnia, quæ idéntidem usurpábat, íntegros quadragínta dies ante natalítia festa tanta cum severitáte jejunáre consuévit, ut ne in gravíssimis quidem dolóribus intermíserit. Divíno cúltui addictíssima, templa plúrima, et cœnóbia partim ex íntegro excitávit, partim resarcívit, et sacra supelléctili, ac largo censu ditávit. Regem cónjugem ad meliórem frugem, et ad simília suis exercitatiónibus ópera salubérrimo exémplo tradúxit, liberósque omnes tam sancte et felíciter educávit, ut eórum pleríque, quemádmodum et Agatha mater, et Christína soror, sanctíssimum vitæ genus ampléxi sint. Univérsi demum regni felicitáti cónsulens, a vítiis ómnibus, quæ furtim irrépserant, pópulos expurgávit, eísque mores christiána pietáte dignos restítuit. ℟. Dilexísti. (127)

Lectio vj.

Nihil tamen æque in illa mirábile fuit, ac

flagrantíssima cáritas erga próximos, præsértim egénos, quorum numerósis grégibus non modo stipem áffatim suppeditáre, verum étiam trecéntis quotídie matérna benignitáte dapes præbére, flexis génibus in morem ancíllæ ministráre, régiis mánibus pedes ablúere, et pressis étiam ósculis úlcera fovére, solémne hábuit. His porro, aliísque piis súmptibus non régias tantum vestes, et pretiósa monília distráxit, sed ipsum non semel exháusit ærárium. Tolerátis demum ad patiéntiæ miráculum acerbíssimis dolóribus, ánimam seméstri córporis ægrotatióne purgátam, auctóri suo quarto Idus Júnii réddidit. Quo témporis moménto fácies ejus diutúrni morbi mácie ac pallóre fœdáta, insólita quadam venustáte reflóruit. Miris étiam post mortem prodígiis clara, et Cleméntis Décimi auctoritáte in Scótiæ patrónam accépta, ubíque terrárum religiosíssime cólitur.

℟. Fallax grátia. (127)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Símile est regnum cœlórum thesáuro. de eodem Communi. (128)

Vesperæ de sequenti, cum com. præc.

DIE 11. JUNII.

S. Barnabæ Apostoli.

Duplex majus.

Omnia de Communi Apost. (2) præter seq.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Bárnabæ Apóstoli tui méritis et intercessióne lætíficas: concéde propítius; ut, qui tua per eum benefícia póscimus, dono tuæ grátiæ consequámur. Per Dóminum.

Et fit commem. præc. Aña. Manum. ℣. Diffúsa. Oratio. Deus, qui beátam. 423.

In primo Nocturno.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 13. f

Cum dimíssa esset synagóga, secúti sunt multi Judæórum, et coléntium advenárum, Paulum et Bárnabam: qui loquéntes suadébant eis ut permanérent in grátia Dei. Sequénti vero sábbato pene univérsa cívitas convénit audíre verbum Dei. Vidéntes autem turbas Judæi, repléti sunt zelo, et contradicébant his, quæ a Paulo dicebántur, blasphemántes. Tunc constánter Pau-

lus et Bárnabas dixérunt : Vobis oportébat primum loqui verbum Dei : sed quóniam repéllitis illud, et indígnos vos judicátis ætérnæ vitæ, ecce convértimur ad Gentes. Sic enim præcépit nobis Dóminus : Pósui te in lucem Géntium, ut sis in salútem usque ad extrémum terræ.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum ; dicit Dóminus : * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. ℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis sitis. Estóte.

Lectio ij.

Audiéntes autem Gentes gavísæ sunt, et glorificábant verbum Dómini : et credidérunt quotquot erant præordináti ad vitam ætérnam. Disseminabátur autem verbum Dómini per univérsam regiónem. Judæi autem concitavérunt mulíeres religiósas et honéstas, et primos civitátis, et excitavérunt persecutiónem in Paulum et Bárnabam : et ejecérunt eos de fínibus suis. At illi, excússo púlvere pedum in eos, venérunt Icónium. Discípuli quoque replebántur gáudio et Spíritu sancto.

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum, et húmilis corde : * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum.

Lectio iij. Cap. 14.

Factum est autem Icónii, ut simul introírent in synagógam Judæórum, et loqueréntur, ita ut créderet Judæórum, et Græcórum copiósa multitúdo. Qui vero incréduli fuérunt Judæi, suscitavérunt, et ad iracúndiam concitavérunt ánimas Géntium advérsus fratres. Multo ígitur témpore demoráti sunt fiduciáliter agéntes in Dómino, testimónium perhibénte verbo grátiæ suæ, dante signa et prodígia fíeri per manus eórum.

℟. Dum stetéritis ante reges et præsides, nolíte cogitáre quómodo, aut quid loquámini : * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. ℣. Non enim vos estis qui loquímini : sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur

enim. Glória Patri. Dábitur enim.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Bárnabas Levítes, Cyprius génere, qui et Joseph, cum Paulo Géntium Apóstolus ordinátus est ad prædicándum Jesu Christi Evangélium. Is agro véndito, quem habébat, redáctam ex eo pecúniam áttulit Apóstolis. Missus autem Antiochíam prædicatiónis causa, cum ibi multos ad Christi Dómini fidem convérsos esse comperísset, incredibíliter lætátus, eos hortabátur, ut in Christi fide permanérent. Qua cohortatióne multum proficiébat, quod ab ómnibus vir bonus, et Spíritu sancto plenus habebátur.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem volántem per médium cœlum, voce magna clamántem et dicéntem. Isti.

Lectio v.

Proféctus inde Tarsum ut quæreret Paulum, cum eo Antiochíam venit. In ejus urbis Ecclésia annum commoráti, christiánæ fídei et vitæ illis homínibus præcépta dedérunt : ubi étiam Jesu Christi cultóres primum Christiáni sunt appelláti. Discípuli autem Pauli et Bárnabæ suis facultátibus Christiános, qui in Judæa erant, sustentábant, eo mitténtes pecúniam per Paulum et Bárnabam. Qui perfúncti illo caritátis offício, adhíbito Joánne, cui cognómen erat Marcus rediérunt Antiochíam.

℟. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me : * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis. ℣. Cum vos óderint hómines et cum separáverint vos et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte et.

Lectio vj.

Cum autem Antiochíæ in Ecclésia cum céteris Prophétis et Doctóribus, Paulus et Bárnabas in jejúnio et oratióne Dño deservírent,

dixit Spíritus sanctus : Segregáte mihi Saulum et Bárnabam in opus ad quod assúmpsi eos. Tunc jejunántes, et orántes, imponentésque eis manus, dimisérunt illos. Itaque Seleucíam venérunt, inde in Cyprum : ac multas prætérea urbes regionésque, prædicántes Evangélium summa cum audiéntium utilitáte, peragrárunt. Postrémo Bárnabas digréssus a Paulo, una cum Joánne, qui cognominátus est Marcus, navigávit in Cyprum : ibíque círciter séptimum Nerónis annum, tértio Idus Június, ad Apostólici múneris laudem martyrii corónam adjúnxit. Ejus corpus, Zenóne Imperatóre, repértum est in ínsula Cypro, ad cujus pectus erat Evangélium Matthæi, Bárnabæ manu conscríptum.

℟. Isti sunt trimphatóres et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna, *Modo coronántur et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo. Glória Patri. Modo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vij. Cap. 10. b

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 34. in Matth.

Cum Dóminus omnem sollicitúdinem a discipulórum córdibus ejécerit, et ostensióne signórum armáverit, atque ab ómnibus negótiis sæculáribus alienátos, et ab omni temporálium rerum cura liberátos, férreos quodámmodo atque adamántinos fécerit, tum dénique eventúra illis advérsa prædícit. Multa enim ex hac prædictióne futurárum rerum cómmoda consequebántur. Primum ut ejus præsciéntiæ vim edíscerent. Deínde, ut nemo suspicarétur, ex magístri infirmitáte tam grávia mala descéndere. Prætérea ne qui ea passúri erant súbito ac inopináto rerum evéntu perturbaréntur. Dénique, ne cum ista sub ipsum passiónis suæ tempus audírent, nímium commoveréntur.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo : * Cálicem Dómini bibérunt et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem Dómini.

Lectio viij.

Jam vero, ut intélligant novum hoc esse belli genus, et insólitum præliándi morem, cum illos nudos mítteret, una indútos túnica, sine cálceis, absque virga, et absque zona et pera, et ab excipiéntibus ali jubéret : non fecit hic dicéndi finem, sed inexplicábilem virtútem suam próferens. Etiam sic eúntes, inquit, mansuetúdinem tamen óvium osténdite, quamvis ad lupos itúri, nec simplíciter ad lupos, sed étiam in médio lupórum : (neque vero óvium tantum mansuetúdinem habére jubet, sed étiam colúmbæ simplicitátem :) sic enim virtútem meam máxime osténdam, cum ab óvibus lupi superabúntur : et quamvis illæ sint in médio lupórum et innúmeris mórsibus laceréntur, non modo non consúmptæ fúerint, verum étiam illos in sui natúram transmutáverint.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam : * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum doctrína. Glória Patri. Quorum doctrína.

Lectio ix.

Majus certe atque admirabílius est, mentem adversariórum commutáre, et ánimum in divérsum transférre, quam illos occídere : præsértim cum duódecim tantum essent, et lupis plenus esset orbis univérsus. Erubescámus ígitur, qui longe divérsa faciéntes tamquam lupi in adversários rúimus. Nam quámdiu oves fuérimus, víncimus : étiam si mille circúmstent lupi, superámus, et victóres sumus : quod si lupi fuérimus, víncimur. Tunc enim a nobis pastóris auxílium recédit, qui non lupos, sed oves pascit.

Te Deum laudámus. 18.

In ij. Vesperis fit com. sequentis, ac SS. Basilidis et Soc. Mart.

DIE 12. JUNII.

S. Joannis a S. Facundo. Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (83) præter seq.

Ad Magnif. Aña. Similábo. ℣. Amávit eum.

Oratio.

Deus, auctor pacis, et amátor caritátis, qui beátum Joánnem Confessórem tuum mirífica dissidéntes componéndi grátia decorásti : ejus méritis et intercessióne concéde ; ut in tua caritáte firmáti nullis a te tentatiónibus separémur. Per Dóminum.

Deinde com. SS. Basilidis, Cyrini, Naboris et Nazarii Mart. Aña. Istórum. ℣. Lætámini in.

Oratio.

Sanctórum Mártyrum tuórum Basílidis, Cyríni, Náboris atque Nazárii, quæsumus Dómine, natalítia nobis votíva respléndeant : et quod illis cóntulit excelléntia sempitérna, frúctibus nostræ devotiónis accréscat. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr. In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Joánnem Sahagúni in Hispánia nóbili génere natum, paréntes cum diu prole caruíssent, piis opéribus, et oratiónibus a Deo impetrárunt. Ab ineúnte ætáte egrégium futúræ sanctitátis spécimen dedit : nam e loco superióri ad céteros púeros crebro verba faciébat, quibus eos ad virtútem et Dei cultum hortabátur, eorúmque dissídia componébat. In pátria mónachis sancti Facúndi Ordinis sancti Benedícti primis litterárum rudiméntis imbuéndus tráditur. Dum iis óperam daret, curávit pater, ut párochus Ecclésiam administráret : quod munus júvenis nullis ratiónibus addúci pótuit, ut retinéret. Inter familiáres Epíscopi Burgénsis adscríptus, ob spectátam ipsíus probitátem íntimus ei fuit, ab eóque Présbyter, et Canónicus factus, multis benefíciis auctus est. Sed relícta aula Epíscopi, ut Deo quiétius servíret, ómnibus Ecclésiæ provéntibus abdicátis, se cuídam sacéllo addíxit, ubi Sacrum quotídie faciébat, ac de rebus divínis magna cum auditórum ædificatióne frequénter concionabátur.

℟. Honéstum fecit. (89)

Lectio v.

Póstea studiórum causa Salmánticam proféctus, in célebre collégium divi Bartholomæi cooptátus, Sacerdótis munus ita exércuit, ut simul optátis stúdiis incúmberet, et in sacris étiam conciónibus assídue versarétur. Cum vero in gravíssimum morbum incidísset, arctióris disciplínæ voto se obstrínxit: quod ut rédderet, cum prius cuídam páuperi pene nudo ex duábus, quas tantum habébat vestes, meliórem dedísset, ad cœnóbium sancti Augustíni severióri disciplína tum máxime florens se cóntulit: in quo admíssus, obediéntia, ánimi demissióne, vigíliis, ac oratióne provectióres anteíbat. Triclínii cura cum ipsi demandáta esset, vini dolíolum, ipso attingénte, ómnibus mónachis per annum abúnde suffécit. Exácto tyrocínii anno Præfécti jussu munus concionándi suscépit. Salmánticæ id témporis ádeo cruéntis factiónibus divína, humánaque ómnia permíxta erant, ut síngulis propémodum horis cædes fierent, et ómnium órdinum, ac præsértim nobílium sánguine non viæ solum, et fora, sed templa étiam redundárent.

℟. Amávit eum. (90)

Lectio vj.

At Joánnes tum conciónibus tum privátis collóquiis cívium ánimos demúlcens, ad tranquillitátem urbem redúxit. Virum príncipem gráviter offéndit, quod illíus in súbditos sævítiam increpásset. Qua de causa équites duos immísit, qui eum in itínere confóderent. Jamque ad ipsum propinquáverant, cum stupóre divínitus immísso, simul cum equis immóbiles stetérunt, donec ad pedes sancti viri provolúti, scéleris véniam precaréntur. Ipse quoque princeps, repentíno terróre percúlsus, jam de salúte desperáverat, cum, revocáto Joánne, facti pœnitens incolumitáti rédditus est. Factiósi étiam hómines, cum eum fústibus péterent bráchiis diriguére, nec ante rédditæ vires, quam delícti véniam præcaréntur. Christum Dóminum, dum Sacrum fáceret, præséntem contuéri atque ex ipso divinitátis fonte cœléstia mystéria hauríre só-

litus. Abdita cordis inspícere, ac futúra raro evéntu præsagíre frequens illi fuit; fratrísque fíliam septénnem mórtuam excitávit. Dénique mortis die prænuntiáto, et Ecclésiæ Sacraméntis devotíssime suscéptis, extrémum diem clausit multis ante, et post óbitum miráculis gloriósus. Quibus rite probátus, Alexánder Octávus Sanctórum número eum adscrípsit. ℟. Iste homo. (90)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Sint lumbi. de Comm. (93)

Pro SS. Martyribus.

Lectio ix.

Basílides, Cyrínus, Nabor et Nazárius, Románi mílites, nóbiles génere et virtúte illústres, christiána religióne suscépta, cum Christum Dei Fílium Diocletiáno Imperatóre prædicárent, ab Aurélio præfécto Urbis comprehénsi, et ut diis sacra fácerent admóniti, ejus jussa contemnéntes, missi sunt in cárcerem. Quibus orántibus, cum súbito claríssima lux obórta ómnium óculis, qui ibídem essent cárcerem collustrásset; illo cœlésti splendóre commótus Marcéllus custódiæ præpósitus, multíque álii, Christo Dómino credidérunt. Verum póstea e cárcere emíssi ab Imperatóre Maximiáno, cum ejus étiam negléсto império, unum Christum Deum et Dóminum in ore habérent, scorpiónibus cruciáti íterum conjiciúntur in víncula: unde séptimo die edúcti, et ante pedes Imperatóris constitúti, perstitérunt in irrisióne inánium deórum, Jesum Christum Deum constantíssime confiténtes. Quámobrem damnáti, secúri feriúntur. Quorum córpora feris objécta, nec ab illis tacta, a Christiánis honorífice sepúlta sunt.

Te Deum laudámus. 18.

In Laud. com. SS. Mart. Aña. Vestri. ℣. Exsultábunt. Oratio. Sanctórum Martyrum. 430.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, com. præc.

DIE 13. JUNII.

S. Antonii de Padua, Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (83) præster seq.

Oratio.

Ecclésiam tuam, Deus, beáti Antónii, Confessóris tui, solémnitas votíva lætíficet: ut

spirituálibus semper muniátur auxíliis, et gáudiis pérfrui mereátur ætérnis. Per Dóminum.

Deinde com. S. Joannis, Aña. Hic vir. ℣. Justum dedúxit. Oratio. Deus, auctor. 430.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr. In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Antónius, Ulyssipóne in Lusitánia honéstis ortus paréntibus, et ab iis pie educátus, adoléscens institútum Canonicórum regulárium suscépit. Sed cum córpora beatórum quinque Mártyrum fratrum Minórum Conímbriam transferréntur, qui paulo ante apud Marróchium pro Christi fide passi erant, martyrii desidério incénsus, ad Franciscánum órdinem transívit. Mox eódem ardóre impúlsus ad Sarracénos ire perréxit: sed advérsa valetúdine afflíctus, et redíre coáctus, cum navi ad Hispániæ líttora ténderet, ventórum vi in Secíliam delátus est.

℟. Honéstum fecit. (89)

Lectio v.

Assísium e Sicília ad Capítulum generále venit: inde in erémum montis Pauli in Æmília secéssit, ubi divínis contemplatiónibus, jejúniis et vigíliis diu vacávit: Póstea sacris Ordínibus initiátus, et ad prædicándum Evangélium missus, dicéndi sapiéntia et cópia tantum profécit, tantámque sui admiratiónem commóvit, ut eum Summus Póntifex aliquándo concionántem áudiens, Arcam testaménti appellárit. In primis vero hæreses summa vi profligávit, ideóque perpétuus hæreticórum málleus est vocátus.

℟. Amávit eum. (90)

Lectio vj.

Primus ex suo Ordine, ob doctrínæ præstántiam, Bonóniæ, et álibi sacras lítteras est interpretátus, fratrúmque suórum stúdiis præfuit. Multis vero peragrátis provínciis, anno ante óbitum Patávium venit, ubi illústria sanctitátis suæ monuménta relíquit. Dénique magnis labóribus pro glória Dei perfúnctus, méritis et miráculis clarus, obdormívit in Dómino Idibus Június, anno salútis millésimo ducentésimo trigésimo primo: quem Gregórius Nonus Póntifex Máximus san-

ctórum Confessórum número adscrípsit.
℟. Iste homo. (90)
In iij. Nocturno Homilia in Evang. Sint lumbi vestri. de Comm. (93)
Vesperæ a Capitulo de seq., cum com. præc.

DIE 14. JUNII.

S. Basilii Magni Episc., Conf. et Eccl. Doct.

Duplex. m. t. v.

Omnia de Comm. Conf. Pont. (60) præter seq.

Ad Magnificat in utrisque Vesperis, Aña. O Doctor... beáte Basíli.

Oratio.

Exáudi, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti Basilíi, Confessóris tui atque Pontíficis, solemnitáte deférimus: et, qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Et fit com. præc. Aña. Hic vir despíciens. ℣. Justum dedúxit. Oratio. 432.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Basilíus nóbilis Cáppadox, Athénis una cum Gregório Nazianzéno, ejus amicíssimo, sæculáribus lítteris, deínde in monastério sacris mirabíliter erudítus, eum brevi cursum fecit ad omnem doctrínæ et morum excelléntiam, ut inde Magni cognómen invénerit. Is ad prædicándum Jesu Christi Evangélium in Pontum accersítus, eam provínciam a christiánis institútis aberrántem, ad viam salútis revocávit: mox ab Eusébio Cæsaréæ Epíscopo ad erudiéndam eam civitátem adjútor adhibétur: in cujus locum póstea succéssit. Is Fílium Patri consubstantiálem esse in primis deféndit, ac Valéntem Imperatórem sibi irátum, miráculis ádeo flexit, ut incumbéntem ad voluntátem ejiciéndi ipsum in exílium, a senténtia discédere coégerit.
℟. Invéni David. (67)

Lectio v.

Nam et Valéntis sella, in qua factúrus decrétum de ejiciéndo e civitáte Basilío sedére volébat, confrácta est: et tribus ab eo cálamis adhíbitis adscribéndam exílii legem, nullus eórum réddidit attraméntum: et cum nihilóminus in propósito scribéndi ímpium

decrétum persísteret, ipsíus déxtera dissolútis nervis, tota contrémuit. His commótus Valens, chartam utráque manu conscídit. Ea autem nocte, quæ ad deliberándum Basilío data est, Valéntis uxor íntimis est cruciáta dolóribus, et únicus fílius in gravem morbum íncidit. Quibus ille pertérritus, iniquitátem suam recognóscens, Basilíum accérsit: quo præsénte puer cœpit convaléscere: verum, vocátis a Valénte ad viséndum púerum hæréticis: paulo post móritur.

℟. Pósui adjutórium. (67)

Lectio vj.

Abstinéntia et continéntia fuit admirábili: una túnica conténtus erat: in jejúnio servándo diligentíssimus, in oratióne assíduus, in qua sæpe totam noctem consumébat. Virginitátem perpétuo cóluit. Monastériis exstrúctis, ita monachórum institútum temperávit, ut solitáriæ atque actuósæ vitæ utilitátes præcláre simul conjúngeret. Multa erudíte scripsit: ac nemo, teste Gregório Nazianzéno, sacræ Scriptúræ libros vérius aut ubérius explicávit. Obiit Kaléndis Januárii, cum tantum spíritu vivens, præter ossa et pellem, nulla prætérea córporis parte constáre viderétur.

℟. Iste est qui. (68)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 14. f

In illo témpore: Dixit Jesus turbis: Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus. Et réliqua.

Homilía sancti Basilíi Epíscopi.

Lib. Reg. fusius explic. ad interrog. 8.

Perfécta quidem renuntiátio in eo consístit, ut id assequámur, ne ad ipsíus étiam vitæ affectiónem propénsi simus, et respónsum mortis habeámus, ut non simus fidéntes in nobis ipsis. Hujúsmodi autem renuntiátio inítium sumit ab alienatióne rerum externárum, véluti a possessiónibus, ab ináni glória, a vivéndi consuetúdine, a rerum inutílium amóre: quemádmodum étiam suo exémplo nobis ostendé-

runt sancti Dómini nostri discípuli, Jacóbus quidem et Joánnes, relícto patre Zebedæo, et ipsa quoque navícula, de qua omnis illórum victus rátio pendébat : Matthæus vero, cum ab ipso telónio surréxit, ac Dóminum secútus est.

℟. Amávit eum. (80)

Lectio viij.

Sed quid opus est nostris ratiónibus, aut sanctórum virórum exémplis id, quod dícimus, confirmáre, cum ipsa Dómini verba in médium líceat afférre, iísque ipsis religiósam ac Deum timéntem ánimam commovére, quibus ille perspícue et sine controvérsia protestátur, dicens : Sic ígitur quicúmque ex vobis non renuntiáverit ómnibus quæ póssidet, non potest meus esse discípulus. Et álio in loco, cum prius dixísset : Si vis perféctus esse, vade et vende ómnia quæ habes, et da paupéribus; póstea subjúnxit : Veni, séquere me.

℟. In médio. (80)

Lectio ix.

Est ígitur renuntiátio, quemádmodum docúimus, vinculórum terrénæ hujus ac temporális vitæ solútio, atque ab humánis negótiis liberátio, per quam ad ineúndam viam, qua ad Deum pervenítur, aptióres et promptióres effícimur : et expedíta rátio ad acquisitiónem usúmque rerum, quæ super aurum et lápidem pretiósum multum longe sunt pretiosióres; et in summa, cordis humáni ad cœléstem conversatiónem translátio, ita ut dícere líceat : Nostra conversátio in cœlis est : et (quod máximum est) inítium unde ad Christi similitúdinem evádimus, qui cum dives esset, propter nos pauper est factus.

Te Deum laudámus. 18.

In ij. Vesp. com. seq.

DIE 15. JUNII.

SS. Viti, Modesti, atque Crescentiæ, Martyrum.

Ad Vesperas, Aña. Istórum est. ℣. Lætámini.

Oratio.

Da Ecclésiæ tuæ, quæsumus Dómine, sanctis Martyribus tuis Vito, Modésto, atque Crescéntia intercedéntibus, supérbe non sápere, sed tibi plácita humilitáte profícere : ut prava despíciens : quæcúmque recta sunt líbera exérceat caritáte. Per Dóminum.

Lectio ij.

Vitus ádmodum puer ínscio patre baptizátus est : quod cum ille rescivísset, nihil prætermísit, quo fílium a christiána religióne removéret. Qua in voluntáte permanéntem Valeriáno júdici verbéribus castigándum trádidit. Sed nihilóminus in senténtia persístens, patri rédditus est. Sed dum eum pater grávius puníre cógitat, Vitus Angeli mónitu, comítibus Modésto et Crescéntia, ejus educatóribus, migrat in aliénas terras : ibíque eam sanctitátis laudem adéptus est, ut ejus fama ad Diocletiánum perláta, ipsum Imperátor accérseret, ut fílium suum a dæmone vexátum liberáret : quo liberáto, cum ei amplíssimis præmiis ingrátus Imperátor, ut deos cóleret, persuadére non potuísset, una cum Modésto et Crescéntia vínculis constríctum mittit in cárcerem.

Lectio iij.

Quos ubi constantióres esse cómperit, demítti jubet in ingens vas liquáto plumbo, fervénti resína ac pice plenum : in quo cum trium Hebræórum puerórum more divínos hymnos cánerent, inde erépti, leóni objiciúntur : qui prostérnens se, eórum pedes lambébat. Quare inflammátus ira Imperátor, quod multitúdinem vidébat miráculo commovéri, eos in catásta sterni jubet, et ita cædi eórum membra, atque ossa divélli. Quo témpore tonítrua, fúlgura, magníque terræmótus fuére, quibus templa deórum corruérunt, et multi oppréssi sunt. Eórum relíquias Floréntia, nóbilis fémina, unguéntis condítas honorífice sepelívit.

Te Deum laudámus.18.

Ad Laudes, Aña. Vestri capílli. ℣. Exsultábunt.

DIE 18. JUNII.

SS. Marci et Marcelliani, Martyrum.

Ad Vesperas, Aña. Istórum est. ℣. Lætámini.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus : ut, qui sanctórum Mártyrum tuórum Marci, et Marcelliáni natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus, eórum intercessiónibus liberémur. Per Dóminum nostrum.

℟. ij. Hæc est vera. (54)

Lectio iij.

Marcus et Marcelliánus fratres Románi, propter christiánam fidem a Fabiáno duce comprehénsi, ad stípitem alligáti sunt, pédibus clavis confíxis. Ad quos cum ita loquerétur judex : Resipíscite, míseri, et vos ipsos ab his cruciátibus erípite, respondérunt : Numquam tam jucúnde epuláti sumus, quam hæc libénter Jesu Christi causa perférimus, in cujus amóre nunc fixi esse cœpimus : útinam támdiu nos hæc pati sinat, quámdiu hoc corruptíbili córpore vestíti érimus. Qui diem noctémque in torméntis divínas laudes canéntes, dénique telis transfíxi, ad martyrii glóriam pervenérunt. Quorum córpora via Ardeatína sepúlta sunt.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Laudes, Aña. Vestri capílli. ℣. Exsultábunt.

DIE 19. JUNII.

S. Julianæ de Falconeriis, Virginis.

Duplex.

Omnia de Comm. Virg. (103) præter sequentia.

In utrisque Vesperis.

Hymnus.

Cœléstis Agni núptias,
O Juliána, dum petis,
Domum patérnã déseris,
Chorúmque ducis Vírginum.

Sponsúmque suffíxum Cruci
Noctes, diésque dum gemis
Dolóris icta cúspide,
Sponsi refers imáginem.

Quin septifórmi vúlnere
Fles ad genu Deíparæ :
Sed crescit infúsa fletu,
Flammásque tollit cáritas.

Hinc morte fessam próxima
Non usitáto te modo
Solátur, et nutrit Deus,
Dapem supérnam pórrigens.

Ætérne rerum Cónditor,
Ætérne Fili par Patri,
Et par utríque Spíritus,
Soli tibi sit glória.
Amen.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ad Magnif. Aña. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dñus præparávit in ætérnum.

Oratio.

Deus, qui beátam Juliánam Vírginem tuam extrémo morbo laborántem, pretióso Fílii tui

Córpore mirabíliter recreáre dignátus es : concéde quæsumus ; ut, ejus intercedéntibus méritis, nos quoque eódem in mortis agóne reficti, ac roboráti, ad cœléstem pátriam perducámur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit com. SS. Gervasii et Protasii, Mart. Aña. Istórum. ℣. Lætámini.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum Gervásii et Protásii solemnitáte lætíficas : concéde propítius ; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Hymn. Cœléstis. 438.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Juliána ex nóbili Falconéria família, claríssimo patre, qui templum Deíparæ ab Angelo salutátæ ære suo magnífice a fundaméntis Floréntiæ, ut nunc vísitur, eréxit, matre Reguardáta, ambóbus jam senescéntibus, ac ad id tempus sterílibus, nata est anno millésimo ducentésimo septuagésimo. Ab incunábulis non exíguum futúræ sanctitátis spécimen dedit : vagiéntibus quippe labris, suavíssima Jesu et Maríæ nómina ultro proférre audíta est. Puerítiam póstmodum ingréssa, totam se christiánis virtútibus mancipávit, in quibus ádeo excélluit, ut beátus Aléxius pátruus, cujus institútis ac exémplis instruebátur, matri dícere non dubitáverit, ipsam non féminam peperísse, sed Angelum : nam ita modésto vultu, animóque ab omni, vel levíssima erróris mácula pura fuit, ut óculos nunquam in toto vitæ cursu ad hóminis fáciem intuéndam eréxerit, auditóque peccáti vocábulo contremúerit ; imo scéleris narratióne percúlsa, íllico prope exánimis corrúerit. Expléto nondum décimo quinto ætátis suæ anno, re familiári, licet opuléntа, terrenísque posthábitis núptiis, Deo virginitátem in mánibus divi Philíppi Benítii solémniter vovit, ab eóque ómnium prima religiósum Mantellatárum hábitum, ut dicunt, sumpsit. ℟. Propter veritátem. (114)

Lectio v.

Juliánæ exémplum secútæ sunt plúrimæ ex

nobilióribus famíliis féminæ, ac mater ipsa fíliæ sese religióse instituéndam dedit, ita ut, aucto paulátim número, Ordinem Mantellatárum instituerit, ac illi pie vivéndi leges summa prudéntia ac sanctitáte tradíderit. Ejus virtútes cum óptime perspéctas divus Benítius habéret, morti próximus, nulli mélius quam Juliánæ, non féminas tantum, sed et totum Servórum Ordinem, cujus propagátor et moderátor exstíterat, commendátum vóluit. Verum ipsa demísse semper de se cogitábat, et cum ceterárum esset magístra, in re quaque doméstica, licet vili, soróribus famulabátur. Assiduitáte orándi íntegras insumébat dies, in éxtasim sæpíssime rapta, et si réliquum, in sedándis cívium dissídiis, criminósis a via iniquitátis retrahéndis, ac inserviéndis impendébat ægrótis, quorum quandóque sániem ex ulcéribus manántem, admóto ore, lambens, eos sanitáti restituébat. Corpus suum flagris, nodósis funículis, férreis cíngulis, vigíliis, humi nudæ cubándo, térere sólita fuit. Parcíssimo cibo, et hoc vili, quátuor hebdómadæ diébus, et réliquis duóbus solo Angelórum pane conténta, excépto die sábbati, quo pane solo et aqua nutriebátur.

℟. Dilexísti justítiam. (114)

Lectio vj.

Dura hujúsmodi vivéndi ratióne in stómachi morbum íncidit, quo ingravescénte, cum septuagésimum ætátis annum ágeret, ad extrémum vitæ spátium redácta est. Diutúrnæ valetúdinis incómmoda hílari vultu constantíque ánimo pértulit: de uno tantum cónqueri audíta est, quod cum cibum cápere ac retinére nullo modo posset, ab Eucharística mensa ob Sacraménti reveréntiam arcerétur. Verum his in angústiis constitúta, Sacerdótem rogávit, ut allátum divínum panem, quem ore súmere nequíbat, péctori saltem extérius admovéret. Précibus illíus morem gessit Sacérdos; et mirum! eódem témporis moménto divínus panis dispáruit, et Juliána seréno, ac ridénti vultu exspirávit. Res supra fidem támdiu fuit, donec virgíneum de more curarétur cor-

pus: invénta enim est circa sinístrum péctoris latus carni véluti sigíllo impréssa forma Hóstiæ, quæ Christi crucifíxi effígiem repræsentábat. Hujus prodígii fama, cæterorúmque miraculórum, non Floréntiæ tantum, sed totíus christiáni orbis veneratiónem illi conciliávit, ac per quátuor prope íntegra sæcula ádeo aucta est, ut tandem Benedíctus Papa Décimus tértius in ejus celebritáte Offícium próprium recitári ab univérso Ordine beátæ Maríæ Vírginis Servórum jússerit. Clemens vero Duodécimus, munificentíssimus ejúsdem Ordinis protéctor, novis in dies miráculis coruscántem sanctárum Vírginum catálogo adscrípsit.

℟. Afferéntur Regi. (114)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Símile erit regnum cœlórum. (117)

Pro SS. Gervasio et Protasio, Martyribus.

Lectio ix.

Gervásius et Protásius, Vitális et Valériæ fílii, quorum pater Ravénnæ, mater Medioláni pro Christi Dómini fide martyrium subiérunt, distribúto paupéribus património, doméstícos servos libertáte donárunt. Quo facto Gentílium sacerdótes immáne in illos concéptum ódium habébant. Quare cum Astásius comes in bellum proficísci vellet, hanc occasiónem perdéndi pios fratres se nactos esse putavérunt. Itaque Astásio persuádent, se a diis admónitos esse, nullo modo eum in bello victórem futúrum, nisi Gervásio et Protásio coáctis Christum negáre, eósdem ad sacra diis faciénda compélleret. Quod cum illi detestaréntur, Astásius imperávit Gervásium támdiu cædi, dum inter vérbera exspiráret: Protásium fústibus contúsum secúri pércuti jubet. Quorum córpora Philíppus Christi servus clam sústulit, et in suis ædibus sepelívit: quæ póstea sanctus Ambrósius, Dei mónitu invénta, in loco sacro et insígni collocánda curávit. Passi sunt Mediolání décimo tértio Kaléndas Júlii.

Te Deum laudámus. 18.

In Laud. com. SS. Mart. Aña. Vestri capílli. ℣. Exsultábunt. Oratio. Deus, qui nos. 439.

In ij. Vesp. com. seq.

DIE 20. JUNII.

S. Silverii, Papæ et Mart.

Ad Vesperas, Aña. Iste Sanctus. ℣. Glória et.

Oratio.

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus : et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Silvérii, Mártyris tui atque Pontíficis, intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Lectio ij.

Silvérius Campánus, post Agapítum próxime Póntifex creátus est : cujus doctrína et sánctitas illúxit in insectándis hæréticis : et constántis ánimi magnitúdo perspécta est in tuéndo judício Agapíti. Nam Anthímum, quem, quia Eutychiánam hæresim defendébat, Agapítus ab Episcopátu Constantinopolitáno deposúerat, cum a Theodóra Augústa sæpíssime rogátus esset, restitúere nóluit.

℟. Dñe, prævenísti. (37)

Lectio iij.

Quamóbrem iráta múlier mandat Belisário, ut Silvérium mittat in exsílium. Qui exsulávit in ínsula Póntia, unde his verbis scripsísse fertur ad Amatórem Epíscopum : Susténtor pane tribulatiónis, et aqua angústiæ, nec tamen dimísi, aut dimítto offícium meum. Et sane, brevi incómmodis ærumnísque conféctus, obdormívit in Dómino, duodécimo Kaléndas Július : cujus corpus Romam delátum, et in Basílica Vaticána depósitum, multis miráculis illustrátum fuit. Præfuit Ecclésiæ annos tres et ámplius, creátis mense Decémbri Presbyteris trésdecim, Diáconis quinque, Epíscopis per divérsa loca decem et novem.

Te Deum laudámus. 18.

In Laudibus, Aña. Qui odit. ℣. Justus ut.

DIE 21. JUNII.

S. Aloysii Gonzagæ. Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (83) præter seq.

Oratio.

Cœléstium donórum distribútor Deus, qui in angélico júvene Aloysio miram vitæ innocéntiam pari cum pœniténtia sociásti : ejus méritis et précibus concéde : ut innocéntem non secúti, pœniténtem imitémur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Aloysius, Ferdinándi Gónzagæ Castelliónis Stiverórum Marchiónis fílius, festináto propter vitæ perículum baptísmo, prius cœlo quam terris nasci visus, primam illam grátiam tam constánter retínuit, ut in ea confirmátus crederétur. A primo ratiónis usu, quo se Deo statim óbtulit, vitam duxit quotídie sanctiórem. Novénnis Floréntiæ ante aram beátæ Vírginis, quam paréntis loco semper hábuit, perpétuam virginitátem vovit; eámque insígni Dei benefício, nulla mentis aut córporis pugna tentátam servávit. Réliquas ánimi perturbatiónes cœpit ætáte illa tam fórtiter comprímere, ut ne primo quidem eárum motu deínde incitarétur. Sensus étiam, óculos præcípue, ita cohíbuit, ut non modo illos numquam in fáciem inténderit Maríæ Austríacæ, quam plures annos inter honorários Hispaniárum Príncipis ephébos fere quotídie salutávit; sed a matris étiam vultu continéret. Homo proptérea sine carne, aut Angelus in carne mérito appellátus.

℟. Honéstum fecit. (89)

Lectio v.

Adjécit sénsuum custódiæ córporis cruciátum. Tria síngulis hebdómadis jejúnia, éaque plerúmque módico pane et aqua tolerábat. Quamquam perpétuum fuísse per id tempus ipsíus jejúnium vidéri potest: cum ejus prándia ferme vix únciam æquárent. Sæpe étiam ter in die se fúnibus, aut caténis cruentábat: flagélla quandóque canum loris, cilícia equórum calcáribus supplévit. Mollem léctulum clam injéctis ásserum fragméntis asperábat, eo étiam, ut cítius ad orándum excitarétur. Magnam quippe noctis partem, summa étiam híeme, solo tectus indúsio pósitis humi génibus, vel præ languóre jacens ac pronus in cœléstium contemplatióne traducébat. Intérdiu quoque tres, quátuor, quinque horas in ea perstábat immótus, donec unam saltem ánimo nusquam distrácto percurrísset. Cujus constántiæ præmium fuit stabílitas mentis inter orándum álio non vagán-

tis, imo perpétua velut éxtasi in Deo defixæ. Ei demum ut únice adhæréret, victo post triennále acérrimum certámen patre, et avíti principátus jure in fratrem transláto, Societáti Jesu, ad quam cœlésti voce Matríti fúerat accítus, Romæ se adjúnxit.

℟. Amávit eum. (90)

Lectio vj.

In tyrocínio ipso virtútum ómnium magíster habéri cœpit. Exactíssima in eo erat legum étiam minimárum custódia, mundi, contémptus singuláris, implacábile ódium sui : Dei vero amor tam ardens, ut corpus étiam sensim absúmeret. Jussus proptérea mentem a divínis rebus tantísper avértere, occurréntem sibi ubíque Deum írrito conátu fugiébat. Mira étiam próximos caritáte ampléxus, in públicis quibus alácriter ministrábat, nosocomíis, contagiósam luem traxit. Qua lente consúmptus, die quem prædíxerat, undécimo Kaléndas Júlii, ætátis anno quarto et vigésimo jam inchoáto, cum ántea flagéllis cædi atque humi stratus mori postulásset, migrávit in cœlum. Ibi eum sancta María Magdaléna de Pazzis tanta frui glória, Deo monstránte, vidit, quantam vix esse in cœlo credidísset ; ipsúmque sanctimónia insígnem et charitáte mártyrem incógnitum fuísse prædicávit. Multis étiam magnísque cláruit miráculis. Quibus rite probátis, Benedíctus Décimus tértius Sanctórum fastis angélicum júvenem adscrípsit, atque innocéntiæ et castitátis exémplar simul et patrónum studiósæ præsértim juventúti dedit. ℟. Iste homo. (90)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 22. c

In illo témpore : Respóndens Jesus, ait Sadducæis : Errátis, nesciéntes Scriptúras, neque virtútem Dei. In resurrectióne enim neque nubent, neque nubéntur : sed erunt sicut Angeli Dei in cœlo. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Lib. 1. de Virginitate.

Virgínitas est bona : id ego quoque fáteor. Atqui núptiis étiam mélior ; et istud tibi asséntior : ac si libet, illud

adjúngam, tanto núptiis eam præstáre, quanto cœlum terræ, quanto homínibus Angeli antecéllunt: ac, si quid prætérea addéndum est, étiam magis. Nam si neque nubunt Angeli, neque uxórem ducunt, non étiam carne et sánguine coagmentáti sunt: in terris prætérea non commorántur, non cupiditátum aut libídinum perturbatiónibus sunt obnóxii; non cibi índigent, aut potus; non sunt ejúsmodi, ut eos dulcis sonus, aut cantus mollis, aut præclára spécies possit allícere: nulla dénique ejus géneris illécebra capiúntur.

℟. Iste est qui ante. (93)

Lectio viij.

At humánum genus, cum natúra beátis illis méntibus inférius sit, omni vi studióque conténdit, ut quoad ejus fíeri potest, illas assequátur. Quómodo? Non nubunt Angeli: at neque étiam virgo. Assisténtes illi semper ad Deum, eídem insérviunt: et istud ipsum virgo. Quod si vírgines, quámdiu córporis ónere deprimúntur, quemádmodum Angeli in cœlum néqueunt ascéndere, illud eo vel máximo solátio compénsant, quod modo spíritu et córpore sancti sint, cœli Regem recípiunt. Vidésne virginitátis præstántiam? quómodo terrárum íncolas sic affíciat, ut qui córpore vestíti sunt, eos incorpóreis méntibus exæquet?

℟. Sint lumbi. (94)

Lectio ix.

Qua enim, quæso, re differébant ab Angelis Elías, Eliséus, Joánnes veri hi virginitátis amatóres? nulla, nisi quod mortáli natúra constábant. Nam cétera si quis diligénter inquírat, hi nihilóminus affécti reperiéntur, quam beátæ illæ mentes: et idípsum, quo inferióre conditióne videántur esse, in magna est eórum laude ponéndum. Ut enim terrárum íncolæ, et ii, qui essent mortáli natúra, possent ad illam virtútem vi et contentióne perveníre: vide quanta eos fortitúdine, quanta vitæ ratióne prǽditos fuísse opórteat.

Te Deum laudámus. 18.

In ij. Vesp. com seq.

DIE 22. JUNII.

S. Paulini, Episc. et Conf.

Ad Vesperas, Aña. Sacérdos. ℣. Amávit eum.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus : ut beáti Paulíni, Confessóris tui atque Pontíficis, veneránda solémnitas et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dñum.

Lectio ij.

Paulínus Nolæ Epíscopus, erudítus stúdiis humanitátis, doctus étiam divínis lítteris, multa elegánter et ornáte scripsit vérsibus, et solúta oratióne. Hujus viri cáritas præcípue celebrátur, quod vastáta a Gothis Campánia, omnem facultátem, ne relíctis quidem sibi rebus ad vitam necessáriis, in aléndos páuperes, et captívos rediméndos contúlerit. Quo témpore, ut scribit sanctus Augustínus, ex opulentíssimo dívite voluntáte paupérrimus, et copiosíssime sanctus, captus a bárbaris sic Deum precabátur : Dómine, ne excrúcier propter aurum et argéntum : ubi enim sint ómnia mea, tu scis. Póstea vero Wándalis eásdem regiónes infestántibus, cum ab eo pósceret vídua, ut fílium sibi redímeret, consúmptis rebus ómnibus in offício pietátis, seípsum pro illo in servitútem trádidit.

Lectio iij.

Igitur in Africam proféctus, dómini sui, qui regis erat gener, hortum coléndum suscépit. Verum cum prophetíæ dono regis mortem ipsi dómino prædixísset, et rex in somnis Paulínum sedéntem médium inter duos júdices, sibíque de mánibus eripiéntem flagéllum vidísset : tantus vir cógnitus, honorificentíssime dimíssus est, condonátis ei ómnibus suis cívibus, qui captívi fúerant. Nolam revérsus ad Episcopále offícium cum verbo et exémplo omnes ad pietátem christiánam inflammáret, láterum dolóre corréptus est : mox cubículum, in quo jacébat, terræmótu contrémuit, ac paulo post ánimam Deo réddidit.

Te Deum laudámus. 18.

In Laudibus, Aña. Euge serve. ℣. Justum.

DIE 23. JUNII.

In Vigilia S. Joannis Baptistæ.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio j. Cap. 1.

Fuit in diébus Heródis, regis Judææ, sacérdos quidam nómine

Zacharías de vice Abía : et uxor illíus de filiábus Aaron, et nomen ejus Elísabeth. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 1. in Lucam.

Docet nos Scriptúra divína, non solum mores in iis, qui prædicábiles sunt, sed étiam paréntes oportére laudári : ut véluti transmíssa immaculátæ puritátis heréditas, in iis quos vólumus laudáre, præcéllat. Quæ enim ália inténtio hoc loco sancti Evangelístæ, nisi ut sanctus Joánnes Baptísta nobilitétur paréntibus, miráculis, móribus, múnere, passióne? Sic étiam sancti Sámuel mater Anna laudátur: Sic Isaac a paréntibus nobilitátem pietátis accépit, quam pósteris derelíquit. Sacérdos ítaque Zacharías, nec solum sacérdos, sed étiam de vice Abía, id est, nóbilis inter superióres famílias,

℟℟. de Feria occur.

Lectio ij.

Et uxor, inquit, illi de filiábus Aaron. Non solum igitur a paréntibus, sed étiam a majóribus sancti Joánnis nobílitas propagátur, non sæculári potestáte sublímis, sed religiónis successióne venerábilis. Tales enim majóres habére débuit prænúntius Christi, ut non repénte concéptam, sed a majóribus accéptam, et ipso infúsam jure natúræ, prædicáre fidem Domínici viderétur advéntus. Erant, inquit, ambo justi ante Deum, incedéntes in ómnibus mandátis et justificatiónibus Dómini sine queréla. Quid ad hoc réferunt, qui peccátis suis solátia præferéntes, sine peccátis frequéntibus hóminem putant esse non posse : et utúntur versículo, quia scriptum est in Job : Nemo mundus a sorde, nec si uníus diéi vita ejus sit in terra.

Lectio iij.

Quibus respondéndum est, prius ut quid sit hóminem sine peccáto esse, defíniant : utrum numquam omníno peccásse, an desiísse peccáre. Si enim hoc putant sine peccáto esse, numquam omníno peccásse : et ipse conséntio. Omnes enim peccavérunt, et egent glória Dei. Sin autem eum qui véterem errórem corréxerit et in eam se vitæ transformáverit qualitá-

tem, ut témperet a peccáto, negant abstinére a delíctis, non possum in eórum convenire senténtiam, cum legámus: Quia sic Dóminus diléxit Ecclésiam, ut exhíbeat ipsam sibi gloriósam, et non habéntem máculam, aut rugam, aut áliquid ejúsmodi : sed ut sit sancta et immaculáta.

Ad Bened. Aña ut in Psalt. et post Añam Preces feriales flexis genibus. 65.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus; ut família tua per viam salútis incédat, et beáti Joánnis Præcursóris hortaménta sectándo, ad eum, quem prædíxit, secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum.

Si sequenti die 24. occurrerit Solemnitas SS. Corporis Christi, agendum erit de prædicta Solemnitate : Festum vero S. Joannis Baptistæ tunc reponatur in diem 25. tamquam in sedem propriam, translato alio Festo Duplici, si alicubi occurrat, post Octav., aut eo penitus omisso juxta Rubricas : sed si fuerit j. vel ij. classis, transfertur in primam diem Officio duplici non impeditam infra eamdem Octavam.

DIE 24. JUNII.

In Nativitate S. Joannis Baptistæ.

Duplex j. cl. cum Oct.

IN I. VESPERIS.

Aña 1. Ipse præíbit ante íllum in spíritu et virtúte Elíæ, paráre Dómino plebem perféctam. Ps. ut in j. Vesp. de Comm. Apost. (2)

2. Joánnes est nomen ejus : vinum et síceram non bibet, et multi in nativitáte ejus gaudébunt.

3. Ex útero senectútis et stérili Joánnes natus est præcúrsor Dómini.

4. Iste puer magnus coram Dómino : nam et manus ejus cum ipso est.

5. Nazaræus vocábitur puer iste : vinum et síceram non bibet, et omne immúndum non manducábit ex útero matris suæ.

Capitulum. Isaiæ. 49.

Audíte ínsulæ, et atténdite pópuli de longe : Dóminus ab útero vocávit me, de ventre matris meæ recordátus est nóminis mei.

Hymnus.

Ut queant laxis resonáre fibris
Mira gestórum fámuli tuórum,

Solve pollúti lábii reátum,
Sancte Joánnes.
Núntius celso véniens olympo,
Te patri magnum fore nascitúrum,
Nomen et vitæ sériem gerúndæ
Ordine promit.
Ille promíssi dúbius supérni,
Pérdidit promptæ módulos loquélæ:
Sed reformásti génitus perémptæ
Organa vocis.
Ventris obstrúso récubans cubíli,
Sénseras Regem thálamo manéntem:
Hinc parens, nati méritis, utérque
Abdita pandit.
Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi, compar utriúsque virtus,
Spíritus semper, Deus unus, omni
Témporis ævo. Amen.
℣. Fuit homo missus a Deo. ℟. Cui nomen erat Joánnes.

Ad Magnificat, Aña. Ingrésso Zacharía templum Dómini, appáruit ei Gábriel Angelus stans a dextris altáris incénsi.

Oratio. Deus qui. ut ad Laudes.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem Præcursóris Dóminum,* Veníte, adorémus. Ps. Veníte. 2.

Hymnus.

Antra desérti téneris sub annis,
Cívium turmas fúgiens, petísti,
Ne levi posses maculáre vitam
Crímine linguæ.
Præbuit durum tégumen camélus
Artubus sacris, stróphium bidéntes;
Cui latex haustum, sociáta pastum
Mella locústis.
Céteri tantum cecinére Vatum
Corde præságo jubar affutúrum:
Tu quidem mundi scelus auferéntem
Indice prodis.
Non fuit vasti spátium per orbis
Sánctior quisquam génitus Joánne,
Qui nefas sæcli méruit lavántem
Tíngere lymphis.
Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus, omni
Témporis ævo. Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Priúsquam te formárem * in útero, novi te : et ántequam progrederéris, sanctificávi te.

Psalmi de Comm. Conf. non Pont. (84)

Aña. Ad ómnia quæ mittam te, * dicit Dóminus, ibis : ne tímeas, et quæ mandávero tibi, loquéris ad eos.

Aña. Ne tímeas * a fácie eórum, quia ego tecum sum, dicit Dóminus.

℣. Fuit homo missus a Deo. ℟. Cui nomen erat Joánnes.

Incipit Jeremías Prophéta.

Lectio j. Cap. 1.

Verba Jeremíæ fílii Helcíæ de sacerdótibus qui fuérunt in Anathoth, in terra Bénjamin. Quod factum est verbum Dómini ad eum in diébus Josíæ fílii Amon regis Juda, in tertiodécimo anno regni ejus. Et factum est in diébus Jóakim fílii Josíæ regis Juda, usque ad consummatiónem undécimi anni Sedecíæ fílii Josíæ regis Juda, usque ad transmigratiónem Jerúsalem in mense quinto. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens : Priúsquam te formárem in útero, novi te : et ántequam exíres de vulva, sanctificávi te, et Prophétam in Géntibus dedi te.

℟. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes :* Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine, et paráret Dómino plebem perféctam. ℣. Erat Joánnes in desérto prædicans baptísmum pœniténtiæ. Hic.

Lectio ij.

Et dixi, A a a, Dómine Deus : ecce néscio loqui, quia puer ego sum. Et dixit Dóminus ad me : Noli dícere : Puer sum : quóniam ad ómnia, quæ mittam te, ibis : et univérsa quæcúmque mandávero tibi, loquéris. Ne tímeas a fácie eórum : quia tecum ego sum, ut éruam te, dicit Dóminus. Et misit Dóminus manum suam, et tétigit os meum : et dixit Dóminus ad me : Ecce dedi verba mea in ore tuo : ecce constítui te hódie super Gentes, et super regna ut evéllas, et déstruas, et dispérdas, et díssipes, et ædífices, et plantes.

℟. Elísabeth Zacharíæ magnum virum génuit, Joánnem Baptístam præcursórem Dómini :* Qui viam Dómino præpará-

vit in erémo. ℣. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes. Qui.

Lectio iij.

Tu ergo accínge lumbos tuos, et surge, et lóquere ad eos ómnia quæ ego præcípio tibi. Ne formídes a fácie eórum : nec enim timére te fáciam vultum eórum. Ego quippe dedi te hódie in civitátem munítam, et in colúmnam férream, et in murum æreum, super omnem terram, régibus Juda, princípibus ejus, et sacerdótibus, et pópulo terræ. Et bellábunt advérsum te, et non prævalébunt : quia ego tecum sum, ait Dóminus, ut líberem te.

℟. Priúsquam te formárem in útero, novi te : et ántequam exíres de ventre, sanctificávi te.* Et Prophétam in Géntibus dedi te. ℣. Vir diléctus a Deo, et homínibus honorátus est. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Aña. Misit Dóminus * manum suam, et tétigit os meum, et Prophétam in Géntibus dedit me Dóminus. Ps. de Communi Conf. non Pont. (87)

Aña. Ecce dedi * verba mea in ore tuo : ecce constítui te super Gentes et regna.

Aña. Dóminus ab útero * vocávit me, de ventre matris meæ recordátus est nóminis mei.

℣. Inter natos mulíerum non surréxit major. ℟. Joánne Baptísta.

Sermo S. Augustíni Epísc.

Serm. 20. de Sanctis.

Lectio iv.

Post illum sacrosánctum Dómini natális diem, nullíus hóminum nativitátem légimus celebrári, nisi solíus beáti Joánnis Baptístæ. In áliis sanctis et eléctis Dei nóvimus illum diem coli, quo illos, post consummatiónem labórum, et devíctum triumphatúmque mundum, in perpétuas æternitátes præsens hæc vita partúriit. In áliis consummáta última diéi mérita celebrántur : in hoc étiam prima dies, et ipsa étiam hóminis inítia consecrántur : pro hac absque dúbio causa quia per hunc Dóminus advéntum suum, ne súbito hómines insperátum non agnóscerent, vóluit esse testátum. Joánnes autem figúra fuit véteris Testaménti, et in se formam prætulit legis : et ídeo Joánnes prænuntiá-

vit Salvatórem sicut lex grátiam præcucúrrit.

℟. Descéndit Angelus Dómini ad Zacharíam, dicens: Accipe púerum in senectúte tua: * Et habébit nomen Joánnes Baptísta. ℣. Iste puer magnus coram Dómino: nam et manus ejus cum ipso est. Et.

Lectio v.

Quod autem nondum natus de secréto matérni úteri prophetávit, et expers lucis jam testis est veritátis: hoc est intelligéndum, quod latens sub velámine et carne lítteræ, et Redemptórem mundo spíritu prædicávit, et nobis Dóminum nostrum de quodam legis útero proclamávit. Ergo quia Judæi erravérunt a ventre, id est a lege, quæ a Christo grávida erat, erravérunt a ventre, locúti sunt falsa: ídeo hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine.

℟. Hic est Præcúrsor diléctus, et lucérna lucens ante Dóminum: *Ipse est enim Joánnes, qui viam Dómino præparávit in erémo; sed et agnum Dei demonstrávit, et illuminávit mentes hóminum. ℣. Ipse præíbit ante illum in spíritu et virtúte Elíæ. Ipse.

Lectio vj.

Quod autem Joánnes in cárcere constitútus ad Christum discípulos suos órdinat, lex ad Evangélium transmíttit. Quæ lex juxta typum Joánnis, quasi ignorántiæ clausa cárcere in obscúro et in occúlto jacébat, et Judáica cæcitáte sensus intra lítteram tenebátur inclúsus. De hoc beátus Evangelísta prolóquitur: Ille erat lucérna ardens, id est, Spíritus sancti igne succénsus, ut mundo ignorántiæ nocte possésso, lumen salútis osténderet, et quasi inter densíssimas delictórum ténebras, splendidíssimum justítiæ solem lucis suæ rádio demonstráret, et de seípso dicens: Ego vox clamántis in desérto.

℟. Innuébant patri ejus, quem vellet vocári eum: et póstulans pugillárem, scripsit, dicens: * Joánnes est nomen ejus. ℣. Apértum est os Zacharíæ, et prophetávit, dicens. Joánnes. Glória Patri. Joánnes.

In tertio Nocturno.

Aña. Pósuit os meum * Dóminus quasi gládium

acútum : sub umbra manus suæ protéxit me. Ps. de Comm. Conf. non Pont. (91) præter ultimum ut infra.

Aña. Formans me * ex útero servum sibi Dóminus, dicit : Dedi te in lucem Géntium, ut sis salus mea usque ad extrémum terræ.

Aña. Reges vidébunt,* et consúrgent príncipes, et adorábunt Dóminum Deum tuum, qui elégit te. Ps. 33. Benedícam Dóminum. (52)

℣. Elísabeth Zacharíæ magnum virum génuit. ℟. Joánnem Baptístam præcursórem Dómini.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 1. f

Elísabeth implétum est tempus pariéndi, et péperit fílium. Et audiérunt vicíni et cognáti ejus, quia magnificávit Dóminus misericórdiam suam cum illa, et congratulabántur ei. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 2. Comment. in Luc. c. 1. ante finem.

Péperit fílium Elísabeth, et congratulabántur vicíni. Habet sanctórum edítio lætítiam plurimórum, quia commúne est bonum. Justítia enim commúnis est virtus, et ídeo in ortu justi futúræ vitæ insígne præmíttitur, et grátia secutúræ virtútis exsultatióne vicinórum præfiguránte signátur. Pulchre autem tempus, quo fuit in útero Prophéta, descríbitur, ne Maríæ præséntia taceátur ; sed tempus silétur infántiæ, eo quia infántiæ impediménta nescívit. Et ídeo in Evangélio nihil super eo légimus, nisi ortum ejus et oráculum, exsultatiónem in útero, vocem in desérto.

℟. Præcúrsor Dómini venit, de quo ipse testátur : * Nullus major inter natos mulíerum Joánne Baptísta. ℣. Hic est enim Prophéta, et plus quam Prophéta, de quo Salvátor ait. Nullus.

Lectio viij.

Neque enim ullam infántiæ sensit ætátem qui supra natúram, supra ætátem in útero pósitus matris, a mensúra cœpit ætátis plenitúdinis Christi. Mire sanctus Evangelísta præmitténdum putávit, quod plúrimi infántem patris nómine Zacharíam appellándum putáverint : ut advértas ma-

tri non nomen alicújus displicuísse degéneris, sed id sancto infúsum Spíritu quod ab Angelo ante Zacharíæ fúerat prænuntiátum. Et quidem ille mutus intimáre vocábulum filii nequívit uxóri : sed per prophetíam Elísabeth dídicit, quod non didícerat a maríto.

℟. Gábriel Angelus appáruit Zacharíæ, dicens : Nascétur tibi fílius, nomen ejus Joánnes vocábitur : *Et multi in nativitáte ejus gaudébunt. ℣. Erit enim magnus coram Dómino, vinum et síceram non bibet. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Joánnes est, inquit, nomen ejus : hoc est, non nos ei nomen impónimus, qui jam a Deo nomen accépit. Habet vocábulum suum, quod agnóvimus, non quod elégimus. Habent hoc mérita sanctórum, ut a Deo nomen accípiant. Sic Jacob Israel dícitur, quia Deum vidit. Sic Dóminus noster Jesus nominátus est ántequam natus, cui non Angelus, sed Pater nomen impósuit. Vides, Angelos, quæ audíerint, non quæ usurpáverint, nuntiáre. Nec miréris, si nomen múlier, quod non audívit, asséruit; quando Spíritus ei sanctus, qui Angelo mandáverat, revelávit.

Te Deum laudámus. 18.

AD LAUDES, et per Horas, Añæ.

1. Elísabeth Zacharíæ * magnum virum génuit, Joánnem Baptístam præcursórem Dómini. Ps. Dóminus regnávit. 19.

2. Innuébant patri ejus, * quem vellet vocári eum : et scripsit, dicens : Joánnes est nomen ejus.

3. Joánnes vocábitur * nomen ejus : et in nativitáte ejus multi gaudébunt.

4. Inter natos mulíerum * non surréxit major Joánne Baptísta.

5. Tu puer, * Prophéta Altíssimi vocáberis : præíbis ante Dóminum paráre vias ejus.

Capitulum. Isaiæ 49.

Audíte ínsulæ, et atténdite pópuli de longe : Dóminus ab útero vocávit me, de ventre matris meæ recordátus est nóminis mei.

Hymnus.

O nimis felix, meritíque celsi,
Nésciens labem nívei pudóris,

Præpotens Martyr, nemo-
rúmque cultor,
Máxime Vatum.
Serta ter denis álios co-
rónant
Aucta creméntis, dupli-
cáta quosdam :
Trina te fructu cumuláta
centum
Néxibus ornant.
Nunc potens nostri méri-
tis opímis
Péctoris duros lápides
revélle
Asperum planans iter, et
refléxos
Dírige calles.
Ut pius mundi Sator et
Redémptor
Méntibus culpæ sine la-
be puris
Rite dignétur véniens
beátos
Pónere gressus.
Láudibus cives célebrent
supérni
Te Deus simplex, pari-
térque trine,
Súpplices et nos véniam
precámur :
Parce redémptis. Amen.

℣. Iste puer magnus coram Dómino. ℟. Nam et manus ejus cum ipso est.

Ad Bened. Aña. Apértum est * os Zacharíæ, et prophetávit, dicens : Benedíctus Deus Israel.

Oratio.

Deus, qui præséntem diem honorábilem nobis in beáti Joánnis Nativitáte fecísti : da pópulis tuis spirituálium grátiam gaudiórum, et ómnium fidélium mentes dírige in viam salútis ætérnæ. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Capit. Audíte. 454.

℟. br. Fuit homo * Missus a Deo. Fuit. ℣. Cui nomen erat Joánnes Missus a Deo. Glória Patri. Fuit. ℣. Inter natos mulíerum non surréxit major. ℟. Joánne Baptísta.

Ad Sextam.

Capitulum. Isaiæ 49. b

Et nunc hæc dicit Dóminus, formans me ex útero servum sibi : Dedi te in lucem Géntium, ut sis salus mea usque ad extrémum terræ.

℟. br. Inter natos mulíerum * Non surréxit major. Inter. ℣. Joánne Baptísta. Non. Glória Patri. Inter. ℣. Elísabeth Zacharíæ magnum virum génuit. ℟. Joánnem Baptístam præcursórem Dñi.

Ad Nonam.

Capitulum. Isaiæ 49. b

Reges vidébunt, et consúrgent príncipes, et adorábunt Dóminum Deum tuum, et sanctum Israel, qui elégit te.

℟. br. Elísabeth Zacharíæ * Magnum virum gé-

nuit. Elísabeth. ℣. Joánnem Baptístam præcursórem Dómini. Magnum. Glória Patri. Elísabeth.
℣. Iste puer magnus coram Dómino. ℟. Nam et manus ejus cum ipso est.

In ij. Vesp. Añæ et Capitulum de Laudibus. Psalmi ut in j. Vesp. de Comm. Apost. (2) Hymnus ut in j. Vesp.

℣. Iste puer magnus coram Dómino. ℟. Nam et manus ejus cum ipso est.

Ad Magnif. Aña. Puer, * qui natus est nobis, plus quam Prophéta est : hic est enim, de quo Salvátor ait : Inter natos mulíerum non surréxit major Joánne Baptísta.

Et fit com. sequentis.

DIE 25. JUNII.

S. Gulielmi Abbatis.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (83) præter seq.

Aña. Similábo eum viro.
℣. Amávit eum.

Oratio.

Deus, qui infirmitáti nostræ ad teréndam salútis viam in Sanctis tuis exémplum et præsídium collocásti : da nobis, ita beáti Guliélmi Abbátis mérita venerári : ut ejúsdem excipiámus suffrágia, et vestígia prosequámur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Guliélmus nobílibus paréntibus Vercéllis in Insúbria natus, vix quartumdécimum ætátis annum expléverat, cum miro quodam pietátis ardóre flagrans, Compostellánam peregrinatiónem ad celebérrimum sancti Jacóbi templum aggréssus est. Quod iter una amíctus túnica ac dúplici férreo círculo præcínctus, nudísque pédibus prosecútus, aspérrima frígoris et æstus, famis et sitis, summo cum vitæ discrímine perpéssus est incómmoda. Revérsus in Itáliam, novam ad sanctum Dómini Sepúlcrum peregrinatiónem molítur : sed quo minus propósitum exsequátur, vária atque gravíssima intercédunt impediménta, divíno Númine ad altióra et sanctióra religiósam júvenis índolem retrahénte. Porro in solículo monte biénnium inter assíduas preces, vigílias, chameúnias et jejúnia commorátus, divína subníxus ope, cæco lumen restítuit, cujus miráculi fama percrebrescénte, jam Guliél-

mus latére non póterat: quare íterum Hierosólymam cógitat, et álacris se itíneri commíttit.
℟. Honéstum fecit. (89)

Lectio v.

Dei autem mónitu, qui eídem appáruit, a propósito revocátur, utílior ac fructuósior tam apud Italos, quam apud ésteras natiónes futúrus. Tum monastérium in Virgiliáni montis cacúmine, quod deínde Vírginis est appellátum, loco áspero et inaccésso miránda exædíficat celeritáte. Sócios deínde viros et religiósos adscíscit, eósque ad vivéndi normam evangélicis præcéptis et consíliis summópere accommodátam, tum certis légibus ex beáti Benedícti institútis magna ex parte desúmptis, tum verbo et sanctíssimæ vitæ exémplis infórmat.
℟. Amávit eum. (90)

Lectio vj.

Aliis deínde monastériis eréctis, clárior in dies Guliélmi facta sánctitas, multos ad eum úndique viros perdúcit, sanctitátis odóre et miraculórum fama alléctos. Nam muti loquélam, surdi audítum, áridi vigórem, varióque et immedicábili morbo laborántes, sanitátem ipsíus intercessióne recepérunt. Aquam in vinum convértit, áliaque complúra mirabília patrávit: inter quæ illud non siléndum, quod muliércula ad ejus castitátem tentándam missa, in ardéntibus prunis humi stratis illæsum se volutávit. De qua re cértior factus Rogérius Neápolis rex, in summam viri Dei veneratiónem addúcitur. Demum témpore sui óbitus regi aliísque prænuntiáto, innúmeris virtútibus et miráculis clarus obdormívit in Dómino, anno salútis millésimo centésimo quadragésimo secúndo. ℟. Iste homo. (90)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Ecce nos relíquimus, de Comm. Abb (100)

In Laudibus fit com. Octavæ S. Joannis, Aña. Apértum est. ℣. Iste puer Oratio. Deus, qui. 455.

Vesperæ a Capítulo de sequenti, com. præc. et Oct. S. Joannis.

DIE 26. JUNII.

SS. Joannis et Pauli, Martyrum.

Duplex.

Omnia de Comm. plur. Mart. (43) præter seq.

IN I. VESPERIS.

Quando dicendæ sunt

integræ, Añæ de Laudibus. Ps. ut in j. Vesp. de Communi Apost. (2)
Capit. Hymnus et ℣. de Comm. plur. Mart. (43)
Ad Magnif. Aña. Astitérunt justi ante Dóminum et ab ínvicem non sunt separáti : cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei appelláti sunt.

Oratio.

Quæsumus omnípotens Deus ; ut nos gemináta lætítia hodiérnæ festivitátis excípiat, quæ de beatórum Joánnis et Pauli glorificatióne procédit ; quos éadem fides et pássio vere fecit esse germános. Per Dóminum.

Deinde fit com. præc. Aña. Hic vir. ℣. Justum. Oratio. Deus, qui. 456.
Postea Octavæ S. Joannis, Aña. Puer qui natus. ℣. Iste puer. 456. Oratio. Deus, qui præséntem. 455.
In j. Noct. Lectiones. Fratres : Debitóres. (46)
℟. j. Isti sunt duo viri misericórdiæ, qui assístunt ante Dóminum, * Dominatórem univérsæ terræ. ℣. Isti sunt duæ olívæ, et duo candelábra lucéntia ante Dóminum. Dominatórem.
℟. ij. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, et dicéntem. Isti.
℟. iij. Tradidérunt. (47)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Joánnes et Paulus, fratres Románi, cum facultátibus a Constántia Constantíni fília, cui pie fidelitérque servíerant, sibi relíctis, Christi páuperes álerent, a Juliáno apóstata in númerum familiárium suórum invitáti, líbere negavérunt se apud eum esse velle, qui a Jesu Christo defecísset. Quibus ille ad deliberándum decem dies præfinit, ut nisi ad eam diem ei adhærére, et Jovi sacrificáre constitúerint, sibi moriéndum esse certo sciant. ℟. Sancti tui. (49)

Lectio v.

Illi intra id tempus réliqua sua bona distribuérunt paupéribus, quo expeditióres ad Dóminum migráre possent, et plures juvárent, a quibus in ætérna tabernácula reciperéntur. Die décima Terentiánus, prætóriæ

cohórtis præféctus, ad eos missus, cum alláta Jovis effígie, ut eam veneraréntur, Imperatóris mandátum eis expónit : ut nisi Jovi cultum adhíbeant, moriántur. Qui ut erant orántes, respondérunt se pro Christi fide, quem Deum mente et ore venerabántur, non dubitánter mortem subitúros.

℟. Vérbera. (50)

Lectio vj.

At Terentiánus véritus, ne, si públice interficeréntur, pópulus commoverétur, domi ubi tunc erant, abscíssis eórum capítibus, sexto Kaléndas Júlii secréto eos sepeliéndos curávit : rumorémque sparsit Joánnem et Paulum in exsílium ejéctos esse. Verum eórum mors a spirítibus immúndis, qui multórum córpora vexábant, pervulgáta est : in quibus Terentiáni fílius et ipse oppréssus a dæmone, ad sepúlcrum Mártyrum perdúctus, liberátus est. Quo miráculo et is in Christum crédidit et ejus pater Terentiánus, a quo étiam horum beatórum Mártyrum vita scripta esse dícitur.

℟. Tamquam aurum. (50)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Atténdite a ferménto. de Comm. plur. Mart. iij. loco, (59) cum ℟. viij. Hæc est vera. (54)

AD LAUDES.

et per Horas, Añæ.

1. Paulus et Joánnes * dixérunt Juliáno : Nos unum Deum cólimus, qui fecit cœlum et terram. Ps. Dñus regnávit. 19.

2. Paulus et Joánnes * dixérunt Terentiáno : Si tuus dóminus est Juliánus, habéto pacem cum illo : nobis álius non est, nisi Dñus Jesus Christus.

3. Joánnes et Paulus * agnoscéntes tyránnidem Juliáni, facultátes suas paupéribus erogáre cœpérunt.

4. Sancti Spíritus * et ánimæ justórum hymnum dícite Deo, allelúia.

5. Joánnes et Paulus * dixérunt ad Gallicánum : Fac votum Deo cœli, et eris victor mélius quam fuísti.

Ad Bened. Aña. Isti sunt sancti, qui pro Christi amóre minas hóminum contempsérunt : sancti Mártyres in regno cœlórum exsúltant cum Angelis : o quam pretiósa est mors Sanctórum qui assídue assístunt an-

te Dóminum, et ab ínvicem non sunt separáti.

Oratio.

Quæsumus, omnípotens Deus : ut nos gemináta lætítia hodiérnæ festivitátis excípiat, quæ de beatórum Joánnis et Pauli glorificatióne procédit, quos éadem fides et pássio vere fecit esse germános. Per Dóminum.

Deinde fit com. Oct. S. Joannis, Aña. Apértum. ℣. Iste puer. Oratio. Deus, qui. 455.

Ad Horas Añæ de Laud.

In ij. Vesperis, Anæ de Laudibus, Psalmi de Comm. Apost. (2) et loco ultimi, Ps. Crédidi. (18)

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnif. Aña. Isti sunt duæ olívæ, et duo candelábra lucéntia ante Dóminum : habent potestátem cláudere cœlum núbibus, et aperíre portas ejus : quia linguæ eórum claves cœli factæ sunt.

Et fit commem. Octavæ S. Joannis. 456.

DIE 27. JUNII.

Quarta die infra Octavam Nativ. S. Joannis.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Basilii Magni.

Hom. 2. in Ps. 28.

Lectio iv.

Vox Dómini super aquas. Qualis vox ? super quas aquas ? Velut prophetíam accipiámus quod dictum est. Memíneris Joánnis, qui interrogátus a Judæis : Tu quis es? quod respónsum dábimus iis, qui misérunt nos? respóndit : Ego vox clamántis in desérto. Igitur vox Dómini est Joánnes, Angelus a Deo missus ante fáciem Dómini, ut paráret Dómino plebem perféctam. Hæc ígitur vox super aquas, erat super Jordánem, in quo baptizábat prædicans pœniténtiæ baptísmum. Et non solum in Jordáne, sed étiam in Ænon prope Salim, quia aquæ multæ erant illic.

℟. Descéndit Angelus. 452.

Lectio v.

Igitur vox Dómini super aquas, Joánnes est super baptísmum. Illic et Deus majestátis intónuit. Venit enim vox de cœlo dicens : Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi complácui. Tunc étiam Dóminus super aquas multas dignátus est descéndere in ba-

ptísma Joánnis, ut compléret omnem justítiam quæ in lege est. Vox Dñi in virtúte. Aufert enim debilitátes pópuli per pœniténtiæ baptísmum, per ipsum baptizans in aqua ad pœniténtiam. In virtúte est vox, dicens: Pœniténtiam ágite, appropinquávit enim regnum cœlórum : et, Fácite fructus dignos pœniténtiæ.
℟. Hic est præcúrsor. 452.

Lectio vj.

Vox Dómini confringéntis cedros. Potest dici, quod parans Dño pópulum perféctum, elátas impietátes, et contra cognitiónem Dei exaltátas confríngens, ac cónterens, oblíqua faciébat recta. Qui enim omnem collem ac montem humíliat, hic erat qui confringébat cedros, et Dómino viam adæquábat, per hoc quod ad pœniténtiam inducébat altum, et elátum, et supérbum cor. Unde ejus præparatiónem suscípiens Dóminus, suo advéntu confrégit oppósitas poténtias, cedros Líbani figuráte dictas. Opórtet enim Dóminum regnáre, donec ponat inimícos sub pedes suos, et cedros istas commínuat.
℟. Innuébant patri. 452.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 1. f

Elísabeth implétum est tempus pariéndi et péperit fílium. Et audiérunt vicíni et cognáti ejus, quia magnificávit Dóminus misericórdiam suam cum illa, et congratulabántur ei. Et réliqua.

De Homilía S. Ambrósii Epíscopi.

Lib. 2. in Lucæ c. 1.

Et Zacharías pater ejus implétus est Spíritu sancto, et prophetábat. Vide quam bonus Deus, et fácilis indulgére peccátis. Non solum abláta restítuit, sed étiam insperáta concédit. Ille dudum mutus prophétat. Hæc enim grátia Dei máxima, quod eum, qui negáverat, confitétur. Nemo ergo diffídat, nemo véterum cónscius delictórum præmia divína despéret. Novit Dóminus mutáre senténtiam, si tu nóveris emendáre delíctum. ℟. Præcúrsor. 453.

Lectio viij.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis. Pulchre cum de Dómino prophetáret, ad Prophétam sua verba convértit, ut hoc quoque benefícium

esse Dómini designáret: ne, cum públice enumeráret sua, quasi ingrátus tacuísse viderétur quæ agnoscébat in fílio. Sed fortásse áliqui quasi irrationábilem mentis excéssum putent, quod octo diérum allóquitur infántem. Verum, si teneámus, intelligémus profécto quod pótuit vocem patris natus audíre, qui Maríæ salutatiónem, ántequam nascerétur, audívit.

℟. Gábriel Angelus. 454.

Lectio ix.

Sciébat profécto álias esse aures Prophétæ, quæ Spíritu Dei, non córporis ætáte reseréntur. Habébat intelligéndi sensum, qui exsultándi habébat afféctum. Simul illud advérte, quam paucis Elísabeth, quam multis Zacharías prophétet: et utérque sancto replétus Spíritu loquebátur: sed disciplína servátur, ut múlier díscere magis quæ divína sunt, stúdeat, quam docére.

Te Deum laudámus. 18.

Vesp. de seq. cum com. Octavæ S. Joannis.

DIE 28. JUNII.

S. Leonis II. Papæ et Conf.

Semiduplex.

Si hoc Festum venerit in Dñica, Officium fit de Dñica cum com. S. Leonis in j. Vesperis et Laudibus, ac Lectione ix. historica (ex tribus una,) et in Sabbato, in quo fit de Oct. S. Joannis, legitur ix. Lectio de Homilia Vigiliæ Apost. cum com. ejusdem in Laud. tantum.

Omnia de Comm. Conf. Pont. (60) præter seq.

Oratio.

Deus, qui beátum Leónem Pontíficem Sanctórum tuórum méritis coæquásti: concéde propítius; ut, qui commemoratiónis ejus festa percólimus, vitæ quoque imitémur exémpla. Per Dóminum.

Deinde fit com. Octavæ S. Joannis, Aña. Puer qui. ℣. Iste puer. 456.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Leo Secúndus, Póntifex Máximus, Sículus, humánis et divínis lítteris Græce et Latíne doctus, músicis étiam erudítus fuit: ipse enim sacros Hymnos et Psalmos in Ecclésia ad concéntum melióren redúxit. Probávit acta sextæ Synodi, quæ Constantinópoli celebráta est, præsidéntibus legátis Apo-

stólicæ Sedis, præsénte quoque Constantíno Imperatóre, et duóbus Patriárchis, Constantinopolitáno et Antiochéno, ac centum septuagínta Epíscopis: quam et in Latínum tránstulit.

℟. Invéni David. (67)

Lectio v.

In eo concílio Cyrus, Sérgius, et Pyrrhus condemnáti sunt, unam tantúmmodo voluntátem et operatiónem in Christo prædicántes. Hic fregit supérbiam Antístitum Ravennátum, qui Exarchórum freti poténtia, Sedi apostólicæ non obtemperábant. Quámobrem decrévit, ut eléctio cleri Ravennátis írrita esset, nisi Románi Pontíficis auctoritáte comprobarétur.

℟. Pósui adjutórium. (67)

Lectio vj.

Vere pater páuperum fuit, non enim pecúnia solum, sed ópera, labóre et consíliis egéntium viduárum et pupillórum inópiam ac solitúdinem sublevábat. Qui dum síngulos non magis prædicatióne quam vita ad pie sanctéque vivéndum adhortarétur, mense sui Pontificátus décimo, et diébus decem et septem, obdormívit in Dómino: sepultúsque est in Basílica sancti Petri, quarto Kaléndas Július. Ordinatióne una mense Júnio creávit presbyteros novem, diáconos tres, epíscopos divérsis in locis vigínti tres.

℟. Iste est qui.

In iij. Noct. Hom. in Evang. Homo péregre. (70)

Pro Vigilia SS. Apost. Petri et Pauli.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio ix. Cap. 21. c

In illo témpore: Dixit Jesus Simóni Petro: Simon Joánnis, díligis me plus his? Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 123. in Joann.

Rédditur negatióni trinæ trina conféssio, ne minus amóri lingua sérviat, quam timóri: et plus vocis elicuísse videátur mors ímminens, quam vita præsens. Sit amóris offícium páscere Domínicum gregem, si fuit timóris indícium negáre pastórem. Qui hoc ánimo pascunt oves Christi, ut suas velint esse, non Christi, se convincúntur amáre, non Christum: vel gloriándi, vel dominándi, vel acquirén-

di cupiditáte; non obediéndi, et subveniéndi, et Deo placéndi caritáte.

Te Deum laudámus. 18.

In Laudibus fit com. Oct. S. Joannis. 455.

Deinde Vigiliæ, Aña ad Bened. et ℣. de Feria occurr. ut in Psaltério.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus: ut nullis non permíttas perturbatiónibus cóncuti, quos in apostólicæ confessiónis petra solidásti. Per Dóminum.

Vesp. de seq. festo.

DIE 29. JUNII.

In festo SS. Apost. Petri et Pauli.

Duplex j. classis.

IN I. VESPERIS.

Añæ et Capit. de Laud. Psalmi ut in j. Vesp. de Comm. Apost. (2)

Hymnus.

Decóra lux æternitátis áuream
Diem beátis irrigávit ígnibus,
Apostolórum quæ corónat Príncipes,
Reísque in astra líberam pandit viam.

Mundi Magíster, atque cœli Jánitor,
Romæ paréntes, arbitríque géntium,
Per ensis ille, hic per Crucis victor necem
Vitæ senátum laureáti póssident.

O Roma felix, quæ duórum Príncipum
Es consecráta glorióso sánguine:
Horum cruóre purpuráta cæteras
Excéllis orbis una pulchritúdines.

Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas, atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubérnat ómnia
Per univérsa sæculórum sæcula. Amen.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnificat. Aña. Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum, tibi tráditæ sunt claves regni cœlórum.

Oratio.

Deus, qui hodiérnam diem Apostolórum tuórum Petri et Pauli martyrio consecrásti: da Ecclésiæ tuæ, eórum in ómnibus sequi præcéptum, per quos religiónis sumpsit exórdium. Per Dóminum.

Et non fit commem. S. Pauli, cum Oratio sit communis, nec Octavæ S. Joannis.

AD MATUTINUM.

Omnia de Communi Apost. (5) præter Lectiones et ℟℟.

In primo Nocturno.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 3.

Petrus autem et Joánnes ascendébant in templum ad horam oratiónis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex útero matris suæ, bajulabátur: quem ponébant quotídie ad portam templi, quæ dícitur Speciósa, ut péteret eleemósynam ab introeúntibus in templum. Is cum vidísset Petrum et Joánnem incipiéntes introíre in templum, rogábat ut eleemósynam accíperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joánne, dixit: Réspice in nos. At ille intendébat in eos, sperans se áliquid acceptúrum ab eis.

℟. Simon Petre, ántequam de navi vocárem te, novi te, et super plebem meam príncipem te constítui, * Et claves regni cœlórum trádidi tibi. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis. Et.

Lectio ij.

Petrus autem dixit: Argéntum et aurum non est mihi: quod autem hábeo, hoc tibi do: in nómine Jesu Christi Nazaréni surge, et ámbula. Et apprehénsa manu ejus déxtera, allevávit eum, et prótinus consolidátæ sunt bases ejus et plantæ. Et exsíliens stetit, et ambulábat: et intrávit cum illis in templum ámbulans, et exsíliens, et laudans Deum. Et vidit omnis pópulus eum ambulántem, et laudántem Deum. Cognoscébant autem illum, quod ipse erat, qui ad eleemósynam sedébat ad Speciósam portam templi: et impléti sunt stupóre et éxtasi in eo, quod contígerat illi.

℟. Si díligis me, Simon Petre, pasce oves meas: Dómine, tu nosti quia amo te, * Et ánimam meam pono pro te. ℣. Si oportúerit me mori tecum, non te negábo. Et.

Leetio iij.

Cum tenéret autem Petrum et Joánnem, cucúrrit omnis pópulus ad eos, ad pórticum, quæ appellátur Salomónis, stupéntes. Videns autem Petrus, respóndit ad pó-

pulum : Viri Israelítæ, quid mirámini in hoc, aut nos quid intuémini, quasi nostra virtúte aut potestáte fecérimus hunc ambuláre ! Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob, Deus patrum nostrórum glorificávit Fílium suum Jesum, quem vos quidem tradidístis, et negástis ante fáciem Piláti, judicánte illo dimítti. Vos autem sanctum et justum negástis, et petístis virum homicídam donári vobis: auctórem vero vitæ interfecístis, quem Deus suscitávit a mórtuis, cujus nos testes sumus. Et in fide nóminis ejus, hunc quem vos vidístis, et nostis, confirmávit nomen ejus: et fides, quæ per eum est, dedit íntegram sanitátem istam in conspéctu ómnium vestrum.
℟. Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam : * Et tibi dabo claves regni cœlórum. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis : et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Leónis Papæ.

Serm. 1. in Natali SS. Apost. Petri et Pauli.

Lectio iv.

Omnium quidem sanctárum solemnitátum, dilectíssimi, totus mundus est párticeps, et uníus fídei píetas éxigit, ut, quidquid pro salúte universórum gestum recólitur, commúnibus ubíque gáudiis celebrétur. Verúmtamen hodiérna festívitas præter illam reveréntiam, quam toto terrárum orbe proméruit, speciáli et própria nostræ Urbis exsultatióne veneránda est, ut, ubi præcipuórum Apostolórum glorificátus est éxitus, ibi in die martyrii eórum sit lætítiæ principátus. Isti enim sunt viri, per quos tibi Evangélium Christi, Roma resplénduit, et quæ eras magístra erróris, facta es discípula veritátis.
℟. Dómine, si tu es, jube me veníre ad te super aquas. * Et exténdens manum apprehéndit eum, et dixit Jesus : Módicæ fídei, quare dubitásti : ℣. Cumque vidísset ventum válidum veniéntem, tímuit : et cum cœpísset mergi, clamávit, dicens :

Dñe, salvum me fac. Et.

Lectio v.

Isti sunt patres tui, veríque pastóres, qui te regnis cœléstibus inseréndam multo mélius multóque felícius condidérunt, quam illi, quorum stúdio prima mœnium tuórum fundaménta locáta sunt: ex quibus is, qui tibi nomen dedit, fratérna te cæde fœdávit. Isti sunt, qui te ad hanc glóriam provexérunt, ut gens sancta, pópulus eléctus, cívitas sacerdotális et régia, per sacram beáti Petri sedem caput orbis effécta, látius præsidéres religióne divína, quam dominatióne terréna. Quamvis enim multis aucta victóriis, jus impérii tui terra maríque protúleris: minus tamen est, quod tibi béllicus labor súbdidit, quam quod pax christiána subjécit.

℟. Surge, Petre, et índue te vestiméntis tuis, áccipe fortitúdinem ad salvándas gentes: * Quia cecidérunt caténæ de mánibus tuis. ℣. Angelus Dómini ástitit, et lumen refúlsit in habitáculo cárceris, percussóque látere Petri excitávit eum, dicens: Surge velóciter. Quia.

Lectio vj.

Dispósito namque divínitus óperi máxime congruébat, ut multa regna uno confœderaréntur império, et cito pérvios habéret pópulos prædicátio generális, quos uníus tenéret régimen civitátis. Hæc autem cívitas ignórans suæ provectiónis auctórem, cum pene ómnibus dominarétur géntibus, ómnium géntium serviébat erróribus: et magnam sibi videbátur assumpsísse religiónem, quia nullam respuébat falsitátem. Unde quantum erat per diábolum tenácius illigáta, tantum per Christum est mirabílius absolúta.

℟. Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum: tibi trádidit Deus ómnia regna mundi: *Et ídeo tibi tráditæ sunt claves regni cœlórum. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 16. b

In illo témpore: Venit Jesus in partes Cæsa-

réæ Philíppi : et interrogábat discípulos suos, dicens : Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presbyteri.

L. 3. Com. in Matth. c. 16.

Pulchre intérrogat : Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? quia qui de Fílio hóminis loquúntur, hómines sunt: qui vero divinitátem ejus intélligunt, non hómines, sed dii appellántur. At illi dixérunt : Alii Joánnem Baptístam, álii autem Elíam. Miror quosdam intérpretes causas errórum inquírere singulórum et disputatiónem longíssimam téxere, quare Dóminum nostrum Jesum Christum álii Joánnem putáverint, álii Elíam, álii Jeremíam, aut unum ex Prophétis: cum sic potúerint erráre in Elía et Jeremía, quo modo Heródes errávit in Joánne, dicens : Quem ego decollávi Joánnem, ipse surréxit a mórtuis, et virtútes operántur in eo.

℟. Ego pro te rogávi, Petre, ut non defíciat fides tua : * Et tu aliquándo convérsus confírma fratres tuos. ℣. Caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cœlis. Et.

Lectio viij.

Vos autem quem me esse dícitis? Prudens lector, atténde, quod ex consequéntibus textúque sermónis Apóstoli nequáquam hómines, sed dii appellántur. Cum enim dixísset : Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? subjécit : Vos autem quem me esse dícitis? Illis, quia hómines sunt, humána opinántibus, vos qui estis dii, quem me esse existimátis? Petrus ex persóna ómnium Apostolórum profitétur : Tu es Christus, Fílius Dei vivi, Deum vivum appéllat, ad distinctiónem eórum deórum, qui putántur dii, sed mórtui sunt.

℟. Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? dixit Jesus discípulis suis. Respóndens Petrus, dixit : Tu es Christus, Fílius Dei vivi. * Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. ℣. Beátus es, Simon Bar-Jona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cœlis. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Respóndens autem Jesus, dixit ei : Beátus es, Simon Bar-Jona. Testimónio de se Apóstoli reddit vicem, Petrus díxerat : Tu es Christus Fílius Dei vivi : mercédem recépit vera conféssio : Beátus es, Simon Bar-Jona. Quare? Quia non revelávit tibi caro et sanguis, sed revelávit Pater. Quod caro et sanguis reveláre non pótuit, Spíritus sancti grátia revelátum est. Ergo ex confessióne sortítur vocábulum, quod revelatiónem ex Spíritu sancto hábeat, cujus et fílius appellándus sit. Síquidem Bar-Jona in nostra lingua sonat, fílius colúmbæ.

Te Deum laudámus.18.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Petrus et Joánnes * ascendébant in templum ad horam oratiónis nonam. Ps. Dóminus regnávit. cum reliquis. 19.

2. Argéntum et aurum * non est mihi; quod autem hábeo, hoc tibi do.

3. Dixit Angelus ad Petrum : * Circúmda tibi vestiméntum tuum, et séquere me.

4. Misit Dóminus * Angelum suum, et liberávit me de manu Heródis, allelúia.

5. Tu es Petrus, * et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Capitulum. Act. 12.

Misit Heródes rex manus, ut afflígeret quosdam de Ecclésia. Occídit autem Jacóbum fratrem Joánnis gládio. Videns autem quia placéret Judæis, appósuit ut apprehénderet et Petrum.

Hymnus.

Beáte Pastor Petre, clemens áccipe
Voces precántum, creminúmque víncula
Verbo resólve, cui potéstas trádita
Aperíre terris cœlum, apértum cláudere.

Egrégie Doctor Paule mores ínstrue,
Et nostra tecum péctora in cœlum trahe :
Veláta dum merídiem cernat fides,
Et solis instar sola regnet cáritas.

Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas, atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubérnat ómnia,
Per univérsa æternitátis sæcula. Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera

Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Bened. Aña. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis : et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis : dicit Dóminus Simóni Petro.

Oratio.

Deus, qui hodiérnam diem Apostolórum tuórum Petri et Pauli martyrio consecrásti : da Ecclésiæ tuæ eórum in ómnibus sequi præcéptum, per quos religiónis sumpsit exórdium. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Capitulum. Misit Heródes. ut supra.

℟. br. In omnem terram * Exívit sonus eórum. In. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit sonus. Glória Patri. In. ℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ad Sextam.

Capitulum. Act. 12.

Petrus quidem servabátur in cárcere. Orátio autem fiébat sine intermissióne ab Ecclésia ad Deum pro eo.

℟. br. Constítues eos príncipes *Super omnem terram. Constítues. ℣ Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super. Glória Patri. Constítues. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Ad Nonam.

Capitulum. Act. 12. b

Et Petrus ad se revérsus, dixit : Nunc scio vere quia misit Dóminus Angelum suum; et erípuit me de manu Heródis, et de omni exspectatióne plebis Judæórum.

℟. br. Nimis honoráti sunt * Amíci tui, Deus. Nimis. ℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci. Glória Patri. Nimis. ℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

IN II. VESPERIS.

Ubi non est faciendum Offic. S. Pauli in Eccles. propria, Añæ et Ps. ut in ij. Vesp. Apost. (17)

Capitulum et Hymnus ut in j. Vesperis. 464.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnif. Aña. Hódie Simon Petrus ascéndit crucis patíbulum, allelúia : hódie claviculárius regni gaudens migrávit ad Christum : hódie Paulus Apóstolus, lumen or-

bis terræ, inclináto cápite pro Christi nómine, martyrio coronátus est, allelúia.

Et non fit com. S. Pauli, nec Oct. S. Joannis.

UBI VERO FIT

Officium S. Pauli in Ecclesia propria.

IN I. VESPERIS.

Añæ et Capit. de Laud. 469. Ps. ut in j. Vesp. de Comm. Apost. (2)

Hymnus. Egrégie. 469.

℣. Tu es vas electiónis sancte Paule Apóstole. ℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Ad Magnificat, Aña. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis, et Doctor géntium, intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit.

Oratio.

Deus, qui multitúdinem Géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti : da nobis quæsumus; ut, cujus natalítia cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Deinde fit com. S. Petri tantum, ibidem. Et non fit com. Octavæ S. Joannis, neque in Laudibus.

Si com. S. Pauli venerit in die Octava Corporis Christi, extra propriam Ecclesiam, transfertur juxta Rubricas in primam diem liberam ac totum Officium fit ut in propria Ecclesia.

DIE 30. JUNII.

In Commemoratione S. Pauli Apostoli.

Duplex majus.

Omnia ut in Communi Apost. (2) præter seq.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. Veníte. 2.

Hymnus. Egrégie. 469.

In primo Nocturno.

Aña. Qui operátus est Petro in Apostolátum, operátus est et mihi inter gentes : et cognovérunt grátiam, quæ data est mihi a Christo Dómino.

Aña. Scio cui crédidi, et certus sum, quia potens est depósitum meum serváre in illum diem, justus judex.

Aña. Mihi vívere Christus est, et mori lucrum : gloriári me opórtet in cruce Dómini nostri Jesu Christi.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 13.

Erant autem in Ecclésia, quæ erat Antio-

chíæ, Prophétæ, et Doctóres, in quibus Bárnabas, et Simon, qui vocabátur Niger, et Lúcius Cyrenénsis, et Mánahen, qui erat Heródis Tetrárchæ collactáneus, et Saulus. Ministrántibus autem illis Dómino, et jejunántibus, dixit illis Spíritus sanctus : Segregáte mihi Saulum et Bárnabam in opus, ad quod assúmpsi eos. Tunc jejunántes, et orántes, imponentésque eis manus, dimisérunt illos. Et ipsi quidem missi a Spíritu sancto, abiérunt Seleucíam, et inde navigavérunt Cyprum.

℟. Qui operátus est Petro in Apostolátum, operátus est et mihi inter Gentes : *Et cognovérunt grátiam Dei, quæ data est mihi. ℣. Grátia Dei in me vácua non fuit, sed grátia ejus semper in me manet. Et.

Lectio ij.

Et cum venísssent Salamínam, prædicábant verbum Dei in synagógis Judæórum. Habébant autem et Joánnem in ministério. Et cum perambulássent univérsam ínsulam usque Paphum, invenérunt quemdam virum magum pseudoprophétam, Judæum, cui nomen erat Bar-Jesu, qui erat cum Procónsule Sérgio Paulo viro prudénte. Hic, accersítis Bárnaba, et Saulo, desiderábat audíre verbum Dei. Resistébat autem illis Elymas magus (sic enim interpretátur nomen ejus) quærens avértere Procónsulem a fide.

℟. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi : *Ideóque repósita est mihi coróna justítiæ. ℣. Scio cui crédidi, et certus sum, quia potens est depósitum meum serváre in illum diem. Ideóque.

Lectio iij.

Saulus autem, qui et Paulus, replétus Spíritu sancto, íntuens in eum, dixit : O plene omni dolo, et omni fallácia, fili diáboli, inimíce omnis justítiæ, non désinis subvértere vias Dómini rectas. Et nunc ecce manus Dómini super te, et eris cæcus, non videns solem usque ad tempus. Et conféstim cécidit in eum calígo, et ténebræ, et circúiens quærébat qui ei manum daret. Tunc Procónsul cum vidísset factum, crédidit admírans super doctrína Dó-

mini. Et cum a Papho navigássent Paulus, et qui cum eo erant, venérunt Pergem Pamphyliæ. Joánnes autem discédens ab eis, revérsus est Jerosólymam.

℟. Repósita est mihi coróna justítiæ : * Quam reddet mihi Dóminus in illum diem, justus judex. ℣. Scio cui crédidi, et certus sum, quia potens est depósitum meum serváre in illum diem. Quam. Glória Patri. Quam.

In secundo Nocturno.

Aña. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis in univérso mundo.

Aña. Magnus sanctus Paulus, vas electiónis, vere digne est glorificándus, qui et méruit thronum duodécimum possidére.

Aña. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ex libro sancti Augustíni Epíscopi de grátia et líbero arbítrio.

Lectio iv. Cap. 6.

Apóstolus Paulus, quem certe invénimus sine ullis méritis bonis, immo cum multis méritis malis, Dei grátiam consecútum, reddéntis bona pro malis, videámus quid dicat, sua jam propinquánte passióne, scribens ad Timótheum : Ego enim jam ímmolor, inquit, et tempus resolutiónis meæ instat. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi. Ista útique jam mérita sua bona commémorat : ut post bona mérita consequátur corónam, qui post mérita mala consecútus est grátiam. Dénique atténdite quid sequátur : Súperest, inquit, mihi coróna justítiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die justus judex. Cui rédderet corónam justus judex, si non donásset grátiam miséricors Pater ? Et quómodo esset ista coróna justítiæ nisi præcessísset grátia, quæ justíficat ímpium: Quómodo ista débita redderétur, nisi prius illa gratúita donarétur ?

℟. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis in univérso mundo, * Per quem omnes Gentes cognovérunt grátiam Dei. ℣. Intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit. Per.

Lectio v.

Proínde considerémus ipsa mérita Apóstoli Pauli, quibus dixit corónam redditúrum júdicem justum: et videámus utrum mérita ipsíus, tamquam ipsíus, id est, ex ipso ei comparáta, an dona sint Dei. Bonum inquit, certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi. Primo ista bona ópera, si non ea præcessíssent cogitatiónes bonæ, nulla essent. Atténdite ítaque quid de ipsis cogitatiónibus dicat. Ait enim scribens ad Corínthios: Non quia idónei sumus cogitáre áliquid a nobis, tamquam a nobismetípsis; sed sufficiéntia nostra ex Deo est. Deínde síngula inspiciámus.

℟. Grátia Dei sum id quod sum: * Et grátia ejus in me vácua non fuit, sed semper in me manet. ℣. Qui operátus est Petro in Apostolátum, operátus est et mihi inter Gentes. Et grátia.

Lectio vj.

Bonum, inquit, certámen certávi. Quæro qua virtúte certáverit: utrum quæ illi ex semetípso fúerit, an quæ désuper data sit? Sed absit, ut tantus doctor ignoráverit legem Dei, cujus vox est in Deuteronómio: Ne dicas in corde tuo: Fortitúdo mea, et poténtia manus meæ fecit mihi virtútem magnam hanc; sed memoráberis Dómini Dei tui, quia ipse tibi dat fortitúdinem fácere virtútem. Quid autem prodest bonum certámen, nisi sequátur victória? Et quis dat victóriam, nisi ille, de quo dicit ipse: Grátias Deo, qui dat nobis victóriam per Dóminum nostrum Jesum Christum?

℟. Saulus, qui et Paulus, magnus prædicátor, * A Deo confortátus convalescébat, et confundébat Judæos. ℣. Osténdens quia hic est Christus Fílius Dei. A Deo. Glória Patri. A Deo.

In tertio Nocturno.

Aña. Saulus qui, et Paulus, magnus prædicátor, a Deo confortátus convalescébat, et confundébat Judæos.

Aña. Ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meæ, ángelus sátanæ, qui me colaphízet: propter quod ter Dóminum rogávi, ut auferrétur a me; et dixit mihi Dó-

minus: Súfficit tibi, Paule, grátia mea.

Aña. Repósita est mihi coróna justítiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die, justus judex.

℣. Nimis honoráti sunt, amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 10. b

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Ecce ego mito vos sicut oves in médio lupórum. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 34. in Matthæum, longe post init.

Sic dícere vidétur : Nolíte turbári, si cum vos inter lupos mitto, tamquam oves et colúmbas esse júbeo. Nam etsi possum contrárium quoque præstáre, et non permíttere ut grave áliquid patiámini, nec lupis tamquam oves subjécti sitis, sed effícere ut leónibus terribilióres evadátis : tamen sic éxpedit fíeri : hoc et vos quoque illustrióres fáciet, et meam declarábit virtútem. Sic enim póstea dixit Paulo : Súfficit tibi grátia mea : nam virtus mea in infirmitáte perfícitur. Ipse ígitur vos, ut tales essétis feci.

℟. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis, et doctor Géntium,* Intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit, ut digni efficiámur grátia Dei. ℣. Tu es vas electiónis sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis. Intercéde.

Lectio viij.

Sed inspiciámus quam prudéntiam éxigit : serpéntis certe. Nam quemádmodum serpens totum seípsum tradit, nec mínimum curat, si ipsum quoque corpus incídi necésse sit, dúmmodo caput suum íntegrum servet : eódem tu quoque modo, præter fidem cætera pérdere non cures, sive pecúnias, sive corpus, sive étiam vitam ipsam profúndere necésse sit. Fides enim caput est et radix : qua serváta, etiámsi ómnia perdas, ómnia tamen rursus majóre cum glória recuperábis. Idcírco nec símplices solum jussit esse, nec prudéntes solum ; sed ambo hæc in unum míscuit, ut ea in virtútem convertántur.

℟. Damásci præpósitus

gentis Arétæ regis vóluit me comprehéndere: *Et a frátribus per murum demíssus sum in sporta: *Et sic evási manus ejus in nómine Dómini. ℣. Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi scit quia non méntior. Et a. Glória Patri. Et sic.

Lectio ix.

Quod si rebus ipsis id ita fieri vidére desíderas, lege Actuum Apostolórum librum: perspícies profécto, cum sæpe Judæórum pópulus in Apóstolos insurréxerit, ac dentes exacúerit, illos, colúmbæ simplicitátem imitándo, et cum decénti modéstia respondéndo, iram ipsórum superásse, furórem exstinxísse, ímpetum retardásse. Nam cum illi dícerent: Nonne præcipiéndo præcépimus vobis, ne docerétis in nómine isto? quamvis innúmera possent édere mirácula, nihil tamen ásperum neque dixérunt, neque fecérunt; sed summa cum mansuetúdine respondéntes dicébant: Si justum est, vos audíre magis quam Deum, judicáte. Perspexísti simplicitátem colúmbæ, vide nunc serpéntis prudéntiam. Non enim póssumus, ínquiunt, nos quæ vídimus et audívimus, non loqui.

Te Deum laudámus. 18.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Ego plantávi, * Apóllo rigávit, Deus autem increméntum dedit, allelúia. Ps. Dóminus regnávit, cum reliquis. 19.

2. Libénter gloriábor * in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi.

3. Grátia Dei * in me vácua non fuit, sed grátia ejus semper in me manet.

4. Damásci præpósitus * gentis Arétæ regis vóluit me comprehéndere: a frátribus per murum demíssus sum in sporta, et sic evási manus ejus in nómine Dómini.

5. Ter virgis cæsus sum: * semel lapidátus sum: ter naufrágium pértuli pro Christi nómine.

Capitulum. 2. Tim. 4.

Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi. In réliquo repósita est mihi coróna justítiæ, quam reddet mihi Dñus in illa die justus judex.

Hymnus. Exsúltet. (16)

℣. Tu es vas electiónis,

sancte Paule Apóstole. ℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Ad Bened. Aña. Vos qui secúti estis me, sedébitis super sedes, judicántes duódecim tribus Israel, dicit Dóminus.

Oratio.

Deus, qui multitúdinem Géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti : da nobis, quæsumus ; ut, cujus natalítia cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Et fit com. S. Petri, Aña. Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum : tibi tráditæ sunt claves regni cœlórum.

℣. Tu es Petrus. ℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Oratio.

Deus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cœléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti : concéde ; ut, intercessiónis ejus auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur.

Deinde Oct. S. Joannis, Aña. Apértum est. ℣. et Oratio. 455.

Ad Tertiam.

Capit. Bonum certámen.

℟. br. In omnem terram * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In omnem. ℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ad Sextam.

Capitulum. 2 Cor. 12. b

Ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meæ, ángelus sátanæ, qui me colaphízet. Propter quod ter Dóminum rogávi, ut discéderet a me : et dixit mihi : Súfficit tibi grátia mea.

℟. br. Constítues eos príncipes * Super omnem terram. Constítues eos. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super. Glória Patri. Constítues.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Ad Nonam.

Capitulum. 1. Cor. 15. b

Ego enim sum mínimus Apostolórum, qui non sum dignus vocári Apóstolus, quóniam persecútus sum Ecclésiam Dei. Grátia autem Dei sum id quod sum, et grátia ejus in me vácua non fuit.

℟. br. Nimis honoráti

sunt ✠ Amíci tui, Deus. Nimis. ℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci. Glória Patri. Nimis. ℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

IN II. VESPERIS.

Vesperæ integræ dicuntur de S. Paulo, Añæ et Psalmi ut in ij. Vesp. de Comm. Apost. (17)

Capit. et reliqua ut in j. Vesp. in Ecclesia propria. 471. Deinde fit com. S. Petri, ibidem et diei Octavæ S. Joannis, ut in j. Vesperis Festi. 449.

In ecclesia propria S. Pauli, Vesperæ dicuntur eodem modo ut supra.

FESTA JULII.

Prima die non impedita dicitur Offic. Defunct.

DOMINICA I. JULII.

De Pretiosissimo Sanguine D. N. J. C.

Duplex ij. classis.

Si hodie occurrat Festum Visitationis B. M. V. vel aliud Festum altioris ritus, aut æqualis sed primarium, de Pretiosissimo Sanguine fiat prima die non impedita a Festo Duplici j. vel ij. cl., translato inde juxta Rubricas Festo Duplici majori vel alicujus Doctoris Ecclesiæ; de duplici vero minori vel Semid. occurrente fit tantum com. in utrisque Vesp. et Laud. cum Lect. ix. historica.

IN I. VESPERIS.

Aña 1. Quis est iste qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra? Iste formósus in stola sua. Ps. ut in j. Vesperis de Comm. Apost. (2)

Aña 2. Ego qui loquor justítiam, et propugnátor sum ad salvándum.

Aña 3. Vestítus erat veste aspérsa sánguine, et vocátur nomen ejus Verbum Dei.

Aña 4. Quare ergo rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári?

Aña 5. Tórcular calcávi solus, et de Géntibus non est vir mecum.

Capitulum. Hebr. 9.

Fratres: Christus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est, non hujus creatiónis: neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium Sánguinem introívit semel in sancta, ætérna redemptióne invénta.

Hymnus.

Festívis résonent cómpita vócibus,

Cives lætítiam fróntibus éxplicent :
Tædis flammíferis órdine pródeant
Instrúcti púeri et senes.

Quem dura móriens Christus in árbore,
Fudit multíplici vúlnere Sánguinem,
Nos facti mémores dum cólimus, decet
Saltem fúndere lácrymas.

Humáno géneri perníties gravis
Adámi véteris crímine cóntigit :
Adámi intégritas et píetas novi
Vitam réddidit ómnibus.

Clamórem válidum summus ab æthere
Languéntis Géniti si Pater áudiit,
Placári pótius sánguine débuit,
Et nobis véniam dare.

Hoc quicúmque stolam sánguine próluit,
Abstérgit máculas; et róseum decus,
Quo fiat símilis prótinus Angelis,
Et regi pláceat, capit.

A recto instábilis trámite póstmodum
Se nullus rétrahat ; meta sed última
Tangátur : tríbuet nóbile præmium,
Qui cursum Deus ádjuvat.

Nobis propítius sis, Génitor potens,
Ut quos unígenæ Sánguine Fílii
Emísti, et plácido Flámine récreas,
Cœli ad cúlmina tránsferas. Amen.

℣. Redemísti nos, Dómine, in sánguine tuo.
℟. Et fecísti nos Deo nostro regnum.

Ad Magnif. Aña. Accessístis ad Sion montem, et civitátem Dei vivéntis, Jerúsalem cœléstem, et testaménti novi mediatórem Jesum, et sánguinis aspersiónem mélius loquéntem quam Abel.

Oratio ut ad Laudes.
Et fit com. Dominicæ.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum Dei Fílium, qui suo nos redémit Sánguine,* Veníte, adorémus. Ps. Veníte. 2

Hymnus.

Ira justa Conditóris,
Imbre aquárum víndice,
Criminósum mersit orbem,
Noë in arca sóspite :
Mira tandem vis amóris
Lavit orbem Sánguine,

Tam salúbri terra felix
Irrigáta plúvia,
Ante spinis quæ scatébat,

Germinávit flósculos :
Inque néctaris sapórem
Transiére absínthia.
Triste prótinus venénum
Dirus anguis pósuit,
Et cruénta belluárum
Désiit ferócia :
Mitis Agni vulneráti
Hæc fuit victória.
O sciéntiæ supérnæ
Altitúdo impérvia !
O suávitas benígni
Prædicánda péctoris :
Servus erat morte dignus,
Rex luit pœnam óptimus.
Quando culpis provocámus
Ultiónem júdicis,
Tunc loquéntis protegámur
Sánguinis præséntia,
Ingruéntium malórum
Tunc recédant ágmina.
Te redémptus laudet orbis
Grata servans múnera,
O salútis sempitérnæ
Dux et auctor ínclyte,
Qui tenes beáta regna
Cum Paténte et Spíritu.
Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Postquam consummáti sunt dies octo, ut circumciderétur puer, vocátum est nomen ejus Jesus. Ps. 2. Quare fremuérunt. 3.

Aña. Factus in agonía, prolíxius orábat, et factus est sudor ejus sicut guttæ sánguinis decurréntis in terram. Ps. 3. Dómine, quid multiplicáti. 4.

Aña. Judas, qui eum trádidit, pœniténtia ductus rétulit trigínta argénteos, dicens : Peccávi, tradens Sánguinem justum. Ps. 15. Consérva. 11.

℣. Redemísti nos, Dómine. ℟. In Sánguine tuo.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Lectio j. Cap. 9. c

Christus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est non hujus creatiónis, neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium Sánguinem introívit semel in sancta, ætérna redemptióne invénta. Si enim sanguis hircórum et taurórum, et cinis vítulæ aspérsus inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis : quanto magis Sanguis Christi, qui per Spíritum sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti ! Et ídeo novi testaménti mediátor

est, ut morte intercedénte, in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióri testaménto, repromissiónem accípiant qui vocáti sunt ætérnæ hereditátis.
℟. Jesus, ut sanctificáret per suum Sánguinem pópulum, extra portam passus est: * Exeámus ígitur ad eum extra castra, impropérium ejus portántes.
℣. Nondum enim usque ad sánguinem restitístis advérsus peccátum repugnántes. Exeámus.

Lectio ij.

Ubi enim testaméntum est, mors necésse est intercédat testatóris. Testaméntum enim in mórtuis confirmátum est: alióquin nondum valet, dum vivit qui testátus est. Unde nec primum quidem sine sánguine dedicátum est. Lecto enim omni mandáto legis a Móyse univérso pópulo; accípiens sánguinem vitulórum et hircórum cum aqua et lana coccínea, et hyssópo, ipsum quoque librum, et omnem pópulum aspérsit, dicens: Hic sanguis testaménti, quod mandávit ad vos Deus. Etiam tabernáculum et ómnia vasa ministérii sánguine simíliter aspérsit. Et ómnia pene in sánguine secúndum legem mundántur: et sine sánguinis effusióne non fit remíssio.
℟. Móyses sumptum sánguinem respérsit in pópulum: * Et ait: Hic est sanguis fœderis, quod pépigit Dóminus vobíscum.
℣. Fide celebrávit Pascha et sánguinis effusióne, ne qui vastábat primitíva, tángeret eos. Et.

Lectio iij. Cap. 10. d

Habéntes ítaque, fratres, fidúciam in intróitu Sanctórum in sánguine Christi, quam initiávit nobis viam novam, et vivéntem per velámen, id est, carnem suam, et Sacerdótem magnum super domum Dei, accedámus cum vero corde in plenitúdine fídei, aspérsi corda a consciéntia mala, et ablúti corpus aqua munda, teneámus spei nostræ confessiónem indeclinábilem (fidélis enim est, qui repromísit): et considerémus ínvicem in provocatiónem caritátis et bonórum óperum.
℟. Vos, qui aliquándo erátis longe, facti estis prope in Sánguine Christi: * Ipse enim est pax nostra, qui fecit utráque unum. ℣. Complácuit per

eum reconciliáre ómnia in ipsum, pacíficans per Sánguinem crucis ejus, sive quæ in terris, sive quæ in cœlis sunt. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In secundo Nocturno.

Aña. Pilátus volens pópulo satisfácere, trádidit illis Jesum flagéllis cæsum. Ps. 22. Dóminus regit me. 35.

Aña. Videns autem, quia nihil profíceret, accépta aqua, lavit manus coram pópulo, dicens: Innocens ego sum a sánguine justi hujus. Ps. 29. Exaltábo te, Dómine. 51.

Aña. Et respóndens univérsus pópulus, dixit: Sanguis ejus super nos, et super fílios nostros. Ps. 63. Exáudi Deus, oratiónem. 86.

℣. Sanguis Jesu Christi Fílii Dei. ℟. Emúndat nos ab omni peccáto.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. ad Neophytos.

Lectio iv.

Vultis Sánguinis Christi audíre virtútem? Redeámus ad ejus exémplum, et priórem typum recordémur, et prístinam Scriptúram narrémus. In Ægypto, nocte média, Ægyptiis Deus plagam décimam minabátur, ut eórum primogénita deperírent, quia primogénitum ejus pópulum detinébant. Sed ne amáta plebs Judæórum una cum illis periclitarétur, quia unus locus continébat univérsos, remédium discretiónis invéntum est. Proínde exémplum mirábile, ut discas in veritáte virtútem. Ira divínæ indignatiónis sperabátur, et domos síngulas mórtifer circuíbat. Quid ígitur Móyses? Occídite, inquit, agnum annículum, et sánguine ejus liníte jánuas. Quid ais, Móyses? Sanguis ovis rationálem hóminem liberáre consuévit? Valde, inquit: non eo quod sanguis est, sed quia Domínici Sánguinis per eum demonstrátur exémplum.

℟. In timóre incolátus vestri conversámini: * Sciéntes quod non corruptibílibus auro, vel argénto redémpti estis. ℣. Sed pretióso Sánguine, quasi agni immaculáti Christi. Sciéntes.

Lectio v.

Nam sicut regnántium státuæ, quæ sine causa sunt, et sermóne, nonnúmquam ad se confugiéntibus homínibus,

ánima et ratióne decorátis, subveníre consuevérunt, non quia sunt ære conféctæ, sed quia rétinent imáginem principálem : ita et sanguis ille, qui irrationális fuit, ánimas habéntes hómines liberávit, non quia sanguis fuit, sed quia hujus Sánguinis ostendébat advéntum. Et tunc Angelus ille vastátor, cum linítos postes atque áditus pervidéret, transjécit gressus, et non est ausus intráre. Nunc ergo si víderit inimícus non póstibus impósitum sánguinem typi, sed fidélium ore lucéntem Sánguinem veritátis Christi, templi póstibus dedicátum, multo magis se súbtrahet. Si enim Angelus cessit exémplo, quanto magis terrébitur inimícus, si ipsam perspéxerit veritátem? Vis et áliam hujus Sánguinis scrutári virtútem? Volo. Unde primum cucúrrit inspícias, et de quo fonte manávit. De ipsa primum cruce procéssit : latus illud Domínicum inítium fuit. Mórtuo enim, ait, Jesu, et adhuc in cruce pendénte, appróximat miles, latus láncea percússit, et exínde aqua fluxit et sanguis. Unum baptísmatis symbolum, áliud sacraménti. Ideo non ait : Exiit sanguis et aqua ; sed éxiit aqua primum et sanguis : quia primum baptísmate dilúimur, et póstea mystério dedicámur.

℟. Empti estis prétio magno : * Glorificáte, et portáte Deum in córpore vestro. ℣. Prétio empti estis : nolíte fíeri servi hóminum. Glorificáte.

Lectio vj.

Latus miles apéruit, et templi sancti paríetem patefécit. Et ego thesáurum præclárum invéni, et fulgéntes divítias me grátulor reperíre. Sic et de illo agno factum est. Judæi ovem occidérunt, et ego fructum de sacraménto cognóvi. De látere sanguis et aqua. Nolo tam fácile, audítor, tránseas tanti secréta mystérii. Restat enim mihi mystica atque secretális orátio. Dixi baptísmatis symbolum et mysteriórum aquam illam et sánguinem demonstráre. Ex his enim sancta fundáta est Ecclésia per lavácri regeneratiónem, et renovatiónem Spíritus sancti. Per baptísma, inquam, et mystéria, quæ ex lá-

tere vidéntur esse proláta. Ex látere ígitur suo Christus ædificávit Ecclésiam, sicut de látere Adam ejus conjux Heva proláta est. Nam hac de causa Paulus quoque testátur, dicens : De córpore ejus, et de óssibus ejus sumus : latus vidélicet illud signíficans. Nam sicut de illo látere Deus fecit féminam procreári, sic et de suo látere Christus aquam nobis et sánguinem dedit, unde repararétur Ecclésia.

℟. Comméndat caritátem suam Deus in nobis : * Quóniam cum adhuc peccatóres essémus, secúndum tempus Christus pro nobis mórtuus est. ℣. Multo ígitur magis nunc justificáti in sánguine ipsíus, salvi érimus ab ira per ipsum. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In tertio Nocturno.

Aña. Exívit ergo Jesus, portans corónam spíneam, et perpúreum vestiméntum, et dixit eis : Ecce homo. Ps. 73. Ut quid Deus repulísti. 98.

Aña. Et bájulans sibi crucem, exívit in eum, qui dícitur Calváriæ locum : ubi crucifixérunt eum. Ps. 87. Dómine, Deus salútis. 115.

Aña. Ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua. Ps. 93. Deus, ultiónum. 118.

℣. Christus diléxit nos. ℟. Et lavit nos a peccátis nostris in sánguine suo.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 19. ✝

In illo témpore : Cum accepísset Jesus acétum, dixit : Consummátum est. Et inclináto cápite, trádidit spíritum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 120. in Joannem.

Vigilánti verbo Evangelísta usus est, ut non díceret : Latus ejus percússit, aut vulnerávit, aut quid áliud, sed apéruit : ut illic quodámmodo vitæ óstium panderétur, unde Sacraménta Ecclésiæ manavérunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intrátur. Ille sanguis qui fusus est in remissiónem fusus est peccatórum. Aqua illa salutáre témperat póculum, hæc et lavácrum præstat, et po-

tum. Hoc prænuntiábat quod Noë in látere arcæ óstium fácere jussus est, quo intrárent animália, quæ non erant dilúvio peritúra, quibus præfigurabátur Ecclésia. Propter hoc prima múlier facta est de látere viri dormiéntis, et appelláta est vita, matérque vivórum. Magnum quippe significávit bonum, ante magnum prævaricatiónis malum. ¶ Hic secúndus Adam, inclináto cápite, in cruce dormívit, ut inde formarétur ei conjux, quæ de látere dormiéntis efflúxit. O mors, unde mórtui revivíscunt! Quid isto sánguine múndius? Quid vúlnere isto salúbrius.

℟. Hic est, qui venit per aquam et sánguinem, Jesus Christus: * Non in aqua solum, sed in aqua et sánguine. ℣. In die illa erit fons patens dómui David, et habitántibus Jerúsalem in ablutiónem peccatóris. Non.

Enarrat. in Psalm. 95.

Lectio viij.

Tenebántur hómines captívi sub diábolo, et dæmónibus serviébant, sed redémpti sunt a captivitáte. Véndere enim se potuérunt, sed redímere non potuérunt. ¶ Venit Redémptor, et dedit prétium: fudit sánguinem suum, et emit orbem terrárum. Quæritis quid émerit? Vidéte quid déderit, et inveniétis quid émerit. Sanguis Christi prétium est. Tanti quid valet? Quid, nisi totus orbis? Quid, nisi omnes gentes? Valde ingráti sunt prétio suo, aut multum supérbi sunt, qui dicunt, aut illud tam parum esse, ut solos Afros émerit, aut se tam magnos esse, pro quibus solis illud sit datum. Non ergo exsúltent, non supérbiant: pro toto dedit, quantum dedit.

℟. Prædestinávit nos Deus in adoptiónem filiórum per Jesum Christum: * In quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus. ℣. Remissiónem peccatórum secúndum divítias grátiæ ejus, quæ superabundávit in nobis. In. Glória Patri. In.

Lectio ix. de Homilia Dominicæ occurrentis.

Quod si transferendum sit, dividuntur Lectiones juxta signum ¶.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Hi, qui amícti sunt * stolis albis, qui sunt, et

unde venérunt? Psalm. Dóminus regnávit. 19.
2. Hi sunt, * qui venérunt de tribulatióne magna, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.
3. Ideo sunt * ante thronum Dei, et sérviunt ei die ac nocte.
4. Et ipsi vicérunt * dracónem propter sánguinem Agni, et propter testaméntum Verbi sui.
5. Beáti * qui lavant stolas suas in sánguine Agni.

Capitulum. Hebr. 9. c

Fratres : Christus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius, et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est, non hujus creatiónis, neque per sánguinem hircórum, aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, ætérna redemptióne invénta.

Hymnus.

Salvéte, Christi vúlnera,
Imménsi amóris pígnora,
Quibus perénnes rívuli
Manant rubéntis Sánguinis.

Nitóre stellas víncitis,
Rosas odóre et bálsama,
Prétio lapíllos Indicos,
Mellis favos dulcédine.

Per vos patet gratíssimum
Nostris asylum méntibus,
Non huc furor minántium
Unquam penétrat hóstium.

Quot Jesus in prætório
Flagélla nudus éxcipit!
Quot scissa pellis úndique
Stillat cruóris gúttulas!

Frontem venústam, proh dolor!
Coróna pungit spínea,
Clavi retúsa cúspide
Pedes manúsque pérforant.

Postquam sed ille trádidit
Amans, volénsque spíritum,
Pectus ferítur láncea,
Geminúsque liquor éxsilit.

Ut plena sit redémptio,
Sub torculári stríngitur,
Suíque Jesus ímmemor,
Sibi nil resérvat sánguinis.

Veníte, quotquot críminum
Funésta labes ínficit:
In hoc salútis bálneo
Qui se lavat, mundábitur.

Summi ad Paréntis déxteram
Sedénti habénda est grátia,

Qui nos redémit sángui-
ne,
Sanctóque firmat Spíritu.
Amen.

℣. Justificáti in sánguine Christi. ℟. Salvi érimus ab ira per ipsum.

Ad Bened. Aña. Erit sanguis Agni vobis in signum, dicit Dóminus; et vidébo sánguinem, et transíbo vos, nec erit in vobis plaga dispérdens.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui unigénitum Fílium tuum mundi Redemptórem constituísti, ac ejus sánguine placári voluísti: concéde, quǽsumus, salútis nostræ prétium solémni cultu ita venerári, atque a præséntis vitæ malis ejus virtúte deféndi in terris; ut fructu perpétuo lætémur in cœlis. Per eúmdem Dñum.

Et fit com. Dominicæ.

Ad Primam.

In ℟. br. ℣. Qui tuo nos sánguine redemísti.

Ad Tertiam.

Capit. Fratres. 386.

℟. br. Redemísti nos, Dómine, * In sánguine tuo. Redemísti. ℣. Ex omni tribu, et lingua, et pópulo, et natióne. In. Glória Patri. Redemísti.

℣. Sanguis Jesu Christi Fílii Dei. ℟. Emúndat nos ab omni peccáto.

Ad Sextam.

Capitulum. Hebr. 9. d

Si sanguis hircórum, et taurórum, et cinis vítulæ aspérsus inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis: quanto magis sanguis Christi, qui per Spíritum sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti?

℟. br. Sanguis Jesu Christi Fílii Dei * Emúndat nos. Sanguis. ℣. Ab omni peccáto. Emúndat nos. Glória Patri. Sanguis.

℣. Christus diléxit nos. ℟. Et lavit nos in sánguine suo.

Ad Nonam.

Capitulum. Hebr. 9. c

Accípiens Móyses sánguinem vitulórum et hircórum cum aqua, et lana coccínea, et hyssópo: ipsum quoque librum, et omnem pópulum aspérsit, dicens: Hic sanguis testaménti, quod mandávit ad vos Deus.

℟. br. Christus diléxit nos, et lavit nos * In sánguine suo. Christus. ℣. Et fecit nos regnum, et sacerdótes Deo et Patri. In. Glória Patri. Chri-

stus. ℣. Justificáti in sánguine Christi. ℟. Salvi érimus ab ira per ipsum.

In ij. Vesp. omnia ut in j. Psalmi de Dñica. 143. et loco ultimi Ps. 147. Lauda, Jerúsalem. 166.

℣. Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni.

℟. Quos pretióso sánguine redemísti.

Ad Magnif. Aña. Habébitis autem hunc diem in monuméntum; et celebrábitis eum solémnem Dómino in generatiónibus vestris cultu sempitérno.

Et fit com. Dominicæ.

DIE 1. JULII.

In die Octava S. Joannis Baptistæ.

Duplex.

Omnia sicut in die Festo, 448. præter Lect.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Máximi Epísc.

Homilia 3. in Nativitate S. Joannis Baptistæ.

Lectio iv.

Festivitátem præséntis diéi, fratres caríssimi, venerándi Joánnis Baptístæ genuína natívitas consecrávit: qui idcírco in hoc sæculum supérna dispensatióne diréctus est, ut non solum ipse prophetáli sublimarétur glória, sed ut et ómnium étiam per eum Prophetárum præcónia firmaréntur. Nec immérito illum præcípuo honóre nunc venerámur, qui speciáli quadam grátia, ob hoc Redemptórem mundi novíssimus prophetávit, ut osténderet eum primus. Hic enim solus est Prophetárum, qui Dóminum nostrum Jesum Christum, quem álii in longa témpora futúrum præsciérunt, própriis óculis vidére méruit, et annuntiáre præséntem.

℟. Descéndit. 452.

Lectio v.

Hic est ille, quem, inspiránte Deo, præscius annúntiat Isaías, dicens: Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini. Quam cóngrue, fratres caríssimi, beátus Joánnes prædicátus est vox, qui cœléstis Verbi et præco mittebátur, et testis. Hic est ille, cujus per Angelum Gabriélem prænuntiátur natívitas, et nomen, et méritum. Hic est, qui judício cœléstis senténtiæ cunctis mortálibus anteféretur, dicénte Dómino: Non surréxit inter natos mulíerum major Joánne Baptí-

sta. Quam pulchre dictum est, inter natos mulíerum non esse majórem : quia ille omnímodis major erat Joánne, qui de Vírgine nascebátur.

℟. Hic est Præcúrsor 452.

Lectio vj.

Quibus perspéctis, advértite dilectíssimi, quantam huic reveréntiam, quantum devotiónis debeámus impéndere : qui ut honorábilis sit, a sancto est Spíritu prophetátus, promíssus ab Angelo, laudátus a Dómino, et perpétua sanctæ mortis glória consecrátus. Decébat namque, ut mysticam nativitátem ejus mirábilis vita sequerétur, et sanctam perfectámque vitam mors Deo devóta conclúderet. Propter quod, fratres, rectíssime toto hódie orbe, Christi Ecclésia primórdia nativitátis ejus lætíssima festivitáte concélebrat, qui ætérna mortálibus adésse gáudia, stupénti mundo testis fidelíssimus revelávit.

℟. Innuébant patri 452.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 1. f

Elísabeth implétum est tempus pariéndi, et péperit fílium. Et audiérunt vicíni et cognáti ejus, quia magnificávit Dóminus misericórdiam suam cum illa, et congratulabántur ei. Et réliqua.

De Homilía S. Ambrósii Epíscopi.

L. 2. in Luc. c. 1 circa fin.

Joánnes est, inquit, nomen ejus. Non póterat Elísabeth Dómini ignoráre prænúntium, quæ prophetáverat Christum. Bene ádditur : Quia nemo in cognatióne ejus vocabátur hoc nómine, ut intélligas nomen non géneris esse, sed vatis. Zacharías quoque nutu interrogátur : sed quia incredúlitas ei affátum erípuerat et audítum ; quod voce non póterat, manu et lítteris est locútus.

℟. Præcúrsor Dñi. 453.

Lectio viij.

Scripsit enim, dicens : Joánnes est nomen ejus. Et hic nomen non impónitur, sed astrúitur ; meritóque contínuo resolúta est lingua ejus : quia quam vínxerat incredúlitas, fides solvit. Credámus et nos ígitur, ut loquámur ; ut lingua nostra quæ incredulitátis vínculis est ligáta, ratiónis voce solvátur.

℟. Gábriel Angelus. 454.

Lectio ix.

Scribámus spíritu mystéria, si vólumus loqui ; scribámus prænúntium Christi, non in tábulis lapídeis, sed in tábulis cordis carnálibus. Etenim qui Joánnem lóquitur. Christum prophétat. Loquámur Joánnem, loquámur et Christum : ut nostrum quoque os possit aperíri, quod in sacerdóte tanto, irrationábilis modo pécudis, fræna nutántis fídei coercébant.

Te Deum laudámus. 18.

In Laudibus fit com. SS. Apost. Aña. Gloriósi príncipes terræ, quómodo in vita sua dilexérunt se, ita et in morte non sunt separáti.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Oratio.

Deus, qui hodiérnam diem Apostolórum tuórum Petri et Pauli martyrio consecrásti : da Ecclésiæ tuæ, eórum in ómnibus sequi præcéptum, per quos religiónis sumpsit exórdium. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, cum commem. præced. tantum.

DIE 2. JULII.

In Visitatione B. M. V.

Duplex ij. classis.

Ad j. Vesperas, Añæ de Laudibus, Psalmi et reliqua hic non propria, ut in Festis B. M. V. (160)

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Magnif. Aña. Beáta es, María, quæ credidísti : perficiéntur in te quæ dicta sunt tibi a Dómino, allelúia.

Oratio ut ad Laud.

Et fit commem. Octavæ S. Joannis. 456.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Visitatiónem Vírginis Maríæ celebrémus : * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum. Ps. Veníte. 2.

In primo Nocturno.

De Cánticis Canticórum.

Lectio j. Cap. 2.

Ego flos campi, et lílium convállium. Sicut lílium inter spinas, sic amíca mea inter fílias. Sicut malus inter ligna silvárum, sic diléctus meus inter fílios. Sub umbra illíus, quem desideráveram, sedi, et fructus ejus dulcis gútturi meo. Introdúxit me in cellam vináriam, ordinávit in me caritátem. Fulcíte me flóribus, sti-

páte me malis, quia amóre lángueo. Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me. Adjúro vos, filiæ Jerúsalem, per cápreas cervósque campórum, ne suscitétis, neque evigiláre faciátis diléctam, quoadúsque ipsa velit.

℟. Surge própera, amíca mea, formósa mea, et veni : jam enim hiems tránsiit, imber ábiit, et recéssit : * Vox túrturis audíta est in terra nostra. ℣. Intrávit María in domum Zacharíæ, et salutávit Elísabeth. Vox.

Lectio ij.

Vox dilécti mei, ecce iste venit sáliens in móntibus, transíliens colles : símilis est diléctus meus cápreæ, hinnulóque cervórum. En ipse stat post paríetem nostrum, respíciens per fenéstras, prospíciens per cancéllos. En diléctus meus lóquitur mihi : Surge, própera, amíca mea, colúmba mea, formósa mea, et veni. Jam enim hiems tránsiit, imber ábiit, et recéssit. Flores apparuérunt in terra nostra, tempus putatiónis advénit : vox túrturis audíta est in terra nostra : ficus prótulit grossos suos : víneæ floréntes dedérunt odórem suum.

℟. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem ? * Vidérunt eam filiæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. Vidérunt.

Lectio iij.

Surge, amíca mea, speciósa mea et veni, colúmba mea in foramínibus petræ, in cavérna macériæ, osténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis : vox enim tua dulcis, et fácies tua decóra. Cápite nobis vulpes párvulas, quæ demoliúntur víneas : nam vínea nostra flóruit, Diléctus meus mihi, et ego illi, qui páscitur inter lília, donec aspíret dies et inclinéntur umbræ. Revértere : símilis esto, dilécte mi, cápreæ, hinnulóque cervórum super montes Bether.

℟. Repléta est Spíritu sancto Elísabeth, et exclamávit : Benedícta tu inter mulíeres, et benedíctus fructus ventris tui : * Et unde hoc mihi, ut véniat Mater Dómini mei ad me. ℣. Ecce enim

ut facta est vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, exsultávit in gáudio infans in útero meo. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Apud Metaph. mense Jul.

Lectio iv.

Cum ad nos advenísset Redémptor nostri géneris, venit prótinus ad suum amícum Joánnem, dum adhuc esset in ventre matris. Quem cum ex útero in útero aspexísset Joánnes, términos natúræ concútiens, exclámat : Vídeo Dóminum qui natúræ impósuit términos, et non exspécto tempus nascéndi : novem ménsium tempus mihi non est hic necessárium ; in me est enim, qui est ætérnus : egrédiar ex hoc tenebróso tabernáculo, rerum admirabílium compendiósam prædicábo cognitiónem. Sum signum : significábo Christi advéntum. Sum tuba : próferam Fílii Dei in carne dispensatiónem. Tuba canam, eo ipso patérnæ linguæ benedícam, et eam traham, ut loquátur. Tuba canam et úterum matérnum vivificábo.

℟. Ecce iste venit sáliens in móntibus transíliens colles : *Símilis est diléctus meus cápreæ hinnulóque cervórum. ℣. Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, a summo cœlo egréssio ejus. Símilis est.

Lectio v.

Vides, o diléce, quam sit novum et admirábile mystérium. Nondum náscitur, et sáltibus lóquitur : nondum appáret, et minas inténtat : nondum ei permíttitur clamáre, et per facta audítur : nondum ducit vitam, et Deum prædicat : nondum áspicit lucem, et solem índicat : nondum páritur, et próperat præcúrrere : non fert enim præsénte Dómino continéri : non sústinet natúræ exspectáre términos : sed conténdit rúmpere cárcerem ventris, et studet præsignificáre veniéntem Salvatórem. Accéssit, inquit, qui solvit víncula : et quid ego sédeo vinctus, et retíneor ut máneam ? Venit Verbum, ut ómnia constítuat : et ego adhuc máneo deténtus : Exíbo, præcúrram, et prædicábo ómnibus : Ecce Agnus Dei, qui tollit peccátum mundi.

℟. Congratulámini mihi omnes, qui dilígitis Dóminum, quia cum essem párvula, plácui Altíssimo: *Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Et.

Lectio vj.

Sed dic nobis Joánnes, cum adhuc in tenebróso matris útero contineáris, quómodo intuéris et audis? quómodo res divínas contempláris? quómodo éxsilis et exsúltas: Magnum est, inquit, quod perágitur mystérium, et actus ab humána remótus comprehensióne. Mérito ínnovo natúram propter eum, qui est innovatúrus ea, quæ sunt supra natúram. Vídeo, etsi adhuc in útero sim, quóniam in útero gestári vídeo solem justítiæ. Auribus percípio, quóniam nascor vox magni Verbi. Exclámo, quóniam Fílium Patris unigénitum consídero carne indútum. Exsúlto, quóniam univérsi effectórem vídeo formam hóminis suscípere. Exsílio, quóniam mundi Redemptórem cógito incorporátum. Præcúrro advéntum ejus, et quodámmodo vobis præeo confessióne,

℟. Beáta quæ credidísti, quóniam perficiéntur in te quæ dicta sunt tibi a Dómino. Et ait María: * Magníficat ánima mea Dóminum. ℣. Veníte et audíte, et narrábo quanta fecit Deus ánimæ meæ. Magníficat. Glória Patri. Magníficat.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 1. d.

In illo témpore: Exsúrgens María ábiit in montána cum festinatióne, in civitátem Juda. Et intrávit in domum Zacharíæ et salutávit Elísabeth. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

L. 2. Com. in Lucæ 1.

Contuéndum est, quia supérior venit ad inferiórem, ut inférior adjuvétur: María ad Elísabeth, Christus ad Joánnem. Dénique étiam póstea, ut sanctificáret baptísmum Joánnis, Dóminus venit ad baptísmum. Cito quoque advéntus Maríæ, et præséntiæ divínæ benefícia declarántur. Vide distinctiónem singulorúmque verbórum pro-

prietátem. Vocem prior Elísabeth audívit, sed Joánnes prior grátiam sensit. Illa natúræ órdine audívit, iste exsultávit ratióne mystérii. Illa Maríæ, iste Dñi sensit advéntum. Istæ grátiam loquúntur, illi intus operántur, pietatísque mystérium matérnis adoriúntur proféctibus : duplicíque miráculo prophétant matres spíritu parvulórum. Exsultávit infans, repléta est mater. Non prius mater repléta, quam fílius : sed cum fílius esset replétus Spíritu sancto, replévit et matrem.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes : * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Benedictio. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viij.

Et unde hoc mihi, ut véniat Mater Dómini mei ad me? Hoc est, quo tantum bonum mihi áccidit, ut Mater Dómini mei véniat ad me? Miráculum séntio, agnósco mystérium : Mater Dómini Verbo fœta, Deo plena est. Mansit autem María cum illa ménsibus tribus, et revérsa est in domum suam. Bene indúcitur sancta María et exhibuísse officium, et mysticum númerum custodísse. ¶ Non enim sola familiaritátis est causa quod diu mansit, sed étiam tanti Vatis proféctus. Nam si primo ingréssu tantus proféctus éxstitit, ut ad salutatiónem Maríæ exsultáret infans in útero, repleréturSpíritu sancto mater infántis : quantum, putámus, usu tanti témporis sanctæ Maríæ addidísse præséntiam? Ungebátur ítaque, et quasi bonus athléta exercebátur in útero matris Prophéta : amplíssimo enim virtus ejus certámini parabátur.

℟. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu ; séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Visitatiónem. Quia. Glória Patri. Christus.

Pro SS Mart. Processo et Martiniano.

Lectio ix.

Quo témpore Petrus et Paulus tenebántur sub custódia Mamertíni in monte Tarpéjo, duo custódes, Procéssus et Martiniánus cum áliis quadragínta, Apostolórum prædicatióne miraculísque commóti, se ad Jesu Christi fidem convertérunt: et cum repénte fons e saxo ortus esset, baptizáti sunt. Qui permisérunt Apóstolis, ut si vellent, abírent. Sed Paulínus mílitum Præféctus, re cógnita, Procéssum et Martiniánum a suscépto consílio revocáre conátur. Qui cum frustra tempus contéreret, ipsórum ora saxo contúndi, dentésque commínui jubet. Mox ad Jovis státuam addúctos, cum eádem constántia veneratúros se idóla negárent, ímperat equúleo torquéri, candéntibus láminis ad eórum corpus admótis, ac cædi fústibus. Quibus in cruciátibus una hæc illórum vox audiebátur: Sit nomen Dómini benedíctum. Dénique conjécti in cárcerem, paulo post extra Urbem via Aurélia secúri feriúntur. Quorum córpora Lucína in prædio suo sepelívit sexto Nonas Július: quæ póstea in Urbem transláta, in Basílica Príncipis Apostolórum cóndita sunt.

Te Deum laudámus. 18.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Exsúrgens María * ábiit in montána cum festinatióne, in civitátem Juda. Ps. Dóminus regnávit, cum reliquis. 19.

2. Intrávit María * in domum Zacharíæ, et salutávit Elísabeth.

3. Ut audívit * salutatiónem Maríæ Elísabeth, exsultávit infans in útero ejus, et repléta est Spíritu sancto, allelúia.

4. Benedícta * tu inter mulíeres, et benedíctus fructus ventri tui.

5. Ex quo facta est * vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, exsultávit infans in útero meo, allel.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Bened. Aña. Cum audísset salutatiónem Maríæ Elísabeth, exclamávit voce magna, et dixit: Unde hoc mihi, ut véniat Mater Dómini mei ad me? allelúia.

Oratio.

Fámulis tuis, quæsumus Dómine, cæléstis

grátiæ munus impertíre : ut quibus beátæ Vírginis partus éxstitit salútis exórdium, Visitatiónis ejus votíva solemnitas pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

Deinde SS. Processi et Martiniani, Mart. Aña. Vestri capílli. ℣. Exsultábunt.

Oratio.

Deus, qui nos sanctórum Mártyrum tuórum Procéssi et Martiniáni gloriósis confessiónibus circúmdas et prótegis : da nobis et eórum imitatióne profícere, et intercéssióne gaudére. Per Dóminum.

In ij. Vesperis omnia ut in j. 490. præter :

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Magnif. Aña. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus, allelúia.

Deinde fit com. Oct. Apost. ut infra.

INFRA OCTAVAM
SS. Petri et Pauli.

Omnia dicuntur de Comm. Apost. (2) præter Lectiones, et Añas ad Bened. et ad Magnif. quæ dicuntur ut infra.

Ad Bened. Aña. Gloriósi príncipes terræ, * quómodo in vita sua dilexérunt se, ita et in morte non sunt separáti. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnif. Aña. Petrus Apóstolus,* et Paulus Doctor Géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam, Dómine.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Oratio.

Deus, qui hodiérnam diem Apostolórum tuórum Petri et Pauli, martyrio consecrásti : da Ecclésiæ tuæ, eórum in ómnibus sequi præcéptum, per quos religiónis sumpsit exórdium. Per Dóminum.

DIE 3. JULII.

Quinta die infra Octavam SS. Apost. Petri et Pauli.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

De Sermóne S. Leónis Papæ.

Ex Ser. 82. in Natali SS. Ap. Petri et Pauli, in fine.

Lectio iv.

Pretiósa est in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus : nec ullo

crudelitátis génere déstrui potest sacraménto crucis Christi fundáta relígio. Non minúitur persecutiónibus Ecclésia, sed augétur : et semper Domínicus ager ségete ditióri vestítur, dum grana, quæ síngula cadunt, multiplicáta nascúntur. Unde duo ista præclára divíni séminis gérmina in quantam sóbolem germinárint, beatórum míllia Mártyrum protestántur, qui apostolicórum æmuli triumphórum, Urbem nostram purpurátis et longe, latéque rutilántibus pópulis ambiérunt, et quasi ex multárum honóre gemmárum consérto uno diadémate coronárunt.

℟. Vidi conjúnctos. (11)

Lectio v.

De quorum præsídio dilectíssimi divínitus nobis ad exémplum patiéntiæ, et confirmatiónem fídei præparáto, universáliter quidem in ómnium Sanctórum commemoratióne lætándum est : sed in horum excelléntia Patrum mérito est excelléntius gloriándum, quos grátia Dei in tantum ápicem inter ómnia Ecclésiæ membra provéxit, ut eos in córpore, cui caput est Christus, quasi géminum constitúeret lumen oculórum. De quorum méritis atque virtútibus, quæ omnem loquéndi súperant facultátem, nihil divérsum, nihil debémus sentíre discrétum : quia illos et eléctio pares, et labor símiles, et finis fecit æquáles.

℟. Beáti estis. (12)

Lectio vj.

Sicut autem et nos expérti sumus, et nostri probavére majóres, crédimus atque confídimus, inter omnes labóres istíus vitæ ad obtinéndam misericórdiam Dei semper nos speciálium patronórum oratiónibus adjuvándos : ut, quantum própriis peccátis deprímimur, tantum apostólicis méritis erigámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, cui est cum Patre et sancto Spíritu éadem potéstas, una divínitas, in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Isti sunt. (12)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Ecce nos relíquimus de Comm. ij. loco. (22)

DIE 4. JULII.

Sexta die infra Octavam SS. Apost. Petri et Pauli.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

De Expositióne S. Joánnis Chrysóstomi in Epístolam ad Romános.

Serm. 32. in mor. exhort.

Lectio iv.

Cum Paulus Apóstolus grátiam Dómini nostri Jesu Christi, matrem ómnium bonórum, nobis precétur, réliquum est, ut nos tali patrocínio dignos exhibeámus, ut non hic solum vocem Pauli audiámus, sed et postquam illuc migravérimus, athlétam Christi vidére mereámur. Immo si hic audivérimus, et illic ipsum omníno vidébimus : licet non e propínquo stantes, vidébimus tamen prope regálem thronum splendéntem, ubi Chérubim Deum gloríficant, ubi Séraphim volant, illic Paulum vidébimus cum Petro sanctórum chori príncipem ac ducem, et ejus germána caritáte fruémur.

℟. Vidi conjúnctos. (11)

Lectio v.

Si enim, cum hic esset, usque ádeo diligébat hómines, ut cum dissólvi, et cum Christo esse cúperet, elégerit tamen hic esse : multo magis illic ferventiórem caritátem osténdet. Ego et Romam proptérea diligo, tamétsi aliúnde illam laudáre queam, nempe a magnitúdine, ab antiquitáte, a pulchritúdine, a multitúdine, ab império, a divítiis, et a rebus in bello fórtiter gestis. Sed his ómnibus omíssis, ob id illam beátam prædico, quod erga illos Paulus, dum víveret, ádeo fuit benévolus, ádeo illos amávit, et coram disséruit, et postrémo vitam apud eos finívit. Cujus sanctum corpus ipsi póssident : et proptérea cívitas illa hinc facta est insígnis magis quam ab áliis rebus ómnibus : et tamquam corpus magnum ac válidum duos habet óculos fulgéntes, Sanctórum vidélicet horum córpora.

℟. Beáti estis. (12)

Lectio vj.

Non ita cœlum splendéscit quando rádios sol demíttit, quemádmodum Romanórum Urbs duos istos fulgóres ubíque terrárum emíttens. Hinc rapiétur Paulus, hinc Petrus. Consideráte, et horréte, quale spectáculum visúra sit Roma : Paulum vidélicet repénte ex theca illa cum Petro resurgéntem in occúrsum

Dómini sursum ferri. Qualem rosam Christo mittet Roma ? quálibus corónis duábus ornátur Urbs ista ; quálibus caténis áureis cincta est ? quales habet fontes ? Proptérea admíror hanc Urbem non propter cópiam auri, non propter colúmnas, neque propter áliam quamcúmque rerum spéciem, sed propter colúmnas illas Ecclésiæ. Quis mihi nunc dabit circumvólvi córpori Pauli, affígi sepúlcro, vidére púlverem córporis illíus, quæ adhuc in Christo déerant adimpléntis, stígmata illíus gestántis, prædicatiónem Evangélii ubíque seminántis.

℟. Isti sunt. (12)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Ecce nos relíquimus. de Comm. Abb. iij. loco, (102) cum ℟℟. de Comm. Apost. (15)

Vesperæ de seq. com. Oct. SS. Apostolorum.

DIE 5. JULII.

S. Antonii Mariæ Zaccaria Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (83) præter seq.

Oratio.

Fac nos Dómine Deus, supereminéntem Jesu Christi sciéntiam, spíritu Pauli Apóstoli edíscere ; qua beátus Antónius María mirabíliter erudítus, novas in Ecclésia tua Clericórum et Vírginum famílias congregávit. Per eúmdem Dóminum.

Et fit commem. Octavæ SS. Apost

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Antónius María Zaccária Cremónæ in Insúbria nóbili génere natus, jam a púero qua futúrus esset sanctitáte porténdere visus est. Eximiárum enim in eo virtútum significatiónes matúre eluxérunt, pietátis in Deum ac beátam Vírginem ; insígnis præsértim in páuperes misericórdiæ; quorum inópiæ sublevándæ, vel pretiósa veste sibi detrácta haud semel præsto fuit. Humanióribus lítteris in pátria excúltus, Ticíni philosophíæ, Patávii medicínæ addiscéndæ óperam dedit : utque ómnibus vitæ integritáte, ita et æquálibus acúmine ingénii fácile antecélluit. Láuream adéptus ac domum revérsus, ubi intelléxit se Dei mónitu ad animórum

magis quam córporum morbis medéndum vocári in sacras disciplínas percipiéndas sédulo incúbuit. Intérea ægrótos vísere, púeros christiána doctrína informáre, júvenum cœtus pietáte excólere, ætáte étiam provéctos ad mores emendándos frequénter hortári non déstitit. Sacris initiátus cum primo litáret, cœlésti obórto lúmine, Angelórum coróna circúmdatus stupénti pópulo apparuísse tráditur. Exínde animárum salúti impénsius consúlere, depravátis móribus summa ope obsístere curæ fuit. Ad hæc ádvenas, egénos, afflíctos patérno compléxus afféctu, piis adlóquiis atque subsídiis recreátos ita solári, ut ejus domus miserórum perfúgium haberétur, ípseque pater pátriæ atque ángelus merúerit a suis cívibus appellári.

℟. Honéstum fecit. (89)

Lectio v.

Mediolàni, cum secum agitáret uberióres in rem christiánam manáre posse fructus, si in vínea Dómini sibi labórum sócios adscísceret, re communicáta cum Bartholomæo Ferrário et Jacóbo Morígia nobilíssimis et sanctíssimis viris, Sodalitátis Clericórum Regulárium fundaménta jecit; quam ob suum in géntium Apóstolum amórem, a sancto Paulo nuncupávit: quæ, Cleménte Séptimo Pontífice Máximo approbánte et Paulo Tértio confirmánte, brevi per complúres regiónes propagáta est. Sanctimoniálium quoque Angelicárum Socíetas ipsum Antónium Maríam paréntem et auctórem hábuit. Qui tamen ádeo de se submísse sentiébat, ut nullo pacto præésse suo Ordini unquam volúerit. Tanta vero fuit patiéntia, ut formidolosíssimas tempestátes in suos commótas constánti ánimo perférret; tanta caritáte, ut piis adhortatiónibus religiósos viros ad Dei amórem inflammáre, Sacerdótes ad apostólicam vivéndi normam revocáre; patrúmque famílias Sodalítia ad bonam frugem instítuere numquam intermíserit; imo intérdum præláta Cruce per cómpita plateásque cum suis progréssus, férvida ac veheménti oratióne, aberrántes improbósque hó-

mines ad salútem redúceret. ℟. Amávit eum. (90)

Lectio vj.

Illud étiam memorándum quod in Jesum Crucifíxum amóre flagrans, Crucis mystérium ab ómnibus, ad statum æris campáni indícium, sexta quaque féria sub Vésperas, recoléndum curávit ; sanctíssimum Christi Nomen in suis scriptis passim usurpábat et in ore semper habébat; ejusdémque cruciátus vere Pauli discípulus in córpore suo præseferébat. In Sacram Eucharistíam singulári caritáte ferebátur : cujus et frequénter percipiéndæ consuetúdinem instaurávit; et morem e sublími throno públice in tríduum adorándæ invexísse perhibétur. Pudicítiam ádeo cóluit ut étiam in exsángui córpore, revivíscere visus, ejus amórem testarétur. Accessére cœléstia dona écstasis, lacrymárum, futurórum evéntuum cognitiónis, scrutatiónis córdium, virtútis in humáni géneris hostem. Tandem magnis labóribus ubíque exantlátis, Guastállæ, quo pacis sequéster accítus fúerat, gravi morbo corréptus est. Cremónam addúctus, inter suórum fletus, et compléxus piíssimæ matris quam próxime obitúram prædíxit; supérna Apostolórum visióne recreátus, Sodalitátis suæ increménta prænúntians; tértio Nonas Júlii, anno millésimo quingentésimo trigésimo nono, sanctíssime óbiit, annos natus sex supra trigínta. Cultum tanto viro, ob exímiam ejus sanctitátem et signórum cópiam a christiáno pópulo statim exhíbitum, Leo Décimus tértius Póntifex Máximus ratum hábuit et confirmávit ; eumdémque anno millésimo octingentésimo nonagésimo séptimo, in festo Ascensiónis domínicæ, solémni ritu Sanctórum fastis adscrípsit.
℟. Iste homo. (90)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vij. Cap. 10. c

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Quisquis non recéperit regnum Dei velut párvulus non intrábit in illud. Et cum egréssus esset in viam, procúrrens quidam, genu flexo ante eum, rogábat eum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Sermo 47. de diversis.

Durum vidétur et grave quod Dóminus imperávit ; ut si quis eum vult sequi ábneget seípsum : sed non est durum nec grave quod ille ímperat, qui ádjuvat ut fiat quod ímperat. Nam illud verum est quod ei dícitur in Psalmo : Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras. Quidquid enim durum est in præcéptis, ut sit lene, cáritas facit. Nóvimus quanta ipse amor facit. Quid autem est, Neget se ? Non præsúmat de se, séntiat se hóminem, et respíciat dictum prophéticum : Maledíctus omnis qui spem suam ponat in hómine : subdúcat se sibi sed non deórsum versus ; subdúcat se sibi ut hæreat Deo. ℟. Iste est qui. (93)

Lectio viij.

Quo sequéndus est Dóminus ? quo iit, nóvimus : resurréxit enim et ascéndit in cœlum : illo sequéndus est. Plane desperándum non est, quia ipse promísit, non quia homo áliquid potest. Jam quare desperémus, si membra illíus cápitis sumus ? Bonum est illo eum sequi, sed vidéndum est, quo : étenim verba ista Dóminus Jesus non tunc dicébat quando a mórtuis jam resurréxerat : nondum erat passus, ventúrus erat ad crucem, ventúrus ad exhonoratiónem, ad contumélias, ad flagélla, ad spinas, ad vúlnera, ad insultatiónes, oppróbria, mortem. Quasi exasperáta est via : pigrum te facis, non vis sequi : Séquere. Nam quis non velit ire ad exaltatiónem ? omnes deléctat celsitúdo, sed humílitas gradus est. ℟. Sint lumbi. (94)

Lectio ix. Ex Epist. 38.

Tolle crucem tuam et séquere Dóminum. Crux enim nostra quam Dóminus portári a nobis jubet, ut cum expeditíssimis sequámur, quid áliud quam mortalitátem carnis hujus signíficat ? ipsa enim nos crúciat, donec absorbeátur mors in victóriam. Crux ergo hæc ipsa crucifigénda est, et transfigénda est clavis timóris Dei, ne solútis et líberis membris reluctántem portáre non possis : sequi enim Dóminum, nisi eam portans, omníno non vales. Nam quómodo eum sequéris si non es ejus ? qui autem Jesu

Christi sunt, ait Apóstolus, carnem suam crucifixérunt cum passiónibus et desidériis.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Laudes com. Oct. SS. Apost. Petri et Pauli.

Vesp. de seq. com. præc.

DIE 6. JULII.

In Oct. SS. Apostolorum Petri et Pauli.

Duplex.

In j. Vesp. omnia de Comm. Apost. (2) præter ℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ad Magnificat, Aña. Petrus Apóstolus, et Paulus Doctor Géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam, Dómine.

Oratio.

Deus, cujus déxtera beátum Petrum ambulántem in flúctibus, ne mergerétur eréxit: et coapóstolum ejus Paulum, tértio naufragántem, de profúndo pélagi liberávit: exáudi nos propítius, et concéde; ut ambórum méritis æternitátis glóriam consequámur: Qui vivis.

Et fit com. præc. Aña. Hic vir. ℣. Justum.

Ad Matutinum et alias Horas omnia dicuntur de Comm. Apost. (5)

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Apud Metaphrasten.

Lectio iv.

Quasnam vobis, o beáti Apóstoli, referémus grátias, qui tantum pro nobis laborástis? Mémini tui, Petre, et obstupésco: recórdor tui Paule, et excédens mente, ópprimor lácrymis. Quid enim dicam, aut quid loquar, vestras contémplans afflictiónes, néscio. Quot cárceres sanctificástis? quot caténas decorástis? quot torménta sustinuístis? quot maledícta tolerástis? Quómodo Christum portástis? quómodo prædicatióne Ecclésias lætificástis? Sunt benedícta vestræ linguæ instruménta: sánguine conspérsa sunt membra vestra propter Ecclésiam. Vos Christum imitáti estis in ómnibus. In omnem terram éxiit vester sonus, et verba vestra in fines orbis terræ.

℟. Vidi conjúnctos. (11)

Lectio v.

Gáudeas, Petre, cui datum est, ut ligno crucis Christi fruceréris. Et ad Magístri quidem

similitúdinem voluísti crucifígi, non recta quidem figúra, ut Christus Dóminus, sed cápite in terram verso, tamquam qui a terra in cœlum iter fáceres. Beáti clavi, qui sancta illa membra penetrárunt. Tu cum omni fidúcia in manus Dómini ánimam tradidísti, qui assídue ei et ejus sponsæ Ecclésiæ servísti*, qui fervénti spíritu Dóminum dilexísti ómnium Apostolórum fidelíssimus.

℟. Beáti estis. (12)

Lectio vj.

Gáudeas et tu, beáte Paule, qui caput fuit gládio amputátum, cujus virtútes nullis verbis explicári possunt. Quisnam gládius sanctum guttur tuum pervásit, Domínicum, inquam, instruméntum, quod a cœlo habétur in admiratióne, et quod terra reverétur? Quisnam locus tuum sánguinem excépit, lactis spécie in ejus, qui te percússit, túnica apparéntem? qui ánimam illíus bárbari supra modum dulciórem reddens, fidélem effécit cum sóciis. Sit mihi gládius ille pro coróna, et clavi Petri pro gemmis infíxis in diadémate.

℟. Isti sunt. (12)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 14. c

In illo témpore: Compulit Jesus discípulos ascéndere in navículam, et præcédere eum trans fretum donec dimítteret turbas. Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presbyteri.

L. 2. Com. in c. 14. Matth.

Discípulis Dóminus præcépit transfretáre, et cómpulit ut ascénderent navículam. Quo sermóne osténditur, invítos eos a Dómino recessísse, dum amóre præceptóris ne punctum quidem témporis ab eo volunt separári. Et dimíssa turba ascéndit in montem solus oráre. Si fuíssent cum eo discípuli Petrus et Jacóbus et Joánnes, qui víderant glóriam transformáti, fórsitan ascendíssent in montem cum eo: sed turba ad sublímia sequi non potest, nisi docúerit eam juxta mare in líttore, et alúerit in desérto.

℟. Isti sunt qui. (15)

Lectio viij.

Quod autem ascéndit solus oráre, non ad eum réferas, qui de quinque pánibus quinque

míllia saturávit hóminum, excéptis párvulis et muliéribus ; sed ad eum, qui audíta morte Joánnis, secéssit in solitúdinem, non quod persónam Dómini separémus, sed quod ópera ejus inter Deum hominémque divísa sint. Navícula autem in médio mari jactabátur flúctibus. Recte quasi invíti et retractántes Apóstoli a Dómino recésserant, ne illo absénte, naufrágia sustinérent.

℟. Isti sunt viri. (15)

Lectio ix.

Dénique Dómino in montis cacúmine commoránte, statim ventus contrárius óritur, et turbat mare, et periclitántur Apóstoli : et támdiu ímminens naufrágium persevérat, quámdiu Jesus véniat. Quarta autem vigília noctis venit ad eos ámbulans supra mare. Statiónes et vigíliæ militáres intérna horárum spátia dividúntur. Quando ergo dicit, quarta vigília noctis venísse ad eos Dóminum, osténdit tota nocte periclitátos; et extrémo noctis, atque in consummatióne mundi, eis auxílium præbitúrum.

Te Deum laudámus. 18.

In Laudibus, ℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Benedictus, Aña. Gloriósi príncipes terræ, quómodo in vita sua dilexérunt se, ita et in morte non sunt separáti.

In ij. Vesp. omnia de Comm. Apost. (17)

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ad Magnificat, Aña. Petrus Apóstolus, et Paulus Doctor Géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam, Dómine.

Et fit com. sequentis.

DIE 7. JULII.

SS. Cyrilli et Methodii, Pont. et Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. (60) præter seq.

Si j. Vesperæ integræ dicendæ sint, Hymnus dicitur ut ad Matutinum.

℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et Sancti tui exsúltent.

Ad Magnificat, Aña. O quam speciósi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona, dicéntium Sion : regnábit Deus tuus.

Oratio ut ad Laudes.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem Confessórum Dóminum, * Veníte adorémus. Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Sédibus cœli nítidis recéptos,
Dícite athlétas géminos, fidéles;
Slávicæ duplex cólumen, decúsque
Dícite gentis.

Hos amor fratres sociávit unus,
Unaque abdúxit píetas erémo,
Ferre quo multis célerent beátæ
Pígnora vitæ.

Luce, quæ templis súperis renídet,
Búlgaros complent, Móravos, Bohémos:
Mox feras turmas numerósa Petro
Agmina ducunt.

Débitam cincti méritis corónam
Pérgite, o flecti lácrymis precántum;
Prisca vos Slavis opus est datóres
Dona tuéri.

Quæque vos clamat generósa tellus
Servet ætérnæ fídei nitórem:
Quæ dedit princeps, dabit ipsa semper
Roma salútem.

Gentis humánæ Sator et Redémptor,
Qui bonus nobis bona cuncta præbes,
Sint tibi grates, tibi sit per omne
Glória sæclum. Amen.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

(Ex Litteris Encyclicis Leonis PP. XIII.)

Lectio iv.

Cyríllus et Methódius fratres germáni, Thessalónicæ amplíssimo loco nati, Constantinópolim matúre concessérunt, ut in ipsa urbe Oriéntis príncipe humanitátis artes addíscerent. Utérque plúrimum brevi profecérunt; sed máxime Cyríllus, qui tantam scientiárum laudem adéptus est, ut singuláris honóris causa Philósophus appellarétur. Deínde mónachum ágere Methódius cœpit; Cyríllus autem dignus est hábitus, cui Theodóra imperátrix, auctóre Ignátio Patriárcha, negótium daret erudiéndi ad fidem christiánam Cházaros trans Chersonésum incoléntes; quos præcéptis suis edóctos et Dei númine instínctos multíplici superstitióne deléta,

ad Jesum Christum adjúnxit. Recénti Christianórum communitáte óptime constitúta, Constantinópolim rédiit álacer, atque in monastérium Polychrónis, quo se jam Methódius recéperat, Cyríllus ipse secéssit. Interim cum res trans Chersonésum próspere gestas ad Rastiláum Moráviæ príncipem fama detulísset, is de áliquot operáriis evangélicis Constantinópoli arcesséndis cum Imperatóre Michaéle Tértio egit, Igitur Cyríllus et Methódius illi expeditióni destináti, et in Móraviam célebri lætítia excépti, ánimos christiánis institutiónibus tanta vi, tamque operósa indústria excoléndos aggrediúntur, ut non longo intervállo ea gens nomen Jesu Christo libentíssime déderit. Ad eam rem non parum sciéntia váluit dictiónis Slavónicæ, quam Cyríllus ante percéperat, multúmque potuérunt sacræ utriúsque Testaménti Lítteræ, quas próprio pópuli sermóne reddíderat : nam Cyríllus et Methódius príncipes inveniéndi fuérunt ipsas lítteras, quibus est sermo ipsórum Slavórum signátus et expréssus, eáque de causa ejúsdem sermónis auctóres non immérito habéntur. ℟. Invéni David. (67)

Lectio v.

Cum rerum gestárum glóriam secúndus rumor Romam nuntiásset, sanctus Nicoláus Primus Póntifex Máximus fratres óptimos Romam conténdere jussit. Illi Románum iter ingréssi, relíquias sancti Cleméntis Primi Pontíficis Máximi, quas Cyríllus Chersónæ repérerat, secum ádvehunt. Quo núntio, Hadriánus Secúndus, qui Nicoláo demórtuo fúerat suffectus, Clero populóque comitánte, óbviam eis magna cum honóris significatióne progréditur. Deínde Cyríllus et Methódius de múnere apostólico in quo essent sancte laborioséque versáti ad Pontíficem Máximum, assidénte Clero, réferunt : cum autem eo nómine ab ínvidis accusaréntur, quod sermónem slavónicum in perfunctióne múnerum sacrórum usurpavíssent, causam dixére ratiónibus tam certis tamque illústribus, ut Póntifex et

Clerus et laudárint hómines et probárint. Tum ambo juráti se in fide beáti Petri et Pontíficum Romanórum permansúros, epíscopi ab Hadriáno consecráti sunt. Sed erat provísum divínitus, ut Cyríllus vitæ cursum Romæ cónderet, virtúte magis quam ætáte matúrus. Itaque defúncti corpus elátum fúnere público, in ipso sepúlcro quod sibi Hadriánus exstrúxerat compósitum fuit: tum ad sancti Cleméntis dedúctum, et hujus prope cíneres cónditum. Cumque veherétur per urbem inter festos psalmórum cantus, non tam fúneris quam triúmphi pompa, visus est pópulus románus libaménta honórum cœléstium viro sanctíssimo detulísse. Methódius vero in Morráviam regréssus, ibíque factus forma gregis ex ánimo, rei cathólicæ inservíre majóre in dies stúdio ínstitit. Quin étiam Pannónios, Búlgaros, Dálmatas in fide christiáni nóminis confirmávit; in Carínthiis autem ad uníus veri Dei cultum traducéndis plúrimum elaborávit.

℟. Pósui adjutórium. (67)

Lectio vj.

Apud Joánnem Octávum, qui Hadriáno succésserat, íterum de suspécta fide violatóque more majórum accusátus, ac Romam veníre jussus, coram Joánne, et Epíscopis áliquot Cleróque urbáno, fácile vicit cathólicam prorsus fidem et se retinuísse constánter, et céteros diligénter edocuísse; quod vero ad linguam slavónicam in sacris peragéndis usurpátam, se certis de causis ex vénia Hadriáni Pontíficis, nec Sacris Lítteris repugnántibus, jure fecísse. Quaprópter in re præsénti compléxus Methódium Póntifex, potestátem, ejus archiepiscopálem, expeditionémque slavónicam, datis étiam lítteris, ratam esse jussit. Quare Methódius in Moráviam revérsus adsignátum sibi munus explére vigilántius perseverávit, pro quo et exsílium libénter passus est. Bohemórum Príncipem ejúsque uxórem ad fidem perdúxit, et in ea gente christiánum nomen longe latéque vulgávit. Evangélii lumen in Polóniam invéxit, et, ut nonnúlli Scriptóres tradunt,

sede episcopáli Leópoli fundáta, in Moscóviam próprii nóminis digréssus, thronum pontificálem Kiowénsem constítuit. Demum in Moráviam revérsus est ad suos; jamque sese ábripi ad humánum éxitum séntiens, ípsemet sibi successórem designávit, Clerúmque et pópulum suprémis præcéptis ad virtútem cohortátus, ea vita, quæ sibi via in cœlum fuit, placidíssime defúnctus est. Uti Cyríllum Roma, sic Methódium Morávia decedéntem summo honóre prosequúta est. Illórum vero festum, quod apud Slavóniæ pópulos jámdiu celebrári consuéverat, Leo Decimustértius Póntifex Máximus cum Offício ac Missa própria in Univérsa Ecclésia quotánnis agi præcépit.

℟. Iste est qui. (68)

In iij. Noct. Homilia in Evang. Designávit. de Comm. Evang. (25)

℣. vij. Amávit eum. (70)

℟. viij. Sint lumbi. (71)

AD LAUDES.

Hymnus

Lux o decóra pátriæ,
Slavísque amíca géntibus,
Salvéte fratres : ánnuo
Vos efferémus cántico :

Quos Roma plaudens éxcipit,
Compléxa mater fílios,
Auget coróna Præsulum,
Novóque firmat róbore.

Terras ad usque bárbaras
Inférre Christum pérgitis;
Quot vanus error lúserat,
Almo replétis lúmine.

Noxis solúta péctora
Ardor supérnus ábripit;
Mutátur horror véprium
In sanctitátis flósculos.

Et nunc seréna Cœlitum
Locáti in aula, súpplici
Adéste voto; Slávicas
Serváte gentes Númini.

Erróre mersos únicum
Ovíle Christi cóngreget :
Factis avítis æmula
Fides viréscat púlchrior.

Tu nos, beáta Trínitas,
Cœlésti amóre cóncita,
Patrúmque natos ínclyta
Da pérsequi vestígia.
Amen.

℣. Sapiéntiam Sanctórum narrent pópuli. ℟. Et laudem eórum núntiet Ecclésia.

Ad Bened. Aña. In sanctitáte et justítia serviérunt Dómino ómnibus diébus suis : ídeo stolam glóriæ índuit illos Dóminus Deus Israel.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui Slavóniæ gentes per beátos Confessóres tuos atque Pontífices Cyríllum et Methódium ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuísti: præsta; ut quorum festivitáte gloriámur, eórum consórtio copulémur. Per Dóminum.

In ij. Vesp. Ps. ut in j. Vesp. de Comm. Apost. et loco ultimi Ps. Meménto. 154. Hymnus ut ad Matut.

℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et sancti tui exsúltent.

Ad Magnif. Aña. Isti sunt viri sancti, facti amíci Dei, divínæ veritátis præcónio gloriósi: linguæ eórum claves cœli factæ sunt.

Deinde fit com. seq.

DIE 8. JULII.

S. Elisabeth Reginæ Portug. Viduæ.

Semiduplex.

IN I. VESPERIS.

Añæ et Capit. de Laudibus, Ps. ut in j. Vesp. de Comm. Virg. (103)

Hymnus.

Domáre cordis ímpetus Elísabeth
Fortis, inópsque Deo
Servíre, regno prætulit.

En fúlgidis recépta cœli sédibus,
Sidereæque domus
Ditáta sanctis gáudiis.

Nunc regnat inter cœlites beátior,
Et premit astra, docens
Quæ vera sint regni bona.

Patri potéstas, Filióque glória,
Perpetuúmque decus
Tibi sit, alme Spíritus.
Amen.

℣. Ora pro nobis, beáta Elísabeth. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnif. Aña. Et nunc, * reges intellígite, erudímini qui judicátis terram.

Oratio ut ad Laudes.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Laudémus Deum nostrum * In sanctis opéribus beátæ Elísabeth. Ps. Veníte. 2.

Hymn. Domáre. supra.

In primo Nocturno.

Aña. Eleváta est * magnificéntia Elísabeth super cœlos. Ps. trium Noct. de Comm. Virg. (107)

Aña. Veni, elécta mea, * et ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam.

Aña. Accépit benedictiónem * a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo.

℣. Multæ fíliæ congrega-

vérunt divítias. ℟. Tu supergréssa es univérsas.

Lectiones. Mulíerem fortem. de Communi nec Virg. nec Mart. (125)

℟. j. Regáli exórta progénie triúmphat in cœlis Elísabeth tríplici circúmdata varietáte meritórum; * Nam in terra in tríplici vitæ gradu pósteris imitánda virtútum relíquit exémpla. ℣. Virginálem statum, conjugálem et viduálem inofffénso pede cucúrrit. Nam.

℟. ij. Os suum apéruit sapiéntiæ, * Et lex cleméntiæ in lingua ejus. ℣. Quóniam prævenísti eam in benedictiónibus dulcédinis. Et lex.

℟. iij. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei : * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eam. ℣. Scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eam Dómine. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Aña. Propter veritátem, * et mansuetúdinem, et justítiam dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Aña. Arcum cónteret * et confrínget arma, et scuta combúret igni.

Aña. Justítia * et misericórdia plena est déxtera tua.

℣. Virga tua, et báculus tuus. ℟. Ipsa me consoláta sunt.

Lectio iv.

Elísabeth Aragóniæ régibus ortam, Christi anno millésimo ducentésimo septuagésimo primo, in præságium futúræ sanctimóniæ paréntes, præter morem, relícto matris aviæque nómine, a magna ejus matértera, Thuríngiæ dómina, sancta Elísabeth, in baptísmo nominátam voluére. Ubi nata est, statim pátuit, quam felix Regum regnorúmque esset futúra pacátrix : natalítia enim ejus lætítia perniciósas avi patrísque dissensiónes in concórdiam convértit. Pater vero crescéntis póstea fíliæ admirátus índolem, affirmábat fore, ut una Elísabeth réliquas Aragoniórum regum sánguine creátas féminas virtúte longe superáret. Sic cœléstem ipsíus vitam in contemnéndo córporis ornátu, in fugiéndis voluptátibus, in jejúniis frequentándis, in divínis précibus assídue recitándis, in caritátis opéribus exercéndis, venerátus, rerum suárum regníque felicitátem uníus fíliæ méritis referébat accé-

ptam. Tandem ubíque nota, et a multis princípibus exoptáta, Dionysio Lusitániæ regi christiánis cæremóniis rite est in matrimónium collocáta.

℟. Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam, et oblivíscere pópulum tuum, et domum Patris tui: * Et concupíscet Rex decórem tuum. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et.

Lectio v

Juncta conjúgio, non minórem excoléndis virtútibus, quam líberis educándis, óperam dabat: viro placére studens, sed magis Deo. Médiam fere anni partem solo pane tolerábat et aqua: quæ in quodam ipsíus morbo divínitus versa est in vinum, cum id a médicis præscríptum bíbere recusásset. Páuperis féminæ ulcus horréndum exosculáta derepénte sanávit. Pecúnias paupéribus distribuéndas, ut Regem latérent, hibérno témpore in rosas convértit. Vírginem cæcam a nativitáte illuminávit: multos álios solo Crucis signo a gravíssimis morbis liberávit: plúrima id genus mirácula patrávit. Monastéria, collégia et templa non modo exstrúxit, sed étiam magnífice dotávit. In regum discórdiis componéndis admirábilis fuit: in privátis publicísque mortálium sublevándis calamitátibus indeféssa.

℟. Manum suam misit ad fórtia: * Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem. ℣. Dispérsit dedit paupéribus: justítia ejus manet in sæculum sæculi. Manum.

Lectio vj.

Defúncto rege Dionysio, sicut virgínibus in prima ætáte, in matrimónio conjúgibus, ita víduis in solitúdine fuit ómnium virtútum exémplar. Illico enim religiósis sanctæ Claræ véstibus indúta, régio fúneri constánter intérfuit: ac paulo post Compostéllam profícíscens, multa ex holosérico, argénto, auro, gemmísque donária pro regis ánima óbtulit. Inde revérsa domum, quidquid sibi carum, aut pretiósum supérerat, in sacros ac pios usus convértit: absolvendóque suo vere régio Conimbricénsi vírginum cœnóbio,

et aléndis paupéribus, et protegéndis víduis, defendéndis pupíllis, míseris ómnibus juvándis inténta, non sibi, sed Deo, et mortálium ómnium cómmodis vivébat. Reges duos fílium et génerum pacificatúra, Stremótium nóbile óppidum véniens, morbo ex itínere contácto, ibídem a Vírgine Deípara visitáta, sanctíssime óbiit, anno millésimo trecentésimo trigésimo sexto, die quarta Július. Post mortem multis miráculis cláruit, præsértim suavíssimo córporis jam per annos fere trecéntos incorrúpti odóre: semper étiam Regínæ sanctæ cognoménto célebris. Tandem anno Jubilæi, et nostræ salútis millésimo sexcentésimo vigésimo quinto, totíus christiáni orbis concúrsu et appláusu, ab Urbáno Octávo rite inter Sanctos adscrípta est.

℟. Regnum mundi, et omnem ornátum sæculi contémpsi propter amórem Dómini mei Jesu Christi : * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi. ℣. Eructávit cor meum verbum bonum : dico ego ópera mea Regi. Quem. Glória Patri. Quem.

In tertio Nocturno.

Aña. Conféssio* et pulchritúdo in conspéctu ejus, sánctitas et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Aña. Annuntiavérunt * cœli justítiam ejus, et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Aña. Judicávit * in justítia, et pópulos in æquitáte.

℣. Ignis ante ipsam præcédet. ℟. Et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Hom. in Evang. Símile est regnum cœlórum. de Comm. non Virg. (128)

℟. vij. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus : considerávit sémitas domus suæ, * Et loquebátur de testimóniis Dómini. ℣. Gustávit, et vidit quia bona est negotiátio ejus : non exstinguétur in nocte lucérna ejus. Et.

℟. viij. Invocávi, et venit in me spíritus sapiéntiæ, et præpósui illam regnis et sédibus : * Et divítias nihil esse duxi in comparatióne illíus. ℣. Mélior est enim sapiéntia cunctis ópibus pretiosíssimis. Et. Glória Patri. Et.

AD LAUDES,

et per Horas. Añæ.

1. Dum esset Rex * in

accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.
Ps. Dóminus regnávit. cum reliquis. 19.
2. Et concupíscet Rex * decórem tuum, quia ipse est Dóminus Deus tuus.
3. Potens in ópere * et sermóne, lenívit iracúndiam Dómini, et conciliávit cor patris ad fílium.
4. Quasi arcus refúlgens * inter nébulas glóriæ, et quasi flos rosárum in diébus vernis.
5. Quasi stella matutína * in médio nébulæ, et quasi luna plena in diébus suis.

Capitulum. Prov. 31. b

Mulíerem fortem quis invéniet? procul, et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

Hymnus.

Opes decúsque régium relíqueras,
Elísabeth, Dei dicáta númini :
Recépta nunc beáris inter Angelos :
Libens ab hóstium tuére nos dolis.
Præi, viámque dux salútis índica :
Sequémur : O sit una mens fidélium,
Odor bonus sit omnis áctio tuis
Id ínnuit rosis opérta cáritas.
Beáta cáritas, in arce síderum
Potens locáre nos per omne sæculum :
Patríque Filióque summa glória,
Tibíque laus perénnis, alme Spíritus. Amen.

℣. Méritis et précibus beátæ Elísabeth. ℟. Propítius esto, Dómine, pópulo tuo.

Ad Benedictus, Aña. Tu glória Jerúsalem, * tu lætítia Israel, tu honorificéntia pópuli tui.

Oratio.

Clementíssime Deus qui beátam Elísabeth, regínam inter céteras egrégias dotes, béllici furóris sedándi prærogatíva decorásti : da nobis ejus intercessióne post mortális vitæ, quam supplíciter pétimus, pacem, ad ætérna gáudia perveníre. Per Dóminum.

Ad omnes Horas, Añæ de Laud. Capit. et ℟℟. br. de Comm. non Virg. (130)

In ij. Vesp. omnia ut in j.

℣. Ora pro nobis, beáta Elísabeth. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnif. Aña. Elísabeth * pacis et pátriæ mater, in cœlo triúm-

phans, dona nobis pacem.

DIE 10. JULII.

SS. Septem Fratrum Mart. ac Rufinæ et Secundæ Virg. et Mart.

Semiduplex.

Omnia de Comm. plur. Mart. (43) præter seq.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus : ut, qui gloriósos Mártyres fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Septem fratres, fílii sanctæ Felicitátis, Romæ in persecutióne Marci Aurélii Antoníni a Público præfécto primum blandítiis, deínde terróribus tentáti, ut Christo renuntiántes, deos veneraréntur, et sua virtúte, et matre hortánte, in fidei confessióne perseverántes, várie necáti sunt. Januárius plumbátis cæsus : Felix et Philíppus fústibus contúsi : Silvánus ex altíssimo loco præceps dejéctus est : Alexánder, Vitális et Martiális cápite plectúntur. Mater eórum quarto post mense eámdem martyrii palmam consecúta est : illi sexto Idus Július spíritum Dómino reddidérunt.

℟. Sancti tui, Dñe. (49)

Lectio v.

Rufína et Secúnda soróres vírgines Románæ, rejécto connúbio Armentárii et Veríni, quibus a paréntibus despónsæ fúerant, quod Jesu Christo virginitátem vovíssent, Valeriáno et Galliéno Imperatóribus comprehendúntur. Quas cum nec promíssis, nec terróre Június præféctus a propósito posset abdúcere, Rufínam primum virgis cædi jubet : in cujus verbéribus Secúnda júdicem sic interpéllat : Quid est, quod sorórem meam honóre, me áfficis ignomínia ? Jube ambas simul cædi, quæ simul Christum Deum confitémur. Quibus verbis incénsus judex ímperat utrámque detrúdi in tenebricósum et fœtidum cárcerem. Quo loco statim claríssima luce et suavíssimo odóre compléto, in ardénte bálnei sólio includúntur. Et cum inde étiam íntegræ evasíssent, mox saxo ad collum alligáto in Tíberim

projéctæ sunt : unde ab Angelo liberátæ, extra Urbem via Aurélia milliário décimo, cápite plectúntur. Quarum córpora a Plautílla matróna in ejus prædio sepúlta, ac póstea in Urbem transláta, in Basílica Constantiniána prope Baptistérium cóndita sunt.

℟. Vérbera. (50)

Sermo S. Augustíni Epísc.

Sermo. 110. de diversis.

Lectio vj.

Magnum spectáculum, fratres, pósitum est ante óculos fídei nostræ. Aure audívimus, corde vídimus optántem matrem ante se finíre istam vitam fílios suos, longe contráriis votis consuetúdini humánæ. Omnes enim hómines fílios suos, ex hac vita migrándo, præcédere volunt, non sequi : illa autem optávit postérior mori. Non enim amittébat fílios, sed præmittébat : nec intuebátur quam vitam finírent, sed quam inchoárent. Desinébant enim vívere, ubi quandóque fúerant moritúri : et incipiébant vívere, sine fine victúri. Parum est fuísse spectatrícem : miráti sumus pótius hortatrícem. Fœcúndior virtútibus, quam fœtibus : videns certántes, in quibus ómnibus ipsa certábat, et in ómnibus vincéntibus ipsa vincébat.

℟. Tamquam aurum. (50)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 12. d

In illo témpore : Loquénte Jesu ad turbas, ecce mater ejus, et fratres stabant foris, quæréntes loqui ei. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homil. 3. in Evangelia.

Sancti Evangélii, fratres caríssimi, brevis est léctio recitáta, sed magnis mysteriórum pondéribus grávida. Jesus étenim Cónditor et Redémptor noster, matrem se nosse dissímulat, et quæ ei mater sit, et qui propínqui, non per cognatiónem carnis, sed per conjunctiónem spíritus desígnat, dicens : Quæ est mater mea, et qui sunt fratres mei ? Quicúmque enim fécerit voluntátem Patris mei qui in cœlis est, ipse meus frater, et soror, et mater est. Quibus nobis verbis quid áliud ínnuit, nisi quod obsequéntes jussiónibus suis multos ex Gentilitáte cólligit : et Judæ-

am, ex cujus carne est génitus, non agnóscit?
℟. Propter. (54)

Lectio viij.

Sed cum is, qui voluntátem Patris fécerit, soror, et frater Dómini dícitur, propter utrúmque sexum qui ad fidem collígitur, mirum non est: mirándum vero valde est, quómodo étiam mater dicátur. Fidéles enim discípulos fratres vocáre dignátus est, dicens: Ite, nuntiáte frátribus meis. Qui ergo frater Dómini fíeri ad fidem veniéndo potúerit, quæréndum est, quómodo étiam et mater esse possit.
℟. Hæc est vera. (54)

Lectio ix.

Sed sciéndum nobis est, quia qui Christi soror et frater est credéndo, mater efficitur prædicándo. Quasi enim parit Dóminum, quem cordi audiéntis infúderit: et mater ejus prædicándo efficitur, si per ejus vocem amor Dómini in próximi mente generátur. Ad quam rem nobis idónee confirmándam adest beáta Felícitas, cujus hódie natalítia celebrámus, quæ credéndo éxstitit ancílla Christi, et prædicándo facta est mater Christi. Septem quippe fílios, sicut in gestis ejus emendatióribus légitur, sic post se tímuit vivos in carne relínquere, sicut carnáles paréntes solent metúere, ne mórtuos præmíttant.

Te Deum laudámus. 18.

In ij. Vesp. com. seq.

DIE 11. JULII.

S. Pii I. Papæ et Mart.

Aña. Iste sanctus pro lege. ℣. Glória et.

Oratio.

Infirmitátem nostram réspice omnípotens Deus: et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Pii, Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Lectio iij.

Pius, hujus nóminis primus, Aquileiénsis, Ruffíni fílius, ex presbytero sanctæ Románæ Ecclésiæ Summus Póntifex creátus est, Antoníno Pio et Marco Aurélio imperatóribus augústis. Quinque Ordinatiónibus, mense Decémbri, Epíscopos duódecim, octódecim Presbyteros creávit. Exstant nonnúlla ab eo præcláre institúta, præsértim ut Resurréctio Dómini nonnísi die Domínico celebrarétur. Pudéntis

domum in Ecclésiam mutávit, eámque ob præstántiam supra céteros Títulos, útpote Románi Pontíficis mansiónem, título Pastóris dicávit, et in qua sæpe rem sacram fecit, et multos ad fidem convérsos baptizávit, ac in fidélium númerum adscrípsit. Dum vero boni Pastóris munus obíret, fuso pro suis óvibus et Summo Pastóre Christo sánguine, martyrio coronátus est quinto Idus Július, ac sepúltus in Vaticáno.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Laudes, Aña. Qui odit. ℣. Justus ut.

DIE 12. JULII.

S. Joánnis Gualberti, Abbatis.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (83) præter seq.

Oratio.

Intercéssio nos, quæsumus Dómine, beáti Joánnis Abbátis comméndet: ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Deinde com. SS. Naboris et Felicis, Mart. Aña. Istórum. ℣. Lætámini.

Oratio.

Præsta, quæsumus Dómine: ut, sicut nos sanctórum Mártyrum tuórum Náboris et Felícis natalítia celebránda non déserunt, ita júgiter suffrágiis comiténtur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Joánnes Gualbértus Floréntiæ nóbili génere ortus, dum patri óbsequens rem militárem séquitur, Ugo, únicus ejus frater, occíditur a consanguíneo: quem cum solum et inérmem sancto Parascéves die Joánnes armis ac milítibus stipátus, óbvium habéret, ubi neuter álterum póterat declináre, ob sanctæ Crucis reveréntiam, quam homicída supplex, mortem iamjam subitúrus, bráchiis signábat, vitam ei cleménter indúlget. Hoste in fratrem recépto, próximum sancti Miniátis templum oratúrus ingréditur, ubi adorátam Crucifixi imáginem caput sibi fléctere cónspicit. Quo mirábili facto permótus Joánnes, Deo exínde, étiam invíto patre, militáre decérnit, atque ibídem própriis sibi mánibus comam totóndit, ac monásticum hábi-

tum índuit : adeóque piis ac religiósis virtútibus brevi corúscat, ut multis se perfectiónis spécimen ac normam præbéret ; ita ut ejúsdem loci Abbáte defúncto, commúni ómnium voto in Superiórem eligerétur. At Dei fámulus cúpiens subésse pótius quam præésse, ad majóra divína voluntáte servátus, ad Camaldulénsis erémi íncolam Romuáldum proficíscitur : a quo cœlicum sui institúti vaticínium áccipit : tum suum Ordinem sub régula sancti Benedícti apud Umbrósam vallem instítuit.

℟. Honéstum fecit. (89)

Lectio v

Deínde plúrimis ad eum ob ejus sanctitátis famam úndique convolántibus, una cum iis in sócios adscítis, ad herétícam et simoníacam pravitátem exstirpándam, et apostólicam fidem propagándam, sédulo incúmbit, innúmera proptérea in se et suis incómmoda expértus. Nam ut eum ejúsque sócios adversárii perdant, noctu sancti Sálvii cœnóbium repénte aggrediúntur, templum incéndunt, ædes demoliúntur, et mónachos omnes letháli vúlnere sáuciant; quos vir Dei único Crucis signo incólumes prótinus reddit; et Petro ejus mónacho per imménsum ardentissimúmque ignem illæso mirabíliter transeúnte, optátam sibi et suis tranquillitátem óbtinet. Inde simoníacam labem ab Etrúria éxpulit, ac in tota Itália fidem prístinæ integritáti restítuit.

℟. Amávit eum. (90)

Lectio vj.

Multa fúnditus eréxit monastéria, eadémque et ália ædifíciis ac reguléri observántia instauráta, sanctis légibus communívit. Ad egénos aléndos sacram supelléctilem véndidit : ad ímprobos coercéndos eleménta sibi famulári conspéxit : ad dæmones compriméndos crucem quasi ensem adhíbuit. Demum abstinéntiis, vigíliis, jejúniis, oratióbus, carnis maceratiónibus, ac sénio conféctus, dum infírma valetúdine gravarétur, Davídica illa verba persæpe repetébat : Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum : quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei ? Jamque morti próximus,

convocátos discípulos ad fratérnam concórdiam cohortátur, et in Brevículo, cui consepelíri vóluit, jussit hæc scribi : Ego Joánnes credo, et confíteor fidem, quam sancti Apóstoli prædicavérunt, et sancti Patres in quátuor Concíliis confirmavérunt. Tandem triduáno Angelórum obséquio dignátus, septuagésimum octávum annum agens, apud Passiniánum, ubi summa veneratióne cólitur, migrávit ad Dóminum, anno salútis millésimo septuagésimo tértio quarto Idus Július. Quem Cœlestínus Tértius, innúmeris miráculis clarum, in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo. (90)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5. g

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Audístis quia dictum est : Díliges próximum tuum, et ódio habébis inimícum tuum. Et réliqua.

Homília S. Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. Com. in c. 5. Matth.

Ego autem dico vobis : Dilígite inimícos vestros, benefácite his, qui odérunt vos. Multi præcépta Dei imbecillitáte sua, non sanctórum víribus æstimántes, putant esse impossibília, quæ præcépta sunt et dicunt sufficere virtútibus, non odísse inimícos : cæterum dilígere plus præcípi, quam humána natúra patiátur. Sciéndum est ergo, Christum non impossibília præcípere, sed perfécta. Quæ fecit David in Saul, et in Absalom : Stéphanus quoque martyr pro inimícis lapidántibus deprecátus est : et Paulus anáthema cupit esse pro persecutóribus suis. Hæc autem Jesus et dócuit, et fecit, dicens : Pater, ignósce illis : quod enim fáciunt, nésciunt.

℟. Iste est qui ante. (93)

Lectio viij.

In réliquis opéribus bonis intérdum potest áliquis qualemcúmque excusatiónem præténdere : ad habéndam vero dilectiónem nullus se póterit excusáre. Potest mihi áliquis dícere : Non possum jejunáre : numquid potest dícere, Non possum amáre : Potest áliquis dícere, Virginitátem non possum serváre ; non possum res totas véndere, et paupéribus

erogáre : numquid potest dícere, non possum dilígere inimícos ?
℟. Sint lumbi. (94)

Lectio ix.

Non enim ibi aut pedes labórant curréndo, aures audiéndo, aut manus operándo, laxántur, ut nos per ipsam excusatiónem liberáre conémur. Non nobis dícitur : Ite ad Oriéntem, et quærite caritátem ; navigáte ad Occidéntem, et inveniétis dilectiónem. Intus in nostro corde est, ubi redíre jubémur, dicénte Prophéta : Redíte prævaricatóres ad cor. Non enim in longínquis regiónibus invenítur quod a nobis pétitur.

Te Deum laudámus. 18.

In Laudibus fit com. SS. Mart. Aña. Vestri capílli. ℣. Exsultábunt. Oratio. Præsta. 518.

In ij. Vesp. com. seq.

DIE 13. JULII.

S. Anacleti, Papæ, Mart.

Semiduplex.

Omnia de Comm. unius Mart. (26) præter seq.

Aña. Iste sanctus pro lege Dei. ℣. Glória et.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Anacléti, Mártyris tui atque Pontíficis, ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius ; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Anaclétus Atheniénsis, Trajáno imperatóre, rexit Ecclésiam. Decrévit, ut Epíscopus a tribus epíscopis, neque a paucióribus, consecrarétur, et clérici sacris Ordínibus públice a próprio Epíscopo initiaréntur : et ut in Missa, perácta consecratióne, omnes communicárent. Beáti Petri sepúlcrum ornávit, Pontificúmque sepultúræ locum attríbuit. Fecit Ordinatiónes duas mense Decémbri, quibus creávit presbyteros quinque, diáconos tres, epíscopos sex. Sedit annos novem, menses tres, dies decem. Martyrio coronátus, sepúltus est in Vaticáno.
℟. Honéstum fecit (32)

Lectio v. Príncipes.
Lectio vj. Vere frustra. de Comm. ij. loco. (39) cum ℟℟. v. et vj. (33)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Si quis venit. (35)

Vesperæ de seq. com. præc.

DIE 14. JULII.

S. Bonaventuræ Episc. Conf. et Eccl. Doct.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. (60) præter seq.

Ad Magnif. in utrisque Vesp. Aña. O Doctor... beáte Bonaventúra.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Bonaventúram minístrum tribuísti : præsta quæsumus ; ut quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Deinde fit com. præc. Aña. Qui vult. ℣. Justus. Oratio. Deus, qui. 521.

In j. Nocturno Lectiones. Sapiéntiam. de Comm. Doct. (76)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Bonaventúra, Balneorégii in Etrúria natus, cum infans incidísset in vitæ perículum, mater ejus vovit, si inde evasísset, se eum religióni beáti Francísci dicatúram. Itaque adoléscens in Ordinem Fratrum Minórum adscríbi vóluit : ubi, Alexándro de Ales magístro, ad eam doctrínæ perfectiónem brevi pervénit, ut séptimo post anno libros Sententiárum Parísiis públice summa cum laude sit interpretátus : quos étiam præcláris póstea commentáriis illustrávit. Post sex annos sui Ordinis Generális miníster Romæ factus, ea prudéntiæ ac sanctitátis laude ministérium gessit, ut in ómnium ore et admiratióne esset.

℟. Invéni David. (67)

Lectio v.

Multa scripsit, in quibus summam eruditiónem cum pari pietátis ardóre conjúngens, lectórem docéndo movet. Quem Gregórius Décimus, ejus sanctimóniæ et sapiéntiæ fama commótus, Cardinálem et Epíscopum Albanénsem creávit. Eúmdem adhuc vivéntem beátus Thomas Aquínas Sanctum appellávit. Cum enim vitam sancti Francísci scribéntem comperísset : Sinámus, inquit, Sanctum pro Sancto laboráre. Migrávit e vita prídie Idus Júlii, in Concílio Lugdunénsi, quinquagínta tres annos natus, multis éditis miráculis. Quem Xystus Quartus Póntifex Máximus rétulit in Sanctórum númerum.

℟. Pósui adjutórium. (67)

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

Lectio vj. Lib. 9. cap. 6.

Qui post Oríonas Hyadum nómine, nisi Doctóres sanctæ Ecclésiæ designántur : Qui subdúctis Martyribus, eo jam témpore ad mundi notítiam venérunt, quo fides clárius elúcet : et représsa infidelitátis híeme, áltius per corda fidélium sol veritátis calet. Qui remóta tempestáte persecutiónis, explétis longis nóctibus infidelitátis, tunc sanctæ Ecclésiæ orti sunt, cum ei jam per credulitátis vernum lucídior annus aperítur.
℟. Iste est qui ante. (68)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Vos estis sal terræ, de Comm. Doct. iij. loco. (82)

In ij. Vesp. com. seq.

DIE 15. JULII.

S. Henrici Imperatoris, Confessoris.

Semid. m. t. v.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (83) præter seq.

Aña. Similábo. ℣. Amávit eum.

Oratio.

Deus, qui hodiérna die beátum Henrícum Confessórem tuum e terréni cúlmine impérii ad regnum ætérnum transtulísti : te súpplices exorámus ; ut sicut illum grátiæ tuæ ubertáte prævéntum, illécebras sæculi superáre fecísti, ita nos fácias, ejus imitatióne, mundi hujus blandiménta vitáre, et ad te puris méntibus perveníre. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Henrícus cognoménto Pius, e Duce Baváriæ Rex Germániæ, ac póstmodum Romanórum Imperátor, temporális regni non conténtus angústiis, pro adipiscénda immortalitátis coróna sédulam ætérno Regi exhíbuit servitútem. Adépto enim Império, religióni amplificándæ studióse incúmbens, ecclésias ab infidélibus destrúctas magnificéntius reparávit, plurimísque largitiónibus et prædiis locupletávit. Monastéria, aliáque loca pia vel ipse ædificávit, vel assignátis redítibus auxit. Episcopátum Bambergénsem hereditáriis ópibus fundátum, beáto Petro Romanóque Pontífici vectigálem fecit. Benedíctum Octávum, a quo Impérii corónam accépe-

rat, prófugum excépit, suæque Sedi restítuit.

℟. Honéstum fecit. (89)

Lectio v.

In Cassinénsi monastério gravi deténtus infirmitáte, a sancto Benedícto, insígni miráculo sanátus est. Románam Ecclésiam amplíssimo diplómate munerátus, eídem tuéndæ bellum advérsus Græcos suscépit, et Apúliam, diu ab illis posséssam, recuperávit. Nihil sine précibus ággredi sólitus, Angelum Dómini sanctósque Mártyres tuteláres pro se pugnántes ante áciem intérdum vidit. Divína autem protéctus ope, bárbaras natiónes précibus magis quam armis expugnávit. Pannóniam adhuc infidélem, trádita Stéphano regi soróre sua in uxórem, eóque baptizáto, ad Christi fidem perdúxit. Virginitátem, raro exémplo, matrimónio junxit, sanctámque Cunegúndam, cónjugem suam, propínquis ejus, morti próximus, illibátam restítuit.

℟. Amávit eum. (90)

Lectio vj

Deníque rebus ómnibus, quæ ad impérii honórem et utilitátem pertinébant, summa prudéntia dispósitis, et illústribus per Gálliam, Itáliam, et Germániam religiósæ munificéntiæ vestígiis passim relíctis, postquam heróicæ virtútis suavíssimum odórem longe latéque diffúderat, sanctitáte quam sceptro clárior, ad regni cæléstis præmia, consummátis vitæ labóribus, a Dómino vocátus est, anno salútis millésimo vigésimo quarto. Cujus corpus in Ecclésia beatórum Apostolórum Petri et Pauli Bambérgæ cónditum fuit, statímque ad ejus túmulum multa mirácula, Deo ipsum glorificánte, patráta sunt: quibus póstea rite probátis. Eugénius Tértius Sanctórum número illum adscrípsit.

℟. Iste homo. (90)

In iij. Noct. Homilia in Evang. Sint lumbi. (97)

Vesperæ de sequenti, com. præced.

DIE 16. JULII.

Commem. B. Mariæ Virg. de Monte Carmelo.

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. M. V. (160) præter seq.

IN I. VESPERIS.

Ad Magnif. Aña. Sancta María succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro

pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam solémnem Commemoratiónem.

Oratio.

Deus, qui beatíssimæ semper Vírginis et Genitrícis tuæ Maríæ singulári título Carméli Ordinem decorásti : concéde propítius ; ut, cujus hódie Commemoratiónem solémni celebrámus officio, ejus muníti præsídiis, ad gáudia sempitérna perveníre mereámur : Qui vivis.

Et fit com. præc. Aña. Hic vir. ℣. Justum. Oratio. Deus, qui. 523.

In j. Nocturno Lectiones. Ego sapiéntia. (166)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Cum sacra Pentecóstes die Apóstoli, cœlitus affláti, váriis linguis loqueréntur, et invocáto augustíssimo Jesu nómine, mira multa patrárent, viri plúrimi (ut fertur) qui vestígiis sanctórum prophetárum Elíæ ac Eliséi instíterant, et Joánnis Baptístæ præcónio ad Christi advéntum comparáti fúerant, rerum veritáte perspécta, atque probáta, evangélicam fidem conféstim amplexáti sunt, ac peculiári quodam afféctu, beatíssimam Vírginem (cujus collóquiis ac familiaritáte felíciter frui potuére) ádeo venerári cœpérunt, ut primi ómnium in eo montis Carméli loco, ubi Elías olim ascendéntem nébulam, Vírginis typo insígnem, conspéxerat, eídem puríssimæ Vírgini sacéllum constrúxerint. ℟. Sicut cedrus. (169)

Lectio v.

Ad novum ergo sacéllum sæpe quotídie conveniéntes, rítibus piis, precatiónibus ac láudibus beatíssimam Vírginem, velut singulárem Ordinis tutélam colébant. Quámobrem fratres beátæ Maríæ de Monte Carmélo passim ab ómnibus appellári cœpérunt, eúmque títulum Summi Pontífices non modo confirmárunt, sed et indulgéntias peculiáres iis, qui eo título vel Ordinem, vel fratres síngulos nuncupárent, concessére. Nec vero nomenclatúram tantum magnificentíssima Virgo tríbuit et tutélam : verum et insígne sacri Scapuláris, quod beáto Simóni Anglico

præbuit, ut cœlésti hac veste ordo ille sacer dignoscerétur, et a malis ingruéntibus protegerétur. Ac demum cum olim in Európa Ordo esset ignótus, et ob id apud Honórium Tértium non pauci pro illíus exstinctióne instárent, ástitit Honório noctu piíssima Virgo María, planéque jussit, ut institútum et hómines benígne complecterétur.

℟. Quæ est ista. (170)

Lectio vj.

Non in hoc tantum sæculo Ordinem sibi tam accéptum multis prærogatívis beatíssima Virgo insignívit : verum et in álio (cum ubíque et poténtia et micericórdia plúrimum váleat) fílios in scapuláris societátem relátos, qui abstinéntiam módicam, precésque paucas eis præscríptas frequentárunt, ac pro sui status ratióne castitátem coluérunt, matérno plane afféctu, dum igne purgatórii expiántur, solári, ac in cœléstem pátriam obténtu suo quantócius pie créditur efférre. Tot ergo tantísque benefíciis Ordo cumulátus solémnem beatíssimæ Vírginis Commemoratiónem ritu perpétuo ad ejúsdem Vírginis glóriam quotánnis celebrándam instítuit.

℟. Ornátam. (170)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Loquénte Jesu. (172)

In ℟. vij. loco Tuam sanctam Festivitátem, dicitur tuam solémnem Commemoratiónem.

In Laudibus ad Bened. Aña. Caput tuum ut Carmélus, et comæ cápitis tui sicut púrpura Regis, vincta canálibus, allelúia.

In ij. Vesp. ad Magnificat, Aña. Glória Líbani data est ei, decor Carméli, et Saron, allelúia.

Et fit com. sequentis.

DIE 17. JULII.

S. Alexii Confessoris.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf non Pont. (83) præter sequentia.

Aña. Similábo. ℣. Amávit eum.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Aléxii, Confessóris tui, ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius ; ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.
Lectio iv.

Aléxius, Romanórum nobilíssimus, propter exímium Jesu Christi amórem prima nocte nuptiárum peculiári Dei mónitu relínquens intáctam sponsam, illústrium orbis terræ Ecclesiárum peregrinatiónem suscépit. Quibus in itinéribus cum ignótus septémdecim annos fuísset, aliquándo apud Edéssam, Syriæ urbem, per imáginem sanctíssimæ Maríæ Vírginis ejus nómine divulgáto, inde navi discéssit. Ad portum Románum appúlsus a patre suo tamquam aliénus pauper hospítio accípitur: apud quem, ómnibus incógnitus, cum decem et septem annos vixísset, relícto scripto sui nóminis, sánguinis ac totíus vitæ cursus migrávit in cœlum. Innocéntio Primo Summo Pontífice ℟. Honéstum fecit. (89)

Lectio v. Deridétur justi. Lectio vj. At contra. de Communi Conf. non Pont. ij. loco (97) cum ℟℟. v. et vj. (90)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Ecce nos relíquimus. de Comm. Abbatum j. loco. (100)

Vesperæ de sequenti. com. præc. ac. SS. Mart.

DIE 18. JULII.
S. Camilli de Lellis,
Conf. Duplex. m. t. v.

Omnia de Communi Conf. non Pont. (83) præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui sanctum Camíllum ad animárum in extrémo agóne luctántium subsídium, singulári caritátis prærogatíva decorásti: ejus, quæsumus, méritis spíritum nobis tuæ dilectiónis infúnde: ut in hora éxitus nostri hostem víncere et ad cœléstem mereámur corónam perveníre. Per Dóminum.

Et fit com. præc. Aña. Hic vir. ℣. Justum. Oratio. Deus, qui nos. 526.

Postea SS. Symphorosæ cum septem Filiis, Mart. Aña. Istórum est enim. ℣. Lætámini.

Oratio.

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum, Symphorósæ et Filiórum ejus, natalítia cólere: da nobis in ætérna beátitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Camíllus Bucclánici Theatínæ diœcésis óppido ex nóbili Lellió-rum família natus est matre sexagenária, cui grávidæ visum est per quiétem, puérulum Crucis signo in péctore munítum, et ágmini puerórum idem signum gestántium præeúntem, se peperísse. Adoléscens rem militárem secútus, sæculi vítiis aliquámdiu indúlsit; donec vigésimum quintum agens ætátis annum, tanto supérnæ grátiæ lúmine, divinæque offénsæ dolóre corréptus fuit, ut ubérrimo lacrymárum imbre íllico perfúsus, anteáctæ vitæ sordes indesinénter abstérgere, novúmque indúere hóminem fírmiter decréverit. Quare ipso, quo id cóntigit, Purificatiónis beatíssimæ Vírginis festo die, ad fratres Minóres, quos Capuccínos vocant, cónvolans, ut eórum número adscriberétur, summis précibus exorávit. Voti compos semel atque íterum factus est: sed fœdo úlcere, quo aliquándo laboráverat, in ejus tíbia iteráto recrudescénte, divínæ providéntiæ majóra de eo disponéntis consílio humíliter se subjécit, suíque victor, illíus religiónis bis expetítum, et suscéptum hábitum bis dimísit.

℟. Honéstum fecit. (89)

Lectio v.

Romam proféctus, in nosocomíum, quod Insanabílium dícitur, recéptus est: cujus étiam administratiónem ob perspéctas ejus virtútes sibi demandátam, summa integritáte, ac sollicitúdine vere patérna perégit. Omnium ægrórum servum se réputans, eórum stérnere léctulos, sordes térgere, ulcéribus medéri, agoníque extrémo piis précibus et cohortatiónibus opem ferre solémne hábuit: quibus in munéribus præclára præbuit admirábilis patiéntiæ, invíctæ fortitúdinis, et heróicæ caritátis exémpla. Verum cum animárum in extrémis periclitántium, quod únice intendébat, levámini subsídium litterárum plúrimum conférre intellígeret trigínta duos annos natus, in primis grammáticæ eleméntis tyrocínium inter púeros íterum subíre non erúbuit. Sacerdótio póstea rite initiá-

tus, nonnúllis sibi adjúnctis sóciis, prima jecit Congregatiónis Clericórum Regulárium infírmis ministrántium fundaménta, írrito conátu obniténte humáni géneris hoste. Nam Camíllus cœlésti voce e Christi crucifíxi, manus étiam de ligno avúlsas admirándo prodígio protendéntis, simulácro emíssa mirabíliter confirmátus, Ordinem suum a Sede Apostólica approbrári obtínuit, sodálibus quarto obstríctis máxime árduo voto, infírmis, quos étiam pestis inféceerit, ministrándi. Quod institútum quam foret Deo accéptum, et animárum salúti profícuum, sanctus Philíppus Nérius, qui Camíllo a sacris confessiónibus erat, comprobávit, dum ejus alúmnis decedéntium agóni opem feréntibus Angelos suggeréntes verba sæpius se vidísse testátus est.

℟. Amávit eum. (90)

Lectio vj.

Arctióribus hisce vínculis ægrotántium ministério mancipátus, mirum est qua alacritáte nullis fractus labóribus, nullis detérritus vitæ perículis, diu noctúque ad suprémum usque spíritum eórum cómmodis vigiláverit. Omnibus ómnia factus, vilíssima quæque offícia demissíssimo obséquio, flexísque plerúmque génibus, véluti Christum ipsum cérneret in infírmis, hílari promptóque ánimo arripiébat: utque ómnium indigéntiis præsto esset, generálem Ordinis præfectúram, cœlíque delícias, quibus in contemplatióne defíxus affluébat, sponte dimísit. Patérnus vero illíus erga míseros amor tum máxime effúlsit, dum et Urbs contagióso morbo primum, deínde extréma annónæ laboráret inópia, et Nolæ in Campánia dira pestis grassarétur. Tanta dénique in Deum et próximum caritáte exársit, ut Angelus nuncupári, et Angelórum opem in vário itínerum discrímine experíri promererétur. Prophetíæ dono, et grátia sanitátum præditus arcána quoque córdium inspéxit; ejúsque précibus nunc cibária multiplicáta sunt, nunc aqua in vinum convérsa. Tandem vigíliis, jejúniis, et assíduis attrítus labóribus, cum pelle tantum et óssibus constáre viderétur,

quinque moléstis æque ac diútinis morbis, quos misericórdias Dómini appellábat, fórtiter tolerátis, Sacraméntis munítus, Romæ inter suavíssima Jesu et Maríæ nómina, ad ea verba: Mitis, atque festívus Christi Jesu tibi aspéctus appáreat: qua prædíxerat hora, obormívit in Dómino, prídie Idus Júlii, anno salútis millésimo sexcentésimo décimo quarto, ætátis suæ sexagésimo quinto. Quem plúribus illústrem miráculis Benedíctus Décimus quartus solémni ritu Sanctórum fastis adscrípsit, et Leo Décimus tértius ex sacrórum cathólici orbis Antístitum voto ac Rítuum Congregatiónis consúlto, cœléstem ómnium hospitálium et infirmórum ubíque degéntium Patrónum declarávit, ipsiúsque nomen in agonizántium Litaníis invocári præcépit.

℟. Iste homo. (90)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 15. b

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Hoc est præcéptum meum ut diligátis ínvicem sicut diléxi vos. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 83. in Joann.

Quid putámus, fratres mei, numquídnam solum ejus de ista dilectióne mandátum est, qua dilígimus ínvicem? Nonne est et áliud majus, ut diligámus Deum? Aut vero de sola Deus nobis dilectióne mandávit, ut ália non requirámus? Tria cérte comméndat Apóstolus dicens: Manent autem Fides, Spes, Cáritas, tria hæc: major autem horum Cáritas. Et si in caritáte, hoc est in dilectióne, concludúntur duo illa præcépta, major tamen dicta est esse, non sola. De fide ígitur nobis quam multa mandáta sunt, quam multa de spe? Quis potest cuncta collígere, quis enumerándo sufficere? Sed intueámur quod ait idem Apóstolus: Plenitúdo legis cáritas.

℟. Iste est qui. (93)

Lectio viij.

Ubi ergo cáritas est, quid est quod possit deésse? Ubi autem non est, quid est quod possit prodésse? Dæmon credit, nec díligit: nemo díligit, qui non credit.

Frustra quidem, sed tamen potest speráre véniam, qui non díligit : nemo autem potest desperáre qui díligit. Itaque ubi diléctio est, ibi necessário Fides, et Spes : et ubi diléctio próximi, ibi necessário étiam diléctio Dei. Qui enim non díligit Deum, quómodo díligit próximum tamquam seípsum : quandóquidem non díligit et seípsum ? Est quippe ímpius et iníquus : Qui autem díligit iniquitátem, non plane díligit, sed odit ánimam suam.

℟. Sint lumbi. (94)

Pro SS. Symphorosa, etc.

Lectio ix.

Symphorósa Tiburtína, Getúlii mártyris uxor, ex eo septem fílios péperit, Crescéntium, Juliánum, Nemésium, Primitívum, Justínum, Stácteum, et Eugénium : qui omnes propter Christiánæ fídei professiónem una cum matre, Adriáno Imperatóre comprehénsi sunt. Quorum píetas multis variísque tentáta supplíciis, cum stábilis permanéret : mater, quæ fíliis fídei magístra fúerat, dux eísdem ad martyrium éxstitit. Nam saxo ad collum alligáto, in profluéntem dejícitur, cujus corpus conquisítum a fratre ejus Eugénio sepelítur. Postrídie ejus diéi qui fuit décimo quinto Kaléndas Augústi, septem fratres sínguli ad palum alligáti, várie sunt intertécti. Crescéntio guttur ferro transfígitur : Juliáno pectus confóditur : Nemésio cor transverberátur : Primitívo trajícitur umbilícus : Justínus membrátim secátur : Stácteus telis configitur : Eugénius a péctore in duas partes divíditur. Ita octo hóstiæ Deo gratíssimæ sunt immolátæ. Córpora in altíssimam fóveam projécta sunt via Tiburtína, nono ab Urbe lápide : quæ póstea Romam transláta, cóndita sunt in Ecclésia sancti Angeli in Piscína.

Te Deum laudámus, 18.

Quando autem alia die celebratur, erit

Lectio ix.

Hoc ergo præcéptum Dómini teneámus, ut nos ínvicem diligámus, et quidquid áliud præcépit, faciémus : quóniam quidquid est áliud, hic habémus. Discérnitur quippe ista diléctio ab illa dilectióne, qua se ínvicem díligunt hómines : nam ut

discernerétur, adjúnctum est: Sicut diléxi vos. Ut quid enim díligit nos Christus, nisi ut regnáre possímus cum Christo? Ad hoc ergo et nos ínvicem diligámus, ut dilectiónem nostram discernámus a cæteris qui non ad hoc se ínvicem díligunt, quia nec díligunt. Qui autem se propter habéndum Deum díligunt, ipsi se díligunt: ergo ut se díligant, Deum díligunt. Non est hæc diléctio in ómnibus homínibus: pauci se proptérea díligunt, ut sit Deus ómnia in ómnibus.

Te Deum laudámus. 18.

In Laudibus fit com. SS. Mart. Aña. Vestri capílli. ℣. Exsultábunt. Orátio. Deus, qui nos. 527.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, com. præc.

DIE 19. JULII.
S. Vincentii a Paulo, Conf.

Duplex. m. t. v.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (83) præter seq.

Oratio.

Deus, qui ad evangelizándum paupéribus et ecclesiástici Ordinis decórem promovéndum, beátum Vincéntium apostólica virtúte roborásti: præsta quæsumus; ut, cujus pia mérita venerámur, virtútum quoque instruámur exémplis. Per Dóminum.

Deinde fit com. præc. Aña. Hic vir. ℣. Justum dedúxit. Oratio. Deus, qui sanctum. 527.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Vincéntius a Paulo, natióne Gallus, Pódii non procul ab Aquis Tarbéllis in Aquitánia natus, jam tum a púero exímiam in páuperes caritátem præ se tulit. A custódia patérni gregis ad lítteras evocátus, humánas Aquis, divínas cum Tolósæ, tum Cæsaraugústæ dídicit. Sacerdótio initiátus, ac theologíæ láurea insignítus, in Turcas íncidit, qui captívum in Africam abduxérunt: sed in captivitáte pósitus, herum ipsum Christo rursus lucrifécit. Cum eo ígitur ex bárbaris oris, opitulánte Deípara, sese prorípiens, ad Apostólica límina iter instítuit. Unde in Gálliam revérsus Clippíaci primum, mox Castelliónis parœcias sanctíssime rexit. Renuntiátus a rege primárius Sacrórum miníster in Gálliæ trirémi-

bus, mirum quo zelo, et ducum, et rémigum salúti óperam posúerit. Moniálibus Visitatiónis a sancto Francísco Solésio præpósitus, tanta prudéntia per annos cíciter quadragínta eam curam sustínuit, ut máxime comprobáverit judícium sanctíssimi Præsulis, qui Sacerdótem Vincéntio digniórem nullum se nosse fatebátur.

℟. Honéstum fecit. (89)

Lectio v.

Evangelizándis paupéribus, præsértim rurícolis, ad decrépitam usque ætátem indeféssus incúbuit, eíque apostólico óperi tum se, tum alúmnos Congregatiónis, quam sub nómine Presbyterórum sæculárium Missiónis instítuit, perpétuo voto a Sancta Sede confirmáto, speciátim obstrínxit. Quantum autem augéndæ cleri disciplínæ adlaboráverit, testántur erécta majórum clericórum Seminária, collatiónum de divínis inter Sacerdótes frequéntia, et sacræ Ordinatióni præmitténda exercítia : ad quæ, sicut et ad pios laicórum secéssus, institúti sui domicília libénter patére vóluit. Insuper ad amplificándam fidem, et pietátem, evangélicos misit operários, non in solas Gálliæ províncias, sed et in Itáliam, Polóniam, Scótiam, Hibérniam, atque ad Bárbaros, et Indos. Ipse vero vita functo Ludovíco Décimo tértio, cui moriénti hortátor ádstitit, a regína Anna Austríaca matre Ludovíci Décimi quarti in sánctius concílium accítus, studiosíssime egit, ut nonnísi dignióres Ecclésiis, ac monastériis præficeréntur; civíles discórdiæ, singulária certámina, serpéntes erróres, quos simul sensit, et exhórruit, amputaréntur ; debitáque judíciis apostólicis obediéntia præstarétur ab ómnibus.

℟. Amávit eum. (90)

Lectio vj.

Nullum fuit calamitátis genus, cui patérne non occúrrerit. Fidéles sub Turcárum jugo geméntes, infántes expósitos, júvenes dyscolos, vírgines periclitántes, moniáles dispérsas, mulíeres lapsas, ad triremes damnátos, peregrínos infírmos, artífices inválidos, ipsósque mente captos, ac innúmeros mendícos subsídiis, et

hospítiis, etiámnum superstítibus, excépit, ac pie fovit Lotharíngiam, Campániam, Picárdiam, aliásque regiónes peste, fame, bellóque vastátas prolíxe refécit. Plúrima ad perquiréndos, et sublevándos míseros sodalítia fundávit : inter quæ célebris matronárum cœtus, et late diffúsa sub nómine Caritátis puellárum socíetas : puéllas quoque tum de Cruce, tum de Providéntia, ac sanctæ Genovéfæ ad sequióris sexus educatiónem erigéndas curávit. Hæc inter et ália gravíssima negótia, Deo júgiter inténtus, cunctis affábilis, ac sibi semper constans, simplex, rectus, húmilis, ab honóribus, divítiis ac delíciis semper abhórruit, audítus dícere : Rem nullam sibi placére, prætérquam in Christo Jesu, quem in ómnibus studébat imitári. Córporis demum afflictatióne, labóribus senióque attrítus, die vigésima séptima Septémbris anno salútis supra millésimum sexcentésimo sexagésimo, ætátis suæ octogésimo quinto, Parísiis in domo Sancti Lázari, quæ caput est Congregatiónis Missiónis, plácide obdormívit : quem virtútibus, méritis, ac miráculis clarum Clemens Duodécimus inter Sanctos rétulit, ipsíus celebritáti die décima nona mensis Júlii quotánnis assignáta. Hunc autem divínæ caritátis exímium héroem, de unoquóque hóminum génere óptime méritum, Leo Tértius décimus, instántibus plúribus Sacrórum Antistítibus, ómnium Societátum caritátis in toto cathólico orbe existéntium, et ab eo quomodocúmque promanántium, peculiárem apud Deum Patrónum declarávit et constítuit.

℟. Iste homo. (90)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Designávit Dóminus. de Comm. Evang. (25)

℟. vij. Iste est qui. (93)

℟. viij. Sint lumbi. (94)

Vesp a Capitulo de seq. com. præc. et S. Margaritæ Virg. et Mart.

DIE 20. JULII.

S. Hieronymi Æmiliani, Confessoris.

Duplex. m. t. v.

Omnia de Communi Conf. non Pont. (83) præter sequentia.

Oratio.

Deus, misericordiárum Pater, per mérita, et intercessiónem beáti

Hierónymi, quem órphanis adjutórem et patrem esse voluísti : concéde ; ut spíritum adoptiónis ; quo fílii tui nominámur et sumus, fidéliter custodiámus. Per Dóminum.

Deinde com. præc. Aña. Hic vir. ℣. Justum. Oratio. Deus, qui ad. 532.

Postea S. Margaritæ Virg. et Mart. Aña. Veni sponsa. ℣. Spécie tua.

Oratio.

Indulgéntiam nobis, quæsumus Dómine, beáta Margaríta, Virgo et Martyr, implóret: quæ tibi grata semper éxstitit et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr. In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Hierónymus, e gente patrícia Æmiliána Venétiis ortus, a prima adolescéntia milítiæ addíctus, difficíllimis Reipúblicæ tempóribus Castro novo ad Quarum in móntibus Tarvisínis præfícitur. Arce ab hóstibus capta, ipse in tetérrimum cárcerem detrúditur, mánibus ac pédibus vinctus: cui omni humána ope destitúto beatíssima Virgo, ejus précibus exoráta, clemens adest, víncula solvit, et per médios hostes, qui vias omnes obséderant, in Tarvísii conspéctum incólumem ducit. Urbem ingréssus, ad Deíparæ aram, cui se vóverat, mánicas, cómpedes, caténas, quas secum detúlerat, in accépti benefícii testimónium suspéndit. Revérsus Venétias, cœpit pietátis stúdia impénsius cólere in páuperes mire effúsus, sed puerórum præsértim misértus, qui paréntibus orbáti, egéni et sórdidi per urbem vagabántur, quos in ædes a se condúctas recépit de suo aléndos, et christiánis móribus imbuéndos. ℟. Honéstum. (89)

Lectio v.

Per eos dies Venétias appúlerant beátus Cajetánus et Petrus Caráfa, póstmodum Paulus Quartus, qui Hierónymi spíritu, novóque Institúto colligéndi órphanos probáto, illum, in incurabílium hospitále adduxérunt, in quo órphanos simul educáret, atque ægrótis pari caritáte inservíret. Mox eorúmdem hortátu in próximam continéntem proféctus, Bríxiæ primum, deínde Bérgomi, atque Novocó-

mi orphanotróphia eréxit : Bérgomi præsértim, ubi præter duo, pro púeris unum, et pro puéllis álterum, domum excipiéndis, novo in illis regiónibus exémplo, muliéribus a turpi vita ad pœniténtiam convérsis, apéruit. Somáschæ demum subsístens, in húmili pago agri Bergoménsis ad Vénetæ ditiónis fines sibi, ac suis ibi sedem constítuit, formámque indúxit Congregatiónis, cui proptérea a Somáscha nomen factum quam subínde auctam et propagátam nedum orphanórum regímini, et Ecclesiárum cúltui, sed ad majórem christiánæ Reipúblicæ utilitátem, adolescéntium in lítteris et bonis móribus institutióni, in Collégiis, Academíis et Semináriis addíctam sanctus Pius Quintus inter religiósos Órdines adscrípsit, cæteríque Pontífices privilégiis ornárunt.

℟ Amávit eum. (90)

Lectio vj.

Orphanis colligéndis inténtus Mediolánum profícíscitur, atque Ticínum, et utrobíque colléctis agmínibus puerórum, tectum, victum, vestem, magístros, nobílibus viris favéntibus, próvide constítuit. Inde Samáscham redux, ómnibus ómnia factus, a nullo abhorrébat ópere, quod in próximi bonum cédere prævidéret. Agrícolis immíxtus per agros sparsis, dum se illis adjutórem in meténdis frúgibus præbet, mystéria fídei explicábat : puerórum cápita porrígine fœda abstérgens, et patiénter tractans curábat : pútridis rusticórum vulnéribus medebátur eo succéssu, ut grátia curatiónum donátus censerétur. In monte, qui Somáschæ ímminet, repérta specu, in illam se ábdidit, ubi se flagéllis cædens, dies íntegros jejúnus tránsigens, oratióne in plúrimam noctem protrácta, super nudo saxo brevem somnum carpens, sui aliarúmque noxárum pœnas luébat. In hujus specus interióri recéssu ex árido sílice exstíllat aqua précibus servi Dei, ut constans tradítio est, impetráta, quæ usque in hodiérnam diem júgiter manans, et in várias regiónes deláta, ægris sanitátem plerúmque concíliat. Tandem ex conta-

gióne, quæ per omnem vallem serpébat, dum ægrotántibus insérvit, et vita functos própriis húmeris ad sepultúram defert, contrácto morbo, annos natus sex et quinquagínta, quam paulo ante prædíxerat, pretiósam mortem óbiit anno millésimo quingentésimo trigésimo séptimo : quem plúribus in vita, et post mortem miráculis illústrem Benedíctus Décimus quartus Beatórum, Clemens vero Décimus tértius Sanctórum fastis solémniter adscrípsit.

℟. Iste homo. (90)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 19. b

In illo témpore : Obláti sunt Jesu párvuli, ut manus eis impóneret, et oráret. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 62. in Matth.

Cur discípuli púeros abigébant ? Dignitátis causa. Quid ergo ille ? Ut dóceat illos modéste sápere, fastúmque mundánum conculcáre, et súscipit, et ulnis compléctitur talibúsque regnum cœlórum pollicétur, id quod étiam dixit supérius. Et nos ígitur, si vólumus herédes esse cœlórum, hanc virtútem cum diligéntia magna sectémur. Hoc est enim philosophíæ culmen, símplicem esse cum prudéntia : hæc vita est angélica. Anima enim puéruli ómnibus ánimi morbis vácua est : non memóriam rétinet injuriárum, sed eas inferéntes adit ut amícos, ac si nihil factum esset. Et quamvis a matre verbéribus cædátur, eam semper quærit, et ómnibus antepónit.

℟. Iste est qui ante. (93)

Lectio viij.

Si regínam ipsi osténdas diadémate ornátam, non præfert eam matri pannis detrítis vestítæ, mallétque illam incúltam vidére, quam regínam mirífice amíctam. Nam quod suum, quod aliénum est, non ex paupertáte, vel divítiis, sed ex amóre existimáre solet, et nihil plus requírit, quam necessária, atque ut lacte replétus est, statim a mamma abscédit. Non eísdem, quibus nos, ærúmnis prémitur, nec pecuniárum jactúra, rebúsque simílibus, nec iísdem, quibus nos, fluxis rebus lætátur, neque cór-

porum pulchritúdinem mirátur. Ideo dicébat : Tálium est enim regnum cœlórum, ut ex propósito voluntátis illa operémur, quæ natúra sua púeri fáciunt.

℟. Sint lumbi. (94)

Lectio ix.

Quia enim Pharisæi non aliúnde, quam a nequítia, et arrogántia ad agéndum ferebántur, ídeo ubíque discípulos suos símplices esse jubet, illósque subíndicat, dum hos instítuit. Nihil enim ita supérbiam parit, ut principátus, et primi conséssus. Quóniam ígitur discípuli per totum terrárum orbem multum honóris consecutúri erant, ipsórum ánimos prævenit, nec sinit eos humánum quid pati, nec honórem a vulgo expétere, vel ante álios sese efférre. Nam etiámsi hæc parva vidéntur esse, at malis ingéntibus causam præbent : sic enim institúti Pharisæi in malórum culmen ascendérunt : salutatiónes, primos conséssus, et médios requiréntes, hinc in ardéntem glóriæ cupiditátem, inde vero in impietátem lapsi sunt.

Te Deum laudámus. 18.

In Laudibus fit com. S. Margaritæ, Aña. Símile. ℣. Diffúsa. Oratio. Indulgéntiam. 535.

In ij. Vesp. com seq.

DIE 21. JULII.

S. Praxedis, Virginis.

Ad Vesperas, Aña. Veni, sponsa. ℣. Spécie tua.

Oratio.

Exáudi nos, Deus salutáris noster : ut sicut de beátæ Praxédis Vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Lectio iij.

Praxédes, virgo Romána, Pudentiánæ vírginis soror, Marco Antoníno Imperatóre Christiános persequénte, eos facultátibus, ópera, consolatióne et omni caritátis offício prosequebátur. Nam álios domi occultábat : álios ad fídei constántiam hortabátur ? aliórum córpora sepeliébat : iis, qui in cárcere inclúsi erant, qui in ergástulis exercebántur, nulla re déerat. Quæ cum tantam Christianórum stragem jam ferre non posset, Deum precáta est, ut, si mori expedíret, se e tantis malis erípere. Itaque duodécimo Kaléndas Augústi ad pietá-

tis præmia vocátur in cœlum. Cujus corpus a Pastóre Presbytero in patris et soróris Pudentiánæ sepúlcrum illátum est, quod erat in cœmetério Priscíllæ, via Saléria.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Laudes, Aña. Símile est. ℣. Diffúsa.

DIE 22. JULII.

S. Mariæ Magdalenæ, Pœnitentis.

Duplex.

Omnia de Comm. nec Virg. nec Mart. (124) præter sequentia.

IN I. VESPERIS.

Hymnus.

Pater supérni lúminis,
Cum Magdalénam réspicis,
Flammas amóris éxcitas,
Gelúque solvis péctoris.

Amóre currit sáucia
Pedes beátos úngere,
Laváre fletu, térgere
Comis, et ore lámbere.

Astáre non timet Cruci,
Sepúlcro inhæret ánxia,
Truces nec horret mílites :
Pellit timórem Cáritas.

O vera, Christe, Cáritas,
Tu nostra purga crímina,
Tu corda reple grátia,
Tu redde cœli præmia.

Patri, simúlque Fílio
Tibíque, sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Aña. Múlier, quæ erat in civitáte peccátrix, ut cognóvit, quod Jesus accúbuit in domo Simónis leprósi, áttulit alabástrum unguénti ; et stans retro secus pedes Jesu, lácrymis cœpit rigáre pedes ejus, et capíllis cápitis sui tergébat, et osculabátur pedes ejus, et unguénto ungébat.

Oratio. Beátæ Maríæ, ut ad Laudes.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Laudémus Deum nostrum. * In conversióne Maríæ Magdalénæ. Ps. Veníte exsultémus. 2.

Hymnus.

María castis ósculis
Lambit Dei vestígia :
Fletu rigat, tergit comis,
Detérsa nardo pérlinit.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

In primo Nocturno.

De Cánticis Canticórum.

Lectio j. Cap. 3.

In léctulo meo per noctes quæsívi quem díligit ánima mea : quæsívi illum, et non invéni. Surgam, et circuíbo civitátem : per vicos et platéas quæram quem díligit ánima mea : quæsívi illum, et non invéni. Invenérunt me vígiles, qui custódiunt civitátem : Num quem díligit ánima mea, vidístis ? Páululum cum petransíssem eos, invéni quem díligit ánima mea : ténui eum, nec dimíttam, donec introdúcam illum in domum matris meæ, et in cubículum genitrícis meæ.

℟. María Magdaléne, et áltera María, ibant dilúculo ad monuméntum : * Jesus, quem quæritis, non est hic : surréxit sicut locútus est : præcédet vos in Galilæam, ibi eum vidébitis. ℣. Et valde mane una Sabbatórum véniunt ad monuméntum orto jam sole : et introeúntes vidérunt júvenem sedéntem in dextris, qui dixit illis. Jesus.

Lectio ij. Cap. 8.

Quis mihi det te fratrem meum sugéntem úbera matris meæ, ut invéniam te foris, et deósculer te, et jam me nemo despíciat ? Apprehéndam te, et ducam in domum matris meæ, ibi me docébis, et dabo tibi póculum ex vino condíto, et mustum malórum granatórum meórum. Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me. Adjúro vos, fíliæ Jerúsalem, ne suscitétis, neque evigiláre faciátis diléctam donec ipsa velit.

℟. Congratulámini mihi omnes qui dilígitis Dóminum : quia quem quærébam, appáruit mihi : * Et dum flerem ad monuméntum, vidi Dóminum meum, allelúia. ℣. Recedéntibus discípulis non recedébam, et amóris ejus igne succénsa ardébam desidério. Et.

Lectio iij.

Quæ est ista, quæ ascéndit de desérto, delíciis áffluens, innímxa super diléctum suum ? Sub árbore malo suscitávi te : ibi corrúpta est mater tua, ibi violáta est génitrix tua. Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum : quia fortis est ut mors diléctio, dura sicut in-

férnus æmulátio : lámpades ejus, lámpades ignis atque flammárum. Aquæ multæ non potuérunt exstínguere caritátem nec flúmina óbruent illam.

℟. Tulérunt Dóminum meum, et néscio ubi posuérunt eum. Dicunt ei Angeli : Múlier, quid ploras ? surréxit, sicut dixit : * Præcédet vos in Galilæam, ibi eum vidébitis. ℣. Dum ergo fleret, inclinávit se, et prospéxit in monuméntum, et vidit duos Angelos in albis sedéntes, qui dicunt ei. Præcédet. Glória Patri. Præcédet.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Gregórii Papæ.

Homilia 25. in Evang.

Lectio iv.

Maria Magdaléne, quæ fúerat in civitáte peccátrix, amándo veritátem, lavit lácrymis máculas críminis : et vox Veritátis implétur, qua dícitur : Dimíssa sunt ei peccáta multa, quia diléxit multum. Quæ enim prius frígida peccándo remánserat, póstmodum amándo fórtiter ardébat. Quæ a monuménto Dómini, étiam discípulis recedéntibus non recedébat : exquirébat, quem non invénerat : flebat inquiréndo, et amóris sui igne succénsa, ejus quem ablátum crédidit, ardébat desidério. Unde cóntigit, ut eum sola tunc vidéret, quæ remánserat ut quæreret : quia nimírum virtus boni óperis, perseverántia est.

℟. Propter veritátem. (126)

Lectio v.

Quæsívit ergo prius, et mínime invénit : perseverávit ut quæreret, unde et cóntigit ut inveníret : actúmque est, ut desidéria diláta créscerent, et crescéntia cáperent quod invenússent. Hinc est enim, quod de eódem sponsa Ecclésia in Cánticis Canticórum dicit : In léctulo meo per noctes quæsívi quem díligit ánima mea. Diléctum namque in léctulo quærimus, quando in præséntis vitæ aliquántula réquie Redemptóris nostri desidério suspirámus. Per noctem quærimus : quia etsi jam in illo mens vígilat, tamen adhuc óculus calígat.

℟. Dilexísti justítiam. (127)

Lectio vj.

Sed qui diléctum suum non invénit, restat ut surgat, civitátem circúmeat, id est, sanctam electórum Ecclésiam mente

et inquisitione percúrrat: per vicos eum et platéas quærat, id est, per angústa et lata gradiéntes aspíciat; ut si qua inveníre in eis váleat, ejus vestígia exquírat: quia sunt nonnúlli étiam vitæ sæculáris, qui imitándum áliquid hábeant de actióne virtútis. Quæréntes autem nos vígiles invéniunt, qui custódiunt civitátem: quia sancti Patres, qui Ecclésiæ statum custódiunt, bonis nostris stúdiis occúrrunt, ut suo vel verbo, vel scripto nos dóceant. Quos cum páululum pertransímus, invenímus quem dilígimus: quia Redémptor noster etsi humilitáte homo inter hómines, divinitáte tamen super hómines fuit.

℟. Fallax grátia. (127)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij Cap. 7. f

In illo témpore: Rogábat Jesum quidam de pharisæis, ut manducáret cum illo. Et ingréssus domum pharisæi discúbuit. Et réliqua.

Hom. S. Augustíni Epísc.

Lib. 50. Homiliarum 23. tom. 10.

Evangélium cum legerétur, attentíssime audístis: et res gesta narráta atque versáta est ante óculos cordis vestri. Vidístis enim non carne, sed mente Dóminum Jesum Christum in domo pharisæi recumbéntem, et ab illo invitátum non fastidiéntem. Vidístis étiam in civitáte mulíerem famósam, mala útique fama, quæ erat peccátrix, non invitátam irruísse convívio, ubi suus médicus recumbébat, et quæsísse pia impudéntia sanitátem: írruens, quasi importúna convívio, opportúna benefício. Nóverat enim quanto morbo laboráret: et illum ad sanándum esse idóneum ad quem vénerat, sciébat.

℟. Os suum. (128)

Lectio viij.

Accéssit ergo non ad caput Dómini, sed ad pedes. Et quæ diu male ambuláverat, vestígia recta quærébat. Prius fudit lácrymas cordis, et lavit Dómini pedes obséquio confessiónis, capíllis suis tersit, osculáta est, unxit: tácita loquebátur, non sermónem promébat, sed devotiónem ostendébat. Quia ergo tétigit Dóminum rigándo, osculándo, tergéndo, ungéndo pedes

ejus: Pharisæus, qui invitáverat Dóminum Jesum Christum, quia ex illo génere erat hóminum superbórum, de quibus Isaías prophéta dicit: Qui dicunt, Recéde longe a me: noli me tángere, quóniam mundus sum: putávit Dóminum nescísse mulíerem.

℟. Regnum mundi. (128)

Lectio ix.

O Pharisæe invitátor et irrísor Dómini: Dóminum pascis, et a quo pascéndus sis, non intélligis? Unde scis Dóminum nescísse quæ fúerit illa múlier, nisi quia permíssa est accédere, nisi quia, illo patiénte, osculáta est pedes ejus, nisi quia tersit, nisi quia unxit? Hæc enim non débuit permítti fácere in pédibus mundis múlier immúnda? Ad illíus ergo pharisæi pedes si talis múlier accessísset, dictúrus erat, quod Isaías de tálibus dicit: Recéde a me: noli me tángere: quóniam mundus sum. Accéssit autem ad Dóminum immúnda, ut redíret munda: accéssit ægra, ut redíret sana: accéssit confêssa, ut redíret proféssa.

Te Deum laudámus. 18.

AD LAUDES,

Hymnus.

Summi Paréntis, Unice
Vultu pio nos réspice,
Vocans ad arcem glóriæ
Cor Magdalénæ pœnitens.

Amíssa drachma régio
Recóndita est ærário:
Et gemma, detérso luto,
Nitóre vincit sídera.

Jesu, medéla vúlnerum,
Spes una pœniténtium,
Per Magdalénæ lácrymas
Peccáta nostra díluas.

Dei parens piíssima,
Hevæ nepótes flébiles
De mille vitæ flúctibus
Salútis in portum vehas.

Uni Deo sit glória,
Pro multifórmi grátia,
Peccántium qui crímina
Remíttit, et dat præmia.
Amen.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Bened. Aña. María unxit pedes Jesu, et extérsit capíllis suis, et domus impléta est ex odóre unguénti.

Oratio.

Beátæ Maríæ Magdalénæ, quæsumus Dómine, suffrágiis, adjuvé-

mur: cujus précibus exorátus, quatriduánum fratrem Lázarum vivum ab ínferis resuscitásti: Qui vivis et regnas.

Vesp. a Capit. de seq. com præc. et S. Liborii Episc. et Conf. ut infra.

¶ Si vero dici contigerit ij. Vesperas S. Mariæ Magdalenæ integras, tunc Hymnus sumitur ex j. Vesp. supra; ℣. Elégit. Aña ad Magnif. Múlier quæ erat in. ut infra.

DIE 23. JULII.

S. Apollinaris, Episc. et Martyris.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. (26) præter seq.

Oratio.

Deus, fidélium remunerátor animárum, qui hunc diem beáti Apollináris Sacerdótis tui martyrio consecrásti: tríbue nobis, quæsumus, fámulis tuis; ut cujus venerándam celebrámus festivitátem, précibus ejus indulgéntiam consequámur. Per Dóminum.

Deinde com. præc. Aña Múlier, quæ erat in civitáte peccátrix, áttulit alabástrum unguénti, et stans retro secus pedes Dómini, lácrymis cœpit rigáre pedes ejus, et capíllis cápitis sui tergébat. ℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Oratio. Beátæ Maríæ Magdalénæ. 543.

Postea S. Liborii, Episc. et Conf. Aña. Sacérdos. ℣. Amávit eum.

Oratio.

Da, quæsumus, omnípotens Deus: ut beáti Libórii, Confessóris tui atque Pontíficis, veneránda solémnitas et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr. In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Apollináris cum Príncipe Apostolórum, Antiochía Romam venit: a quo ordinátus Epíscopus, Ravénnam ad Christi Dómini Evangélium prædicándum míttitur: ubi cum ad Christi fidem plúrimos convérteret, captus ab idolórum sacerdótibus gráviter cæsus est. Cumque ipso oránte Bonifácius nóbilis vir, qui diu mutus fúerat, loquerétur, ejúsque fília immúndo spíritu liberáta esset, íterum est in illum commóta sedítio. Itaque virgis cæsus, ardéntes carbónes nudis pédibus

prémere cógitur : quem cum subjéctus ignis nihil læderet, ejícitur extra urbem.

℟. Honéstum fecit. (32)

Lectio v.

Is vero latens aliquámdiu cum quibúsdam Christiánis, inde profféctus est in Æmíliam, ubi Rufíni patrícii fíliam mórtuam ad vitam revocávit : ut proptérea tota Rufíni família in Jesum Christum créderet. Quare veheménter incénsus Præféctus accérsit Apollinárem, et cum eo grávius agit, ut finem fáciat disseminándi in urbe Christi fidem. Cujus cum Apollináris jussa neglígeret, equúleo cruciátur : in cujus plagas aqua fervens infúnditur, saxóque os túnditur; mox férreis vínculis constríctus inclúditur in cárcere. Quarto die impósitus in navem, míttitur in exsílium : ac facto naufrágio venit in Mysiam, inde ad ripam Danúbii, póstea in Thráciam.

℟. Desidérium ánimæ.(33)

Lectio vj.

Cum autem in Serápidis templo dæmon se respónsa datúrum negáret, dum ibídem Petri Apóstoli discípulus morarétur, diu conquisítus invéntus est Apollináris: qui íterum jubétur navigáre. Ita revérsus Ravénnam, ab iísdem illis idolórum sacerdótibus accusátus, centurióni custodiéndus tráditur : qui cum occúlte Christum cóleret, noctu Apollinárem dimísit. Re cógnita, satéllites eum persequúntur, et plagis in itínere conféctum, quod mórtuum créderent, relínquunt. Quem cum inde Christiáni sustulíssent, séptimo die exhórtans illos ad fídei constántiam, martyrii glória clarus migrávit e vita. Cujus corpus prope murum urbis sepúltum est.

℟. Stola jucunditátis. (34)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 22. c

In illo témpore : Facta est conténtio inter discípulos, quis eórum viderétur esse major. Et réliqua.

Hom. S. Ambrósii Epísc. Lib. 10. in Luc. c. 22. post initium.

Regnum Dei non est de hoc mundo. Non ergo æqualitátis hómini ad Deum, sed similitúdinis æmulátio est. Solus

enim Christus est plena imágo Dei, propter expréssam in se patérnæ claritúdinis unitátem. Justus autem homo ad imáginem Dei est, si propter imitándam divínæ conversatiónis similitúdinem mundum hunc Dei cognitióne contémnat, voluptatésque terrénas verbi perceptióne despíciat, quo álimur in vitam : unde et corpus Christi édimus, ut vitæ ætérnæ possímus esse partícipes.

℟. Coróna áurea (36)

Lectio viij.

Non enim victus et potus nobis præmii loco spondétur et honóris, sed communicátio grátiæ cœléstis et vitæ. Neque duódecim throni tamquam áliqua corporális sunt receptácula sessiónis : sed quia sicut secúndum divínam similitúdinem júdicat Christus cognitióne córdium, non interrogatióne factórum, virtútem remúnerans, impietatémque condémnans : ita et Apóstoli in judícium spiritále formántur remuneratióne fídei, et exsecratióne perfídiæ, virtúte errórem redarguéntes, sacrílegos ódio persequéntes.

℟. Hic est vere. (36)

Lectio ix.

Convertámur ígitur et caveámus, ne in perditiónem áliqua inter nos de prælatióne possit esse conténtio. Si enim contendébant Apóstoli, non excusatióni obténditur, sed cautióni propónitur. Si Petrus aliquándo convértitur, qui ad primam Dómini secútus est vocem : quis potest dícere, cito se esse convérsum ? Cave ergo jactántiam, cave sæculum. Ille enim confirmáre jubétur fratres suos, qui dixit : Omnia dimísimus et secúti sumus te.

Te Deum laudámus. 18.

In Laudibus fit com. S. Liborii, Aña. Euge serve. ℣. Justum. Oratio. Da quæsumus. 544.

Si vero hodie fuerit Sabbatum, ix. Lectio erit de Vigilia anticipata S. Jacobi Apost., cum ejus com. in Laudibus, et tunc pro com. S. Liborii dicatur

Oratio.

Exáudi, quæsumus Dómine, preces nostras, quas in beáti Libórii Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus : et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve

peccátis. Per Dóminum.

In ij. Vesp. com. S. Christinæ, Virg. et Mart. Aña. Veni, sponsa. ℣. Spécie.

Oratio.

Indulgéntiam nobis, quæsumus Dómine, beáta Christína, Virgo et Martyr, implóret: quæ tibi grata semper éxstitit et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

DIE 24. JULII.

In Vigilia S. Jacobi Apostoli.

Tres Lectiones de Homilia in Evang. Hoc est præcéptum. ut in Vigiliis Apost. (1)

Ad Laudes ut in Psalterio, et dicuntur Preces fer. flexis genibus. 65.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus: ut beáti Jacóbi Apóstoli tui, quam prævenímus, veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

Deinde fit com. S. Christinæ, Virg. et Mart. Aña. Símile est regnum. ℣. Diffúsa est. Oratio. Indulgéntiam. ut supra.

DIE 25. JULII.

S. Jacobi Apostoli.

Duplex ij. classis.

Omnia de Comm. Apost. (2) præter seq.

Oratio.

Esto, Dómine, plebi tuæ sanctificátor et custos ut Apóstoli tui Jacóbi muníta præsídiis, et conversatióne tibi pláceat, et secúra mente desérviat. Per Dóminum.

In j. Noct. Lect. Sic nos exístimet. de Comm. (8)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Jacóbus, Zebedæi fílius, Joánnis Apóstoli germánus frater, Galilæus, inter primos Apóstolos vocátus cum fratre, relíctis patre ac rétibus, secútus est Dóminum, et ambo ab ipso Jesu Boanérges, id est, tonítrui fílii sunt appelláti. Is unus fuit ex tribus Apóstolis, quos Salvátor máxime diléxit et testes esse vóluit suæ transfiguratiónis, et interésse miráculo, cum archisynagógi fíliam a mórtuis excitávit, et adésse cum secéssit in montem Olivéti, patrem oratúrus, ántequam a Judæis comprehenderétur.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem,

volántem per médium cœlum, voce magna clamántem et dicéntem .Isti.

Lectio v.

Post Jesu Christi ascénsum in cœlum, in Judæa et Samaría ejus divinitátem prædicans, plúrimos ad christiánam fidem perdúxit. Mox in Hispániam proféctus, ibi áliquos ad Christum convértit, ex quorum número septem póstea epíscopi a beáto Petro ordináti, in Hispániam primi dirécti sunt. Deínde Jerosólymam revérsus, cum inter álios Hermógenem magum fídei veritáte imbuísset, Heródes Agríppa, Cláudio Imperatóre ad regnum elátus, ut a Judæis grátiam iníret, Jacóbum líbere Jesum Christum Deum confiténtem cápitis condemnávit. Quem cum is, qui eum dúxerat ad tribúnal, fórtiter martyrium subeúntem vidísset statim se et ipse Christiánum esseproféssus est.

℟. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes propter me: * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vj.

Ad supplícium cum raperéntur, pétiit ille a Jacóbo véniam, quem Jacóbus osculátus, Pax, inquit, tibi sit. Itaque utérque est secúri percússus, cum paulo ante Jacóbus paralýticum sanásset. Corpus ejus póstea Compostéllam translátum est, ubi summa celebritáte cólitur, conveniéntibus eo religiónis et voti causa ex toto terrárum orbe peregrínis. Memória ipsíus natális hodiérno die, qui translatiónis dies est, ab Ecclésia celebrátur, cum ipse circa festum Paschæ primus Apostolórum Jerosólymis profúso sánguine testimónium Jesu Christo déderit.

℟. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna. * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in

sánguine Agni. Modo. Glória Patri. Modo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 20. c

In illo témpore: Accéssit ad Jesum mater filiórum Zebedæi cum fíliis suis, adórans et petens áliquid ab eo. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 66. in Matth.

Non turbétur quisquam, si ádeo imperféctos dícimus Apóstolos fuísse: nondum enim mystérium crucis erat consummátum, nondum grátia Spíritus in corda ipsórum infúsa. Quod si virtútem ipsórum díscere cupis, quales post datam grátiam Spíritus fúerint, consídera, et vidébis omnem ab illis pervérsam affectiónem fuísse superátam. Hac enim de causa eórum modo imperféctio revelátur, ut apérte percípere possis, quales súbito per grátiam effécti fuérunt. Quod ígitur nihil spiritále petébant, nec de cœlésti regno quidquam cogitábant, perspícuum est. Sed tamen inspiciámus étiam quómodo accédant, et quid dicant. Vólumus, inquiunt, ut quodcúmque petiérimus, fácias nobis. Ad quod Christus, Quid vultis? respóndit: non ignórans certe, sed ut eos respondére cogat, et ulcus détegat, et ita medicaméntum appónat.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viij.

Illi vero cum erubéscerent, et verecúndia prohiberéntur, quóniam humáno afféctu eo devénerant, seórsum ab áliis discípulis Christum accipiéntes, interrogavérunt. Progréssi sunt enim, inquit, ne illis maniféste fíerent: et ita demum ea, quæ volébant, dixérunt. Volébant autem, ut ego conjício, quóniam super duódecim sedes sessúros discípulos audiérunt, primátum hujus conséssus impetráre: et præpóni quidem se cæteris sciébant: Petrum vero sibi præférri formidántes, dícere ausi sunt: Dic ut unus a dextris, alter a si-

nístris sédeat. Et urgent dicéntes : Dic. Quid ígitur ipse ? Ut significáret eos nihil pétere spirituále, sed nec scire quidem quid póstulent: non enim pétere audérent, si scirent : Nescítis, ait, quid petátis : nescítis quam magnum hoc sit, quam mirábile, ac ipsas superióres excédens virtútes. ℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam : * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

Lectio ix.

Et adjécit : Potéstis bíbere cálicem, quem ego bibitúrus sum, et baptísmo, quo ego baptízor, baptizári ? Perpéndis, quómodo statim ab hac opinióne ipsos remóvit, contrária eis dísserens. Nam vos, inquit, de honóribus et de corónis mecum ágitis : ego vero de luctámine atque sudóre díssero. Non præmiórum hoc tempus est, nec illa glória mea modo apparébit : sed cædis ac periculórum tempus præsens est. Pérspice autem, quáliter ipso interrogatiónis modo et hortátur, et állicit. Non enim dixit : Potestísne cædem subíre, potestísne vestrum effúndere sánguinem ? Sed ? Quonam pacto potéstis bíbere cálicem ? Deínde allíciens, inquit : Quem ego bibitúrus sum : ut ipsa cum eo communicatióne labórum promptióres redderéntur.

Te Deum laudámus. 18.

In Laud. tantum com. S. Christophori. Mart. Aña. Qui odit. ℣. Justus ut.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus : ut qui beáti Christóphori Mártyris tui, natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

In ij. Vesp. com. seq.

DIE 26. JULII.

S. Annæ, Matris B.M.V.

Duplex ij. classis.

Omnia de Comm. nec Virg. nec Mart. (124) præter sequentia.

Aña. Símile est. ℣. Spécie tua.

Oratio.

Deus, qui beátæ Annæ grátiam conférre dignátus es, ut Genitrícis unigéniti Fílii tui mater éffici mererétur : concéde

propítius : ut, cujus solémnia celebrámus, ejus apud te patrocíniis adjuvémur. Per eúmdem Dóminum.

In j. Noct. Lectiones Mulíerem fortem. (125)

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Damascéni.

Orat. 2. de Nativ. B. M.

Lectio iv.

Proponítur nobis Annæ thálamus conjugális vitæ simul et virginitátis formam réferens, illam matris, hanc fíliæ : quarum áltera recens sterilitáte liberáta est, áltera autem aliquánto post Christi partum ad nostræ natúræ conditiónem divíno opifício formátum, supra natúram est editúra. Mérito ígitur Anna divíno Spíritu plena, læto hilaríque ánimo pérsonat : Congaudéte mecum, quæ promissiónis germen ex stérili ventre péperi, ac benedictiónis fructum ubéribus meis, ut optáveram, nútrio. Sterilitátis mœstítiam éxui, ac lætam fœcunditátis vestem índui. Congáudeat mecum hódie Anna illa, Phenénnæ adversária : et novum hoc atque inopinátum miráculum, quod in me gestum est, suo exémplo concélebret.

℟. Propter veritátem. (126)

Lectio v.

Exsúltet Sara seníli gáudio géstiens, meúmque ab sterilitáte concéptum præfigúrans. Cóncinant simul stériles et infœcúndæ visitatiónem meam admirábili modo cœlitus factam. Dicant item matres omnes hac fœcunditáte præditæ : Benedíctus qui orántibus id, quod optábant, largítus est, et fœcunditátem stérili dedit ac felicíssimum illud germen Vírginis concéssit, quæ Mater Dei secúndum carnem fuit, cujus venter cœlum est, in qua habitávit is, qui nullo loco capi potest. Cónsonam his nos quoque ipsi, quæ vocabátur stérilis, nunc autem virgínei thálami mater éxstitit, laudem offerámus. Dicámus ad eam cum Scriptúra : Quam beáta domus David, ex qua prodiísti, et venter in quo Deus sanctificatiónis arcam, hoc est eam, a qua ipse sine sémine concéptus est, fabricávit.

℟. Dilexísti justítiam. (127)

Lectio vj.

Vere beáta es, ac ter beáta, quæ beatitú-

dine donátam a Deo infántem, hoc est, Maríam, nómine quoque ipso magnópere venerándam peperísti : ex qua Christus vitæ flos éxstitit, cujus Vírginis et gloriósus fuit ortus, et partus mundo sublímior. Nos quoque, o beatíssima fémina, tibi gratulámur. Etenim nostrum ómnium spem divínitus concéssam, hoc est, promissiónis fœtum peperísti. Beáta revéra es : et beátus fructus ventris tui. Piórum autem lingua germen tuum magníficat ac sermo omnis lætus partum tuum prædicat. Dignum sane quidem, ac máxime dignum est eam laudáre, quæ divína benignitáte, oráculum accépit, ac talem et tantum nobis fructum édidit, ex quo dulcis Jesus pródiit.

℟. Fallax grátia. (127)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Símile est regnum cœlórum thesáuro. (128)

In ij. Vesperis fit com. seq.

DIE 27. JULII.

S. Pantaleonis, Martyris.

Aña. Iste Sanctus pro lege. ℣. Glória et.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus : ut, intercedénte beáto Pantaleóne, Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Lectio iij.

Pantáleon Nicomediénsis, nóbilis médicus, ab Hermoláo presbytero in Jesu Christi fide erudítus, baptizátus est : qui mox patri Eustórgio persuásit, ut Christiánus fíeret. Quare cum Nicomedíæ póstea Christi Dómini fidem líbere prædicáret, et ad ejus doctrínam omnes cohortarétur, Diocletiáno imperatóre, equúleo tortus, et admótis ad ejus corpus láminis candéntibus, cruciátus est : quam tormentórum vim æquo et forti ánimo ferens, ad extrémum gládio percússus, martyrii corónam adéptus est.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Laudes, Aña. Qui odit. ℣. Justus ut.

DIE 28. JULII.

SS. Nazarii, et Celsi, Mart. Victoris I. Papæ et Mart. ac Innocentii I. Papæ et Conf.

Semiduplex.

Omnia de Comm. plur. Mart. (43) præter seq.

Oratio.

Sanctórum tuórum nos, Dómine, Nazárii, Celsi, Victóris et Innocéntii, conféssio beáta commúniat; et fragilitáti nostræ subsídium dignánter exóret. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Nazárius, a beáto Lino Papa baptizátus, cum in Gálliam proféctus esset, ibi Celsum púerum, a se christiánis præcéptis prius instrúctum, baptizávit : qui una Trévirim eúntes, Nerónis persecutióne in mare utérque dejícitur, unde mirabíliter evasérunt. Póstea Mediolánum veniéntes, cum ibi Christi fidem disseminárent, ab Anolíno præfécto, constantíssime Christum Deum confiténtes, cápite plectúntur : quorum córpora extra portam Románam sepúlta sunt. Quæ cum diu latuíssent, Dei mónitu a beáto Ambrósio conspéra recénti sánguine sunt invénta, tamquam si paulo ante martyrium passi essent; unde in urbem transláta, honorífico sepúlcro contécta sunt.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile. (49)

Lectio v.

Victor in Africa natus, Sevéro imperatóre rexit Ecclésiam. Confirmávit decrétum Pii Primi, ut sacrum Pascha die Domínico celebrarétur : qui ritus ut póstea in mores inducerétur, hábita sunt multis in locis Concília : et in Nicæna dénique prima Synodo sancítum est, ut Paschæ dies festus post quartamdécimam lunam agerétur, ne Christiáni Judæos imitári videréntur. Státuit ut quavis aqua, modo naturáli, si necéssitas cógeret, quicúmque baptizári posset. Theodótum Coriárium Byzantínum docéntem Christum tantúmmodo hóminem fuísse, ejécit ex Ecclésia. Scripsit de quæstióne Paschæ, et ália quædam opúscula. Creávit duábus Ordinatiónibus, mense Decémbri, presbyteros quátuor, diáconos septem, epíscopos per divérsa loca duódecim. Martyrio coronátus, sepelítur in Vaticáno, quinto Kaléndas Augústi. Sedit annos no-

vem, mensem unum, dies vigínti octo.

℟. Vérbera. (50)

Lectio vj.

Innocéntius Albanénsis, sancti Hierónymi et Augustíni ætáte flóruit : de quo ille ad Demetríadem vírginem : Sancti Innocéntii, qui Apostólicæ cáthedræ, et beátæ memóriæ Anastásii succéssor et fílius est, téneas fidem, nec peregrínam, quamvis tibi prudens cállidaque videáris, doctrínam recípias. Eum, tamquam justum Lot subtráctum Dei providéntia, ad Ravénnam servátum fuísse, scribit Orósius, ne Románi pópuli vidéret excídium. Is, Pelágio et Cœléstio damnátis, contra eórum hæresim decrétum fecit, ut párvuli ex christiána étiam muliére nati, per baptísmum renásci debérent : ut in eis regeneratióne mundétur, quod generatióne contraxérunt. Probávit étiam, ut Sábbato ob memóriam Christi Dómini sepultúræ, jejúnium servarétur. Sedit annos quíndecim, mensem unum, dies decem. Quátuor Ordinatiónibus, mense Decémbri, creávit presbyteros trigínta, diáconos quíndecim, epíscopos per divérsa loca quinquagínta quátuor. Sepúltus est in cœmetério ad Ursum pileátum.

℟. Tamquam aurum. (50)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Cum audiéritis. de Comm. (53)

Vesp. a Cap. de seq. com. præc. et SS. Felicis II., etc. Mart. ut infra.

DIE 29. JULII.

S. Marthæ, Virginis.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Virginum (103) præter seq.

Oratio.

Exáudi nos, Deus salutáris noster : ut sicut de beátæ Marthæ, Vírginis tuæ, festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur affectu. Per Dóminum.

Deinde com. præc. Aña. Gaudent. ℣. Exsultábunt. Oratio. Sanctórum. 553.

Postea com. SS. Felicis II. Simplicii, Faustini et Beatricis Mart. Aña. Istórum est. ℣. Lætámini.

Oratio.

Præsta, quæsumus Dómine, ut sicut pópulus Christiánus Mártyrum tuórum Felícis, Simplícii, Faustíni, et Beatrícis temporáli solemnitáte congáudet, ita

perfruátur ætérna : et quod votis célebrat, comprehéndat efféctu. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Martha nobílibus et copiósis paréntibus nata, sed Christi Dómini hospítio clárior, post ejus ascénsum in cœlum, cum fratre, soróre et Marcélla pedíssequa, ac Maximino, uno ex septuagínta duóbus discípulis Christi Dómini, qui totam illam domum baptizáverat, multísque áliis Christiánis comprehénsa a Judæis, in navem sine velo ac remígio impónitur, vastissimóque mari ad certum naufrágium commíttitur : sed navis Deo gubernánte, salvis ómnibus Massíliam appúlsa est.

℟. Propter veritátem. (114)

Lectio v.

Eo miráculo, et horum prædicatióne, primum Massiliénses, mox Aquénses ac finítimæ gentes in Christum credidérunt : Lazarúsque Massiliénsium, et Maximínus Aquénsium Epíscopus creátur. Magdaléna vero assuéta oratióni et pédibus Dómini, ut óptima parte contemplándæ cœléstis beatitúdinis, quam elégerat, fruerétur, in vastam altíssimi montis spelúncam se cóntulit : ubi trigínta annos vixit ab omni hóminum consuetúdine disjúncta, quotidiéque per id tempus ad audiéndas cœléstium laudes in altum ab Angelis eláta.

℟. Dilexísti. (114)

Lectio vj.

Martha autem, mirábili vitæ sanctitáte, et caritáte, ómnium Massiliénsium ánimis in sui amórem et admiratiónem addúctis, in locum a viris remótum cum áliquot honestíssimis féminis se recépit : ubi summa cum laude pietátis et prudéntiæ diu vixit, ac demum, morte sua multo ante prædícta, miráculis clara, migrávit ad Dóminum quarto Kaléndas Augústi. Cujus corpus apud Taráscum magnam habet veneratiónem.

℟. Afferéntur Regi. (114)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 10. g

In illo témpore : Intrávit Jesus in quoddam

castéllum : et múlier quædam, Martha nómine, excépit illum in domum suam. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 26. de Verbis Dñi.

Verba Dómini nostri Jesu Christi, quæ modo ex Evangélio recitáta sunt, ádmonent nos, esse unum áliquid quo tendámus, quando in hujus sæculi multitúdine laborámus. Téndimus autem adhuc peregrinántes, nondum manéntes : adhuc in via, nondum in pátria : adhuc desiderándo, nondum fruéndo. Tamen tendámus, et sine pigrítia, et sine intermissióne tendámus, ut aliquándo perveníre valeámus. Martha et María duæ soróres erant, ambæ non solum carne, sed étiam religióne germánæ : ambæ Dómino cohæsérunt : ambæ Dómino in carne præsénti concórditer serviérunt.

℟. Hæc est virgo. (117)

Lectio viij.

Suscépit eum Martha, sicut solent súscipi peregríni : sed tamen suscépit fámula Dóminum, ægra Salvatórem, creatúra Creatórem. Suscépit autem spíritu pascénda, in carne pascéndum. Vóluit enim Dóminus formam servi accípere, et accépta forma servi, in illa pasci a servis dignatióne, non conditióne. Nam et ista dignátio fuit se præbére pascéndum. Habébat carnem, in qua esuríret quidem et sitíret : sed nescítis, quia in erémo esuriénti Angeli ministrábant ? Ergo quod pasci vóluit, pascénti præstitit. Quid autem mirum, si et de sancto Elía præstitit víduæ, quem prius, corvo ministránte, pascébat ? Numquid pascéndo defécerat, quando ad víduam mittébat ? Nequáquam, sed religiósam víduam per obséquium exhíbitum, servo suo benedícere disponébat.

℟. Média nocte. (118)

Lectio ix.

Sic ergo suscéptus est Dóminus tamquam hospes, qui in sua própria venit, et sui eum non recepérunt : sed quotquot recepérunt eum, dedit eis potestátem fílios Dei fíeri : adóptans servos, et líberos fáciens : rédimens captívos, et fáciens coherédes. Ne quis tamen vestrum fórsitan dicat : O beáti, qui

Christum suscípere in domum própriam meruérunt! Noli dolére, noli murmuráre, quia tempóribus natus es, quando jam Dóminum non vides in carne. Non tibi ábstulit istam dignatiónem. Cum uni, inquit, ex mínimis meis fecístis, mihi fecístis. Hæc de Dómino pascéndo in carne, sed pascénte in spíritu, pauca pro témpore dixérimus.

Te Deum laudámus. 18.

In Laudibus fit com. SS. Mart. Aña. Vestri capílli. ℣. Exsultábunt. Oratio. Præsta. 554.

In ij. Vesp. com. seq.

DIE 30. JULII.

SS. Abdon et Sennen. Martyrum.

Aña. Istórum est enim. ℣. Lætámini.

Oratio.

Deus, qui sanctis tuis Abdon et Sennen ad hanc glóriam veniéndi copiósum munus grátiæ contulísti: da fámulis tuis suórum véniam peccatórum; ut Sanctórum tuórum intercedéntibus méritis, ab ómnibus mereántur adversitátibus liberári. Per Dóminum.

Lectio iij.

Abdon et Sennen Persæ, Décio Imperatóre accusáti, quod córpora Christianórum, quæ inhumáta projiciebántur, in suo prædio sepelíssent, jussu Imperatóris comprehendúntur, et diis jubénter sacrificáre. Quod cum fácere neglígerent, et Jesum Christum Deum constantíssime prædicárent, tráditos in arctam custódiam, Romam póstea rédiens Décius, vinctos duxit in triúmpho. Qui cum in Urbe ad simulácra attrácti essent, ea detestáti conspuérunt. Quámobrem ursis ac leónibus objécti sunt: quos feræ non audébant attíngere. Demum gládiis trucidáti, colligátis pédibus tracti sunt ante Solis simulácrum: quorum córpora clam inde asportáta, Quirínus diáconus sepelívit in suis ædibus.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Laud. Aña. Vestri capílli. ℣. Exsultábunt.

DIE 31. JULII.

S. Ignatii de Loyola, Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (83) præter seq.

Oratio.

Deus, qui ad majórem tui nóminis glóriam propagándam, novo per beátum Ignátium subsídio militántem Ecclésiam

roborásti: concéde; ut ejus auxílio et imitatióne certántes in terris, coronári cum ipso mereámur in cœlis. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ignátius natióne Hispánus, nóbili génere, Loyólæ in Cantábria natus, primo Cathólici Regis aulam, deínde milítiam secútus est. In propugnatióne Pampelonénsi accépto vúlnere gráviter decúmbens, ex fortúita piórum librórum lectióne, ad Christi Sanctorúmque sectánda vestígia mirabíliter exársit. Ad montem Serrátum proféctus, ante aram beátæ Vírginis suspénsis armis, noctem éxcubans, sacræ milítiæ tyrocínium pósuit. Inde, ut erat indútus sacco, tráditis ántea mendíco pretiósis véstibus. Manrésam secéssit: ubi emendicáto pane, et aqua víctitans, exceptísque diébus Domínicis jejúnans, áspera caténa cilicióque carnem domans, humi cubans, et férreis se flagéllis cruéntans, per annum commorátus est, claris ádeo illustratiónibus a Deo recreátus, ut póstea dícere sólitus sit: Si sacræ Lítteræ non exstárent, se tamen pro fide mori parátum ex iis solum, quæ sibi Manrésæ pateféceret Dóminus. Quo témpore, homo litterárum plane rudis, admirábilem illum compósuit Exercitiórum librum, Sedis Apostólicæ judício, et ómnium utilitáte comprobátum.

℟. Honéstum fecit. (89)

Lectio v.

Ut vero se ad animárum lucra rite formáret, subsídium litterárum a Grammática inter púeros exórsus, adhibére státuit. Cumque nihil ínterim omítteret de stúdio aliénæ salútis, mirum est quas ubíque locórum ærúmnas ac ludíbria devoráverit, aspérrima quæque et víncula, et vérbera pene ad mortem usque perpéssus; quibus tamen longe plura pro Dómini sui glória semper expetébat. Lutétiæ Parisiórum adjúnctis sibi ex illa Académía variárum natiónum sóciis novem, qui omnes Artium magistériis, et Theologíæ grádibus insígnes erant, ibídem in monte Mártyrum prima Ordinis fundaménta jecit: quem póstea Romæ instítuens, ad tria consué-

ta quarto áddito de Missiónibus voto, Sedi Apostólicæ árctius adstrínxit, et Paulus Tértius primo recépit, confirmavítque : mox álii Pontífices ac Tridentína Synodus probavére. Ipse autem, misso ad prædicándum Indis Evangélium sancto Francísco Xavério, aliísque in álias mundi plagas ad religiónem propagándam disseminátis, éthnicæ superstitióni hæresíque bellum indíxit; eo succéssu continuátum, ut constans fúerit ómnium sensus, étiam pontifício confirmátus oráculo, Deum sicut álios áliis tempóribus sanctos viros, ita Luthéro, ejusdémque témporis herétícis, Ignátium, et institútam ab eo Societátem objecísse.

℟. Amávit eum. (90)

Lectio vj.

Sed in primis inter Cathólicos instauráre pietátem curæ fuit. Templórum nitor, Catechísmi tradítio, conciónum ac Sacramentórum frequéntia ab ipso increméntum accepére. Ipse apértis ubíque locórum ad juventútem erudiéndam in lítteris ac pietáte gymnásiis : eréctis Romæ Germanórum collégio, male nuptárum, et periclitántium puellárum cœnóbiis : utriúsque sexus tam orphanórum quam catechumenórum, dómibus, aliísque pietátis opéribus, indeféssus lucrándis Deo ánimis instábat : audítus aliquándo dícere : Si óptio darétur, malle se beatitúdinis incértum vívere, et ínterim Deo inservíre, et proximórum salúti, quam certum ejúsdem glóriæ statim mori. In dæmones mirum exércuit impérium. Vultum ejus cœlésti luce radiántem sanctus Philíppus Nérius, aliíque conspexére. Dénique ætátis anno sexagésimo quinto, ad Dómini sui ampléxum, cujus majórem glóriam in ore semper habúerat, semper in ómnibus quæsíerat emigrávit. Quem Gregórius Décimus quintus, magnis in Ecclésiam méritis et miráculis illústrem, Sanctórum fastis adscrípsit.

℟. Iste homo. (90)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Designávit. de Comm. Evang. (25) cum ℟℟. de Comm. Conf. non Pont. (93)

Vesperæ de sequenti, cum com. assignatis.

FESTA AUGUSTI.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

DIE 1. AUGUSTI.

S. Petri ad Vincula.

Duplex majus.

In j. Vesp. Añæ de Laud. Psalmi ut in j. Vesperis de Comm. Apost. (2)

Capitulum. Act. 12.

Misit Heródes rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclésia. Occidit autem Jacóbum fratrem Joánnis gládio. Videns autem quia placéret Judæis, appósuit ut apprehénderet et Petrum.

Hymnus.

Miris modis repénte liber, férrea,
Christo jubénte, vincla, Petrus éxuit :
Ovílis ille Pastor, et Rector gregis
Vitæ reclúdit páscua, et fontes sacros,
Ovésque servat créditas, arcet lupos.
Patri perénne sit per ævum glória,
Tibíque laudes concinámus ínclytas,
Ætérne Nate, sit supérne Spíritus,
Honor tibi, decúsque : sancta júgiter
Laudétur omne Trínitas per sæculum. Amen.

℣. Tu es Petrus. ℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Ad Magnificat, Aña. Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum, tibi tráditæ sunt claves regni cœlórum.

Oratio.

Deus, qui beátum Petrum Apóstolum, a vínculis absolútum, illæsum abíre fecísti : nostrórum, quæsumus, absólve víncula peccatórum, et ómnia mala a nobis propitiátus exclúde. Per Dóminum.

Deinde com. S. Pauli, Aña. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis, et Doctor Géntium, intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit. ℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole. ℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Oratio.

Deus, qui multitúdinem Géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti : da nobis, quæsumus ; ut, cujus commemoratiónem cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus.

Deinde com. præc. Aña. Hic vir. ℣. Justum. Oratio. Deus, qui ad. 557. Postea SS. Martyrum

Machabæorum, Aña. Istórum. ℣. Lætámini.

Oratio.

Fratérna nos, Dómine, Mártyrum tuórum coróna lætíficet : quæ et fídei nostræ præbeat increménta virtútum, et multíplici nos suffrágio consolétur. Per Dñum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem, Apostolórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. Veníte. 2.

Hymnus.

Quodcúmque in orbe néxibus revínxeris,
Erit revínctum, Petre, in arce síderum :
Et quod resólvit hic potéstas trádita,
Erit solútum cœli in alto vértice :
In fine mundi judicábis sæculum.
Patri perénne sit per ævum glória,
Tibíque laudes concinámus ínclytas,
Ætérne Nate, sit, supérne Spíritus,
Honor tibi, decúsque : sancta júgiter
Laudétur omne Trínitas per sæculum.
Amen.

Añæ, Psalmi, et ℣℣. Nocturnorum dicuntur de Communi Apostolorum. (5)

In primo Nocturno.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 12.

Misit Heródes rex manus, ut afflígeret quosdam de Ecclésia. Occídit autem Jacóbum fratrem Joánnis gládio. Videns autem quia placéret Judæis, appósuit ut apprehénderet et Petrum. Erant autem dies Azymórum. Quem cum apprehendísset, misit in cárcerem, tradens quátuor quaterniónibus mílitum custodiéndum, volens post Pascha prodúcere eum pópulo. Et Petrus quidem servabátur in cárcere. Orátio autem fiébat sine intermissióne ab Ecclésia ad Deum pro eo.

℟. Simon Petre, ántequam de navi vocárem te, novi te, et super plebem meam príncipem te constítui : * Et claves regni cœlórum trádidi tibi. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis, et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis. Et.

Lectio ij.

Cum autem productúrus eum esset Heródes, in ipsa nocte erat Petrus dórmiens inter

duos mílites, vinctus caténis duábus : et custódes ante óstium custodiébant cárcerem. Et ecce Angelus Dómini ástitit, et lumen refúlsit in habitáculo : percussóque látere Petri, excitávit eum, dicens : Surge velóciter. Et cecidérunt caténæ de mánibus ejus. Dixit autem Angelus ad eum : Præcíngere, et cálcea te cáligas tuas. Et fecit sic. Et dixit illi : Circúmda tibi vestiméntum tuum, et séquere me.

℟. Si díligis me, Simon Petre, pasce oves meas : Dómine, tu nosti quia amo te, * Et ánimam meam pono pro te. ℣. Si oportúerit me mori tecum, non te negábo. Et.

Lectio iij.

Et éxiens sequebátur eum, et nesciébat quia verum est, quod fiébat per Angelum : existimábat autem se visum vidére. Transeúntes autem primam et secúndam custódiam, venérunt ad portam férream, quæ ducit ad civitátem : quæ ultro apérta est eis. Et exeúntes processérunt vicum unum : et contínuo discéssit Angelus ab eo. Et Petrus ad se revérsus, dixit : Nunc scio vere quia misit Dóminus Angelum suum, et erípuit me de manu Heródis, et de omni exspectatióne plebis Judæórum.

℟. Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam : * Et tibi dabo claves regni cœlórum. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis : et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Theodósio junióre imperánte, cum Eudócia ejus uxor Jerosólymam solvéndi voti causa venísset, ibi multis est affécta munéribus : præ cæteris insígne donum accépit férreæ caténæ, auro gemmísque ornátæ : quam illam esse affirmábant, qua Petrus Apóstolus ab Heróde vinctus fúerat. Eudócia caténam pie veneráta, eam póstea Romam ad fíliam Eudóxiam misit, quæ illam Pontífici Máximo détulit : isque vicíssim illi monstrávit álteram caténam : qua, Neróne Imperatóre,

idem Apóstolus constríctus fúerat.

℟. Dómine, si tu es, jube me veníre ad te super aquas, * Et exténdens manum apprehéndit eum, et dixit Jesus : Módicæ fídei, quare dubitásti? ℣. Cumque vidísset ventum válidum veniéntem, tímuit, et cum cœpísset mergi, clamávit, dicens ; Dómine salvum me fac. Et exténdens.

Lectio v.

Cum ígitur Póntifex Románam caténam cum ea, quæ Jerosólymis alláta fúerat, contulísset, factum est, ut illæ inter se sic connecteréntur, ut non duæ, sed una caténa ab eódem artífice conf้écta esse viderétur. Quo miráculo tantus honor sacris illis vínculis habéri cœpit, ut proptérea hoc nómine sancti Petri ad Víncula ecclésia, título Eudóxiæ, dedicáta sit in Exquíliis, ejúsque memóriæ dies festus institútus Kaléndis Augústi.

℟. Surge, Petre, et índue te vestiméntis tuis, áccipe fortitúdinem ad salvándas gentes : * Quia cecidérunt caténæ de mánibus tuis. ℣. Angelus Dómini ástitit, et lumen refúlsit in habitáculo cárceris, percussóque látere Petri excitávit eum, dicens : Surge velóciter. Quia.

Lectio vj.

Quo ex témpore honos, qui eo die profánis Gentílium celebritátibus tríbui sólitus erat, Petri vínculis habéri cœpit : quæ tacta ægros sanábant, et dæmones ejiciébant. Quo in génere anno salútis humánæ nongentésimo sexagésimo nono áccidit, ut quidam comes Othónis Imperatóris familiáris, occupátus ab immúndo spíritu, seípsum déntibus dilaniáret. Quare is jussu imperatóris ad Joánnem Pontíficem dúcitur : qui, ut sacra caténa cómitis collum áttigit, erúmpens nefárius spíritus hóminem líberum relíquit : ac deínceps in Urbe sanctórum Vinculórum relígio propagáta est.

℟. Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum, tibi trádidit Deus ómnia regna mundi : * Et ídeo tibi tráditæ sunt claves regni cœlórum. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis : et quodcúmque sólveris super terram,

erit solútum et in cœlis. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 16. b.

In illo témpore : Venit Jesus in partes Cæsaréæ Philíppi : et interrogábat discípulos suos, dicens : Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Ex Serm. 20. de Sanctis.

Solus Petrus inter Apóstolos méruit audíre : Amen dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. Dignus certe, qui ædificándis in domo Dei pópulis lapis esset ad fundaméntum, colúmna ad sustentáculum, clavis ad regnum. De hoc ait sermo divínus : Et ponébant, inquit, infírmos suos, ut umbra saltem transeúntis Petri obumbráret eos. Si tunc opem ferre póterat umbra córporis, quanto magis nunc plenitúdo virtútis? Si tunc supplicántibus próderat aura quædam pertranseúntis, quanto magis grátia nunc permanéntis? Mérito per omnes Christi Ecclésias auro pretiósius habétur ferrum illud pœnálium vinculórum.

℟. Ego pro te rogávi, Petre, ut non defíciat fides tua : * Et tu aliquándo convérsus confírma fratres tuos. ℣. Caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cœlis. Et.

Lectio viij.

Si tam medicábilis fuit obumbrátio visitántis, quanto magis caténa vinciéntis? Si inánis quædam spécies vácuæ imáginis habére pótuit in se vim salútis, quanto plus de córpore meruérunt attráhere salubritátis férreo póndere sacris impréssa membris víncula passiónis? Si ad præsídia supplicántium tam potens fuit ante martyrium, quanto magis éfficax post triúmphum? Felíces illi nexus, qui de mánicis et compédibus in corónam mutándi, Apóstolum contingéntes mártyrem reddidérunt. Felícia víncula, quæ reum suum usque ad Christi crucem non tam condemnatúra, quam consecratúra misérunt.

℟. Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? dixit Jesus discípulis suis.

Respóndens Petrus, dixit: Tu es Christus Fílius Dei vivi. * Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. ℣. Beátus es, Simon Bar-Jona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cœlis Et. Glória Patri. Et.

Pro SS. Machabæis.

Sermo sancti Gregórii Nazianzéni.

Orat. 20. in Machabæos.

Lectio ix.

Quidnam Machabæi? Horum enim nómine dies festus præsénti frequéntia celebrátur. Qui etsi apud multos non sunt in honóre, quod illud certámen post Christum non suscepérunt: tamen digni sunt qui ab ómnibus honoréntur, quia pro pátriis légibus et institútis fortes constantésque se præbuérunt. Nam qui martyrium subiére ante Christi passiónem: quid factúri erant, si post Christum persecutiónem passi fuíssent, ejúsque mortem nostræ salútis causa suscéptam, ad imitándum propósitam habuíssent? Quorum enim nullo propósito exémplo talis tantaque virtus fuit, an non ii exémplum illud intuéntes, fórtius in certámen descendíssent? Quin étiam mystica quædam et occúlta rátio mihi quidem atque ómnibus Dei amatóribus valde probábilis est, néminem eórum, qui ante Christi advéntum martyrio consummáti sunt, id sine fide in Christum cónsequi potuísse.

Te Deum laudámus. 18.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Heródes rex * appósuit ut apprehénderet et Petrum: quem cum apprehendísset, misit in cárcerem. volens post Pascha prodúcere eum pópulo. Ps. Dóminus regnávit. cum reliquis. 19.

2. Petrus quidem * servabátur in cárcere, orátio autem fiébat sine intermissióne ab Ecclésia ad Deum pro eo.

3. Dixit Angelus * ad Petrum: Circúmda tibi vestiméntum tuum, et séquere me.

4. Misit Dóminus * Angelum suum, et liberávit me de manu Heródis, allelúia.

5. Tu es Petrus, * et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Capitulum. Act. 12.

Misit Heródes rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclésia. Occídit autem Jacóbum, fratrem Joánnis gládio. Videns autem quia placéret Judæis, appósuit ut apprehénderet et Petrum.

Hymnus.

Beáte Pastor Petre, clemens áccipe
Voces precántum, criminúmque víncula
Verbo resólve, cui potéstas trádita
Aperíre terris cœlum, apértum cláudere.
Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas, atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubérnat ómnia,
Per univérsa æternitátis sæcula. Amen.

℣. Tu es Petrus. ℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Ad Bened. Aña. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis : et quodcúmque sólveris super terram erit solútum et in cœlis : dicit Dóminus Simóni Petro.

Oratio.

Deus, qui beátum Petrum Apóstolum, a vínculis absolútum, illæsum abíre fecísti : nostrórum, quæsumus, absólve víncula peccatórum, et ómnia mala a nobis propitiátus exclúde. Per Dóminum.

Et fit com. S. Pauli, ut in j. Vesperis. 560.

Deinde SS. Machabæorum, Aña. Vestri capílli. ℣. Exsultábunt. Oratio. Fratérna nos. 561.

Ad Tertiam.

Capit. Misit Heródes. ℟. br. In omnem terram * Exívit sonus eórum. In. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit sonus. Glória Patri. In. ℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ad Sextam.

Capitulum. Act. 12.

Petrus quidem servabátur in cárcere. Orátio autem fiébat sine intermissióne ab Ecclésia ad Deum pro eo.

℟. br. Constítues eos príncipes * Super omnem terram. Constítues eos. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super. Glória Patri. Constítues. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Ad Nonam.

Capitulum. Act. 12. b

Et Petrus ad se revérsus dixit : Nunc scio vere, quia misit Dóminus Angelum suum, et erípuit me de manu Heródis, et de omni exspectatióne plebis Judæórum.

℟. br. Nimis honoráti sunt * Amíci tui, Deus. Nimis. ℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci. Glória Patri. Nimis. ℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

IN II. VESPERIS.

Añæ et Capit. de Laud. Ps. de Comm. Apost. (17) Hymnus ut in j. Vesp. ℣. Tu es Petrus. ℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. Ad Magnif. Aña. Solve, jubénte Deo, terrárum, Petre, caténas, qui facis ut páteant cœléstia regna beátis.

Et fit com. S. Pauli. 560. Deinde seq., et S. Stephani, Papæ et Mart.

DIE 2. AUGUSTI.

S. Alphonsi Mariæ de Ligorio, Episc. Conf. et Eccl. Doct.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. (60) præter seq. Aña. O Doctor óptime. ℣. Amávit.

Oratio.

Deus, qui per beátum Alphónsum Maríam, Confessórem tuum atque Pontíficem, animárum zelo succénsum, Ecclésiam tuam nova prole fœcundásti : quæsumus ; ut ejus salutáribus mónitis edócti, et exémplis roboráti, ad te perveníre felíciter valeámus. Per Dóminum.

Pro com. S. Stephani, Papæ et Mart. Aña. Iste Sanctus. ℣. Glória et.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Stéphani, Mártyris tui atque Pontíficis, ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius ; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones. Sapiéntiam ómnium. de Comm. Doct. (76)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Alphónsus María de Ligório Neápoli nobílibus paréntibus natus, ab ineúnte ætáte non obscúra præbuit sanctitátis indícia. Eum adhuc infántem cum paréntes obtulíssent sancto Francísco de Hierónymo e Societáte Jesu, is bene

precátus edíxit eúmdem ad nonagésimum usque annum perventúrum, ad episcopálem dignitátem evéctum iri, maximóque Ecclésiæ bono futúrum. Jam tum a pueritia a ludis abhórrens, nóbiles ephébos ad christiánam modéstiam verbo et exémplo componébat. Adoléscens, dato piis Sodalitátibus nómine, in públicis nosocomíis ægrótis inservíre, jugi in templis oratióni vacáre, ac sacra Mystéria frequénter obíre in delíciis habébat. Pietátem litterárum stúdiis ádeo conjúnxit, ut séxdecim vix annos natus utriúsque juris láuream in pátria Universitáte fúerit assecútus. Patri obtémperans, causárum patrocínia suscépit, in quo múnere obeúndo etsi magnam sibi laudem comparásset, fori tamen perícula expértus, ejúsmodi vitæ institútum ultro dimísit. Spreto ígitur præcláro conjúgio sibi a patre propósito, avíta primogenitúra abdicáta, et ad aram Vírginis de Mercéde ense suspénso, divínis ministériis se mancipávit. Sacérdos factus tanto zelo írruit in vítia, ut apostólico múnere fungens, huc illuc pérvolans, ingéntes perditórum hóminum conversiónes perágeret. Páuperum præsértim et ruricolárum miserátus, Congregatiónem Presbyterórum instítuit sanctíssimi Redemptóris, qui ipsum Redemptórem secúti per agros, pagos et castélla paupéribus evangelizárent.

℟. Invéni David. (67)

Lectio v.

Ne autem a propósito umquam divérteret, perpétuo se voto obstrínxit, nullam témporis jactúram faciéndi. Hinc animárum zelo succénsus, tum divíni verbi prædicatióne, tum scriptis sacra eruditióne et pietáte refértis, ánimas Christo lucrifácere, et ad perfectiórem vitam addúcere stúduit. Mirum sane quot ódia exstínxerit, quot dévios ad rectum salútis iter revocáverit. Dei Genitrícis cultor exímius, de illíus láudibus librum édidit: ac de iis dum fervéntius conciónando dísserit, a Vírginis imágine in eum immíso miro splendóre totus fácie coruscáre, et in éxtasim rapi coram univérso pópulo non semel vi-

sus est: Domínicæ Passiónis et sacræ Eucharistíæ contemplátor assíduus, ejus cultum mirífice propagávit. Dum vero ad ejus aram oráret, vel Sacrum fáceret, quod numquam omísit, præ amóris veheméntia vel seráphicis liquescébat ardóribus, vel insólitis quatiebátur mótibus, vel abstrahebátur a sénsibus. Miram vitæ innocéntiam, quam nulla umquam letháli labe fœdávit, pari cum pœniténtia sócians, corpus suum inédia, férreis caténulis, cilíciis, cruentáque flagellatióne castigábat. Inter hæc prophetíæ, scrutatiónis córdium, bilocatiónis, et miraculórum donis incláruit.

℟. Pósui adjutórium. (67)

Lectio vj.

Ab ecclesiásticis dignitátibus sibi oblátis constantíssime abhórruit. At Cleméntis Décimi tértii Pontíficis auctoritáte coáctus sanctæ Agathæ Gothórum Ecclésiam gubernándam suscépit. Epíscopus extérnum dumtáxat hábitum, non autem sevéram vivéndi ratiónem immutávit. Eadem frugálitas, summus Christiánæ disciplínæ zelus, impénsum in vítiis coërcéndis, arcendísque erróribus, et in réliquis pastorálibus munéribus obeúndis stúdium. Liberális in páuperes, omnes ecclésiæ provéntus iísdem distribuébat, ac, urgénte annónæ caritáte, ipsam domésticam supelléctilem in aléndis famélicis erogávit. Omnibus ómnia factus, Sanctimoniáles ad perfectiórem vivéndi formam redégit, suæque Congregatiónis Moniálium monastérium constituéndum curávit. Episcopátu ob graves habitualésque morbos dimísso ad alúmnos suos a quibus pauper discésserat, revértitur pauper. Demum quamvis sénio, laboribúsque, diutúrna arthrítide, aliísque gravíssimis morbis fractus córpore, spíritu tamen alácrior, de cœléstibus rebus disseréndi, aut scribéndi finem numquam adhíbuit, donec nonagenárius Kaléndis Augústi, anno millésimo septingentésimo octogésimo séptimo, Nucériæ Paganórum inter suórum Alumnórum lácrymas placidíssime exspirávit. Eum inde virtútibus, et mirá-

culis clarum Pius Séptimus Póntifex Máximus anno millésimo octingentésimo décimo sexto, Beatórum fastis, novísque fulgéntem signis Gregórius Décimus sextus, in festo sanctíssimæ Trinitátis, anno millésimo octingentésimo trigésimo nono, solémni ritu Sanctórum catálogo accénsuit; tandem Pius Nonus, Póntifex Máximus, ex Sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, universális Ecclésiæ Doctórem declarávit.

℟. Iste est qui ante. (68)

In iij. Nocturno Hom. in Evang. Designávit de Comm. Evang. (25) ℟℟. vero de Comm. Doct. (80)

Pro S. Stephano I.

Lectio ix.

Stéphanus Románus Pontificátum gessit Valeriáno et Galliéno imperatóribus. Instítuit, ut Sacerdótes et Diáconi, nusquam sacris véstibus, nisi in Ecclésia uteréntur. Baptizátos ab hæréticis íterum baptizári vétuit, rescríbens sancto Cypriáno verbis illis: Nihil innovétur, nisi quod tráditum est. Multos étiam ad Christum convértit: in iis Olympium tribúnum cum uxóre Exupéria, et fílio Theodúlo, item Nemésium tribúnum cum tota família, óculis Lucíllæ ejus fíliæ restitútis: qui omnes Jesu Christi Mártyres fuérunt. Sed veheméntius jam ingravescénte persecutióne imperatórum, Stéphanus, convocáto clero, ad martyrium suos hortabátur, in cryptísque Mártyrum assídue Missas, et consília celebrábat. Qui cum aliquándo raptus esset ab infidélibus ad templum Martis, ut ei sacrificáret, líbere negávit, se dæmónibus eum honórem velle tribúere, qui uni Deo deberétur. Quibus in verbis Martis státua terræmótu cóncidit, templúmque contrémuit. Quare ómnibus aufugiéntibus, qui Stéphanum tenébant, Póntifex ad suos revértitur in cœmetérium Lucínæ; quos divínis præcéptis ínstruens, sacraménto córporis Christi communicávit: ibíque dum Missárum solémnia pérficit, adveniéntibus íterum imperatórum satellítibus, ei in sua sede caput abscínditur. Corpus cum eádem sede conspérsa Mártyris sánguine, a cléricis sepúltum

est in cœmetério Callísti quarto Nonas Augústi. Vixit in Pontificátu annos tres, menses tres, dies vigínti duos. Hábuit Ordinatiónes duas mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros sex, Diáconos quinque, Epíscopos tres.

Te Deum laudámus. 18.

Si hoc Festum alicubi alia die celebretur, et in ea non occurrat Simplex habens Lectionem propriam, ix. Lectio erit : Hinc namque. ut in Comm. Evang. (25)

In Laudibus commem. S. Stephani, Aña. Qui odit. ℣. Justus ut. Oratio. Deus, qui nos. 567.

In ij. Vesperis com. sequentis.

DIE 3. AUGUSTI.

In Inventione S. Stephani, Protomartyris. Semiduplex.

In j. Vesp. si dicendæ sint, Añæ et Capit. de Laud. 575. Psalmi ut in j. Vesp. de Comm. Apost. (2)

Hymnus de Communi unius Mart. (26)

Ad Magnif. Aña. Stéphanus autem * plenus grátia et fortitúdine, faciébat signa magna in pópulo.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dñe. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimícos dilígere : quia ejus Inventiónem celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit.

Ad Matutinum, Invitatorium, Hymnus, Añæ, Psalmi et ℣℣. Noct. de Comm. unius Mart. (27)

In primo Nocturno.

De Actibus Apostolórum. Lectio j. Cap. 7. f et 8.

Dura cervíce, et incircumcísis córdibus et áuribus, vos semper Spirítui sancto resístitis sicut patres vestri, ita et vos. Quem Prophetárum non sunt persecúti patres vestri ? Et occidérunt eos, qui prænuntiábant de advéntu Justi, cujus vos nunc proditóres et homicídæ fuístis : qui accepístis legem in dispositióne Angelórum, et non custodístis. Audiéntes autem hæc dissecabántur córdibus suis, et stridébant déntibus in eum.

℟. Stéphanus autem ple-

nus grátia et fortitúdine, * Faciébat prodígia et signa magna in pópulo. ℣. Surrexérunt quidam de synagóga disputántes cum Stéphano, et non póterant resístere sapiéntiæ, et Spirítui qui loquebátur. Faciébat.

Lectio ij.

Cum autem esset plenus Spíritu sancto inténdens in cœlum, vidit glóriam Dei, et Jesum stantem a dextris Dei. Et ait : Ecce vídeo cœlos apértos, et Fílium hóminis stantem a dextris Dei. Exclamántes autem voce magna continuérunt aures suas, et ímpetum fecérunt unanímiter in eum. Et ejiciéntes eum extra civitátem lapidábant ; et testes deposuérunt vestiménta sua secus pedes adolescéntis, qui vocabátur Saulus. Et lapidábant Stéphanum invocántem et dicéntem : Dómine Jesu, súscipe spíritum meum.

℟. Vidébant omnes Stéphanum, qui erant in concílio : * Et intuebántur vultum ejus tamquam vultum Angeli stantis inter illos. ℣. Plenus grátia et fortitúdine, faciébat prodígia et signa magna in pópulo. Et.

Lectio iij.

Pósitis autem génibus, clamávit voce magna, dicens : Dómine, ne státuas illis hoc peccátum. Et cum hoc dixísset, obdormívit in Dómino. Saulus autem erat conséntiens neci ejus. Facta est autem in illa die persecútio magna in Ecclésia quæ erat Jerosólymis : et omnes dispérsi sunt per regiónes Judææ et Samaríæ, præter Apóstolos. Curavérunt autem Stéphanum viri timoráti et fecérunt planctum magnum super eum. ℟. Intuens in cœlum beátus Stéphanus, vidit glóriam Dei, et ait : * Ecce vídeo cœlos apértos, et Fílium hóminis stantem a dextris virtútis Dei. ℣. Cum autem esset Stéphanus plenus Spíritu sancto, inténdens in cœlum, vidit glóriam Dei, et ait. Ecce. Glória Patri. Ecce.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Sanctórum córpora Stéphani Protomártyris, Gamaliélis, Nicodémi et Abibónis, quæ diu in obscúro ac sórdido loco jacúerant, Honório imperatóre, Luciáno presbytero divínitus

admónito, invénta sunt prope Jerosólymam. Cui Gamáliel cum in somnis apparuísset, gravi quadam et præclára senis spécie, locum jacéntium córporum commonstrávit, ímperans, ut Joánnem Jerosolymitánum antístitem adíret, agerétque cum eo, ut honéstius illa córpora sepeliréntur.

℟. Lapidábant Stéphanum invocántem et dicéntem : *Dómine Jesu Christe, áccipe spíritum meum: et ne státuas illis hoc peccátum. ℣. Pósitis autem génibus clamávit voce magna, dicens. Dñe.

Lectio v.

Quibus audítis, Jerosolymórum antístes, finitimárum úrbium epíscopis, presbyterísque convocátis, ad locum pergit : defóssos lóculos ínvenit, unde suavíssimus odor efflabátur. Cujus rei fama commóta magna hóminum multitúdo eo convénit, multíque ex váriis morbis ægróti ac débiles, sani et íntegri domum rediérunt. Sacrum autem sancti Stéphani corpus, quod summa tunc celebritáte in sanctam Ecclésiam Sion illátum est, sub Theodósio junióre Constantinópolim, inde Romam, Pelágio Primo Summo Pontífice translátum, in agro Veráno in sepúlcro sancti Lauréntii mártyris collocátum est.

℟. Impetum fecérunt unánimiter in eum, et ejecérunt eum extra civitátem, invocántem et dicéntem : *Dómine Jesu, áccipe spíritum meum. ℣. Et testes deposuérunt vestiménta sua secus pedes adolescéntis, qui vocabátur Saulus; et lapidábant Stéphanum invocántem et dicéntem. Dñe.

Ex libro S. Augustíni Epíscopi de civitáte Dei.
Lib. 22. c. 8. circa med.

Lectio vj.

Ad aquas Tibilitánas Epíscopo afferénte Projécto reliquias Mártyris gloriosíssimi Stéphani, ad ejus memóriam veniébat magnæ multitúdinis concúrsus et occúrsus. Ibi cæca múlier, ut ad Epíscopum portántem pígnora sacra ducerétur, orávit : flores quos ferébat, dedit : recépit, óculis admóvit, prótinus vidit. Stupéntibus qui áderant, præíbat exsúltans, viam carpens, et viæ ducem ultérius non requírens. Me-

moráti memóriam Mártyris, quæ pósita est in castéllo Synicénsi, quod Hipponénsi colóniæ vicínum est, ejúsdem loci Lucíllus Epíscopus, pópulo præcedénte atque sequénte, portábat: fístula, cujus moléstia jámdiu laboráverat, et familiaríssimi sui médici, qui eam secáret, operiebátur manus, illíus piæ sárcinæ vectatióne repénte sanáta est.

℟. Impii super justum jactúram fecérunt, ut eum morti tráderent: * At ille gaudens suscépit lápides, ut mererétur accípere corónam glóriæ. ℣. Continuérunt aures suas, et ímpetum fecérunt unanímiter in eum. At. Glória Patri. At.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 23. d.

In illo témpore: Dicébat Jesus Scribis et Pharisæis: Ecce ego mitto ad vos Prophétas, et Sapiéntes, et Scribas: et ex illis occidétis, et crucifigétis. Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presbyteri.

L. 4. com. in c. 23. Matth.

Hoc quod ántea dixerámus: Impléte mensúram patrum vestrórum; ad persónam Dómini pertinére, eo quod occidéndus esset ab eis: potest et ad discípulos ejus reférri, de quibus nunc dicit: Ecce ego mitto ad vos Prophétas, et Sapiéntes, et Scribas. Simúlque obsérva, juxta Apóstolum scribéntem ad Corínthios, vária esse dona discipulórum Christi: álios prophétas, qui ventúra prædícent: álios sapiéntes, qui novérunt quando débeant proférre sermónem: álios scribas in lege doctíssimos, ex quibus lapidátus est Stéphanus, Paulus occísus, crucifíxus Petrus, flagelláti in Actibus Apostolórum discípuli.

℟. Stéphanus servus Dei, quem lapidábant Judæi, vidit cœlos apértos: vidit et introívit: * Beátus homo, cui cœli patébant. ℣. Cum ígitur saxórum crepitántium túrbine quaterétur, inter æthéreos aulæ cœléstis sinus divína ei cláritas fulsit. Beátus.

Lectio viij.

Quærimus, quis iste sit Zacharías fílius Barachíæ: quia multos légimus Zacharías. Et

ne líbera nobis tribueré-tur erróris facúltas, ádditum est : Quem occidístis inter templum et altáre. In divérsis divérsa legi : et débeo singulórum opiniónes pónere. Alii Zacharíam fílium Barachíæ dicunt, qui in duódecim prophétis undécimus est : patrísque in eo nomen conséntit ; sed ubi occísus sit inter templum et altáre, Scriptúra non lóquitur : máxime cum tempóribus ejus vix ruínæ templi fúerint. Alii Zacharíam patrem Joánnis intélligi volunt, ex quibúsdam apocryphórum sómniis approbántes, quod proptérea occísus sit, quia Salvatóris prædicáverit advéntum.

℟. Patefáctæ sunt jánuæ cœli Christi mártyri beáto Stéphano, qui in número mártyrum invéntus est primus :* Et ídeo triúmphat in cœlis coronátus. ℣. Mortem enim, quam Salvátor noster dignátus est pro nobis pati, hanc ille primus réddidit Salvatóri. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Alii istum volunt esse Zacharíam, qui occísus est a Joas rege Judæ, inter templum et altáre, sicut Regum narrat história. Sed observándum, quod ille Zacharías non sit fílius Barachíæ, sed fílius Joíadæ sacerdótis : unde et Scriptúra refert : Non fuit recordátus Joas patris ejus Joíadæ, quia sibi fecísset bona. Cum ergo et Zacharíam teneámus, et occisiónis conséntiat locus : quærimus, quare Barachiæ dicátur fílius, et non Joíadæ ? Barachía lingua nostra, Benedíctus Dómini dícitur, et sacerdótis Joíadæ justítia Hebræo nómine demonstrátur. In Evangélio, quo utúntur Nazaréni, pro fílio Barachíæ, fílium Joíadæ reperímus scriptum.

Te Deum laudámus.18.

AD LAUDES,

et per Horas, Aña.

1. Lapidavérunt Stéphanum, * et ipse invocábat Dóminum, dicens : Ne státuas illis hoc peccátum. Ps. Dóminus regnávit. cum reliquis. 19.

2. Lápides torréntis * illi dulces fuérunt : ipsum sequúntur omnes ánimæ justæ.

3. Adhæsit ánima mea * post te, quia caro mea lapidáta est pro te, Deus meus.

4. Stéphanus vidit cœ-

los apértos, * vidit et introívit : beátus homo, cui cœli patébant.

5. Ecce vídeo * cœlos apértos, et Jesum stantem a dextris virtútis Dei.

Capitulum. Act. 6. b

Stéphanus autem plenus grátia et fortitúdine, faciébat prodígia et signa magna in pópulo.

Hymnus. Invícte. (38)

℣. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti. ℟. Et fecérunt planctum magnum super eum.

Ad Benedictus, Aña. Stéphanus autem * plenus grátia et fortitúdine, faciébat signa magna in pópulo.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimícos dilígere : quia ejus inventiónem celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit.

Ad Tertiam.

Capitulum. Stéphanus autem. ut supra.

℟. br. Glória et honóre * Coronásti eum, Dómine. Glória et. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória et. ℣. Posuísti, Dómine super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Ad Sextam.

Capitulum. Act. 6. c

Surrexérunt autem quidam de synagóga, quæ appellátur Libertinórum et Cyrenénsium, et Alexandrinórum, et eórum, qui erant a Cilícia, et Asia, disputántes cum Stéphano : et non póterant resístere sapiéntiæ et Spirítui qui loquebátur.

℟. br. Posuísti, Dómine, * Super caput ejus. Posuísti. ℣. Corónam de lápide pretióso. Super. Glória Patri. Posuísti. ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Ad Nonam.

Capitulum. Act. 7. g

Pósitis autem génibus clamávit voce magna, dicens : Dómine, ne státuas illis hoc peccátum. Et cum hoc dixísset, obdormívit in Dómino.

℟. br. Magna est glória ejus * In salutári tuo. Magna. ℣. Glóriam et magnum decórem impónes super eum. In. Glória Patri. Magna. ℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Vesperæ de sequenti com. S. Stephani.

Si ij. Vesperæ dicendæ sint integræ, Añæ et Capit. de Laud. Psalmi de Dñica. 143. et loco ultimi, Psalm. Crédidi. 148.

Hymnus de Communi unius Mart. (26)

DIE 4. AUGUSTI.

S. Dominici Confessoris. Duplex majus. m. t. v.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (83) præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Domínici Confessóris tui illumináre dignátus es méritis et doctrínis; concéde; ut ejus intercessióne temporálibus non destituátur auxíliis, et spirituálibus semper profíciat increméntis. Per Dñum.

Deinde fit com. præc. Aña. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti, et fecérunt planctum magnum super eum.

℣. Stéphanus vidit cœlos apértos. ℟. Vidit et introívit: beátus homo, cui cœli patébant. Oratio. Da nobis. 576.

In j. Nocturno Lectiones Beátus vir. de eodem Comm. ij. loco. (96)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Domínicus Calarógæ in Hispánia ex nóbili Gusmanórum família natus, Paléntiæ liberálibus disciplínis et theologíæ óperam dedit: quo in stúdio cum plúrimum profecísset, prius Oxoménsis Ecclésiæ Canónicus reguláris, deínde Ordinis Fratrum Prædicatórum auctor fuit. Hujus mater grávida sibi visa est in quiéte continére in alvo cátulum ore præferéntem facem, qua éditus in lucem, orbem terrárum incénderet. Quo sómnio significabátur, fore ut splendóre sanctitátis ac doctrínæ gentes ad christiánam pietátem inflammaréntur. Veritátem éxitus comprobávit: id enim et præstitit per se, et per sui Ordinis sócios deínceps est consecútus.

℟. Honéstum fecit. (89)

Lectio v.

Hujus autem ingénium ac virtus máxime enítuit in everténdis hæréticis, qui perniciósis erróribus Tolosátes pervértere conabántur. Quo in negótio septem consúmpsit annos. Póstea Romam venit ad Lateranénse concílium cum

Epíscopo Tolosáno, ut Ordo, quem instítúerat, ab Innocéntio Tértio confirmarétur. Quæ res dum in deliberatióne versátur, Domínicus hortátu Pontíficis ad suos revértitur, ut sibi régulam delígeret. Romam rédiens, ab Honório Tértio, qui próximus Innocéntio succésserat, confirmatiónem Ordinis Prædicatórum ímpetrat. Romæ autem duo instítuit monastéria, álterum virórum, mulíerum álterum. Tres étiam mórtuos ad vitam revocávit, múltaque ália édidit mirácula, quibus Ordo Prædicatórum miríſice propagári cœpit.

℟. Amávit eum. (90)

Lectio vj.

Verum cum ejus ópera ubíque terrárum monastéria jam ædificaréntur, innumerabilésque hómines religiósam ac piam vitam institúerent, Bonóniæ anno Christi ducentésimo vigésimo primo supra millésimum in febrem íncidit : ex qua cum se moritúrum intellígeret, convocátis frátribus et alúmnis suæ disciplínæ, eos ad innocéntiam et integritátem cohortátus est. Postrémo caritátem, humilitátem, paupertátem, tamquam certum patrimónium eis testaménto relíquit : fratribúsque orántibus, in illis verbis, Subveníte Sancti Dei, occúrrite Angeli, obdormívit in Dómino, octávo Idus Augústi : quem póstea Gregórius Nonus Póntifex rétulit in Sanctórum número.

℟. Iste homo. (90)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Sint lumbi. de Communi. (93)

Vesperæ de sequenti, com. præc.

DIE 5. AUGUSTI.

S. Mariæ ad Nives.

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. M. V. (160) præter seq.

Oratio.

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére, et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Et fit com. præc. Aña. Hic vir. ℣. Justum dedúxit. Oratio. Deus, qui Ecclésiam. 577.

In j. Nocturno Lectiones Ego sapiéntia. ut in festis B. M. V. (166)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Libério summo Pontífice, Joánnes, patrícius Románus, et uxor pari nobilitáte, cum líberos non suscepíssent, quos bonórum herédes relínquerent, suam hereditátem sanctíssimæ Vírgini Dei Matri vovérunt, ab ea summis précibus assídue peténtes, ut in quod pium opus eam pecúniam potíssimum erogári vellet, áliquo modo significáret. Quorum preces et vota ex ánimo facta beáta Virgo María benígne áudiens, miráculo comprobávit.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. Dedi.

Lectio v.

Nonis ígitur Augústi, quo témpore in Urbe máximi calóres esse solent, noctu nix partem collis Exquilíni contéxit. Qua nocte Dei Mater separátim Joánnem et cónjugem in somnis admónuit, ut quem locum nive conspérsum vidérent, in eo Ecclésiam ædificárent, quæ Maríæ Vírginis nómine dedicarétur? se enim ita velle ab ipsis herédem institúi. Quod Joánnes ad Libérium Pontíficem détulit, qui idem per sómnium sibi contigísse affirmávit.

℟. Quæ est ista quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et Regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. Vidérunt.

Lectio vj.

Quare solémni sacerdótum et pópuli supplicatióne ad collem venit nive coopértum, et in eo locum Ecclésiæ designávit, quæ Joánnis et uxóris pecúnia exstrúcta est, póstea a Xysto Tértio restitúta. Váriis nomínibus primum est appelláta, Basílica Libérii, sancta María ad Præsépe. Sed cum multæ jam essent in Urbe Ecclésiæ sub nómine sanctæ Maríæ Vírginis: ut quæ Basílica novitáte miráculi ac dignitáte cæteris ejúsdem nóminis Basílicis præstáret, vocábuli étiam excelléntia significarétur, Ecclésia

sanctæ Maríæ Majóris dicta est. Cujus dedicatiónis memória ex nive, quæ hac die mirabíliter cécidit, anniversária celebritáte cólitur.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit : * Et vidéntes eam fíliæ Sion beatíssimam prædicavérunt, dicéntes : * Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Astitit Regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et. Glória Patri. Unguéntum.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Loquénte Jesu. ut in Festis B. M. V. (172)

Vesperæ de sequenti, com. præc. et SS. Xysti et Soc. Mart.

DIE 6. AUGUSTI.

In Transfiguratione D. N. J. C.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Añæ de Laudibus. Psalmi ut in j. Vesperis de Comm. Apost. (2)

Capitulum. Philip. 3. d

Salvatórem exspectámus Dóminum nostrum Jesum Christum, qui reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ.

Hymnus.

Quicúmque Christum quæritis,
Oculos in altum tóllite :
Illic licébit vísere
Signum perénnis glóriæ.

Illústre quiddam cérnimus,
Quod nésciat finem pati,
Sublíme, celsum, intérminum,
Antíquius cœlo, et chao.

Hic ille Rex est Géntium,
Populíque Rex Judáici,
Promíssus Abrahæ patri,
Ejúsque in ævum sémini.

Hunc et prophétis téstibus,
Iisdémque signatóribus,
Testátor et Pater jubet
Audíre nos, et crédere.

Jesu, tibi sit glória,
Qui te revélas párvulis,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Sic terminantur Hymni per omnes Horas.

℣. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dñi. ℟. Proptérea decórem índuit te Dóminus.

Ad Magnif. Aña. Christus Jesus splendor Patris, et figúra substántiæ ejus, portans ómnia verbo virtútis suæ, purga-

tiónem peccatórum fáciens, in monte excélso gloriósus apparére hódie dignátus est.

Oratio.

Deus, qui fídei sacraménta in Unigéniti tui gloriósa Transfiguratióne, patrum testimónio roborásti, et adoptiónem filiórum perféctam, voce delápsa in nube lúcida, mirabíliter præsignásti : concéde propítius : ut ipsíus Regis glóriæ nos coherédes effícias, et ejúsdem glóriæ tríbuas esse consórtes. Per eúmdem Dóminum.

Et fit com. præc. Aña. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Oratio. Concéde nos fámulos tuos quæsumus. ut supra. 578.

Deinde fit com. SS. Xysti II. Papæ, Felicissimi et Agapiti Mart Aña. Istórum est. ℣. Lætámini in.

Oratio.

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum Xysti, Felicíssimi et Agapíti natalítia cólere : da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Summum Regem glóriæ, * Christum adorémus. Ps. Veníte exsultémus. 2.

Hymnus. Quicúmque. ut supra in j. Vesp.

In primo Nocturno.

Aña. Paulo minus ab Angelis minorátus, glória et honóre coronátus est, et constitútus super ópera mánuum Dei. Ps. 8. Dómine Dóminus. 6.

Aña. Revelávit Dóminus condénsa, et in templo ejus omnes dicent glóriam. Ps. 28. Afférte Dómino. 50.

Aña. Speciósus forma præ fíliis hóminum : diffúsa est grátia in lábiis tuis. Ps. 44. Eructávit cor meum. 71.

℣. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini. ℟. Proptérea decórem índuit te Dóminus.

De Epístola secúnda beáti Petri Apóstoli.

Lectio j. Cap. 1. b

Fratres : Magis satágite, ut per bona ópera certam vestram vocatiónem et electiónem faciátis : hæc enim faciéntes, non peccábitis

aliquándo. Sic enim abundánter ministrábitur vobis intróitus in ætérnum regnum Dómini nostri et Salvatóris Jesu Christi. Propter quod incípiam vos semper commonére de his : et quidem sciéntes et confirmátos vos in præsénti veritáte. Justum autem árbitror, quámdiu sum in hoc tabernáculo, suscitáre vos in commonitióne : certus quod velox est deposítio tabernáculi mei, secúndum quod et Dóminus noster Jesus Christus significávit mihi.

℟. Surge, illumináre, Jerúsalem, quia venit lumen tuum : * Et glória Dómini super te orta est. ℣. Et ambulábunt Gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. Et.

Lectio ij.

Dabo autem óperam et frequénter habére vos post óbitum meum, ut horum memóriam faciátis. Non enim doctas fábulas secúti, notam fécimus vobis Dómini nostri Jesu Christi virtútem et præséntiam ; sed speculatóres facti illíus magnitúdinis. Accípiens enim a Deo Patre honórem et glóriam, voce delápsa ad eum hujuscémodi a magnífica glória : Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi complácui, ipsum audíte.

℟. In splendénti nube Spíritus sanctus visus est, Patérna vox audíta est : * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui, ipsum audíte. ℣. Appáruit nubes obúmbrans et vox Patris intónuit. Hic.

Lectio iij.

Et hanc vocem nos audívimus de cœlo allátam, cum essémus cum ipso in monte sancto. Et habémus firmiórem prophéticum sermónem ? cui bene fácitis attendéntes quasi lucérnæ lucénti in caliginóso loco, donec dies elucéscat, et lúcifer oriátur in córdibus vestris : hoc primum intelligéntes, quod omnis prophetía Scriptúræ própria interpretatióne non fit. Non enim voluntáte humána alláta est aliquándo prophetía : sed Spíritu sancto inspiráti, locúti sunt sancti Dei hómines.

℟. Vidéte qualem caritátem dedit nobis Deus Pater, * Ut fílii Dei nominémur, et simus. Scimus quóniam cum appartúerit, símiles ei érimus,

quóniam vidébimus eum sícuti est. Ut. Glória Patri. Ut.

In secundo Nocturno.

Aña. Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis : turbáti sunt omnes insipiéntes corde. Ps. 75. Notus in Judæa. 100.

Aña. Mélior est dies una in átriis tuis super míllia. Ps. 83. Quam dilécta. 112.

Aña. Gloriósa dicta sunt de te, cívitas Dei. Ps. 86. Fundaménta ejus. 114.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Sermo S. Leónis Papæ.

Sermo de Transfig. ante medium.

Lectio iv.

Aperit Dóminus coram eléctis téstibus glóriam suam, et commúnem illam cum cœteris córporis formam tanto splendóre claríficat, ut et fácies ejus solis fulgóri símilis, et vestítus candóri nívium esset æquális. In qua transfiguratióne illud quidem principáliter agebátur, ut de córdibus discipulórum crucis scándalum tollerétur : nec conturbáret eórum fidem voluntáriæ humílitas passiónis, quibus reveláta esset abscónditæ excelléntia dignitátis. Sed non minóre providéntia spes sanctæ Ecclésiæ fundabátur, ut totum Christi corpus agnósceret, quali esset commutatióne donándum : ut ejus sibi honóris consórtium membra promítterent, qui in cápite præfulsísset.

℟. Inebriáti sunt ab ubertáte domus tuæ : * Et torrénte voluptátis tuæ potásti eos. ℣. Quóniam apud te est fons vitæ, et in lúmine tuo vidébimus lumen. Et.

Lectio v.

Confirmándis vero Apóstolis, et ad omnem sciéntiam provehéndis, ália quoque in illo miráculo accéssit instrúctio. Móyses enim et Elías, lex scílicet et prophétæ, apparuérunt cum Dómino loquéntes : ut veríssime in illa quinque virórum præséntia complerétur quod dictum est : In duóbus, vel tribus téstibus stat omne verbum. Quid hoc stabílius, quid fírmius verbo, in cujus prædicatióne véteris et novi Testaménti cóncinit tuba, et cum evangélica doctrína, antiquárum protestatiónum

instruménta concúrrunt? Adstipulántur enim sibi ínvicem utriúsque fœderis páginæ : et quem sub velámine mysteriórum præcedéntia signa promíserant, maniféstum atque perspícuum præséntis glóriæ splendor osténdit.

℟. Præcéptor, bonum est nos hic esse : * Faciámus hic tria tabernácula : tibi unum, Móysi unum, et Elíæ unum. ℣. Non enim sciébat quid díceret. Faciámus.

Lectio vj.

His ergo sacramentórum revelatiónibus Petrus Apóstolus incitátus, mundána spernens, et terréna fastídiens, in æternórum desidérium quodam mentis rapiebátur excéssu : et gáudio totíus visiónis implétus, ibi cum Jesu optábat habitáre, ubi manifésta ejus glória lætabátur. Unde et ait : Dómine, bonum est nos hic esse : si vis, faciámus hic tria tabernácula, tibi unum, Móysi unum, et Elíæ unum. Sed huic suggestióni Dóminus non respóndit, signíficans, non quidem ímprobum, sed inordinátum esse quod cúperet, cum salvári mundus, nisi Christi morte, non posset : et exémplo Dómini in hoc vocarétur credéntium fides, ut licet non oportéret de beatitúdinis promissiónibus dubitári, intelligerémus tamen inter tentatiónes hujus vitæ prius nobis tolerántiam postulándam esse, quam glóriam.

℟. Si ministrátio mortis, lítteris deformáta in lapídibus, fuit in glória, ita ut non possent inténdere fílii Israël in fáciem Móysi, propter glóriam vultus ejus, quæ evacuátur : * Multo magis ministrátio spíritus, quæ manet, erit in glória. ℣. Amplióris enim glóriæ Christus præ Móyse dignus est hábitus, quanto ampliórem honórem habet domo, qui fabricávit eam. Multo. Glória Patri. Multo.

In tertio Nocturno.

Aña. Thabor et Hermon in nómine tuo exsultábunt : tuum bráchium cum poténtia. Ps. 88. Misericórdias Dómini. 115.

Aña. Lux orta est justo et rectis corde lætítia. Ps. 96. Dñus regnávit. 120.

Aña. Confessiónem et decórem índuit, amíctus lúmine sicut vestiménto.

Ps. 103. Bénedic, ánima mea, Dño :* Dómine. 129. ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 17.

In illo témpore : Assúmpsit Jesus Petrum et Jacóbum, et Joánnem Fratrem ejus, et duxit illos in montem excélsum seórsum : et transfigurátus est ante eos. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 57. in Matth.

Quóniam multa de perículis, multa de passióne sua, multa de morte, et de cæde discipulórum locútus est Dóminus : et áspera complúra atque árdua eis injúnxit, et illa quidem in præsénti vita, et jam imminébant : bona vero in spe et exspectatióne erant : ut puta, quia servárent ánimam suam, si pérderent eam, quia in glória Patris sui ventúrus sit, et præmia redditúrus : ut visu étiam certióres fáceret, et osténderet quidnam sit illa glória, cum qua ventúrus est, quantum cápere póterant in hac præsénti vita, illis osténdit, eámque détegit, ne aut sua aut Dómini morte dóleant, et máxime Petrus. ℟. Vocávit nos Deus vocatióne sua sancta, secúndum grátiam suam, quæ manifestáta est nunc, * Per illuminatiónem Salvatóris nostri Jesu Christi. ℣. Qui destrúxit mortem, illuminávit autem vitam in incorruptiónem. Per.

Lectio viij.

Et vide quid agit, cum de regno, et de gehénna disserúerit. Nam in eo quod dixit : Qui ínvenit ánimam suam, perdet eam ; et quicúmque perdet eam grátia mei, invéniet ipsam ; et in eo quod ait : Reddet unicuíque secúndum ópera sua ; et regnum et gehénnam designávit. Cum ígitur de utrísque disserúerit, regnum quidem ut óculis cernátur, concédit ; gehénnam autem mínime, quóniam rudióribus atque ineptióribus illud necessárium fuísset : sed cum illi probi essent ac perspicáces, satis fuit eos a melióribus confirmári. Hoc étiam multo magis ipsum decébat : non tamen omní-

no illud prætermísit, sed et aliquándo atrocitátem gehénnæ quasi ante óculos propónit, véluti cum Lázari imáginem descrípsit, et ejus méminit qui denários centum repétiit.

℟. Deus, qui fecit de ténebris lumen splendéscere, illúxit in córdibus nostris, * Ad illuminatiónem sciéntiæ claritátis Dei, in fácie Jesu Christi. ℣. Exórtum est in ténebris lumen rectis corde, miséricors et miserátor et justus. Ad. Glória Patri. Ad.

Pro SS. Mart. Xysto, Felicissimo et Agapito.

Lectio ix.

Xystus Secúndus, Atheniénsis, ex philósopho Christi discípulus in persecutióne Valeriáni accusátus quod públice Christum prædicáret, comprehénsus tráhitur in templum Martis, propósita ei capitáli pœna, nisi illi simulácro sacrificáret. Qua impietáte constantíssime recusáta, cum ad martyrium ducerétur, occurrénti sancto Lauréntio, et dolénter in hunc modum interrogánti: Quo progréderis sine fílio, pater? quo, Sacérdos sancte, sine minístro próperas? Respóndit: Non ego te désero, fili: majóra te manent pro Christi fide certámina: post tríduum me sequéris, sacerdótem levíta: intérea, si quid in thesáuris habes, paupéribus distríbue. Eódem ígitur die interféctus est una cum Felicíssimo et Agapíto diáconis, Januário, Magno, Vincéntio et Stéphano subdiáconis, et in cœmetério Callísti sepúltus octávo Idus Augústi: cæteri vero in cœmetério Prætextáti. Sedit menses úndecim, dies duódecim. Quo témpore hábuit ordinatiónem mense Decémbri, creátis presbyteris quátuor, diáconis septem, epíscopis duóbus.

Te Deum laudámus. 18.

Ubi Festum Transfigurationis celebratur sub ritu Duplici j. classis, vel si contigerit transferri in alium diem in quem occurrat aliquod Festum simplex non habens Lectionem propriam, tunc legitur seq.

Lectio ix.

Tu vero Matthæi philosophíam consídera, qui non celávit nómina eórum qui præpósiti fúerant. Quod et Joánnes

sæpius facit, cum exímias Petri laudes verísime ac diligentíssime descríbat. Nullum enim in hoc Apostolórum consórtio livor, aut inánis glória locum habébat. Primos ígitur Apostolórum seórsum assúmpsit. Quámobrem eos solos accépit? Quia excellentióres cæteris vidélicet erant. Cur autem non íllico, sed post sex dies hoc fecit? Ne cæteri scílicet discípuli, seu hómines moveréntur : qua de re nec eos nominávit, quos acceptúrus erat.

Te Deum laudámus.18.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Assúmpsit Jesus * Petrum, et Jacóbum, et Joánnem fratrem ejus, et duxit eos in montem excélsum seórsum, et transfigurátus est ante eos. Ps. Dñus regnávit. 19.

2. Resplénduit fácies ejus * sicut sol, vestiménta autem ejus facta sunt alba sicut nix, allelúia.

3. Et ecce apparuérunt * eis Móyses et Elías loquéntes cum Jesu.

4. Respóndens autem Petrus, * dixit ad Jesum : Dómine, bonum est nos hic esse.

5. Adhuc eo loquénte * ecce nubes lúcida obumbrávit eos.

Capitulum. Philip. 3. d

Salvatórem exspectámus Dóminum nostrum Jesum Christum, qui reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ.

Hymnus.

Lux alma, Jesu, méntium,
Dum corda nostra récreas,
Culpæ fugas calíginem,
Et nos reples dulcédine.

Quam lætus est, quem vísitas!
Consors patérnæ déxteræ,
Tu dulce lumen pátriæ,
Carnis negátum sénsibus.

Splendor Patérnæ glóriæ,
Incomprehénsa Cáritas,
Nobis amóris cópiam
Largíre per præséntiam.

Jesu, tibi sit glória,
Qui te revélas párvulis,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Coróna áurea super caput ejus. ℟. Expréssa signo sanctitátis, glóriæ, et honóris.

Ad Bened. Aña. Et ecce vox de nube, di-

cens: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi complácui, ipsum audíte, allelúia.

Oratio.

Deus, qui fídei sacraménta in Unigéniti tui gloriósa Transfiguratióne, patrum testimónio roborásti, et adoptiónem filiórum perféctam, voce delápsa in nube lúcida, mirabíliter præsignásti: concéde propítius; ut ipsíus Regis glóriæ nos coherédes effícias, et ejúsdem glóriæ tríbuas esse consórtes. Per eúmdem Dóminum.

Pro com. SS. Xysti, etc. Mart. Aña. Vestri. ℣. Exsultábunt. Oratio. Deus, qui nos. 581.

Ad Primam.

In ℟. br. ℣. Qui apparuísti hódie.

Ad Tertiam.

Capit. Salvatórem. ut supra. 587.

℟. br. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini, * Allelúia, allelúia. Gloriósus. ℣. Proptérea decórem índuit te Dóminus. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Gloriósus. ℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine, allelúia. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum, allelúia.

Ad Sextam.

Capitulum. 2. Cor. 3. d

Nos omnes, reveláta fácie glóriam Dómini speculántes, in eámdem imáginem transformámur a claritáte in claritátem, tamquam a Dómini Spíritu.

℟. br. Glória et honóre coronásti eum, Dómine, * Allelúia, allelúia. Glória et. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Glória et. ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo, allelúia. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum, allelúia.

Ad Nonam.

Capitulum. Apoc. 21. c

Sústulit me in spíritu in montem magnum et altum, et osténdit mihi civitátem sanctam Jerúsalem, descendéntem de cœlo a Deo, habéntem claritátem Dei: et lucérna ejus est Agnus.

℟. br. Magna est glória ejus in salutári tuo, * Allelúia, allelúia. Magna. ℣. Glóriam et magnum decórem impónes super eum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Magna est. ℣. Coróna áurea super caput ejus, allelúia. ℟. Expréssa signo sanctitátis,

glóriæ, et honóris, allelúia.

IN II. VESPERIS.

Omnia dicuntur ut in j. Vesperis. 580.

℣. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini. ℟. Proptérea decórem índuit te Dóminus.

Ad Magnificat, Aña. Et audiéntes discípuli cecidérunt in fáciem suam, et timuérunt valde : et accéssit Jesus, et tétigit eos, dixítque eis : Súrgite, et nolíte timére, allelúia.

Deinde fit com. seq. et S. Donati Episc. et Mart.

DIE 7. AUGUSTI.

S. Cajetani, Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (83) præter seq.

Ad Magnif. in utrisque Vesp. Aña. Quærite primum regnum Dei, et justítiam ejus, et hæc ómnia adjiciéntur vobis. ℣. Amávit.

Oratio.

Deus, qui beáto Cajetáno, Confessóri tuo, apostólicam vivéndi formam imitári tribuísti : da nobis, ejus intercessióne et exémplo, in te semper confídere, et sola cœléstia desideráre. Per Dóminum.

Deinde fit com. S. Donati, Episc. et Mart. Aña. Iste Sanctus. ℣. Glória et.

Oratio.

Deus, tuórum glória sacerdótum : præsta quæsumus ; ut sancti Mártyris tui et Epíscopi Donáti, cujus festa gérimus, sentiámus auxílium. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Cajetánus, nóbili Thienæa gente Vicéntiæ ortus, statim a matre Deíparæ Vírgini oblátus est. Mira a téneris annis morum innocéntia in eo elúxit, ádeo ut Sanctus ab ómnibus nuncuparétur. Juris utriúsque láuream Patávii adéptus, Romam profectus est : ubi inter Prælátos a Júlio Secúndo collocátus, et sacerdótio initiátus, tanto divíni amóris æstu succénsus est, ut relícta aula, se totum Deo mancipáverit. Nosocomíis próprio ære fundátis, étiam morbo pestilénti laborántibus, suis ipse mánibus inserviébat. Proximórum salúti assídua cura incumbébat, dictus proptérea venátor animárum.

℟. Honéstum fecit. (89)

Lectio v

Collápsam Ecclesiasticórum disciplínam ad formam apostólicæ vitæ instauráre desíderans, Ordinem Clericórum regulárium instítuit, qui, abdicáta rerum ómnium terrenárum sollicitúdine, nec réditus possidérent, nec vitæ subsídia a fidélibus péterent, sed solis eleemósynis sponte oblátis víverent. Itaque approbánte Cleménte Séptimo, ad aram máximam Basílicæ Vaticánæ una cum Joánne Petro Caráfa Epíscopo Theatíno, qui póstea Paulus Quartus Póntifex Máximus fuit, et áliis duóbus exímiæ pietátis viris, vota solémnia emísit. In Urbis direptióne a milítibus crudelíssime vexátus, ut pecúniam próderet, quam dudum in cœléstes thesáuros manus páuperum deportáverant, vérbera, torménta et cárceres invícta patiéntia sustínuit. In suscépto vitæ institúto constantíssime perseverávit, soli divínæ providéntiæ inhærens, quam sibi numquam defuísse aliquándo mirácula comprobárunt.

℟. Amávit eum Dóminus. (90)

Lectio vj.

Divíni cultus stúdium, nitórem domus Dei, sacrórum rítuum observántiam, et sanctíssimæ Eucharístiæ frequentiórem usum máxime promóvit. Hæresum monstra et látebras non semel detéxit, ac profligávit. Oratiónem ad octo passim horas júgibus lácrymis protrahébat: sæpe in éxtasim raptus, ac prophetíæ dono illústris. Romæ nocte natalítia, ad præsépe Dómini infántem Jesum accípere méruit a Deípara in ulnas suas. Corpus íntegras noctes intérdum verberatiónibus affligébat: nec unquam addúci pótuit, ut vitæ asperitátem emollíret, testátus, in cínere et cilício velle se mori. Dénique ex ánimi dolóre concépto morbo, quod offéndi plebis seditióne Deum vidéret, cœlésti visióne recreátus, Neápoli migrávit in cœlum, ibíque corpus ejus in Ecclésia sancti Pauli magna religióne cólitur. Quem multis miráculis in vita et post mortem gloriósum, Clemens Décimus Póntifex Máximus Sanctórum número adscrípsit. ℟. Iste homo. (90)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 6. c

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis: Nemo potest duóbus dóminis servíre. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Ep. Lib. 2. de Serm. Domini in Monte. Cap. 14.

Nemo potest duóbus dóminis servíre: Ad hanc ipsam intentiónem referéndum est, quod consequénter expónit, dicens : Aut enim unum ódio habébit, et álterum díliget : aut álterum patiétur, et álterum contémnet. Quæ verba diligénter considerånda sunt : nam, qui sint duo dómini, deínceps osténdit cum dicit : non potéstis Deo servíre, et mammónæ. Mammóna apud Hebræos divítiæ appellári dicúntur. Cóngruit et Púnicum nomen : nam lucrum Púnice mammon dícitur. Sed qui servit mammónæ, illi útique servit, qui rebus istis terrénis mérito suæ perversitátis præpósitus, magistrátus hujus sæculi a Dómino dícitur. Aut enim unum ódio habébit homo, et álterum díliget, id est Deum : aut álterum patiétur, et álterum contémnet. Patiétur enim durum et perniciósum dóminum, quisquis servit mammónæ : sua enim cupiditáte implicátus, súbditur diábolo, et non eum díligit. Quis enim est, qui díligat diábolum ? sed tamen pátitur.

℟. Iste est qui ante. (93)

Lectio viij.

Ideo, inquit, dico vobis, non habére sollicitúdinem ánimæ vestræ quid edátis, neque córpori vestro quid induátis : ne forte, quamvis jam supérflua non quærántur, propter ipsa necessária cor duplicétur, et ad ipsa conquirénda, nostra detorqueátur inténtio, cum áliquid quasi misericórditer operámur : id est, ut, cum consúlere alícui vidéri vólumus, nostrum emoluméntum ibi pótius, quam illíus utilitátem attendámus : et ídeo nobis non videámur peccáre, quia non supérflua, sed necessária sunt, quæ cónsequi vólumus.

℟. Sint lumbi. (94)

Pro S. Donato.

Lectio ix.

Donátus, paréntibus propter Jesu Christi fidem interféctis, Arrétium in Etrúriam cum

Hilaríno mónacho ex fuga se cóntulit : cujus étiam urbis Epíscopus creátus est. Ubi cum a Quadratiáno Præfécto in Juliáni persecutióne utérque idóla venerári juberétur, negántibus illis se tam nefárium scelus commissúros. Hilarínus in óculis Quadratiáni támdiu fústibus cæsus est, dum effláret ánimam : Donátus veheménter et ipse cruciátus, gládio percússus est. Quorum córpora a Christiánis prope eam urbem honorífice sepúlta sunt.

Te Deum laudámus. 18.

In Laudibus, ad Benedictus, Aña. Nolíte sollíciti esse dicéntes : Quid manducábimus, aut quid bibémus ? Scit enim Pater vester, quid vobis necésse sit.

Fit com. S. Donati, Aña. Qui odit. ℣. Justus ut. Oratio. Deus tuórum. 589.

In ij. Vesp. Aña. Quærite primum regnum Dei, et justítiam ejus, et hæc ómnia adjiciéntur vobis.

Et fit com. seq.

DIE 8. AUGUSTI.

SS. Cyriaci, Largi et Smaragdi, Mart.

Semiduplex.

Omnia de Comm. plur. Mart. (43) præter seq.

Aña. Istórum est enim. ℣. Lætámini.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum Cyríaci, Largi et Smarágdi solemnitáte lætíficas : concéde propítius ; ut, quorum natalítia cólimus, virtútem quoque passiónis imitémur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Cyríacus diáconus, cum Sisínio, Largo et Smarágdo, diútius inclúsus in cárcere, multa édidit mirácula, in quibus Arthémiam Diocletiáni fíliam précibus a dæmone liberávit : missúsque ad Sáporem Persárum regem, Jobíam étiam ejus fíliam a nefário spíritu erípuit. Rege vero ejus patre cum quadringéntis ac trigínta áliis baptizátis, Romam rédiit : ubi Maximiáni Imperatóris jussu comprehénsus, caténis vinctus ante rhedam suam tráhitur : et post dies quátuor e cárcere edúctus, pice liquáta perfúsus, et in catásta exténsus, demum cum Largo et Smarágdo, aliísque vi-

gínti secúri percússus est, via Salária, ad hortos Sallustiános. Quorum córpora in eádem via décimo séptimo Kaléndas Aprílis sepúlta a Joánne Presbytero, póstea sexto Idus Augústi a Marcéllo Pontífice et Lucína nóbili fémina líneis velis involúta, et pretiósis unguéntis condíta, in ipsíus Lucínæ prædium via Ostiénsi, séptimo ab Urbe lápide transláta sunt.

℟. Sancti tui, Dñe. (49)

Lectio v. Nemo est. vj. Quis est enim. de Communi ij. loco. (57)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vij. Cap. 16. c.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Pap.

Hom. 29. in Ev. post initium.

Potest omnis creatúræ nómine omnis nátio Géntium designári. Ante enim dictum fúerat : In viam Géntium ne abiéritis : nunc autem dícitur : Prædicáte omni creatúræ, ut scílicet prius a Judæa Apostolórum repúlsa prædicátio tunc nobis in adjutórium fíeret, cum hanc illa ad damnatiónis suæ testimónium supérba repulísset. Sed cum discípulos ad prædicándum Véritas mittit, quid áliud in mundo facit, nisi grana séminis spargit ? Et pauca grana mittit in sémine, ut multárum méssium fruges recípiat ex nostra fide.

℟. Propter testaméntũ. (54)

Lectio viij.

Neque étenim in univérso mundo tanta fidélium messis exsúrgeret, si de manu Dómini super rationálem terram illa elécta grana prædicántium non veníssent. Séquitur : Qui credíderit et baptizátus fúerit, salvus erit : qui vero non credíderit, condemnábitur. Fortásse unusquísque apud semetípsum dicat : Ego jam crédidi, salvus ero. Verum dicit, si fidem opéribus tenet. Vera étenim fides est, quæ in hoc, quod verbis dicit, móribus non contradícit. Hinc est enim quod de quibúsdam falsis fidélibus Paulus dicit : Qui confiténtur se nosse Deum, factis autem negant. ℟. Sancti mei. (54)

Lectio ix.

Signa autem eos qui creditúri sunt, hæc sequéntur : In nómine meo dæmónia ejícient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent, et si mortíferum quid bíberint non eis nocébit : super ægros manus impónent, et bene habébunt. Numquídnam, fratres mei, quia ista signa non fácitis, mínime créditis ? Sed hæc necessária in exórdio Ecclésiæ fuérunt. Ut enim ad fidem crésceret multitúdo credéntium, miráculis fúerat nutriénda : quia et nos, cum arbústa plantámus, támdiu eis aquam infúndimus, quoúsque ea in terra jam coaluísse videámus : et, si semel radícem fíxerint, irrigátio cessábit. Hinc est enim quod Paulus dicit : Linguæ in signum sunt, non fidélibus, sed infidélibus.

Te Deum laudámus. 18.

In ij. Vesperis fit com. S. Romani. Mart., Aña. Iste sanctus. ℣. Glória et.

Oratio.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut intercedénte beáto Románo Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

DIE 9. AUGUSTI.

In Vigilia S. Laurentii, Martyris.

Homilia in Evang. Si quis vult. de Comm. un. Mart. ij. loco, (40) cum ℟℟. de Feria currente. Et dicuntur Preces feriales. 65.

Oratio.

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris : et intercessióne beáti Lauréntii Mártyris tui, cujus prævenímus festivitátem, perpétuam nobis misericórdiam benígnus impénde. Per Dóminum.

Deinde fit com. S. Romani Mart. Aña. Qui odit. ℣. Justus. Oratio. Præsta. ut supra.

DIE 10. AUGUSTI.

S. Laurentii, Mart.

Duplex ij. classis.

IN I. VESPERIS.

Añæ de Laudibus Ps. ut in j. Vesperis de Comm. Apost. (2)

Capitulum. 2. Cor. 9. b

Fratres : Qui parce séminat, parce et metet : et qui séminat in benedictiónibus, de benedictiónibus et metet.

Hymnus.

Deus, tuórum mílitum
Sors, et coróna, præmium,

Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.
Hic nempe mundi gáudia,
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans,
Pervénit ad cœléstia.
Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sánguinem,
Ætérna dona póssidet.
Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus piíssime:
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.
Laus et perrénnis glória
Patri sit, atque Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dñe. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnificat. Aña. Levíta Lauréntius bonum opus operátus est, qui per signum crucis cæcos illuminávit et thesáuros Ecclésiæ dedit paupéribus.

Oratio.

Da nobis, quæsumus omnípotens Deus: vitiórum nostrórum flammas exstínguere; qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Beátus Lauréntius Christi Martyr triúmphat coronátus in cœlis: * Veníte, adorémus Dóminum. Ps. Veníte. 2.

Hymnus ut supra. 594.

In primo Nocturno.

Aña. Quo progréderis * sine fílio, pater? quo sacérdos sancte, sine minístro próperas? Ps. de Comm. unius Mart. (27)

Aña. Noli me derelínquere, * pater sancte, quia thesáuros tuos jam expéndi, quos tradidísti mihi.

Aña. Non ego te désero * fili, neque derelínquo: sed majóra tibi debéntur pro Christi fide certámina.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dñe. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 51.

Confitébor tibi, Dómine Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum

a perditióne, a láqueo linguæ iníquæ, et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum, quæ circumdedérunt me, a pressúra flammæ quæ circúmdedit me, et in médio ignis non sum æstuátus: de altitúdine ventris ínferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendácii, a rege iníquo, et a lingua injústa.

℟. Levíta Lauréntius bonum opus operátus est, qui per signum crucis cæcos illuminávit, * Et thesáuros Ecclésiæ dedit paupéribus. ℣. Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in sæculum sæculi. Et.

Lectio ij.

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, et vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, et non erat qui adjuváret. Respíciens eram ad adjutórium hóminum, et non erat. Memorátus sum misericórdiæ tuæ, Dómine, et operatiónis tuæ, quæ a sæculo sunt: quóniam éruis sustinéntes te Dómine, et líberas eos de mánibus géntium. Exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecátus sum.

℟. Puer meus, noli timére, quia ego tecum sum, dicit Dóminus: * Si transíeris per ignem, flamma non nocébit tibi, et odor ignis non erit in te. ℣. Liberábo te de manu pessimórum, et éruam te de manu fórtium. Si.

Lectio iij.

Invocávi Dóminum patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assídue, et collaudábo illud in confessióne, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, et eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor, et laudem dicam tibi, et benedícam nómini Dómini.

℟. Strinxérunt córporis membra pósita super cratículam: ministrántibus prunas insúltat Levíta Christi: * Beáte LauLau-rénti, martyr Christi, in-

tercéde pro nobis. ℣. Mea nox obscúrum non habet, sed ómnia in luce caléscunt. Beáte. Glória Patri. Beáte.

In secundo Nocturno.

Aña. Beátus Lauréntius * orábat, dicens : Dómine Jesu Christe, Deus de Deo, miserére mihi servo tuo. Psalmi de Comm. unius Mart. (30)

Aña. Dixit Románus * ad beátum Lauréntium : Vídeo ante te júvenem pulchérrimum, festína me baptizáre.

Aña. Beátus Lauréntius * dixit : Mea nox obscúrum non habet, sed ómnia in luce caléscunt.

℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Sermo S. Leónis Papæ.

In natali S. Laurentii, post initium.

Lectio iv.

Cum furor Gentílium potestátum in electíssima quæque Christi membra sævíret, ac præcípue eos, qui órdinis erant sacerdotális, impéteret, in Levítam Lauréntium, qui non solum ministério Sacramentórum, sed étiam dispensatióne ecclesiásticæ substántiæ præeminébat, ímpius persecútor efférbuit, dúplicem sibi prædam de unius viri comprehensióne promíttens : quem si fecísset sacræ pecúniæ traditórem, fáceret étiam veræ religiónis exsórtem. Armátur ítaque gémina face homo pecúniæ cúpidus, et veritátis inimícus : avarítia, ut rápiat aurum : impietáte, ut áuferat Christum. Póstulat sibi ab immaculáto sacrárii præsule opes ecclesiásticas, quibus avidíssimus inhiábat, inférri. Cui Levíta castíssimus, ubi eas repósitas habéret, osténdens, numerosíssimos sanctórum páuperum óbtulit greges, in quorum victu atque vestítu inamissíbiles condíderat facultátes : quæ tanto intégrius erant salvæ, quanto sánctius probabántur expénsæ.

℟. Quo progréderis sine fílio, pater ? quo sacérdos sancte, sine diácono próperas ? * Tu numquam sine minístro sacrifícium offérre consuéveras. ℣. Quid ergo in me displícuit paternitáti tuæ ? Numquid degénerem me probásti ? Experíre utrum idóneum minístrum elégeris, cui commisísti Domínici sánguinis dispensatiónem. Tu.

Lectio v.

Fremit ergo prædo frustrátus, et in ódium religiónis, quæ talem divitiárum usum instituísset, ardéscens, direptiónem thesáuri potióris aggréditur, apud quem nullam denariórum substántiam reperísset: ut illud depósitum, quo sacrátius erat dives, auférret. Renuntiáre Christo Lauréntium jubet, et solidíssimam illam Levítici ánimi fortitúdinem diris parat urgére supplíciis: quorum ubi prima nil óbtinent, vehementióra succédunt. Láceros artus, et multa vérberum sectióne conscíssos, subjécto præcipit igne torréri: ut per cratem férream, quæ jam de fervóre contínuo vim in se habéret uréndi, conversórum altérna mutatióne membrórum, fieret cruciátus veheméntior, et pœna prodúctior. ℟. Noli me derelínquere pater sancte, quia thesáuros tuos jam expéndi. * Non ego te désero, fili, neque derelínquo: sed majóra tibi debéntur pro fide Christi certámina. ℣. Nos quasi senes levióris pugnæ cursum recípimus, te autem quasi júvenem manet gloriósior de tyránno triúmphus: post tríduum me sequéris sacerdótem levíta. Non.

Lectio vj.

Nihil óbtines, nihil próficis, sæva crudélitas. Subtráhitur torméntis tuis matéria mortális, et Lauréntio in cœlos abeúnte, tu déficis flammis tuis. Superári cáritas Christi flamma non pótuit: et ségnior fuit ignis, qui foris ussit, quam qui intus accéndit. Sævísti persecútor in Mártyrem: sævísti, et auxísti palmam, dum ággeras pœnam. Nam quid non ad victóris glóriam ingénium tuum réperit, quando in honórem transiérunt triúmphi étiam instruménta supplícii? Gaudeámus ígitur dilectíssimi gáudio spiritáli, et de felicíssimo ínclyti viri fine gloriémur in Dómino, qui est mirábilis in Sanctis suis, in quibus nobis et præsídium constítuit et exémplum: atque ita per univérsum mundum clarificávit glóriam suam, ut a solis ortu usque ad occásum, leviticórum lúminum coruscánte fulgóre quam clarificáta

est Jerosólyma Stéphano, tam illústris fíeret Roma Lauréntio.
℟. Beátus Lauréntius clamávit, et dixit : Deum meum colo, illi soli sérvio :* Et ídeo non tímeo torménta tua. ℣. Mea nox obscúrum non habet, sed ómnia in luce claréscunt. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Aña. Strinxérunt córporis * membra pósita super cratículam : subjiciéntibus prunas insúltat Levíta Christi.

Psalmus 14.

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo : * aut quis requiéscet in monte sancto tuo ?
Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :
Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:
Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.
Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus ? * timéntes autem Dóminum gloríficat :
Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram,et múnera super innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Aña. Strinxérunt córporis membra pósita super cratículam : subjiciéntibus prunas insúltat Levíta Christi.

Aña. Igne me examinásti, * et non est invénta in me iníquitas.

Psalmus 16.

Exáudi, Dómine, justítiam meam ? * inténde deprecatiónem meam.
Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.
De vultu tuo judícium meum pródeat : * óculi tui vídeant æquitátes.
Probásti cor meum, et visitásti nocte : * igne me examinásti , et non est invénta in me iníquitas.
Ut non loquátur os meum ópera hóminum : * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.
Pérfice gressus meos in sémitis tuis : * ut non moveántur vestígia mea.
Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus : * inclína aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.
Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.

A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me, * ut pupíllam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me : * a fácie impiórum qui me afflixérunt.

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ádipem suum conclusérunt : * os eórum locútum est supérbiam.

Projiciéntes me nunc circumdedérunt me : * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam : * et sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exsúrge, Dómine, præveni eum, et supplánta eum : * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manus tuæ.

Dómine, a paucis de terra dívide eos in vita eórum : * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt fíliis : * et dimisérunt relíquias suas párvulis suis.

Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo : * satiábor cum apparúerit glória tua.

Aña. Igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

Aña. Interrogátus * te Dóminum conféssus sum, assátus grátias ago.

Psalmus 20.

Dómine, in virtúte tua lætábitur rex : * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira

sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Aña. Interrogátus te Dóminum conféssus sum, assátus grátias ago.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 12. d

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Amen, amen dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit : ipsum solum manet. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 51. in Joannem, sub medium.

Ipse Dóminus Jesus erat granum mortificándum et multiplicándum : mortificándum infidelitáte Judæórum, multiplicándum fide populórum. Jam vero exhórtans ad passiónis suæ sectánda vestígia : Qui amat inquit, ánimam suam, perdet eam. Quod duóbus modis intélligi potest. Qui amat, perdet : id est, si amas, perdes. Si cupis vitam tenére in Christo, noli mortem timére pro Christo. Item álio modo : Qui amat ánimam suam, perdet eam, noli amáre, ne perdas : noli amáre in hac vita, ne perdas in ætérna vita. ℟. In cratícula te Deum non negávi, * Et ad ignem applicátus, te Dóminum Jesum Christum conféssus sum. ℣. Probásti, Dómine, cor meum, et visitásti nocte. Et.

Lectio viij.

Hoc autem quod postérius dixi, magis habére vidétur Evangélicus sensus. Séquitur enim : Et qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. Ergo, quod supra dictum est, qui amat subintellígitur in hoc mundo, ipse útique perdet : qui autem odit, útique in hoc mundo, in vitam ætérnam ipse cu-

stódit eam. Magna et mira senténtia, quemádmodum sit hóminis in ánimam suam amor ut péreat, ódium ne péreat. Si male amáveris, tunc odísti: si bene óderis, tunc amásti. Felíces, qui odérunt custodiéndo, ne perdant amándo.

℟. O Hippólyte, si credíderis in Dóminum Jesum Christum: * Et thesáuros tibi osténdo, et vitam ætérnam promítto. ℣. Beátus Lauréntius Hippólyto dixit: Si credis in Dóminum Jesum Christum. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Sed vide ne tibi subrépat, ut teípsum velis interímere, sic intelligéndo, quod debes odísse in hoc mundo ánimam tuam. Hinc enim quidam malígni atque pervérsi hómines, et in seípsis crudelióres et sceleratióres homicídæ, flammis se donant, aquis se præfócant, præcipítio se collídunt, et péreunt. Hoc Christus non dócuit: immo étiam diábolo præcipítium suggerénti respóndit: Redi retro, sátanas: scriptum est: Non tentábis Dóminum Deum tuum. Petro autem dixit, significans qua morte clarificatúrus erat Deum: Cum esses júnior, cingébas te, et ambulábas quo volébas: cum autem senúeris, alter te cinget, et feret quo tu non vis. Ubi satis expréssit, non a seípso, sed ab álio debére occídi, qui vestígia séquitur Christi.

Te Deum laudámus. 18.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Lauréntius ingréssus est * martyr, et conféssus est nomen Dómini Jesu Christi. Ps. Dóminus regnávit. 19.

2. Lauréntius * bonum opus operátus est, qui per signum crucis cæcos illuminávit.

3. Adhæsit ánima mea * post te, quia caro mea igne cremáta est pro te, Deus meus.

4. Misit Dóminus * Angelum suum, et liberávit me de médio ignis, et non sum æstuátus.

5. Beátus Lauréntius * orábat, dicens: Grátias tibi ago, Dómine, quia jánuas tuas íngredi mérui.

Capitulum. 2. Cor. 9. b

Fratres: Qui parce séminat, parce et metet: et qui séminat in benedictiónibus, de benedictiónibus et metet.

Hymnus.

Invícte Martyr, únicum
Patris secútus Fílium
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cœléstibus.
Tui precátus múnere,
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.
Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis :
Nos solve vinclis sæculi,
Dono supérni Núminis.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

℣. Dispérsit, dedit paupéribus. ℟. Justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Ad Bened. Aña. In craticula * te Deum non negávi, et ad ignem applicátus te Christum conféssus sum : probásti cor meum, et visitásti nocte : igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

Oratio.

Da nobis, quæsumus omnípotens Deus, vitiórum nostrórum flammas exstínguere : qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre. Per Dñum.

Ad Tertiam.

Capit. Fratres: Qui. 602.

℟. br. Glória et honóre * Coronásti eum, Dómine. Glória et. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória et. ℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Ad Sextam.

Capitulum. 2. Cor. 9. b

Unusquísque prout destinávit in corde suo, non ex tristítia, aut ex necessitáte; hílarem enim datórem díligit Deus.

℟. br. Posuísti Dómine, * Super caput ejus. Posuísti. ℣. Corónam de lápide pretióso. Super. Glória Patri. Posuísti. ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Ad Nonam.

Capitulum. 2. Cor. 9.

Potens est autem Deus omnem grátiam abundáre fácere in vobis : ut in ómnibus semper omnem sufficiéntiam habéntes, abundétis in omne opus bonum, sicut scriptum est : Dispérsit, dedit paupéribus : justítia ejus manet in sæculum sæculi.

℟. br. Magna est glória ejus * In salutári tuo. Magna. ℣. Glóriam et magnum decórem impónes super eum. In. Glória Patri. Magna. ℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

IN II. VESPERIS.

Añæ et Capit. de Laud. Psalmi ut in j. Vesp. de Comm. Apost. (2) et loco ultimi, Ps. Crédidi. (18)

Hymnus. Deus tuórum mílitum. 594.

℣. Levíta Lauréntius bonum opus operátus est. ℟. Qui per signum crucis cæcos illuminávit.

Ad Magnificat, Aña. Beátus Lauréntius * dum in cratícula superpósitus urerétur, ad impiíssimum tyránnum dixit : Assátum est jam, versa, et mandúca : nam facultátes Ecclésiæ, quas requíris, in cœléstes thesáuros manus páuperum deportavérunt.

Oratio. Da nobis. 603.

Deinde com. SS. Tiburtii et Susannæ Mart. Aña. Istórum. ℣. Lætámini.

Oratio.

Sanctórum Mártyrum tuórum Tibúrtii et Susánnæ, nos, Dómine, fóveant continuáta præsídia : quia non désinis propítius intuéri, quos tálibus auxíliis concésseris adjuvári. Per Dóminum.

DIE 11. AUGUSTI.

Secunda die infra Oct. S. Laurentii.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 30. de Sanctis.

Lectio iv.

Beatíssimi Lauréntii Mártyris, cujus natálem hódie celebrámus, passiónem nosse vos credo : et quanta in persecutióne pertúlerit, dilectiónem vestram scire posse non dúbito. Tanta enim ejus martyrii glória éxstitit, ut passióne sua mundum illumináverit univérsum. Illuminávit mundum plane Lauréntius eo lúmine, quo ipse accénsus est, et flammis, quas ipse pértulit, ómnium Christianórum corda calefécit.

℟. Quo progréderis. 597.

Lectio v.

Quis nolit ad horam uri Lauréntii igne, ut ætérnum gehénnæ non patiátur incéndium? Beáti ígitur Lauréntii exémplo provocámur ad martyrium, et accéndimur ad

fidem, incaléscimus ad devotiónem : et si in nobis persecutóris flamma deest, fidei tamen flamma non deest. Non ardémus quidem córpore pro Christo, sed ardémus afféctu. Non súbjicit mihi persecútor ignem : sed súbjicit mihi desidérium Salvatóris.

℟. Noli me. 598.

Lectio vj.

Esse autem Salvatóris ignem légimus in Evangélio, dicénte eódem Dómino : Nescítis quia veni ignem míttere in terram ? Et quid volo, nisi ut accendátur ? Quo igne succénsi illi duo discípuli dixérunt : Nonne cor nostrum ardens erat in nobis, dum loquerétur in via et aperíret nobis Scriptúras ? Hoc ígitur igne beátus Lauréntius accénsus, flammárum non sentit incéndium : et dum Christi ardet desidério, persecutóris pœnam non sentit.

℟. Beátus Lauréntius. 599.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 12. d

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Amen, amen dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit, ipsum solum manet. Et réliqua.

De Homilía S. Augustíni Epíscopi.

Ex Tr. 51. in Joannem.

Cum ergo causæ artículus vénerit, ut hæc condítio proponátur, aut faciéndum esse contra Dei præcéptum, aut ex hac vita emigrándum : quorum duórum homo si cogátur álterum elígere, comminánte mortem persecutóre, ibi éligat Deo dilécto émori, quam offénso vívere. Ibi óderit in hoc mundo ánimam suam, ut in vitam ætérnam custódiat eam. Si quis mihi minístrat, me sequátur. Quid est, Me sequátur, nisi, Me imitétur ? Christus enim pro nobis passus est, ait Apóstolus Petrus, relínquens nobis exémplum, ut sequámur vestígia ejus.

℟. In cratícula. 601.

Lectio viij.

Ecce quod dictum est : Si quis mihi minístrat, me sequátur, Quo fructu ? qua mercéde ? quo præmio ? Et ubi sum, inquit, ego, illic et miníster meus erit. Gratis amétur, ut óperis, quo ministrátur illi, prétium sit esse cum illo. Ubi

enim bene erit sine illo, aut quando esse male póterit cum illo? Audi evidéntius: Si quis mihi ministráverit, honorificábit eum Pater meus. Quo honóre, nisi ut sit cum Fílio ejus? Quod enim supérius ait: Ubi ego sum, illic et miníster meus erit: hoc intellígitur exposuísse, cum dicit: Honorificábit eum Pater meus. Nam quem majórem honórem accípere póterit adoptátus, quam ut sit ubi est únicus, non æquális factus divinitáti, sed consociátus æternitáti?

℟. O Hyppólyte. 602.

Pro SS. Mart. Tiburtio et Susanna. Lectio ix.

Tibúrtius, Chromátii præfécti Urbis fílius, sancti Sebastiáni ópera Christiánus, cum ob eam causam ad Fabiánum júdicem addúctus esset, múltaque apud illum de Christi fide prædicáret, excandéscens judex, paviméntum candéntibus carbónibus sterni jubet: Mox, Tibúrti, inquit, vel diis nostris sacrífices opórtet, vel per istos carbónes nudis pédibus tibi incedéndum est. At ille crucis signo se múniens, fidentérque ámbulans in pruna, Dísce, inquit, ex hoc solum esse Deum, quem Christiáni colunt: prunæ enim mihi flores vidéntur. Quod cum mágicis ártibus tribuerétur, extra Urbem ductus Tibúrtius, ac via Lavicána tértio ab Urbe lápide gládio percússus, ibi a Christiánis sepelítur. Quo die Susánna virgo nobilíssima, quod Galérii Maximiáni, fílii Diocletiáni imperatóris, conjúgium recusáret, ut quæ virginitátem Deo vóverat, post multa tormentórum génera, quibus várie tentátum est sanctum vírginis propósitum, domi suæ jussu imperatóris gládio percússa, ad duplex virginitátis et martyrii præmium migrávit in cœlum.

Te Deum laudámus. 18.

In Laudibus fit com. SS. Mart. Aña. Vestri capílli. ℣. Exsultábunt. Orátio. Sanctórum. 604.

Vesperæ de seq., com. Octavæ S. Laurentii.

DIE 12. AUGUSTI.

S. Claræ, Virginis.

Duplex.

Omnia de Comm. Virg. (103) præter sequentia.

Oratio.

Exáudi nos, Deus salutáris noster: ut,

sicut de beátæ Claræ Vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Et fit com. Octavæ S. Laurentii, Aña. Beátus Lauréntius. 604. ℣. Levíta. Oratio. Da nobis. 603.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Clara, nóbilis virgo, Assísii nata in Umbria, sanctum Francíscum concívem suum imitáta, cuncta sua bona in eleemósynas et páuperum subsídia distríbuit, et convértit. De sæculi strépitu fúgiens, in campéstrem declinávit Ecclésiam, ibíque ab eódem beáto Francísco recépta tonsúra, consanguíneis ipsam redúcere conántibus fórtiter réstitit. Et dénique ad Ecclésiam sancti Damiáni fuit per eúmdem addúcta, ubi ei Dóminus plures sócias aggregávit, et sic ipsa sacrárum sorórum collégium instítuit : quarum régimen, nímia sancti Francísci devícta importunitáte, recépit. Suum monastérium sollícite ac prudénter in timóre Dómini, ac plena Ordinis observántia, annis quadragínta duóbus mirabíliter gubernávit : ejus enim vita erat áliis erudítio et doctrína, unde cæteræ vivéndi régulam didicérunt.

℟. Propter. (114)

Lectio v.

Ut carne depréssa, spíritu convalésceret, nudam humum, et intérdum sarménta pro lecto habébat, et pro pulvinári sub cápite durum lignum. Una túnica cum mantéllo de vili et híspido panno utebátur, áspero cilício nonnúmquam adhíbito juxta carnem. Tanta se frænábat abstinéntia, ut longo témpore, tribus in hebdómada diébus nihil pénitus pro sui córporis aliménto gustáverit : réliquis autem diébus tali se cibórum parvitáte restríngens, ut áliæ, quómodo subsístere póterat, miraréntur. Binas quotánnis (ántequam ægrotáret) quadragésimas solo pane et aqua refécta jejunábat. Vigíliis ínsuper, et orationíbus assídue dédita, in his præcípue dies noctésque expendébat. Diútinis perpléxa languóribus, cum ad exercítium corporále non posset súrge-

re per seípsam, sorórum suffrágio levabátur, et fulciméntis ad tergum appósitis, laborábat própriis mánibus, ne in suis étiam esset infirmitátibus otiósa. Amátrix præcípua paupertátis, ab ea pro nulla umquam necessitáte discéssit, et possessiónes pro sorórum sustentatióne a Gregório Nono oblátas, constantíssime recusávit.

℟. Dilexísti. (114)

Lectio vj.

Multis et váriis miráculis virtus suæ sanctitátis effúlsit. Cuídam de soróribus sui monastérii loquélam restítuit expedítam : álteri aurem surdam apéruit. Laborántem febre, tuméntem hydrópisi, plagátam fístula, aliásque áliis oppréssas languóribus liberávit. Fratrem de Ordine Minórum ab insániæ passióne sanávit. Cum óleum in monastério totáliter defecísset, Clara accépit úrceum, atque lavit, et invéntus est óleo, benefício divínæ largitátis implétus. Uníus panis medietátem ádeo multiplicávit, ut soróribus quinquagínta suffécerit. Saracénis Assísium obsidéntibus, et Claræ monastérium invádere conántibus, ægra se ad portam afférri vóluit, unáque vas, in quo sanctíssimum Eucharístiæ Sacraméntum erat inclúsum, ibíque orávit : Ne tradas, Dómine, béstiis ánimas confiténtes tibi, et custódi fámulas tuas, quas pretióso sánguine redemísti. In cujus oratióne ea vox audíta est : Ego vos semper custódiam. Saracéni autem partim se fugæ mandárunt, partim qui murum ascénderant, capti óculis, præcípites cecidérunt. Ipsa dénique Virgo, cum in extrémis ágeret, a cándido beatárum Vírginum cœtu (inter quas una eminéntior ac fulgídior apparébat) visitáta, ac sacra Eucharístia sumpta, et peccatórum indulgéntia ab Innocéntio Quarto ditáta, prídie Idus Augústi ánimam Deo réddidit. Post óbitum vero quam plúrimis miráculis resplendéntem Alexánder Quartus inter sanctas Vírgines rétulit.

℟. Afferéntur Regi. (114)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Símile erit regnum cœlórum. (117)

In Laudibus fit com.

Oct. S. Laurentii, Aña. In craticula. ℣. Dispérsit. et Oratio. Da nobis, quæsumus. 603.

In ij. Vesperis fit commem. Oct S. Laurentii. Aña. Beátus Lauréntius. ℣. Levíta. 604. Oratio. Da nobis. 603.

Deinde SS. Hippolyti et Cassiani, Mart. Aña. Istórum. ℣. Lætámini.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus, ut beatórum Mártyrum tuórum Hippólyti et Cassiáni veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat, et salútem. Per Dóminum.

DIE 13. AUGUSTI.

Quarta die infra Oct. S. Laurentii.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Ex libro Officiórum sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 1. cap. 41. in medio.

Lectio iv.

Non prætereámus sanctum Lauréntium, qui cum vidéret Xystum Epíscopum suum ad martyrium duci, flere cœpit non passiónem illíus, sed suam remansiónem. Itaque his verbis appelláre cœpit : Quo progréderis sine fílio Pater ? Quo, Sacérdos sancte, sine diácono próperas? Numquam sacrifícium sine minístro offérre consuéveras. Quid in me ergo displícuit, pater ? Num degénerem me probásti ? Experíre certe utrum idóneum minístrum elégeris. Cui commisísti Domínici sánguinis dispensatiónem, cui consummandórum consórtium Sacramentórum, huic consórtium tui sánguinis negas ?

℟. Quo progréderis. 597.

Lib. 2. cap. 28. post med.

Lectio v.

A quo cum quærerentur thesáuri Ecclésiæ, promísit se demonstratúrum. Sequénti die páuperes duxit. Interrogátus, ubi essent thesáuri quos promíserat, osténdit páuperes, dicens : Hi sunt thesáuri Ecclésiæ. Et vere thesáuri, in quibus Christus est, in quibus Christi fides est. Dénique Apóstolus ait : Habémus thesáurum in vasis fictílibus. Quos melióres thesáuros habet Christus, quam eos, in quibus se esse dixit? Sic enim scriptum est : Esurívi, et dedístis mihi manducáre : sitívi, et dedístis mihi bíbere : hospes

eram, et collegístis me. Et infra : Quod enim uni horum fecístis, mihi fecístis. Hos thesáuros demonstrávit Lauréntius, et vicit, quod eos nec persecútor pótuit auférre.

℟. Noli me. 598.

Lectio vj.

Numquid dictum est sancto Lauréntio : Non debuísti érogáre thesáuros Ecclésiæ, vasa Sacramentórum véndere ? Opus est, ut quis fide sincéra et perspicáci providéntia munus hoc ímpleat. Sane si in sua quis derívat emoluménta, crimen est : sin vero paupéribus érogat, captívum rédimit, misericórdia est. Nemo enim potest dícere : Cur pauper vivit ? Nemo potest queri, quia captívi redémpti sunt. Nemo potest accusáre, quia templum Dei ædificátum est. Nemo potest indignáre, quia humándis fidélium relíquiis spátia laxáta sunt : Nemo potest dolére, quia in sepultúris Christianórum réquies defunctórum est. In his tribus genéribus vasa Ecclésiæ étiam initiáta confríngere, confláre, vénderelicet.

℟. BeátusLauréntius.599.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 12. d

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Amen, amen dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit; ipsum solum manet. Et réliqua.

De Homilía S. Augustíni Epíscopi.

Tr.51. in Joann. prope fin.

Miníster est Christi usque ad illud opus magnæ caritátis, quod est ánimam suam pro frátribus pónere : hoc est enim et pro Christo pónere, quia et hoc propter sua membra dictúrus est : Cum pro istis fecístis, pro me fecístis. De tali quippe ópere étiam se minístrum fácere et appelláre dignátus est, ubi ait : Sicut Fílius hóminis non venit ministrári, sed ministráre, et ánimam suam pónere pro multis. Hinc est ergo unusquísque miníster Christi, unde est miníster et Christus. Sic ministrántem Christo honorificábit Pater ejus honóre illo magno, ut sit cum Fílio ejus, nec umquam defíciat felícitas ejus.

℟. In cratícula. 601.

Lectio viij.

Cum ergo audítis, fratres, Dóminum dicéntem : Ubi ego sum, illic et miníster meus erit : nolíte tantúmmodo bonos epíscopos et cléricos cogitáre : étiam vos pro módulo vestro ministráte Christo, bene vivéndo, eleemósynas faciéndo, nomen doctrinámque ejus quibus potuéritis, prædicándo : ut unusquísque étiam paterfamílias hoc nómine agnóscat patérnum afféctum suæ famíliæ se debére. Pro Christo, et pro vita ætérna suos omnes admóneat, dóceat, hortétur, corrípiat, impéndat benevoléntiam, exérceat disciplínam ; ita in domo sua ecclesiásticum et quodámmodo episcopále implébit offícium, minístrans Christo, ut in ætérnum sit cum ipso.

℟. O Hippólyte. 602.

Pro SS. Martyribus Hippolyto et Cassiano.

Lectio ix.

Hippólytus a sancto Lauréntio baptizátus, domi suæ, dum Eucharistíam súmeret, comprehénsus, et ad Valeriánum imperatórem addúctus, ab eo de suæ religiónis professióne interrogátus, líbere se Christiánum proféssus est. Quámobrem fústibus cæditur : quibus in verbéribus cum ejus fides constántior invenirétur, munéribus et honórum promíssis tentátur. Quæ cum ómnia frustra diceréntur, Præfécto occidéndus tráditur. Qui domum Hippólyti véniens, ut ejus facultátes publicáret, totam famíliam christiánam esse cognóscit : atque iis a christiána fide frustra detérritis, primum plumbátis cæsa Concórdia, Hippólyti nutríce, quæ cæteros confirmábat, réliquos extra portam Tiburtínam occídi jubet. Hippólytus indómitis equis raptátus per loca tríbulis et cárduis cónsita, laceráto córpore spíritum Deo réddidit, unáque cum réliquis a Justíno presbytero ad agrum Veránum sepúltus est. Eádem die, ad Forum Syllæ, crudelíssimo supplício afféctus est Cassiánus martyr : qui, vinctis post terga mánibus puerórum quos erudiébat, férreis stylis configéndus excarnificandúsque tráditur. Quorum quanto erat infírmior vis, tanto ejus pœna martyrii grá-

vior ac diutúrnior, pálmaque illústrior.

Te Deum laudámus. 18.

In Laudibus fit com. SS. Hippolyti et Cassiani, Aña. Vestri capílli. ℣. Exsultábunt. Oratio. Da, quæsumus. 609.

Et in ij. Vesp. fit com. S. Eusebii, Conf. Aña. Similábo. ℣. Amávit eum. Oratio.

Deus, qui nos beáti Eusébii, Confessóris tui, ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

DIE 14. AUGUSTI.

Quinta die infra Octavam S. Laurentii.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Máximi Episc.

Hom. 1. de S. Laurentio.

Lectio iv.

Sanctum est, fratres, ac Deo plácitum, ut natálem beáti Lauréntii præcípua devotióne venerémur: cujus radiántibus flammis victrix in hunc quoque diem toto orbe Christi corúscat Ecclésia. Qui cum in sede gloriosíssimi Patriárchæ diaconátus fungerétur officio, puritáte innocéntis vitæ, fortissimæque mortis triúmpho, Apostólico se consórtio copulávit. Nec immérito eum Apostolórum súpparem prædicámus, cui et cástitas ánimi Levíticum ministérium dedit, et plenitúdo fídei, martyrii cóntulit dignitátem.

℟. Quo progréderis. 597.

Lectio v.

Quem venerábilis Xystus, Románæ urbis Antístes, cum impietátem sæviéntis mundi per torménta superáret, et regnis esset cœléstibus jam vicínus, viderétque eum patérna de morte tristíssimum, ita illum spíritu præsciéntiæ compellásse narrátur: Noli, fili, mœstus esse: post tríduum me sequéris. Unde appáret, caríssimi, beátum Lauréntium non de sacerdótis sui victória habuísse tristítiam, sed doluísse, quia non étiam ipse mundum cum suo páriter sacerdóte vincébat. Noli, inquit, fili, mœstus esse: post tríduum me sequéris. Hoc est, Noli tristis esse, velut apud sæculum derelíctus: nam nec te fides vítaque tua tali morte privábit.

℟. Noli me. 598.

Lectio vj.

Ergo ut cómperit ore sacerdótis et mártyris, se quoque omnímodis assuméndum, congregátis ínopum turbis, ecclesiásticum censum religiósa liberalitáte divísit. Quam profúndum spiritális viri, et quam cœléste consílium, ut et egénis consúleret, et multitúdine consuménte quæ déderat, inveníri non possit, quod ráperet persecútor: illam nimírum secútus senténtiam: Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in ætérnum.

℟. Beátus. 599.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 12. d

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit, ipsum solum manet. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 65. in Joannem post medium.

Talem de resurrectióne dísputans, ratiónem Paulus étiam áttulit. Quam ígitur habébunt excusatiónem qui resurrectiónem non credunt, cum in semínibus et in plantis quotídie hoc videámus, ac étiam in nostro génere? Primum enim corrúmpi semen opórtet, inde fíeri generatiónem. Omníno autem, cum Deus áliquid facit, nulla opus est ratióne. Quómodo nos ex níhilo fecit? Hoc ad Christiános dico, qui se dicunt crédere Scriptúris.

℟. In cratícula. 601.

Lectio viij.

Ego autem et áliud dicam ex humánis ratiónibus. Alii malítiam, álii virtútem sectántur: sed malítiæ sectatórum multi felíciter in últimam pervenérunt senectútem, virtútis autem contra. Quómodo ergo pro méritis unusquísque accípiet? quando? Certe, ínquiunt: sed córpora non resúrgent. Nonne áudiunt Paulum dicéntem: Opórtet autem corruptíbile hoc indúere incorruptiónem? Neque ánimam intélligit, quippe quæ non corrúmpitur: et resurréctio de mórtuo dícitur: Cécidit autem corpus.

℟. O Hippólyte. 602.

Pro Vigilia Assumptionis B. Mariæ Virg.

Benedictio. Per evangélica dicta.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio ix. Cap. 11. d

In illo témpore : Loquénte Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba dixit illi : Beátus venter qui te portávit. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 10. in Joannem post initium.

Beáta Virgo María, quia fecit voluntátem Patris. Hoc in ea magnificávit Dóminus, quia fecit voluntátem Patris, non quia caro génuit carnem. Inténdat cáritas vestra. Proptérea cum Dóminus in turba admirábilis viderétur, fáciens signa et prodígia, et osténdens quid latéret in carne, admirátæ quædam ánimæ dixérunt : Felix venter, qui te portávit. Et ille : Immo felíces, qui áudiunt verbum Dei, et custódiunt illud. Hoc est dícere : Et mater mea, quam appellátis felícem, inde felix, quia verbum Dei custódit : non quia in illa Verbum caro factum est, et habitávit in nobis : sed quia custódit ipsum Verbum Dei, per quod facta est, et quod in illa caro factum est.

Te Deum laudámus.18.

In Laud. com. Vigiliæ Aña et ℣. de Feria occurr. ut in Psalterio.

Oratio.

Deus, qui virginálem aulam beátæ Maríæ, in qua habitáres, elígere dignátus es : da, quæsumus; ut sua nos defensióne munítos, jucúndos fácias suæ interésse festivitáti.

Deinde fit com. S. Eusebii, Conf. Aña. Euge serve bone, * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.
℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Eusébii, Confessóris tui, ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Vesperæ de seq.

In Assumptione B. M. V.

DUPLEX PRIMÆ CLASSIS.

IN I. VESPERIS.

Añæ de Laudibus, Psalmi ut in Festis B. M. V. per annum. (160)

Capitulum. Eccli. 24.

In ómnibus réquiem quæsívi, et in hereditáte Dómini morábor. Tunc præcépit, et dixit mihi Creátor ómnium : et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo.

Hymnus. Ave maris. ut in Festis B. M. V. (162)

℣. Exaltáta est sancta Dei Génitrix. ℟. Super choros Angelórum ad cœléstia regna.

Ad Magnificat, Aña. Virgo prudentíssima, quo progréderis, quasi auróra valde rútilans ? Fília Sion, tota formósa et suávis es, pulchra ut luna, elécta ut sol.

Oratio.

Famulórum tuórum, quæsumus Dómine, delíctis ignósce ; ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus ; Genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur : Qui tecum vivit.

Et non fit com. Oct. S. Laurentii in utrisque Vesp. nec in Laudibus.

Ad Complet. et per Horas diei in fine Hymnor. per totam Oct. dicitur :

Jesu, tibi sit glória
Qui natus es de Vírgine.

AD MATUTINUM.

Invitat. Veníte adorémus Regem regum: *Cujus hódie ad æthéreum Virgo Mater assúmpta est cœlum. Ps. Veníte. 2.

Hymnus.

Quem terra, pontus, sídera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam,
Claustrum Maríæ bájulat.

Cui luna, sol et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cœli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beáta Mater, múnere,
Cujus supérnus Artifex,
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.

Beáta cœli núntio,
Fœcúnda sancto Spíritu,

Desiderátus géntibus,
Cujus per alvum fusus
est.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Exaltáta est * sancta Dei Génitrix super choros Angelórum ad cœléstia regna. Psalmi trium Noct. ut in Festis B. M. V. (163)

Aña. Paradísi portæ * per te nobis apértæ sunt, quæ hódie gloriósa cum Angelis triúmphas.

Aña. Benedícta tu * in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

℣. Exaltáta est sancta Dei Génitrix. ℟. Super choros Angelórum ad cœléstia regna.

Incípiunt Cántica Canticórum.

Lectio j. Cap. 1.

Osculétur me ósculo oris sui : quia melióra sunt úbera tua vino, fragrántia unguéntis óptimis. Oleum effúsum nomen tuum : ídeo adolescéntulæ dilexérunt te. Trahe me : post te currémus in odórem unguentórum tuórum. Introdúxit me Rex in cellária sua : exsultábimus et lætábimur in te, mémores úberum tuórum super vinum : recti díligunt te. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem, sicut tabernácula Cedar, sicut pelles Salomónis.

℟. Vidi speciósam sicut colúmbam, ascendéntem désuper rivos aquárum : cujus inæstimábilis odor erat nimis in vestiméntis ejus : * Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. ℣. Quæ est ista, quæ ascéndit per desértum sicut vírgula fumi, ex aromátibus myrrhæ et thuris ? Et.

Lectio ij.

Nolíte me consideráre quod fusca sim, quia decolorávit me sol : fílii matris meæ pugnavérunt contra me, posuérunt me custódem in víneis : víneam meam non custodívi. Indica mihi, quem díligit ánima mea, ubi pascas, ubi cubes in merídie, ne vagári incípiam post greges sodálium tuórum. Si ignóras te, o pulchérrima inter mulíeres, egrédere, et abi post vestígia gregum, et pasce hædos tuos juxta tabernácula pastórum. Equitátui meo in

cúrribus Pharaónis assimilávi te, amíca mea. Pulchræ sunt genæ tuæ sicut túrturis : collum tuum sicut monília.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion : quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. Dedi.

Lectio iij.

Murénulas áureas faciémus tibi, vermiculátas argénto. Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suum. Fascículus myrrhæ diléctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur. Botrus Cypri, diléctus meus mihi, in víneis Engáddi. Ecce tu pulchra es, amíca mea, ecce tu pulchra es, óculi tui columbárum. Ecce tu pulcher es, dilécte mi, et decórus. Léctulus noster flóridus : tigna domórum nostrárum cédrina, laqueária nostra cypréssina.

℟. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem ? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. Vidérunt. Glória Patri. Vidérunt.

In secundo Nocturno.

Aña. Spécie tua, * et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Aña. Adjuvábit eam * Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Aña. Sicut lætántium * ómnium nostrum habitátio est in te sancta Dei Génitrix.

℣. Assúmpta est, María in cœlum, gaudent Angeli. ℟. Laudántes benedícunt Dóminum.

Sermo sancti Joánnis Damascéni.

Orat. 2. de Dormit. B. Mariæ post initium.

Lectio iv.

Hódie sacra et animáta arca Dei vivéntis, quæ suum in útero concépit Creatórem, requiéscit in templo Dómini, quod nullis est exstrúctum mánibus : et David exsúltat ejus parens, et cum eo choros ducunt Angeli, célebrant Archángeli, Virtútes gloríficant, Principátus exsúltant, Potestátes collætántur, gaudent Dominatiónes. Throni festum

diem agunt, laudant Chérubim, glóriam ejus prædicant Séraphim. Hódie Eden, novi Adam paradísum súscipit animátum, in quo solúta est condemnátio, in quo plantátum est lignum vitæ, in quo opérta fuit nostra núditas.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dñus concupívit : * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes : Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Astitit Regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et.

Lectio v.

Hódie Virgo immaculáta, quæ nullis terrénis inquináta est afféctibus, sed cœléstibus educáta cogitatiónibus, non in terram revérsa est : sed, cum esset animátum cœlum, in cœléstibus tabernáculis collocátur. Ex qua enim ómnibus vera vita manávit, quómodo illa mortem gustáret ? Sed cedit legi latæ ab eo,quem génuit : et ut fília véteris Adam, véterem senténtiam súbiit : (nam et ejus Fílius, qui est vita ipsa, eam non recusávit) ut autem Dei vivéntis Mater, ad illum ipsum digne assúmitur.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes : Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Lectio vj.

Heva, quæ serpéntis suggestióni asséntsum præbuit, partus dolóre, et mortis senténtia damnátur, et in inferórum collocátur penetrálibus. Hanc autem vere beátam, quæ Dei verbo aures præstitit, et Spíritus sancti operatióne repléta est, atque ad Archángeli spiritálem salutatiónem, sine voluptáte et viríli consórtio, Dei Fílium concépit, et sine dolóre áliquo péperit, ac totam se Deo consecrávit, quonam modo mors devoráret ? quómodo ínferi suscíperent? quómodo corrúptio inváderet corpus illud, in quo vita suscépta est ? Huic recta, plana, et fácilis ad cœlum paráta est via. Si enim, Ubi ego sum, illic et miníster meus erit, inquit vita et véritas Christus : quómodo non pótius Mater cum ipso erit ?

℟. Beáta es, Virgo María, quæ Dóminum portásti Creatórem mundi * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo. ℣. Ave, María, grátia plena : Dóminus tecum. Genuísti. Glória Patri. Genuísti.

In tertio Nocturno.

Aña Gaude, María Virgo, * cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo.

Aña. Dignáre me * laudáre te, Virgo sacráta : da mihi virtútem contra hostes tuos.

Aña. Post partum, * Virgo, invioláta permansísti, Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

℣. María Virgo assúmpta est ad æthéreum thálamum. ℟. In quo Rex regum stelláto sedet sólio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 10. g

In illo témpore : Intrávit Jesus in quoddam castéllum : et múlier quædam Martha nómine, excépit illum in domum suam. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 27. de Verbis Dñi.

Sanctum Evangélium cum legerétur, audívimus a fémina religiósa suscéptum esse Dóminum hospítio, éaque Martha vocabátur. Et cum esset ipsa occupáta in cura ministrándi, soror ejus María sedébat ad pedes Dómini, et audiébat verbum ejus. Laborábat illa, vacábat ista. Illa erogábat, hæc implebátur. Verúmtamen Martha labórans multum in illa occupatióne et negótio ministrándi, interpellávit Dóminum ? et de soróre sua conquésta est, quod eam laborántem non adjuváret.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis : * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Myrrha, et gutta et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis, ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo. Proptérea.

Benedictio. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viij.

Dóminus autem pro María respóndit Marthæ : et ipse ejus factus est advocátus, qui Judex fúerat interpellátus. Martha, inquit, circa multa es occupáta, quando unum est necessá-

rium. María meliórem partem elégit, quæ non auferétur ab ea. Audívimus enim et interpellatiónem interpellántis, et senténtiam júdicis. Quæ senténtia interpellánti respóndit, suscéptam deféndit. Erat enim María inténta dulcédini verbi Dómini. Inténta erat Martha quómodo pásceret Dóminum : inténta María quómodo pascerétur a Dómino. A Martha convívium Dómino parabátur, in cujus convívio María jam jucundabátur. ℟. Beáta es, Virgo María, Dei Génitrix, quæ credidísti Dómino : perfécta sunt in te, quæ dicta sunt tibi : ecce exaltáta es super choros Angelórum :* Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. ℣. Ave, María, grátia plena : Dóminus tecum. Intercéde. Glória Patri. Intercéde.

Lectio ix.

Cum ergo María suáviter audíret verbum dulcíssimum, et corde intentíssimo pascerétur, interpelláto Dómino a soróre sua, quómodo putámus eam timuísse, ne díceret ei Dóminus : Surge, et ádjuva sorórem tuam Mira enim suavitáte tenebátur : quæ profécto major est mentis, quam ventris. Excusáta est, sedit secúrior. Quómodo autem excusáta ? Attendámus, inspiciámus, perscrutémur quod póssumus, ut pascámur et nos.

Te Deum laudámus. 18.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Assúmpta est * María in cœlum, gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum. Ps. Dóminus regnávit. 19.

2. María Virgo * Assúmpta est ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

3. In odórem * unguentórum tuórum cúrrimus : adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

4. Benedícta, fília, * tu a Dómino : quia per te fructum vitæ communicávimus.

5. Pulchra es, * et decóra, Fília Jerúsalem, terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capitulum. Eccli. 24. b

In ómnibus réquiem quæsívi, et in hereditáte Dómini morábor. Tunc præcépit et dixit mihi Creátor ómnium : et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo.

Hymnus.

O gloriósa Vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine,
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.

Tu regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida :
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Exaltáta est sancta Dei Génitrix. ℟. Super choros Angelórum ad cœléstia regna.

Ad Bened. Aña. Quæ est ista, * quæ ascéndit sicut auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta ?

Oratio.

Famulórum tuórum, quæsumus Dómine, delíctis ignósce : ut, qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur : Qui tecum.

Ad Primam.

In ℟. br. ℣. Qui natus es de María Vírgine.

Ad Tertiam.

Capit. In ómnibus.

℟. br. Exaltáta est * Sancta Dei Génitrix. Exaltáta est. ℣. Super choros Angelórum ad cœléstia regna. Sancta. Glória Patri. Exaltáta est.

℣. Assúmpta est María in cœlum, gaudent Angeli. ℟. Laudántes benedícunt Dóminum.

Ad Sextam.

Capitulum. Eccli. 24. b

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. br. Assúmpta est María in cœlum, * Gaudent Angeli. Assúmpta. ℣. Laudántes benedícunt Dñum. Gaudent. Glória Patri. Assúmpta. ℣. María Virgo assúmpta est ad æthéreum thálamum. ℟. In quo Rex regum stelláto sedet sólio.

Ad Nonam.

Capitulum. Eccli. 24. b

In platéis, sicut cinnamómum et bálsamum

aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. br. María Virgo assúmpta est * Ad æthéreum thálamum. María Virgo. ℣. In quo Rex regum stelláto sedet sólio. Ad. Glória Patri. María Virgo. ℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

IN II. VESPERIS.

Añæ et Capit. de Laudibus, Psalmi et Hymnus ut in Festis B. M. V. (160) ℣. Exaltáta est sancta Dei Génitrix. ℟. Super choros Angelórum ad cœléstia regna.

Ad Magnif. Aña. Hódie María Virgo * cœlos ascéndit : gaudéte, quia cum Christo regnat in ætérnum.

Et fit com. S. Hyacinthi, Conf.

DOMINICA
INFRA OCTAVAM ASSUMPTIONIS B. M. V.
S. Joachim, Conf. Patris ejusdem B. M. V.

Dupl. ij. class. m.t.v.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (83) præter seq.

In Vesperis et Laudibus. ℣. Potens in terra erit semen ejus. ℟. Generátio rectórum benedicétur.

Ad Magnif. Aña. Laudémus virum gloriósum in generatióne sua, quia benedictiónem ómnium géntium dedit illi Dóminus : et testaméntum suum confirmávit super caput ejus.

Oratio.

Deus, qui præ ómnibus Sanctis tuis beátum Joáchim Genitrícis Fílii tui patrem esse voluísti : concéde quæsumus ; ut cujus festa venerámur, ejus quoque perpétuo patrocínia sentiámus. Per eúmdem Dóminum.

Et fit com. Dominicæ occurrentis tantum.

In j. Nocturno Lectiones. Beátus vir de eodem Comm. ij. loco. (96)

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Epiphánii Epíscopi.

Orat. de Laud. Virg.

Lectio iv.

De radíce Jesse ortus est rex David, et de tribu regis David sancta Virgo : sancta, inquam, et sanctórum virórum fília : cujus paréntes fuérunt Jóachim et Anna : qui quidem in vita sua Deo placuérunt, atque étiam fructum ejúsmodi germinavérunt sanctam Vírginem Maríam, tem-

plum simul, et matrem Dei. Jóachim porro, Anna et María, hi tres Trinitáti palam sacrifícium laudis offerébant. Jóachim enim interpretátur præparátio Dómini, eo quod ex illo præparátum sit templum Dómini, nempe Virgo. Anna rursus simíliter grátia interpretátur, proptérea quod Jóachim et Anna grátiam accepérunt, ut accedéntibus précibus, talem fructum germinárent, sanctam Vírginem adépti: Joáchim síquidem precabátur in monte, et Anna in horto suo.

℟. Honéstum fecit. (89)

Sermo sancti Joánnis Damascéni.

Orat. 1. de Virg. Mariæ Nativ. circa principium.

Lectio v.

Quóniam futúrum erat ut Dei Génitrix et Virgo ex Anna orirétur, natúra grátiæ fœtum antevértere mínime ausa est: verum tantísper exspectávit, dum grátia fructum suum produxísset. Síquidem oportébat eam primogénitam in lucem edi, quæ rerum ómnium conditárum primogénitum, in quo ómnia coagmentáta sunt, paritúra erat. O par beátum Jóachim et Anna! Vobis omnis creatúra obstrícta est. Per vos enim donum, ómnium donórum præstantíssimum, Creatóri óbtulit, nempe castam Matrem, quæ sola Creatóre digna erat.

℟. Amávit eum. (90)

Lectio vj.

Exsúlta, Jóachim, quóniam ex fília tua fílius natus est nobis, et vocátur nomen ejus magni consílii, hoc est, salútis totíus mundi Angelus. Pudóre afficiátur Nestórius, ac manum ori impónat. Puer hic Deus est. Quonam ígitur modo ea Dei Génitrix non sit, quæ péperit? Si quis sanctam Dei Genitrícem non confitétur, a Deitáte remótus est. Mea non est hæc orátio, quamquam alióqui mea: hanc enim diviníssimam hereditátem a Theólogo patre Gregório accépi. O beátum par Jóachim et Anna! ac profécto ex ventris vestri fructu immaculáti agnoscímini, quemádmodum Christus quodam loco dixit: Ex frúctibus eórum cognoscétis eos. Ut Deo gratum erat, ac dignum ea, quæ a vobis orta est, vitæ vestræ ratiónes insti-

tuístis. Caste enim ac sancte múnere vestro functi, virginitátis thesáurum produxístis.

℟. Iste homo. (90)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 1.

Liber generatiónis Jesu Christi, fílii David, fílii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Damascéni.

Ex l. 4. de fide orthod. c. 15. de Dñi geneal. et S. Dei Genitrícis.

Quod Joseph ex Davídica tribu oríginem dúxerit, sanctíssimi Evangelístæ Matthæus et Lucas líquido demonstrárunt. Verum hoc inter eos discríminis est, quod Matthæus ex Davíde per Salomónem Joséphum dedúcit: Lucas autem per Nathan. At vero sanctæ Vírginis ortum utérque siléntio prætériit. Quocírca scire óperæ prétium est, nec apud Hebræos, nec apud Scriptúram sacram hoc in more pósitum fuísse, ut mulíerum genus recenserétur. Verum hoc demum lege cautum erat, ne tribus ulla uxóres ex áltera tribu accérseret. Ac proínde Joseph, qui ex tribu Davídica ortum trahébat justitiámque colébat (hanc enim laudem ei tríbuit divínum Evangélium), sanctam Vírginem haudquáquam præter legis præscríptum despondísset, nisi ex eódem sceptro genus duxísset. Ob idque satis hábuit Evangelísta demonstrásse, unde Joseph ortum tráxerit.

℟. Iste est qui. (93)

Lectio viij.

Igitur ex stirpe Nathan, fílii David, Levi génuit Melchi, et Panthérem. Pánther autem génuit Barpanthérem (namque ita vocabátur). Barpánther rursus génuit Jóachim. Jóachim dénique génuit sanctam Dei Genitrícem. Rursus ex stirpe Salomónis fílii David, Mathan ex uxóre sua génuit Jacob: mórtuo autem Mathan, Melchi ex tribu Nathan, fílius Levi, ac frater Panthéris, uxórem ipsíus Mathan, quæ étiam Jacóbi mater erat, matrimónio sibi copulávit, atque ex ea génuit Heli. Ita uteríni fratres erant Jacob et Heli: ille nimí-

rum ex tribu Salomónis, hic ex tribu Nathan oriúndus.

℟. Sint lumbi. (94)

Lectio ix. legitur de Homilia Dñicæ occurr.

Si vero hoc Festum transferri contigerit tunc legitur sequens

Lectio ix.

Porro Heli, qui ex tribu Nathan erat, nullis líberis suscéptis, e vita migrávit: eáque de causa Jacob, ipsíus frater, qui ex tribu Salomónis flúxerat, ipsíus uxórem accépit, fratríque suo semen excitávit, ac Joséphum progénuit. Joseph ítaque natúra quidem fílius Jacob erat a Salomóne oriúndus: legis autem ratióne patrem habébat Heli ex Nathan oriúndum. Quæ cum ita sint Joáchim lectíssimam illam ac summis láudibus dignam mulíerem Annam matrimónio sibi copulávit. Verum, quemádmodum prisca illa Anna cum sterilitátis morbo laboráret, per oratiónem ac promissiónem Samuélem procreávit: eódem modo hæc étiam per obsecratiónem et promissiónem Dei Genitrícem a Deo accépit, ut ne hic quoque cuíquam ex illústribus matrónis céderet. Itaque grátia (nam hoc sonat Annæ vocábulum) Dóminam parit: (id enim Maríæ nómine significátur). Vere étenim rerum ómnium conditárum Dómina facta est, cum Creatóris Mater éxstitit.

Te Deum laudámus. 18.

In Laud. ℣. Potens. Aña ad Bened. Laudémus. Oratio. Deus, qui. 622.

Et fit com. Dominicæ occurrentis tantum.

In ij. Vesp. omnia de Comm. præter Orat. Deus, qui præ ómnibus. 622.

Et fit com. Dominicæ occurrentis.

DIE 16. AUGUSTI.

S. Hyacinthi, Conf.

Duplex. m. t. v.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (83) præter seq.

Aña. Similábo eum viro. ℣. Amávit eum.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Hyacínthi, Confessóris tui, ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente, ut dictum est in Rubrica ante Dñicam III. Augusti. 319.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Hyacínthus Polónus, nobílibus et christiánis paréntibus, in Camiénsi villa Episcopátus Vratislaviénsis natus est. A pueritia lítteris instrúctus, post datam jurisprudéntiæ et sacris lítteris óperam, inter Canónicos Cracoviénses adscítus, insígni morum pietáte, et summa eruditióne cæteros antecélluit. Romæ in Prædicatórum Ordinem ab ipso institutóre sancto Domínico adscríptus, perféctam vivéndi ratiónem, quam ab ipso didícerat, usque ad finem vitæ sanctíssime retínuit. Virginitátem perpétuo cóluit : modéstiam, patiéntiam, humilitátem, abstinéntiam, cæterásque virtútes, ut certum religiósæ vitæ patrimónium, adamávit.

℟. Honéstum fecit. (89)

Lectio v.

Caritáte in Deum fervens, íntegras sæpe noctes fundéndis précibus, castigandóque córpori insúmens, nullum eídem levaméntum, nisi lápidi innixus, sive humi cubans, adhibébat. Remíssus in pátriam, Frisáci primum in itínere amplíssimum sui Ordinis monastérium, mox Cracóviæ álterum eréxit. Inde per álias Polóniæ regni províncias áliis quátuor exædificátis, incredíbile dictu est, quantum verbi Dei prædicatióne, et vitæ innocéntia, apud omnes profécerit. Nullum diem prætermísit, quo non præclára áliqua fídei, pietátis atque innocéntiæ arguménta præstíterit. ℟. Amávit eum. (90)

Lectio vj.

Sanctíssimi viri stúdium erga proximórum salútem máximis Deus miráculis illustrávit. Inter quæ illud insígne, quod Vándalum flúvium prope Visográdum aquis redundántem, nullo navígio usus, trajécit, sóciis quoque expánso super undas pállio tradúctis. Admirábili vitæ génere ad quadragínta prope annos post professiónem perdúcto, mortis die suis frátribus prænuntiáto, ipso assúmptæ Vírginis festo, Horis Canónicis persolútis, Sacraméntis ecclesiásticis summa cum veneratióne percéptis, iis verbis: In manus tuas, Dómine, spíritum Deo réddidit, anno salútis millésimo ducen-

tésimo quinquagésimo séptimo. Quem miráculis étiam post óbitum illústrem, Clemens Papa Octávus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo. (90)

In iij. Noct. Homilia in Evang. Sint lumbi. (93)

In Laudibus fit com. Oct. Assumpt. Aña. Quæ est ista. ℣. Exaltáta. et Oratio ut supra. 621.

Et Octavæ S. Laurentii, Aña. In cratícula. ℣. Dispérsit. et Oratio. 603.

Vesperæ a Capitulo de die Octava S. Laurentii, cum com. præc. et Oct. Assumptionis B. M. V.

DIE 17. AUGUSTI.

In Octava S. Laurentii. Duplex.

Omnia dicuntur ut in die Festi 594. præter Orationem et Lectiones.

Oratio.

Excita, Dómine, in Ecclésia tua Spíritum, cui beátus Lauréntius Levíta servívit ; ut eódem nos repléti, studeámus amáre quod amávit, et ópere exercére quod dócuit. Per Dóminum...in unitáte ejúsdem.

Et fit com. præc. Aña. Hic vir. ℣. Justum. Oratio. Deus, qui nos. 625.

Deinde Oct. Assumpt. Aña. Hódie. ℣. Exaltáta. 622. et Oratio. Famulórum. 621.

In j. Noct. Lect. de Scriptura occurr. ut dictum est in Rubrica ante Dñicam III. Augusti. 319.

In secundo Nocturno.

Ex Tractátu sancti Augustíni Episc. in Joánnem.

Tract. 27. in fine.

Lectio iv.

Certi sumus, fratres, quia omnes, qui sumus in córpore Dómini, et manémus in illo, ut et ipse máneat in nobis, in hoc sæculo necésse habémus usque in finem inter malos vívere : non inter illos dico malos, qui blasphémant Christum : raro enim jam inveniúntur qui lingua blasphémant, sed multi, qui vita. Necésse est ergo, ut inter illos usque in finem vivámus. Sed quid est quod ait : Qui manet in me, et ego in illo? Quid nisi quod Mártyres audiébant : Qui perseveráverit usque in finem hic salvus erit ?

℟. Quo progréderis. 597.

Lectio v.

Quómodo mansit in illo sanctus Lauréntius, cujus hódie festum diem celebrámus? Mansit usque ad tentatiónem, mansit usque ad tyrán-

nicam interogatiónem, mansit usque ad acérrimam comminatiónem, mansit usque ad peremptiónem. Parum est: usque ad immánem excruciatiónem mansit. Non enim occísus est cito, sed cruciátus est in igne. Diu vívere permíssus est: imo non diu vívere permíssus est, sed tarde mori compúlsus est. In illa ergo longa morte, in illis torméntis, quia bene manducáverat, et bene bíberat, tamquam illa esca saginátus, et illo cálice ébrius, torménta non sensit.

℟. Noli me. 598.

Lectio vj.

Díxerat autem illi Xystus martyr sanctus, cujus diem quinto abhinc retro die celebrávimus: Noli mœrére fili: (Epíscopus enim erat ille, iste Diáconus) noli mœrére, inquit, sequéris me post tríduum. Tríduum autem dixit, médium inter diem passiónis sancti Xysti, et diem hodiérnam passiónis sancti Lauréntii. Tríduum est médium. O consolátio? Non ait: Noli mœrére, fili, désinet persecútio, et secúrus eris: sed, Noli mœrére: quo ego præcédo, tu sequéris; nec consecútio tua differtur. Tríduum médium erit, et mecum eris. Accépit oráculum, vicit diábolum, pervénit ad triúmphum.

℟. Beátus Lauréntius. 599.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 12. d

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen dico vobis. nisi granum fruménti, cadens in terram, mórtuum fúerit: ipsum solum manet. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 66. in Joann.

Dulcis præsens vita est, et multæ plena voluptátis, non tamen ómnibus, sed iis tantum, qui illi sunt affíxi. Quod si quis in cœlum suspéxerit, et quæ ibi præclára sunt contemplátus fúerit, statim hanc contémnet, ac nullíus prétii existimábit. Nam et córporum pulchritúdo, quoad púlchrius non deprehénditur, in admiratióne habétur: cum vero áliud præstántius apparúerit, illa prior despícitur. Quod si illam pulchritúdinem étiam nos intuéri voluérimus, et cœléstis regni spéciem conside-

ráre, conféstim nos hujus sæculi vínculis dissolvémus.

℟. In cratícula. 601.

Lectio viij.

Vínculum namque est terrenárum rerum afféctio : ad cujus dissolutiónem ut nos indúceret Christus, qui dicat, atténde. Qui amat ánimam suam, perdet eam, et qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. Ænígmati símile hoc dictum vidétur : non tamen ita est, immo vero præcípuæ sapiéntiæ plenum. Et quómodo qui amat ánimam suam, perdet eam ? Qui absúrdis ejus cupiditátibus obtémperat, qui præter débitum ei indúlget ; quemádmodum e contrário, qui odit eam in hoc mundo, custódit eam ; hoc est, qui non paret ei, cum nóxia jubet.

℟. O Hippólyte. 602.

Lectio ix.

Et non dixit : Qui non paret, sed, qui odit. Sícuti enim quos ódio habémus, ne vocem quidem audíre, nec vultum eórum vidére æquo ánimo pátimur ; ita et ánimæ, si quid præter Dei voluntátem nobis ímperat, veheménter aversári opórtet. Cum enim jam de morte ad eos verba factúrus esset, de morte vidélicet sua, et prævidéret eórum tristítiam et examinatiónem per excéssum locútus est, ínquiens : Quid dico, si mortem meam generóse non ferétis ? nisi vos ipsi moriámini, nullum vos sequétur emoluméntum.

Te Deum laudámus. 18.

In Laud. com. Oct. Assumpt. Aña. Quæ est ista. ℣. Exaltáta. Oratio. 621.

In ij. Vesperis fit com. Oct. Assumpt. Aña. Hódie, ℣. Exaltáta. 622. et Oratio. 621.

Deinde S. Agapiti Martyris Aña. Iste Sanctus. ℣. Glória et.

Oratio.

Lætétur Ecclésia tua, Deus, beáti Agapíti, Mártyris tui, confísa suffrágiis atque ejus précibus gloriósis et devóta permáneat, et secúra consístat. Per Dóminum.

DIE 18. AUGUSTI.

Quarta die infra Octavam Assumptionis B. Mariæ.

In primo Nocturno.

De Cánticis Canticórum.

Lectio j. Cap. 4.

Quam pulchra es, amíca mea, quam pulchra es ! Óculi tui co-

lumbárum, absque eo quod intrínsecus latet. Capílli tui sicut greges caprárum, quæ ascendérunt de monte Gálaad. Dentes tui sicut greges tonsárum, quæ ascendérunt de lavácro, omnes geméllis fœtibus, et stérilis non est inter eas. Sicut vitta coccínea, lábia tua : et elóquium tuum dulce. Sicut fragmen mali púnici, ita genæ tuæ, absque eo quod intrínsecus latet. Sicut turris David collum tuum, quæ ædificáta est cum propugnáculis : mille clypei pendent ex ea, omnis armatúra fórtium.

℟. Vidi speciósam. 616.

Lectio ij.

Tota pulchra es, amíca mea, et mácula non est in te. Veni de Líbano, sponsa mea, veni de Líbano, veni : coronáberis de cápite Amana de vértice Sanir et Hermon, de cubílibus leónum, de móntibus pardórum. Vulnerásti cor meum, soror mea sponsa, vulnerásti cor meum in uno oculórum tuórum, et in uno crine colli tui. Quam pulchræ sunt mammæ tuæ, soror mea sponsa ? Pulchrióra sunt úbera tua vino, et odor unguentórum tuórum super ómnia arómata.

℟. Sicut cedrus. 617.

Lectio iij.

Favus distíllans lábia tua sponsa, mel et lac sub lingua tua : et odor vestimentórum tuórum sicut odor thuris. Hortus conclúsus soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus. Emissiónes tuæ paradísus malórum punicórum cum pomórum frúctibus. Cypri cum nardo, nardus et crocus, fístula et cinnamómum cum univérsis lignis Líbani, myrrha et áloë, cum ómnibus primis unguéntis. Fons hortórum : púteus aquárum vivéntium, quæ fluunt ímpetu de Líbano.

℟. Quæ est ista. 617.

In secundo Nocturno.

De Sermóne sancti Joánnis Damascéni.

Orat. 2. de dormit. Deiparæ, sub finem.

Lectio iv.

Ex antíqua accépimus traditióne, quod témpore gloriósæ dormitiónis beátæ Vírginis, univérsi quidem sancti Apóstoli, qui orbem terræ ad salútem géntium peragrábant, moménto témporis in sublíme eláti, convenérunt Jerosóly-

mis : cumque illic essent, eis vísio appáruit angélica, et audíta est psalmódia cœléstium potestátum, et sic cum divína glória in manus Dei sanctam trádidit ánimam. Ejus autem corpus, quod Deum ineffábili quadam ratióne suscépit, cum angélica et apostólica hymnódia elátum, in lóculo fuit depósitum Gethsémane : quo in loco Angelórum cantus mansit tres dies contínuos.

℟. Ornátam. 618.

Lectio v.

Post tres autem dies ángelico cantu cessánte, qui áderant Apóstoli (cum unus Thomas, qui abfúerat, post tértium diem venísset, et quod Deum suscéperat, corpus adoráre voluísset), túmulum aperuérunt : sed omni ex parte sacrum ejus corpus nequáquam inveníre potuérunt. Cum ea autem tantum invenís-sent, in quibus fúerat compósitum, et ineffábili, qui ex iis proficiscebátur, essent odóre repléti, lóculum clausérunt. Ejus mystérii obstupefácti miráculo, hoc solum cogitáre potuérunt, quod cui plácuit ex María Vírgine carnem súmere, et hóminem fíeri, et nasci, cum esset Deus Verbum, et Dóminus glóriæ : quique post partum incorrúptam servávit ejus virginitátem, eídem étiam plácuit et ipsíus, postquam migrávit, immaculátum corpus, incorrúptum servátum, translatióne honoráre ante commúnem et universálem resurrectiónem.

℟. Beátam me. 618.

Lectio vj.

Aderant tunc cum Apóstolis sanctíssimus Timótheus, primus Epíscopus Ephesiórum, et Dionysus Areopagíta, sicut ipse testátur in iis, quæ de beáto Hierótheo, qui ipse quoque tunc aderat, scripsit ad prædíctum Timótheum, sic dicens : Nam étiam apud ipsos a Deo afflátos sacrórum Antístites, quando nos quoque, ut nosti, et multi ex sanctis nostris frátribus, ad contuéndum corpus, quod vitæ princípium dedit, et Deum suscépit, convenissémus (áderat autem et Dómini frater Jacóbus, et, Petrus, supréma et antiquíssima Theologórum súmmitas) : et viso sacro córpore, plácuit ómnibus, prout quisque

póterat, hymnis celebráre infinítam bonitátem divínæ poténtiæ.

℟. Beáta es Virgo. 619.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 10. g

In illo témpore : Intrávit Jesus in quoddam castéllum : et múlier quædam, Martha nómine, excépit illum in domum suam. Et réliqua.

De Homilía S. Augustíni Epíscopi.

Ex Serm. 27. de verbis Dñi paulo ante med.

Bene Martha circa corporálem Dómini, quid dicam, necessitátem, an voluntátem? Ministrábat carni mortáli. Sed quis erat in carne mortáli? In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Ecce quod María audiébat: Verbum caro factum est, et habitávit in nobis. Ecce Martha cui ministrábat. Ergo María meliórem partem elégit, quæ non auferétur ab ea. Hoc enim elégit, quod semper manébit, ídeo non auferétur ab ea.

℟. Diffúsa est. 619.

Lectio viij.

Circa unum María se vóluit occupári. Jam tenébat : Mihi autem adhærére Deo bonum est. Sedébat ad pedes cápitis nostri. Quanto humílius sedébat, tanto ámplius capiébat. Cónfluit enim aqua ad humilitátem convállis, dénatat de tumóribus collis. Non ergo Dóminus opus reprehéndit, sed munus distínxit. Circa multa es occupáta : porro unum est necessárium. Jam hoc sibi María elégit.

℟. Beáta es Virgo. (620)

Pro S. Agapito, Martyre.

Lectio ix.

Agapítus Prænestínus quíndecim annos natus, Aureliáno Imperatóre, martyrii cupidíssimus, cum propter constántiam religiónis, Imperatóris jussu, primum nervis diutíssime cæsus, deínde in tetrum cárcerem conjéctus esset, ut nihil omníno per quátuor dies gustáret, e custódia est edúctus : et ardéntibus carbónibus cápiti ejus impósitis, Deo agens grátias, íterum afféctus verbéribus, nudus ita pédibus suspénsus est, ut ingens fumus e subjécto igne os ejus obrúeret. Tum fervens aqua in ejus ventrem effúsa est, maxillæque con-

fráctæ. Quo témpore judex e tribunáli lapsus, paulo post mórtuus est. Ea re incénso Imperatóre, sanctum júvenem jubénte feris óbjici, cum illæ non audérent attíngere, Prænéste, gládio percússus est.

Te Deum laudámus. 18.

In Laudibus fit com. S. Agapiti, Mart. Aña. Qui odit. ℣. Justus. Oratio. Lætétur. 629.

DIE 19. AUGUSTI.

Quinta die infra Octavam Assumptionis B. M. V.

In primo Nocturno.

De Cánticis Canticórum.

Lectio j. Cap. 5. c.

Adjúro vos, fíliæ Jerúsalem, si invenéritis diléctum meum, ut nuntiétis ei quia amóre lángueo. Qualis est diléctus tuus ex dilécto, o pulchérrima mulíerum? qualis est diléctus tuus ex dilécto, quia sic adjurásti nos? Diléctus meus cándidus et rubicúndus, eléctus ex míllibus. Caput ejus aurum óptimum: comæ ejus sicut elátæ palmárum, nigræ quasi corvus. Oculi ejus sicut colúmbæ super rívulos aquárum, quæ lacte sunt lotæ, et résident juxta fluénta pleníssima.

℟. Vidi speciósam. 616.

Lectio ij. Cap. 6.

Diléctus meus descéndit in hortum suum ad aréolam arómatum, ut pascátur in hortis, et lília cólligat. Ego dilécto meo, et diléctus meus mihi, qui páscitur inter lília. Pulchra es, amíca mea, suávis et decóra sicut Jerúsalem: terríbilis ut castrórum ácies ordináta. Avérte óculos tuos a me, quia ipsi me avoláre fecérunt. Capílli tui sicut grex caprárum, quæ apparuérunt de Gálaad. Dentes tui sicut grex óvium, quæ ascendérunt de lavácro, omnes geméllis fœtibus, et stérilis non est in eis.

℟. Sicut cedrus. 617.

Lectio iij.

Una est colúmba mea, perfécta mea, una est matris suæ, elécta genitríci suæ. Vidérunt eam fíliæ, et beatíssimam prædicavérunt: regínæ et concubínæ, et laudavérunt eam. Quæ est ista, quæ progréditur quasi auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta? Descéndi in hortum nucum, ut vidérem poma convállium, et inspíce-

rem si floruísset vínea, et germinássent mala púnica. Nescívi : ánima mea conturbávit me propter quadrígas Amínadab. Revértere, revértere, Sulamítis : revértere, revértere, ut intueámur te.

℟. Quæ est ista. 617.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Bernárdi Abbát. S. 1. de Assumpt. B. M. V.

Lectio iv.

Virgo hódie gloriósa cœlos ascéndens, supernórum gáudia cívium copiósis sine dúbio cumulávit augméntis. Hæc est enim, cujus salutatiónis vox et ipsos exsultáre facit in gáudio, quos matérna adhuc víscera claudunt. Quod si párvuli necdum nati ánima liquefácta est, ut María locúta est, quid putámus, quænam illa fúerit cœléstium exsultátio, cum et vocem audíre, et vidére fáciem, et beáta ejus frui præséntia meruérunt ?

℟. Ornátam. 618.

Lectio v.

Sed et illud quis cogitáre sufficiat, quam gloriósa hódie mundi Regína processerit : et quanto devotiónis afféctu tota in ejus occúrsum cœléstium legiónum prodíerit multitúdo : quibus ad thronum glóriæ cánticis sit dedúcta : quam plácido vultu, quam seréna fácie, quam divínis ampléxibus suscépta a Fílio, et super omnem exaltáta creatúram, cum eo honóre, quo tanta Mater digna fuit : cum ea glória, quæ tantum décuit Fílium ?

℟. Beátam me. 618.

Lectio vj.

Felícia prorsus óscula lábiis impréssa lacténtis, cui virgíneo mater applaudébat in grémio. Verum numquid non felicióra censébimus, quæ ab ore sedéntis in déxtera Patris, hódie in beáta salutatióne suscépit, cum ascénderet ad thronum glóriæ, epithalámium canens, et dicens : Osculétur me ósculo oris sui ? Christi generatiónem, et Maríæ assumptiónem quis enarrábit ? Quantum enim grátiæ in terris adépta est præ cæteris, tantum et in cœlis óbtinet glóriæ singuláris.

℟. Beáta es, Virgo. 619.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 10. g

In illo témpore : Intrávit Jesus in quoddam

castéllum : et múlier quædam, Martha nómine, excépit illum in domum suam. Et réliqua.

De Homilía S. Augustíni Epíscopi.

Ex Serm. 27. de verbis Domini.

Transit labor multitúdinis, et rémanet cáritas unitátis. Ergo, quod elégit María, non auferétur ab ea : a te autem, Martha, quod elegísti : útique hoc séquitur, útique hoc subintellígitur ; a te quod elegísti, auferétur : sed bono tuo auferétur, ut, quod mélius est, detur. Auferétur enim a te labor, ut réquies detur. Tu návigas, illa jam in portu est.

℟. Diffúsa est. 619.

Lectio viij.

Vidétis ergo, caríssimi, et quantum árbitror, jam intellígitis in his duábus muliéribus, quæ ambæ fuérunt Dómino gratæ, ambæ amábiles, ambæ discípulæ ; vidétis ergo, et magnum áliquid intellígitis, quicúmque intellígitis, quod audíre et scire debétis étiam qui non intellígitis, in his duábus muliéribus duas vitas esse figurátas, præséntem et futúram, laboriósam et quiétam, ærumnósam et beátam, temporálem et ætérnam.

℟. Beáta es, Virgo. 620.

Lectio ix.

Duæ sunt vitæ : de illis vos copiósius cogitáte. Quid hábeat hæc vita, non dico mala, non iníqua, non nefária, non luxuriósa, non ímpia : sed laboriósa, et ærúmnis plena, timóribus castigáta, tentatiónibus sollícita : hanc ipsam innocéntem vitam dico qualem decébat habére Martham. Hanc ergo, quantum potéstis, inspícite : et de hac, ut dixi, copiósius, quam lóquimur cogitáte. Vita vero iníqua áberat ab illa domo, nec cum Martha erat, nec cum María : et, si aliquándo fuit, Dómino intránte, fugit.

Te Deum laudámus. 18.

Vesperæ de sequenti cum commem. Octavæ Assumpt. B. M. V.

DIE 20. AUGUSTI.

S. Bernardi, Abbatis, et Eccl. Doctoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf non Pont. (83) præter sequentia.

In utrisque Vesperis, ad Magnificat, Aña. O Doctor óptime... beáte Bernárde.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Bernárdum minístrum tribuísti : præsta quæsumus ; ut quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Deinde com. Oct. Assumpt. Aña Hódie. ℣. Exaltáta. 622. Oratio. 621.

In j. Nocturno Lect. de Scriptura occurr. ut dictum est in Rubrica ante Dñicam iij. Augusti 319.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Bernárdus, Fontánis in Burgúndia honésto loco natus, adoléscens propter egrégiam formam veheménter sollicitátus a muliéribus numquam de senténtia coléndæ castitátis dimovéri pótuit. Quas diáboli tentatiónes ut effúgeret, duos et vigínti annos natus, monastérium Cisterciénse, unde hic Ordo incépit, et quod tum sanctitáte florébat, íngredi constítuit. Quo Bernárdi consílio cógnito, fratres summópere conáti sunt eum a propósito deterrére : in quo ipse eloquéntior ac felícior fuit. Nam sic eos aliósque multos in suam perdúxit senténtiam, ut cum eo trigínta júvenes eámdem religiónem suscéperint. Mónachus jejúnio ita déditus erat, ut quóties suméndus esset cibus, tóties torméntum subíre viderétur. In vigíliis étiam et oratiónibus mirífice se exercébat : et christiánam paupertátem colens, quasi cœléstem vitam agébat in terris, ab omni caducárum rerum cura et cupiditáte aliénam.

℟. Honéstum fecit. (89)

Lectio v.

Elucébat in eo humílitas, misericórdia, benígnitas : contemplatióni autem sic addíctus erat, ut vix sénsibus, nisi ad offícia pietátis, uterétur : in quibus tamen prudéntiæ laude excellébat. Quo in stúdio occupátus, Genuénsem, ac Mediolanénsem, aliósque Episcopátus oblátos recusávit, profésssus se tanti offícii múnere indígnum esse. Abbas factus Claravallénsis, multis in locis ædificávit monastéria, in quibus præclára Bernárdi institútio ac disciplína diu víguit. Romæ sanctórum Vincéntii et Anastásii monastério ab Innocéntio Secúndo

Papa restitúto, præfécit abbátem illum, qui póstea Eugénius Tértius Summus Póntifex fuit, ad quem étiam librum misit de Consideratióne. ℟. Amávit eum. (90)

Lectio vj.

Multa prætérea scripsit, in quibus appáret, eum doctrína pótius dívínitus trádita, quam labóre comparáta, instrúctum fuísse. In summa virtútum laude exorátus a máximis Princípibus de eórum componéndis controvérsiis, et de ecclesiásticis rebus constituéndis sæpius in Itáliam venit. Innocéntium item secúndum Pontíficem Máximum in confutándo schísmate Petri Leónis, cum apud imperatórem, et Henrícum Angliæ regem, tum in Concílio Pisis coácto, egrégie adjúvit. Dénique tres et sexagínta annos natus obdormívit in Dómino, ac miráculis illústris, ab Alexándro Tértio Papa inter Sanctos relátus est. Pius vero Octávus Póntifex Máximus ex Sacrórum Rítuum Congregatiónis consílio sanctum Bernárdum universális Ecclésiæ Doctórem declarávit, et confirmávit, nec non Missam et Offícium de Doctóribus ab ómnibus recitári jussit, atque Indulgéntias plenárias quotánnis in perpétuum Ordinis Cisterciénsium Ecclésias visitántibus die hujus Sancti festo concéssit. ℟. Iste homo. (90)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Vos estis sal. de Comm. Doct. j. loco. (79)

In Laud. com. Oct. Assumpt. Aña. Quæ est ista. ℣. Exaltáta. et Orátio. Famulórum. 621.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, com. præc. et Oct. Assumpt.

DIE 21. AUGUSTI.

S. Joannæ Franciscæ Fremiot de Chantal. Viduæ.

Duplex.

Omnia de Comm. nec Virg. nec Mart. (124) præter sequentia.

Oratio.

Omnípotens et miséricors Deus, qui beátam Joánnam Francíscam, tuo amóre succénsam, admirábili spíritus fortitúdine per omnes vitæ sémitas in via perfectiónis donásti, quique per illam illustráre Ecclésiam tuam nova prole voluísti: ejus méritis et précibus concéde; ut, qui

infirmitátis nostræ cónscii de tua virtúte confídimus, cœléstis grátiæ auxílio cuncta nobis adversántia vincámus. Per Dóminum.

Deinde fit com. præc. Aña. O Doctor. ℣. Justum dedúxit. Oratio. Deus, qui pópulo. 636.

Postea Oct. Assumpt. Aña. Hódie. ℣. Exaltáta. 622. et Oratio. Famulórum tuórum. 621.

In j. Noct. Lect. de Scriptura occurr. ut dictum est in Rubrica ante Dñicam iij. Augusti. 319.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Joánna Francísca Frémiot de Chantal, Divióne in Burgúndia cleríssimis orta natálibus, ab ineúnte ætáte exímiæ sanctitátis non obscúras édidit significatiónes. Eam enim vix quinquénnem nóbilem quemdam Calvinístam sólida supra ætátem argumentatióne perstrinxísse ferunt, collatúmque ab eo munúsculum flammis íllico tradidísse in hæc verba : En quómodo hærétici apud ínferos comburéntur, qui loquénti Christo fidem detréctant. Matre orbáta, Deíparæ Vírginis tutélæ se commendávit, et fámulam, quæ ad mundi amórem eam aliciébat, ab se rejécit. Nihil pueríle in móribus éxprimens, a sæculi delíciis abhórrens, martyriúmque anhélans, religióni ac pietáti impénse studébat. Baróni de Chantal núptui a patre trádita, virtútibus ómnibus excoléndis óperam dedit, líberos, fámulos, aliósque sibi subjéctos in fídei doctrína, bonísque móribus imbúere ságatens. Profúsa liberalitáte páuperum inópiam sublevábat, annóna divínitus non raro multiplicáta : quo factum est, ut némini se unquam Christi nómine rogánti stipem abnegatúram spopónderit.

℟. Propter veritátem. (126)

Lectio v.

Viro in venatióne interémpto, perfectióris vitæ consílium íniens, continéntiæ voto se obstrínxit. Viri necem non solum æquo ánimo tulit, sed in públicum indúltæ véniæ testimónium occisóris fílium e sacro fonte suscípere sui victrix elégit. Módica família, ténui victu atque vestítu conténta, pretiósas vestes in pios usus convértit. Quidquid a domésticis curis

supérerat témporis, précibus, piis lectiónibus, laboríque impendébat. Numquam addúci pótuit, ut álteras núptias, quamvis útiles et honoríficas, iníret. Ne autem a propósito castimóniæ observándæ in pósterum dimoverétur, illíus voto innováto, sanctíssimum Jesu Christi nomen candénti ferro péctori inscúlpsit. Ardéntius in dies caritáte fervéscens, páuperes, derelíctos, ægros, teterrimísque morbis inféctos ad se adducéndos curábat : eósque non hospítio tantum excipiébat, solabátur, fovébat, verum étiam sórdidas eorúmdem vestes depurgábat, láceras reficiébat, et manántibus fœtido pure ulcéribus lábia admovére non exhorrébat.

℟ Dilexísti justítiam. (127)

Lectio vj.

A sancto Francísco Salésio, quo spíritus moderatóre usa fuit, divínam voluntátem edócta, próprium paréntem, sócerum, fílium dénique ipsum, quem étiam vocatióni obsisténtem, sua e domo egrédiens, pédibus calcáre non dubitávit, invícta constántia deséruit, et sacri institúti Visitatiónis sanctæ Maríæ fundaménta jecit. Ejus Institúti leges integérrimæ custodívit, et ádeo paupertátis fuit amans, ut vel necessária sibi deésse gaudéret : christiánæ vero ánimi demissiónis, et obediéntiæ, virtútum dénique ómnium perfectíssimum exémplar se præbuit. Altióres in corde suo ascensiónes dispónens, arduíssimo efficiéndi semper id quod perféctius esse intellígeret, voto se obstrínxit. Dénique, sacro Visitatiónis institúto ejus potíssimum ópera longe latéque diffúso, verbo, exémplo et scriptis étiam divína sapiéntia refértis, ad pietátem et caritátem soróribus excitátis, méritis reférta, et Sacraméntis rite suscéptis, Molínis, anno millésimo sexcentésimo quadragésimo primo, die décima tértia Decémbris, migrávit ad Dóminum ejúsque ánimam, occurrénte sancto Francísco Salésio, in cœlos deférri sanctus Vincéntius a Paulo procul distans aspéxit. Ejus corpus póstea Annécium translátum fuit : eámque miráculis ante et post óbitum claram Benedí-

ctus Décimus quartus Beatórum, Clemens vero Décimus tértius Póntifex Máximus albo Sanctórum adjécit. Festum autem ejúsdem die duodécimo Kaléndas Septémbris ab univérsa Ecclésia Clemens Décimus quartus Póntifex Máximus celebrári præcépit.

℟. Fallax grátia. (127)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Símile est regnum cœlórum. (128)

In Laud. com. Oct. Assumpt. Aña. Quæ est ista. ℣. Exaltáta. et Oratio 621.

Vesperæ de seq. com. præc. et SS. Mart. infra.

DIE 22. AUGUSTI.

In Octava Assumptionis B. M. V.

Duplex.

Omnia ut in j. Vesp. Festi. 615. Et fit com. præc. Aña. Manum suam. ℣. Diffúsa. Oratio. Omnípotens. 637.

Deinde SS. Timothei, Hippolyti et Symphoriani, Mart. Aña. Istórum. ℣. Lætámini.

Oratio.

Auxílium tuum nobis, Dómine quæsumus, placátus impénde : et intercedéntibus beátis Martyribus tuis Timótheo, Hippólyto et Symphoriáno, déxteram super nos tuæ propitiatiónis exténde. Per Dóminum.

In primo Nocturno.

De Cánticis Canticórum.

Lectio j. Cap. 8. b

Quæ est ista, quæ ascéndit de desérto, delíciis áffluens, innixa super diléctum suum ? Sub árbore malo suscitávi te : ibi corrúpta est mater tua, ibi violáta est génitrix tua. Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum : quia fortis est ut mors diléctio, dura sicut inférnus æmulátio : lámpades ejus, lámpades ignis atque flammárum.

℟. Vidi speciósam. 616.

Lectio ij.

Aquæ multæ non potuérunt exstínguere caritátem, nec flúmina óbruent illam : si déderit homo omnem substántiam domus suæ pro dilectióne quasi nihil despíciet eam. Soror nostra parva, et úbera non habet. Quid faciémus soróri nostræ, in die quando alloquénda est ? Si murus est, ædificémus super eum propugnácula argéntea : si óstium est, compingámus illud tábulis cédrinis.

℟. Sicut cedrus. 617.

Lectio iij.

Ego murus, et úbera mea sicut turris, ex quo facta sum coram eo quasi pacem repériens. Vínea fuit pacífico in ea, quæ habet pópulos : trádidit eam custódibus, vir affert pro fructu ejus mille argénteos. Vínea mea coram me est. Mille tui pacífici, et ducénti his, qui custódiunt fructus ejus. Quæ hábitas in hortis, amíci auscúltant : fac me audíre vocem tuam. Fuge dilécte mi, et assimiláre cápreæ hinnulóque servórum super montes arómatum.

℟. Quæ est ista. 617.

In secundo Nocturno.

De Sermóne S. Bernárdi Abbátis.

Serm. 4. de Ass. B. M. V.

Lectio iv.

Non est équidem quod me magis deléctet, sed nec est quod térreat magis, quam de glória Vírginis Maríæ habére sermónem. Ecce enim si in ea laudávero virginitátem, mihi multæ vírgines post eam vidéntur offérri. Si humilitátem prædicávero, inveniéntur forte vel pauci, qui (docénte Fílio ejus) mites facti sunt et húmiles corde. Si magnificáre volúero misericórdiæ ejus multitúdinem, sunt áliqui misericórdiæ viri, étiam et mulíeres. Unum est in quo nec primam símilem visa est, nec habére sequéntem, gáudia matris habens cum virginitátis honóre. Maríæ privilégium est, non dábitur álteri : singuláre est, sed contínuo étiam indicíbile invenítur.

℟. Ornátam. 618.

Lectio v.

Verúmtamen non hoc tantum, si diligénter atténdas, sed cæteras quoque virtútes singuláres prorsus invénies in María, quæ videbántur esse commúnes. Quæ enim vel angélica púritas virginitáti illi áudeat comparári, quæ digna fuit Spíritus sancti sacrárium fíeri, et habitáculum Fílii Dei ? Quanta vero, et quam pretiósa humilitátis virtus cum tanta puritáte, cum innocéntia tanta, cum consciéntia prorsus absque delícto, immo cum tantæ grátiæ plenitúdine ? Unde tibi humílitas, et tanta humílitas, o beáta? Digna plane quam respíceret Dóminus, cujus decórem concupísceret Rex, cujus odóre suavíssimo ab

æterno illo patérni sinus attraherétur accúbitu.

℟. Beátam me. 618.

Lectio vj.

Ecce jam quibus potúimus votis ascendéntem te ad Fílium dedúximus et persecúti sumus saltem a longe, Virgo benedícta. Sit pietátis tuæ, ipsam quam apud Deum grátiam invenísti, notam fácere mundo, reis véniam, medélam ægris, pusíllis corde robur, afflíctis consolatiónem, periclitántibus adjutórium, et liberatiónem sanctis tuis précibus obtinéndo. In hac quoque die solemnitátis et lætítiæ dulcíssimum Maríæ nomen cum laude invocántibus sérvulis, per te Regína clemens, grátiæ suæ múnera largiátur Jesus Christus Fílius tuus, Dóminus noster, qui est super ómnia Deus benedíctus in sæcula. Amen.

℟. Beáta es, Virgo. 619.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 10. g

In illo témpore: Intrávit Jesus in quoddam castéllum: et múlier quædam Martha nómine, excépit illum in domum suam. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

Serm. 2. de Ass. B.M.V.

Quid introísse eum dícimus in castéllum? Etiam in angustíssimum virginális úteri diversórium introívit. Dénique et múlier quædam excépit illum in domum suam. Felix múlier, cujus domus, Salvatóre suscépto, invénta est munda quidem, sed plane non vácua. Quis enim vácuam díxerit, quam salútat Angelus grátia plenam? Neque hoc solum, sed adhuc quoque in eam superventúrum ásserit Spíritum sanctum. Ad quid, putas, nisi ut étiam superímpleat eam: ad quid, nisi ut adveniénte jam Spíritu plena sibi, eódem superveniénte, nobis quoque superpléna et superéffluens fiat?

℟. Diffúsa est. 619.

Lectio viij.

Intret ergo domum Salvátor, et frequénter vísitet eam, quam pœnitens Lázarus mundat, ornat Martha, et María replet intérnæ dédita contemplatióni. Sed forte curiósus quisquam requírat, cur in præsénti evangélica lectióne nulla prorsus Lázari méntio

fiat. Arbitror sane, ne id quidem a propósita similitúdine dissidére. Virginálem étenim domum intélligi volens Spíritus, síluit non íncóngrue pœniténtiam, quæ malum útique comitátur. Absit enim, ut próprii quidquam inquinaménti domus hæc aliquándo habuísse dicátur, ut in ea proínde scopa Lázari quærerétur.

℟. Beáta es, Virgo. 620.

Pro SS. Mart. Timotheo, Hippolyto et Symphoriano.

Lectio ix.

Timótheus Antiochénus, Romam véniens, Melchíade Summo Pontífice, cum per annum ibi Christi fidem prædicásset, a Tarquínio Urbis præfécto conjícitur in víncula : et post diutúrnas cárceris ærúmnas ad idóla perdúcitur, ut eis sacríficet. Quam impietátem summa libertáte detestátus, acerbíssime cæditur, et excarnificátum corpus viva calce perfúnditur. In quibus aliísque supplíciis constans martyr cápite pléctitur. Corpus via Ostiénsi prope sepúlcrum beáti Pauli Apóstoli sepelítur. Quo die étiam, Alexándro imperatóre, apud Ostia Tiberína Hippólytus Epíscopus Portuénsis ob præcláram fidei confessiónem mánibus pedibúsque ligátis, in altam fóveam aquis plenam præcipitátus, martyrio coronátus est, et ibídem a Christiánis sepúltus. Quo item die, Aureliáno imperatóre, propter eámdem fidem Augustodúni Symphoriánus adoléscens várie tortus est. Qui dum ad últimum supplícium ducerétur, matrem ita clamántem áudiens : Nate, nate, meménto ætérnæ vitæ, cœlum súspice, et ibi regnántem intuére: tibi enim vita non erípitur, sed mutátur in mélius ; fórtiter Jesu Christi causa carnífici collum præbuit.

Te Deum laudámus.18.

In Laudibus fit com. SS. Timothei et Soc. Aña. Vestri capílli. ℣. Exsultábunt. Oratio. Auxílium tuum. 640.

In ij. Vesp. com. seq.

DIE 23. AUGUSTI.

S. Philippi Benitii, Conf. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (83) præter sequentia.

Aña. Similábo eum viro. ℣. Amávit eum.

Oratio.

Deus, qui per beátum Philíppum, Confessórem tuum, exímium nobis humilitátis exémplum tribuísti : da fámulis tuis próspera mundi ex ejus imitatióne despícere, et cœléstia semper inquírere. Per Dñum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr. In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Philíppus ex nóbili Benitiórum família Floréntiæ natus, futúræ sanctitátis jam inde ab incunábulis indícium præbuit. Vix enim quintum ætátis mensem ingréssus, linguam in voces mirífice solvit, hortatúsque fuit matrem, ut Deíparæ Servis eleemósynam impertíret. Adoléscens, dum Parísiis litterárum stúdia cum pietátis ardóre conjúngeret, plúrimos ad cœléstis pátriæ desidérium inflammávit. Revérsus in pátriam, et singulári visióne a beatíssima Vírgine in Servórum suórum famíliam nuper institútam vocátus, in Senárii montis antrum concéssit, ubi ásperam quidem, jugi córporis castigatióne, sed Christi Dómini cruciátuum meditatióne suávem vitam duxit : índeque per univérsam pene Európam, magnámque Asiæ partem, quam evangélicis prædicatiónibus obívit, sodalítia Septem Dolórum Dei Matris instítuit, suúmque Ordinem exímio virtútum exémplo propagávit.

℟. Honéstum fecit. (89)

Lectio v.

Divínæ caritátis, et cathólicæ fídei dilatándæ ardóre veheménter accénsus, sui Ordinis Generális relúctans atque invítus renuntiátus, fratres ad prædicándum Christi Evangélium in Scythiam misit. Ipse vero plúrimas Itáliæ urbes concúrsans, gliscéntes in eis cívium discórdias compósuit, multásque ad Románi Pontíficis obediéntiam revocávit; nihílque de stúdio aliénæ salútis omíttens perditíssimos hómines e vitiórum cœno ad pœniténtiam, ac Jesu Christi amórem perdúxit. Oratióni summópere addíctus, sæpe in éxtasim rapi visus est. Virginitátem vero ádeo cóluit, ut ad extrémum usque spíritum voluntáriis ac duríssimis

supplíciis, illibátam custodíerit.
℟. Amávit eum. (90)

Lectio vj.

Efflóruit in eo júgiter singuláris erga páuperes misericórdia, sed præcípue cum apud Camiliánum agri Senénsis vicum lepróso nudo eleemósynam peténti própriam, qua indútus erat, vestem fuit elargítus; qua ille contéctus, statim a lepra mundátus est. Cujus miráculi cum longe latéque fama manásset, nonnúlli ex Cardinálibus, qui Vitérbium, Cleménte Quarto vita functo, pro successóre deligéndo convénerant, in Philíppum, cujus cœléstem étiam prudéntiam perspéctam habébant, intendérunt. Quo compérto vir Dei, ne forte pastorális regíminis onus subíre cogerétur, apud Tuniátum montem támdiu delítuit, donec Gregórius Décimus Póntifex Máximus fúerit renuntiátus: ubi bálneis, quæ étiam hódie sancti Philíppi vocántur, virtútem sanándi morbos suis précibus impetrávit. Dénique Tudérti, anno millésimo ducentésimo octogésimo quinto, in Christi Dómini e cruce pendéntis ampléxu, quem suum appellábat librum, sanctíssime ex hac vita migrávit. Ad ejus túmulum cæci visum, claudi gressum, mórtui vitam recepérunt. Quibus aliísque plúrimis fulgéntem signis Clemens Décimus Póntifex Máximus Sanctórum número adscrípsit.
℟. Iste homo. (90)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Nolíte timére. de Comm. ij. loco. (99)

Ubi festum S. Bartholomæi celebratur die seq. pro Vigilia legitur Lectio ix. de Homilia in Evang. Hoc est præcéptum. ut in Vigil. Apostol.(1) cum com. ejusdem Vigiliæ in Laud. Aña et ℣. de Feria occurrente, ut in Psalt.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus: ut beáti Bartholomæi Apóstoli tui, quam prævenímus, veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat, et salútem. Per Dóminum.

Vesp. de seq. com. præc.

DIE 24. AUGUSTI.

In Vigilia S. Bartholomæi Apostoli.

Romæ celebratur Festum ejusdem die 25. Augusti.

Tres Lectiones leguntur de Homilia in Evang. Hoc est præcéptum. ut in Vigilia Apost. (1) ℟℟. de Feria occurrente.

Ad Laudes ut in Psalterio ; et dicuntur Preces ferial. flexis genibus. 65.

Oratio. Da, quæsumus. ut supra.

DIE 24. VEL 25.
AUGUSTI.

S. Bartholomæi Apostoli.
Duplex ij. classis.

Omnia de Communi Apost. (2) præter seq.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui hujus diéi venerándam sanctámque lætítiam, in beáti Apóstoli tui Bartholomæi festivitáte tribuísti : da Ecclésiæ tuæ, quæsumus; et amáre quod crédidit, et prædicáre quod dócuit. Per Dñum.

Deinde fit com. S. Philippi Benitii, Aña. Hic vir. ℣. Justum dedúxit. Oratio. Deus, qui. 644.

In j. Noct. Lectiones. Sic nos exístimet. (8)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Bartholomæus Apóstolus, Galilæus, cum in Indiam citeriórem, quæ ei in orbis terrárum sortitióne ad prædicándum Jesu Christi Evangélium obvénerat, progréssus esset : advéntum Dómini Jesu juxta sancti Matthæi Evangélium illis Géntibus prædicávit. Sed cum in ea província plúrimos ad Jesum Christum convertísset, multos labóres calamitatésque perpéssus, venit in majórem Arméniam.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens :* Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, voléntem per médium cœlum, voce magna clamántem et dicéntem. Isti.

Lectio v

Ibi Polymium regem et cónjugem ejus, ac prætérea duódecim civitátes ad christiánam fidem perdúxit. Quæ res in eum magnam invídiam concitávit illíus gentis sacerdótum. Nam usque ádeo Astyagem Polymii regis fratrem in Apóstolum incendérunt, ut is vivo Bartholomæo pellem crudéliter détrahi jússerit, ac caput abscíndi : quo in martyrio ánimam Deo réddidit.

℟. Beáti estis, cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint

et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me : * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vj.

Ejus corpus Albáni, quæ est urbs majóris Arméniæ, ubi is passus fúerat, sepúltum est : quod póstea ad Líparam ínsulam delátum, inde Beneventum translátum est : postrémo Romam ab Othóne Tértio imperatóre portátum, in Tíberis ínsula, in Ecclésia ejus nómine Deo dicáta, collocátum fuit. Agitur autem Romæ dies festus octávo Kaléndas Septémbris, et per octo consequéntes dies illa Basílica magna pópuli frequéntia celebrátur.

℟. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna. * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo. Glória Patri. Modo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 6. b

In illo témpore : Exiit Jesus in montem oráre, et erat pernóctans in oratióne Dei. Et cum dies factus esset, vocávit discípulos suos. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 5. Comm. in Lucæ cap. 6. post initium.

Omnes magni, omnes sublímes montem ascéndunt. Non enim cuicúmque Prophéta dicit : Ascénde in montem excélsum qui evangelízas Sion : exálta in virtúte vocem tuam qui evangelízas Jerúsalem. Non vestígiis corporálibus, sed factis sublimióribus in hunc montem ascénde, et séquere Christum, ut ipse esse mons possis. Montes enim in circúitu ejus. Quare in Evangélio invénies solos cum Dómino montem ascendísse discípulos. Orat ergo Dóminus, non ut pro se óbsecret, sed ut pro me ímpetret. Nam etsi ómnia posúerit Pater in potestáte Fílii : Fílius

tamen, ut hóminis formam impléret, obsecrándum Patrem putat esse pro nobis, quia advocátus est noster.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo : * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viij.

Et erat, inquit, pernóctans in oratióne Dei. Spécies tibi, Christiáne, datur, forma præscríbitur, quam débeas æmulári. Quid enim te pro salúte tua fácere opórtet, quando pro te Christus in oratióne pernóctat ? Quid te fácere cónvenit, cum vis áliquod pietátis offícium adoríri, quando Christus missúrus Apóstolos, orávit prius, et solus orávit? Nec usquam álibi, si non fallor, orásse cum Apóstolis reperítur : ubíque solus óbsecrat. Dei enim consílium humána vota non cápiunt: nec quisquam interiórum potest esse párticeps Christi.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam : * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

Lectio ix.

Vocávit, inquit, discípulos suos, et elégit duódecim ex ipsis, quos ad propagándum auxílium salútis humánæ per terrárum orbem satóres fídei destináret. Simul advérte cœléste consílium : non sapiéntes áliquos, non dívites, non nóbiles, sed piscatóres et publicános quos dirígeret, elégit, ne traduxísse prudéntia, ne redemísse divítiis, ne poténtiæ nobilitatísque auctoritáte traxísse áliquos ad suam grátiam viderétur : ut veritátis rátio, non disputatiónis grátia prævaléret.

Te Deum laudámus. 18.

In ij. Vesp. com. seq.

DIE 25. VEL 26. AUGUSTI.

S. Ludovici Regis Franciæ, Conf.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (83) præter seq.

Aña. Similábo eum viro. ℣. Amávit eum.

Oratio.

Deus, qui beátum Ludovícum Confessórem tuum de terréno regno ad cœléstis regni glóriam transtulísti: ejus, quæsumus, méritis et intercessióne, Regis regum Jesu Christi Fílii tui fácias nos esse consórtes: Qui tecum vivit.

Ubi vero Festum S. Bartholomæi celebratur die 25., de S. Ludovico fit die 26., et tunc in ij. Vesperis S. Bartholomæi post commem. S. Ludovici fit etiam com. S. Zephyrini ut infra, et ad Matutinum in Hymno m. t. v. Lectio ix. de S. Zephyrino, et de eo fit com. in Laudibus.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ludovícus Nonus Gálliæ rex, duódecim annos natus, patre amísso, et in Blanchæ matris sanctíssima disciplína educátus, cum jam vigésimum annum in regno ágeret, in morbum íncidit: quo témpore cogitávit de recuperánda possessióne Jerosolymórum. Quámobrem ubi convaluísset, vexíllum ab Epíscopo Parisiénsi accépit: deínde mare cum ingénti exércitu trajíciens, primo prælio Saracénos fugávit. Sed cum ex pestiléntia magna mílitum multitúdo periísset, victus ipse, captúsque est. ℟. Honéstum fecit. (89)

Lectio v.

Rebus póstea cum Saracénis compósitis, liber Rex exercitúsque dimíttitur. Quinque annis in Oriénte commorátus, plúrimos Christiános a Barbarórum servitúte redémit, multos étiam infidéles ad Christi fidem convértit; prætérea áliquod Christianórum urbes reféċit suis súmptibus. Interim mater ejus migrat e vita; quare domum redíre cógitur, ubi totum se dedit pietátis offíciis. ℟. Amávit eum. (90)

Lectio vj.

Multa ædificávit monastéria, et páuperum hospítia: beneficéntia egéntes sublevábat, frequens visébat ægrótos, quibus ipse non solum suis súmptibus ómnia suppeditábat, sed étiam quæ opus erant, mánibus ministrábat: vestítu vulgári utebátur, cilício ac jejúnio corpus assídue affligébat. Sed cum íte-

rum transmisísset, bellum Saracénis illatúrus, jamque castra in eórum conspéctu posuísset, pestiléntia decéssit in illa oratióne : Introíbo in domum tuam, adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Ejus corpus póstea Lutétiam Parisiórum translátum est, quod in célebri sancti Dionysii templo asservátur, et cólitur : caput vero in sacra æde sanctæ Capéllæ. Ipse clarus miráculis a Bonifácio Papa Octávo in Sanctórum númerum est relátus.

℟. Iste homo. (90)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 19. b

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo quidam nóbilis ábiit in regiónem longínquam accípere sibi regnum, et revérti. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 8. in Lucam.

Bonus ordo, ut vocatúrus gentes, et Judæos jussúrus intérfici, qui noluérunt regnáre supra se Christum, hanc præmítteret comparatiónem, ne dicerétur : Nihi déderat pópulo Judæórum, unde póterat mélior fieri : ut quid ab eo, qui nihil recépit, exígitur ! Non mediócris ista est mna, quam supra múlier evangélica, quia non invénit, lucérnam accéndit, lúmine quærit admóto, gratulátur invéntam.

℟. Iste est qui ante. (93)

Lectio viij.

Dénique ex una decem mnas álius fecit, álius quinque. Fortásse iste morália habet, quia quinque sunt córporis sensus : ille duplícia, id est, mystica legis, et morália probitátis. Unde et Matthæus quinque talénta et duo talénta pósuit. In quinque taléntis ut sint morália, in duóbus utrúmque, mysticum atque morále. Ita quod número inférius, re ubérius.

℟. Sint lumbi. (94)

Lectio ix.

Et hic póssumus decem mnas, decem verba intellígere, id est, Legis doctrínam : quinque autem mnas, magistéria disciplínæ. Sed legisperítum in ómnibus volo esse perféctum. Non enim in sermóne, sed in virtúte est regnum Dei. Bene autem quia de Ju-

dæis dicit, duo soli multiplicátam pecúniam déferunt ; non útique æris, sed dispensatiónis usúris. Alia est enim pecúniæ fœnebris, ália doctrínæ cœléstis usúra.

Te Deum laudámus. 18.

In ij. Vesp. com. seq.

DIE 26. AUGUSTI.

S. Zephyrini, Papæ et Martyris.

Aña. Iste sanctus pro lege. ℣. Glória et honóre.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus : ut beáti Zephyríni, Mártyris tui atque Pontíficis cujus gaudémus méritis, instruámur exémplis. Per Dóminum.

Lectio iij.

Zephyrínus Románus Sevéro Imperatóre ad regéndam Ecclésiam assúmptus, sancívit, ut qui ordinándi essent, opportúno témpore, et multis præséntibus cléricis et láicis, de more sacris initiaréntur : doctíque ac spectátæ vitæ hómines ad id offícii munus deligeréntur. Decrévit prætérea, ut rem divínam faciénti Epíscopo sacerdótes omnes adstárent. Idem instítuit, ut Patriárcha, Primas, Metropolitánus advérsus Epíscopum non ferant senténtiam, nisi Apostólica auctoritáte fulti. Vixit in Pontificátu annos decem et octo, dies decem et octo. Hábuit Ordinatiónes quátuor mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros trédecim, Diáconos septem, Epíscopos per divérsa loca trédecim. Antoníno Imperatóre martyrio coronátus est, et sepúltus via Appia prope cœmetérium Callísti, séptimo Kaléndas Septémbris.

Te Deum laudámus. 18.

In Laudibus Aña. Qui odit. ℣. Justus ut.

Vesperæ de sequenti.

DIE 27. AUGUSTI.

S. Josephi Calasanctii, Confessoris.

Duplex. m. t. v.

Omnia de Communi Conf. non Pont. (83) præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui per sanctum Joséphum Confessórem tuum, ad erudiéndam spíritu intelligéntiæ ac pietátis juventútem, novum Ecclésiæ tuæ subsídium providére dignátus es : præsta quæsumus, nos ejus exémplo et intercessióne ita fácere et docére ut præmia consequámur ætérna. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In scundo Nocturno.

Lectio iv.

Joséphus Calasánctius a Matre Dei, Petráltæ in Aragónia nóbili génere natus, a téneris annis futúræ in púeros caritátis, et eórum institutiónis indícia præbuit: nam adhuc párvulus eos ad se convocátos in mystériis fídei, et sacris précibus erudiébat. Humánis divinísque lítteris egrégie doctus, cum stúdiis theológicis Valéntiæ óperam daret, nóbilis potentísque féminæ illécebris fórtiter superátis, virginitátem, quam Deo vóverat, inoffénsam insígni victória servávit. Sacérdos ex voto factus, a complúribus Epíscopis in Castéllæ Novæ, Aragóniæ, et Cataláuniæ regnis in partem labóris adscítus, exspectatiónem ómnium vicit, pravis ubíque móribus emendátis, ecclesiástica disciplína restitúta, inimicítiis cruentísque factiónibus mirífice exstínctis. At cœlésti visióne, et Dei voce frequénter admónitus Romam proféctus est.

℟. Honéstum fecit. (89)

Lectio v.

In Urbe summa vitæ asperitáte, vigíliis et jejúniis corpus afflígens, in oratiónibus et cœléstium rerum contemplatióne dies noctésque versabátur, septem ejúsdem Urbis Ecclésias síngulis fere nóctibus obíre sólitus: quem inde morem complúres annos servávit. Dato piis sodalitátibus nómine, mirum, quanto ardóre páuperes, infírmos potíssimum, aut carcéribus deténtos eleemósynis omníque pietátis offício subleváret. Lue Urbem depopulánte, una cum sancto Camíllo, tanto fuit actus ímpetu caritátis, ut præter subsídia ægrótis paupéribus large colláta, ipsa étiam defunctórum cadávera suis húmeris tumulánda transférret. Verum cum divínitus accepísset, se ad informándos intelligéntiæ, ac pietátis spíritu adolescéntulos, præcípue páuperes, destinári, Ordinem Clericórum regulárium páuperum Matris Dei scholárum piárum fundávit, qui peculiárem curam circa puerórum eruditiónem ex próprio institúto profiteréntur: ipsúmque Ordinem a Cle-

ménte Octávo, a Paulo Quinto, aliísque Summis Pontificibus magnópere probátum, brevi témpore per plúrimas Európæ províncias, et regna mirabíliter propagávit. In hoc autem tot labóres perpéssus est, ac tot ærúmnas invícto ánimo tolerávit, ut ómnium voce miráculum fortitúdinis, et sancti Jobi exémplum dicerétur.

℟. Amávit eum. (90)

Lectio vj.

Quamvis Ordini univérso præésset, totísque víribus ad animárum salútem incúmberet, numquam tamen intermísit púeros, præsértim pauperióres, erudíre, quorum scholas vérrere, eósque domum comitári consuévit. In eo summæ patiéntiæ et humilitátis múnere valetúdine étiam infírma, duos et quinquagínta annos perseverávit, dignus proptérea, quem crebris Deus miráculis coram discípulis illustráret, et cui beatíssima Virgo cum púero Jesu, illis orántibus benedicénte, apparéret. Amplíssimis ínterim dignitátibus repudiátis, prophetía, ábdita córdium, et abséntia cognoscéndi donis, et miráculis clarus, Deíparæ Vírginis, quam singulári pietáte et ipse ab infántia cóluit, et suis máxime commendávit, aliórum que Cœlitum frequénti apparitióne dignátus, cum óbitus sui diem et Ordinis tunc prope evérsi restitutiónem atque increméntum prænuntiásset, secúndum et nonagésimum annum agens Romæ obdormívit in Dómino, octávo Kaléndas Septémbris, anno millésimo sexcentésimo quadragésimo octávo. Ejus cor et lingua post sæculum íntegra et incorrúpta repérta sunt. Ipse vero multis post óbitum quoque signis a Deo illustrátus, primum a Benedícto Décimo quarto Beatórum cultu decorátus fuit, ac deínde a Cleménte Décimo tértio inter Sanctos solémniter est relátus.

℟. Iste homo. (90)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 18.

In illo témpore : Accessérunt discípuli ad Jesum dicéntes : Quis, putas, major est in regno cœlórum ? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

In c. 18. Matth. Hom. 60.

Vidéte, ne áliquem istórum contempséritis parvulórum, quia eórum Angeli Patris mei fáciem semper aspíciunt, et quia ego propter eos veni, et hæc Patris mei volúntas est. Ad tuéndos, conservandósque pusíllos diligentióres nos reddit. Pérspicis quam ingéntia in tutélam tenúium mœnia eréxerit, et quantum stúdium, curámque hábeat, ne perdántur, tum quia suprémas despiciéntibus eos pœnas státuit, tum quia summam pollicétur mercédem his qui curam eórum suscípiunt, idque tam suo, quam Patris exémplo corróborat.

℟. Iste est qui ante. (93)

Lectio viij.

Dóminum ígitur étiam nos imitémur, et nihil pro frátribus omittámus, étiam eórum quæ humília, viliáque nímium vidéntur : sed si administratióne nostra étiam opus fúerit, quamvis ténuis, atque abjéctus quidem cui administrándum sit, fúerit ; quamvis árdua nobis res, atque labóris plena esse videátur, ómnia hæc pro fratris salúte tolerabilióra faciilióraque, oro, videántur : tanto enim stúdio, tantáque cura Deus dignam esse ánimam osténdit, ut neque Fílio suo pepércerit.

℟. Sint lumbi. (94)

Lectio ix.

Si non est nobis satis ad salútem, quod virtuóse ipsi vivámus, sed opórtet aliórum salútem re ipsa desideráre : cum neque nos recte vivámus, neque álios hortémur, quid respondébimus ? Quæ nobis spes salútis réliqua erit ? Quid majus, quam ánimis moderári, quam adolescentulórum fíngere mores ? Omni certe pictóre, omni certe statuário, ceterísque hujúsmodi ómnibus excellentiórem hunc duco : qui júvenum ánimos fíngere non ignóret.

Te Deum laudámus. 18.

Vesp. a Capit. de seq. com. præc, ut infra.

DIE 28. AUGUSTI.

S. Augustini, Episc. Conf. et Eccl. Doct.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. (60) præter seq.

In utrisque Vesperis, ad Magnificat, Aña. O Doctor óptime.

Oratio.

Adésto supplicatiónibus nostris, omnípotens Deus : et quibus fidúciam sperándæ pietátis indúlges, intercedénte beáto Augustíno, Confessóre tuo atque Pontífice, consuétæ misericórdiæ tríbue benígnus efféctum. Per Dóminum.

Et fit com. præc. Aña. Hic vir. ℣. Justum dedúxit. Oratio. Deus, qui. 651.

Deinde S. Hermetis, Mart. Aña. Iste Sanctus. ℣. Glória et.

Oratio.

Deus, qui beátum Hermétem, Mártyrem tuum, virtúte constántiæ in passióne roborásti : ex ejus nobis imitatióne tríbue pro amóre tuo próspera mundi despícere, et nulla ejus advérsa formidáre. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones. Sapiéntiam. de Comm. Doct. (76)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Augustínus, Tagáste in Africa honéstis paréntibus natus, ac puer docilitáte ingénii æquáles longe súperans, brevi ómnibus doctrína antecélluit. Adoléscens dum esset Carthágine, in Manichæórum hæresim íncidit. Póstea Romam proféctus, inde Mediolánum missus ut Rhetóricam docéret, cum ibi frequens Ambrósii Epíscopi esset audítor, ejus ópera incénsus stúdio cathólicæ fídei, annos natus trigínta tres ab ipso baptizátur. Revérsus in Africam, cum religióne vitæ sanctimóniam conjúngens, a Valério notæ sanctitátis Epíscopo Hipponénsi présbyter factus est. Quo témpore famíliam instítuit Religiosórum, quibúscum victu commúni, eodémque cultu utens, eos ad apostólicæ vitæ doctrinæque disciplínam diligentíssime erudiébat. Sed cum vigéret Manichæórum hæresis, veheméntius in illam ínvehi cœpit, Fortunatúmque hæresiárcham confutávit. ℟. Invéni David. (67)

Lectio v.

Hac Augustíni pietáte commótus Valérius, eum adjutórem adhíbuit episcopális offícii. Nihil illo fuit humílius, nihil continéntius. Lectus ac vestítus moderátus, vulgáris mensa, quam semper sacra vel lectióne, vel disputatióne condiébat. Tanta benignitáte fuit in páuperes, ut cum non

esset ália facúltas, sacra vasa frángeret ad eórum inópiam sustentándam. Feminárum, et in eis sorróris, et fratris fíliæ, contubérnium familiaritatémque vitávit : quippe qui díceret, etsi propínquæ mulíeres suspéctæ non essent, tamen quæ ad eas ventitárent, posse suspiciónem effícere. Nullum finem fecit prædicándi Dei verbum, nisi gravi morbo oppréssus. Hæréticos perpétuo insectátus et coram et scriptis, ac nullo loco passus consístere, Africam a Manichæórum, Donatistárum, Pelagianórum aliorúmque prætérea hæreticórum erróre magna ex parte liberávit.

℟. Pósui adjutórium. (67)

Lectio vj.

Tam multa pie, subtíliter, et copióse scripsit, ut christiánam doctrínam máxime illustrárit. Quem in primis secúti sunt, qui póstea theológicam disciplínam via et ratióne tradidérunt. Wándalis Africam bello vastántibus, et Hippónem tértium jam mensem obsidéntibus, in febrim íncidit. Itaque cum discéssum e vita sibi instáre intellígeret, Psalmos David, qui ad pœniténtiam pértinent in conspéctu pósitos profúsis lácrymis legébat. Solébat autem dícere, néminem, etsi nullíus scéleris sibi cónscius esset, commíttere debére, ut sine pœniténtia migráret e vita. Ergo sénsibus íntegris, in oratióne defíxus, astántibus frátribus, quos ad caritátem, pietátem, virtutésque omnes erat adhortátus, migrávit in cœlum. Vixit annos septuagínta sex, in Episcopátu ad trígínta sex. Cujus corpus primum in Sardíniam delátum, deínde a Luitprándo Longobardórum rege, magno prétio redémptum, Tinum translátum est, ibíque honorífice cónditum

℟. Iste est qui. (68)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Vos estis sal de Comm. Doct. j. loco (79)

In Laudibus fit com. S. Hermetis, Mart. Aña. Qui odit. ℣. Justus ut. Oratio. Deus qui. 655.

Vesp. de seq. com. præc. et S. Sabinæ Mart.

DIE 29. AUGUSTI.

In Decollatione sancti Joannis Baptistæ.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Añæ de Laudibus, Ps.

ut in j. Vesperis de Communi Apost. (2)

Capit., Hymnus et alia hic non propria de Communi unius Mart. (26)

Ad Magnif. Aña. Misso Heródes spiculatóre, præcépit amputári caput Joánnis in cárcere, quo audíto discípuli ejus venérunt, et tulérunt corpus ejus, et posuérunt illud in monuménto.

Oratio ut ad Laudes.

. Deinde fit com. præc. Aña. O Doctor. ℣. Justum dedúxit. Oratio. Adésto. 655.

Postea S. Sabinæ Mart. Aña. Símile. ℣. Spécie.

Oratio.

Deus, qui inter cætera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti : concéde propítius; ut, qui beátæ Sabínæ Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

In primo Nocturno.

Incipit Jeremías Prophéta.

Lectio j. Cap. 1.

Verba Jeremíæ, fílii Helcíæ, de sacerdótibus, qui fuérunt in Anathoth, in Terra Bénjamin. Quod factum est verbum Dómini ad eum in diébus Josíæ fílii Amon regis Juda, in tertiodécimo anno regni ejus. Et factum est in diébus Jóakim, fílii Josíæ rugis Juda, usque ad consummatiónem undécimi anni Sedecíæ, fílii Josíæ regis Juda, usque ad transmigratiónem Jerúsalem in mense quinto. Et factum est verbum Dómini ad me dicens : Priúsquam te formárem in útero, novi te : et ántequam exíres de vulva, sanctificávi te, et Prophétam in Géntibus dedi te.

℟. Misit Heródes rex manus ac ténuit Joánnem, et vinxit eum in cárcere, quia metuébat eum, propter Herodíadem, * Quam túlerat fratri suo Philíppo uxórem. ℣. Arguébat Heródem Joánnes propter Herodíadem. Quam.

Lectio ij.

Et dixi : A a a, Dómine Deus : ecce néscio loqui, quia puer ego sum. Et dixit Dóminus ad me : Noli dícere : Puer sum : quóniam ad ómnia, quæ mittam te, ibis : et univérsa quæcúmque mandávero tibi, loquéris. Ne tímeas a fácie eórum : quia tecum ego sum, ut éruam te, dicit Dóminus.

Et misit Dóminus manum suam, et tétigit os meum; et dixit Dóminus ad me: Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce constítui te hódie super gentes, et super regna ut evéllas et déstruas, et dispérdas, et díssipes, et ædífices, et plantes.

℟. Joánnes Baptísta arguébat Heródem, * Propter Herodíadem, quam túlerat fratri suo vivénti uxórem. ℣. Misso Heródes spiculatóre præcépit amputári caput Joánnis in cárcere. Propter.

Lectio iij.

Tu ergo accínge lumbos tuos, et surge, et lóquere ad eos ómnia quæ ego præcípio tibi. Ne formídes a fácie eórum: nec enim timére te fáciam vultum eórum Ego quippe dedi te hódie in civitátem munítam, et in colúmnam férream, et in murum æreum, super omnem terram, régibus Juda, princípibus ejus, et sacerdótibus, et pópulo terræ. Et bellábunt advérsum te, et non prævalébunt: quia ego tecum sum, ait Dóminus, ut líberem te.

℟. Puéllæ saltánti imperávit mater: * Nihil áliud petas, nisi caput Joánnis. * Et contristátus est rex propter jusjurándum, et propter simul discumbéntes. ℣. Ait puélla matri suæ: Quid petam? At illa ait: Nihil. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Ex libro S. Ambrósii Epíscopi, de Virgínibus.

Lib. 3. post initium.

Lectio iv.

Quóniam beáti Joánnis Baptístæ non strictim prætereúnda est recordátio, ínterest, ut quis, et a quibus, et quam ob causam, quo modo, et quo témpore sit occísus, advértere debeámus. Ab adúlteris justus occíditur, et a reis in júdicem capitális scéleris pœna convértitur. Deínde præmium saltatrícis, mors est Prophétæ. Postrémo (quod étiam omnes bárbari horrére consuevérunt) inter épulas atque convívia consummándæ crudelitátis profértur edíctum: et a convívio ad cárcerem: de cárcere ad convívium, ferális flagítii circumferétur obséquium. Quanta in uno facínore sunt crímina!

℟ Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dómi-

num. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et.

Lectio v.

Quis non, cum e convívio ad cárcerem cursári vidéret, putáret Prophétam jussum esse dimítti? Quis, inquam, cum audísset natálem esse Heródis, solémne convívium, puéllæ optiónem eligéndi quod vellet datam, missum ad Joánnem ob solutiónem non arbitrarétur? Quid crudelitáti cum delíciis? Quid cum funéribus voluptáti? Rápitur ad pœnam Prophéta conviváli témpore, conviváli præcépto, quo non cúperet vel absólvi: perímitur gládio, caput ejus affértur in disco. Hoc crudelitáti férculum debebátur, quo insatiáta épulis féritas vescerétur.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número sanctórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Et invéntus.

Lectio vj.

Intuére, rex acerbíssime, tuo spectácula digna convívio. Pórrige déxteram, ne quid sævítiæ tuæ desit, ut inter dígitos tuos rivi défluant sacri cruóris. Et quóniam non exsaturári épulis fames, non restíngui póculis pótuit inaudítæ sævítiæ sitis: bibe sánguinem scaturiéntibus adhuc venis exsécti cápitis profluéntem. Cerne óculos in ipsa morte scéleris tui testes, aversántes conspéctum deliciárum. Claudúntur lúmina non tam mortis necessitáte quam horróre luxúriæ. Os áureum illud exsángue, cujus senténtiam ferre non póteras conticéscit, et adhuc timétur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum; * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam: et in vínculis non derelíquit eum. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vij. Cap. 6. c

In illo témpore: Misit Heródes, ac ténuit Joánnem, et vinxit eum in cárcere, propter Herodíadem uxórem Philíppi

fratris sui, quia dúxerat eam. Et réliqua.

Hom. S. Augustíni Epísc.
Serm. 10. in novis Serm.

Cum sanctum Evangélium legerétur, crudele spectáculum ante óculos nostros constitútum est: caput sancti Joánnis in disco, ferális missus crudelitátis propter ódium veritátis. Puélla saltat et sævit mater: et inter lascívias et delícias convivántium témere jurátur, et ímpie, quod jurátur, implétur. Factum est Joánni, quod ipse prædíxerat: De Dómino enim Jesu Christo díxerat: Illum opórtet créscere, me autem mínui. Iste minútus est in cápite, ille crevit in cruce. Odium péperit véritas. Non pótuit æquo ánimo tolerári, quod homo Dei sanctus monébat: qui útique salútem eórum quærébat quos sic monébat. Respondérunt illi mala pro bonis.

℞. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et.

Lectio viij.

Quid enim ille díceret nisi quo plenus erat? Et quid illi respondérent, nisi quo pleni erant? Ille tríticum seminávit, sed spinas invénit. Dicébat regi: Non licet tibi habére uxórem fratris tui. ¶ Vincébat enim regem libído: tenébat apud se prohíbitam uxórem fratris sui. Sed eum tamen sic libébat, ut non sævíret. Honorábat eum, a quo verum audiébat: sed múlier detestábilis ódium concipiébat, quod aliquándo dato témpore páreret. Quando autem parturiébat, péperit fíliam, fíliam saltántem.

℞. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et. Glória Patri. Et.

Pro S. Sabina Martyre.
Lectio ix.

Sabína, múlier Romána, Valentíni viri claríssimi uxor, a Seráphia Vírgine Christiánæ fídei præcéptis institúta, post sanctæ vírginis martyrium colléctas ejus relíquias piis exséquiis se-

pelívit. Quæ propter eam causam paulo post Hadriáno Imperatóre comprehénsa, Elpídio júdici sístitur : Cui is : Tu ne illa Sabína, et génere et matrimónio nobilíssima? At illa : Sum, inquit : sed Dómino meo Jesu Christo grátias ago qui me, intercessióne Seráphiæ fámulæ suæ, e dæmonum potestáte liberávit. Quam várie tentátam, ut propósitum mutáret, cum a fídei constántia movére non posset, præféctus, pronuntiáta senténtia quod deos contémneret, cápitis damnávit. Ejus corpus a Christiánis in eódem sepúlcro cónditum est, in quo ipsa magístram fídei suæ Seráphiam posúerat.

Te Deum laudámus. 18.

AD LAUDES,

et per Horas, Aňæ.

1. Heródes enim ténuit, * et ligávit Joánnem, et pósuit in cárcerem propter Herodíadem. Ps. Dóminus regnávit. cum reliquis. 19.

2. Dómine mi rex, * da mihi in disco caput Joánnis Baptístæ.

3. Puéllæ saltánti, * imperávit mater: Nihil áliud petas, nisi caput Joánnis.

4. Arguébat Heródem * Joánnes propter Herodíadem, quam túlerat fratri suo Philippo uxórem.

5. Da mihi in disco * caput Joannis Baptístæ : et contristátus est rex propter jusjurándum.

Ad Bened. Aňa. Misso Heródes spiculatóre, præcépit amputári caput Joánnis in cárcere : quo audíto, discípuli ejus venérunt, et tulérunt corpus ejus, et posuérunt illud in monuménto.

Oratio.

Sancti Joánnis Baptístæ, Præcursóris et Mártyris tui, quæsumus Dómine, veneránda festívitas salutáris auxílii nobis præstet efféctum : Qui vivis et regnas.

Pro com. S. Sabinæ Aňa. Date ei. ℣. Diffúsa. Oratio. Deus, qui. 657.

Ad Horas Aňæ de Laudibus.

In ij. Vesperis, Aňæ de Laudibus, Psalmi de Comm. Apost.(2) et loco ultimi, Ps. Crédidi. (18)

Ad Magnif. Aňa. Misit rex incrédulus minístros detestábiles, et amputári jussit caput Joánnis Baptístæ.

Et fit commem. seq. et SS. Felicis et Adaucti Mart.

DIE 30. AUGUSTI.
S. Rosæ a S. Maria, Virginis Limanæ.
Duplex.
Omnia de Comm. Virg. (103) præter sequentia.
Aña. Veni. ℣. Spécie
Oratio.

Bonórum ómnium largítor omnípotens Deus, qui beátam Rosam, cœléstis grátiæ rore prævéntam, virginitátis et patiéntiæ decóre Indis floréscere voluísti: da nobis fámulis tuis; ut in odórem suavitátis ejus curréntes, Christi bonus odor éffici mereámur: Qui tecum vivit.

Postea SS. Felicis et Adaucti, Martyrum, Aña. Istórum. ℣. Lætámini.
Oratio.

Majestátem tuam, Dómine, súpplices exorámus: ut, sicut nos júgiter Sanctórum tuórum commemoratióne lætíficas, ita semper supplicatióne deféndas. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.
In secundo Nocturno.
Lectio iv.

Primus Américæ Meridionális flos sanctitátis virgo Rosa, christiánis paréntibus Limæ progénita, mox ab incunábulis cláruit futúræ sanctimóniæ indíciis: nam vultus infántis mirabíliter in rosæ effígiem transfigurátus, huic nómini occasiónem dedit: cui póstea Virgo Deípara cognómen adjécit jubens vocári deínceps Rosam a sancta María. Quinquénnis votum perpétuæ virginitátis emísit. Adúltior, ne a paréntibus ad núptias cogerétur, clam síbimet venustíssimam cápitis cæsáriem præscídit. Jejúniis supra humánum modum addícta, íntegras Quadragésimas transégit pane ábstinens, ac diétim solis quinque gránulis mali cítrini víctitans.

℟. Propter veritátẽ. (114)
Lectio v.

Hábitu Tértii Ordinis sancti Domínici assúmpto, prístinas vitæ austeritátes duplicávit: oblóngo asperrimóque cilício sparsim minúsculas acus innéxuit: sub velo corónam densis acúleis intrórsus obarmátam intérdiu noctúque gestávit. Sanctæ Catharínæ Senénsis árdua premens vestígia, caténa férrea, tríplici nexu circumdúcta, lumbos cinxit. Léctulum sibi e truncis nodósis com-

pósuit, horúmque vácuas commissúras fragmínibus testárum implévit. Céllulam sibi angustíssimam struxit in extrémo horti ángulo, ubi cœléstium contemplatióni dédita, crebris disciplínis, inédia, vigíliis corpúsculum exténuans, at spíritu vegetáta, larvas dæmonum, frequénti certámine victrix, impávide protrívit ac superávit.
℟. Dilexísti justítiam. (114)

Lectio vj.

Ægritúdinum torméntis, domesticórum insúltibus, linguárum mórsibus dire agitáta, nondum satis pro mérito se afflígi querebátur. Per quíndecim annos ad plúsculas horas desolatióne spíritus et ariditáte misérrime contabéscens, forti ánimo tulit agónes omni morte amarióres. Exínde cœpit supérnis abundáre delíciis, illustrári visiónibus, colliquéscere seráphicis ardóribus. Angelo tutelári, sanctæ Catharínæ Senénsi, Vírgini Deíparæ inter assíduas apparitiónes mire familiáris, a Christo has voces audíre méruit: Rosa cordis mei, tu mihi sponsa esto. Dénique Sponsi hujus paradíso felíciter invéctam, plurimísque ante et post óbitum miráculis coruscam, Clemens Décimus Póntifex Máximus sanctárum Vírginum catálogo ritu solémni adscrípsit. ℟. Afferéntur. (114)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus. (117)

Pro SS. Martyribus Felice et Adaucto.

Lectio ix.

Felix, Diocletiáno et Maximiáno Imperatóribus, propter suscéptam Christi religiónem comprehénsus, in Serápidis templum addúctus est. Cui sacrificáre cum juberétur, os simulácri cónspuit. Quo facto, statim ærea státua córruit. Quod cum íterum ac tértio in æde Mercúrii Dianæque factum esset, impietátis, et mágicæ artis accusátus, equúleo torquétur. Mox ad secúndum ab Urbe lápidem via Ostiénsi dúcitur, ut secúri ferirétur. Cui inter viam oblátus quidam Christiánus, cum Felícem agnóscens ad martyrium duci vidéret: Ego quoque, clara voce inquit, eádem qua iste, lege vivo : ego eúmdem Je-

sum Christum colo. Itaque Felícem osculátus cum eo secúri percútitur, tértio Kaléndas Septémbris. Cujus nomen cum ignótum esset Christiánis, is Adáucti nómine nobilitátus est, quod sancto mártyri Felíci adáuctus sit ad corónam.

Te Deum laudámus. 18.

In Laud. com. SS. Felicis et Adaucti, Aña. Vestri capílli. ℣. Exsultábunt. Oratio. Majestátem. 662.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, com. præc.

DIE 31. AUGUSTI.

S. Raymundi Nonnati, Confessoris.

Duplex. m. t. v.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (83) præter seq.

Oratio.

Deus, qui in liberándis fidélibus tuis ab impiórum captivitáte, beátum Raymúndum, Confessórem tuum, mirábilem effecísti: ejus nobis intercessióne concéde; ut, a peccatórum vínculis absolúti, quæ tibi sunt plácita, líberis méntibus exsequámur. Per Dóminum.

Pro com. S. Rosæ, Virg. Aña. Veni. ℣. Diffúsa. Oratio. Bonórum. 662.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Raymúndus, Nonnátus cognoménto dictus, quia præter commúnem natúræ legem e mórtuæ matris disséсto látere in lucem edúctus fuit, Portélli in Cataláunia piis et nobílibus paréntibus ortus, ab ipsa infántia futúræ sanctitátis indícia dedit. Nam puerília oblectaménta, mundíque illécebras réspuens, ita pietáti óperam dabat, ut omnes in púero adúltam virtútem admiraréntur. Crescénte vero ætáte, litterárum stúdiis incúbuit: sed mox jubénte patre vitam ruri agens, sacéllum sancti Nicolái in Portélli fínibus situm crebro adíbat, ut sacram Deíparæ imáginem, quæ in eo summa fidélium veneratióne étiam nunc cólitur, visitáret. Ibi effúsus in preces, ipsam Dei paréntem, ut se in fílium adoptáre, viámque salútis, ac sciéntiam Sanctórum edocére dignarétur, eníxe deprecabátur. ℟. Honéstũ. (89)

Lectio v.

Nec défuit votis ejus benigníssima Virgo: ab ipsa enim intelléxit, gratíssimum sibi fore, si Religiónem, sub título de

Mercéde, seu de Misericórdia Redemptiónis Captivórum, ea suggerénte nuper fundátam, ingrederétur. Qua monitióne percépta, Barcinónem statim proféctus, illud tam præcelléntis erga próximum caritátis institútum ampléxus est. Reguléri ígitur milítiæ adscríptus, virginitátem, quam pridem beátæ Vírgini consecráverat, perpétuo cóluit, cæterísque virtútibus enítuit, caritáte præsértim erga Christiános, qui sub potestáte Paganórum míseram in captivitáte vitam degébant. Hos ut redímeret in Africam missus, cum jam multos a servitúte liberásset, ne, consúmpta pecúnia, áliis item in próximo abnegándæ fídei discrímine constitútis deésset, seípsum pígnori dedit: sed cum ardentíssimo salútis animárum desidério succénsus, plures Mahometános suis conciónibus ad Christum convérteret, in arctam custódiam a bárbaris conjéctus, variísque supplíciis cruciátus, mox lábiis perforátis, et sera férrea clausis, crudéle martyrium diu sustínuit.

℟. Amávit eum. (90).

Lectio vj.

Ob hæc et ália fórtiter gesta sanctitátis ejus fama longe latéque diffúsa est. Qua permótus Gregórius Nonus, in amplíssimum sanctæ Románæ Ecclésiæ Cardinálium collégium Raymúndum adscrípsit: sed vir Dei in ea dignitáte ab omni pompa abhórrens, religiósæ humilitátis tenacíssimus semper fuit. Romam vero pergens, statim ac Cardónam pervénit, extrémo morbo conféctus, ecclesiásticis Sacraméntis muníri summis précibus postulávit. Cumque morbus ingravésceret, et sacérdos diútius tardáret, Angelórum ministério sub spécie Religiosórum sui Ordinis apparéntium, salutári Viático reféctus fuit. Quo sumpto, et grátiis Deo peráctis, migrávit ad Dóminum Domínica última Augústi, anno millésimo ducentésimo quadragésimo. Mórtui corpus, cum circa locum sepultúræ conténtio orta esset, arcæ inclúsum, et mulæ cæcæ impósitum, ad sacéllum sancti Nicolái Dei nutu delátum fuit: ut ibi tumularétur, ubi prima jécerat sanctióris vitæ fundaménta. Illic constrúcto

sui Ordinis cœnóbio, a confluéntibus voti causa ex univérsa Cataláunia fidélibus pópulis honorátur, váriis miráculis et signis gloriósus.

℟. Iste homo. (90)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Sint lumbi. de eodem Comm. j. loco. (93)

In ij. Vesperis fit com. sequentis, et SS. Duodecim Fratrum Mart.

FESTA SEPTEMBR.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

DIE 1. SEPTEMBRIS.

S. Ægidii, Abbatis.

Ad Vesperas, Aña. Similábo. ℣. Amávit.

Oratio.

Intercéssio nos, quæsumus Dómine, beáti Ægídii Abbátis comméndet: ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Deinde com. SS. duodecim Fratrum Mart. Aña. Istórum. ℣. Lætámini.

Oratio.

Fratérna nos, Dómine, Mártyrum tuórum coróna lætíficet: quæ et fídei nostræ præbeat increménta virtútum, et multíplici nos suffrágio consolétur. Per Dóminum.

Lectio iij.

Ægídius Atheniénsis, régiæ stirpis, a prima ætáte divínis lítteris, et caritátis offíciis ita déditus fuit, ut nihil prætérea curáre viderétur. Itaque paréntibus mórtuis, totum patrimónium in páuperes erogávit: quin étiam túnicam éxuit, ut ægrótum egéntem tégeret; qua ille indútus statim conváluit. Sed multis deínceps clárior miráculis, timens sui nóminis celebritátem, Arelátem ad beátum Cæsárium conténdit: a quo post biénnium discédens, secéssit in erémum: ubi diútius herbárum radícibus, et cervæ lacte, quæ statis ad eum horis veniébat, admirábili sanctitáte vixit. Quæ cerva, insequéntibus quodam die cánibus régiis, cum in antrum Ægídii refugísset, Gálliæ regem impulit, ut ab eo summis précibus péteret, ut in loco spelúncæ monastérium éxstrui paterétur. Cujus administratiónem, flagitánte rege, invítus suscépit: eóque múnere áliquot annis prudénter piéque gesto, migrávit in cœlum.

Te Deum laudámus. 18.

In Laudibus fit com.

S. Ægydii, Aña. Euge serve. ℣. Justum dedúxit. Oratio. Intercéssio. Et SS. duodecim Fratrum Mart. Aña. Vestri capílli. ℣. Exsultábunt. Oratio. Fratérna nos.

DIE 2. SEPTEMBRIS.

S. Stephani Hungariæ Regis, Confessoris.

Semid. m. t. v.

Omnia de Comm. Conf. non Pont (83) præter seq. Oratio.

Concéde, quæsumus, Ecclésiæ tuæ, omnípotens Deus: ut beátum Stéphanum, Confessórem tuum, quem regnántem in terris propagatórem hábuit, propugnatórem habére mereátur gloriósum in cœlis. Per Dóminum.

In i. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr. In secundo Nocturno. Lectio iv.

Stéphanus in Hungáriam Christi fidem et régium nomen invéxit. Régia coróna a Románo Pontífice impetráta, ejúsque jussu in Regem inúnctus regnum Sedi Apostólicæ óbtulit. Vária pietátis domicília Romæ Jerosólymis, Constantinópoli; in Hungária Archiepiscopátum Strigoniénsem, Episcopátus decem, admirábili religióne, et munificéntia fundávit. Par in páuperes amor et liberálitas, quos véluti Christum ipsum compléctens, néminem a se mœréntem, ac vácuum umquam dimísit: quin ad eórum inópiam sublevándam, amplíssimis facultátibus erogátis, doméssticam quoque supelléctilem exímia benignitáte frequénter distríbuit: suis ínsuper mánibus laváre páuperum pedes, noctu solus et ignótus nosocomía frequentáre, decumbéntibus inservíre, ac cætera caritátis officia exhibére consuévit; quarum virtútum mérito illíus déxtera, resolúto cætero córpore, incorrúpta permánsit.

℟. Honéstum fecit. (89)

Lectio v.

Orándi stúdio noctes pene totas ducébat insómnes, atque in cœléstium rerum contemplatióne defíxus, intérdum extra sensus raptus, sublímis in áera ferri visus fuit. Perduéllium conspiratiónes, ac validórum hóstium ímpetus, miro prorsus modo, non semel oratiónis præsídio evitávit. Suscéptum ex Ghisélla Bavárica, sancti

Henríci Imperatóris soróre, quam sibi matrimónio júnxerat, Emerícum fílium tanta morum disciplína, talíque pietáte enutrívit, quantum ejus póstea sánctitas declarávit. Regni vero negótia ita dispósuit, ut accítis úndique prudentíssimis et sanctíssimis viris, nihil umquam sine illórum consílio molirétur. Humíllimis ínterim précibus in cínere et cilício Deum déprecans, ut univérsum Hungáriæ regnum, ántequam e vita migráret, Cathólicum vidére mererétur. Vere propter ingens dilatándæ fídei stúdium illíus gentis Apóstolus nuncupátus, facta a Románo Pontífice ipsi, posterísque Régibus præferéndæ Crucis potestáte.

℟. Amávit eum. (90)

Lectio vj.

Dei Genitrícem, quam ardentíssime venerabátur, amplíssimo in ejus honórem constrúcto templo, Hungáriæ Patrónam instítuit : ab eádem vicíssim Vírgine recéptus in cœlum ipso suæ Assumptiónis die, quem Húngari, e sancti Regis institúto, Magnæ Dóminæ diem appéllant. Sacrum ejus corpus suavíssimo fragrans odóre, liquóre cœlésti scatens, inter multa et vária mirácula, Románi Pontíficis jussu, nobiliórem in locum translátum est, atque honorificéntius cónditum. Ejus autem festum Innocéntius Undécimus Póntifex Máximus quarto Nonas Septémbris, ob insígnem victóriam ab exércitu Leopóldi primi Romanórum elécti Imperatóris, et Hungáriæ Regis, eádem die in Budæ expugnatióne, ope divína e Turcis reportátam, celebrándum instítuit.

℟. Iste homo. (90)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Homo quidam nóbilis. ut in festo S. Ludovici Conf. 650.

In ij. Vesperis fit com. sequentis.

Commune Sanctorum

IN VIGILIIS APOSTOLORUM.

Officium fit de Feria, exceptis Lectionibus, et Oratione, quæ in propriis locis notantur. Ubi vero non sunt propriæ Lectiones, legitur Evangelium cum Homilia sequenti.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio j. Cap. 15. b

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos. Et réliqua.

Homilía S.GregóriiPapæ.

Homilia 27. in Evang.

Cum cuncta sacra elóquia Domínicis plena sint præcéptis, quid est quod de dilectióne, quasi de singulári mandáto, Dóminus dicit : Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem : nisi quia omne mandátum de sola dilectióne est : et ómnia unum præcéptum sunt ? quia quidquid præcípitur, in sola caritáte solidátur. Ut enim multi árboris rami ex una radíce pródeunt : sic multæ virtútes ex una caritáte generántur. Nec habet áliquid viriditátis ramus boni óperis, si non manet in radíce caritátis.

℟. de Feria pro temp

Lectio ij.

Præcépta ergo Domínica et multa sunt, et unum : multa per diversitátem óperis, unum in radíce dilectiónis. Quáliter autem ista diléctio tenénda sit, ipse insínuat, qui in plerísque Scriptúræ suæ senténtiis, et amícos jubet díligi in se, et inimícos propter se. Ille enim veráciter caritátem habet, qui et amícum díligit in Deo, et inimícum díligit propter Deum. Nam sunt nonnúlli, qui díligunt próximos sed per afféctum cognatiónis et carnis : quibus tamen in hac dilectióne sacra elóquia non contradícunt : sed áliud est quod sponte impénditur natúræ, áliud quod præcéptis Domínicis ex caritáte debétur obediéntiæ.

Lectio iij.

Hi nimírum et próximum díligunt, et tamen illa sublímia dilectiónis præmia non assequúntur : quia amórem suum non spirituáliter, sed car-

náliter impéndunt. Proínde cum Dóminus díceret : Hoc est præcéptum meum , ut diligátis ínvicem : prótinus áddidit : Sicut diléxi vos;ac si apérte dicat : Ad hoc amáte, ad quod amávi vos. Qua in re, fratres caríssimi, solérter intuéndum est, quod antíquus hostis, dum mentem nostram ad rerum temporálium dilectiónem trahit infirmiórem contra nos próximum éxcitat, qui ea ipsa, quæ dilígimus, auférre moliátur.

COMMUNE
APOSTOLORUM ET EVANGELISTARUM.
IN I. VESPERIS.

Aña. Hoc est præcéptum meum, * ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Aña. Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.

Aña. Majórem caritátem * nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

Psalmus 110.

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo : * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini : * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum

testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo :

Ut det illis hereditátem géntium : * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Aña. Majórem caritátem nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

Aña. Vos amíci mei estis, * si fecéritis, quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

Psalmus 111.

Beátus vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiæ in domo ejus, * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis : * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício : * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus : * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus : justítia ejus manet in sæculum sæculi,* cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.

Aña. Vos amíci mei estis, si fecéritis, quæ præcípio vobis, dicit Dñus.

Aña Beáti pacífici, * beáti mundo corde ; quóniam ipsi Deum vidébunt.

Psalmus 112.

Laudáte púeri Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra ?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Aña Beáti pacífici, beáti mundo corde : quóniam ipsi Deum vidébunt.

Aña In patiéntia vestra * possidébitis ánimas vestras.

Psalmus 116.

Laudáte Dóminum, omnes Gentes : * laudáte eum omnes pópuli :

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Aña. In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras.

Capitulum. Ephes. 2. d

Fratres : Jam non estis hóspites, et ádvenæ : sed estis cives sanctórum, et doméstici Dei : superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu. ℟. Deo grátias.

Hymnus.

Exsúltet orbis gáudiis :
Cœlum resúltet láudibus :
Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos sæculórum júdices,
Et vera mundi lúmina :
Votis precámur córdium,
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cœli cláuditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.

Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque séntiunt :
Sanáte mentes lánguidas :
Augéte nos virtútibus.

Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnif. Aña. Tradent enim vos * in concíliis, et in synagógis suis flagellábunt vos, et ante reges et præsides ducémini propter me in testimónium illis, et géntibus.

Oratio propria.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Ætérna Christi múnera,
Apostolórum glóriam,
Palmas et hymnos débitos
Lætis canámus méntibus.

Ecclesiárum Príncipes,
Belli triumpháles Duces,
Cœléstis aulæ mílites,
Et vera mundi lúmina.

Devóta Sanctórum Fides,
Invícta Spes credéntium,
Perfécta Christi Cáritas
Mundi tyránnum cónterit.

In his Patérna glória,
In his triúmphat Fílius,
In his volúntas Spíritus,
Cœlum replétur gáudio.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

In primo Nocturno.

Aña. In omnem terram * exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Psalmus 18.

Cœli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo.

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cœlo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum

sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit ? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper :

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Aña. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Aña. Clamavérunt justi, * et Dóminus exaudívit eos.

Psalmus 33.

Benedícam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit et Dñus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos ?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi et Dñus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima ; * et qui odérunt justum delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Aña. Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos.

Aña. Constítues * eos príncipes super omnem terram : mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Psalmus 44.

Eructávit cor meum verbum bonum :* dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi : * virga diréctiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem :* proptérea unxit te Deus Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto,* circúmdata varietáte.

Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Aña. Constítues eos príncipes super omnem terram : mémores erunt nóminis tui, Dómine.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Pater noster. Absolutio. Exáudi, Dómine. ℣. Jube, domne. Bened. Benedictióne perpétua.

Lect. de Script. positæ in Comm. Sanctorum leguntur, quando annotantur in Proprio Sanct. per Annum, et quando contingit fieri Offic. de aliquo Sancto illis diebus, in quibus in Officio Feriæ non ponuntur Lect. de Script. sed tantum de Homilia, et quando aliquod Festum solemniter celebratur in propria Ecclesia.

De Epístola j. beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 4.

Sic nos exístimet homo ut minístros Christi, et dispensatóres mysteriórum Dei. Hic jam quæritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur. Mihi autem pro mínimo est ut a vobis júdicer, aut ab humáno die : sed neque meípsum júdico. Nihil enim mihi cónscius sum : sed non in hoc justificátus sum : qui autem júdicat me, Dóminus est. Itaque nolíte ante tempus judicáre, quoadúsque véniat Dóminus : qui et illuminábit abscóndita tenebrárum, et manifestábit consília córdium : et tunc laus erit unicuíque a Deo.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dñus : * Estó-

:e ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. ℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut filii lucis sitis. Estóte. Benedictio. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ij.

Hæc autem, fratres, transfigurávi in me, et Apóllo, propter vos: ut in nobis discátis, ne supra quam scriptum est, unus advérsus álterum inflétur pro álio. Quis enim te discérnit? Quid autem habes, quod non accepísti? Si autem accepísti, quid gloriáris quasi non accéperis? Jam saturáti estis, jam dívites facti estis: sine nobis regnátis: et útinam regnétis, ut et nos vobíscum regnémus. Puto enim quod Deus nos Apóstolos novíssimos osténdit, tamquam morti destinátos: quia spectáculum facti sumus mundo, et Angelis, et homínibus.

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum, et húmilis corde: * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum. Benedictio. Spíritus sancti grátia.

Lectio iij.

Nos stulti propter Christum, vos autem prudéntes in Christo: nos infírmi, vos autem fortes: vos nóbiles, nos autem ignóbiles. Usque in hanc horam et esurímus, et sitímus, et nudi sumus, et cólaphis cædimur, et instábiles sumus, et laborámus operántes mánibus nostris: maledícimur, et benedícimus: persecutiónem pátimur, et sustinémus: blasphemámur, et obsecrámus: tamquam purgaménta hujus mundi facti sumus ómnium peripséma usque adhuc. Non ut confúndam vos, hæc scribo: sed ut filios meos caríssimos móneo. Nam si decem míllia pædagogórum habeátis in Christo: sed non multos patres. Nam in Christo Jesu per Evangélium ego vos génui.

℟. Dum stetéritis ante reges et præsides, nolíte cogitáre quómodo, aut quid loquámini: * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. ℣. Non enim vos estis qui loquímini: sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur enim. Glória Patri. Dábitur enim.

In secundo Nocturno.

Aña. Príncipes populórum * congregáti sunt cum Deo Abraham.

Psalmus 46.

Omnes gentes, pláudite mánibus : * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dñus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ, veheménter eleváti sunt.

Aña. Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham.

Aña. Dedísti hereditátem * timéntibus nomen tuum, Dómine.

Psalmus 60.

Exáudi, Deus, deprecatiónem meam : * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi : * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea : * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula : * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam, * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies : * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei : * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi : * ut reddam vota mea de die in diem.

Aña. Dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum, Dómine.

Aña. Annuntiavérunt * ópera Dei, et facta ejus intellexérunt.

Psalmus 63.

Exáudi, Deus, oratiónem meam cum

déprecor : * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium : * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos : * dixérunt : Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes : * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum : * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum : * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos ; * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei : * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Aña. Annuntiavérunt ópera Dei, et facta ejus intellexérunt.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Pater noster. Absolutio. Ipsíus píetas.

℣. Jube, domne. Bened. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Gregórii Papæ. Hom. 30. in Evang. post medium.

Lectio iv.

Scriptum est : Spíritus Dómini ornávit cœlos. Ornaménta enim cœlórum sunt virtútes prædicántium. Quæ vidélicet ornaménta Paulus enúmerat, dicens : Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiæ, álii sermo sciéntiæ secúndum eúmdem Spíritum, álteri fides in eódem Spíritu, álii grátia sanitátum in uno Spíritu, álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spiríituum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens síngulis prout vult.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, vo-

lántem per médium cœlum, voce magna clamántem, et dicéntem. Isti.

Benedictio. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Quot ergo sunt bona prædicántium, tot sunt ornaménta cœlórum. Hinc rursus scriptum est : Verbo Dómini cœli firmáti sunt. Verbum enim Dómini Fílius est Patris. Sed eósdem cœlos, vidélicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trínitas ostendátur operáta, repénte de sancti Spíritus divinitáte adjúngitur : Et spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Cœlórum ergo virtus de Spíritu sumpta est : quia mundi hujus potestátibus contraíre non præsúmerent, nisi eos sancti Spíritus fortitúdo solidásset. Quales namque doctóres sanctæ Ecclésiæ ante advéntum hujus Spíritus fúerint, scimus : et post advéntum illíus cujus fortitúdinis facti sint, conspícimus.

℟. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me :* Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte. Benedictio. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

Certe iste ipse pastor Ecclésiæ, ad cujus sacratíssimum corpus sedémus, quantæ debilitátis, quantæque formídinis ante advéntum Spíritus fúerit, ancílla ostiária requisíta dicat. Una enim mulíeris voce percússus, dum mori tímuit, vitam negávit. Et pensándum, quia eum comprehénsum Petrus negávit in terra, quem suspénsum latro confésssus est in cruce. Sed vir iste tantæ formídinis, qualis post advéntum Spíritus exístat, audiámus. Fit convéntus magistrátus atque seniórum, cæsis denuntiátur Apóstolis, ne in nómine Jesu loqui débeant : Petrus magna auctoritáte respóndet : Obedíre opórtet Deo magis quam homínibus.

℟. Isti sunt triumphatóres, et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia

ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo. Glória Patri. Modo.

In tertio Nocturno.

Aña. Exaltabúntur * córnua justi, allelúia.

Psalmus 74.

Confitébimur tibi, Deus: * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua: * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu.

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc: verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum; * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * et exaltabúntur córnua justi.

Aña. Exaltabúntur córnua justi, allelúia.

Aña. Lux orta est * justo, allelúia: rectis corde lætítia, allelúia.

Psalmus 96.

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dñi * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes

Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dño: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña. Lux orta est justo allelúia : rectis corde lætítia, allelúia.

Aña. Custodiébant * testimónia ejus, et præcépta ejus, allelúia.

Psalmus 98.

Dóminus regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : quóniam terríbile, et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes, * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses, et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos : qui ínvocant nomen ejus :

Invocábant Dóminum et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus : * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos : * Deus tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Aña. Custodiébant testimónia ejus, et præcépta ejus, allelúia.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Pater noster. Absolutio. A vínculis. ℣. Jube, domne. Bened. Evangélica léctio. Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 19. d.

In illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et

secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presbyteri.

Lib. 3. in Matth. cap. 19.

Grandis fidúcia! Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu et arte quærébat: et tamen lóquitur confidénter: Relíquimus ómnia. Et quia non súfficit tantum relínquere, jungit quod perféctum est: Et secúti sumus te. Fécimus quod jussísti: quid ígitur nobis dabis præmii? Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis, quod vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. Non dixit: Qui reliquístis ómnia: hoc enim et Crates fecit philósophus, et multi álii divítias contempsérunt; sed, Qui secúti estis me: quod própríe Apostolórum est atque credéntium.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Benedictio. Cujus vel Quorum festum cólimus.

Lectio viij.

In regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ (quando et mórtui de corruptióne resúrgent incorrúpti), sedébitis et vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israel, quia vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et omnis qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Locus iste cum illa senténtia cóngruit in qua Salvátor lóquitur: Non veni pacem míttere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem a patre suo, et matrem a fília, et nurum a socru; et inimíci hóminis, doméstici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, et prædicatiónem Evangélii, omnes afféctus contémpserint atque divítias et sæculi voluptátes: isti céntuplum recípient, et vitam ætérnam possidébunt.

℟. Isti sunt viri sancti,

quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna; operáti sunt justítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Ex occasióne hujus senténtiæ quidam introdúcunt mille annos post resurrectiónem, dicéntes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum quas dimísimus, et vitam ætérnam esse reddéndam: non intelligéntes, quod si in céteris digna sit repromíssio, in uxóribus appáreat turpitúdo; ut qui unam pro Dómino dimíserit, centum recípiat in futúro. Sensus ergo iste est: Qui carnália pro Salvatóre dimíserit, spirituália recípiet, quæ comparatióne et mérito sui ita erunt, quasi si parvo número centenárius númerus comparétur.

Deinde dicitur Hymn Te Deum laudámus. 18.

AD LAUDES.

et per Horas, Añæ.

1. Hoc est præcéptum meum, * ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos. Ps. Dñus regnávit. 19.
2. Majórem caritátem * nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.
3. Vos amíci mei estis * si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.
4. Beáti pacífici, * beáti mundo corde: quóniam ipsi Deum vidébunt.
5. In patiéntia vestra * possidébitis ánimas vestras.

Capitulum. Ephes. 2. d.

Fratres: Jam non estis hóspites, et ádvenæ: sed estis cives Sanctórum, et doméstici Dei: superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu.

Hymnus.

Exsúltet orbis gáudiis:
Cœlum resúltet láudibus:
Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos sæculórum Júdices
Et vera mundi lúmina:
Votis precámur córdium,
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cœli cláuditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.

Præcépta quorum prótinus

Languor, salúsque séntiunt,
Sanáte mentes lánguidas:
Augéte nos virtútibus.

Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Bened. Aña. Vos qui reliquístis * ómnia et secúti estis me, céntuplum accipiétis, et vitam ætérnam possidébitis.

Ad Tertiam.

Capit. Fratres : Jam. ut supra.

℟. br. In omnem terram * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In omnem. ℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ad Sextam.

Capitulum. Act. 5. b.

Per manus autem Apostolórum fiébant signa, et prodígia multa in plebe.

℟. br. Constítues eos príncipes * Super omnem terram. Constítues eos. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super. Glória Patri. Constítues eos. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Ad Nonam.

Capitulum. Act. 5. g.

Ibant Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati.

℟. br. Nimis honoráti sunt * Amíci tui, Deus. Nimis. ℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci. Glória Patri. Nimis. ℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

IN II. VESPERIS.

Aña. Jurávit Dñus, * et non pœnitébit eum : Tu es sacérdos in ætérnum.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis.

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion:* domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : *

ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Aña. Jurávit Dñus, et non pœnitébit eum : Tu es sacérdos in ætérnum.

Aña. Cóllocet eum * Dóminus cum princípibus pópuli sui.

Psalmus 112.

Laudáte, púeri, Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra ?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Aña. Cóllocet eum Dóminus cum princípibus pópuli sui.

Aña. Dirupísti, Dómine * víncula mea : tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Psalmus 115.

Crédidi propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi ?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dñe, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis

pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Aña. Dirupísti, Dómine, víncula mea : tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Aña. Eúntes ibant * et flebant, mitténtes sémina sua.

Psalmus 125.

In converténdo Dñus captivitátem Sion : facti sumus sicut consoláti:

Tunc replétum est gáudio os nostrum : * et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter gentes : * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum : * facti sumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrymis, * in exsultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, * portántes manípulos suos.

Aña. Eúntes ibant et flebant, mitténtes sémina sua.

Aña. Confortátus est * principátus eórum, et honoráti sunt amíci tui Deus.

Psalmus 138.

Dómine, probásti me, et cognovísti me : * tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longe : * sémitam meam, et funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti : * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia novíssima et antíqua : * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me : * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo ? * et quo a fácie tua fúgiam ?

Si ascéndero in cœlum, tu illic es : * si descéndero in inférnum, ades.

Si súmpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris.

Etenim illuc manus tua dedúcet me : * et tenébit me déxtera tua.

Et dixi : Fórsitan ténebræ conculcábunt me : * et nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur:*

sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos : * suscepísti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi quia terribíliter magnificátus es : * mirabília ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occúlto : * et substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur : * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui Deus : * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur : * exsurréxi, et adhuc sum tecum.

Si occíderis, Deus, peccatóres : * viri sánguinum declináte a me :

Quia dícitis in cogitatióne : * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam : * et super inimícos tuos tabescébam ?

Perfécto ódio óderam illos : * et inimíci facti sunt mihi.

Proba me, Deus, et scito cor meum : * intérroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est : * et deduc me in via ætérna.

Aña. Confortátus est principátus eórum, et honoráti sunt amíci tui, Deus.

Capit. Fratres, jam. (16)

Hymnus. Exsúltet, et ℣. Annuntiavérunt. (16)

Ad Magnif. Aña. Estóte fortes * in bello, et pugnáte cum antíquo serpénte : et accipiétis regnum ætérnum, allelúia.

II. ALIÆ LECTIONES PRO APOSTOLIS.

In secundo Nocturno.

De Expositióne sancti Augustíni Epíscopi super Psalmum octogésimum sextum.

Lectio iv. Ante med.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis : díligit Dóminus portas Sion. Quare sunt fundaménta Apóstoli, et Prophétæ? Quia eórum auctóritas portat infirmitátem nostram. Quare sunt portæ ? Quia per ipsos intrámus ad regnum Dei. Prædicant enim nobis : et cum per ipsos intrámus, per Christum intrámus. Ipse est enim

jánua. Et cum dicúntur duódecim portæ Jerúsalem, et una porta Christus, et duódecim portæ Christus, quia in duódecim portis Christus : et ídeo duodenárius númerus Apostolórum. Sacraméntum magnum hujus duodenárii significátio est númeri. Sedébitis, inquit, super duódecim sedes, judicántes duódecim tribus Israel.

℟. Vidi conjúnctos. (11)

Lectio v.

Si duódecim sellæ ibi sunt, non est ubi sédeat tertiusdécimus Paulus Apóstolus, et non erit quómodo júdicet : et ipse se judicatúrum dixit, non hómines tantum, sed et ángelos. Quos ángelos, nisi apóstatas ángelos? Nescítis, inquit, quia ángelos judicábimus? Respondéret ergo turba : Quid te jactas judicatúrum? Ubi sedébis? Duódecim sedes dixit Dóminus duódecim Apóstolis : unus cécidit Judas, in locum ipsíus sanctus Mathías ordinátus est : implétus est duodenárius númerus sédium. Primo locum ínveni, ubi sédeas, et sic te mináre judicatúrum. Duódecim ergo sedes quid sibi velint, videámus. Sacraméntum est cujúsdam universitátis, quia per totum orbem terrárum futúra erat Ecclésia : unde vocátur hoc ædifícium ad Christi compágem.

℟. Beáti estis. (12)

Lectio vj.

Et ídeo quia úndique venítur ad judicándum, duódecim sedes sunt : sicut quia úndique intrátur in illam civitátem, duódecim portæ sunt. Non solum ergo illi duódecim et Apóstolus Paulus, sed quotquot judicatúri sunt, propter significatiónem universitátis ad sedes duódecim pértinent : quemádmodum quotquot intrábunt, ad duódecim portas pértinent. Partes enim mundi quátuor sunt : Oriens, Occidens, Aquilo et Merídies. Istæ quátuor partes assídue nominántur in Scriptúris. Ab istis quátuor ventis, sicut dicit Dóminus in Evangélio, a quátuor ventis se collectúrum eléctos suos : ab ómnibus ergo istis quátuor ventis vocátur Ecclésia. Quómodo vocátur? Undique in Trinitáte vocátur. Non vocátur nisi per baptísmum in nómine Patris, et Fílii, et Spíri-

tus sancti. Quátuor ergo ter ducta duódecim inveniúntur.

℟. Isti sunt. (12)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 19. d.

In illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis ? Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Hom. in nat. S. Benedicti.

Perféctus ille est, qui ábiens vendit ómnia quæ habet, et dat paupéribus, ac véniens séquitur Christum : habébit enim thesáurum non deficiéntem in cœlis. Unde bene interrogánte Petro, dixit tálibus Jesus : Amen dico vobis, quod vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. In hac quippe vita pro ejus nómine laborántes, in ália præmium speráre dócuit, id est, in regeneratióne, cum vidélicet in vitam immortálem fuérimus resurgéndo regeneráti, qui in vitam cadúcam mortáliter erámus géniti.

℟. Isti sunt qui. (15)

Lectio viij.

Et justa prorsus retribútio, ut qui hic pro Christo humánæ glóriam celsitúdinis neglexérunt, illic a Christo júdices glorificáti singuláriter cum eo assídeant, qui a sequéndis ejus vestígiis nulla ratióne póterant avélli. Nemo autem putet, duódecim tantum Apóstolos, quia pro Juda prævaricánte Mathías eléctus est, tunc esse judicatúros, sicut nec duódecim solæ sunt tribus Israel judicándæ : alióquin tribus Levi, quæ tertiadécima est, injudicáta recédet.

℟. Isti sunt viri. (15)

Lectio ix.

Et Paulus, qui tertiusdécimus est Apóstolus, judicándi sorte privábitur, cum ipse dicat : Nescítis quóniam ángelos judicábimus, quanto magis sæculária ? Sciéndum namque est, omnes, qui ad exémplum Apostolórum sua reliquérunt ómnia et secúti sunt Christum, júdices cum eo ventúros, sicut étiam omne mortálium genus esse judicándum. Quia enim duodenário sæpe núme-

ro solet in Scriptúris univérsitas designári, per duódecim sedes Apostolórum, ómnium numerósitas judicántium, et per duódecim tribus Israel, univérsitas eórum, qui judicándi sunt, osténditur.

Te Deum laudámus. 18.

LECTIONES
PRO EVANGELISTIS.

In primo Nocturno.

Incipit liber Ezechiélis Prophétæ.

Lectio j. Cap. 1.

Et factum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apérti sunt cœli, et vidi visiónes Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Jóachim, factum est verbum Dómini ad Ezechiélem, fílium Buzi, sacerdótem in terra Chaldæórum, secus flumen Chobar: et facta est super eum ibi manus Dómini. Et vidi, et ecce ventus túrbinis veniébat ab Aquilóne, et nubes magna, et ignis invólvens, et splendor in circúitu ejus: et de médio ejus quasi spécies eléctri, id est, de médio ignis.

℟. Ecce ego mitto. (8)

Lectio ij.

Et in médio ejus similitúdo quátuor animálium, et hic aspéctus eórum, similitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti, et planta pedis eórum quasi planta pedis vítuli, et scintíllæ quasi aspéctus æris candéntis. Et manus hóminis sub pennis eórum in quátuor pártibus: et fácies, et pennas per quátuor partes habébant, junctæque erant pennæ eórum altérius ad álterum. Non revertebántur cum incéderent: sed unumquódque ante fáciem suam gradiebátur.

℟. Tóllite jugum. (9)

Lectio iij.

Similitúdo autem vultus eórum: fácies hóminis, et fácies leónis a dextris ipsórum quátuor: fácies autem bovis a sinístris ipsórum quátuor, et fácies áquilæ désuper ipsórum quátuor. Fácies eórum, et pennæ eórum exténtæ désuper: duæ pennæ singulórum jungebántur, et duæ tegébant córpora eórum: et unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat: ubi erat ímpetus spíritus, illuc gradiebántur, nec

revertebántur cum ambulárent.

℟. Dum stetéritis. (9)

In secundo Nocturno.

De Expositióne S. Gregórii Papæ super Ezechiélem Prophétam.

Lectio iv. Hom. 3. l. 1.

Sancta quátuor animália, quæ prophetíæ spíritu futúra prævidéntur, subtíli narratióne describúntur cum dícitur: Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Quid per fáciem nisi notítia: et quid per pennas, nisi volátus exprímitur? Per fáciem quippe unusquísque cognóscitur: per pennas vero in altum ávium córpora sublevántur. Fácies ítaque ad fidem pértinet, penna ad contemplatiónem. Per fidem namque ab omnipoténti Deo cognóscimur, sicut ipse de suis óvibus dicit: Ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ. Qui rursus ait: Ego scio quos elégerim. Per contemplatiónem vero, qua super nosmetípsos tóllimur, quasi in áera levámur.

℟. Vidi conjúnctos. (11)

Lectio v.

Quatuor ergo fácies uni sunt: quia si requíras quid Matthæus de incarnatióne Dómini séntiat? hoc nimírum sentit, quod Marcus, Lucas, et Joánnes. Si quæras quid Joánnes séntiat: hoc procul dúbio, quod Lucas, Marcus, et Matthæus. Si quæras quid Marcus: hoc quod Matthæus, Joánnes, et Lucas. Si quæras quid Lucas: hoc quod Joánnes, Matthæus et Marcus sentit. Quatuor ergo fácies uni sunt: quia notítia fidei qua cognoscúntur a Deo, ipsa est in uno, quæ est simul in quátuor. Quidquid enim in uno invéneris, hoc in ómnibus simul quátuor cognósces. ℟. Beáti estis. (12)

Lectio vj.

Et quátuor pennæ uni: quia Dei omnipoténtis Fílium Dóminum nostrum Jesum Christum simul omnes concórditer prædicant: et ad divinitátem ejus mentis óculos levántes, penna contemplatiónis volant. Evangelistárum ergo fácies ad humanitátem Dómini pértinet, penna ad divinitátem: quia in eum, quem corpóreum aspíciunt, quasi fácies inténdunt: sed dum hunc esse incircumscríptum atque incorpóreum ex divinitáte an-

núntiant, per contemplatiónis pennam quasi in áera levántur. Quia ítaque una est fides incarnatiónis ejus in ómnibus, et par contemplátio divinitátis ejus in síngulis, recte nunc dícitur : Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni.

℟. Isti sunt. (12)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 10.

In illo témpore : Designávit Dóminus et álios septuagínta duos : et misit illos binos ante fáciem suam, in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 17. in Evang.

Dóminus et Salvátor noster, fratres caríssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo vero opéribus ádmonet. Ipsa étenim facta ejus præcépta sunt : quia dum áliquid tácitus facit, quid ágere debeámus innotéscit. Ecce enim binos in prædicatiónem discípulos mittit : quia duo sunt præcépta caritátis, Dei vidélicet amor, et próximi : et minus, quam inter duos, cáritas habéri non potest. Nemo enim próprie ad semetípsum habére caritátem dícitur : sed diléctio in álterum tendit, ut cáritas esse possit.

℟. Isti sunt qui. (15)

Lectio viij.

Ecce enim binos ad prædicándum discípulos Dóminus mittit : quátenus hoc nobis tácitus ínnuat, quia qui caritátem erga álterum non habet, prædicatiónis officium suscípere nullátenus debet. Bene autem dícitur, quia misit eos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Prædicatóres enim suos Dóminus séquitur : quia prædicátio prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præcúrrunt : atque per hoc véritas in mente suscípitur.

℟. Isti sunt viri. (15)

Lectio ix.

Hinc namque eísdem prædicatóribus Isaías dicit : Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri. Hinc fíliis Psalmísta ait : Iter fácite ei, qui ascéndit super occásum. Super occásum namque Dóminus ascéndit : quia unde in

passióne occúbuit, inde majórem suam glóriam resurgéndo manifestávit. Super occásum vidélicet ascéndit, quia mortem, quam pértulit, resurgéndo calcávit. Ei ergo, qui ascéndit super occásum, iter fácimus, cum nos ejus glóriam vestris méntibus prædicámus, ut eas et ipse post véniens, per amóris sui præséntiam illústret.

Te Deum laudámus. 18.

COMMUNE
UNIUS MARTYRIS
IN I. VESPERIS.

Añæ de Laudibus, Psalmi ut in j. Vesperis de Comm. Apost. (2)

Capitulum. Jac. 1. b

Beátus vir, qui suffert tentatiónem : quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

Deus, tuórum mílitum
Sors, et coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia,
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans,
Pervénit ad cœléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sánguinem,
Ætérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime :
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Laus et perénnis glória
Patri sit atque Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnif. Aña. Iste Sanctus * pro lege Dei sui certávit usque ad mortẽ, et a verbis impiórum non tímuit ; fundátus enim erat supra firmam petram.

Pro Martyre et Pontifice.

Oratio.

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus : et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Deus, qui nos beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis, ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius ; ut cujus

natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dñum.

Pro Martyre tantum.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus : ut, qui beáti N. Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus : ut, intercedénte beáto N. Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dñum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Mártyrum Dñum,* Veníte, adorémus. Ps. Veníte. 2.

Hymnus. Deus. (26)

In primo Nocturno.

Aña. In lege Dñi * fuit volúntas ejus die ac nocte.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dñi volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii,non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Aña. In lege Dñi fuit volúntas ejus die ac nocte.

Aña. Prædicans* præcéptum Dñi, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia ?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite : * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Aña. Prædicans præcéptum Dñi, constitútus est in monte sancto ejus.

Aña. Voce mea * ad Dóminum clamávi : et exaudívit me de monte sancto suo.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dñum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurréxi, quia Dñus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Aña. Voce mea ad Dóminum clamávi : et exaudívit me de monte sancto suo.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dñe. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pater noster. Absolutio. Exáudi Dómine.

℣. Jube, domne. Bened. Benedictióne perpétua.

Lectiones sequentes primi Nocturni leguntur in Festo Mart. et Pont.

In Festo autem Mart. non Pont. leguntur quæ inferius positæ sunt in

Comm. plur. Mart. (46)

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 20. d

A Miléto Paulus mittens Ephesum, vocávit majóres natu Ecclésiæ. Qui cum venissent ad eum, et simul essent, dixit eis : Vos scitis a prima die, qua ingréssus sum in Asiam, quáliter vobíscum per omne tempus fúerim, sérviens Dómino cum omni humilitáte, et lácrymis, et tentatiónibus, quæ mihi accidérunt ex insídiis Judæórum : quómodo nihil subtráxerim utílium, quo minus annuntiárem vobis, et docérem vos públice, et per domos, testíficans Judæis atque Gentílibus in Deum pœniténtiam, et fidem in Dóminum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligátus ego spíritu, vado in Jerúsalem, quæ in ea ventúra sint mihi, ignórans : nisi quod Spíritus sanctus per omnes civitátes mihi protestátur, dicens : Quóniam víncula, et tribulatiónes Jerosólymis me manent. Sed nihil horum véreor : nec fácio ánimam meam pretiosiórem quam me, dúmmodo consúmmem cursum meum, et ministérium verbi, quod accépi a Dño Jesu, testificári Evangélium grátiæ Dei. ℟. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : * Fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna Fundátus. Benedictio. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ij.

Et nunc ecce ego scio quia ámplius non vidébitis fáciem meam, vos omnes, per quos transívi prædicans regnum Dei. Quaprópter contéstor vos hodiérna die, quia mundus sum a sánguine ómnium. Non enim subterfúgi, quo minus annuntiárem omne consílium Dei vobis. Atténdite vobis, et univérso gregi, in quo vos Spíritus sanctus pósuit epíscopos régere Ecclésiam Dei, quam acquisívit sánguine suo. Ego scio quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi. Et ex vobis ipsis exsúrgent viri loquéntes pervérsa, ut abdúcant discípulos post se. Propter quod vigiláte, memó-

ria retinéntes, quóniam per triénnium nocte et die non cessávi, cum lácrymis monens unumquémque vestrum.
℟. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et. Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iij.

Et nunc commméndo vos Deo, et verbo grátiæ ipsíus, qui potens est ædificáre, et dare hereditátem in sanctificátis ómnibus. Argéntum et aurum, aut vestem nullíus concupívi, sicut ipsi scitis : quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, et his, qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes, opórtet suscípere infírmos, ac meminísse verbi Dómini Jesu, quóniam ipse dixit : Beátius est magis dare, quam accípere. Et cum hæc dixísset, pósitis génibus suis, orávit cum ómnibus illis. Magnus autem fletus factus est ómnium et procumbéntes super collum Pauli, osculabántur eum, doléntes máxime in verbo, quod díxerat, quóniam ámplius fáciem ejus non essent visúri. Et deducébant eum ad navem.
℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Aña. Fílii hóminum, * scitóte, quia Dñus Sanctum suum mirificávit.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.
Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.
Fílii hóminum, úsquequo gravi corde ? * ut quid dilígitis vanitátem, et quǽritis mendácium ?
Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.
Irascímini, et nolíte peccáre : * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.
Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dño. * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona ?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam:

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Aña. Fílii hóminum, scitóte, quia Dñus Sanctum suum mirificávit.

Aña. Scuto bonæ voluntátis * tuæ coronásti eum, Dómine.

Psalmus 5.

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dñe deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Aña. Scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum, Dómine.

Aña. In univérsa terra * glória et honóre coronásti eum.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra.

Aña. In univérsa terra glória et honóre coronásti eum.

℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Pater noster. Absolutio. Ipsíus píetas. ℣. Jube, domne. Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Augustíni Epísc.
Serm. 44. de Sanctis.

Lectio iv.

Triumphális beáti Mártyris N. dies hódie nobis anniversária celebritáte recúrrit : cujus glorificatióni sicut congáudet Ecclésia, sic ejus propónit sequénda vestígia. Si enim compátimur, et conglorificábimur. In cujus glorióso agóne duo nobis præcípue consideránda sunt : indúráta vidélicet tortóris sævítia, et Mártyris invícta patiéntia. Sævítia tortóris, ut eam detestémur : patiéntia Mártyris ut eam imitémur. Audi Psalmístam advérsus malítiam increpántem : Noli æmulári in malignántibus, quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent. Quod autem advérsus malignántes patiéntia exhibénda sit, audi Apóstolum suadéntem : Patiéntia vobis necessária est, ut reportétis promissiónes.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a se-

ductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam : et in vínculis non derelíquit eum. Et. Benedictio. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Coronáta ítaque est beáti Mártyris patiéntia : mancipáta est ætérnis cruciátibus tortóris incorrécta malítia. Hoc atténdens in agóne suo gloriósus Christi athléta, non exhórruit cárcerem. Ad imitatiónem cápitis sui tolerávit probra, sustínuit irrisiónes, flagélla non tímuit : et quot ante mortem pro Christo pértulit supplícia, tot ei de se óbtulit sacrifícia. Quod enim propinánte Apóstolo bíberat, alte retinébat : Quia non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Et quia momentáneum hoc et leve nostræ tribulatiónis, ætérnum glóriæ pondus operátur in cœlis. Hujus promissiónis amóre a terrénis suspénsus, et prægustáta supérnæ suavitátis dulcédine ineffabíliter afféctus, dicébat cum Psalmísta : Quid mihi est in cœlo, et a te quid vólui super terram? Defécit caro mea, et cor meum : Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et. Benedictio. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

Contemplabátur enim quantum in ænígmate infírmitas humána óculum mentis in æternitáte fígere potest, quanta sint supérnæ civitátis gáudia : et ea enarráre non sufficiens, admirándo clamábat : Quid mihi est in cœlo? Quasi díceret : Excédit vires meas, excédit facultátem eloquéntiæ meæ, transcéndit capacitátem intelligéntiæ meæ illud decus, illa glória, illa celsitúdo, qua nobis, a conturbatióne hóminum remótis, in abscóndito faciéi suæ Jesus Christus Dóminus noster reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ. Hujus perféctæ

libertátis contemplatióne nullum vitábat perículum, nullum horrébat supplícium : et si míllies posset mori, non putábat se hanc digne posse áliqua ratióne promeréri.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus ; et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Aña. Justus Dñus, * et justítiam diléxit : æquitátem vidit vultus ejus.

Psalmus 10.

In Dómino confído : quómodo dícitis ánimæ meæ : * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium : * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus et justítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Aña. Justus Dóminus, et justítiam diléxit : æquitátem vidit vultus ejus.

Aña. Habitábit * in tabernáculo tuo : requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

Dómine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera

super innocéntem non accépit :

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Aña. Habitábit in tabernáculo tuo : requiéscet in monte sancto tuo.

Aña. Posuísti, Dómine, * super caput ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20.

Dómine, in virtúte tua lætábitur rex : * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Aña. Posuísti, Dómine, super caput ejus corónam de lápide pretióso.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Pater noster. Absolutio. A vínculis. ℣. Jube, domne. Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 14. f

In illo témpore : Dixit Jesus turbis : Si quis venit ad me, et non odit

patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Hom. 37. in Evang.

Si considerémus, fratres caríssimi, quæ et quanta sunt, quæ nobis promittúntur in cœlis, viléscunt ánimo ómnia, quæ habéntur in terris. Terréna namque substántia supérnæ felicitáti comparáta, pondus est, non subsídium. Temporális vita ætérnæ vitæ comparáta, mors est pótius dicénda quam vita. Ipse enim quotidiánus deféctus corruptiónis quid est áliud, quam quædam prolíxitas mortis? Quæ autem lingua dícere, vel quis intelléctus cápere súfficit, illa supérnæ civitátis quanta sint gáudia: Angelórum choris interésse, cum beatíssimis spirítibus glóriæ Conditóris assístere, præséntem Dei vultum cérnere, incircumscríptum lumen vidére, nullo mortis metu áffici, incorruptiónis perpétuæ múnere lætári? ℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa. Benedictio. Cujus festum cólimus.

Lectio viij.

Sed ad hæc audíta inardéscit ánimus, jamque illic cupit assístere, ubi se sperat sine fine gaudére. Sed ad magna præmia perveníri non potest, nisi per magnos labóres. Unde et Paulus egrégius prædicátor dicit : Non coronábitur nisi qui legítime certáverit. Deléctat ergo mentem magnitúdo præmiórum, sed non detérreat certámen labórum. Unde ad se veniéntibus Véritas dicit: Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus.

℟. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit : *Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit

Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui.

Sequens ℟. dicitur ultimo loco in Festis sex SS. Martyrum Pontificum Eusebii, Marcelli, Joannis, Silverii, Martini et Pontiani.

℟. Dómine, prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi. Posuísti. Glória Patri. Posuísti.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Sed percontári libet, quómodo paréntes, et carnáliter propínquos præcípimur odísse, qui jubémur et inimícos dilígere? Et certe Véritas de uxóre dicit : Quod Deus conjúnxit, homo non séparet. Et Paulus ait : Viri, dilígite uxóres vestras, sicut et Christus Ecclésiam. Ecce, discípulus uxórem diligéndam prædicat, cum Magíster dicat : Qui uxórem non odit, non potest meus esse discípulus. Numquid áliud judex núntiat, áliud præco clamat? An simul et odísse póssumus, et dilígere? Sed si vim præcépti perpéndimus, utrúmque ágere per discretiónem valémus : ut uxórem, et eos, qui nobis carnis cognatióne conjúncti sunt, et quos próximos nóvimus, diligámus; et quos adversários in via Dei pátimur, odiéndo et fugiéndo nesciámus.

Te Deum laudámus. 18.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Qui me conféssus fúerit * coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo. Ps. Dóminus regnávit. 19.

2. Qui séquitur me, * non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

3. Qui mihi minístrat, * me sequátur : et ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

4. Si quis mihi ministráverit, * honorificábit eum Pater meus, qui est in cœlis, dicit Dóminus.

5. Volo, Pater, * ut ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

Capitulum. Jac. 1. b

Beátus vir, qui suffert tentatiónem, quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

Invícte Martyr únicum
Patris secútus Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cœléstibus.

Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.

Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis :
Nos solve vinclis sæculi
Dono supérni Núminis.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Bened. Aña. Qui odit * ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Pro Martyre et Pontifice.

Oratio.

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus : et, quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis, intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Deus, qui nos beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis, ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius ; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum nostrum.

Pro Martyre tantum.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus ; ut, qui beáti N. Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur: Per Dóminum.

Alia Oratio.

Præsta, quæsumus, omnípotens, Deus : ut, intercedénte beáto N. Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Capit. Beátus vir. ut supra.

℟. br. Glória et honóre * Coronásti eum, Dómine. Glória et. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória et. ℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Ad Sextam.

Capitulum. Eccli. 15.

Cibávit illum pane vitæ et intelléctus, et aqua

sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℟. br. Posuísti, Dómine, * Super caput ejus. Posuísti. ℣. Corónam de lápide pretióso. Super. Glória Patri. Posuísti. ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Ad Nonam.

Capitulum. Eccli. 39.

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. br. Magna est glória ejus, * In salutári tuo. Magna. ℣. Glóriam et magnum decórem impónes super eum. In. Glória Patri. Magna. ℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

IN II. VESPERIS.

Añæ de Laudibus ut supra. Psalmi ut in j. Vesperis de Comm. Apost. et loco ultimi Ps. Crédidi. (18)

Capit. et Hymnus ut in j. Vesperis.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Magnif. Aña. Qui vult veníre post me, * ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

II. ALIÆ LECTIONES PRO UNO MARTYRE.

In secundo Nocturno.

De Expositióne sancti Ambrósii Epíscopi in Psalmum centésimum décimum octávum.

Lectio iv. Serm. 21.

Príncipes persecúti sunt me gratis : et a verbis tuis trepidávit cor meum. Bene hoc Martyr dicit, quod injúste persecutiónum torménta sustíneat : qui nihil rapúerit, nullum violéntus opprésserit, nullíus sánguinem fúderit, nullíus torum putáverit esse violándum : qui nihil légibus débeat, et gravióra latrónum sustinére cogátur supplícia : qui loquátur juste, et non audiátur : qui loquátur plena salútis, et impugnétur : ut possit dícere : Cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Gratis ígitur persecutiónem pátitur, qui impugnátur sine crímine : impugnátur ut nóxius, cum sit in tali confessióne laudábilis : impugnátur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cum píe-

tas virtútum ómnium fundaméntum sit.

℟. Honéstum fecit. (32)

Lectio v.

Vere frustra impugnátur, qui apud ímpios et infídos impietátis arcéssitur, cum fídei sit magíster. Verum qui gratis impugnátur, fortis debet esse et constans. Quómodo ergo subtéxuit : Et a verbis tuis trepidávit cor meum? Trepidáre infirmitátis est, timóris atque formídinis. Sed est étiam infírmitas ad salútem, est étiam timor sanctórum. Timéte Dóminum omnes sancti ejus : et, Beátus vir, qui timet Dóminum. Qua ratióne beátus? Quia in mandátis ejus cupit nimis.

℟. Desidérium. (33)

Lectio vj.

Pone ergo Mártyrem inter perícula constitútum, cum inde immánitas bestiárum ad incutiéndum terrórem ínfremat, aliúnde stridor candéntium laminárum, et flamma fornácis ardéntis exæstuet, ex parte ália pérsonent tractus grávium catenárum, hinc cárnifex cruéntus assístat : pone, inquam, circumspectántem ómnia plena supplíciis, deínde cogitántem mandáta divína, illum ignem perpétuum, illud sine fine incéndium perfidórum, illam pœnæ recrudescéntis ærúmnam : trepidáre corde, ne, dum præséntibus cedat, perpétuis se dedat exítiis : perturbári ánimo, dum futúri judícii rhomphæam illam terríbilem quadam conspéctus spécie contuétur. Nonne ad hanc trepidatiónem fidúciæ viri constántis, æquális in eúmdem concúrrit efféctum confidéntia cupiéntis ætérna, et divína trepidántis?

℟. Stola jucunditátis. (34)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 16. d.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 32. in Evang.

Quia Dóminus ac Redémptor noster novus homo venit in mundum, nova præcépta dedit mundo. Vitæ étenim nostræ véteri in vítiis enutrítæ contrarietátem op-

pósuit novitátis suæ. Quid enim vetus, quid carnális homo nóverat, nisi sua retinére, aliéna rápere, si posset; concupíscere, si non posset? Sed cœléstis médicus síngulis quibúsque vítiis obviántia ádhibet medicaménta. Nam sicut arte medicínæ cálida frígidis, frígida cálidis curántur: ita Dóminus noster contrária oppósuit medicaménta peccátis ut lúbricis continéntiam, tenácibus largitátem, iracúndis mansuetúdinem, elátis præcíperet humilitátem.

℟. Coróna áurea. (36)

Lectio viij.

Certe cum se sequéntibus nova mandáta propóneret, dixit: Nisi quis renuntiáverit ómnibus quæ póssidet, non potest meus esse discípulus. Ac si apérte dicat: Qui per vitam véterem aliéna concupíscitis, per novæ conversatiónis stúdium et vestra largímini. Quid vero in hac lectióne dicat, audiámus: Qui vult post me veníre, ábneget semetípsum. Ibi dícitur, ut abnegémus nostra: hic dícitur, ut abnegémus nos. Et fortásse laboriósum non est hómini relínquere sua: sed valde laboriósum est relínquere semetípsum. Minus quippe est abnegáre quod habet: valde autem multum est abnegáre quod est.

℟. Hic est vere. (36)

Lectio ix.

Ad se autem nobis veniéntibus Dóminus præcépit, ut renuntiémus nostris: quia quicúmque ad fídei agónem venímus, luctámen contra malígnos spíritus súmimus. Nihil autem malígni spíritus in hoc mundo próprium póssident: nudi ergo cum nudis luctári debémus. Nam si vestítus quisque cum nudo luctátur, cítius ad terram dejícitur, quia habet unde teneátur. Quid enim sunt terréna ómnia, nisi quædam córporis induménta? Qui ergo contra diábolum ad certámen próperat, vestiménta abjíciat, ne succúmbat.

Te Deum laudámus. 18.

III. ALIA HOMILIA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 10. c.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nihil est opértum, quod non revelábitur; et occúltum, quod non sciétur. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Com. in Matth. can. 10 post medium.

Dóminus diem judícii osténdit, quæ abstrúsam voluntátis nostræ consciéntiam prodet; et ea quæ nunc occúlta existimántur, luce cognitiónis públicæ déteget. Igitur non minas, non consília, non potestátes insectántium monet esse metuéndas: quia dies judícii nulla hæc fuísse, atque inánia revelábit. Et quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine: et quod in aure audítis, prædicáte super tecta. Non légimus Dóminum sólitum fuísse nóctibus sermocinári, et doctrínam in ténebris tradidísse: sed quia omnis sermo ejus carnálibus ténebræ sunt, et verbum ejus infidélibus nox est.

℟. Coróna áurea. (36)

Lectio viij.

Itaque id quod a se dictum est, cum libertáte fídei et confessiónis vult esse loquéndum. Idcírco quæ in ténebris dicta sunt prædicári jussit in lúmine: ut quæ secréto áurium commíssa sunt, super tecta, id est, excélso loquéntium præcónio, audiántur. Constánter enim Dei ingerénda cognítio est, et profúndum doctrínæ Evangélicæ secrétum in lúmine prædicatiónis Apostólicæ revelándum: non timéntes eos, quibus cum sit licéntia in córpora, tamen in ánimam jus nullum est: sed timéntes pótius Deum, cui perdéndæ in gehénna et ánimæ, et córporis sit potéstas.

℟. Hic est vere. (36)

Lectio ix.

Nolíte timére eos qui occídunt corpus. Nullus ígitur córporum nostrórum casus est pertimescéndus, neque ullus interiméndæ carnis admitténdus est dolor: quando pro natúræ suæ atque oríginis conditióne resolúta, in substántiam spirituális ánimæ refundátur. Et quia doctrínis tálibus confirmátos opórtet líberam confiténdi Dei habére constántiam, étiam conditiónem, qua tenerémur, adjécit: negatúrum se eum Patri in cœlis, qui se homínibus in terra negásset: eum porro, qui conféssus coram homínibus se fuísset, a se in cœlis confiténdum: qualésque nos nóminis sui testes homínibus fuissémus, tali

nos apud Deum Patrem testimónio ejus usúros.

Te Deum laudámus. 18.

COMMUNE PLURIMORUM MARTYR. IN I. VESPERIS.

Añæ de Laudibus. (55)
Psalmi ut in j. Vesperis de Comm. Apost. (2)

Capitulum. Sap. 3.

Justórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori : illi autem sunt in pace.

Hymnus.

Sanctórum méritis ínclyta gáudia
Pangámus, sócii, gestáque fórtia :
Gliscens fert ánimus prómere cántibus
Victórum genus óptimum.

Hi sunt, quos fátue mundus abhórruit ;
Hunc fructu vácuum, flóribus áridum
Contempsére tui nóminis ásseclæ,
Jesu, Rex bone Cœlitum.

Hi pro te fúrias atque minas truces
Calcárunt hóminum, sævaque vérbera :
His cessit lácerans fórtiter úngula,
Nec carpsit penetrália.

Cædúntur gládiis more bidéntium :
Non murmur résonat, non quærimónia;
Sed corde impávido mens bene cónscia
Consérvat patiéntiam.

Quæ vox, quæ póterit lingua retéxere,
Quæ tu Martyribus múnera præparas ?
Rubri nam flúido sánguine fúlgidis
Cingunt témpora láureis.

Te, summa o Déitas, únaque, póscimus,
Ut culpas ábigas, nóxia súbtrahas,
Des pacem fámulis, ut tibi glóriam
Annórum in sériem canant. Amen.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Ad Magnif. Aña. Istórum est enim * regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Pro pluribus Mart. Pont.

Oratio.

Beatórum Mártyrum, paritérque Pontíficum N. et N. nos, quæsumus Dómine, festa tueántur : et eórum com-

méndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Si non fuerint Pontifices.

Oratio.

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. natalítia cólere : da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. solemnitáte lætíficas : concéde propítius ; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. Veníte. 2.

Hymnus.

Christo profúsum sánguinem,
Et Mártyrum victórias,
Dignámque cœlo láuream
Lætis sequámur vócibus.

Terróre victo sæculi,
Pœnísque spretis córporis,
Mortis sacræ compéndio
Vitam beátam póssident.

Tradúntur igni Mártyres,
Et bestiárum déntibus :
Armáta sævit úngulis
Tortóris insáni manus.

Nudáta pendent víscera,
Sanguis sacrátus fúnditur :
Sed pérmanent immóbiles
Vitæ perénnis grátia.

Te nunc, Redémptor, quæsumus,
Ut Mártyrum consórtio
Jungas precántes sérvulos
In sempitérna sæcula.
Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Secus decúrsus aquárum * plantávit víneam justórum, et in lege Dñi fuit volúntas eórum.

Psalmus 1.

Beátus vir qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dñi volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ím-

pii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Aña. Secus decúrsus aquárum plantávit víneam justórum, et in lege Dñi fuit volúntas eórum.

Aña. Tamquam aurum* in fornáce probávit eléctos Dóminus : et quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia ?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me :* Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite : * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Aña. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus : et quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.

Aña. Si coram homínibus * torménta passi sunt, spes electórum est immortális in ætérnum.

Psalmus 3.

Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me ? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dñum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Aña. Si coram homínibus torménta passi sunt, spes electórum est immortális in ætérnum.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Pater noster. Absolutio. Exáudi, Dómine. ℣. Jube domne. Bened. Benedictióne perpétua.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 8. c

Fratres : Debitóres sumus non carni, ut secúndum carnem vivámus. Si enim secúndum carnem vixéritis, moriémini : si autem spíritu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicúmque enim spíritu Dei agúntur, ii sunt filii Dei. Non enim accepístis spíritum servitútis íterum in timóre, sed accepístis spíritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus : Abba (Pater). Ipse enim Spíritus testimónium reddit spirítui nostro, quod sumus fílii Dei. Si autem fílii, et herédes : herédes quidem Dei, coherédes autem Christi : si tamen compátimur, ut et conglorificémur. Exístimo enim quod non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Nam exspectátio creatúræ revelatiónem filiórum Dei expéctat.

℟. Abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis Sanctórum : et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor : * Quóniam prióra transiérunt. ℣. Non esúrient, neque sítient ámplius, neque cadet super illos sol, neque ullus æstus. Quóniam. Benedictio. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ij.

Scimus autem quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis, qui secún-

dum propósitum vocáti sunt sancti. Nam quos præscívit, et prædestinávit confórmes fíeri imáginis Fílii sui, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos et vocávit : et quos vocávit, hos et justificávit : quos autem justificávit, illos et glorificávit. Quid ergo dicémus ad hæc ? Si Deus pro nobis, quis contra nos ? Qui étiam próprio Fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum : quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donávit ? Quis accusábit advérsus eléctos Dei ? Deus qui justíficat, quis est qui condémnet ? Christus Jesus, qui mórtuus est, immo qui et resurréxit, qui est ad déxteram Dei, qui étiam interpéllat pro nobis.

℟. Viri sancti gloriósum sánguinem fudérunt pro Dómino, amavérunt Christum in vita sua, imitáti sunt eum in morte sua : * Et ídeo corónas triumpháles meruérunt. ℣. Unus spíritus, et una fides erat in eis. Et. Benedictio. Spíritus sancti grátia.

Lectio iij.

Quis ergo nos separábit a caritáte Christi ? tribulátio, an angústia, an fames, an núditas, an perículum, an persecútio, an gládius? (Sicut scriptum est : Quia propter te mortificámur tota die : æstimáti sumus sicut oves occisiónis). Sed in his ómnibus superámus propter eum, qui diléxit nos. Certus sum enim quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque Principátus neque Virtútes, neque instántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndum, neque creatúra ália póterit nos separáre a caritáte Dei, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro.

℟. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia : * Et meruérunt habére corónas perpétuas. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Aña. Dabo Sanctis meis * locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Psalmus 14.

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo ? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo ?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Aña. Dabo Sanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Aña. Sanctis, qui in terra sunt ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Psalmus 15.

Consérva me Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo convetícula eórum de sanguínibus : * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei : * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum : * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dñum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea : * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Aña. Sanctis, qui in

terra sunt ejus, mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Aña. Sancti qui sperant in Dño, * habébunt fortitúdinem, assúment pennas ut áquilæ, volábunt, et non defícient.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña. Sancti qui sperant in Dómino, habébunt fortitúdinem, assúment pennas ut áquilæ, volábunt, et non defícient.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Pater noster. Absolutio. Ipsíus píetas. ℣. Jube, domne. Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Augustíni Epísc.

Serm. 47. de Sanctis.

Lectio iv.

Quotiescúmque fratres caríssimi, sanctórum Mártyrum solémnia celebrámus, ita, ipsis intercedéntibus, exspectémus a Dómino cónsequi temporália benefícia, ut ipsos Mártyres imitándo accípere mereámur ætérna. Ab ipsis enim sanctórum Mártyrum in veritáte festivitátum gáudia celebrántur, qui ipsórum Mártyrum exémpla sequúntur. Solemnitátes enim Mártyrum, exhortatiónes sunt martyriórum : ut imitári non pígeat, quod celebráre deléctat.

℟. Sancti tui, Dómine,

mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis : *Terra appáruit árida : et in mari Rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra. Benedictio. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Sed nos vólumus gaudére cum Sanctis : et tribulatiónem mundi nólumus sustinére cum ipsis. Qui enim sanctos Mártyres, in quantum potúerit, imitári nolúerit ; ad eórum beatitúdinem non póterit perveníre. Sed et Paulus apóstolus prædicat, dicens? Si fuérimus sócii passiónum, érimus et consolatiónum. Et Dóminus in Evangélio: Si mundus vos odit, scitóte quia me priórem vobis ódio hábuit. Recúsat esse in córpore, qui ódium non vult sustinére cum cápite. ℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei. moriéntes pro Christi nómine : * Ut herédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut. Benedictio. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

Sed dicit áliquis : Et quis est qui possit beatórum Mártyrum vestígia sequi ! Huic ego respóndeo, quia non solum Mártyres, sed étiam ipsum Dñum cum ipsíus adjutório , si vólumus, póssumus imitári. Audi non me, sed ipsum Dñum géneri humáno clamántem: Díscite a me, quia mitis sum, et húmilis corde. Audiet Petrum apóstolum admonéntem : Christus passus est pro nobis, relínquens nobis exémplum, ut sequámur vestígia ejus. ℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dñus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos : et in témpore erit respéctus illórum : Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem : et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam donum. Glória Patri. Quóniam donum.

In tertio Nocturno.

Aña. Justi autem * in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum.

Psalmus 32.

Exsultáte, justi, in Dómino : * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara : * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum : * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et judícium : * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dñi cœli firmáti sunt : * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris : * ponens in thesáuris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília Géntium : * réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet:* cogitatiónes cordis ejus in generatióne et generatiónem.

Beáta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus : * pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

De cœlo respéxit Dóminus : * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit sigillátim corda eórum:* qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem: * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem : * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Ut éruat a morte ánimas eórum : * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum : * quóniam adjútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum : * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos : * quemádmodum sperávimus in te.

Aña. Justi autem in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum.

Aña. Tradidérunt * cór-

pora sua in mortem, ne servírent idólis : ídeo coronáti póssident palmam.

Psalmus 33.

Benedícam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me; * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini:* et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dñi in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos ?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dñus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dñus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Aña. Tradidérunt cór-

pora sua in mortem, ne servírent idólis : ídeo coronáti póssident palmam.

Aña. Ecce merces * Sanctórum copiósa est apud Deum : ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster, Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni :

Vacáte et vidéte, quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Aña. Ecce merces Sanctórum copiósa est apud Deum : ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dñum est merces eórum.

Pater noster. Absolutio. A vínculis. ℣. Jube, domne. Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 21. c

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Cum audiéritis prælia, et seditiónes, nolíte terréri : opórtet primum hæc fíeri, sed nondum statim finis. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 35. in Evang.

Dóminus ac Redémptor noster peritúri mundi præcurréntia mala denúntiat, ut eo minus pertúrbent veniéntia, quo fúerint præscíta. Minus enim jácula fériunt quæ

prævidéntur: et nos tolerabílius mundi mala suscípimus, si contra hæc per præsciéntiæ clypeum munímur. Ecce enim dicit: Cum audiéritis prælia et seditiónes, nolíte terréri: opórtet enim primum hæc fíeri, sed nondum statim finis. Pensánda sunt verba Redemptóris nostri, per quæ nos áliud intérius, áliud extérius passúros esse denúntiat. Bella quippe ad hostes pértinent, seditiónes ad cives. Ut ergo nos índicet intérius exteriúsque turbári, áliud nos fatétur ab hóstibus, áliud a frátribus pérpeti.

℟. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, Sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! Quia. Benedictio. Quorum festum cólimus.

Lectio viij.

Sed his malis præveniéntibus, quia non statim finis sequátur, adjúngit: Surget gens contra gentem, et regnum advérsus regnum: et terræmótus magni erunt per loca, et pestiléntiæ, et fames, terrorésque de cœlo, et signa magna erunt. Ultima tribulátio multis tribulatiónibus prævenítur: et per crebra mala, quæ prævéniunt, indicántur mala perpétua, quæ subsequéntur. Et ídeo post bella et seditiónes non statim finis: quia multa debent mala præcúrrere, ut malum váleant sine fine nuntiáre.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis,* Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. Glória Patri. Mercédem. Benedictio. Ad societátem.

Sequens ℟. dicitur post viij. vel ij. Lectionem in Festo plur. Mart. fratrũ.

℟. Hæc est vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine: qui effúso sánguine secúti sunt Dóminum: * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cœléstia. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! Contemnéntes. GlóriaPatri. Contemnéntes. Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

Sed cum tot signa perturbatiónis dicta sint,

opórtet ut eórum considerationem bréviter per síngula perstringámus: quia necésse est, ut ália e cœlo, ália e terra, ália ab eleméntis, ália ab homínibus patiámur. Ait enim: Surget gens contra gentem, ecce perturbátio hóminum : erunt terræmótus magni per loca, ecce respéctus iræ désuper : erunt pestiléntiæ, ecce inæquálitas córporum : erit fames, ecce sterílitas terræ : terroresque de cœlo et tempestátes, ecce inæquálitas áeris. Quia ergo ómnia consummánda sunt, ante consummatiónem ómnia perturbántur : et qui in cunctis delíquimus, in cunctis ferímur : ut impleátur quod dícitur : Et pugnábit pro eo orbis terrárum contra insensátos.

Te Deum laudámus. 18.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Omnes sancti, * quanta passi sunt torménta. ut secúri pervenírent ad palmam martyrii. Ps. Dóminus regnávit. 19.

2. Cum palma * ad regna pervenérunt sancti, corónas decóris meruérunt de manu Dei.

3. Córpora sanctórum * in pace sepúlta sunt : et vivent nómina eórum in ætérnum.

4. Mártyres Dómini * Dóminum benedícite in ætérnum,

5. Mártyrum chorus * laudáte Dñum de cœlis, allelúia.

Capitulum. Sap. 3. c

Justórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori : illi autem sunt in pace.

Hymnus.

Rex glorióse Mártyrum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cœléstia :
Aurem benígnam prótinus
Inténde nostris vócibus :
Trophæa sacra pángimus:
Ignósce quod delíquimus.
Tu vincis inter Mártyres,
Parcísque Confessóribus :
Tu vince nostra crímina,
Largítor indulgéntiæ.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Bened. Aña. Vestri

capílli cápitis * omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.

Pro plur. Mart. Pont.

Oratio.

Beatórum Mártyrum paritérque Pontíficum N. et N. nos, quæsumus Dómine, festa tueántur : et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Si non fuerint Pontifices,

Oratio.

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. natalítia cólere : da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. solemnitáte lætíficas : concéde propítius : ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Capit. Justórum. (55)

℟. br. Lætámini in Dómino, * Et exsultáte, justi. Lætámini. ℣. Et gloriámini, omnes recti corde. Et. Glória Patri. Lætámini. ℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Ad Sextam.

Capitulum. Sap. 10. d

Réddidit Deus mercédem labórum sanctórum suórum, et dedúxit illos in via mirábili : et fuit illis in velaménto diéi, et in luce stellárum nocte. ℟. br. Exsúltent justi * In conspéctu Dei. Exsúltent. ℣. Et delecténtur in lætítia. In. Glória Patri. Exsúltent. ℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Ad Nonam.

Capitulum. Sap. 3. b

Fulgébunt justi, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent. Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis : et regnábit Dóminus illórum in perpétuum. ℟. br. Justi autem * In perpétuum vivent. Justi. ℣. Et apud Dñum est merces eórum. In. Glória Patri. Justi. ℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

IN II. VESPERIS.

Aña 1. Isti sunt sancti, * qui pro testaménto Dei sua córpora tradidérunt, et in sánguine Agni lavérunt stolas suas. Ps. ut in j. Vesp. Apost. et loco ult. Ps. Crédidi. (18)

Aña 2. Sancti per fidem

* vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes.

Aña 3. Sanctórum velut áquilæ * juvéntus renovábitur : florébunt sicut lílium in civitáte Dñi.

Aña 4. Abstérget Deus* omnem lácrymam ab óculis sanctórum, et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor : quóniam prióra transiérunt.

Aña 5. In cœléstibus regnis * sanctórum habitátio est, et in ætérnum réquies eórum.

Capitulum et Hymnus ut in primis Vesp. (43)

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnif. Aña. Gaudent in cœlis * ánimæ sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti : et quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

II. ALIÆ LECTIONES PRO PLURIBUS MART.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Lectio iv. S.1.de Mart.t.3.

Nemo est qui nésciat Mártyrum glórias ad hoc divíno consílio a Dei pópulis frequentári, ut et illis débitus honor dicétur, et nobis, virtútis exémpla, favénte Christo, monstréntur : ut, dum hæc ita celebrári perspícimus, cognoscámus quanta eos glória máneat in cœlis, quorum natalítia táliter celebrántur in terris : quo possímus étiam ipsi tálibus provocári exémplis, virtúte pari, devotióne consímili ac fide : ut Christo præstánte, dimicáre, et víncere hostem possímus; ut, parta victória, cum iísdem sanctis in regnis cœléstibus triumphémus. ℟. Sancti tui. (49)

Lectio v.

Quis est enim, qui eórum volens mérito copulári, nisi prius constántiam eórum téneat, sectétur fidem, imitétur virtútem passiónis : eórum glóriam páribus vitæ lineaméntis aut invéniat, aut exquírat? Qui etsi martyrio par esse non possit, tamen múneris tanti dignitáte se quisque bonis áctibus dignum præbeat. Adest enim clementíssimus Deus, qui desiderántibus suis aut martyrium præbeat, aut sine martyrio cum Sanctis præmia divína retríbuat. ℟. Vérbera. (50)

Lectio vj.

Ut enim infirmátur peccátor advérsis, ita justus tentatiónibus roborátur. Sic dimicárunt advérsus peccátum Sancti : sic et laborándo fortióres et moriéndo victóres effécti sunt. Nullus athlétes sine certámine fórtior dici, nullus sine victória póterit coronári. Nemo miles sine prælio hostem subjécit : nemo sine bello imperatórem proméruit. Habes, Christiáne, competéntia arma, quibus hostem expúgnes : habes fortíssima tela, quibus inimícum debélles. ℟. Tamquam. (50)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 6. c

In illo témpore : Descéndens Jesus de monte, stetit in loco campéstri, et turba discipulórum ejus, et multitúdo copiósa plebis ab omni Judæa, et Jerúsalem, et marítima, et Tyri, et Sidónis. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 5. in Lucam Cap. 6. post initium.

Advérte ómnia dilíganter, quómodo et cum Apóstolis ascéndat et descéndat ad turbas. Quómodo enim turba nisi in húmili Christum vidéret ? Non séquitur ad excélsa, non ascéndit ad sublímia. Dénique ubi descéndit, invénit infírmos : in excélsis enim infírmi esse non possunt. Hinc étiam Matthæus docet in inferióribus débiles esse sanátos. Prius enim unusquísque sanándus est, ut paulátim virtútibus procedéntibus ascéndere possit ad montem. Et ídeo quemque in inferióribus sanat, hoc est a libídine révocat, injúriam cæcitátis avértit. Ad vúlnera nostra descéndit : ut usu quodam et cópia suæ natúræ, compartícipes nos fáciat esse regni cœléstis. ℟. Propter. (54)

Lectio viij.

Beáti páuperes, quia vestrum est regnum Dei. Quátuor tantum beatitúdines sanctus Lucas domínicas pósuit, octo vero sanctus Matthæus : sed in illis octo istæ quátuor sunt, et in quátuor istis illæ octo. Hic enim quátuor velut virtútes ampléxus est cardináles : ille in illis octo mysticum número reserávit. Pro octáva enim multi inscribúntur Psalmi : et man-

dátum áccipis octo illis partem dare, fortásse benedictiónibus. Sicut enim spei nostræ octáva perféctio est, ita octáva summa virtútum est.

℟. Sancti mei. (54)

Lectio ix.

Sed prius quæ sunt amplióra videámus. Beáti, inquit, páuperes, quóniam vestrum est regnum Dei. Primam benedictiónem hanc utérque Evangelísta pósuit. Ordine enim prima est, et parens quædam generatióque virtútum: quia qui contémpserit sæculária, ipse merébitur sempitérna: nec potest quisquam méritum regni cœléstis adipísci, qui mundi cupiditáte pressus, emergéndi non habet facultátem.

Te Deum laudámus. 18.

III. ALIA HOMILIA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 12.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Atténdite a ferménto Pharisæórum, quod est hypócrisis. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. in Lucam. c. 52.

De hoc ferménto Apóstolus præcipit: Itaque epulémur, non in ferménto véteri, neque in ferménto malítiæ et nequítiæ, sed in ázimis sinceritátis et veritátis. Nam sicut módicum ferméntum totam farínæ, cui injícitur, massam corrúmpit, universámque mox conspersiónem suo sapóre commáculat: sic nimírum simulátio cujus semel ánimum imbúerit, tota virtútum sinceritáte et veritáte fraudábit. Est ergo sensus: Atténdite ne æmulémini simulatóres, quia véniet profécto tempus, in quo et vestra virtus ómnibus, et eórum revelétur hypócrisis.

℟. Propter. (54)

Lectio viij.

Verum quod séquitur: Quóniam quæ in ténebris dixístis, in lúmine dicéntur: non solum in futúro, quando cuncta córdium abscóndita proferéntur ad lucem, sed et in præsénti témpore potest congruénter áccipi: quóniam quæ inter ténebras quondam pressurárum, carcerúmque umbras, vel locúti vel passi sunt Apóstoli, nunc clarificáta per orbem Ecclésia, lectis eórum áctibus, públice prædicántur. Ne terreámini

ab his, qui occídunt corpus. Si persecutóres sanctórum, occísis corpóribus, non habent ámplius quid contra illos agant : ergo supervácua furunt insánia, qui mórtua Mártyrum membra feris avibúsque discerpénda projíciunt, cum nequáquam omnipoténtiæ Dei, quin ea resuscitándo vivíficet, obsístere possint.

℟. Sancti mei. (54)

Lectio ix.

Duo autem sunt génera persecutórum : unum palam sæviéntium, álterum ficte fraudulentérque blandiéntium. Contra utrúmque nos muníre atque instirúere volens Salvátor, et supra ab hypócrisi Pharisæórum atténdere, et hic a carníficum cæde præcipit non timére : quia vidélicet post mortem nec horum crudélitas, nec illórum váleat simulátio duráre. Nonne quinque pásseres véneunt dipóndio ? Si minutíssima, inquit, animália, et quæ quólibet per áera ferúntur volatília, Deus oblivísci non potest : vos qui ad imáginem facti estis Creatóris, non debétis terréri ab his, qui occídunt corpus : quia qui irrationabília animália gubérnat, rationabília curáre non désinit.

Te Deum laudámus.18.

COMMUNE CONFESSORIS PONTIF. IN I. VESPERIS.

Añæ de Laud. (71) Ps. ut in j. Vesp. Apost. (2)

Capitulum. Eccli. 44. c

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus : et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus.

Iste Conféssor Dómini colféntes
Quem pie laudant pópuli per orbem,
Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus quod indicant in Proprio litteræ m. t. v. dicatur :

Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbriam duxit sine labe vitam,
Donec humános animávit auræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum frequénter,
Ægra quæ passim jacuére membra,

Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.
Noster hinc illi chorus obsequéntem
Cóncinit laudem, celebrésque palmas;
Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.
Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui super cœli sólio coruscans,
Totíus mundi sériem gubérnat
Trinus, et unus.
Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif. Aña. Sacérdos et Póntifex, * et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus : ut beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis, veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Exáudi, quæsumus Dómine, preces nostras, quas in beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis, solemnitáte deférimus : et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Pro Doctoribus.

In utrisque Vesperis ad Magnificat.

Aña. O doctor óptime,* Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N. divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo, ætérnæ salútis, beátum N. minístrum tribuísti : præsta, quæsumus ; ut, quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dñum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Confessórum Dñum, * Veníte adorémus. Ps. Veníte. 2.

Hymnus. Iste Conféssor. (60)

In primo Nocturno.

Aña. Beátus vir, * qui in lege Dómini meditátur : volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dñi volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciet prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Aña. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur : volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet semper prosperabúntur.

Aña. Beátus iste sanctus, * qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dñi constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite : * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Aña. Beátus iste sanctus, qui confísus est in

Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Aña. Tu es glória mea, * tu es suscéptor meus, Dómine : tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Aña. Tu es glória mea, tu es suscéptor meus, Dómine : tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Pater noster Absolutio. Exáudi, Dñe. ℣. Jube, domne. Benedictio. Benedictióne perpétua.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Lectio j. Cap. 3.

Fidélis sermo : Si quis Episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo Epíscopum irreprehensíbilem esse, uníus uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum hospitálem, doctórem, non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum ; non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum ; fílios habéntem súbditos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suæ præésse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum : ne in supérbiam elátus, in judícium íncidat diáboli. Opórtet autem illum et testimónium habére bonum ab iis qui foris sunt, ut non in oppróbrium íncidat, et in láqueum diáboli.

℟. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra. Benedictio. Unigénitus.

De Epístola ad Titum.

Lectio ij. Cap. 1. b

Opórtet enim Epíscopum sine crímine esse, sicut Dei dispensatórem : non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum : sed hospitálem, benígnum sóbrium, justum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum, qui secúndum doctrínam est, fidélem sermónem : ut potens sit exhortári in doctrína sana, et eos, qui contradícunt, argúere. Sunt enim multi étiam inobediéntes ; vaníloqui, et seductóres : máxime qui de circumcisióne sunt : quos opórtet redárgui : qui univérsas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia.

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo : * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo. Benedictio. Spíritus sancti grátia.

Lectio iij. Cap. 2.

Tu autem lóquere quæ decent sanam doctrínam : Senes ut sóbrii sint, pudíci, prudéntes, sani in fide, in dilectióne, in patiéntia : Anus simíliter in hábitu sancto non criminatríces, non multo vino serviéntes, bene docéntes : ut prudéntiam dóceant adolescéntulas, ut viros suos ament, fílios suos díligant, prudéntes, castas, sóbrias, domus curam habéntes, benígnas, súbditas viris suis, ut non blasphemétur verbum Dei. Júvenes simíliter hortáre ut sóbrii sint. In ómnibus teípsum præbe exémplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte, verbum sanum, irreprehensíbile : ut is, qui ex advérso est, vereátur, nihil habens malum dícere de nobis.

℟. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. ℣ Dixit Dóminus Dómino meo :

Sede a dextris meis. Tu es. Glória Patri. Tu es.

In secundo Nocturno.

Aña. Invocántem * exaudívit Dóminus Sanctum suum, Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde ? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium ?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre : * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrificium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona ?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam :

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Aña. Invocántem exaudívit Dóminus Sanctum suum, Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Aña. Læténtur omnes, * qui sperant in te, Dñe : quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Psalmus 5.

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo :* Dómine mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem :* perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua :* propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dñe.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Aña. Læténtur omnes, qui sperant in te, Dómine : quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Aña. Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra ! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus : * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum ?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum :* et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Aña. Dómine Dóminus

noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra ! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Pater noster. Absolutio. Ipsíus píetas. ℣. Jube, domne. Bened. Deus Pater omnípotens.
Sermo S. Máximi Epísc. Hom. 59. de S. Euseb. 2.

Lectio iv.

Ad sancti ac beatíssimi Patris nostri N. cujus hódie festa celebrámus, laudes addidísse, áliquid decerpsísse est : síquidem virtútum ejus grátia non sermónibus exponénda est, sed opéribus comprobánda. Cum enim dicat Scriptúra : Glória patris est fílius sápiens : quantæ hujus sunt glóriæ, qui tantórum filiórũ sapiéntia, et devotióne lætátur ? In Christo enim Jesu per Evangélium ipse nos génuit.
℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus. Benedictio. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Quidquid ígitur in hac sancta plebe potest esse virtútis et grátiæ, de hoc quasi quodam fonte lucidíssimo, ómnium rivulórum púritas emanávit. Etenim quia castitátis pollébat vigóre, quia abstinéntiæ gloriabátur angústiis, quia blandiméntis erat prædítus lenitátis, ómnium cívium in Deum provocávit afféctum : quia Pontíficis administratióne fulgébat, plures e discípulis relíquit sui sacerdótii successóres.
℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus. Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

Bene et cóngrue in hac die, quam nobis beáti Patris nostri N ad paradísum tránsitus exsultábilem reddit, præséntis Psalmi versículum decantávimus : In memória ætérna erit justus. Digne enim in memóriam

vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit Angelórum. Dicit sermo divínus : Ne laudes hóminem in vita sua : tamquam si díceret : Lauda post vitam, magnífica post consummatiónem. Dúplici enim ex causa utílius est hóminum magis memóriæ laudem dare, quam vitæ ; ut illo potíssimum témpore mérita sanctitátis extóllas, quando nec laudántem adulátio movet, nec laudátum tentet elátio.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Aña. Dómine, * iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

Dómine quis habitábit in tabernáculo tuo : * aut quis requiéscet in monte sancto tuo ?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit :

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Aña. Dómine, iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Aña. Vitam pétiit * a te, et tribuísti ei, Dómine : glóriam et magnum decórem imposuísti super eum : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20.

Dómine in virtúte tua lætábitur rex : * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti

eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum,* in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Aña. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine : glóriam et magnum decórem imposuísti super eum : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Aña. Hic accípiet * benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo : quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dñi ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum,* quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, prínci-

pes, vestras : et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras : et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo : quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Pater noster. Absolutio. A vínculis. ℣. Jube, domne. Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 25. b

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo péregre profícíscens, vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Hom. 9. in Evang.

Léctio sancti Evangélii, fratres caríssimi, sollícite consideráre nos, ádmonet, ne nos, qui plus céteris in hoc mundo accepísse áliquid cérnimur, ab auctóre mundi grávius inde judicémur. Cum enim augéntur dona, ratiónes étiam crescunt donórum. Tanto ergo esse humílior, atque ad serviéndum Deo prómptior quisque debet ex múnere, quanto se obligatiórem esse cónspicit in reddénda ratióne. Ecce homo, qui péregre profícíscitur, servos suos vocat, eísque ad negótium talénta partítur. Post multum vero témporis positúrus ratiónem revértitur. Bene operántes pro apportáto lucro remúnerat, servum vero a bono ópere torpéntem damnat.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et. Benedictio. Cujus festum.

Lectio viij.

Quis ítaque iste homo est, qui péregre profícíscitur, nisi Redémptor noster, qui in ea carne, quam assúmpserat, ábiit in cœlum ? Carnis enim locus próprius terra

est, quæ quasi ad peregrína dúcitur, dum per Redemptórem nostrum in cœlo collocátur. Sed homo iste péregre profi- císcens servis suis bona sua trádidit, quia fidélibus suis spirituália dona concéssit. Et uni quidem quinque talénta, álii duo, álii vero commísit unum. Quinque étenim sunt córporis sensus, vidélicet : visus, audítus, gustus, odorátus, et tactus. Quinque ergo taléntis, donum quinque sénsuum, id est, exteriórum sciéntia exprímitur. Duóbus vero, intelléctus et operátio designátur. Uníus autem talénti nómine, intelléctus tantúmmodo designátur. ℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos. Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Sed is, qui quinque talénta accéperat, ália quinque lucrátus est : quia sunt nonnúlli, qui etsi intérna ac mystica penetráre nésciunt, pro intentióne tamen supérnæ pátriæ docent recta quos possunt, de ipsis exterióribus, quæ accepérunt, duplum taléntum portant : dumque se a carnis petulántia, et a terrenárum rerum ámbitu, atque a visibílium voluptáte custódiunt, ab his étiam álios admonéndo compéscunt. Et sunt nonnúlli, qui quasi duóbus taléntis ditáti, intelléctum atque operatiónem percípiunt, subtília de intérnis intélligunt, mira in exterióribus operántur. Cumque et intelligéndo et operándo áliis prædicant, quasi duplicátum de negótio lucrum repórtant.

Te Deum laudámus. 18.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Ecce sacérdos magnus, * qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus. Ps. Dóminus regnávit. cum reliquis. 19.

2. Non est invéntus * símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

3. Ideo jurejurándo * fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

4. Sacerdótes Dei * benedícite Dóminum : servi

Dñi, hymnum dícite Deo, allelúia.

5. Serve bone * et fidélis intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum. Eccli. 44. c

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus : et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus.

Jesu, Redémptor ómnium,
Perpes coróna Præsulum,
In hac die cleméntius
Indúlgeas precántibus.

Tui sacri qua nóminis
Conféssor almus cláruit :
Hujus celébrat ánnua
Devóta plebs solémnia.

Qui rite mundi gáudia
Hujus cadúca réspuens,
Æternitátis præmio
Potítur inter Angelos.

Hujus benígnus ánnue
Nobis sequi vestígia :
Hujus precátu sérvulis
Dimítte noxam críminis.

Sit Christe, Rex piíssime,
Tibi, Patríque glória,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Aña. Euge serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio.

Da, quæsumus, omnípotens Deus : ut beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis, veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dñum.

Alia Oratio.

Exáudi, quæsumus Dómine, preces nostras, quas in beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis, solemnitáte deférimus : et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Pro Doctore.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo, ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti : præsta, quæsumus ; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dñum.

Ad Tertiam.

Capit. Ecce sacérdos. ut supra.

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et. Glória Patri. Amávit. ℣. Elégit

eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Ad Sextam.

Capitulum. Eccli. 44. c

Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi: ídeo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℟. br. Elégit eum Dñus * Sacerdótem sibi. Elégit. ℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Sacerdótem. Glória Patri. Elégit. ℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Ad Nonam.

Capitulum. Eccli. 45. c.

Fungi sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

℟. br. Tu es sacérdos * In ætérnum. Tu. ℣. Secúndum órdinem Melchísedech. In. Glória Patri. Tu. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

IN II. VESPERIS.

Añæ de Laudibus. (71) Psalmi de Dñica. 143. et loco ultimi, Ps. Meménto, Dómine, David. 154. Capitulum et Hymnus ut in j. Vesperis (60)

℣. Justum dedúxit Dñus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Aña. Amávit eum Dñus, * et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

Sequens Aña dicitur ad Magnificat in ij. Vesperis pro solis summis Pontificibus, Aña. Dum esset summus Póntifex, * terréna non métuit, sed ad cœléstia regna gloriósus migrávit.

Si occurrat celebrari Festum plur. Pont. et Conf. Officium fit ut supra: sed in Oratione et Sermone, quæ ponuntur in singulari, dicantur in plurali; et in j. Nocturno legantur sequentes Lectiones de Scriptura.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 44.

Laudémus viros gloriósos, et paréntes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia sua a sæculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magni virtúte, et prudéntia sua prædíti, nuntiántes in Prophétis dignitátem Prophetárum, et imperántes in præsénti pópulo, et virtúte prudéntiæ pópulis sanctíssima

verba. In perítia sua requiréntes modos músicos, et narrántes cármina scripturárum.

℟. Euge serve. (64)

Lectio ij.

Hómines dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdium habéntes : pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in láudibus. Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum : et sunt quorum non est memória : periérunt quasi qui non fúerint : et nati sunt, quasi non nati, et fílii ipsórum cum ipsis.

℟. Ecce sacérdos. (64)

Lectio iij.

Sed illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt : cum sémine eórum pérmanent bona, heréditas sancta nepótes eórum, et in testaméntis stetit semen eórum : et fílii eórum propter illos usque in ætérnum manent : semen eórum et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia.

℟. Jurávit Dóminus. (64)

II. ALIÆ LECTIONES PRO PONTIF. ET CONF.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Máximi Epíscopi.

Ex Homilia 59. de S. Eusebio 2.

Lectio iv.

Beáti Patris N. mérita jam in tuto pósita secúri magnificémus : qui gubernáculum fídei viríliter tenens, ánchoram spei tranquílla jam in statióne compósuit, et plenam cœléstibus divítiis et ætérnis mércibus navem optáto in líttore collocávit : qui contra omnes adversários scutum timóris Dei támdiu infatigabíliter ténuit, donec ad victóriam perveníret. Quid enim fuit totus vitæ illíus cursus, nisi uníus cum vígili hoste conflíctus?

℟. Invéni David. (67)

Lectio v.

Quantis hic cæcis a via veritátis errántibus, et de summa jam in profúndum rupe pendéntibus amíssum réddidit visum, et illum, quo Christus viderétur, reparávit intúitum? Quantórum áuribus surdis, et

infidelitátis obturatióne damnátis, ad percipiéndam vocem cœléstium mandatórum, pretiósum infúdit audítum, ut vocánti Deo ad misericórdiam respondérent per obediéntiam. Quantos intrínsecus vulnerátos, angélici oris arte et oratiónum, ab infirmitáte curávit?

℟. Pósui. (67)

Lectio vj.

Quantos per longam incúriam peccáti labe resolútos, et quadam lepræ contagióne perfúsos, castigatiónibus et exhortatiónibus expiándo, Deo in se operánte, mundávit? Quantórum ánimas vivéntes in córpore jam defúnctas et delictórum mole óbrutas ac sepúltas, ad emendatiónem tamquam ad lucem vocándo, Deo resuscitávit: ut Dómini sui admirándus imitátor jam mórtuas Deo, e contrário mortíficet vitáli morte peccáto?

℟. Iste est qui. (68)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 24. d

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vigiláte, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homilía S. Hilárii Epísc. Com. in Matth. can. 26. in fine.

Ut ignorántiam illam diéi ómnibus táciti, non sine útilis siléntii ratióne esse scirémus, vigiláre nos Dóminus propter advéntum furis admónuit, et oratiónum assiduitáte deténtos, ómnibus præceptórum suórum opéribus inhærére. Furem enim esse osténdit zábulum, ad detrahénda ex nobis spólia pervígilem, et córporum nostrórum dómibus insidiántem; ut ea incuriósis nobis, et somno déditis, consiliórum suórum atque illecebrárum jáculis perfódiat. Parátos ígitur esse nos cónvenit, quia diéi ignorátio inténtam sollicitúdinem suspénsæ expectatiónis exágitet.

℟. Amávit eum. (70)

Lectio viij. Can. 27.

Quisnam est fidélis servus et prudens, quem constítuit Dñus super famíliam suam? Quamquam in commúne nos ad indeféssam vigilántiæ curam adhortétur: speciálem tamen pópuli princípibus, id est, Epíscopis, in exspectatióne adventúque suo sollicitúdinem mandat. Hunc

enim servum fidélem atque prudéntem, præpósitum famíliæ significat, cómmoda atque utilitátes commíssi sibi pópuli curántem. Qui si dicto áudiens, et præcéptis obédiens erit,id est, si doctrínæ opportunitáte et veritáte infirma confírmet, disrúpta consólidet, depraváta convértat, et verbum vitæ in æternitátis cibum aléndæ famíliæ dispéndat, atque hæc agens, hisque ímmorans deprehendátur, glóriam a Dómino tamquam dispensátor fidélis, et víllicus útilis consequétur, et super ómnia bona constituétur : id est, in Dei glória collocábitur, quia nihil sit ultra, quod mélius sit.

℟. Sint lumbi. (71)

Lectio ix.

Quod si cóntuens longam Dei patiéntiam, quæ in profécttum humánæ salútis exténditur, advérsum consérvos insoléscet, et sæculi malis vitiísque se tradet, præséntium tantum curam in cultu ventris exércens : desperáta die Dóminus advéniet, eúmque a bonis, quæ spopónderat,dívidet, portionémque ejus cum hypócritis in pœnæ æternitáte constítuet : quia advéntum desperáverit, quia mandátis non obtemperáverit, quia præséntibus studúerit, quia vita Géntium víxerit,quia desperatióne judícii commíssam sibi famíliam fame, siti, cæde vexáverit.

Te Deum laudámus.18.

PRO DOCTORIBUS.

Ad Magnificat in utrisque Vesperis.

Aña. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N. divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo, ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti : præsta, quæsumus, ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dñum.

Lectiones seq. leguntur in Festis Doctorum. Officium autem in illis fit de Conf. Pont. vel non Pont. pro qualitate Festi.

In primo Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 39.

Sapiéntiam ómnium antiquórum exquíret sápiens, et in prophétis vacábit. Narratiónem virórum nominatórum conservábit, et in versútias parabolárum simul in-

troíbit. Occúlta provérbiórum exquíret, et in abscónditis parabolárum conversábitur. In médio magnatórum ministrábit, et in conspéctu præsidis apparébit. In terram alienigenárum géntium pertránsiet: bona enim et mala in homínibus tentábit. ℟. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ij.

Cor suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur. Apériet os suum in oratióne, et pro delíctis suis deprecábitur. Si enim Dóminus magnus volúerit, spíritu intelligéntiæ replébit illum : et ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, et in oratióne confitébitur Dómino : et ipse díriget consílium ejus, et disciplínam, et in abscónditis suis consiliábitur.

Pro Doctore Pontifice. ℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo : * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo.

Pro Doctore non Pontifice, ℟. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et.

Lectio iij.

Ipse palam fáciet disciplínam doctrínæ suæ, et in lege testaménti Dómini gloriábitur. Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, et usque in sæculum non delébitur. Non recédet memória ejus, et nomen ejus requirétur a generatióne in generatiónem. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, et laudem ejus enuntiábit ecclésia.

Pro Doctore Pontifice. ℟. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo : Sede a dextris meis. Tu. Glória Patri. Tu.

Pro Doctore non Pontifice, ℟. Iste cognóvit

justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número sanctórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

Lectio iv. L. 9. c. 6.

Qui post Oríonas Hyadum nómine, nisi Doctóres sanctæ Ecclésiæ designántur ? Qui subdúctis martyribus, eo jam témpore ad mundi notítiam venérunt, quo fides clárius elúcet, et représsa infidelitátis híeme, áltius per corda fidélium sol veritátis calet. Qui remóta tempestáte persecutiónis, explétis longis nóctibus infidelitátis, tunc sanctæ Ecclésiæ orti sunt, cum ei jam per credulitátis vernum lucídior annus aperítur.

Pro Doctore Pontifice, ℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Pro Doctore non Pontífice. ℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Nec immérito Doctóres sancti Hyadum nuncupatióne signántur. Græco quippe elóquio hyetos plúvia vocátur : et Hyades nomen a plúviis accepérunt : quia ortæ procul dúbio imbres ferunt. Bene ergo Hyadum appellatióne expréssi sunt, qui ad statum universális Ecclésiæ, quasi in cœli fáciem dedúcti, super aréntem terram humáni péctoris sanctæ prædicatiónis imbres fudérunt. Si enim prædicatiónis sermo plúvia non esset : Móyses mínime dixísset : Exspectétur sicut plúvia elóquium meum : et nequáquam per Isaíam Véritas díceret : Mandábo núbibus meis, ne pluant super eam imbrem : atque hoc, quod paulo ante protúlimus : Quámobrem prohíbitæ sunt stillæ pluviárum.

Pro Doctore Pontifice, ℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi

eléctum de plebe mea; * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Pro Doct. non Pontif. ℟. Amávit eum Dóminus et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et.

Lectio vj.

Dum ergo Hyades cum plúviis véniunt, ad cœli spátia altióra sol dúcitur: quia apparénte Doctórum sciéntia, dum mens nostra imbre prædicatiónis infúnditur, fídei calor augétur. Et perfúsa terra ad fructum próficit, cum lumen ætheris ignéscit: quia ubérius frugem boni óperis réddimus, dum per sacræ eruditiónis flammam in corde clárius ardémus. Dumque per eos diébus síngulis magis magísque sciéntia cœléstis osténditur, quasi intérni nobis lúminis vernum tempus aperítur: ut novus sol nostris méntibus rútilet, et eórum verbis nobis cógnitus, seípso quotídie clárior micet. Urgénte étenim mundi fine, supérna sciéntia próficit, et lárgius cum témpore excréscit.

Pro Doctore Pontifice, ℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

Pro Doctore non Pontifice, ℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5. b

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Hom. S. Augustíni Epísc.

Lib. 1. de Serm. Domini in monte c. 6. tom. 4.

Osténdit Dóminus, fátuos esse judicándos, qui temporálium bonórum vel cópiam sectán-

tes, vel inópiam metuéntes, amíttunt ætérna, quæ nec dari possunt ab homínibus, nec auférri. Itaque si sal infatuátum fúerit, in quo saliétur? Id est, si vos, per quos condiéndi sunt quodámmodo pópuli, metu persecutiónum temporálium amiséritis regna cœlórum; qui erunt hómines, per quos a vobis error auferátur, cum vos elégerit Deus, per quos errórem áuferat ceterórum?

Pro Doctore Pontifice. ℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum. * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et.

Pro Doctore non Pontifice, ℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viij.

Ergo ad níhilum valet sal infatuátum, nisi ut mittátur foras, et calcétur ab homínibus. Non ítaque calcátur ab homínibus, qui pátitur persecutiónem: sed qui persecutiónem timéndo infatuátur. Calcári enim non potest, nisi inférior: sed inférior non est, qui quamvis córpore multa in terra sustíneat, corde tamen fixus in cœlo est. ℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Vos estis lumen mundi. Quómodo dixit supérius sal terræ, sic nunc dicit lumen mundi. Nam neque supérius ista terra accipiénda est, quam pédibus corpóreis calcámus: sed hómines, qui in terra hábitant, vel étiam peccatóres, quorum condiéndis et exstinguéndis putóribus apostólicum salem Dóminus misit. Et hic mundum, non cœlum et terram, sed hómines, qui sunt in mundo, vel díligunt mundum, opórtet intélligi, quibus illuminándis Apóstoli missi sunt. Non potest cívitas abscóndi super

montem pósita : id est, fundáta super insígnem magnámque justítiam, quam signíficat étiam ipse mons, in quo dísputat Dóminus.

Te Deum laudámus. 18.

II. ALIA HOMILIA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vij. Cap. 5. b

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Comm. in Matth. c. 4

Vos estis sal terræ : quod si sal infatuátum fúerit, ad níhilum valet id quod saliétur. Sal, ut árbitror, terræ nullum est. Quómodo ergo Apóstolos sal terræ nuncupávit? Sed propríetas est quærénda dictórum, quam et apostolórum offícium, et ipsíus salis natúra monstrábit. Sal est in se uno cóntinens aquæ et ignis eleméntum, et hoc ex duóbus est unum.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Amávit eum. (80)

Pro Doct. non Pontif.

℟. Iste est qui. (80)

Lectio viij.

Hic ígitur in omnem usum humáni géneris efféctus, incorruptiónem corpóribus, quibus fúerit aspérsus, impértit, et ad omnem sensum condíti sapóris aptíssimus est. Apóstoli autem sunt rerum cœléstium prædicatóres, et æternitátis velut satóres, immortalitátem ómnibus corpóribus quibus eórum sermo aspérsus fúerit, conferéntes.¶ Mérito ígitur sal terræ nuncupáti sunt : per doctrínæ virtútem saliéndi modo æternitáti córpora reservántes.

℟. In médio. (80)

Lectio ix.

Sed natúra salis semper éadem est, nec immutári umquam potest. Verum quia conversióni homo súbjacet, et solus beátus, qui usque ad finem in ómnibus Dei opéribus permánserit : ídeo eos sal terræ nuncupátos monet in tráditæ sibi potestátis virtúte persístere, ne infatuáti nihil sáliant, et ipsi, sensu accépti sapóris amísso, vivificáre corrúpta non possint, et projécti de Ecclésiæ promptuáriis, cum his quos salíerint, pédibus incedéntium protereántur.

Te Deum laudámus. 18.

III. ALIA HOMILIA.
Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.
Lectio vij. Cap. 5. b

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur ? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.
Hom. 15. in Matthæum sub medium.

Atténdite quid díxerit, Vos estis sal terræ : per quod osténdit quam necessário ista præcípiat. Non enim de vestra, inquit, tantúmmodo vita, sed de univérso orbe vobis rátio reddénda est. Non ad duas quippe urbes, aut decem, aut vigínti, neque ad unam gentem vos mitto, sicut mittébam prophétas : sed ad omnem terram prorsus ac mare, totúmque mundum, et hunc váriis crimínibus oppréssum.

Pro Doct. Pontifice.
℟. Amávit eum. (80)
Pro Doct. non Pont.
℟. Iste est qui. (80)

Lectio viij.

Dicéndo enim : Vos estis sal terræ, osténdit univérsam hóminum infatuátam esse natúram, et peccatórum vi corrúptam : et idcírco illas ab eis virtútes requírit, quæ máxime ad multórum salútem procurándam necessáriæ sunt atque útiles. Nam qui mansuétus est ac modéstus, et misericors et justus, non intra se tantúmmodo hæc recte facta conclúdit, verum in aliórum quoque utilitátem præcláros hos fáciet efflúere fontes. Igitur qui corde mundo est atque pacíficus, et persecutiónem pro veritáte pátitur, nihilóminus in commúne cómmodum vitam instítuit.
℟. In médio. (80)

Lectio ix.

Ne ígitur putétis, inquit, ad lévia vos ducéndos esse certámina, neque exiguárum rerum vobis ineúndam esse ratiónem. Vos estis sal terræ. Quid ígitur ? Ipsíne putrefácta medicáti sunt ? Nequáquam : neque enim fíeri potest, ut ea quæ jam corrúpta sunt, salis perfricatióne reparéntur. Non ergo hoc fecérunt, sed ante renováta, sibíque trádita, atque ab illa jam putrédine liberáta, aspergébant sale, et in ea novitáte conservábant, quam a Dómino suscéperant. Liberáre

quippe a putrédine peccatórum, Christi virtútis est: ut autem ad illa íterum non revertántur, Apostolórum curæ est ac labóris.

Te Deum laudámus. 18.

COMMUNE CONF. NON PONT.

IN I. VESPERIS.

Añæ de Laudibus, ut infra. (94) Psalmi ut in j. Vesperis de Comm. Apost. (2)

Capitulum. Eccli. 31.

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula: et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus.

Iste Conféssor Dómini coléntes
Quem pie laudant pópuli per orbem,
Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus quod indicant in Proprio litteræ m. t. v. dicatur: Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbriam duxit sine labe vitam,
Donec humános animávit auræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum frequénter,
Ægra quæ passim jacuére membra,
Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi chorus obsequéntem
Cóncinit laudem, celebrésque palmas;
Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui super cœli sólio coruscans,
Totíus mundi sériem gubérnat
Trinus, et unus.
Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif. Aña. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio.

Deus, qui nos beáti N. Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum nostrum.

Alia Oratio.

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris, quas in beáti N. Confessóris tui, solemnitáte deférimus : ut, qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas.

Oratio.

Intercéssio nos, quæsumus Dómine, beáti N. Abbátis comméndet : ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem Confessórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Iste Conféssor. ut supra.

In primo Nocturno.

Aña. Beátus vir, * qui in lege Dómini meditátur : volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dñi volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Aña. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur : volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Aña. Beátus iste sanctus, * qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia ?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dó-

minum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me :* Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite : * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Aña. Beátus iste sanctus, qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dñi, constitútus est in monte sancto ejus.

Aña. Tu es glória mea,* tu es suscéptor meus, Dómine : tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me ? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurréxi, quia Dñus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge, Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Aña. Tu es glória mea, tu es suscéptor meus, Dómine : tu exáltans caput meum, et exaudísti

me de monte sancto tuo. ℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Pater noster. Absolutio. Exáudi, Dómine, ℣. Jube, domne. Bened. Benedictióne perpétua.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio j. Cap. 4. b et 5.

Justus si morte præoccupátus fúerit, in refrigério erit. Senéctus enim venerábilis est non diutúrna, neque annórum número computáta: cani autem sunt sensus hóminis, et ætas senectútis vita immaculáta. Placens Deo factus est diléctus, et vivens inter peccatóres translátus est. Raptus est ne malítia mutáret intelléctum ejus, aut ne fíctio decíperet ánimam illíus. Fascinátio enim nugacitátis obscúrat bona, et inconstántia concupiscéntiæ transvértit sensum sine malítia. Consummátus in brevi explévit témpora multa: plácita enim erat Deo ánima illíus: propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátum.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra. Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ij.

Pópuli autem vidéntes, et non intelligéntes, nec ponéntes in præcórdiis tália: quóniam grátia Dei et misericórdia est in sanctos ejus, et respéctus in eléctos illíus. Condémnat autem justus mórtuus vivos ímpios, et juvéntus celérius consummáta longam vitam injústi. Vidébunt enim finem sapiéntis, et non intélligent quid cogitáverit de illo Deus, et quare muníerit illum Dóminus. Vidébunt et contémnent eum: illos autem Dóminus irridébit. Et erunt post hæc decidéntes sine honóre, et in contumélia inter mórtuos in perpétuum: quóniam disrúmpet illos inflátos sine voce, et commovébit illos a fundaméntis, et usque ad suprémum desolabúntur.

℟. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et. Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iij.

Et erunt geméntes, et memória illórum períbit. Vénient in cogitatióne peccatórum suórum tímidi, et tradúcent illos ex advérso iniquitátes ipsórum. Tunc stabunt justi in magna constántia advérsus eos qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum. Vidéntes turbabúntur timóre horríbili, et mirabúntur in subitatióne insperátæ salútis, dicéntes intra se, pœniténtiam agéntes, et præ angústia spíritus geméntes : Hi sunt quos habúimus aliquándo in derísum, et in similitúdinem impropérii. Nos insensáti vitam illórum æstimabámus insániam, et finem illórum sine honóre; ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter sanctos sors illórum est.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número sanctórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Aña. Invocántem exaudívit * Dóminus sanctum suum : Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde : * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium ?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre : * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino, * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona ?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam :

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Aña. Invocántem exaudívit Dóminus sanctum suum : Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Aña. Læténtur omnes, * qui sperant in te, Dñe : quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Psalmus 5.

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus, et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos : * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Aña. Læténtur omnes, qui sperant in te, Dñe : quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Aña. Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra ! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus ? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum ?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Aña. Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra ! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Pater noster. Absolutio. Ipsíus píetas. ℣. Jube domne. Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

In Or. de S. Phil. t. 3.

Lectio iv.

Beáti N. dies, cujus festivitátem celebrámus, ad ipsíus recte factórum enarratiónem linguam nostram evocávit : síquidem hódie beátus iste ad tranquíllam, omnísque perturbatiónis expértem vitam tránsiit : eóque navígium áppulit, ubi deínceps non póterit metúere naufrágium, nec ullam ánimi perturbatiónem, aut dolórem. Et quid mirum est, si locus ille purus est ab omni moléstia ánimi, cum Paulus homínibus adhuc in hac vita degéntibus loquens, dicat : Semper gaudéte, sine intermissióne oráte ?

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit il-

lum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dñus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et. Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Quod si hic, ubi morbi, ubi insectatiónes, ubi præmatúræ mortes, ubi calúmniæ, ubi invídiæ, ubi perturbatiónes, ubi iræ, ubi cupiditátes, ubi innumerábiles insídiæ, ubi quotidiánæ sollicitúdines, ubi perpétua sibíque succedéntia mala sunt, innúmeros ex omni parte dolóres afferéntia. Paulus dixit fíeri posse, ut semper gaudeámus, si quis páululum ex rerum mundanárum flúctibus eréxerit caput, vitámque suam recte composúerit ; multo magis, postquam hinc demigravérimus, fácile cómpotes érimus ejus boni, cum hæc ómnia subláta fúerint, advérsa valetúdo, morbi, peccándi matéria, ubi non est meum ac tuum frígidum illud verbum et quidquid est malórum in vitam nostram ínvehens innumeráque gignens bella.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad. Benedictio. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

Quamóbrem maximópere grátulor hujus sancti felicitáti, quod quamquam translátus est, atque hanc, quæ apud nos est, civitátem relíquit, tamen in álteram adscríptus est civitátem, nempe Dei : et digréssus ab hac Ecclésia, ad illam pervénit, quæ est primogenitórum descriptórum in cœlis : ac relíctis hisce festis, tránsiit ad celebritátem Angelórum. Etenim quod et cívitas sursum sit, et Ecclésia, et celébritas, audi Paulum dicéntem : Accessístis ad civitátem Dei vivéntis, Jerúsalem cœléstem, et Ecclésiam primitivórum, qui conscrípti sunt in cœlis, et ad multórum míllium Angelórum frequéntiam.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam

mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Aña. Dómine, * iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam ?

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit :* qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit :

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Aña. Dómine, iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Aña Vitam pétiit * a te, et tribuísti ei, Dómine ; glóriam et magnum decórem imposuísti super eum : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20.

Dómine, in virtúte tua lætábitur rex : * et super salutáre tuum exsultábit vehementer.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo ; * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui :* Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes :* et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala :* cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Aña. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine : glóriam et magnum decórem imposuísti super eum : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Aña. Hic accípiet* benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo : quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo : quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Pater noster. Absolutio. A vínculis. ℣. Jube,

domne. Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 12. e

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 13. in Evang.

Sancti Evangélii, fratres caríssimi, apérta vobis est léctio recitáta. Sed ne alíquibus ipsa ejus planíties alta fortásse videátur, eam sub brevitáte transcúrrimus, quátenus ejus exposítio ita nesciéntibus fiat cógnita, ut tamen sciéntibus non sit onerósa. Dóminus dicit : Sint lumbi vestri præcíncti. Lumbos enim præcíngimus, cum carnis luxúriam per continéntiam coarctámus. Sed quia minus est, mala non ágere : nisi étiam quisque stúdeat et bonis opéribus insudáre, prótinus ádditur : Et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Lucérnas quippe ardéntes in mánibus tenémus, cum per bona ópera próximis nostris lucis exémpla monstrámus. De quibus profécto opéribus Dóminus dicit : Lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant ópera vestra bona, et gloríficent Patrem vestrum qui in cœlis est.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse. Benedictio. Cujus festum cólimus.

Lectio viij.

Duo autem sunt, quæ jubéntur, et lumbos restríngere, et lucérnas tenére : ut et mundítia sit castitátis in córpore, et lumen veritátis in operatióne. Redemptóri étenim nostro unum sine áltero placére nequáquam potest : si aut is, qui bona agit, adhuc luxúriæ inquinaménta non déserit : aut is, qui castitáte præéminet, necdum se per bona ópera exércet. Nec cástitas ergo magna est sine bono ópere, nec opus bonum est áliquod sine castitáte. Sed etsi utrúmque ágitur, restat, ut quisquis ille est, spe ad supérnam pátriam ten-

dat, et nequáquam se a vítiis pro mundi hujus honestáte contíneat.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. Glória Patri. Et. Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis ; ut, cum vénerit, et pulsáverit, conféstim apériant ei. Venit quippe Dóminus cum ad judícium próperat : pulsat vero, cum jam per ægritúdinis moléstias esse mortem vicínam desígnat. Cui conféstim aperímus, si hunc cum amóre suscípimus. Aperíre enim júdici pulsánti non vult, qui exíre de córpore trépidat : et vidére eum, quem contempsísse se méminit, júdicem formídat. Qui autem de sua spe et operatióne secúrus est, pulsánti conféstim áperit, quia lætus júdicem sústinet. Et cum tempus propínquæ mortis advénerit, de glória retributiónis hilaréscit.

Te Deum laudámus. 18.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Dómine, quinque talénta * tradidísti mihi : ecce ália quinque superlucrátus sum. Ps. Dóminus regnávit. cum reliquis. 19.

2. Euge, serve bone, * in módico fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

3. Fidélis servus * et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

4. Beátus ille servus, * quem cum vénerit dóminus ejus, et pulsáverit jánuam, invénerit vigiléntem.

5. Serve bone * et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum. Eccli. 31.

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula : et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus.

Jesu, coróna célsior,
Et véritas sublímior
Qui confiténti sérvulo
Reddis perénne præmium.

Da supplicánti cœtui,
Hujus rogátu, nóxii
Remissiónem críminis,
Rumpéndo nexum vínculi.

Anni revérso témpore,
Dies refúlsit lúmine,
Quo Sanctus hic de córpore
Migrávit inter sídera.

Hic vana terræ gáudia,
Et luculénta prædia,
Pollúta sorde députans,
Ovans tenet cœléstia.

Te, Christe, Rex piíssime,
Hic confiténdo júgiter,
Calcávit artes dæmonum,
Sævúmque avérni príncipem.

Virtúte clarus, et fide,
Confessióne sédulus,
Jejúna membra déferens,
Dapes supérnas óbtinet.

Proínde te piíssime,
Precámur omnes súpplices:
Nobis ut hujus grátia
Pœnas remíttas débitas.

Patri perénnis glória,
Natóque Patris único,
Sanctóque sit Paráclito,
Per omne semper sæculum. Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Aña. Euge serve bone, * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio.

Deus, qui nos beáti N. Confessóris tui, ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris, quas in beáti N. Confessóris tui, solemnitáte deférimus ? ut, qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas.

Oratio.

Intercéssio nos, quæsumus Dómine, beáti N. Abbátis, comméndet: ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Capitulum. Beátus vir. ut supra.

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et. Glória Patri. Amávit. ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Ad Sextam.

Capitulum. Eccli. 39.

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. br. Os justi * Meditábitur sapiéntiam. Os justi. ℣. Et lingua ejus loquétur judícium. Meditábitur. Glória Patri. Os justi. ℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Ad Nonam.

Capitulum. Sap. 10. b

Justum dedúxit Dñus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum: honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

℟. br Lex Dei ejus * In corde ipsíus. Lex. ℣. Et non supplantabúntur gressus ejus. In. Glória Patri. Lex. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

IN II. VESPERIS.

Añæ de Laudibus (94) Psalmi, Capitulum et Hymnus ut in j. Vesp. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Aña. Hic vir despíciens mundum * et terréna, triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

Si occurrat celebrari Festum plurium Confessorum non Pontificum, Officium fit ut supra: sed in Oratione et Sermone, quæ habentur in singulari, dicantur in plurali.

II. ALIÆ LECTIONES PRO CONF. NON PONT.

In primo Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 31.

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula: et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua. Qui probátus est in illo, et perféctus est, erit illi glória ætérna: qui pótuit tránsgredi, et non est transgréssus: fácere mala et non fecit: ídeo stabilíta sunt bona illíus in Dómino, et eleemósynas illíus enarrábit omnis Ecclésia sanctórum.

℟. Euge serve. (86)

Lectio ij.

Cap. 32. c. et 33.

Qui timet Dóminum, excípiet doctrínam

ejus : et qui vigiláverint ad illum, invénient benedictiónem. Qui quærit legem, replébitur ab ea: et qui insidióse agit, scandalizábitur in ea. Qui timent Dñum, invénient judícium justum, et justítias quasi lumen accéndent. Qui credit Deo, atténdit mandátis, et qui confídit in illo, non minorábitur. Timénti Dóminum non occúrrent mala, sed in tentatióne Deus illum conservábit, et liberábit a malis. Sápiens non odit mandáta et justítias, et non illidétur quasi in procélla navis. Homo sensátus credit legi Dei, et lex illi fidélis.

℟. Justus. (86)

Lectio iij. Cap. 34. b

Spíritus timéntium Deum quæritur, et in respéctu illíus benedicétur. Spes enim illórum in salvántem illos, et óculi Dei in diligéntes se. Qui timet Dóminum, nihil trepidábit, et non pavébit : quóniam ipse est spes ejus. Timéntis Dóminum beáta est ánima ejus. Ad quem réspicit, et quis est fortitúdo ejus? Oculi Dómini super timéntes eum, protéctor poténtiæ, firmaméntum virtútis, tégimen ardóris, et umbráculum meridiáni, deprecátio offensiónis, et adjutórium casus, exáltans ánimam, et illúminans óculos, dans sanitátem, et vitam, et benedictiónem.

℟. Iste cognóvit. (87)

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

L. 10. c. 16. in c. 12. Job.

Lectio iv.

Deridétur justi simplícitas. Hujus mundi sapiéntia est, cor machinatiónibus tégere, sensum verbis veláre, quæ falsa sunt, vera osténdere: quæ vera sunt, falsa demonstráre. Hæc nimírum prudéntia usu a juvénibus scitur, hæc a púeris prétio díscitur : hanc qui sciunt, céteros despiciéndo supérbiunt : hanc qui nésciunt, subjécti et tímidi in áliis mirántur : quia ab eis hæc éadem duplicitátis iníquitas nómine palliáta dilígitur, dum mentis pervérsitas urbánitas vocátur. Hæc sibi obsequéntibus præcipit honórum cúlmina quærere adépta temporális glóriæ vanitáte gaudére, irrogáta ab áliis mala multiplícius réddere : cum vires súppetunt, nullis resisténtibus cédere : cum virtútis possibílitas de-

est, quidquid explére per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitáte simuláre.

℟. Honéstum fecit. (89)

Lectio v.

At contra, sapiéntia justórum est, nil per ostensiónem fíngere, sensum verbis aperíre, vera ut sunt dilígere, falsa devitáre; bona gratis exhibére, mala libéntius toleráre, quam fácere; nullam injúriæ ultiónem quærere, pro veritáte contuméliam lucrum putáre. Sed hæc justórum simplícitas deridétur: quia ab hujus mundi sapiéntibus, puritátis virtus fatúitas créditur. Omne enim quod innocénter ágitur, ab eis procul dúbio stultum putátur: et quidquid in ópere véritas approbat, carnáli sapiéntiæ fátuum sonat. Quid namque stúltius vidétur mundo, quam mentem verbis osténdere, nil cállida machinatióne simuláre, nullas injúriis contumélias réddere, pro maledicéntibus oráre, paupertátem quærere, posséssa relínquere, rapiénti non resístere, percutiénti álteram maxíllam præbére?

℟. Amávit eum. (90)

Cap. 17. post initium.

Lectio vj.

Lampas contémpta apud cogitatiónes dívitum. Sæpe contíngit, ut eléctus quisque, qui ad ætérnam felicitátem dúcitur, contínua hic adversitáte deprimátur: non hunc rerum abundántia fúlciat, non dignitátum glória honorábilem osténdat, nulla ei obsequéntium frequéntia súppetat, nulla hunc humánis óculis véstium pompa compónat: a cunctis vero despicábilis cérnitur, et hujus mundi grátia indígnus æstimátur: sed tamen ante occúlti júdicis óculos virtútibus émicat, vitæ méritis corúscat: honorári métuit, déspici non réfugit: corpus continéntia áfficit, sola in ánimo dilectióne pinguéscit: mentem semper ad patiéntiam præparat, et eréctus pro justítia, de percéptis contuméliis exsúltat: afflíctis ex corde compátitur, de bonórum prosperitátibus quasi de própriis lætátur, sacri verbi pábula in mente sollícitus rúminat, et inquisítus quódlibet éloqui duplíciter ignórat.

℟. Iste homo perfécit ómnia. (90)

In tertio Nocturno.
Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.
Lectio vij. Cap. 12. d

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Nolíte timére pusíllus grex, quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. Et réliqua.

Homil. venerábilis Bedæ Presbyteri.
Lib. 4. c. 54. in Luc. 12.

Pusíllum gregem electórum, vel ob comparatiónem majóris númeri reprobórum, vel pótius ob humilitátis devotiónem nóminat : quia vidélicet Ecclésiam suam quantálibet numerositáte jam dilatátam, tamen usque ad finem mundi humilitáte vult créscere, et ad promíssum regnum humilitáte perveníre. Ideóque ejus labóres blande consolátus, quam regnum Dei tantum quærere præcipit, eídem regnum a Patre dandum complácita benignitáte promíttit.

℟. Iste est qui. (93)

Lectio viij.

Véndite quæ possidétis et date eleemósynam. Nolíte, inquit, timére, ne propter regnum Dei militántibus, hujus vitæ necessária desint : quin étiam posséssa propter eleemósynam véndite. Quod tunc digne fit, quando quis semel pro Dómino suis ómnibus sprétis, nihilóminus post hæc labóre mánuum, unde et victum transígere, et eleemósynam dare queat, operátur. Unde gloriátur Apóstolus, dicens : Argéntum aut aurum, aut vestem nullíus concupívi : ipsi scitis, quóniam ad ea quæ mihi opus erant, et his qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes opórtet suscípere infírmos.

℟. Sint lumbi. (94).

Lectio ix.

Fácite vobis sácculos, qui non veteráscunt : eleemósynas vidélicet operándo, quarum merces in ætérnum máneat. Ubi non hoc præcéptum esse putándum est, ut nil pecúniæ reservétur a sanctis, vel suis scílicet, vel páuperum úsibus suggeréndæ : cum et ipse Dóminus, cui ministrábant Angeli, tamen ad informándam Ecclésiam suam lóculos habuísse legátur, et a fidélibus obláta consérvans, et suórum necessitátibus,

aliísque indigéntibus tribuens : sed ne Deo propter ista serviátur, et ob inópiæ timórem justítia deserátur.

Te Deum laudámus. 18.

PRO ABBATIBUS.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 19. d

In illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ego erit nobis ? Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presbyteri.

Lib. 3. in Matth. cap. 19.

Grandis fidúcia : Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu et arte quærébat, et tamen lóquitur confidénter : Relíquimus ómnia. Et quia non súfficit tantum relínquere, jungit quod perféctum est : Et secúti sumus te. Fécimus quod jussísti : quid ígitur nobis dabis præmii ? Jesus autem dixit illis : Amen dico vobis : quod vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. Non dixit, Qui reliquístis ómnia : hoc enim et Crates fecit philósophus, et multi álii divítias contempsérunt ; sed : Qui secúti estis me : quod próprie Apostolórum est, atque credéntium.

℟. Iste est qui ante. (93)

Lectio viij.

In regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ (quando et mórtui de corruptióne resúrgent incorrúpti) sedébitis et vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israel : quia vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et omnis qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Locus iste cum illa senténtia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur : Non veni pacem míttere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem a patre suo, et matrem a fília, et nurum a socru : et inimíci hóminis doméstici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, et prædicatiónem Evangélii, omnes afféctus contémpserint,

atque divítias et sæculi voluptátes, isti céntuplum recípient, et vitam ætérnam possidébunt.

℟. Sint lumbi. (93)

Lectio ix.

Ex occasióne hujus senténtiæ quidam introdúcunt mille annos post resurrectiónem, dicéntes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum, quas dimísimus, et vitam ætérnam esse reddéndam: non intelligéntes, quod, si in céteris digna sit repromíssio, in uxóribus appáreat turpitúdo: ut qui unam pro Dómino dimíserit, centum recípiat in futúro. Sensus ergo iste est: Qui carnália pro Salvatóre dimíserit, spirituália recípiet: quæ comparatióne et mérito sui ita erunt, quasi si parvo número centenárius númerus comparétur.

Te Deum laudámus. 18.

II. ALIA HOMILIA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 11. d

In illo témpore: Respóndens Jesus dixit: Confíteor tibi, Pater, Dómine cœli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et reveIásti ea párvulis. Et réliqua.

Hom. S. Augustíni Epísc. Serm. 10. de Verb. Dñi.

Veníte ad me omnes qui laborátis. Quare enim omnes laborámus, nisi quia sumus hómines mortáles, frágiles, infírmi, lútea vasa portántes, quæ fáciunt ínvicem angústias? Sed si angustiántur vasa carnis, dilaténtur spátia caritátis. Quid ergo dicit, Veníte ad me omnes qui laborátis, nisi ut non laborétis? Dénique promíssio ejus in promptu est, quóniam laborántes vocávit. Quærent forte, qua mercéde vocáti sunt. Et ego vos, inquit, refíciam. Tóllite jugum meum super vos, et díscite a me, non mundum fabricáre, non cuncta visibília et invisibília creáre, non in ipso mundo mirabília fácere, et mórtuos suscitáre; sed: Quóniam mitis sum, et húmilis corde. ℟. Iste est qui. (93)

Lectio viij.

Magnus esse vis? a mínimo íncipe. Cógitas magnam fábricam constrúere celsitúdinis? de fundaménto prius cógita humilitátis. Et quantam quisque vult, et dispónit superimpónere molem ædifícii, quanto erit majus ædifícium, tanto

áltius fodit fundaméntum. Et fábrica quidem cum constrúitur, in supérna consúrgit: qui autem fodit fundaméntum, ad ima deprímitur. Ergo et fábrica ante celsitúdinem humiliátur, et fastígium post humiliatiónem erígitur.

℟. Sint lumbi. (94)

Lectio ix.

Quod est fastígium construéndæ fábricæ, quam molímur? quo perventúrum est cacúmen ædifícii? Cito dico: Usque ad conspéctum Dei. Vidétis quam excélsum est, quanta res est conspícere Deum. Qui desíderat, et quod dico, et quod audit, intélligit. Promíttitur nobis conspéctus Dei, veri Dei, summi Dei. Hoc enim bonum est, vidéntem vidére. Nam qui colunt falsos deos, fácile illos vident: sed eos vident, qui óculos habent, et non vident. Nobis autem promíttitur vísio Dei vivéntis, et vidéntis.

Te Deum laudámus. 18.

III. ALIA HOMILIA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 19. d

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

In Nat. S. Benedicti.

Duo sunt órdines electórum in judício futúri: unus judicántium cum Dómino, de quibus hoc loco mémorat, qui reliquérunt ómnia et secúti sunt illum: álius judicandórum a Dómino, qui non quidem ómnia sua páriter reliquérunt, sed de his tamen quæ habébant, quotidiánas dare eleemósynas Christi paupéribus curábant: unde et auditúri sunt in judício: Veníte, benedícti Patris mei, possidéte præparátum vobis regnum a constitutióne mundi. Esurívi enim, et dedístis mihi manducáre: sitívi, et dedístis mihi bíbere.

℟. Iste est qui. (93)

Lectio viij.

Sed et reprobórum duos ibi futúros órdines Dómino narránte comperímus: unum eórum, qui fídei christiánæ mystériis initiáti, ópera fídei exercére contémnunt, quibus in judício testátur: Discédite a me, maledícti, in ignem ætér-

num, qui præparátus est diábolo, et ángelis ejus : esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre. Alterum eórum, qui fidem et mystéria Christi vel numquam suscepére vel suscéptam per apostásiam deseruére : de quibus dicit : Qui autem non credit, jam judicátus est : quia non credit in nómine unigéniti Fílii Dei.

℟. Sint lumbi. (94)

Lectio ix.

Verum his cum timóre et pavóre débito paulísper commemorátis, ad lætíssima pótius Dómini et Salvatóris nostri promíssa convertámus audítum. Videámus quæ tantæ grátia pietátis, non ætérnæ tantúmmodo vitæ præmia suis sequácibus, sed et præséntis múnera pollicétur exímia. Et omnis, inquit, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros, propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Qui enim terrénis affectibus sive possessiónibus pro Christi discipulátu renuntiáverit, quo plus in ejus amórem profécerit, eo plures invéniet, qui se intérno suscípere afféctu, et suis gáudeant sustentáre substántiis.

Te Deum laudámus. 18.

COMM. VIRGINUM.

IN I. VESPERIS.

Aña. Hæc est virgo sápiens, * et una de número prudéntum.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Aña. Hæc est virgo sá-

piens, et una de número prudéntum.

Aña. Hæc est virgo sápiens, * quam Dóminus vigilántem invénit.

Psalmus 112.

Laudáte, púeri, Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem.

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Aña. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit.

Aña. Hæc est quæ nescívit * torum in delícto : habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Psalmus 121.

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * In domum Dñi íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas : * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini : * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dñi.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * et abundántia diligéntibus te :

Fiat pax in virtúte tua : * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te :

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Aña. Hæc est quæ nescívit torum in delícto : habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Aña. Veni, elécta mea, * et ponam in te thronum meum, allelúia.

Psalmus 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in

vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dñus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum : * ecce heréditas Dómini fílii : merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis : * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis : * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Aña. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum, allelúia.

Aña. Ista est speciósa * inter fílias Jerúsalem.

Psalmus 147.

Lauda, Jerúsalem, Dóminum : * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias, et judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Aña. Ista est speciósa inter fílias Jerúsalem.

Capitulum. 2. Cor. 10. d.

Fratres : Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est : sed quem Deus comméndat.

Hymnus.

Jesu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit :
Hæc vota clemens áccipe.

Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsísque reddens præmia.

Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus

Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.
Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus,
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ad Magnif. Aña. Veni sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti : concéde propítius ; ut, qui beátæ N. Vírginis et Mártyris tuæ, natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Indulgéntiam nobis, quæsumus Dómine, beáta N. Virgo et Martyr, implóret : quæ tibi grata semper éxstitit et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

Pro Virgine non Mart.

Oratio.

Exáudi nos, Deus salutáris noster : ut, sicut de beátæ N. Vírginis tuæ, festivitáte gaudémus : ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Si fuerint plures, in utrisque Vesperis ad Magnificat, et in Laudibus ad Bened. Aña. Prudéntes Vírgines, * aptáte vestras lámpades : Ecce Sponsus venit, exíte óbviam ei.

℣. Adducéntur Regi vírgines post eam. ℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine Deus noster, sanctárum Vírginum et Mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári ; ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem Vírginum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. Veníte exsultémus. 2.

Hymnus.

Vírginis Proles, Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo;
Vírginis partos cánimus decóra
Morte triúmphos.

Hæc enim palmæ dúplicis beáta
Sorte, dum gestit frágilem domáre
Córporis sexum, dómuit cruéntum
Cæde tyránnum.

Unde nec mortem, nec amíca mortis,
Mille pœnárum génera expavéscens,
Sánguine effúso méruit serénum
Scándere cœlum.

Hujus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remítte:
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi, compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus, omni
Témporis ævo.
Amen.

Si sancta fuerit Virgo tantum, et non Martyr, dicitur Hymnus ut sequitur:

Vírginis Proles, Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo;
Vírginis festum cánimus beátæ,
Accipe votum.

Hujus orátu, Deus alme, nobis,
Débitas pœnas scélerum remítte:
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi, compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus, omni
Témporis ævo.
Amen.

In primo Nocturno.

Aña. O quam pulchra * est casta generátio cum claritáte!

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum

tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra.

Aña. O quam pulchra est casta generátio cum claritáte!

Pro Virgine. Aña. Ante torum * hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Pro non Virgine. Aña. Læva ejus * sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Psalmus 18.

Cœli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo.

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cœlo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit?

ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper :

Dómine adjútor meus,* et redémptor meus.

Pro Vírgine, Aña. Ante torum hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Pro non Vírgine, Aña. Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Aña. Revértere, * revértere, Sunamítis : revértere, revértere, ut intueámur te.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dñi ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras : et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras ; et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña. Revértere, revértere, Sunamítis : revértere, revértere, ut intueámur te.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Pater noster. Absolutio. Exáudi. ℣. Jube, domne. Benedictio. Benedictióne perpétua.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 7. c

De virgínibus præcéptum Dómini non

hábeo : consílium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino ut sim fidélis. Exístimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quærere solutiónem. Solútus es ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatiónem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc ítaque dico, fratres : Tempus breve est : réliquum est, ut et qui habent uxóres, tamquam non habéntes sint : et qui flent, tamquam non flentes : et qui gaudent, tamquam non gaudéntes : et qui emunt, tamquam non possidéntes : et qui utúntur hoc mundo, tamquam non utántur : præterit enim figúra hujus mundi.

Pro Martyre.

℟. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum : pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti : * Et cum Angelis in paradísum introísti. ℣. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam. Et.

Pro non Martyre.

℟. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum : * Quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Quia concupívit. Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ij.

Volo autem vos sine sollicitúdine esse. Qui sine uxóre est, sollícitus est quæ Dómini sunt, quómodo pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est, sollícitus est quæ sunt mundi, quómodo pláceat uxóri, et divísus est. Et múlier innúpta, et virgo cógitat quæ Dómini sunt : ut sit sancta córpore, et spíritu. Quæ autem nupta est, cógitat quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro. Porro hoc ad utilitátem vestram dico : non ut láqueum vobis injíciam, sed ad id, quod honéstum est, et quod facultátem præbeat sine impediménto Dóminum obsecrándi.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis : * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua intén-

de, próspere procéde, et regna. Proptérea. Benedictio. Spíritus sancti grátia.

Lectio iij.

Si quis autem turpem se vidéri exístimat super vírgine sua, quod sit superadúlta, et ita opórtet fíeri : quod vult fáciat non peccat, si nubat. Nam qui státuit in corde suo firmus, non habens necessitátem, potestátem autem habens suæ voluntátis, et hoc judicávit in corde suo, serváre vírginem suam, bene facit. Igitur et qui matrimónio jungit vírginem suam, bene facit : et qui non jungit, mélius facit. Múlier alligáta est legi quanto témpore vir ejus vivit. Quod si dormíerit vir ejus, liberáta est : cui vult nubat : tantum in Dómino. Beátior autem erit, si sic permánserit, secúndum meum consílium : puto autem quod et ego Spíritum Dei hábeam.

℟. Spécie tua et pulchritúdine tua, * Inténde, próspere procéde, et regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde. Glória Patri. Inténde.

In secundo Nocturno.

Aña. Spécie tua * et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Psalmus 44.

Eructávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex

quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Aña. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Aña. Adjuvábit eam * Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur :* adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna :* dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram :* áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et con-

fringet arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte, quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Aña. Adjuvábit eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Aña. Aquæ multæ *non potuérunt exstínguere caritátem.

Psalmus 47.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spíritu veheméntis cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dñe.

Circúmdate Sion, et complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite domos ejus ; ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Aña. Aquæ multæ non potuérunt exstínguere caritátem.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Pater noster. Absolutio. Ipsíus píetas. ℣. Jube, domne. Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Ambrósii Epísc. L. 1. de Virg. circa init.

Lectio iv.

Quóniam hódie natális est Vírginis, in-

vítat nunc integritátis amor, ut áliquid de virginitáte dicámus : ne véluti tránsitu quodam præstrícta videátur, quæ principális est virtus. Non enim ídeo laudábilis virgínitas, quia in Martyribus reperítur : sed quia ipsa Mártyres fáciat. Quis autem humáno eam possit ingénio comprehéndere, quam nec natúra suis inclúsit légibus ? Aut quis naturáli voce compléctí, quod supra usum natúræ sit ? E cœlo accersívit, quod imitarétur in terris. Nec immérito vivéndi sibi usum quæsívit e cœlo, quæ sponsum sibi invénit in cœlo.

℟. Propter veritátem et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et. Benedictio. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Hæc nubes, áera, Angelos sideráque transgrédiens, Verbum Dei in ipso sinu Patris invénit, et toto hausit péctore. Nam quis tantum, cum invénerit, relínquat boni ? Unguéntum enim exinanítum est nomen tuum : proptérea adolescéntulæ dilexérunt te, et attraxérunt te. Postrémo, non meum est illud, quóniam quæ non nubunt, neque nubéntur, erunt sicut Angeli Dei in cœlo. Nemo ergo mirétur, si Angelis comparéntur, quæ Angelórum Dño copulántur.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea. Benedictio. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

Quis ígitur neget hanc vitam fluxísse de cœlo, quam non fácile invenímus in terris, nisi postquam Deus in hæc terréni córporis membra descéndit ? Tunc in útero Virgo concépit, et Verbum caro factum est, ut caro fíeret Deus. Dicet áliquis : Sed étiam Elías nullíus corpórei cóitus fuísse permíxtus cupiditátibus invenítur. Ideo ergo curru raptus ad cœlum, ídeo cum Dómino appáret in glória, ídeo Domínici ventúrus est præcúrsor advéntus.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi

in lætítia et exsultatióne.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, et regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Nocturno.

Aña. Nigra sum, * sed formósa, fíliæ Jerúsalem : ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Psalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia : * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exsúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Aña. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem : ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Aña. Trahe me post te, * in odórem currémus unguentórum tuórum : óleum effúsum nomen tuum.

Psalmus 96.

Dóminus regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ,

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et

judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dñi omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dño : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña. Trahe me post te, in odórem currémus unguentórum tuórum : óleum effúsum nomen tuum.

Aña. Veni, sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Psalmus 97.

Cantáte Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte, et exultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrá-

rum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Aña. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Pater noster. Absolutio. A vínculis. ℣. Jube, domne. Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 25.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus : quæ accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 12. in Evang.

Sæpe vos, fratres caríssimi, admóneo prava ópera fúgere, mundi hujus inquinaménta devitáre : sed hodiérna sancti Evangélii lectióne compéllor dícere, ut et bona quæ ágitis, cum magna cautéla teneátis : ne per hoc, quod a vobis rectum géritur, favor aut grátia humána requirátur : ne appetítus laudis subrépat, et quod foris osténditur, intus a mercéde vacuétur. Ecce enim Redemptóris voce decem vírgines, et omnes dicúntur vírgines, et tamen intra beatitúdinis jánuam non omnes sunt recéptæ : quia eárum quædam, dum de virginitáte sua glóriam foris éxpetunt, in vasis suis óleum habére noluérunt.

℟. Hæc est Virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus, sumpsit secum óleum :* Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. Et. Bened. Cujus vel Quarum festum cólimus.

Lectio viij.

Sed prius quæréndum nobis est, quid sit regnum cœlórum, aut cur decem virgínibus comparétur, quæ étiam vírgines prudéntes et fátuæ dicántur. Dum enim cœlórum regnum constat, quia reprobórum nullus ingréditur, étiam fátuis virgínibus cur símile esse perhibétur? Sed sciéndum nobis est, quod sæpe in sacro elóquio regnum cœlórum præséntis témporis Ecclésia dícitur. De

quo álio in loco Dóminus dicit: Mittet Fílius hóminis Angelos suos, et cólligent de regno ejus ómnia scándala. Neque enim in illo regno beatitúdinis, in quo pax summa est, inveníri scándala póterunt, quæ colligántur. ℟. Média nocte clamor factus est :* Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes Vírgines. aptáte vestras lámpades. Ecce. Glória Patri. Ecce. Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

In quinque autem córporis sénsibus unusquísque subsístit. Geminátus autem quinárius denárium pérficit. Et quia ex utróque sexu fidélium multitúdo collígitur, sancta Ecclésia decem virgínibus símilis esse denuntiátur. In qua, quia mali cum bonis, et réprobi cum eléctis admíxti sunt, recte símilis virgínibus prudéntibus et fátuis esse perhibétur. Sunt namque pleríque continéntes, qui ab appetítu se exterióri custódiunt, et spe ad interióra rapiúntur, carnem mácerant, et toto desidério ad supérnam pátriam anhélant, ætérna præmia éxpetunt, pro labóribus suis recípere laudes humánas nolunt. Hi nimírum glóriam suam non in ore hóminum ponunt, sed intra consciéntiam cóntegunt. Et sunt pleríque, qui corpus per abstinéntiam afflígunt, sed de ipsa sua abstinéntia humános favóres éxpetunt. Te Deum laudámus. 18.

AD LAUDES,
et per Horas, Añæ.

1. Hæc est Virgo sápiens, * et una de número prudéntum. Ps. Dóminus regnávit. cum reliquis. 19.
2. Hæc est Virgo sápiens, * quam Dóminus vigilántem invénit.
3. Hæc est quæ nescívit * torum in delícto: habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.
4. Veni, elécta mea, * et ponam in te thronum meum, allelúia.
5. Ista est speciósa * inter fílias Jerúsalem.

Capitulum. 2. Cor. 10. d

Fratres: Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum commendát, ille probátus est; sed quem Deus commendát.

Hymnus.

Jesu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa concipit,
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe.

Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsísque reddens præmia.

Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.

Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus,
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Aña. Símile est regnum cœlórum * hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas; invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti: concéde propítius; ut, qui beátæ N. Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Indulgéntiam nobis quæsumus Dómine, beáta N. Virgo et Martyr, implóret: quæ tibi grata semper éxtitit et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dñum.

Pro Virgine non Martyre.

Oratio.

Exáudi nos, Deus salutáris noster: ut, sicut de beátæ N. Vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Si fuerint plures, ad Benedictus dicitur:

Aña. Prudéntes Vírgines, * aptáte vestras lámpades: ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

℣. Adducéntur Regi Vírgines post eam. ℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine Deus noster, sanctárum Vírginum et Mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári: ut, quas digna mente non póssumus celebráre, hu-

mílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Capit. Fratres : Qui.

℟. br. Spécie tua* Et pulchritúdine tua. Spécie tua. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie tua. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam.

Capitulum. 2. Cor. 11.

Æmulor enim vos Dei æmulatióne. Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℟. br. Adjuvábit eam* Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu. Glória Patri. Adjuvábit eam. ℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam.

Capitulum. Eccli. 51. b

Dómine Deus meus exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório.

Si fuerit Virgo et non Martyr, dicitur sequens

Capitulum. Sap. 4.

O quam pulchra est casta generátio cum claritáte! immortális est enim memória illíus : quóniam apud Deum nota est, et apud hómines. ℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et. GlóriaPatri. Elégit. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

IN II. VESPERIS.

Añæ, Ps. Capit. et Hymnus ut in j. Vesp. (103) ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Aña. Veni sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

II. ALIÆ LECTIONES PRO VIRGINIBUS.

Pro Virgine et Martyre, ac pro Martyre tantum, Lectiones primi Nocturni leguntur etiam ut infra.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 51.

Confitébor tibi, Dómine Rex, et collau-

dábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne, a láqueo linguæ iníquæ, et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum quæ circumdedérunt me, a pressúra flammæ quæ circúmdedit me, et in médio ignis non sum æstuáta: de altitúdine ventris ínferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendácii, a rege iníquo, et a lingua injústa.

℟. Veni, sponsa. (110)

Lectio ij.

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, et vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, et non erat qui adjuváret. Respíciens eram ad adjutórium hóminum, et non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ, Dómine, et operatiónis tuæ, quæ a sæculo sunt: quóniam éruis sustinéntes te, Dómine, et líberas eos de mánibus géntium.

℟. Diffúsa est. (110)

Lectio iij.

Exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assídue, et collaudábo illud in confessióne, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, et eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor et laudem dicam tibi, et benedícam nómini Dñi.

℟. Spécie tua. (111)

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Cypriáni, Epíscopi et Mártyris, de disciplína et hábitu Vírginum.

Lectio iv. Cap. 2.

Nunc nobis ad vírgines sermo est, quarum quo sublímior glória est, major et cura est. Flos est ille ecclesiástici gérminis, decus atque ornaméntum grátiæ spirituális, læta índoles, laudis et honóris opus íntegrum atque incorrúptum,

Dei imágo respóndens ad sanctimóniam Dómini, illústrior pórtio gregis Christi. Gaudet per illas, atque in illis lárgiter floret Ecclésiæ matris gloriósa fœcúnditas: quantóque plus copiósa virgínitas número suo addit, tanto plus gáudium matris augéscit. Ad has lóquimur, has adhortámur affectióne pótius quam potestáte: non quod extrémi, et mínimi, et humilitátis nostræ ádmodum cónscii áliquid ad censúram licéntiæ vindicémus, sed quod ad sollicitúdinem magis cauti, plus de diáboli infestatióne timeámus.

℟. Propter veritátem. (114)

Lectio v.

Neque inánis hæc cáutio est, et vana formído, quæ ad salútis viam cónsulit, quæ domínica et vitália præcépta custódit, ut quæ se Christo dicáverint, et a carnáli concupiscéntia recedéntes, tam carne quam mente se Deo vóverint, consúmment opus suum magno præmio destinátum: nec ornári jam, aut placére cuíquam, nisi Dómino suo, stúdeant, a quo et mercédem virginitátis expéctant, dicénte ipso: Non omnes cápiunt verbum, sed illi quibus datum est. Sunt enim spadónes, qui ex útero matris sic nati sunt: et sunt spadónes, qui coácti sunt ab homínibus: et sunt spadónes, qui seípsos castravérunt propter regnum cœlórum.

℟. Dilexísti. (114)

Lectio vj.

Dénuo quoque per hanc Angeli vocem continéntiæ munus osténditur, virgínitas prædicátur. Hi sunt, qui cum muliéribus se non coinquinavérunt: vírgines enim permansérunt: hi sunt qui sequúntur Agnum quocúmque íerit. Neque enim tantum másculis continéntiæ grátiam Dóminus repromíttit, et féminas præterit: sed quóniam fémina viri pórtio est, et ex eo sumpta atque formáta est, in Scriptúris fere ómnibus ad protoplástum Deus lóquitur, quia sunt duo in carne una, et in másculo simul significátur et fémina. Quod si Christum continéntia séquitur, et regno Dei virgínitas destinátur: quid est illis cum terréno cultu, et cum ornaméntis, quibus dum homínibus placére

géstiunt, Deum offéndunt? ℟. Afferéntur. (114)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo témpore: Accesśerunt ad Jesum Pharisæi tentántes eum, et dicéntes: Si licet hómini dimíttere uxórem suam, quacúmque ex causa? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 63. in Matth.

Dóminus noster, quia ad virginitátem hortári grave esse videbátur, a necessitáte legis de non solvéndo matrimónio, eos ad cupiditátem illíus tráhere studet. Deínde, ut eam esse possíbilem osténdat, sic inquit: Sunt eunúchi qui ex ventre matris ita nati sunt, et sunt qui ab homínibus eunúchi facti sunt, et sunt qui seípsos castravérunt propter regnum cœlórum. Quibus verbis laténter eos ad eligéndam virginitátem indúcit, dum eam virtútem esse possíbilem ástruit.
℟. Hæc est Virgo. (117)

Lectio viij.

Id autem hoc fere modo confírmat: Cógita tecum, si aut a natúra talis esses, aut ab homínibus eam injúriam passus, quid fáceres, cum et ejúsmodi voluptáte caréres, et nullam caréndo mercédem consequeréris? Grátias ígitur nunc Deo agas, quod cum mercéde atque corónis idem sústines, quod illi sine corónis ac præmio tólerant: immo vero non idem, sed multo lévius, tum quia spe erígeris, et consciéntia recte facti, tum quia non ita ingéntibus concupiscéntiæ flúctibus jactáris. ℟. Média nocte. (118)

Lectio ix.

Cum ergo de illis eunúchis díxerit, qui nisi étiam ipsi mente se contíneant, frustra et inútiliter tales sunt, ac de illis, qui ut regnum cœlórum consequántur, se cóntinent, subjúnxit rursus, dicens: Qui potest cápere cápiat: ut alacrióres effíciat eo ipso, quod grave esse opus osténdit, et ineffábili benignitáte sua nóluit eam rem intra necessitátem legis conclúdere: idque dicéndo, adhuc magis possíbilem esse demónstrat, ut voluntátis stúdium plus augeátur.

Te Deum laudámus. 18.

COMMUNE
S. MARTYRIS TANTUM, ET NEC VIRG. NEC MART. IN I. VESPERIS.

Añæ de Laudibus.(129) Psalmi ut in primis Vesperis de Communi Virginum. (103)

Pro Martyre tantum.
Capitulum. Eccli. 51.

Confitébor tibi, Dómine Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

Pro nec Virg. nec Mart.
Capitulum. Prov. 31. b.

Mulíerem fortem quis invéniet ? procul et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

Hymnus.

Fortem viríli péctore,
Laudémus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória
Ubíque fulget íncłyta.
Hæc sancto amóre sáucia,
Dum mundi amórem nóxium
Horréscit, ad cœléstia
Iter perégit árduum.
Carnem domans jejúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cœli potítur gáudiis.
Rex, Christe, virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quæsumus,
Audi benígnus súpplices.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde et regna.

Ad Magnif. Aña. Símile est regnum cœlórum * hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua et comparávit eam.

Pro una Mart. tantum.
Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti : concéde propítius ; ut, qui beátæ N. Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dñum.

Pro plur. Mart. tantum.
Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum N. et N. pal-

mas incessábili devotióne venerári : ut quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Pro nec Virg. nec Mart.

Oratio.

Exáudi nos, Deus salutáris noster : ut, sicut de beátæ N. festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Laudémus Deum nostrum, *In confessióne beátæ N. Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Hujus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remítte,
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi, compar, utriúsque virtus,
Spíritus semper, Deus unus, omni
Témporis ævo. Amen.

Añæ, Psalmi et ℣℣. Nocturnorum ut in Communi Virg. (107) excepta secunda Aña j. Noct. Læva ejus, ut ibi notatur.

Lect. j. Noct. pro Martyre tantum leguntur ut supra. Confitébor. (120)

Pro nec Virg. nec Mart. ut sequuntur.

De Parábolis Salomónis.

Lectio j. Cap. 31. b

Mulíerem fortem quis invéniet ? procul, et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit. Reddet ei bonum, et non malum, ómnibus diébus vitæ suæ. Quæsívit lanam et linum, et operáta est consílio mánuum suárum. Facta est quasi navis institóris, de longe portans panem suum. Et de nocte surréxit, dedítque prædam doméstícis suis, et cibária ancíllis suis. Considerávit agrum, et emit eum : de fructu mánuum suárum plantávit víneam. Accínxit fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchium suum.

℟. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum: * Quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde et regna. Quia. Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ij.

Gustávit et vidit quia bona est negotiátio ejus : non exstinguétur in nocte lucérna

ejus. Manum suam misit ad fórtia, et dígiti ejus apprehendérunt fusum. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis : omnes enim doméstici ejus vestíti sunt duplícibus. Stragulátam vestem fecit sibi : byssus et púrpura induméntum ejus. Nóbilis in portis vir ejus, quando séderit cum senatóribus terræ. Síndonem fecit, et véndidit, et cíngulum trádidit Chananæo.

℞. Diffúsa est grátia in lábiis tuis : * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde et regna. Proptérea. Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iij.

Fortitúdo et decor induméntum ejus, et ridébit in die novíssimo. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus. Considerávit sémitas domus suæ, et panem otiósa non comédit. Surrexérunt fílii ejus, et beatíssimam prædicavérunt : vir ejus, et laudávit eam. Multæ fíliæ congregavérunt divítias : tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur. Date ei de fructu mánuum suárum : et laudent eam in portis ópera ejus.

℞. Spécie tua et pulchritúdine tua, * Inténde, próspere procéde, et regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde. Glória Patri. Inténde.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Víduis.

Lectio iv. Prope fin.

Agrum hunc Ecclésiæ fértilem cerno, nunc integritátis flore vernántem, nunc viduitátis gravitáte polléntem, nunc étiam conjúgii frúctibus redundántem. Nam etsi divérsi, uníus tamen agri fructus sunt : nec tanta hortórum lília, quantæ arístæ ségetum, méssium spicæ, compluriúmque spátia campórum recipiéndis aptántur seméinibus, quam rédditis novâles frúctibus feriántur. Bona ergo vidúitas, quæ tóties Apostólico judício prædicátur. Hæc enim magístra fídei, magístra est castitátis.

℞. Propter veritátem, et

mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet. Benedictio. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Unde et illi qui deórum suórum adultéria et probra venerántur, cœlibátus et viduitátis statuére pœnas, ut æmuli críminum mulctárent stúdia virtútum, spécie quidem, qua fœcunditátem quærerent, sed stúdio, quo propósitum castitátis abolérent. Nam conféctis et miles stipéndiis arma depónit, et relícto offício quod gerébat, ad própria veteránus rura dimíttitur, ut et ipse exércitæ labóribus vitæ réquiem consequátur, et álios spes futúræ quiétis subeúndis fáciat opéribus promptióres. Agrícola quoque matúrior torquéndam áliis stivam commíttit et juveníli gravátus ópere providéntiam curæ senílis explórat: vitem facílius tondére quam prémere, ut juvenescéntem luxúriam réprimat, et adolescéntem lascíviam falce succídat: parcórum quamdam pártuum castitátem docens étiam in vítibus expeténdam. ℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem ?* Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea. Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

Símilis huic vídua, velut eméritis veterána stipéndiis castitátis, etsi conjúgii arma depónat, domus tamen totíus pacem gubérnat: et si vehéndis onéribus otiósa, maritándis tamen junióribus próvida, ubi cultus utílior, ubi fructus ubérior sit, quarum cópulam aptiórem seníli gravitáte dispónit. Itaque si maturióribus quam junióribus commíttitur ager, cur putes utiliórem nuptam esse quam víduam? Quod si persecutóres fídei, persecutóres fuérunt étiam viduitátis: útique fidem sequéntibus vidúitas non pro supplício fugiénda est, sed tenénda pro præmio. ℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis

ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 13. f

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile est regnum cœlórum thesáuro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Hom. 11. in Evang.

Cœlórum regnum, fratres caríssimi, idcírco terrénis rebus símile dícitur, ut ex his quæ ánimus novit, surgat ad incógnita quæ non novit : quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, et per ea, quæ usu dídicit, quasi confricátus incaléscat : ut per hoc, quod scit notum dilígere, discat et incógnita amáre. Ecce enim cœlórum regnum thesáuro abscóndito in agro comparátur : quem qui ínvenit homo, abscóndit, et præ gáudio illíus vadit, et vendit univérsa quæ habet, et emit agrum illum.

℟. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus : considerávit sémitas domus suæ, * Et panem otiósa non comédit. ℣. Gustávit et vidit quia bona est negotiátio ejus : non exstinguétur in nocte lucérna ejus. Et. Bened. Cujus Festum.

Lectio viij.

Qua in re hoc quoque notándum est, quod invéntus thesáurus abscónditur, ut servétur : quia stúdium cœléstis desidérii a malígnis spirítibus custodíre non súfficit, qui hoc ab humánis láudibus non abscóndit. In præsénti étenim vita quasi in via sumus, qua ad pátriam pérgimus. Malígni autem spíritus iter nostrum quasi quidam latrúnculi óbsident. Deprædári ergo desíderat, qui thesáurum públice portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant, cum scriptum sit : Vídeant ópera vestra bona, et gloríficent Patrem vestrum, qui in cœlis est : sed ut per hoc, quod ágimus, laudes extérius non quærámus. Sic autem sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto : ut et de bono ópere próximis præbeámus exémplum, et tamen per intentiónem, qua Deo soli placére quærimus, semper optémus secrétum.

℟. Regnum mundi, et

omnem ornátum sæculi contémpsi propter amórem Dómini mei Jesu Christi : * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi. ℣. Eructávit cor meum verbum bonum : dico ego ópera mea Regi. Quem. Glória Patri. Quem. Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Thesáurus autem cœléste est desidérium : ager vero, in quo thesáurus abscónditur disciplína stúdii cœléstis. Quem profécto agrum, vénditis ómnibus, cómparat, qui voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínæ cœléstis custódiam calcat : ut nihil jam, quod caro blandítur, líbeat : nihil, quod carnálem vitam trucídat, spíritus perhorréscat.

Te Deum laudámus. 18.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis. Ps. Dñus regnávit. 19.

2. In odórem * unguentórum tuórum cúrrimus ; adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

3. Jam hiems tránsiit, * imber ábiit, et recéssit : surge, amíca mea, et veni.

4. Veni, elécta mea, * et ponam in te thronum meum, allelúia.

5. Ista est speciósa * inter fílias Jerúsalem.

Pro Martyre tantum,

Capitulum. Eccli. 51.

Confitébor tibi, Dómine Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

Pro nec Virg. nec Mart.

Capitulum. Prov. 31. b

Mulíerem fortem quis invéniet? procul, et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

Hymnus.

Fortem viríli péctore
Laudémus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória
Ubíque fulget ínclyta.
Hæc sancto amóre sáucia,
Dum mundi amórem nóxium
Horréscit, ad cœléstia
Iter perégit árduum,
Carnem domans jejúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cœli potítur gáudiis.

Rex Christe, virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quæsumus
Audi benígnus súpplices.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Aña. Date ei * de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

Pro una Mart. tantum.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti: concéde propítius; ut, qui beátæ N. Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dñum.

Pro plur. Mart. tantum.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum, N. et N. palmas incessábili devotióne venerári: ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Pro nec Virg. nec Mart.

Oratio.

Exáudi nos, Deus salutáris noster: ut, sicut de beátæ N. festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Pro Martyre tantum.

Capit. Confitébor. (129)

Pro nec Virg. nec Mart.

Capitulum Mulíerem fortem. (129)

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam.

Pro Martyre tantum.

Capitulum. Eccli. 51.

Liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de multis tribulatiónibus quæ circumdedérunt me.

Pro nec Virg. nec Mart.

Capitulum. Prov. 31. c

Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℟. br. Adjuvábit eam* Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábit. ℣. Elégit eam Deus et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam.

Pro Martyre tantum.

Capitulum. Eccli. 51.

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ, Dómine Deus noster.

Pro nec Virgine nec Martyre.

Capitulum. Prov. 31. d

Multæ fíliæ congregavérunt divítias : tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : múlier timens Dóminum ipsa laudábitur.

℟. br. Elégit eam Deus,* Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et. Glória Patri. Elégit ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

IN II. VESPERIS.

Añæ, Ps. Capit. et Hymnus ut in j. Vesp. (124) ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Aña. Manum suam* apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otiósa non comédit.

Si fuerint plures non Virg. idem fit Offic. (124)

II. ALIÆ LECTIONES

PRO MARTYRE TANTUM.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

S. 67. de div. nov. Test. loc.

Lectio iv.

Ego máxime commemoratiónes díligo mártyrum, díligo et ampléctor : atque omnes quidem, sed tum præcípue, cum mulíerum certámina proponúntur. Quanto enim infírmius est vas, tanto major est grátia, tanto illústrius est tropʰæum, tanto insígnior est victória, non ob imbecillitátem sexus athletárum, sed quod per ea, quibus vícerat inimícus, nunc étiam vincátur.

℟. Propter. (126)

Lectio v.

Per mulíerem vicit, per mulíerem superátus est. Hoc illíus ántea telum erat: hoc illíus nunc cædis factum est instruméntum, hoc vas appáruit insuperábile. Peccá-

vit illa prior, et mórtua est : ista mórtua est, ne peccáret. Illa tum fútilis promíssi spe infláta, Dei leges violávit : hæc vitam præséntem contémpsit, ne fidem in suum benefactórem ejuráret. Quam ígitur deínceps speráre póteruntexcusatiónem viri, si molles sint, et ignávi ? quam vero véniam, cum fórtiter ac virílíter se gerant mulíeres, cum ádeo se generóse ad certámina pietátis accíngant?

℟. Dilexísti. (127)

Lectio vj.

Fuit illi corpus imbecíllum, et obnóxius sexus injúriæ : verúmtamen ómnium horum imbecillitátem advéniens grátia occultávit. Nihil enim est, nihil plane poténtius est eo, qui magno cum stúdio Dei timórem hábeat in mente defixum; sed quamvis ignes, quamvis ferrum, quamvis béstias, quamvis áliud quidvis minéntur hostes, ómnia nullo negótio contémnit ; quod útique Beáta ista étiam fecit.

℟. Fallax grátia. (127)

COMMUNE

DEDICAT. ECCLESIÆ.

IN I. VESPERIS.

Añæ de Laudibus ut infra. (144) Psalmi de Dominica. 143. et loco ultimi Ps. Lauda, Jerúsalem. 166.

Capitulum Apoc. 21.

Vidi civitátem sanctam Jerúsalem novam descendéntem de cœlo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Hymnus.

Cœléstis Urbs Jerúsalem,
Beáta pacis vísio,
Quæ celsa de vivéntibus
Saxis ad astra tólleris,
Sponsæque ritu címgeris
Mille Angelórum míllibus.

O sorte nupta próspera,
Dotáta Patris glória,
Respérsa Sponsi grátia,
Regína formosíssima,
Christo jugáta Príncipi,
Cœli corúsca Cívitas.

Hic margarítis émicant,
Paténtque cunctis óstia :
Virtúte namque prævia
Mortális illuc dúcitur,
Amóre Christi pércitus.
Torménta quisquis sústinet.

Scalpri salúbris íctibus,
Et tunsióne plúrima,
Fabri políta málleo
Hanc saxa molem cónstruunt,
Aptísque juncta néxibus
Locántur in fastígio.

Decus Parénti débitum
Sit usquequáque Altíssimo,
Natóque Patris único,
Et ínclyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sæcula.
Amen.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Magnif. Aña. Sanctificávit Dóminus * tabernáculum suum : quia hæc est domus Dei, in qua invocábitur nomen ejus, de quo scriptum est : Et erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.

In ipso die Dedicationis Ecclesiæ, et per Octavam, et quando varianda est Oratio ob concursum Dedicationis alterius Ecclesiæ.

Oratio.

Deus, qui invisibíliter ómnia cóntines, et tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis : templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra, et concéde ; ut omnes, qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ benefícia consequántur. Per Dóminum.

In Anniversario Dedicat. Eccl. et per Oct.

Oratio.

Deus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólumes : exáudi preces pópuli tui, et præsta ; ut quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dñum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Domum Dei decet sanctitúdo :* Sponsum ejus Christum adorémus in ea. Ps. Veníte. 2.

Hymn. Cœléstis. (132)

In primo Nocturno.

Aña. Tóllite * portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña. Tóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles.

Aña. Erit mihi * Dóminus in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster, Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte, quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Aña. Erit mihi Dóminus in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei.

Aña. Ædificávit * Móyses altáre Dómino Deo.

Psalmus 47.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne

univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus Deus misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Aña. Ædificávit Móyses altáre Dómino Deo.

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum.

Pater noster. Absolutio. Exáudi, Dómine. ℣. Jube, domne. Bened. Benedictióne perpétua.

De libro secúndo Paralipómenon.

Lectio j. Cap. 7.

Cum complésset Sálomon fundens preces, ignis descéndit de cœlo, et devorávit holocáusta et víctimas : et majéstas Dómini implévit domum. Nec póterant sacerdótes íngredi templum Dómini, eo quod implésset majéstas Dómini templum Dómini. Sed et omnes fílii Israel vidébant descendéntem ignem et glóriam Dómini super domum : et corruéntes proni in terram super paviméntum stratum lápide, adoravérunt, et laudavérunt Dóminum : Quóniam bonus, quóniam in sæculum misericórdia ejus. Rex autem, et omnis pópulus immolábant víctimas coram Dómino. Mactávit ígitur rex Sálomon

hóstias, boum vigínti duo míllia, aríetum centum vigínti míllia: et dedicávit domum Dei Rex, et univérsus pópulus.

℟. In dedicatióne templi decantábat pópulus laudem: * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus. ℣. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et vénient ad eam omnes gentes. Et. Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ij.

Sacerdótes autem stabant in offíciis suis: et Levítæ in órganis cárminum Dómini quæ fecit David rex ad laudándum Dóminum: Quóniam in ætérnum misericórdia ejus, hymnos David canéntes per manus suas: porro sacerdótes canébant tubis ante eos, cunctúsque Israel stabat. Sanctificávit quoque Sálomon médium átrii ante templum Dómini: obtúlerat enim ibi holocáusta et ádipes pacificórum: quia altáre æneum, quod fécerat, non póterat sustinére holocáusta et sacrifícia et ádipes. Fecit ergo Sálomon solemnitátem in témpore illo septem diébus, et omnis Israel cum eo, ecclésia magna valde, ab intróitu Emath usque ad torréntem Ægypti. Fecítque die octávo colléctam, eo quod dedicásset altáre septem diébus, et solemnitátem celebrásset diébus septem.

℟. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et exaltáta est super omnes colles: * Et vénient ad eam omnes gentes, et dicent: Glória tibi, Dñe. ℣. Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, portántes manípulos suos. Et. Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iij.

Complevítque Sálomon domum Dómini, et domum regis, et ómnia quæ disposúerat in corde suo, ut fáceret in domo Dómini, et in domo sua, et prosperátus est. Appáruit autem ei Dóminus nocte, et ait: Audívi oratiónem tuam, et elégi locum istum mihi in domum sacrifícii. Si cláusero cœlum, et plúvia non flúxerit, et mandávero et præcépero locústæ, ut dévoret terram, et mísero pestiléntiam in pópulum meum: convérsus autem pópulus meus, super quos invocátum est nomen meum, deprecátus me fúerit, et exquisí-

erit fáciem meam, et égerit pœniténtiam a viis suis péssimis : et ego exáudiam de cœlo, et propítius ero peccátis eórum, et sanábo terram eórum. Oculi quoque mei erunt apérti, et aures meæ eréctæ ad oratiónem ejus, qui in loco isto oráverit. Elégi enim, et sanctificávi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempitérnum, et permáneant óculi mei, et cor meum ibi cunctis diébus. ℟. Bénedic, Dómine, domum istam, quam ædificávi nómini tuo : veniéntium in loco isto, * Exáudi preces in excélso sólio glóriæ tuæ. ℣. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum. Exáudi. Glória Patri. Exáudi.

In secundo Nocturno.

Aña. Non est hic áliud* nisi domus Dei, et porta cœli.

Psalmus 83.

Quam diléćta tabernácula tua, Dómine virtútum : * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum : * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine : * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te : * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

DómineDeus virtútum, exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster áspice, Deus : * et réspice in fáciem Christi tui :

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei : * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus : * grátiam, et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocéntia : * Dñe virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Aña. Non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

Aña. Vidit Jacob scalam, * súmmitas ejus cœlos tangébat, et descendéntes Angelos, et dixit : Vere locus iste sanctus est.

Psalmus 86.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

GlorióSa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus ?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Aña. Vidit Jacob scalam, súmmitas ejus cœlos tangébat, et descendéntes Angelos, et dixit : Vere locus iste sanctus est.

Aña. Eréxit Jacob * lápidem in títulum, fundens óleum désuper.

Psalmus 87.

Dómine Deus salútis meæ : * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam.

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me : * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi ?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne ?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua : * et justítia tua in terra obliviónis ?

Et ego ad te Dómine clamávi : * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid Dñe repéllis oratiónem meam : * avértis fáciem tuam a me ?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea : * exaltátus autem humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ : * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum, et próximum : * et notos meos a miséria.

Aña. Eréxit Jacob lápidem in títulum, fundens óleum désuper.

℣. Domus mea. ℟. Domus oratiónis vocábitur.

Pater noster. Absolutio. Ipsíus píetas. ℣. Jube domne. Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Augustíni Epísc.

Lectio iv. S. 252. de Temp.

Quotiescúmque fratres caríssimi, altáris vel templi festivitátem cólimus, si fidéliter ac diligénter atténdimus, et sancte ac juste vívimus, quidquid in templis manufáctis ágitur, totum in nobis spiritáli ædificatióne complétur. Non enim mentítus est ille, qui dixit : Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos ; et íterum : Nescítis, quia córpora vestra templum sunt Spíritus sancti, qui in vobis est ? Et ídeo, fratres caríssimi, quia nullis præcedéntibus méritis per grátiam Dei merúimus fíeri templum Dei, quantum póssumus cum ipsíus adjutório laborémus, ne Dóminus noster in templo suo, hoc est, in nobis ipsis invéniat quod óculos suæ majestátis offéndat.

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte. Benedictio. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Sed habitáculum cordis nostri evacuétur vítiis, et virtútibus reple-

átur : claudátur diábolo, et aperiátur Christo : et ita laborémus, ut nobis bonórum óperum clávibus jánuam regni cœléstis aperíre possímus. Sicut enim malis opéribus quasi quibúsdam seris ac véctibus, vitæ nobis jánua cláuditur : ita absque dúbio bonis opéribus aperítur. Et ídeo, fratres caríssimi, unusquísque consíderet consciéntiam suam, et quando se áliquo crímine vulnerátum esse cognóverit, prius oratiónibus, jejúniis, vel eleemósynis stúdeat, mundáre consciéntiam suam ; et sic Eucharistíam præsúmat accípere.

℟. O quam metuéndus est locus iste : * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere. Benedictio. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

Si enim agnóscens reátum suum, ipse se a divíno altári subtráxerit, cito ad indulgéntiam divínæ misericórdiæ pervéniet. Quia sicut, qui se exáltat, humiliábitur : ita e contrário, qui se humíliat, exaltábitur. Qui enim, sicut dixi, agnóscens reátum suum, ipse se humíliter ab altári Ecclésiæ pro emendatióne vitæ removére volúerit, ab ætérno illo et cœlésti convívio excommunicári pénitus non timébit.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. ℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere. Glória Patri. Vere.

In tertio Nocturno.

Aña. Qui hábitat * in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei cœli commorábitur.

Quando hæc Aña dicitur integra, et illi non additur in fine Allelúia, tunc incipitur Psalmus idem a secundo versu Dicet Dómino.

Psalmus 90.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino : Suscéptor meus es tu, et refúgium meum :* Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrá-

bit tibi : * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus : * non timébis a timóre noctúrno.

A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris : * ab incúrsu et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis : * ad te autem non appropinquábit.

Verumtámen óculis tuis considerábis : * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dñe, spes mea : * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum : * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te : * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te : * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et basilíscum ambulábis : * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum : * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum : * cum ipso sum in tribulatióne : erípiam eum et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum : * et osténdam illi salutáre meum.

Aña. Qui hábitat in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei cœli commorábitur.

Aña. Templum Dómiñi * sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificátio est.

Psalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia :* Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : *

afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra :* dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exsúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Aña. Templum Dómini sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificátio est.

Aña. Benedícta * glória Dómini, de loco sancto suo, allelúia.

Psalmus 98.

Dóminus regnávit, irascántur pópuli :* qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : quóniam terríbile, et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses, et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus :

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Aña. Benedícta glória Dómini, de loco sancto suo, allelúia.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta.

℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Pater noster. Absolu-

tio. A vínculis. ℣. Jube, domne. Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Hom. S. Ambrósii Epísc.

L. 8. in Luc. prope fin.

Zachæus statúra pusíllus, hoc est, nulla nobilitátis ingénitæ dignitáte sublímis, exíguus méritis sicut pópulus natiónum, audíto Dómini Salvatóris advéntu, quem sui non recéperant, vidére cupiébat. Sed nemo fácile Jesum videt: nemo potest Jesum vidére constitútus in terra. Et quia non Prophétas, non legem habébat, tamquam formæ grátiam naturális, ascéndit in sycómorum, vanitátem scílicet Judæórum vestígio suo próterens, erráta quoque córrigens superióris ætátis : et ídeo Jesum in interióris domus recépit hospítio.

℟. Domus mea, domus oratiónis vocábitur, dicit Dñus : in ea omnis qui petit, áccipit : et qui quærit, ínvenit : * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et accipiétis : quærite, et inveniétis. Et. Benedictio. Divínum auxílium.

Lectio viij.

Et bene ascéndit in árborem, ut arbor bona bonos fructus fáceret : ac naturáli excísus oleástro, et contra natúram insértus in bonam olívam, fructum posset legis afférre. Radix enim sancta, etsi rami inútiles : quorum infructuósam glóriam plebs Géntium fide resurrectiónis, quasi quadam córporis elevatióne transcéndit. Zachæus ergo in sycómoro, cæcus in via : quorum álterum Dóminus miseratúrus exspéctat, álterum mansiónis suæ claritáte nobílitat : álterum sanatúrus intérrogat, apud álterum se non invitátus invítat. Sciébat enim úberem hospítii sui esse mercédem. Sed tamen, etsi nondum vocem invitántis audíerat, jam víderat afféctum.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui : * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur,

et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus, Et. Glória Patri. Et. Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Verum ne cæcum illum tamquam fastidiósi páuperum cito reliquísse videámur, et transísse ad dívitem, exspectémus eum, quia exspectávit et Dóminus: interrogémus eum, quia interrogávit et Christus. Nos interrogémus, quia nescímus: ille, quia nóverat. Nos interrogémus, ut sciámus unde iste curátus sit: ille interrogávit, ut in uno plures disserémus, unde Dóminum vidére mereámur. Interrogávit enim, ut crederémus, néminem nisi confiténtem posse salvári.

Te Deum laudámus. 18.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Domum tuam, Dómine, * decet sanctitúdo, in longitúdinem diérum. Ps. Dóminus regnávit. 19.
2. Domus mea, * domus oratiónis vocábitur.
3. Hæc est domus Dómini * fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.
4. Bene fundáta est * domus Dómini supra firmam petram.
5. Lápides pretiósi * omnes muri tui, et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

Capitulum. Apoc. 21.

Vidi civitátem sanctam Jerúsalem novam descendéntem de cœlo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Hymnus.

Alto ex Olympi vértice
Summi Paréntis Fílius,
Ceu monte deséctus lapis
Terras in imas décidens,
Domus supérnæ, et ínfimæ,
Utrúmque junxit ángulum.

Sed illa sedes Cœlitum
Semper resúltat láudibus,
Deúmque Trinum, et Unicum
Jugi canóre prædicat:
Illi canéntes júngimur
Almæ Siónis æmuli.

Hæc templa, Rex cœléstium,
Imple benígno lúmine:
Huc o rogátus ádveni,
Plebísque vota súscipe,
Et nostra corda júgiter
Perfúnde cœli grátia.

Hic ímpetrent fidélium
Voces precésque súpplicum
Domus beátæ múnera,
Partísque donis gáudeant:

Donec solúti córpore
Sedes beátas ímpleant.
Decus Parénti débitum
Sit usquequáque Altíssimo,
Natóque Patris único,
Et ínclyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sæcula.
Amen.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Bened. Aña. Zachæe, * festínans descéndė, quia hódie in domo tua opórtet me manére : at ille festínans descéndit, et suscépit illum gaudens in domum suam. Hódie huic dómui salus a Deo facta est, allelúia.

In ipso die Dedicationis Ecclesiæ, et per Octavam, et quando varianda est Oratio ob concursum Dedic. alterius Ecclesiæ.

Oratio.

Deus, qui invisibíliter ómnia cóntines, et tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis : templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra, et concéde; ut omnes, qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ benefícia consequántur. Per Dóminum.

In anniversario Dedicat. Ecclesiæ, et per Oct.

Oratio.

Deus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólumes : exáudi preces pópuli tui : et præsta : ut quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dñum.

Ad Tertiam.

Capit. Vidi. (144)

℟. br. Domum tuam, Dñe, * Decet sanctitúdo, Domum. ℣. In longitúdinem diérum. Decet. Glória Patri. Domum. ℣. Locus iste sanctus est, in quo orat sacérdos. ℟. Pro delíctis et peccátis pópuli.

Ad Sextam.

Capitulum. Apoc. 21.

Et audívi vocem magnam de throno dicéntem : Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis. Et ipsi pópulus ejus erunt, et ipse Deus cum eis erit eórum Deus.

℟. br. Locus iste sanctus est, * In quo orat sacérdos. Locus. ℣. Pro delí-

ctis et peccátis pópuli. In quo. Glória Patri. Locus. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Nonam.

Capitulum. Apoc. 21. b

Et abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum : et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno : Ecce nova fácio ómnia.

℟. br. Hæc est domus Dómini * Fírmiter ædificáta. Hæc. ℣. Bene fundáta est supra firmam petram. Fírmiter. Glória Patri. Hæc. ℣. Bene fundáta est domus Dómini. ℟. Supra firmam petram.

In ij. Vesperis omnia ut in j. Vesp. (132) præter ℣. Domum tuam, Dñe, decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum.

Ad Magnificat, Aña. O quam metuéndus est * locus iste! vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

SECUNDA DIE

INFRA OCTAVAM.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex Tractátu S. Augustíni Epísc. super Psalmos.

Lectio iv. In Ps. 121.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas. Fratres, quando dicébat ista David, perfécta erat illa cívitas, non ædificabátur. Néscio quam ergo civitátem dicit, quæ modo ædificátur, ad quam currunt in fide lápides vivi; de quibus dicit Petrus : Et vos tamquam lápides vivi coædificámini in domum spiritálem, id est templum Dei sanctum. Quid est. Lápides vivi coædificámini? Vivis, si credis : si autem credis, efficiéris templum Dei : quia dicit Apóstolus Paulus : Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos.

℟. Orántibus. (139)

Lectio v.

Ipsa ergo modo cívitas ædificátur. Præcidúntur de móntibus lápides per manus prædicántium veritátem, conquadrántur, ut intrent in structúram sempitérnam. Adhuc multi lápides in mánibus artíficis sunt: non cadant de mánibus artíficis, ut possint perfécti coædificári in structúram templi. Est ergo ista Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívi-

tas : fundaméntum ipsíus Christus est. Dicit Apóstolus Paulus : Fundaméntum áliud nemo potest pónere præter id, quod pósitum est, quod est Christus Jesus.
℟. O quam. (140)

Lectio vj.

Fundaméntum quando pónitur in terra, désuper ædificántur paríetes, et pondus paríetum ad ima tendit, quia in imo pósitum est fundaméntum. Si autem fundaméntum nostrum in cœlo est, ad cœlum ædificémur. Córpora ædificavérunt istam structúram, quam vidétis amplam surrexísse hujus basílicæ : et quia córpora ædificavérunt, fundaméntum in imo posuérunt. Quia vero spirituáliter ædificámur, fundaméntum nostrum in summo pósitum est. Illuc ergo currámus, ibi ædificémur : quia de ipsa Jerúsalem dictum est : Stantes erant pedes nostri in átriis tuis Jerúsalem.
℟. Mane surgens. (140)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Ex lib. 8. in Luc. in fine.

Et conféstim, inquit, vidit, et sequebátur illum, magníficans Dóminum. Aliter enim non vidéret, nisi sequerétur Christum, nisi Dóminum prædicáret, nisi sæculum præteríret. Cum divítibus quoque in grátiam revertámur. Nólumus enim offéndere dívites, qui vólumus, si fíeri potest, sanáre omnes : ne in caméli comparatióne præstrícti, et in Zachæo cítius quam opórtuit, derelícti, justæ hábeant commotiónis offénsam. ℟. Domus. (143)

Lectio viij.

Discant dívites non in facultátibus crimen hærére, sed in iis, qui uti nésciant facultátibus. Nam divítiæ ut impediménta ímprobis, ita bonis sunt adjuménta virtútis. Dives certe Zachæus, et eléctus a Christo : sed dimídium bonórum suórum paupéribus largiéndo, reddéndo étiam in quádruplum, quæ fraude sustúlerat, (álte-

rum enim non sat est, nec habet grátiam liberálitas, si injúria persevérat, quia non spólia, sed dona quærúntur) uberiórem mercédem quam conferébat, accépit.

℟. Lápides. (143)

Lectio ix.

Et bene princeps indúcitur publicanórum. Quis jam de se despéret, quando et iste, cui census ex fraude, ad salútem pervénit? Et ipse, inquit, dives. Ut scias non omnes dívites, aváros. Quia statúra pusíllus erat. Quid sibi vult, quod nullíus altérius statúram Scriptúra, nisi hujus expréssit: Vide ne forte malítia pusíllus, aut adhuc pusíllus fide. Nondum enim réddere promíserat: nondum víderat Christum: mérito adhuc pusíllus. Joánnes autem magnus, quia et Christum vidit, et Spíritum, sicut colúmbam super Christum manéntem, sicut ipse ait: Vidi Spíritum descendéntem sicut colúmbam, et manéntem super eum.

Te Deum laudámus. 18.

TERTIA DIE

INFRA OCTAVAM.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Sermo 256. de Temp.

Lectio iv.

Celébritas hujus congregatiónis, dedicátio est domus oratiónis. Domus ergo nostrárum oratiónum ista, domus autem Dei nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc sæculo ædificámur, ut in fine sæculi dedicémur. Ædifícium, immo ædificátio habet labórem; dedicátio exsultatiónem, quod hic fiébat, quando ista surgébant, hoc fit modo, cum congregántur credéntes in Christum. Credéndo enim, quasi de silvis et móntibus ligna et lápides præcidúntur: cum vero catechizántur, baptizántur, formántur, tamquam inter manus fabrórum et opíficum dolántur, collineántur, complanántur. Verúmtamen domum Dómini non fáciunt, nisi quando caritáte compaginántur.

℟. Orántibus. (139)

Lectio v.

Ligna ista et lápides si non sibi certo órdine cohærérent, si non se pacífice innécterent, si non se ínvicem, cohæ-

réndo sibi, quodámmodo amárent, nemo huc intráret. Dénique quando vides in áliqua fábrica lápides et ligna bene sibi cohærére, secúrus intras, ruínam non times. Volens ergo Dóminus Christus intráre, et in nobis habitáre, tamquam ædificándo dicébat : Mandátum novum do vobis : Ut vos ínvicem diligátis. Mandátum, inquit, novum do vobis. Véteres enim erátis, domum mihi nondum faciebátis, in vestra ruína jacebátis. Ergo ut eruámini a vestræ ruínæ vetustáte, vos ínvicem amáte.

℟. O quam. (140)

Lectio vj.

Consíderet ergo cáritas vestra ædificári adhuc istam domum toto, sicut prædíctum est et promíssum, orbe terrárum. Cum enim ædificátur domus post captivitátem, sicut habet álius Psalmus, dícitur : Cantáte Dómino cánticum novum : cantáte Dómino, omnis terra. Quod ibi dixit, Cánticum novum; hoc Dóminus dixit, Mandátum novum. Quid enim habet cánticum novum, nisi amórem novum? Cantáre amántis est. Vox hujus cantóris, fervor est sancti amóris. Amémus, gratis amémus: Dóminum enim amámus, quo nihil mélius invenímus : ipsum amémus propter ipsum, et nos in ipso, tamen propter ipsum.

℟. Mane surgens. (140)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía S. Ambrósii Epíscopi.

Ex libro 8. in Lucam prope finem.

Quæ autem turba, nisi imperítæ confúsio multitúdinis, quæ vérticem nequit vidére sapiéntiæ ? Ergo Zachæus quámdiu in turba est, non videt Christum : supra turbam ascéndit, et vidit : hoc est, plebis jam transgréssus inscítiam, méruit quem desiderábat, aspícere. Pulchre autem áddidit : Quia illa parte erat transitúrus Dñus : vel ubi sycómorus, vel ubi creditúrus : ut et mystérium serváret, et grá-

tiam semináret. Sic enim vénerat, ut per Judæos transíret ad Gentes.

℟. Domus mea. (143)

Lectio viij.

Vidit ítaque Zachæum sursum. Jam enim sublimitáte fídei inter fructus novórum óperum, velut fœcúndæ altitúdine árboris eminébat. Et quóniam de typo ad morália defléximus, inter tot credéntium voluptátes Domínica die relaxáre ánimum, festivitátem admiscére deléctat. Zachæus in sycómoro, novum vidélicet novi témporis pomum, ut in hoc quoque complerétur illud : Arbor fici prodúxit grossos suos.

℟. Lápides. (143)

Lectio ix.

Ad hoc enim Christus advénit, ut ex lignis non poma, sed hómines nasceréntur. Légimus álibi : Cum esses sub árbore fici, vidi te. Ergo Nathánael sub árbore, hoc est, supra radícem, quia justus. Radix enim sancta. Sub árbore tamen Nathánael, quia sub lege : Zachæus supra árborem, quia supra legem. Ille Dómini occúltus defénsor, hic públicus prædicátor. Ille adhuc Christum ex lege quærébat : iste jam supra legem relinquébat sua, et Dóminum sequebátur.

Te Deum laudámus. 18.

QUARTA DIE

INFRA OCTAVAM.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermóne S. Augustíni Epíscopi.

Ex Serm. 256. de Tempore.

Lectio iv.

Atténdite in psalmo dedicatiónis, quem modo cantávimus ex ruína ædificiórum. Conscidísti saccum meum : hoc pértinet ad ruínam. Quid ergo ad ædifícium? Et accinxísti me lætítia. Vox dedicatiónis : Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar. Quis est, qui lóquitur? In verbis ejus agnóscite. Si expóno, obscúrum est. Ergo verba ejus dicam, contínuo agnoscétis loquéntem, ut amétis alloquéntem. Quis est, qui dícere pótuit : Eruísti, Dómine, ab ínferis ánimam meam.

℟. Orántibus. (139)

Lectio v.

Cujus ánima jam ab ínferis éruta est, nisi de qua dictum est álio

loco : Non derelínques ánimam meam in inférno? Propónitur dedicátio, et cantátur liberátio, cánticum dedicatiónis domus, et dícitur : Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me : et non jucundásti inimícos meos super me. Atténdite Judæos inimícos, qui se putábant occidísse Christum, vicísse tamquam inimícum, perdidísse quasi hóminem céteris símilem atque mortálem.

℟. O quam. (140)

Lectio vj.

Resurréxit tértia die, et ejus vox est : Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me. Atténdite Apóstolum dicéntem : Propter quod eum exaltávit. Et non jucundásti inimícos meos super me. Ipsi quidem in Christi morte jucundabántur, sed in ejus resurrectióne, ascensióne, prædicatióne áliqui compungebántur. In ejus ergo prædicatióne, et per Apostolórum constántiæ diffamatiónem áliqui compungebántur, et convertebántur : áliqui obdurabántur, et confundebántur, nulli tamen jucundabántur.

℟. Mane surgens. (140)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

L. 27. Mor. c. 27. post med.

Si veráciter sapiéntes esse, atque ipsam sapiéntiam contemplári appétimus, stultos nos humíliter cognoscámus. Relinquámus nóxiam sapiéntiam, discámus laudábilem fatuitátem. Hinc quippe scriptum est : Stulta mundi elégit Deus, ut confúndat sapiéntes. Hinc rursum dícitur : Si quis vidétur inter vos sápiens esse in hoc sæculo, stultus fiat, ut sit sápiens. Hinc Evangélicæ históriæ verba testántur : quia Zachæus cum vidére præ turba nihil posset, sycómori árborem ascéndit, ut transeúntem Dóminum cérneret. Sycómorus quippe ficus fátua dícitur.

℟. Domus mea. (143)

Lectio viij.

Pusíllus ítaque Zachæus sycómorum súbiit, et Dóminum vi-

dit : quia qui mundi stultítiam humíliter éligunt, ipsi Dei sapiéntiam subtíliter contemplántur. Pusillitátem namque nostram ad vidéndum Dóminum turba præpedit : quia infirmitátem humánæ mentis, ne lucem veritátis inténdat, curárum sæculárium tumúltus premit. Sed prudénter sycómorum ascéndimus, si próvide eam quæ divínitus præcípitur, stultítiam mente tenémus. Quid enim in hoc mundo stúltius, quam amíssa non quærere, posséssa rapiéntibus relaxáre, nullam pro accéptis injúriis injúriam réddere, immo adjúnctis áliis patiéntiam præbére ?

℟. Lápides. (143)

Lectio ix.

Quasi enim sycómorum nos ascéndere Dóminus præcipit, cum dicit : Qui aufert quæ tua sunt, ne répetas. Et rursum : Si quis te percússerit in déxteram maxíllam, præbe illi et álteram. Per sycómorum Dóminus tránsiens cérnitur : quia per hanc sapiéntem stultítiam, etsi necdum, ut est, sólide, jam tamen per contemplatiónis lumen Dei sapiéntia quasi in tránsitu vidétur, quam vidére néqueunt qui sibi sapiéntes esse vidéntur : quia ad conspiciéndum Dóminum, in eláta cogitatiónum suárum turba deprehénsi, adhuc sycómori árborem non invenérunt.

Te Deum laudámus. 18.

QUINTA DIE

INFRA OCTAVAM.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermóne S. Augustíni Epíscopi.

Lectio iv. S. 256. de temp.

Modo, quando impléntur Ecclésiæ, putámus jucundári Judæos ? Ecclésiæ ædificántur, dedicántur, impléntur: quómodo illi jucundántur : Non solum non jucundántur, sed étiam confundúntur, et implétur vox exsultántis : Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me : et non jucundásti inimícos meos super me. Non jucundásti super me : si mihi credant, jucundábis in me. Ne multa dicámus, ad illa, quæ cantávimus, aliquándo veniámus. Quómodo dicit Christus : Conscidísti saccum meum, et accinxísti me lætítia? Sac-

cus ejus erat similitúdo carnis peccáti.

℟. Orántibus. (139)

Lectio v.

Non tibi viléscat, quod ait, Saccum meum : ibi erat inclúsum prétium tuum. Conscidísti saccum meum. Evásimus ad saccum istum. Conscidísti saccum meum. In passióne conscíssus est. Quómodo ergo Deo Patri dícitur : Conscidísti saccum meum ? Quómodo Patri dicátur, vis audíre : Conscidísti saccum meum ? Quia próprio Fílio non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum. Fecit enim per Judæos nesciéntes, unde redimeréntur sciéntes, et confunderéntur negántes. Nésciunt enim quid boni nobis operáti sunt malo suo. Suspénsus est saccus, et quasi lætátus est ímpius. Conscídit saccum láncea persecútor, et fudit prétium nostrum Redémptor.

℟. O quam. (140)

Lectio vj.

Cantet Christus Redémptor, gemat Judas vénditor, erubéscat Judæus emptor. Ecce Judas véndidit, Judæus emit, malum negótium egérunt, ambo damnáti sunt, seípsos perdidérunt vénditor et emptor. Dicat ergo caput nostrum, dicat pro córpore occíso, pro córpore dedicáto. Dicat, audiámus : Conscidísti saccum meum, et accinxísti me lætítia : id est, conscidísti mortalitátem meam, et accinxísti me immortalitáte et incorruptióne. Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar. Quid est, non compúngar ? Jam contra me non ferat lánceam persecútor, ut non compúngar. Christus enim surgens a mórtuis, jam non móritur, et mors illi ultra non dominábitur.

℟. Mane surgens. (140)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 5. c. 77. in Luc. 19.

Quæ impossibília sunt apud hómines, possibília sunt apud Deum. Ecce enim camélus depósita gibbi sárcina, per

forámen acus transit, hoc est, dives et publicánus, relícto ónere divitiárum, contémpto censu fraudum, angústam portam, arctámque viam, quæ ad vitam ducit, ascéndit. Qui mira devotióne fídei ad vidéndum Salvatórem, quod natúra minus habúerat, ascénsu supplet árboris : atque ídeo juste, quamvis ipse rogáre non áudeat, benedictiónem Domínicæ susceptiónis, quam desiderábat, accépit.

℟. Domus mea. (143)

Lectio viij.

Mystice autem Zachæus qui interpretátur justificátus, credéntem ex géntibus pópulum signíficat. Qui quanto curis sæculáribus occupátior, tanto flagítiis depriméntibus erat factus humílior. Sed ablútus est, sed sanctificátus, sed justificátus in nómine Dómini nostri Jesu Christi et in Spíritu Dei nostri. Qui intrántem Jéricho Salvatórem vidére quærébat, sed præ turba non póterat: quia grátiæ fídei, quam mundo Salvátor áttulit, participáre cupiébat : sed inólita vitiórum consuetúdo, ne ad votum pervenı́ret, obstíterat.

℟. Lápides. (143)

Lectio ix.

Eadem namque turba nóxiæ consuetúdinis, quæ supra cæcum clamántem, ne lumen péteret, increpábat étiam ; suspiciéntem publicánum, ne Jesum vídeat, tardat. Sed sicut cæcus turbárum voces magis ac magis clamándo devícit : ita pusíllus necésse est turbæ nocéntis obstáculum altióra peténdo transcéndat, terréna relínquat, árborem crucis ascéndat. Sycómorus namque (quæ est arbor fóliis moro símilis, sed altitúdine præstans, unde et a Latínis celsa nuncupátur) ficus fátua dícitur. Et éadem Domínica crux, quæ credéntes alit ut ficus, ab incrédulis irridétur ut fátua.

Te Deum laudámus. 18.

SEXTA DIE

INFRA OCTAVAM.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermóne S. Augustíni Epíscopi.

Ex Serm. 256. de Tempore.

Lectio iv.

Ergo, dum novam constructiónem sanctæ hujus Ecclésiæ libénter

atténdimus, quam divíno nómini hódie dedicámus, invenímus a nobis debéri et Deo nostro máximam laudem, et sanctitáti vestræ cóngruum de divínæ domus ædificatióne sermónem. Tunc autem sermo noster cóngruus erit, si in se áliquid ædificatiónis hábeat, quod utilitáti animárum vestrárum, Deo vos intérius ædificánte, profíciat. Quod hic factum corporáliter vidémus in pariétibus, spirituáliter fiat in méntibus : et quod hic perféctum cérnimus in lapídibus et lignis, hoc, ædificánte grátia Dei, perficiátur in corpóribus vestris.

℟. Orántibus. (139)

Lectio v.

Principáliter ergo grátias agámus Dómino Deo nostro, a quo est omne datum óptimum, et omne donum perféctum : et ejus bonitátem tota cordis alacritáte laudémus, quóniam ad construéndam istam domum oratiónis, fidélium suórum visitávit ánimum, excitávit afféctum, surrogávit auxílium, inspirávit necdum voléntibus ut vellent, adjúvit bonæ voluntátis conátus ut fácerent : ac per hoc Deus, qui operátur in suis et velle et perfícere pro bona voluntáte, hæc ómnia ipse cœpit, ipse perfécit.

℟. O quam. (140)

Lectio vj.

Et quia ópera bona in conspéctu suo numquam esse permíttit inánia, fidélibus suis, quibus operántibus præbuit virtútis suæ favórem, tríbuet condígnam pro tanta operatióne mercédem. Adhuc ámplius agéndæ sunt grátiæ Deo nostro. Hanc enim Ecclésiam, quam fecit nómini suo cónstrui, fecit étiam sanctórum Mártyrum relíquiis ámplius honorári.

℟. Mane surgens. (140)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 5. c. 77. in Luc. 19.

Et cum venísset ad locum, suspíciens Jesus vidit illum. Perámbu-

lans Jéricho, Salvátor venit ad locum, ubi præcúrrens Zacchæus sycómorum conscénderat : quia missis per mundum sui verbi præcónibus, in quibus ipse nimírum et loquebátur et ibat, venit ad pópulum natiónum, qui passiónis ejus fide jam sublímis exsístens, étiam divinitátis ejus ardébat ágnita fácie beári. Suspíciens vidit illum, quia per grátiam fídei a terrénis cupiditátibus elevátum, turbísque infidélibus præeminéntem elégit. Vidére enim Dei, elígere vel amáre est. Unde est illud : Oculi Dómini super justos. Nam et nos quæ amámus, vidére ; ab his, quæ exsecrámur, intúitum festinámus avértere. ℟. Domus mea. (143)

Lectio viij.

Vidit ergo Jesus vidéntem se, quia elégit eligéntem se, et amávit amántem. Hunc sane órdinem proficiéndi, hoc est per fidem Domínicæ incarnatiónis ad cognitiónem divinitátis perveniéndi, quasi per sycómorum Jesu fáciem speculándi Doctor egrégius osténdit, cum ait : non enim judicávi scire me áliquid inter vos, nisi Christum Jesum, et hunc crucifíxum. Itémque áliis éxprobrans : Facti estis, inquit, quibus lacte opus sit, non sólido cibo. Lac infírma temporáriæ dispensatiónis, sólidum cibum árdua perpétuæ majestátis appéllans.
℟. Lápides. (143)

Lectio ix.

Et dixit ad eum : Zachæe, festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére. Et festínans descéndit, et excépit illum gaudens. Manébat aliquándo Dóminus in domo príncipis Pharisæórum, hoc est, in Judæórum synagóga docébat : sed quia non baptizátum ante prándium, sábbato curántem, publicános et peccatóres recipiéntem, contra avarítiam disputántem, et cétera digna Deo geréntem, lingua venenáta carpébant : pertæsus eórum facínora, discéssit et aufúgit, dicens : Relinquétur vobis domus vestra desérta. Hódie autem in domo pusílli Zachæi opórtet illum manére : hoc est novæ lucis grátia corruscánte, in húmili credéntium natiónum corde quiéscere.

Te Deum laudámus. 18.

SEPTIMA DIE
INFRA OCTAVAM.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Ex Hom. 33. in c. 9. Matth.

Lectio iv.

Commúnis ómnium domus est Ecclésia in quam, vobis prius ingréssis, nos intrámus discipulórum formam retinéntes : ideóque commúniter ómnibus statim atque ingréssi fuérimus, ut illis datam legem sequámur, pacem offérimus. Nemo ígitur socórdia tórpeat : nemo sæculáribus rebus suspénsum ánimum hábeat, cum jam ad prædicándum sacerdótes intráverint. Non enim parva huic rei ímminet pœna. Equidem míllies pótius malim in domum alicújus vestrum ingréssus destítui, quam hic prædicans non audíri. Hoc mihi moléstius esset, quam illud, quandóquidem magis própria hæc est, quam illa.
℞. Orántibus. (139)

Lectio v.

Nam hic magnæ illæ nostræ opes pósitæ sunt : hic spes nostra omnis. Quid enim hoc loco non magnum est et admirándum ? Nam hæc mensa longe pretiósior est atque jucúndior ; et lucérna hæc quam illa, ut norunt qui cum fide óleo perúncti, a morbis liberáti sunt. Arca étiam hæc multo mélior, magísque necessária. Non enim vestes, sed misericórdiam inclúsam cóntinet : quamvis pauci sint qui eam possídeant. Hic et léctulus est valde illo præstántior ; divinárum enim Scripturárum réquies quovis lecto suávior est.
℟. O quam. (140)

Lectio vj.

Et quidem si concórdia perfécte servarétur a nobis, nullam áliam domum præter hanc habérémus. Hoc autem quod dixi, non esse durum, testántur illa tria míllia, et quinque míllia hóminum, quibus et domus una, et mensa una, et ánima una erat. Multitúdinis enim credéntium, inquit, unum erat cor, et ánima una. Sed quia longe ab illórum virtúte ábsumus, et per domos disjúncti sumus, saltem quando huc convenímus, id omni stúdio faciámus. Nam et si in áliis rebus páuperes, et ínopes

sumus, hoc loco saltem cum huc ad vos intrámus cum caritáte nos suscípite : cumque, Pax vobis, dico : Et cum spíritu tuo, non voce solum, sed ánimo quoque respondéte.

℟. Mane surgens. (140)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Paulo post prædicta.

Et cum vidérent omnes, murmurábant dicéntes, quod ad hóminem peccatórem divertísset. Maniféstum est, Judæos semper géntium odísse salútem. Scriptum est enim : sequénti vero sábbato pene univérsa cívitas convénit audíre verbum Dei. Vidéntes autem turbas Judæi, repléti sunt zelo, et contradicébant iis, quæ a Paulo dicebántur. Et álibi , fidéles étiam fratres advérsus Apostolórum príncipem disceptábant, dicéntes : Quare introísti ad viros præpútium habéntes , et manducásti cum illis ?

℟. Domus mea. (143)

Lectio viij.

Stans autem Zachæus, dixit ad Dóminum : Ecce dimídium bonórum meórum, Dómine, do paupéribus : et si quid áliquem defraudávi, reddo quádruplum. Aliis calumniántibus hóminem peccatórem, ipse Zachæus stans, id est, in ea quam cœperat, fídei veritáte persístens, non solum se ex peccatóre convérsum, sed étiam inter perféctos probat esse conversátum. Dicénte enim Dómino : Si vis perféctus esse, vade , vende ómnia quæ habes, et da paupéribus , quisquis ante conversiónem innocénter vixit, ómnia convérsus potest dare paupéribus.

℟. Lápides pretiósi. (143)

Lectio ix.

At qui áliqua fraude sústulit, primo hæc juxta legem réddere , deínde quod sibi remánserit, debet dare paupéribus. Ac sic et ipse, quia sibi nil rétinet, ómnia sua dispérgit, dat paupéribus, justítia ejus manet in sæculum sæculi. Et hæc est sápiens illa stultítia,

quam de sycómoro publicánus quasi fructum vitæ légerat : rapta vidélicet réddere, própria relínquere, visibília contémnere, pro invisibílibus étiam mori desideráre, seípsum abnegáre, et ejus, qui necdum videátur, Dómini vestígia sequi concupíscere.

Te Deum laudámus.18.

IN OCTAVA DEDICAT. ECCLESIÆ.

Duplex.

Omnia ut in die, præter Lectiones ij. Noct.

Ex Epístola prima sancti Felícis, Papæ Quarti.

De Consec. dist. 1. c. 2.

Lectio iv.

Tabernáculum Móysen, Dómino præcipiénte, fecísse et sacrásse, cum mensa et altári ejus, et céteris vasis et utensílibus ad divínum cultum expléndum, légimus : et non solum divínis précibus ea sacrásse, sed étiam sancti ólei unctióne, Dómino jubénte, perlinísse nóvimus. Quáliter autem hæc facta sint, et quómodo ipsa sacra non álii, quam sacerdótes sacra unctióne delibúti, Dominóque cum véstibus sanctis sacráti, et Levítæ tractábant, ferébant, erigébant, et deponébant : in ipsis institutiónibus, quæ, jubénte Dómino, conscríptæ sunt per Móysen, in lege Dómini reperítur.

℟. Orántibus. (139)

Lectio v.

Quáliter ergo David regum piíssimus, amplificáverit cultum Dei, et templum Dómino ædificáre volúerit, sed propter multum sánguinem quem effúderat, prohíbitus est, et ipse collégerat expénsas : Sálomon quoque fílius ejus, idípsum quod ipse fácere optáverat, jubénte et auxiliánte Deo, perfécit, et templum cum altári, et réliqua ad divínum cultum peragéndum consecrávit : in libro Regum légitur : Fecit ergo Sálomon in témpore illo festivitátem célebrem, et omnis Israel cum eo, multitúdo magna ab intróitu Emath usque ad rivum Ægypti, coram Dómino Deo nostro septem diébus, et septem diébus, id est, quatuórdecim diébus, et in die octáva dimísit pópulos. ℟. O quam.(140)

De Consec. dist. 1. c. 17.

Lectio vj.

Solemnitátes dedicatiónum Ecclesiárum et sacerdótum, per sín-

gulos annos solémniter sunt celebrándæ, ipso Dómino exémplum dante, qui ad festum dedicatiónis templi, ómnibus id faciéndi dans formam, cum réliquis pópulis eámdem festivitátem celebratúrus venit, sicut scriptum est : Facta sunt encænia in Jerosólymis, et hiems erat, et ambulábat Jesus in templo in pórticu Salomónis. Quod autem octo diébus encænia sint celebránda, in libro Regum, perácta dedicatióne templi, reperiétis.

℟. Mane surgens. (140)

IN FESTIS

Beatae Mariae Virginis

PER ANNUM.

IN I. VESPERIS.

Aña. Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis.

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * dominàre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Aña. Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Aña. Læva ejus * sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Psalmus 112.

Laudáte, púeri Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini be-

nedíctum: * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem.

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Aña. Læva ejus sub cápite meo : et déxtera illíus amplexábitur me.

Aña. Nigra sum, * sed formósa, fíliæ Jerúsalem: ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Psalmus 121.

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * In domum Dñi íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas : * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini : * testimónium Israel ad confitendum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem, * et abundántia diligéntibus te:

Fiat pax in virtúte tua : * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te :

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Aña. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem : ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Aña. Jam hiems tránsiit : * imber ábiit, et recéssit: surge, amíca mea, et veni.

Psalmus 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum : * ecce heréditas Dómini fílii : merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis : * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis : * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Aña. Jam hiems tránsiit : imber ábiit, et recéssit : surge, amíca mea, et veni.

Aña. Speciósa * facta es et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 147.

Lauda, Jerúsalem, Dóminum : * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias, et judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Aña. Speciósa facta es et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Capitulum. Eccl. 24. b

Ab inítio et ante sǽcula creáta sum, et usque ad futúrum sǽculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus.

Ave, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse Matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,

Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum,
Semper collætémur,
Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnif. Aña. Sancta María * succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Festivitátem.

Oratio.

Concéde nos, fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére, et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Ad Complet. et Horas, in fine Hymnorum dic.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Sancta María, Dei Génitrix Virgo,* Intercéde pro nobis. Ps. Veníte. 2.

Hymnus.

Quem terra, pontus, sídera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam
Claustrum Maríæ bájulat.
Cui luna, sol et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cœli grátia,
Gestant puéllæ víscera.
Beáta Mater múnere,
Cujus supérnus Artifex
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.
Beáta cœli núntio,
Fœcúnda sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus,
Cujus per alvum fusus est.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Benedícta tu * in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admi-

rábile est nomen tuum in univérsa terra?

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra.

Aña. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Aña. Sicut myrrha * elécta odórem dedísti suavitátis sancta Dei Génitrix.

Psalmus 18.

Cœli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam: * a summo cœlo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum: illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea,* in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Aña. Sicut myrrha elécta, odórem dedísti suavitátis, sancta Dei Génitrix.

Aña. Ante torum * hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña. Ante torum hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Pater noster. Absolutio. Exáudi Dñe. ℣. Jube, domne.

Benedictio. Benedictióne perpétua.

De Parábolis Salomónis.
Lectio j. Cap. 8. b et 9.

Ego sapiéntia hábito in consílio, et erudítis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum : arrogántiam, et supérbiam, et viam pravam, et os bilíngue detéstor. Meum est consílium et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt. Per me príncipes ímperant, et poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me díligo : et qui mane vígilant ad me, invénient me.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus ésferam néscio : * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia. Benedictio. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ij.

Mecum sunt divítiæ, et glória, opes supérbæ et justítia. Mélior est enim fructus meus auro, et lápide pretióso, et genímina mea argénto elécto. In viis justítiæ ámbulo, in médio semitárum judícii, ut ditem diligéntes me, et thesáuros eórum répleam. Dóminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis ántequam terra fíeret. Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram, necdum fontes aquárum erúperant : necdum montes gravi mole constíterant : ante colles ego parturiébar.

℟. Congratulámini mihi omnes qui dilígitis Dóminum, quia cum essem párvula, plácui Altíssimo : * Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Et. Bened. Spíritus sancti.

Lectio iij.

Beátus homo qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino : qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam. Omnes, qui me odérunt, díligunt mortem. Sapiéntia ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem. Immolávit víctimas suas, míscuit vinum, et propó-

suit mensam suam. Misit ancíllas suas ut vocárent ad arcem, et ad mœnia civitátis : Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locúta est : Veníte, comédite panem meum, et bíbite vinum quod míscui vobis.

℟. Beáta es, Virgo María quæ Dñum portásti Creatórem mundi : * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo. ℣. Ave, María, grátia plena, Dóminus tecum. Genuísti. Glória Patri. Genuísti.

In secundo Nocturno.

Aña. Spécie tua * et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Psalmus 44.

Eructávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta,et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dñus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * pró-

ximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Aña. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Aña. Adjuvábit eam * Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus, in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram :* áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Aña. Adjuvábit eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Aña. Sicut lætántium * ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 86.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et

Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus ?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Aña. Sicut lætántium ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei Génitrix.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Pater noster. Absolutio. Ipsíus. ℣. Jube, domne. Benedictio. Deus, Pater omnípotens.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Lectio iv. Apud Metaph.

Dei Fílius non dívitem, aut locuplétem áliquam féminam sibi matrem elégit, sed beátam Vírginem illam, cujus ánima virtútibus ornáta erat. Cum enim beáta María supra omnem humánam natúram castitátem serváret, proptérea Christum Dóminum in ventre concépit. Ad hanc ígitur sanctíssimam Vírginem et Dei Matrem accurréntes, ejus patrocínii utilitátem assequámur. Itaque quæcúmque estis vírgines, ad Matrem Dómini confúgite. Illa enim pulchérrimam, pretiosíssimam, et incorruptíbilem possessiónem patrocínio suo vobis conservábit.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion : quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. Dedi. Benedictio. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Magnum revéra miráculum, fratres dilectíssimi, fuit beáta semper Virgo María. Quid namque illa majus aut illústrius ullo umquam témpore invéntum est, seu aliquándo inveníri póterit ? Hæc sola cœlum ac terram amplitúdine superávit. Quidnam illa sánctius ? Non Prophétæ, non Apóstoli, non Mártyres, non Patriárchæ, non Angeli, non Throni, non Dominatiónes, non Séraphim, non Chérubim : non dénique

áliud quídpiam inter creátas res visíbiles aut invisíbiles, majus aut excelléntius inveníri potest. Eadem ancílla Dei est et Mater : éadem Virgo et Génitrix.

℟. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem ? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. Vidérunt. Benedictio. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

Hæc ejus Mater est, qui a Patre ante omne princípium génitus fuit, quem Angeli et hómines agnóscunt Dóminum rerum ómnium. Visne cognóscere, quanto Virgo hæc præstántior sit cœléstibus Poténtiis ? Illæ cum timóre et tremóre assístunt, fáciem velántes suam : hæc humánum genus illi offert, quem génuit. Per hanc et peccatórum véniam conséquimur. Ave ígitur, mater, cœlum, puélla, virgo, thronus, Ecclésiæ nostræ decus, glória et firmaméntum, assídue pro nobis precáre Jesum Fílium tuum, et Dñum nostrum : ut per te misericórdiam inveníre in die judícii, et quæ repósita sunt iis, qui díligunt Deum, bona cónsequi possímus, grátia et benignitáte Dómini nostri Jesu Christi : cum quo Patri simul et sancto Spirítui glória, et honor, et impérium, nunc et semper in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit : * Et vidéntes eam fíliæ Sion beatíssimam prædicavérunt, dicéntes : * Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Astitit Regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et. Glória Patri. Unguéntum.

In tertio Nocturno.

Aña. Gaude, María Virgo, * cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo.

Psalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in óm-

nibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exsúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Aña. Gaude, María Virgo, cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo.

Aña. Dignáre me * laudáre te, Virgo sacráta : da mihi virtútem contra hostes tuos.

Psalmus 96.

Dóminus regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ

Judæ, * propter judícia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta : da mihi virtútem contra hostes tuos.

Aña. Post partum, * Virgo, invioláta permansísti, Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

Psalmus 97.

Cantáte Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ : * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra : * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Aña. Post partum, Virgo, invioláta permansísti, Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Pater noster. Absolutio. A vínculis. ℣. Jube, domne. Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 11. d

In illo témpore : Loquénte Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam

múlier de turba, dixit illi: Beátus venter, qui te portávit. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. cap. 49. in Luc. 11.

Magnæ devotiónis et fídei hæc múlier osténditur, quæ Scribis et Pharisæis Dóminum tentántibus, simul et blasphemántibus, tanta ejus incarnatiónem præ ómnibus sinceritáte cognóscit, tanta fidúcia confitétur, ut et præséntium prócerum calúmniam, et futurórum confúndat hæreticórum perfídiam. Nam sicut tunc Judæi sancti Spíritus ópera blasphemándo, verum consubstantialémque Patri Dei Fílium negábant: sic hærétici póstea, negándo Maríam semper Vírginem, sancti Spíritus operánte virtúte, nascitúro cum humánis membris Unigénito Dei, carnis suæ matériam ministrásse, verum consubstantialémque Matri Fílium hóminis fatéri non debére dixérunt.

℟. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima: *Quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Festivitátem. Quia.

Bened. Cujus festum.

Lectio viij.

Sed si caro Verbi Dei secúndum carnem nascéntis a carne Vírginis Matris pronuntiátur extránea, sine causa venter qui eam portásset, úbera quæ lactássent, beatificántur. Dicit autem Apóstolus: Quia misit Deus Fílium suum factum ex mulíere, factum sub lege. Neque audiéndi sunt, qui legéndum putant: Natum ex mulíere, factum sub lege: sed factum ex mulíere, quia concéptus ex útero virgináli, carnem non de níhilo, non aliúnde, sed matérna traxit ex carne: alióquin nec vere Fílius hóminis dicerétur, qui oríginem non habéret ex hómine. Et nos ígitur his contra Eutychen dictis, extollámus vocem cum Ecclésia cathólica, cujus hæc múlier typum gessit, extollámus et mentem de médio turbárum, dicamúsque Salvatóri: Beátus venter qui te portávit, et úbera, quæ su-

xísti. Vere enim beáta parens, quæ, sicut quidam ait : Eníxa est puérpera Regem, qui cœlum terrámque tenet per sæcula. ℟. Beátam me dicent omnes generatiónes : * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia. Glória Patri. Quia.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

Quínimo beáti qui áudiunt verbum Dei et custódiunt. Pulchre Salvátor attestatióni mulíeris ánnuit, non eam tantúmmodo quæ Verbum Dei corporáliter generáre merúerat, sed et omnes qui idem Verbum spirituáliter audítu fídei concípere, et boni óperis custódia vel in suo, vel in proximórum corde párere, et quasi álere studúerint, assevérans esse beátos : quia et éadem Dei Génitrix, et inde quidem beáta, quia Verbi incarnándi minístra facta est temporális : sed inde multo beátior, quia ejúsdem semper amándi custos manébat ætérna.

Te Deum laudámus. 18.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis, Ps. Dóminus regnávit. cum reliquis. 19.

2. Læva ejus * sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

3. Nigra sum * sed formósa, fíliæ Jerúsalem : ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

4. Jam hiems tránsiit, * imber ábiit et recéssit : surge, amíca mea, et veni.

5. Speciósa * facta es et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Capitulum. Eccli. 24. b

Ab inítio, et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus.

O gloriósa Vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.
Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.
Tu regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida :

Vitam datam per Vírginem
Gentes redémptæ pláudite.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Aña. Beáta es María, * quæ credidísti, perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi a Dómino, allelúia.

Oratio.

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Ad Primam.

In ℟. br. ℣. Qui natus es de María Vírgine, etiam in Festis infra Octavas B. M. V.

Ad Tertiam.

Capitulum. Ab inítio.

℟. br. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie tua. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie tua. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam.

Capitulum. Eccli. 24. b

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábit. ℣. Elégit eam, Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam.

Capitulum. Eccli. 24. b

In platéis sicut cinnamómum, et bálsamum aromatízans odórem dedi, quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. br. Elégit eam Deus * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et. Glória Patri. Elégit eam. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

In ij. Vesp. omnia ut in j. ℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnificat. Aña. Beátam me dicent * omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus.

OFFICIUM B. MARIÆ IN SABBATO.

Omnibus Sabbatis per annum, præterquam in Quatuor Temporibus et Vigiliis, et nisi Officium fieri debeat de Feria propter Offic. alicujus Dñicæ infra Hebdomadam ponendum, ut dicitur in Rubrica de Dñicis; ac nisi Festum ix. Lectionum occurrat, fit Officium de S. Maria, modo infrascripto.

In Vesperis Feriæ vj. dicuntur Psalmi feriales in Psalt. positi, nisi fuerit Festum ix. Lectionum: quia tunc de S. Maria fit tantum com. in dictis Vesperis cum Aña, ℣. et Oratione, ut infra quæ com. omittitur, quando Feria vj. occurrit aliud ejusdem B. Mariæ Officium.

Capit. et Hymnus. (162) ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Aña. Beáta Mater: * et intácta Virgo, gloriósa Regína mundi, intercéde pro nobis ad Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Post Orat. fiunt com. consuetæ de S. Joseph, de Apostolis et de Pace. 167.

Si autem occurrat Festum Simplex, de eo fit com. ante ipsa suffragia.

Complet. ut in Psalt. Et in fine Hymni Te lucis ante términum. dic.: Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine. etiamsi in Vesp. facta sit tantum com. de B. Maria, nisi Hymni illius Festi, quod Feria vj. celebratum est, aliter concludendi sint, ut in Transfig. Domini.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Ave María, grátia plena, * Dñus

tecum. Ps. Veníte. 2. Hymn. Quem terra. (163) Nocturnum Sabbati ut in Psalt. 123. et in fine: ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Pater noster.

Absolutio.

Précibus et méritis beátæ Maríæ semper Vírginis, et ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cœlórum. ℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere.

Pro j. Lect. Bened. Nos cum prole pia benedícat Virgo María. ℟. Amen.

Primæ duæ Lectiones de Scriptura libri currentis; tertia una ex inferius positis per ordinem.

℟. j. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus ésferam, néscio: * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in mulíéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Pro ij. Lectione. Benedictio. Ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

℟. ij. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem. Quia. Glória Patri. Christus.

Pro iij. Lectione. Benedictio. Per Vírginem Matrem concédat nobis Dóminus salútem et pacem. ℟. Amen.

Post tertiam Lectionem dicitur Te Deum. 18.

AD LAUDES,

et per Horas.

Omnia ut in Festis B. M. V. (174) præter seq. ℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Bened. Aña. Beáta Dei Génitrix María, * Virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo: ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu.

Oratio. Concéde. (176.)

Deinde com. ut supra.

AD VESPERAS.

Añæ et Ps. feriales: Capit. et reliqua omnia, si non occurrat Festum Duplex, de Dominica.

In fine com. consuetæ ut in Psalterio.

Lectiones sequentes dicuntur singulis mensibus in Officio B.M.V. in Sabbato, ordine subscripto.

MENSE MAJO.

Ex Tractátu S. Augustíni Epíscopi de Symbolo ad Catechúmenos.

Lib. 3. c. 4. in fine tom. 9.

Lectio iij.

Per féminam mors, per féminam vita; per Hevam intéritus, per Maríam salus. Illa corrúpta secúta est seductórem: hæc íntegra péperit Salvatórem. Illa póculum a serpénte propinátum libénter accépit, et viro trádidit, ex quo simul mereréntur occídi: hæc grátia cœlésti désuper infúsa, vitam prótulit, per quam caro mórtua possit resuscitári. Quis est, qui hæc operátus est, nisi Vírginis Fílius, et vírginum sponsus: qui áttulit matri fœcunditátem, sed non ábstulit integritátem?

Te Deum laudámus. 18.

MENSE JUNIO.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

De Verbis Apoc. cap. 12. Signum magnum.

Lectio iij.

Veheménter quidem nobis, delectíssimi, vir unus, et múlier una nocuére: sed grátias Deo per unum nihilóminus virum, et mulíerem unam, ómnia restaurántur, nec sine magno fœnore gratiárum. Neque enim sicut delíctum, ita et donum: sed excédit damni æstimatiónem benefícii magnitúdo. Sic nimírum prudentíssimus et clementíssimus ártifex; quod quassátum fúerat, non confrégit, sed utílius omníno refécit: ut vidélicet nobis novum formáret Adam ex vétere, Hevam transfúnderet in Maríam.

Te Deum laudámus. 18.

MENSE JULIO.

Ex Epístola sancti Ambrósii Epíscopi ad Sirícium Papam.

Epist. 81. alias 7. circa medium.

Lectio iij.

Non excédit fidem, quod homo exívit de vírgine, quando petra fontem prófluum scaturívit, ferrum super aquas natávit, ambulávit homo super aquas. Ergo si hóminem unda portávit, non pótuit hóminem virgo generáre, atque hóminem, de quo légimus: Et mittet illis Dóminus hóminem, qui salvos fáciet

eos, et notus erit Dóminus Ægyptiis? In véteri ítaque testaménto virgo Hebræórum per mare duxit exércitum: in novo testaménto virgo géneris aula cœléstis, elécta est ad salútem.

Te Deum laudámus. 18.

MENSE AUGUSTO.

De Expositióne S. Gregórii Papæ in libros Regum.

In 1. Reg. 1.

Lectio iij.

Fuit vir unus de Ramáthaim Sophim, de monte Ephraïm. Potest hujus montis nómine, beatíssima semper Virgo María, Dei Génitrix, designári. Mons quippe fuit, quæ omnem eléctæ creatúræ altitúdinem, electiónis suæ dignitáte transcéndit. An non mons sublímis María, quæ ut ad conceptiónem ætérni Verbi pertíngeret, meritórum vérticem supra omnes Angelórum choros, usque ad sólium Deitátis eréxit? Hujus enim montis præcellentíssimam dignitátem Isaías vatícinans, ait: Erit in novíssimis diébus præparátus mons domus Dómini in vértice móntium. Mons quippe in vértice móntium fuit, quia altitúdo Maríæ supra omnes Sanctos refúlsit.

Te Deum laudámus. 18.

MENSE SEPTEMBRI.

Ex Epístola S. Leónis Papæ ad Pulchériam Augústam.

Epist. 13. ante medium.

Lectio iij.

Sacraméntum reconciliatiónis nostræ ante témpora ætérna dispósitum, nullæ implébant figúræ: quia nondum supervénerat Spíritus sanctus in Vírginem, nec virtus Altíssimi obumbráverat ei, ut et intra intemeráta víscera, ædificánte sibi Sapiéntia domum, Verbum caro fíeret, et forma Dei ac forma servi in unam conveniénte persónam, Creátor témporum nascerétur in témpore, et per quem facta sunt ómnia, ipse inter ómnia gignerétur. Nisi enim novus homo, factus in similitúdinem carnis peccáti, nostram suscíperet vetustátem: et consubstantiális Patri, consubstantiális esse dignarétur et matri, natúrámque sibi nostram solus a peccáto liber uníret: sub jugo diáboli generáliter tenerétur humána captívitas.

Te Deum laudámus. 18.

Non dicitur, quando fit Officium novem Lectionum, nec in Sabbatis, quando fit Officium de Sancta Maria. Quibus diebus omittitur a primis Vesperis.

Cum dicitur in Choro in Matutinis, et in Vesperis præponitur Officio diei, in aliis Horis postponitur. Prima dicitur post Benedicámus Dómino. antequam legatur Martyrologium.

Extra Chorum potest dici pro temporis opportunitate.

OFFICIUM B. M. V. extra Adventum.

AD VESPERAS.

Ave María. secreto. quæ dicitur semper in principio omnium Horarum B. M. V. quando non conjunguntur cum Officio diei.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. Glória Patri. Sicut erat.

In cujus fine dicitur : Allelúia. ad omnes Horas.

Añæ, Psalmi, Capitulum, et Hymnus, ut in Festis B. M. V. (160)

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Aña. Beáta Mater, *et intácta Virgo, gloriósa Regína mundi, intercéde pro nobis ad Dóminum.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et glorióse beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Sequens commemoratio pro Sanctis fit tantum ad Vesperas, et Laudes in Officio S. Mariæ.

Aña. Sancti Dei omnes intercédere dignémini pro nostra, omniúmque salúte.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio.

Prótege, Dómine, pópulum tuum, et Apo-

stolórum tuórum Petri et Pauli, et aliórum Apostolórum patrocínio confidéntem, perpétua defensióne consérva.

Omnes Sancti tui, quæsumus Dómine, nos ubíque ádjuvent : ut dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus : et pacem tuam nostris concéde tempóribus, et ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam : iter, actus, et voluntátes nostras, et ómnium famulórum tuórum, in salútis tuæ prosperitáte dispóne : benefactóribus nostris sempitérna bona retríbue, et ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam concéde. Per Dóminum.

AD COMPLETORIUM.

Ave, María. ut supra.
℣. Convérte nos, Deus salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis.
℣. Deus in adjutórium. Glória Patri. Sicut erat.

Ps. Sæpe expugnavérunt. De profúndis. et Dómine, non est. ut in Vesperis Feriæ iv. 153.

Hymnus.

Meménto, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris.
María Mater grátiæ,
Dulcis Parens cleméntiæ.
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Capitulum. Eccli. 24. c

Ego mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei. ℟. Deo grátias.
℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Nunc dimittis. Aña

Sub tuum præsídium * confúgimus, sancta Dei Génitrix : nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus, sed a perículis cunctis líbera nos semper, Virgo gloriósa et benedícta.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orátio.

Beátæ et gloriósæ semper Vírginis Maríæ, quæsumus Dómine, intercéssio gloriósa nos prótegat, et ad vitam

perdúcat ætérnam. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Ave, María, ut supra.

℣. Dómine, lábia mea apéries. ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam.

℣. Deus, in adjutórium. Glória Patri. Sicut erat.

Invitat. Ave, María, grátia plena: * Dóminus tecum. Psalm. Veníte. 2.

Hymnus.

Quem terra, pontus, sídera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam
Claustrum Maríæ bájulat.

Cui luna, sol et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cœli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beáta Mater múnere,
Cujus supérnus Artifex
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.

Beáta cœli núntio,
Fœcúnda sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus,
Cujus per alvum fusus est.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In j. Nocturno, Anæ et Psalmi dicuntur ut in Festis B. M. V. scilicet:

Feria ij. et v. ut in j. Nocturno. (163)

Feria iij. et vj. ut in ij. Nocturno. (167)

Feria iv. et Sabbato ut in iij. Nocturno. (170)

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio.

Précibus et méritis beátæ Maríæ semper Vírginis, et ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cœlórum. ℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere. Benedictio. Nos cum prole pia benedícat Virgo María. ℟. Amen.

Lectio j. Eccli. 24.

In ómnibus réquiem quæsívi, et in hæreditáte Dómini morábor. Tunc præcépit, et dixit mihi Creátor ómnium: et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi: In Jacob inhábita, et in Israel hereditáre, et in eléctis meis mitte radíces. Tu autem, Dómine.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus ésferam, néscio; * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia.

℣. Jube domne, benedícere. Benedictio. Ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Lectio ij.

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine Sanctórum deténtio mea. Tu autem, Dómine.

℟. Beáta es, Virgo María, quæ Dóminum portásti Creatórem mundi: * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo. ℣. Ave, María, grátia plena, Dóminus tecum. Genuísti.

℣. Jube, domne, benedícere. Bened. Per Vírginem Matrem concédat nobis Dóminus salútem et pacem. ℟. Amen.

Lectio iij.

Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion: quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Jéricho. Quasi olíva speciósa in campis, et quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum, et bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris. Tu autem, Dómine.

℟. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima: Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem. Quia. Glória Patri. Christus.

AD LAUDES,

et per Horas.

℣. Deus, in adjutórium.

Aña 1. Assúmpta est * María in cœlum, gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum. Ps. Dóminus regnávit. cum reliquis. 19.

2. María Virgo * assúmpta est ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

3. In odórem * unguen-

tórum tuórum cúrrimus, adolescéntulæ dilexérunt te nimis.
4. Benedícta filia * tu a Dómino : quia per te fructum vitæ communicávimus.
5. Pulchra es, * et decóra filia Jerúsalem : terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capitulum. Cant. 6. c

Vidérunt eam fíliæ Sion, et beatíssimam prædicavérunt : et regínæ laudavérunt eam. ℟. Deo grátias.

Hymnus.

O gloriósa Vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.
Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine :
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.
Tu regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida :
Vitam datam per Vírginem
Gentes redémptæ pláudite.
Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Bened. Aña. Beáta Dei Génitrix María, * Virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo : ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Deus, qui de beáta Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti : præsta supplícibus tuis ; ut, qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Pro Sanctis. Aña. Sancti Dei, ut supra. (180)

Ad Primam.

Ave, María. ℣. Deus in adjutórium.
Hymnus Meménto. (181)
Aña. Assúmpta est.
Ps. 53. Deus, in nómine. 25. Ps. 84. Benedixísti. 113. Ps. 116. Laudáte Dñum, omnes. 148.
Aña. Assúmpta est Ma-

ría in cœlum, gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum.

Capitulum. Cant. 6. c

Quæ est ista, quæ progréditur quasi auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta? ℟. Deo grátias.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Deus, qui virginálem aulam beátæ Maríæ, in qua habitáres elígere dignátus es: da quæsumus; ut sua nos defensióne munítos, jucúndos fácias suæ interésse commemoratióni: Qui vivis.

Ad Tertiam.

Ave, María. ℣. Deus, in adjutórium.

Hymn. Meménto. (181)

Aña. María virgo.

Ps. 119. Ad Dóminum. 148. Ps. 120. Levávi óculos. 148. Ps. 121. Lætátus sum. 150.

Aña. María Virgo, assúmpta est ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

Capitulum. Eccli. 24. b

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. ℟. Deo grátias.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcúnda, humáno géneri præmia præstitísti: tríbue quæsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit.

Ad Sextam.

Ave, María. ℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus. Meménto. (181)

Aña. In odórem.

Ps. 122. Ad te levávi. 150. Ps. 123. Nisi quia Dóminus. 150. Ps. 124. Qui confídunt. 151.

Aña. In odórem unguentórum tuórum cúrrimus, adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Capitulum. Eccli. 24. b

Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine Sanctórum deténtio mea. ℟. Deo grátias.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Concéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium: ut, qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio, a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúmdem Dóminum.

Ad Nonam.

Ave, María. ℣. Deus, in adjutórium.

Hymn. Meménto. (181)

Aña. Pulchra es.

Ps. 125. In converténdo. 151. Ps. 126. Nisi Dñus ædificáverit. 152. Ps 127. Beáti omnes. 152.

Aña. Pulchra es, et decóra fília Jerúsalem: terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capitulum. Eccli. 24. b

In platéis, sicut cinnamómum, et bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris. ℟. Deo grátias.

℣. Post partum, Virgo, invioláta permansísti.

℟. Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Famulórum tuórum, quæsumus Dómine, delíctis ignósce: ut, qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur: Qui tecum vivit et regnat.

Officium Defunctorum.

Dicitur extra tempus Paschale prima cujusque mensis die non impedita Festo ix. Lectionum, alioquin alia sequenti die similiter non impedita. In Choro dicitur post Officium diei, id est, Vesperæ post Vesp. et Matutinum post Laud. diei, nisi alia sit consuetudo Ecclesiarum extra Chorum vero pro opportunitate temporis.

AD VESPERAS.

Absolute incipitur ab Aña. Placébo Dómino * in regióne vivórum. Ps. 114. Diléxi. 147.

In fine omnium Psalmorum dicitur :

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Aña. Hei mihi, Dómine, * quia incolátus meus prolongátus est. Ps. 119. Ad Dóminum. 148.

Aña. Dóminus custódit te * ab omni malo : custódiat ánimam tuam Dóminus. Ps. 120. Levávi óculos meos. 148.

Aña. Si iniquitátes * observáveris, Dómine, Dómine, quis sustinébit ? Ps. 129. De profúndis. 153.

Aña. Opera * mánuum tuárum, Dómine, ne despícias. Ps. 137. Confitébor tibi. 158.

℣. Audívi vocem de cœlo dicéntem mihi. ℟. Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur.

Ad Magnif. Aña. Omne * quod dat mihi Pater, ad me véniet : et eum qui venit ad me, non ejíciam foras.

Preces infrascriptæ dicuntur flexis genibus ; similiter et ad Laudes.

Pater noster, secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Sequens Psalmus Lauda ánima mea. in Vesperis, similiter et Psalmus De profúndis. in fine Laudum, non dicuntur in die commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, neque in die obitus, seu depositionis defuncti. Alias semper dicuntur.

Psalmus 145.

Lauda, ánima mea, Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea : * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus : * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam :* in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus : * qui fecit cœlum et terram, mare et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, facit judícium injúriam patiéntibus : * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compe-

dítos : * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum et víduam suscípiet : * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sæcula, Deus tuus Sion, * in generatiónem et generatiónem.

In fine Réquiem ætérnam * dona eis, Dñe. Et lux perpétua * lúceat eis.

Deinde ℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Deus, qui inter Apostólicos sacerdótes, fámulos tuos pontificáli, seu sacerdotáli fecísti dignitáte vigére : præsta quæsumus ; ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio.

Deus, véniæ largítor, et humánæ salútis amátor : quæsumus cleméntiam tuam ; ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos, et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas.

Fidélium Deus ómnium Cónditor et Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum : ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur : Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

In die vero commemorationis omnium Fidelium Defunctorum quando dicitur hæc ultima tantum Oratio, dicitur : Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

In die depositionis Defuncti. Oratio.

Absólve, quæsumus Dómine, ánimam fámuli tui N. ut defúnctus sæculo tibi vivat : et quæ per fragilitátem carnis humána conversatióne commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Dóminum.

Si fuerit femina, dicatur ánimam fámulæ tuæ N. ut defúncta.

In Anniversario die.

Oratio.

Deus, indulgentiárum Dñe : da animábus famulórum famularúmque tuárum, quorum anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per Dóminum.

Si pro uno tantum fit Anniversarium, dicatur in singulari numero.

Pro uno Episcopo defuncto. Oratio.

Deus, qui inter Apostólicos sacerdótes fámulum tuum, N. pontificáli fecísti dignitáte vigére : præsta quæsumus ; ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Dóminum.

Si fuerit Sacerdos, dicatur sacerdotáli fecísti, etc.

Pro fratribus vero, et familiaribus, vel benefactoribus, dicitur Oratio Deus, véniæ largítor. (188)

Pro patre et matre.

Oratio.

Deus, qui nos patrem et matrem honoráre præcepísti : miserére cleménter animábus patris et matris meæ, eorúmque peccáta dimítte : meque eos in ætérnæ claritátis gáudio fac vidére. Per Dóminum.

Si fit pro pluribus, dicatur animábus paréntum nostrórum, et ubi dicitur meque, dicatur nosque.

Si pro patre tantum, dicatur ánimæ patris mei, vel nostri.

Si pro matre tantum, dicatur ánimæ matris meæ, vel nostræ.

Pro uno Defuncto.

Oratio.

Inclína, Dómine, aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur : ut ánimam fámuli tui N. quam de hoc sæculo migráre jussísti, in pacis ac lucis regióne constítuas, et Sanctórum tuórum júbeas esse consórtem. Per Dóminum.

Pro una defuncta.

Oratio.

Quæsumus Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ N. et a contágiis mortalitátis exútam, in ætérnæ salvatiónis partem restítue. Per Dóminum.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem, cui ómnia vivunt, * Veníte, adorémus. Et repe-

titur : Regem, cui ómnia vivunt, veníte adorémus. Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Et in fine Réquiem ætérnam dona eis, Dómine : et lux perpétua lúceat eis.

Hoc Invitat. dicitur tantum in die Commem. omnium Fidelium Defunctorum, et in die depositionis Defuncti : quibus diebus dicuntur tres infrascripti Noct. et Añæ duplicantur. Aliis temporibus dicitur tantum unum Nocturnum cum Laud. hoc ordine : Feria ij. et v. primum Nocturnum ; Feria iij. et vj. secundum Nocturnum ; Feria iv. et Sabbato, tertium Noct.

IN I. NOCTURNO.

Pro Feria ij. et v.

Aña. Dírige, * Dómine Deus meus, in conspéctu tuo viam meam. Ps. 5. Verba mea. 62.

Aña. Convértere, * Dómine, et éripe ánimam meam : quóniam non est in morte qui memor sit tui. Ps. 6. Dómine, ne in furóre. 4.

Aña. Nequándo rápiat * ut leo ánimam meam, dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat. Ps. 7. Dómine Deus meus. 5.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

Pater noster, totum secreto.

Lectiones leguntur sine Absolutione, Benedictionibus et Titulo.

Lectio j. Job. 7. d

Parce mihi, Dómine, nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magníficas eum ? aut quid appónis erga eum cor tuum ? Vísitas eum dilúculo, et súbito probas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimíttis me, ut glútiam salívam meam ? Peccávi, quid fáciam tibi, o custos hóminum ? quare posuísti me contrárium tibi, et factus sum mihimetípsi gravis ? Cur non tollis peccátum meum, et quare non aufers iniquitátem meam ? Ecce nunc in púlvere dórmiam : et si mane me quæsíeris, non subsístam.

Lectiones terminantur sine Tu autem. vel alia conclusione.

℟. Credo quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum : * Et in carne mea vidébo Deum Salvatórem meum. ℣. Quem visúrus sum ego ipse et non álius, et óculi mei conspectúri sunt. Et.

Lectio ij. Job. 10.

Tædet ánimam meam vitæ meæ, dimíttam advérsum me elóquium meum, loquar in amaritúdine ánimæ meæ. Dicam Deo : Noli me condemnáre : índica mihi cur me ita júdices. Numquid bonum tibi vidétur, si calumniéris me, et ópprimas me opus mánuum tuárum, et concílium impiórum ádjuves? Numquid óculi cárnei tibi sunt : aut sicut videt homo, et tu vidébis? Numquid sicut dies hóminis dies tui, et anni tui sicut humána sunt témpora, ut quæras iniquitátem meam, et peccátum meum scrutéris? Et scias quia nihil ímpium fécerim, cum sit nemo qui de manu tua possit erúere.

℟. Qui Lázarum resuscitásti a monuménto fœtidum : * Tu eis, Dómine, dona réquiem, et locum indulgéntiæ. ℣. Qui ventúrus es judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. Tu eis.

Lectio iij. Job. 10. b

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu : et sic repénte præcípitas me? Meménto quæso quod sicut lutum féceris me, et in púlverem redúces me. Nonne sicut lac mulsísti me, et sicut cáseum me coagulásti! Pelle et cárnibus vestísti me : óssibus et nervis compegísti me. Vitam et misericórdiam tribuísti mihi, et visitátio tua custodívit spíritum meum. ℟. Dómine, quando véneris judicáre terram, ubi me abscóndam a vultu iræ tuæ? * Quia peccávi nimis in vita mea. ℣. Commíssa mea pavésco, et ante te erubésco : dum véneris judicáre, noli me condemnáre. Quia. ℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine : et lux perpétua lúceat eis. Quia.

Postea ad Laudes, ut infra, (195) quando dicitur unum tantum Noct.

IN II. NOCTURNO.

Pro Feria iij. et vj.

Aña. In loco páscuæ * ibi me collocávit. Ps. 22. Dóminus regit. 35.

Aña. Delícta * juventútis meæ et ignorántias meas ne memíneris, Dñe. Ps. 24. Ad te, Dñe. 34.

Aña. Credo vidére * bona Dómini in terra vivéntium. Ps. 26. Dóminus illuminátio mea. 49.

℣. Cóllocet eos Dóminus cum princípibus. ℟. Cum princípibus pópuli sui.

Pater noster. totum secreto.

Lectio iv. Job. 13. d

Respónde mihi: Quantas hábeo iniquitátes et peccáta, scélera mea et delícta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscóndis, et arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium, quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, et stípulam siccam perséqueris. Scribis enim contra me amaritúdines, et consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuísti in nervo pedem meum, et observásti omnes sémitas meas, et vestígia pedum meórum considerásti. Qui quasi putrédo consuméndus sum, et quasi vestiméntum, quod comséditur a tínea.

℞. Meménto mei, Deus, quia ventus est vita mea. * Nec aspíciat me visus hóminis. ℣. De profúndis clamávi ad te, Dómine, Dómine, exáudi vocem meam. Nec.

Lectio v. Job. 14.

Homo natus de mulíere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur et contéritur, et fugit velut umbra, et numquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, et addúcere eum tecum in judícium? Quis potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? Nonne tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est: constituísti términos ejus, qui prætderíri non póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat, sicut mercenárii dies ejus.

℞. Hei mihi, Dómine, quia peccávi nimis in vita mea? Quid fáciam miser? ubi fúgiam, nisi ad te Deus meus? * Miserére mei, dum véneris in novíssimo die. ℣. Anima mea turbáta est valde, sed tu, Dómine, succúrre ei. Miserére.

Lectio vj. Job 14. c

Quis mihi hoc tríbuat, ut in inférno prótegas me, et abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, et constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei? Putásne mórtuus homo rursum vivat? Cunctis diébus quibus nunc mílito, exspécto donec véniat immutátio mea. Vocábis me, et ego respondébo tibi:

óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátis meis.

℟. Ne recordéris peccáta mea, Dómine,* Dum véneris judicáre sæculum per ignem. ℣. Dírige, Dómine Deus meus, in conspéctu tuo viam meam. Dum. ℣. Réquiem ætérnam. Dum.

Postea ad Laud. ut infra, (195) quando dicitur unum tantum Nocturn.

IN III. NOCTURNO.

Pro Feria iv. et Sabbato.

Aña. Compláceat * tibi, Dómine, ut erípias me : Dómine, ad adjuvándum me réspice. Ps. 39. Exspéctans exspectávi. 67.

Aña. Sana, Dómine, * ánimam meam, quia peccávi tibi. Ps. 40. Beátus qui intélligit. 68.

Aña. Sitívit * ánima mea ad Deum vivum : quando véniam, et apparébo ante fáciem Dñi? Ps. 41. Quemádmodum. 69.

℣. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi. ℟. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Pater noster. secreto.

Lectio vij. Job 17.

Spíritus meus attenuábitur, dies mei breviabúntur, et solum mihi súperest sepúlcrum. Non peccávi, et in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me, Dómine, et pone me juxta te, et cujúsvis manus pugnet contra me. Dies mei transiérunt, cogitatiónes meæ dissipátæ sunt, torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, et rursum post ténebras spero lucem. Si sustinúero, inférnus domus mea est, et in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi : Pater meus es, mater mea, et soror mea, vérmibus. Ubi est ergo nunc præstolátio mea, et patiéntiam meam quis consíderat.

℟. Peccántem me quotídie, et non me pœniténtem, timor mortis contúrbat me : *Quia in inférno nulla est redémptio, miserére mei, Deus, et salva me. ℣. Deus, in nómine tuo salvum me fac, et in virtúte tua líbera me. Quia.

Lectio viij. Job 19. c

Pelli meæ, consúmptis cárnibus, adhæsit os meum, et derelícta sunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos amíci

mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat ut scribántur sermónes mei? quis mihi det ut exaréntur in libro stylo férreo, et plumbi lámina vel celte sculpántur in sílice? Scio enim quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum : et rursum circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius : repósita est hæc spes mea in sinu meo.

℟. Dómine, secúndum actum meum noli me judicáre; nihil dignum in conspéctu tuo egi : ídeo déprecor majestátem tuam, * Ut tu, Deus, déleas iniquitátem meam. ℣. Amplius lava me, Dñe ab injustítia mea, et a delícto meo munda me. Ut.

Lectio ix. Job 10. d

Quare de vulva eduxísti me? qui útinam consúmptus essem, ne óculus me vidéret. Fuíssem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi? Dimítte ergo me, ut plangam páululum dolórem meum: ántequam vadam, et non revértar, ad terram tenebrósam et opértam mortis calígine : terram misériæ, et tenebrárum, ubi umbra mortis, et nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.

℟. Líbera me, Dómine, de viis inférni, qui portas æreas confregísti : et visitásti inférnum, et dedísti eis lumen, ut vidérent te : * Qui erant in pœnis tenebrárum. ℣. Clamántes et dicéntes : Advenísti Redémptor noster. Qui. ℣. Réquiem ætérnam. Qui.

Seq. ℟. dicitur solummodo in die commem. omnium Defunct. et quandocumque pro Defunctis dicuntur ix. Lect.

℟. Líbera me, Dómine, de morte ætérna in die illa treménda : * Quando cœli movéndi sunt et terra : * Dum véneris judicáre sæculum per ignem. ℣. Tremens factus sum ego, et tímeo, dum discússio vénerit, atque ventúra ira. Quando. ℣. Dies illa, dies iræ, calamitátis et misériæ, dies magna et amára valde. Dum véneris. ℣. Réquiem ætérnam. Líbera. usque ad primum ℣.

AD LAUDES,
Absolute incipitur.
Aña. Exsultábunt * Dómino ossa humiliáta. Ps. 50. Miserére mei. 61.
Aña. Exáudi, Dómine,* oratiónem meam, ad te omnis caro véniet. Ps. 64. Te decet hymnus. 90.
Aña. Me suscépit * déxtera tua, Dómine. Ps. 62. Deus, Deus meus. 20.
Aña. A porta ínferi * érue, Dómine, ánimam meam. Cant. Ego dixi. 78.
Aña. Omnis spíritus * laudet Dóminum. Ps. 148 Laudáte Dóminum. 22.
℣. Audívi vocem de cœlo dicéntem mihi. ℟. Beáti mórtui qui in Dómino moriúntur.
Ad Bened. Aña. Ego sum * resurréctio et vita: qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet: et omnis qui vivit, et credit in me, non moriétur in ætérnum.
Deinde, flexis genibus, Pater noster. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.
Ps. De profúndis. 153. cum Precibus et Orationibus ut in Vesperis. (187)
Deinde ℣. Réquiem ætérnam. ℣. Requiéscant in pace.

Psalmi Graduales

Dicuntur in Quadrag. Feria quarta cujuslibet Hebdom. non impedita aliquo Festo novem Lect.: in Choro ante Matut. diei; extra Chorum pro opportunitate temporis.
Primi quinque Psalmi dicuntur sine Glória Patri. sed in fine ultimi dicitur Réquiem ætérnam.
Incipiuntur absolute sine Aña Ps. Ad Dóminum cum tribulárer. Levávi óculos. 148. Lætátus sum. Ad te levávi. Nisi quia Dóminus. 150.
Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.
Et lux perpétua * lúceat eis.
Deinde flexis genibus Pater noster. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Absólve, quæsumus Dómine, ánimas famulórum famularúmque tuárum, et ómnium fidélium defunctórum, ab omni vínculo delictórum: ut in resurrectiónis glória inter sanctos et eléctos tuos resuscitáti respírent. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales, qui sequuntur, et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri.

Psalmi Qui confidunt. In converténdo. 151. Nisi Dñus. Beáti omnes. 152. Sæpe expugnavérunt. 153

Postea dicitur flexis genibus. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster. secreto. — ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Meménto congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: súscipe deprecatiónem nostram; ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales, qui sequuntur: et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri.

Psalmi De profúndis. Dómine non est exaltátum. 153. Meménto, Dómine. 154. Ecce quam. 155. Ecce nunc. 170.

Deinde dicitur flexis genibus. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster. secreto. — ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus, sperántes in te. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Prætende, Dómine, fámulis et famulábus tuis déxteram cœléstis auxílii: ut te toto corde perquírant, et quæ digne póstulant, cónsequi mereántur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

SEPTEM PSALMI PŒNITENTIALES CUM LITANIIS.

Dicuntur flexis genibus in omnibus sextis Feriis Quadragesimæ, quando Officium fit de Feria. Litaniæ autem, omissis septem Ps. dicuntur in Litaniis majoribus in Festo S. Marci, et in tribus diebus Rogationum.

Dicuntur autem in Quadrag. in Choro post Matutinum, et Laudes diei, dicto Benedicámus Dómino; extra Chorum pro opportunitate temporis.

Aña. Ne reminiscáris. Psalmi Dómine, ne in furóre. 4. Beáti quorum. 53. Dómine, ne in furóre tuo. 60. Miserére mei, Deus. 61. Dómine, exáudi. 126. De profúndis. 153. Dómine exáudi oratiónem. 121.

Aña. Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra, vel paréntum nostrórum: neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

LITANIÆ

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Pater de cœlis Deus, miserére nobis.
Fili Redémptor mundi Deus, miserére nobis.
Spíritus sancte Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora.
Sancte Míchael, ora.
Sancte Gábriel, ora.
Sancte Ráphael, ora.
Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro nobis.
Omnes sancti beatórum Spiríttuum órdines, oráte pro nobis.
Sancte Joánnes Baptísta, ora pro nobis.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philíppe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddæe, ora.
Sancte Mathía, ora.

Sancte Bárnaba, ora pro nobis.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Lauréntí, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Sancti Fabiáne et Sebastiáne, oráte.
Sancti Joánnes et Paule, oráte.
Sancti Cosma et Damiáne, oráte.
Sancti Gervási et Protási oráte.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte.
Omnes sancti Doctóres, oráte.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Bernárde, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Sacerdótes et Levítæ, oráte.
Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte pro nobis.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte.
Omnes Sancti, et Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.
Propítius esto, parce nobis, Dómine.
Propítius esto, exáudi nos, Dómine.
Ab omni malo, líbera nos, Dómine.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A subitánea et improvísa morte, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte, líbera.
A spíritu fornicatiónis, líbera.
A fúlgure et tempestáte, líbera.
A flagéllo terræmótus, líbera.
A peste, fame et bello, líbera.
A morte perpétua, líbera.
Per mystérium sanctæ incarnatiónis tuæ, líbera.

Per advéntum tuum, líbera nos, Dómine.
Per nativitátem tuam, líbera.
Per baptísmum et sanctum jejúnium tuum, líbera.
Per crucem et passiónem tuam, líbera.
Per mortem et sepultúram tuam, líbera.
Per sanctam resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera.
Per advéntum Spíritus sancti Parácliti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, te rogámus, audi nos.
Ut nobis parcas, te rogámus, audi nos.
Ut nobis indúlgeas, te rogámus, audi nos.
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut domnum Apostólicum et omnes ecclesiásticos órdines in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut régibus et princípibus christiánis pacem et veram concórdiam donáre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut cuncto pópulo christiáno pacem et unitátem largíri dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut mentes nostras ad cœléstia desidéria érigas, te rogámus, audi nos.
Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas, te rogámus, audi nos.
Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum, et benefactórum nostrórum ab ætérna damnatióne erípias, te rogámus, audi nos.
Ut fructus terræ dare et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus, audi nos.
Fili Dei, te rogámus, audi nos.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine,
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster. *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 69.

Deus, in adjutórium meum inténde : * Dómine, ad adjuvándum me festína.

Confundántur, et revereántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala :

Avertántur statim erubescéntes : * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te,* et dicant semper: Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum : * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu : * Dómine, ne moréris.

Glória Patri. Sicut erat.

℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus, sperántes in te. ℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci. ℣. Nihil profíciat inimícus in nobis. ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis. ℣. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis. ℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis. ℣. Orémus pro Pontífice nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus. ℣. Orémus pro benefactóbus nostris. ℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam. Amen. ℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine : et lux perpétua lúceat eis. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen. ℣. Pro frátribus nostris absséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te. ℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, cui próprium est miseréri semper, et párcere : súscipe deprecatiónem nostram ; ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Exáudi, quæsumus Dómine, súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis : ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus et pacem.

Ineffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde : ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Deus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris : preces pópuli tui supplicántis propítius réspice ; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

Omnípotens sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro N. et dírige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ : ut, te donánte, tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perfíciat.

Deus, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera : da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem ; ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla.

Ure igne sancti Spíritus renes nostros, et cor nostrum, Dómine : ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Fidélium Deus ómnium Cónditor et Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum : ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur.

Actiónes nostras quæsumus Dómine, aspirándo præveni, et adjuvándo proséquere : ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

Omnípotens sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, omniúmque miseréris, quos tuos fide et ópere futúros esse prænóscis : te súpplices exo-

rámus, ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens sæculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntia, ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Exáudiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen. ℣. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

ORDO COMMENDATIONIS ANIMÆ.

Primum dicuntur Litaniæ breves in hunc modum.

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.
Sancta María, ora pro eo.
Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte.
Sancte Abel, ora.
Omnis Chorus Justórum, ora.
Sancte Abraham, ora.
Sancte Joánnes Baptísta: ora.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Lauréntí, ora.
Omnes sancti Mártyres, oráte pro eo.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Francísce, ora.
Sancte Camílle, ora.
Sancte Joánnes de Deo, ora.
Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro eo.
Propítius esto, parce ei, Dómine.
Propítius esto, líbera eum, Dómine.
Propítius esto, líbera.

Ab ira tua, líbera eum, Dómine.
A perículo mortis, líbera.
A mala morte, líbera.
A pœnis inférni, líbera.
Ab omni malo, líbera.
A potestáte diáboli, líbera.
Per nativitátem tuam, líbera.
Per crucem et passiónem tuam, líbera.
Per mortem et sepultúram tuam, líbera.
Per gloriósam resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera.
Per grátiam Spíritus sancti Paràcliti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, te rogámus, audi nos.
Ut ei parcas, te rogámus, audi nos.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Deinde cum in agone sui exitus anima anxiatur, dicuntur sequentes Orationes.

Oratio.

Proficíscere, ánima christiána, de hoc mundo, in nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit : in nómine Jesu Christi, Fílii Dei vivi, qui pro te passus est : in nómine Spíritus sancti, qui in te effúsus est : in nómine Angelórum et Archangelórum : in nómine Thronórum et Dominatiónum : in nómine Principátuum et Potestátum : in nómine Chérubim et Séraphim : in nómine Patriarchárum et Prophetárum : in nómine sanctórum Apostolórum et Evangelistárum : in nómine sanctórum Mártyrum et Confessórum : in nómine sanctórum Monachórum et Eremitárum : in nómine sanctárum Vírginum, et ómnium Sanctórum et Sanctárum Dei : hódie sit in pace locus tuus et habitátio tua in sancta Sion. Per eúmdem Christum Dñum nostrum. ℟. Amen.

Oratio.

Deus misericors, Deus clemens, Deus, qui secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum peccáta pœniténtium deles, et præteritórum críminum culpas vénia remissiónis evácuas : réspice propítius super hunc fámulum tuum N et remissiónem ómnium peccatórum suórum tota cordis confessióne poscéntem deprecátus exáudi. Rénova in eo, piíssime Pater, quidquid terréna fragilitáte corrúptum, vel

quidquid diabólica fraude violátum est : et unitáti córporis Ecclésiæ membrum redemptiónis annécte. Miserére, Dómine, gemítuum, miserére lacrymárum ejus : et non habéntem fidúciam, nisi in tua misericórdia, ad tuæ sacraméntum reconciliatiónis admítte. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Comméndo te omnipoténti Deo, caríssime frater, et ei, cujus es creatúra, commítto : ut, cum humanitátis débitum morte interveniénte, persólveris, ad auctórem tuum, qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egrediénti ítaque ánimæ tuæ de córpore spléndidus Angelórum cœtus occúrrat : judex Apostolórum tibi senátus advéniat : candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviet : liliáta rutilántium te Confessórum turma circúmdet : jubilántium te Vírginum chorus excípiat : et beátæ quiétis in sinu Patriarchárum te compléxus astríngat : mitis atque festívus Christi Jesu tibi aspéctus appáreat, qui te inter assisténtes sibi júgiter interésse decérnat. Ignóres omne quod horret in ténebris, quod stridet in flammis, quod crúciat in torméntis. Cedat tibi tetérrimus sátanas cum satellítibus suis : in advéntu tuo te comitántibus Angelis contremíscat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus, et fúgiant, qui odérunt eum, a fácie ejus. Sicut déficit fumus, deficiant : sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei : et justi epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei. Confundántur ígitur et erubéscant omnes tartáreæ legiónes, et minístri sátanæ iter tuum impedíre non áudeant. Líberet te a cruciátu Christus, qui pro te crucifíxus est. Líberet te ab ætérna morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Constítuat te Christus Fílius Dei vivi intra Paradísi sui semper amœna viréntia, et inter oves suas te verus ille Pastor agnóscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absólvat, atque ad déxteram suam in electórum suórum te sorte constítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem

vídeas, et præsens semper assístens, manifestíssimam beátis óculis aspícias veritátem. Constitútus ígitur inter ágmina Beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Oratio.

Súscipe, Dómine, servum tuum in locum sperándæ sibi salvatiónis a misericórdia tua. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui ex ómnibus perículis inférni, et de láqueis pœnárum, et ex ómnibus tribulatiónibus. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Henoch et Elíam de commúni morte mundi. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Noe de dilúvio. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Abraham de Ur Chaldæórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Job de passiónibus suis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Isaac de hóstia et de manu patris sui Abrahæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Lot de Sódomis, et de flamma ignis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Móysen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Daniélem de lacu leónum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti tres púeros de camíno ignis ardéntis, et de manu regis iníqui. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Susánnam de falso crímine. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti David de manu regis Saul, et de manu Golíæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Petrum et Paulum de carcéribus. ℟. Amen.

Et sicut beatíssimam Theclam, Vírginem et Mártyrem tuam, de tribus atrocíssimis torméntis liberásti, sic liberáre

dignéris ánimam hujus servi tui, et tecum fácias in bonis congaudére cœléstibus. ℟. Amen.

Oratio.

Commendámus tibi, Dómine, ánimam fámuli tui, N. precamúrque te, Dómine Jesu Christe, Salvátor mundi, ut propter quam ad terram misericórditer descendísti, Patriarchárum tuórum sínibus insinuáre non rénuas. Agnósce, Dómine, creatúram tuam, non a diis aliénis creátam, sed a te solo Deo vivo et vero : quia non est álius Deus præter te, et non est secúndum ópera tua. Lætífica, Dómine, ánimam ejus in conspéctu tuo, et ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum, et ebrietátum, quas suscitávit furor sive fervor mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem, et Fílium, et Spíritum sanctum non negávit, sed crédidit, et zelum Dei in se hábuit, et Deum, qui fecit ómnia, fidéliter adorávit.

Oratio.

Delícta juventútis et ignorántias ejus, quæsumus, ne memíneris, Dómine : sed secúndum magnam misericórdiam tuam memor esto illíus in glória claritátis tuæ. Aperiántur ei cœli, collæténtur illi Angeli. In regnum tuum, Dómine, servum tuum súscipe. Suscípiat eum sanctus Míchael Archángelus Dei, qui milítiæ cœléstis méruit principátum. Véniant illi óbviam sancti Angeli Dei, et perdúcant eum in civitátem cœléstem Jerúsalem. Suscípiat eum beátus Petrus Apóstolus, cui a Deo claves regni cœléstis tráditæ sunt. Adjuvet eum sanctus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédat pro eo sanctus Joánnes eléctus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cœléstia. Orent pro eo omnes sancti Apóstoli, quibus a Dómino data est potéstas ligándi atque solvéndi. Intercédant pro eo omnes Sancti et elécti Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc sæculo sustinuérunt : ut vínculis carnis exútus, perveníre mereátur ad glóriam regni cœléstis : præstánte Dómino nostro Jesu Christo : Qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Si anxiatur adhuc ani-

ma, dicuntur hi Psalmi; videlicet Confitémini Dómino. 26. et totus Psalmus Beáti immaculáti. per Horas distributus. 27.

Egressa autem anima dicitur hoc ℟. Subveníte Sancti Dei, occúrrite Angeli Dómini: *Suscipiéntes ánimam ejus: * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi. ℣. Suscípiat te Christus, qui vocávit te, et in sinum Abrahæ Angeli dedúcant te. Suscipiéntes. ℣. Réquiem ætérnam dona ei Dómine, et lux perpétua lúceat ei. Offeréntes.

Deinde Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Postea Pater noster. secreto. — ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat ei. ℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimam ejus. ℣. Requiéscat in pace. ℟. Amen. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Tibi, Dómine, commendámus ánimam fámuli tui N. ut defúnctus sæculo tibi vivat: et quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

FORMULA

Ad impertiendam indulgentiam plenariam in articulo mortis, ab his, qui facultatem habent a sede Apostolica delegatam.

℣. Adjutórium nostrum ✠ in nómine Dñi. ℟. Qui fecit cœlum et terram.

Ana. Ne reminiscáris, Dómine, delícta fámuli tui, (vel ancíllæ tuæ,) neque vindíctam sumas de peccátis ejus.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster. etc. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Salvum fac servum tuum, (vel ancíllam tuam) ℟. Deus meus sperántem in te. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Clementíssime Deus. Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui néminem vis períre in te credéntem, atque sperántem, secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice propítius fámulum tuum N. quem (vel fámulam tuam N. quam) tibi vera fides, et spes christiána commendant. Vísita eum, (vel eam), in salutári tuo, et per Unigéniti tui passiónem, et mortem ómnium ei delictórum suórum remissiónem, et véniam cleménter indúlge: ut ejus ánima in hora éxitus sui te júdicem propitiátum invéniat, et in sánguine ejúsdem Fílii tui ab omni mácula ablúta transíre ad vitam mereátur perpétuam. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Tunc dicto ab uno e clericis adstantibus: Confíteor.etc. Sacerdos dicat: Misereátur.etc. ac deinde

Dóminus noster Jesus Christus Fílius Dei vivi, qui beáto Petro Apóstolo suo dedit potestátem ligándi, atque solvéndi, per suam piíssimam misericórdiam recípiat confessiónem tuam, et restítuat tibi stolam primam, quam in baptísmate recepísti: et ego facultáte mihi ab apostólica Sede tribúta indulgéntiam plenáriam, et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo. In nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

Per sacrosáncta humánæ reparatiónis mystéria remíttat tibi omnípotens Deus omnes præséntis, et futúræ vitæ pœnas, paradísi portas apériat, et ad gáudia sempitérna perdúcat. Amen.

Benedícat te omnípotens Deus, Pater ✠, et Fílius, et Spíritus sanctus. Amen.

Si vero infirmus sit adeo morti proximus, ut neque confessionis generalis faciendæ, neque præmissarum precum recitandarum suppetat tempus, statim Sacerdos benedictionem ei impertiatur, dicendo: Dóminus noster.etc.

Et si mors proxime urgeat, dicat: Indulgéntiam plenáriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo, in nómine Patris ✠. et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

ANTE PRANDIUM.

Sacerdos benedicturus mensam, incipit. Benedícite. et alii repetunt Benedícite. Deinde dicit ℣. Oculi ómnium. et alii prosequuntur : In te sperant, Dómine, et tu das escam illórum in témpore opportúno. Aperis tu manum tuam, et imples omne ánimal benedictióne. Glória Patri. Sicut erat.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster. secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Postea Sacerdos dicit : Orémus.

Bénedic, Dómine, nos, et hæc tua dona, quæ de tua largitáte sumus sumptúri. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde Lector : Jube, domne, benedícere. Benedictio. Mensæ cœléstis partícipes fáciat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

POST PRANDIUM.

Aguntur gratiæ hoc modo. Dicto a Lectore Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias. omnes surgunt.

Sacerdos incipit :

℣. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua. ℟. Et Sancti tui benedícant tibi. Glória Patri. Sicut erat.

Postea Sacerdos absolute dicat :

Agimus tibi grátias omnípotens Deus, pro univérsis benefíciis tuis : Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur Psalmus Miserére mei, Deus. 61. vel Psalmus 116.

Laudáte Dóminum, omnes Gentes : * laudáte eum omnes pópuli.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri. Sicut erat.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Sacerdos dicit : Pater noster. secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Dispérsit, dedit paupéribus. ℟. Justítia ejus manet in sæcu-

lum sæculi. ℣. Benedícam Dóminum in omni témpore. ℟. Semper laus ejus in ore meo. ℣. In Dómino laudábitur ánima mea. ℟. Audiant mansuéti, et læténtur. ℣. Magnificáte Dóminum mecum. ℟. Et exaltémus nomen ejus in idípsum. ℣. Sit nomen Dómini benedíctum. ℟. Ex hoc nunc et usque in sæculum.

Deinde sine Orémus.

Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam. ℟. Amen. ℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias. ℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Pater noster. secreto.

Quo finito, dicit Sacerdos: ℣. Deus det nobis suam pacem. ℟. Amen.

ANTE CŒNAM.

Sacerdos benedicturus mensam, incipit Benedícite. et alii repetunt Benedícite.

Deinde Sacerdos incipit ℣. et alii prosequuntur:

Edent páuperes, et saturabúntur, et laudábunt Dóminum, qui requírunt eum: vivent corda eórum in sæculum sæculi. Glória Patri. Sicut erat.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster. secreto. Et ne nos. Orémus. Bénedic, Dómine. ut in prandio. (209) Jube domne.

Benedictio. Ad cœnam vitæ ætérnæ perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

IN FINE CŒNÆ

dicitur ℣. Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors et miserátor Dóminus. ℟. Escam dedit timéntibus se. Glória Patri. Sicut erat.

Sacerdos dicat:

Benedíctus Deus in donis suis, et sanctus in ómnibus opéribus suis: Qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur Ps. Laudáte Dóminum, omnes Gentes. et reliqua ut supra.

Quando semel comeditur, omnia dicuntur ut in cœna.

Prædictus modus benedicendi mensam, et agendi gratias, servatur omni tempore hujus Partis Æstivæ.

Itinerarium.

Clericus in ipso itineris ingressu, si solus fuerit, dicat quæ sequuntur in singulari; si cum sociis, in plurali.

Aña. In viam pacis.

Cant. Benedíctus Dóminus. 24. In fine Glória Patri.

Aña. In viam pacis et prosperitátis dírigat nos omnípotens et miséricors Dóminus: et Angelus Ráphael comitétur nobíscum in via, ut cum pace, salúte et gáudio revertámur ad própria.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére nos.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis. ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

℣. Benedíctus Dóminus die quotídie. ℟. Próspe-rum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.

℣. Vias tuas, Dómine, demónstra nobis. ℟. Et sémitas tuas édoce nos.

℣. Utinam dirigántur viæ nostræ. ℟. Ad custodiéndas justificatiónes tuas.

℣. Erunt prava in diré-cta. ℟. Et áspera in vias planas.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, qui fílios Israel per maris médium sicco vestígio ire fecísti, quique tribus Magis iter ad te stella duce pandísti: tríbue nobis, quæsumus, iter prósperum, tempúsque tranquíllum; ut, Angelo tuo sancto cómite, ad eum, quo pérgimus locum, ac demum ad ætérnæ salútis portum perveníre felíciter valeámus.

Deus, qui Abraham púerum tuum, de Ur Chaldæórum edú-

ctum, per omnes suæ peregrinatiónis vias illæsum custodísti : quæsumus ; ut nos fámulos tuos custodíre dignéris : esto nobis, Dómine, in procínctu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia et frígore teguméntum, in lassitúdine vehículum, in adversitáte præsídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus : ut te duce, quo téndimus, próspere perveniámus, et demum incólumes ad própria redeámus.

Adésto, quæsumus, Dómine, supplicatiónibus nostris, et viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitáte dispóne : ut inter omnes viæ et vitæ hujus varietátes tuo semper protegámur auxílio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus : ut família tua per viam salútis incédat, et beáti Joánnis Præcursóris hortaménta sectándo, ad eum, quem prædíxit, secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Procedámus in pace.

℟. In nómine Dómini. Amen.

Officia Votiva per Annum.

OFFICIA hæc Votiva per annum ritu Semiduplici pro singulis hebdomadæ Feriis a Summo Pontifice LEONE XIII. per decretum Urbis et Orbis Sacrorum Rituum Congregationis die 5 Julii 1883 generali Indulto concessa, persolvi possunt, juxta idem Indultum, loco Officiorum Ferialium occurrentium, quocumque anni tempore, exceptis Feria IV. Cinerum, Feriis totius temporis Passionis, ac Sacri Adventus a die 17 ad 24 Decembris inclusive. Habent juxta Rubricas prout alia Festa Semiduplicia novem Lectionum, tum Commemorationes Feriæ et Festi Simplicis occurrentis tum nonam Lectionem de Homilia super Evangelium ejusdem Feriæ, aut de Sancto. Adduntur Commemorationes communes, seu Suffragia Sanctorum ut in Psalterio, si facienda sint, omissa Commemoratione ejus, de quo fit Officium Votivum. Si die præcedenti aut sequenti occurrat Officium aliud quodcumque novem Lectionum, Vesperæ Officii votivi currentis ordinandæ erunt juxta Rubricam de *Concurrentia Officii.*

PRO FERIA II.

OFFICIUM VOTIVUM DE SS. ANGELIS.

Semiduplex.

IN I. VESPERIS.

Añæ et Capitulum de Laudibus, Psalmi ut in j. Vesp. de Comm. Apost. (2)

Hymnus.

Te splendor et virtus Patris,
Te, vita, Jesu, córdium
Ab ore qui pendent tuo,
Laudámus inter Angelos.

Tibi mille densa míllium
Ducum coróna mílitat ;
Sed éxplicat victor crucem
Míchael, salútis sígnifer.

Dracónis hic dirum caput
In ima pellit tártara,
Ducémque cum rebéllibus
Cœlésti ab arce fúlminat.

Contra ducem supérbiæ
Sequámur hunc nos príncipem,
Ut detur ex Agni throno
Nobis coróna glóriæ.

Patri, simúlque Fílio
Tibíque, sancte Spíritus
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Magnif. Aña. Omnes sunt* administratórii

spíritus in ministérium missi propter eos, qui hæreditátem cápiunt salútis.

Oratio.

Deus qui miro órdine Angelórum ministéria, hominúmque dispénsas : concéde propítius ; ut a quibus tibi ministrántibus in cœlo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Angelórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. Veníte. 2.

Hymnus. Te splendor.

In primo Nocturno.

Aña. Multa magnália * de Michaéle Archángelo, qui fortis in prælio fecit victóriam. Ps. 8. Dómine, Dóminus noster. (32)

Aña. Gábriel Archángelus * locútus est Maríæ dicens : Ecce concípies in útero et páries Fílium et vocábis nomen ejus Jesum. Ps. 10. In Dómino confído. (34)

Aña. Benedícite Deum cœli, * dixit Angelus Ráphael, et coram ómnibus vivéntibus confitémini ei, quia fecit vobíscum misericórdiam suam. Ps. 14. Dñe, quis habitábit. (34)

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Lect. de Script. occurr.

℟. j. Venit Míchael Archángelus cum multitúdine Angelórum, cui trádidit Deus ánimas sanctórum, * Ut perdúcat eas in paradísum exsultatiónis. ℣. Emítte, Dñe, Spíritum sanctum tuum de cœlis, spíritum sapiéntiæ et intelléctus. Ut.

℟. ij. Respóndit Angelus Dómini, et dixit : Dómine exercítuum * Usquequo tu non miseréberis Jerúsalem et úrbium Juda, quibus irátus es? ℣. Iste enim septuagésimus annus est. Usquequo.

℟. iij. In conspéctu Géntium nolíte timére : vos enim in córdibus vestris adoráte et timéte Dóminum : * Angelus enim ejus vobíscum est. ℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. Angelus. Glória Patri. Angelus.

In secundo Nocturno.

Aña. Ascéndit fumus, * arómatum in conspéctu Dómini de manu Angeli. Ps. 18. Cœli enárrant. (5)

Aña. Immíttet Angelus Dómini * in circúitu timéntium eum, et erípiet eos. Ps. 23 Dómini est. (49)

Ant. Laudémus Dóminum * quem laudant Angeli, quem Chérubim et Séraphim, Sanctus, Sanctus, Sanctus, proclámant. Ps. 33. Benedícam Dóminum. (52)

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.

Sermo S. Gregórii Papæ.

Ex Hom. 34. in Evang.

Lectio iv.

Quia Angelórum nómina interpretándo perstrínximus, súperest, ut ipsa officiórum vocábula bréviter exsequámur. Virtútes étenim vocántur illi nimírum spíritus, per quos signa et mirácula frequéntius fiunt. Potestátes étiam vocántur hi, qui hoc poténtius céteris in suo órdine percepérunt, ut eórum ditióni virtútes advérsæ subjéctæ sint, quorum potestáte refrænántur, nec corda hóminum tantum tentáre præváleant, quantum volunt.

℟. Omnes Angeli stabant in circúitu throni, et seniórum, et quátuor animálium: * Et cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas, et adoravérunt Deum. ℣. Adoráte Dóminum omnes Angeli ejus. Et.

Lectio v.

Principátus étiam vocántur, qui ipsis quoque bonis Angelórum spirítibus præsunt, qui subjéctis áliis dum quæque sunt agénda dispónunt, eis ad expléndа divína ministéria principántur. Dominatiónes autem vocántur, qui étiam potestátes principátuum dissimilitúdine alta transcéndunt. Nam principári est inter réliquos priórem exsístere: dominári vero est étiam subjéctos quosque possidére. Throni quoque illa ágmina sunt vocáta, quibus ad exercénda judícia semper Deus omnípotens præsidet. Unde et per Psalmístam dícitur: Sedes super thronum, qui júdicas æquitátem.

℟. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua, et data sunt ei incénsa multa: * Et ascéndit fumus arómatum de manu Angeli in conspéctu Dómini. ℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi: adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo, Dómine. Et.

Lectio vj.

Chérubim quoque plenitúdo sciéntiæ dí-

citur : et sublimióra illa ágmina idcírco Chérubim vocáta sunt, quia tanto perfectióri sciéntia plena sunt, quanto claritátem Dei vicínius contemplántur. Séraphim étiam vocántur illa spirítuum sanctórum ágmina, quæ ex singulári propinquitáte Conditóris sui incomparábili ardent amóre. Séraphim namque ardéntes vel incendéntes vocántur; quorum proféсto flamma amor est : quia quo subtílius claritátem divinitátis ejus aspíciunt, eo valídius in ejus amóre flamméscunt.

℟. In conspéctu Angelórum psallam tibi, et adorábo ad templum sanctum tuum :* Et confitébor nómini tuo, Dómine. ℣. Super misericórdia tua et veritáte tua : quóniam magnificásti super nos nomen sanctum tuum. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Aña. Misit Dóminus * Angelum suum, qui percússit omnem virum robústum, et bellatórem, et príncipem exércitus regis Assyriórum. Ps. 95. Cantáte Dómino. 119.

Aña. Adoráte Dóminum * omnes Angeli ejus : audívit, et lætáta est Sion. Ps. 96. Dóminus regnávit. 120.

Aña. Benedícite Dómino * omnes Angeli ejus, poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus. Ps. 102. Bénedic ánima mea. 128.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum et confitébor nómini tuo.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 1. g

In illo témpore : Vidit Jesus Nathánael veniéntem ad se, et dicit de eo : Ecce vere Israelíta, in quo dolus non est. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

In Ps. Qui hábitat Ser. 11.

Quæ vero sunt sanctórum Angelórum viæ? Profécto illæ, quas Unigénitus enarrávit, dicens : Vidébitis Angelos ascendéntes et descendéntes super Fílium hóminis. Ascénsio ígitur et descénsio viæ illórum; ascénsio propter se, descénsio vel pótius condescénsio propter nos. Sic beáti illi spíritus ascéndunt per contemplatiónem Dei, descéndunt per compas-

siónem tui, ut custódiant te in ómnibus viis tuis. Ascéndunt ad vultum ejus, descéndunt ad nutum ejus : quóniam Angelis suis mandávit de te. Nec tamen vel descendéndo visióne glóriæ fraudántur, quia semper vident fáciem Patris.

℟. Angelus Dómini descéndit cum Azaría et sóciis ejus in fornácem, et excússit flammam ignis de fornáce; * Et non tétigit eos omníno ignis, neque contristávit. ℣. Benedíctus Deus eórum, qui misit Angelum suum, et éruit servos suos, qui credidérunt in eum. Et.

Lectio viij.

Cum ascéndunt ad contemplatiónem, inquírunt veritátem, de qua et desiderándo satiántur, et satiándo desíderant. Cum vero descéndunt, fáciunt nobíscum misericórdiam, ut custódiant nos in ómnibus viis nostris. Administratórii enim spíritus sunt, missi in ministérium propter nos. Plane minístri nostri, non dómini nostri. Et in hoc Unigéniti formam imitántur, qui non venit ministrári, sed ministráre, qui stetit inter discípulos tamquam qui minístrat. Fructus angelicárum viárum, quod ad ipsos spectat, sua ipsórum beatitúdo, et obediéntia est caritátis: quod autem ad nos pértinet, inde quidem obténtus divínæ grátiæ, hinc vero custódia viæ nostræ : síquidem Angelis suis mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus indigéntiis tuis.

℟. Tu, Dómine qui misísti Angelum tuum sub Ezechía, rege Juda, et interfecísti de castris Sennácherib centum octogínta quinque míllia : * Et nunc Dominátor cœlórum mitte Angelum tuum bonum ante nos, in timóre et tremóre magnitúdinis bráchii tui. ℣. Ut métuant qui cum blasphémia véniunt advérsus sanctum pópulum tuum. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix. de Festo Simplici, si occurrat ; alias Lectio ix.

Interim ergo mandávit Angelis suis Deus, non quidem ut amóveant te a viis tuis, sed in eis ipsis te custódiant, et quasi per vias suas, vias tuas dírigant in vias ipsíus. Quonam modo, inquis? Nempe ut quod Angelus ex sola caritáte púrius agit, ut própria saltem

necessitáte compúlsus et admónitus, descéndas, et condescéndas ; exhibére scílicet próximo misericórdiam : et rursum cum eódem Angelo levans desidéria tua, tota ánimi cupiditáte ascéndere stúdeas ad summam et perpétuam Veritátem. Hinc enim monémur leváre corda nostra cum mánibus ; hinc audímus quotídie : Sursum corda. Hinc quoque negligéntes argúimur, et dícitur nobis : Fílii hóminum, úsquequo gravi corde ? Ut quid dilígitis vanitátem et quæritis mendácium ? Exonerátum enim cor et leve levátur magis , ut quærat et díligat veritátem.

Te Deum laudámus. 18.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Angeli Dómini * Dóminum benedícite in ætérnum. Ps. Dóminus regnávit , cum reliquis de Dominica. 19.

2. Angelis suis * Deus mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

3. Angeli eórum * semper vident fáciem Patris mei, qui est in cœlis.

4. Laudáte Deum, * omnes Angeli ejus, laudáte eum omnes virtútes ejus.

5. Angeli, Archángeli * Throni et Dominatiónes, Principátus et Potestátes, Virtútes cœlórum, laudáte Dóminum de cœlis, allelúia.

Capitulum. Exod. 23. d

Ecce ego mittam Angelum meum , qui præcédat te, et custódiat in via , et introdúcat in locum quem parávi. Obsérva eum, et audi vocem ejus.

Hymnus.

Christe, sanctórum decus Angelórum,
Gentis humánæ Sator et Redémptor,
Cœlitum nobis tríbuas beátas
Scándere sedes.

Angelus pacis Míchael in ædes
Cœlitus nostras véniat, serénæ
Auctor ut pacis lacrymósa in orcum
Bella reléget.

Angelus fortis Gábriel, ut hostes
Pellat antíquos, et amíca cœlo,
Quæ triumphátor státuit per orbem,
Templa revísat.

Angelus, nostræ médicus salútis,
Adsit e cœlo Ráphael, ut omnes

Sanet ægrótos, dubiósque vitæ
Dírigat actus.
Virgo dux pacis, Genitríxque lucis,
Et sacer nobis chorus Angelórum
Semper assistat, simul et micántis
Régia cœli.
Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque sancti
Spíritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum.
Amen.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Bened. Aña. Angelus, qui loquebátur * in me, suscitávit me, quasi virum qui suscitátur a somno suo.

Oratio.

Deus, qui miro órdine Angelórum ministéria, hominúmque dispénsas: concéde propítius; ut a quibus tibi ministrántibus in cœlo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum.

Ad Tértiam.

Capitulum. Ecce ego. ut supra.

℟. br. Stetit Angelus * Juxta aram templi. Stetit. ℣. Habens thuríbulum áureum in manu sua. Juxta. Glória Patri. Stetit. ℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.

Ad Sextam.

Capitulum. Apoc. 5. c

Audívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, et animálium, et seniórum: et erat númerus eórum míllia míllium, voce magna dicéntium: Salus Deo nostro.

℟. br. Ascéndit fumus arómatum * In conspéctu Dómini. Ascéndit. ℣. De manu Angeli. In. Glória Patri. Ascéndit. ℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum et confitébor nómini tuo.

Ad Nonam.

Capitulum. Apoc. 12. b

Factum est prælium magnum in cœlo: Míchael et Angeli ejus præliabántur cum dracóne, et draco pugnábat, et ángeli ejus: et non prævaluérunt, neque locus invéntus est eórum ámplius in cœlo.

℟. br. In conspéctu Angelórum * Psallam tibi,

Deus meus. In. ℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Psallam. Glória Patri. In. ℣. Adoráte Deum. ℟. Omnes Angeli ejus.

In ij. Vesperis Añæ de Laud. Psalmi ut in j. Vesperis de Communi Apost. et loco ultimi, Ps. 137. Confitébor tibi Dómine. 158.

Capitulum de Laudibus et Hymnus ut in j. Vesperis.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Magnif. Aña. Sancti Angeli, * qui Deo in cœlis semper assístitis, defféndite nos in prælio, ut non pereámus in treméndo judício.

PRO FERIA III.

OFFICIUM VOTIVUM

DE SS. APOSTOLIS.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Apost. præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui nos per beátos Apóstolos tuos ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuísti : da nobis eórum glóriam sempitérnam et proficiéndo celebráre, et celebrándo profícere. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Sermo 43. de Sanctis.

Lectio iv.

Isti sunt lux mundi : quia per ipsos lumen fídei, et veræ sciéntiæ primum Dóminus huic mundo trádidit, et ab errórum ac peccatórum ténebris gentes et pópulos éruit. Isti sunt sal terræ : quia per eos terrígenæ condiméntum sapóris vitæ ætérnæ percepérunt, ut restríngerent carnis lascíviam, et a putrédine peccatórum et vitiórum vérmibus servaréntur illæsi. Isti sunt lápides pretiósi, quos in fundaménto cœléstis ædifícii pósitos Joánnes in Apocalypsi sua descríbit : quia prædicátio eórum Ecclésiæ fundaménta locávit. Unde et Paulus ait : Vos estis cives Sanctórum et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum.

℟. Vidi conjúnctos. (11)

Lectio v.

Hoc ergo considerántes, fratres caríssi-

mi, quæ tanti duces pópuli nos docuérunt, studeámus factis implére, quæ illi jussérunt. Discámus eórum exémplo mundi divítias contémnere, præséntis sæculi voluptátem non amáre, regnum cœléste desideráre, Christo nihil præpónere, sed ejus mandátis in ómnibus obedíre, paupertátem præséntium rerum dilígere, virtútum divítias habére, sapiéntiæ thesáurum appétere, spiritáles delícias quærere, nulli invidére, sed omnes hómines dilígere, amícos in Deo et inimícos propter Deum; quia hæc est vera et sola diléctio.

℟. Beáti estis. (12)

Lectio vj.

Isti ergo Príncipes nostri, in amóre Dei perfectíssimi et in proximórum dilectióne implétí, hinc potuérunt mundi ímpetum víncere, et cruéntum sæculum domáre, quia nihil amavérunt in omni re, nisi Dei voluntátem. Ita et nos, fratres, diligámus in ómnibus rebus Dei fácere voluntátem, et creatórem nostrum amémus in semetípso, creatúram vero in conditóre suo, et sic habébimus ordinatíssimam caritátem: quia Deus cáritas est, et qui díligit hanc dilectiónem, díligit Deum. Et si ita dilexérimus, díligit nos ipse Deus, díligunt nos et Sancti Apóstoli júdices nostri, et exórant pro nobis, ut in universáli judício Christi cum ipsis in perpétuum coronémur.

℟. Isti sunt. (12)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 19. d

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Com. in Matth. can. 20.

Apóstoli dictis Dómini hæc reddunt, reliquísse se ómnia, et cum ipso esse. Quibus Dóminus, cum séderit in majestátis suæ sede, sessúros super sedes duódecim, ac tótidem tribus Israel judicatúros spopóndit; omnibúsque qui univérsa relíquerint propter nomen ejus, fructum céntupli præmii reservátum: multos autem ex novíssimis primos, et ex primis futúros novíssi-

mos. Multa sunt quæ non sinunt nos símplici intelléctu dicta Evangélica suscípere.
℟. Isti sunt qui. (15)

Lectio viij.

Interpósitis nonnúllis rebus, quæ ex natúra humáni sensus sibi contráriæ sunt, ratiónem quærere cœléstis intelligéntiæ admonémur. Apóstoli dicunt, et sequi se Christum, et se ómnia reliquísse. Quómodo ígitur fiunt tristes, et quómodo métuunt dicéntes, salvum esse néminem posse? Namque et ab áliis fíeri póterat, si quid fecíssent ipsi. Deínde cum fecíssent ipsi: quare metus, vel unde suscéptus est? Additur étiam in responsióne Dómini, hæc apud hómines impossibília, possibília apud Deum. Numquid apud hóminem impossibília erant, quæ et Apóstoli fecísse se gloriántur, et fecísse eos Dóminus agnóscit?
℟. Isti sunt viri. (15)

Lectio ix.

Omnis ítaque hic sermo est spirituális. Quid autem Dei virtúti tam possíbile est, quam ut per fidem salvet? ut per aquam regéneret? ut per crucem vincat? ut per Evangélia adóptet? ut per resurrectiónem ex morte vivíficet? Quibus audítis Apóstoli cito credunt, seséque ómnia relíquisse profiténtur. Sed hanc eórum obediéntiam cito Dóminus remunerátur, omnem difficultátem superióris quæstiónis absólvens, cum dicit: Vos, qui secúti estis me, in regeneratióne judicábitis duódecim tribus Israel. Hæc enim illa regenerátio est, quam Apóstoli sunt secúti, quam lex indulgére non pótuit, quæ eos super duódecim thronos in judicándis duódecim tríbubus Israel, in duódecim Patriarchárum glória copulávit.

Te Deum laudámus. 18.

PRO FERIA IV.

OFFICIUM VOTIVUM

DE S. JOSEPH

SPONSO B. M.V. CONF. ET CATHOL. ECCL. PATR.

Semiduplex.

In j. Vesp. Añæ et Capit. de Laud.; Ps. ut in j. Vesp. de Comm. Apost. (2)

Hymnus.

Te, Joseph, célebrent
 ágmina cœlitum:
Te cuncti résonent christíadum chori,
Qui clarus méritis, junctus es ínclytæ
Casto fœdere Vírgini.

Almo cum túmidam
gérmine cónjugem
Admírans, dúbio tángeris
ánxius,
Afflátu súperi Fláminis
Angelus
Concéptum púerum docet.

Tu natum Dóminum
stringis, ad éxteras
Ægypti prófugum tu séqueris plagas;
Amíssum Sólymis quærís, et ínvenis,
Miscens gáudia flétibus.

Post mortem réliquos
mors pia cónsecrat,
Palmámque eméritos glória súscipit;
Tu vivens, Súperis par, frúeris Deo,
Mira sorte beátior.

Nobis, summa Trias,
parce precántibus,
Da Joseph méritis sídera scándere:
Ut tandem líceat nos tibi pérpetim
Gratum prómere cánticum. Amen.

℣. Constítuet eum dóminum domus suæ. ℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ.

Ad Magnif. Aña. Cum esset desponsáta * Mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénte est in útero habens de Spíritu sancto.

Oratio ut ad Laudes.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Laudémus Deum nostrum * In veneratióne beáti Joseph, protectóris nostri. Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Te Joseph.

In primo Nocturno.

Aña. Ascéndit Joseph * a Galilæa de civitáte Názareth in Judæam, in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem, ut profiterétur cum María.

Psalmi trium Noct. de Communi Confessoris non Pontificis. (84)

Aña. Venérunt pastóres * festinántes: et invenérunt Maríam, et Joseph, et infántem pósitum in præsépio.

Aña. Ecce Angelus Dómini * appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, et áccipe púerum, et matrem ejus, et fuge in Ægyptum.

℣. Confitébor nómini tuo.
℟. Quóniam adjútor et protéctor factus es mihi.

Lect. de Script. occurr.

℟. j. Clamávit pópulus ad regem, aliménta petens: * Quibus ille respóndit: Ite ad Joseph, ℣. Salus nostra in manu tua est: réspice nos tantum, et lætí serviémus regi. Quibus.

℟. ij. Fecit me Deus

quasi patrem regis, et Dóminum univérsæ domus ejus : * Exaltávit me, ut salvos fáceret multos pópulos. ℣. Veníte ad me, et ego dabo vobis ómnia bona Ægypti, ut comedátis medúllam terræ. Exaltávit.

℟. iij. Jam lætus móriar quia vidi fáciem tuam, et supérstitem te relínquo. Non sum fraudátus aspéctu tuo : * Insuper osténdit mihi Dóminus semen tuum. ℣. Qui pascit me ab adolescéntia mea, benedícat púeris istis, et invocétur super eos nomen meum. Insuper. Glória Patri. Insuper.

In secundo Nocturno.

Aña. Consúrgens Joseph, * accépit púerum et matrem ejus nocte, et secéssit in Ægyptum : et erat ibi usque ad óbitum Heródis.

Aña. Defúncto Heróde, * Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægypto, dicens : Surge, et áccipe púerum et matrem ejus, et vade in terram Israel : defúncti sunt enim qui quærébant ánimam púeri.

Aña. Accépit Joseph * púerum et matrem ejus, et venit in terram Israel.

℣. Réspice de cœlo et vide, et vísita víneam istam. ℟. Et pérfice eam.

Sermo S. Bernárdi Abb.

Hom. 2. super Missus.

Lectio iv.

Desponsáta est María Joseph, vel pótius (sicut ponit Evangelísta) viro, cui nomen erat Joseph : virum nóminat, non quia marítus, sed quod homo virtútis erat : vel pótius quia juxta álium Evangelístam non vir simplíciter, sed vir ejus dictus est, mérito appellátur, quod necessário putátur. Débuit ergo vir ejus appellári, quia necésse fuit et putári : sicut et pater Salvatóris non quidem esse, sed dici méruit, ut putarétur esse, dicénte hoc ipso Evangelísta : Et ipse Jesus erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur, fílius Joseph.

℟. Dedísti mihi protectiónem salútis tuæ, et déxtera tua suscépit me *: Protéctor meus, et cornu salútis meæ, et suscéptor meus. ℣. Ego protéctor tuus sum, et merces tua magna nimis. Protéctor.

Lectio v.

Non est dúbium, quin bonus et fidélis homo fúerit iste Joseph, cui

Mater desponsáta est Salvatóris. Fidélis, inquam, servus et prudens, quem constítuit Dóminus suæ Matris solátium, suæ carnis nutrítium, solum dénique in terris magni consílii coadjutórem fidelíssimum. Huc accédit, quod dícitur fuísse de domo David. Vere enim de domo David. Vere de régia stirpe descéndit vir iste Joseph, nóbilis génere, mente nobílior. Plane fílius David, non degénerans a patre suo David; prorsus, inquam fílius David, non tantum carne, sed fide, sed sanctitáte, sed devotióne, quem tamquam álterum David Dóminus invénit secúndum cor suum, cui tuto commítteret sacratíssimum atque secretíssimum sui cordis arcánum: cui, tamquam álteri David, incérta et occúlta sapiéntiæ suæ manifestávit, et dedit illi non ignárum esse mystérii, quod nemo príncipum hujus sæculi agnóvit.

℟. Státuet fílios suos sub tégmine illíus, et sub ramis ejus morábitur: protegétur sub tégmine illíus a fervóre: * Et in glória ejus requiéscet. ℣. Speráte in eo, omnis congregátio pópuli: effúndite coram illo corda vestra. Et.

Lectio vj.

Cui dénique datum est, quod multi reges et prophétæ cum vellent vidére, non vidérunt, audíre, et non audiérunt, non solum vidére et audíre, sed étiam portáre, dedúcere, amplécti, deosculári, et nutríre et custodíre. Non tantum autem Joseph, sed et María descendísse credénda est de domo David: alióquin non esset desponsáta viro de domo David, si non esset et ipsa de domo David. Ambo ígitur erant de domo David: sed in áltera compléta est véritas, quam jurávit Dóminus David, áltero tamen cónscio et teste adimplétæ promissiónis.

℟. Si consístant advérsum me castra, non timébit cor meum: * Si exsúrgat advérsum me prælium, in hoc ego sperábo. ℣. In te cantátio mea semper, quóniam tu adjútor fortis. Si. Glória Patri. Si.

In tertio Nocturno.

Aña. Audiens Joseph * quod Archeláus regná-

ret in Judæa pro Heróde, patre suo, tímuit illo ire.

Aña. Admónitus in somnis, * Joseph secéssit in partes Galilææ, et véniens habitávit in civitáte quæ vocátur Názareth; ut adimplerétur quod dictum est per Prophétas: Quóniam Nazaræus vocábitur.

Aña. Erat pater Jesu * et mater mirántes super his quæ dicebántur de illo; et benedíxit illis Símeon.

℣. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei. ℟. Ut non derelínquat me in die tribulatiónis.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 3. d.

In illo témpore: Factum est autem, cum baptizarétur omnis pópulus et Jesu baptizáto et oránte, apértum est cœlum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Lib 23. contra Faust. cap. 7. 8.

Sic de cœlo dictum est super aquam Jordánis: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui: quemádmodum dictum est et in monte. Neque enim quia et ibi de cœlo vox ipsa sónuit, Fílius Dei ante non fuit: quandóquidem ex útero Vírginis ille accépit formam servi, qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo. Dénique idem Apóstolus Paulus álio loco apertíssime dicit: Cum autem venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum factum ex mulíere, factum sub lege, ut eos, qui sub lege erant, redímeret, ut filiórum adoptiónem reciperémus. Ipse ergo est Fílius Dei, qui et Dóminus David secúndum divinitátem, et idem ipse Fílius David ex sémine David secúndum carnem.

℟. Joseph, fili David, noli timére accípere Maríam, cónjugem tuam: quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est: páriet autem fílium, * Et vocábis nomen ejus Jesum. ℣. Ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum. Et.

Lectio viij.

Quod si nobis crédere non prodésset, non hoc tam atténte idem Apóstolus Timótheo commendáret, dicens: Memor esto Christum Jesum resurrexísse a

mórtuis, ex sémine David secúndum Evangélium meum. Quid ergo jam móveat sancti Evangélii sectatórem, quod sine concúbitu Joseph Christus natus ex Vírgine, fílius tamen David appellátur, cum generatiónum sériem non usque ad Maríam, sed usque ad Joseph Matthæus Evangelísta perdúcat : Primo quia maríti ejus fúerat propter virílem sexum pótius honoránda persóna : neque enim quia concúbitu non permíxtus, ídeo non marítus, cum ipse Matthæus narret ab Angelo Maríam cónjugem ipsíus appellátam, qui narrat, quod de Spíritu sancto concéperat.

℟. Surge, et áccipe púerum et matrem ejus, et fuge in Ægyptum : * Et esto ibi, usque dum dicam tibi. ℣. Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem : Ex Ægypto vocávi fílium meum. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Cum vero unus idémque narrátor utrúmque dicat, utrúmque comméndet, et virum Maríæ Joseph, et Christi Vírginem Matrem et Christum ex sémine David, et Joseph in série progeneratórum Christi ex David : quid restat, nisi et Maríam non fuísse extráneam a cognatióne David, et eam Joseph cónjugem non frustra appellátam propter órdinem sexus et animórum confœderatiónem ; et Joseph pótius propter dignitátem virílem ab órdine generatiónum illárum non fuísse separándum, ne hoc ipso viderétur ab illa fémina separátus, cui eum conjungébat mentis afféctus ?

Te Deum laudámus. 18.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Jacob autem * génuit Joseph, virum Maríæ, de qua natus est Jesus, qui vocátur Christus. Psalmi de Dñica. 19.

2. Missus est * Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro cui nomen erat Joseph.

3. Ascéndit autem * Joseph a Galilæa de civitáte Názareth, in Judæam, in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem.

4. Et venérunt festinántes, * et invenérunt Maríam, et Joseph, et in-

fántem pósitum in præsépio.
℣. Et ipse Jesus * erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur fílius Joseph.

Capitulum. Gen. 49. d.

Benedictiónes patris tui confortátæ sunt benedictiónibus patrum ejus, donec veníret desidérium cóllium æternórum: fiant in cápite Joseph, et in vértice Nazaræi inter fratres suos.

Hymnus.

Cœlitum, Joseph, decus, atque nostræ
Certa spes vitæ, columénque mundi,
Quas tibi læti cánimus, benígnus
Súscipe laudes.

Te Sator rerum státuit pudícæ
Vírginis sponsum, voluítque Verbi
Te patrem dici, dedit et minístrum
Esse salútis.

Tu Redemptórem stábulo jacéntem,
Quem chorus Vatum cécinit futúrum,
Aspicis gaudens, humilísque natum
Numen adóras.

Rex Deus regum, Dominátor orbis
Cujus ad nutum tremit inferórum
Turba, cui pronus famulátur æther,
Se tibi subdit.

Laus sit excélsæ Tríadi perénnis,
Quæ tibi præbens súperos honóres,
Det tuis nobis méritis beátæ
Gáudia vitæ. Amen.

℣. Dedísti mihi protectiónem salútis tuæ. ℟. Et déxtera tua suscépit me.

Ad Bened. Aña. Joseph, fili David, * noli timére accípere Maríam cónjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est.

Oratio.

Deus, qui ineffábili providéntia beátum Joseph sanctíssimæ Genitrícis tuæ sponsum elígere dignátus es: præsta, quæsumus; ut quem protectórem venerámur in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis: Qui vivis et regnas.

Ad Tertiam.

Capit. Benedictiónes.
℟. br. Constítuit eum * Dóminum domus suæ. Constítuit. ℣. Et príncipem omnis possessiónis suæ. Dóminum. Glória Patri. Constítuit. ℣. Confitébor nómini tuo. ℟. Quóniam adjútor et protéctor factus es mihi.

Ad Sextam.

Capitulum. Gen. 49. c

Deus patris tui erit adjútor tuus, et Omnípotens benedícet tibi benedictiónibus cœli désuper.

℟. br. Confitébor * Nómini tuo. Confitébor. ℣. Quóniam adjútor et protéctor factus es mihi. Nómini. Glória Patri. Confitébor.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Ad Nonam.

Capitulum. Gen. 49. c

Fílius accréscens Joseph, fílius accréscens, et decórus aspéctu: fíliæ discurrérunt super murum.

℟. br. Justus germinábit * Sicut lílium. Justus. ℣. Et florébit in ætérnum ante Dóminum. Sicut. Glória Patri. Justus. ℣. Plantátus in domo Dómini. ℟. In átriis domus Dei nostri.

In ij. Vesperis omnia ut in j. Vesperis, præter: ℣. Sub umbra illíus quem desideráveram sedi. ℟. Et fructus ejus dulcis gútturi meo.

Ad Magnif. Aña. Fili, quid fecísti * nobis sic? Ecce pater tuus et ego doléntes quærebámus te.

PRO FERIA V.

OFFICIUM VOTIVUM DE SS. EUCHARISTIÆ SACRAMENTO.

Semiduplex.

Omnia ut in die Festo. 186. omisso Allelúia.

AD MATUTINUM.

Lectiones j. Noct. de Script. occurr. cum ℟℟. in j. Noct. diei Festi. 193.

Lectiones vero ij. et iij. Nocturni cum suis ℟℟. sumuntur ex Octava ejusdem, ut inferius ordine mensium disponuntur.

In initio Sermonum et Homiliarum, ubi dicitur: De Sermóne sancti N. et De Homilía sancti N. dicitur: Sermo sancti N. et Homilía sancti N.

MENSIBUS MAJO ET JUNIO.

Lectiones ij. et iij. Noct. ex Feria ij. post Dñicam infra Octavam Festi. 216.

MENSIBUS JULIO ET AUGUSTO.

Lectiones ij. et iij. Nocturni sumuntur ex Feria iij. post Dñicam infra Octavam Festi. 220.

MENSE SEPTEMBRI.

Lectiones ij. et iij. Nocturni sumuntur ex Feria iv. post Dñicam infra Octavam Festi. 223.

Ad Tertiam.

℟. br. Panem cœli * Dedit eis. Panem cœli.

℣. Panem Angelórum manducávit homo. Dedit. Glória Patri. Panem. ℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti. ℟. Et de petra melle saturávit eos.

Ad Sextam.

℟. br. Cibávit illos * Ex ádipe fruménti. Cibávit. ℣. Et de petra, melle saturávit eos. Ex. Glória Patri. Cibávit. ℣. Edúcas panem de terra. ℟. Et vinum lætíficet cor hóminis.

Ad Nonam.

℟. br. Edúcas panem * de terra. Edúcas. ℣. Et vinum lætíficet cor hóminis. De. Glória Patri. Edúcas. ℣. Pósuit fines tuos pacem. ℟. Et ádipe fruménti sátiat te.

PRO FERIA VI.

OFFICIUM VOTIVUM DE

PASSIONE D. N. J. C.

Semiduplex.

IN I. VESPERIS.

Aña. Cálicem salutáris * accípiam : et nomen Dómini invocábo. Psalm. 115. Crédidi propter. 148.

Aña. Cum his * qui odérunt pacem, eram pacíficus : dum loquébar illis impugnábant me gratis. Ps. 119. Ad Dóminum. 148.

Aña. Ab homínibus * iníquis líbera me, Dómine. Ps. 139. Eripe me. 160.

Aña. Custódi me * a láqueo quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem. Psalm. 140. Dómine clamávi. 161.

Aña. Considerábam * ad déxteram, et vidébam, et non erat qui cognósceret me. Psalm. 141. Voce mea ad Dóminum. 161.

Capitulum. Philipp. 2.

Fratres : Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu : qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo : sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Hymnus.

Mœréntes óculi, spárgite lácrymas,
Et luctu résonent íntima córdium :
Illátas réfero Númini ab ímpiis
Pœnas, et fera vúlnera.

Accíncta, heu ! gládiis turba satéllitum
Arréptum Dóminum fústibus ímpetit,
Nunc cædit cólaphis, nunc quatit hórridis
Divínum caput íctibus.

Haud finis scéleri : tráditur ímprobo

Christus carnífici : nec mora, bárbarus
In regem súperum non timet ímpio
Ausu vértere déxteram.
Audíte, o pópuli, Numen amábile,
Manánte ex húmeris úndique sánguine,
Lictóris rábidi sústinet ímpetum,
Et vocem premit ínnocens.
Quis non illácrymet? Jam nova cóndidit
Torménta indómitæ gentis iníquitas :
Infígit cérebro, proh dolor : ésseris
Sertum végribus ásperum.
Heu crimen! tráhitur fúnibus ímprobis
Funésti Dóminus supplícii ad locum;
Illic oppétiit fúnere spíritum
Patri restítuens suo.
Passo pro míseris tam fera vúlnera
In terris résonet débita glória;
Sacrúmque assídue nomen in æthera
Humánum genus éfferat. Amen.

℣. Oblátus est quia ipse vóluit. ℟. Et livóre ejus sanáti sumus.

Ad Magnif. Aña. O vos omnes* qui transítis per viam, atténdite, et vidéte si est dolor sicut dolor meus.

Oratio ut ad Laud. (247)

Ad Completorium et per Horas diei, in fine Hymnorum dicitur :

Sit laus Patri, ac Paráclito,
Natóque Patris único,
Nostræ dedit qui pródigus
Prétium salútis sánguinem. Amen.

AD MATUTINUM.

Invitat. Christum Regem crucifixum,* Veníte, adorémus. Ps. Veníte. 2.

Hymnus.

Aspice, infámi Deus ipse ligno
Pendet, effúso mádidus cruóre :
Aspice, immíti manus alma clavo
Finditur alte.
Hunc, velut pravi scéleris minístrum,
Inter indígnos médium latrónes
Cerne : crudélis fuit ista gentis
Dira volúntas.
Pallet heu! vultus; caput ecce lassum
Fléctitur : clausis óculis Redémptor
Spíritum sacro méritis onústum
Fundit ab ore.
O cor, æs durum súperas, geméndo

Ni scelus tergas; tua culpa Christum
Stípiti affíxit, tua culpa morti
Súbdidit atræ.
Sit Deo ætérnum decus omne in ævum,
Qui pius nostri géneris Redémptor,
Críminis labem míseris nocéntem
Sánguine tersit. Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Astitérunt reges terræ, * et príncipes convenérunt in unum advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus. Ps. 2. Quare fremuérunt. 3.

Aña. Multiplicáti sunt * qui tríbulant me; multi insúrgunt advérsum me. Ps. 3. Dómine quid. 4.

Aña. Divisérunt * sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem. Ps. 21. Deus, Deus meus, réspice. 36.

℣. Oblátus est, quia ipse vóluit. ℟. Et livóre ejus sanáti sumus.

Lectiones de Scriptura occurr.

℟. j. Vínea mea elécta, ego te plantávi, dicit Dñus, et tu facta es mihi nimis amára : * Quia parásti crucem Salvatóri tuo. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Quia.

℟. ij Ego edúxi te de Ægypto, demérso Pharaóne in mare Rubrum, et ante te præívi in colúmna nubis : * Et tu me tradidísti princípibus sacerdótum, et me duxísti ad prætórium Piláti. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et.

℟. iij. Ego propter te flagellávi Ægyptum cum primogénitis suis : * Et tu me flagellátum tradidísti, * Qui, tamquam agnus coram tondénte se obmútui, et non apérui os meum. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu. Glória Patri. Qui tamquam.

In secundo Nocturno.

Aña. Inimíci mei * dixérunt mala mihi: Quando moriétur, et períbit nomen ejus? Psalm. 40. Beátus, qui intélligit. 68.

Aña. Aliéni insurrexérunt * in me, et fortes quæsiérunt ánimam meam. Ps. 53. Deus in nómine tuo. 25.

Aña. Conculcavérunt me * inimíci mei tota die: advérsum me omnes cogitatiónes eórum in malum. Ps. 55. Miserére mei Deus, quóniam. 82.

℣. Próprio Fílio suo non

pepércit Deus. ℟. Sed pro nobis ómnibus trádidit illum.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Feria 4. Hebd. S. Serm. de Passione Domini.

Lectio iv.

In passióne domínica, fratres, tria speciáliter cónvenit intuéri : opus, modum, causam. Nam in ópere quidem patiéntia, in modo humílitas, in causa cáritas commendátur. Patiéntia autem singuláris, quod vidélicet : cum supra dorsum ejus fabricárent peccatóres; cum sic extenderétur in ligno, ut dinumeraréntur ómnia ossa ejus; cum fortíssimum illud propugnáculum, quod custódit Israel, úndique forarétur : cum foderéntur manus ejus et pedes, sicut agnus ad occisiónem ductus sit et tamquam ovis coram tondénte non apéruit os suum. Non advérsus Patrem múrmurans, a quo missus fúerat : non advérsus humánum genus, pro quo, quæ non rápuit, exsolvébat; non dénique vel contra pópulum ipsum peculiárem sibi, a quo pro tantis benefíciis tanta mala recipiébat.

℟. Ego propter te Chananæórum reges percússi, et dedi tibi sceptrum regále : * Et tu dedísti cápiti meo spíneam corónam, et percussísti arúndine caput meum. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu dedísti.

Lectio v.

Modum ipsum, si diligénter atténdas, non modo mitem, sed et húmilem corde cognósces. Nempe in humilitáte judícium ejus sublátum est, cum nec ad tantas blasphémias, nec ad falsíssima, quæ sibi objiciebántur crímina respondéret. Vídimus, inquit, eum et non erat ei aspéctus, nec speciósum forma præ fíliis hóminum, sed oppróbrium hóminum et tamquam leprósum, novíssimum virórum, plane virum dolórum a Deo percússum et humiliátum; ita ut nulla esset ei spécies, neque decor. O novíssimum et altíssimum! O húmilem et sublímem! O oppróbrium hóminum et glóriam Angelórum! Nemo illo sublímior, neque humílior. Dénique sputis íllitus est, oppróbriis saturátus est, morte turpíssima con-

demnátus est, cum scelerátis deputátus est. Nihílque merébitur vel ista humílitas, quæ hunc habet modum; imo quæ tam est ultra modum? Sicut est patiéntia singuláris, sic et humílitas admirábilis: útraque sine exémplo.

℟. Ego duxi te per desértum quadragínta annis, et manna cibávi te? * Et tu me cecidísti álapis et flagéllis. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et.

Lectio vj.

Utrámque tamen magnífice causa ipsa comméndat, nimírum cáritas est. Propter nímiam enim caritátem suam, qua diléxit nos Deus, ut servum redímeret, nec Pater Fílio, nec sibi Fílius ipse pepércit. Vere nímiam, quia et hæc mensúram excédit, modum súperat, plane superéminens univérsis. Majórem, inquit, caritátem nemo habet, quam ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis. Tu majórem habuísti, Dómine, ponens eam étiam pro inimícis. Cum enim adhuc inimíci essémus, per mortem tuam et tibi reconciliáti sumus et Patri. Quænam ergo ália vidébitur esse, vel fuísse, vel fore huic símilis caritáti? Vix pro justo quis móritur. Tu pro injústis passus es, móriens propter delícta nostra, qui venísti justificáre gratis peccatóres, servos fácere fratres, captívos cohærédes, éxsules reges.

℟. Ego exaltávi te magna virtúte: * Et tu me suspendísti in patíbulo crucis, * In qua expándi manus meas ad pópulum non credéntem et contradicéntem. ℣. Pópule meus, quid feci tibi aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et. Glória Patri. In qua.

In tertio Nocturno.

Aña. Fílii hóminum * dentes eórum arma et sagíttæ, et lingua eórum gládius acútus. Ps. 56. Miserére mei Deus, miserére. 82.

Aña. Intendérunt arcum * rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum. Ps. 63. Exáudi Deus oratiónem. 86.

Aña. Factus sum * sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber. Ps. 87. Dómine Deus salútis. 115.

℣. Factus est obédiens usque ad mortem.

℟. Mortem autem crucis.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 19. f

In illo témpore: Sciens Jesus, quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sítio. Et réliqua.

Homilía S. Cyrílli Epíscopi Alexandríni.

Comment. in Joannem. Lib. 12. cap. 35.

Cum truculénter ómnia impietáte Judæórum essent perácta nec quidquam ad summam crudelitátem deésset, tandem sanctíssima caro Christi naturále quid pátitur. Multis enim, ac váriis dolóribus exsiccáta, siti torquétur. Multum enim possunt dolóres ad commovéndam sitim; innátum enim calórem exagitántes, vel quod in profunditáte húmidum est consúmunt et ígneis ardóribus doléntis víscera urunt. Sicut ígitur céteras passiónes, sic hanc étiam sponte Christus perpéssus est. Bíbere ígitur petit: illi autem ádeo longe ab omni humanitáte áberant, ut pro juvánte potu atque jucúndo nocéntem et acérbum attúlerint, et humanitátem, qua movéri videbántur, in impietátem convérterint. Nam cum peténti dabant, caritátis hábitum suscípere videbántur; sed non est possíbile mentíri Scriptúram, in qua ex persóna Christi dícitur: Et dedérunt in escam meam fel, et in siti mea potavérunt me acéto.

℟. Ego te potávi aqua salútis de petra: * Et tu me potásti felle et acéto. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? Respónde mihi. Et tu.

Lectio viij. Idem Cap. 36.

Cum ergo accepísset Jesus acétum, dixit: Consummátum est: et inclináto cápite trádidit spíritum. Consummátum jam esse Salvátor dicit, quia sæviéndi Judæórum potéstas in ipsum per mortem suam términum hábuit. Quid enim non excogitárunt, aut quid suprémæ inhumanitátis relíctum sibi est; Quis cædéndi, quis contumeliándi modus non adhíbitus? Mérito ígitur consummátum esse, ait. Cumque tempus jam esset, ut étiam spirítibus apud ínferos prædicáret (venit enim, ut tam vivórum quam mortuórum dominarétur), mortem pro

nobis suscépit : et hanc natúræ nostræ própriam passiónem sponte súbiit secúndum carnem, quamvis ut Deus vita naturáliter sit, ut spoliátis ínferis, primítiæ dormiéntium, et primogénitus (ut Scriptúræ dicunt) mortuórum factus, recúrsum ad vitam natúræ nostræ largirétur.

℟. Ego ante te apérui mare : * Et tu aperuísti láncea latus Salvatóri tuo, * Qui redémit mundum in sánguine suo. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et. Glória Patri. Qui.

Lectio ix.

Inclinávit ígitur caput. Accidit enim moriéntibus, vigóre carnis jam consúmpto et ánima, quæ corpus rétinet, abeúnte, inclinátio cápitis. Quamóbrem verbis hoc modo usus Evangelísta est. Sic et tradidísse spíritum, a consuetúdine nostra sibi dictum est, multi enim sic exstíngui, et mori dicúntur. Quamvis mihi videátur ídeo non simplíciter mórtuum esse, sed tradidísse spíritum Evangelísta dixísse; quia in manus Dei Patris ánimam suam commendávit, ut ipse dixit : Pater! in manus tuas comméndo spíritum meum. Quod nobis magnæ spei fundaméntum, atque oríginem præbet.

Te Deum laudámus. 18.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Fui flagellátus * tota die, et castigátio mea, in matutínis. Ps. Dóminus regnávit. 19.

2. Veni ad montem myrrhæ * et ad collem thuris; tamquam agnus ad occisiónem ductus, obmútui, et non apérui os meum.

3. Fodérunt manus meas * et pedes meos, dinumeravérunt ómnia ossa mea.

4. Consolántem me * quæsívi, et non invéni : dedérunt in escam meam fel, et in siti mea potavérunt me acéto.

5. Cum accepísset Jesus * acétum, dixit : Consummátum est : et inclináto cápite, emísit spíritum.

Capitulum. Philip. 2.

Fratres : Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu : qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo : sed semetípsum exinanívit, formam servi accí-

piens, in similitúdinem hóminum factus et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Hymnus.

Sævo dolórum túrbine
Jactátur, atris óbrutus
Pœnis, acérba sústinens
Redémptor affíxus cruci.

Pedes manúsque horríbili
Clavi cruéntant vúlnere:
Cor, vultus, artus, péctora
Sacro redúndant sánguine.

Flet, orat, et clamans obit :
Cor Matris ictum cóncidit;
Heu, Mater! heu, Fili! dolor
Ingráta frangat péctora.

Montes, sepúlcra, sáxaque
Scindúntur; arva, flúmina
Rupes et æquor cóntremunt,
Templíque velum scínditur.

Sol, luna, cœlum, sídera
Plangunt, et orbis íngemit :
O vos viri, vos párvuli,
Nuptæ, puéllæ, plángite.

Adstáte mœréntes cruci,
Pedes beátos úngite,
Laváte fletu, térgite
Comis, et ore lámbite

Tu, caritátis víctima,
Ut nostra tollas crímina,
Nobis salúbri pérficis
Adoptiónem sánguine.

Nostra ergo pax et gáudium
Sis, vita, Jesu, et præmium;
Sis ductor et lux in via,
Merces, coróna in pátria.
Amen.

℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. ℟. Et attrítus est propter scélera nostra.

Ad Bened. Aña. Ad Jesum autem * cum venís-sent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura; sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui de cœlis ad terram de sinu Patris descendísti, et sánguinem tuum pretiósum in remissiónem peccatórum nostrórum fudísti: te humíliter deprecámur; ut in die judícii, ad déxteram tuam audíre mereámur : Veníte benedícti: Qui vivis et regnas.

Ad Primam.

In ℟. br. ℣. Qui pro nobis pati dignátus es.

Ad Tertiam.

Capit. Fratres : Hoc ℟. br. Oblátus est, *Quia ipse vóluit. Oblátus est. ℣. Et livóre ejus sanáti sumus. Quia Glória Patri. Oblátus est. ℣. Próprio Fílio suo non pepércit Deus. ℟. Sed pro nobis ómnibus trádidit illum.

Ad Sextam.

Capitulum. Zach. 13. c

Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? Et dicet : His plagátus sum in domo eórum qui diligébant me. ℟. br. Próprio Fílio suo * Non pepércit Deus. Próprio. ℣. Sed pro nobis ómnibus trádidit illum. Non. Glória Patri. Próprio. ℣. Factus est obédiens usque ad mortem. ℟. Mortem autem Crucis.

Ad Nonam.

Capitulum. Isaiæ 53.

Generatiónem ejus quis enarrábit? Quia abscíssus est de terra vivéntium : propter scelus pópuli mei percússi eum. ℟. br. Factus est obédiens : * Usque ad mortem. Factus est. ℣. Mortem autem crucis. Usque. Glória Patri. Factus est. ℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. ℟. Et attrítus est propter scélera nostra.

In ij. Vesperis omnia ut in j. (230) præter sequentia.

℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. ℟. Et attrítus est propter scélera nostra.

Ad Magnif. Aña. Depónens Joseph * corpus Jesu invólvit síndone, et pósuit eum in monuménto excíso. Fuit planctus magnus in illa die : mulíeres autem sedéntes contra sepúlchrum dolébant, sicut doléri solet in morte primogéniti.

PRO SABBATO.

OFFICIUM VOTIVUM DE IMMAC. CONCEPTIONE B. M. V.

Semiduplex.

IN I. VESPERIS.

Añæ et Capit. de Laud. Psalmi et Hymnus ut in Festis B. M. V. (160)

℣. Immaculáta Concéptio tua, Dei Génitrix Virgo. ℟. Gáudium annuntiávit univérso mundo.

Ad Magnif. Aña. Beátam me dicent * omnes generatiónes, quia fecit mihi magna qui potens est, allelúia.

Oratio.

Deus, qui per Immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti : quæsumus ;

ut qui ex morte ejúsdem Fílii tui prævísa, eam ab omni labe præservásti, nos quoque mundos ejus intercessióne, ad te perveníre concédas. Per eúmdem Dóminum.

Ad Complet. et alias Horas, in fine omnium Hymnorum dicitur :

Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Immaculátam Conceptiónem Vírginis Maríæ celebrémus : * Christum ejus Fílium, adorémus Dóminum. Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Præclára custos vírginum,
Intácta Mater Núminis,
Cœléstis aulæ jánua,
Spes nostra, cœli gáudium.

Inter rubéta lílium.
Colúmba formosíssima,
Virga e radíce gérminans
Nostro medélam vúlneri,

Turris dracóni impérvia,
Amíca stella náufragis,
Tuére nos a fráudibus
Tuáque luce dírige.

Erróris umbras díscute,
Syrtes dolósas ámove,
Fluctus tot inter, déviis
Tutam reclúde sémitam.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Admirábile est * nomen tuum, Dómine, in univérsa terra, quia in Vírgine María dignum tibi habitáculum præparásti. Psalmi ut in Festis B. M. V. (163)

Aña. In sole pósuit * Deus tabernáculum suum.

Aña. In conceptióne sua * accépit María benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo.

℣. Deus omnípotens præcínxit me virtúte. ℟. Et pósuit immaculátam viam meam.

Lectiones de Scriptura occurr.

℟. j. Per unum hóminem peccátum in hunc mundum intrávit, in quo omnes peccavérunt. * Ne tímeas, María, invenísti grátiam apud Deum. ℣. Erípuit Dóminus ánimam tuam de morte, et contra inimícum factus est protéctor tuus. Ne.

℟. ij. Transíte ad me, omnes, qui concupíscitis me ; * Et narrábo vobis quanta fecit Deus ánimæ

meæ. ℣. Vivit Dóminus quóniam adimplévit in me misericórdiam suam. Et.

℟. iij. Elécta mea cándida sicut nix in Líbano, sicut favus distíllans lábia ejus ; * Mel et lac sub lingua illíus. ℣. Veni de Líbano, sponsa mea, veni, coronáberis coróna gratiárum. Mel. Glória Patri. Mel.

In secundo Nocturno.

Aña. Diffúsa est * grátia in Conceptióne ejus, et speciósa appáruit inter fílias hóminum.

Aña. Adjúvit eam * Deus mane dilúculo ; sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Aña. Gloriósa * dicta sunt de te, cívitas Dei ; fundávit te Dóminus in móntibus sanctis.

℣. In hoc cognóvi, quóniam voluísti me. ℟. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Ex Bulla Dogmática Pii Papæ IX.

Lectio iv.

Quóniam quæ ad cultum pértinent, íntimo plane vínculo cum ejúsdem objécto consérta sunt, neque rata et fixa manére possunt si illud anceps sit et in ambíguo versétur, idcírco Decessóres Nostri Románi Pontífices omni cura Conceptiónis cultum amplificántes illíus étiam objéctum ac doctrínam declaráre, et inculcáre impensíssime studuérunt. Etenim clare apertéque docuére, festum agi de Vírginis Conceptióne, atque uti falsam et ab Ecclésiæ mente alieníssimam proscripsérunt illórum opiniónem qui non Conceptiónem ipsam, sed sanctificatiónem ab Ecclésia coli arbitraréntur et affirmárent.

℟. Ego ex ore Altíssimi prodívi, primogénita ante omnem creatúram : ego feci in cœlis ut oriré-tur lumen indefíciens. * Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram. ℣. Deus enim creávit me in justítia, et apprehéndit manum meam, et servávit me. Nondum.

Lectio v.

Neque mítius cum iis agéndum esse existimárunt, qui ad labefactándam de Immaculáta Vírginis Conceptióne doctrínam, excogitáto inter primum atque álterum Conceptiónis instans et moméntum discrímine, asserébant, celebrári quidem Conceptiónem, sed

non pro primo instánti atque moménto. Ipsi namque prædecessóres Nostri suárum pártium esse duxérunt, et beatíssimæ Vírginis Conceptiónis Festum et Conceptiónem pro primo instánti tanquam verum cultus objéctum omni stúdio tuéri ac propugnáre. Hinc decretória plane verba, quibus Alexánder Séptimus Decéssor Noster sincéram Ecclésiæ mentem declarávit, ínquiens : Sane vetus est Christifidélium erga ejus beatíssimam Matrem Vírginem Maríam píetas sentiéntium, ejus ánimam in primo instánti creatiónis atque infusiónis in corpus fuísse speciáli Dei grátia et privilégio, intúitu meritórum Jesu Christi ejus Fílii humáni géneris Redemptóris, a mácula peccáti originális præservátam immúnem, atque in hoc sensu ejus Conceptiónis festivitátem solémni ritu coléntium et celebrántium.

℟. Nihil inquinátum in eam incúrrit : * Candor est lucis ætérnæ et spéculum sine mácula. ℣. Est enim hæc speciósior sole, et luci comparáta invenítur púrior. Candor.

Lectio vj.

Atque illud in primis solémne quoque fuit iísdem Decessóribus Nostris doctrínam de Immaculáta Dei Matris Conceptióne sartam tectámque omni cura, stúdio et contentióne tuéri. Etenim non solum nullátenus passi sunt, ipsam doctrínam quovis modo a quópiam notári atque tradúci, verum étiam longe ultérius progréssi, perspícuis declaratiónibus iteratísque vícibus edixérunt : Doctrínam qua Immaculátam Vírginis Conceptiónem profitémur, esse, suóque mérito habéri cum ecclesiástico cultu plane cónsonam, eámque véterem, ac prope universálem et ejúsmodi, quam Românа Ecclésia sibi fovéndam tuendámque suscéperit, atque omníno dignam, quæ in sacra ipsa Litúrgia, solemnioribúsque précibus usurparétur. Neque his conténti, ut ipsa de Immaculáto Vírginis Concéptu doctrína inviolála persísteret, opiniónem huic doctrínæ advérsam, sive públice, sive privátim, defféndi posse severíssime prohibuére, eámque multíplici véluti

vúlnere conféctam esse voluérunt.

℟. Signum magnum appáruit in cœlo : Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus : * Et in cápite ejus coróna stellárum duódecim. ℣. Induit eam Dóminus vestiméntis salútis, induménto justítiæ, et quasi sponsam ornávit eam monílibus suis. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Aña. Sanctimónia et magnificéntia * in Conceptióne ejus : annuntiáte in ómnibus pópulis glóriam ejus.

Aña. Lætámini, omnes * in Dómino : et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Aña. Notum fecit * Dóminus opus suum : in conspéctu Géntium revelávit glóriam Genitrícis suæ.

℣. Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me. ℟. Nec delectásti inimícos meos super me.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 1. c

In illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Tharásii Epíscopi.

De Præsent. Déiparæ.

Quibus te láudibus cumulábimus, María ? O puélla immaculáta ; o virgo impollúta ; o mulíerum ornaméntum, filiárum nitor ! O mater Virgo sancta, tu benedícta inter mulíeres; tu celebráta propter innocéntiam ; tu obsignáta virginitáte. Tu Adámi maledícti expiátio : tu débiti Evæ solútio. Tu Abélis puríssima oblátio; primogenitórum deléctus ; immaculátum sacrifícium. Tu Enos in Deum spes non pudóre suffúsa : tu Enoch ínita grátia et in secúram vitam migrátio. Tu Noe arca, et secúndæ regeneratiónis apud Deum conciliátio , Tu regni et sacerdótii Melchísedech perillústris splendor : tu Abrahámi firma fidúcia,et promissiónis futúræ posteritátis óbsequens fides. Tu Isaac novum sacrifícium et rationále holocáustum; tu Jacob in scalam adscénsus causa, et fœ-

cunditátis in duódecim tribus permanéntis expréssio nobilíssima. Tu Judæ apparuísti secúndum stirpem fília ; tu Joséphi pudicítia et véteris Ægypti, nimírum Synagógæ Judæórum evérsio, o Immaculáta ! Tu Móysis ejusdémque Legislatóris liber divínitus concinnátus , in quo scriptum est Sacraméntum regeneratiónis , et divínis dígitis inscúlpta in tábulis lex est tamquam in monte Sina, ubi novus Israel ab intelligibílium Ægyptiórum servitúte vindincábitur , quemádmodum antíquus pópulus in solitúdine manna et aqua de petra satiátus est. petra autem erat Christus e tuo grémio proditúrus tamquam Sponsus de thálamo. Tu Aarónis virga floréscens ; tu es Davídis fília fímbriis áureis circumvestíta vário ornátu nitéscens.

℟. Hortus conclúsus, soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus : * Emissiónes tuæ Paradísus, o María. ℣. Aperi mihi, soror mea, amíca mea, colúmba mea, immaculáta mea. Emissiónes.

Bened. Cujus festum cólimus.

Lectio viij.

Tu es Prophetárum spéculum, et rerum ab illis prænuntiatárum éxitus. Te eníxe Ezéchiel vatícinans appellávit portam clausam , per quam nemo hóminum umquam transíbit nisi Dóminus Deus solus, et portam clausam conservábit. Te Isaías ille in primis grandíloquus prænúntiat virgam Jesse, ex qua flos Christus oriétur, et frutícibus vitiórum exstirpátis radícitus, plantas divínæ cognitiónis in agro ínseret. Te Jeremías præmonstrávit , ínquiens : ecce dies vénient , dicit Dóminus, et fériam dómui Israel et dómui Judæ fœdus novum, quod constítui cum pátribus eórum, ita signíficans advéntum ortúmque fílii tui, et pópulum Géntium vocans ad Deum adorándum inde usque a fínibus terræ. Te étiam Dániel vir desideriórum proclamávit montem ingéntem, e quo Christus lapis anguláris abscindétur, et simulácrum multifórmis serpéntis ruína atque exítio dissipábit. Te honóro agnam immaculátam , te prædico grátia plenam , te cano Dei habitatiónem

puram et immaculátam. Et sane ubi abundávit delíctum, superabundávit grátia. Per mulíerem mortem lucráti sumus, per mulíerem univérsa ipse rursus instaurábit. Per serpéntem cibum accépimus amári sapóris, per ipsum verò rursum vescémur cibo immortalitátis. Prima parens Eva Caínum in lucem édidit invídiæ et nequítiæ príncipem: unigénitus Fílius tuus erit primogénitus vitæ et resurrectiónis. O inaudítum prodígium! O admirándam novitátem! O sapiéntiam nullis verbis coæquándam.

℟. Magníficat anima mea Dóminum: * Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. Quia fecit. Glória Patri. Quia fecit.

Lectio ix.

Nos autem pópulus Dei, gens sancta, congregátio acceptábilis, fílii colúmbæ, sóboles grátiæ in hac Vírginis celebritáte puris ánimis, impollútis lábiis, multísonis linguis hymnos suavídicos extollámus. Illústre hoc festum, príncipem solemnitátem ángelis lætam et hóminum prædicatióne digníssimam, próuti par est, venerántes illud Ave Gabriélis cum reveréntia et gáudio sancto conclamémus. Ave delícium Patris, per quam ad últimos terræ fines Dei cognítio manávit. Ave Fílii domicílium, de qua ille carne indútus prodívit. Ave sancti Spíritus habitáculum ineffábile. Ave sánctior Chérubim: ave gloriósior Séraphim; ave cœlo látior; ave sole splendídior; ave luna micántior; ave múltiplex astrórum nitor; ave levis nubes, quæ cœléstem plúviam inspérgis. Ave aura sancta, quæ spíritum malítiæ a terra dissipásti. Ave nóbile præcónium Prophetárum; ave Apostolórum audítus per totum orbem sonus; ave Mártyrum excéllens conféssio; ave Patriarchárum laudatíssima prædicátio; ave sanctórum summum ornaméntum. Ave causa salútis ómnium mortálium; ave regína pacis conciliátrix; ave matrum splendor immaculátus. Ave mediátrix ómnium, qui sub cœlo sunt; ave totíus orbis re-

parátio; ave grátia plena, Dóminus tecum, qui ante te, et ex te, et nobíscum. Ipsi laus cum Patre et sanctíssimo et vivífico Spíritu, nunc et semper, et in infiníta sæcula sæculórum. Amen.

Te Deum laudámus. 18.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Tota pulchra es,* María, et mácula originális non est in te. Psalm. Dóminus regnávit. cum requis. 19.

2. Vestiméntum tuum * cándidum quasi nix, et fácies tua sicut sol.

3. Tu glória Jerúsalem, * tu lætítia Israel, tu honorificéntia pópuli nostri.

. Benedícta es tu, * Virgo María, a Dómino Deo excélso præ ómnibus muliéribus super terram.

5. Trahe nos, * Virgo immaculáta, post te currémus in odórem unguentórum tuórum.

Capitulum. Prov. 8.

Dóminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis ántequam terra fíeret. Nondum erant abyssi et ego jam concépta eram.

Hymnus.

O gloriósa Vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.

Tu regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem
Gentes redémptæ pláudite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Immaculáta Concéptio tua Dei Génitrix Virgo. ℟. Gáudium annuntiávit univérso mundo.

Ad Bened. Aña. Ait Dóminus Deus * ad serpéntem: Inimicítias ponam inter te et mulíerem, et semen tuum et semen illíus: ipsa cónteret caput tuum, allelúia.

Oratio.

Deus, qui per Immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti: quæsumus; ut qui ex morte ejúsdem

Fílii tui prævísa, eam ab omni labe præservásti, nos quoque mundos ejus intercessióne ad te perveníre concédas. Per eúmdem Dóminum.

Ad Primam.

In ℟. br. dicitur ℣. Qui natus es de María Vírgine.

Ad Tertiam.

Capit. Dóminus possédit.

℟. br. Deus omnípotens * Præcínxit me virtúte. Deus. ℣. Et pósuit immaculátam viam meam. Præcínxit. Glória Patri. Deus. ℣. In hoc cognóvi quóniam voluísti me. ℟. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Ad Sextam.

Capitulum. Ezech. 44.

Porta hæc clausa erit, non aperiétur, et vir non intrábit per eam; quóniam Dóminus Deus Israel ingréssus est per eam: erítque clausa príncipi. Princeps ipse sedébit in ea.

℟. br. In hoc cognóvi, * Quóniam voluísti me. In. ℣. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me. Quóniam. Glória Patri. In. ℣. Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me. ℟. Nec delectásti inimícos meos super me.

Ad Nonam.

Capitulum. Apoc. 12.

Signum magnum appáruit in cœlo: Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus, et in cápite ejus coróna stellárum duódecim.

℟. br. Exaltábo te Dómine, * Quóniam suscepísti me. Exaltábo te. ℣. Nec delectásti inimícos meos super me. Quóniam. Glória Patri. Exaltábo te. ℣. Immaculáta Concéptio tua Dei Génitrix Virgo. ℟. Gáudium annuntiávit univérso mundo.

In ij. Vesp. omnia ut in primis, præter:

Ad Magnif. Aña. Sancta María * succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu, séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam immaculátam Conceptiónem.

ROMÆ.

PRO FERIA III.

OFFICIUM VOTIVUM

DE SS. APOSTOLIS PETRO ET PAULO.

Semiduplex.

Omnia de Communi Apost. præter seq.

In utrisque Vesperis.

℣. Constítues eos prínci-

pes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ad Magnif. Aña. Petrus Apóstolus, * et Paulus Doctor Géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam, Dómine.

Oratio ut ad Laud.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Leónis Papæ.

Ex Hom. 82. in Natal. SS. Ap. Petri et Pauli.

Lectio iv.

Nerónis furor per ómnium vitiórum inflammátus excéssum, in hunc eum usque torréntem suæ præcipitávit insániæ, ut primus nómini christiáno atrocitátem generális persecutiónis inférret, quasi per sanctórum Apostolórum Petri et Pauli neces grátia Dei posset exstíngui: quibus hoc ipsum erat máximum lucrum, ut contémptus vitæ hujus occíduæ, percéptio fíeret felicitátis ætérnæ. Pretiósa est ergo in conspéctu Dómini mors Sanctórum ejus: nec ullo crudelitátis génere déstrui potest sacraménto crucis Christi fundáta relígio. Non minúitur persecutiónibus Ecclésia, sed augétur: et semper Domínicus ager ségete ditióri vestítur, dum grana, quæ síngula cadunt, multiplicáta nascúntur. Unde duo ista præclára divíni séminis gérmina in quantam sóbolem germinárint, beatórum míllia Mártyrum protestántur qui apostolicórum, æmuli triumphórum, Urbem nostram purpurátis, et longe latéque rutilántibus pópulis ambiérunt, et quasi ex multárum honóre gemmárum consérto uno diadémate coronárunt. ℟. Vidi conjúnctos. (11)

Lectio v.

De quorum præsídio dilectíssimi, divínitus nobis ad exémplum patiéntiæ et confirmatiónem fídei præparáto, universáliter quidem in ómnium Sanctórum commemoratióne lætándum est: sed in horum excelléntia Patrum mérito, est excelléntius gloriándum, quos grátia Dei in tantum ápicem inter ómnia Ecclésiæ membra provéxit, ut eos in córpore, cui caput est Christus, quasi géminum constitúeret lumen oculórum. De quorum méritis atque virtútibus, quæ omnem loquéndi súperant facultátem, nihil

divérsum, nihil debémus sentíre discrétum : quia illos et eléctio pares, et labor símiles, et finis fecit æquáles.
℟. Beáti estis. (12)

Lectio vj.

Sicut autem et nos expérti sumus, et nostri probavére majóres, crédimus atque confídimus, inter omnes labóres istíus vitæ, ad obtinéndam misericórdiam Dei, semper nos speciálium patronórum oratiónibus adjuvándos : ut, quantum própriis peccátis deprímimur, tantum apostólicis méritis erigámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, cui est cum Patre et sancto Spíritu éadem potéstas, una dívínitas, in sæcula sæculórum. Amen.
℟. Isti sunt. (12)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 19. d

In illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis ? Et réliqua.

Hom. S. Ambrósii Epísc.
In Ps. 118. S. 8. post init.

Ecce nos ómnia derelíquimus, et secúti sumus te. Hoc est, non quæsívimus quæ sæculi sunt, non quæsívimus partem de possessiónibus, sed te elégimus portiónem. Reliquísti ergo ómnia, Petre, quæ habébas : unde habes quod habére te dicis ? Surgit claudus, et sono tui sermónis erígitur : sanitátem áliis donas, qui indigébas ipse tuæ salútis auxílio. Reliquísti ergo quæ habébas, et cepísti, quæ non habébas. Christus tibi pórtio, Christus tibi posséssio est : illíus nomen tibi muníficum, illíus nomen tibi est fructuósum, illíus nomen tibi tribúta dependit, et bona tribúta, non pecúniæ, sed grátiæ.
℟. Isti sunt qui. (15)

Lectio viij.

Quicúmque relíquerit patrem, aut matrem, aut domum, aut fratres, aut soróres céntuplum accípiet in hoc sæculo, et vitam ætérnam possidébit. Multos quidem in hoc sæculo qui sua paupéribus donavérunt, uberióre thesáuro locupletátos fuísse cognóvimus. Est pulchérrimus locus, ut étiam ad misericórdiam provocéntur. Sed non debent a Dómino

sæculárem hujúsmodi exígere mercédem, nec speráre quæ mundi sunt; sed magis, quia iis, qui ómnia relíquerint, Deus pórtio est. Ipse est útique merces perfécta virtútum, qui non céntupli enumeratióne, sed perféctæ plenitúdinis æstimatióne censétur. Ego, inquit, Deus tuus sum. Non dixit : Ero, sed : Jam sum, jam inhábito, jam possídeo.

℞. Isti sunt viri. (15)

Lectio ix.

Habes, homo, inter multa propósita, étiam hujúsmodi portiónem. Propósuit tibi Dóminus in portióne possessiónes, in portióne aurum, in portióne argéntum, in portióne honóres, in portióne nobilitátem, propósuit étiam in portióne seípsum. Habes ígitur plúrimas portiónes ; élige quam putas, non te número pertúrbet, sed éxcitet grátia : non te labor avértat, sed fructus invítet.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Laudes.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℞. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Bened. Aña. Gloriósi príncipes terræ, * quómodo in vita sua dilexérunt se, ita et in morte non sunt separáti.

Oratio.

Deus, cujus déxtera beátum Petrum ambulántem in flúctibus, ne mergerétur, eréxit, et coapóstolum ejus Paulum, tértio naufragántem, de profúndo pélagi liberávit : exáudi nos propítius, et concéde ; ut ambórum méritis æternitátis glóriam consequámur : Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte.

Officia Propria

PRO ALIQUIBUS LOCIS

FESTA MOBILIA.

FERIA SEXTA POST OCTAVAM CORPORIS CHRISTI.

Sacratissimi Cordis Jesu.
Duplex j. classis.

Vesperæ dicuntur de Octava SS. Corporis Christi sine ulla com. Sed si Officium SS. Cordis Jesu transferatur tunc fiat ut sequitur.

IN I. VESPERIS.

Aña. De torrénte in via bibet, proptérea exaltábit caput. Ps. 109. Dixit Dóminus. 143.

Aña. Miserátor Dóminus redemptiónem misit pópulo suo. Ps. 110. Confitébor. 143.

Aña. Apud Dóminum misericórdia, et copiósa apud eum redémptio. Ps. 129. De profúndis. 153.

Aña. Super misericórdia tua, Dómine, confitébor tibi in toto corde meo. Ps. 137. Confitébor tibi... quóniam audísti. 158.

Aña. Suávis Dóminus univérsis, et miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus. Ps. 144. Exaltábo te, Deus meus. 163.

Capitulum. Cant. 3.

Egredímini, et vidéte, fíliæ Sion, regem Salomónem in diadémate, quo coronávit illum mater sua in die desponsatiónis illíus, et in die lætítiæ cordis ejus.

Hymnus.

Quicúmque certum quæritis
Rebus levámen ásperis:
Seu culpa mordet ánxia,
Seu pœna vos premit comes.

Jesu, qui ut agnus ínnocens,
Sese immolándum trádidit,
Ad Cor reclúsum vúlnere,
Ad mite Cor accédite.

Audítis ut suavíssimis
Invítet omnes vócibus:
Veníte quos gravat labor
Premítque pondus críminum.

Quid Corde Jesu mítius:
Jesum cruci qui affíxerant
Excúsat, et Patrem rogat,
Ne perdat ultor ímpios.

O Cor, volúptas cœlitum,
Cor, fida spes mortálium,

En hisce tracti vócibus,
Ad te venímus súpplices.
Te nostra terge vúlnera
Ex te fluénte sánguine;
Tu da novum cor ómnibus,
Qui te geméntes ínvocant. Amen.

℣. Miserátor et miséricors Dóminus. ℟. Longánimis, et multum miséricors.

Ad Magnif. Aña. Misericórdia Dómini a progénie in progénies timéntibus eum, allelúia.

Oratio.

Fac nos, Dómine Jesu, sanctíssimi Cordis tui virtútibus índui, et afféctibus inflammári : ut et imágini bonitátis tuæ confórmes, et tuæ redemptiónis mereámur esse partícipes : Qui vivis.

Ad Completorium et alias Horas in fine omnium Hymnorum dic.

Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Cor Jesu caritátis víctimam, * Veníte, adorémus. Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Quicúmque

In primo Nocturno.

Aña. Factum est cor meum tamquam cera liquéscens in médio ventris mei. Ps. 21. Deus, Deus meus, réspice. 36.

Aña. Sperávit cor meum in Dómino, et adjútus sum : et reflóruit caro mea. Ps. 27. Ad te, Dómine, clamábo. 50.

Aña. Convertísti planctum meum in gáudium mihi, et circumdedísti me lætítia. Ps. 29. Exaltábo te, Dómine. 51.

℣. Ego autem in Dómino gaudébo. ℟. Et exsultábo in Deo Jesu meo.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Ephéseos.

Lectio j. Cap. 1.

Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui benedíxit nos in omni benedictióne spirituáli in cœléstibus in Christo, sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutiónem, ut essémus sancti et immaculáti in conspéctu ejus in caritáte. Qui prædestinávit nos in adoptiónem filiórum per Jesum Christum in ipsum, secúndum propósitum voluntátis suæ, in laudem glóriæ grátiæ suæ, in qua gratificávit nos in dilécto Fílio suo. In quo habémus re-

demptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum secúndum divítias grátiæ ejus. Proptérea non cesso grátias agens pro vobis, memóriam vestri fáciens in oratiónibus meis : ut Deus, Dómini nostri Jesu Christi Pater glóriæ, det vobis spíritum sapiéntiæ et revelatiónis, in agnitióne ejus; illuminátos óculos cordis vestri, ut sciátis quæ sit spes vocatiónis ejus, et quæ divítiæ glóriæ hereditátis ejus in Sanctis.

℟. Gratificávit nos Deus in diiécto Fílio suo : * In quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus remissiónem peccatórum. ℣. Det nobis Dóminus illuminátos óculos cordis nostri, in agnitióne ejus. In quo.

Lectio ij. Cap. 2.

Deus autem qui dives est in misericórdia propter nímiam caritátem suam. qua diléxit nos, et cum essémus mórtui peccátis, convivificávit nos in Christo (cujus grátia estis salváti), et conresuscitávit, et consedére fecit in cœléstibus in Christo Jesu : ut osténderet in sæculis superveniéntibus abundántes divítias grátiæ suæ, in bonitáte super nos in Christo Jesu. Ipse enim est pax nostra, qui fecit útraque unum, et médium paríetem macériæ solvens, inimicítias in carne sua : legem mandatórum decrétis evácuans, ut duos condat in semetípso in unum novum hóminem, fáciens pacem, et reconcíliet ambos in uno córpore, Deo per crucem, interfíciens inimicítias in semetípso. Et véniens evangelizávit pacem vobis, qui longe fuístis : et pacem iis, qui prope. Quóniam per ipsum habémus accéssum ambo in uno Spíritu ad Patrem.

℟. Propter nímiam caritátem suam, qua diléxit nos Deus, osténdit abundántes divítias grátiæ suæ : *In bonitáte super nos, in Christo Jesu. ℣. Ipse enim est pax nostra, per quem habémus accéssum ad Patrem. In.

Lectio iij. Cap. 3. c

Hujus rei grátia flecto génua mea ad Patrem Dómini nostri Jesu Christi, ex quo omnis patérnitas in cœlis, et in terra nominátur, ut det vobis secúndum divítias glóriæ suæ, virtúte corroborári per Spíritum ejus in in-

teriórem hóminem, Christum habitáre per fidem in córdibus vestris: in caritáte radicáti, et fundáti, ut possítis comprehéndere cum ómnibus sanctis, quæ sit latitúdo, et longitúdo, et sublímitas, et profúndum: scire étiam supereminéntem sciéntiæ caritátem Christi, ut impleámini in omnem plenitúdinem Dei. Ei autem, qui potens est ómnia fácere superabundánter quam pétimus, aut intellígimus, secúndum virtútem, quæ operátur in nobis: ipsi glória in Ecclésia, et in Christo Jesu, in omnes generatiónes sæculi sæculórum. Amen.

℟. Det nobis Dóminus virtúte corroborári per Spíritum ejus in interiórem hóminem: * Christum habitáre per fidem in córdibus nostris. ℣. Ut in caritáte radicáti et fundáti, comprehendámus supereminéntem sciéntiæ caritátem Christi. Christum. Glória Patri. Christum.

In secundo Nocturno.

Aña. Gustáte, et vidéte, quóniam suávis est Dóminus: beátus vir, qui sperat in eo. Ps. 33. Benedícam Dóminum. 55.

Aña. Propter veritátem et mansuetúdinem, et justítiam inténde, próspere procéde, et regna. Ps. 44. Eructávit cor meum. 71.

Aña. Judicábit pópulum in justítia, et páuperes in judício. Ps. 71. Deus judícium tuum. 96.

℣. Mihi autem adhærére Deo bonum est. ℟. Pónere in Dómino Deo spem meam.

Lectiones de Sermone S. Bernardi, ut in eodem Festo in Breviario.

℟. iv. Introdúxit me Rex in cellária sua: ordinávit in me caritátem. * Fulcíte me flóribus, stipáte me malis, quia amóre lángueo. ℣. Sub umbra illíus, quem desideráveram, sedi, et fructus ejus dulcis gútturi meo. Fulcíte.

℟. v. Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris: et dicétis in die illa; * Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus. ℣. Ecce Deus, Salvátor meus, fiduciáliter agam, et non timébo. Confitémini.

℟. vj. Auferam cor lapídeum de carne vestra, et dabo vobis cor cárneum: * Et spíritum meum ponam in médio vestri. ℣. Effúndam super vos aquam vivam, et munda-

bímini ab ómnibus inquinaméntis vestris. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Aña. Misericórdiam et veritátem díligit Deus : grátiam, et glóriam dabit Dóminus. Ps. 83. Quam dilécta. 112.

Aña. Dóminus dabit benignitátem : loquétur pacem in plebem suam. Ps. 84. Benedixísti. 113.

Aña. Suávis et mitis es, Dómine, et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te. Ps. 85. Inclína Dómine. 113.

℣. Misericórdia Dómini ab ætérno. ℟. Et usque in ætérnum super timéntes eum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio vij. Cap. 15. b

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Sicut diléxit me Pater et ego diléxi vos. Manéte in dilectióne mea. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

Serm. 13. in Cœna Dñi.

De dilectióne Dei quo plus bibo, plus sítio, et ea saturári non possum; nec ego, nec áliquis díligens Christum. Ipsa quo plus éditur, plus famem exáuget : et quanto plus ipsa bíbitur, plus sitim inácuit : ipsam, quam inhábitat mentem, sic inébriat, ut nihil jam quærat, vel díligat, nec dilígere possit, nec váleat, præter eum, qui sic mundum diléxit, ut Fílium suum unigénitum daret, ut omnis, qui credit, et díligit illum, non moriátur, sed vivat cum eo. Ad hanc nos dilectiónem auctor ipse inæstimábilis caritátis invítat : in ea nos manére precátur, et rogat. Ait enim: Manéte in dilectióne mea ; ac si apérte dicat : Quia ego ea dilectióne, qua me Pater díligit, vos díligo, eádem dilectióne me vos dilígere rogo. Et quóniam diléctio vestra me usque ad mortem perdúxit, sed neque mors crudelíssima ipsa a vestra caritáte me sejúnxit : me dilígite, et in mea dilectióne manéte.

℟. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos : * Manéte in dilectióne mea. ℣. Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dilectióne mea, sicut et ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in ejus dilectióne. Manéte.

Lectio viij.

Sed quáliter in ejus dilectióne manére de-

beámus, séquitur, et dicit : Si præcépta mea servavéritis, manébitis in mea dilectióne, sicut et ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in ejus dilectióne. Hæc ópera, fratres mei, sunt causa dilectiónis Christi : unusquísque vestrum vídeat, si Dóminum Jesum diligere débeat. Quid pro nobis fácere débuit, et non fecit? Quómodo nos plus amáre pótuit, et non amávit? Majórem in nobis dilectiónem non pótuit habére, quam hábuit: quia ánimam suam in morte pro nobis pósuit. Ipsa beáta Véritas testis est quod majórem caritátem nemo habet, quam ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis. Non ergo nobis viléscat, fratres mei, ipsa diléctio Christi, qui diléxit nos, et lavit nos a peccátis nostris in sánguine suo : non vobis viléscat, fratres mei, non vobis amaréscat ipse amor Christi, ipsa cáritas Christi.

℟. Christus pro nobis ánimam suam pósuit : * Et lavit nos a peccátis nostris in sánguine suo. ℣. Majórem caritátem nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Amor Christi totus dulcis, totus delectábilis : suum possessórem non crúciat, sed deléctat : non enérvat, sed róborat : cuncta terréna subsánnat : sola cœléstia captat ; Christi mandáta requírit, et ea pro víribus observáre conténdit : et de observatióne præceptórum gressu felíci provéhitur ad perceptiónem gaudiórum, ut cum illo jam perfécte gáudeat, pro cujus desidério in hac valle lacrymárum pósitus tam amáre frequénter suspirábat. Unde recte séquitur : Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur : ac si díceret : Ideo præcípio vobis, et móneo vos mea observáre præcépta, et manére in dilectióne mea, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum de me adimpleátur : ut hábeam de vobis per mútuam caritátem, quam mihi impénditis, unde possim gaudére : et illud gáudium, quod in retributióne præmiórum elécti sunt perceptúri, per-

cípere, et possidére possítis.

Te Deum laudámus. 18.

AD LAUDES,
et per Horas, Aña.

1. Díscite a me, * quia mitis sum, et húmilis corde, et inveniétis réquiem animábus vestris. Ps. Dñus regnávit. 19.

2. Suávis est Dóminus, * et in ætérnum misericórdia ejus.

3. Sitívit in te * ánima mea : quia mélior est misericórdia tua super vitas.

4. Sancti et húmiles corde, * benedícite Dómino : laudáte, et superexaltáte eum in sæcula.

5. Beneplácitum est * Dómino in pópulo suo : et exaltábit mansuétos in salútem.

Capitulum. Cant. 3.

Egredímini, et vidéte, fíliæ Sion, regem Salomónem in diadémate quo coronávit illum mater sua in die desponsatiónis illíus, et in die lætítiæ cordis ejus.

Hymnus.

Summi Paréntis Fílio,
Patri futúri sæculi,
Pacis beátæ Príncipi,
Promámus ore cánticum.

Qui vulnerátus péctore
Amóris ictum pértulit,
Amóris urens ígnibus
Ipsum qui amántem díligunt,

Jesu, dolóris víctima,
Quis te innocéntem cómpulit,
Dura ut apértum láncea
Latus patéret vúlneri ?

O fons amóris ínclyte !
O vena aquárum límpida,
O flamma adúrens crímina !
O Cordis ardens cáritas !

In Corde, Jesu, júgiter
Recónde nos, ut úberi
Dono fruámur grátiæ,
Cœlíque tandem præmiis.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Misericórdia Dómini ab ætérno. ℟. Et usque in ætérnum super timéntes eum.

Ad Bened. Aña. Per víscera misericórdiæ suæ visitávit nos Deus et fecit redemptiónem pópuli sui, allelúia.

Oratio.

Fac nos, Dómine Jesu, sanctíssimi Cordis tui virtútibus índui, et afféctibus inflammári : ut et imágini bonitátis

tuæ confórmes, et tuæ redemptiónis mereámur esse partícipes: Qui vivis.

Ad Primam.

In ℟. br. ℣. Per quem salváti et liberáti sumus.

Ad Tertiam.

Capit. Egredímini.

℟. br. Misericórdia tua Dómine, * Plena est terra. Misericórdia. ℣. Justificatiónes tuas doce me. Plena. Glória Patri. Misericórdia. ℣. Secúndum misericórdiam tuam vivífica me, Dómine. ℟. Et custódiam testimónia oris tui.

Ad Sextam.

Capitulum. Cant. 8. b

Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum: quia fortis est ut mors diléctio.

℟. br. Secúndum misericórdiam tuam * Vivífica me, Dómine. Secúndum. ℣. Et custódiam testimónia oris tui. Vivífica. Glória Patri. Secúndum. ℣. Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam. ℟. Et justificatiónes tuas doce me.

Ad Nonam.

Capitulum. Psalm. 68. c

Impropérium exspectávit cor meum, et misériam et sustínui, qui simul contristarétur, et non fuit: et qui consolarétur, et non invéni.

℟. br. Fac cum servo tuo * Secúndum misericórdiam tuam. Fac cum. ℣. Et justificatiónes tuas doce me. Secúndum. Glória Patri. Fac cum. ℣. Véniat super me misericórdia tua, Dómine. ℟. Salutáre tuum secúndum elóquium tuum.

In ij. Vesperis omnia ut in primis, præter:

℣. Misericórdia Dómini a progénie in progénies. ℟. Timéntibus eum.

Ad Magnificat, Aña. Suscépit nos Dóminus in sinum et Cor suum, recordátus misericórdiæ suæ, allelúia.

DOMINICA I. MAJI.

B. M. V. Divini Pastoris Matris.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Añæ de Laud., Ps. Capit. et Hymnus ut in festis B. M. V. (160)

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnificat, Aña. Sicut pastor gregem suum pascet in bráchio suo congregábit agnos, et in sinu suo levábit.

Oratio ut ad Laudes.

Fit com. Dom. occurr.

In fine Hymnorum, Completorii et Horarum dicitur : Jesu, tibi sit glória, Qui natus.

AD MATUTINUM.

Invitat. Sancta María, Divíni Pastóris Mater, * Intercéde pro nobis. Ps. Veníte.

Hymnus. Quem terra.

In primo Nocturno.

Aña. Mane surgámus ad víneas, * videámus si flóruit vínea, si flores fructus partúriunt, ibi dabo tibi úbera mea.

Psalmi trium Noct. ut in Festis B. M. V. (163)

Aña. Cor suum * tradet ad vigilándum dilúculo.

Aña. Trahe me post te:* currémus in odórem unguentórum tuórum.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde et regna.

De Parábolis Salomónis.

Lectio j. Cap. 8. et 9.

Ego sapiéntia hábito in consílio et erudítis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum : arrogántiam et supérbiam, et viam pravam, et os bilíngue detéstor. Meum est consílium et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt. Per me príncipes ímperant, et poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me díligo, et qui mane vígilant ad me, invénient me. Mecum sunt divítiæ, et glória, opes supérbæ, et justítia. Mélior est enim fructus meus auro, et lápide pretióso, et genímina mea argénto elécto. In viis justítiæ ámbulo, in médio semitárum judícii, ut ditem diligéntes me, et thesáuros eórum répleam.

℟. Sicut vigilávi super eos, ut evéllerem et demolírem, et dissipárem et dispérderem et affligerem : * Sic vigilábo super eos, ut ædíficem, et plantem. ℣. Erravérunt greges mei in cunctis móntibus, et in univérso colle excélso. Sic.

Lectio ij.

Dóminus possédit me in inítio viárum suárum ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis, ántequam terra fíeret. Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram : necdum fontes aquárum erúperant, necdum montes gravi mole constíterant ; ante colles ego parturié-

bar. Adhuc terram non fécerat et flúmina, et cárdines orbis terræ. Quando præparábat cœlos áderam, quando certa lege, et gyro vallábat abyssos , quando æthera firmábat sursum , et librábat fontes aquárum : quando circúmdabat mari términum suum, et legem ponébat aquis, ne transírent fines suos, quando appendébat fundaménta terræ. Cum eo eram cuncta compónens, et delectábar per síngulos dies, ludens coram eo omni tempore, ludens in orbe terrárum ; et delíciæ meæ esse cum fíliis hóminum. Nunc ergo, filii , audíte me : Beáti qui custódiunt vias meas. Audíte disciplínam, et estóte sapiéntes, et nolíte abjícere eam.

℟. Anima mea desiderávit te in nocte : * Sed et spíritu meo in præcórdiis meis : de mane vigilábo ad te. ℣. Ego dórmio, et cor meum vígilat : vox dilécti mei pulsántis. Sed

Lectio iij.

Beátus homo, qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie , et obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino. Qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam. Omnes qui me odérunt, díligunt mortem. Sapiéntia ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem. Immolávit víctimas suas, míscuit vinum, et propósuit mensam suam. Misit ancíllas suas, ut vocárent ad arcem, et ad mœnia civitátis : Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locúta est : Veníte, comédite panem meum , et bíbite vinum quod míscui vobis.

℟. Sicut vísitat Pastor gregem suum in die, * Quando fúerit in médio óvium suárum dissipatárum. ℣. Sic visitábo oves meas, et liberábo eas de ómnibus locis in die nubis et calíginis. Quando fúerit. Glória Patri. Quando fúerit.

In secundo Nocturno.

Aña. Salvábo * gregem meum, et non erit ultra in rapínam.

Aña. Congregábit eum, * et custódiet eum, sicut pastor gregem suum.

Aña. Læva ejus * sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in

médio ejus, non commovébitur.

Sermo S. Bernárdi Abb.

Ex Sermone in Cap. 12. Apoc. ante med.

Lectio iv.

Amplectámur Maríæ vestígia, fratres mei, et devotíssima supplicatióne beátis illíus pédibus provolvámur. Teneámus eam, nec dimittámus donec benedíxerit nobis : potens est enim. Nempe vellus est médium inter rorem et áream, múlier inter solem et lunam, María inter Christum et Ecclésiam constitúta. Sed forte miráris non tam vellus opértum rore, quam amíctam sole mulíerem. Magna síquidem familiáritas, sed mira omníno vicínitas solis, et mulíeris. Quómodo enim in tam veheménti fervóre tam frágilis natúra subsístit ? Mérito quidem admiráris, Móyses sancte, et curiósius desíderas intuéri. Verúmtamen solve calceaménta de pédibus tuis, et invólucra pone carnálium cogitatiónum, si accédere concupíscis.

℟. Super omnem fáciem terræ dispérsi sunt greges mei, et non erat qui requíreret ; * Ecce ego requíram oves meas et visitábo eas. ℣. Custodívit illas ab inimícis, et a seductóribus tutávit illas. Ecce.

Ejusd. in Assumpt. in fine.

Lectio v.

Jam te, Mater misericórdiæ, per ipsum sinceríssimæ tuæ mentis afféctum, tuis jacens provolúta pédibus luna, id est Ecclésia, mediatrícem sibi apud solem justítiæ constitútam, devótis supplicatiónibus interpéllat, ut in lúmine tuo vídeat lumen, et solis grátiam tuo mereátur obténtu, quam vere amávit præ ómnibus et ornávit, stolam glóriæ índuens et corónam pulchritúdinis ponens in cápite tuo. Plena es gratiárum, plena rore cœlésti, inníxa super diléctum, delíciis áffluens. Ciba hódie páuperes tuos, Dómina, ipsi quoque catélli de micis edant, nec púero Abrahæ tantum, sed et camélis potum tríbuas de superfluénti hydria tua.

℟. Custodívit nos in omni via, per quam ambulávimus : * Et in cunctis pópulis, per quos transívimus. ℣. Posuérunt me custódem in víneis. Et in.

Sermo S. Augustíni Epísc.
Sermo 18. de SS. in med.
Lectio vj.

O beáta María, áccipe quascúmque éxiles, quascúmque méritis tuis ímpares gratiárum actiónes : et cum suscéperis vota, culpas nostras orándo excúsa. Admítte nostras preces intra Sacrárium exauditiónis, et repórta nobis antídotum reconciliatiónis. Sit per te excusábile, quod per te ingérimus : fiat impetrábile, quod fida mente póscimus. Accipe quod offérimus, redóna quod rogámus, excúsa quod timémus : quia tu es spes única peccatórum. Per te sperámus véniam delictórum, et in te, beatíssima nostrórum est exspectátio præmiórum. Accipe ínsuper obséquium famulórum tuórum, in hac regióne degéntium, qui in multis, magnísque perículis a te adjúti, in grati ánimi arguméntum, et in memóriam beneficiórum defensiónis, et protectiónis, a Pio Séptimo Pontífice Máximo in tui honórem festivitátem hanc sub título divíni Pastóris Matris consecúti sunt, ut fidéles omnes te custódem vigilántem, ac cœléstia pábula suppeditántem cognóscant, ínvocent et revereántur.

℟. Sub umbra illíus, quem desideráveram, sedi : * Et fructus ejus dulcis gútturi meo. ℣. Quid vidébis in Sunamíte, nisi choros castrórum? Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Aña. Favus distíllans * lábia tua ; mel et lac sub lingua tua.

Aña. Egrédere, * et abi post vestígia gregum, et pasce hædos tuos.

Aña. Rigábo * hortum meum plantatiónem : et inebriábo prati mei fructum.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.
Lectio vij. Cap. 19. e

In illo témpore : Stabant juxta Crucem Jesu Mater ejus, et soror matris ejus María Cléophæ, et María Magdaléne. Et réliqua.

Homilía Beáti Petri Damiáni.
Ex Serm. 1. Nat. B. M. V. in fine.

Virgo Dei Génitrix, cujus pulchritúdi-

nem sol et luna mirántur, súbveni, Dómina, clamántibus ad te júgiter : revértere, revértere, Sunamítis, revértere, revértere, ut intueámur te. Tu benedícta, et superbenedícta, revértere primo per natúram. Numquid quia ita deificáta, ídeo nostræ humanitátis oblíta es? Nequáquam, Dómina : scis in quo discrímine nos relíqueris, ubi jáceant, quantum delínquant servi tui : non enim cónvenit tantæ misericórdiæ tantam misériam oblivísci quia etsi súbtrahit glória, révocat natúra : non enim ita memoráris justítiæ Dei solíus, ut misericórdiam non hábeas : neque ita es impassíbilis, ut non sis compassíbilis. Natúram nostram habes, non áliam, et justum est ut de rore tantæ pietátis diffúsius infundámur.

℟. Diléctus meus mihi, et ego illi, qui páscitur inter lília : * Donec aspíret dies, et inclinéntur umbræ. ℣. Ego dilécto meo, et ad me convérsio ejus. Donec.

Lectio viij.

Revértere secúndo per poténtiam. Fecit in te magna qui potens est, et data est tibi omnis potéstas in cœlo, et in terra. Nil tibi impossíbile cui possíbile est desperátos in spem beatitúdinis releváre. Quómodo enim illa potéstas tuæ poténtiæ póterit obviáre, quæ de carne tua carnis suscépit oríginem? Accédis enim ante illum áureum humánæ reconciliatiónis altáre : non solum rogans, sed ímperans, Dómina, non ancílla. Móveat te natúra, poténtia móveat : quia quanto poténtior, tanto misericórdior esse debes. Potestáti enim cedit ad glóriam injúrias ulcísci nolle, cum possit. Revértere tértio per amórem. Scio, Dómina, quia benigníssima es, et amas nos amóre invincíbili, quos in te, et per te Fílius tuus et Deus tuus summa dilectióne diléxit. Quis scit quóties refrígeres iram Júdicis, cum justítiæ virtus a præséntia Deitátis egréditur?

℟. Congregábo oves de terris et indúcam eas in terram suam : * Et pascam eas in móntibus Israël : * In rivis, et in cunctis sédibus terræ, ℣. Ego pascam oves meas,

et ego eas accubáre fáciam. Et. Glória Patri. In.

Lectio ix. de Homilia Dñicæ ; alias

Lectio ix.

Revértere quarto per singularitátem. In mánibus tuis sunt thesáuri miseratiónum Dómini, et sola elécta es, cui grátia concéditur. Absit, ut cesset manus tua, cum occasiónem quæras salvándi míseros et misericórdiam effundéndi; neque enim tua glória minúitur, sed augétur, cum pœniténtes ad véniam, justificáti ad glóriam assumúntur. Revértere ergo, Sunamítis, id est despécta, cujus ánimam pertransívit gládius, quæ fabri uxor appelláta fuísti. Ad quid? Ut intueámur te. Summa glória est post Deum te vidére, adhærére tibi, et in tuæ protectiónis munímine demorári. Audi nos; nam et Fílius nihil negans honórat te, qui est Deus benedíctus in sæcula sæculórum.

Te Deum laudámus. 18.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Sonet vox tua * in áuribus meis, vox enim tua dulcis et fácies tua decóra. Psalm. Dóminus regnávit. 19.

2. Diléctus meus * descéndit in hortum, ut pascátur in hortis, et lília cólligat.

3. Veni, dilécte mi, * egrediámur in agrum, commorémur in villis.

4. Fons hortórum, * púteus aquárum vivéntium, quæ fluunt ímpetu de Líbano.

5. In hortis nostris * ómnia poma nova, et vétera, dilécte mi, servávi tibi.

Capit. Ab inítio. et Hymnus. O gloriósa. ut in festis B. M. V. (174)

℣. Pulchra es, et decóra, fília Jerúsalem. ℟. Terríbilis, ut castrórum ácies ordináta.

Ad Benedictus, Aña. Indica mihi ubi pascas, ubi cubes in merídie ne vagári incípiam post greges sodálium tuórum.

Oratio.

Deus, qui univérsum mundum ineffábili Providéntia regis, atque gubérnas : præsta nobis fámulis tuis ; ut intercedénte beáta María semper Vírgine, quæ vígili custódia nos pascit, ab hóstibus defénsi, et fructus tui dulcédine satiáti, ad cœléstem pátriam se-

cúri perducámur. Per Dóminum.

Ad Horas Añæ de Laud. Cap. et ℟℟. ut in festis B. M. V.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in primis præter :

℣. Per te salútem hauriámus Virgo María. ℟. Ex caritáte et passióne Christi Fílii tui.

Ad Magnificat. Aña. Cum vidísset ergo Jesus matrem, et discípulum stantem, quem diligébat, dicit matri suæ : Múlier, ecce fílius tuus. Deínde dicit discípulo : Ecce mater tua. Et ex illa hora accépit eam discípulus in sua.

DOMINICA
ANTE DIEM 24. JUNII.
B. Mariæ Virg. sub titulo de Perpetuo Succursu.
Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. M. V. (160) præter seq.

IN I. VESPERIS.

Añæ et Capitulum de Laudibus.

Hymn. Ave maris. (162)

℣. Facta es nobis Dómina in refúgium. ℟. Adjútrix in opportunitátibus, in tribulatióne.

Ad Magnif. Aña. Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, refóve flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Festivitátem.

Oratio.

Omnípotens et miséricors Deus, qui dedísti nobis beatíssimæ Genitrícis tuæ Imáginem de Perpétuo Succúrsu speciáli título venerári : concéde propítius ; ita nos inter omnes viæ et vitæ hujus varietátes contínua ejúsdem Immaculátæ sempérque Vírginis Maríæ protectióne muníri, ut ætérnæ tuæ redemptiónis præmia cónsequi mereámur : Qui vivis et regnas.

Et fit com. Dñicæ.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Sancta et Immaculáta María Dei Génitrix Virgo : * Assídue pro nobis precáre Jesum Fílium tuum. Ps. Veníte, exsultémus. 2.

In j. Nocturno Lectiones, Ego sapiéntia. (166)

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Lectio iv. Apud Metaph.

Dei Fílius non dívitem, aut locuplétem

áliquam féminam sibi matrem elégit, sed beátam Vírginem illam, cujus ánima virtútibus ornáta erat. Cum enim beáta María supra omnem humánam natúram castitátem serváret, proptérea Christum Dóminum in ventre concépit. Ad hanc ígitur sanctíssimam Vírginem et Dei Matrem accurréntes, ejus patrocínii utilitátem assequámur. Itaque quæcúmque estis vírgines, ad Matrem Dómini confúgite. Illa enim pulchérrimam, pretiosíssimam et incorruptíbilem possessiónem patrocínio suo vobis conservábit. Magnum revéra miráculum, fratres dilectíssimi, fuit beáta semper Virgo María. Quid namque illa majus aut illústrius ullo umquam témpore invéntum est, seu aliquándo inveníri póterit? Hæc sola cœlum ac terram amplitúdine superávit.

℟. Sicut cedrus. (169)

Lectio v.

Quidnam illa sánctius? Non Prophétæ, non Apóstoli, non Mártyres, non Patriárchæ, non Angeli, non Throni, non Dominatiónes, non Séraphim, non Chérubim: non dénique áliud quidpiam inter creátas res, visíbiles aut invisíbiles, majus aut excelléntius inveníri potest. Eadem ancílla Dei est et mater: éadem Virgo et Génitrix. Hæc ejus mater est, qui a Patre ante omne princípium génitus fuit, quem Angeli et hómines agnóscunt Dóminum rerum ómnium. Visne cognóscere quanto Virgo hæc præstántior sit cœléstibus Poténtiis? Illæ cum timóre et tremóre assístunt, fáciem velántes suam: hæc humánum genus illi offert, quem génuit. Per hanc et peccatórum véniam consequimur. Ave ígitur mater, cœlum, puélla, virgo, thronus, Ecclésiæ nostræ decus, glória et firmaméntum, assídue pro nobis precáre Jesum Fílium tuum, et Dóminum nostrum: ut per te misericórdiam inveníre in die judícii, et quæ repósita sunt iis, qui díligunt Deum, bona cónsequi possímus, grátia et benignitáte Dómini nostri Jesu Christi: cum quo Patri simul et sancto Spirítui glória et honor,

et impérium nunc et semper in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Quæ est ista. (170)

Ex publicis monumentis.

Lectio vj.

Ut vero nihil gratiárum deésset in hac dulcíssima hóminum advocáta María, divíno consílio factum mérito censétur, ut ipsíus étiam imágines magno essent in honóre, et prodígiis miraculísque claréscerent. Inter quas célebrem óbtinet locum vetus illa Deíparæ imágo, quæ de Perpétuo Succúrsu nuncupátur. Hæc (ut antíqua monuménta réferunt) labénte sæculo décimo quinto e Creta ínsula Romam deláta, atque in ecclésia sancti Matthæi Apóstoli et Evangelístæ vico Merulána, Alexándro Sexto Summo Pontífice collocáta, ibi per tria sæcula a Christifidélibus venerationem obtínuit. Quum autem ob témporum vicissitúdines templum sancti Matthæi dírutum fuísset, delítuit exínde præclára effígies, donec non sine speciáli Dei providéntia repérta, et ab oblivióne, in qua jacébat, vindicáta, jubénte Pio Nono Pontífice Máximo ibídem in Exquíliis in propínqua ecclésia sanctíssimi Redemptóris et in honórem sancti Alphónsi Maríæ de Ligório dicáta, ingénti pópuli concúrsu ac solémni pompa fuit repósita, publicóque cúltui réddita anno millésimo octingentésimo sexagésimo sexto. Ex eo témpore tanta celebritáte et prodigiórum cópia incláruit, ut idem cultus paucórum annórum spátio late in univérsum christiánum orbem se diffúderit. Quibus permótus idem Summus Póntifex Pius Nonus, ad augéndum erga immaculátam cœli terræque Regínam devotiónem, Congregatióni sanctíssimi Redemptóris Missam et Offícium próprium in honórem beátæ Vírginis Maríæ de Perpétuo Succúrsu benígne concéssit: assignáta huic festivitáti Domínica ante diem octávum Kaléndas Júlii, quo die veneránda imágo a collégio canonicórum sacrosánctæ basílicæ Vaticánæ áurea coróna solémni ritu fuit decoráta.

℟. Ornátam, monílibus fíliam. (170)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 19. e

In illo témpore : Stabant juxta crucem Jesu mater ejus, et soror matris ejus María Cléophæ, et María Magdaléne. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

Ex Tract. de Pass. Dñi.

Dicit matri suæ : Múlier, ecce fílius tuus : ac si díceret : Tu me fílio corporáliter priváris, unde tibi únicum præ cunctis diléctum in fílium do, cujus præséntia ínterim dum absum consoléris. Ad discípulum autem : Ecce mater tua : quasi díceret? Tu vero me patre spoliáris, unde hanc matrem mihi caríssimam tibi in matrem do; conserváte jura mútuæ caritátis ad ínvicem, tu istum fílium, tu istam matrem habéndo. O quam muníficus factus es in núptiis tuis, rex et sponse, bone Jesu! Quam large quæ habuísti, ómnia tradidísti! Ecce ipsis crucifixóribus tuis oratiónis afféctum, latróni paradísum, matri fílium, fílio matrem, mórtuis vitam, mánibus Patris ánimam tuam, toti mundo signa poténtiæ tuæ contulísti! Sed movet me, quod cum dixísset : Múlier, ecce fílius : subjúnxit : Ecce mater tua ; cum útique, etiámsi hoc non subjunxísset, necessárium fuísset eam esse matrem illíus, qui in fílium sibi datus erat.

℟. Felix namque es. (173)

Lectio viij.

Sed hoc mútuæ caritátis afféctum mihi commendáre vidétur. Sunt enim nonnúlli qui ab ómnibus amári volunt, sed nullos afféctu mútuo complectúntur; et volunt ut eórum labóres et dolóres alleviéntur, et cum ferántur a plúribus, ipsi nullíus ónera volunt portáre. Non hoc enim Christus dócuit, aut fecit; portávit enim ónera tua, invítans te, ut et tu ónera portes illíus, idest ut passiónem illíus imitéris. Christus enim passus est, relínquens nobis exémplum, ut sequámur vestígia ejus. Hoc et dócuit, cum matrem discípulo, et matri discípulum mútuo commendávit; nimírum nolens ut cáritas spirituális ex una parte frígida remanéret; sed ut simul dormiéntes.

idest in vera et pura caritáte simul quiescéntes, mútuo calefiant, idest alter ab áltero ad caritátis exercítia mútuo accendántur.

℟. Beátam me dicent(174)

Lectio ix. de Homilia Dominicæ occurrentis.

AD LAUDES,

et per Horas, Aña.

1. Benedícta es tu * Virgo María a Dómino Deo excélso, præ ómnibus muliéribus super terram. Ps. Dñus regnávit. 19.

2. Fecit tibi magna * o María, qui potens est; et misericórdia ejus, a progénie in progénies timéntibus eum.

3. Tu glória Jerúsalem, * tu lætítia Israel, tu honorificéntia pópuli nostri.

4. Per te immaculáta Virgo * nobis est vita pérdita data, quæ de cœlo suscepísti prolem, et mundo genuísti Salvatórem.

5. Nostras deprecatiónes * ne despícias in necessitátibus nostris, et a perículis cunctis líbera nos sancta Dei Génitrix.

Capitulum. Prov. 8. c

Beátus homo qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dño.

Hymnus.

María, quæ mortálium
Preces amánter éxcipis,
Rogámus ecce súpplices,
Succúrre nobis pérpetim.

Succúrre, si nos críminum
Caténa stringit hórrida;
Cito resólve cómpedes,
Quæ corda culpis ílligant.

Succúrre, si nos sæculi
Fallax imágo péllicit;
Ne mens salútis trámitem
Oblíta cœli déserat.

Succúrre si vel córpori
Advérsa sors impéndeat;
Fac sint quiéta témpora,
Ætérnitas dum lúceat.

Succúrre demum fíliis
Instánte mortis prælio,
Ut te juvánte cónsequi
Perénne detur præmium.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Dignáre me laudáre te Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Bened. Aña. O beáta Virgo María, tu grátiæ mater, tu spes mundi:

succúrre fíliis tuis clamántibus ad te, allelúia.

Oratio ut in j. Vesp.

Et fit com. Dñicæ.

Ad Primam.

In ℟. br. dicitur : ℣. Qui natus es de María Vírgine.

Ad Tertiam.

Capit. Beátus. supra. ℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie tua. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie tua. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam.

Capitulum. Eccli. 24.

Ego Mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei. In me grátia omnis viæ et veritátis, in me omnis spes vitæ et virtútis.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábit. ℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam.

Capitulum. Prov. 8. d

Ego diligéntes me díligo : et qui mane vígilant ad me, invénient me. Mecum sunt divítiæ et glória, opes supérbæ et justítia : ut ditem diligéntes me, et thesáuros eórum rópleam.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et. Glória Patri. Elégit. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in j. præter : Ad Magnificat, Aña. Ad te confúgimus o María, vita, dulcédo et spes nostra : succúrre cadénti, súrgere qui curat, pópulo : tu quæ genuísti, natúra miránte, tuum sanctum Genitórem, allelúia.

Et fit com. Dñicæ.

DOMINICA I.

NON IMPEDITA POST OCT. SS. PETRI ET PAULI.

Commemorationis omnium SS. S. R. E. Summorum Pontificum.

Duplex.

IN I. VESPERIS.

Añæ, Capit. et Hymn. de Laud. Psalmi ut in j. Vesp. de Comm. Apost. ℣. Exáltent eos in Ecclésia plebis. ℟. Et in cáthedra seniórum laudent eos.

Ad Magnificat, Aña. Sacerdótes Dei, benedícite Dóminum, servi Dómini, hymnum dícite Deo, allelúia.

Oratio ut in Laudibus. Et fit com. Dominicæ occurrentis.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum Príncipem pastórum, * Veníte, adorémus. Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Ætérna Christi múnera,
Et glóriam Pontíficum,
Laudes canéntes débitas,
Lætis canámus méntibus.

Ecclesiárum príncipes,
Belli triumpháles duces,
Cœléstis aulæ mílites,
Et vera mundi lúmina.

Devóta sanctórum fides,
Invícta spes credéntium,
Perfécta Christi cáritas,
Mundi triúmphat príncipem,

In his patérna glória,
In his volúntas Spíritus,
Exsúltat in his Fílius,
Cœlum replétur gáudio

Te nunc, Redémptor, quæsumus
Ut ipsórum consórtio,
Jungas precántes sérvulos,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Añæ, Psalmi, et ℣. Nocturnorum de Comm. Apost. (5)

In j. Nocturno Lectiones Laudémus viros. de Communi Conf. Pont. ij. loco, (73) cum ℟℟. de Communi Apost. (8)

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

In Festo S. Malachiæ Ep.

Lectio iv.

Congratulémur, fratres, congratulémur, ut dignum est, Pontificibus nostris : quia et pium est defúnctos plángere, et pium magis congaudére viventibus. Numquid non vivunt? et beáte. Nimírum visi sunt óculis insipiéntium mori, illi autem sunt in pace. Dénique jam concíves Sanctórum, et doméstici Dei psallunt páriter, et grátias agunt, dicéntes : Transívimus per ignem et aquam, et induxísti nos in refrigérium. Transiérunt plane viríliter, et felíciter pertransiérunt. Transiérunt per ignem et aquam, quos neque trístia frángere, nec detinére móllia potuérunt. ℟. Vidi conjúnctos. (11)

Lectio v.

Lætémur, quod Pontífices nostri ascen-

dérunt ad cives suos, pro fíliis captivitátis legatióne fungéntes, corda nobis conciliántes beatórum, vota illis intimántes miserórum. Lætémur, inquam, et exsultémus, quia cœléstis illa cúria ex nobis habet, quibus sit cura nostri, qui suis nos prótegant méritis, quos informavérunt exémplis, miráculis confirmavérunt. Sancti Pontífices qui in spíritu humilitátis hóstias pacíficas cœlis frequénter invéxerant, per semetípsos introivérunt ad altáre Dei, ipsi hóstiæ et sacerdótes.

℟. Beáti estis. (12)

Lectio vj.

Benedíctus Dóminus Deus, qui tantórum Pontíficum ministério visitávit plebem suam; et nunc assúmptis iis in sanctam civitátem, tantæ recordatióne suavitátis nostram non désinunt consolári captivitátem. Exsúltent in Dómino eórum spíritus quod leváti póndere corpóreæ molis, nulla jam fæculénta, vel terréna matéria prægravántur, quóminus tota alacritáte ac vivacitáte corpóream omnem et incorpóream transeúntes creatúram, pergant toti in Deum, et adhæréntes illi, unus sint cum eo spíritus in ætérnum. Domum istam decet sanctitúdo, in qua tantæ frequentátur memória sanctitátis.

℟. Isti sunt. (12)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 16. b

In illo témpore: Venit Jesus in partes Cæsaréæ Philíppi, et interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis. Et réliqua.

Homilía sancti Leónis Papæ.

Serm. 2. in anniv. Assumpt. suæ, ante med.

Cum, sicut Evangélica lectióne reserátum est, interrogásset Dóminus discípulos, quem ipsum (multis divérsa opinántibus) créderent; respondissétque beátus Petrus, dicens: Tu es Christus, Fílius Dei vivi; Dóminus ait: Beátus es Simon Bar-Jona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus qui in cœlis est: et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam

et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam, et tibi dabo claves regni cœlórum, et quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis : et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis. Manet ergo dispositio veritátis, et beátus Petrus in accépta fortitúdine petræ persevérans, suscépta Ecclésiæ gubernácula non relíquit.

℟. Amávit eos Dóminus, et ornávit eos : stolam glóriæ índuit eos, * Et ad portas paradísi coronávit eos. ℣. Induit eos Dóminus lorícam fídei, et ornávit eos. Et.

Lectio viij.

In univérsa namque Ecclésia, Tu es Christus Fílius Dei vivi, quotídie Petrus dicit : et omnis lingua quæ confitétur Dóminum, magistério hujus vocis imbúitur : hæc fides diábolum vincit, et captivórum ejus víncula dissólvit. Hæc érutos mundo, ínserit cœlo, et portæ ínferi advérsus eam prævalére non possunt. Tanta enim divínitus soliditáte muníta est, ut eam neque hærética unquam corrúmpere právitas, nec pagána potúerit superáre perfídia. His ítaque modis, dilectíssimi, rationábili obséquio celebrétur hodiérna festívitas, ut in persóna humilitátis meæ, ille intelligátur, ille honorétur, in quo et ómnium pastórum sollicitúdo cum commendatárum sibi óvium custódia persevérat, et cujus étiam dígnitas in indígno hæréde non déficit.

℟. Isti sunt qui ante Deum magnas virtútes operáti sunt, et omnis terra doctrína eórum repléta est : * Ipsi intercédant pro peccátis ómnium populórum. ℣. Isti sunt qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad cœléstia regna. Ipsi. Glória Patri. Ipsi.

Lectio ix. de Homilia Dñicæ occurrentis ; alias Lectio ix.

Cum ergo cohortatiónes nostras áuribus vestræ sanctitátis adhibémus, ipsum vobis, cujus vice fúngimur, loqui crédite : qui et illíus vos afféctu monémus, et non áliud vobis, quam quod dócuit, prædicámus : obsecrántes ut succíncti lumbos mentis vestræ, castam et sóbriam vitam in Dei timóre ducátis.

Coróna mea, sicut Apóstolus ait, et gáudium vos estis, si fides vestra, quæ ab inítio Evangélii in univérso mundo prædicáta est, in dilectióne et sanctitáte permánserit. Nam licet omnem Ecclésiam, quæ in toto est orbe terrárum, cunctis opórteat florére virtútibus, vos tamen præcípue inter céteros pópulos decet méritis pietátis excéllere, quos in ipsa apostólicæ petræ arce fundátos, et Dóminus noster Jesus Christus cum ómnibus redémit, et beátus Apóstolus Petrus præ ómnibus erudívit.

Te Deum laudámus. 18.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Sancti tui, * Dómine, florébunt sicut lílium, et sicut odor bálsami erunt ante te. Ps. Dóminus regnávit. cum reliquis. 19.

2. In cœléstibus regnis * Sanctórum habitátio est, et in ætérnum réquies eórum.

3. Córpora Sanctórum * in pace sepúlta sunt, et nómina eórum vivent in ætérnum.

4. Spíritus et ánimæ Justórum, * hymnum dícite Deo nostro, allelúia.

5. Fulgébunt justi * sicut sol in conspéctu Dei.

Capitulum. Hebr. 13, b

Fratres : Mementóte præpositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei; quorum intuéntes éxitum conversatiónis, imitámini fidem.

Hymnus.

Rex gloriósе præsulum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cœléstia.

Aurem benígnam prótinus
Appóne nostris vócibus;
Trophæa sacra pángimus :
Ignósce quod delíquimus.

Tu vincis in Martyribus,
Parcéndo Confessóribus:
Tu vince nostra crímina,
Donándo indulgéntiam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc et in perpétuum.
Amen.

℣. Justos dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illis regnum Dei.

Ad Benedictus, Aña.

Vos estis lux mundi : non potest cívitas abscóndi supra montem pósita; neque accéndunt lucérnam, et ponunt eam sub módio, sed super cande-

lábrum, ut lúceat ómnibus qui in domo sunt.

Oratio.

Deus, qui pópulis tuis indulgéntia cónsulis et amóre domináris : da spíritum sapiéntiæ, suffragántibus méritis Antístitum Ecclésiæ tuæ, quibus dedísti régimen disciplínæ : ut de proféctu sanctárum óvium fiant gáudia ætérna pastórum. Per Dóminum.

Com. Dñicæ occurr.

Ad Tertiam.

Capit. Fratres. supra. ℟. br. Lætámini in Dómino : * Et exsultáte justi. Lætámini. ℣. Et gloriámini omnes recti corde. Et. Glória Patri. Lætámini. ℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delectántur in lætítia.

Ad Sextam.

Capitulum. Act. 20. c

Atténdite vobis, et univérso gregi, in quo vos Spíritus sanctus pósuit Epíscopos régere Ecclésiam Dei, quam acquisívit sánguine suo.

℟. br. Exsúltent justi * In conspéctu Dei. Exsúltent. ℣. Et delectántur in lætítia. In. Glória Patri. Exsúltent. ℣. Justi autem in perpétuum vivent ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Ad Nonam.

Capitulum. Hebr. 13. c

Obedíte præpósitis vestris, et subjacéte eis : ipsi enim pervígilant, quasi ratiónem pro animábus vestris redditúri.

℟. br. Justi autem * In perpétuum vivent. Justi. ℣. Et apud Dóminum est merces eórum. In. Glória Patri. Justi. ℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

In ij. Vesp., Aññæ, Ps., Capit. et Hymnus ut in j. Vesp. et loco ultimi, Ps. Meménto. 154.

℣. Elégit eos Dóminus sacerdótes sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Ad Magnificat, Aña. Dum essent summi Pontífices, terréna non metuérunt, sed ad cœléstia regna gloriósi migrárunt.

Et fit com. Dominicæ occurrentis.

DOM. III. JULII.

SS. Redemptoris.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Aña. Virgam virtútis suæ emíttet Dóminus ex Sion, et regnábit in sæculum sæculi. Ps. 109. Dixit Dóminus. 143.

Aña. Redemptiónem

misit Dóminus pópulo suo : mandávit in ætérnum testaméntum suum. Ps. 110. Confitébor. 143.

Aña. Misericórdia mea, et refúgium meum Dóminus ; suscéptor meus, et liberátor meus. Ps. 115. Crédidi. 148.

Aña. Apud Dóminum misericórdia, et copiósa apud eum redémptio. Ps. 129. De profúndis. 153.

Aña. In quacúmque die invocávero te, exáudies me : multiplicábis in ánima mea virtútem. Ps. 137. Confitébor tibi... quóniam. 158.

Capitulum. Tobiæ 3. b

Benedíctum nomen tuum, Deus patrum nostrórum ; qui cum irátus fúeris, misericórdiam fácies, et in témpore tribulatiónis peccáta dimíttis his qui ínvocant te.

Hymnus.

Creátor alme síderum,
Ætérna lux credéntium,
Jesu, Redémptor ómnium,
Inténde votis súpplicum.

Commúne qui mundi nefas
Ut expiáres ad crucem
E Vírginis sacrário
Intácta prodis víctima.

Cujus potéstas glóriæ,
Noménque cum primum sonat,
Et cœlites, et ínferi,
Treménte curvántur genu.

Qui dæmonis ne fráudibus
Períret orbis, ímpetu
Amóris actus, lánguidi
Mundi medéla factus es.

Te deprecámur últimæ
Magnum diéi Júdicem,
Armis supérnæ grátiæ
Defénde nos ab hóstibus.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Sic terminantur Hymni ad omnes Horas.

℣. Redemísti nos, Dómine, in sánguine tuo.
℟. Et fecísti nos Deo nostro regnum.

Ad Magnificat, Aña. Salus autem mea in sempitérnum erit, et justítia mea in generatiónes generatiónum, allelúia.

Oratio ut ad Laudes.

Com. Dom. occurr.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Redemptórem sæculórum, ipsum Regem Angelórum, * Adorémus Dóminum. Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Rerum Creátor óptime,
Rectórque noster, áspice,
Nos a quiéte nóxia
Mersos sopóre líbera.

Mentes manúsque tóllimus,
Prophéta sicut nóctibus
Nobis geréndum præcipit,
Paulúsque gestis cénsuit.

Te, sancte Christe, póscimus,
Ignósce culpis ómnibus :
Ad confiténdum súrgimus,
Morásque noctis rúmpimus.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Voce mea ad Dóminum clamávi, et exaudívit me de monte sancto suo. Ps. 3. Dómine, quid multiplicáti. 4.

Aña. Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra. Ps. 8. Dómine Dóminus. 6. Quando Aña dicitur integra, Ps. incipitur a ij. Versu Quóniam eleváta est.

Aña. Dóminus in templo sancto suo : Dóminus in cœlo sedes ejus. Ps. 10. In Dómino confido. 8.

℣. Rédime me, Dómine, et miserére me. ℟. In ecclésiis benedícam te, Dómine.

De Isaia Prophéta.

Lectio j. Cap. 51.

Audíte me, qui sequímini quod justum est et quæritis Dóminum ; atténdite ad petram unde excísi estis, et ad cavérnam laci, de qua præcísi estis. Consolábitur ergo Dóminus Sion, et consolábitur omnes ruínas ejus ; et ponet desértum ejus quasi delícias, et solitúdinem ejus quasi hortum Dómini. Gáudium et lætítia inveniétur in ea, gratiárum áctio, et vox laudis. Atténdite ad me, pópule meus, et tribus mea me audíte : quia lex a me éxiet, et judícium meum in lucem populórum requiéscet. Prope est justus meus, egréssus est salvátor meus, et bráchia mea pópulos judicábunt : me ínsulæ exspectábunt, et bráchium meum sustinébunt.

℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum et elevátum, et plena erat omnis terra

majestáte ejus :* Et ea quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri. Et.

Lectio ij.

Leváte in cœlum óculos vestros, et vidéte sub terra deórsum : quia cœli sicut fumus liquéscent, et terra sicut vestiméntum atterétur, et habitatóres ejus sicut hæc interíbunt : Salus autem mea in sempitérnum erit, et justítia mea non defíciet. Audíte me, qui scitis justum, pópulus meus, lex mea in corde eórum : nolíte timére oppróbrium hóminum, et blasphémias eórum ne metuátis. Sicut enim vestiméntum, sic cómedet eos vermis : et sicut lanam, sic devorábit eos tínea : salus autem mea in sempitérnum erit, et justítia mea in generatiónes generatiónum.

℟. Aspice, Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis : inclína, Deus meus, aurem tuam, et audi.* Aperi óculos tuos, et vide tribulatiónem nostram. ℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. Aperi.

Lectio iij.

Consúrge, consúrge, indúere fortitúdinem bráchium Dómini : consúrge sicut in diébus antíquis, in generatiónibus sæculórum. Numquid non tu percussísti supérbum, vulnerásti dracónem ? Numquid non tu siccásti mare, aquam abyssi veheméntis : qui posuísti profúndum maris viam, ut transírent liberáti ? Et nunc qui redémpti sunt a Dómino, reverténtur, et vénient in Sion laudántes, et lætítia sempitérna super cápita eórum, gáudium et lætítiam tenébunt, fúgiet dolor et gémitus. Ego, ego ipse consolábor vos : quis tu, ut timéres ab hómine mortáli, et a fílio hóminis, qui quasi fœnum ita aréscet ? Et oblítus es Dómini factóris tui, qui teténdit cœlos, et fundávit terram : et formidásti júgiter tota die a fácie furóris ejus, qui te tribulábat, et paráverat ad perdéndum : ubi nunc est furor tribulántis ? Cito véniet grádiens ad aperiéndum, et non interfíciet usque ad interneciónem, nec defíciet panis ejus. Ego autem sum Dóminus Deus tuus.

℟. Deus, qui sedes super thronum, et júdicas æquitátem, esto refúgium páuperum in tribulatióne : * Quia tu solus labórem, et dolórem consíderas. ℣. Tibi enim derelíctus est pauper, pupíllo tu eris adjútor. Quia. Glória Patri. Quia.

In secundo Nocturno.

Aña. Suscépimus Deus misericórdiam tuam in médio templi tui. Ps. 19. Exáudiat te. 17.

Aña. Tu es ipse rex meus, qui mandas salútes in Jacob. Ps. 23. Dómini est terra. 33.

Aña. Immola Deo sacrifícium laudis, et redde Altíssimo vota tua. Ps. 45. Deus noster. 72.

℣. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui. ℟. Vísita nos in salutári tuo.

Sermo S. Leónis Papæ.

Serm. 1. de Jej. x. mens.

Lectio iv.

Si fidéliter, dilectíssimi, atque sapiénter creatiónis nostræ intelligámus exórdium, inveniémus hóminem ídeo ad imáginem Dei cónditum, ut imitátor sui esset Auctóris : et hanc esse naturálem nostri géneris dignitátem, si in nobis, quasi in quodam spéculo, divínæ benignitátis forma respléndeat. Ad quam quotídie nos útique réparat grátia Salvatóris, dum quod cécidit in Adam primo, erígitur in secúndo. Causa autem reparatiónis nostræ non est, nisi misericórdia Dei, quem non diligerémus, nisi prius nos ipse dilígeret, et ténebras ignorántiæ nostræ suæ veritátis luce discúteret.

℟. A dextris est mihi Dóminus, ne commóvear : * Propter hoc dilatátum est cor meum, et exsultávit lingua mea. ℣. Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei. Propter.

Lectio v.

Diligéndo ítaque nos Deus, ad imáginem suam nos réparat : et ut in nobis formam suæ bonitátis invéniat, dat unde ipsi quoque quod operátur, operémur, accéndens scilícet méntium nostrárum lucérnas, et igne nos suæ caritátis inflámmans : ut non solum ipsum, sed étiam quidquid díligit, diligámus. Nam si inter hómines ea demum firma amicítia est, quam morum similitúdo sociárit, cum tamen parílitas voluntátum sæpe in réprobos

tendat afféctus, quantum nobis optándum atque nitédum est, ut in nullo ab iis, quæ Deo sunt plácita, discrepémus? De quo dicit Prophéta: Quóniam ira in indignatióne ejus, et vita in voluntáte ejus: quia non áliter nobis erit dígnitas divínæ Majestátis, nisi imitátio fúerit voluntátis.

℟. Apud Dñum misericórdia * Et copiósa apud eum redémptio. ℣. Húmiles spíritu salvábit. Et.

Lectio vj.

Dicénte ítaque Dómino: Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota mente tua; et díliges próximum tuum sicut teípsum: suscípiat fidélis ánima auctóris sui atque rectóris immarcescíbilem caritátem, totámque se étiam ejus subjíciat voluntáti, in cujus opéribus atque judíciis nihil vacat a veritáte justítiæ, nihil a miseratióne cleméntiæ. Quóniam etsi magnis quis labóris, et multis fatigétur incómmodis, bona est illi causa tolerándi qui se advérsis vel córrigi, intélligit, vel probári.

℟. Rememoráti sunt, quia Deus adjútor est eórum: * Et Deus excélsus Redémptor eórum est. ℣. Et pavit eos in innocéntia cordis sui. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Aña. Ego autem ad Deum clamávi, et Dóminus salvávit me. Ps. 60. Exáudi, Deus, deprecatiónem. 85.

Aña. Deus meus Salvátor meus, salutáre meum, et spes mea in ætérnum. Ps. 74. Confitébimur tibi. 199.

Aña. Protéctor noster áspice Deus, et réspice in fáciem Christi tui. Ps. 83. Quam dilécta. 112.

℣. Notam fecísti in géntibus virtútem tuam.

℟. Redemísti in bráchio tuo pópulum tuum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 3.

In illo témpore: Dixit Jesus Nicodémo: Nemo ascéndit in cœlum, nisi qui descéndit de cœlo, Fílius hóminis, qui est in cœlo. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Ex Tr. in cap. 3. Joan.

Nemo ascéndit in cœlum, nisi qui de cœlo descéndit. Descéndit enim, et mórtuus est, et ipsa morte liberávit nos a morte. Morte occísus,

mortem occídit. Et nostis, fratres, quia mors ista per diáboli invídiam intrávit in mundum. Deus mortem non fecit, Scriptúra lóquitur : nec lætátur, inquit, in perditióne vivórum : creávit enim, ut essent ómnia. Sed quid ibi ait ? Invídia autem diáboli mors intrávit in orbem terrárum. Ad mortem a diábolo propinátam non veníret homo vi adáctus : non enim cogéndi poténtiam diábolus habébat, sed persuadéndi versútiam. Si non consentíres, nihil invéxerat diábolus ; consénsio tua, o homo, te perdúxit ad mortem. A mortáli mortáles nati, et ex immortálibus mortáles facti. Ab Adam omnes hómines mortáles ; Jesus autem Fílius Dei, Verbum Dei, per quod facta sunt ómnia, únicus, æquális Patri, mortális factus est, quia Verbum caro factum est, et habitávit in nobis. Si ergo mortem suscépit, et mortem suspéndit in cruce, de ipsa morte liberántur mortáles. Quod in figúra factum est apud antíquos, commemorávit illud Dóminus.

℟. Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit, dicens : Opus mánuum meárum tu es : heréditas mea Israel. ℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus : pópulus eléctus in hereditátem. Quem.

Lectio viij.

Et sicut, inquit, Móyses exaltávit serpéntem in erémo, ita exaltári opórtet Fílium hóminis. Quis est serpens exaltátus ? Mors Dómini in cruce. Quia enim a serpénte mors, per serpéntis effígiem figuráta est mors. Morsus serpéntum lethális, mors Dómini vitális. Atténditur serpens, ut nihil váleat serpens. Quid est hoc ? Atténditur mors, ut nihil váleat mors. Sed cujus mors ? Mors vitæ. Nonne vita Christus ? Et tamen mórtuus est Christus.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cœlo : Pater, Verbum, et Spíritus sanctus ; et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix. legitur de

Homilia Dominicæ occurr. ; si vero transferendum sit, tunc erit sequens

Lectio ix.

Interim modo, fratres, ut a peccáto sanémur, Christum crucifíxum intueámur; quia sicut Móyses, inquit, exaltávit serpéntem in erémo, ita exaltári opórtet Fílium hóminis: ut omnis qui credit in eum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. Quómodo qui intuebántur illum serpéntem, non peribant mórsibus serpéntum: sic, qui intuéntur fide mortem Christi, sanántur a mórsibus peccatórum. Sed illi sanabántur a morte ad vitam temporálem; hic autem ait, ut hábeant vitam ætérnam. Hoc enim ínterest inter figurátam imáginem, et rem ipsam: figúra præstábat vitam temporálem : res ipsa, cujus illa figúra erat, præstat vitam ætérnam.

Te Deum laudámus. 18.

AD LAUDES,
et per Horas, Añæ.

1. Cantáte Dómino, * quóniam magnífice fecit: annuntiáte hoc in univérsa terra. Ps. Dñus regnávit. cum reliquis. 19.
2. Ecce Deus * Salvátor meus fiduciáliter agam; quia factus est mihi in salútem, allelúia.
3. Hauriétis aquas * in gáudio de fóntibus Salvatóris, et dicétis : Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus.
4. Facta est salus, * et virtus, et regnum Dei nostri, et potéstas Christi ejus.
5. Exsúlta, et lauda, * habitátio Sion ; quia magnus in médio tui sanctus Israel.

Capitulum. Tobiæ 3. b

Benedíctum nomen tuum, Deus patrum nostrórum; qui cum irátus fúeris, misericórdiam fácies, et in témpore tribulatiónis peccáta dimíttis his, qui ínvocant te.

Hymnus.

Salútis humánæ Sator,
Jesu, volúptas córdium,
Orbis redémpti Cónditor,
Et casta lux amántium.

Qua victus es cleméntia,
Ut nostra ferres crímina?
Mortem subíres ínnocens,
A morte nos ut tólleres?

Te cogat indulgéntia,
Ut damna nostra sárcias,
Tuíque vultus cómpotes
Dites beáto lúmine.

Jesu, tibi sit glória,

Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Dómine, refúgium factus es nobis. ℟. A generatióne et progénie.

Ad Benedictus, Aña. Ecce Deus noster iste, exspectávimus eum, et salvábit nos : sustinúimus eum; exsultábimus, et lætábimur in salutári ejus, allelúia.

Oratio.

Deus qui Unigénitum tuum mundi Redemptórem constituísti, et per eum devícta morte, nos misericórditer ad vitam reparásti : concéde; ut hæc benefícia recoléntes, tibi perpétua caritáte adhærére, et ejúsdem redemptiónis fructum percípere mereámur. Per eúmdem Dñum.

Et fit commem. Dom.

Ad Primam.

In ℟. br. dicitur : ℣. Qui redemísti mundum.

Ad Tertiam.

Capit. Benedíctum.

℟. br. Rédime me, Dómine, * Et miserére mei. Rédime. ℣. In ecclésiis benedícam te, Dómine. Et. Glória Patri. Rédime. ℣. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui. ℟. Vísita nos in salutári tuo.

Ad Sextam.

Capitulum. 1. Cor. 1.

Ex ipso autem vos estis in Christo Jesu, qui factus est nobis sapiéntia a Deo, et justítia, et sanctificátio, et redémptio.

℟. br. Meménto nostri, Dómine, * In beneplácito pópuli tui. Meménto. ℣. Vísita nos in salutári tuo. In. Glória Patri. Meménto. ℣. Redemísti nos, Dómine, in sánguine tuo. ℟. Et fecísti nos Deo nostro regnum.

Ad Nonam.

Capitulum. Apoc. 4. d

Dignus es, Dómine Deus noster, accípere glóriam, et honórem, et virtútem : quóniam occísus es, et redemísti nos Deo in sánguine tuo ex omni tribu, et lingua, et pópulo, et natióne; et fecísti nos Deo nostro regnum.

℟. br. Notam fecísti in pópulis * Virtútem tuam. Notam. ℣. Redemísti in bráchio tuo pópulum tuum. Virtútem. Glória Patri. Notam. ℣. Dómine, refúgium factus es nobis. ℟. A generatióne et progénie.

In ij. Vesperis omnia

dicuntur ut in j. præter
℣. Redemísti nos, Dómine, in sánguine tuo.
℟. Et fecísti nos Deo nostro regnum.

Ad Magnificat. Aña. Regnum tuum, regnum ómnium sæculórum, et dominátio tua in omni generatióne et generatiónem, allelúia.

Et fit com. Dom.

DOMINICA
POST OCT. ASSUMPT.
Purissimi Cordis B.M.V.
Duplex majus.

Ad Vesperas, Añæ et Capitulum de Laudibus. Psalmi et Hymnus ut in Festis B. M. V. (160)
℣. Exsúlta in omni corde, fília Jerúsalem.
℟. Rex Israel Dóminus in médio tui.

Ad Magnificat. Aña. Exsultávit cor meum in Dómino, et exaltátum est cornu meum in Deo meo, quia lætáta sum in salutári tuo.

Oratio ut ad Laudes.

Et fit com. Dominicæ.

Ad Complet. et per Horas in fine Hymnorum :
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.

AD MATUTINUM.
Invitat. Ave, María, grátia plena, * Dóminus tecum. Ps. Veníte. 2.

Hymn. Quem terra. (163)

In primo Nocturno.

Aña. Benedícta tu inter mulíeres, et benedíctus fructus ventris tui. Psalmi trium Nocturnorum ut in Festis B.M.V. (163)

Aña. Et ait María : Magníficat ánima mea Dóminum, et exsultávit spíritus meus in Deo salutári meo.

Aña. Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ : ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.
℣. Anima mea liquefácta est. ℟. Ut locútus est diléctus.

De Cánticis Canticórum.
Lectio j. Cap. 4.

Quam pulchra es amíca mea, quam pulchra es! Oculi tui columbárum, absque eo quod intrínsecus latet. Sicut vitta coccínea, lábia tua : et elóquium tuum dulce. Sicut fragmen mali púnici, ita genæ tuæ, absque eo quod intrínsecus latet. Sicut turris David collum tuum, quæ ædificáta est cum propugnáculis : mille clypei pendent ex ea, omnis armatúra fórtium. Vulnerásti cor meum, soror mea Sponsa, vulnerásti cor meum in uno oculórum tuórum, et in

uno crine colli tui. Favus distíllans lábia tua. Sponsa, mel et lac sub lingua tua. Hortus conclúsus, fons signátus.

℟. Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrédiar in veritáte tua; lætétur cor meum : * Ut tímeat nomen tuum. ℣. Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum. Ut.

Lectio ij. Cap. 5.

Veni in hortum meum soror mea Sponsa, méssui myrrham meam cum aromátibus meis; comédi favum cum melle meo. Vox dilécti mei pulsántis : Aperi mihi, soror mea, amíca mea, colúmba mea, immaculáta mea, quia caput meum plenum est rore, et cincínni mei guttis nóctium. Surréxi ut aperírem dilécto meo : manus meæ stillavérunt myrrham, et dígiti mei pleni myrrha probatíssima. Apérui dilécto meo, at ille declináverat atque transíerat. Anima mea liquefácta est, ut locútus est.

℟. In Dómino gaudébo, et exsultábo in Deo Jesu meo : Deus Dóminus fortitúdo mea, * Super excélsa dedúcet me. ℣. Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me. Super.

Lectio iij. Cap. 5. et 6.

Qualis est diléctus tuus ex dilécto, o pulchérrima mulíerum? qualis est diléctus tuus ex dilécto, quia sic adjurásti nos? Diléctus meus cándidus et rubicúndus, eléctus ex míllibus, totus desiderábilis. Talis est diléctus meus, et ipse est amícus meus, fíliæ Jerúsalem. Quo ábiit diléctus tuus, o pulchérrima mulíerum? Quo declinávit diléctus tuus et quærémus eum tecum? Pulchra es, amíca mea, suávis et decóra sicut Jerúsalem : terríbilis ut castrórum ácies ordináta. Una est colúmba mea, perfécta mea, una est matris suæ, elécta genitríci suæ. Vidérunt eam fíliæ, et beatíssimam prædicavérunt : regínæ laudavérunt eam.

℟. Invéni grátiam apud óculos tuos, Dómine mi, * Qui consolátus es me, et locútus es ad cor ancíllæ tuæ. ℣. In toto corde meo exquisívi te : ne repéllas me a mandátis tuis. Qui. Glória Patri. Qui.

In secundo Nocturno.

Aña. Beáta, quæ credi-

disti, quóniam perficiéntur ea, quæ dicta sunt tibi a Dómino.

Aña. Fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

Aña. Fecit poténtiam in bráchio suo: dispérsit supérbos mente cordis sui.

℣. Fortis est ut mors diléctio. ℟. Dura sicut inférnus æmulátio.

Sermo sancti Bernardíni Senénsis.

Ex Serm. 9. de Visitat.

Lectio iv.

Quis mortálium, nisi divíno fretus oráculo, de vera Dei et hóminis Genitríce quidquam módicum, sive grande præsúmat pollútis lábiis nomináre, quam Pater ante sæcula Deus perpétuam prædestinávit in Vírginem digníssimam: Fílius elégit in Matrem: Spíritus sanctus omnis grátiæ domicílium præparávit? Quibus verbis ego homúnculus sensus altíssimos Virgínei Cordis, sanctíssimo ore prolátos, ófferam, quibus non súfficit lingua ómnium hóminum, et étiam Angelórum? Dóminus enim ait: Bonus homo de bono thesáuro cordis sui profert bona. Quis autem inter puros hómines mélior homo potest excogitári, quam illa, quæ méruit éffici Mater Dei, quæ in Corde et in útero suo ipsum Deum hospitáta est? Quis thesáurus mélior, quam ipse divínus amor, quo Cor Vírginis ardens erat?

℟. Ego diligéntes me díligo, et qui mane vígilant ad me, invénient me: Mecum sunt divítiæ et glória: * Opes supérbæ et justítia. ℣. Ut ditem diligéntes me, et thesáuros eórum répleam. Opes.

Lectio v.

De hoc ígitur Corde quasi fornáce divíni ardóris Virgo beáta prótulit verba bona, id est verba ardentíssimæ caritátis. Sicut enim a vase óptimo vino pleno, non potest exíre nisi óptimum vinum: aut sicut a fornáce summi ardóris non egréditur nisi incéndium fervens: sic de Corde Matris Christi exíre non pótuit verbum, nisi summi summéque divíni amóris atque ardóris. Septem verba tantum miræ senténtiæ et virtútis a Christi benedictíssima Matre legúntur dicta. Cum Angelo bis tantum locúta est. Cum Elísabeth bis étiam. Cum Fílio étiam

bis. Cum minístris in núptiis semel. Hæc septem verba, secúndum septem amóris actus, sub miro gradu et órdine proláta, quasi sunt septem flammæ Cordis ejus.

℟. Ego Mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei. In me grátia omnis viæ et veritátis : * In me omnis spes vitæ et virtútis. ℣. Transíte ad me omnes qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis impleḿini. In.

Lectio vj.

Quæ verba consíderans, mens devóta cum ipso prophéta ait : Quam dúlcia fáucibus meis, id est ómnibus affectiónibus, elóquia tua ! Porro dulcédo hæc, quam in verbis beátæ Vírginis devóta mens sentit, est ardor piæ devotiónis, quam in eis ánima experimentáliter probat. Distinguámus ígitur per órdinem has septem flammas amóris, verbórum Vírginis benedíctæ. Prima est flamma amóris separántis. Secúnda amóris transformántis. Tértia amóris communicántis. Quarta amóris jubilántis. Quinta amóris saporántis. Sexta amóris compatiéntis. Séptima amóris consummántis.

℟. Beátus homo, qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei. * Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino. ℣. Qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam : omnes qui me odérunt, díligunt mortem. Qui. Glória Patri. Qui.

In tertio Nocturno.

Aña. Unde hoc mihi, ut véniat Mater Dómini mei ad me?

Aña. Misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum.

Aña. Suscépit Israel púerum suum, recordátus misericórdiæ suæ.

℣. Ego dilécto meo. ℟. Et ad me convérsio ejus.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 2. g

In illo témpore : Dixit Mater Jesu ad illum : Fili, quid fecísti nobis sic ? Ecce pater tuus et ego doléntes quærebámus te. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

In Hom. Hiem. de Temp. Dom. j. post Epiph.

Mater ejus, inquit Evangelísta, conser-

vábat ómnia verba hæc in corde suo. Omnia quæ de Dómino vel a Dómino dicta sive acta cognóverat Mater Virgo, diligéntius in Corde retinébat, sollícite cuncta memóriæ commendábat, ut cum demum tempus prædicándæ, sive scribéndæ Incarnatiónis ejus adveníret, sufficiénter univérsa, prout essent gesta, posset explicáre quæréntibus. Imitémur et nos, fratres mei, piam Dómini Matrem, ipsi quoque ómnia verba et facta Dómini ac Salvatóris nostri fixa in corde conservándo.

℟. Aquæ multæ non potuérunt exstínguere caritátem: * Neque flúmina óbruent eam. ℣. Si déderit homo omnem substántiam domus suæ pro dilectióne, quasi nihil despíciet eam. Neque.

Lectio viij.

Horum Dómini verbórum et actórum meditatióne diúrna et noctúrna importúnos inánium nocentiúmque cogitatiónum repellámus incúrsus: horum crebra collatióne et nos et próximos nostros a fábulis supervácuis et male dulcorátis detractiónum collóquiis castigáre, atque ad divínæ frequéntiam laudis accéndere curémus. ¶ Si enim, fratres caríssimi, in futúri beatitúdine sæculi habitáre in domo Dómini, ac perpétuo illum laudáre desiderámus, opórtet nimírum et in hoc sæculo, quod in futúro quærámus, sollícite præmonstrémus: frequentándo vidélicet Ecclésiæ límina, et non solum in ea laudes Dómini canéndo, sed et in omni loco dominatiónis ejus ea, quæ ad laudem gloriámque Conditóris nostri profíciant, verbis páriter ac factis ostendéndo.

℟. Spíritus meus super mel dulcis, et heréditas mea super mel et favum. Qui audit me, non confundétur: * Et qui operántur in me, non peccábunt. ℣. Qui elúcidant me, vitam ætérnam habébunt. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix. de Hom. Dñicæ occurr. sed si extra Dñicam agi de hoc Festo contingat, tunc Lectio ix. incipiet ab hoc signo ¶.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Trahe me, * post te, currémus in odórem unguentórum tuórum. Ps. Dóminus regnávit. 19.

2. Diléctus meus * lóquitur mihi : Surge, própera, amíca mea.
3. Fulcíte * me flóribus, stipáte me malis : quia amóre lángueo.
4. Adjúro vos, * fíliæ Jerúsalem, ne suscitétis diléctam quoadúsque ipsa velit.
5. Ego dórmio, * et cor meum vígilat.

Capitulum. Cant. 8. b

Pone me ut signáculum super Cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum, quia fortis est ut mors diléctio, dura sicut inférnus æmulátio. Lámpades ejus, lámpades ignis atque flammárum.

Hymn. O gloriósa. (174)

℣. Qui me invénerit, invéniet vitam. ℟. Et háuriet salútem a Dómino.

Ad Benedictus, Aña. Extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi : Beátus venter qui te portávit, et úbera quæ suxísti.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui in Corde beátæ Maríæ Vírginis dignum Spíritus sancti habitáculum præparásti : concéde propítius ; ut ejúsdem Puríssimi Cordis festivitátem devóta mente recoléntes, secúndum Cor tuum vívere valeámus. Per Dóminum... In unitáte ejúsdem.

Com. Dñicæ occurr.

Ad Primam.

In ℟. br. ℣. Qui natus es de María Vírgine.

Ad Tertiam.

Capitulum. Pone me.

℟. br. Anima mea * Liquefácta est. Anima mea. ℣. Ut locútus est diléctus. Liquefácta. Glória Patri. Anima mea. ℣. Fortis est ut mors diléctio. ℟. Dura sicut inférnus æmulátio.

Ad Sextam.

Capitulum. Eccli. 24.

Ego ex ore Altíssimi prodívi, primogénita ante omnem creatúram : ego feci in cœlis, ut orirétur lumen indefíciens : et sicut nébula texi omnem terram.

℟. br. Fortis est * Ut mors diléctio. Fortis est. ℣. Dura sicut inférnus æmulátio. Ut. Glória Patri. Fortis est. ℣. Ego dilécto meo. ℟. Et ad me convérsio ejus.

Ad Nonam.

Capitulum. Eccli. 24.

In omni terra steti, et in omni pópulo, et in ómnibus réquiem quæsívi, et in hereditáte Dómini morábor.

℟. br. Ego * Diléxcto meo. Ego. ℣. Et ad me convérsio ejus. Diléxcto. Glória Patri. Ego. ℣. Qui me invénerit, invéniet vitam. ℟. Et háuriet salútem a Dómino.

In ij. Vesp. ut in j.

℣. Viam mandatórum tuórum cucúrri. ℟. Cum dilatásti Cor meum.

Ad Magnificat, Aña. Exsultávit cor meum in Deo salutári meo : quia fecit mihi magna qui potens est.

Com. Dñicæ occurr.

DOMINICA
INFRA OCT. S. AUGUSTINI
B. M. V. de Consolatione.
Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Añæ et Capit. de Laud. Ps. et reliqua ut in Festis B. M. V. (160)

Hymnus. Ave maris.

℣. Numquid obliviscétur Virgo ornaménti sui. ℟. Aut sponsa fásciæ pectorális suæ.

Ad Magnif. Aña. Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu, séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam festivitátem.

Oratio ut ad Laudes.

Com. Dñicæ occurr.

Ad Complet. et per Horas in fine Hymnorum.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Jesum per Maríam nos consoléntem. * Veníte adorémus. Ps. Veníte. 2.

In primo Nocturno.

De Cánticis Canticórum.

Lectio j. Cap. 4.

O quam pulchra es amíca mea, quam pulchra es ! Oculi tui columbárum, absque eo, quod intrínsecus latet. Capílli tui sicut greges caprárum, quæ ascendérunt de monte Gálaad. Dentes tui sicut greges tonsárum, quæ ascendérunt de lavácro, omnes geméllis fœtibus, et stérilis non est inter eas. Sicut vitta coccínea lábia tua : et elóquium tuum, dulce. Sicut fragmen mali púnici, ita genæ tuæ, absque eo, quod intrínsecus latet. Sicut turris David collum tuum, quæ ædificáta est cum propugnáculis : mille clypei pendent ex ea, omnis armatúra fórtium.

℟. Sancta et. (166)

Lectio ij.

Tota pulchra es amíca mea, et mácula non

est in te : Veni de Líbano sponsa mea, veni de Líbano, veni : coronáberis de cápite Amana, de vértice Sanir et Hermon, de cubílibus leónum, de móntibus pardórum. Vulnerásti cor meum soror mea sponsa, vulnerásti cor meum in uno oculórum tuórum, et in uno crine colli tui. Quam pulchræ sunt mammæ tuæ soror mea sponsa ! pulchrióra sunt úbera tua vino, et odor unguentórum tuórum super ómnia arómata.

℟. Congratulámini. (166)

Lectio iij.

Favus distíllans lábia tua sponsa, mel et lac sub lingua tua : et odor vestimentórum tuórum sicut odor thuris. Hortus conclúsus soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus. Emissiónes tuæ paradísus malórum punicórum cum pomórum frúctibus. Cypri cum nardo, nardus et crocus, fístula et cinnamómum cum univérsis lignis Líbani, myrrha et áloe cum ómnibus primis unguéntis. Fons hortórum : púteus aquárum vivéntium, quæ fluunt ímpetu de Líbano. Surge Aquilo, et veni Auster, perfla hortum meum, et fluant arómata illíus.

℟. Beáta es Virgo. (167)

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Serm. in Dom. infra Oct. Assumpt. B. M. V. super Signum magnum.

Lectio iv.

Jure María sole perhibétur amícta, quæ profundíssimam divínæ sapiéntiæ, ultra quam credi váleat, penetrávit abyssum ; ut, quantum sine personáli unióne creatúræ condítio pátitur, luci illi inaccessíbili videátur immérsa. Illo nimírum igne Prophétæ lábia purgántur, illo igne Séraphim accendúntur. Longe vero áliter María méruit, non velut summátim tangi, sed operíri magis úndique, et circumfúndi et tamquam ipso igne conclúdi. Candidíssimus sane, sed et calidíssimus hujus mulíeris amíctus : cujus ómnia tam excelléntер irradiáta noscúntur, ut nihil in ea, non dico tenebrósum, sed ne subobscúrum saltem, vel minus lúcidum, sed ne tépidum quidem áliquid, aut non ferventíssimum líceat suspicári.

℟. Sicut cedrus. (169)

Lectio v.

Múlier amícta sole. Plane amícta lúmine tamquam vestiménto. Non pércipit forte carnális: nimírum spirituále est, stultítia illi vidétur. Non sic videbátur Apóstolo, qui dicébat : Induímini Dóminum Jesum Christum. Quam familiáris ei facta es Dómina! Quam próxima, imo quam íntima fíeri meruísti : quantam invenísti grátiam apud eum! In te manet, et tu in eo, et vestis eum et vestíris ab eo. Vestis eum substántia carnis, et vestit ille te glória suæ majestátis. Vestis solem nube, sole ipsa vestíris. Novum enim fecit Dóminus super terram, ut múlier circúmdaret virum.

℟. Quæ est ista. (170)

Lectio vj.

Te ítaque, Mater misericórdiæ, mediatrícem nobis apud solem justítiæ constitútam devótis supplicatiónibus interpellámus, ut in lúmine tuo videámus lumen, et solis grátiam tuo mereámur obténtu, quam vere amávit præ ómnibus, et ornávit, stola glóriæ índuens, et corónam pulchritúdinis ponens in cápite tuo. Plena es gratiárum, plena rore cœlésti, inníxa super diléctum, delíciis áffluens. Ciba hódie páuperes tuos Dómina: ipsi quoque catélli de micis edant; nec púero Abrahæ tantum, sed et camélis potum tríbuas de supereffluénti hydria tua; quia tu vere puélla es præelécta, et præparáta Altíssimi Fílio. Cujus divíno instínctu sanctus Póntifex et Doctor Ambrósius, postquam Augustínum sacro baptísmate expiávit, novum hóminem novis véstibus índuit, cuculláque nigra, et cíngulo ex cório ipse, ut fertur, præcínxit. Hujus autem sacri cínguli ornaméntum póstea relígio Augustiniána semper gestávit in signum devotiónis erga beátam Vírginem Maríam, sanctum patrem Augustínum, piámque ejus matrem Mónicam, ita ut Eugénio quarto adprobánte fúerit institúta socíetas Cincturatórum sanctórum Augustíni et Mónicæ, et ália símilis sub invocatióne beátæ Maríæ Vírginis de Consolatióne, quas Gregórius décimus tértius in unum corpus redégit : ac sodalítium Cincturatórum beátæ Maríæ Vírginis vóluit

appellári, illúdque tum Gregórius ipse tum multi álii ejus successóres innúmeris grátiis et privilégiis cumulárunt.

℟. Ornátam. (170)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 1. d

In illo témpore : Exsúrgens María ábiit in montána cum festinatióne in civitátem Juda. Et intrávit in domum Zacharíæ, et salutávit Elísabeth. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. de Præsentia Dei, sive Epist. 187. alias 97. n. 23.

Hæc sunt certe verba Elísabeth matris Joánnis: Beáta tu inter mulíeres, et beátus fructus ventris tui. Et unde hoc mihi, ut véniat mater Dómini mei ad me? Ecce enim ut facta est vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, exsultávit in gáudio infans in útero meo. Hoc autem ut díceret, sicut Evangelísta prælocútus est, repléta est Spíritu sancto, quo procul dúbio reveiánte cognóvit, quid illa exsultátio significáret infántis, id est illíus venísse matrem, cujus præcúrsor ipse et demonstrátor esset futúrus. Pótuit ergo esse ista significátio rei tantæ a majóribus cognoscéndæ, non a párvulo cógnitæ.

℟. Sub tuum præsídium confúgimus, clementíssima Virgo, súscipe nos, única spes nostra, et nostris delectáre láudibus, * Quibus indígni omni te laude digníssimam collaudémus. ℣. Aufer a nobis iniquitátes nostras, ut digni canámus tibi glóriæ melos. Quibus.

Lectio viij.

Nam neque cum hoc ante in Evangélio narrarétur, dictum est, crédidit infans in útero ejus, sed, exsultávit; neque ipsa dixit: exsultávit in fide infans in útero meo, sed, exsultávit in gáudio. Vidémus autem exsultatiónem non solum parvulórum, sed étiam pécorum; non útique de áliqua fide, vel religióne, vel qualicúmque rationáli cognitióne veniéntem. ¶ Sed hæc plane inusitáta et nova éxstitit, quia in útero, et ad ejus advéntum, quæ hóminum Salvatórem fúerat paritúra. Ideo mira, ídeo in magnis signis deputánda: ídeo hæc exsultátio, et

tamquam matri Dómini réddita resultátio, sicut solent mirácula fieri, facta est divínitus in infánte, non humánitus ab infánte.
℟. Porta cœli et stella maris es Virgo María, Regis ætérni mater, gratos nos redde filio tuo : * Quia omnis virtus, et decor et glória ex te respléndet. ℣. Tu véniæ vena, tu grátiæ mater, tu spes mundi ; exáudi nos clamántes ad te. Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix. de Homilia Dominicæ occurrentis.

AD LAUDES,
et per Horas, Añæ.

1. Odor vestimentórum * tuórum sicut odor thuris. Ps. Dóminus regnávit. cum reliquis. 19.
2. Cíngulo suo * confortávit nos, et potestátem suam dedit in manu nostra.
3. Justítia * cíngulum lumbórum ejus, et fides cinctórium renum ejus.
4. Myrrha, et gutta, * et cásia a vestiméntis tuis.
5. Séntiens vestimentórum illíus * fragrántiam, benedíxit nobis Deus noster.

Capitulum. Isaiæ 11.

Egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum Spíritus Dómini.

Hymn. O gloriósa. (174)
℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Bened. Aña. Quæ est ista, quæ ascéndit sicut auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Oratio.

Dómine Jesu Christe pater misericordiárum et Deus totíus consolatiónis : concéde propítius ; ut sicut lumbos præcíncti puríssimam Genitrícem tuam Maríam sub consolatiónis título gaudéntes venerámur in terris, ita perénni ejúsdem consórtio pérfrui mereámur in cœlis : Qui vivis.

Et fit com. Dom. occur.
Ad Horas Añæ de Laud.
Ad Tertiam, Capit. Egrediétur. de Laud. reliqua ut in Festis B. M. V.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in j. Vesperis, præter

Ad Magnificat, Aña. Sub tuum præsídium confúgimus, clementíssima Virgo, súscipe nos, única spes nostra, et nostris delectáre láudibus.

DIE 26. APRILIS.
In Festo B. Mariæ Virg. de Bono Consilio.
Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Añæ et Capit. ut ad Laudes. Ps. et Hymn ut in Festis B. M. V. (160)
℣. Ora pro nobis, Mater Boni Consílii. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnificat, Aña. Candor est lucis ætérnæ, et spéculum sine mácula Dei majestátis et imágo bonitátis illíus, et ídeo nihil inquinátum in eam incúrrit.

Oratio ut ad Laudes.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Sancta María Dei Génitrix Vírgo, Mater Boni Consílii, * Intercéde pro nobis, Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Plaude festívo, pia gens, honóre,
Dum Genestánam veneráris ædem,
Qua Dei magnæ Genitrícis alma
Splendet imágo.

Hæc ubi miram spéciem repénte
Obtulit lætis pópulis vidéndam,
Multa mox secum bona ferre nostras
Visa per oras.

Ipsa tunc ægris áderat, moléstos
Córporis morbos animíque pellens
Longe et ærúmnas Látio imminéntes
Ipsa fugábat.

Virgo quæ magnis decoráta signis,
Nunc quoque effúlges, míseris juvámen
Affer, et fusis pátiens cliéntum
Annue votis.

Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui super cœli sólio coruscans,
Totíus mundi sériem gubérnat
Trinus et unus.
Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Accipe consílium intelléctus, et ne abjícias consílium meum.

Psalmi trium Noct. ut in Festis B. M. V. (163)

Aña. Sine consílio nihil fácias et post factum non pœnitébis.

Aña. Audíte disciplínam et estóte sapiéntes, et nolíte abjícere eam.

℣. Venérunt mihi ómnia

bona páriter cum illa. ℟. Et innumerábilis honéstas per manus illíus.

De libro Proverbiórum.

Lectio j. Cap. 2. b

Si intráverit sapiéntia cor tuum, et sciéntia ánimæ tuæ placúerit, consílium custódiet te, et prudéntia servábit te, ut eruáris a via mala, et ab hómine qui pervérsa lóquitur; qui relínquunt iter rectum, et ámbulant per vias tenebrósas; qui lætántur cum male fécerint et exsúltant in rebus péssimis, quorum viæ pervérsæ sunt, et infámes gressus eórum.

℟. Si sapiéntiam invocáveris, et inclináveris cor tuum prudéntiæ: * Tunc intélliges timórem Dómini, et sciéntiam Dei invénies. ℣. Quia Dóminus dat sapiéntiam et ex ore ejus prudéntia et sciéntia. Tunc.

Lectio ij. Cap. 3. c

Fili mi, ne éffluant hæc ab óculis tuis. Custódi legem atque consílium, et erit vita ánimæ tuæ, et grátia fáucibus tuis. Tunc ambulábis fiduciáliter in via tua, et pes tuus non impínget. Si dormíeris, non timébis, quiésces et suávis erit somnus tuus. Ne páveas repentíno terróre, et irruéntes tibi poténtias impiórum. Dóminus enim erit in látere tuo, et custódiet pedem tuum ne capiáris.

℟. Si intráverit sapiéntia cor tuum, et sciéntia ánimæ tuæ placúerit: * Consílium custódiet te et prudéntia servábit te. ℣. Ut eruáris a via mala, et ab hómine qui pervérsa lóquitur. Consílium.

Lectio iij. Cap. 8. b

Ego sapiéntia hábito in consílio et erudítis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum: arrogántiam, et supérbiam, et viam pravam, et os bilíngue detéstor. Meum est consílium, et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt. Per me príncipes ímperant et poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me díligo: et qui mane vígilant ad me, invénient me.

℟. Beátus homo qui ínvenit sapiéntiam et qui áffluit prudéntia * Primi et puríssimi fructus ejus. ℣. Pretiósior est cunctis ópibus, et ómnia quæ desiderántur, huic non

valent comparári. Primi. Glória Patri. Primi.

In secundo Nocturno.

Aña. Justi sunt omnes sermónes mei, non est in eis pravum quid, neque pervérsum.

Aña. Consílium illíus sicut fons vitæ pérmanet.

Aña. Audi consílium et súscipe disciplínam, ut sis sápiens in novíssimis tuis.

℣. Viam sapiéntiæ monstrábo tibi. ℟. Ducam te per sémitas æquitátis.

Sermo S. Augustíni Ep.

In nat. S. Joan. Bapt.

Lectio iv.

Hóminem concépit Elísabeth, hóminem María : sed Elísabeth solum hóminem. María Deum et hóminem. Mira res est, quómodo potúerit concípere creatúra Creatórem. Quid est ergo intelligéndum, fratres mei, nisi quia ipse sibi fecit carnem de sola matre, qui fecit primum hóminem sine patre et matre? Primus ille noster casus fuit, quando fémina, per quam mórtui sumus, in corde concépit venéna serpéntis. Persuásit enim serpens peccátum, et admíssus est male suádens. Si primus noster casus fuit, cum fémina concépit corde venéna serpéntis; non mirándum, quod salus nostra facta est, cum fémina concépit in útero carnem Omnipoténtis. Utérque cecíderat sexus; utérque fúerat reparándus. Per mulíerem in intéritum missi erámus : per mulíerem nobis réddita est salus.

℟. Fili custódi legem atque consílium, * Et erit vita ánimæ tuæ, et grátia fáucibus tuis. ℣. Tunc ambulábis fiduciáliter in via tua, et pes tuus non impínget. Et.

Sermo sancti Fulgéntii Epíscopi.

De Laud. Mariæ ex partu Salvat.

Lectio v.

Quóniam diábolus per serpéntem Evæ loquútus, per Evæ aures mundo íntulit mortem, Deus per Angelum ad Maríam pértulit verbum et cunctis sæculis vitam effúdit. Angelus sermónem ejécit, et Christum Virgo concépit. Hoc splendóre concípitur Dei Fílius, hac mundítia generátur. De cœlis médicus tránsiens per Vírginem post tránsitum suum illæsam fecit Vírginem permanére. Qui enim disrúpta córporum

membra in áliis póterat integráre tangéndo, quanto magis in sua Matre, quod invénit íntegrum, pótuit non violáre nascéndo? Crevit enim ejus partu intégritas córporis pótius, quam decrévit, et Virgínitas ampliáta est pótius quam fugáta.

℟. Audi, fili mi, et súscipe verba mea : * Ut multiplicéntur tibi anni vitæ. ℣. Viam sapiéntiæ monstrábo tibi, ducam te per sémitas æquitátis. Ut.

Lectio vj.

María quam præclaríssimis tribus bonis sublimétur, auscúlta, salutatiónis angélicæ, benedictiónis divínæ, et plenitúdinis grátiæ. Sic enim eam légitur salutásse : Ave María, grátia plena, benedícta inter mulíeres. Et ut nihil non sublíme esset in hac sanctíssima Vírgine, quam Angelus grátia plenam salutávit, non sine divíno consílio factum est, ut ejus étiam imágines summo essent in honóre et prodígiis miraculísque claréscerent. Quas inter ea tribus abhinc sæculis præcípuo honóre cólitur, quæ Paulo secúndo sedénte mirabíliter apparuísse in paríete Ecclésiæ Patrum Ordinis Eremitárum Sancti Augustíni in óppido Genestáni Prænestínæ Diœcésis, ex pontifíciis diplomátibus et suppáribus monuméntis comprobátur. Quibus permótus Pius Papa Sextus præfátis ejúsdem óppidi Cœnobítis Offícium próprium concéssit séptimo Kaléndas Majas, ipso scílicet Apparitiónis die, recitándum, ac deínde illud die, quæ immediáte subséquitur pro ejus recitatióne in pósterum assignáta ad univérsum prædíctum Ordinem sub ritu dúplicis majóris exténdit. Leo vero Décimus tértius ad augéndum cultum erga beatíssimam Vírginem sub título Matris Boni Consílii novum hoc Offícium approbávit.

℟. Auscúlta sermónes meos, et ad elóquia mea inclína aurem tuam : * Ne recédant ab óculis tuis, custódi ea in médio cordis tui. ℣. Vita enim sunt inveniéntibus ea et univérsæ carni sánitas. Ne. Glória Patri. Ne.

In tertio Nocturno.

Aña. Via stulti recta in óculis ejus, qui autem sápiens est, audit consília.

Aña. Cor boni consílii státue tecum, non est enim tibi áliud pluris illo.

Aña. Sápiens cor et intelligíbile abstinébit se a peccátis, et in opéribus justítiæ succéssus habébit.

℣. Coróna sapiéntiæ timor Dómini.

℟. Replens pacem, et salútis fructum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 1. c

In illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

Ex Homilia 2. super Missus est, circa finem.

Et nomen, inquit, Vírginis María, quod interpretátum maris stella dícitur. Ipsa namque est nóbilis illa stella ex Jacob orta, cujus rádius univérsum orbem illúminat. Ipsa, inquam, est præclára et exímia stella super hoc mare magnum et spatiósum necessário sublebáta, micans méritis, illústrans exémplis. O quisquis te intélligis in hujus sæculi proflúvio magis inter procéllas et tempestátes fluctuáre, quam per terram ambuláre ; ne avértas óculos a fulgóre hujus síderis, si non vis óbrui procéllis. Si insúrgant venti tentatiónum, si incúrras scópulos tribulatiónum, réspice stellam, voca Maríam. Si jactáris supérbiæ undis, si ambitiónis, si detractiónis, si æmulatiónis, réspice stellam, voca Maríam. Si críminum immanitáte turbátus, consciéntiæ fœditáte confúsus, judícii horróre pertérritus, bárathro incípias absorbéri tristítiæ, desperatiónis abysso, cógita Maríam. In perículis, in angústiis, in rebus dúbiis, Maríam cógita, Maríam ínvoca. Ipsam sequens, non dévias : ipsam rogans non despéras, ipsam cógitans, non erras, ipsa tenénte, non córruis, ipsa protegénte, non métuis, ipsa duce, non fatigáris, ipsa propítia, pérvenis, et sic in temetípso experíris quam mérito dictum sit : et nomen Vírginis María.

℟. Fílii, audíte me : * Beáti qui custódiunt vias meas. ℣. Audíte disciplínam et estóte sapién-

tes et nolíte abjícere eam. Beáti.

Lectio viij.

Intuére, o homo, consílium Dei, agnósce consílium sapiéntiæ, consílium pietátis. Redemptúrus humánum genus, prétium univérsum cóntulit in Maríam. Altius ergo intuémini quanto devotiónis afféctu a nobis volúerit honorári, qui totíus boni plenitúdinem pósuit in María : ut proínde, si quid spei in nobis est, si quid grátiæ, si quid salútis, ab ea novérimus redundáre, quæ ascéndit delíciis ǽffluens. Tolle Maríam hanc maris stellam, quid nisi calígo invólvens, umbra mortis, et densíssimæ ténebræ relinquúntur? Totis ergo medúllis córdium, totis præcordiórum afféctibus, et votis ómnibus Maríam hanc venerémur, quia sic est volúntas ejus, qui totum nos habére vóluit per Maríam. In ómnibus síquidem et per ómnia prócidens míseris trepidatiónem nostram solátur, fidem éxcitat, spem róborat, diffidéntiam ábigit, érigit pusillanimitátem.

℟. Princípium sapiéntiæ timor Dómini : * Et sciéntia sanctórum prudéntia. ℣. Per me enim multiplicabúntur dies tui, et addéntur tibi anni vitæ. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Ad Patrem verebáris accédere, solo audítu térritus ad fólia fugiébas : Jesum tibi dedit mediatórem. Sed fórsitan et in ipso majestátem vereáre divínam, quod, licet factus sit homo, mánserit tamen Deus. Advocátum habére vis et ad ipsum ? Ad Maríam recúrre. Pura síquidem humánitas in María. Nec dúbius díxerim, exaudiétur et ipsa pro reveréntia sua. Exáudiet útique Matrem Fílius, et exáudiet Fílium Pater. Filíoli, hæc peccatórum scala, hæc mea máxima fidúcia est, hæc tota rátio spei meæ. Quid enim? Potéstne Fílius aut repéllere, aut sustinére repúlsam ? Non audíre, aut non audíri Fílius potest ? Neutrum plane. Invenísti, ait Angelus, grátiam apud Deum : felíciter. Semper hæc invéniet grátiam, et sola est grátia qua salvámur. Quid nos ália concupíscimus, fratres? Quærámus grátiam, et per Maríam quærámus, quia

quod quærit ínvenit, et frustrári non potest. Quærámus grátiam, sed grátiam apud Deum : nam apud hómines grátia fallax. Quærant álii méritum, nos invenire grátiam studeámus. Quid enim? Non grátiæ est, quod hic sumus? Profécto misericórdiæ Dómini est, quod non sumus consúmpti.

Te Deum laudámus. 18.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Ego mater * pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei. Ps. Dóminus regnávit. cum reliquis de Dominica. 19.

2. In me grátia * omnis viæ et veritátis, in me omnis spes vitæ et virtútis.

3. Qui audit me * non confundétur, et qui operántur in me non peccábunt.

4. Da mihi sédium tuárum * assistrícem sapiéntiam, et noli me reprobáre a fíliis tuis.

5. Optávi, * et datus est mihi sensus et invocávi, et venit in me spíritus sapiéntiæ.

Capitulum. Prov. 8. d.

Beátus homo qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei; qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino.

Hymnus O gloriósá. ut in Festis B. M. V. (174)

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta, ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Bened. Aña. Beáta Mater et intácta Virgo, Regína mundi, nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus, sed a perículis cunctis líbera nos semper.

Oratio.

Deus, qui Genitrícem dilécti Fílii tui Matrem nobis dedísti, ejúsque speciósam imáginem mira apparitióne clarificáre dignátus es : concéde, quæsumus ; ut ejúsdem mónitis júgiter inhæréntes secúndum cor tuum vívere et ad cœléstem pátriam felíciter perveníre valeámus. Per eúmdem Dóminum.

Ad Tertiam.

Capit. Beátus homo.

℟. br. Venérunt mihi ómnia bona * Páriter cum illa, Venérunt. ℣. Et innumerábilis honéstas per manus illíus. Páriter. Glória Patri. Venérunt.

℣. Viam sapiéntiæ mon-

strábo tibi. ℟. Ducam te per sémitas æquitátis.

Ad Sextam.

Capitulum. Prov. 6. c.

Consérva, fili mi, præcépta patris tui et ne dimíttas legem matris tuæ; liga ea in corde tuo júgiter et circúmda gútturi tuo.

℟. br. Viam sapiéntiæ * monstrábo tibi, Viam. ℣. Ducam te per sémitas æquitátis. Monstrábo. Glória Patri. Viam. ℣. Coróna sapiéntiæ timor Dómini, ℟. Replens pacem, et salútis fructum.

Ad Nonam.

Capitulum. Prov. 23. d

Præbe, fili mi, cor tuum mihi, et óculi tui vias meas custódiant.

℟. br. Coróna sapiéntiæ * Timor Dómini. Coróna. ℣. Replens pacem, et salútis fructum. Timor, Glória Patri. Coróna. ℣. Veníte fílii, audíte me. ℟. Timórem Dómini docébo vos.

In ij. Vesperis, ómnia dicúntur ut in primis, præter:

Ad Magnif. Aña. Felix es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima: quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster, magni Consílii Angelus.

DIE 11. MAJI.

S. Francisci de Hieronymo, Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (83) præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beátum Franciscum, ad animárum salútem, exímium verbi tui præcónem effecísti: ejus nobis intercessióne concéde; ut legis tuæ mandáta et júgiter scrutémur in corde, et fidéliter opéribus exsequámur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Franciscus de Hierónymo in Tarentíni agri óppido, cui Cryptáleæ nomen, honésto loco natus, pia paréntum cura institútus, ac cœli benedictióne prævéntus, puerítiam egit innocentíssimis móribus præstántem, et futúræ sanctitátis indíciis conspícuam. Duodécimo ætátis anno in quorúmdam evangelicórum operariórum contubérnium admíssus, in catechizándis rúdibus adhuc adoléscens diligéntem óperam pósuit, et apostó-

lico ministério, ad quod Deus illum destináverat, jam tum prolúdere visus est. Theológica stúdia Neápoli aggréssus, et Sacerdótio initiátus, ita vitæ suæ ratiónes ad evangélica consília accommodávit, ut Sacerdótis sancti nomen adéptus fúerit. Societátem Jesu ingréssus, jactis in tyrocínio religiósæ perfectiónis, ardentíssimæ in Deum, et próximos caritátis, insígnis patiéntiæ, aliarúmque virtútum fundaméntis, quæ majus in dies síngulos increméntum accipiébant, theologíæ currículum confécit, et solémni quátuor votórum professióne sese obstríngens, exímium reguláris observántiæ exémplar evásit. Pro sacra ad Japónes expeditióne, quam martyrii cúpidus in votis hábuit, Neápoli reténtus, præfectúram Missiónum jussu Præsulum accépit, quod non sine Dei númine factum evéntus comprobávit.

℟. Honéstum fecit. (89)

Lectio v.

Etsi enim córpore erat grácili, neque satis firma valetúdine, ac prætérea carnem assíduis jejúniis, vigíliis, verberibúsque macerábat, tamen tot ónera in se suscípiens, quot feréndis plures simul vix pares essent, incredíbile dictu est, quanta pro glória Dei, quam única quærébat, égerit, non solum Neápoli, sed in áliis quoque ejúsdem regni provínciis, quot labóres, et ærúmnas túlerit, quanto cum fructu in agro domínico excoléndo plus quam quadragínta annis desudáverit. Frequéntes, et sæpius plures eódem die habébat conciónes per vicos, cómpita et platéas, ad carcéribus deténtos, ad régiis trirémibus mancipátos, ad mílites, contra circulatóres impudéntes, contra públicos quosvis peccatóres, contra famæ prostitútæ muliérculas. Accedébant mirabília signa, treménda divínæ ultiónis advérsus pervicáces documénta, scrutátio córdium, prædíctio rerum futurárum, ejus córporis divérsis in locis replicátio, grátia sanitátum, annóna divínitus multiplicáta, vox étiam ex ore meretrícis súbita morte corréptæ extórta, quæ se apud ínferos esse palam denuntiávit. Ex quo fiébat, vix ut um-

quam e superióri loco ad pópulum díceret, quin insígnem áliquem peccatórem Christo lucrifáceret. Intérdum étiam decem, nonnúmquam quíndecim meretrículæ simul sua crímina defléntes in concióne, ad pœniténtiam confugérunt.

℟. Amávit eum. (90)

Lectio vj.

Assídua ejus ópera fuit in ægrótis inviséndis, in moribúndis ad mortem rite præparándis, in concórdia animórum dissidéntium conciliánda, in paupéribus ope ac solátio sublevándis. Communiónem, quam dicunt generálem, síngulis cujúslibet mensis tértiis diébus Domínicis usque ádeo promóvit, ut sæpe quíndecim míllia fidélium aliquándo vigínti míllia, aut eo ámplius, ad Eucharísticam mensam convénerint. Exercítiis spirituálibus, ex sancti Ignátii institutóris præscrípto, Sacerdótum cœtus, virórum religiosórum, et vírginum Deo devotárum monastéria, puellárum cœnóbia, studéntium júvenum collégia, et seminária, atque omne hóminum genus mirífice excóluit. Gravíssimas difficultátes, et moléstias, quas illi dæmon excitábat, invícta patiéntia superávit; nec semel maxíllam percutiéntibus submísso ánimo álteram præbuit: quin et acerbíssimos dolóres bráchio captívi Mahometáni, qui eum percússerat, a Deo ultóre inflíctos signo crucis repénte cessáre fecit, hominémque ad christiánam religiónem addúxit. Demum in cœlum a Deo evocátus, plácide efflávit ánimam in Neapolitána Professórum domo, die undécima Maji, anno millésimo septingentésimo décimo sexto, ætátis vero suæ septuagésimo quarto. Quem méritis, ac miráculis clarum Pius Séptimus Póntifex Máximus in beatórum númerum rétulit. Novis autem signis a Deo illustrátum, præsértim in pátria, iísque rite probátis. Gregórius Décimus sextus solémni ritu, in Festo sanctíssimæ Trinitátis, anno millésimo octingentésimo trigésimo nono in Sanctórum album adnumerávit.

℟. Iste homo. (90)

In iij. Nocturno Hom. in Evang. Sint lumbi. de Comm. j. loco. (93)

DIE 13. MAJI.

S. Peregrini Latiosi Conf. Duplex, sed ad modum Simplicis recolendum.

In j. Vesp. Aña. Similábo. ℣. Amávit.

Oratio.

Deus, qui beáto Peregríno Angelum cómitem, magístram Deíparam, Jesum tetri úlceris médicum mire dedísti: da per mérita ipsíus, obsecrámus; ut sanctum Angelum, Vírginem, Salvatórem singuláriter amémus in terris, et collaudémus in cœlis. Per eúmdem Dóminum.

Ad Laudes, Aña. Euge serve. ℣. Justum.

DIE 15. MAJI.

S. Isidori Agricolæ, Confessoris.

Duplex. m. t. v.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (83) præter sequentia.

Capitulum. Jacobi 5.

Ecce agrícola exspéctat pretiósum fructum terræ, patiénter ferens donec accípiat temporáneum, et serótinum. Patiéntes ígitur estóte et vos, et confirmáte corda vestra, quóniam advéntus Dómini appropinquávit.

Ad Magnif. Aña. Labóres mánuum suárum quia manducávit, esuriéntem implévit bonis Dóminus Deus noster.

Oratio.

Da nobis, quæsumus, miséricors Deus, beáto Isidóro, Agrícola, Confessóre tuo intercedénte supérbe non sápere; sed ejus méritis et exémplis plácita tibi semper humilitáte deservíre. Per Dóminum.

In primo Nocturno.

De Epístola beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio j. Cap. 5.

Patiéntes ígitur estóte, fratres, usque ad advéntum Dómini. Ecce agrícola exspéctat pretiósum fructum terræ, patiénter ferens donec accípiat temporáneum, et serótinum. Patiéntes ígitur estóte et vos, et confirmáte corda vestra: quóniam advéntus Dómini appropinquávit. Nolíte ingemíscere, fratres, in altérutrum, ut non judicémini. Ecce judex ante jánuam assístit. Exémplum accípite, fratres, éxitus mali labóris, et patiéntiæ, prophétas, qui locúti sunt in nómine Dómini.

℟. Euge serve. (86)

Lectio ij.

Ecce beatificámus eos, qui sustinuérunt.

Sufferéntiam Job audístis, et finem Dómini vidístis, quóniam misericors Dóminus est, et miserátor. Ante ómnia autem, fratres mei, nolíte juráre neque per cœlum, neque per terram, neque áliud quodcúmque juraméntum. Sit autem sermo vester : Est, est : Non, non : ut non sub judício decidátis. Tristátur áliquis vestrum? oret. Æquo ánimo est? psallat. Infirmátur quis in vobis? indúcat présbyteros Ecclésiæ, et orent super eum, ungéntes eum óleo in nómine Dómini : et orátio fídei salvábit infírmum, et alleviábit eum Dóminus : et si in peccátis sit, remitténtur ei.

℟. Justus germinábit. (86)

Lectio iij.

Confitémini ergo altérutrum peccáta vestra, et oráte pro ínvicem ut salvémini : multum enim valet deprecátio justi assídua. Elías homo erat símilis nobis passíbilis : et oratióne orávit ut non plúeret super terram, et non pluit annos tres, et menses sex. Et rursum orávit et cœlum dedit plúviam, et terra dedit fructum suum.

℟. Iste cognóvit. (87)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Isidórus Agrícola prope Matrítum Hispániæ urbem, in qua natus fúerat, mercéde coléndis agris condúctus, brevi magnárum sibi virtútum eo in exercítio ubérrimam ségetem parávit. Admirábilis enim Christi ac Sanctórum imitátor, nunquam ad opus mane se conferébat, nisi prius Dei regnum studióse quæreret, ecclesiásque in ipsíus ac Deíparæ honórem dicátas visitáret. Quare cum illíus moram agri dóminus gráviter ferret, atque ex editióre loco quadam die, ut eum libérius increpáret, Agrícolam operirétur, binos Angelos cándida veste, dúplici boum jugo aràntes, mediúmque inter illos Isidórum conspéxit. Quo miráculo vulgáto, magno deínceps honóri tam apud herum, quam apud cæteros hómines habéri cœpit.

℟. Honéstum fecit. (89)

Lectio v.

Caritáte in páuperes ádeo flagrávit, ut mercédem, quam labóribus parábat, egéntibus erogáret. Quin étiam cum aliquándo ad commúne

cum réliquis confrátribus prándium plúrimos páuperes adduxísset, nihílque áliud, prándio scílicet finíto, quam pulménti partem sibi reservátam reperísset, illam vir Dei, fide singulári fretus, ita distríbuit, ut admirabíliter aucta, iis ómnibus aléndis saturandísque sufficeret. Illud étiam inter cætera mirándum, quod per æstívos calóres ad exstinguéndam in agro sitim, aquæ potum hero flagitánte, cum núllibi scatéret, Isidórus stímulo, quem gerébat, humo percússa úberem ex ea et perénnem ad hæc usque témpora fontem elícuit.

℟. Amávit eum. (90)

Lectio vj.

Igitur sanctitáte clarus, cum ad últimam senectútem pervenísset, obdormívit in Dómino: et in cœmetério sancti Andréæ sepúltus, támdiu ibi jácuit, quoad cives, de ipsíus córpore honéstius in ecclésia collocándo divínitus móniti, illud in lóculo íntegrum, atque ádeo incorrúptum invenérunt, ut ex eo suavíssimus odor, qui hac étiam tempestáte perdúrat, effláret. Sacrum corpus in ecclésiam translátum et in editióre loco situm, máximis Deus miráculis illustrávit. Quorum beneficéntiam non semel tam ipsa Matríti cívitas, quam étiam cætera Hispániæ loca, ope ipsíus imploráta, persensérunt. Quem postrémo, post annos fere quadringéntos fama sanctitátis ac miráculis illústrem, Gregórius Décimus quintus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo. (90)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 15.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ego sum vitis vera, et Pater meus agrícola est, Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Lib. 7. Reg. 2. Epist. 32.

Per semetípsam Véritas dicit: Pater meus agrícola est: et omnem pálmitem, in me non feréntem fructum, tollet eum: omnem vero, qui fert fructum, purgábit eum, ut fructum plus áfferat. Palmes enim infructuósus tóllitur, quia peccátor fúnditus eradicátur. Palmes vero fructuósus purgári dícitur, quia per disciplínam recíditur

ut ad uberiórem grátiam perducátur. Sic enim spicárum grana tríbulis attríta, arístis et páleis mundántur : sic olívæ prelo pressæ, in ólei pinguédinem défluunt : sic botri vineárum pressi cálcibus in vinum liquéscunt.

℟. Iste est qui. (93)

Ex eodem Tract. in 7. Ps. pœnit. ad 6. Ps.

Lectio viij.

Qui manet in verbo, non fraudátur a regno. Aliter namque fructum fácere non póssumus, nisi in eo maneámus. Ideóque ait: Manéte in me, et ego in vobis. Ubi enim manéndum nisi in ipso? Defícient domus, palátia córruent, destruéntur civitátes, ab imis sédibus turres evelléntur : Verbum autem Dómini manet in ætérnum. Maneámus ergo in eo, qui manet in ætérnum.

℟. Sint lumbi. (94)

Lectio ix.

Non sequámur vanitátem, deseréntes veritátem : nec contristémur sicut cæteri, qui spem non habent, sed sustineámus eum. Et si moram fécerit exspectémus, ne contíngat nobis quod per Prophétam dícitur : Væ his qui perdidérunt sustinéntiam. Quicúmque mundánæ adversitátis fractus moléstiis, diabólicæ tentatiónis infestatióne dejéctus, a spe cœléstium promissiónum decíderit, sustinéntiæ, quam prius habúerat, mercédem amíttet : qui vero sustinébit, magnam reportábit remuneratiónem.

Te Deum laudámus. 18

AD LAUDES,

Capit. j. Vesp. (304)

Ad Bened. Aña. Exiit qui séminat semináre semen suum, et áliud cécidit in terram bonam, et ortum fecit fructum céntuplum.

Ad Tertiam.

Capit. Ecce. (304)

Ad Sextam.

Capitulum. Jac. 5.

Ecce beatificámus eos, qui sustinuérunt. Sufferéntiam Job audístis, et finem Dómini vidístis, quóniam misericors Dóminus est, et miserátor.

Ad Nonam.

Capitulum. Jac. 5.

Multum enim valet deprecátio justi assídua. Elías homo erat símilis nobis passíbilis : et oratióne orávit ut non plúeret super terram, et non pluit annos tres, et

menses sex. Et rursum orávit, et cœlum dedit plúviam, et terra dedit fructum suum.

IN II. VESPERIS.

Capitulum. Ecce. (304)

Ad Magnif. Aña. Ecce homo agrícola iste fuit, quóniam Adam exémplum ejus ab adolescéntia sua ad serviéndum Deo vivénti.

ALIUD OFFICIUM
S. Isidori Agricolæ, Conf. Duplex. m. t. v.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (83) præter seq.

Oratio. Da, nobis. (304)

In j. Noct. Lectiones de Scriptura occurrente.

In ij. Noct. Lect. ut in Officio præced. (305)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 15. c

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ego sum vitis vera: et Pater meus agrícola est. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 80. in Joannem.

Iste locus Evangélicus, fratres, ubi se dicit Dóminus vitem, et discípulos suos pálmites, secúndum hoc dicit, quod est caput Ecclésiæ, & nosque membra ejus, mediátor Dei et hóminum homo Christus Jesus. Unius quippe natúræ sunt vitis et pálmites. Propter quod cum esset Deus, cujus natúræ non sumus, factus est homo, ut in illo esset vitis humána natúra, cujus et nos hómines pálmites esse possémus. ℟. Iste est qui. (93)

Lectio viij.

Quid ergo est, Ego sum vitis vera? Numquid ut ádderet, vera, hoc ad eam vitem rétulit, unde ista similitúdo transláta est? Sic enim dícitur vitis per similitúdinem, non per proprietátem: quemádmodum dícitur ovis, agnus, leo, petra, lapis anguláris, et cætera hujúsmodi, quæ magis ipsa sunt vera, ex quibus, ducúntur istæ similitúdines, non proprietátes. Sed cum dicit: Ego sum vitis vera ab illa se útique discérnit, cui dícitur: Quómodo convérsa es in amaritúdinem, vitis aliéna? Nam quo pacto est vitis vera, quæ exspectáta est ut fáceret uvam fecit autem spinas? ℟. Sint lumbi. (94)

Lectio ix.

Ego sum, inquit, vitis vera, et Pater meus agrícola est. Numquid

unum sunt agrícola et vitis ? Secúndum hoc ergo vitis Christus, secúndum quod ait : Pater major me est. Secúndum autem id, quod ait : Ego et Pater unum sumus ; et ipse agrícola est : nec talis, quales sunt qui exstrínsecus operándo éxhibent ministérium : sed talis, ut det étiam intrínsecus increméntum. Nam neque qui plantat, est áliquid, neque qui rigat : sed qui increméntum dat, Deus. Sed útique Deus est Christus, quia Deus erat Verbum, unde ipse et Pater unum sunt : et, si Verbum caro factum est, quod non erat, manet quod erat.

Te Deum laudámus. 18.

DIE 16. MAJI.

S. Joannis Nepomuceni, Martyris.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. (26) præter seq.

Oratio.

Deus, qui ob invíctum beáti Joánnis sacramentále siléntium, nova Ecclésiam tuam martyrii coróna decorásti : da nobis, ejus intercessióne et exémplo, linguam caute custodíre : ac ómnia pótius mala, quam ánimæ detriméntum, in hoc sæculo toleráre. Per Dñum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Joánnes Nepomúci Bohémiæ óppido, unde Nepomucéni cognómen duxit, a paréntibus ætáte provéctis, non sine futúræ sanctitátis præságio, flammis supra nascéntis domum mirabíliter collucéntibus, ortus est. Cum infans in gravem morbum incidísset, beátæ Vírginis ope, cui natum paréntes referébant accéptum, e vitæ perículo evásit incólumis. Egrégia índole, piáque institutióne cœléstibus indíciis obsequénte, inter sanctas religiosásque exercitatiónes pueritiam egit : nam Ecclésiam frequénter adíre, ac sacerdótibus ad aras operántibus ministráre in delíciis habébat. Zatécii politióribus lítteris ad humanitátem informátus, Pragæ vero gravióribus disciplínis excúltus, philosophíæ, theologíæ, sacrorúmque Cánonum magistérium et láuream eméruit. Sacerdótio initiátus, atque a sciéntia Sanctórum ad lucra animárum rite comparátus, mi-

nistério verbi Dei se pénitus addíxit. Cum ígitur in vítiis exstirpándis et revocándis in viam salútis errántibus, eloquéntia; et pietáte úberes éderet fructus, inter Canónicos Metropolitánæ Ecclésiæ Pragénsis cooptátus mox sibi demandátam Evangélii coram rege Wencesláo Quarto prædicándi provínciam suscépit eo succéssu, ut Joánnis suásu multa rex fáceret, magnóque in honóre ejus virtútes habéret. Conspícuas tamen, quas ille óbtulit, dignitátes, Dei servus, ne a divíni verbi præcónio avocarétur, constantíssime recusávit.

℟. Honéstum fecit. (32)

Lectio v.

Régiis illum eleemósynis in páuperes erogándis præféctum, Joánna regína consciéntiæ sibi moderatórem adscívit. Cum autem Wencesláus ab offício, institutóque decessísset, atque in vítia præceps abriperétur : piæ autem cónjugis obtestatiónes, et mónita graváte ferret, conténdere ausus est, ut in sacramentáli judício Sacerdóti crédita regínæ arcána sibi a Joánne panderéntur. At Dei miníster blandítiis primum, torméntis deínde, et cárceris squalóre tentátus, nefáriæ regis cupiditáti fórtiter óbstitit. Furéntem tamen Wenceslái ánimum cum ab exsecrándo propósito nec humána, nec divína jura deterrérent, suprémum agónem, quem instáre sibi athléta Christi nóverat, pópulo in concióne de impendéntibus étiam regni calamitátibus admónito, non obscúre prænuntiávit. Mox Boleslåviam proféctus, ad beátæ Vírginis imáginem antíquo cultu célebrem, cœléste præsídium ad certándum bonum certámen effúsis précibus implorávit. Inde véspere reverténtem in pervigílio Domínicæ Ascensiónis rex e fenéstra conspicátus arcéssit : cumque veheméntius urgéret, et próximam in aquis, si obluctári pérgeret, submersiónem intentáret, Joánnes invícta constántia terróres minásque refutávit. Itaque regis império in Moldávam flumen, Pragam intérfluens, noctu dejéctus, illústrem martyrii corónam est consecútus.

℟. Desidérium ánimæ (33)

Lectio vj.

Sacrílegum fácinus clam patrátum, et Mártyris glóriam insígne prodígium divínitus patefécit. Ubi enim exánime corpus secúndo flúmine vehi cœpit, ardéntes faces aquis supernatántes, et discurréntes apparuérunt. Quámobrem ex aréna postrídie mane corpus elátum, Canónici deínde regis iram nihil timéntes, in Metropolitánam Ecclésiam solémni pompa intulérunt, et sepultúræ mandárunt. Cum autem in dies invícti sacerdótis memória miráculis, et máxima fidélium, eórum præcípue qui fama periclitántur, veneratióne crésceret, post annos demum ámplius trecéntos, in jurídica recognitióne córporis, quod sub humo támdiu jacúerat, lingua ejus incorrúpta et vívida repérta est: quæ sexto post anno judícibus a Sede Apostólica delegátis exhíbita, novo prodígio repénte intúmuit, et subobscúrum rubórem in purpúreum commutávit. His ítaque aliísque signis rite probátis, Benedíctus Décimus tértius Póntifex Máximus, die décima nona mensis Mártii, anno salútis millésimo septingentésimo vigésimo nono, primum hunc sacramentális sigílli assertórem, arcáni fidem sánguine obsignántem, sanctórum Mártyrum catálogo adscrípsit.

℟. Stola jucunditátis. (34)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Nihil est opértum. de Comm. unius Mart. (41)

ALIUD OFFICIUM

S. Joannis Nepomuceni, Martyris.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Añæ et Capit. de Laudibus. Psalmi ut in j. Vesp. de Comm. Apost. (2)

Hymnus.

Invíctus heros Núminis,
Mergéndus unda flúminis,
Stat fortis in siléntio,
Dum fit sigílli méntio.

Hinc rex minátur fúnera,
Hinc tortor infert vúlnera,
Manus ligántur fúnibus,
Artus cremántur ígnibus.

Sed hæc Joánnes déspicit,
Nec regis iram réspicit,
Secréta non vult pándere,
Horret sigíllum frángere

Stat mutus agnus ínnocens,
Nil de tegéndis próferens ?
Stat : dumque rex nil élicit,
E ponte justum déjicit.
Præceps ab alto stérnitur,
Undis profúndis mérgitur :
Mersum sed applaudéntibus
Undæ salútant ígnibus.
Stellæ natant in flúmine,
Illi paréntant lúmine,
Docétque cœli cláritas
Quæ sit Joánnis cáritas.
Da, sempitérna Trínitas,
Ut in bono sit firmitas :
Aut lacrymárum flúmina
Mergant cadéntum crímina Amen.

℣. Sacraméntum regis abscóndere bonum est. ℟. Opera autem Dei reveláre honoríficum.

Ad Magnif. Aña. Dedit mihi Dóminus linguam mercédem meam : et in ipsa laudábo eum.

Oratio ut ad Laudes.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. Veníte. 2.

Hymnus.

In profúnda noctis umbra,
Et gravi calígine
Lustrat ædem flamma munda,
Sic jubénte Númine.
Nocte náscitur Joánnes,
Astra cœlo dévolant :
Nocte mérgitur Joánnes,
Astra funus ápparant.
Hinc cor ejus igne flagrans
Fortis urit cáritas :
Hinc ab ejus ore manans
Mira prodit suávitas.
Nunc amóre cor bonórum
Ad salútem pértrahit :
Nunc timóre cor malórum
A gehénna rétrahit.
Páuperes solátur ære,
Derelíctis súbvenit :
Non sinit justos jacére :
Damna famæ præpedit.
Per Joánnis sanctitátem,
O beáta Trínitas,
Méntibus da puritátem,
Corde regnet Cáritas.
Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Erit lumen Israel in igne, et sanctus ejus in flamma. Psalmi trium Noct. de Comm. unius Mart. (27)

Aña. Sanávit Dóminus púerum, et réddidit illum patri ejus.

Aña. Puer autem erat miníster in conspéctu Dñi ante fáciem sacerdótis.

℣. Sacraméntum regis abscóndere bonum est. ℟. Opera autem Dei reveláre honoríficum.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j, Cap. 21. c

Stultus a fenéstra respíciet in domum; vir autem erudítus foris stabit. Stultítia hóminis auscultáre per óstium; et prudens gravábitur contumélia. Lábia imprudéntium stulta narrábunt: verba autem prudéntium statéra ponderabúntur. In ore fatuórum cor illórum: et in corde sapiéntium os illórum. Dum maledícit ímpius diábolum, maledícit ipse ánimam suam. Susúrro coinquinábit ánimam suam, et in ómnibus odiétur: et qui cum eo mánserit, odiósus erit: tácitus, et sensátus honorábitur.

℟. Metuébat rex Joánnem, * Sciens eum virum justum, et sanctum. ℣. Et custodiébat eum, et, audíto eo, multa faciébat, et libénter eum audiébat. Sciens.

Lectio ij. Cap. 28. c

Flagélli plaga livórem facit, plaga autem linguæ commínuet ossa. Multi cecidérunt in ore gládii; sed non sic quasi qui interiérunt per linguam suam. Beátus, qui tectus est a lingua nequam, qui in iracúndiam illíus non transívit, et qui non attráxit jugum illíus, et in vínculis ejus non est ligátus: jugum enim illíus, jugum férreum est: et vínculum illíus, vínculum æreum est. Mors illíus mors nequíssima: et útilis pótius inférnus quam illa.

℟. Lex veritátis fuit in ore ejus, et iníquitas non est invénta in lábiis ejus: in pace, et in æquitáte ambulávit mecum: * Et multos avértit ab iniquitáte. ℣. Lábia enim sacerdótis custódient sciéntiam, et legem requírent ex ore ejus. Et.

Lectio iij.

Perseverántia illíus non permanébit sed obtinébit vias injustórum; et in flamma sua non combúret justos. Qui relínquunt Deum, íncident in illam, et exardébit in illis, et non exstinguétur, et immitétur in illos quasi leo, et quasi pardus lædet illos. Sepi aures tuas spinis; linguam nequam noli audíre, et ori tuo fácito óstia et seras. Aurum tuum et argéntum tuum confla, et verbis tuis fácito sta-

téram, et frenos ori tuo rectos. Et atténde, ne forte labáris in lingua: et cadas in conspéctu inimicórum insidiántium tibi, et sit casus tuus insanábilis in mortem.

℟. Sepívi aures meas spinis, * Et ori meo feci óstia et seras. ℣. Beátus qui lingua sua non est lapsus, et qui non servívit indígnis se. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Aña. Non quæsívit a Dómino ducátum, neque a rege cáthedram honóris.

Aña. Loquébar de testimóniis tuis in conspéctu regum, et non confundébar.

Aña. Amplius non vidébitis fáciem meam vos, per quos transívi prædicans regnum Dei.

℣. Pone, Dómine, custódiam ori meo. ℟. Et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Lectiones ut in præc. Officio ejusdem Sancti, (309) cum ℟℟. seq.

℟. iv. Instans oratióni et ministério verbi, hortabátur omnes in propósito cordis permanére in Dómino: * Quia erat vir bonus, et plenus Spíritu sancto. ℣. Et apponebátur multa turba Dómino. Quia.

℟. v. Dispérsit, dedit paupéribus: * Justítia ejus manet in sæculum sæculi. ℣. Beátus qui intélligit super egénum, et páuperem. Justítia.

℟. vj. Ego scio quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi: * Propter quod vigiláte. ℣. Et ex vobis ipsis exsúrgent viri loquéntes pervérsa, ut abdúcant discípulos post se. Propter. Glória Patri. Propter.

In tertio Nocturno.

Aña. Igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

Aña. Aquæ multæ non potuérunt exstínguere caritátem, nec flúmina óbruent illam.

Aña. Transívi per ignem, et aquam, et eduxísti me in refrigérium.

℣. Dixi: Custódiam vias meas. ℟. Ut non delínquam in lingua mea.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 11.

In illo témpore: Cum audísset Joánnes in vínculis ópera Christi, mittens duos de discípulis suis, ait illi: Tu es qui ventúrus es, an álium ex-

spectámus? Et réliqua.
Homilía S. Gregórii Papæ.
In Evang. Hom. 6.

Dimíssis Joánnis discípulis, quid de eódem Joánne turbis dicat, audiámus. Quid exístis in desértum vidére? Arúndinem vento agitátam? Quod vidélicet, non asseréndo, sed negándo íntulit. Arúndinem quippe mox ut aura contígerit, in partem álteram infléctit. Et quid per arúndinem nisi carnális ánimus designátur? Qui mox ut favóre vel detractióne tángitur, statim in partem quámlibet inclinátur. Si enim ab humáno ore aura favóris fláverit, hilaréscit et extóllitur: sed si inde ventus detractiónis erúperit, unde aura laudis veniébat, mox hunc quasi in partem álteram ad vim furóris inclínat.

℟. Cum corriperétur ab illo de ómnibus malis quæ fecit rex, adjécit et hoc: * Et inclúsit Joánnem in cárcere. ℣. Labóro usque ad víncula, quasi male óperans: sed verbum Dei non est alligátum. Et.

Lectio viij.

Sed arúndo agitáta vento Joánnes non erat: quia hunc nec blandum grátia, nec cujúslibet detractiónis ira ásperum faciébat: nec próspera hunc erígere, nec advérsa nóverant inclináre. Arúndo ergo vento agitáta non erat, quam ab status sui rectitúdine nulla rerum varíetas inflectébat. Discámus ergo, fratres caríssimi, arúndinem vento agitátam non esse: solidémus ánimum inter auras linguárum pósitum: stet inflexíbilis status mentis. Nulla nos detráctio ad iram próvocet, atque ad remissiónem inútilis grátiæ nullus favor inclínet. Non nos próspera élevent, non advérsa pertúrbent: ut qui in soliditáte fídei fígimur, nequáquam rerum transeúntium mobilitáte moveámur.

℟. Réddidit Deus justo mercédem labórum suórum, et dedúxit illum in via mirábili: * Et fuit illi in velaménto diéi, et in luce stellárum per noctem. ℣. Transvéxit illum per aquam nímiam, inimícos autem illíus demérsit. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Adhuc autem de ejus expressióne subjúngitur: Sed quid exístis

vidére in desérto : hóminem móllibus vestítum ? Ecce, qui móllibus vestiúntur, in dómibus regum sunt. Camelórum enim pilis, ut scitis, vestítus Joánnes fuísse descríbitur. Et quid est dícere : Ecce qui móllibus vestiúntur, in dómibus regum sunt : nisi apérta senténtia demonstráre, quia non cœlésti, sed terréno regi mílitant ii, qui pro Deo pérpeti áspera fúgiunt, et solis exterióribus déditi, præséntis vitæ mollítiem et delectatiónem quærunt ?

Te Deum laudámus. 18.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Interrogábat eum * rex multis sermónibus : at ipse nihil illi respondébat. Ps. Dóminus regnávit. 19.

2. Rex dixit : * Ne abscóndas a me verbum, quod te intérrogo. Dixi : Secrétum meum mihi, secrétum meum mihi.

3. Affirmábat rex * se dívitem et beátum factúrum. Non obédio præcépto regis, sed præcépto legis, quæ data est nobis.

4. Tunc rex accénsus ira,* in hunc super omnes crudélius desævit.

5. Beátus, * qui lingua sua non est lapsus, et qui non servívit indígnis se.

Capitulum. Eccli. 21. d

Lábia imprudéntium stulta narrábunt, verba autem prudéntium statéra ponderabúntur : in ore fatuórum cor illórum, et in corde sapiéntium os illórum.

Hymnus.

Vix in sepúlcro cónditur,
Signis Joánnes próditur,
Per crátium repágula
Intérmicant mirácula.

Hic ejus hostes íllico
Pudóre mœsti público,
Ultríce dextra Núminis,
Pœnas repéndunt críminis.

Hic damna rerum fléntibus,
Famæve conqueréntibus
Abdúcta res revértitur,
Abláta fama rédditur.

Hic corpus ægritúdines,
Tempus vicissitúdines,
Perículum secúritas,
Mortem fugit mortálitas.

Hic viva lingua Mártyris,
Sed muta voce sánguinis
Clamans, ut Abel, ímprobat,
Regíque crimen éxprobrat.

Uníus o da Trínitas,
Triúmque simplex Únitas,

Ut qui Joánni súpplicant,
Id ímpetrent quod flágitant. Amen.

℣. Pósui ori meo custódiam. ℟. Cum consísteret peccátor advérsum me.

Ad Bened. Aña. Quicúmque glorificáverit me, glorificábo eum : qui autem contémnunt me, erunt ignóbiles.

Oratio.

Deus, qui ob invíctum beáti Joánnis sacramentále siléntium nova Ecclésiam tuam martyrii coróna decorásti ; da, ut ejus exémplo et intercessióne, ori nostro custódiam ponéntes, beátis, qui lingua non sunt lapsi, annumerémur. Per Dñum.

Ad Tertiam.

Capitulum. Lábia.

℟. br. Sacraméntum Regis * Abscóndere bonum est. Sacraméntum. ℣. Opera autem Dei reveláre honoríficum abscóndere. Glória Patri. Sacraméntum. ℣. Pone, Dómine, custódiam ori meo. ℟. Et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Ad Sextam.

Capitulum. Eccli. 28. d

Sepi aures tuas spinis : linguam nequam noli audíre, et ori tuo fácito óstia et seras.

℟. br. Pone, Dñe, * Custódiam ori meo. Pone. ℣. Et óstium circumstántiæ lábiis meis. Custódiam. Glória Patri. Pone. ℣. Dixi : Custódiam vias meas. ℟. Ut non delínquam in lingua mea.

Ad Nonam.

Capitulum. Eccl. 28. d

Aurum tuum et argéntum tuum confla, et verbis tuis fácito statéram, et frenos ori tuo rectos : et atténde ne forte labáris in lingua.

℟. br. Dixi : * Custódiam vias meas. Dixi. ℣. Ut non delínquam in lingua mea. Custódiam. Glória Patri. Dixi. ℣. Pósui ori meo custódiam. ℟. Cum consísteret peccátor advérsum me.

In ij. Vesperis, Añæ et Capit. de Laud. Psalmi de Dñica. 143. et loco ultimi. Ps. Crédidi. 148.

Hymnus.

Jam faces lictor ferat, et minántem
Jam ferox ensem, rabidúmque tortis
Vínculis ferrum, sacra ni sacérdos
Abdita pandat.
Séntiet vires, animæque magnæ
Pródigum pectus : violéntus ira

Non quatit recti sólida tenácem
Mente satélles.
En ruit præceps tumulátus unda
Martyr, et fluctu plácido siléntem
Náufragus linguam melióris ævi
Servat in usum.
At superjéctæ fácili natántes
Amne discúrrunt, rutiléntque circa
Mártyrem flammæ: bene gesta plaudens
Ornat Olympus.
Ornat et linguam, rósei instar ignis
Vívidam servans, et adhuc rubéntem,
Indicat quænam fúerit tacéntis
Grátia linguæ.
Sit decus Patri, genitæque Proli,
Spíritum laudent, ab utróque puris
Qui calet flammis, sine fine psallens
Orbis utérque. Amen.

℣. Pósui ori meo custódiam. ℟. Cum consísteret peccátor advérsum me.

Ad Magnif. Aña. In conspéctu poténtium admirábilis ero, et fácies príncipum mirabúntur me : tacéntem me sustinébunt, et loquéntem me respícient.

DIE 21. MAJI.
S. Felicis a Cantalicio, Confessoris.

Semid. m. t. v.

Omnia de Comm Conf. non Pont. (83) præter seq.

Oratio.

Fac nos, Dómine Jesu, in simplicitáte et innocéntia cordis nostri ambuláre : quarum amóre de sinu Matris inter beáti Felícis Confessóris tui bráchia descendísti : Qui vivis et regnas.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Felix a Cantalício in Sabínis, humílibus sed piis paréntibus natus, a púero pascéndis grégibus, mox et agro coléndo addíctus, multo impénsius rerum cœléstium meditatióne ánimum nutríre, et corpus assíduis vigíliis ac jejúniis domáre cœpit, eremíticam agens vitam pótius quam rústicam. Ferventióre autem in Deum pietáte incénsus, cum non posset quotídie, ut optábat, sacris mystériis interésse, grege ad loca solitária compúlso, ipse ante crucem árborum cortícibus incísam diu oráre, seque ácriter flagelláre consué-

verat : sed et aliquándo glebas in agro vértere simúlque Sacris in templo adésse visus est. Alias inter arándum furéntibus, quos júnxerat, indómitis juvéncis, humi stratus, et arátro superdúcto plane proscindéndus, lacceráta dumtáxat veste, surréxit illæsus. Quo perículo ut ad tutiórem reguláris disciplínæ palæstram vocánti jam pridem Deo paréret, admónitus, rústica supelléctili paupéribus distríbui jussa, ad Fratres Minóres, quos Capuccínos vocant, própere se cóntulit.

℞. Honéstum fecit. (89)

Lectio v.

Adhuc tyro, necdum vota solémnia proféssus, religiósæ perfectiónis ápicem jam attigísse videbátur. Obediéntiæ sédulus cultor, ad præcipiéntis non modo verbum, sed étiam nutum præsto erat : seque cœnóbii juméntum díctitans, vilíssima quæque ministéria semper arrípuit, ac ludíbria et contumélias hílari vultu excipiébat. Paupertátis quam esset studiósus, illústri documénto Deus ipse declarávit. Ostiátim enim per vicos et platéas aléndis Frátribus mendícans (quod ille munus per annos quadragínta nudis fere semper pédibus obívit) cum die quadam inusitáto póndere se opprími sentíret, mánticam scrutátus, injéctum clam nummum deprehéndit : quo projécto, nec sine indignatióne proculcáto, álacer et levis inde ábiit. Castitátem quam usque ad óbitum servávit illibátam (sanctus córpore et spíritu a Paulo Quinto proptérea appellátus), vígili oculórum custódia, et voluntário córporis cruciátu communívit : aspérrimo flagéllo se quotídie cruéntans, ac férreo cilício constríctus, septem étiam Urbis Basílicas idéntidem invísens. Jejúnia Ordinis inédia quandóque cumulávit. Lectus ejus dolóris pótius, quam quiétis erat : brevem quippe somnum, flexis nuda super tábula génibus, ac fasce sarmentórum cápiti suppósito, carpébat.

℞. Amávit eum. (90)

Lectio vj.

Vitæ austeritáte sibi asper, áliis carus acceptúsque sanctis præsértim Cárolo et Philíppo Nério, simplicitáte atque

innocéntia semper fuit. In oratióne pernóctans, dulcíssimam frequénter éxtasim est passus, et aliquándo in ulnis suis reclinátum a Vírgine Matre púerum Jesum suavíssime complécti méruit. Prophetíæ grátia et miraculórum clarus, demórtuum étiam fílium matri vivum restítuit. Méritis tandem in bona senectúte cumulátus, secúnda (ut prædíxerat) féria Pentecóstes ad cœléstem pátriam, Deípara invitánte, lætus ábiit. Ejus corpus in Ecclésia sui Ordinis summa Urbis veneratióne cólitur, Dómino crebris miráculis servi sui sanctitátem illustránte: quem proptérea Urbánus Papa Octávus Beatórum, Clemens vero Undécimus Sanctórum fastis adscrípsit.

℟. Iste homo. (90)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 11. d

In illo témpore: Respóndens Jesus, dixit: Confíteor tibi, Pater, Dómine cœli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Hom. S. Augustíni Epísc. Serm. 9. de verb Dñi. n. 70.

Omnia sæva et immánia, prorsus facília et prope nulla éfficit amor. Quanto ergo cértius ac facílius ad veram beatitúdinem cáritas facit, quod ad misériam, quantum pótuit, cupíditas fecit! Quam fácile tolerátur quælibet advérsitas temporális, ut ætérna pœna vitétur, et ætérna réquies comparétur! Non immérito ille vas electiónis cum ingénti lætítia dixit: Non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad supervetúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Ecce unde illud jugum suáve est, et sárcina levis: et si angústa est paucis eligéntibus, fácilis tamen ómnibus diligéntibus. Dixit Psalmísta: Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

℟. Iste est, qui. (93)

Lectio viij.

Sed quæ dura sunt laborántibus, eísdem ipsis mitéscunt amántibus. Propter quod ita divínæ pietátis dispensatióne actum est, ut intérior homo, qui renovátur de die in diem, non adhuc sub lege pósitus, sed jam sub grá-

tia exonerátus sárcinis innumerabílium observatiónum, quod erat revéra grave jugum, sed duræ cervíci conveniénter impósitum, facilitáte símplicis fídei, et bonæ spei, et sanctæ caritátis, quidquid molestiárum exterióri hómini forínsecus intulísset ille princeps, qui missus est foras, interióri gáudio fíeret leve.

℞. Sint lumbi. (94)

Lectio ix.

Nihil enim tam fácile bonæ voluntáti est, quam ipsa sibi, et hæc súfficit Deo. Quantúmlibet ergo sæviat iste mundus, veríssime Angeli, nato in carne Dómino, clamavérunt : Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis : quia ejus, qui natus erat, suáve jugum est, et sárcina levis. Et sicut dicit Apóstolus : Fidélis Deus, qui nos non sinit tentári supra id, quod póssumus ferre, sed facit cum tentatióne étiam éxitum, ut possímus sustinére.

Te Deum laudámus. 18.

DIE 22. MAJI.

S. Ritæ a Cassia Viduæ.

Duplex ij. classis.

AD VESPERAS.

Añæ et Capit. de Laud.

Ps. de Comm. Virg. (103)

Hymnus.

Solis oblíquum peragráta gyrum
Lux adest hymnis recolénda lætis,
Quæ fuit Ritæ méritis vetústo
More dicáta.

Prodit ut primum genitrícis alvo,
Agmen Hyblæum vólitat per ora,
Ut locutúram dóceat puéllam
Méllea verba.

Cónjugis sævi resolúta vinclis,
Vírgines inter Dómino dicátas
Optat adscríbi; víduam sed arcent
Límine sancto.

Compos at voti dúcibus supérnis,
Dum cruci affíxum Dóminum precátur,
Cæditur spina : simul illa lánguet
Sáucia frontem.

Dum rigent brumæ, rosa verna floret
Ad tuos nutus, geminósque fici
Próferunt fructus : célebrant stupéntes
Monstra soróres.

Illa jam pergit rútilans ad astra :
Plaudit Hispánus, Padus, Indus, Umber,

Corpus intáctum récolens quotánnis
Súpplice voto.
Trínitas omni celebrétur ævo,
Quam fides trinum docet esse, et unum
Numen, et Rita tríbuat precánte
Próspera cuncta. Amen.

℣. Signásti, Dómine, fámulam tuam Ritam. ℟. Signo caritátis et passiónis tuæ.

Ad Magnif. Aña. Fulcíte me flóribus, stipáte me malis, quia amóre lángueo.

Oratio ut ad Laudes.

AD MATUTINUM.

Invitat. Laudémus Deum nostrum, * In confessióne sanctæ Ritæ. Ps. Veníte, 2.

Hymnus.

Quid noctes lácrymans, quid lácrymans dies
Urgues, Rita? Viri fúnere, cínxerat
Queis mundus, résident víncula: quid frui,
Ultra quid próhibet Deo?
Ast heu. quod lúgubres te víduam tegant
Vestes, ut míserum líttore náufragum
Fluctus, sic próhibent límine vírgines,
Quo fervens ánimus trahit.
Jam nunc imbre genas tíngere désine:
Quod tellus rénuit, sídera pórrigent,
E cœlo véniunt subsídio Patres,
Sanctum queis áditum patet.
Nocte inconcúbia cœlícolæ vocant,
Ipsos dum séqueris vestígio duces,
Optátam súbito virgíneo domum
Stupénte ingréderis choro.
Sic te nempe Deus mirífícis modis
Solátur. Précibus des míseris tuis
Secúro váleant trámite lúcida
Cœli cúlmina scándere.
Te, summa o Déitas únaque póscimus,
Ut culpas ábigas, nóxia súbtrahas,
Des pacem fámulis, ut tibi glóriam
Annórum in sériem canant. Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Ecce exámen apum in ore ejus erat, ac favus mellis. Ps. trium Noct. de Comm. Virg. (107)

Aña. Véniens ad patrem suum et matrem, dedit eis partem, qui et ipsi comedérunt.

Aña. Dixit eis: de come-

dénte exívit cibus et de forti egréssa est dulcédo. ℣. Læva ejus sub cápite meo. ℟. Et déxtera illíus amplexábitur me.

Lectiones. Mulíerem. de Comm. non Virg. (125)

℟. j. Audi, fili mi, disciplínam patris tui, * Et ne dimíttas legem matris túæ. ℣. Si te lactáverint peccatóres, ne acquiéscas eis. Et ne.

℟. ij. Fili mi, ne ámbules cum eis : * Próhibe pedem tuum a sémitis eórum. ℣. Pedes illórum ad malum currunt, et festínant ad effundéndum sánguinem. Próhibe.

℟. iij. Quia vocávi, et renuístis, exténdi manum meam, * Et non fuit qui aspíceret. ℣. Despexístis omne consílium meum et increpatiónes meas neglexístis. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Aña. Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua super mel et favum.

Aña. Obaudíte me, divíni fructus, et quasi rosa plantáta super rivos aquárum fructificáte.

Aña. Floréte, flores quasi lílium, et date odórem, et frondéte in grátiam.

℣. Sub umbra illíus, quem desideráveram sedi. ℟. Et fructus ejus dulcis gútturi meo.

Lectio iv.

Rita, Rocchæ Porrénæ, Cássiæ oppídulo in Umbria, honéstis ac piis paréntibus nata, dum infántula jacéret in cunis, plúries agmen albárum apum os ejus íngredi atque égredi visum est. Ab ineúnte ætáte pueríles lusus, et inánes curas réspuens, solitúdine et oratiónibus mirífice delectabátur. Ineúnte juvénta virginitátem Deo sacráre constítuit ; sed ne paréntum voluntáti adversarétur, viro ingénio præferóci, ac móribus tétrico nupsit : cujus asperitátem ea consuetúdine tulit, ut per annos duodevigínti concórditer víxerint. Maríto ab inimícis interémpto, non solum pro interfectóribus Deum orábat, sed étiam duóbus adolescéntulis, quos ex eo genúerat, ut patérnæ cædis memóriam abolérent, suadébat. Cum autem eósdem vindíctæ cúpidos cognovísset, Deum precáta est, ut eos cítius e vita eríperet, ne concéptam patérnæ cædis ultiónem explérent. His autem defúnctis, a sacris

Virgínibus órdinis sancti Augustíni multis cum lácrymis hábitum religiósum postulávit.

℟. Si vídua filios aut nepótes hábeat, discat domum suam régere et mútuam vicem réddere paréntibus : * Hoc enim accéptum est coram Deo. ℣. Speret in Deum, et instet obsecratiónibus et oratiónibus nocte ac die. Hoc enim.

Lectio v.

Ab illis autem, quod solas vírgines recípere mos esset, ter repúlsam passa, non multo post voti compos divínitus effécta est. Nam quadam nocte, dum oratióni vacáret, a sancto Joánne Baptísta, quem sibi patrónum in primis elégerat, vocáta, ac eum per abrúpta móntium sequi jussa, beáto Patre Augustíno et Nicoláo Tolentináte comitántibus, in cœnóbium mirabíliter introdúcta, a virgínibus miráculo permótis benígne suscépta est. Re ígitur familiári divéndita, ac prétio in páuperes erogáto, monastérium ipsum ingréditur; ubi corpus vigíliis, cilício, spinis, quas túnicæ attexúerat, crebrísque flagéllis in servitútem rédigens, cibum semel in die sumébat solo pane et aqua conténta. Obediéntiæ insígne præbuit exémplum, cum antístitæ jussu áridum lignum irrigáre non dubitávit. Oratióni júgiter vacábat, Christíque Dómini cruciátus a média nocte usque ad solis ortum tanto mentis ardóre tantáque lacrymárum vi meditabátur, ut præ dolóris magnitúdine pene cónfici viderétur.

℟. Si fílios educávit, si tribulatiónem patiéntibus subministrávit, * In opéribus bonis testimónium habet. ℣. Si quis autem suórum curam non habet, fidem negávit, et est infidéli detérior. In.

Lectio vj.

Quadam die cum ad Christi e cruce pendéntis imáginem inténsius oráret, spina e Crucifíxi coróna in fronte ita transfíxa est, ut insanábile vulnus usque ad mortem pertúlerit, ex quo præter acerbíssimum dolóris sensum fœda sánies exhalábat. Unde ne soróribus náuseam movéret, solitária cum Deo versabátur. Sed anno sæculári Ro-

mam cum céteris soróribus ab antístita propter úlceris deformitátem ire vétita, repénte abstérso vúlnere conváluit, quod tamen revérsa domum íterum erúpit. Post áliquot annos gravi morbo corrépta, ipsum quadriénnio patientíssime tolerávit: quo témpore vernans rosa ex suo quondam hórtulo, aspérrima híeme, atque duæ recentíssimæ ficus ei allátæ sunt. Morti jam próxima Christum Dóminum una cum beáta Vírgine ad cœléstia regna se vocántem audívit; atque ita suscéptis ómnibus Ecclésiæ sacraméntis, anno post Christum natum millésimo quadringentésimo quinquagésimo séptimo, undécimo Kaléndas Júnii, obdormívit in Dómino. Illíus exúviæ, ad quas suávis odor efflátur ac mire diffúnditur, máxime quum ad ejus invocatiónem prodígia patrántur, magna fidélium invocatióne colúntur. Eam miráculis ante et post óbitum claram Clemens Duodécimus in Beatórum, Leo vero Decimustértius nono Kaléndas Júnii anno millésimo nongentésimo in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Si quid vovísti Deo, ne moréris réddere; * Dísplicet enim ei stulta promíssio. ℣. Mélius est non vovére, quam post votum promíssa non sólvere. Dísplicet enim. Glória Patri. Dísplicet enim.

In tertio Nocturno.

Aña. Ut sensit vestimentórum illíus fragrántiam, ait: Ecce odor sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus.

Aña. Veni, dilécte mi, egrediámur in agrum, commorémur in villis.

Aña. In portis nostris ómnia poma: nova et vétera servávi tibi.

℣. Sicut malus inter ligna silvárum. ℟. Sic diléctus meus inter fílias.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 13. f

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cœlórum thesáuro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 48. in Matth. ante medium.

Sicut granum sinápis et ferméntum, sic

duæ parábolæ istæ thesáuri atque margarítæ parum inter se dífferunt; illud enim ambábus his denotátur : quóniam opórteat prædicatiónem Evangélii ómnibus céteris antepónere. Et illis quidem ferménti, dico, atque sinápis magna Evangélii virtus ostendebátur, quæ omníno totum orbem terrárum erat superatúra: hæ vero posterióres summi esse prétii signíficant ; sicut enim ceu sinápis exténditur atque propagátur, et ceu ferméntum súperat, sic quasi margaríta pretiosíssimum est. Nec illud solum díscimus, quia cétera abjiciénda sunt ómnia, et sola prædicátio Evangélii retinénda, verum étiam magno id esse cum gáudio faciéndum. Sane qui renuntiatiónem bonórum facit, is nullam jactúram, sed quæstuosíssimam facit mercatúram. Perpéndis quómodo in mundo ábdita atque celáta prædicátio est, et in prædicatióne summa felícitas recóndita? Nisi ergo cunctas res tuas venúmdabis, non emes : nisi curióse quæras, non invénies.

℟. Custódi pedem tuum ingrédiens domum Dei, * Et appropínqua, ut áudias. ℣. Mélior est obediéntia, quam stultórum víctimæ. Et.

Lectio viij.

Duo hæc quippe nobis ad salútem necessária sunt, sæculárium rerum contémptus, et jugis vigilántia. Quærébat enim, inquit, bonas margarítas; et quum invenísset unam pretiosíssimam, véndidit quæcúmque habébat, ac emit. Una quippe véritas est, nec in multa scínditur partes, ac véluti qui margarítam habet, novit se dívitem esse, étiam si ignótum nonnúnquam illud sit, quum parvo in lóculo margaríta recondátur, sic et in prædicatióne veritátis, qui ei adhærent totóque ánimo illam amplectúntur, opuléntos sese non ignórant, quamvis infidéles, thesáuri vim non cognoscéntes, fidélium opes contémnant.

℟. Lápidem quem reprobavérunt ædificántes, * Hic factus est in caput ánguli. ℣. A Dómino factum est istud, et est mirábile in óculis nostris. Hic factus. Glória Patri. Hic factus.

Lectio ix.

Deínde ne confidámus plúrimum, quóniam Evangélium suscépimus, neque opinémur sufficere solum nobis fidem ad salútem, horróris plenam affert parábolam. Quænam est illa? Símile est, inquit, regnum cœlórum sagénæ missæ in mare, ac ex omni génere píscium congregánti: quam quum impléta esset, educéntes et secus littus sedéntes, elegérunt bonos in vasa sua, malos autem foras misérunt. Sed quid ínterest hæc ab illa, quæ de zizániis est. Eódem enim modo étiam ibi álii salvántur, álii perdúntur. Verum ibi hæresi atque pravis dogmátibus, et qui ante illam parábolam sunt, quóniam prædicatióni non adhæsérunt: isti vero male vivéndo péreunt, et céteris sunt inferióres, quóniam veritátem quidem cognovérunt, et in verrículum piscatórum incidérunt, et tamen male vivéndo periére. Et certe álibi ait: Quia ipse segregábit eos, ut pastor oves ségregat: hic vero et in parábola de zizániis ángelos istud factúros dixit.

Te Deum laudámus. 18.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Vox dilécti mei, * ecce iste venit sáliens in móntibus, transíliens colles: símilis est diléctus meus cápreæ hinnulóque servórum. Ps. de Dñica. 19.

2. En ipse stat * post paríetem nostrum, respíciens per fenéstras, prospíciens per cancéllos.

3. En diléctus meus * lóquitur mihi: Surge, própera, amíca mea, formósa mea, et veni.

4. Veníte et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram.

5. Odor vestimentórum * tuórum, sicut odor thuris.

Capitulum. Cant. 23.

Ego flos campi, et lílium convállium. Sicut lílium inter spinas, sic amíca mea inter fílias. Jam hiems tránsiit, imber ábiit et recéssit: flores apparuérunt in terra nostra.

Hymnus.

Intáctæ adéste vírgines,
Adéste castæ cónjuges:
Tellus et astra pérsonent
Ritæ meréntis láudibus.

Corpus domat jejúniis,
Carnem flagéllis cónterit,
Christi dolóri cóndolens
Noctes diésque tránsigit.

Spina supérne cæditur,
Rosis virétum púrpurat,
Arbústa ficus próferunt
Ad vota Ritæ prótinus.
Qua scandit ipsa ad æthera,
Hac ire vos omnes docet,
Junctæ jugáli vínculo,
Et vos solútæ cónjuges.
Sit laus Patri, laus Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus :
Rita precánte, sérvulis
Ætérna dones gáudia.
Amen.

℣. Prævenísti eam, Dómine, in benedictiónibus dulcédinis. ℟. Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Ad Benedictus, Aña. Ficus prótulit grossos suos : víneæ floréntes dedérunt odórem suum : surge, amíca mea, speciósa mea, et veni.

Oratio.

Deus, qui sanctæ Ritæ tantam grátiam conférre dignátus es, ut inimícos dilígeret, et in corde atque fronte caritátis et passiónis tuæ signa portáret ; da nobis quæsumus, ejus intercessióne et méritis, inimícis nostris sic párcere et passiónis tuæ dolóres contemplári, ut promíssa mítibus et lugéntibus præmia consequámur : Qui vivis et regnas.

Ad Tertiam.

Capit. Ego flos campi. ℟. br. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie tua. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam.

Capitulum. Cant. 7. 12.

Mane surgámus ad víneas : videámus, si florúerit vínea, si flores fructus partúriunt ; si floruérunt mala púnica.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábit. ℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo. habitáre facit eam.

Ad Nonam.

Capitulum. Cant. 8. 7.

Aquæ multæ non potuérunt exstínguere caritátem, nec flúmina óbruent illam : si déderit homo omnem substántiam domus suæ pro dilectióne, quasi nihil despíciet eam.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. E-

légit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et. Glória Patri. Elégit. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

IN II. VESPERIS.

Omnia dicuntur ut supra in primis, præter sequentia.

℣. Signásti, Dómine, fámulam tuam Ritam.
℟. Signo caritátis et passiónis tuæ.

Ad Magnif. Aña. Egredímini et vidéte, filiæ Sion, Ritam in diadémate, quo coronávit eam Christus in die desponsatiónis illíus, et in die lætítiæ cordis ejus.

DIE 23. MAJI.

S. Joannis Baptistæ de Rossi, Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (83) præter seq.

Oratio.

Deus, qui sanctum Joánnem Baptístam Confessórem tuum in evangelizándis paupéribus caritáte et patiéntia decorásti : concéde quæsumus ; ut cujus pia mérita venerámur, virtútum quoque imitémur exémpla. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Joánnes Baptísta de Rossi Veitúrii in Ligúria honésto génere ortus, adhuc puer morum suavitáte ac pietátis stúdio in ómnium admiratióne fuit. Trédecim annos natus visus est Dei consílio Romam mitti, ut apóstoli munus in ea expléret. Inter ephébos Collégii Románi Societátis Jesu adléctus, ingénio et virtúte prælúxit. Curábat impénse ut ii Mariáno sodalítio frequéntes adéssent, in nosocomíis ægris ministrárent, honestáque animórum recreatióne retraheréntur a nóxiis ; ínterim cœléstia sermónibus pertráctans segnióres excitábat, ac proínde apóstoli agnómen adéptus est. Ob ásperam córporis castigatiónem gravi morbo corréptus, ab usitáta sibi studiórum severitáte aliquántum remíttere coáctus fuit ; quod divínitus factum ajébat, ne sciéntia inflátus sua pótius quæreret, quam quæ Jesu Christi. Clericáli milítiæ adscríptus sacris disciplínis in sancti Thomæ collégio óperam dedit, ac in virtúte profíciens, dein ingénti ánimi

voluptáte sacerdótio est auctus. Ita Dóminum in hereditátem sibi constítuit, ut nullum, ne oblátum quidem, ecclesiásticum beneficium acceptándi, nisi obediéntia adigerétur, singulári voto se obstrínxerit.

℟. Honéstum fecit. (89)

Lectio v.

De spirituáli proximórum salúte jam ab adolescéntia sollícitus, sacérdos factus in id totum se devóvit. Ecclesiásticos viros, sacras vírgines, oppidános, cárcere deténtos, imam plebem univérsam mira suavitáte, verbi ministério ad virtútis amórem inflammábat. Plures quotídie horas rudiórum confessiónibus excipiéndis impéndens, ægrótis áderat vel in dómibus vel in valetudináriis, præsértim phthísicis, quos sui véluti juris esse affirmábat. Hac illac per urbem álacer ádvolans, innúmeris opéribus præsto erat : at assíduus in sanctæ Gallæ hospítio versabátur, ut páuperes, quos caríssimos hábuit, omni ope juváret. Ob id a décimo quinto ætátis anno adjúnctus sacerdótum cœtui, qui eísdem evangelizándo addícti sunt, ibi apostolátus sui ratiónem dídicit, ipsiúsque societátis ópera instaurávit et auxit. Eádem misericórdia motus egenórum ómnium necessitátibus sublevándis módicam suam substántiam impéndit. Perénnes autem infatigábilis sui zeli fructus relíquit, satéllitum, vagórum, rúdium institutiónem, catechéses ad sancte Pascha celebrándum, certam custódiam perditárum, noctúque per Urbem vagántium mulíerum hospítium, præcípue vero stúdium lucrándi ánimas in clero excitátum.

℟. Amávit eum. (90)

Lectio vj.

Caritátis in Deum ardor ex ejus ore emicábat dum sacris operabátur, nec sine lácrymis de ejus bonitáte loqui póterat. In collégium canonicórum basílicæ sanctæ Maríæ in Cósmedin ex obediéntia cooptátus, inter psalléndum extra sensus rapi videbátur. In sacris cæremóniis diligentíssimus, domus Dei decórem promóvit, et in id suas opes libénter erogábat. Amórem erga Deíparam in á-

lios effundébat, ejúsque cultum in sua ecclésia fovit, áddito étiam psalmódiæ quotidiáno laudum præcónio. Philíppi Nérii spíritu ímbui studens, et in omnes cœlites pius, ApostolórumPríncipum obséquium augéndum curávit. In oratióne omníque virtútum exercitatióne assíduus, supérnis quoque charismátibus donátus, tandem in hospítio, cui nomen a sanctíssima Trinitáte, quo se redúxerat in sacerdótum convíctum, labóribus fractus ad vitæ éxitum addúctus est, atque Ecclésiæ sacraméntis reféctus, caritátis ópera et páuperum curam comméndans, decéssit in ósculo Dómini, die vigésima tértia Maji, anno Christi millésimo septingentésimo sexagésimo quarto, ætátis suæ sexagésimo sexto. Insígne ádeo sacerdotális virtútis exémplar miráculis Deus illustráre dignátus est, quibus rite probátis, Summus Póntifex Pius Nonus tértio Idus Maji anno millésimo octingentésimo sexagésimo cœlitum beatórum honóribus auxit, novísque fulgéntem signis Leo Décimus tértius sexto Idus Decémbris anno millésimo ostingentésimo octogésimo primo in sanctórum albo recénsuit.

℟. Iste homo. (90)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Sint lumbi. (93)

ALIUD OFFICIUM

ubi est concessum.

Omnia ut supra, præter Lect. iij. Noct.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 25. 31.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Cum vénerit Fílius hóminis in majestáte sua, et omnes Angeli cum eo, tunc sedébit super sedem majestátis suæ. Et réliqua.

Homilía sancti Cypriáni Epíscopi et Mártyris.

Lib. de opere et eleemosynis, circa finem.

Præcépta ille nobis dedit, quid fácere servos suos oportéret instrúxit, operántibus præmium pollícitus, et supplícium sterílibus comminátus, senténtiam suam prótulit, quid judicatúrus sit ante prædíxit. Quæ potest excusátio esse cessánti, quæ defénsio stérili, nisi quod non faciénte servo quod

præcípitur, Dóminus fáciet quod minátur, qui et dicit: Cum vénerit Fílius hóminis in claritáte sua, et omnes Angeli cum eo, tunc sedébit in throno claritátis suæ, et colligéntur ante eum omnes gentes, et segregábit eos ab ínvicem.

℟. Iste est qui. (93)

Lectio viij.

Quid pótuit nobis majus Christus edícere, quómodo magis pótuit justítiæ ac misericórdiæ nostræ ópera provocáre, quam quod præstári dixit sibi quidquid egénti præstátur et páuperi, et se dixit offéndi nisi egénti præstétur et páuperi; ut qui respéctu fratris in ecclésia non movétur, vel Christi contemplatióne moveátur, et qui non cógitat in labóre atque in egestáte consérvum, vel Dóminum cógitet in ipso illo quem déspicit constitútum? Et idcírco, fratres caríssimi, quibus metus in Deum pronus est, et spreto calcatóque jam mundo ad supérna et divína ánimus eréctus est, fide plena, mente devóta, operatióne contínua pro meréndo Dómino obséquium præbeámus. Demus Christo vestiménta terréna, induménta cœléstia receptúri. Demus cibum et potum sæculárem, cum Abraham et Isaac et Jacob ad convívium cœléste ventúri. Ne parum metámus, plúrimum seminémus.

℟. Sint lumbi. (94)

Lectio ix.

Quo æqualitátis exémplo qui posséssor in terris rédditus ac fructus suos cum fraternitáte partítur, dum largitiónibus gratúitis commúnis ac justus est, Dei Patris imitátor est. Quæ illa erit, fratres caríssimi, operántium glória, quam grandis et summa lætítia, cum pópulum suum Dóminus céperit recensére, et méritis atque opéribus nostris præmia promíssa contríbuens, pro terrénis cœléstia, pro temporálibus sempitérna, pro módicis magna præstáre, offérre nos Patri, cui nos sua sanctificatióne restítuit, æternitátem nobis immortalitatémque largíri, ad quam nos Sánguinis sui vivificatióne reparávit, réduces ad paradísum dénuo fácere, regna cœlórum fide et veritáte suæ pollicitatiónis aperí-

re. Hæc hæreant fírmiter sénsibus nostris, hæc intelligántur plena fide, hæc toto corde diligántur, hæc indesinéntium óperum magnanimitáte redimántur.

Te Deum laudámus. 18.

EADEM DIE 23.

B. Andreæ Bobolæ, Martyris.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. non Pont. (26) præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui in confessióne veræ fídei beátum Andréam multíplici suppliciórum génere excruciátum illústri martyrio coronásti : præsta quæsumus ; ut nos in eádem fide stábiles advérsa pótius ómnia, quam ánimæ detriméntum patiámur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Andréas Bóbola Polónus in Palatinátu Sandomiriénsi patrícia géneris nobilitáte natus, primam adolescéntiam tanta cum verecúndiæ et innocéntiæ laude tradúxit, ut ætáte júvenis, móribus provéctus haberétur. Sanctióris vitæ stúdio incénsus, patérnis ópibus abdicátis, Societáti Jesu nomen dedit : in qua majóres in dies síngulos progréssus ferens, ánimum ad virtútes impénsius coléndas adhíbuit ; eóque brevi pervénit, ut cæteris ad sanctitátem incitaménto et exémplo esset. Religiósæ vitæ tyrocínio perfúnctus, púeros non minus in litterárum stúdiis quam in christiána pietáte instituéndos suscépit : et sacerdótio initiátus lucrándis Deo ánimis se totum plane devóvit, universámque ferme Lithuániam apostólicis expeditiónibus peragrávit.

℟. Honéstum fecit. (32)

Lectio v.

Quo in múnere semper eódem ánimi ardóre et eádem mentis constántia vigínti et ámplius annos perseverávit. Christiánæ doctrínæ rudiméntis tradéndis, sacris conciónibus vicátim habéndis, Cathólicis a vítiis ad virtútem, hæréticis et schismáticis ab erróre ad veritátem traducéndis diem pene omnem transigébat ; nullis unquam fractus labóribus, nullis perículis térritus, et inter advérsa

ómnia fortis ánimo et invídia major : dignus proptérea qui venátor animárum et Lituániæ Apóstolus passim ab homínibus appellarétur. Quibus rebus Cathólicæ religiónis hostes veheménter commóti et ad extrémam efferáti rábiem, Andréam ex insídiis adoríri et ad necem quærere constítuunt.

℟. Desidérium ánimæ. (33)

Lectio vj.

Quaprópter a Cosácis Photiáno schísmati faventibus comprehénsus, quum nec minis, nec promíssis addúci potuísset, ut a Cathólica religióne descíret, nobilíssimum vitæ et labórum finem oppétiit. Ac primum véstibus exútus et ad sepem alligátus, virgis crudelíssime cæsus est ; mox vinctum inter duos mílites, qui summos ei húmeros idéntidem secúribus incidébant, Janóviam duxére. Ibi cápitis, mánuum, péctoris pelle detrácta, atque ustulátis ardénti face cárnibus, lábiis naribúsque abscíssis, áltero illum óculo et lingua mulctárunt. Tandem áliis, iísque atrocióribus afféctum supplíciis semiánimem et vulnéribus lácerum humi inter sordes lutúmque pervólvunt, et gémino acínacis ictu confíciunt. Ita absolúto certámine victor ad palmam evolávit décimo séptimo Kaléndas Június, anno millésimo sexcentésimo quinquagésimo séptimo. Sacrum ejus corpus diu sub terra delítuit, donec, ipso monénte, prorsus incorrúptum repértum est et suavíssimum odórem spirans. Quo prodígio, quod ad hæc usque témpora júgiter perdúrat, simul cum áliis rite probáto, Pius Nonus Póntifex Máximus invíctum Christi Mártyrem cœléstium Beatórum cœtui adnumerávit.

℟. Stola jucunditátis. (34)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Nihil est opértum. de Comm. unius Mart. iij. loco. (41)

DIE 24. MAJI.

B. M. V. titulo Auxilium Christianorum.

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. M. V. (160) præter sequentia.

AD VESPERAS.

Hymnus.

Sæpe dum Christi pópulus cruéntis
Hostis infénsi premerétur armis

Venit adjútrix pia Virgo cœlo
Lapsa seréno.

Prisca sic Patrum monuménta narrant,
Templa testántur spóliis opímis
Clara, votívo repetíta cultu
Festa quotánnis.

En novi grates líceat Maríæ
Cántici lætis módulis reférre
Pro novis donis, resonánte plausu
Urbis et Orbis.

O dies felix, memoránda fastis,
Qua Petri Sedes fídei Magístrum
Triste post lustrum réducem beáta
Sorte recépit!

Vírgines castæ, pueríque puri,
Géstiens clerus, populúsque grato
Corde Regínæ celebráre cœli
Múnera certent.

Vírginum Virgo, benedícta Jesu
Mater, hæc auge bona: fac, precámur.
Ut gregem Pastor Pius ad salútis
Páscua ducat.

Te per ætérnos venerémur annos,
Trínitas, summo celebránda plausu,
Te fide mentes, resonóque linguæ
Cármine laudent.
Amen.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnificat, Aña. Ecce María erat spes nostra, ad quam confúgimus in auxílium, ut liberáret nos, et venit in adjutórium nobis.

Oratio ut ad Laudes.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Sancta María, Dei Génitrix Virgo, * Intercéde pro nobis. Ps. Veníte. 2.

Hymnus. Sæpe dum.

In j. Nocturno Lectiones Ego sapiéntia. (166)

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Ex Serm. de 12. Stellis.

Lectio iv.

Veheménter quidem nobis, dilectíssimi, vir unus, et múlier una nocuére: sed grátias Deo, per unum nihilóminus virum, et mulíerem unam ómnia restauràntur, nec sine magno fœnore gratiárum. Et quidem sufficere póterat Christus: síquidem et nunc omnis

sufficiéntia nostra ex eo est: sed nobis bonum non erat esse hóminem solum. Cóngruum magis, ut adésset nostræ reparatióni sexus utérque. Jam ítaque nec ipsa múlier benedícta in muliéribus vidébitur otiósa: inveniétur équidem locus ejus in hac reconciliatióne. Opus est enim mediatóre ad mediatórem Christum: nec alter nobis utílior quam María. Crudélis nímium mediátrix Eva, per quam serpens antíquus pestíferum étiam ipsi viro virus infúdit: sed fidélis María, quæ salútis antídotum et viris, et muliéribus propinávit. Illa enim minístra seductiónis, hæc propitiatiónis, illa suggéssit prævaricatiónem, hæc ingéssit redemptiónem. Quid ad Maríam accédere trépidet humána fragílitas? Nihil austérum in ea, nihil terríbile; tota suávis est, ómnibus ófferens lac et lanam. Revólve diligéntius evangélicæ históriæ sériem univérsam; et si quid forte increpatórium, si quid durum, si quod dénique signum vel levis indignatiónis occúrrerit in María, de cætero suspéctam hábeas, et accédere vereáris.

℟. Sicut cedrus. (169)

Lectio v.

Quod si, ut vere sunt, plena magis ómnia pietátis et grátiæ, plena mansuetúdinis et misericórdiæ, quæ ad eam pértinent, invéneris, age grátias ei, qui talem mediatrícem benigníssima miseratióne provídit, in qua nihil possit esse suspéctum. Dénique ómnibus ómnia facta est, sapiéntibus et insipiéntibus copiosíssima caritáte debitrícem se fecit. Omnibus misericórdiæ sinum áperit, ut de plenitúdine ejus accípiant univérsi, captívus redemptiónem, æger curatiónem, tristis consolatiónem, peccátor véniam, justus grátiam, Angelus lætítiam. Ipsa prætérita non díscutit mérita, sed ómnibus sese exorábilem, ómnibus clementíssimam præbet, ómnium dénique necessitátes amplíssimo quodam miserátur afféctu. Ipsa est quondam a Deo promíssa múlier serpéntis antíqui caput virtútis pede contritúra, cujus plane calcáneo in multis versútiis insidiátus est, sed sine causa: Sola enim contrívit uni-

vérsam hæréticam pravitátem. Contríti sunt insidiántes, conculcáti supplantatóres, confutáti derogatóres, et beátam eam dicunt omnes generatiónes. Jam si Ecclésia Lunæ intelligénda vidétur vocábulo, habes mediatrícem evidénter expréssam : Múlier, inquit, amícta sole, et luna sub pédibus ejus. Amplectámur Maríæ vestígia, et devotíssima supplicatióne beátis illíus pédibus provolvámur. Teneámus eam, nec dimittámus, donec benedíxerit nobis : potens est enim.

℟. Quæ est ista. (170)

Ex publicis Monument.

Lectio vj.

Præsentíssimum Deíparæ auxílium ad Religiónis hostes profligándos sæpe pópulus christiánus mirum in modum expértus est : ex quo factum, ut sanctíssimus Póntifex Pius Quintus, post insígnem victóriam, intercedénte beatíssima Vírgine, a Christiánis de Turcárum tyránno apud Enchínadas ínsulas reportátam, in Litaníis Lauretánis eámdem Regínam cœlórum, inter ália præcónia Auxílium Christianórum appellári constitúerit. Sed illud in primis memorábile est atque exploráti miráculi loco habéndum, quod cum Románus Póntifex Pius Séptimus impiórum consíliis et armis ex Apostólica Petri Sede exturbátus, et arcta custódia, præsértim Savónæ, per annos quinque, eóque ámplius fuísset deténtus, viis ómnibus pénitus interclúsis ne Dei Ecclésiam régere posset, nullo símilis persecutiónis in priscis annálibus exémplo, inopináto, et præter ómnium exspectatiónem cóntigit, ut ingénti plausu, ac véluti univérsi orbis mánibus pontifício sólio restituerétur. Quod et secúndo áccidit, dum íterum commóto túrbine, ab Urbe discédens, sacro comitánte Cardinálium collégio, Ligúriam conténdit. Verum præsentíssimo Dei benefício, cessánte procélla, quæ grave minabátur excídium, Romam, plaudéntibus præ novo gáudio pópulis, revérsus est. Antea tamen, quod in votis habúerat, et captivitáte deténtus éxsequi nequíverat, áurea Coróna insígnem Savónæ Imáginem Deíparæ

Vírginis sub título Matris Misericórdiæ, solémni ritu, propriísque mánibus decorávit. Quam mirábilem rerum vicissitúdinem idem Póntifex Máximus Pius Séptimus totíus evéntus íntime cónscius, cum intercessióne sanctíssimæ Dei Genitrícis cujus poténtem opem et ipse impénse imploráverat, et ab ómnibus Christi fidélibus implorári curáverat, accéptam mérito reférret, in ejúsdem Vírginis Matris honórem sub appellatióne Auxílii Christianórum solémne festum indíxit perpétuo celebrándum die mensis Maji vigésimo quarto, faustíssimi sui in Urbem réditus anniversário, approbáto étiam Officio próprio, ut tanti beneficii distíncta, et perénnis exstet memória, et gratiárum áctio.

℟. Ornátam. (170)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 11. d

In illo témpore : Loquénte Jesu ad turbas. extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi : Beátus venter qui te portávit. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

In Nativitate B. M. V.

Intuére, o homo, consílium Dei, agnósce consílium sapiéntiæ, consílium pietátis. Cœlésti rore áream rigatúrus totum vellus prius infúdit. Redemptúrus humánum genus, prétium univérsum cóntulit in Maríam. Altius ergo intuémini quanto devotiónis afféctu a nobis eam volúerit honorári, qui totíus boni plenitúdinem pósuit in María : ut proínde si quid spei in nobis est, si quid grátiæ, si quid salútis, ab ea novérimus redundáre, quæ ascéndit delíciis áffluens. Totis ergo medúllis córdium, totis præcordiórum afféctibus, et votis ómnibus Maríam hanc venerémur, quia sic est volúntas ejus, qui totum nos habére vóluit per Maríam. Hæc, inquam, volúntas ejus est, sed pro nobis.

℟. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant

omnes tuum juvámen, quicúmque tuum sanctum implórant auxílium. Quia.

Lectio viij.

In ómnibus síquidem et per ómnia próvidens míseris, trepidatiónem nostram solátur, fidem éxcitat, spem róborat, diffidéntiam ábigit, érigit pusillanimitátem. Ad Patrem verebáris accédere, solo audítu térritus, ad fólia fugiébas : Jesum tibi dedit mediatórem. Quid non apud talem Patrem Fílius talis obtíneat? Exaudiétur útique pro reveréntia sua : Pater enim díligit Fílium. Sed fórsitan et in ipso majestátem vereáre divínam, quod licet factus sit homo, mánserit tamen Deus. Advocátum habére vis et ad ipsum? Ad Maríam recúrre. Pura síquidem humánitas in María, non modo pura ab omni contaminatióne, sed et pura singularitáte natúræ. Nec dúbius díxerim, exaudiétur et ipsa pro reveréntia sua. Exáudiet útique Matrem Fílius, et exáudiet Fílium Pater.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes : * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia fecit. Glória Patri. Quia fecit.

Lectio ix.

Filíoli, hæc peccatórum scala, hæc mea máxima fidúcia est, hæc tota rátio spei meæ. Quid enim? Potéstne Fílius aut repéllere, aut sustinére repúlsam? Non audíre, aut non audíri Fílius potest? Neutrum plane. Invenísti, ait Angelus, grátiam apud Deum : felíciter. Semper hæc invéniet grátiam, et sola est grátia, qua egémus : nimírum sola est grátia, qua salvámur. Quid nos ália concupíscimus, fratres. Quærámus grátiam et per Maríam quærámus, quia quod quærit ínvenit, et frustrári non potest. Quærámus grátiam, sed grátiam apud Deum : nam apud hómines grátia fallax. Quærant álii méritum, nos inveníre grátiam studeámus. Quid enim? Non grátiæ est quod hic sumus? Profécto misericórdiæ Dómini est, quod non sumus consúmpti nos.

Te Deum laudámus. 18.

AD LAUDES,

Hymnus.

Te Redemptóris, Dominíque nostri
Dícimus Matrem, speciósa Virgo,
Christianórum decus, et levámen
Rebus in arctis.

Sæviant portæ licet inferórum,
Hostis antíquus fremat, et mináces,
Ut Deo sacrum populétur agmen,
Súscitet iras.

Nil truces possunt fúriæ nocére
Méntibus castis, prece quas vocáta
Annuens Virgo fovet, et supérno
Róbore firmat.

Tanta si nobis fáveat Patróna,
Béllici cessat scéleris tumúltus,
Mille sternúntur, fugiúntve turmæ,
Mille cohórtes.

Tollit ut sancta caput in Sióne
Turris, arx firmo fabricáta muro,
Cívitas David, clypeis et acri
Mílite tuta.

Virgo sic fortis Dómini poténti
Déxtera, cœli cumuláta donis,
A piis longe fámulis repéllit
Dæmonis ictus.

Te per ætérnos venerémur annos,
Trínitas, summo celebránda plausu:
Te fide mentes resonóque linguæ
Cármine laudent.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Aña. Ad te, o sancta Dei Génitrix, clamávimus, et per te venit Dómini auxílium nobis.

Oratio.

Omnípotens et miséricors Deus, qui ad defensiónem pópuli christiáni in beatíssima Vírgine María perpétuum Auxílium mirabíliter constituísti: concéde propítius; ut tali præsídio muníti certántes in vita, victóriam de hoste malígno cónsequi valeámus in morte. Per Dóminum.

In ij. Vesperis, omnia in primis.

Ad Magnificat, Aña. Sancta María succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro de-

vóto feminéo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque tuum sanctum implórant auxílium.

DIE 30. MAJI.

S. Ferdinandi III. Castellæ et Legionis Regis, Conf. Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (83) præter seq.

Oratio.

Deus, qui beáto Confessóri tuo Ferdinándo præliári prǽlia tua, et fídei inimícos superáre dedísti: concéde; ut ejus nos intercessióne muníti, ab hóstibus mentis et córporis liberémur. Per Dóminum.

Et fit com. S. Felicis I. Papæ et Mart. Iste sanctus. ℣. Glória et.

Oratio.

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Felícis, Mártyris tui atque Pontíficis, intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ferdinándus Tértius Castéllæ et Legiónis rex, cui Sancti cognoméntum jam inde a quátuor sæculis Ecclesiasticórum et sæculárium consénsus dedére, tantum prudéntiæ adoléscens adhuc spécimen præbuit, ut Berengária mater, Castéllæ regína, a qua persáncte educátus fúerat, abdicátum a se regnum in fílium transtúlerit. In eo, adjúnctis regni curis, régiæ virtútes emicuére, magnanímitas, cleméntia, justítia, et præ cǽteris Cathólicæ fídei zelus, ejúsque religiósi cultus tuéndi ac propagándi ardens stúdium. Id præstitit in primis hæréticos insectándo, quos núllibi regnórum suórum consístere passus, própriis ipse mánibus ligna comburéndis damnátis ad rogum advehébat. Præstitit ínsuper in erigéndis, dotándis, et consecrándis christiáno ritu Cordubénsi, Giennénsi, Hispalénsi, et aliárum úrbium Ecclésiis Máurico ereptárum jugo, simúlque in instaurándis primáriis templis Toletáno, Burgénsi, et áliis, pia et régia munificéntia.

℟. Honéstum fecit. (89)

Lectio v.

Inter hæc, per Castéllæ et Legiónis re-

gnum, in quo patri Alphónso succésserat, colléctis magnis exercítibus, ánnuas expeditiónes contra Saracénos, christiáni nóminis hostes, suscépit. In quibus, ut semper vínceret, præcípui exércitus fuére preces piíssimi Regis ad Deum fusæ, et quod ante pugnam, ut sibi Deum propitiáret, flagris in se sæviébat, atque áspero cilício muniébat corpus; sicque insígnes contra ingéntes Maurórum ácies victórias reportávit, et plures urbes christiáno cúltui imperióque restítuit : et conquisítis Giénnii, Córdubæ et Múrciæ regnis, ac Granaténsi vectigáli facto, ad expugnándam Híspalim, primáriam Bœticæ urbem, hortánte in visióne (ut tráditum est) beáto Isidóro, olim illíus urbis Epíscopo, victrícia signa tránstulit. In ea obsidióne (ut fertur) præséntem divínam opem hábuit : nam férream caténam, quæ super Bœtim transvérsim exténsa Mahometánis pro repágulo erat, coórto validióri vento, una ex návibus régiis, Regis jussu eo deláta, tanto ímpetu fregit ut, lóngius prætervécta, pontem quoque lígneum, et simul spes Maurórum obrúperit, et ad deditiónem coégerit.

℟. Amávit eum. (90)

Lectio vj.

Tot victórias Beátæ Vírginis Maríæ patrocínio ferébat accéptas, cujus imáginem secum in castris habens, peculiári cultu prosequebátur. Capta Híspali, prima religiónis cura fuit : nam templum Maurórum expiátum, et Christianórum dedicátum sacris, insígni Archiepiscopátu, et honestíssimo Canonicórum et Dignitátum collégio, régia et religiósa liberalitáte exornávit. Alia deínde in urbe templa et cœnóbia eréxit : inter quæ pietátis offícia, dum trajícere in Africam parat, Mahometánum in ea impérium eversúrus, ad cœléstem régiam vocátur. In extrémo vitæ agóne sacram Eucharístiam pro Viático allátam, fune ad collum alligáto, et humi stratus, cum lácrymis ubértim fusis adórans, eáque dignis reveréntiæ, humilitátis et Cathólicæ fídei obtestatiónibus accépta, obdormívit in Dómino. Jacet

ejus corpus incorrúptum adhuc post quátuor sæcula, in templo máximo Hispalénsi, honorificentíssimo inclúsum sepúlcro. ℟. Iste homo. (90)

In iij. Noct. Homilia in Evang. Nolíte timére. de Comm. ij. loco.

DIE 2. JUNII.

B. Mariæ Annæ a Jesu de Paredes Virg.

Duplex.

Omnia de Comm. Virg. (103) præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui inter sæculi étiam illécebras beátam Maríam Annam, ut lílium inter spinas, virgináli castitáte, et jugi pœniténtia floréscere voluísti : præsta quæsumus ; ut ejus méritis et intercessióne retrahámur a vítiis et perfectióra sectémur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

María Anna a Jesu de Parédes, Quiti in América meridionáli claro génere nata, ab ipsa pene infántia perféctam vivéndi ratiónem íniit. Mirábilis in ea morum intégritas et candor, ardens in Deum píetas, constans erga immaculátam Dei Genitrícem cultus et observántia, assíduum precándi stúdium. Vix décimum ætátis annum ingréssa se totam Deo arctíssime obstrínxit, tribus emíssis perpétuæ castitátis, paupertátis et obediéntiæ votis, quæ ad óbitum usque sancte servávit. Cum laudes audíret trium e Societáte Jesu Mártyrum, qui in Japóniæ regno pro christiána fide sánguinem profudíssent, inusitáto quodam divínæ glóriæ propagándæ ardóre succénsa, clam se ad iter accínxit, ut apud bárbaras gentes lumen veritátis inférret. Verum cum inítium éxsequi consílium mínime potuísset, divínæ acquiéscens voluntáti própria in domo sibi recéssum paráre constítuit, ubi procul ab humánis curis uni Deo conjunctíssime víveret. ℟. Propter veritátem. (114)

Lectio v.

Itaque in partem suárum ædium interiórem se recépit, nec inde umquam prodíbat in públicum, nisi vel cáritas erga próximos, vel pietátis offícia explénda urgérent. In eo autem secéssu, tamquam in eré-

mo, antíquis severiórum patrum exémplis innovátis, innocentíssimum corpus mirum in modum continénter vexávit. Caput coróna spínea, pectus et látera rigénti cilício, pedes lapíllis, omnésque artus flagéllis, et férreis caténis ac inaudítis quibúsdam ártibus, quas Christi Dómini amor suggerébat, semel atque íterum diu noctúque cruentábat. Ad majórem sui afflictatiónem léctulo ex asséribus, vel cruce acutíssimis spinis intertéxta utebátur, cibo ádeo ténui, ut octávo, quandóque étiam décimo quoque die vix única áridi panis úncia vescerétur. Erga omnes tamen comis et affábilis, ánimos étiam perditórum hóminum sibi demerebátur, quos ex omni órdine a vitiórum fœditáte ad vitæ honestátem suis consíliis et précibus tradúxit.

℟. Dilexísti justítiam. (114)

Lectio vj.

His aliísque auctam virtútibus Deus fámulam suam multis præclarísque munéribus illustrávit. Assíduæ rerum divinárum contemplatióni dédita, dies noctésque pene íntegras in Dei amóre quiescébat; nec defuérunt qui eam sublímem a terra, ánimo a sénsibus avocáto, et vultu cœlésti luce radiánte ab se visam confirmárent. Prophetíæ et scrutatiónis córdium dono insígnis, non solum futúra et abséntia prænuntiávit, sed ánimos hóminum, cogitatiónes et máculas introspéxit. Nec minor in morbis depelléndis vis éxstitit. Multis enim extrémo morbo laborántibus, aut crucis signo, aut aquæ sacræ aspersióne desperátam córporis sanitátem restítuit; et mórtuam féminam suis précibus in vitam revocávit. Ita erga omnes caritáte affécta, vitam dénique ipsam, dum atra lues grassarétur, pro cívium incolumitáte Deo óbtulit, et morbo corrépta placidíssimo éxitu migrávit ad Sponsum, anno millésimo sexcentésimo quadragésimo quinto, ætátis suæ sexto et vigésimo. Statim post óbitum ex ejus sánguine concréto candidíssimum lílium pródiit, ex quo ipsa Quiténsis lílii nomen obtínuit. Fama autem sanctitátis longe latéque diffúsa, et a Deo plúribus

signis confirmáta. Pius Nonus Póntifex Máximus puríssimam vírginem solémni cæremónia sacris beatórum fastis adscrípsit. ℟. Afferéntur. (114)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus. (117)

DIE 9. JUNII.

B. Mariæ V. Matris Gratiarum.

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. Mariæ V. per annum. (160) præter seq.

IN UTRISQUE VESPERIS.

℣. Ave María grátia plena. ℟. Dóminus tecum.

Ad Magnificat, Aña. O beáta Virgo María: tu véniæ vena, tu grátiæ Mater, tu spes mundi, exáudi fílios tuos clamántes ad te.

Oratio.

Deus, qui humáno géneri beátæ Maríæ virginitáte fœcúnda reparatiónis grátiam contulísti: concéde; ut quam grátiæ Matrem appellámus in terris, ejus felíci consórtio perénniter perfruámur in cœlis. Per Dóminum.

Deinde com. SS. Mart. Primi et Feliciani.

In j. Noct. Lect. Ego sapiéntia. (166)

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Thomæ Epíscopi.

Conc. 1. de Annunt.

Lectio iv.

Admirándam omníque virtúte præstántem Genitrícem Dei Maríam pro mei ingénii exiguitáte toto ánimi desidério laudáre desíderans, nullum fere in Sacris Lítteris pótui reperíre præcónium, quod ad lítteram ejus nobis glóriam excellentiámque demónstret. Nam etsi de illa per prophétas plúrima mystice dicta, fáctaque passim legántur, unde possit virtútis ejus magnitúdo constáre, in evangélicis tamen aut apostólicis scriptis rarus de illa sermo, et multo rárior laus invenítur, quamvis, ut verum fátear, non ita siléntio trádita sit, ut in eórum dictis virtútum ejus cláritas tenuíssimo rádio, véluti per quasdam verbórum rímulas, non eníteat. Sed unde magis ejus glóriam, virtútes, dotésque ánimi potérimus auspicári, quam ex illo mirífico ejus et Angeli collóquio! In quo præter hoc, quod angélico elóquio grátia pleníssima et ómnium fe-

minárum prima mérito prædicátur, ex gestis ejus et dictis multa nimis præconiórum ejus sylva emícuit.

℟. Sicut cedrus. (169)

Lectio v.

Ingréssus Angelus ovánter, salutávit reverénter : Ave, inquit, grátia plena : Dóminus tecum : plena grátia, impléndа Deitáte, obumbránda virtúte ; grátia plena, de cujus plenitúdine accípiunt univérsi, de cujus abundántia totus repléndus est orbis. Et vere plena, in cujus ánimo nullus peccáto relíctus est locus, nullus iniquitáti pátuit accéssus. Dóminus tecum. Et quómodo tecum ? non útique sicut mecum, sed sicut núllibi : tecum in córpore, tecum in mente, tecum in ánimo , tecum in consílio, tecum in útero, tecum in auxílio, tecum in ortu, tecum in éxitu, tecum in fine, tecum sine fine.

℟. Quæ est ista. (170)

Conc. 2. de Annunt.

Lectio vj.

Cœlésti ergo legatióne audíta, sic fatur ad Angelum : Ecce ancílla Dómini : fiat mihi secúndum verbum tuum. Grandi ergo mystério, altissimóque Deitátis instínctu conceptúra Deum, sui méminit ancillátus, ut oriéntem a se fílium mundi obséquio mancipáret. Fiat mihi, ait, secúndum verbum tuum : et ad verbum ejus, statim in útero incarnátum est Verbum. O fiat potens, o fiat éfficax, o fiat super omne fiat, perpétuo honóre venerándum ! Hoc verbo fiat factus est mundus. Hoc verbo cœléstia terréstriaque Altíssimus cóndidit : sed tale fiat non sónuit in orbe, quale tu nunc beáta dixísti. Quid enim factum est ! quis dícere potest quid factum est ? Natúra stupet, judícium hæret, hebéscit sensus, lingua mutéscit, rátio déficit, intelléctus non capit quod factum est in María cum hoc prótulit verbum : Fiat mihi secúndum verbum tuum.

℟. Ornátam. (170)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 1. c.

In illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui no-

men erat Joseph de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Hom. S. Augustíni Episc. Serm. 291. in Nat. S. Joannis Baptistæ.

Angelus vero idem ipse ad Maríam Vírginem: Ave, inquit, grátia plena: Dóminus tecum; jam tecum est, qui erit in te. Dic mihi ergo, núntie Dei, quómodo fiet istud? Vide Angelum sciéntem, illam quæréntem, non diffidéntem. Quia ergo vidit eam quæréntem, non diffidéntem, non se negávit instruéntem. Audi quómodo: erit virgínitas tua, tu tantum crede veritátem, serva virginitátem, áccipe integritátem. Quóniam íntegra est fides tua, intácta erit et intégritas tua. Dénique audi, quómodo fiet istud: Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi, quia fide concípies, quia credéndo in útero, non concumbéndo habébis: proptérea quod nascétur de te Sanctum vocábitur Fílius Dei. Quid es, quæ póstea paritúra es? unde meruísti? unde hoc accepísti? unde fiet in te, qui fecit te? unde, inquam, tibi hoc tantum bonum? Virgo es, sancta es, votum vovísti; sed multum quod meruísti, imo vero multum, quod accepísti. ℟. Sub tuum præsídium confúgimus clementíssima Virgo, súscipe nos, única spes nostra et nostris delectáre láudibus, * Quibus indígni omni te laude digníssimam collaudámus. ℣. Aufer a nobis iniquitátes nostras, ut digni canámus tibi glóriæ melos. Quibus.

Lectio viij.

Nam unde hoc meruísti? Fit in te, qui fecit te; fit in te, per quem facta es; imo vero per quem factum est cœlum et terra, per quem facta sunt ómnia, fit in te Verbum Dei caro, accipiéndo carnem, non amitténdo divinitátem. Et Verbum júngitur carni, et Verbum copulátur carni, et hujus tanti conjúgii thálamus úterus tuus, et hujus, inquam, tanti conjúgii, id est Verbi et carnis thálamus úterus tuus: unde ipse Sponsus procédit de thálamo suo. Invénit te Vírginem concéptus, dimíttit Vírginem natus. Dat fœcunditátem, non tollit integritátem. Unde tibi hoc?

Protérve Vírginem vídeor interrogáre, et quasi importúne aures verecúndas ista mea voce pulsáre. Sed vídeo Vírginem verecundántem, et tamen respondéntem, meque admonéntem. Quæris a me, unde mihi hoc? Verecúndor tibi respondére bonum meum: Angeli audi ipsíus salutatiónem, et in me agnósce tuam salútem. Crede cui crédidi. Unde mihi hoc quæris? Angelus respóndeat. Dic mihi Angele, unde Maríæ hoc? Jam dixi, cum salutávi: Ave grátia plena.

℟. Porta cœli et stella maris es Virgo María, Regis ætérni Mater, gratos nos redde Fílio tuo, * Quia omnis virtus, et decor, et glória ex te respléndet. ℣. Tu véniæ vena, tu grátiæ Mater, tu spes mundi, exáudi nos clamántes ad te. Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix. de SS. Primo et Feliciano Mart. ut in Brev. 423. et ex duabus Lect. fit una.

Si transferri contingat erit seq.

Serm. 290. de Sanctis.

Lectio ix.

María vero quando e contra ait, quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco, inquiréndo dixit, non desperándo. Dum interrogávit, non de promissióne dubitávit. O vere grátia plena! Sic est enim ab Angelo salutáta: Ave grátia plena. Quis hanc éxplicet grátiam? quis huic grátiæ grátias agéndo sufficiat? Fit homo et per líberum arbítrium perit homo, et invenítur homo factus, qui fecit, ne períret quem fecit. In princípio Verbum Deus apud Deum, per quod ómnia facta sunt, fit caro: Verbum caro factum est, et habitávit in nobis. Caro fit Verbum, sed caro accédit ad Verbum, non périit in carne Verbum. O grátia! ut hoc haberémus, quid digni erámus?

Te Deum laudámus. 18.

In Laud. com. SS. Mart.

DIE 15. JUNII.

S. Germanæ Cousin, Virginis.

Duplex.

Omnia de Comm. Virg. (103) præter sequentia.

Oratio.

Deus humílium celsitúdo, qui beátam Germánam Vírginem tuam caritátis et patiéntiæ decóre excéllere dis-

posuísti : ejus méritis et intercessióne concéde ; ut crucem júgiter feréntes, te semper dilígere valeámus. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Germána Cousin Píbraci, quod óppidum est Tolosánæ diœcésis, húmili loco nata, ab ipsa pene infántia grávibus ærúmnis fuit obnóxia. Cum enim manca esset, et strumis inficta, statim post óbitum matris in novércæ ódium íncidit, ejúsque ópera de patérna domo ejécta et custodiéndis grégibus addícta, solo pane et aqua víctitans, et super stramen aut áridos pálmites in ipsa pécudum caula somnum carpens, vitam in summa egestáte rerúmque ómnium inópia tolerávit. Hæc et ália, quibus quotídie premebátur, frígoris, æstus et ímbrium incómmoda, quin étiam domesticórum convícia et insectatiónes, forti semper ánimo, et ore ad hilaritátem compósito, non solum patientíssime tulit, sed majóra pati excogitávit, ut confórmis fíeret imágini Fílii Dei, quem única toto cordis afféctu diléxit. ℟. Propter veritátẽ. (114)

Lectio v.

Sive enim gregem ad páscua, sive in arvis stámina e colo dúceret, mente et cogitatióne in Deum defíxa, assíduas fundébat preces, et pósitis humi génibus ante crucis signum, ardentíssimi amóris æstus rerum cœléstium contemplatióne temperábat. Quotídie templum adíre, sacrifício Missæ interésse, et síngulis diébus festis se divínæ mensæ pábulo refícere in more hábuit. Deíparam Vírginem singulári religióne cóluit, eíque frequéntia, exhíbuit obséquii et pietátis offícia. Caritáte erga omnes affécta, púeros et púellas christiánæ fídei mystériis erudíre, eorúmque ánimos ad virtútem et rectam vivéndi ratiónem informáre, egéntium inópiæ subveníre consuévit, detrácto étiam sibi panis frústulo, quo única vescebátur. Castitátis vero et innocéntiæ laudem tantam promeruit, ut ad mortem usque illibátam serváverit. ℟. Dilexísti justítiam. (114)

Lectio vj.

Hanc fámulæ suæ occúltam sanctitátem Deus, éditis e cœlo signis, mirabíliter declarávit. Nam et flúvium aquis exundántem, dum Pibracénse templum péteret, Germána, fixo gradu sæpius transívit, et panem paupéribus erogándum, ut novércam latéret, hibérno témpore in flores convértit. Virtútibus et prodígiis illustráta ad cœléstis agni núptias tandem inopináto éxitu emigrávit, annum agens secúndum supra vigésimum. Mortáles vírginis exúviæ, anno quadragésimo et ultra postquam e vita decésserat, incorrúptæ et íntegræ, recentibúsque conspérsæ flóribus repértæ sunt. Huic prodígio ália multa, per annos ferme ducéntos, divína virtúte ad túmulum júgiter patráta, mirácula accessérunt, quæ innocéntis puéllæ famam et nomen longe latéque propagárunt. Quibus permótus Pius Nonus Póntifex Máximus, virtútibus et miráculis rite probátis, eámdem Beatárum Vírginum fastis primum adscrípsit. Subínde vero novis fulgéntem prodígiis idem Póntifex anno millésimo octingentésimo sexagésimo séptimo ea ipsa die, qua sæculária Apostolórum Príncipum solémnia agebántur, Sanctórum albo accénsuit.

℟. Afferéntur regi. (114)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Símile est regnum cœlórum thesáuro. de Comm. non Virg. (128)

DIE 16. JUNII.

S. Joannis Francisci Regis, Conf.

Duplex. m. t. v.

Omnia de Comm. Conf. non Pont (83) præter seq.

Oratio.

Deus qui ad plúrimos pro salúte animárum perferéndos labóres beátum Joánnem Francíscum Confessórem tuum, mirábili caritáte et invícta patiéntia decorásti: concéde propítius; ut ejus exémplis instrúcti, et intercessiónibus adjúti, ætérnæ vitæ præmia consequámur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Joánnes Francíscus Regis nóbili génere natus in oppídulo Narbonénsis Gálliæ, cui nomen

Fonscoopértus, exímiæ sanctitátis a téneris annis indícia præbuit. In eo jam tum eluxére mira morum innocéntia, flagrans oratiónis stúdium, pudor, et modéstia singuláris. Societátem Jesu ingréssus Tolósæ anno ætátis décimo nono, humilitáte, obediéntia, caritáte, ódio sui, cæterísque vitæ religiósæ virtútibus excélluit. Absolútis stúdiis, totum se procurándæ animárum salúti pénitus devóvit. Ásperos Vivariénsium, Velaunórum, et Forénsium montes, et ingéntes Helviórum tractus, glácie, nivibúsque fere perpétuis hórridos, eorúmque colónos, inscítia, rusticitáte, barbárie intractábiles, suscépit excoléndos, eo succéssu, ut innumerábiles hómines aut Calviniána lue inféctos, aut pérditis móribus corrúptos, ad Cathólicam fidem, et ad christiánam pietátem tradúxerit.

℟. Honéstum fecit. (89)

Lectio v.

Campéstribus missiónibus hibérno témpore perfúnctus, æstívo revertebátur Anícium, ibíque in nosocomíis et in carcéribus, in privátis ædibus, in cómpitis ac templis, omne hóminum genus, ómnibus ómnia factus sublevábat. Páuperum greges, corrogátis úndique subsídiis, præsértim cum sævíret fames, multiplicáto étiam non semel per miráculum fruménto, sustentábat; unde illi patris páuperum cognómen índitum fuit. In flagitiósis homínibus, et pérditis præsértim muliérculis e vitiórum cœno educéndis, vix credíbile est quot probra ludibriáque pertúlerit, eré́cto semper et álacri vultu impertérritus, licet gládiis júgulo sæpe admótis, álapis ori impáctis, et fústibus córpori. Grassánte peste, infírmos eo morbo laborántes sédulo invísens, ardénti reficiébat caritáte. Erga álios blandus ac benéficus, in se ipsum sæviébat acérrime, ásperis cilíciis, férreis caténis, cruéntis flagellatiónibus, somnum bréviter in nuda tábula aut humi carpens, semper abstémius, vilissimóque semper víctitans cibo, et ádeo ténui, ut arcéndæ morti pótius, quam sustentándæ vitæ suffíceret.

℟. Amávit eum. (90)

Lectio vj.

Divíno amóre sic erat incénsus, ut illum unum spiráre, loqui, cogitáre viderétur. Plures noctis horas oratióni dabat, cœléstibus áffluens delíciis, et extra se sæpe raptus. Rem divínam ea ánimi attentióne, eo vultus ardóre faciébat, ut sacrum, quo effervescébat, ignem étiam in adstántes diffúnderet. Miráculis aliísque donis supernaturálibus mire cláruit. Tandem vocátus ad præmia labórum, in Viennénsis diœcésis pago, cui nomen est Lalovéscus, corréptus letháli morbo ex labóribus contrácto, cum sævíret hiems frigidíssima, cœléstibus recreátus illustratiónibus, ad ætérna gáudia invitátus, spíritum Creatóri réddidit anno millésimo sexcentésimo quadragésimo, die trigésima prima Decémbris, vitæ suæ quadragésimo quarto. Ejus sepúlcrum incredíbili populórum per aspérrimos montes úndique confluéntium concúrsu, ob sanctitátis et miraculórum famam, quæ máxime percrebrescébat, summa devotióne est frequentátum. Quibus ómnibus permótus Clemens Undécimus Póntifex Máximus Joánnem Franciscum Beatórum, Clemens vero Duodécimus Sanctórum fástis solémni ritu adscrípsit, die décima sexta Június ejúsdem celebrándæ festivitáti a Benedícto Décimo quarto assignáta.

℟. Iste homo. (90)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Sint lumbi. (93)

ALIÆ LECTIONES ubi concessæ sunt.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 9.

In illo témpore: Circuíbat Jesus omnes civitátes et castélla, docens in Synagógis eórum, et prædicans Evangélium regni. Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presbyteri.

Comm. lib. 1. Matth. c. 9.

Cernis quod æquáliter in villis et úrbibus, et castéllis, id est, et magnis et parvis Evangélium prædicáverit: ut non consideráret nobílium poténtiam, sed salútem credéntium. Circuíbat civitátes: hoc habens óperis quod mandáverat Pater et hanc esúriem ut doctrína sua salvos fáceret infidéles. Dó-

cébat autem in Synagógis et villis Evangélium regni, et post prædicatiónem atque doctrínam curábat omnem languórem, et omnem infirmitátem : ut quibus sermo non suáserat, ópera persuadérent.

℟. Iste est qui. (93)

Lectio viij.

De Dómino próprie dícitur : Curans omnem languórem et omnem infirmitátem : nihil quippe ei impossíbile est. Videns autem turbas, misértus est eis. Vexátio gregis et óvium atque turbárum, pastórum culpa, et vítium magistrórum est. Unde séquitur : Messis quidem multa, operárii autem pauci. Messis multa populórum signíficat multitúdinem ; operárii pauci, penúriam magistrórum. Et ímperat ut rogent dóminum messis, ut mittat operários in messem suam.

℟. Sint lumbi. (94)

Lectio ix.

Isti sunt operárii, de quibus lóquitur Psalmísta, dicens : Qui séminant in lácrymis, in gáudio metent : Eúntes ibant et flebant, mitténtes sémina sua. Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, portántes manípulos suos. Et ut apértius loquar : Messis multa omnis turba credéntium est ; operárii autem pauci, et Apóstoli et imitatóres eórum qui mittúntur ad messem.

Te Deum laudámus. 18.

DIE 25. JUNII.

S. Gallicani, Martyris.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. (26) præter seq.

Oratio.

Deus, qui beátum Gallicánum Mártyrem ad tui cognitiónem mirabíliter perduxísti, et per eum novo Ecclésiam tuam caritátis exémplo illustráre dignátus es : concéde propítius ; ut, ejúsdem précibus et imitatióne, promíssa misericórdibus præmia consequámur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Gallicánus, vir consuláris et triumpháli honóre claríssimus, sua virtúte et militári glória, Constantíni Augústi sibi grátiam conciliávit. Magis autem quæ Dei sunt quærens, a sanctis Joánne et Paulo cœlésti luce

perfúsus, et Evangélii doctrína erudítus, Jesu Christi fidem ore simul atque ópere profitéri cœpit. Nam cum sancto Hilaríno ad Ostia Tiberína secédens, peregrinórum atque infirmórum curæ et servitúti se totum addíxit: cujus rei fama toto orbe divulgáta, multi úndique illuc confluéntes vidébant virum ex patrício et cónsule lavántem páuperum pedes, ponéntem mensam, aquam mánibus effundéntem, languéntibus sollícite ministrántem; dénique tamquam Christo ipsi mínimis ejus, scílicet mendícis et peregrínis, offícia étiam humíllima exhibéntem.

℟. Honéstum fecit. (32)

Lectio v.

His misericórdiæ opéribus, quæ frátribus exhíbuit, Patris cœléstis misericórdiam prométitus est, et passióne Christo Fílio Dei consociári. Cum enim impérium ímpius apóstata Juliánus adéptus esset, Gallicánus ex illa misericórdiæ sede, et páuperum ac peregrinórum hospítio pulsus, Alexandríam perréxit, ubi eum Rauciánus judex sacrificáre dæmóniis, id est ethnicórum diis, imperávit. Verum Christi miles júdicis minas contémnens, nec curans illécebras, nullum honórem idólis géntium, tamquam mórtuis simulácris, sed Deo vivo tribuéndum docens, torméntis et morti se parátum exhíbuit. Itaque gládio percússus vitam páuperum servítio nóbilem, glorióso martyrio consummávit.

℟. Desidérium ánimæ. (33)

Ex Oratióne S. Gregórii Nysséni.

Append. Gretseri, 237, sive tom. 3. Oper. S. Greg.

Lectio vj.

Frange esuriénti panem tuum, et egénos sine tecto induc in domum tuam. Multam nobis hoc tempus affert nudórum vagorúmque cópiam. Hóspites, exsulésque non desunt: ubíque licet proténsas opem implorántium manus aspícere. His aer sub dio tectum præbet Pórticus, et bívia, et partes fori magis desértæ sunt hospítia. Nycticorácum et noctuárum more in cavérnis látitant. Pannósis, attrítis et lacerátis tegúntur induméntis. Agricultúræ fructus est

illis miserántium ánimi benígnitas: cibus, si quid ab accedénte quópiam impetráverint : pótio éadem, quæ brutis animántibus, nimírum fontes. Vagam et agréstem tradúcunt vitam, calamitátibus et necessitáte compúlsi. His necessária víctui suppédita tu, qui jejúnas. Erga fratres calamitósos benígnus esto : quod ventri súbtrahis, tríbue esuriénti.

℟. Stola jucunditátis. (34)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 10. c

In illo témpore : Suscípiens Jesus dixit : Homo quidam descendébat ab Jerúsalem in Jéricho, et íncidit in latrónes, qui étiam despoliavérunt eum : et plagis impósitis, abiérunt, semivívo relícto. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Nazianzéni.

Ex Orat. 16. tom. 1.

Purgémur ítaque per misericórdiæ offícia, labésque, et sordes ánimæ extergámus, ac dealbémur, álii ut lana, álii ut nix, pro misericórdiæ vidélicet proportióne; atque ut formidabílius áliquid dicam, si nulla est tibi confráctio, neque livor, nec plaga tumens, nec ulla ánimæ lepra, aut significatiónis tactus, aut candor, quæ a lege quidem exígue curabántur, médicam autem Christi manum requírunt; at certe eum, qui salútis nostræ causa, vulnéribus et languóre afféctus est, veneráre. Veneráberis autem, si te Christi membro benígnum atque humánum præbeas. Quod si te fortásse animárum nostrárum prædo et tyránnus, vel ab Jerúsalem in Jéricho descendéntem, vel álibi úspiam inérmem et imparátum offéndens ita sauciávit, ut ne medicínam quidem exquíras, heu plagam sane gravíssimam, calamitatémque altíssime grassántem !

℟. Coróna áurea. (36)

Lectio viij.

At mihi quidem hoc quoque nómine necessária esse benígnitas et misericórdia erga páuperes vidétur, ut iis qui de illis ita séntiunt os obstruámus, nec inánibus verbis cedámus, crudelitátis legem advérsus nosmetípsos sanciéntes. Cæterum ómnium máxime divíno mandáto et exémplo moneámur. Quodnam

porro hoc mandátum est? At vidéte, quæso, quam constans sit, atque sincérum. Neque enim homínibus Spíritu sancto afflátis sat fuit semel, atque íterum de paupéribus sermónem habuísse, nec quidam dumtáxat de his rebus verba fecérunt réliqui mínime; aut álii copiósius, álii párcius, velut de re non ita magna, nec ádmodum necessária: verum et omnes in univérsum, et sédulo quisque vel primo, vel in primis ad eam rem nos hortántur; nunc admonéntes, nunc comminántes, nunc exprobrántes, nonnúnquam étiam eos, qui virtútis hujus múnere fungúntur, láudibus efferéntes; nimírum, ut per admonitiónis assiduitátem eo nos addúcant, ut hoc mandátum exsequámur.

℟. Hic est vere. (36)

Lectio ix.

Verum díxerit fortásse áliquis: Hæc pro paupéribus illis et inópibus dicta sunt, qui injúria afficiúntur. Sit ita sane: nam de hoc litem nullam movébo. At hoc quoque tamen ad colénda humanitátis officia te extímulet. Quorum enim, si quid injúriæ eis inferátur, tanta rátio habétur iísdem certe benefício afféctis ámplior et ubérior est grátia. Nam si qui páuperem déspicit, eum a quo factus est, ad iram cóncitat: non dúbium est, quin opíficem honóre affíciat, qui ipsíus opus compléctitur. Rursus cum audis: Pauper et dives occurrérunt sibi, utrúmque autem creávit Dóminus, ne illum quidem páuperem, hunc autem dívitem ab eo creátum intélligas, ex eóque in páuperem insurgéndi ansam accípias. Nam Dei figméntum utérque est, tamétsi, quod ad res extérnas áttinet: díspari conditióne sint. Hoc te ad commiseratiónem et caritátem infléctat.

Te Deum laudámus. 18.

DIE 29. JUNII.

Commem. Omnium SS. Apostolorum.

In Festo SS. Apost. Petri et Pauli.

In j. Vesperis, Aña. Tradent enim vos in concíliis, et in synagógis suis flagellábunt vos et ante reges et præsides ducémini propter me, in testimónium illis et Géntibus.

℣. Annuntiavérunt ópera

Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Oratio.

Deus, qui nos per beátos Apóstolos tuos ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuísti; da nobis eórum glóriam sempitérnam et proficiéndo celebráre, et celebrándo profícere. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Deus, qui nos ánnua Apostolórum tuórum commemoratióne lætíficas : præsta, quæsumus; ut quorum gaudémus méritis, instruámur exémplis. Per Dóminum.

In Laudibus, Aña. Vos qui reliquístis ómnia, et secúti estis me, céntuplum accipiétis, et vitam ætérnam possidébitis.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

In ij. Vesperis, Aña. Estóte fortes in bello, et pugnáte cum antíquo serpénte : et accipiétis regnum ætérnum, allelúia.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

ALIA COMMEMOR.

Pro variis locis.

In i. Vesperis, Aña. In hoc cognóscent omnes quia discípuli mei estis, si dilectiónem habuéritis ad ínvicem.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Oratio.

Exáudi nos, Deus salutáris noster, et ómnium sanctórum Apostolórum tuórum tuére præsídiis, quorum donásti fidéles esse doctrínis : Qui vivis et regnas.

In Laudibus, Aña. Vos qui secúti estis me, sedébitis super sedes, judicántes duódecim tribus Israel.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

In ij. Vesperis, Aña. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ ego præcípio vobis, dicit Dóminus.

℣. Gloriósus in Sanctis suis, fáciens mirabília. ℟. Hic Deus meus, et glorificábo eum.

DIE 3. JULII.

S. Martialis, Ep. et Conf. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. (60) præter seq.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui beátum Martiálem, Confes-

sórem tuum atque Pontíficem, Ecclésiæ tuæ sanctæ præésse voluísti : quæsumus; ut ejus suffragántibus méritis, pietátis tuæ grátiam largiáris. Per Dóminum.

Et fit commem. Octavæ SS. Apost. Petri et Pauli. 496.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Martiális, unus de septuagínta Christi discípulis, ac puer ille fuísse tráditur, qui quinque panes hordeáceos et duos pisces attulísse in Evangélio memorátur. Ex Oriénte cum sancto Petro Apóstolo Romam venit, et ab eódem in Gállias causa propagándi Evangélii missus, Lemovicénses, Tolosános, Burdigalénses, Cadurcénses, et Aquitános, atque álios pópulos christiánam religiónem edócuit : unde Galliárum est dictus apóstolus. Admóto báculo sancti Petri, quem ab eo Romæ accéperat, mórtuum redúxit in vitam. Tandem post multa præclára sanctitátis et doctrínæ ópera in cœlum migrávit.

℟. Invéni David. (67)

Lectio v. Beáti Patris. et vj. Quantis hic. de eodem Comm. ij. loco. (74) ℟℟. v. et vj. ibidem.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Vigiláte. de Comm. ij. loco. (75)

DIE 4. JULII.

S. Irenæi, Episc. Lugdunensis et Mart.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. (26) præter seq.

Oratio.

Deus, qui beáto Irenæo, Mártyri tuo atque Pontífici, tribuísti, ut et veritáte doctrínæ expugnáret hæreses, et pacem Ecclésiæ felíciter confirmáret : da, quæsumus, plebi tuæ in sancta religióne constántiam ; et pacem tuam nostris concéde tempóribus. Per Dóminum.

Et fit com. Oct. SS. Apost. Petri et Pauli. 496.

In primo Nocturno.

De Epístola secúnda beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Lectio j. Cap. 2. ℣. 15.

Sollícite cura teípsum probábilem exhibére Deo, operárium inconfusíbilem, recte tractántem verbum veritátis. Profána autem, et vanilóquia devíta : multum enim profíciunt ad impietátem:

et sermo eórum ut cancer serpit : ex quibus est Hymenæus et Philétus, qui a veritáte excidérunt, dicéntes resurrectiónem esse jam factam, et subvertérunt quorúmdam fidem. Sed firmum fundaméntum Dei stat, habens signáculum hoc : Cognóvit Dóminus qui sunt ejus : et discédat ab iniquitáte omnis qui nóminat nomen Dómini. In magna autem domo, non solum sunt vasa áurea, et argéntea, sed et lígnea, et fictília : et quædam quidem in honórem, quædam autem in contuméliam. Si quis ergo emundáverit se ab istis, erit vas in honórem sanctificátum, et útile Dómino, ad omne opus bonum parátum. Juvenília autem desidéria fuge, sectáre vero justítiam, fidem, spem, caritátem et pacem cum iis, qui ínvocant Dóminum de corde puro. Stultas autem et sine disciplína quæstiónes devíta, sciens, quia génerant lites. Servum autem Dómini non opórtet litigáre, sed mansuétum esse ad omnes, docíbilem, patiéntem, cum modéstia corripiéntem eos, qui resístunt veritáti, nequándo Deus det illis pœniténtiam ad cognoscéndam veritátem; et resipíscant a diáboli láqueis, a quo captívi tenéntur ad ipsíus voluntátem.

℟. Iste sanctus. (29)

Lectio ij. Cap. 3.

Hoc autem scito, quod in novíssimis diébus instábunt témpora periculósa : erunt hómines seípsos amántes, cúpidi, eláti, supérbi, blasphémi, paréntibus non obediéntes, ingráti, scelésti, sine affectióne, sine pace, criminatóres, incontinéntes, immítes, sine benignitáte, proditóres, protérvi, túmidi et voluptátum amatóres magis quam Dei : habéntes spéciem quidem pietátis, virtútem autem ejus abnegántes. Et hos devíta : ex his enim sunt, qui pénetrant domos, et captívas ducunt muliérculas onerátas peccátis quæ ducúntur váriis desidériis : semper discéntes, et numquam ad sciéntiam veritátis perveniéntes. Quemádmodum autem Jannes et Mambres restitérunt Móysi, ita et hi resístunt veritáti, hómines corrúpti mente, réprobi circa fidem, sed ultra non profícient : in-

sipiéntia enim eórum manifésta erit ómnibus, sicut et illórum fuit. Tu autem assecútus es meam doctrínam, institutiónem, propósitum, fidem, longanimitátem, dilectiónem, patiéntiam, persecutiónes, passiónes: quália mihi facta sunt Antiochíæ, Icónii, et Lystris, quales persecutiónes sustínui, et ex ómnibus erípuit me Dóminus. Et omnes, qui pie volunt vívere in Christo Jesu, persecutiónem patiéntur. Mali autem hómines, et seductóres profícient in pejus, errántes, et in errórem mitténtes.

℟. Justus germinábit. (30)

Lectio iij.

Tu vero pérmane in iis, quæ didicísti, et crédita sunt tibi sciens a quo didíceris; et quia ab infántia sacras lítteras nosti, quæ te possunt instrúere ad salútem, per fidem, quæ est in Christo Jesu. Omnis Scriptúra divínitus inspiráta útilis est ad docéndum, ad arguéndum, ad corripiéndum, ad erudiéndum in justítia: ut perféctus sit homo Dei ad omne opus bonum instrúctus. Testíficor coram Deo, et Jesu Christo, qui judicatúrus est vivos et mórtuos per advéntum ipsíus, et regnum ejus: prædica verbum, insta opportúne, importúne: árgue, óbsecra, íncrepa in omni patiéntia et doctrína. Erit enim tempus, cum sanam doctrínam non sustinébunt, sed ad sua desidéria coacervábunt sibi magístros pruriéntes áuribus: et a veritáte quidem audítum avértent, ad fábulas autem converténtur. Tu vero vígila, in ómnibus labóra, opus fac Evangelístæ, ministérium tuum imple.

℟. Iste cognóvit. (30)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Irenæus, non longe ab urbe Smyrna in Asia Proconsulári natus, jam inde a púero sese Polycárpo, Joánnis Evangelístæ discípulo, eidémque Epíscopo Smyrnæórum, tradíderat in disciplínam. Hoc tam excelléntí magístro progréssus in doctrína, præceptísque christiánæ religionis insígnes fecit. Polycárpo in cœlum martyrii glória subláto, etsi erat Irenæus in sacris lítteris egrégie versátus, quod tamen incredíbili stúdio flagráret discéndi, quæ dógmata

depósiti loco custodiénda céteri accepíssent, quos Apóstoli instituérant, horum quam pótuit plures convénit, quæque ab iísdem audívit : mémori mente ténuit, ea deínceps opportúne advérsus hæreses allatúrus ; quas cum vidéret ingénti pópuli christiáni damno látius índies manáre, diligénter copiosé-que reféllere cogitárat. In Gállias inde proféctus, a Photíno Epíscopo présbyter est constitútus Ecclésiæ Lugdunénsis. Quod munus sic laborándo in verbo, et doctrína gessit, ut (téstibus sanctis Martyribus qui Marco Aurélio imperatóre, strénue pro vera pietáte certárant) æmulatórem sese præstíterit testaménti Christi.

℟. Honéstum fecit. (32)

Lectio v.

Cum Mártyres ipsi, clerúsque Lugdunénsis de pace Ecclesiárum Asiæ, quam Montanistárum fáctio turbárat, sollíciti cumprímis essent, Irenæum, cujus esse potíssimum habéndam ratiónem prædicábant, unum ómnium máxime delegérunt, quem Romam ad Eleuthérium Pontífícem mítterent rogátum ut, novis sectáriis auctoritáte Sedis apotólicæ reprobátis, discordiárum causa tollerétur. Jam Photínus epíscopus martyr decésserat. Huic Irenæus cum successísset, tam felíciter munus óbiit Episcopátus, ut sapiéntia, oratióne, exemplóque suo non modo brevi cives Lugdunénses omnes, sed multos étiam aliárum Gálliæ úrbium íncolas superstitiónem atque errórem abjecísse, dedisséque christiánæ milítiæ nómina víderit. Intérea, cum de die celebrándi Páschatis orta esset, conténtio, ac Victor Románus, Pontífex Asiános epíscopos ab collégis réliquis fere ómnibus dissidéntes, aut prohibuísset communióne Sacrórum, aut prohibére minátus esset ; eum Irenæus, sequéster pacis decénter mónuit, exemplísque usus Pontíficum superiórum indúxit, ut ne tot Ecclésias ob ritum, quem a majóribus accepísse se dícerent, avélli ab unitáte cathólica paterétur. ℟. Desidérium. (33)

Lectio vj.

Multa scripsit quæ Eusébius Cæsariénss et sanctus Hieróny-

mus mémorant, quorúmque pars magna intércidit injúria témporum. Exstant ejus advérsus hæreses libri quinque anno círciter centésimo octogésimo perscrípti, dum adhuc Eleuthérius rem christiánam públicam géreret. In tértio libro vir Dei, ab iis edóctus quos auditóres constat fuísse Apostolórum, grave imprímis atque præclárum de Romána Ecclésia, deque illíus Episcopórum successióne, divínæ traditiónis fidéli perpétua certíssime custóde, testimónium dixit. Atque ad hanc, dixit, Ecclésiam propter potiórem principalitátem, necésse est omnem conveníre Ecclésiam, hoc est eos qui sunt úndique fidéles. Postrémo una cum áliis prope innumerabílibus, quos ipse ad veram fidem frugémque perdúxerat, martyrio coronátus, migrávit in cœlum, anno salútis ducentésimo secúndo, quo témpore Septímius Sevérus Augústus eos omnes, qui constánter in colénda christiána religióne perstáre voluíssent, in summum cruciátum dari atque intérfici imperáverat.
℟. Stola jucunditátis. (34)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 10. c

In illo témpore: Dixit Jesus pharisæis: Ego sum Pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Ep.
Ser. 138. de Verb. Dñi.

Audívimus Dóminum Jesum commendántem nobis boni pastóris offícium. In qua commendatióne admónuit nos útique, ut intélligi datur. bonos esse pastóres, et tamen ne intelligerétur pervérso modo multitúdo pastórum: Ego sum, inquit, pastor bonus: et unde sit pastor bonus, consequénter osténdit. Pastor, inquit, bonus ánimam suam ponit pro óvibus. Pastor ergo bonus Christus. Quid Petrus? nonne bonus Pastor? nonne et ipse ánimam suam pro óvibus pósuit? Quid Paulus? Quid cæteri Apóstoli? Quid eórum témpora consequéntes beáti Epíscopi Mártyres? nonne omnes pastóres boni?
℟. Coróna áurea. (36)

Lectio viij.

Omnes ergo isti pastóres boni, non solum

quia sánguinem fudérunt, sed quia pro óvibus fudérunt. Non enim fudérunt elatióne, sed caritáte. Quómodo autem habet vel exíguam caritátem qui étiam convíctus non amat unitátem? Hanc Dóminus unitátem comméndans pastóribus bonis, nóluit multos appelláre pastóres. Neque enim, ut dixi, jam non erat pastor bonus Petrus Paulus, Apóstoli cæteri, et posterióres sancti Epíscopi. Omnes hi pastóres boni, et tamen ille pastóribus bonis non commendávit pastóres bonos, sed pastórem bonum.

℟. Hic est vere. (36)

Lectio ix.

Quid est ergo, quod pastóribus bonis comméndas unum pastórem, nisi quia in uno pastóre doces unitátem? Et expónit apértius ipse Dóminus per ministérium nostrum, ex ipso Evangélio commémorans caritátem vestram, et dicens (audíte quid commendávit): Ego sum Pastor bonus. Dixi quia omnes cæteri, omnes pastóres boni membra mea sunt. Unum caput, unum corpus, unus Christus. Ergo et Pastor pastórum, et pastóres Pastóris, et oves cum pastóribus sub Pastóre. Mérito Christus in se habens omnes pastóres bonos unum comméndat, dicens: Ego sum, unus sum, mecum omnes in unitáte unum sunt. Qui extra me pascit, contra me pascit. Qui mecum non cólligit, spargit.

Te Deum laudámus. 18.

DIE 5. JULII.

S. Michaelis de Sanctis, Confessoris.

Duplex. m. t. v.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (83) præter seq.

Oratio.

Misericors Deus, qui sanctum Michaélem Confessórem tuum morum innocéntia et mirábili caritáte præstáre voluísti: concéde, quæsumus; ut, ejus intercessióne a vítiis liberáti, et igne tui amóris succénsi, ad te perveníre mereámur. Per Dóminum.

Fit com. Oct. SS. Apost. Petri et Pauli. 496.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Míchael de Sanctis, Vici in Hispánia citerióre piis et honéstis paréntibus natus, mundum ántea contempsísse

quam agnovísse visus est. Pene infans perpétuam virginitátem Deo vovit; cumque rei cónscius pater núptias illi per jocum propóneret, in lácrymas effúsus puer atque ad Deíparæ Vírginis aram confúgiens, emíssum votum ferventius renovábat. Sexénnis ad sanctórum vestígia sectánda in Monsénii speláncam secéssit, in qua, dum patiéntis Christi mystéria in génua provolútus piis sénsibus lacrymísque proséquitur a patre repértus, domum redíre coáctus est. Neque tamen de præconcépto severióris vitæ propósito quidquam remísit. Unicum illi erat cœléstium desidérium, perpétua cum Deo consuetúdo, innocéntis vero carnis macerátio major quam ut ténera illa ætas ferre posse viderétur. Nam ter in unaquáque hebdómada jejúnans somnum super sarmentórum fáscibus, saxo cápiti suppósito, carpens, flagéllis in seípsum sævíre, et étiam aliquándo corpúsculum, sancti Francísci exémplo, in spinárum acérvum conjícere et cruentándum volutáre non dubitávit, quin tamen singulári Dei benefício spinæ illæ puríssima membra attíngerent atque in mínimo offénderent. Quibus aliísque cruciátibus admirábili illi pœniténtiæ proludébat, quam póstea ad hóminum stupórem tantópere adáuxit.

℟. Honéstum fecit. (89)

Lectio v.

Anno ætátis duodécimo nondum explé to, solus et pedes egrédiens de domo et cognatióne sua, Barcinónam conténdit, ibíque sanctíssimæ Trinitátis Redemptiónis Captivórum órdinem inter Calceátos ampléxus, quamprímum per ætátem lícuit, solémnia vota nuncupávit. Paucis inde post ménsibus ad strictiórem Discálceatórum ejúsdem órdinis Famíliam se tránstulit. In hac nova Reguláris disciplínæ palæstra mirum est, quot quantísque virtútum increméntis étiam inter contínuas studiórum exercitatiónes anteáctæ vitæ sanctitátem cumuláverit. Tanto enim stúdio síngulas Institúti leges observábat, ut nullam ex eis præteriísse compértum fúerit. Virginitátem, quam quinquénnis

Deo vóverat, non modo inviolátam servávit, verum étiam præclaríssimo Dei múnere nunquam carnis illécebris alléctus est, neque in mente cogitatiónem ullam minus honéstam hábuit. Arctíssima præditus paupertáte, per plures annos neque cubículum hábuit neque pulvínar, ubi caput reclináret. Christi mansuetúdine indútus, cum ómnibus pátiens fuit et miséricors; iis, qui sibi contumélias aut damnum intúlerant, semper pro malo bonum réddidit. Invícta in advérsis enítuit fortitúdine. Prudentíssimus in aliórum regímine, sibi se júdicem acérrimum, réliquis vero humaníssimum patrem exhíbuit.

℟. Amávit eum. (90)

Lectio vj.

Cum Deum totis víribus dilígeret, ab ipso máximis locupletári méruit charismátibus. Nam crebris et miríficis rapiebátur extásibus, quibus vel in sublíme toto assurgébat córpore, vel cœlum ascéndere videbátur cum aut de Dei bonitáte loquerétur, aut Sacris óperans Cálicem eleváret. Nec minóri erga próximos caritáte flagrábat: quos et privátis consíliis et públicis conciónibus et assídua Sacraménti Pœniténtiæ administratióne juváre nunquam prætermísit. Cum vero virtútes ejus non pópuli modo, sed viri príncipes admiraréntur, ea tamen erat ánimi demissióne ut se dæmónibus ipsis deteriórem affirmáret. At humáni géneris Redémptor, cui exaltáre húmiles in delíciis est, hunc servum suum fidélem peculiári vóluit illustráre prodígio, quo ipse divíni sui cordis mysticam commutatiónem cum corde illíus iníre dignátus est. Hoc ítaque caritátis incéndio decúmbens, spíritum Deo réddidit Vallisoléti, die décima Aprílis anno millésimo sexcentésimo vigésimo quinto, ætátis suæ trigésimo tértio. Quem multis ante et post óbitum miráculis clarum Summus Póntifex Pius Sextus Beatórum fastis adscrípsit. Pius vero Nonus Póntifex Máximus, sacro Cardinálium aliorúmque fere trecentórum Antístitum Ecclésiæ et Apostólicæ Sedis jura strénue contra insidiántes hostes propugnántium senátu circúmdatus, recur-

rénte plausu Urbis et Orbis, sacro Pentecóstes die octáva Júnii, anni millésimi octingentésimi sexagésimi secúndi in Vaticána Basílica illum novis fulgéntem signis Sanctórum catálogo solémni ritu accénsuit.

℟. Iste homo. (90)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Respóndens. ut in Festo S. Aloysii Gonzagæ, die 21. Junii 444.

DIE 7. JULII.

S. Pulcheriæ Virginis Imperatricis.

Duplex.

Omnia de Comm. Virg. (103) præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beátam Pulchériam, Vírginem tuam, singulári castitátis prærogatíva decorásti, quique illi ad defendéndam Ecclésiam tuam summum fídei amórem tribúere voluísti: concéde; ut, ejus intercessióne, tibi puris méntibus inhæréntes, ab ómnium hóstium insídiis misericórditer liberémur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ælia Pulchéria Augústa, patre, avo, fratre atque viro, Romanórum Imperatóribus máxime nóbilis, profligátis sua præsértim ópera hæreticórum erróribus, et cathólico dógmate circa Incarnatiónis mystérium et divínam Maternitátem constitúto multo nobílior, ab ipsa pueritia tanta sapiéntia dívinitus prædita fuit, ut ii, quibus post Arcádii patris óbitum Impérii procurátio, dum Theodósius adolésceret, commíssa fúerat, ejus arbitrátu ómnia fácerent; essétque constans opínio, uníus puéllulæ virtúte ac sapiéntia, quæ instáre atque ingrúere videbántur, perícula discússa, et felicitátem império constitútam. Domi assídua disciplínæ exáctrix, eam vivéndi formam indúxit, ut illa jam non aula Imperatórum, sed ascetérium vulgo dicerétur, Theodósium fratrem, Eudóxiam, quam illi matrimónio conjungéndam curávit, Flaccíllam, Arcádiam, Marínam soróres ita imbuébat bonis móribus, exercebátque ad virtútem, ut quibus ætáte non multum præstábat, eórum moderátrix ac propémodum mater esse

viderétur. Qua institutióne soróres quantum profécerint, vel ex hoc uno intélligi potest,quod Pulchériam imitátæ, se suámque virginitátem Deo devovérunt : utque Augústa virgo ea quæ decréverat ámplius confirmáret omnésque voluntátis suæ testes habéret, ex auro et pretiósis lapídibus sacram mensam in Ecclésia Constantinopolitána pro virginitáte sua, et fratris império dedicávit, et in fronte ipsíus mensæ hæc éadem inscrípsit.
℟. Propter veritátem.(114)

Lectio v.

Pótior autem ejus in Theodósio instituéndo elúxit cura ; eúmque, ubi opus esset, mira quadam dexteritáte corrigébat : qui quidem talis est efféctus , ut absolutíssimum óptimi veréque christiáni príncipis exémplar fúerit, dum Pulchériæ consíliis est obsecútus. Post diutúrnam cum fratre concórdiam , turbis malevolórum fraude atque obtrectatióne in aula excitátis, tempus nacta, quo sibi jam uni, Deóque vacáre posset , secéssit, in Hebdómum, locum Byzántio suburbánum, ibíque vitam agens pene monásticam , aliquámdiu se contínuit. Cum vero felícitas impérii una cum ea exsuláret , a fratre accersíta , ubi deésse vidit qui prælia Dñi pugnáret, Débboram imitáta, fide ac religióne armáta procéssit ; et missis in omnem partem epístolis, hortándo, monéndo, minitándo, non pecúniæ, non labóribus parcens, digna efffécta est , quam Patres Concílii Chalcedonénsis una ómnium voce atque præcónio custódem fídei, pacis conciliatrícem, expultrícem hæreticórum, piam, orthodóxam, novam Hélenam (sicut Marciánum tunc imperatórem, novum Constantínum) consalutárent ; cuíque sanctus Leo totíus Románæ Ecclésiæ nómine plúrimum gratularétur , ejúsque causa exsultáre se díceret, ac digna Deo vota persólvere, quod de Nestoriána primum impietáte,mox et nefário Eutychétis erróre perémpto, dúplicem illi et palmam contúlerat, et corónam.
℟. Dilexísti justítiam.(114)

Lectio vj.

Atque hæ tantæ curárum moles , quas

præsétim in Ephesíno ac Chalcedonénsi concíliis, Romanórum Pontíficum auctoritáte convocátis, necessário suscéperat, níhilo illam ad cétera christiánæ pietátis offícia obeúnda fecére segniórem. Assídue cœléstium rerum contemplatióne, sacrórum librórum lectióne, córporis afflictatiónibus sponte suscéptis se exercébat; Psalmos de nocte surgens una cum régiæ famíliæ Princípibus decantábat: Dei ac Sanctórum (quorum et collóquio non semel dignáta est) cultrix exímia: quæ étiam summópere semper conténdit, ut erga eórum relíquias cultus augerétur. Deíparam in primis cóluit, cui hanc ipsam Deíparæ appellatiónem contra Nestorianórum blasphémias asséruit: vóluit namque summa sapiéntiæ suæ dispositióne divína Providéntia, ut per vírginem súmma Vírginis dígnitas inofénsa pénitus servarétur; quam étiam est imitáta servándo perpétuam in ipso conjúgio virginitátem: cujus dénique cúltui amplificándo complúra templa regáli plane magnificéntia excitávit, donáriis auxit, redítibus locupletávit. In placánda divína justítia mira pietáte enítuit. Fuit erga páuperes misericórdia plane singulári, quos et matérna quadam caritáte compléxa est quoad vixit, et móriens eórum, quæ assídua effusissimáque liberálitas réliqua fécerat, scripsit herédes. Quod cautum ab ipsa testaménto fuit, diligénter curávit Marciánus, quem pari Religiónis stúdio rebúsque ómnibus império digníssimum, ipsa evéxerat ad impérium, sibíque hanc ipsam ob causam, salva quam Deo vóverat virginitáte, cónjugem delégerat. Obiit anno quadringentésimo quinquagésimo tértio, magno ómnium luctu, maximísque sanctórum Patrum, ceterorúmque ejus ævi scriptórum láudibus celebráta.

℟. Afferéntur Regi. (114)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 17.

In illo témpore: Dixit Jesus: Hæc est autem vita ætérna, ut cognóscant te solum Deum verum, et quem misísti

Jesum Christum. Et réliqua.

Homilía sancti Cyrílli Alexandríni.

De Fide ad Pulcheriam et sorores reginas.

Sane vos sacras castissimásque Christi ómnium nostrum Salvatóris sponsas, religiosíssimæ ac Deo dilectíssimæ imperatríces, orbis terrárum ornaméntum, sanctissimarúmque Ecclesiárum decus, óptimo jure quisquis appelláverit: in quibus nimírum omne virtútum genus, omnísque ornátus divínæ Majestátis óculis gratus acceptúsque mirífice splendet. Neque his ópibus conténtæ, omnem quoque curam omnéque stúdium adhibétis, quo fide recta nullámque in partem vacillánte, excellátis. Neque Christi regnum capéssere, et ea quæ illi grata sunt, fácere, et sentíre omíttitis; partim quidem præcláris actiónibus, partim rursum cum vestras, tum príncipum quoque vestrórum aulas virginitátis glória condecorántes; partim dénique sumptuosíssima templa Christo Dómino excitántes: nam et hoc quoque pietátis stúdium inter cætera ille sanctis vestris ánimis impertítus est.

℟. Hæc est Virgo. (117)

Lectio viij.

Igitur ex sacris lítteris vobis vere sanctis Christi sponsis (quamquam ad quodvis opus bonum abúnde instrúctæ videámini) áliquid deprómam. Hinc étenim et Emmanuélem verum ac naturálem Deum, et Vírginem Matrem, quæ eum péperit, veram per ipsum Deíparam esse planum fiet. Ait Christus: Hæc est vita ætérna, ut cognóscant te solum Deum verum, et quem misísti Jesum Christum. Si cum solíus veríque Dei cognitióne Jesu Christi cognitiónem necessáriam, consociatámque esse opórtet, et hoc ipsum ætérnam vitam concíliat, cui obscúrum esse potest Christum verum esse Deum? Verbum sane caro factum est, sed mansit ínterim Verbum.

℟. Média nocte. (118)

Lectio ix.

Et ego claritátem, quam dedísti mihi, dedi eis: ut sint unum, sicut et nos unum sumus. Quálem ítaque glóriam Fílius a Patre acce-

písse se narrat, quam nobis deínde commúnem fécerit ? Sane ipse ab hac quæstióne nos líberat, dum ait : Ut unum sint, sicut et nos unum sumus. Nam etsi Dei Patris Verbum, secúndum própriam hypóstasim, álius a Patre esse dignoscátur, naturáli tamen identitáte unum plane et idem est cum illo. At quo pacto Verbum illud, unum quoque nobíscum factum est ? Ad eúmdem omníno modum puta secúndum essentiálem et naturálem identitátem. At cum divína natúra tanto a creatúra distet intervállo ut secúndum esséntiam cum ea coíre nequáquam váleat, ecquo, inquis, modo secúndum natúram unum ille factus est nobíscum, qui omnem omníno creatúram excéllit ? Verbum factus est homo, ut quemádmodum in Deitáte unum et idem est cum Patre : ita secúndum natúræ humánæ habitúdinem sit unum quoque nobíscum.

Te Deum laudámus. 18.

EAD. DIE 7. JULII.

S. Laurentii a Brundusio Conf. Duplex. m. t. v.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (83) præter seq.

Oratio.

Deus, qui ad árdua quæque pro nóminis tui glória, et animárum salúte beáto Lauréntio Confessóri tuo spíritum consílii et fortitúdinis contulísti : da nobis in eódem spíritu et agénda cognóscere, et cógnita ejus intercessióne perfícere. Per Dñum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Brundúsii, urbe regni Neapolitáni celebérrima, piis et honéstis paréntibus natus est Lauréntius. Jam inde a pueritia certíssima futúræ sanctitátis, et apostólici, quo máxime præstitit, zeli documénta édidit. A puerílibus nugis aliénus, uni Deo vacáre cœpit, et verba fácere ad circumfúsam multitúdinem, cunctis Dei poténtiam, qui linguas infántium facit disértas, admirántibus. Sub idem tempus se totum abstinéntiæ, et córporis afflictatióni dedit. Seráphicum Capuccinórum órdinem ingréssus, et Vénetæ provínciæ adscríptus, multo magis in domo Dei sanctitáte profécit. Humili-

táte, obediéntia, oratiónis stúdio, reguläri observántia, ómnibus antecélluit. Exácto tyrocínio, sacris lítteris óperam dedit, quo instrúctior ad apostólicum munus eváderet. Quod erat singulári ingénio et memória prǽditus non modo philosóphicas, et theológicas facultátes, sed linguas étiam Græcam, Hebráicam, Chaldáicam, Germánicam, Gállicam, Hispánicam dídicit : et quidem ita, ut, cum se dabat occásio, his linguis concionári posset. Hebráica vero lingua ad Hebræos ipsos concionátus est tanta ejus linguæ perítia, quantam non habére se ipsi auditóres confessi sunt. Quæ res prodígio símilis causa fuit, cur opínio invalúerit, a Deo, quod de Apóstolis tráditur, linguárum ei donum fuísse concéssum. Neque vero hoc solum, sed réliqua étiam charísmata, ut evéntus dócuit, quæ illis, quos ad magna suscipiénda et agénda pro nóminis sui glória elégit, impertíri solet. ℟. Honéstum. (89)

Lectio v.

Sacérdos consecrátus, tum vero máxime ejus fervor erúpit, et se totum procurándæ modis ómnibus animárum salúti devóvit. Non curis, non sudóribus, non vigíliis, non vitæ ipsi, quam sæpe in discrímen addúxit, pepércit. Vicos, castélla, urbes, agros obívit. In aulas príncipum, in Hebræórum et Hæreticórum convéntus pervásit. Totam fere Európam, Itáliam, Germániam, Hungáriam, Hispániam, Lusitániam, ómnibus benefaciéndo, et viam salútis ætérnæ commonstrándo, peragrávit. Omne hóminum genus compléxus est, Cathólicos, Hæréticos, Hebræos, nóbiles, populáres, mílites, ómnibus ómnia factus, ut omnes Christo lucrifáceret. Plúribus pro religióne cathólica ad reges ac príncipes legatiónibus functus est. Nullam dénique demandáti sibi apostólici múneris partem omísit : numquam cessávit, nusquam quiévit. Quo autem fructu, dici non potest. Innumerábiles peccatóres ad pœniténtiam convértit : hæréticos ad ejurán da falsa dógmata adégit : Hebræos confutávit : perditíssimas mulíeres e vitiórum cœno edúxit : di-

scórdias compósuit? ódia exstínxit : nihil non ad Dei glóriam, cathólicæ religiónis increméntum et salútem animárum suscépit, effecítque, Deo ipso opituláante et sermónem confirmánte, sequéntibus signis. Inter quæ celebérrima memorátur victória de potentíssimo Turcárum exércitu, præter omnem spem. imo vero desperántibus dúcibus, servo Dei præeúnte, et felícem belli éxitum annuntiánte, in Hungária a nostris reportáta.

℟. Amávit eum. (90)

Lectio vj.

In hoc tam indeféssо divínæ glóriæ amplificándæ, et proximórum urgéndæ salútis stúdio sibi ipse non défuit : virtútibus ómnibus in gradu heróico emínuit; unde vis illa incredíbilis ad aliórum salútem erúpit. Has ob virtútes, et réliquas ánimi dotes. consílii præsértim ac prudéntiæ, præter óbitas minóres præfectúras in provínciis Hetrúsca, Véneta et Januénsi suprémo totíus órdinis regímini præfici méruit. Caritáte in Deum fuit ardentíssima. Erga Christi Dómini passiónem sic afficiebátur, ut in ea cogitatióne defíxus fletum continére non posset. Insígnis cultor fuit Deíparæ Vírginis Maríæ. cui singuláre illud linguárum donum referébat accéptum. Oratióni appríme déditus, quod a réliquis occupatiónibus supérerat tempus, totum ei impendébat. In éxtasim sæpe raptus divína patiebátur. Passim offéndi Deum ferébat ægérrime, et religiónis cathólicæ detriméntis angebátur plúrimum. Unum Deum, unam caritátem, unam animárum salútem cogitáre, loqui, spiráre videbátur. Prophetíæ dono enítuit, córdium íntima penetrávit, plura et loco et témpore remotíssima prædíxit. miráculis étiam et prodígiis insígniter cláruit. Propter exímiam sanctitátem Summis Pontifícibus acceptíssimus fuit, et fere ómnium Európæ príncipum grátia flóruit. Demum orátor a Neapolitánis ad Philíppum tértium, qui tunc in Lusitánia morabátur, missus, in obeúnda legatióne attrítus labóribus, in morbum íncidit, ex itínere contráctum : quo

patientíssime toleráto sacraméntis ómnibus summa devotióne suscéptis prænuntiáto mortis die. cúpiens dissólvi, et esse cum Christo. Ulyssipóne discéssit e vita, die vigésima secúnda Júlii, anno millésimo sexcentésimo décimo nono. Quam pretiósa fúerit in conspéctu Dómini ejus mors, patráta non multo post mirácula declarárunt. Quibus rite probátis, Pius Sextus Póntifex Máximus beatórum número et dein Leo Décimus tértius die octávo Decémbris anni millésimi octingentésimi octogésimi primi sanctórum albo eum solémniter adscrípsit,

℟. Iste homo. (90)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 9.

In illo témpore : Convocátis Jesus duódecim Apóstolis, dedit illis virtútem et potestátem super ómnia dæmónia, et ut languóres curárent. Et réliqua.

Homilía S. Bonaventúræ Epíscopi.

Exposit. in Cap. 9. Luc.

Apóstoli ídeo nomináti sunt, ut eórum commendarétur auctóritas. Apóstolus enim missus interpretátur : missi autem fúerant ad prædicándum, secúndum illud : Non misit me Christus baptizáre, sed evangelizáre. Fuérunt ad prædicándum missi, non rem parvam, sed magnam, scílicet regnum Dei, per quod potest intélligi dóctrína veritátis, juxta illud : Auferétur a vobis regnum Dei, et dábitur genti faciénti fructus ejus. Potest étiam dici grátia Spíritus sancti secúndum illud : Non est regnum Dei esca et potus, sed justítia, et pax, et gáudium in Spíritu sancto : et infra : Ecce regnum Dei intra vos est. Potest étiam dici glória ætérna, juxta illud : Amen dico vobis, nisi quis renátus fúerit ex aqua et Spíritu sancto, non potest introíre in regnum Dei.

℟. Iste est qui ante. (93)

Lectio viij.

Omnibus his modis Apóstoli sunt missi prædicáre regnum Dei, scílicet veram doctrínam, divínam grátiam, et ætérnam glóriam. Et quia propter auctoritátem prædicatiónis concésserat potestátem curatiónis, ídeo subdit : Et sanáre infir-

mos : scilicet misit ad confirmatiónem veritátis prædicáre secúndum illud : Illi autem profécti, prædicavérunt ubíque, Dómino cooperánte, et sermónem confirmánte sequéntibus signis. Unde signum missiónis spirituális ad prædicándum est sanátio audiéntium a morbis vitiórum.

℟. Sint lumbi. (94)

Lectio ix.

Tria autem sunt signa evidéntia, quibus probátur, utrum prædicátor a Dómino sit missus ad Evangélium prædicándum. Primum est auctóritas mitténtis, cujúsmodi est Pontíficis et máxime Pontíficis summi, qui est loco Petri, imo Jesu Christi : unde qui ab eo míttitur, a Christo míttitur. Secúndum est zelus animárum in persóna, quæ míttitur, quando scílicet, principáliter quærit Dei honórem, et animárum salútem. Tértium est fructificátio, et convérsio auditórum. Per primum sunt núntii Patris, per secúndum Fílii, per tértium Spíritus sancti. De primo : Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii. De secúndo: Non enim nosmetípsos prædicámus, sed Jesum Christum Dóminum nostrum. De tértio : Pósui vos, ut eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat. Et qui sic míttitur, potest dícere illud: Spíritus Dómini super me, eo quod únxerit me.

Te Deum laudámus. 18.

DIE 9. JULII.

Prodigiorum B. M. V. alicubi sub titulo Reginæ Pacis.

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. M. V. (160) cum seq.

In Aña ad Magnificat in j. Vesp. et in ℟. vij. dicitur : Tuam sanctam Festivitátem.

EADEM DIE 9. JULII.

SS. Nicolai et Soc. Mart. Gorcomiensium.

Duplex.

Omnia de Comm. plur. Mart. (43) præter seq.

Oratio.

Deus, qui sanctórum Mártyrum tuórum Nicolái et Sociórum ejus, gloriósum pro fide tua certámen æternitátis láurea decorásti : concéde propítius ; ut, eórum méritis et imitatióne, certántes in terris cum ipsis coronári mereámur in cœlis. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno

Lectio iv.

Sæculum décimum sextum Calviniánæ pravitátis tumúltibus memorábile, insígne christiánæ fortitúdinis in Bélgio tulit exémplum. Anno síquidem millésimo quingentésimo septuagésimo secúndo, novémdecim Mártyres, vulgo Gorcomiénses, in cruciátibus sustinéndis pro asseréndа reáli Córporis Christi in Eucharistía præséntia, ac Románi Pontíficis visíbilis Ecclésiæ cápitis principátu singuláriter enituérunt. Erant ii Nicoláus Píckius Guardiánus, cum áliis octo Sacerdótibus, et duóbus láicis Ordinis Fratrum Minórum de Observántia: tres Párochi: unus Sacérdos sæculáris, alter Canónicus Reguláris sancti Augustíni: Dominicánus unus, et bini Præmonstraténses; quos omnes post arcis Gorcomiénsis deditiónem fœdífragi hærétici carcéribus, contuméliis, durissimísque torméntis, pro suo in orthodóxam fidem exasperáto génio affecérunt. Ac primo nocte in Guardiánum atrócius debacchántes, fune cinctório de superlimínári suspénsum crebrísque attráctibus convúlsum, rupto tandem fune, paviménto illísum, mortis explorándæ causa, candélis ardéntibus admótis, crematáque tota fácie, et ore vi dedúcto, linguam et palátum combúrunt: quin étiam insértam náribus flammam in cérebrum submíttunt. Atque his aliísque modis indígnis Mártyres diébus noctibúsque subsequéntibus contínue divexabántur. ℟. Sancti tui. (49)

Lectio v.

Navígio deínde, extráctis véstibus, bini colligáti, Dordrácum primo, Briélam póstea vehúntur, innúmeris utrímque petulántis plebis illusiónibus, et insaniéntis milítiæ furóribus contúsi: dumque subsannatiónes, flagra et fustes deplúerent, stabant senes (quorum áliqui sexagésimum, áliqui septuagésimum annum excésserant, unus nonagésimum prope attígerat) ad pectus usque nudáti, collo strigóso præ mácie, tum e plagis lívido atque cruénto; et ad síngula vérbera vel pro inimícis preces, vel Deo grates, vel agónis sui commendatiónes, spe-

ctánte et insultánte multitúdine rependébant. Inde in fœtidíssimum cárcerem conjécti, fame et siti aliísque torméntis tentáti, ut a Cathólica fide recéderent; póstmodum blandítiis allécti, nec minis, nec lenocíniis invíctam Mártyrum fortitúdinem flexérunt: quare cápitis senténtia, multa jam nocte a tyránno lata damnáti, diríssimis cruciátibus affécti, bini colligáti, extra óppidi portas adducúntur.

℟. Vérbera carníficum (50)

Lectio vj.

Repértum tugúrium fuit illis último certáminis stádium. Alius ítaque álium ad constántem martyrii tolerántiam exstimulábat: quorum antesignánus Guardiánus ad supplícium raptus, fratres suos ampléxus et osculátus, ab exhortándis sóciis, verbis Apostólico fervóre plenis non déstitit; donec ei, adstríctis fáucibus, vocis usum láqueus intercepísset. Post eum réliqui subsequénter in trabem agúntur. Non quiévit hic hæréticæ feritátis barbáries; nam scrutátis íntimis viscéribus, perquisitóque abdómine, prétio venáli exponéndo, Mártyrum córpora, náribus, aliísque pártibus mutilárunt, quas in consummátæ crudelitátis exúvias píleis affíxas, infámi ludíbrio circumtulérunt: tótaque dies explendæ adventántium curiositáti fuit data: donec quidam Cathólici impetrárunt córpora suffóssæ ibídem humi mandári. Ubi inter médios Ecclésiæ hostes multis annis requievérunt, usque dum indústria piórum, éruta sacra eórum ossa ad partes Catholicórum vicínas deláta sunt; ubi mox miráculis claréscere cœpérunt. Quibus permótus Clemens Papa Décimus eos in beátis Martyribus adnumerávit, Pius vero Papa Nonus tértio Kaléndas Július anni millésimi octingentésimi sexagésimi séptimi, cum sæculária Apostolórum Príncipum solémnia haberéntur, sanctórum fastis adscrípsit.

℟. Tamquam aurum. (50)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Cum audiéritis. (53)

EADEM DIE 9. JULII.

S. Veronicæ de Julianis, Virginis, Duplex.

Omnia de Comm. Virginum. (103) præter seq.

Oratio.

Dómine Jesu Christe qui beátam Verónicam Vírginem passiónis tuæ signis mirábilem efecísti : concéde propítius ; ut carnem crucifigéntes, ad gáudia ætérna perveníre mereámur: Qui vivis.

In j. Noct. Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Verónica de Juliánis, ántea Ursula dicta, Mercatélli, quod óppidum est Urbaniénsis diœcésis, piis honestísque paréntibus nata, ab ipsis incunábulis mira futúræ sanctitátis indícia præbuit. Nam infántula cum álias copiósum lac súgeret, tribus hebdómadæ diébus paucas gúttulas mane et véspere gustábat. Vix sex menses nata, die sanctíssimæ Trinitáti dicáto e sinu matris firmis pédibus prosíliit. Adhuc tenélla, hóminem quemdam grávibus verbis ab injustítia detérruit. Familiári Jesu púeri, beatissimæque Vírginis consuetúdine fruebátur, et aliquándo divínus puer ad eam cum lácrymis orántem, ut consolarétur, descéndit; quandóque étiam ab ipsa Deípara illum accépit, prænuntiáto ejúsdem cum Jesu spirituáli sponsalítio, adjúncta arrha, bello scílicet, quod ipsi sustinéndum fuit ab homínibus, atque inférnis hóstibus. Ad hoc Verónica, cum nondum pueríțiam excessísset, sese accínxit humilitáte summa, paríque obediéntia, et veheménti Christum Dóminum pro nobis passum et crucifíxum imitándi desidério. Ut autem id ubérius consequerétur, ad Sanctimoniáles Capuccínas Tifernátes, quæ primævam sanctæ Claræ régulam profiténtur, superátis domésticis, externísque obstáculis, confúgit.

℟. Propter veritátem. (114)

Lectio v.

Ab ipso tyrocínio perféctum áliquid et consummátum jam attigísse videbátur. Sustínuit invícto péctore a dæmone excitátas adversitátes. Ubérrimis intérea grátiæ suæ donis victrícem sponsam locupletábat Jesus. Sacris Stigmátibus eam fuísse signátam, itémque coróna spinárum alte confixárum, et Passiónis insígnibus in

corde decorátam, ac júgibus pene extásibus recreátam, multíplici testimónio tráditum est. Hæc ómnia amplam molestiárum ségetem Verónicæ peperérunt : non enim defuére qui id omne malis ártibus tribúerent, eámque dícerent pœna omni, infamíque supplício digníssimam. Ferébat hæc alácriter fortíssima virgo : optábat étiam ut crudelióra quotídie in se congereréntur pro Sponso suo Cruci affíxo sustinénda. Trúditur in tenebricósum cárcerem, subjícitur ínfimæ ex soróribus, cui edícitur ut eam acérbe tractet; neque vitam amat nisi summis exagitátam tribulatiónibus : etsi quandóque desértam se ab Sponso ac véluti derelíctam conquererétur, quod erat ei torméntum ómnium amaríssimum.

℟. Dilexísti justítiam. (114)

Lectio vj.

Quam Deo vóverat moderatóribus consciéntiæ suæ obediéntiam, mirábili prorsus perfectióne cóluit. Diuturníssima jejúnia ex obediéntia transégit, neque vero extrémum emísit spíritum diu cum morte luctans, nisi cum esset jussa mori: quippe sciébat obediéntia nullum Sponso suo esse grátius sacrifícium. Trigíntatribus annis, quibus præsidis obíre partes coácta est, tráditas ejus curæ soróres ad omnem sanctitátem suo præcípue exémplo provéxit. Ut patiéndi votis fíeret satis, apoplexíæ, qua corrépta fuit, accessére morbi prope omnes qui acerbíssimi judicántur. Sustínuit ómnia constánti ánimo trigínta tres dies, donec in Sponsi Jesu ampléxus evolávit die nona Júlii, anno salútis millésimo septingentésimo vigésimo séptimo, religiósæ vitæ quinquagésimo. Heroicárum dénique virtútum cúmulo, ac miráculis illústrem, Pius Séptimus Póntifex Máximus Beátam nuncupávit. Gregórius vero Papa Décimus sextus solémni ritu, Domínica sanctíssimæ Trinitátis, anno millésimo octingentésimo trigésimo nono, sanctárum Vírginum collégio adscrípsit.

℟. Afferéntur Regi. (114)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus. (117)

DIE 15. JULII.
In Festo Divisionis Apostolorum.
Duplex.
Omnia de Communi Apost. (2)præter seq.
Oratio.

Deus, qui nos, per beátos Apóstolos tuos, ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuísti: da nobis eórum glóriam sempitérnam et proficiéndo celebráre, et celebrándo profícere. Per Dñum.

In primo Nocturno.
De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.
Lectio j. Cap. 10.

Finis legis Christus ad justítiam omni credénti. Móyses enim scripsit, quóniam justítiam, quæ ex lege est qui fécerit homo, vivet in ea. Quæ autem ex fide est justítia, sic dicit: Ne díxeris in corde tuo: Quis ascéndet in cœlum? id est, Christum dedúcere: Aut quis descéndet in abyssum? hoc est, Christum a mórtuis revocáre. Sed quid dicit Scriptúra? Prope est verbum in ore tuo, et in corde tuo: hoc est verbum fídei, quod prædicámus. Quia si confiteáris in ore tuo Dóminum Jesum, et in corde tuo credíderis, quod Deus illum suscitávit a mórtuis, salvus eris.
℟. Ecce ego mitto. (8)

Lectio ij.

Corde enim créditur ad justítiam: ore autem conféssio fit ad salútem. Dicit enim Scriptúra: Omnis qui credit in illum, non confundétur. Non enim est distínctio Judæi et Græci; nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui ínvocant illum. Omnis enim, quicúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit. Quómodo ergo invocábunt, in quem non credidérunt? Aut quómodo credent ei, quem non audiérunt? Quómodo áudient sine prædicánte? Quómodo vero prædicábunt, nisi mittántur, sicut scriptum est: Quam speciósi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona!
℟. Tóllite jugum. (9)

Lectio iij.

Sed non omnes obédiunt Evangélio. Isaías enim dicit: Dómine, quis crédidit audítui nostro? Ergo fides ex audítu, audítus autem per verbum Christi. Sed dico: Numquid non audiérunt? Et quidem in omnem terram exívit sonus

eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Sed dico : Numquid Israel non cognóvit ? Primus Móyses dicit : Ego ad æmulatiónem vos addúcam in non gentem ; in gentem insipiéntem, in iram vos mittam. Isaías autem audet, et dicit : Invéntus sum a non quæréntibus me : palam appárui iis, qui me non interrogábant, ad Israel autem dicit : Tota die expándi manus meas ad pópulum non credéntem, et contradicéntem.

℟. Dum stetéritis. (9)

In ij. Nocturno Lectiones. Scriptum est : Spíritus. de Comm. Apost (11)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Eúntes in mundum. ut in Breviario, die 8. Augusti, 593. cum ℟℟. de Comm. Apost. (15)

DIE 16. JULII.

Triumphi S. Crucis.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Añæ et Capit de Laud (385) Ps. ut in j. Vesp de Comm. Apost.(2)

Hymnus. Vexílla regis pródeunt. 358.

℣. Adorámus te Christe, et benedícimus tibi.
℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum.

Ad Magnif. Aña. O Crux, splendídior cunctis astris, mundo célebris, homínibus multum amábilis, sánctior univérsis, quæ sola fuísti digna portáre taléntum mundi ; dulce lignum, dulces clavos, dúlcia ferens póndera : salva præséntem catérvam in tuis hódie láudibus congregátam.

Oratio.

Deus, qui per Crucem tuam pópulo in te credénti triúmphum contra inimícos concédere voluísti : quæsumus ; ut tua pietáte adorántibus Crucem victóriam semper tríbuas, et honórem : Qui vivis et regnas.

AD MATUTINUM.

Invit. Regem Dóminum, qui pependit in ligno, * Veníte adorémus. Ps. Veníte. 2.

Hymnus Pange lingua gloriósi. 358.

In primo Nocturno.

Aña. Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustínuit : quæ sola digna fuit portáre prétium hujus sæculi. Ps. ut in j. Nocturno de Comm. Virg.(107)

Aña O Crux admirábilis, evacuátio vúlnerum, restitútio sanitátum.

Aña. Adorámus te

Christe, et benedícimus tibi: quia per Crucem tuam redemísti mundum. ℣. Hoc signum Crucis erit in cœlo. ℟. Cum Dóminus ad judicándum vénerit.

Lectiones. Quicúmque ex opéribus. ut in festo Inventionis S. Crucis, 3. Maji. 359. cum ℟℟. seq.

℟. j. O Crux benedícta, * Quæ sola fuísti digna portáre regem cœlórum et dóminum. ℣. O Crux gloriósa, o Crux veneránda. Quæ.

℟. ij. O Crux gloriósa, o Crux veneránda, o lignum pretiósum, et admirábile signum : * Per quod et diábolus est victus et mundus redémptus. ℣. O Crux admirábilis, evacuátio vúlnerum, restitútio sanitátum. Per quod.

℟. iij. Hoc signum Crucis erit in cœlo, cum Dóminus ad judicándum vénerit : * Tunc manifésta erunt abscóndita cordis nostri. ℣. Cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, et cœperit judicáre sæculum per ignem. Tunc. Glória Patri. Tunc.

In secundo Nocturno.

Aña. Salvátor mundi, salva nos : qui per Crucem et sánguinem tuum redemísti nos, auxiliáre nobis, te deprecámur, Deus noster. Ps. 45. Deus noster. 72.

Aña. Crux benedícta nitet, Dóminus qua carne pepéndit, atque cruóre suo vúlnera nostra lavat. Ps. 46. Omnes Gentes. 73.

Aña. Nos autem gloriári opórtet in Cruce Dómini nostri Jesu Christi. Ps. 47. Magnus Dóminus. 73.

℣. Adorámus te Christe, et benedícimus tibi. ℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum.

Ex Roderico Archiepisc. Tolet.

Lectio iv.

Alfónsus Castéllæ rex, cognoménto Bonus, cúpiens damna christiánis a Mauris Bæticam totámque illam austrálem Hispániæ plagam possidéntibus illáta resarcíre (semel enim ab eis fúerat superátus), magnum conflávit exércitum : reges finítimos ac dynástas sollicitávit, condonatiónes a Summo Pontífice Innocéntio tértio impetrávit, ut, in eo pio bello qui cáderent, nullis capitálibus commíssis præpediréntur ,

quóminus ad cœlos statim evolárent. Quare tantus ardor tuéndæ christiánæ ditiónis ac pietátis plerósque invásit, ut flagítium flagitiosíssimum dúcerent a tam piis castris abésse. Ingéntes Tolétum cópiæ jam ad regem Alfónsum conflúxerant: jam Petrus Aragóniæ rex haud contemnéndam manum contráxerat: jam regem Navárræ Sánctium adventáre fama vulgáverat: jam próceres, jam epíscopi (sed Toletánus ante álios) fulgéntibus stipáti catérvis régium latus cingébant: cum omnes, non sine númine Christi profécti, ditiónem Maurórum invádunt.

℟. Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustínuit: * Quæ sola digna fuit portáre prétium hujus sæculi. ℣. Hoc signum Crucis erit in cœlo, cum Dóminus ad judicándum vénerit. Quæ.

Lectio v.

Nonnúlla sunt in via óbiter expugnáta óppida ignobília. Sed quinto dénique die Calatrávam, quæ firmo Maurórum præsídio tenebátur, primo ímpetu cápiunt. Alárcos deínde ducunt, ubi se rex illis Navárræ conjúnxit. Maurórum rex, qui ingéntem Giénnium contráxerat exércitum, ubi nostros cómperit in radícibus móntium consedísse, equitátus partem præmísit, quæ móntium ad angústias incompósitos insídiis excíperet, ipse lentióri gradu cum réliquo subséquitur exércitu. Alfónsus tamen rex équitum jam turmam míserat ad summa móntium occupánda, qui fugátis strénue Mauris montis planítiem (Navas Tolósæ vocant) tenuére, castris locum delegére. Lætus Alfónsus, quod cacúmina sui móntium profligátis hóstibus tenuíssent, omnem jubet exércitum eo conscéndere. Difficilis ádmodum erat ascénsus, sed a perítis locórum turmátim ducti ad fastígia montis omnes evasérunt, et eo die proximóque prælio abstinuérunt. Nocte média, quæ diem a superáto monte secúndam est consecúta, christiáni voce præcónis jubéntur mentes per sacramentálem confessiónem mundáre, córpora curáre, arma, equos expedíre, signum pugnæ

prima luce inténti exspectáre. Quod tam ómnium plausu gratulationéque excéptum est, ut noctem, quod tarda iret, incusárent.

℟. Crux alma fulget, per quam salus réddita est mundo : * Crux repéllit omne crimen, allelúia. ℣. Crux vincit, Crux regnat. Crux.

Lectio vj.

Orta luce et a multis sacra accépta Eucharístia, ab áliis archiepiscopáli benedictióne loco communiónis suscépta, Alfónsus edúctis ómnibus cópiis áciem instrúxit, curas inter reges ac próceres partívit. Haud tamen potest summátim dici, quem quisque locum tenúerit, quam quisque partem tuéndam accéperit : satis ex evéntu perspícuum est ómnia præclaríssimi ducis Alfónsi múnia fortíssime sapientissiméque obiísse. Consértis ígitur mánibus (ut réliqua nunc prætermíttam) ácriter pugnátum est, ancépsque diu victória fuit, ádeo ut Alfónsus rex ad Toletánum antístitem díceret : Eja, archiepíscope, hic nos, hic moriámur. Cui archiepíscopus : Nequáquam moriémur, o rex ; imo felíciter vincémus. Quod et favéntibus súperis factum est. Nam Mauri victi ac occisióne occísi sunt. Rex eórum cum quátuor equitíbus prælio fuga se subdúxit. Ducénta míllia Maurórum occísa memorántur, cum ex nostris vigínti quinque solum fúerint desideráti. Míraque in hoc prælio contigérunt. Númerus primum occisórum in tanta paucitáte christianórum. Crux item in médio conflíctu, cum nostri máxime laboráre videréntur, Alfónso quamplurimísque áliis visa est in áere. Prætérea Crux, quæ præsulem ante Toletánum de more gestabátur, bis (incólumi signífero Domínico Paschásio, Toletánæ ecclésiæ canónico) áciem hóstium subláta penetrávit. Dénique ad præséntiam imáginis beátæ Vírginis Maríæ, quæ in vexíllis régiis depícta erat, ingens Maurórummultitúdo córruit. Quare et quod christiánis symbolum ac insígne Crux erat, triúmphus sanctæ Crucis hæc præclára victória appelláta est, obténta décimo séptimo Kaléndas Augú-

sti anno Dómini millésimo ducentésimo duodécimo.

℟. Tuam Crucem adorámus Dómine, tuam gloriósam recólimus passiónem * : Miserére nobis, qui passus es pro nobis. ℣. Adorámus te Christe, et benedícimus tibi : quia per Crucem tuam redemísti mundum. Miserére nobis. Glória Patri. Miserére nobis.

In tertio Nocturno.

Aña. O Crux benedícta, quæ sola fuísti digna portáre Regem cœlórum et Dóminum. Psalmi ut in iij. Noct. de Comm. Virg. (115)

Aña. Hoc signum Crucis apparébit in cœlo, cum Dóminus ad judicándum vénerit.

Aña. Super ómnia ligna cedrórum tu sola excélsior, in qua vita pepéndit, in qua Christus triumphávit, et mors mortem superávit in ætérnum.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo Dómine.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 21. c

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Cum audiéritis prælia, et seditiónes, nolíte terréri : opórtet primum hæc fíeri, sed nondum statim finis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 35. in Evang.

Dóminus ac Redémptor noster peritúri mundi præcurréntia mala denúntiat, ut eo minus pertúrbent veniéntia, quo fúerint præscíta. Minus enim jácula fériunt quæ prævidéntur : et nos tolerabílius mundi mala suscípimus, si contra hæc per præsciéntiæ clypeum munímur. Ecce enim dicit : Cum audiéritis prælia et seditiónes, nolíte terréri : opórtet enim primum hæc fíeri, sed nondum statim finis. Pensánda sunt verba Redemptóris nostri, per quæ nos áliud intérius, áliud extérius passúros esse denúntiat. Bella quippe ad hostes pértinent, seditiónes ad cives. Ut ergo nos índicet intérius exteriúsque turbári, áliud nos fatétur ab hóstibus, áliud a frátribus pérpeti.

℟. Per signum Crucis de inimícis nostris, * Líbera nos Deus noster, allelúia. ℣. Salva nos Christe Sal-

vátor per virtútem Crucis. Líbera.

Lectio viij.

Sed his malis præveniéntibus, quia non statim finis sequátur, adjúngit : Surget gens contra gentem, et regnum advérsus regnum : et terræmótus magni erunt per loca, et pestiléntiæ, et fames, terroresque de cœlo : et signa magna erunt. Ultima tribulátio multis tribulatiónibus prævenítur : et per crebra mala, quæ prævéniunt, indicántur mala perpétua, quæ subsequéntur. Et ídeo post bella et seditiónes non statim finis : quia multa debent mala præcúrrere, ut malum váleant sine fine nuntiáre.

℟. Ecce Crucem Dómini, fúgite partes advérsæ, vicit leo de tribu Juda, * Radix David, allelúia. ℣. Crux benedícta, in qua triumphávit rex Angelórum. Radix. Glória Patri. Radix.

Lectio ix.

Sed cum tot signa perturbatiónis dicta sint, opórtet, ut eórum consideratiónem bréviter per síngula perstringámus ; quia necésse est, ut ália e cœlo, ália e terra, ália ab eleméntis, ália ab homínibus patiámur. Ait enim : Surget gens contra gentem, ecce perturbátio hóminum : erunt terræmótus magni per loca, ecce respéctus iræ désuper : erunt pestiléntiæ, ecce inæquálitas córporum : erit fames, ecce sterílitas terræ : terroresque de cœlo et tempestátes, ecce inæquálitas áeris. Quia ergo ómnia consummánda sunt, ante consummatiónem ómnia perturbántur : et qui in cunctis delíquimus, in cunctis ferímur : ut impleátur quod dícitur. Et pugnábit pro eo orbis terrárum contra insensátos.

Te Deum laudámus. 18.

AD LAUDES, et per Horas, Añæ.

1. O magnum pietátis opus : * mors mórtua tunc est, in ligno quando mórtua vita fuit. Ps. Dóminus regnávit. 19.

2. Salva nos * Christe Salvátor per virtútem Crucis, qui salvásti Petrum in mari, miserére nobis.

3. Crucem tuam * adorámus Dómine, et sanctam resurrectiónem tuam laudámus et glorificámus : ecce enim pro-

pter Crucem venit gáudium in univérso mundo.
4. Ecce Crucem Dómini, * fúgite partes advérsæ, vicit leo de tribu Juda, radix David, allelúia.
5. Tuam Crucem * adorámus Dómine, tuam gloriósam recólimus passiónem: miserére nobis, qui passus es pro nobis.

Capitulum. Gal. 6. d

Mihi autem absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi: per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo.

Hymnus. Lustra sex. 364.

℣. Adorámus te Christe, et benedícimus tibi. ℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum.

Ad Benedictus, Aña. O Crux gloriósa, o Crux veneránda, o lignum pretiósum, et admirábile signum, per quod et diábolus est victus, et mundus redémptus.

Oratio.

Deus, qui per Crucem tuam pópulo in te credénti triúmphum contra inimícos concédere voluísti: quæsumus; ut tua pietáte adorántibus Crucem victóriam semper tríbuas, et honórem: Qui vivis.

Ad Tertiam.

Capit. Mihi autem.

℟. br. Hoc signum Crucis, * Erit in cœlo. Hoc. ℣. Cum Dóminus ad judicándum vénerit. Erit. Glória Patri. Hoc. ℣. Adorámus te Christe, et benedícimus tibi. ℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum.

Ad Sextam.

Capitulum. Philip. 2.

Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem Crucis.

℟. br. Adorámus te Christe, * Et benedícimus tibi. Adorámus te. ℣. Quia per Crucem tuam redemísti mundum. Et benedícimus. Glória Patri. Adorámus te. ℣. Per signum Crucis de inimícis nostris. ℟. Líbera nos Deus noster.

Ad Nonam.

Capitulum. Philip. 2.

In nómine Jesu omne genu flectátur, cœléstium, terréstrium et infernórum: et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

℟. br. Per signum Crucis, * De inimícis nostris. Per signum. ℣. Líbera nos Deus noster. De inimícis. Glória Patri. Per

signum. ℣. Hoc signum Crucis erit in cœlo. ℟. Cum Dóminus ad judicándum vénerit.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in j. Vesp. Ad Magnificat, Aña O Crux benedícta, quæ sola fuísti digna portáre regem cœlórum et Dóminum.

DIE 17. JULII.

S. Alexii, Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (83) præter seq.

Oratio.

Deus, qui beátum Aléxium Confessórem tuum in mundi contémptu mirábilem effecísti: præsta, quæsumus; ut, intercessiónis ejus auxílio, fidéles tui terréna despíciant, et ad cœléstia semper aspírent. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr. In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Aléxius Románus, Euphemiáni senatóris fílius, piíssime ac liberalíssime in patérna domo a téneris annis educátus, assíduo christianárum virtútum exercítio, ádeo in Jesu Christi amórem exársit, ut secum statúerit famíliæ nobilitátem, patrimónii amplitúdinem, mundi illécebras et voluptátes ejúsdem imitatióni postpónere. Quare, prima nuptiárum nocte, ductam paréntum voto cónjugem, peculiári Dei mónitu, intáctam relíquit.

℟. Honéstum fecit. (89)

Lectio v.

Clam ítaque e domo abscédens illústrium orbis terræ ecclesiárum peregrinatiónem suscépit. In quo institúto cum ignótus septémdecim annos transegísset, aliquándo apud Edéssam Syriæ urbem per imáginem sanctíssimæ Maríæ Vírginis ejus nómine divulgáto, ut inánem mundi glóriam declináret, inde navi discéssit. Mox ad portum Románum appúlsus, ac patri, Deo ita disponénte, óbviam factus, ab eódem in própria domo tamquam aliénus pauper hospítio recéptus est.

℟. Amávit eum. (90)

Lectio vj.

Hoc in loco, ut nova mundum arte delúderet, durum certámen aggréssus, inter uxóris et paréntum diútinos questus, inter famulórum contémptum, per decem et septem annos, admi-

rándæ virtútis et invíctæ patiéntiæ exémplum se præbuit, soli Deo notus. Post mortem scripto suo ágnitus, in quo nomen, genus et totíus vitæ cursus continebántur, Innocéntio Primo Pontífice Máximo, ad ecclésiam sancti Bonifácii, quæ étiam sancti Aléxii nómine appellátur, summo honóre delátus est, ubi ad hanc usque diem pia fidélium veneratióne cólitur. Ejus diem festum Senátus Románus, ut débitam erga tam insígnem concívem suum pietátem osténderet, a Summo Pontífice Cleménte Décimo secúndo ritu solemnióri Romæ et in ejus distríctu celebrándum impetrávit.

℟. Iste homo. (90)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 19. d.

In illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis ? Et réliqua.

Homilía S. Bernárdi Abb. Decl. de his Evang. verbis.

Arbitror verba lectiónis hujus ea esse, de quibus ad immortálem Sponsum a fínibus terræ clamat Ecclésia : Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras. Hæc nempe sunt verba, quæ contémptum mundi in univérso mundo, et voluntáriam persuasére homínibus paupertátem. Hæc sunt, quæ mónachis claustra replent, desérta anachorétis. Hæc, inquam, sunt verba quæ Ægyptum spóliant, et óptima quæque ejus vasa dirípiunt. Hic sermo vivus et éfficax, convértens ánimas felíci æmulatióne sanctitátis, et veritátis promissióne fidéli.

℟. Iste est qui. (93)

Lectio viij.

Nam et mundus transit, et concupiscéntia ejus : et relínquere hæc magis éxpedit, quam relínqui. Ecce, inquit, relíquimus ómnia, et secúti sumus te : nimírum, quia exsultávit ut gigas ad curréndam viam, nec curréntem sequi póterat onerátus : sed nec inútilis commutátio, pro eo, qui super ómnia est, ómnia reliquísse : nam et simul cum eo donántur ómnia, et ubi apprehénderis eum, erit unus ipse

ómnia in ómnibus, qui pro ipso ómnia reliquérunt. Omnia sane díxerim, non tantum possessiónes, sed étiam cupiditátes, et eas máxime.

℟. Sint lumbi. (94)

Lectio ix.

Petrus cogitátum suum jactans in Dómino, et omnem sollicitúdinem suam in eum projíciens, certus quod illi foret cura de eo, relíquit ómnia, secútus est Dóminum, ne intérrogans quidem de præmio, donec ex perículo dívitum, quod Salvátor prosequebátur, súmeret occasiónem percunctándi: Quid ergo erit nobis? Ait illis Jesus: Amen dico vobis. Verbum confirmatiónis præmíttitur: magnum nóveris esse, quod séquitur. In regeneratióne sedébitis et vos. Consequémini, ait, quem sequímini: ut cum ipse séderit, et vos páriter sedeátis. O séssio! Quis mihi tríbuat, ut dignis éxprimam verbis, quod de sessióne hac cordis affectióne, concípio? Imo quis tríbuat mihi sessiónis hujus imperturbáta frui réquie, quam desídero, quam cúpio, quam requíro?

Te Deum laudámus. 18.

EADEM DIE 17.

Humilitatis B. M. V.

Duplex majus.

Omnia ut in festis B. M. V. (160) præter seq.

IN I. VESPERIS.

(Quando locum habere possunt.)

℣. Cum essem párvula, plácui Altíssimo. ℟. Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem.

Ad Magnif. Aña. Exsultávit spíritus meus in Deo salutári meo, quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ.

Oratio.

Deus, qui humília réspicis, et alta a longe cognóscis: da fámulis tuis humilitátem beátæ Maríæ semper vírginis puro corde sectári, quæ virginitáte plácuit, humilitáte concépit Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit.

In primo Nocturno.

De Cánticis canticórum.

Lectio j. Cap. 8.

Quæ est ista, quæ ascéndit de desérto, delíciis áffluens, inníxa super diléctum suum? Sub árbore malo suscitávi te: ibi corrúpta est mater tua, ibi violáta est génitrix tua. Pone me ut signáculum super cor

tuum, ut signáculum super bráchium tuum, quia fortis est ut mors diléctio, dura sicut inférnus æmulátio : lámpades ejus, lámpades ignis atque flammárum.

℟. Sancta et. (166)

Lectio ij.

Aquæ multæ non potuérunt exstínguere caritátem, nec flúmina óbruent illam. Si déderit homo omnem substántiam domus suæ pro dilectióne, quasi nihil despíciet eam. Soror nostra parva, et úbera non habet. Quid faciémus soróri nostræ in die quando alloquénda est? Si murus est, ædificémus super eum propugnácula argéntea : si óstium est, compingámus illud tábulis cédrinis.

℟. Congratulámini. (166)

Lectio iij.

Ego murus, et úbera mea sicut turris, ex quo facta sum coram eo quasi pacem repériens. Vínea fuit pacífico, in ea quæ habet pópulos : trádidit eam custódibus, vir affert pro fructu ejus mille argénteos. Vínea mea coram me est : mille tui pacífici, et ducénti his qui custódiunt fructus ejus. Quæ hábitas in hortis, amíci auscúltant, fac me audíre vocem tuam. Fuge, dilécte mi, et assimiláre cápreæ hinnulóque cervórum super montes arómatum.

℟. Beáta es, Virgo. (167)

In secundo Nocturno.

Sermo S. Bernárdi Abbát.

Domínica infra Octavam Assumpt.

Lectio iv.

Legis in Actibus Apostolórum, quod redeúntes a monte Olivéti, unanímiter perseverábant in oratióne. Qui? Si forte María ádfuit, nominátur prima, quæ supra omnes est tam Fílii prærogatíva, quam suæ privilégio sanctitátis. Petrus et Andréas, ait, Jacóbus et Joánnes, et cæteri qui sequúntur. Hi omnes perseverábant unanímiter cum muliéribus et María matre Jesu. Itane et mulíerum sese últimam exhibébat, ut novíssima ómnium ponerétur? Vere carnáles adhuc discípuli, quibus necdum Spíritus erat datus, quia Jesus necdum fúerat glorificátus, quando facta est inter illos conténtio de primátu : cum María quanto major erat, humiliáret se non modo in ómnibus, sed

et præ ómnibus. Mérito facta est novíssima prima, quæ, prima cum esset ómnium, sese novíssimam faciébat. Mérito facta est ómnium Dómina, quæ se ómnium exhibébat ancíllam. Mérito dénique super Angelos exaltáta est, quæ et infra víduas et pœniténtes, infra eam de qua abjécta fúerant septem dæmónia, ineffábili sese mansuetúdine inclinábat.

℟. Sicut cedrus. (169)

Lectio v.

Obsecro vos, filíoli, æmulámini hanc virtútem si Maríam dilígitis; si conténditis ei placére, æmulámini modéstiam ejus; nihil enim tam idóneum hómini, nil tam cóngruum christiáno. Et quidem manifésta satis in Vírgine ex hac ipsa mansuetúdine virtus humilitátis elúcet. Nimírum collactáneæ sunt humílitas et mansuetúdo, in eo confœderátæ germánius, qui dicébat : Díscite a me quia mitis sum et húmilis corde. Sicut enim mater præsumptiónis elátio, sic mansuetúdo vera nonnísi ex vera humilitáte procédit. Nec in sola tamen Maríæ taciturnitáte commendátur humílitas, sed evidéntius résonat in sermóne. Audíerat : Quod ex te nascétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei ; et nihil áliud, quam ancíllam ejus se esse respóndit.

℟. Quæ est ista. (170)

Lectio vj.

Inde ventum est ad Elísabeth, et contínuo Vírginis glória singuláris eídem per Spíritum revelátur. Dénique et mirabátur persónam veniéntis, dicens : Unde hoc mihi, ut véniat Mater Dómini mei ad me ? Comméndat et vocem salutántis, adjíciens : Ut facta est vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, exsultávit in gáudio infans in útero meo. Et beatificábat fidem credéntis : Beáta, ínquiens, quæ credidísti, quóniam perficiéntur in te quæ dicta sunt tibi a Dómino. Magna quidem præcónia, sed et devóta humílitas, nihil sibi passa retinére, in eum magis univérsa refúndit cujus in se benefícia laudabántur. Tu, inquit, magníficas Matrem Dómini, sed magníficat ánima mea Dóminum.

℟. Ornátam. (170)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 1.

In illo témpore? Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David: et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

Homil. super Missus est.

Quæ est virgo tam venerábilis ut salutétur ab Angelo, tam húmilis ut desponsáta sit fabro? Pulchra permíxtio virginitátis et humilitátis! Nec mediócriter placet Deo illa ánima, in qua et humílitas commendát virginitátem, et virgínitas exórnat humilitátem. Sed quanta putas veneratióne digna est in qua humilitátem exáltat fecúnditas, et partus cónsecrat virginitátem? Audis vírginem, audis húmilem. Si non potes imitári virginitátem húmilis, imitáre humilitátem vírginis. Laudábilis virtus virgínitas, sed magis necessária humílitas; illa consúlitur, ista præcípitur: ad illam invitáris, ad istam cógeris. De illa dícitur: Qui potest cápere cápiat; de ista dícitur: Nisi quis efficiátur sicut párvulus iste, non intrábit in regnum cœlórum.

℟. Felix namque es. (173)

Lectio viij.

Potes dénique sine virginitáte salvári, sine humilitáte non potes. Potest, inquam placére humílitas, quæ virginitátem deplórat amíssam; sine humilitáte (áudeo dícere), nec virgínitas Maríæ placuísset. Super quem, inquit, requiéscet Spíritus meus, nisi super húmilem et quiétum? Super húmilem dixit, non super vírginem. Patet ítaque quia, ut de Spíritu sancto concíperet, sicut ipsa pérhibet, respéxit humilitátem ancíllæ suæ Deus pótius quam virginitátem: et si plácuit ex virginitáte, tamen ex humilitáte concépit: unde constat, quia étiam, ut placéret virgínitas, humílitas procul dúbio fecit.

℟. Beátam me. (174)

Lectio ix.

Quid dicis, virgo supérbe? María vírginem se oblíta gloriátur de humilitáte; et tu, negligéndo humilitátem, blandí-

ris tibi de virginitáte. Respéxit, ait illa, humilitátem ancíllæ suæ. Quæ illa? Virgo útique sancta, Virgo sóbria, Virgo devóta. Numquid tu cástior illa? Aut numquid tua forte pudicítia grátior castitáte Maríæ, ut tu scílicet sine humilitáte placére suffícias ex tua quod illa non pótuit ex sua? Dénique quanto honorabilióres ex singulári múnere castimóniæ, tanto tibi tu majórem injúriam facis, quod ejus in te decórem fœdas permixtióne supérbiæ.

Te Deum laudámus. 18.

In ij. Vesperis omnia ut in j. Vesperis.

Ad Magnificat, Aña. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus.

DIE 19. JULII.

S. Vincentii a Paulo, Conf. Congreg. Miss. Fundatoris.

Duplex j. classis.

IN I. VESPERIS.

Aña. Egéni et páuperes quærunt aquas, et non sunt: Ego Dóminus exáudiam eos, Deus Israel, non derelínquam eos.

Psalmi ut in j. Vesperis de Communi Apost.

Aña. Suscitábo mihi Sacerdótem fidélem, qui juxta cor meum et ánimam meam fáciat: et ædificábo ei domum fidélem, et ambulábit coram Christo meo.

Aña. Dabo vobis pastóres juxta cor meum, et pascent vos sciéntia et doctrína.

Aña. Lábia enim Sacerdótis custódient sciéntiam, et legem requírent ex ore ejus.

Aña. Inebriábo ánimam Sacerdótum pinguédine, et pópulus meus bonis meis adimplébitur.

Capit. ut ad Laudes.

Hymnus.

Qui mutáre solet grándibus ínfima,
Omnes exúperans, máximus ómnium,
Vincénti, ténuem te Deus éxtulit,
Cœli cœtibus ínserens.

Vilis sub túguri tégmine násceris:
At splendor ténebras excípiet breves,
Te compléxa sinu præsídium sibi
Nutrix paupéries parat.

Ut promptam míseris ferre scias opem,
Duras, heu! páteris servítii vices:
Sed te dum fídei subdit herum jugo,
Solvit cómpede véritas.

Quantus nunc óperum luce pates! tuis
Christi sponsa nitet culta labóribus :
Clero priscus honos, vívaque lánguidis
Exsúrgit pópulis fides.
Te montánus, inops, æger, et órphanus,
Te plebs tota suum jure vocat patrem :
Cunctis lætus ades, córpora súblevas,
Mentes concílias Deo.
Regum concíliis jussus ades sacris,
Mentis certa tuæ lúmina cónsulunt :
Te nil tangit honos ; at míseros ope,
Et regnum mónitis juvas.
Quem flectunt ínopes, máxima laus Patri ;
Ægris unde salus, máxima Fílio :
Blando qui récreas péctora flámine,
Par sit laus tibi, Spíritus. Amen.

℣. Justus tota die miserétur et cómmodat.
℟. Et semen ejus in benedictióne erit.

Ad Magnificat, Aña. Dispérsit, dedit paupéribus : justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Oratio ut in Laudibus.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Evangelizántem paupéribus Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. Veníte exsultémus. 2.

Hymnus.

O qui supérnæ gáudia pátriæ
Haustu perénni plénius ébibis,
Ne sperne, Vincénti, tuórum
Vota, preces, gémitus cliéntum.
Futúrus olim paupéribus pater,
Discis vel infans paupériem pati :
Præstantióres transitúris
Divítias tibi Christus offert.
Primis sub annis se tibi mútuo
Intácta junxit fœdere cástitas :
In corde puro caritátem
Rellígio pietásque fovit.
Christum fidéli reddis imágine,
Sermóne, gressu, móribus éxprimis :
Christíque Matris dulce nomen,
Obséquiis et amóre laudas.
Vinclis onústus, tartáreis herum
Solvis caténis ; hinc tibi rédditus,
Noxis ligátos quod salúti
Restítuis, subigísque Christo ;

Austeriórem dum sapiéntiam
Castígat oris blanda serénitas,
Se corda subdunt, seque gaudent,
Elóquio dominánte, vinci.

Latére gestis, spléndida non sinit
Latére virtus, Régia te vocat:
Arcána tractas sacra regum,
Consílio, monitísque prodes.

Doctrína puris édita fóntibus
Pervérsa constans dógmata réspuit:
Scuto retúndis veritátis
Mille malas novitátis artes.

Laus summa Patri, súmmaque Fílio,
Compar sit tibi glória Spíritus:
A se vocátos roboránti
Summus honor Dómino per ævum. Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Puer proficiébat, atque crescébat, et placébat tam Dómino, quam homínibus. Psalmi trium Noct. de Comm. Conf. non Pont. (84)

Aña. Erat vir ille simplex, et rectus, ac timens Deum, et recédens a malo.

Aña. Dóminus erat cum illo, et ómnia ópera ejus dirigébat.

℣. Servávi mandáta tua, et testimónia tua.
℟. Quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 1.

Misit me Christus evangelizáre, non in sapiéntia verbi, ut non evacuétur crux Christi. Verbum enim crucis pereúntibus quidem stultítia est; iis autem qui salvi fiunt, id est nobis, Dei virtus est. Scriptum est enim: Perdam sapiéntiam sapiéntium, et prudéntiam prudéntium reprobábo. Ubi sápiens! Ubi scriba? Ubi conquisítor hujus sæculi? Nonne stultam fecit Deus sapiéntiam hujus mundi? Nam quia in Dei sapiéntia non cognóvit mundus per sapiéntiam Deum, plácuit Deo per stultítiam prædicatiónis salvos fácere credéntes. Quóniam et Judæi signa petunt, et Græci sapiéntiam quærunt: nos autem prædicámus Christum crucifíxum, Judæis quidem scándalum, Géntibus autem stultítiam:

ipsis autem vocátis Judæis atque Græcis: Christum Dei virtútem et Dei sapiéntiam : Quia quod stultum est Dei, sapiéntius est homínibus : et quod infírmum est Dei, fórtius est homínibus.

℟. Parávit cor suum, * Ut investigáret legem Dómini, et fáceret, et docéret in Israel præcéptum et judícium. ℣. Devítans profánas vocum novitátes, et oppositiónes falsi nóminis sciéntiæ. Ut.

Lectio ij.

Vidéte enim vocatiónem vestram, fratres, quia non multi sapiéntes secúndum carnem, non multi poténtes, non multi nóbiles : sed quæ stulta sunt mundi elégit Deus, ut confúndat sapiéntes : et infírma mundi elégit Deus, ut confúndat fórtia : et ignobília mundi et contemptibília elégit Deus, et ea quæ non sunt, ut ea quæ sunt destrúeret; ut non gloriétur omnis caro in conspéctu ejus. Ex ipso autem vos estis in Christo Jesu, qui factus est nobis sapiéntia a Deo, et justítia, et sanctificátio, et redémptio; ut quemádmodum scriptum est : Qui gloriátur, in Dómino gloriétur.

℟. Sapiéntia vénditum justum non derelíquit, sed a peccatóribus liberávit eum, * Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit illum. ℣. Oppréssum a nefandórum injúria ac luxuriósa conversatióne erípuit : aspéctu enim et audítu justus erat. Descendítque.

Lectio iij.

Et ego, cum veníssem ad vos, fratres, veni non in sublimitáte sermónis, aut sapiéntiæ, annúntians vobis testimónium Christi. Non enim judicávi me scire áliquid inter vos, nisi Jesum Christum, et hunc crucifíxum. Et ego in infirmitáte et timóre et tremóre multo fui apud vos : et sermo meus, et prædicátio mea non in persuasibílibus humánæ sapiéntiæ verbis, sed in osténsióne spíritus et virtútis ; ut fides vestra non sit in sapiéntia hóminum, sed in virtúte Dei. Sapiéntiam autem lóquimur inter perféctos : sapiéntiam vero non hujus sæculi , neque príncipum hujus sæculi qui destruúntur ; sed lóquimur Dei sapién-

tiam in mystério, quæ abscóndita est, quam prædestinávit Deus ante sæcula in glóriam nostram.

℟. Sapiéntia humiliáti exaltábit caput illíus, * Et in médio magnatórum consedére illum fáciet, ℣. Qui enim humiliátus fúerit, erit in glória. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Aña. Tulit me Dóminus, cum séquerer gregem, et dixit Dóminus ad me: Vade, prophéta, ad pópulum meum Israel.

Aña. Annuntiábam ut pœniténtiam ágerent, et reverteréntur ad eum, digna pœniténtiæ ópera faciéntes.

Aña. Multi credéntium veniébant, confiténtes, et annuntiántes actus suos.

℣. Pósui verba mea in ore tuo. ℟. Ut plantes cœlos et fundes terram.

Lectiones ut in Breviario in eodem Festo 532. cum ℟℟. seq.

℟. iv. Sústulit eum de grégibus óvium * Páscere Jacob servum suum, et Israel hereditátem suam. ℣. Et pavit eos in innocéntia cordis sui, et in intelléctibus mánuum suárum dedúxit eos. Páscere.

℟. v. Evangélii factus sum miníster secúndum donum grátiæ Dei, quæ data est mihi secúndum operatiónem virtútis ejus. * Mihi ómnium sanctórum mínimo data est grátia hæc. ℣. Ego novíssimus evigilávi, et quasi qui cólligit ácinos post vindemiatóres, in benedictióne Dei et ipse sperávi, et quasi qui vindémiat, replévi tórcular. Mihi.

℟. vj. Factus sum infírmis infírmus, ut infírmos lucrifácerem. * Omnibus ómnia factus sum, ut omnes fácerem salvos, allelúia. ℣. Oculus fui cæco, et pes claudo: pater eram páuperum. Omnibus. Glória Patri. Omnibus.

In tertio Nocturno.

Aña. Addúxit sacerdótes atque levítas, et congregávit eos.

Aña. Dixítque ad eos: Audíte me, levítæ, et sanctificámini; mundáte domum Dómini, et auférte omnem immundítiam de sanctuário.

Aña. Egréssi autem circuíbant per castélla evangelizántes.

℣. Dóminus dabit voci suæ vocem virtútis.

℟. Date glóriam Deo super Israel.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 9.

In illo témpore: Circuíbat Jesus omnes civitátes et castélla, docens in synagógis eórum, et prædicans Evangélium regni. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

In Matth. 9.

Cernis quod æquáliter et villis, et úrbibus, et castéllis, id est, et magnis et parvis, Evangélium prædicáverit; ut non consideráret nobílium poténtiam, sed salútem credéntium. Circumíbat civitátes, hoc habens óperis, quod mandáverat Pater, et hanc esúriem, ut doctrína sua salvos fáceret infidéles. Docébat autem in synagógis et villis Evangélium regni, et post prædicatiónem atque doctrínam, curábat omnem languórem, et omnem infirmitátem: ut quibus sermo non suáserat, ópera persuadérent.

℟. Venérunt ad eum in hospítium plúrimi, quibus exponébat testíficans regnum Dei; * Suadénsque eis de Jesu ex lege Móysi et Prophétis, a mane usque ad vésperam. ℣. Et circuíbat omnes civitátes et castélla docens. Suadénsque.

Lectio viij.

Videns autem turbas, misértus est eis, quia erant vexáti et jacéntes sicut oves non habéntes pastórem. Vexátio gregis et óvium, atque turbárum, pastórum culpa et vítium magistrórum est. Unde séquitur: Messis quidem multa, operárii autem pauci. Rogáte ergo Dóminum messis, ut mittat operários in messem suam. Messis multa populórum signíficat multitúdinem; operárii pauci, penúriam magistrórum.

℟. Messis quidem multa, operárii autem pauci; * Rogáte ergo Dóminum messis, ut mittat operários in messem suam. ℣. Leváte óculos vestros, et vidéte regiónes, quia albæ sunt jam ad messem. Rogáte. Glória Patri. Rogáte.

Lectio ix.

Et ímperat ut rogent Dóminum messis, ut mittat operários in messem suam. Isti sunt operárii, de quibus lóquitur Psalmísta dicens: Eúntes ibant et flebant, mitténtes sémina sua: veniéntes autem vénient cum exsul-

atióne portántes manípulos suos. Et ut apértius loquar : Messis multa, omnis turba credéntium est ; operárii autem pauci, et Apóstoli et imitatóres eórum qui mittúntur ad messem.

Te Deum laudámus. 18.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Gubernávit * ad Dóminum cor ipsíus, et in diébus peccatórum corroborávit pietátem. Ps. Dóminus regnávit. 19.

2. Vir justus * atque perféctus fuit in generatiónibus suis, cum Deo ambulávit.

3. Oculus Dei * respéxit illum in bono, et eréxit eum ab humilitáte ipsíus, et exaltávit caput ejus : et miráti sunt in illo multi, et honoravérunt Deum.

4. In omni ópere * dedit confessiónem Sancto et Excélso in verbo glóriæ ; de omni corde suo laudávit Dóminum, et diléxit Deum, qui fecit illum.

5. Dedit * in celebratiónibus decus : et ornávit témpora usque ad consummatiónem vitæ, ut laudárent nomen sanctum Dómini.

Capitulum. Eccli. 18.

Miserátio hóminis circa próximum suum : misericórdia autem Dei super omnem carnem. Qui misericórdiam habet, docet et érudit quasi pastor gregem suum.

Hymnus.

Ut nunc ab alto prævia
Nos luce, Vincénti, regis,
Virtútis exémplo tuæ
Signans ad astra trámitem !

Diléсta Sponso Vírginum
Corpus sacrávit cástitas :
Ornáre virtútum chorus
Mentem pudícam géstiit.

Hinc illa, qua te déprimis
Sibi timens modéstia :
Hinc blanda morum lénitas,
Vitæque candor símplicis.

Sed inter omnes émicat
Quo fervet igne cáritas ;
Quot illa pascit páuperres,
Quot corda Christo súbjicit !

Ardénte zelo pércitus,
Late Dei mystéria
Per rura pandis : nec tamen
Curam poténtum déseris.

Te sensit error íntegra
Dolos repulsántem fide :
Te sensit infénsum scelus,
Tibíque cessit ímpotens.

Pii labóris æmulam

Prolem sub alis cóngregas :
Hanc voce, factis, móribus,
Dux et magíster édoces.
Qui se perénne præmium
Dat caritáte férvidis,
Uni sit, et trino Deo
Laus et perénnis glória.
Amen.

℣. Sacerdótes tui, Dómine, induántur justítiam. ℟. Et sancti tui exsúltent.

Ad Bened. Aña. Operátus est bonum et rectum, et verum coram Dómino Deo suo in univérsa cultúra ministérii domus Dómini, juxta legem et cæremónias, volens requírere Dóminum Deum suum in toto corde suo.

Oratio.

Deus, qui ad salútem páuperum, et cleri disciplínam, novam in Ecclésia tua per beátum Vincéntium famíliam congregásti : da, quæsumus ; ut, eódem nos quoque spíritu fervéntes, et amémus quod amávit, et quod dócuit operémur. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Capitulum. Psalm. 15.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

℟. br. Ambula * Coram me. Ambula. ℣. Et esto perféctus. Coram. Glória Patri. Ambula. ℣. Homo videt ea quæ parent. ℟. Dóminus autem intuétur cor.

Ad Sextam.

Capitulum. Eccli. 3.

Humília te in ómnibus, et coram Deo invénies grátiam : quóniam magna poténtia Dei solíus, et ab humílibus honorátur.

℟. br. Excélsus Dóminus * Et humília réspicit. Excélsus. ℣. Et alta a longe cognóscit. Et humília. Glória Patri. Excélsus. ℣. Súscitans a terra ínopem. ℟. Et de stércore érigens páuperem.

Ad Nonam.

Capitulum. Exodi 18.

Esto tu pópulo in his quæ ad Deum pértinent, ut réferas quæ dicúntur ad eum, ostendásque pópulo cæremónias et ritum coléndi.

℟. br. Qui statis *In domo Dómini. Qui. ℣. Extóllite manus vestras in sancta, et benedícite Dóminum. In. Glória Patri. Qui. ℣. Date nómini ejus magnificéntiam. ℟. Et

confitémini illi in voce labiórum vestrórum.

IN II. VESPERIS.

Añæ et Ps. ut in j. Vesp. Capitulum Laudum.

Hymnus.

Quis novus cœlis ágitur triúmphus ?
Cœlitum plausum comiténtur hymni :
Ecce lux cleri, pater indigéntum,
Æthere splendet.

Facta, Vincénti, tua te perórnant :
Cáritas aptat cápiti corónam :
Teque, quam terris húmilis parásti,
Glória vestit.

Quam rudes olim pópulos docébas,
Véritas nunc se tibi tota pandit ;
Páuperi quidquid pia dextra fudit,
Reddit Olympus.

Te Sacerdótes vel adhuc magístro,
Optimum Christi réferunt odórem :
Púllulat per te sacra lætióri
Vínea fœtu.

Sed tibi quantum decus elabórant
Vírgines castæ, sociæque matres,
Páuperum gaudent, duce te, fidéles
Esse minístræ.

Corde qui puro míseros levábas,
Disce nunc votis hóminum rogári :
Te suum clamant ínopes, amíca
Turba, patrónum.

Summus ætérno sit honos Parénti :
Par decus Nato míseros levánti ;
Sancte, sit compar tibi laus per omne,
Spíritus, ævum. Amen.

℣. Parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.
℟. Dóminus dabit verbum evangelizántibus virtúte multa.

Ad Magnif. Aña. Páuperes Sion saturábo pánibus : Sacerdótes ejus índuam salutári, et sancti ejus exsultatióne exsultábunt.

DIE 27. JULII.

S. Pantaleonis Mart.

Semiduplex.

Omnia de Comm. unius Mart. (26) præter seq.

IN I. VESPERIS.

Si j. Vesp. dic. integræ, Añæ de Laud. Ps. ut in j. Vesp. de Communi Apost. (2)

Capit. et Hymnus de Comm. (26)

Ad Magnif. Aña. Gloriósus Pantáleon * cœléstem médicum toto diléxit corde, et móriens

pro Christo vivit in cœlo coronátus.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio Deus, qui. ut ad Laudes.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Pantáleon Nicomediénsis fílius Eustórgii Gentílis et Eúbulæ Christiánæ, médicam artem ab Euphrósino dídicit. Cum autem Hermoláus présbyter ex modéstia vultus, ex incéssu et serenitáte oculórum alte de illo judicásset, illum accersívit et cœpit in cor fluénta divínæ fídei infúndere. Crede mihi, dixit, Æsculápii et Hippócratis medicaménta prava sunt, et parum prodésse possunt : quinímo ipsi dii, quos colit Maximiánus, sunt vana omníno fábula ; unus autem solus verus Deus est Christus, in quem si credíderis, ejus sola invocatióne omnes morbos fugábis. Quæ verba servábat in corde, júgiter meditabátur et suáviter alléctus, ad Hermoláum, ut ad magístrum, hílaris quotídie ventitábat. Cum autem quadam die vidéret púerum mórtuum et prope eum víperam quasi osténdéntem, quod ei mortem intulísset, intra se dixit : Si vera sunt dicta Hermolái, invocáto nómine Christi, puer iste vivet et béllua moriétur ; quod ut cogitávit, áccidit ; et statim infúsa luce securitátis, omnis calígo discéssit ; et benedícens Deum æstuánsque desidério sacri baptísmi, ab Hermoláo gaudens illum suscépit.

℟. Honéstum. (32)

Lectio v.

Non multo post cæco visum restítuit, et patri Eustórgio ténebras impietátis solvit, qui idóla calcans et verum Deum conféssus baptizátur. Mórtuo patre, egénis opem et languéntibus sanitátem largiebátur ; quare ad Maximiánum déferunt, qui primum honóre et blandítiis attráhere studet, deínde minátur mortem et dira supplícia, si diis non ófferat sacrifícium. Sed cum ómnia invícto ánimo respúeret, in ligno suspénditur, férreis laniátur úngulis et lámpades ignis latéri-

bus ejus admovéntur ; at illi oránti appáruit Christus dúlcibus verbis récreans; et íllico lassátæ sunt manus lictórum, exstínctæ lámpades et plumbum liquátum, in quod póstmodum tyránno jubénte injéctus fuit, in naturálem mutátur frigiditátem. Sed quid non tentat ingeniósa crudélitas ? Mandat ingéntem lápidem collo alligári sicque in mare demítti ; sed lapis non secus ac fólium leve supérnatat, et Pantáleon fírmiter super undas gráditur. Non cessit tantis prodígiis tyránni obcæcáta mens, sed feris insánior jubet ad feras prodúci. Crudéle spectáculum ! sed spectábile cœlo ! Conflúxit tota cívitas, congrediúntur cum athléta feræ ; sed illæ tamquam ratióne uténtes, et indútæ humanitátem, quam exúerat imperátor, reverénter ad Mártyrem accédunt, blandiúntur, pedésque illíus lingua tangéntes véluti contendébant, quænam prima ad eum accéderet ; et non prius recéderet, quam Martyr ei manum imposuísset ac benedixísset.
℟. Desidérium. (33)

Lectio vi.

Quo viso clamábant multi : Dimittátur justus ; magnus est Deus Christianórum, qui quidem solus et verus est. Sed Maximiánus, nec edóctus a feris pietátem, nec tanto lúmini cedens, ímperat Pantaleónem in locum éditum ferri et rotæ alligátum in præceps per declíve demítti : at rota ultríce et plures deórum opprinénte cultóres, illæsus evásit ; quare gládio occídi jussit. Accéssit lictor, óleæ plantæ illum álligat, sed cum exsequerétur ictum, convérsa fuit ferri ácies ceræ símilis ; quo miráculo stupefácti lictóres ad pedes Mártyris provolúti véniam precántur, Christum apérte confiténtes. Sed tandem, ne períret glória martyrii, caput abscínditur et statim lac pro sánguine fluxit, et planta óleæ, cui alligátus fúerat, frúctibus onústa appáruit. Cum autem quidam fidéles convenissent, sacrum corpus in suburbáno cujúsdam Scholástici reverénter reponunt, et quem in vita tantis prodígiis Dóminus illustráverat, post óbi-

tum innúmeris honorávit : inter quæ præclárum illud, quod sacer ejus cruor, qui in ampúlla servátur Ravélli in regno Neapolitáno et Romæ a primis Vésperis festi usque ad diem sequéntem, in quo Ecclésia célebrat ejus martýrium, cum coagulátus ántea exsístat, mirum in modum liquefíeri et undequáque flúidum movéri, cunctis cernéntibus, quotánnis conspícitur ; quod étiam áccidit in portióne sánguinis, qui in monastério Regáli Incarnatiónis Moniálium sancti Augustíni Matríti inter pretiosióra pígnora asservátur. ℟. Stola. (34)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Nihil est opértum. de Comm. iij. loco. (41)

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. In torméntis * appáruit Christus Pantaleónem mira dulcédine perfúndens. Ps. Dóminus regnávit. 19.

2. Ego enim, * ait Christus in hábitu Hermolái, tecum sum in ómnibus, quæ propter me páteris.

3. Cum pro lictóribus * exoráret, audívit de cœlo : Ultra non vocáberis Pantáleon, sed Pantaleémon, id est miséricors ; quia multi per te misericórdiam consequéntur.

4. Lacte et cruóre * Mártyris collum fluit, pro quo cruórem et aquam Christus fúderat.

5. Pantáleon * várie cruciátus júgiter canébat : Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea ; étenim non potuérunt mihi.

Capitulum, Hymnus et ℣. de Communi (37)

Ad Bened. Aña. Dixit Maximiánus Pantaleóni : * Quænam est ars præstigiárum, quæ tibi exstínxit lámpades et satellítibus vires ábstulit ? Ad quæ respóndit : Meæ præstígiæ Christus est.

Oratio.

Deus, qui beátum Pantaleónem Mártyrem tuum vária torménta superáre fecísti, et pro persecutóribus exoráre : concéde propítius : ut qui ejus implorámus auxílium, misericórdiæ tuæ sentiámus efféctum. Per Dóminum.

Ad Horas Añæ sumuntur ex Laud. ut supra ; Capit. et ℟℟. br. ut in Communi unius Mart. (38)

In ij. Vesperis Añæ de Laudibus Ps. ut in ij. Vesp. unius Mart. (39)

Deinde a Capit. de seq. cum com. præced.

Aña. Recordátus fuit * misericórdiæ Dómini, et in conspéctu astántium factus est illi adjútor. ℣. Justus ut palma floréb t. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

DIE 7. AUGUSTI.

Octava S. Ignatii, Conf. Duplex.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Serm. 2. de S. Victore.

Lectio iv.

Gaudéte in Dómino, dilectíssimi, qui inter contínua suæ pietátis benefícia indúlsit hóminem mundo, cujus multi salvaréntur exémplo. Iterum dico, gaudéte; quod factus de médio appropiávit Deo, ut multo plures ejus intercessióne salvéntur. In terris visus est, ut esset exémplo : in cœlum levátus est, ut sit patrocínio. Hic infórmat ad vitam, illic invítat ad glóriam. Factus est mediátor ad regnum, qui fuit incitátor ad opus. Bonus mediátor, qui sibi jam póstulans nihil, totum in nos transférre desíderat, et supplicántis afféctum, et supplicatiónis fructum. Quid enim quærat sibi, qui núllius eget? ℟. Honéstum fecit. (89)

Lectio v.

Hæc dies glorιósæ migratiónis ejus, dies lætítiæ cordis ejus : exsultémus et lætémur in ea. Introívit in poténtias Dómini, gaudeámus, quia nunc poténtior est ad salvándum. Hódie, pósito córpore, tanto alácrior quanto expedítior penetrávit in sancta, símiiis factus in glória Sanctórum. Hódie, despécto mundo, et mundi príncipe triumpháto, supra mundum victor ascéndit, accípiens de manu Dómini corónam victóriæ. Ascéndit autem cum imménsa supelléctili meritórum, clarus triúmphis, miráculis gloriósus. Sedet veteránus miles, débita jam suavitáte et securitáte quiétus : secúrus quidem sui, sed nostri sollícitus. O venerándam étiam ipsis Angelis sanctitátem, quam pari stúdio etsi díspari voluntáte, et mali fúgitant, et frequéntant boni! Nec fácile díxerim, quid virum ástruat

sanctiórem, horum favor, aut pavor illórum.

℟. Amávit eum. (90)

Lectio vj.

Omiles emérite qui christiánæ milítiæ duris labóribus angélicæ felicitátis réquiem commutásti : réspice ad imbélles et imbecílles commilitónes tuos, qui inter hostíles gládios, et spirituáles nequítias tuis láudibus occupámur. Quam pium, quam dulce, quam suáve, Ignáti, in hoc loco afflictiónis, et in hoc córpore mortis te cánere, te cólere, te precári ! Nomen tuum, et memoriále tuum, favus distíllans in lábiis captivórum, mel et lac sub lingua eórum, qui tui memória delectántur. Eia ergo, fortis athléta, dulcis patróne, advocáte fidélis, exsúrge in adjutórium nobis, ut et nos de nostra ereptióne gaudeámus, et tu de plena victória gloriéris.

℟. Iste homo. (90)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 10.

In illo témpore : Designávit Dóminus et álios septuagínta duos, et misit illos binos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Ex Comment. in Luc.

Sicut duódecim Apóstolos formam Episcopórum exhibére simul et præmonstráre nemo est, qui dúbitet : sic et hos septuagínta duos, figúram presbyterórum, id est, secúndi órdinis sacerdótum, gessísse sciéndum est. tamétsi primis Ecclésiæ tempóribus, ut apostólica Scriptúra testis est, utríque Presbyteri, utríque vocabántur Epíscopi ; quorum unum sapiéntiæ maturitátem, álterum indústriam curæ pastorális signíficat. Bene autem septuagínta duo mittúntur : sive quia tótidem mundi géntibus Evangélium prædicándum erat : ut quómodo duódecim tribus Israel, ita et hi propter éxteras gentes destinaréntur imbuéndas : seu quod ipso prædicántium número totus orbis per Evangélium summæ et indivíduæ Trinitátis illustrándus intimabátur.

℟. Iste est qui. (93)

Lectio viij.

Sicut solem hunc constat triduánum suæ

lucis ámbitum mundo per septuagínta duas horas affláre sólitum : nam et Dóminus ipse se diem, suos vero Apóstolos horas appéllat, dicens : Nonne duódecim horæ sunt diéi ? Si quis ambuláverit in die, non offéndit. Et in Psalmis præcípitur : Bene nuntiáte diem de die, salutáre ejus : hoc est, lumen de lúmine, Deum verum de Deo vero. Sed et multis sanctæ Scriptúræ locis per tres dies mystérium Trinitátis osténditur, præcípue quia Dóminus tértia die resurréxit a mórtuis. Sed et in véteri Testaménto pópulus ad montem Sínai pervéniens, die tértia legem accépit. Idem flúvium Jordánem, quo baptísmi grátia commendáta est, tértia, quam adíerat die, transívit.

℟. Sint lumbi. (94)

Lectio ix. de S. Donato, Episc. et Mart. et de eo fit com. in Laudibus.

DIE 11. AUGUSTI.

S. Philumenæ, Virg. et Martyris.

Duplex.

Omnia de Comm. Virg. (103) præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui inter cætera poténtiæ tuæ mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti ; concéde propítius ; ut, qui beátæ Philuménæ, Vírginis et Mártyris tuæ, natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Inter cætera Mártyrum sepúlcra, quæ in cœmetério Priscíllæ ad viam Saláriam reperíri solent illud éxstitit, quo repósitum fúerat sanctæ Philuménæ corpus, uti ex túmuli inscriptióne tribus latérculis apposita perlegebátur. Licet vero invénta ibídem fúerit phíala sánguinis, et ália inscúlpta conspiceréntur martyrii insígnia, doléndum tamen est res ab eádem gestas, áctaque ac genus martyrii, quod ipsa fecit, obscúra perstitísse. Cæterum ubi primum sacrum hoc corpus, ex beneficéntia Pii Séptimi inítio Pontificátus ejus accéptum, cúltui fidélis pópuli propósitum fuit Mugnáni in Nolána diœcési, ingens íllico famæ celébritas ac relígio erga sanctam Mártyrem percrébuit, præsértim ob

signa quæ ejúsdem præsídio accessísse úndique ferebátur. Hinc factum est ut complúrium Antístitum cultorúmque Mártyris postulatiónibus permótus Gregórius Décimus sextus Póntifex Máximus, univérsa rei ratióne matúre perpénsa, Festum ejusdem cum Officio et Missa in memoráta Nolána diœcési, et álibi agéndum benígne permíserit.

℟. Propter veritátem. (114)

Lectiones v. et vj. Quóniam hódie. quæ sunt iv. et v. de Comm. Virg. (113)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Símile erit regnum cœlórum. (117)

Et fit commem. Octavæ S. Laurentii. Deinde SS. Mart. Tiburtii, etc. in Laudibus.

DIE 13. AUGUSTI.

S. Joannis Berchmans, Confessoris.

Duplex ij. classis.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (83) præter seq.

Oratio.

Concéde quæsumus fámulis tuis, Dómine Deus, ejus innocéntiæ ac fidelitátis exémpla in tuo servítio sectári: quibus angélicus júvenis Joánnes ætátis suæ florem consecrávit. Per Dñum.

In j. Nocturno Lect. Justus, si morte. (86)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Joánnes Berchmans Diestémii, Brabantínæ ditiónis óppido, piis honestísque paréntibus natus, a prima ætáte morum innocéntia et mentis candóre præter humánum modum excélluit. In médiis sæculi blandiméntis adolescéntiam ab omni levitáte alieníssimam duxit, in Deum jam tum únice ferri visus, cui ut árctius adhæréret, inter sodáles Societátis Jesu quæ Stanisláum Kostkam et Aloísium Gónzagam haud ita pridem cœlo transmíserat, admítti pétiit. Mechlíniæ tirocínio ínito nihil fuit religiósæ perfectiónis, quod non sibi intentíssima diligéntia, conatúque assíduo assequéndum propóneret; et vero paucórum ménsium tiro, plane dignus hábitus est, a quo non æquáles modo, sed étiam ætáte provectióres matúræ virtútis exémpla péterent. Romam cum venísset studiórum causa, et operarétur philosophíæ in Collégio Románo, sodáles sibi rédditum arbitrabántur Aloísium Gónza-

gam; ádeo sanctimóniam illíus et vivéndi ratiónem omnem exprésserat.

℟. Honéstum fecit. (89)

Lectio v.

Modéstia et sénsuum custódia ad miráculum spectabátur; ita semet gérere sólitus, ut qui eum inspícerent, non dubitárent dícere, scriptas a beáto Ignátio leges de modéstia, si quo interírent casu, in Joánne reperiéndas. Disciplínæ domésticæ servantíssimus, ne tantíllum quidem a religiósæ vitæ ratióne unquam defléxit, illam crébrius usúrpans vocem: mea máxima pœniténtia vita commúnis. E tot sociórum número, quibúscum quotídie versabátur, nemo in illo quicquam notávit, quod reprehéndi posset: non supervacáneam aut parum considerátam vocem, non ímpetum ánimi, non afféctum repentínum, quales ratióni vulgo præcúrrunt. Tantam ejus virtútem exornábat mira dulcédo índolis et natíva oris spécies, e qua puríssimæ mentis emicábat intégritas et quidam intuéntibus afflabátur amor pudicítiæ et castimóniæ: Virginitátem, quam Deo vovísse puérulum ferunt, nullo carnis stímulo tentátam perpétuo custodívit. In Deíparam, quam a prima ætáte sibi in paréntem adscíverat, nullum unquam prætermísit offícii aut obséquii genus quo amórem erga illam suum et religiónem testarétur; præcípuo vero cultu immaculátum ejus concéptum prosequebátur, cui propugnándo ex voti fórmula suo subscrípta sánguine júgiter se adlaboratúrum promísit.

℟. Amávit eum. (90)

Lectio vj.

Stúdio animárum incénsus sacras expeditiónes prospectábat áni mo, quas olim suscípere pro Dei glória cupiébat, cum in ipso juventútis flore matúrus cœlo, vívere désiit. Ex gravi morbo sensim defíciens, in commúni ómnium mœróre hílari vultu gestiébat, quasi vero supérnæ beatitátis dulcédinem prægustáret. Ad hæc solári inviséntes, novíssimis síngulos hortári ad virtútem mónitis, eventúra prænuntiáre, quæ Dei instínctu ab eo dicta re ipsa compértum est. Sacrosáncto Christi córpo-

re génibus humi flexis réfici vóluit, ac paulo ántequam morerétur, signum Jesu crucifíxi, beátæ Vírginis rosário implícitum, libéllo regulárum Societátis impónens, Hæc tria, inquit, mihi caríssima: cum his libénter mórior. Ita qua prædíxerat hora placidíssimo éxitu decéssit Idibus Augústi anno millésimo sexcentésimo vigésimo primo, annos natus vigínti duos, menses quinque. Funus ejus ómnium órdinum concúrsu et láudibus celebrátum est, omnésque pro certo habuérunt, Joánnem ad sedes beatórum, cum iis aliquándo in terris venerándum, evolásse. Commúnem hanc persuasiónem multa divínitus osténsa confirmárunt. Quare biénnio ab ejus óbitu nondum elápso, de ipsíus virtútibus et miráculis judícium est institútum: quo ad éxitum perdúcto, Pius Nonus eum Beatórum cœlitum número accénsuit. Quum autem Joánnis mérita novis exínde miráculis inclaruíssent, Leo Décimus tértius, quinquagésimo sacerdótii sui anno absolúto, Sanctórum honóres eídem solémniter decrévit. ℟. Iste homo. (90)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo témpore: Ecce unus accédens ad Jesum ait illi: Magíster bone, quid boni fáciam, ut hábeam vitam ætérnam? Et réliqua.

De Homilía Venerábilis Bedæ Presbyteri.

In Marc. c. 10.

Hæc est puerílis innocéntiæ cástitas, quæ nobis imitánda propónitur, si regnum Dei vólumus intráre. Notándum sane, quod justítia legis suo témpore custodíta, non solum bona terræ, verum étiam suis cultóribus vitam conferébat ætérnam. Et ille respóndens ait: Magíster, hæc ómnia observávi a juventúte mea. Non est putándus homo iste vel voto tentántis, ut quidam putavére, Dóminum interrogásse vel de sua esse vita mentítus, cum se legis mandáta custodísse dicébat, sed simplíciter ut víxerit esse conféssus. Quia si mendácii aut simulatiónis noxa reus tenerétur, nequáquam intúitus arcána cordis ejus,

eum dilígere dicerétur Jesus. Díligit enim Dóminus eos, qui mandáta legis quamvis minóra custódiunt, sed nihilóminus quod in lege minus fúerat, iis, qui perfécti esse desíderant, osténdit, quia non venit sólvere legem aut Prophétas, sed adimplére.

℟. Iste est qui. (93)

Lectio viij.

Ad quam profécto adimpletiónem pértinet quod hic consequénter adjúngitur : Vade, quæcúmque habes vende, et da paupéribus, et habébis thesáurum in cœlo: et veni, séquere me. Quicúmque perféctus esse volúerit, debet véndere quæ habet et non ex parte véndere, sicut Ananías et Saphíra, sed totum véndere, et cum vendíderit, dare omne paupéribus, et sic sibi præparáre thesáurum in regno cœlórum. ¶ Nec hoc ad perfectiónem súfficit, nisi post contémptas divítias Salvatórem sequátur, id est, relíctis malis fáciat bona. Facílius enim sácculus contémnitur quam volúntas. Multi divítias relinquéntes, Dóminum non sequúntur. Séquitur autem Dóminum, qui imitátor ejus est, et per vestígia illíus gráditur. Qui enim dicit se Christo crédere, debet quómodo ille ambulávit et ipse ambuláre.

℟. Sint lumbi. (94)

Lectio ix. de SS. Hippolyto et Cassiano, Mart. ut in Brev.

DIE 16. AUGUSTI.

S. Rochi, Confessoris. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (83) præter sequentia.

Oratio.

Pópulum tuum, quæsumus Dómine, contínua pietáte custódi, et beáti Rochi suffragántibus méritis, ab omni fac ánimæ et córporis contagióne secúrum. Per Dóminum.

Et fit com. Oct. Assumpt. 622. et S. Laurentii. 604.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Rochus, in Monte Pessuláno natus, quanta in próximum caritáte flagráret, tum máxime osténdit. cum sævíssima peste longe latéque per Itáliam grassánte, pátria relícta, Itálicam peregrinatiónem su-

scépit, urbésque et óppida péragrans, seípsum in ægrotántium obséquium impéndere, animámque suam pro frátribus pónere non dubitávit. Quod beáti viri stúdium quam gratum Deo fúerit, miris sanatiónibus declarátum est. Complúres enim pestiléntia inféctos e mortis perículo signo crucis erípuit, et íntegræ sanitáti restítuit. In pátriam revérsus, virtútibus et méritis dives sanctíssime óbiit, ejúsque óbitum statim subsecúta est venerátio fidélium, quæ in Constantiénsi deínde concílio magnum recepísse dícitur increméntum, cum ad propulsándam ingruéntem luem, Rochi imágo solémni pompa, omni comitánte pópulo, per eámdem civitátem, Epíscopis approbántibus, est deláta. Itaque ejus cultus mirífice propagátus est in univérso terrárum orbe, qui eúmdem sibi apud Deum advérsus contagiósam luem patrónum religióso stúdio adoptávit. Quibus accuráte perpénsis, Urbánus Octávus, Póntifex Máximus, ut ejus dies festus iis in locis, in quibus forent Ecclésiæ sancti Rochi nómine Deo dicátæ, Offício ecclesiástico celebrarétur, indúlsit.

℟. Honéstum fecit. (89)

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi in Epístolam Joánnis.

Tract. 5. in cap. 3.

Lectio v.

Perfécta ista cáritas est, ut parátus sis mori pro fratre. Hanc ipse Dóminus in se exhíbuit mórtuus pro ómnibus, orans pro eis, a quibus crucifigebátur, et dicens : Pater, ignósce illis, quia nésciunt quid fáciunt. Sed si solus hoc fecit, non erat Magíster, si discípulos non habébat. Si quis tantam habúerit caritátem ut parátus sit pro frátribus étiam mori, perfécta est in illo cáritas. Sed numquid mox, ut náscitur jam prorsus perfécta est? Ut perficiátur, náscitur : cum fúerit nata, nutrítur; cum fúerit nutríta, corroborátur; cum fúerit roboráta, perfícitur; cum ad perfectiónem vénerit, quid dicit? Mihi vívere Christus est, et mori lucrum : Optábam dissólvi, et esse cum Christo; multo enim magis óptimum, manére in carne necessárium

propter vos. Propter eos volébat vívere, pro quibus parátus erat mori.
℟. Amávit eum. (90)

Lectio vj.

Hæc est perféctio caritátis, major omníno non potest inveníri : sed quia non in ómnibus perfécta est, et desperáre non debet, in quo perfécta non est, si jam nata est, quæ perficiátur, et útique si nata est, nutriénda est, et quibúsdam suis nutriméntis ad perfectiónem própriam perducénda. Quæsívimus inchoatiónem caritátis unde incípiat, et ibi contínuo invénimus: Si quis habet facultátes mundi, et víderit fratrem suum egéntem, et cláuserit víscera sua advérsus eum, quómodo diléctio Patris manet in illo? Ergo hinc íncipit ista cáritas, fratres, ut de suis supérfluis tríbuat egénti in angústiis alíquibus constitúto, ex eo quod sibi abúndat secúndum tempus a tribulatióne temporáli líberet fratrem : hinc exórdium est caritátis. Hanc ita cœptam, si verbo Dei, et spe futúræ vitæ nutríeris, pervénies ad illam perfectiónem, ut parátus sis ánimam tuam pónere pro frátribus tuis.
℟. Iste homo. (90)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Nolíte timére. de Comm. ij. loco. (99)

In Laudibus com. Oct. Assumpt. et S. Laurentii.

DIE 18. AUGUSTI.

S. Helenæ Imperatricis Viduæ.

Duplex.

Omnia de Comm. nec Virg. nec Mart. (124) præter sequentia.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui locum, ubi Crux tua latébat beátæ Hélenæ revelásti, ut per eam Ecclésiam tuam hoc pretióso thesáuro ditáres : ejus nobis intercessióne concéde; ut vitális Ligni prétio ætérnæ vitæ præmia consequámur : Qui vivis et regnas.

Et fit com. Assumpt. B. M. V. 622. Deinde S. Agapiti Mart. 629.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Ambrósii Epísc.

Orat. de obitu Theodosii.

Lectio iv.

Venit ergo Hélena, cœpit revísere loca sancta, infúdit ei Spíritus, ut lignum Crucis requíreret, accéssit ad Gólgo-

tham, et ait : Ecce locus pugnæ, ubi est victória? quæro vexíllum salútis et non invénio. Ego, inquit, in regnis, et Crux Dómini in púlvere : Ego in aulis, et in ruínis Christi triúmphus ? Ille adhuc latet, et latet palma vitæ ætérnæ Quómodo me redémptam árbitror, si redémptio ipsa non cérnitur : Vídeo quid égeris, diábole, ut gládius, quo perémptus es, obstruerétur. Sed Isaac obstrúctos ab alienígenis púteos erudérávit, nec latére aquam passus est. Tollátur ígitur ruína, ut vita appáreat. Promátur gládius, quo veri Golíæ caput est amputátum. Aperiátur humus, ut salus fúlgeat. Quid egísti, diábole, ut abscónderes lignum, nisi ut íterum vinceréris.

℟. Propter veritátem. (126)

Lectio v.

Vicit te María, quæ génuit triumphatórem : quæ sine imminutióne virginitátis édidit eum, qui crucifíxus vínceret te, et mórtuus subjugáret. Vincéris et hódie ut múlier tuas insídias deprehéndat. Illa quasi sancta Dóminum gestávit, ego crucem ejus investigábo. Illa generátum détulit, ego resuscitátum. Illa fecit ut Deus inter hómines viderétur, ego ad remédium peccatórum divínum de ruínis elevábo vexíllum. Aperit ítaque humum, décutit púlverem ; tria patíbula confúsa réperit, quæ ruína contéxerat, inimícus abscónderat. Sed non pótuit obliterári Christi triúmphus. Incérta hæret, ut múlier, sed certam indáginem sanctus Spíritus inspírat.

℟. Dilexísti. (127)

Lectio vj.

Quæsívit clavos, quibus crucifíxus est Dóminus, et invénit. De uno clavo, frenos fíeri præcépit, de áltero diadéma intéxuit, unum ad decórem, álterum ad devotiónem vertit. Visitáta est María ut Hevam liberáret ; visitáta est Hélena, ut Imperatóres redimeréntur. Misit ítaque fílio suo Constantíno diadéma gemmis insignítum, quas pretiosióri ferro innéxas Cruci redemptiónis divínæ gemma connécteret : misit et frenum. Utróque usus est Constantínus, et fidem transmísit ad pósteros reges. Princípium ítaque credéntium imperatórum sanctum

est, quod super frenum : ex illo fides, ut persecútio cessáret, devótio succéderet. Sapiénter Héle-na egit, quæ Crucem in cápite regum levávit, ut Crux Christi in régibus adorétur. Non insoléntia ista, sed pietas est, cum defértur sacræ Redemptióni. Bonus ítaque clavus Románi impérii, qui totum regit orbem, et vestit príncipum frontem, ut sint prædicatóres, qui persecutóres esse consuevérunt.

℟. Fallax grátia. (127)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Símile est regnum cœlórum thesáuro. (128)

Lectio ix. S. Agapiti, et in Laud. com. Oct. ac S. Agapiti ut in Brev.

EADEM DIE 18.

S. Claræ a Cruce de Montefalco, Virginis.

Duplex.

Omnia de Communi Virg. (103) præter seq.

Oratio.

Deus, qui sanctam Vírginem tuam Claram claríficans, in ipsíus córpore passiónis tuæ et Trinitátis mystéria miríficis signis renovásti : præsta, quæsumus ; ejus précibus et imitatióne, sic nos tuæ passiónis amaritúdinem recordári ; ut Trinitátis beatitúdine pérfrui mereámur : Qui cum Patre et Spíritu sancto in Trinitáte vivis et regnas Deus per ómnia sæcula sæculórum.

Com. Octavæ Assumpt. B. M. V., 622. deinde S. Agapiti, Martyris. 629.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr. In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Clara Virgo in Montefálco Umbriæ óppido, honésto génere nata, ab incunábulis non obscúra prætulit sanctitátis indícia ; nam pene infans, ita pietáti dédita fuit, ut précibus, vigíliis, et jejúniis óperam daret, somni ádeo parca, ut raro léctulum dormitúra conscénderet, sed humi cubáret, si quando eam somni necéssitas oppressísset. Arctióris vitæ desidério in cœnóbium vírginum a Joánne soróre sua sub institúto sancti Augustíni nuper exstrúctum humíllimis précibus admítti postulávit. Voti autem compos effécta, ut pro tanto benefício Deo grátias persólveret, septem diérum jejúnium sibi indíxit, neque áliud quidquam præter dimídium panem cum pomo

degustávit. Siléntium ádeo cóluit, ut, cum semel matris alloquéndæ grátia illud fregísset, in pœnam admíssi erróris, in summo frígore nives nudis pédibus calcans, céntíes oratiónem Domínicam recitáverit.

℟. Propter veritátem. (114)

Lectio v.

Mórtua soróre, cœnóbii administratiónem repúgnans suscépit, omniúmque virtútum exémplis céteris virgínibus prælúxit. Incredíbili fuit abstinéntia, pane et aqua dumtáxat, idque semel in die, vitam tólerans; áspero cilício corpus domans, síngulis nóctibus flagéllis se cruentábat. Plures per annos gravíssimis morbis vexáta, aliquándo étiam a dæmónibus dúriter cæsa, nihil de consuéto vitæ rigóre remísit. Erga páuperes tanta caritáte flagrávit, ut sæpenúmero illos véstibus indúeret, nec quemquam ab óstio monastérii vácuum abíre paterétur. Doctrína divínitus infúsa, hæreticórum falsa dógmata confutávit, ac philósophis quæstiónes altíssimas proponéntibus, satisfécit. Multa exstínxit ódia, et mortáles inimicítias sedávit, pacémque inter finítimos pópulos conciliávit.

℟. Dilexísti justítiam. (114)

Lectio vj.

Incredíbili ánimi sensu Christi Dómini torménta et cruciátus contemplári sólita erat. Quadam autem die Salvátor divínus, suscépta peregríni persóna, cándido vestítus amíctu, húmeris crucem ferens in ejus corde redemptiónis mystéria impréssit miríficis signis quæ in præséntem usque diem cernúntur. In ejus quoque felle post mortem tres glóbuli repérti sunt, imágine, colóre et póndere pares, et in ipsa fellis vescícula ita dispósiti, ut triánguli formam exhibérent, sanctíssimæ Trinitátis symbolum referéntes. Prophetíæ dono illústris, multa futúra prædíxit. Intima cogitatiónum inspéxit ac revelávit: sorôribus secréta collóquia, occúltas eárum noxas, animíque sensa frequénter detéxit. Cum unam ex iísdem a dæmone obséssam vidísset, eam ut labem occúltam confessióne expiáret admónuit. Dénique post innúmera virtútum documénta, plúribus clara mirá-

culis, divínitus ad cœlum vocáta, décimo sexto Kaléndas Septémbris anno salútis millésimo tercentésimo octávo ætátis quadragésimo, migrávit ad sponsum. Eam anno millésimo octingentésimo octogésimo primo, die immaculátæ Dei Genitrícis Conceptióni sacro, Leo Papa Décimus tértius sanctárum vírginum número solémni ritu adscrípsit.

℟. Afferéntur regi. (114)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 25.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus, quæ accipiéntes lámpades suas exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 93. de Script. cap. 2.

Quæ sint decem vírgines, quarum sint quinque prudéntes et quinque stultæ, non fácile indagári potest. Verúmtamen secúndum ea, quæ cóntinet ipsa léctio, quam caritáti vestræ hódie vólui recitári quantum mihi Dóminus intelléctum donáre dignátur, non mihi vidétur ista parábola vel similitúdo ad eas solas pertinére, quæ própria et excellentióri sanctitáte vírgines in Ecclésia nominántur, quas étiam usitatióre vocábulo sanctimoniáles appellári consuévimus : sed, nisi fallor, hæc similitúdo ad univérsam Ecclésiam pértinet. Quamvis, etsi illas solas intelligerémus, quæ sanctimoniáles vocántur, numquid decem sunt? Absit ut tanta vírginum multitúdo ad tantum vírginum númerum revocétur. Forte autem dicat áliquis : quid si multæ sunt nómine, et tam paucæ sint in veritáte ut vix decem inveniántur? Non ita est. Nam si solas decem intélligi vellet bonas, non ibi osténderet quinque fátuas. Si enim multæ sunt vírgines quæ vocántur, quare contra quinque óstia domus magnæ claudúntur?

℟. Hæc est virgo. (117)

Lectio viij.

Intelligámus ergo, caríssimi, ad omnes nos, idest ad univérsam omníno Ecclésiam, pertinére istam parábolam, non ad solos præpósitos, nec ad

solas plebes: sed prorsus ad omnes. Quare ergo quinque et quinque vírgines? Istæ quinque, et quinque vírgines omnes omníno sunt ánimæ christianórum. Sed ut dicámus vobis, quod Deo inspiránte, sentímus non qualescúmque ánimæ, sed tales ánimæ quæ habent cathólicam fidem et habére vidéntur bona ópera in Ecclésia Dei, et tamen ex ipsis quinque sunt prudéntes, et quinque fátuæ. Quare ergo appellátæ sunt quinque, et quare vírgines videámus. Omnis ánima in córpore ídeo quinário número censétur, quia quinque sénsibus útitur. Nihil est enim quod sentímus ex córpore, nisi jánua quinque partíta aut vidéndo, aut audiéndo, aut odorándo, aut gustándo, aut tangéndo. Qui ergo se ábstinet ab illícito visu, ab illícito audítu, ab illícito odorátu, ab illícito gustu, ab illícito tactu propter ipsam integritátem nomen vírginis áccipit.

℟. Média nocte. (118)

Nona Lectio de sancto Agapito Mart., 632. si alia die celebrari contingat, erit sequens

Lectio ix.

Sed si bonum est abstinére ab illícitis sentiéndo mótibus, et ídeo unaquæque ánima christiána vírginis nomen áccipit, quare quinque admittúntur et quinque repellúntur? Et vírgines sunt et repellúntur. Parum est quia vírgines sunt, et lámpades habent. Vírgines propter abstinéntiam ab illícitis sénsibus: lámpades habent propter ópera bona: de quibus opéribus Dñus dicit: Sint lumbi vestri accíncti et lucérnæ ardéntes. In lumbis accínctis virgínitas: in lucérnis ardéntibus, ópera bona. Si ergo ab illícitis abstinéntia bona est, unde virgínitas nomen accépit, et ópera bona laudabília sunt, quæ significántur lampádibus; quare quinque admittúntur, et quinque repellúntur? Adhuc quæro: inténtum me fecit Evangélium sanctum. Etiam ipsas vírgines et feréntes lámpades, álias dixit prudéntes, álias stultas. Unde intuémur? Unde discérnimus? De óleo. Aliquid magnum sígnificat óleum, valde magnum. Putas non cáritas est?

Te Deum laudámus. 18.

In Laudibus com. Oct. Assumptionis B. M. V. et S. Agapiti Martyris, ut in Breviario. 633.

DIE 19. AUGUSTI.

S. Ludovici, Episc. Tolosani et Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. (60) præter seq.

Oratio.

Deus, qui beátum Ludovícum, Confessórem tuum atque Pontíficem, cœléste regnum terréno præpónere docuísti, ac puritáte illibáta, et exímia in páuperes caritáte mirábilem effícere dignátus es: concéde nobis fámulis tuis, imitári quem cólimus, ut ejúsdem virtútes æmulántes in terris, coronári cum ipso mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Et fit com. Oct. Assumpt. B. M. V. 622.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ludovícus nobilíssimo génere natus, patrem hábuit Cárolum secúndum, Sicíliæ regem, matrem vero Maríam, Hungáriæ regis fíliam. Adhuc puer in sortem Dómini vocátus, posthábitis ætátis illíus oblectaméntis, divíno se totum cúltui mancipávit. Décimum quartum agens annum, una cum duóbus frátribus pro genitóris libertáte, in bello naváli a rege Aragóniæ capti, obses ductus in Cataláuniam, Barcinóne apud Minóres sancti Francísci fere septénnio est commorátus: sub eorúmque disciplína in scientiárum stúdiis, ac sacrárum litterárum comparánda eruditióne eo progréssus est, ut constans fúerit opínio, ipsi pótius fuísse divínitus infúsas, quam humánitus acquisítas. Verum majóri conátu cœléstis Magístri doctrína spíritum instrúere anhélans, cilíciis, jejúniis, férreis flagéllis carnem afflíxit. Assídua ínterim evangélicæ veritátis meditatióne contemptibília mundi spérnere edóctus, regális sólii fastum calcáre deliberávit, ac de Seráphico amplecténdo Institúto, raro humilitátis exémplo, votum emísit.

℟. Invéni David. (67)

Lectio v.

Ecclesiásticæ milítiæ adscríptus, et ad sacros Ordines deínde

promótus, ut quod mente statúerat, ópere firmáret, juri primogenitúræ renuntiávit et regno ; cumque votum, quod Barcinóne vóverat, in Monte Pessuláno frustra adimplére satágeret, illíus cœnóbii frátribus timóre regis patris eum recípere non audéntibus, solémniter illud renovávit. Mox ad Ecclésiam Tolosánam a Bonifácio Octávo, quamvis invítus, assúmptus, Romámque accersítus, et ab eódem honorífice excéptus, electióni de se factæ nullátenus se assensúrum declarávit, donec votum, quo se obstrínxerat, Deo reddidísset. Quare, annuénte Pontífice, hábitu Ordinis Minórum, quem semper póstea retínuit, rite suscépto, in mánibus Generális Minístri professiónem emísit : hisque peráctis, apostólicis mandátis humíliter obtémperans, Epíscopus Tolosánus passus est se consecrári.

℟. Pósui adjutórium. (67)

Lectio vj.

Tolósam ad illíus Ecclésiæ régimen proféctus, spirituáli animárum lucro totus incúbuit : utque ministérium apostólicum íntegre ac diligénter impléret, salutáribus mónitis, illibatæque vitæ exémplo peccatóres ad pœniténtiam revocávit, plurésque Judæos, atque Gentíles assídua verbi Dei prædicatióne ad orthodóxam fidem convértit. Ecclesiásticam disciplínam ubíque in commíssa sibi diœcési promóvit, ac restaurávit. Liberális in páuperes, vigínti quinque ex eis quotídie domi áluit. Puritátem usque ad óbitum a pueritia nitidíssime custodívit. Humilitátis tandem, caritátis, atque ómnium virtútum ornaménto decórus, in juveníli ætáte Bríncolæ Provínciæ arce ardénti febre corréptus, ad Dómini sui ampléxum, quem in votis semper habúerat, emigrávit. Magnis deínde in Ecclésia méritis clarum, et miráculis illústrem, inter quæ plures mórtui, ejus intercessióne, ad vitam revocáti numerántur, Joánnes Vigésimus secúndus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste est qui. (68)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Vigiláte. de eodem Communi ij. loco. (75)

DIE 27. AUGUSTI.
Transverberat. Cordis S. Teresiæ Virg.
Duplex majus.
Omnia de Communi Virg. (103) præter seq
In j. Vesp. Hymnus.

Regis supérni núntia
Domum patérnam déseris,
Terris Terésa bárbaris
Christum datúra, aut sánguinem.

Sed te manet suávior
Mors, pœna poscit dúlcior,
Divíni amóris cúspide
In vulnus icta cóncides.

O caritátis víctima,
Tu corda nostra cóncrema,
Tibíque gentes créditas
Avérni ab igne líbera.

Sit laus Patri cum Fílio,
Et Spíritu Paráclito,
Tibíque sancta Trínitas,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ad Magnif. Aña. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Oratio.

Deus, qui illibáta præcórdia beátæ Vírginis Terésiæ, sponsæ tuæ, ignito jáculo transfixísti, et caritátis víctimam consecrásti: ipsa interveniénte concéde; ut corda nostra ardóre sancti Spíritus férveant, et te in ómnibus super ómnia díligant: Qui vivis.

AD MATUTINUM.
Hymnus.

Felix dies, qua cándidæ
Instar colúmbæ, cœlitum
Ad sacra templa spíritus
Se tránstulit Terésiæ.

Sponsíque voces áudiit:
Veni Soror de vértice
Carméli ad Agni núptias,
Veni ad corónam glóriæ.

Te Sponse Jesu Vírginum,
Beáti adórent órdines,
Et nuptiáli cántico
Laudent per omne sæculum. Amen.

In j. Nocturno Lectiones. De Virgínibus. (109)
In secundo Nocturno.
Ex bulla Canonizat. et ex ejus vita. Cap. 29.
Lectio iv.

Inter céteras Terésiæ virtútes, præcípue emícuit diléctio Dei, quæ ádeo in corde ejus exársit, ut confessárii ipsíus Terésiæ tamquam non hóminis, sed Chérubim própriam admiraréntur

et celebrárent. Quam étiam Dóminus noster Jesus Christus multis visiónibus et revelatiónibus mirabíliter auxit : quandóque enim data déxtera clavóque exténso, illam in sponsam suam adoptávit : atque his verbis álloqui dignátus est : Deínceps ut vera sponsa meum zelábis honórem : jam ipse sum totus tuus, et tu tota mea.
℟. Propter veritátem. (114)

Lectio v.

Aliquándo étiam Angelum vidit igníto jáculo sibi præcórdia transverberántem. Quod ipsa enárrat his verbis : Vidébam ad sinístram meam Angelum astántem corporáli spécie ; non erat magnus, sed parvus, formáque pulchérrima, ac vultu sic accénso et flagránte, ut viderétur ex suprémis, qui pénitus exárdent, sive ex iis, qui Séraphim dicúntur. Aspiciébam eum in mánibus gestáre longum jáculum áureum, et in extrémo cúspidis parum ignis : jáculo autem non semel cor meum transverberábat usque ad víscera ; hæc vero mihi videbátur secum asportáre, cum jáculum edúceret, exíndeque me prorsus relínquere Dei amóre æstuántem. Erat quidem tam véhemens dolor vúlneris, ut me compélleret in gémitus iterátos prorúmpere, et ádeo excéllens suávitas, quam in me hic dolor intensíssimus éfficit, quod desiderábile non sit, ut auferátur, nec ánimæ quidquam pláceat, nisi Deus ipse.
℟. Dilexísti justítiam. (114)

Lectio vj.

Ex quibus cœléstibus donis divíni amóris flamma in ejus corde ádeo exæstuábat, ut máxime árduum votum a Deo edócta emíserit, efficiéndi semper quidquid perféctius esse, et ad majórem Dei glóriam pertinére intellígeret. Quin étiam post mortem cuídam moniáli per visum manifestávit, se non vi morbi, sed ex intolerábili divíni amóris incéndio vita excessísse.
℟. Afferéntur. (114)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Símile erit regnum. (117)

Ad Laudes et in ij. Vesp. Hymnus. Regis supérni. ut in j. Vesp.

Praeparatio ad Missam

PRO OPPORTUNITATE SACERDOTIS FACIENDA

Indulg. unius anni. Leo PP. XIII. 20. Dec. 1884.

Aña. Ne reminiscáris in Duplicibus duplicatur.

Psalmi. Quam dilécta. 112. Benedixísti. 113. Inclína. 113. Crédidi. 148. De profúndis. 153.

Deinde repetitur Aña. Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra, vel paréntum nostrórum, neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

Postea sacerdos dicit: Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie eléison. Pater noster. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Ego dixi: Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Convértere, Dómine, aliquántulum. ℟. Et deprecáre super servos tuos. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et sancti tui exsúltent. ℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Aures tuæ pietátis, mitíssime Deus, inclína précibus nostris, et grátia sancti Spíritus illúmina cor nostrum: ut tuis mystériis digne ministráre, teque ætérna caritáte dilígere mereámur.

Deus, cui omne cor patet, et omnis volúntas lóquitur, et quem nullum latet secrétum; purífica per infusiónem sancti Spíritus cogitatiónes cordis nostri: ut te perfécte dilígere, et digne laudáre mereámur.

Ure igne sancti Spíritus renes nostros et cor nostrum, Dómine: ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Mentes nostras, quæsumus Dómine, Paráclitus, qui a te procédit, illúminet: et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem.

Adsit nobis, quæsumus Dómine, virtus

Spíritus sancti: quæ et corda nostra cleménter expúrget, et ab ómnibus tueátur advérsis.

Deus, qui corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére.

Consciéntias nostras, quæsumus Dómine, visitándo purífica: ut véniens Dóminus noster Jesus Christus Fílius tuus, parátam sibi in nobis invéniat mansiónem: Qui tecum vivit et regnat.

ORATIO

S. Ambrosii ante Missam. Indulg. 100 dierum. Leo XIII. 20. Dec. 1884.

Ad mensam dulcíssimi convívii tui, pie Dómine Jesu Christe, ego peccátor de própriis meis méritis nihil præsúmens, sed in tua confídens misericórdia et bonitáte, accédere véreor et contremísco. Nam cor et corpus hábeo multis crimínibus maculátum, mentem et linguam non caute custodítam. Ergo, o pia Déitas, o treménda majéstas, ego miser inter angústias deprehénsus, ad te fontem misericórdiæ recúrro, ad te festíno sanándus, sub tuam protectiónem fúgio: et quem júdicem sustinére néqueo, salvatórem habére suspíro. Tibi, Dómine, plagas meas osténdo, tibi verecúndiam meam détego. Scio peccáta mea multa et magna pro quibus tímeo. Spero in misericórdias tuas, quarum non est númerus. Réspice ergo in me óculis misericórdiæ tuæ, Dómine Jesu Christe, Rex ætérne, Deus, et homo, crucifíxus propter hóminem. Exáudi me sperántem in te: miserére mei pleni misériis et peccátis, tu qui fontem miseratiónis numquam manáre cessábis. Salve, salutáris víctima, pro me et omni humáno génere in patíbulo crucis obláta. Salve, nóbilis et pretióse Sanguis de vulnéribus crucifíxi Dómini mei Jesu Christi prófluens, et peccáta totíus mundi ábluens. Recordáre, Dómine, creatúræ tuæ, quam tuo Sánguine redemísti. Pœnitet me peccásse, cúpio emendáre quod feci. Aufer ergo a me, clementíssime Pater, omnes iniquitátes et peccáta mea: ut purificátus mente et córpore digne de-

gustáre mérear Sancta Sanctórum : et concéde, ut hæc sancta prælibátio Córporis et Sánguinis tui, quam ego indígnus súmere inténdo, sit peccatórum meórum remíssio, sit delictórum perfécta purgátio, sit túrpium cogitatiónum effugátio, ac bonórum sénsuum regenerátio, operúmque tibi placéntium salúbris efficácia, ánimæ quoque et córporis contra inimicórum meórum insídias firmíssima tuítio. Amen.

ORATIO
sancti Thomæ Aquinatis.
Indulg. 100 dierum.
Leo XIII. 20. Dec. 1884.

Omnípotens sempitérne Deus, ecce accédo ad sacraméntum unigéniti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi : accédo tamquam infírmus ad médicum vitæ, immúndus ad fontem misericórdiæ, cæcus ad lumen claritátis ætérnæ, pauper et egénus ad Dóminum cœli et terræ. Rogo ergo imménsæ largitátis tuæ abundántiam, quátenus meam curáre dignéris infirmitátem, laváre fœditátem, illumináre cæcitátem, ditáre paupertátem, vestíre nuditátem, ut panem Angelórum, Regem regum, et Dóminum dominántium, tanta suscípiam reveréntia et humilitáte, tanta contritióne et devotióne, tanta puritáte et fide, tali propósito et intentióne, sicut éxpedit salúti ánimæ meæ. Da mihi, quæso, Domínici Córporis et Sánguinis non solum suscípere sacraméntum, sed étiam rem et virtútem sacraménti. O mitíssime Deus : Da mihi Corpus unigéniti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi, quod traxit de Vírgine María, sic suscípere, ut córpori suo mystico mérear incorporári, et inter ejus membra connumerári. O amantíssime Pater ! concéde mihi diléctum Fílium tuum, quem nunc velátum in via suscípere propóno, reveláta tandem fácie perpétuo contemplári : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

ORATIO
ad B. Mariam Virg.
Indulg. 100 dierum.
Leo PP. XIII. 17. Febr. 1883.

O Mater pietátis et misericórdiæ, bea-

tíssima Virgo María, ego miser et indígnus peccátor ad te confúgio toto corde et afféctu, et precor pietátem tuam : ut sicut dulcíssimo Fílio tuo in cruce pendénti adstitísti, ita et mihi mísero peccatóri, et sacerdótibus ómnibus hic et in tota sancta Ecclésia hódie offeréntibus, clementer assístere dignéris, ut tua grátia adjúti, dignam et acceptábilem hóstiam in conspéctu summæ et indivíduæ Trinitátis offérre valeámus. Amen.

ORATIO
ad sanctum Josephum.
Indulg. 100 dierum.
Pius IX. 4. Febr. 1877.

O felícem virum beátum Joseph, cui datum est, Deum, quem multi reges voluérunt vidére, et non vidérunt, audíre et non audiérunt, non solum vidére et audíre, sed portáre, deosculári, vestíre et custodíre.
℣. Ora pro nobis, beáte Joseph. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus.

Deus, qui dedísti nobis regále sacerdótium, præsta quæsumus, ut sicut beátus Joseph unigénitum Fílium tuum natum ex María Vírgine, suis mánibus reverénter tractáre méruit et portáre, ita nos fácias cum cordis mundítia et óperis innocéntia tuis sanctis altáribus deservíre, ut sacrosánctum Fílii tui Corpus et Sánguinem hódie digne sumámus, et in futúro sæculo præmium habére mereámur ætérnum. Per eúmdem Christum Dñum nostrum. Amen.

ORATIO
ad omnes Angelos et Sanctos.
Ind. 100 dierum Leo PP. XIII. 20. Dec. 1884.

Angeli, Archángeli, Throni, Dominatiónes, Principátus, Potestátes, Virtútes cœlórum, Chérubim atque Séraphim, omnes Sancti et Sanctæ Dei, præsértim Patróni mei, intercédere dignémini pro me, ut hoc Sacrifícium Deo omnipoténti digne váleam offérre ad laudem et glóriam nóminis sui, et ad utilitátem meam, totiúsque Ecclésiæ suæ sanctæ. Amen.

ORATIO
ad S. Joannem.
Indul. 100. dierum.
Leo PP. XIII. 21. Mart. 1891.

Inclite Apóstole, qui ob tuam virginálem puri-

tátem Jesu tam carus exstitísti, ut supra pectus ejus reclináres caput, quique dignus es hábitus quem, loco sui, Matri beatíssimæ uti fílium relínqueret; da mihi, supplex oro, ut Jesum et Maríam flagrantíssima caritáte compléctar. Fac quæso, tua ad Deum prece, ut ego quoque, corde ab omni terréna affectióne emundáto, Jesu fidélis discípulus, Maríæ fílius amans, semper adhæream in terris, ut eis in sempitérnum conjúngi mérear in cœlis. Amen.

ORATIO

tantummodo dicenda, quando Sacerdos in honorem Sancti vel Beati Missam celebrat.

Indulg. 100 dierum.
Leo PP. XIII. 20. Dec. 1884.

O sancte N., ecce ego miser peccátor, de tuis méritis confísus, óffero nunc sacratíssimum Sacraméntum Córporis et Sánguinis Dómini nostri Jesu Christi pro tuo honóre et glória. Precor te humíliter et devóte, ut pro me hódie intercédere dignéris, ut tantum Sacrifícium digne et acceptabíliter offérre váleam, ut eum tecum, et cum ómnibus eléctis ejus æternáliter laudáre, atque cum eo regnáre váleam: Qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. Amen.

PROTESTATIO

facienda ante Missam.

Indulg. 50 dierum.
Gregorius PP. XIII.

Ego volo celebráre Missam, et confícere Corpus et Sánguinem Dómini nostri Jesu Christi, juxta ritum sanctæ Románæ Ecclésiæ, ad laudem omnipoténtis Dei, totiúsque cúriæ triumphántis, ad utilitátem meam, totiúsque cúriæ militántis, pro ómnibus, qui se commendavérunt oratiónibus meis in génere et in spécie, et pro felíci statu sanctæ Románæ Ecclésiæ. Amen.

Gáudium cum pace, emendatiónem vitæ, spátium veræ pœniténtiæ, grátiam et consolatiónem sancti Spíritus, perseverántiam in bonis opéribus tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. Amen.

Gratiarum Actio

POST MISSAM.

Indulg. unius anni pro recitatione, præter illum Cant. Benedícite. etc. duarum sequentium Orationum S. Thomæ et S. Bonaventuræ.

Leo XIII. 20. Dec. 1884.

Aña. Trium puerórum in duplicibus duplicatur.

Cant. Benedícite. 21. Ps. Laudáte Dñum in. 23.

Aña. Trium puerórum cantémus hymnum, quem cantábant sancti in camíno ignis, benedicéntes Dóminum.

Postea Sacerdos dicit: Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Confiteántur tibi, Dñe, ómnia ópera tua. ℟. Et sancti tui benedícant tibi. ℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis. ℣. Non nobis, Dómine, non nobis. ℟. Sed nómini tuo da glóriam. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui tribus púeris mitigásti flammas ígnium : concéde propítius; ut nos fámulos tuos non exúrat flamma vitiórum.

Actiónes nostras, quæsumus Dñe, aspirándo præveni, et adjuvándo proséquere ; ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

Da nobis, quæsumus Dómine, vitiórum nostrórum flammas exstínguere, qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre. Per Christum Dñum nostrum. ℟. Amen.

ORATIO
sancti Thomæ Aquinatis.

Grátias tibi ago, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui me peccatórem, indígnum fámulum tuum, nullis meis méritis, sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ satiáre dignátus es pretióso Córpore et Sánguine Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi : et precor, ut hæc sancta Commúnio non sit mihi

reátus ad pœnam, sed intercéssio salutáris ad véniam: sit mihi armatúra fidei, et scutum bonæ voluntátis: sit vitiórum meórum evacuátio, concupiscéntiæ et libídinis exterminátio, caritátis et patiéntiæ, humilitátis et obediéntiæ, omniúmque virtútum augmentátio: contra insídias inimicórum ómnium tam visibílium, quam invisibílium, firma defénsio: mótuum meórum, tam carnálium, quam spirituálium, perfécta quietátio: in te uno ac vero Deo firma adhæsio, atque finis mei felix consummátio. Et precor te, ut ad illud ineffábile convívium me peccatórem perdúcere dignéris, ubi tu cum Fílio tuo et Spíritu sancto, Sanctis tuis es lux vera, satíetas plena, gáudium sempitérnum, jucúnditas consummáta, et felícitas perfécta. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

ORATIO
sancti Bonaventuræ.

Transfíge, dulcíssime Dómine Jesu, medúllas et víscera ánimæ meæ suavíssimo ac salubérrimo amóris tui vúlnere, vera, serenáque et Apostólica sanctíssima caritáte, ut lángueat et liquefíat ánima mea solo semper amóre et desidério tui: te concupíscat, et defíciat in átria tua, cúpiat dissólvi, et esse tecum. Da ut ánima mea te esúriat panem Angelórum, refectiónem animárum sanctárum, panem nostrum quotidiánum, supersubstantiálem, habéntem omnem dulcédinem et sapórem, et omne delectaméntum suavitátis: te, in quem desíderant Angeli prospícere, semper esúriat et cómedat cor meum, et dulcédine sapóris tui repleántur víscera ánimæ meæ; te semper sítiat fontem vitæ, fontem sapiéntiæ et sciéntiæ, fontem ætérni lúminis, torréntem voluptátis, ubertátem domus Dei: te semper ámbiat, te quærat, te invéniat, ad te tendat, ad te pervéniat, te meditétur, te loquátur, et ómnia operétur, in laudem et glóriam nóminis tui, cum humilitáte et discretióne, cum dilectióne et delectatióne, cum facilitáte et afféctu, cum perseverántia usque in finem: et tu sis solus semper spes mea, tota

fidúcia mea, divítiæ meæ, delectátio mea, jucúnditas mea, gáudium meum, quies et tranquíllitas mea, pax mea, suávitas mea, odor meus, dulcédo mea, cibus meus, reféctio mea, refúgium meum, auxílium meum, sapiéntia mea, pórtio mea, posséssio mea, thesáurus meus, in quo fixa, et firma, et immobíliter semper sit radicáta mens mea, et cor meum. Amen.

RHYTHMUS

S. Thomæ ad sacram Eucharistiam.

Indulg. 100. dierum.
Leo PP. XIII. 20. Dec. 1884.

Adóro te devóte, latens Déitas,
Quæ sub his figúris vere látitas :
Tibi se cor meum totum súbjicit,
Quia te contémplans, totum déficit.

Visus, tactus, gustus in te fállitur,
Sed audítu solo tuto créditur :
Credo quidquid dixit Dei Fílius,
Nil hoc verbo veritátis vérius.

In cruce latébat sola Déitas,
At hic latet simul et humánitas :
Ambo tamen credens, atque cónfitens,
Peto quod petívit latro pœnitens.

Plagas, sicut Thomas, non intúeor,
Deum tamen meum te confíteor,
Fac me tibi semper magis crédere,
In te spem habére, te dilígere.

O memoriále mortis Dómini,
Panis vivus, vitam præstans hómini,
Præsta meæ menti de te vívere,
Et te illi semper dulce sápere.

Pie pellicáne Jesu Dñe,
Me immúndum munda tuo sánguine :
Cujus una stilla salvum fácere
Totum mundum quit ab omni scélere.

Jesu, quem velátum nunc aspício :
Oro fiat illud, quod tam sítio :
Ut te reveláta cernens fácie,
Visu sim beátus tuæ glóriæ. Amen.

ORATIO

coram imagine Crucifixi

Indulg. plenar.
Pius IX. 31. Julii 1858.

En ego, o bone et dulcíssime Jesu, ante

conspéctum tuum génibus me provólvo ac máximo ánimi ardóre te oro atque obtéstor, ut meum in cor vívidos fídei, spei et caritátis sensus, atque veram peccatórum meórum pœniténtiam, éaque emendándi firmíssimam voluntátem velis imprímere: dum magno ánimi afféctu et dolóre tua quinque vúlnera mecum ipse consídero, ac mente contémplor, illud præ óculis habens, quod jam in ore ponébat tuo David Prophéta de te, o bone Jesu: Fodérunt manus meas et pedes meos: Dinumeravérunt ómnia ossa mea. Ps. 21.

ORATIO

ad Dñum Jesum Christum.

Indulg. 3 annorum.

Pius IX. 11. Dec. 1846.

Obsecro te, dulcíssime Dómine Jesu Christe, ut pássio tua sit mihi virtus, qua múniar, prótegar, atque deféndar. Vúlnera tua sint mihi cibus, potúsque, quibus pascar, inébrier, atque delécter. Aspérsio Sánguinis tui sit mihi ablútio ómnium delictórum meórum. Mors tua sit mihi glória sempitérna. In his sit mihi reféctio, exsultátio, sánitas, et dulcédo cordis mei: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. Amen.

ASPIRATIONES

S. Ignatii ad SS. Redemptorem.

Post Missam Indulg. 7 annorum semel in die: aliter 300 dierum toties quoties. Indulg. plen. semel in mense, si hæc Oratio quotidie recitatur.

Pius IX. 9. Jan. 1854.

Anima Christi sanctífica me. Corpus Christi salva me. Sanguis Christi inébria me. Aqua láteris Christi lava me. Pássio Christi confórta me. O bone Jesu, exáudi me. Intra tua vúlnera abscónde me. Ne permíttas me separári a te. Ab hoste malígno defénde me. In hora mortis meæ voca me. Et jube me veníre ad te, ut cum sanctis tuis laudem te in sæcula sæculórum. Amen.

OBLATIO SUI.

Indulg. 300. dierum.

Leo PP. XIII. 26. Maji 1883.

Súscipe, Dómine, univérsam meam libertátem. Accipe memóriam, intelléctum, atque voluntátem omnem. Quidquid hábeo, vel possídeo, mihi largítus es: id tibi totum restítuo, ac tuæ prorsus

voluntáti trado gubernándum. Amórem tui solum cum grátia tua mihi dones, et dives sum satis, nec áliud quidquam ultra posco.

ORATIO AD B. M. V.

Indulg. 100. dierum.
Leo XIII. 20. Dec. 1884.

O María, Virgo et Mater sanctíssima, ecce suscépi dilectíssimum Fílium tuum, quem immaculáto útero tuo concepísti, genuísti, lactásti, atque suavíssimis ampléxibus strinxísti. Ecce, cujus aspéctu lætabáris, et ómnibus delíciis replebáris, illum ipsum tibi humíliter et amánter repræsénto et óffero tuis bráchiis constringéndum, tuo corde amándum sanctissimæque Trinitáti in suprémum latríæ cultum pro tui ipsíus honóre et glória, et pro meis, totiúsque mundi necessitátibus offeréndum. Rogo ergo te, piíssima Mater, ímpetra mihi véniam ómnium peccatórum meórum, uberémque grátiam ipsi deínceps fidélius serviéndi, ac dénique grátiam finálem, ut eum tecum laudáre possim per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

ORATIO

S. Augustini ad B. M. V.

O Sacratíssima, o serenissima et ínclyta gloriósa Virgo María, quæ Creatórem ómnium creaturárum in tuo sacratíssimo útero fuísti digna portáre, sóláque virgíneo úbere lactáre: cujus veracíssimum, sacrúmque corpus et sánguinem ego indígnus peccátor modo súmere præsúmpsi, tuam humíliter déprecor misericórdiam, ut apud ipsum pro me peccatóre intercédere dignéris: ut quidquid in hoc tam ineffábili ac digníssimo sacrifício, per me indígnum, ignoránter, vel negligénter, aut accidénter, seu irreverénter, scílicet in tractándo et suméndo, ac ministrándo actum est, commíssum, vel omíssum, tuis sacratíssimis précibus indulgére dignétur idem Dñus noster Jesus Christus Fílius tuus: Qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. Amen.

ORATIO

ad sanctum Josephum.
Indulg. 100. dierum.
Pius IX. 4. Febr. 1877.

Vírginum Custos, et Pater sancte Joseph,

cujus fidéli custódiæ ipsa Innocéntia Christus Jesus et Virgo Vírginum María commíssa fuit: Te per hoc utrúmque caríssimum pignus Jesum et Maríam óbsecro et obtéstor, ut me ab omni immundítia præservátum, mente incontamináta, puro corde, et casto córpore Jesu et Maríæ semper fácias castíssime famulári. Amen.

ORATIO
dicenda post Missam.

Omnípotens sempitérne Deus, conservátor animárum, mundíque Redémptor, me fámulum tuum ante majestátem tuam prostrátum benigníssime réspice: et sacrifícium quod in honórem nóminis tui, pro salúte fidélium tam vivórum quam étiam defunctórum, et pro peccátis et offensiónibus meis óbtuli, piíssime réspice, iram tuam a me rémove, grátiam et misericórdiam mihi concéde, jánuam paradísi mihi pande, ab ómnibus malis me poténter éripe, et quidquid próprio commísi reátu, cleménter indúlge: et sic in hoc sæculo in præcéptis tuis fac me perseveráre ut dignus electórum gregi copulári effíciar, te præstánte, Deus meus, cujus nomen benedíctum, honor, atque regnum pérmanet in sæcula sæculórum. Amen.

ORATIO
a Sacerdote dicenda antequam Confessiones excipiat.

Indulg. 100 dierum.
Pius IX. 27. Mart. 1854.

Da mihi, Dómine, sédium tuárum assistrícem Sapiéntiam, ut sciam judicáre pópulum tuum in justítia, et páuperes tuos in judício. Fac me ita tractáre Claves Regni cœlórum, ut nulli apériam cui claudéndum sit, nulli claudam cui aperiéndum sit. Sit inténtio mea pura, zelus meus sincérus, cáritas mea pátiens, labor meus fructuósus. Sit in me lénitas non remíssa, aspéritas non sevéra, páuperem ne despíciam, díviti ne adúler. Fac me ad alliciéndos peccatóres suávem, ad interrogándos prudéntem, ad instruéndos perítum. Tríbue, quæso, ad retrahéndos a malo solértiam, ad confirmándos in bono sedulitátem, ad promovéndos ad melióra indústriam: in respónsis ma-

turitátem, in consíliis rectitúdinem, in obscúris lumen, in impléxis sagacitátem, in árduis victóriam : inutílibus collóquiis ne detínear, pravis ne contáminer : álios salvem, meípsum non perdam. Amen.

ORATIO
ante Confessionem sacramentalem.

Indulg. 200 dierum.
Leo XIII. 19. Aug. 1882.

Súscipe Confessiónem meam, piíssime ac clementíssime Dómine Jesu Christe, única spes salútis ánimæ meæ; et da mihi óbsecro, contritiónem cordis et lácrymas óculis meis, ut défleam diébus ac nóctibus omnes negligéntias meas cum humilitáte et puritáte cordis. Dómine Deus meus, súscipe preces meas. Salvátor mundi, Jesu bone, qui te crucis morti dedísti, ut peccatóres salvos fáceres, réspice me míserum peccatórem invocántem nomen tuum, et noli sic atténdere malum meum ut obliviscáris bonum tuum; et si commísi unde me damnáre potes, tu non amisísti unde salváre soles. Parce ergo mihi, qui es Salvátor meus, et miserére peccatríci ánimæ meæ. Solve víncula ejus, sana vúlnera. Emítte ígitur, piíssime Dómine, méritis puríssimæ et immaculátæ semper Vírginis Genitrícis tuæ Maríæ, et Sanctórum tuórum, lucem tuam, veritátem tuam in ánimam meam, quæ omnes deféctus meos in veritáte mihi osténdat de quibus confitéri me opórtet, atque juvet et dóceat ipsos plene et contríto corde explicáre : Qui vivis et regnas Deus per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

ORATIO
post Confessionem.

Sit tibi, Dómine, óbsecro, méritis beátæ semper Vírginis Genitrícis tuæ Maríæ et ómnium Sanctórum, grata et accépta ista conféssio mea; et quidquid mihi défuit nunc et álias de sufficiéntia contritiónis, de puritáte et integritáte confessiónis, súppleat píetas et misericórdia tua, et secúndum illam dignéris me habére plénius et perféctius absolútum in cœlo : Qui vivis et regnas Deus per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Officia Propria

SS. SUMMORUM PONTIFICUM

S. ROMANÆ ECCLESIÆ, ALIORUMQUE SANCTORUM PLURIBUS DIŒCESIBUS CONCESSA.

DIE 7. MAJI.

S. Benedicti II. Papæ et Conf. Duplex.

Oratio. Da, quæsumus. de Communi. (61)

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Benedíctus, hujus nóminis Secúndus, Románus génere, patre Joánne ortus, post Leónis Secúndi óbitum, ad munus apostólicum assúmptus est, anno Christi sexcentésimo octogésimo quarto, et suprémum christiánæ reipúblicæ clavum novem círciter menses ténuit, digníssimus certe, qui diútius tenéret; cum a primis pueritiæ annis se totum ecclesiásticis ministériis addixísset, ac sédulam divínis lítteris, et sacræ psalmódiæ óperam navásset.

℟. Invéni David. (67)

Lectio v.

Hic non uno dumtáxat nómine, verum étiam cœléstis benedictiónis grátia, et sanctæ conversatiónis exémplo Benedíctus, mansuétus, mitis et húmilis, insígnis étiam patiéntiæ, et páuperum amantíssimus, in quos larga manu réditus Ecclésiæ profúdit. Ad restaurándam quoque ac exornándam Príncipis Apostolórum Basílicam, aliásque Urbis Ecclésias, ánimum, et manum applícuit, in quo multa aureórum míllia pie consúmpsit.

℟. Pósui adjutórium. (67)

Lectio vj.

Mirífico étiam conservándæ, et propagándæ religiónis zelo flagrávit. Macárium Patriárcham Antiochénum, a sexta Synodo propter hæresim depósitum, ad saniórem mentem redúcere, summo stúdio laborávit. Scriptis étiam ad Epíscopos Hispániæ lítteris, eósdem mónuit, ut declarárent apértius, et sánius, quæ de volun-

táte Dei, et tribus Christi substántiis ante scripserant. Constantínus vero Imperátor tanto illum amóre, et honóre prosecútus est, ut et capíllos suórum filiórum, in signum observántiæ, illi obtúlerit. Sancto tandem fine quiévit. et sepúltus est in Vaticáno.

℟. Iste est qui ante. (68)

In iij. Noct. Hom. in Evang Homopéregre. (70)

DIE 11. MAJI.

S. Alexandri I. Papæ et Mart. Duplex.

Oratio. Infirmitátem (26)

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Alexánder Románus ex patre Alexándro de vico Caput Tauri, júvenis quidem ætáte, sed sanctitáte incomparábilis, et fide claríssimus, post Evarístum, Sedem apostólicam obtínuit. In memóriam passiónis Christi, primus in Sacrifício Missæ áddidit: Qui prídie quam paterétur, usque ad ea verba: Hoc est Corpus meum. Instítuit, ut tantúmmodo panis, et vinum in mystério offerétur, atque in consecratióne córporis, et sánguinis Dómini vinum aqua miscerétur, propter sánguinem, et aquam, quæ ex Jesu Christi látere profluxérunt. Idem decrévit, ut aqua benedícta sale admíxta, sacris précibus interpósitis, tam in templis, quam in cubículis ad fugándos dæmones perpétuo asservarétur. Cum autem esset christiánæ religiónis ferventíssimus prædicátor, dum vixit, mirum in modum in hoc díligens fuit, ut doctrína, vitæque exémplo, quoscúmque posset, ad veram Christi religiónem perdúceret.

℟. Honéstum fecit. (32)

Lectio v.

Cum ígitur multis Romæ, ut, abjuráta falsa religióne, veram fidem suscíperent, persuasísset, senatóres áliquot, et Hermétem Urbis Præféctum cum uxóre, fíliis, soróre, ac tota domo Jesu Christo péperit. Quam ob rem accusátus, quod Christiánus esset, ex príncipis edícto captus, et in cárcerem conjéctus, ibídem diu, quod a christiánæ fídei professióne recédere nollet, deténtus est. Cum autem vinctus tenerétur, púeri ministério, qui fa-

cem ardéntem præferébat, prodigióse intempéstæ noctis siléntio, e cárcere ad domum Quiríni Tribúni, ubi beátus Hermes, Urbis præféctus, paulo ante captus in custódia servabátur, edúctus, primum fíliam ejus Balbínam ægram sanávit; deínde patrem Quirínum miráculo attónitum, et ad Christum tradúctum cum fília baptísmi lavácro ábluit. Hinc vero factum est, ut Quirínus iis ómnibus, quotquot pro fide Christi vinctos habébat, libertátem abeúndi concésserit. Erant inter illos Evéntius, et Theodúlus, qui sancto Alexándro adjúncti, exíre de cárcere noluérunt, sed Deo laudes persolvéntes, martyrii palmam constánter exspectárunt.

℟. Desidérium. (33)

Lectio vj.

Ex his sanctus Alexánder primum ab Aureliáno júdice interrogátus de christiánæ religiónis mystériis, ea reveláre nóluit, ásserens sanctum esse, quod Aureliánus manifestári cupiébat, et non permítti a Christo, sanctum dari cánibus. Ob quæ verba, beátus Póntifex in equúleum impósitus est, úngulis dilaniátus, atque lampádibus admótis gravíssime ustus; cumque nullam ámplius vocem emítteret, interrogátus ab Aureliáno, cur tacéret, hoc dignum mártyre respónsum dedit; quia témpore oratiónis homo Christiánus cum Deo lóquitur. Depósito Alexándro, exhíbiti sunt Evéntius, et Theodúlus; quos cum Aureliánus in fide constántes invenísset, jussit Alexándrum, et Evéntium dorsum ad dorsum ligátos in ignem præcipitári. Theodúlum vero ibídem adstáre, ut quasi eórum pertérritus passióne, ad sacrificándum idólis consentíret. Cum autem Theodúlus sponte in flammas prosilíisset, et cum ipsis hymnos decantáret, ac Deo grátias ágeret, fecit ímpius Judex Alexándrum punctis crebérrimis per ómnia membra perforári; quo fine vir sanctus martyrium suum glorióse complévit. Hujus corpus beáta Sevéra religiósa fémina sústulit, et cum córpore beáti Evéntii gládio consummáti, in uno eodémque sepúlcro pósuit via nomentána in

prædio suo; unde póstea ad Urbem translátum, in Ecclésia sanctæ Sabínæ recónditum fuit.

℟. Stola jucunditátis. (34)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Si quis venit. (35)

DIE 14. MAJI

S. Paschalis I, Papæ et Conf. Duplex.

Orat. Da, quæsumus. (61)

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Paschális, hujus nóminis primus, bíduo post Stéphani Quinti óbitum vix exácto, commúnibus cleri suffrágiis, ad suprémum Sedis apostólicæ ápicem, invítus licet, et valde relúctans, anno Dómini nostri Jesu Christi octingentésimo décimo séptimo promótus est. Vir sane omnígena doctrína, sacra præsértim instructíssimus, vitæ sanctimónia insígnis, dicéndi facultáte claríssimus singulári dénique pietáte in Deum, et caritáte in próximum, ut exterióra bona, hílari semper ánimo, paupéribus erogábat, ita interióris ánimi opes, vigíliis, oratiónibus, et jejúniis vacans, accumulábat.

℟. Invéni David. (67)

Lectio v.

A pueritia in Lateranénsis Ecclésiæ Patriarchío sub óculis Pontíficum educátus, ita in omni virtútum género, lítteris, et disciplína ecclesiástica profécit, ut primum sacris ordínibus initiátus, mox ejus virtúte perspécta, a Leóne Tértio monastério sancti Stéphani præféctus fúerit; in quo, et súbditis sibi mónachis exémplo fuit, et peregrínos ad límina Apostolórum turmátim accedéntes ita excépit, ut ómnibus necessária suppeditáret, iísque, Christum imitátus, abjécta étiam exhibéret ministéria: quibus pietátis et caritátis offíciis digníssimus ómnium hábitus est, qui domínico gregi, et toti Ecclésiæ præésset.

℟. Pósui adjutórium. (67)

Lectio vj.

Nihil porro in eo desiderátum est, quod ad perféctam regíminis apostólici sollicitúdinem pertinéret: Ecclésiæ Occidentális disciplínam, quæ sub eo máxime flóruit, intáctam servávit; Orientálem vero ab Imperatóre, et Patriárcha Iconómachis agitátam lítteris, et legatióne recreá-

vit : et Græcis Romam confugiéntibus, monastérium sanctæ Praxédis, amplíssimis redítibus a se instrúctum, benígne concéssit. Multa étiam córpora Sanctórum ex cœmetériis, Pauli Primi exémplo, ac præsértim sanctæ Cæcíliæ, ipsa monstránte, et reveláante, in Urbem íntulit. Nova templa excitávit, restaurávit, et mirífice ornávit antíqua. Xenodochía, et sacrárum vírginum cœnóbia, novo censu recreávit. Exstíncti demum incéndii miráculo claríssimus, migrávit ad Dóminum, octávo sui Pontificátus anno, et in Vaticána Basílica cónditus est.

℟. Iste est qui ante. (68)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Homo péregre. (70)

DIE 27. MAJI.

S. Joannis I. Papæ Mart. Duplex.

Oratio. Deus, qui. (26)

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In ij. Nocturno legitur Lect. ix. Brev. 399. divisa in tres partes scilicet : Lectio iv. Joánnes Etrúscus. Lectio v. Sed illud majus. Lectio vj. Quod iniquíssimo ánimo.

In iij. Noct. Hom. in Evang. Si quis vult. de Communi ij. loco. (40)

℟. viij. Dómine, prævenísti. (37)

DIE 28. MAJI.

S. Urbani I. Papæ et Mart. Duplex. Oratio.

Da, quæsumus, omnípotens Deus : ut qui beáti Urbáni, Mártyris tui atque Pontíficis, solémnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dñum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Urbánus Románus Alexándro Sevéro Imperatóre, doctrína et vitæ sanctitáte multos ad Christi fidem convértit in illis Valeriánum beátæ Cæcíliæ sponsum, et Tibúrtium Valeriáni fratrem, qui póstea martyrium forti ánimo subiérunt. Hic de bonis Ecclésiæ attribútis scripsit his verbis : Ipsæ res fidélium, quæ Dómino offerúntur, non debent in álios usus, quam ecclesiásticos, et Christianórum fratrum vel indigéntium convérti ; quia vota sunt fidélium, et prétia peccatórum ac patrimónia páuperum. Sedit annos sex, menses septem,

dies quátuor: ac martyrio coronátus sepúltus est in cœmetério Prætextáti, octávo Kaléndas Júnii. Ordinatiónibus quinque hábitis mense Decémbri, creávit presbyteros novem, diáconos quinque, epíscopos per divérsa loca octo.

℟. Honéstum fecit. (32)

Sermo S. Augustíni Epísc. De S. Cypriano. Serm. 12.

Lectio v.

Sermónem éxigit tam grata, et religiósa solémnitas, qua passiónem beáti Mártyris Urbáni (vel N.) celebrámus. Tristis proculdúbio tunc Ecclésia fuit, non damno cadéntis, sed desidério recedéntis; semper cúpiens vidére præséntem tam bonum rectórem, atque doctórem. Sed quos afflíxerat sollicitúdo certáminis, consoláta est coróna victóris. Et nunc non solum sine ulla tristítia, verum étiam cum ingénti lætítia, cuncta quæ tunc gesta sunt, legéndo recólimus; diéque isto gaudére nobis concéssum est, non timére. Neque enim formidámus terribíliter veniéntem, sed exspectámus hiláriter redeúntem.

℟. Desidérium ánimæ. (33)

Lectio vj.

Vicína córporis morte, non moriebátur in ánimo pastóris vigilántia pastorális, et cura tuéndi domínici gregis, usque ad extrémum vitæ hujus diem, mente sóbria tenebátur. Nec excutiébat ab ánimo diligéntiam fidelíssimi dispensatóris manus jam próxima cruénti carníficis. Ita se mártyrem cogitábat futúrum, ut esse non oblivisserétur Epíscopum: magis curans, quam ratiónem pastórum Príncipi de commíssis sibi óvibus rédderet, quam quid infidéli procónsuli de fide própria respondéret. Amábat quippe eum, qui Petro díxerat: Amas me? pasce oves meas. Et pascébat oves ejus pro quibus sánguinem fúndere, illum ímitans præparábat.

℟. Stola jucunditátis. (34)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Homo péregre. de Comm. Conf. Pont. (70) ℟℟. vero de Comm. unius Mart. (36)

DIE 29. MAJI.

S. Bonifacii IV. Papæ et Confessoris.

Duplex. m. t. v.

Oratio. Da, quæsumus. de Comm. (61)

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.
In secundo Nocturno.
Lectio iv.

Bonifácius, hujus nóminis Quartus, Joánnis fílius, Valériæ Marsórum natus, ex mónacho sancti Sebastiáni extra Urbem, et Presbytero Cardináli, sub Imperatóre Phoca, ad Pontificátum assúmptus est, et consecrátus die domínico, quinto Kaléndas Septémbris, anno Dómini sexcentésimo séptimo, sedítque annos sex, menses octo, dies trédecim, duábus ordinatiónibus peráctis, mense Decémbri, in quibus Epíscopos vigínti quinque, Diáconos octo creávit.
℟. Invéni David. (67)

Lectio v.

Statim patérnam domum in monastérium eréxit, et fundos suos in monachórum usum eídem monastério adscrípsit; sed ut longe majóri benefício hujus institúti hómines sibi obstríngeret, convocátis ad Synodum Itáliæ Epíscopis, sanctis légibus labéntem monachórum disciplínam restítuit. Mellítus Londinénsis Epíscopus, qui Romam vénerat, de rebus Anglicis Christi Vicárium consultúrus, Synodo intérfuit, illiúsque decréta, cum lítteris Bonifácii in Británniam tulit.
℟. Pósui adjutórium. (67)

Lectio vj.

Ab Imperatóre Phoca sanctíssimus Póntifex nóbile Romæ delúbrum, Pántheon scílicet, obtínuit: Christiáno ritu consecrátum in Ecclésiam Deíparæ Vírgini, et sanctis Martyribus dicátam mutávit; ad majórem sanctitátem conciliándam, incredíbilem sacrárum Reliquiárum vim, ex divérsis arenáriis edúctam, inférri, et juxta príncipem aram condi curávit. Dénique sub Heraclío virtúte, ac méritis clarus, obdormívit in Dómino octávo Kaléndas Június, sepultúsque est in Vaticáno.
℟. Iste est qui. (68)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Homo péregre. de Comm. (70)

DIE 30. MAJI.

S. Felicis I. Papæ Mart.
Duplex.

Oratio. Infirmitátem. de Communi. (26)

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.
In secundo Nocturno.
Lectio iv. Felix, Ro-

mánus. ut in Brev. 404.
℟. Honéstum fecit. (32)

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

De verbis Dom. 50.

Lectio v.

Pastor bonus Christus. Quid Petrus? Nonne bonus pastor? Nonne et ipse ánimam suam pro óvibus pósuit? Quid Paulus? Quid céteri Apóstoli? Quid eórum témpora consequéntes beáti Epíscopi mártyres? Quid étiam iste sanctus Felix (vel N.)? Nonne omnes pastóres boni, non mercenárii, de quibus dícitur: Amen dico vobis, percepérunt mercédem suam? Omnes ergo illi pastóres boni, non solum, quia sánguinem fudérunt, sed quia pro óvibus fudérunt. Non enim fudérunt elatióne, sed caritáte.

℟. Desidérium ánimæ. (33)

Lectio vj.

Nam et apud hæréticos, qui propter iniquitátes, et erróres suos áliquid molestiárum perpéssi fuérunt, nómine martyrii se jactant: ut hoc pállio dealbáti facílius furéntur, quia lupi sunt. Si autem vultis scire, in quo número habéndi sunt, pastórem bonum Paulum Apóstolum audíte: quóniam non omnes, qui córpora sua in passióne étiam ígnibus tradunt, æstimándi sunt sánguinem fudísse pro óvibus, sed pótius contra oves. Si distribúero, inquit, ómnia mea paupéribus, et tradídero corpus meum, ut árdeam: jam ipsi sunt: sed vide quid séquitur: caritátem autem non hábeam, nihil mihi prodest. Ecce venítur ad passiónem, ecce venítur et ad sánguinis effusiónem, venítur et ad córporum incensiónem: et tamen nihil prodest, quia cáritas deest. Adde caritátem, prosunt ómnia; détrahe caritátem, nihil prosunt cétera.

℟. Stola jucunditátis. (34)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Si quis venit. de Communi. (35)

DIE 1. JUNII.

S. Eleutherii, Papæ et Mart.

Duplex.

Oratio. Infirmitátem. de Comm. (26)

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Eleuthérius, natióne Græcus, Abúndio patre natus Nicópoli,

Epíri óppido, ex Presbytero sanctæ Románæ Ecclésiæ, post Sotéris mortem, totíus cleri suffrágiis, Románus Póntifex renuntiátus est, Marco Aurélio Imperatóre Augústo, anno Dómini centésimo septuagésimo nono. Quo múnere egrégie et summa cum laude functus est annos quíndecim, dies vigínti tres : tribus ordinatiónibus mense Decémbri factis, creatísque Presbyteris duódecim, Diáconis octo, Epíscopis per divérsa loca quíndecim.

℟. Honéstum fecit (32)

Lectio v.

Ab Ecclésia Lugdunénsi per lítteras, de nonnúllis quæstiónibus consúltus, Irenæum virum doctíssimum litterárum latórem humániter excépit, eíque apostólicas traditiónes, quas Románа Ecclésia illibátas serváverat, apéruit. Superstitiósas Montanistárum xerophágias damnávit : óptimas leges pro recta judiciórum ecclesiasticórum forma præscrípsit ; Marciónem, et Valentínum sæpius relápsos, ab Ecclésia pénitus ejécit.

℟. Desidérium ánimæ. (33)

Lectio vj.

Cum summa pace Ecclésia fruerétur, multos étiam ex optimátibus ad Christi fidem Romæ convértit. A Lúcio Britannórum rege lítteras per legátos accépit, divíni verbi minístros postulánte ; ad quem Fugátium et Damiánum Románæ Ecclésiæ Presbyteros misit, a quibus rex ipse cum tota família, et súbditi fere omnes sacro lavácro regeneráti fuére. His demum, aliísque pro divíno cultu peráctis, sancto fine quiévit, sub Imperatóre Cómmodo, quinto Kaléndas Június, sepúltus in Vaticáno.

℟. Stola jucunditátis. (34)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Si quis venit. (35)

DIE 2. JUNII.

S. Eugenii I. Papæ et Confessoris.

Duplex. m. t. v.

Oratio. Da, quæsumus. de Comm. (61)

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Beáto Martíno, hujus nóminis primo, tyránnica hærético Imperatóris senténtia Chersónam relegáto, Theodóro Exárcho instánte, Eugé-

nius pátria Románus, qui fere a cunábulis sacro clericórum órdini se addíxerat, abséntis Pontíficis vices gessit, ne Románæ Ecclésiæ administrátio cessásse omníno viderétur; sed hac revéra potestáte modéste uti visus est, cum probe sciret, Martíno vivénte, se legítimum Pontíficem non esse, sed illíus dumtáxat quasi vices geréntem.

℟. Invéni David. (67)

Lectio v.

Ubi vero prædíctus Christi martyr, ærúmnis, et inédia conféctus, ad beátam vitam migravísset, in cáthedra Petri, clero consentiénte, ut legítimus Petri succéssor sedit, et in illo apostólici ministérii cúlmine talem se gessit, qualem suprémi múneris ei crédití dígnitas, et ómnium Christi fidélium, ejus curæ commissórum salus, et utílitas postulábant: mitis enim fuit, benígnus, et mansuétus; et quod caput est, vitæ sanctimónia illústris.

℟. Pósui adjutórium. (67)

Lectio vj.

Singulárem cleri curam hábuit, quem patérno semper amóre, et multis benefíciis prosecútus est. In egénos tamen mirábilis ejus beneficéntia enítuit, quibus réditus Ecclésiæ vivens, et móriens liberáli manu erogávit, appríme ratus, Ecclésiæ opus ad nobilióres usus applicári non posse, et ex mánibus indigéntium ad æternitátis ærárium, cum incredíbili spirituális usúræ lucro, recta tradúci. Transáctis demum duóbus annis, et novem fere ménsibus, sancto fine quiévit, anno Christi sexcentésimo quinquagésimo quinto, et ejus corpus in basílica sancti Petri recónditum fuit. ℟. Iste est qui. (68)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Homo péregre. de Communi, (70) cum Lectione ix. SS. Mart. ut in Brev. 415.

DIE 5. JUNII.

S. Ferdinandi III. Castellæ et Legionis Regis, Conf.

Semiduplex. m. t. v.

Omnia ut in fine Breviarii, 30. Maji.

DIE 7. JUNII.

S. Leonis III, Papæ et Confessoris.

Duplex.

Oratio. Da, quæsumus. (61)

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.
Lectio iv.

Leo, hujus nóminis tértius, Románus, ex patre Asúppio, a pueritia in vestiário Patriárchii Lateranénsis in omnem ecclesiásticam, ac divínam disciplínam educátus, ex mónacho sancti Benedícti, Présbyter Cardinális, ac demum Póntifex Máximus incredíbili ómnium consensióne, ipso die óbitus Hadriáni creátus est, anno septingentésimo nonagésimo quinto; sedítque in sancta Petri Sede annos vigínti, menses quinque, dies decem et septem.

℞. Invéni David. (67)

Lectio v.

Talem se in Pontificátu exhíbuit, qualem se ante assumptiónem præbúerat: piíssimum scílicet mitíssimum, singulári in Deum religióne, erga próximum caritáte, prudéntia in rebus geréndis, páuperum, ægrorúmque paréntem, Ecclésiæ defensórem, divíni cultus promotórem; útpote qui máxima quæque pro Christo, et Ecclésia sédulo præstitit, et patiénter tolerávit.

℞. Pósui adjutórium. (67)

Lectio vj.

Cum ab ímpiis, érutis óculis, et confóssus vulnéribus, semivívus relíctus fuísset, postrídie, per insígne miráculum, sanus invéntus est, iisdémque paricídis vitam suis précibus obtínuit. Cárolo Magno Francórum regi románum impérium détulit: peregrínis amplíssimum xenodochíum exstrúxit: patrimónium, aliósque fundos paupéribus adscrípsit. Basílicas Urbis, præsértim Lateranénsem (in cujus Patriárchio triclínium magnum super ómnia triclínia fundávit), et sacras ædes, tot ac tantis divítiis cumulávit, ut fidem omnem superáre videátur. Vitam demum religiosíssimam pio fine coronávit, prídie Idus Júnii, anno Dómini octingentésimo décimo sexto, et sepúltus est in Vaticáno.

℞. Iste est qui. (68)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Homopéregre. (70)

DIE 20. JUNII.
S. Silverii, Papæ et Mart.
Duplex.

Oratio. Infirmitátem. de Communi. (26)

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In ij. Nocturno Lectiones iv. et v. ut in Breviario. 442. Lectio vj. Sermónem éxigit, quæ est v. in festo S. Urbani, supra. (440)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Si quis venit. (35) ℟. viij. Dómine, prævenísti. (37)

DIE 22. JUNII.

B. Innocentii V. Papæ Confessoris.

Duplex minus.

Omnia de Comm. Conf. Pont. (60) præter seq.

Oratio.

Deus, qui beátum Innocéntium Confessórem atque Pontíficem, sciéntiæ ac prudéntiæ donis decorátum, pacis et unitátis conciliatórem effecísti ; ejus intercessióne nobis concéde cœléstia sápere, et ómnia bona concórdi stúdio sectári. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Innocéntius, ántea Petrus de Tarentásia dictus, anno supra millésimum círciter biscentésimo vigésimo quinto natus est. Dives æque ac nóbilis et elegantióris formæ a ténera ætáte in Ordine prædicatórum se suáque ómnia Deo mancipávit. Per annos ferme trigínta in cœnóbio Parisiénsi religiósis móribus sacrísque lítteris appríme excúltus, sapiéntiæ ac sanctitátis culmen ascéndit. Ad theológicas disciplínas in Academía Parisiénsi tradéndas, et ad régimen Provínciæ sui Ordinis semel et íterum vocátus egrégius fuit sacræ sciéntiæ Magíster, et prælátus inter fratres acceptíssimus. Ubérrimo animárum fructu pópulos Gálliæ verbi Dei prædicatióne informávit, sibíque haud exíguam dicéndi laudem proméruit.

℟. Invéni David. (67)

Lectio v.

A beáto Gregório Décimo Pontífice máximo Ecclésiæ Lugdunénsi regéndæ præpósitus, cleri populíque graves ac diutúrnas contentiónes brevi ac felíciter sedávit. In Senátum Purpuratórum Patrum adscítus Œcuménicæ Synodo Lugdúni celebrándæ sollícite ómnia dispósuit : tum in ipsa Synodo jussu Pontíficis una cum sancto Bonaventúra majóris providéntis momenti negótia moderátus est. Ejus præsértim ópera Græcórum

conjúnctio cum Latínis probáta est : quærélæ cleri sæculáris contra regulárem sublátæ, et Conclávis statúta ad futúras Romanórum Pontíficum electiónes sancíta.
℟. Pósui adjutórium. (67)

Lectio vj.

Arétii beáto Gregório Décimo vita functo, cunctis Cardinálium suffrágiis ad Petri Cáthedram evéctus est. Magnánimi decessóris consília prosecútus, ímpigre stúduit ut Orientáles a jugo infidélium liberáret : Cárolum Sicíliæ regem cum Itálicis civitátibus amíce compósuit : Rodúlphum imperatórem Ecclésiæ Románæ ditióni ab Alpibus minitántem propulsávit : contra Saracénos, Hispániam invadéntes, celeritáte magna exércitum cruce signatórum instrúxit : normas dedit, quibus religiósa Græcórum cum Latínis reconciliátio perficerétur, a successóribus sédulo reténtas. Hæc tanta operátus brevi quinque ménsium decúrsu, dum majóra adhuc ab eo sperábat Ecclésia, febri Romæ corréptus anno ætátis suæ quinquagésimo primo ad Súperos piíssime evolávit. Multis in vita et post mortem miráculis cláruit. Quámobrem statim ab éxitu cultus ecclesiásticus beáto Pontífici præstitus fuit : quem nunquam intermíssum, ex Sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, Leo Papa Décimus tértius confirmávit
℟. Iste est qui. (68)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Homo péregre. (70)

DIE 23. JUNII.

B. Gasparis del Bufalo, Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (83) præter seq.

In utrisque Vesperis.

Ad Magnificat, Aña. Quam pulchri super montes pedes annuntiántis et prædicántis pacem : annuntiántis bonum, prædicántis salútem, dicéntis Sion : Regnábit Deus tuus.

Oratio.

Deus, qui ad salútem animárum quas tuo pretióso Sánguine redemísti, novam per beátum Gásparem in Ecclésia tua famíliam congregásti : concéde propítius; ut ipso intercedénte, copiósum tuæ redem-

ptiónis fructum consequámur : Qui vivis.

In primo Nocturno.

De Epístola prima beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 1. 4.

Caríssimi : Hæc scríbimus vobis, ut gaudeátis, et gáudium vestrum sit plenum. Et hæc est annuntiátio quam audívimus ab eo, et annuntiámus vobis, quóniam Deus lux est, et ténebræ in eo non sunt ullæ. Si dixérimus quóniam societátem habémus cum eo, et in ténebris ambulámus, mentímur, et veritátem non fácimus : si autem in luce ambulámus, sicut et ipse est in luce, societátem habémus ad ínvicem, et Sanguis Jesu Christi, Fílii ejus, emúndat nos ab omni peccáto. Si dixérimus quóniam peccátum non habémus, ipsi nos sedúcimus, et véritas in nobis non est. Si confiteámur peccáta nostra, fidélis est, et justus, ut remíttat nobis peccáta nostra, et emúndet nos ab omni iniquitáte. Si dixérimus quóniam non peccávimus, mendácem fácimus eum, et verbum ejus non est in nobis.

℟. Euge serve. (86)

Lectio ij. Cap. 2.

Filíoli mei, hæc scribo vobis, ut non peccétis. Sed et si quis peccáverit, advocátum habémus apud Patrem Jesum Christum justum : et ipse est propitiátio pro peccátis nostris ; non pro nostris autem tantum, sed étiam pro totíus mundi. Et in hoc scimus quóniam cognóvimus eum, si mandáta ejus observémus : qui dicit se nosse eum, et mandáta ejus non custódit, mendax est, et in hoc véritas non est : qui autem servat verbum ejus, vere in hoc cáritas Dei perfécta est, et in hoc scimus quóniam in ipso sumus. Qui dicit se in ipso manére, debet, sicut ille ambulávit, et ipse ambuláre. Caríssimi, non mandátum novum scribo vobis, sed mandátum vetus, quod habuístis ab inítio : mandátum vetus est verbum quod audístis.

℟. Justus germinábit. (86)

Lectio iij. Cap. 5. 5.

Quis est qui vincit mundum, nisi qui credit quóniam Jesus est Fílius Dei ? Hic est qui venit per aquam et sánguinem, Jesus Christus : non in aqua solum, sed in aqua

et sánguine. Et spíritus est qui testificátur, quóniam Christus est véritas. Quóniam tres sunt qui testimónium dant in cœlo : Pater, Verbum, et Spíritus sanctus, et hi tres unum sunt. Et tres sunt, qui testimónium dant in terra : Spíritus et aqua, et sanguis : et hi tres unum sunt. Si testimónium hóminum accípimus, testimónium Dei majus est : quóniam hoc est testimónium Dei, quod majus est, quóniam testificátus est de Fílio suo.
℟. Iste cognóvit. (87)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Gaspar Romæ in Exquíliis, honéstis piísque paréntibus ortus, morum suavitáte, innocéntia et gravitáte ab ipsa infántia spem fecit máximæ virtútis. Sancti Francísci Xavérii ope a minitánti cæcitáte liberátus, cœléstis sui Patróni vestígiis inhærens, adhuc puer, Jesu Christi crucifíxi amóre et stúdio salútis animárum ita est incénsus, ut ad conversiónem infidélium in longínquas regiónes, domo clam aufúgiens, pérgere tentáverit. Litterárum stúdiis et ecclesiásticis disciplínis in Gregoriáno lyceo vacans, céteros ephébos ad christiánam modéstiam pietátem verbo et exémplo alliciébat. Clericálem milítiam ingréssus, Canonicórum collégio Sancti Marci in Urbe adscríptus est. Sacerdotáli dein dignitáte auctus, hoc único suscépit consílium, ut Christi Evangélium et Ecclésiæ leges inter cives et pópulos evulgáret, fidem excitáret, mores corrígeret, pietátem fovéret, peccántes redúceret, Dei glóriam tantúmmodo quæreret. Rúdibus et rurícolis in primis præsto fuit, nec non egénis atque ægrotántibus in nosocomíis, præsértim in hospítio ad Sanctæ Gallæ, quod mirábile caritátis institútum ab ipso in prístinum decus est revocátum.
℟. Honéstum fecit. (89)

Lectio v.

In pública rerum conversióne, quum Pontifíciæ ditiónis invasóri iníquum detrectásset fidei sacraméntum, in exsílium pulsus est, et dein in cárcere fere quadriénnio deténtus. Gaspar tot calamitátibus Ecclésiæ occúrrere cúpiens, in

custódiæ squalóre cum Deo impénsius satagébat de sacris missiónibus instituéndis ad lucrum animárum quam máxime comparátis. Atque ut ubérius his emoluméntis gentes ac diutíssime frueréntur, consílio præclarissimórum virórum de nova societáte Sacerdótum sæculárium atque Sorórum sub título Pretiosíssimi Sánguinis erigénda sédulo cogitávit. Enimvéro in libertátem vix restitútus, íllico in Urbe, hortátu Pii séptimi prima jecit fundaménta suæ Congregatiónis áliquot sócios sibi adjúngens in sacris expeditiónibus, quibus de mandáto Pontíficis promptus et álacer usque ad óbitum óperam dedit. Quanta vero túlerit et égerit per annos círciter vigintiquátuor in apostólico ministério, quot civitátes et pagos adíerit, quas pugnas sustinúerit, quot ánimas Christo lucrifécerit, haud fácile dictu est. Ipse vero in humilitáte sua præ óculis semper habébat illud: Nos autem gloriári opórtet nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi.

℟. Amávit eum. (90)

Lectio vj.

Probe noscens innúmera benefícia Pretiosíssimi Sánguinis Salvatóris nostri cultu in Christi fidéles promanáre. Ejus devotiónem, totis víribus ubíque propagávit: tantáque in hauriéndis aquis ex his divínis fóntibus fruebátur dulcédine, ut vel seráphicis liquésceret ardóribus, vel abstraherétur a sénsibus, atque ínterim ad procurándam animárum salútem alácrior validiórque traherétur. Mirum quoque fuit quot et quanta in exsequéndis divínis consíliis semper constánti ánimo pertúlerit. Numquam fractus víribus, dæmonum et hóminum insídias, parátus ad omnem et solam Dei voluntátem exsequéndam, contínuo superávit, sólitus dícere: Ipsi vicérunt dracónem propter sánguinem Agni. Demum labóribus conféctus, in morbum íncidit; unde ab assíduis peregrinatiónibus sese Romam recípiens: ibi plenus méritis, Ecclésiæ sacraméntis reféctus, in ósculo Dómini, diem óbiit suprémum quinto Kalén-

das Januárii anno millésimo octingentésimo trigésimo séptimo, ætátis quinquagésimo secúndo nondum impléto. Eum Pius décimus Póntifex máximus Beatórum fastis accénsuit.

℟. Iste homo. (90)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vij. Cap. 16.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homil. 29. in Evang.

Potest omnis creatúræ nómine omnis nátio géntium designári. Ante enim dictum fúerat: In viam géntium ne abiéritis; nunc autem dícitur: Prædicáte omni creatúræ: ut scílicet prius a Judæa Apostolórum repúlsa prædicátio tunc nobis in adjutórium fíeret, cum hanc illa ad damnatiónis suæ testimónium supérba repulísset. Sed cum discípulos ad prædicándum Véritas mittit, quid áliud in mundo facit, nisi grana séminis spargit? Et pauca grana mittit in sémine, ut multárum méssium fruges recípiat ex nostra fide. ℟. Iste est. (93)

Lectio viij.

Neque étenim in univérso mundo tanta fidélium messis exsúrgeret, si de manu Dómini super rationálem terram illa elécta grana prædicántium non venissent. Séquitur: Qui credíderit et baptizátus fúerit, salvus erit: qui vero non credíderit, condemnábitur. Fortásse unusquísque apud semetípsum dicat: Ego jam crédidi, salvus ero. Verum dicit, si fidem opéribus tenet. Vera étenim fides est, quæ in hoc quod verbis dicit, móribus non contradícit. Hinc est enim quod de quibúsdam falsis fidélibus Paulus dicit: Qui confiténtur se nosse Deum, factis autem negant.

℟. Sint lumbi. (94)

Lectio ix. de Hom. Vigiliæ S. Joannis Bapt. cum ejus com. in Laud. Si transferatur erit seq.

Lectio ix.

Signa autem eos, qui creditúri sunt, hæc sequéntur: In nómine meo dæmónia ejícient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent: et si

mortíferum quid bíberint, non eis nocébit: super ægros manus impónent, et bene habébunt. Numquídnam, fratres mei, quia ista signa non fácitis, mínime créditis? Sed hæc necessária in exórdio Ecclésiæ fuérunt. Ut enim ad fidem crésceret multitúdo credéntium, miráculis fúerat nutriénda. Quia et nos, cum arbústa plantámus, támdiu eis aquam infúndimus, quoúsque ea in terra jam coaluísse videámus: et si semel radícem fíxerint, irrigátio cessábit. Hinc est enim quod Paulus dicit: Linguæ in pignum sunt non fidélibus sed infidélibus.

Te Deum laudámus. 18.

Vesp. de sequenti.

DIE 3. JULII.

S. Pauli I. Papæ et Conf.

Duplex. m. t. v.

Orat. Da, quæsumus. (61)

In j. Noct. Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Paulus, hujus nóminis primus, natióne Románus, Patre Constantíno, post óbitum Stéphani Tértii germáni fratris, anno Christi septingentésimo quinquagésimo séptimo, in ejus locum, novo exémplo, subrogátus est. Sed hoc exímiæ illíus virtúti debebátur. Cum enim a Gregório Secúndo in Patriárchio Lateranénsi, una cum fratre, a primis annis, ad Christiános mores, et omnem eruditiónem ecclesiásticam egrégie formátus fuísset, digniórem clerus non hábuit, quem perturbatíssimis illis tempóribus, pio fratri successórem elígeret. ℟. Invéni. (67)

Lectio v.

Constantínum Coprónymum lítteris per legátum ad eum missis, semel, atque íterum sollicitávit, ut saniórem doctrínam amplecterétur; sed hæréticus, et indurátus princeps, sollíciti pastóris vocem audíre nóluit, et in Cathólicos, ac præcípue in mónachos sævíre non cessávit: quorum plúrimi, ut a tyránno se subdúcerent, in Itáliam se recepérunt, quos benígne Paulus excépit, iísque templa et monastéria, cóngruis instrúcta redítibus assignávit, in quibus græca lingua, et pátrio ritu Sacra perágerent.

℟. Pósui adjutórium. (67)

Lectio vj.

Exstant multæ illíus epístolæ ad Pipínum Francórum regem scriptæ, in quibus grátias agit óptimo, et de Romána Ecclésia bene mérito príncipi, pro suscépta Ecclésiæ contra Longobardórum irruptiónes defensióne, eúmque raris elógiis cumulátum impénse hortátur, ne umquam a cœpto desístat. Cum autem cœmetéria extra muros a Longobárdis díruta fuíssent, multas inde Sanctórum exúvias, ne bárbaris in prædam céderent, in Urbem íntulit, quarum non módicam partem in Ecclésiam monastérii a se constrúcti in patérnis ædibus, et píngui censu ditáti, collocávit. Céterum si quid ipsi témporis resídui ecclesiástici regíminis cura relínqueret, id totum aléndis Christi paupéribus, ægris, víduis, ac deténtis in cárcere consolándis, liberandísque oppréssis ære aliéno impéndit. Et tandem matúrus cœlo pie óbiit, undécimo Pontificátus anno jam ínito, et in Vaticáno sepúltus est. ℟. Iste est. (68)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Homo péregre (70)

DIE 7. JULII.

B. Benedicti XI. P. C. Duplex. Oratio.

Deus, qui beátum Benedíctum Pontíficem benedictiónis tuæ grátia ad cœlum sublevásti: pópulum tuum, quæsumus, nova benedictióne sanctífica; et a cunctis malis imminéntibus, ejus méritis et précibus, tua virtúte defénde. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Benedíctus Undécimus ex honésta Boccassinórum família Tarvísii natus, anno ætátis décimo quarto Prædicatórum Institútum ampléxus est; in quo humánis, divinísque stúdiis quatuórdecim annis impénse vacávit, totidémque summa cum eruditiónis laude privátim, ac públice dócuit. Sanctitátis et prudéntiæ fama conspícuus, per vários gradus, et dignitátes Ordinis ad suprémum ejus Magistérium evéctus est: quo in múnere céteris exémplo prælúcens disciplínam mirífice fovit, ac brevi témpore Ordinem ipsum amplificávit. Illíus

ópera Bonifácius Octávus in pacificándis Galliárum, et Británniæ régibus felíciter usus, lustrándis commíssis sibi provínciis in Gállia peregrinántem sanctæ Románæ Ecclésiæ Cardinálem Presbyterum creávit, atque ad Urbem accítum in Pannóniam legátum designávit, ubi tres príncipes de regni illíus successióne contendéntes mira dexteritáte compósuit.

℟. Invéni David. (67)

Lectio v.

Pacáta Hungária Romam revérsus Bonifácio Anágniæ circumvénto inter hóstium minas, et invasiónes fórtiter ádstitit, hæsítque indivúlse, réliquis ferme ómnibus ab eo fugiéntibus. Mox eódem Pontífice humánis rebus exémpto, in Petri Sedem mira Patrum consensióne suffféctus est. In eo dignitátis fastígio, ab omni fastu prorsus aliénus demissiónem ádeo cóluit, ut addúctam ad se matrem adhuc supérstitem, paulo splendídius, ut decére videbátur, ornátam a se dimíserit tamquam non suam : mox vero natívo, atque humilióre cultu vestítam peramánter amplexátus honorífice hábuit. Violátæ in Prædecessóre suo pontifíciæ dignitátis auctóres anathémate mulctávit : ab illo autem sevérius hábitos, prístinis honóribus restitútos in véniam et grátiam recépit. Pacándis Itáliæ provínciis, Guelphórum, et Gibellinórum Albórum, et Nigrórum factiónibus misérrime divexátis, Nicoláum Cardinálem Praténsem Ordinis Prædicatórum a látere Legátum creávit, eumdémque in Angliam, Scótiam, et Hibérniam ad conciliándos reges, et príncipes ire jussit.

℟. Pósui adjutórium. (67)

Lectio vj.

Pacis studiosíssimus eam náviter promóvit, tum in Germánia, cui intestínis dissídiis laboránti præsto fuit, tum in Sicília, quam, subláto interdícto, communióni restítuit. Sed et Galliárum regni cum Apostólica Sede concórdiam paulo ántea gravíssime læsam felíciter instaurávit. In Oriéntem étiam, aliásque schismaticórum províncias apostólicæ mentis curas porréxit, et Martíno Archiepíscopo Antibarénsi disciplínæ eccle-

siásticæ restauratiónem impénse commendávit. Sérviæ regem Orósium ad ejurándum schisma lítteris amantíssimis excitávit. Syriæ demum, ac Palestínæ recuperándæ inténtum, aliáque ad religiónis increméntum cogitántem, atque moliéntem, commúnis necéssitas prævénit. Mórtuus est Perúsiæ anno millésimo trecentésimo quarto, nono Pontificátus mense nondum expléto, humilíque, ut ipse jússerat, loco apud fratres suos Prædicatóres cónditus est, miráculis statim post óbitum clarus. Cultum ab immemorábili témpore ei delátum Clemens Duodécimus approbávit, utque ejus festum cum Officio et Missa sub ritu dúplici in univérsc Prædicatórum Ordine, atque a clero Tarvisíno et Perusíno celebrarétur, indúlsit. ℟. Iste est qui. (68)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Homo péregre. (70)

DIE 8. JULII.

B. Eugenii III, Papæ et Confessoris.

Duplex. Oratio.

Da, quæsumus, omnípotens Deus, beáti Eugénii Confessóris tui atque Pontíficis intercessióne, ut toto tibi corde famulémur; quia nulla nobis prævalébit hostílitas, si in te veráciter confidámus. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Eugénius hujus nóminis tértius, Bernárdus ántea dictus, pátria Pisánus fuit. Exácta adolescéntia clericáli milítiæ nomen dedit, et sacerdótio póstea initiátus, ob egrégias ánimi dotes inter canónicos metropolitánæ Pisánæ cooptári méruit. Sancti Bernárdi qui tunc Pisas advénerat, exémplo illéctus, eídem sese instituéndum dedit, atque in Claraválle monásticum índuit hábitum. Tanti viri disciplína ádeo profécit, ut primum Farfénsi monastério ab eo præpósitus, deínde abbas cœnóbii sanctórum Vincéntii et Anastásii ad Aquas Sálvias ab Innocéntio Secúndo summo Pontífice eléctus fúerit. Quo in obeúndo múnere cum sanctimóniæ ac prudéntiæ miro splendóre inclaruísset, a Cardinálibus post Lúcii Secúndi óbitum cunctis suffrágiis Póntifex Máximus creá-

tus est. Vix autem ab ínito pontificátu, perduéllium turbis Ecclésiæ Románæ principátum evértere adniténtibus, semel atque íterum ab Urbe discédere cógitur, sedatáque deínde tempestáte, íterum ad eum, summo honóre, et bonórum gratulatióne regréditur.

℟. Invéni David. (67)

Lectio v.

Vitérbii cómmorans, Angliæ legátos, Scótiæ, Germániæ, Hispániæ et Gálliæ excépit, beáto Petro in ejus persóna obediéntiam et obséquium profiténtes; itémque nonnúllos Arméniæ Epíscopos, qui ínsuper metropolitáni ac gentis suæ nómine de gravióribus orientális Ecclésiæ negótiis, ejus exquisivérunt senténtiam. Proféctus in Gálliam, concília Rhemis ac Tréviris celebrávit, in quibus Eónis et Gilbérti Porretáni proscrípsit erróres, aliáque plura sapiénter constítuit ad cleri disciplínam, et Ecclésiæ libertátem. Cœnóbia deínde Claravallénse ac Cisterciénse una cum sancto Bernárdo invísit, præclaris ubíque sanctæ conversatiónis exémplis relíctis. Ab eódem Bernárdo salutária mónita exquisívit ad Ecclésiam administrándam, et Apostólicæ Sedis jura protuénda; ille vero ei pretiósum librum de Consideratióne dedit, quo Pontíficis Principísque prærogatívæ et officia cœlésti sapiéntia declarántur. Litterárum quoque cultor exímius, cum theologíæ ac juris prudéntiæ reformávit stúdia, tum académicos, uti vocant, gradus instítuit, quo adolescéntium ánimos alacrióres rédderet. ℟. Pósui. (67)

Lectio vj.

Singulári pacis fovéndæ cupiditáte curas omnes inténdit ut discórdias Pisános inter et Lucénses compóneret. Decórem domus Dei summópere diléxit; nam et Basílicam liberiánam pulchrióri decorávit ornátu, et ália templa quamplúra aut refécit aut pretiósis donis ditávit: Vaticánæ autem Basílicæ quartam oblatiónum partem sibi de more competéntem, præter décimam jam a sancto Leóne Nono apostolórum Príncipi attribútam, elargítus est. Henrícum imperatórem, catholicórum príncipum

nóbile exémplar, Sanctórum in album rétulit. Tandem Tíbure, quo æstívos calóres vitándi causa ab Urbe concésserat, gravi morbo implícitus mortem justórum appétiit octávo Idus Júlii, anno millésimo centésimo quinquagésimo tértio, postquam in Petri cáthedra sedísset annos octo, et menses quátuor. Corpus Romam delátum cónditum fuit in Vaticáno, una cum sancti Gregórii Tértii, et beáti Petri Levítæ exúviis. Sacrum porro cultum jam tunc miraculórum accedénte fulgóre, ei exhíbitum et in áliis quoque regiónibus, ad hæc usque témpora vigéntem, Summus Póntifex Pius Nonus, ex Sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto ratum hábuit et confirmávit. ℟. Iste est qui. (68)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Homo péregre.(70)

DIE 11. JULII.

S. Pii I, Papæ et Mart. Duplex.

Oratio. Infirmitátem.(26)

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Pius hujus nóminis primus, Rufíni fílius, Hermétis frater, pátria Aquilejénsis, ex Presbytero sanctæ Románæ Ecclésiæ Summus Póntifex creátus est; sedítque Antoníno Pio, et Marco Aurélio Imperatóribus augústis. Quinque ordinatiónibus mense Decémbri, Epíscopos duódecim, octódecim Presbyteros creávit. ℟. Honéstum fecit. (32)

Lectio v.

Exstant nonnúlla ab eo præcláre institúta, præsértim, ut Resurréctio Dñi nonnísi die Domínica celebrarétur; quod póstea ab ejus successóribus Románis Pontifícibus confirmátum est; quibus id máxime curæ fuit, ut totíus Ecclésiæ Epíscopi in Paschàli celebritáte unifórmes essent. ℟. Desidérium ánimæ.(33)

Lectio vi.

Pudéntis domum in ecclésiam mutávit, eámque ob præstántiam supra céteros Títulos, útpote Románi Pontíficis mansiónem, título Pastóris dicávit, in eáque sæpius rem sacram fecit, et multos ad fidem convérsos et sacro fonte purgátos, in fidélium númerum adscrípsit. Dum vero pii pastóris munus

obíret, fuso, pro suis óvibus, ut summo Pastóre Christo, sánguine, martyrio coronátus est, quinto Idus Júlii, ac sepúltus in Vaticáno.

℟. Stola jucunditátis. (34)

In iij. Noct. Homilia in Evang. Si quis venit. (35)

DIE 13. JULII.

S. Anacleti, Papæ et Mart. Duplex.

Orat. Deus, qui nos. (26)

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Anaclétus natióne Græcus, Atheniénsis, patre Antíocho multis rebus præcláre gestis celebérrimus, post interrégnum pontifícium quátuor ménsium, et decem diérum, Christiánæ religiónis summum Pontificátum adéptus, Cleménti per martyrium subláto, tértio Nonas Aprílis subrogátur, sedítque in cáthedra Petri novem annos, tres menses, et dies decem; Presbyteris quinque, tribus Diáconis, et sex Epíscopis dúplici ordinatióne creátis sub Trajáno Imperatóre.

℟. Honéstum fecit. (32)

Lectio v.

Hic Príncipi Apostolórum memóriam, seu Ecclésiam gratus et memor tanti benefícii ab eo accépti, per sacri órdinis collatiónem, dum adhuc Présbyter esset, in Vaticáno extrúxit, atque ornávit, Apostolórum trophæum ab antíquis Pátribus mérito appellátam, quam nullo unquam furéntis licet persecutiónis túrbine déjici potuísse, sed quod omnem admiratiónem súperat, majóre in dies glória auctam fuísse compértum est: futúrum sane secutúris tempóribus, majóris et ampliòris molis nóbile rudiméntum.

℟. Desidérium ánimæ. (33)

Lectio vj.

Res ab eo gestæ, quas miríficas fuísse multis arguméntis conjícere licet, commúni scriptórum antiquórum naufrágio obscúræ, atque óbrutæ mansérunt. Multa ad religiónem, et disciplínam spectántia prudénter státuit, ac præ céteris, ut Epíscopus a paucióribus quam tribus Epíscopis mínime consecrarétur: ut clérici sacris Ordínibus públice a próprio Epíscopo initiaréntur: et ut in Missa, perácta consecratióne, omnes communicárent. Ob-

iit tandem martyrio coronátus, tértio Idus Júlii, et juxta corpus beáti Petri sepúltus est.

℟. Stola jucunditátis. (34)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Si quis venit. de Comm. unius Mart. (35)

DIE 15. JULII.

Invent. Corp. S. Rosaliæ Panormit. Virg.

Duplex. Oratio.

Exáudi nos, Deus salutáris noster : ut sicut de beátæ Rosáliæ Vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu ; et ejus intercessióne ab iracúndiæ tuæ flagéllis misericórditer liberémur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr. In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Rosália Virgo, orta Panórmi ex nóbili génere, suam oríginem trahens a Cárolo Magno, in Quisquínæ montem, quadragínta círciter mille pássibus distántem, sola secédens, patérnæ domus opes, delícias ac spem majóris amplitúdinis, ob propinquitátem et benevoléntiam regum Sicíliæ contémnens, cum tétricæ rupis horróre et asperitáte commutávit ; inque antrum, cui tunc únicus et quidem angústus áditus superióri loco patébat, intrépida descéndit, ea mente, quam caractéribus saxo inscúlptis adhuc paténtibus expréssit : Ego Rosália Sinibáldi, Quisquínæ et Rosárum Dómini, fília, amóre Dómini mei Jesu Christi in hoc antro habitáre decrévi. Qua inscriptióne óculis observánte, suscéptæ vitæ propósitum áltius cordi infígere, ac divínæ benevoléntiæ signa ad castíssimæ mentis blandiménta vicíssim provocáre consuévit.

℟. Propter veritátem. (114)

Lectio v.

In hac specu subterránea, sibi et mundo emórtua, consepúltaque Jesu Christo, ut soli Deo víveret, diu noctúque látuit, cavens præcípue in móntibus patérni principátus, ne forte ágnita in domum urbémque pátriam abducerétur invíta. Cállidas dæmonum insídias, quæ ásperæ vitæ tædium et solitúdinis horrórem ánimo ingerébant, ácriter sæviéndo in se férrea caténa, vigíliis et humicubatióne, forti ánimo superásse antíquæ icónes signíficant. Cum-

que humánis destitúta præsídiis nihil solátii aliúnde hauríret, quam e cœlo, Dñus, qui consolátur et corónat Sanctos suos, angélicis delíciis illam sæpius recreábat.
℟. Dilexísti justítiam. (114)

Lectio vj.

Cœlésti deínde consílio ex antro Quisquinénsi in horridiórem spelúncam peregríni montis tribus fere mille pássibus procul Panórmo, Rosália se tránstulit, ut quo difficiliórem pugnam secum ipsa commítteret e conspéctu domus patérnæ. eo laudabílius de contémpti mundi illécebris triumpháret. Latébat ibi ad partem lævam angústus cóncavus, quem éadem, post repértas ejus relíquias, illuc venánti, cui se vidéndam præbuit, dixit esse suam cellam peregrínam, ubi multum ætátis exegísset. Hic tamquam colúmba in foramínibus petræ gemens in cœléstium rerum contemplatióne defíxa, ad perfectíssimam divíni amóris normam in solitúdine vitam tradúxit, et sanctíssime perénnibus caritátis rosis et virginitátis líliis coronáta, depósuit prídie Nonas Septémbris. Cujus corpus, Urbáno Octávo Pontífice Máximo, divínitus anno Jubilæi, totíus Silícliæ plausu, repértum illam a peste liberávit.
℟. Afferéntur Regi. (114)

In iij. Noct. Homilia in Evang. Símile erit regnum cœlórum. (117)

DIE 17. JULII.

S. Leonis IV. Papæ et Conf. Duplex.

Oratio. Da, quæsumus. de Comm. (61)

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Leo, hujus nóminis quartus, Románus, Rodúlphi fílius, mónachus sancti Benedícti primum, Cardinális deínde ac demum post óbitum Sérgii Secúndi eádem die, invítus licet, in Lateranénse Patriárchium dedúctus, ad sanctam Sedem ómnium votis promótus est. Vir fuit religióne, innocéntia, pietáte, humanitáte, liberalitáte, prudéntia, et doctrína, præsértim ecclesiástica, insígnis. Sedit annos octo, sex menses, et tótidem dies, Lothário, et Ludovíco junióre Imperatóribus augústis.
℟. Invéni David. (67)

Lectio v.

Paucis ante illíus assumptiónem ménsibus, cum Basílicæ sanctórum Apostolórum Petri et Pauli a Sarracénis diréptæ fuíssent, ad álteram Urbis direptiónem jam accínctos suis précibus fregit, et eórum classem dissipávit. Muris Vaticánum cinxit, et in civitátem Leonínam commutávit, quam beáto Petro custodiéndam trádidit. Tiberínam oram túrribus munívit, diréptas Basílicas restaurávit, et ornátum domus Dei, præsértim in Lateranénsi Patriárcho, sublátum restítuit. ℟. Pósui. (67)

Lectio vj.

Miráculis sanctíssimam vitam illustrávit; nam et basilíscum, cujus anhélitu jam multi extíncti fúerant, suis précibus præsens occídit, et máximum incéndium, quod Basílicæ Vaticánæ imminébat, signo crucis extínxit. Qua sanctitáte permótus rex Angliæ Astúlphus regnum suum Románæ Ecclésiæ tributárium fecit, et censum ánnuum constítuit. Vir sane de Urbe, totáque república Christiána óptime méritus, óbiit décimo sexto Kaléndas Augústi, anno Dómini octingentésimo quinquagésimo quinto, et sepúltus est in Vaticáno. ℟. Iste est qui. (68)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Homo péregre. (70)

DIE 19. JULII.

S. Symmachi Papæ et Conf. Duplex.

Oratio. Da, quæsumus. (61)

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Symmachus génere Sardus, patre Fortunáto, ex Diácono a majóre et potióre cleri parte, in Constantiniána Basílica, quarto ab óbitu Anastásii die in ejus locum suffétus est. Quia tamen distráctis electórum suffrágiis, Festis Senátus Príncipis excónsulis instínctu, a nonnúllis Lauréntius Archiprésbyter promótus fúerat, gravíssimum inde chisma ortum hábuit, ex quo máxima christiánæ reipúblicæ clades imminébat, nisi exímia Symmachi prudéntia, cum singulári christiánæ modéstiæ exémplo conjúncta, et quátuor Synodórum, Romæ collectárum, decrétis fir-

máta, quibus et Theodoríci regis pro executióne auctóritas, et élegans Ennódii pro defensióne stylus accéssit, pénitus extínctum fuísset.

℟. Invéni David. (67)

Lectio v.

In commemorátis Synodis, aliísque réliquo témpore hábitis, multa ejus nutu, et império statúta fuérunt, tum circa Románi Pontíficis, et Episcopórum electiónem, ad turpem ámbitum amovéndum, abrogáta regis Odoácris iníqua lege; tum circa disciplínam ecclesiásticam, ac præsértim bonórum Ecclésiæ alienatiónem. Imo sub ejus Pontificátu, et auspíciis Aurelianénsis, Agathénsis, et áliæ Synodi hábitæ sunt, in quibus multi et egrégii cánones cónditi fuérunt, ad dignitátem Ecclésiæ, et fidélium mores plúrimum conducéntes. Várias demum sédulus pastor epístolas scripsit, in quibus ardentíssimus propagándæ ac servándæ fídei zelus, cum indefésso pastorális curæ stúdio mirabíliter enitéscit.

℟. Pósui adjutórium. (67)

Lectio vj.

Máximam pecúniæ summam pro rediméndis Ligúriæ captívis ultro contríbuit, et quotánnis Præsúlibus Africánis, a Vandális in ódium fídei in Sardíniam relegátis, aliménta, et vestes suppeditávit: eósque sacris, quas petíerant, relíquiis, nec non epístola, Ennódii stylo niténte recreávit. Admiratióne porro dignum est, quod sub bárbaro, et Ariáno rege, sub quo Urbs ipsa captíva quodámmodo tenebátur, tantam auri, et argénti vim, tum ad novas Basílicas a fundaméntis exstruéndas, tum ad álias reparándas, et regáli cultu ornándas contúlerit. Anno demum Christi décimo quarto supra quingentésimum, quarto décimo Kaléndas Augústi cum sedísset annos quíndecim, et menses octo, pie óbiit et sepúltus est in Vaticáno. ℟. Iste est. (68)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Homo péregre. (70)

DIE 24. JULII.

S. Francisci Solani Conf. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (83) præter seq.

Oratio.

Deus, qui plúrimas Américæ gentes per beátum Franciscum ad sinum Ecclésiæ perduxí-

sti: ejus méritis et précibus, indignatiónem tuam a peccátis nostris avérte, et in gentes, quæ te non cognovérunt, timórem nóminis tui benígne immítte. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Franciscus Solánus Montíliæ, Hispániæ Bæticæ óppido, nóbili génere natus, ac Dómini timórem jam inde a púero edóctus, Apostólico múneri, quod erat póstea susceptúrus, in ea ætáte prælúxit. Nam condiscípulos et natu majóres ardénti oratióne ad pœniténtiam hortári, dissidéntes compónere, res humánas contémnere, divínas sério meditári sólitus erat. Adoléscens in órdinem Fratrum Minórum observántium nomen dedit; in eóque asperióris disciplínæ, humilitátis, ac pietátis exémplis óculos ómnium ad se tráhere cœpit. Léctulus illi junctórum strues, pro indúsio cilícium, quod grandi fune ita stringébat, ut látera acérrime discruciáret. Noctu se flagris, et caténis cædébat, dies anni complúres pane tantum, et aqua victitávit; seque aliquándo in spinárum acérvo nudum projécit, beátum Francíscum imitátus, ut sensus omnis patiéntia dolóris frangerétur. In sacris autem conciónibus ipsíus cáritas máxime enítuit, qua plúrimos Christo lucrifécit.

℟. Honéstum fecit. (89)

Lectio v.

Pestiléntia per Bæticam sæviénte, ad córpora simul animásque curándas se totum convértit, et ipse lue mortáli tandem implicátus, ac Dei manu e perículo eréptus in prístino ministério constántius pérstitit, dum morbus omníno exstinguerétur. Púerum quoque fœdis ulcéribus laborántem, ea lambéndo sanitáti restítuit. Exínde magnum esse cœpit in Bætica Soláni nomen. Sed ille hóminum laudes aversátus, Deíque glóriam, non suam única quærens, Superióres orávit, ut se in Africam mítterent, ad cathólicam fidem prædicándam, pro qua étiam, si se daret occásio, vitam profúndere peroptábat. Missióne Africána non impetráta, Americánam obtínuit,

magnísque perículis, non sine miráculo mari terráque perfúnctus, ad sibi parátam a Dño víneam lætus accéssit; a qua coléndа nulla eum itínerum longitúdo, aut vigiliárum moléstia retardávit.

℟. Amávit eum. (90)

Lectio vj.

Peruánas regiónes assídue péragrans, ingéntem númerum infidélium ad Christum convértit; christiános a vitæ impuritáte ad honestátem passim tradúxit. Sæpe in concióne, cum copióse de Deo, ejúsque Vírgine Matre locútus esset, in éxtasim rapiebátur, aliquándo de Dómini cruciátibus verba factúrus, voce lácrimis interclúsa, audiéntium fletus, ac gémitus eliciébat. Summis tandem labóribus pro Dei glória amplificánda conféctus, mortémque præséntiens imminéntem, sacraméntis percéptis, ad iter cœléste se comparávit; ac totus in Dómino cogitatióne defíxus, piásque preces ad eum fundens, et in crucis figúram compósitis mánibus, exspirávit ætátis anno secúndo et sexagésimo, Christi millésimo sexcentésimo décimo sexto, ipso die sancti Doctóris Bonaventúræ, quem exímia pietáte in omni vita fúerat prosecútus. Demórtui color, ántea súbniger, est in album mutátus vultúsque spécies venústa conféstim appáruit, et suávis odor e córpore cœpit erúmpere.

℟. Iste homo. (90)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Eúntes in. ut in festo SS. Cyriaci, etc. Mart. die 8. Augusti. 593.

DIE 28. JULII.

SS. Victoris I. Papæ Mart., Innocentii I. Papæ Conf., Nazarii et Celsi Mart.

Duplex. Oratio.

Sanctórum tuórum nos, Dómine, Victóris, Innocéntii, Nazárii ac Celsi, conféssio beáta commúniat, et fragilitáti nostræ subsídium dignánter exóret. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In ij. Nocturno Lectiones ut in Brev. 553. sed immutato ordine, ut primo loco legatur Lectio v. deinde Lectio vj. et ultimo loco Lectio iv.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Cum audiéritis. (53)

DIE 29. JULII.

S. Felicis II, Papæ et Mart. Duplex.

Orat. Infirmitátem.(26) Com. SS. Simplicii et Soc. Mart. ut in Breviario. 554. omisso in Oratione nomine Felicis.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr. In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Felix Secúndus Románus, patre Anastásio, ex Románæ Ecclésiæ Archidiácono, in Pontíficem eléctus est, vivénte Libério. Cum autem de Felícis Pontificátu, témpore Gregórii Décimi tértii, non levis controvérsia incidísset, viríque gravíssimi divérsum sentírent; áccidit eo ipso témpore, ut in Diaconía sanctórum Mártyrum Cosmæ et Damiáni in foro Románo, quidam thesáurum quæréntes, in arcam marmóream incíderint, in qua corpus sancti Felícis repértum est, una cum lapídeo latérculo, ibídem intus pósito, hisque lítteris exaráto: Corpus sancti Felícis Papæ et Mártyris, qui damnávit Constántium. Cóntigit id prídie ejus diéi, quo Felícis in Ecclésia natális dies agi consuéverat, quarto Kaléndas Augústi, anno Dómini millésimo quingentésimo octogésimo secúndo. Unde Felíce quasi pro se testimónium reddénte, festum ejus in eádem Diaconía cum majóri solemnitáte síngulis annis celebráre consuévit. ℟. Honéstum. (32)

Lectio v. et vj. Sermónem éxigit. ut. (440)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Si quis venit. (35)

DIE 2. AUGUSTI.

S. Stephani I, Papæ et Mart. Duplex.

Oratio. Deus, qui. (26)

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In ij. Noct. legitur Lectio ix. ut in Brev. 570. ex qua fiant tres Lectiones, scilicet:

Lectio iv. Stéphanus. Lectio v. Sed veheméntius. Lectio vj. Quare ómnibus fugiéntibus.

In iij. Noct. Hom. in Evang. Si quis vult. (40)

DIE 9. AUGUSTI.

S. Emidii, Episc. et Mart. Duplex.

IN I. VESPERIS.

Añæ et Capitulum de Laudibus, Psalmi ut in j. Vesp. Apost. (2)

Hymnus.

Audiat miras óriens, cadénsque

Sol tuas laudes, celebrésque palmas,
Præsul Emídi cólumen, tuæque
Glória gentis.
O jubar cœli rádiis decórum,
O potens signis, meritísque felix,
Quem Deus gestis adhibére suévit
Grándibus olim
Ethnico primum génitus parénte
Illico nomen súperis dedísti
Pátriis spretis ópibus, beáta
Regna requírens.
Miles hinc scriptus Tríadis supérnæ,
Italis, infers sacra bella plagis,
Instruis verbo, tribuísque mira
Dona salútis.
Victor, et dives spóliis, deórum
Templa subvértis, simulácra, et aras,
Mox feras gentes numerósa reddis
Agmina Christo.
Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui super cœli sólio corúscans
Tótius mundi sériem gubérnat :
Trinus et unus. Amen.

℣. Terra trémuit, et quiévit. ℟. Dum pro nobis deprecarétur Emídius.

Ad Magnificat. Aña. Emídius spíritu oris sui idolórum cultum, et templa subvértit : quos in Christo génuit fílios, illos fidéliter a ruínis terræmótus servávit.

Oratio ut ad Laudes.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Mártyrum Dóminum * Veníte, adorémus. Ps. Veníte. 2.

Hymnus.

Imperas saxo, látitans repénte
Lympha consúrgit, flúitans salúbri
Fonte baptísmi, populósque lustras
Flúmine sacro.
Péctoris duros sílices repélle,
Sáxeum cordis túmidi rigórem
Cóntere, ut sordes lacrymósa manans
Abluat unda.
Non times sævi rábiem tyránni,
Sánguine effúso, generóse Martyr,
Quin tibi abscíssum caput usque ad aras
Mórtuus effers.
Nunc triumphátor super astra regnans,
Sémitam nobis, aditúmque monstra

Súpplices ductor génitos supérnis
Sédibus infer.
Annuat cœlo Pater, atque Natus,
Annuat compar utriúsque virtus,
Spíritus votis, Deus unus, omni
Témporis ævo. Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Circuívit terram, et perambulávit eam, ut notam fáceret in pópulis glóriam Dei. Psalmi trium Noct. de Communi unius Mart. (27)

Aña. Virtúte magna reddébat testimónium summi Dei, et Jesu Christi Dómini nostri.

Aña. Confúsi sunt, qui adorábant sculptília, et qui gloriabántur in simulácris suis.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dñe. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 5.

Ne sequáris in fortitúdine tua concupiscéntiam cordis tui : et ne díxeris : quómodo pótui ? aut quis me subjíciet propter facta mea ? Deus enim víndicans vindicábit. Ne díxeris : Peccávi, et quid mihi áccidit triste ? Altíssimus enim est pátiens rédditor. De propitiáto peccáto noli esse sine metu, neque adjícias peccátum super peccátum. Et ne dicas : Miserátio Dómini magna est, multitúdinis peccatórum meórum miserébitur. Misericórdia enim et ira ab illo cito próximant, et in peccatóres réspicit ira illíus.

℟. Egréssus est de terra sua, et de cognatióne sua, * Et venit in terram quam monstráverat illi Deus. ℣. Ut annuntiáret inter gentes ópera ejus. Et.

Lectio ij. Cap. 10.

Inítium omnis peccáti est supérbia; qui tenúerit illam, adimplébitur maledíctis, et subvértet eum in finem. Proptérea exhonorávit Dóminus convéntus malórum, et destrúxit eos usque in finem. Sedes ducum superbórum destrúxit Deus, et sedére fecit mites pro eis. Radíces géntium superbárum arefécit Deus, et plantávit húmiles ex ipsis géntibus. Terras géntium evértit Dñus, et pérdidit eas usque ad fundaméntum.

℟. Diréctus est in conversiónem géntium, * Et tulit abominatiónes impietátis. ℣. Zelo zelátus

est pro Dómino Deo. Et.

Lectio iij. Cap. 16.

Non dicas : A Deo abscóndar et ex summo quis mei memorábitur? In pópulo magno non agnóscar : quæ est enim ánima mea in tam imménsa creatúra. Ecce cœlum, et cœli cœlórum, abyssus, et univérsa terra, et quæ in eis sunt, in conspéctu illíus commovebúntur, montes simul, et colles, et fundaménta terræ : cum conspéxerit illa Deus, tremóre concutiéntur.

℟. Elégit abjéctus esse in domo Dei, * Magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum. ℣. Et virtúte magna reddébat testimónium Jesu Christi Dómini nostri. Magis. Glória Patri. Magis.

In secundo Nocturno.

Aña. Audiéntes autem gentes gavísi sunt, et glorificábant verbumDei.

Aña. Et cantábant cánticum novum, carmen Deo nostro : Dóminus enim augébat quotídie, qui salvi fíerent.

Aña. Multitúdinis autem credéntium erat cor unum, et ánima una.

℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Lectio iv.

Emídius e nóbili Francórum prosápia Tréviris natus, anno ætátis vigésimo tértio, paréntibus idolólatris frustra obstántibus fidem Christi suscépit, et constantíssime proféssus est. Cum tribus discípulis Euplo, Germáno, et Valentíno vitam duxit. Humánis sprétis oblectaméntis, rebus divínis plénius incumbébat : erga próximum caritátis ardóre æstuábat; idcírco ad procurándam multórum salútem Romam se cóntulit. Hospítio excéptus in ínsula Tíberis, hóspitis fíliam per quinquénnium immedicábili morbo languéntem baptísmo sanávit.

℟. A fácie furóris tui Deus, conturbáta est omnis terra : * Miserére et ne fácias consummatiónem. ℣. Avertátur furor tuus a pópulo tuo. Miserére.

Lectio v.

Mox óculis cæci coram pópulo signo crucis apértis, a multitúdine, eum fílium Apóllinis credénte, in templum Æsculápii rápitur. Ibi Christi servum se proféssus, ejus invocatióne magnum númerum ægró-

rum, nequídquam idóli opem implorántium, valetúdini restítuit, aras díruit, Æsculápii signum confráctum in Tíberim projécit. Quibus rebus, et mille tercentórum gentílium, præter Æsculápii sacerdótes, conversióne inde sequúta, irritáti Posthúmii Titiáni Præfécti Urbis minas, Angeli mónitu, declínans, sanctum Marcéllum Pontíficem ádiit, a quo Epíscopus ordinátus, et Asculum missus est.

℟. Montes commovebúntur, et colles contremíscent: * Misericórdia autem mea non recédet a te. ℣. Et fœdus pacis meæ non movébitur. Misericórdia.

Lectio vj.

Multis in itínere miráculis ingénti multitúdine Christo adjúncta, simul ac Asculum Emídius pervénit, dæmones e simulácris idolórum per cuncta fana ejulátibus éditis, peregrínum dolóris sui causam indicárunt. Quem cum concitáta plebs ad cædem quæreret, éxcitus tumúltu Polymius, civitátis Præses, eum ad se vocátum multis, sed írritis verbis, ad Jovis, et Angáriæ deæ Asculi patrónæ venerationem hortátur, promíssis étiam in præmium núptiis própriæ fíliæ Polysiæ, quam Emídius ad Christum conversam baptizávit, et post eam mille, et sexagínta hómines, edúcta e saxo per ingens miráculum aquárum cópia, His in rábiem actus Polymius sancto Epíscopo caput abscídit, quo facto, truncus ejus mirabíliter eréctus abjéctum humo próprium caput attóllens mánibus, per spátium tercentórum passuum ad Oratórium portávit; inde ad templum máximum translátum est, ubi magna religióne Asculáni pópuli, et concúrsu exterórum hanc usque in diem cólitur. Incidit ejus beáta mors, persecutióne Diocletiáni duránte.

℟. Misericórdia tua, Dómine, non recédat a nobis, * Ut salvet nos, dum terra tremit. ℣. Eleva bráchium tuum, et déxtera tua glorificétur in nobis. Ut. Glória Patri. Ut.

In tertio Nocturno.

Aña. Sicut pastor gregem suum pavit, et in bráchio suo congregávit agnos.

Aña. Trádidit corpus

suum in mortem, ídeo coronátus póssidet palmam.

Aña. In vita sua fecit monstra, et in morte mirabília operátus est.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 15.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Cum audiéritis prælia, et seditiónes, nolíte terréri ; opórtet primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Tunc dicébat illis : Surget gens contra gentem, et regnum advérsus regnum. Et terræmótus magni erunt per loca. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 1. in Evang.

Dñus et Redémptor noster parátos nos inveníre desíderans, senescéntem mundum quæ mala sequántur, denúntiat, ut nos ab ejus amóre compéscat. Appropinquántem ejus términum quantæ persecutiónes prævéniant, innotéscit : ut si Deum metúere in tranquillitáte nólumus, saltem vicínum ejus judícium vel persecutiónibus attríti timeámus.

℟. Hic est fratrum amátor, et pópuli Israel :* Hic est, qui multum orat pro pópulo, et univérsa sancta civitáte Jerúsalem. ℣. Ipse intercédat pro nobis ad Dóminum. Hic.

Lectio viij.

Huic étenim lectióni sancti Evangélii quam modo vestra fratérnitas audívit, paulo supérius Dóminus præmísit dicens : Exsúrget gens contra gentem, et regnum advérsus regnum ; et erunt terræmótus magni per loca, pestiléntiæ, et fames. Et quibúsdam interpósitis, hoc, quod modo audístis, adjúnxit : Erunt signa in sole, et luna, et stellis, et in terris pressúra géntium præ confusióne sónitus maris, et flúctuum. Ex quibus profécto ómnibus ália jam facta cérnimus, ália in próximo ventúra formidámus.

℟. Iste Sanctus gloriósum sánguinem fudit pro Dómino, amávit Christum in vita sua, imitátus est eum in morte sua, * Et ídeo glorificávit eum in cœlis. ℣. Iste Sanctus conféssus est Jesum Christum coram homínibus. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix. de Homilia Vigiliæ, si transferatur, erit sequens

Lectio ix.

Nam gentem contra gentem súrgere, earúmque pressúram terris insístere plus jam in nostris tempóribus cérnimus[1], quam in codícibus légimus. Quod terræmótus urbes innúmeras óbruat, ex áliis mundi pártibus, scitis, quam frequénter audívimus : pestiléntias sine cessatióne pátimur : signa vero in sole, et luna, et stellis, adhuc apérte mínime vídimus, sed quia et hæc non longe sint, ex ipsa jam áeris immutatióne collígimus.

Te Deum laudámus. 18.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Ut cognóvit Emídius * quod magnus est Dóminus Deus noster præ ómnibus diis, státuit custodíre judícia justítiæ suæ. Ps. de Dñica. 19.

2. Exívit de domo sua, * et de cognatióne sua, et venit in terram quam monstráverat illi Deus.

3. In hoc excitávit * illum Dóminus, ut osténderet in eo virtútem suam, et annuntiáret inter gentes nomen suum.

4. Intelléctum dedit ei, et instrúxit in via hac qua graderétur, et firmávit super eum óculos suos.

5. Diréctus est * in conversiónem géntium, et tulit abominatiónes eárum.

Capitulum. Jac. 1. b

Beátus vir, qui suffert tentatiónem ; quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

Jesu, coróna Mártyrum,
Qui post cruénta prælia
Ad sempitérna præmia
Sanctum vocásti Emídium.

Casti cruóris púrpura,
Palmáque ovántem nóbili,
Inter choros cœléstium
Reples beáto lúmine.

Nunc ejus ad victórias
Nos somnoléntos éxcita,
Virtútis ad præcónia
Sopóre mersos líbera.

Ut invocátus réddidit
Membris salútem lánguidis ;
Sic labe prorsus críminum
Arcána purget méntium.

Ut éditis miráculis
Aras deórum díruit,
Sic damna præsens árceat

Quæcúmque nobis ímminent.
Ut voce quondam sústulit
Cultus nefándos dæmonum,
Sic ímpetret precántibus
Ætérna cœli gáudia.
Tu postulátis ánnue,
Rex magne Jesu Mártyrum,
Cum Patre, et almo Spíritu,
Regnans per omne sæculum. Amen.

℣. Ora pro nobis, sancte Emídi. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Bened. Aña. O virum ineffábilem, per quem nobis antíqua, prodígia Móysis corúscant: cujus nútibus e saxo aqua baptísmatis Asculáno pópulo emanávit: per quem evangélica lux effúlsit: quem triúmphans excépit cúria cœléstis; illic pro nobis intercédere dignétur, ut suo mereámur gaudére consórtio.

Oratio.

Deus, qui beátum Emídium, Mártyrem tuum atque Pontíficem, idolórum victória, et miraculórum glória decorásti: concéde propítius; ut, eo interveniénte, malórum spirítuum fraudes víncere, et coruscáre virtútibus mereámur. Per Dóminum.

Ad Horas, Añæ de Laud. Capitula et ℟℟. br. de Comm. unius Mart.

In ij. Vesp. Añæ et Capit. de Laudibus. Ps. de Dñica, 143. et loco ultimi Psalmus Crédidi. 148. Hymnus. Jesu, coróna. ut supra.

℣. Méritis, et précibus beáti Emídii. ℟. Propítius esto, Dómine, clero, et pópulo tuo.

Ad Magnif. Aña. O Emídi, Martyr glorióse, quos in Christo genuísti filios, et veræ fídei lacte enutrísti, tua, quæsumus, orátio comméndet nos indesinénter Deo.

DIE 11. AUGUSTI.

S. Xysti II, Papæ et Martyris.

Duplex.

Oratio. Infirmitátem. de Communi. (26)

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Xystus Secúndus, Atheniénsis, ex philósopho Christi discípulus, in persecutióne Valeriáni accusátus quod públice Christum prædi-

cáret, comprehénsus tráhitur in templum Martis, propósita ei capitáli pœna, nisi illi simulácro sacrificáret. Qua impietáte constantíssime recusáta, cum ad martyrium ducerétur, occurrénti sancto Lauréntio, et dolénter in hunc modum interrogánti : Quo progréderis sine filio, pater ? quo, Sacérdos sancte, sine minístro próperas : respóndit : Non ego te désero, fili ; majóra te manent pro Christi fide certámina : post tríduum me sequéris sacerdótem, Levíta ; intérea, si quid in thesáuris habes, paupéribus distríbue. Eódem ígitur die interféctus est, una cum Felicíssimo et Agapíto diáconis, Januário, Magno, Vincéntio, et Stéphano subdiáconis et in cœmetério Callísti sepúltus octávo Idus Augústi : céteri vero in cœmetério Pretextáti. Sedit menses úndecim, dies duódecim : quo témpore hábuit ordinatiónem mense Decémbri, creátis Presbyteris quátuor, Diáconis septem, Epíscopis duóbus.

℟. Honéstum fecit. (32)

Lectio v. et vj. Sermónem éxigit, ut supra (440)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Si quis venit. de Comm. (35) cum Lect. ix. SS. Tiburtii et Soc. Mart. ut in Brev. 606.

DIE 13. AUGUSTI.

Octava Transfigurationis D. N. J. C.

Duplex.

Omnia ut in festo. 580 præter sequentia.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Cyrílli Epíscopi Alexandríni.

Ap. Metaph. post med.

Lectio iv.

Arbitrátus fortásse beátus Petrus advenísse tempus regni Dei, in monte quidem versári díligit : dicit autem tria esse faciénda tabernácula, nésciens quid díceret. Non erat enim tempus consummatiónis sæculi, neque in præsénti témpore sunt sancti futúri partícipes spei eis promíssæ. Cum ergo dispensátio adhuc esset in princípio, et nondum esset finíta, quómodo erat consentáneum, Christum, qui vénerat propter caritátem in mundum ; desínere pro eo velle pati ? Nesciébat ergo Petrus, quid díceret.

℟. Inebriáti. 583.

Lectio v.

Céterum præter admirábile, et arcánum Christi glóriæ spectáculum, áliquid quoque áliud factum est útile, et necessárium, ad confirmándam in se fidem, non solis discípulis, sed étiam nobis ipsis. Désuper enim ex alto éxstitit vox Dei, et Patris, dicéntis : Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui; ipsum audíte. Et dum facta est, inquit, vox, invéntus est solus Jesus. Ecce præsénte Móyse Pater jubet sanctis Apóstolis, ut eum áudiant: quod si eos voluísset sequi præcépta Móysis, dixísset: Serváte legem. Nunc autem ne hoc quidem dicit Deus, et Pater. Aberat quidem Móyses, Elías autem non áderat, solus vero erat Christus; jussit ergo ipsum audíre. Ipse est enim finis legis, et Prophetárum.

℟. Præcéptor. 584.

Lectio vj.

Proptérea Judæórum pópulum allocútus est, dicens : Si crederétis Móysi, crederétis útique mihi : ille enim de me scripsit. Quóniam autem, et per sapientíssimum Móysen datum præcéptum contémnere, et quæ per sanctos prophétas dicta sunt níhili dúcere, perpétuo perseverárunt, jure sunt abalienáti, et exturbáti a bonis quæ promíssa sunt ipsis pátribus. Obediéntia enim mélior est quam sacrifícium; et auscultátio quam ádipes agnórum, sicut scriptum est, et ita quidem se habet Rex Judæórum. Nobis autem, qui ejus advéntum agnóvimus, ómnia omníno bona áderunt per ipsum, et in ipso Christo. Per quem, et cum quo Deo, et Patri glória, et poténtia cum sancto Spíritu, in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Si ministrátio. 584.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 17.

In illo témpore: Assúmpsit Jesus Petrum, et Jacóbum, et Joánnem, fratrem ejus, et duxit illos in montem excélsum seórsum, et transfigurátus est ante eos. Et réliqua.

De Homilía S. Ambrósii Epíscopi.

Lib. 7. in Luc. Cap. 9.

Hic est Fílius meus diléctus; hoc est, non Elías fílius, non Móy-

ses filius, quem solum vidétis; recésserant enim illi, ubi cœpit Dóminus designári. Vides hanc non solum insipiéntium, sed étiam perfectórum imo étiam cœléstium fidem esse perféctam, Fílium Dei scire. Sed quóniam hæc jam supra díximus, cognósce nubem istam non fumigántium esse móntium nebulóso humóre concrétam, et coácti áeris calígine píceam, quæ cœlum tenebrárum horróre subtéxerat: sed lúcidam nubem, quæ nos non pluviálibus aquis, et huméntis alluvióne imbris immádidet, sed de qua mentes hóminum, voce Dei omnipoténtis emíssa, ros fídei rigávit.

℟. Vocávit. 585.

Lectio viij.

Itaque cum tres essent, unus est factus. Tres in princípio vidéntur, unus in fine. Perfécta enim fide unum sunt. Dénique hoc étiam Dóminus Patrem orat, ut omnes unum simus. Nec solum Móyses et Elías in Christo unum sunt, sed étiam nos unum corpus sumus Christi. Ergo, et illi tamquam in uno córpore, recipiúntur in Christi corpus, quia et nos unum érimus in Christo Jesu. Aut fortássis: quia lex, et prophétæ ex verbo; quæ autem ex verbo cœpérunt, in verbo désinunt. Finis enim legis est Christus, ad justítiam omni credénti.

℟. Deus, qui fecit. 586.

Lectio ix. SS. Hippolyti et Cassiani Mart. 611.

DIE 14. AUGUSTI.

S. Hormisdæ, Papæ et Confessoris.

Duplex. m. t. v.

Oratio. Da, quæsumus. de Comm. (61)

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Hormísdas natióne Campánus, Justo patre Frusináte, séptimo a Symmachi óbitu die, cum jam sanctæ Románæ Ecclésiæ Diáconus esset, summa ómnium consensióne, ad sanctam Petri Sedem provéctus est; in qua ita se gessit, et domínico gregi pascéndo sédulam óperam navávit, ut non sine singulári Dei providéntia, ac divíno consílio eléctum fuísse, perspéctum sit. Hoc quippe hómine, iis tempóribus, Ecclésia indigébat, qui et res árduas

faciéndas animóse suscíperet, et suscéptas ad optátum finem strénue perdúceret.

℟. Invéni David. (67)

Lectio v.

Ubi suprémum Pontíficis munus íniit totum fere Christiánum orbem sub régibus bárbaris, vel hæréticis geméntem invénit, et distráctam in partes Ecclésiam. Sed octo annórum spátio, vir plane Deo plenus, perénni cura, ac felíci labórum suórum evéntu, eo rem addúxit, ut Orientáles Ecclésiæ ab octogínta círciter annis fœdo schísmate separátæ, subscrípto libéllo, quem is per suos legátos míserat, ad unitátem redírent; et Africæ sui Epíscopi, quos in Sardíniam Vándali relegárant, fúerint restitúti, et Lazórum Rex, ac pópulus ad Christi fidem, ejus ópera, indúctus sit; ac demum Clodovéus Francórum rex, ad eámdem fidem convérsus, solémni legatióne ad Sedem Apostólicam, corónam áuream gemmis distínctam Hormísdæ obtúlerit, ad perpétuum obediéntiæ, et fídei monuméntum.

℟. Pósui adjutórium. (67)

Lectio vj.

Manichæos item discússit, eorúmque códices ante fores Constantiniánæ Basílicæ incéndio concremávit. Complúres epístolas scripsit ad vários, per univérsum orbem Christiánum; in quibus ardentíssimus zelus religiónis amplificándæ, quo medúllitus flagrábat, sacrárum litterárum sciéntia, cum limpidíssimo, et amœno stylo conjúncta, qua plúrimum valébat, singuláris rerum gerendárum perítia, præsértim cum régibus, et optimátibus, qua præ céteris pollébat, aliæque heróici ánimi dotes, mirum in modum elúcent. Ejus demum pia liberálitas in egénos, et sacras ædes profúsa fuit: ac tandem suórum votórum compos, annis, ac méritis gravis, et rerum gestárum glória, apud Deum, et hómines celebérrimus, post novem Pontificátus annos, ad cœléstem pátriam migrávit, anno Christi quingentésimo vigésimo tértio, exánimi córporis exúviis Vaticánæ Basílicæ relíctis.

℟. Iste est qui. (68)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Homo péregre.

(70) cum Lectione ix. Vigiliæ Assumptionis.

DIE 19. AUGUSTI.

B. Urbani II. Papæ et Conf. Duplex.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui beáto Pontífici Urbáno pro Ecclésiæ tuæ libertáte et decóre felíciter decertáre tribuísti, eúmque ad rediménda ab infidélium potestáte tuæ vitæ mortális et passiónis monuménta per virtútem Crucis roborásti : concéde ; ut ipsíus intercessióne, contra hostes ánimæ nostræ dimicántes in terris, ætérnæ glóriæ bravíum accípere mereámur : Qui vivis et regnas.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Sæculo undécimo, fervénte luctuosíssimo dissídio Ecclésiam inter et Impérium, non minóri fortitúdine quam céteri Pontífices, qui per ea témpora Románam obtinuérunt Sedem, enítuit Urbánus Secúndus, Odo ántea vocátus, e nóbili família apud Castelliónem supra Matrónam non procul a Rheménsi urbe ortus. Is Brunóne magístro, celebérrimo póstea Carthusianórum institutóre, philosóphicis ac theológicis stúdiis óperam dedit, et ob egrégias virtútes in Ecclésia Rheménsi canonicátu potítus est. At sæculi curas pertæsus, ac régulam sancti Benedícti proféssus, primum in Cluniacénsi, dein in Baisonénsi et Cavénsi cœnóbiis religiosíssime conversátus est. Vestígia sequútus sancti Gregórii Séptimi, viri ópere et sermóne poténtis, a quo in majóribus Ecclésiæ negótiis adhíbitus fúerat, atque Epíscopus Ostiénsis et sanctæ Románæ Ecclésiæ Cardinális creátus, pari ánimi constántia ac fortitúdine jura Ecclésiæ contra láicam potestátem vindicávit.

℟. Invéni David. (67)

Lectio v.

Summus Póntifex renuntiátus, Casíni montem invísit, sacras ibi beatíssimi Patris Benedícti exúvias veneratúrus, ejúsque ope a lápidis morbo, quo diu laboráverat, insígni prodígio sanátus fuit. Cavénsis monastérii Ecclésiam et sancti Nicolái Barénsis basílicam consecrávit,

ibíque corpus ejúsdem thaumatúrgi magna cum solemnitáte repósuit. In eádem Barénsi basílica insígne Concílium hábuit, ut Græcórum erróres confutáret, doctíssimis præsértim usus arguméntis, quibus sanctus Anséimus Archiepíscopus Cantuariénsis fidem cathólicam asséruit. Aliis prætérea divérsis in locis convocátis Concíliis, ecclesiásticæ disciplínæ observántiam strénue curávit. Sed ómnium celebérrimum fuit Claromontánum Concílium, in quo illárum sacrárum Expeditiónum felicíssimo succéssu auctor éxstitit, quæ ex salutíferæ crucis Christi signo, quo decorabántur, Cruciatárum nómine fuérunt appellátæ. Ac sane mirum est Pontíficem páuperem, uti erat tunc Urbánus, absque regum ope, sine ulla exactióne, aut tribúto, tam ingéntem príncipum virorúmque nobílium, ac ceterórum ex omni órdine, statu et regno multitúdinem congregásse, qui ad difficilem ádeo expeditiónem sponte et álacri ánimo properárent: quibus pro stipéndio sola proponebátur peccatórum indulgéntia, et sola spes vitæ ætérnæ pro præmio.

℟. Pósui adjutórium. (67)

Lectio vj.

Beátam Dei Genitrícem singulári obséquio prósequens, speciálium precum in ejus honórem recitatiónem cléricis æque ac láicis ea occasióne indíxit, ut qui fidéles suscipiéndæ expeditióni ímpares essent, mílites pro religiónis causa dimicántes saltem oratiónibus adjuvárent. Hinc et cultus beátæ Maríæ, qui hodiéque in Sábbato celebrári solet, ab eo institútus fuísse perhibétur. Post plúrimos autem labóres pro Ecclésia superátos, Romæ, quæ jam cum tota Itália ab Henríci Imperatóris oppressióne eváserat, universáli quoque Ecclésia in tranquilliórem statum revocáta, tandem meritórum magis quam diérum plenus, anno millésimo nonagésimo nono, die vigésima nona Júlii gloriósa justórum morte quiévit, cum Petri Cáthedram tenuísset annos úndecim, menses quátuor dies decem et octo. Corpus ex ædibus Petri Leónis apud sanctum Ni-

coláum in Cárcere ad Basílicam Vaticánam delátum est ibíque inter totíus Urbis luctum et tristítiam honorífice cónditum. Cultum usque ab immemorábili témpore beáto Urbáno Secúndo exhíbitum Leo Décimus tértius Póntifex Máximus ex Sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto ratum hábuit et confirmávit, atque Offícium cum Missa, in ejus honórem quotánnis celebrándum Clero Románo, Rheménsi ac Tolosáno benígne indúlsit.

℟. Iste est qui ante. (68)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Vigiláte. de Comm. ij. loco. (75)

DIE 25. AUGUSTI.

S. Ludovici Regis Conf. Duplex.

Omnia ut in Brev. 648. sed Lect. j. Noct. Beátus vir. de Comm. Conf. non Pont. ij. loco. (96)

DIE 26. AUGUSTI.

S. Zephyrini, Papæ et Martyris.

Duplex. Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus; ut beáti Zephyríni, Mártyris tui atque Pontíficis, cujus gaudémus méritis, instruámur exémplis. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv. Zephyrínus. ut in Breviario. 651.

Lectio v. et vj. Sermo sancti Augustíni Epíscopi. Pastor bonus. ut in Festo S. Felicis. (442)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Si quis vult post me veníre. de Communi ij. loco. (40)

DIE 1. SEPTEMBRIS.

In Octava S. Ludovici. Duplex.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

De Sermóne S. Bernárdi Abbátis.

Serm. 2. de S. Victore.

Lectio iv.

Gaudéte in Dómino, dilectíssimi, qui inter contínua suæ pietátis benefícia indúlsit hóminem mundo, cujus multi salvaréntur exémplo. Iterum dico : Gaudéte, quod factus de médio appropiávit Deo, ut multo plures ejus intercessióne salvéntur. In terris visus est, ut esset exémplo : in cœlum levátus est, ut sit patrocínio. Hic infórmat ad vitam, illic invítat ad glóriam : factus est mediátor ad regnum, qui fuit incitátor ad opus.

Bonus mediátor, qui sibi jam póstulans nihil, totum in nos transférre desíderat, et supplicántis afféctum, et supplicatiónis fructum: quid enim quærat sibi, qui nullíus eget? ℟. Honéstum fecit. (89)

Lectio v.

Hæc dies gloriósæ migratiónis ejus, dies lætítiæ cordis ejus, exsultémus et lætémur in ea: introívit in poténtias Dómini, gaudeámus, quia nunc poténtior est ad salvándum. Hódie Ludovícus pósito córpore, tanto alácrior, quanto expedítior penetrávit in Sancta, símilis factus in glória Sanctórum. Hódie, despécto mundo, et mundi príncipe triumpháto, supra mundum vere victor ascéndit, accípiens de manu Dómini corónam victóriæ. Ascéndit autem cum imménsa supelléctili meritórum, clarus triúmphis, miráculis gloriósus: sedit veteránus miles, débita jam suavitáte et securitáte quiétus; secúrus quidem sibi, sed nostri sollícitus. O venerándam étiam ipsis Angelis sanctitátem! quam pari stúdio, etsi díspari voluntáte, et mali fúgitant et frequéntant boni! Nec fácile díxerim, quid virum ádstruat sanctiórem, horum favor, aut pavor illórum. ℟. Amávit eum. (90)

Lectio vj.

O miles emérite, qui christiánæ milítiæ duris labóribus angélicæ felicitátis réquiem commutásti! réspice ad imbélles et imbecílles commilitónes tuos, qui inter hostíles gládios et spirituáles nequítias tuis láudibus occupámur. Quam pium, quam dulce, quam suáve, o Ludovíce, in hoc loco afflictiónis et in hoc córpore mortis te cánere, te cólere, te precári! Nomen tuum et memoriále tuum favus distíllans in lábiis captivórum; mel et lac sub lingua eórum, qui tui memória delectántur. Eja ergo, fortis athléta, dulcis patróne, advocáte fidélis, exsúrge in adjutórium nobis; ut et nos de nostra ereptióne gaudeámus, et tu de plena victória gloriéris. ℟. Iste homo. (90)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo

quidam nóbilis ábiit in regiónem longínquam accípere sibi regnum, et revérti. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 2. Quæst. Evang. quæst. 46.

Régio longínqua Ecclésia Géntium usque ad fines terræ. Revérti se tamen dicit: ábiit enim, ut plenitúdo Géntium intráret: revertétur, ut omnis Israel salvus fiat. Per decem mnas legem signíficat, propter decálogum; decem autem servos, quibus sub illa pósitis grátia prædicáta est. Sic enim intelligéndum est eis datas mnas ad usum, cum intelléxerint, eam ipsam legem, remóto velámine, ad Evangélium pertinére. Cives ejus, qui post eum misérunt legatiónem, dicéntes se nolle ut regnet sibi, Judæi sunt, qui prædicatiónem Evangélii respuérunt.

℟. Iste est qui. (93)

Lectio viij.

Quod autem servi reddéntes ratiónem, ex eo quod accéperant, laudántur quia lucráti sunt; signíficat eos bonam réddere ratiónem, qui bene usi sunt eo, quod accepérunt ad augéndas divítias Dómini, per eos qui credunt in eum. Quod qui fácere nolunt, in illo significáti sunt, qui mnam suam in sudário servávit. Mensam, cui danda erat pecúnia, professiónem ipsam religiónis accípimus, quæ tamquam públice propónitur ad usum necessárium salúti.

℟. Sint lumbi. (94)

Lectio ix.

Quod autem unus eórum, qui bene usi sunt, decem acquisívit, et alter quinque, signíficat eos esse acquisítos in gregem Dei, a quibus ipsa lex per grátiam intellécta est. Ad hoc pértinent et decem et quinque civitátes, quibus eos, præpónit. Multiplicátio enim intelligéntiæ in ipsa varietáte ad unum redácta, quasi civitátem facit viventium ratiónum æternárum. Est enim cívitas non quorúmlibet animántium, sed rationálium multitúdo, legis uníus societáte devíncta.

Te Deum laudámus. 18.

Index

PSALMORUM, CANTICORUM ET HYMNORUM.

Psalmi.

Cantica.

Hymni.

Index Alphabeticus

OMNIUM FESTORUM ET NOMINUM SANCTORUM HUJUS PARTIS ÆSTIVALIS BREVIARII.

Hoc signum * denotat Festum ex Indulto.

Officia votiva per annum.

MECHLINIÆ, H. DESSAIN.

Psalmus 92.

Dóminus regnávit, decórem indútus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem et præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * a sæculo tu es.

Elevavérunt flúmina Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris, * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Psalmus 99.

Jubiláte Deo, omnis terra: * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exsultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus et oves páscuæ ejus: * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen ejus: quóniam suávis est Dñus, in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatiónem et generatiónem véritas ejus.

Psalmus 62.

Deus Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas; * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur áni-

ma mea : * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te : * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhæsit ánima mea post te : * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes, qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 66.

Deus, misereátur nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent gentes : * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus : confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus; * et métuant eum omnes fines terræ.

Cant. 3. puerorum. Danielis 3. c.

Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino : * benedícite cœli, Dño.

Benedícite, aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Dómino : * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite sol et luna, Dómino : * benedícite stellæ cœli, Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros, Dño : * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.
Benedícite, ignis et æstus, Dómino : * benedícite, frigus et æstus, Dómino.
Benedícite, rores et pruína, Dómino : * benedícite, gelu et frigus, Dómino.
Benedícite, glácies et nives, Dómino : * benedícite, noctes et dies, Dómino.
Benedícite, lux et ténebræ, Dómino; * benedícite fúlgura et nubes, Dómino.
Benedícat terra Dóminum : * laudet, et superexáltet eum in sæcula.
Benedícite, montes et colles, Dómino : * benedícite, univérsa germinántia in terra, Dómino.
Benedícite, fontes, Dómino : * benedícite, mária et flúmina Dño.
Benedícite, cete et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino : * benedícite, omnes vólucres cœli, Dómino.
Benedícite, omnes béstiæ et pécora, Dño:* benedícite, filii hóminum, Dómino.
Benedícat Israel Dóminum : * laudet, et superexáltet eum in sæcula.
Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino; * benedícite, servi Dómini, Dómino.
Benedícite, spíritus et ánimæ justórum Dño : * benedícite, sancti et húmiles corde, Dómino.
Benedícite, Ananía, Azaría, Mísael, Dño; * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.
Benedicámus Patrem et Fílium cum sancto Spíritu : * laudémus et superexaltémus eum in sæcula.
Benedíctus es, Dñe, in firmaménto cœli : * et laudábilis et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.
Hic non dicitur Glória *neque* Amen.

Psalmus 148.

Laudáte Dñum de cœlis : * laudáte eum in excélsis.
Laudáte eum, omnes Angeli ejus : *

laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol et luna : * laudáte eum, omnes stellæ, et lumen.

Laudáte eum, cœli cœlórum, * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi : * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum : * quæ fáciunt verbum ejus :

Montes, et omnes colles : * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora, * serpéntes, et vólucres pennátæ :

Reges terræ, et omnes pópuli : * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Confessio ejus super cœlum et terram : * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus : * fíliis Israel pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149.

Cantáte Dómino cánticum novum : * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo, qui fecit eum : * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in tympano, et psaltério psallant ei :

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória : * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vin-

díctam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150.

Laudáte Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in spaltério, et cíthara.

Laudáte eum in tympano, et choro : * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus : laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

Canticum Zachariæ

Luc. 1. g.

Benedíctus Dóminus Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ.

Et eréxit cornu salútis nobis : * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus :

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos :

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris : * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis :

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis ; * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus :

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus : * in remissiónem peccatórum eórum.

Per víscera misericórdiæ Dei nostri : * in quibus visitávit nos, óriens ex alto :

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent : * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri.

PSALMI AD VESPERAS.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dñus ex Sion :* domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Psalmus 110.

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo : * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini : * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo.

Ut det illis hereditátem Géntium : * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus : confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dñi.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Psalmus 111.

Beátus vir, qui timet Dómium : * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiæ in domo ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis : * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo, qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício:* quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus : * ab audítióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus : * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus ; justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.

Psalmus 112.

Laudáte, púeri, Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus.*

et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra ?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórem lætántem.

Psalmus 116.

Laudáte Dóminum omnes Gentes : * laudáte eum omnes pópuli :

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Vel Psalmus 115.

Crédidi, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi ?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dñi mors sanctórum ejus :

O Dómine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dñi invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus, * in átriis domus Dñi, in médio tui, Jerúsalem.

Vel Psalmus 131.

Meménto, Dómine, David, * et omnis mansuetúdinis ejus.

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob :

Si introíero in tabernáculum domus meæ,* si ascéndero in lectum strati mei ;

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem :

Et réquiem tempó-

ribus meis : donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata : * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus : * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.

Surge, Dñe, in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justítiam : * et sancti tui exsúltent.

Propter David servum tuum, * non avértas fáciem christi tui.

Jurávit Dñus David veritátem, et non frustrábitur eam : * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos :

Et fílii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion, * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi : * hic habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam : * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári : * et sancti ejus exsultatióne exsultábunt.

Illuc prodúcam cornu David. * parávi lucérnam christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne ; * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Vel Psalmus 147.

Lauda, Jerúsalem, Dóminum : * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas :*

ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?
Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.
Qui annúntiat verbum suum Jacob: * justítias et judícia sua Israel.
Non fecit táliter omni natióni; * et judícia sua non manifestávit eis.

Canticum B. M. V. Luc. 1. c.

Magníficat * ánima mea Dóminum.
Et exsultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.
Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.
Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.
Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.
Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.
Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.
Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.
Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.
Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.
Glória Patri.

COMMEMORATIONES.

DE CRUCE

In feriali tantum Officio.

Ad Vesp. et Laud. Aña. Per signum Crucis de inimícis nostris líbera nos Deus noster.
℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Orémus. Oratio.

Perpétua nos, quæsumus Dómine, pace custódi: quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es.

Temp. Pasch., ad Vesp. Aña. Crucem sanctam súbiit, qui inférnum confrégit, accínctus est poténtia : surréxit die tértia, allel.

Ad Laudes, Aña. Crucifíxus surréxit a mórtuis, et redémit nos, allelúia, allelúia.

℣. Dícite in natiónibus, allelúia. ℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúia.

Orémus. Oratio.

Deus, qui pro nobis Fílium tuum crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem : concéde nobis fámulis tuis; ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum.

DE S. MARIA.

Ad Vesp. et Laudes, Aña. Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem.

℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus. Oratio.

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére, et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia.

DE S. JOSEPH.

SPONSO B. M. V.

Ad Vesperas, Aña. Ecce fidélis servus et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

℣. Glória et divítiæ in domo ejus. ℟. Et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Ad Laudes, Aña. Ipse Jesus erat incípiens quasi annórum trigínta ut putabátur fílius Joseph.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Orémus. Oratio.

Deus, qui ineffábili providéntia beá-

tum Joseph sanctíssimæ Genitrícis tuæ sponsum elígere dignátus es: præsta quæsumus; ut, quem protectórem venerámur in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis.

DE APOSTOLIS.

Ad Veperas, Aña. Petrus Apóstolus, et Paulus Doctor géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam Dómine.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.

℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ad Laudes, Aña. Gloriósi príncipes terræ, quómodo in vita sua dilexérunt se, ita et in morte non sunt separáti.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum.

℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Orémus. Oratio.

Deus, cujus déxtera beátum Petrum, ambulántem in flúctibus ne mergerétur eréxit: et coapóstolum ejusPaulum tértio naufragántem de profúndo pélagi liberávit: exáudi nos propítius, et concéde; ut ambórum méritis, æternitátis glóriam consequámur.

DE PATRONO VEL TITULARI ECCLESIÆ

Fiat commemoratio consueta, ante vel post commem. prædictas, pro dignitáte illius, et ultimo loco

DE PACE,

Ad Vesp. et Laudes. Aña. Da pacem, Dómine, in diébus nostris, quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster.

℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis.

Orémus. Oratio.

Deus, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest pacem: ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla Per Dóminum. ℟. Amen.

Lector incipit ℣. Jube, domne, benedícere. Bened. Noctem quiétam, et finem perféctum concédat nobis Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Lectio br. 1. Petr. 5. c.

Fratres : Sóbrii estóte, et vigiláte : quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret : cui resístite fortes in fide. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dñi. ℟. Qui fecit cœlum et terram. Pater noster, secreto.

Deinde Confíteor. etc. Misereátur, etc. Indulgéntiam, etc. ut supra.

Post Asolutionem ℣. Convérte nos, Deus, salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis. ℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvandũ me festína. Glória Patri. Sicut erat.

Aña. Miserére.

Tempore Paschali Aña. Allelúia.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudívit me Deus justitiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde ; * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium :

Et scitóte quóniam mirificávit Dñus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre : * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dño : * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dñe : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti,

vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam.

Quóniam tu, Dñe, singuláriter in spe * constituísti me.

Psalmus 30.

In te, Dñe, sperávi non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii, * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu : * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me,

Edúces me de láqueo hoc, quem abs condérunt mihi : * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum: * redemísti me, Dñe Deus veritátis.

Psalmus 90.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dño : Suscéptor meus es tu, et refúgium meum : * Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium : * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi : * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus : * non timébis a timóre noctúrno.

A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris : * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis : * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis : * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea : * altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum : * et flagéllum

non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te : * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te : * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem, et basilíscum ambulábis : * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum : * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum ; * cum ipso sum in tribulatióne : erípiam eum , et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum : * et osténdam illi salutáre meum.

Psalmus 133.

Ecce nunc benedícite Dñum, * omnes servi Dómini :

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta * et benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum et terram.

Aña. Miserére mihi, Dómine , et exáudi oratiónem meam.

Temp. Pasch. Aña. Allelúia, allelúia. allelúia.

Hymnus.

Te lucis ante términum,
Rerum Creátor póscimus,
Ut pro tua cleméntia
Sis præsul, et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata ;
Hostémque nostrum cómprime.
Ne polluántur córpora.

Præsta, Pater piíssime.
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Capit. Jerem. 14. b.

Tu autem in nobis es, Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super

nos, ne derelínquas nos, Dómine Deus noster. ℟. Deo grátias. ℟. br. In manus tuas, Dñe * Comméndo spíritum meum. In. ℣. Redemísti nos, Dñe, Deus veritátis. Comméndo. Glória Patri. In. ℣. Custódi nos, Dñe, ut pupíllam óculi. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Aña. Salva nos.

Cantic. Simeonis.
Luc. 2. c.[3]

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace:

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum.

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum.

Lumen ad revelatiónem Géntium, * et glóriam plebis tuæ Israel. Glória Patri.

Aña. Salva nos, Dñe, vigilántes, custódi nos dormiéntes: ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster. secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. Credo in Deum. secreto.

℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen. ℣. Benedíctus es, Dñe Deus patrum nostrórum. ℟. Et laudábilis, et gloriósus in sæcula. ℣. Benedicámus Patrem et Fílium cum sancto Spíritu. ℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sæcula. ℣. Benedíctus es, Dñe, in firmaménto cœli. ℟. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula. ℣. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen. ℣. Dignáre, Dómine, nocte ista. ℟. Sine peccáto nos custodíre. ℣. Miserére nostri, Dñe. ℟. Miserére nostri. ℣. Fiat misericórdia tua, Dñe super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Dñe exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dñus

vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Vísita, quæsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant, et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Bened. Benedícat et custódiat nos omnípotens et misericors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus sanctus. ℟. Amen.

ANTIPHONÆ.

A Vesperis Sabbati ante Dom. j. Adventus usque ad Purificationem inclusive.

Alma Redemptóris Mater
Quæ pérvia cœli
Porta manes, et stella maris, succúrre cadénti,
Súrgere qui curat, pópulo: tu, quæ genuísti,
Natúra miránte, tuum sanctum Genitórem,
Virgo prius ac postérius, Gabriélis ab ore
Sumens illud Ave, peccatórum miserére.

In Adventu. ℣. Angelus Dñi nuntiávit Maríæ. ℟. Et concépit de Spíritu sancto.

Orémus. Oratio.

Grátiam tuam, quæsumus Dñe méntibus nostris infúnde: ut qui, Angelo nuntiánte, Christi Fílii tui Incarnatiónem cognóvimus, per passiónem ejus et Crucem ad resurrectiónis glóriam perducámur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

A j. Vesperis Nativit.

℣. Post partum, Virgo, invioláta permansísti. ℟. Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

Orémus. Oratio.

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fœ-

cúnda, humáno géneri præmia præstitísti : tríbue, quæsumus ; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus Auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum. ℟. Amen.

Post Purificationem usque ad Feriam v. in Cœna Domini exclusive.

Ave, Regína cœlórum,
Ave, Dómina Angelórum :
Salve, radix, salve porta
Ex qua mundo lux est orta.
Gaude, Virgo gloriósa,
Super omnes speciósa,
Vale, o valde decóra,
Et pro nobis Christum exóra.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta.
℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Orémus. Oratio.

Concéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium : ut qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tempore Paschali.

Regína cœli, lætáre, allelúia.
Quia quem meruísti portáre, allelúia.
Resurréxit sicut dixit, allelúia.
Ora pro nobis Deum, allelúia.

℣. Gaude et lætáre, Virgo María, allelúia.
℟. Quia surréxit Dóminus vere, allelúia.

Orémus. Oratio.

Deus, qui per resurrectiónem Fílii tui Dñi nostri Jesu Christi mundum lætificáre dignátus es : præsta quæsumus : ut per ejus Genitrícem Vírginem Maríam perpétuæ capiámus gáudia vitæ. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

A j. Vesp. SS. Trinit. usque ad Nonam Sabbati ante Advent.

Salve, Regína, Mater misericórdiæ, vita, dulcédo et

spes nostra, salve. Ad te clamámus éxsules fílii Hevæ. Ad te suspirámus geméntes et flentes in hac lacrymárum valle. Eja ergo, advocáta nostra, illos tuos misericórdes óculos ad nos convérte. Et Jesum benedíctum fructum ventris tui nobis post hoc exsílium osténde. O clemens, o pia, o dulcis Virgo María.

℣. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus. Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui gloriósæ Vírginis Matris Maríæ corpus et ánimam, ut dignum Fílii tui habitáculum éffici mererétur, Spíritu sancto cooperánte, præparásti; da, ut cujus commemoratióne lætámur, ejus pia intercessióne, ab instántibus malis, et a morte perpétua liberémur. Per eúmdem Christum Dñum nostrum. ℟. Am.

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

PRO COMMEMORATIONE DOMINICARUM ET FERIARUM.

IN ADVENTU.

Ad Vesperas, ℣. Roráte cœli désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Laudes, ℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

AB OCT. EPIPH. USQUE AD SEPTUAG.

In Vesperis Sabbati. Aña. Suscépit Deus Israel púerum suum: sicut locútus est ad Abraham, et semen ejus; exaltáre húmiles usque in sæculum.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te Dñe. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

IN QUADRAGESIMA.

Ad Vesperas et Laudes.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut

custódiant te in ómnibus viis tuis.

TEMPORE PASSIONIS.

Ad Vesperas. ℣. Eripe me, Dñe, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Laudes. ℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

TEMPORE PASCHALI.

In Vesperis. ℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúia. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúia.

In Laudibus. ℣. In resurrectióne tua Christe, allelúia. ℟. Cœli et terra læténtur, allelúia.

IN DOMINICIS PER ANNUM.

In j. Vesp. ℣. Vespertína orátio ascéndat ad te Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

In Laudibus. ℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dñus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

In ij. Vesperis. ℣. Dirigátur, Dñe, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

IN FERIIS PER ANNUM.

Ad Laudes.

Feria ij. Aña. Benedíctus Dóminus Deus Israel.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus et delectáti sumus.

Hic ℣. dicitur etiam in omnibus Feriis.

Feria iij. Aña. Eréxit nobis Dóminus cornu salútis in domo David púeri sui.

℣. Repléti sumus.

Feria iv. Aña. De manu ómnium qui odérunt nos, líbera nos, Dómine.

℣. Repléti sumus.

Feria v. Aña. In sanctitáte serviámus Dño, et liberábit nos ab inimícis nostris.

℣. Repléti sumus.

Feria vj. Aña. Per víscera misericórdiæ Dei nostri visitávit nos óriens ex alto.

℣. Repléti sumus.

Sabbato. Aña. Illumináre, Dñe, his qui in ténebris sedent, et dírige pedes nostros in viam pacis, Deus Israel.

℣. Repléti sumus.

ANTIPHONÆ ET VERSICULI PRO
COMMEMORATIONE SANCTORUM

PRO UNO MARTYRE.
per Annum.

In j. Vesp. Aña. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

In Laud., Aña. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

In ij. Vesp. Aña. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

PRO PLUR. MART.
per Annum.

In j. Vesp. Aña. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

In Laud., Aña. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

In ij. Vesp. Aña. Gaudent in cœlis ánimæ Sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti : et quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

PRO MARTYRE TEMPORE PASCHALI.

In j. Vesp., Aña.

Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum. allelúia.
℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúia. ℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúia.
In Laud., Aña. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúia, allelúia.
℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúia.
In ij. Vesp., Aña. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúia: vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúia.
℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúia.

PRO CONFESSORE PONTIFICE.

In j. Vesp. Aña. Sacérdos et Póntifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.
℣. Amávit eum Dóminus et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.
In Laud., Aña. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.
In ij. Vesperis, Aña. Amávit eum Dóminus et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum et ad portas paradísi coronávit eum.
℣. Justum. ut supra.

PRO SUMMIS PONT.

In ij. Vesp., Aña. Dum esset summus Póntifex, terréna non métuit, sed ad cœléstia regna gloriósus migrávit.
℣. Justum. ut supra.

PRO DOCTORE.

In utrisque Vesp. Aña. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N. divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.
℣. Amávit eum Dóminus et ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ índuit eum.

PRO CONFESSORE NON PONT.

In j. Vesp. Aña. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

In Laud., Aña. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

In ij. Vesp., Aña. Hic vir despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

PRO VIRGINE.

In j. Vesperis, Aña. Veni Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

In Laud. Aña. Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri, quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

In ij. Vesperis, Aña. Veni Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

PRO PLURIBUS VIRGINIBUS.

In utrisque Vesp. et Laudibus, Aña. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades : ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

℣. Adducéntur Regi vírgines post eam. ℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

PRO NON VIRGINE.

In j. Vesperis, Aña. Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri, quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

In Laudibus, Aña. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

In ij. Vesperis, Aña. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otiósa non comédit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

secúndum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum : * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque : * quia in judíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper : * in sæculum et in sæculum sæculi.

Et ambulábam in latitúdine : * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar in testimóniis tuis in conspéctu regum : * et non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi ; * et exercébar in justificatiónibus tuis.

Memor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea : * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi iníque agébant usquequáque : * a lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum a sæculo, Dómine : * et consolátus sum.

Deféctio ténuit me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine : * et custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi : * quia justificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea, Dómine, * dixi custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo : * miserére mei secúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas : * et convérti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, et non sum turbátus : * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me: * et legem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgébam ad confiténdum tibi: * super judícia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te: * et custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua, Dómine, plena est terra: * justificatiónes tuas doce me.

Bonitátem fecísti cum servo tuo, Dómine, * secúndum verbum tuum.

Bonitátem, et disciplínam et sciéntiam doce me: * quia mandátis tuis crédidi.

Priúsquam humiliárer ego delíqui: * proptérea elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu, * et in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas superbórum: * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum: * ego vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliásti me: * ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super míllia auri et argénti.

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me: * da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.

Qui timent te vidébunt me, et lætabúntur: * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua: * et in veritáte tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur me, * secúndum elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam: * quia lex tua meditátio mea est.

Confundántur supérbi, quia injúste iniquitátem fecérunt in me: * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te: * et qui

novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, * ut non confúndar.

AD SEXTAM.

Hymnus.

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane illúminas,
Et ígnibus merídiem :
Exstíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum. Amen.

Psalmus.

Defécit in salutáre tuum ánima mea : * et in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes : Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína : * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui : * quando fácies de persequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes : * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas : * iníque persecúti sunt me, ádjuva me.

Paulo minus consummavérunt me in terra : * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secúndum misericórdiam tuam vivífica me : * et custódiam testimónia oris tui.

In ætérnum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cœlo.

In generatiónem et generatiónem véritas tua : * fundásti terram, et pérmanet.

Ordinatióne tua persevérat dies : * quóni-

Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.
Præsta, pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Psalmus.

Mirabília testimónia tua : * ídeo scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat : * et intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui et attráxi spíritum :* quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, et miserére mei, * secúndum judícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum : * et non dominétur mei omnis injustítia.

Rédime me a calúmniis hóminum : * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum : * et doce me justificatiónes tuas.

Exitus aquárum dedúxérunt óculi mei : * quia non custodiérunt legem tuam.

Justus es, Dómine : * et rectum judícium tuum.

Mandásti justítiam testimónia tua : * et veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus : * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum veheménter : * et servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego, et contémptus : * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Justítia tua, justítia in ætérnum : * et lex tua véritas.

Tribulátio, et angústia invenérunt me : * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in ætérnum : * intelléctum da mihi, et vivam.

Clamávi in toto corde meo, exáudi me, Dómine : * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac : * ut custódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, et clamávi : * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo : * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam, Dómine : * et secúndum judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti : * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu, Dómine : * et omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testimóniis tuis : * quia in ætérnum fundásti ea.

Vide humilitátem meam, et éripe me : * quia legem tuam non sum oblítus.

Júdica judícium meum, et rédime me : * propter elóquium tuum vivífica me.

Longe a peccatóribus salus : * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine : * secúndum judícium tuum vivífica me.

Multi qui persequúntur me, et tríbulant me : * a testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, et tabescébam : * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi, Dómine : * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum, véritas : * in ætérnum ómnia judícia justítiæ tuæ.

Príncipes persecúti sunt me gratis : * et a verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua : * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, et abominátus

sum : * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi, * super judícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam : * et non est illis scándalum.

Exspectábam salutáre tuum, Dómine : * et mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua : * et diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua, et testimónia tua :* quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo, Dómine : * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo : * secúndum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum : * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me : * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dómine : * et lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, et laudábit te : * et judícia tua adjuvábunt me.

Errávi, sicut ovis, quæ périit : * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

RESPONSORIA PRIMI NOCTURNI

IN PROPRIO DE TEMPORE PONENDA AD DIEM DE QUA DICITUR OFFICIUM.

Pro uno Martyre.

℟. j. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : * Fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Fundátus.

℟. ij. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et.

℟. iij. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Et. Glória Patri. Et.

Pro pluribus Martyribus.

℟. j. Abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis sanctórum, et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor : * Quóniam prióra transiérunt. ℣. Non esúrient, neque sítient ámplius, neque cadet super illos sol, neque ullus æstus. Quóniam.

℟. ij. Viri sancti gloriósum sánguinem fudérunt pro Dómino, amavérunt Christum in vita sua, imitáti sunt eum in morte sua : * Et ídeo corónas triumpháles meruérunt. ℣. Unus spíritus et una fides erat in eis. Et.

℟. iij. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia, * Et meruérunt habére corónas perpétuas. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Et. Glória Patri. Et.

Pro Confessore Pontifice.

℟. j Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

℟. ij. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo : * Ideo jurejurándo fecit illum Dnus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo.

℟. iij. Jurávit Dóminus et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dñus Dómino meo : Sede a dextris meis. Tu. Glória Patri. Tu.

Pro Confessore non Pont.

℟. j. Euge, serve bone, ut pro Conf. Pont.

℟. ij. Justus germinábit. ut pro uno Mart.
℟. iij. Iste cognóvit ibid.

Pro Sancta.

℟. j. Si fuerit Martyr. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum: pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti :* Et cum Angelis in paradísum introísti. ℣. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam. Et.
℟. j. Si non fuerit Mart. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum: * Quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Quia.
℟. ij. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, et regna. Proptérea.
℟. iij. Spécie tua, et pulchritúdine tua, * Inténde, próspere procéde, et regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde Glória Patri. Inténde

COM. DOM. ET FER.

In Adventu.

Ad Vesp. ℣. Roráte cœli désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra et gérminet Salvatórem.
Ad Laudes. ℣. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

In Dominicis per annum.

In ij. Vesp. ℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.
Ab Oct. Epiph. usque ad Septuag. Aña. Suscépit Deus Israel púerum suum : sicut locútus est ad Abraham, et semen ejus, exaltáre húmiles usque in sæculum.
In Laud. ℣. Dñus regnávit, decórem índuit ℟. Induit Dñus fortitúdinem et præcínxit se virtúte.
In ij. Vesperis. ℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

In feriali Officio ad Laud.

Feria ij. Aña. Benedíctus Dóminus Deus Israel. ℣. Replétisumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus et delectáti sumus.
Hic ℣. dicitur etiam in aliis Feriis.
Feria iij. Aña. Eréxit nobis Dñus cornu salútis in domo David púeri sui.
Feria iv. Aña. De manu ómnium qui odérunt nos, líbera nos, Dómine.
Fer. v. Aña. In sanctitáte serviámus Dño, et liberábit nos ab inimícis nostris.
Feria vj. Aña. Per víscera misericórdiæ Dei nostri visitávit nos óriens ex alto.
Sabbato. Aña. Illumináre, Dómine, his qui in ténebris sedent, et dírige pedes nostros in viam pacis, Deus Israel.

ANT. ET ℣℣. PRO COM. SANCTORUM

IN PROPRIO DE SANCTIS PONENDA AD VESP. ET LAUD. DIEI DE QUA DICITUR OFFICIUM.

Pro uno Martyre.

In j. Vesperis, Aña. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram. — ℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

In Laudibus, Aña. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. — ℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

In ij. Vesperis, Aña. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. — ℣. Justus. ut supra.

Pro pluribus Martyribus.

In j. Vesperis, Aña. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. — ℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

In Laudibus, Aña. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos. — ℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

In ij. Vesperis, Aña. Gaudent in cœlis ánimæ Sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti : et quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo exsúltant sine fine. — ℣. Exsultábunt. ut supra.

Pro Confessore Pontifice.

In j. Vesperis, Aña. Sacérdos et Póntifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum. — ℣. Amávit eum Dóminus et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

In Laudibus, Aña. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus. — ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

In ij. Vesperis, Aña. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum et ad portas paradísi coronávit eum. — ℣. Justum. ut supra.

Si sit Summus Pontifex.

Aña. Dum esset Summus Póntifex, terréna non métuit, sed ad cœléstia regna gloriósus migrávit. — ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Pro Doctore.

In utrisque Vesperis.

Aña. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N. divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Pro Confessore non Pont.

In j. Vesperis, Aña. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram. — ℣. Amávit eum Dóminus et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

In Laudibus, Aña. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui. — ℣. Justum. ut supra.

In ij. Vesperis, Aña. Hic vir despíciens mundum, et terréna triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu. — ℣. Justum. ut supra.

Pro Virgine.

In j. Vesperis, Aña. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum. — ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

In Laudibus, Aña. Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri, quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam. — ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

In ij. Vesperis, Aña. Veni. ut supra. — ℣. Diffúsa. ut supra.

Pro pluribus Virginibus in utrisque Vesperis et Laudibus, Aña. Prudéntes vírgines aptáte vestras lámpades : ecce Sponsus venit, exíte óbviam ei. — ℣. Adducéntur Regi vírgines post eam. ℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Pro non Virgine.

In j. Vesperis, Aña. Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri, quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam. — ℣. Spécie. ut supra.

In Laudibus, Aña. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. — ℣. Diffúsa. ut supra.

In ij. Vesperis, Aña. Manum suam apéruit ínopi et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otiósa non comédit. — ℣. Diffúsa. ut supra.

Imprimatur.
Mechliniæ, die 1 Julii 1901.
H. J. DE CLERCK, Vic. Gen.

MECHLINIÆ, H. DESSAIN

IN PROPRIO DE TEMPORE PONENDA AD DIEM, DE QUA DICITUR OFFICIUM.

Pro uno Martyre.

℟. j. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : * Fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Fundátus.

℟. ij. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et.

℟. iij. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Et. Glória Patri. Et.

Pro pluribus Martyribus.

℟. j. Abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis Sanctórum : et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor : * Quóniam prióra transiérunt. ℣. Non esúrient, neque sítient ámplius, neque cadet super illos sol, neque ullus æstus. Quóniam.

℟. ij. Viri sancti gloriósum sánguinem fudérunt pro Dómino, amavérunt Christum in vita sua, imitáti sunt eum in morte sua : * Et ídeo corónas triumpháles meruérunt. ℣. Unus spíritus et una fides erat in eis. Et.

℟. iij. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia, * Et meruérunt habére corónas perpétuas. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Et. Glória Patri. Et.

Pro Confessore Pontifice.

℟. j. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

℟. ij. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo : * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo.

℟. iij. Jurávit Dóminus et non pœnitébit eum : Tu es Sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo :

Sede a dextris meis. Tu. Glória Patri. Tu.

Pro Confessore non Pont.

℟. j. Euge, serve bone, ut pro Conf. Pont.

℟. ij. Justus germinábit. ut pro uno Mart.

℟. iij. Iste cognóvit. ibid.

Pro Sancta.

℟. j. Si fuerit Martyr. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum ; pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti :* Et cum Angelis in paradísum introísti. ℣. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam. Et.

℟. j. Si non fuerit Martyr. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum :* Quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Quia.

℟. ij. Diffúsa est grátia in lábiis tuis :* Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Proptérea.

℟. iij. Spécie tua et pulchritúdine tua :* Inténde, próspere procéde, et regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde. Glória Patri. Inténde.

COM. DOM. ET FER.

In Dominicis per annum.

In j. Vesperis, ℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

In Laudibus, ℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

In ij. Vesperis, ℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

In feriali Officio ad Laud.

Feria ij. Aña Benedíctus Dóminus Deus Israel. ℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus et delectáti sumus.

Hic ℣. dicitur etiam in aliis Feriis.

Feria iij. Aña Eréxit nobis Dóminus cornu salútis in domo David púeri sui.

Feria iv. Aña. De manu ómnium qui odérunt nos, líbera nos, Dómine.

Feria v. Aña. In sanctitáte serviámus Dómino, et liberábit nos ab inimícis nostris.

Feria vj. Aña. Per víscera misericórdiæ Dei nostri visitávit nos óriens ex alto.

Sabbato, Aña. Illumináre, Dómine, his qui in ténebris sedent : et dírige pedes nostros in viam pacis, Deus Israel.

IN PROPRIO DE SANCTIS PONENDA AD VESP. ET LAUD. DIEI DE QUA DICITUR OFFICIUM.

Pro uno Martyre.

In j. Vesperis, Aña. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : fundátus enim erat supra firmam petram. — ℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

In Laudibus, Aña. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. — ℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

In ij. Vesperis, Aña. Qui vult venire post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. — ℣. Justus. ut supra.

Pro pluribus Martyribus.

In j. Vesperis, Aña. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. — ℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

In Laudibus, Aña. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos. — ℣ Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

In ij. Vesperis, Aña. Gaudent in cœlis ánimæ Sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti : et quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo exsúltant sine fine. — ℣. Exsultábunt. ut supra.

Pro Confessore Pontifice.

In j. Vesperis, Aña. Sacérdos et Póntifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum. — ℣. Amávit eum Dóminus et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

In Laudibus, Aña. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus. — ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

In ij. Vesperis, Aña. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum. — ℣. Justum. ut supra.

Si sit Summus Pontifex.

Aña. Dum esset Summus Póntifex, terréna non métuit, sed ad cœléstia regna gloriósus migrávit.

— ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Pro Doctore.

In utrisque Vesperis. Aña. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N. divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Pro Conf. non Pont.

In j. Vesperis. Aña. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram. — ℣. Amávit eum Dóminus et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

In Laudibus, Aña. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui. —℣. Justum. ut supra.

In ij. Vesperis, Aña. Hic vir despíciens mundum, et terréna triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu. — ℣. Justum dedúxit. ut supra.

Pro Virgine.

In j. Vesperis, Aña. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum. — ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

In Laudibus, Aña. Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri, quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam. — ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

In ij. Vesp. Aña. Veni, sup. — ℣. Diffúsa. supra.

Pro pluribus Virginibus in utrisque Vesp. et Laud. Aña. Prudéntes Vírgines, aptáte vestras lámpades: ecce Sponsus venit, exíte óbviam ei. — ℣. Adducéntur Regi vírgines post eam. ℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Pro non Virgine.

In j. Vesperis. Aña. Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam. — ℣. Spécie, ut supra.

In Laudibus, Aña. Dat ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. — ℣. Diffúsa, ut supra.

ij. Vesperis, Aña. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otiósa non comédit. ℣. Diffúsa ut supra.

Imprimatur.

Mechliniæ, die 1 Julii 1901.

H. J. DE CLERCK, Vic. Gen.

MECHLINIÆ, H. DESSAIN

IN PROPRIO DE SANCTIS PONENDA AD MATUTINUM DIEI DE QUA DICITUR OFFICIUM.

Pro uno Martyre.

℟. iv. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. Et.

℟. v. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine : * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

℟. vj. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et. Glória Patri. Et.

Pro pluribus Martyribus.

℟. iv. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis : * Terra appáruit árida, et in mari Rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra.

℟. v. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut hærédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut.

℟. vj. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos : et in témpore erit respéctus illórum : * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem : et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

Pro Confessore Pontifice.

℟. iv. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

℟. v. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

℟. vj. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis ter-

ra doctrína ejus repléta est : *Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

Pro Conf. non Pont.

℟. iv. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

℟. v. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

℟. vj. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia te. Glória Patri. Quia te.

Pro Sancta.

℟. iv. Propter veritátem et mansuetúdinem et justítiam, *Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et.

℟. v. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Pro Virgine.

℟. vj. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

Pro non Virgine.

℟. vj. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : * Múlier timens Deum ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

RESPONSORIA TERTII NOCTURNI

IN PROPRIO DE SANCTIS PONENDA AD DIEM DE QUA DICITUR OFFICIUM.

Pro Apostolis per Annum.

℟. vij. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo : * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

℟. viij. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam : * Quorum doctrína fulget Ecclésia ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

Pro uno Martyre.

℟. vij. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa.

℟. viij. Hic est vere martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit. * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui.

Pro pluribus Martyribus.

℟. vij. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, Sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis : * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum ! Quia.

℟. viij. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis : * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

Si fuerint Fratres. ℟. viij. Hæc est vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine : qui effúso sánguine secúti sunt Dóminum * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cœléstia. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum ! Contemnéntes. Glória Patri. Contemnéntes.

Pro Conf. Pont.

℟. vij. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorí-

cam fídei, et ornávit eum. Et.

℟. viij. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Pro Doctore.

℟. viij. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et. Glória Patri. Et.

Pro Conf. non Pont.

℟. vij. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

℟. viij. Sint lumbi vestri, ut supra pro Conf. Pont.

Pro Virgine.

℟. vij. Hæc est virgo sápiens quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus, sumpsit secum óleum : * Et veniénte Dómino introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. Et veniénte.

℟. viij. Média nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades. Ecce sponsus. Glória Patri. Ecce sponsus.

Pro non Virgine.

℟. vij. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus : considerávit sémitas domus suæ, * Et panem otiósa non comédit. ℣. Gustávit et vidit quia bona est negotiátio ejus : non exstinguétur in nocte lucérna ejus. Et panem.

℟. viij. Regnum mundi, et omnem ornátum sæculi contémpsi, propter amórem Dómini mei Jesu Christi : * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi. ℣. Eructávit cor meum verbum bonum : dico ego ópera mea Regi. Quem. Glória Patri. Quem.

RESPONSORIA PRIMI NOCTURNI

IN PROPRIO DE TEMPORE PONENDA AD DIEM DE QUA DICITUR OFFICIUM.

Pro Apost. et Mart. Temp. Pasch.

℟. j. Beátus vir qui métuit Dóminum, allelúia, * In mandátis ejus cupit nimis, allel. allel. allel. ℣. Glória et divítiæ in domo ejus, et justítia ejus manet in sæculum sæculi. In.

℟. ij. Tristítia vestra, allelúia, * Convertétur in gáudium, allel. allel. ℣. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini, sed tristítia vestra. Convertétur.

℟. iij. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia * Mors sanctórum ejus, all. ℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur. Mors. Glória Patri. Mors.

Pro uno Martyre.

℟. j. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : * Fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Fundátus.

℟. ij. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et.

℟. iij. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Et. Glória Patri. Et.

Pro pluribus Martyribus.

℟. j. Abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis Sanctórum : et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor : * Quóniam prióra transiérunt. ℣. Non esúrient, neque sítient ámplius, neque cadet super illos sol, neque ullus æstus. Quóniam.

℟. ij. Viri sancti gloriósum sánguinem fudérunt pro Dómino, amavérunt Christum in vita sua, imitáti sunt eum in morte sua : * Et ídeo corónas triumpháles meruérunt. ℣. Unus spíritus, et una fides erat in eis. Et.

℟. iij. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia, * Et meruérunt habére corónas perpétuas. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Et. Glória Patri. Et.

Pro Confessore Pontifice.

℟. j. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa

te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

R. ij. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo : * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo.

℟. iij. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo : Sede a dextris meis. Tu. Glória Patri. Tu.

Pro Confessore non Pontifice.

℟. j. Euge, serve bone. ut supra pro Conf. Pont.

℟. ij. Justus germinábit. ut pro uno Mart.

℟. iij. Iste cognóvit. ut ibidem.

Pro Sancta.

℟. j. Si fuerit Martyr. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum : pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti : * Et cum Angelis in paradísum introísti. ℣. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam. Et.

℟. j. Si non fuerit Mart. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum: * Quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Quia.

℟. ij. Diffúsa est grátia in lábiis tuis :* Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Proptérea.

℟. iij. Spécie tua, et pulchritúdine tua * Inténde, próspere procéde, et regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde. Glória Patri. Inténde.

COM. DOM. ET FER.

In Quadrag. ad Vesperas et Laudes. ℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Tempore Passionis ad Vesperas. ℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Laudes ℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Temp. Pasch. ad Vesp. ℣. Mane nobíscum, Dómine, allel. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúia.

Ad Laudes, ℣. In resurrectióne tua, Christe, allelúia. ℟. Cœli et terra læténtur, allelúia.

IN PROPRIO DE SANCTIS PONENDA AD MATUTINUM DIEI DE QUA DICITUR OFFICIUM.

Pro Mart. temp. Pasch.

℟. iv. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dñe, * Et ætérnitas témporum, all. allel. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum, gáudium et exsultatiónem obtinébunt. Et.

℟. v. In servis suis, allelúia, * Consolábitur Deus, allelúia. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

℟. vj. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dñus * In die solemnitátis et lætítiæ, allel. ℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit Fílios tuos in te. In. Glória Patri. In.

Pro uno Martyre.

℟. iv. Honéstum fecit illum Dñus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum. * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam : et in vínculis non derelíquit eum. Et.

℟. v. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dñe ; * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et.

℟. vj. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et. Glória Patri. Et.

Pro pluribus Martyribus.

℟. iv. Sancti tui, Dñe, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis : * Terra appáruit árida, et in mari Rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra.

℟. v. Vérbera carnníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut hærédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut.

℟. vj. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dñus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos : et in témpore erit respéctus illórum, * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem : et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

Pro Confessore Pontifice

℟. iv. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum :* Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

℟. v. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

℟. vj. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

Pro Conf. non Pont.

℟. iv. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

℟. v. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et.

℟. vj. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

Pro Sancta.

℟. iv. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam, * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

℟. v. Dilexísti justítiam et odísti iniquitátem :* Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Pro Virgine.

℟. vj. Afferéntur regi vírgines post eam, próximæ eius * afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

Pro non Virgine.

℟. vj. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : * Múlier timens Deum ipsa laudábitur ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

Pro Apostolis et Mart. tempore Paschali.

℟. vij. Ego sum vitis vera, et vos pálmites : Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúia, allelúia. ℣. Sicut diléxit me pater, et ego diléxi vos. Qui.

℟. viij. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúia : splendórem Deo dedérunt, allelúia : * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúia, allelúia. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et. Glória Patri. Et.

Pro Apostolis per Annum.

℟. vij. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo : * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

℟. viij. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam :* Quorum doctrína fulget Ecclésia ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

Pro uno Martyre.

℟. vij. Coróna áurea super caput ejus,* Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa.

℟. viij. Hic est vere martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit : * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui.

Pro pluribus Martyribus.

℟. vij. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, Sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis : * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum ! Quia.

℟. viij. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis : * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

Si fuerint fratres, ℟. viij. Hæc est vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine : qui effúso sánguine secúti sunt Dóminum :* Contemnéntes

aulam régiam, pervenérunt ad regna cœléstia. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum ? Contemnéntes. Glória Patri. Contemnéntes.

Pro Confessore Pontifice.

℟. vij. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et.

℟. viij. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Pro Doctore.

℟. viij. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dñus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et. Glória Patri. Et.

Pro Confessore non Pont.

℟. vij. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

℟. viij. Sint lumbi. ut supra pro Conf. Pont.

Pro Virgine.

℟. vij. Hæc est virgo sápiens quam Dñus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus, sumpsit secum óleum : * Et veniénte Dómino introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. Et veniénte.

℟. viij. Média nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades. Ecce. Glória Patri. Ecce.

Pro non Virgine.

℟. vij. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus : considerávit sémitas domus suæ, * Et panem otiósa non comédit. ℣. Gustávit et vidit quia bona est negotiátio ejus : non exstinguétur in nocte lucérna ejus. Et panem.

℟. viij. Regnum mundi, et omnem ornátum sæculi contémpsi, propter amórem Dómini mei Jesu Christi : * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi. ℣. Eructávit cor meum verbum bonum : dico ego ópera mea Regi. Quem. Glória Patri. Quem.

IN PROPRIO DE SANCTIS PONENDA AD VESP. ET LAUD. DIEI DE QUA DICITUR OFFICIUM.

Temp. Pasch. pro Mart.

In j. Vesperis, Aña. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allel. — ℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allel. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúia.

In Laudibus, Aña. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allel. allel. — ℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allel. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúia.

In ij. Vesperis, Aña. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúia : vos elégit Deus in hereditátem sibi, allel. — ℣. Pretiósa. ut sup.

Pro uno Martyre.

In j. Vesperis, Aña. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit ; fundátus enim erat supra firmam petram. — ℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

In Laudibus, Aña. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. — ℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

In ij. Vesperis, Aña. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. — ℣. Justus. ut supra.

Pro pluribus Martyribus.

In j. Vesperis, Aña. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. — ℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

In Laudibus, Aña. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt : nolíte timére, multis passéribus melióres estis vos. — ℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

In ij. Vesperis, Aña. Gaudent in cœlis ánimæ Sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti : et quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo exsúltant sine fine. — ℣. Exsultábunt. ut supra.

Pro Confessore Pontifice.

In j. Vesperis, Aña. Sacérdos et Póntifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum. — ℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

In Laudibus. Aña. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus. — ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

In ij. Vesperis, Aña. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum. — ℣. Justum. ut supra.

Si sit Summus Pontifex.

Aña. Dum esset Summus Póntifex, terréna non métuit, sed ad cœléstia regna gloriósus migrávit. — ℣. Justum. ut supra.

Pro Doctore.

In utrisque Vesp. Aña. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N. divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Pro Conf. non Pont.

In j. Vesperis, Aña. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram. — ℣. Amávit eum Dóminus et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

In Laudibus, Aña. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui. — ℣. Justum. ut supra.

In ij. Vesp. Aña. Hic vir despíciens mundum, et terréna triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu. — ℣. Justum. supra.

Pro Virgine.

In j. Vesperis. Aña. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dñus præparávit in ætérnum. — ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

In Laudibus. Aña. Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri, quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam. — ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

In ij. Vesperis Aña. Veni. sup. — ℣. Diffúsa. sup.

Pro plur. Virg. in utrisque Vesperis et Laudibus.

Aña. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades : Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. — ℣. Adducéntur Regi vírgines post eam. ℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Pro non Virgine.

In j. Vesperis, Aña. Símile. sup. — ℣ Spécie. sup.

In Laudibus, Aña. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. — ℣. Diffúsa. ut supra.

In ij. Vesperis, Aña. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otiósa non comédit — ℣. Diffúsa ut supra.

IN PROPRIO DE TEMPORE PONENDA AD DIEM DE QUA DICITUR OFFICIUM.

Pro uno Martyre.

℟. j. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : * Fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Fundátus.

℟. ij. Justus germinábit sicut lílium :* Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et.

℟. iij. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Et. Glória Patri. Et.

Pro pluribus Martyribus.

℟. j. Abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis Sanctórum : et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor :* Quóniam prióra transiérunt. ℣. Non esúrient, neque sítient ámplius, neque cadet super illos sol, neque ullus æstus. Quóniam.

℟. ij. Viri sancti gloriósum sánguinem fudérunt pro Dómino, amavérunt Christum in vita sua, imitáti sunt eum in morte sua : * Et ídeo corónas triumpháles meruérunt. ℣. Unus spíritus et una fides erat in eis. Et.

℟. iij. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia, * Et meruérunt habére corónas perpétuas. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Et. Glória Patri. Et.

Pro Confessore Pontifice

℟. j. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam :* Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

℟. ij. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo :* Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo.

℟. iij. Jurávit Dóminus et non pœnitébit eum :* Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo : Sede a dextris meis. Tu. Glória Patri. Tu.

Pro Confessore non Pont.
℟. j. Euge, serve bone. ut pro Conf. Pont.
℟. ij. Justus germinábit. ut pro uno Mart.
℟. iij. Iste cognóvit. ut ibidem.

Pro Sancta.

℟. j. Si fuerit Martyr. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum: pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti * Et cum Angelis in paradísum introísti. ℣. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam. Et.
℟. j. Si non fuerit Martyr. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum: * Quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Quia.
℟. ij. Diffúsa est grátia in lábiis tuis : * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Proptérea.
℟. iij. Spécie tua et pulchritúdine tua : * Inténde, próspere procéde, et regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde. Glória Patri. Inténde.

COM. DOM. ET FER

In Dominicis per annum.
In j. Vesperis. ℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dñe. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.
In Laudibus. ℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem et præcínxit se virtúte.
In ij. Vesperis. ℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.
In feriali Officio ad Laud.
Feria ij. Aña. Benedíctus Dóminus Deus Israel. ℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus et delectáti sumus.
Hic ℣. dicitur etiam in aliis Feriis.
Feria iij. Aña. Eréxit nobis Dñus cornu salútis in domo David púeri sui.
Feria iv. Aña. De manu ómnium qui odérunt nos, líbera nos, Dómine.
Feria v. Aña. In sanctitáte serviámus Dómino, et liberábit nos ab inimícis nostris.
Feria vj. Aña. Per víscera misericórdiæ Dei nostri visitávit nos óriens ex alto.
Sabbato. Aña. Illumináre, Dómine, his qui in ténebris sedent : et dírige pedes nostros in viam pacis, Deus Israel.

RESPONSORIA SECUNDI NOCTURNI

IN PROPRIO DE SANCTIS PONENDA AD MATUTINUM DIEI DE QUA DICITUR OFFICIUM.

Pro uno Martyre.

℟. iv. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam: et in vínculis non derelíquit eum. Et.

℟. v. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine: * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et.

℟. vj. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et. Glória Patri. Et.

Pro pluribus Martyribus.

℟. iv. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, et in mari Rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra.

℟. v. Vérbera carnífícum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine, * Ut hærédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut.

℟. vj. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos; et in témpore erit respéctus illórum; * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem: et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

Pro Confessore Pontifice.

℟. iv. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

℟. v. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

℟. vj. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro

2

peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

Pro Confessore non Pontifice.

℟. iv. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

℟. v. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et.

℟. vj. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

Pro Sancta.

℟. iv. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam ; * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

℟. v. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Pro Virgine.

℟. vj. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

Pro non Virgine.

℟. vj. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : * Múlier timens Deum ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

RESPONSORIA TERTII NOCTURNI

IN PROPRIO DE SANCTIS PONENDA AD DIEM, DE QUA DICITUR OFFICIUM.

Pro Apostolis per Annum.

℟. vij. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo; * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

℟. viij. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

Pro uno Martyre.

℟. vij. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa.

℟. viij. Hic est vere martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui.

In festis sex SS. MM. Pont. Eusebii, Marcelli, Martini, Joannis, Silverii et Pontiani.

℟. viij. Dómine prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi. Posuísti. Glória Patri. Posuísti.

Pro pluribus Martyribus.

℟. vij. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, Sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! Quia.

℟. viij. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis: * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

Si fuerint fratres, ℟. viij. Hæc est vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine: qui effúso sánguine secúti sunt Dóminum: * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cœléstia. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! Contem-

néntes. Glória Patri. Contemnéntes.

Pro Confessore Pontifice.

℟. vij. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et.

℟. viij. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Pro Doctore.

℟. viij. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et. Glória Patri. Et.

Pro Confessore non Pont.

℟. vij. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

℟. viij. Sint lumbi vestri. ut supra pro Conf. Pont.

Pro Virgine.

℟. vij. Hæc est virgo sápiens quam Dóminus vigilántem invénit quæ accéptis lampádibus, sumpsit secum óleum: * Et veniénte Dómino introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. Et veniénte.

℟. viij. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades. Ecce sponsus. Glória Patri. Ecce sponsus.

Pro non Virgine.

℟. vij. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus: considerávit sémitas domus suæ, * Et panem otiósa non comédit. ℣. Gustávit et vidit quia bona est negotiátio ejus: non exstinguétur in nocte lucérna ejus. Et panem.

℟. viij. Regnum mundi, et omnem ornátum sæculi contémpsi propter amórem Dómini mei Jesu Christi: * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi. ℣. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. Quem. Glória Patri. Quem.

ANT. ET ℣℣. PRO COM. SANCTORUM

IN PROPRIO DE SANCTIS PONENDA AD VESP. ET LAUD. DIEI DE QUA DICITUR OFFICIUM.

Pro uno Martyre.

In j. Vesperis, Aña. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : fundátus enim erat supra firmam petram. — ℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

In Laudibus, Aña. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. — ℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

In ij. Vesperis, Aña. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. — ℣. Justus. ut supra.

Pro pluribus Martyribus.

In j. Vesperis, Aña. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. — ℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

In Laudibus, Aña. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt : nolíte timére ; multis passéribus melióres estis vos. — ℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

In ij. Vesperis, Aña. Gaudent in cœlis ánimæ Sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti : et quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo exsúltant sine fine. — ℣. Exsultábunt. ut supra.

Pro Confessore Pontifice.

In j. Vesperis, Aña. Sacérdos et Póntifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum. — ℣. Amávit eum Dóminus et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

In Laudibus, Aña. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus. — ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

In ij. Vesperis, Aña. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum. — ℣. Justum dedúxit. ut supra.

Si sit Summus Pontifex, Aña. Dum esset Summus Póntifex, terréna non métuit, sed ad cœléstia regna gloriósus mi-

2

grávit. — ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Pro Doctore.

In utrisque Vesp. Aña. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N. divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Pro Conf. non Pont.

In j. Vesperis, Aña. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram. — ℣. Amávit eum Dóminus et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

In Laudibus, Aña. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui. — ℣. Justum. ut supra.

In ij. Vesperis, Aña. Hic vir despíciens mundum, et terréna triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu. — ℣. Justum. ut supra.

Pro Virgine.

In j. Vesperis, Aña. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum. — ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde et regna.

In Laudibus, Aña. Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam. — ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

In ij. Vesperis, Aña. Veni. ut supra. — ℣. Diffúsa. ut supra.

Pro pluribus Virginibus, in utrisque Vesp. et Laud. Aña. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades : ecce Sponsus venit, exíte óbviam ei. — ℣. Adducéntur Regi vírgines post eam. ℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Pro non Virgine.

In j. Vesperis, Aña. Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri, quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa dedit ómnia sua et comparávit eam. — ℣. Spécie. ut supra.

In Laudibus, Aña. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. — ℣. Diffúsa. ut supra.

In ij. Vesperis, Aña. Manum suam apéruit inopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otiósa non comédit. — ℣. Diffúsa, ut supra.

Imprimatur.

Mechliniæ, die 1 Julii 1901.

H. J. DE CLERCK, Vic. Gen.

MECHLINIÆ, H. DESSAIN

RESPONSORIA SECUNDI NOCTURNI

IN PROPRIO DE SANCTIS PONENDA AD MATUTINUM DIEI DE QUA DICITUR OFFICIUM.

Pro uno Martyre.

℟. iv. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam : et in vínculis non derelíquit eum. Et.

℟. v. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine : * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et.

℟. vj. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et. Glória Patri. Et.

Pro pluribus Martyribus.

℟. iv. Sancti tui, Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis : Terra appáruit árida, et in mari Rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra.

℟. v. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut herédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut.

℟. vj. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos : et in témpore erit respéctus illórum : * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem : et fidéles in dilectióne acquiéscent illi Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

Pro Confessore Pontifice.

℟. iv. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

℟. v. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

℟. vj. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis

terra doctrína ejus replé-ta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

Pro Confessore non Pontifice.

℟. iv. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

℟. v. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

℟. vj. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

Pro Sancta.

℟. iv. Propter veritátem et mansuetúdinem, et justítiam, * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et.

℟. v. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Pro Virgine.

℟. vj. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus* Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

Pro non Virgine.

℟. vj. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

RESPONSORIA TERTII NOCTURNI

IN PROPRIO DE SANCTIS PONENDA AD DIEM DE QUA DICITUR OFFICIUM.

Pro Apostolis per Annum.

℟. vij. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo : *Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

℟. viij Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam : * Quorum doctrína fulget Ecclésia ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

Pro uno Martyre.

℟. vij. Coróna áurea super caput ejus, *Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa.

℟. viij Hic est vere martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit : * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui.

Pro pluribus Martyribus.

℟. vij Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, Sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis : * Quia unus fuit semper spíritus in eis et una fides. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum ! Quia.

℟. viij Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis : * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

Si fuerint Fratres. ℟. viij. Hæc est vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine : qui effúso sánguine secúti sunt Dóminum : * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cœléstia. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum ! Contemnéntes. Glória Patri. Contemnéntes.

Pro Confessore Pontifice.

℟. vij. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et.

℟. viij. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ar-

déntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Pro Doctore.

℟. viij. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et. Glória Patri. Et.

Pro Conf. non Pont.

℟. vij. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

℟. viij. Sint lumbi vestri. ut supra pro Conf. Pont.

Pro Virgine.

℟. vij. Hæc est virgo sápiens quam Dóminus vigilántem invénit, quæ, accéptis lampádibus, sumpsit secum óleum : * Et veniénte Dómino introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. Et veniénte.

℟. viij. Média nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades. Ecce sponsus. Glória Patri. Ecce sponsus.

Pro non Virgine.

℟. vij. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus : considerávit sémitas domus suæ, * Et panem otiósa non comédit. ℣. Gustávit et vidit quia bona est negotiátio ejus : non exstinguétur in nocte lucérna ejus. Et panem.

℟. viij. Regnum mundi, et omnem ornátum sæculi contémpsi, propter amórem Dómini mei Jesu Christi : Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi. ℣. Eructávit cor meum verbum bonum : dico ego ópera mea Regi. Quem. Glória Patri. Quem.

VENITE EXSULTEMUS, TE DEUM ET ABSOLUTIONES ET BENEDICT.

Psalmus 94.

Veníte exsultémus Dño, jubilémus Deo salutári nostro : præoccupémus fáciem ejus in confessióne, et in psalmis jabilémus ei.

Quóniam Deus magnus Dñus, et Rex magnus super omnes deos : quóniam non repéllet Dóminus plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus : veníte adorémus, et procidámus ante Deum : plorémus coram Dño, qui fecit nos, quia ipse est Dñus Deus noster : nos autem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus.

Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto : ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt et vidérunt ópera mea.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, et dixi : Semper hi errant corde ; ipsi vero non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea, si introíbunt in réquiem meam.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto : Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum Amen.

Hymnus.

Te Deum laudámus : * te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, * tibi cœli, et univérsæ potestátes :

Tibi Chérubim et Séraphim, * incessábili voce proclámant :

Sanctus, * Sanctus, * Sanctus * Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cœli et terra * majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolórum chorus:

Te prophetárum * laudábilis número :

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia,

Patrem * imménsæ majestátis :

Venerándum tuum verum * et únicum Fílium,

Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum.

Tu Rex glóriæ * Christe.

Tu Patris * sempitérnus es Fílius.

Tu ad liberándum susceptúrus hóminem: * non horruísti Vírginis úterum.

Tu, devícto mortis acúleo : * aperuísti credéntibus regna cœlórum.

Tu ad déxteram Dei sedes,*in glória Patris.

Judex créderis * esse ventúrus.

Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni, * quos pretióso sánguine redemísti.

Ætérna fac cum sanctis tuis: * in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum Dómine, * et bénedíc hereditáti tuæ.

Et rege eos, * et extólle illos usque in ætérnum.

Per síngulos dies * benedícimus te.

Et laudámus nomen tuum in sæculum, * et in sæculum sæculi.

Dignáre Dómine die isto * sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri Dómine : * miserére nostri.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos, * quemádmodum sperávimus in te.

In te Dómine sperávi : * non confúndar in ætérnum.

IN I. NOCTURNO.

Et pro ij. et v. Feria.

Absolutio.

Exáudi, Dómine Jesu Christe, preces servórum tuórum, et miserére nobis: Qui cum Patre et Spíritu sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Bened. 1. Benedictióne perpétua benedícat nos Pater ætérnus. ℟. Amen.

2. Unigénitus Dei Fílius nos benedícere et adjuváre dignétur. ℟. Amen.

3. Spíritus sancti grátia illúminet sensus et corda nostra. ℟. Amen.

IN II. NOCTURNO.

Et pro iij. et vj. Feria.

Absolutio.

Ipsíus píetas et misericórdia nos ádjuvet; Qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Benedictiones.

4. Deus Pater omnípotens sit nobis propítius et clemens. ℟. Amen.

5. Christus perpétuæ det nobis gáudia vitæ. ℟. Amen.

6. Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris. ℟. Amen.

IN III. NOCTURNO.

Et pro Feria iv. ´e Sabbato. Absolutio.

A vínculis peccatórum nostrórum absólvat nos omnípotens et mísericors Dóminus. ℟. Amen.

Benedictiones.

7. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

8. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟ Amen.

9. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

In Offic. de Sancto vel de Sancta ix. Lectionum, octava Benedictio:

Cujus Festum cólimus ipse (vel ipsa) intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Quando sunt plures:

Quorum (vel Quarum)

festum cólimus, ipsi (vel ipsæ) intercédant pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

In Offic. de S. Maria. viij. Benedictio: Cujus Festum cólimus, ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Si in ultima Lectione legendum sit aliud Evang. Per Evangélica dicta deleántur nostra delícta ℟. Amen.

In Officio trium Lectionum dicuntur Absolutiones et Benedictiones prædictæ, et in eo, quando non legitur Homilia cum Evang. et Benedictiones sumendæ sunt ex iij. Nocturno. j. Bened.

1. Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

2. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

3. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

In Officio iij. Lectionum, quando legitur Homilia cum Evang. prima Bened.

1. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

2. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

3. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Si Officium fit de Sancto vel de Sancta iij. Lect. j. Bened.

1. Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

2. Cujus (vel Quorum vel Quarum) festum cólimus, ipse (vel ipsa) intercédat (vel ipsi vel ipsæ intercédant) pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

3. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Hymnus.

Jam lucis orto sídere
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrénans témperet,
Ne litis horror ínsonet;
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absistat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut, cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam,
Ipsi canámus glóriam

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

Psalmus 53.

Deus, in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me

Deus, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Psalmus 118.

Beáti immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testimónia ejus: * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem; * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * man-

dáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificatiónes tuas!

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis: * in eo quod didíci judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam: * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua: * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dómine: * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor? * et considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor: * non oblivíscar sermónes tuos.

Retríbue servo tuo, vivífica me: * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscóndas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos: * maledícti qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium, et contémptum: * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam et testimónia tua meditátio mea est: * et consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea : * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me : * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me : * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio : * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me : * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi : * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dñe : * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Cap. 1. Tim. 1. d.

Regi sæculórum immortáli et invisíbili, soli Deo honor et glória in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Deo grátias

℟. br. Christe Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Et repetitur Christe Fili Dei vivi, miserére nobis. ℣. Qui sedes ad déxteram Patris. ℟. Miserére nobis. ℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. ℟. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Sequentes Preces usque ad ℣. Dóminus vobíscum. non dicuntur in Duplicibus nec infra Octavas.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster. secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. Credo in Deum. secreto usque ad ℣. Carnis resurrectiónẽ. ℟. Vitam ætérnam. Amen. ℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi. ℟. Et mane orátio mea prævéniet te. ℣. Repleátur os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam ℣. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. ℣. Cor

mundum crea in me, Deus. ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. ℣. Ne projícias me a fácie tua. ℟. Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. ℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui. ℟. Et spíritu principáli confírma me.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum et terram.

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa, ídeo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos, fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Misereátur tui omnípotens Deus, et dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde Confessio more consueto repetitur.

Postea. Misereátur vestri.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dñus. ℟. Am.

Et prosequitur ℣. Dignáre, Dñe, die isto. ℟. Sine peccáto nos custodíre. ℣. Miserére nostri Dñe. ℟. Miserére nostri. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Dómine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti; tua nos hódie salva

virtúte, ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dñum. ℟. Amen. ℣. Dóminus vobíscum ℟. Et cum spíritu tuo. ℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias. Postea Hebdomadarius dicit ℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. ℟. Mors Sanctórum ejus.

Et absolute sine Orémus.

Oratio.

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári: Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen. ℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. Et dicitur ter: ultimo additur Glória Patri. Sicut erat, Kyrie, eléison Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster dicitur secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua; et dírige fílios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige ℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Orémus. Oratio.

Dirígere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes, et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum: ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen. ℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Post Lectionem brevem dicitur : ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum et terram. ℣. Benedícite. ℟. Deus. Benedictio. Dóminus nos benedícat, et ab omni malo defendat, et ad vitam perdúcat ætérnam : et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

AD TERTIAM.

Hymnus.

Nunc sancte nobis Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor,
Confessiónem pérsonent,
Flamméscat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar únice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Psalmus.

Legem pone mihi, Dómine, viam justificatiónum tuárum : * et exquíram eam semper.

Da mihi intelléctum, et scrutábor legem tuam : * et custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum : * quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in testimónia tua : * et non in avarítiam.

Avérte óculos meos ne vídeant vanitátem : * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum quod suspicátus sum : * quia judícia tua jucúnda.

Ecce concupívi mandáta tua : * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericórdia tua, Dómine : * salutáre tuum

LITANIÆ SS. NOMINIS JESU.

Kyrie eléison. Christe eléison.
Kyrie eléison.
Jesu, audi nos.
Jesu, exáudi nos.
Pater de cœlis Deus, miserére nobis.
Fili Redémptor mundi Deus, miserére.
Spíritus Sancte Deus, miserére.
Sancta Trínitas unus Deus, miserére.
Jesu, Fili Dei vivi, miserére.
Jesu, splendor Patris, miserére.
Jesu, candor lucis ætérnæ, miserére.
Jesu, rex glóriæ, mis.
Jesu, sol justítiæ, miserére.
Jesu, Fili Maríæ Vírginis, miserére.
Jesu amábilis, mis.
Jesu admirábilis, miserére.
Jesu, Deus fortis, mis.
Jesu, pater futúri sæculi, miserére.
Jesu, magni consílii ángele, miserére.
Jesu potentíssime, miserére.
Jesu patientíssime, miserére.
Jesu obedientíssime, miserére nobis.
Jesu, mitis et húmilis corde, miserére.
Jesu, amátor castitátis, miserére.
Jesu, amátor noster, miserére.
Jesu, Deus pacis, mis.
Jesu, auctor vitæ, miserére.
Jesu, exémplar virtútum, miserére.
Jesu, zelátor animárum, miserére.
Jesu, Deus noster, miserére.
Jesu, refúgium nostrum, miserére.
Jesu, pater páuperum, miserére.
Jesu, thesáure fidélium, miserére.
Jesu, bone pastor, miserére.
Jesu, lux vera, mis.
Jesu, sapiéntia ætérna, miserére.
Jesu, bónitas infiníta, miserére.
Jesu, via et vita nostra, miserére.
Jesu, gáudium Angelórum, miserére.
Jesu, rex Patriarchárum, miserére.

Jesu, magíster Apostolórum, miserére nobis.
Jesu, doctor Evangelistárum, miserére.
Jesu, fortitúdo Mártyrum, miserére.
Jesu, lumen Confessórum, miserére
Jesu, púritas Vírginum, miserére.
Jesu, coróna Sanctórum ómnium, mis.
Propítius esto, parce nobis, Jesu.
Propítius esto, exáudi nos, Jesu,
Ab omni malo, líbera nos, Jesu.
Ab omni peccáto, líb.
Ab ira tua, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera
A spíritu fornicatiónis, líbera.
A morte perpétua, líb.
A negléctu inspiratiónum tuárum, líb.
Per mystérium sanctæ incarnatiónis tuæ, líbera
Per nativitátem tuam, líbera.
Per infántiam tuam, líbera.
Per diviníssimam vitam tuam, líbera.
Per labóres tuos, lib.
Per agoníam et passiónem tuam, líbera nos, Jesu.
Per crucem et derelictiónem tuam, líb.
Per languóres tuos, líbera.
Per mortem et sepultúram tuam, líbera.
Per resurrectiónem tuam, líbera.
Per ascensiónem tuam, líbera.
Per gáudia tua, líbera.
Per glóriam tuam, líbera nos, Jesu.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Jesu.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Jesu.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis, Jesu.
Jesu, audi nos.
Jesu, exáudi nos.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui dixísti : Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis; pulsáte, et aperiétur vobis : quæsumus, da nobis peténtibus diviníssimi tui amóris affféctum, ut te toto corde, ore et ópere

diligámus, et a tua numquam laude cessémus.

Sancti Nóminis tui, Dómine, timórem páriter et amórem fac nos habére perpétuum: quia numquam tua gubernatióne destítuis, quos in soliditáte tuæ dilectiónis instítuis: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

LITANIÆ DE SACRO CORDE JESU.

Kyrie eléison.
Christe eléison.
Kyrie eléison
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Pater de cœlis Deus, miserére nobis.
Fili Redémptor mundi Deus, miserére.
Spíritus Sancte Deus, miserére.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére
Cor Jesu, Fílii Patris ætérni, miserére
Cor Jesu, in sinu Vírginis Matris a Spíritu Sancto formátum, miserére nobis.
Cor Jesu Verbo Dei substantiáliter unítum, miserére.
Cor Jesu, Majestátis infinítæ, miserére.
Cor Jesu, Templum Dei sanctum, mis.
Cor Jesu, Tabernáculum Altíssimi, mis.
Cor Jesu, domus Dei et porta cœli, mis.
Cor Jesu, fornax ardens caritátis, mis.
Cor Jesu, justítiæ et amóris receptáculum, miserére.
Cor Jesu, bonitáte et amóre plenum, mis.
Cor Jesu, virtútum ómnium abyssus, miserére.
Cor Jesu, omni laude digníssimum, mis.
Cor Jesu, rex et centrum ómnium córdium, miserére.
Cor Jesu, in quo sunt omnes thesáuri sapiéntiæ et sciéntiæ. miserére.
Cor Jesu, in quo hábitat omnis plenitúdo divinitátis, mis.
Cor Jesu, in quo Pater sibi bene complácuit, miserére.
Cor Jesu, de cujus ple-

nitúdine omnes nos accépimus, miserére nobis.
Cor Jesu, desidérium cóllium æternórum, miserére.
Cor Jesu, pátiens et multæ misericórdiæ, miserére.
Cor Jesu, dives in omnes qui ínvocant te, miserére.
Cor Jesu, fons vitæ et sanctitátis, mis.
Cor Jesu, propitiátio pro peccátis nostris, miserére.
Cor Jesu, saturátum oppróbriis, mis.
Cor Jesu, attrítum propter scélera nostra, miserére.
Cor Jesu, usque ad mortem obédiens factum, miserére.
Cor Jesu, láncea perforátum, miserére.
Cor Jesu, fons totíus consolatiónis, mis.
Cor Jesu, vita et resurréctio nostra, miserére.
Cor Jesu, pax et reconciliátio nostra, miserére.
Cor Jesu, víctima peccatórum, miserére.
Cor Jesu, salus in te sperántium, miserére nobis.
Cor Jesu, spes in te moriéntium, mis.
Cor Jesu, delíciæ Sanctórum ómnium, mis.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.
Agnus Dei qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.
℣. Jesu mitis et húmilis Corde. ℟. Fac cor nostrum secúndum Cor tuum.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, réspice in Cor dilectíssimi Fílii tui, et in laudes et satisfactiónes, quas in nómine peccatórum tibi persólvit, iísque misericórdiam tuam peténtibus tu véniam concéde placátus, in nómine ejúsdem Fílii tui Jesu Christi : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.
℟. Amen.

Kyrie eléison. Christe eléison.
Kyrie eléison.
Christe, audi nos,
Christe, exáudi nos.
Pater de cœlis Deus, miserére nobis.
Fili, Redémptor mundi Deus, miserére.
Spíritus Sancte Deus, miserére.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum ora.
Mater Christi, ora
Mater divínæ grátiæ, ora.
Mater puríssima, ora.
Mater castíssima, ora.
Mater invioláta, ora.
Mater intemeráta, ora.
Mater amábilis, ora.
Mater admirábilis, ora.
Mater boni consílii, ora.
Mater Creatóris, ora.
Mater Salvatóris, ora.
Virgo prudentíssima, ora.
Virgo veneránda, ora pro nobis.
Virgo prædicánda, ora.
Virgo potens, ora.
Virgo clemens, ora.
Virgo fidélis, ora.
Spéculum justítiæ, ora.
Sedes sapiéntiæ, ora.
Causa nostræ lætítiæ. ora.
Vas spirituále, ora.
Vas honorábile, ora.
Vas insígne devotiónis, ora.
Rosa mystica, ora.
Turris Davídica, ora.
Turris ebúrnea, ora.
Domus áurea, ora.
Fœderis arca, ora.
Jánua cœli, ora.
Stella matutína, ora.
Salus infirmórum, ora.
Refúgium peccatórum ora.
Consolátrix afflictórum, ora.
Auxílium Christianórum, ora.
Regína Angelórum, ora.
RegínaPatriarchárum, ora.
Regína Prophetárum, ora.

Regína Apostolórum, ora pro nobis.
Regína Mártyrum, ora.
Regína Confessórum,
Regína Vírginum, ora.
Regína Sanctórum ómnium, ora.
Regína sine labe originali concépta, ora.
Regína sacratíssimi Rosárii, ora.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus.

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére, et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne a præsénti liberári tristítia et ætérna pérfrui lætítia. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Imprimatur.

Mechliniæ, die 16 Junii 1904.

H. J. DE CLERCK, Vic. Gen.

MECHLINIÆ, H. DESSAIN